Vlaams Parlement

1353 (2017-2018) – Nr. 1
ingediend op 30 oktober 2017 (2017-2018)

Ontwerp van decreet

over het lokaal bestuur

verzendcode: BIN

INHOUD

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet van 24 februari 2017..... 173

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 381

Advies van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten 395

Protocol nr. 13 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten – Afdeling 2 – Onderafdeling 'Vlaamse Gemeenschap' op 25 april 2017 467

Protocol nr. 363.1171 houdende de conclusies van de onderhandelingen van 24 april 2017 die gevoerd werden in het sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest..... 475

Protocol nr. 2017/2 houdende de conclusies van de onderhandelingen die op 29 maart 2017, 19 april 2017, 3 mei 2017 en 10 mei 2017 werden gevoerd in de onderafdeling 'Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap' van de eerste afdeling van het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten..... 483

Voorontwerp van decreet van 30 juni 2017 507

Advies van de Raad van State 721

Ontwerp van decreet..... 795

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Het voorliggende ontwerp van decreet vervangt de bestaande decreten die de organisatie en de werking van de Vlaamse lokale besturen regelen. Na een eerste deel met algemene bepalingen, bestaat dit ontwerp van decreet uit een deel dat het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 (hierna Gemeentedecreet te noemen), het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna OCMW-decreet te noemen) en het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 vervangt, en een deel dat het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking (hierna decreet Intergemeentelijke Samenwerking te noemen) vervangt.

Er wordt gekozen voor een zo eenduidig mogelijke politieke en ambtelijke aansturing van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met inachtneming van de bevoegdheden waarover het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap inzake de organisatie van gemeenten en OCMW's beschikken. Met respect voor de onderscheiden rechtspersonen wil dit ontwerp van decreet het sociaal beleid zo maximaal mogelijk integreren. Dat moet efficiëntiewinsten toelaten door het laten samengaan van OCMW- en gemeentelijke administraties, maar ook leiden tot een grotere klantgerichtheid en laagdrempeligheid om de (sociale) dienstverlening toegankelijker te maken.

Naast de hervorming van de relatie tussen de gemeenten en de OCMW's, hervormt dit ontwerp van decreet het bestuurlijk toezicht, waarbij gekozen wordt voor een ééntrapstoezicht (waarbij de optie verdwijnt om de uitvoering van een betwiste beslissing te schorsen) en nog slechts in beperkte mate beslissingen moet worden goedgekeurd door de toezichthoudende overheid. Verder worden op basis van een grondige evaluatie van de bestaande regels voor de beleids- en beheerscyclus ook voor dat aspect van de bestuurlijke organisatie een aantal wijzigingen aangebracht in dit ontwerp van decreet. Tot slot neemt dit ontwerp van decreet enkele maatregelen om het aantal bestuursmandaten en de presentiegelden voor bestuursmandaten in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en hun filialen (en de filialen van hun filialen) in te perken. Daarnaast wordt voor de oprichting en toetreding door intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in privaatrechtelijke rechtspersonen een bijzondere motiveringsplicht en een goedkeuringstoezicht ingesteld.

Een van de doelstellingen van dit ontwerp van decreet is om te komen tot een significante inperking en vereenvoudiging van de bestuurlijke regels, wat moet leiden tot een deregulerend effect en minder detaillistische regelgeving. Die vereenvoudiging zit deels in de bundeling van de bestaande decreten in één omvattend ontwerp van decreet. Daarnaast brengt de gewijzigde relatie tussen de gemeenten en de OCMW's, zoals die in dit ontwerp van decreet wordt geregeld, met zich mee dat de regels voor beide besturen nog meer dan voorheen verregaand op elkaar kunnen worden afgestemd. Ook de regels voor het bestuurlijk toezicht in dit ontwerp van decreet brengen een vereenvoudiging met zich mee in vergelijking met de bestaande decreten (bijvoorbeeld door het verdwijnen van de rechtsfiguur van de schorsing en de bijbehorende procedurevoorschriften), net als de nieuwe regels betreffende de beleids- en beheerscyclus. Verder herneemt dit ontwerp van decreet een aantal bepalingen uit de bestaande decreten niet, omdat ze overbodig geworden zijn of niet langer

overeenstemmen met de maatschappelijke evolutie of de administratieve praktijk, en worden bestaande decretale regelingen vervangen door de mogelijkheid voor de besturen om dat zelf te regelen. Elders werd gesleuteld aan de opbouw van de hernomen teksten uit de bestaande decreten om de leesbaarheid en de logische samenhang te verhogen. Tot slot neemt dit ontwerp van decreet drempels weg die nu een maximale digitalisering van interne en externe processen in de weg staan.

2. Situering

Bij veel lokale besturen wordt steeds nauwer samengewerkt tussen de gemeente en het OCMW dat die gemeente bedient, om op een klantvriendelijkere en efficiëntere wijze antwoorden te bieden op de uitdagingen waar het lokaal sociaal beleid mee wordt geconfronteerd. Een goed hedendaags, sterk en efficiënt sociaal beleid ten bate van de inwoners van de gemeente is geïntegreerd in het hele gemeentelijk beleid. Het is geen geïsoleerd onderdeel van het lokaal beleid, maar maakt deel uit van alle aspecten van het lokaal-maatschappelijk functioneren (huisvesting, tewerkstelling, veiligheid, cultuur, integratie, enz.) Een blijvende institutionele verkokering tussen "armoede en welzijnsbeleid" enerzijds en de andere beleidsdomeinen is dan ook contraproductief voor een effectief geïntegreerd lokaal sociaal beleid. Dat besef ligt ook aan de basis van het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid en aan een nieuw decreet betreffende het lokaal sociaal beleid. Gemeente en OCMW moeten samen het sociale beleid vorm geven, niet los van elkaar of zelfs in concurrentie met elkaar. Daarbij is ook het laagdrempelig karakter van de sociale dienstverlening erg belangrijk, zodat die dienstverlening toegankelijker wordt en het nu soms als stigmatiserend ervaren karakter ervan wordt vermeden.

Bij dat nauwer samenwerken stoten besturen regelmatig op de grenzen van wat mogelijk is in de huidige regelgeving. Zo is de aansturing van het personeel vaak een probleem, door de opdeling van het gezag, waarbij zelfs identieke regels in de rechtspositieregeling in de praktijk op een andere manier toegepast worden in de gemeente dan in het OCMW. Om het beheer en het onderhoud van het patrimonium van beide besturen te optimaliseren zijn vaak complexe juridische constructies noodzakelijk. Hetzelfde geldt voor overheidsopdrachten, die door beide besturen samen kunnen worden uitgeschreven, maar waarbij juridische, administratieve, budgettaire en technische obstakels moeten worden overwonnen om het gewenste resultaat te bereiken. Verder laat de huidige regelgeving niet toe om te werken met één geïntegreerde planning. Zelfs als beide besturen met een gedeelde doelstellingenboom werken, kunnen ze dat niet vertalen in de officiële beleidsrapporten, wat een volledig geïntegreerd beleid bemoeilijkt. Ook wat betreft het kasbeheer is een efficiënte optimalisatie erg moeilijk, doordat de liquiditeitsbehoeften van beide besturen niet op een flexibele manier op elkaar kunnen worden afgestemd. Bovendien zorgen de criteria van het financieel evenwicht, die nu gelden voor gemeente en OCMW afzonderlijk, ervoor dat de voorzichtigheidsmarges tweemaal worden ingebouwd, waarbij de onvoorspelbaarheid van een aantal taken van de OCMW's die marges nog opdrijft. Dat bemoeilijkt een correcte inschatting van de financieringsbehoeften.

Dit ontwerp van decreet wil hiervoor oplossingen aanreiken en een echt geïntegreerd lokaal sociaal beleid mogelijk maken, met respect voor de onderscheiden rechtspersonen. De integratie volgt vier sporen: op het politieke vlak, op het ambtelijke vlak, op het vlak van de planning en rapportering en ten slotte op het vlak van de verzelfstandigings- en de samenwerkingsvormen.

Op het politiek-bestuurlijke vlak meent de Vlaamse Regering dat een integratie het best kan worden gerealiseerd wanneer de samenstelling en werking van de organen van de gemeente in beginsel identiek is aan die van het OCMW, met dien verstande dat binnen het OCMW een bijzonder comité voor de sociale dienst zal worden ingericht, dat beslist over de dossiers inzake de individuele steunverlening en maatschappelijke integratie.

Op het ambtelijke vlak, moet de integratie in de eerste plaats vorm krijgen door een eenduidige aansturing van het personeel in de nieuwe figuur van de (gemeenschappelijke) algemeen directeur (die in de plaats treedt van de huidige gemeentesecretaris en OCMW-secretaris). In diezelfde zin komt er ook een (gemeenschappelijke) financieel directeur. Hiermee wordt een eenduidige ambtelijke aansturing en verantwoordelijkheid gerealiseerd. Daarnaast zullen de gemeente en het OCMW één gezamenlijk organogram en één gezamenlijk managementteam hebben. De rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel blijft van toepassing op het personeel van het OCMW dat een betrekking bekleedt die ook bestaat bij de gemeente (de zogenaamde 'gemeenschappelijke betrekkingen'). De raad voor maatschappelijk welzijn stelt de rechtspositieregeling vast voor het voltallig personeel van de bijzondere diensten. Wat de betrekkingen betreft die specifiek zijn voor het OCMW, wordt zo mogelijk eveneens de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel van toepassing. De lokale besturen behouden de mogelijkheid om het personeel over te dragen van de OCMW's naar de gemeente (en omgekeerd) om de juridische ambtelijke eenheid te maximaliseren zonder afbreuk te doen aan de sociale dienstverlening.

Op het vlak van de planning en rapportering stellen beide raden gezamenlijke beleidsrapporten (meerjarenplan, aanpassingen ervan en de jaarrekening) vast. Op die manier kan een geïntegreerd lokaal sociaal beleid maximaal worden gerealiseerd: beide rechtspersonen kunnen samen één doelstellingenboom hebben, waarbij de doelstellingen van het OCMW en die van de gemeente vervlochten kunnen zijn. Uiteraard blijft wel elke rechtspersoon instaan voor de eigen verplichtingen en verbintenissen en zal er dus ook een duidelijk onderscheid blijven bestaan tussen de kredieten van elk van beide rechtspersonen.

Gezien de gemeente en het OCMW als afzonderlijke rechtspersonen verder blijven bestaan, zullen de vandaag bestaande mogelijkheden tot verzelfstandiging en samenwerking waarover de gemeente en het OCMW beschikken, geïncorporeerd worden in het nieuwe concept.

Daarnaast bevatten de bestaande decreten (Gemeente- en OCMW-decreet, decreet Intergemeentelijke Samenwerking) veel detailregels die lokaal maatwerk vaak onnodig bemoeilijken. Daarom beoogt dit ontwerp van decreet de bestaande regels ook te vereenvoudigen en te beperken.

Dit ontwerp van decreet sluit daarmee aan bij het Vlaamse Regeerakkoord 2014-2019, waarin de intentie opgenomen was om de OCMW's volledig in de gemeentebesturen te integreren.[1] Verder werd daarin aangekondigd dat de nieuwe verhoudingen tussen Vlaamse overheid en de lokale besturen verankerd zouden worden in een nieuw decreet over het lokaal bestuur, dat de bestaande decreten (Gemeentedecreet, OCMW-decreet en decreet Intergemeentelijke Samenwerking) vervangt en dat resulteert in een verregaande inperking en vereenvoudiging van de bestuurlijke regels, rekening houdend met de voortschrijdende digitalisering.[2] Er worden daarin ook verdere stappen in het vooruitzicht gesteld in het vereenvoudigen van het bestuurlijk toezicht, waarbij het goedkeuringstoezicht wordt afgeschaft en vervangen door het algemeen toezicht (ex post).[3]

De afspraken in het regeerakkoord werden verder geconcretiseerd in de beleidsnota Binnenlands Bestuur. Ook hier werd uitgegaan van de volledige integratie van de

[1] Vlaams Regeerakkoord 2014-2019, p. 5.
[2] Vlaams Regeerakkoord 2014-2019, p. 7.
[3] Vlaams Regeerakkoord 2014-2019, p. 3.

OCMW's in de gemeenten.[4] Voor de opmaak van het decreet over het lokaal bestuur werden daarin drie algemene en onderling samenhangende doelstellingen geformuleerd.

1) Het onderbrengen van de organieke regels voor de gemeenten, de OCMW's en de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in één logisch gestructureerd en samenhangend decreet, met bijzondere aandacht voor de lees- en kenbaarheid van de regels die voor elke overheid dezelfde zijn, enerzijds, en voor de regels die specifiek gelden voor een overheid, anderzijds;
2) de koppeling van de integratie van de organieke decreten aan een inperking en vereenvoudiging van de regels, wat moet leiden tot een maximaal deregulerend effect en minder detailregelingen (waarbij kaderstellende organieke bepalingen die sturen op hoofdlijnen de regel moeten zijn), en
3) het streven naar organieke regels die getuigen van vertrouwen en die derhalve veel meer ruimte bieden voor de lokale autonomie (maatwerk).[5]

De opmaak van het decreet over het lokaal bestuur werd in die beleidsnota bovendien gekoppeld aan een aantal andere doelstellingen, waaronder de hervorming van het bestuurlijk toezicht[6] en de evaluatie van de regels betreffende de beleids- en beheerscyclus.[7]

De Vlaamse Regering hechtte op 13 mei 2016 haar goedkeuring aan een conceptnota 'naar een sterk geïntegreerd lokaal sociaal beleid: integratie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de gemeentebesturen: organieke uitwerking', waarin de krijtlijnen van de hervorming, zoals uitgewerkt in dit ontwerp van decreet, worden uitgetekend.

Met het voorliggende ontwerp van decreet worden ook nog andere, nauw verwante doelstellingen van de Vlaamse Regering nagestreefd.

Naast de nieuwe relatie tussen de gemeente en het OCMW, bevat dit ontwerp van decreet ook nieuwe regels betreffende het bestuurlijk toezicht. Op 27 mei 2016 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan de conceptnota 'Hervorming Bestuurlijk toezicht - toelichting wijzigingsvoorstellen'. Daarin werden de krijtlijnen geschetst waarbinnen het bestuurlijk toezicht op de lokale besturen verder kan worden vereenvoudigd en transparanter gemaakt, rekening houdend met een voortschrijdende digitalisering. Uitgangspunten zijn daarbij het afschaffen van het bestaande tweetrapstoezicht en het veralgemenen, in de mate van het mogelijke, van het algemeen toezicht (ter vervanging van het goedkeuringstoezicht).

Verder werden ook de resultaten van de evaluatie van de beleids- en beheerscyclus meegenomen in dit ontwerp van decreet. Op 15 juli 2016 keurde de Vlaamse Regering een conceptnota goed over de 'Evaluatie van de beleids- en de beheerscyclus (BBC) zoals sinds 2014 van toepassing in de Vlaamse lokale besturen en voorstellen tot bijsturing vanaf de planningsperiode 2019-2024'. Daarbij werden, op basis van een uitgebreide bevraging van de diverse belanghebbenden, een aantal verbetervoorstellen naar voren geschoven. Het merendeel van die voorstellen is vooral van belang voor de uitvoeringsbesluiten van dit ontwerp van decreet, maar een aantal ervan vergen toch een bijsturing van de decretale regels, zoals de integratie van het budget in het meerjarenplan en de vereenvoudiging van allerlei detailregels in de bestaande decreten.

[4] Beleidsnota 2014-2019 Binnenlands Bestuur, p. 24.
[5] Beleidsnota 2014-2019 Binnenlands Bestuur, p. 29-30.
[6] Beleidsnota 2014-2019 Binnenlands Bestuur, p. 17-18.
[7] Beleidsnota 2014-2019 Binnenlands Bestuur, p. 31-33.

Tot slot zijn de wijzigingen die de decreetgever eerder al had aangebracht aan de regels over de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden[8] en wat betreft het personeel van de gemeenten en de OCMW's[9] uiteraard ook overgenomen in voorliggend ontwerp van decreet. Hetzelfde geldt voor het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten.[10]

3. Methodiek en opbouw

Dit ontwerp van decreet bundelt de bestaande decreten over de organisatie en werking van de Vlaamse lokale besturen in één omvattend decreet.

Het eerste deel van dit ontwerp van decreet bevat daarbij algemene bepalingen.

In het tweede deel wordt het bestuur van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn geregeld. Dat deel komt dus in de plaats van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 (het "Gemeentedecreet"), het OCMW-decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (het "OCMW-decreet") en het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016. De eerste titel van dit deel regelt de politieke organisatie van de gemeenten en de OCMW's en vervangt de bepalingen van de eerste hoofdstukken van titel 2 van het Gemeente- en het OCMW-decreet. Ook de bepalingen over de districten (titel 10 van het Gemeentedecreet) worden hier opgenomen. In de tweede titel van dit deel komt de ambtelijke organisatie aan bod, met onder meer de bepalingen betreffende de decretale graden, het personeel en de organisatiebeheersing. Deze titel komt in de plaats van de bepalingen in titel 3 van het Gemeente- en OCMW-decreet en in de laatste hoofdstukken van titel 2 van die decreten. De derde titel van dit deel van dit ontwerp van decreet regelt de extern verzelfstandigde agentschappen en komt in de plaats van titel 7 van het Gemeentedecreet. Titel 4 regelt de beleids- en beheerscyclus van de gemeenten en OCMW's en vervangt de bepalingen betreffende de planning en het financieel beheer in titel 4 van het Gemeente- en OCMW-decreet. In titel 5 van dit deel van dit ontwerp komt de werking van het lokaal bestuur aan bod, ter vervanging van titel 5 van het Gemeente- en OCMW-decreet. Titel 6 regelt de participatie van de burger, nu geregeld in titel 6 van het Gemeente- en OCMW-decreet. Titel 7 bevat de bepalingen over het bestuurlijk toezicht en komt in de plaats van titel 8 van het Gemeentedecreet en titel 9 van het OCMW-decreet. Titel 8 regelt de samenvoeging van de gemeenten en vervangt de bepalingen van het decreet houdende de Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016. Titel 9 van dit deel van dit ontwerp van decreet regelt ten slotte de samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering.

Het derde deel van dit ontwerp van decreet regelt de deelname in rechtspersonen door en de samenwerking van gemeenten en OCMW's. De eerste twee titels hebben betrekking op de deelname van gemeenten in rechtspersonen en de contracten tussen gemeenten. Zij_vervangen gelijkaardige bepalingen in het Gemeentedecreet. De derde titel van dit deel betreft de intergemeentelijke samenwerking en vervangt het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking. De vierde titel van dit

[8] Het decreet van 13 mei 2016 tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en het Provinciedecreet van 9 december 2005 (B.S. 17/06/2016).
[9] Het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (B.S. 28/06/2016).
[10] Het decreet van 24 juni 2016 houdende de regels voor de vrijwillige samenvoeging van gemeenten en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 en van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 (B.S. 19/08/2016).

deel regelt de verenigingen en vennootschappen voor maatschappelijk welzijn en vervangen de bepalingen van titel 8 van het OCMW-decreet.

Doordat dit ontwerp van decreet zowel de organisatie en werking van de OCMW's regelt als die van de gemeenten, regelt het zowel gemeenschaps- als gewestaangelegenheden. Daarbij wordt ervoor gekozen om de regels zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen en in de redactie van de tekst niet tweemaal dezelfde bepalingen op te nemen, maar de bepalingen voor de gemeenten van overeenkomstige toepassing te verklaren op de OCMW's. Dat "van overeenkomstige toepassing" verklaren van bepalingen die door de gewestwetgever werden aangenomen binnen zijn bevoegdheid inzake de organisatie van de gemeentelijke instellingen, heeft tot gevolg dat de gemeenschaps- en gewestdecreetgever voortaan in principe steeds samen zullen moeten optreden bij de wijziging van de "van overeenkomstige toepassing" verklaarde artikelen. Dat houdt ook in dat de gemeenschapswetgever in de toekomst nog steeds kan beslissen om het niet eens te zijn met een wijziging door de gewestwetgever van een artikel, zoals dat geldt voor de gemeentelijke instellingen. De gemeenschapswetgever kan dan altijd beslissen om het gewijzigde artikel niet langer "van overeenkomstige toepassing" te laten zijn op het OCMW en kan in de plaats daarvan een andere, eigen regeling aannemen.

Wat de zes Vlaamse randgemeenten en Voeren betreft, moet worden vastgesteld dat bepaalde aspecten van de politieke integratie niet doorgevoerd kunnen worden, aangezien deze gemeenten onderworpen blijven aan de afwijkende regelingen die door de Pacificatiewet werden ingevoerd in de Nieuwe Gemeentewet en de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Daarom is ervoor gekozen om de regelingen die van toepassing zijn op deze gemeenten in een apart deel van het ontwerp van decreet onder te brengen. Om de leesbaarheid en de rechtszekerheid te bevorderen, wordt met dezelfde onderverdeling gewerkt als de delen van het ontwerp van decreet die betrekking hebben op de andere gemeenten van het Vlaamse Gewest.

Concreet houdt dit in dat voor elke titel, hoofdstuk of afdeling één van de volgende, *c.q.* een combinatie van de volgende technieken wordt toegepast:

1. De regeling die van toepassing is op de andere gemeenten van het Vlaamse Gewest wordt van overeenkomstige toepassing verklaard op de gemeente Voeren en de gemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;
2. De regeling die van toepassing is op de andere gemeenten van het Vlaamse Gewest wordt van toepassing verklaard op de gemeente Voeren en de gemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, met dien verstande dat in die bepalingen sommige woorden anders moeten worden gelezen;
3. De regeling die van toepassing is op de andere gemeenten van het Vlaamse Gewest wordt niet van toepassing verklaard op de gemeente Voeren en de gemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;
4. Er wordt voorzien in een afwijkende en/of aanvullende regeling voor de gemeente Voeren en de gemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Afwijkende regelingen die door de Pacificatiewet werden ingevoerd in de Nieuwe Gemeentewet of de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn - en die dus niet tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap behoren - worden niet hernomen in het ontwerp van decreet.

4. De belangrijkste vernieuwingen van het decreet over het lokaal bestuur

4.1. De verdere integratie van de gemeente en het OCMW op politiek, ambtelijk, en beleidsmatig vlak

Eén van de belangrijkste vernieuwingen in het voorliggend ontwerp van decreet is de eenduidige politieke en ambtelijke aansturing van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met het oog op de realisatie van een geïntegreerd lokaal sociaal beleid.

4.1.1. Gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn

Om de politieke integratie te vergroten, wordt er in dit ontwerp van decreet voor geopteerd om de samenstelling, werking en bevoegdheden van de wetgevende en uitvoerende organen van beide rechtspersonen maximaal op elkaar af te stemmen. De belangrijke vernieuwing is daarbij dat de gemeenteraadsleden door hun verkiezing als gemeenteraadslid, tegelijk het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn opnemen.

De samenstelling van de gemeenteraad en die van de raad voor maatschappelijk welzijn is bijgevolg in beginsel identiek. In het geval de raad voor maatschappelijk welzijn daardoor niet rechtsgeldig zou zijn samengesteld, gelet op artikel 11bis van de Grondwet, bepaalt dit ontwerp van decreet dat de raad voor maatschappelijk welzijn moet bestaan uit personen van verschillend geslacht. Dit ontwerp van decreet bepaalt dat in die situaties het raadslid in laatste rang in de raad voor maatschappelijk welzijn vervangen wordt door de eerstvolgende opvolger van het andere geslacht verkozen op dezelfde lijst.

Die nieuwe regeling geldt niet in de zes Vlaamse randgemeenten en Voeren, waar de raad voor maatschappelijk welzijn rechtstreeks verkozen wordt.

Verder bepaalt dit ontwerp van decreet dat de voorzitter van de gemeenteraad ook de voorzitter is van de raad voor maatschappelijk welzijn, met het oog op de maximale afstemming tussen de organen van de gemeente en die van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Dit geldt niet in de zes Vlaamse randgemeenten en Voeren waar de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn nog steeds zal worden benoemd door de Vlaamse Regering op voordracht van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De bepalingen die van toepassing zijn op de werking van de gemeenteraad worden maximaal van toepassing gemaakt op de werking van de raad voor maatschappelijk welzijn. Om dit te verwezenlijken heeft de Vlaamse Regering ervoor geopteerd om een heel aantal bepalingen die betrekking hebben op de gemeenteraad "van overeenkomstige toepassing te verklaren" op de raad voor maatschappelijk welzijn. Er moet immers worden aangenomen dat de Vlaamse Gemeenschap ook een regeling kan aannemen door artikelen die betrekking hebben op de organisatie van (de organen van) gemeentelijke instellingen "van overeenkomstige toepassing" te verklaren (zie hierover ook *supra* nr. 3).

In de praktijk verdient het bovendien aanbeveling dat de vergaderingen van de gemeenteraad en die van de raad voor maatschappelijk welzijn na elkaar plaatsvinden. De oproepingen voor de vergaderingen van de raden kunnen dan gelijktijdig worden verstuurd.

Daarenboven worden ook de bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn afgestemd op die van de gemeenteraad. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn vervult immers niet langer de functie van uitvoerend orgaan binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, wat in het huidige OCMW-decreet wel het geval was. De Vlaamse Regering kiest ervoor om die functie nu toe te wijzen aan het vast

bureau, dat voortaan een verplicht orgaan van het OCMW is. Bovendien wordt de bevoegdheid om te beslissen over de individuele dossiers inzake maatschappelijke dienstverlening en maatschappelijke integratie in dit ontwerp van decreet toegewezen aan het bijzonder comité voor de sociale dienst.

4.1.2. College van burgemeester en schepenen en vast bureau

Het college van burgemeester en schepenen blijft het uitvoerend orgaan van de gemeente.

De benoeming van de burgemeester en de verkiezing van de schepenen gebeurt in dit ontwerp van decreet nog steeds volgens dezelfde procedure als in het Gemeentedecreet. Het maximum aantal schepenen werd inmiddels verlaagd, overeenkomstig het decreet van 29 juni 2012 tot wijziging van het Gemeentedecreet. De vermindering zal ingaan vanaf de volgende lokale bestuursperiode (2019-2025). Vanaf 1 januari 2019 telt het college van burgemeester en schepenen voor gemeenten met meer dan 1000 inwoners daardoor één schepen minder.

Gelet op de nieuwe taakstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn, dient ook die raad over een uitvoerend orgaan te beschikken in het concept van dit ontwerp van decreet. Die opdracht kan niet langer worden toevertrouwd aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, die hier een andere taakstelling krijgt, of aan het bijzonder comité, dat een gesloten taakstelling heeft. Daarom kiest de Vlaamse Regering ervoor om het vast bureau aan te duiden als het uitvoerend orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Dat betekent dat het vast bureau niet langer een facultatief orgaan kan zijn, zoals in het OCMW-decreet nog het geval was.

Om het eenduidig en geïntegreerd karakter van het lokaal sociaal beleid nog verder te versterken, opteert de Vlaamse Regering ervoor om het vast bureau samen te stellen uit identiek dezelfde personen als diegene die het college van burgemeester en schepenen samenstellen. Door hun verkiezing en benoeming zijn de burgemeester en schepenen ook de leden van het vast bureau. Zij krijgen daarvoor geen bijkomende wedde. Dit geldt niet in de zes Vlaamse randgemeenten en Voeren waar de leden van het vast bureau nog steeds rechtstreeks verkozen worden.

De burgemeester, die voorzitter is van het college van burgemeester en schepenen, is tegelijkertijd ook de voorzitter van het vast bureau. Als de raad voor maatschappelijk welzijn een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst verkiest buiten het college van burgemeester en schepenen (zie hieronder bij 4.1.3), dan wordt die voorzitter als volwaardig lid toegevoegd aan het college.

4.1.3. Bijzonder comité voor de sociale dienst[11]

In dit ontwerp van decreet is ervoor geopteerd om in elke gemeente in de schoot van de raad voor maatschappelijk welzijn een bijzonder comité voor de sociale dienst op te richten. Dat bijzonder comité voor de sociale dienst is bevoegd om te beslissen over de individuele dossiers inzake maatschappelijke dienstverlening en maatschappelijke integratie. Het beslissingsproces van het bijzonder comité voor de sociale dienst verloopt uiteraard neutraal en met respect voor het privéleven van de hulpaanvrager.

[11] Voor de randgemeenten en Voeren geldt een bijzondere regeling: daar oefent het vast bureau de bevoegdheden van het bijzonder comité voor de sociale dienst uit. Zie onder bij 5.3 en de artikelsgewijze toelichting bij artikel 544 van dit ontwerp.

Dit ontwerp van decreet bepaalt dat het aan de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn toekomt om de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst te verkiezen. Zij beschikken daarbij over twee mogelijkheden. Ofwel verkiest de raad voor maatschappelijk welzijn een lid van het vast bureau (burgemeester of schepen) als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Ofwel verkiest de raad voor maatschappelijk welzijn een lid uit de raad voor maatschappelijk welzijn zelf. In dat geval wordt de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, die geen burgemeester of schepen is, aan het college van burgemeester en schepenen toegevoegd als volwaardig lid.

Voor de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kiest de Vlaamse Regering voor een regeling die gelijkaardig is aan de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad en die van de schepenen, met dat verschil dat de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt verkozen door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. De verkiezing gebeurt via een akte van voordracht met eenzelfde dubbele meerderheid als diegene die is voorgeschreven voor de akte van voordracht voor de voorzitter van de gemeenteraad en voor de schepenen. Enkel als er geen ontvankelijke akte van voordracht is ingediend, heeft er alsnog een verkiezing plaats.

De zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst (met uitzondering van de zetel van de voorzitter) worden zo goed mogelijk verdeeld in evenredigheid met de zetelverdeling in de gemeenteraad. Vanuit democratisch oogpunt is het immers belangrijk dat ook de oppositie een stem heeft in de besluitvorming over de individuele dossiers. Daarbij kan gewerkt worden met een verbinding van lijsten, op voorwaarde dat de verkozenen van de lijsten een verklaring van lijstverbinding bezorgen aan de algemeen directeur uiterlijk de zestigste dag na de verkiezingen.

De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden verkozen aan de hand van voordrachtsakten, die de verkozenen voor de gemeenteraad minstens acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad indienen. Op die manier kan het bijzonder comité voor de sociale dienst samengesteld worden tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn die onmiddellijk volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad, zodat elke gemeente op een minimum van tijd over een nieuw bijzonder comité voor de sociale dienst beschikt. Indien een lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt vervangen in de loop van de bestuursperiode gebeurt de voordracht van een kandidaat-lid door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. De voordrachtsakte wordt uiterlijk acht dagen voor de zitting van de raad voor maatschappelijk aan de algemeen directeur bezorgd.

De voorgedragen leden voor het bijzonder comité voor de sociale dienst moeten verkiesbare gemeenteraadskiezers zijn van de gemeente. Dat betekent dat er dus ook niet-gemeenteraadsleden en externe experts voorgedragen kunnen worden.

4.1.4. Praktische organisatie van de installatie van de verschillende organen.

Concreet zal de installatie van de organen van de gemeente en het OCMW volgens het volgende stappenplan verlopen:

1. Oproeping voor de installatievergadering van de gemeenteraad en de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, volgend op de installatievergadering van de gemeenteraad.

2. Installatievergadering van de gemeenteraad, waarop ook de voorzitter van de gemeenteraad en de schepenen worden verkozen.

De installatie van de gemeenteraadsleden vindt plaats. Er gebeurt een onderzoek van de geloofsbrieven en de leden van de gemeenteraad leggen de eed af in handen van de uittredend voorzitter van de gemeenteraad, zijnde de voorzitter van de installatievergadering. Onmiddellijk na de eedaflegging wordt de rangorde van de gemeenteraadsleden vastgesteld overeenkomstig artikel 6, §7.
Vervolgens vindt de verkiezing plaats van de voorzitter van de gemeenteraad overeenkomstig artikel 7.

Daaropvolgend vindt de verkiezing van de schepenen plaats overeenkomstig artikel 43.

De nieuwe voorzitter van de gemeenteraad is ook voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De schepenen leggen de eed af in handen van de burgemeester.

3. Installatie van de raad voor maatschappelijk welzijn en de leden van het vast bureau, tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn volgend op de installatievergadering van de gemeenteraad.

De installatie als gemeenteraadslid impliceert van rechtswege het lidmaatschap van de raad voor maatschappelijk welzijn. Er is daarom geen onderzoek van de geloofsbrieven en eedaflegging nodig voor de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De voorzitter van de gemeenteraad is van rechtswege de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Indien op de installatievergadering blijkt dat de raad voor maatschappelijk welzijn niet bestaat uit personen van verschillende geslacht en bijgevolg niet rechtsgeldig zou zijn samengesteld, gelet op artikel 11bis van de Grondwet, zal het laatste gemeenteraadslid in rang van rechtswege vervangen worden door de eerste opvolger van het andere geslacht verkozen op dezelfde lijst als die waarop het gemeenteraadslid werd verkozen. De installatie van dit (gender)lid van de raad voor maatschappelijk vindt plaats. In dat geval dient er wel nog een onderzoek van de geloofsbrieven plaats te vinden en een eedaflegging in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn te zijn.

De leden van het college van burgemeester en schepenen zijn van rechtswege lid van het vast bureau. Er is geen eedaflegging nodig voor de leden van het vast bureau gezien zij door hun verkiezing als schepen of benoeming tot burgemeester van rechtswege lid zijn van het vast bureau.

4. Verkiezing voorzitter van het bijzonder comité

De voorzitter van het bijzonder comité wordt verkozen overeenkomstig artikel 90.

Indien de verkozen voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst tevens burgemeester of schepen is, moet hij de eed niet afleggen aangezien hij reeds bij de verkiezing tot schepen of de benoeming tot burgemeester de eed aflegde als uitvoerend mandataris.

Indien de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst geen burgemeester of schepen is, legt hij de eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en wordt hij van rechtswege toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen.

5. Installatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst

De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden verkozen overeenkomstig artikel 93. De raad voor maatschappelijk welzijn onderzoekt de geloofsbrieven. De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst leggen de eed af in de handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

4.1.5. Ambtelijke integratie

De voorbije jaren hebben al heel wat lokale besturen ervoor geopteerd om, met toepassing van de organieke bepalingen van het Gemeente- en OCMW-decreet, de administratie van beide rechtspersonen te laten aansturen door één leidinggevende. Die trend wordt in dit ontwerp van decreet doorgetrokken naar alle besturen, met inbegrip van de randgemeenten en Voeren. In elke gemeente komt een algemeen directeur en een financieel directeur, die personeelslid zijn van de gemeente, maar tegelijk ook het OCMW bedienen. Met de functies van de gemeenschappelijke algemeen directeur en financieel directeur wordt het huidige pakket van taken en bevoegdheden van respectievelijk de secretarissen en de financieel beheerders van de gemeente en van het OCMW in één hand verenigd. Daarmee wordt een eenduidige ambtelijke aansturing en verantwoordelijkheid gerealiseerd.

De algemeen directeur is het hoofd van het personeel van de gemeente en van het OCMW. Hij is verantwoordelijk voor de werking van zowel de gemeentelijke diensten als van die van het OCMW.

Om tot een gemeenschappelijke decretale graad te komen is een bijzondere overgangsregeling ingebouwd. Deze overgangsregeling beoogt een tijdige - per 1 augustus 2018 - en zo vlot en transparant mogelijke invulling van de eerste gemeenschappelijke algemeen directeur en financieel directeur. Deze regeling vormt een uitzondering op de normale invulling van betrekkingen bij de overheid, maar is zowel wenselijk als noodzakelijk om meer redenen:
- de continuïteit en de kwaliteit van de openbare dienstverlening op het hoogste ambtelijke niveau garanderen, in het bijzonder tijdens de periode van de verkiezingen, waarin de secretaris/algemeen directeur expliciete bevoegdheden zijn toegewezen;
- het zuinigheids- en redelijkheidsbeginsel, dat vereist dat voor de invulling van deze functies maximaal een beroep wordt gedaan op de zittende secretarissen en financieel beheerders én dat het aantal gewezen secretarissen en financieel beheerders dat herplaatst moet worden in een passende functie en met behoud van wedde, maximaal wordt beperkt;
- het transitiemanagement van de "oude" naar de "nieuwe" organieke situatie, dat vereist dat er éénheid van sturing is, zowel wat betreft het algemeen als het financieel (veranderings)management.

Naast de eenmaking van de aansturing van het personeel door de veralgemening van de gemeenschappelijke decretale graden, wordt ook in de andere regels over het personeel van de gemeente en het OCMW uitgegaan van een verdere integratie tussen beide besturen. Gemeente en OCMW zullen werken met een gemeenschappelijk organogram en een gemeenschappelijke deontologische code. Ook de rechtspositieregeling is gemeenschappelijk, met dien verstande dat het OCMW de nodige afwijkende bepalingen moet vaststellen voor de decretale functie van maatschappelijk werker, voor de functies die niet bestaan in de gemeente en voor het voltallig personeel van de zorgsector (vergelijk met artikel 104, §6, van het OCMW-decreet).

Het staat de besturen vrij om met gemeenschappelijke diensten te werken. Daartoe werden de mogelijkheden van artikel 115/1 van het OCMW-decreet en van artikel 116bis van het Gemeentedecreet verder uitgebreid.

4.1.6. Integratie van de beleidsplanning en -rapportering

In dit ontwerp van decreet is bepaald dat de beleidsrapporten van de gemeente en het OCMW een geïntegreerd geheel vormen. Ze maken geen afzonderlijke beleidsrapporten meer op. Beide besturen delen hun beleidsrapporten. Beide rechtspersonen kunnen daardoor hun doelstellingen delen, waardoor het lokale sociale beleid ten volle kan worden geïntegreerd in het lokale beleid in zijn geheel. Het is daarom ook niet de bedoeling dat de doelstellingen van de gemeente en die van het OCMW afzonderlijk worden getoond in de beleidsrapporten: beide kunnen met elkaar vervlochten zijn. Dat twee rechtspersonen instaan voor de realisatie van die doelstellingen is dan ook niet relevant voor het bepalen van de doelstellingen of voor het evalueren ervan.
Voor de uitvoering van die doelstellingen, d.w.z. het aangaan van verbintenissen en de concrete ontvangsten en uitgaven, moet wel steeds het onderscheid worden gemaakt tussen beide rechtspersonen. In de beleidsrapporten zullen daartoe de kredieten voor de gemeente en die voor het OCMW altijd wel afzonderlijk getoond worden. Ook de acties waarin die ontvangsten en uitgaven kaderen en die ondernomen worden ter realisatie van de beleidsdoelstellingen van beide besturen, kunnen op die manier worden toegewezen aan de betrokken rechtspersoon. Elke raad stelt daarbij het beleid vast van de eigen rechtspersoon.

Ook het financiële evenwicht zal enkel op het niveau van beide rechtspersonen samen worden beoordeeld. Dat zal er hopelijk toe leiden dat niet langer zowel de gemeente als het OCMW marges inbouwen in hun ramingen. Nu is het vaak zo dat die marges in de planning van het OCMW jaarlijks leiden tot hogere gemeentelijke bijdragen dan eigenlijk nodig is. Doordat die geraamde bijdragen wel worden uitbetaald, kunnen die middelen niet worden ingezet voor nuttige bestemmingen, zoals bijkomende investeringen (door de gemeente of door het OCMW). Doordat de reserves die het OCMW zo opbouwt niet meetellen voor de berekening van de autofinancieringsmarge (een van de twee geldende evenwichtscriteria) moet het jaarlijks opnieuw een gemeentelijke toelage vragen om aan dat evenwichtscriterium te voldoen. De benadering van het financieel evenwicht op niveau van beide besturen samen zou moeten kunnen leiden tot een efficiëntere besteding van die middelen.

Deze bepaling wil geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van het OCMW om de eigen opdrachten te vervullen en om bijvoorbeeld, met toepassing van artikel 60, §6, van de OCMW-wet bijkomende diensten op te richten of bestaande diensten uit te breiden, afhankelijk van de bestaande noden. Dat wordt ook gegarandeerd door de rol van de raad voor maatschappelijk welzijn in de vaststelling van die beleidsrapporten.

Aangezien de gemeente en het OCMW hun beleidsrapporten delen, kan er van een integrale vaststelling van die beleidsrapporten pas sprake zijn zodra beide raden hun deel van het beleidsrapport hebben vastgesteld. Beide raden spreken zich daarbij elk uit voor de aspecten in het beleidsrapport die binnen hun eigen bevoegdheden vallen. Daarna wordt het deel van het beleidsrapport zoals vastgesteld door het OCMW goedgekeurd door de gemeenteraad. Door die goedkeuring wordt het geïntegreerd beleidsrapport geacht definitief, in zijn geheel, te zijn vastgesteld en kan het uitwerking krijgen.

De goedkeuring van de gemeenteraad is nodig omdat de gemeente de financiële gevolgen moet dragen van de keuzes van de raad voor maatschappelijk welzijn (cf infra). Dat was ook de ratio legis van artikel 148 van het OCMW-decreet, waar de gemeenteraad het meerjarenplan van het OCMW ook kon goedkeuren, niet-goedkeuren of zelfs aanpassen.

In bijna alle gevallen zal die goedkeuring door de gemeenteraad het evidente voortvloeisel zijn uit de consensus tussen beide raden over het te voeren lokaal (sociaal) beleid. Er zijn uitzonderlijke situaties denkbaar waarin de raad voor maatschappelijk welzijn keuzes heeft gemaakt die niet financieel haalbaar zijn voor het gemeentebestuur. Voor die situaties werd in artikel 249, §3, tweede lid de mogelijkheid ingeschreven voor de gemeenteraad om het beleidsrapport (zoals vastgesteld door de raad voor

maatschappelijk welzijn) niet goed te keuren. In dat geval moet de hele procedure van vaststelling van het beleidsrapport opnieuw worden opgestart, want de eventuele vaststelling door de gemeenteraad van zijn eigen aspecten van het beleidsrapport komt dan te vervallen. Er wordt niet voor gekozen om de gemeenteraad ook de bevoegdheid te geven om het beleidsrapport voor de aspecten van het OCMW eenzijdig aan te passen, hoewel artikel 148 van het OCMW-decreet die mogelijkheid wel bood.

De hierboven beschreven verdere integratie van de beleidsbepaling van de gemeente en het OCMW is een logische volgende stap in een evolutie die al langer is ingezet.
De verdere integratie van de beleidsplanning en -rapportering hangt samen met de voordien reeds bestaande relaties tussen de gemeente en het OCMW, zowel wat betreft de eigenlijke beleidsplanning, als wat betreft de financiering van het door het OCMW gevoerde sociaal beleid aan de hand van een gemeentelijke bijdrage.
De OCMW's zijn voor de financiering van hun werking steeds in belangrijke mate mee afhankelijk geweest van de bijdragen vanwege de gemeenten. Inderdaad, reeds het initiële artikel 106, §1, van de OCMW-wet bepaalde ondubbelzinnig: "Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet over voldoende middelen beschikt om de uitgaven te dekken die voortkomen uit de vervulling van zijn opdracht, wordt het verschil gedragen door de gemeente.". Aanvankelijk had de gemeente bijgevolg weinig tot geen zeggenschap over de mate waarin zij diende bij te dragen aan het door het OCMW gevoerde beleid, ook niet indien dat inhield dat de gemeente het tekort aan middelen van het OCMW diende te dragen. De hoogte van de bijdrage van de gemeente aan het OCMW was aanvankelijk het resultaat van een berekening op basis van de begroting van het OCMW.
Mede omdat de OCMW's vanaf 1998 aan andere boekhoudregels werden onderworpen, werd die berekening zeer technisch en complex. Daardoor werd in de praktijk steeds meer gestreefd naar een consensus over de hoogte en de bestemming van deze gemeentelijke bijdrage. Het OCMW-decreet van 19 december 2008 heeft een eerste stap gezet in de evolutie naar een consensusmodel. Artikel 145, eerste lid, van het OCMW-decreet van 19 december 2008, herneemt weliswaar het hierboven geciteerde artikel 106, §1, van de OCMW-wet[12], maar voortaan werd daaraan de mogelijkheid toegevoegd dat de gemeente en het OCMW ook kunnen overeenkomen dat het OCMW bepaalde overschotten van de gemeentelijke bijdrage houdt voor bestedingen in een volgend financieel boekjaar.[13]
In het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juni 2010 betreffende de beleids- en beheerscyclus van de gemeenten, de provincies en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn werd de opgelegde berekening van de gemeentelijke bijdrage dan definitief verlaten en resoluut gekozen voor het consensusmodel[14].
Die evolutie van de financiële relatie tussen beide besturen kan bovendien niet los gezien worden van de toenadering op het vlak van de beleidsplanning, waarbij het decreet lokaal sociaal beleid van 19 maart 2004 het kader stelde door de introductie van één lokaal sociaal beleidsplan, met daarin onder meer één geïntegreerde visie op het lokaal sociaal beleid[15]. Vanuit die optiek is het vaststellen van de gemeentelijke bijdrage aan het OCMW, in onderlinge consensus, dus louter een logisch gevolg van het gezamenlijk bepalen van een geïntegreerde visie en van de gewenste acties.

[12] De aangelegenheden die geregeld zijn in artikel 106 van de OCMW-wet, werden door de bijzondere wetgever immers niet voorbehouden aan de federale overheid (cf. art. 5, §1, II, 2°, BWHI), zodat de gemeenschap ook op dit vlak een volkomen autonomie geniet.
[13] Cf. artikel 145, derde lid, OCMW-decreet.
[14] Zie in die zin ook het Verslag aan de Vlaamse Regering bij het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juni 2010 betreffende de beleids- en beheerscyclus van de gemeenten, de provincies en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, punt 4.7.
[15] Cf. art. 4, eerste lid, 2°.

In dit ontwerp wordt enkel de logische volgende stap gezet in een evolutie die al langer loopt, waarbij elke raad wel de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid behoudt om het eigen stuk van het beleid te bepalen.

4.2. De politieke organisatie en de werking van de gemeente en het OCMW

4.2.1. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn

Dit ontwerp van decreet herneemt in grote mate de regels van het Gemeentedecreet die op vandaag gelden voor de organisatie van de gemeenteraad. In het ontwerp wordt de rol van de gemeenteraad als controlerende instantie ten aanzien van de uitvoerende mandatarissen verder versterkt. Verder wordt de rangordebepaling van de gemeenteraadsleden in dit ontwerp van decreet geëxpliciteerd. In het Gemeentedecreet was die enkel impliciet opgenomen bij de regels voor de vervanging van de voorzitter van de gemeenteraad en van de schepenen.

Ook de werking van de gemeenteraad blijft grotendeels ongewijzigd ten opzichte van wat bepaald is in het Gemeentedecreet. Er worden evenwel een aantal kleine verfijningen en verduidelijkingen aangebracht, met name wat betreft de bevoegdheidsverdeling tussen de gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen.

De bepalingen met betrekking tot de organisatie en de werking van de raad voor maatschappelijk welzijn worden in dit ontwerp van decreet maximaal afgestemd op diegene die gelden voor de gemeenteraad.

4.2.2. Het college van burgemeester en schepenen en het vast bureau

Wat betreft de werking van het college van burgemeester en schepenen wordt er in dit ontwerp van decreet voor gekozen om de regels van het Gemeentedecreet veelal te behouden. Wel legt dit ontwerp van decreet aan dit orgaan de verplichting op om een huishoudelijk reglement aan te nemen, omdat het belangrijk is dat het zelf de regels betreffende zijn eigen werking vooraf vastlegt.

De werking van het vast bureau wordt maximaal afgestemd op de werking van het college van burgemeester en schepenen. Het vergadert, net zoals het college van burgemeester en schepenen, zo dikwijls als de behandeling van de zaken het vereist. Vermits het college van burgemeester en schepenen en het vast bureau dezelfde samenstelling hebben, kunnen de vergaderingen van beide organen op elkaar aansluiten, wat evenwel niet verplicht wordt. Ook het vast bureau neemt een huishoudelijk reglement en een deontologische code aan en kan ervoor opteren dezelfde deontologische code en hetzelfde huishoudelijk reglement aan te nemen als het college van burgemeester en schepenen.

In tegenstelling tot de gemeenteraad, die over de volheid van bevoegdheid beschikt, heeft het college van burgemeester en schepenen enkel toegewezen bevoegdheden en de bevoegdheden die de gemeenteraad aan het college heeft gedelegeerd. Hetzelfde geldt voor het vast bureau ten opzichte van de raad voor maatschappelijk welzijn. De artikelen die de bevoegdheden van beide uitvoerende organen regelen, worden zo veel mogelijk op elkaar afgestemd, met uitzondering van een aantal specifieke bevoegdheden van het schepencollege zoals de vaststelling van de rooilijnen van de wegen en het opleggen van de administratieve sancties.

4.2.3. De burgemeester

De regeling van het Gemeentedecreet inzake de benoeming van de burgemeester blijft in dit ontwerp van decreet grotendeels behouden. Er wordt evenwel gepreciseerd dat het

waarnemend burgemeesterschap tijdens deze bestuursperiode niet kan worden uitgeoefend door een niet-benoemde kandidaat-burgemeester.

4.3. De ambtelijke organisatie van de gemeente en het OCMW

In dit ontwerp van decreet worden de bepalingen betreffende het personeel van het Gemeente- en OCMW-decreet, zoals die gewijzigd werden bij het decreet van 3 juni 2016, grotendeels hernomen. Voor de wijzigingen met betrekking tot het personeel van de lokale besturen, vormde dat laatste decreet in zekere zin een voorafname op dit ontwerp van decreet.

De afwijkingen hebben tot doel de ambtelijke integratie te faciliteren en de leesbaarheid te verhogen door vereenvoudiging en deregulering. Daarvoor wordt verwezen naar de artikelsgewijze commentaar.

De ambtelijke integratie wordt makkelijker als gevolg van het verenigen van de aansturing in één hand. De algemeen directeur is het hoofd van het personeel van de gemeente en van het OCMW. Hij is verantwoordelijk voor de werking zowel van de gemeentelijke diensten als van de OCMW-diensten. De bevoegde organen kunnen hun aanstellings-, tucht- en ontslagbevoegdheid delegeren aan de algemeen directeur waardoor de ambtelijke samenwerking tussen gemeente en OCMW eenvoudiger wordt. Hetzelfde geldt voor de financieel directeur die als eindverantwoordelijke binnen de financiële dienst zowel het personeel van de gemeente als van het OCMW aanstuurt.

Alleen voor de bepalingen over de tucht worden in dit ontwerp van decreet nog enkele bijsturingen gedaan in vergelijking met de bestaande teksten van het Gemeente- en OCMW-decreet.

De bepalingen over het organisatiebeheersingssysteem van de gemeente en het OCMW hernemen de bestaande bepalingen over het intern controlesysteem van die besturen, met dien verstande dat ze in beperkte mate worden uitgebreid. Er wordt een decretaal kader gecreëerd, waarbinnen de besturen zelf hun regels kunnen vastleggen. Dat kader vervangt de bestaande regels, die vaak erg gedetailleerd waren, bijvoorbeeld wat betreft de bepalingen over de financiën.

4.4. De verzelfstandigde agentschappen

Dit ontwerp van decreet herneemt grotendeels de bepalingen betreffende de vormen van externe verzelfstandiging in het Gemeentedecreet. Met het oog op de vereenvoudiging van de regelgeving werden de intern verzelfstandigde agentschappen daarbij niet overgenomen. Besturen kunnen nog steeds kiezen voor interne verzelfstandiging, maar zijn daarbij niet langer verplicht om een decretaal voorgeschreven formule te volgen. Zij kunnen voortaan zelf een regeling op maat uitwerken.

Het goedkeuringstoezicht op de oprichting van autonome gemeentebedrijven en extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm wordt niet behouden in dit ontwerp van decreet, in lijn met de uitgangspunten voor de hervorming van het bestuurlijk toezicht (zie hieronder bij 4.7).

Ook wat betreft de beleids- en beheerscyclus bij de autonome gemeentebedrijven worden de bestaande regels uit het Gemeentedecreet grotendeels overgenomen. Het autonoom gemeentebedrijf en de gemeente bepalen nog steeds de regels voor de interne werking van het autonoom gemeentebedrijf, waarbij de beheersovereenkomst het meest aangewezen instrument is. Het Gemeentedecreet regelde echter niet wat er gebeurde als een gemeente en een autonoom gemeentebedrijf in de beheersovereenkomst helemaal niets opgenomen hadden over de organisatiebeheersing. Dit ontwerp van decreet vult die lacune op door te bepalen welke regels gelden als er geen afwijkende regels worden

opgenomen in de beheersovereenkomst. Die bepaling doet geen afbreuk aan de autonomie van de gemeenten en het autonoom gemeentebedrijf, die nog steeds andere regels kunnen overeenkomen. Het ontwerp van decreet wil enkel duidelijkheid creëren voor die gevallen waarin dat niet gebeurd is (meer in het bijzonder wat betreft het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole en de ondertekening van de betalingsopdrachten).

Dit ontwerp van decreet breidt het goedkeuringstoezicht op de jaarrekeningen uit naar die van de autonome gemeentebedrijven. De striktere Europese regels terzake[16] gelden voor de hele lokale sector, dus ook voor de autonome gemeentebedrijven. Daardoor is de kwaliteit van de gegevens over de jaarrekeningen van de autonome gemeentebedrijven even belangrijk als die van de jaarrekeningen van de gemeenten. Bij de gemeenten wordt ervoor gekozen om de datakwaliteit van de jaarrekeningen te bewaken via het goedkeuringstoezicht. Met het ontwerp van decreet wordt die aanpak nu uitgebreid naar de autonome gemeentebedrijven. Daarom worden de jaarrekeningen niet langer goedgekeurd door de gemeenteraad, maar door de toezichthoudende overheid.

4.5. <u>De beleids- en beheerscyclus van de gemeente en het OCMW</u>

De bepalingen van dit ontwerp van decreet met betrekking tot de beleids- en beheerscyclus van de gemeente en het OCMW, zijn op heel wat punten bijgestuurd in vergelijking met de overeenkomstige bepalingen in het Gemeente- en OCMW-decreet. Die bijsturingen zijn het gevolg van een grondige evaluatie van die bestaande regels en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten over de beleids- en beheerscyclus.

Bij die evaluatie bleken de informatiebehoeften van de leden van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn een belangrijk aandachtspunt. Daarbij was voor veel raadsleden de opvolging van aanpassingen van meerjarenplannen, budgetten en budgetwijzigingen een bron van verwarring. Daarom wordt er in dit ontwerp van decreet voor gekozen om het budget als afzonderlijk beleidsrapport af te schaffen en de jaarlijkse autorisatie te integreren in het meerjarenplan en de aanpassingen daarvan. Het is voortaan dus bij de verplichte jaarlijkse aanpassing van het meerjarenplan dat de gemeenteraad de kredieten vaststelt, niet langer in een afzonderlijk beleidsrapport.

Daarnaast wordt ervoor gekozen om het niveau waarop de raad autorisatie geeft gevoelig op te trekken, om te vermijden dat de raad jaarlijks talrijke aanpassingen van het meerjarenplan moet goedkeuren. Uiteraard moet de raad wel zijn rol van democratisch controleorgaan kunnen blijven spelen, maar die controle moet niet in eerste instantie gericht zijn op het opvolgen van de verleende autorisatie in de vorm van kredieten. Die controlefunctie is in eerste instantie inhoudelijk: de raad moet de realisatie kunnen opvolgen van de beleidsdoelstellingen. Daarom wordt de verplichting opgelegd om tussentijds een opvolgingsrapportering te presenteren aan de raad. In welke vorm en wanneer dat moet gebeuren, bepaalt de raad zelf. Om een democratisch minimum te garanderen, legt dit ontwerp van decreet enkel op om minstens één keer per jaar een dergelijke rapportering te doen.

Naast het eigenlijke beleidsrapport en de bijbehorende toelichting, voert dit ontwerp van decreet ook een verplichting tot documentatie in. Die omvat alle achtergrondinformatie die nuttig is bij het beoordelen van het beleidsrapport, zonder dat ze essentieel is voor die beoordeling, aangezien de essentiële informatie immers in het beleidsrapport zelf vervat moet zitten. Ook die documentatie moet ertoe bijdragen dat beter tegemoetgekomen wordt aan de informatiebehoeften van de raadsleden.

[16] Cf. *infra*, punt 4.7.

Verder wordt in dit ontwerp van decreet resoluut gekozen voor een verregaande deregulering. Een groot aantal detailregelingen van het Gemeente- en OCMW-decreet wordt niet hernomen. De vroegere decreten bevatten gedetailleerde regels over, bijvoorbeeld, het budgethouderschap, over kasprovisies en kasverrichtingen, de goedkeuring van te betalen bedragen, etc. Het gaat hier om de interne regels van de werking van het bestuur, terwijl het niet nodig wordt geacht om dit decretaal allemaal zeer gedetailleerd voor te schrijven. Uiteraard is het wel van belang dat de besturen daar dan ook effectief zelf regels voor uitwerken.

De bepalingen over het voorafgaand visum van de financieel directeur worden wel hernomen in dit ontwerp van decreet. De overrulingen van de weigering van het visum worden nu echter niet langer aan de toezichthoudende overheid voorgelegd, maar ter kennis gebracht van de gemeenteraad. Ook hier worden de besturen dus verder geresponsabiliseerd. Voor de overrulingen van de betalingsweigeringen wordt dezelfde logica gevolgd.

4.6. De werking van de gemeente en het OCMW en de burgerparticipatie

De bepalingen van dit ontwerp die betrekking hebben op de werking van de gemeente en het OCMW, hernemen grotendeels de overeenkomstige bepalingen in het Gemeente- en OCMW-decreet, met dien verstande dat de regels voor beide rechtspersonen in de mate van het mogelijke verder op elkaar worden afgestemd.

De bestaande teksten werden wel aangepast om de mogelijkheden tot digitale verwerking en uitwisseling van gegevens te optimaliseren. Zo zullen lokale besturen kunnen kiezen voor een geschikte informatiedrager (ook voor hun authentieke akten) en wordt er een regeling uitgewerkt voor het elektronisch ondertekenen van documenten. Daarbij aansluitend worden ook de regels over de bekendmaking van de besluiten van de raden aangepast aan het digitale tijdperk. De besturen moeten niet langer een lijst met besluiten bekendmaken op het gemeentehuis, maar moeten zowel die lijst als de integrale tekst van een bepaald aantal (belangrijke) besluiten bekend maken op een gemeentelijke webtoepassing (bijvoorbeeld de website van het bestuur, een webpagina om informatie op te zoeken, een digitaal archief om documenten te raadplegen, een mobiele app waarmee burgers in interactie kunnen gaan met de bestuurders, …). Die keuze voor een beleid van actieve openbaarheid wordt ook doorgetrokken naar het bestuurlijk toezicht: het aanvangspunt voor de berekening van de termijnen voor het indienen van een klacht of de uitoefening van het toezicht, wordt voor de meeste besluiten geënt op de bekendmaking van de besluiten en niet langer op het verzenden ervan aan de toezichthoudende overheid (zie hieronder bij 4.7.).

Dit ontwerp van decreet herneemt artikel 194 van het Gemeentedecreet niet. Dat artikel liet burgers onder bepaalde voorwaarden toe om in rechte op te treden namens de gemeente, als het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad dat niet deden. Dat substitutierecht wordt in dit ontwerp van decreet niet behouden, omdat de oorspronkelijke *ratio legis* ervan op vandaag is achterhaald.

Toen de nationale wetgever in 1836 artikel 150 van de Gemeentewet aannam (de voorloper van artikel 194 van het Gemeentedecreet) wilde hij een oplossing bieden voor de situatie waarin een kleinere gemeente niet durfde of niet wilde optreden tegen een van de meest vooraanstaande inwoners van de gemeente. Die mogelijkheid kan niet los gezien worden van de toenmalige context van de bestuurlijke organisatie, meer bepaald de omstandigheid dat gemeenteraden niet op dezelfde manier representatief zijn samengesteld zoals dat op vandaag het geval is, en dat het college van burgemeester en schepenen werd benoemd door de regering. Bij stilzitten van de gemeentelijke overheden, kon een andere inwoner dus, namens de gemeente, het nodige doen, met het daartoe voorziene artikel 150 van de Gemeentewet.

Van deze bepaling hoefde in de praktijk echter blijkbaar niet vaak gebruik te worden gemaakt. De frequentere toepassing van dit substitutierecht in hoofde van de inwoners van een gemeente, kwam er eerder plots, naar aanleiding van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu. Het wetgevend initiatief dat eraan vooraf ging, strekte ertoe enkel aan milieuverenigingen, die een collectief belang nastreven, een eenvoudige en snelle procedure ter beschikking te stellen om op te komen tegen handelingen die een ernstige bedreiging voor het milieu betekenden. Aldus wilde de wetgever een oplossing bieden voor de problematiek dat, in het privaat procesrecht, een partij in beginsel niet kan opkomen voor de vrijwaring van een algemeen of collectief belang. Bij de behandeling van het ontwerp in de Kamer werd het vorderingsrecht, door de goedkeuring van enkele amendementen, ook aan de administratieve overheid toegekend. De behartiging van een collectief belang, werd aan die twee categorieën van personen voorbehouden. In een vorderingsrecht in hoofde van natuurlijke personen, heeft de federale wetgever immers klaarblijkelijk niet voorzien.

Toch blijkt het vorderingsrecht nu ook te worden uitgeoefend op instigatie van natuurlijke personen. De combinatie van het vorderingsrecht waarin de wet van 12 januari 1993 voorziet, met het substitutierecht uit (intussen artikel 271 van) de Nieuwe Gemeentewet, leidde ertoe dat inwoners van een gemeente, namens de gemeente, de milieustakingsvordering van de wet van 12 januari 1993 instelden. Meer nog, dat vorderingsrecht werd zelfs uitgeoefend naar aanleiding van handelingen of beslissingen van de gemeente zelf, waartegen die vorderingen werden gericht. Bepaalde rechtspraak maakte van artikel 194 van het Gemeentedecreet een door de wetgever onbedoeld wapen tegen de gemeente. Het artikel zou immers betekenen dat inwoners ook namens de gemeente kunnen optreden tegen de gemeente, namelijk om een project dat uitdrukkelijk door de gemeenteraad en het college gesteund wordt, aan te vallen.

Die situatie staat op gespannen voet met de normale werking van de plaatselijke democratie. Het is inderdaad weinig zinnig en democratisch verantwoord, dat een eerder democratisch tot stand gekomen beslissing van een gemeente, of de weloverwogen keuze om niet op te treden, vervolgens aan een rechterlijke controle wordt onderworpen op een verzoek dat daartoe, namens de gemeente zelf, wordt ingediend door (één of meer, maar niettemin een minderheid van) haar inwoners.

Die situatie geeft ook aanleiding tot enigszins bizarre situaties in concrete geschillen: in een geschil dat wordt ingeleid namens een gemeente, vertegenwoordigd door één of meer van haar inwoners, kan het immers voorkomen dat de gemeente een betwisting voert met zichzelf, doordat diezelfde gemeente in het geschil tussenkomt, maar dan vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, en die procesvertegenwoordiger van de gemeente er een tegenovergestelde mening op nahoudt dan de inwoner die namens diezelfde gemeente het geschil heeft ingeleid.
Die situatie is ook kennelijk niet de situatie die de wetgever in 1836 voor ogen had. De aanleiding om dit substitutierecht in 1836 in te voeren, is inmiddels achterhaald. Gemeenteraden zijn inmiddels representatief samengesteld en het college van burgemeester en schepenen wordt nu verkozen door de gemeenteraad.

Die elementen verantwoorden dat artikel 194 van het Gemeentedecreet in dit ontwerp van decreet niet wordt hernomen.

Daarbij is er rekening mee te houden dat inwoners van een gemeente thans over een hele reeks aan juridische instrumenten beschikken, wat betreft hun rechtsbescherming tegen een in gebreke blijvende overheid (zoals administratieve beroepsmogelijkheden en inspraakmogelijkheden), of om op te komen tegen door de gemeentelijke overheid genomen beslissingen, die in 1836 niet bestonden (zoals onder meer de in de rechtspraktijk sterk geëvolueerde mogelijkheid om, ter vrijwaring van subjectieve rechten, een (kortgeding)rechter te vatten met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, of artikel 14, §3, van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State). In de

rechtsleer werd in dat licht evenzeer reeds gesuggereerd om de indeplaatsstelling, zoals bedoeld bij artikel 194 van het Gemeentedecreet, op te heffen. Die opheffing maakt overigens geen beperking uit van de grondrechten van de individuele inwoner van de gemeente: een procedure die werd ingeleid op grond van artikel 194 van het Gemeentedecreet werd immers per definitie in naam van de gemeente, niet in eigen naam gevoerd. De rechtspraak van het Grondwettelijk Hof over artikel 194 van het Gemeentedecreet vormt hier evenmin een beletsel. In zijn arrest nr. 9/2014 van 23 januari 2014 oordeelde het Hof dat zowel artikel 23 van de Grondwet als artikel 1, 2, 3 en 9 van het Verdrag van Aarhus redelijke beperkingen van procedurele aard toelaten. Gelet op de alternatieve mechanismen inzake rechtsbescherming die tot zijn beschikking staan, is het dan ook redelijk verantwoord om de burger niet langer toe te laten om in rechte te treden, in naam van de gemeente.

Het Gemeente- en OCMW-decreet bevatten een zeer detaillistische regeling voor de bestaande participatiemogelijkheden. In lijn met de doelstelling om de regelgeving te vereenvoudigen en detailregelingen te schrappen, bevat dit ontwerp van decreet enkel een minimale decretale regeling met ruimte voor het lokaal bestuur om dit zelf verder te regelen. Om de burgers en de doelgroepen nog meer te betrekken bij het bestuur en om het belang ervan te onderstrepen, zullen de lokale besturen een eigen beleid uittekenen op het vlak van burgerparticipatie. Dat laat tevens lokaal maatwerk toe. Bij het uittekenen van dat beleid is het belangrijk dat de lokale besturen alle maatschappelijke geledingen binnen de maatschappij (dus ook de kwetsbare groepen zoals personen in armoede) de mogelijkheid geven om te participeren. Op deze manier kan het debat worden opengetrokken, wat een meerwaarde kan betekenen op het vlak van inhoud en sensibilisering. Het resultaat betekent niet alleen een vereenvoudiging, maar ook een versterking van de autonomie van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn, omdat beide raden de mogelijkheid krijgen om de participatiemogelijkheden van de burger zelf uit te werken. Het recht om verzoekschriften in te dienen en om voorstellen op de agenda te plaatsen, moet daarbij wel gegarandeerd blijven.

Ook de bepalingen over de volksraadplegingen werden bijgestuurd om een logischere tekstopbouw te bekomen. Na enkele algemene bepalingen, bevat het ontwerp de regels betreffende de procedure, in de volgorde van het procedureverloop van een gemeentelijke volksraadpleging. Daarbij worden de bevoegdheden van de gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen duidelijk afgebakend. Tot slot wordt de Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen in dit ontwerp van decreet ook decretaal verankerd.

4.7. Het bestuurlijk toezicht

Het algemeen bestuurlijk toezicht evolueert meer en meer naar een toezicht op basis van klachten van burgers of raadsleden. Die evolutie wordt in dit ontwerp van decreet bevestigd. Zij gaat hand in hand met het creëren van ruimere mogelijkheden voor raadsleden en belanghebbenden (burgers, verenigingen) om informatie te bekomen. Democratische transparantie en controle starten immers met het creëren van ruime mogelijkheden voor raadsleden en belanghebbenden om informatie te bekomen over de beslissingen van de lokale besturen. Zij moeten over relevante informatie kunnen beschikken met betrekking tot de beslissingen die op lokaal niveau worden genomen. Desgevallend kunnen ze dan een beroep doen op de toezichthoudende overheid door klacht in te dienen.

Om ervoor te zorgen dat de belanghebbenden voldoende geïnformeerd zijn en de relevante informatie van het lokaal beleid terugvinden, wordt in dit ontwerp van decreet de verplichting ingeschreven om de lijst met besluiten en de integrale tekst van een aantal belangrijke beslissingen bekend te maken op de webtoepassing van de gemeente.

Dat geldt zowel voor de besluiten van de gemeenteoverheid, als die van het OCMW en van de autonome gemeentebedrijven (zie hierboven, punt 4.6.).

Die verplichte bekendmaking op de website van de gemeente zal die informatie meteen ook digitaal beschikbaar maken voor de toezichthoudende overheid. Het is dan ook niet langer nodig om die stukken op papier te versturen in het kader van het bestuurlijk toezicht. Het volstaat dat de publicatie op de website wordt gemeld. Op die manier kan de verzending op papier tussen de besturen en de toezichthoudende overheid aanzienlijk beperkt worden. De klagers zullen verder klacht kunnen indienen op één uniek adres (schriftelijk of digitaal), zonder dat dit belet dat klagers ook op andere wijze klacht kunnen indienen.

De burger en het lokale bestuur zijn gebaat bij een snellere toezichtprocedure die leidt tot snellere rechtszekerheid. Om die reden kort dit ontwerp van decreet de termijnen van de toezichtprocedure in en brengt het die zoveel mogelijk op 30 dagen. Ook de mogelijkheid tot stuiting van termijnen, wordt tot een minimum beperkt.

Met datzelfde doel voert dit ontwerp van decreet ook een systeem in van 'van rechtswege nietigheid' van een bestreden besluit wanneer een in gebreke gesteld bestuur nalaat, na een herinnering, een opgevraagd besluit te bezorgen aan de toezichthoudende overheid. Ook dat moet leiden tot een versnelde doorlooptijd van de toezichtdossiers en een snellere rechtszekerheid.

Dit ontwerp van decreet verlaat het tweetrapstoezicht zoals dat bestond in het Gemeente- en OCMW-decreet. Er is enkel nog sprake van de toezichthoudende overheid. *In concreto* gaat het dan om de Vlaamse Regering (bij delegatie de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlands Bestuur) of, namens de Vlaamse Regering, de provinciegouverneur die handelt overeenkomstig de instructies van de Vlaamse Regering. Slechts één van beide kan gevat worden als toezichthoudende overheid en zal het bestuurlijk toezicht uitoefenen. Voor de indiener van een klacht en het bestuur zal het duidelijk zijn dat ofwel de gouverneur, ofwel de minister een beslissing heeft genomen in het kader van het bestuurlijk toezicht. Die beslissing is voortaan definitief, met behoud van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State. Op die manier wordt vermeden dat de klagers de minister onterecht beschouwen als een beroepsinstantie ten aanzien van de beslissingen van de gouverneur.

Als gevolg daarvan, moet de schorsing, als maatregel van bestuurlijk toezicht, in dit ontwerp van decreet niet worden hernomen. De enige toezichthouder zal de betwiste beslissing van het lokaal bestuur eventueel rechtstreeks kunnen vernietigen en niet langer een schorsing als bewarende maatregel kunnen opleggen. De onmiddellijke vernietiging betekent niet alleen een aanzienlijke vereenvoudiging van de procedure, maar biedt ook het voordeel van de duidelijkheid. De schorsing was slechts een bewarende maatregel, waarna het bestuur de geschorste beslissing nog kon rechtvaardigen, aanpassen of intrekken. Daardoor was het, voor wie een klacht had ingediend, niet altijd evident om de precieze betekenis van een schorsing door de provinciegouverneur correct in te schatten. Bij een vernietiging zal het wel meteen duidelijk zijn dat het besluit uit het rechtsverkeer verdwijnt.

Aangezien dit ontwerp de gemeente en het OCMW verder bestuurlijk integreert, worden de bepalingen uit het OCMW-decreet die een toezicht instelden van de gemeente op het OCMW niet hernomen. In diezelfde context is ook de mogelijkheid voor het college van burgemeester en schepenen om beroep aan te tekenen tegen een besluit van het OCMW dat het gemeentelijk belang zou schaden, niet hernomen.

Voor het toezicht op de beleidsrapporten van de besturen worden in dit ontwerp van decreet bijzondere bepalingen opgenomen, waarin zo veel mogelijk dezelfde principes worden toegepast. Ook hier verdwijnt de rechtsfiguur van de schorsing en worden een

aantal specifieke beroepsprocedures sterk ingekort. De vereenvoudiging van de procedures moet leiden tot snellere rechtszekerheid voor de besturen. Daar staat wel tegenover dat het resterende toezicht op de beleidsrapporten op een adequate wijze moet worden uitgevoerd, met termijnen die dat mogelijk maken (50 dagen voor het algemeen toezicht op de meerjarenplannen en 150 dagen voor het goedkeuringstoezicht op de jaarrekeningen). Er moet nauwgezet toegezien worden op de criteria van het financieel evenwicht en op de kwaliteit van de aangeleverde data (via de digitale rapportering), die van cruciaal belang zijn om te voldoen aan de Europese verplichtingen inzake begroting(sopmaak), die de laatste jaren aanzienlijk werden aangescherpt.[17] Die datakwaliteit is essentieel en daarbij moet er rekening mee gehouden worden dat vele kleine fouten, cumulatief, ook belangrijke afwijkingen kunnen geven, waardoor ze de globale rapportering onbetrouwbaar maken. Daarom worden afwijkingen tussen de digitale rapportering en de beleidsrapporten ook opgenomen in de opsomming van de situaties waarin de toezichthoudende overheid verplicht is om een meerjarenplan of de aanpassingen ervan, te vernietigen. Om diezelfde reden wordt ook het goedkeuringstoezicht op de jaarrekeningen behouden en uitgebreid naar de autonome gemeentebedrijven.

De Europese regels terzake laten hier geen ruimte om de versoepeling op het vlak van het algemeen toezicht in deze materie door te trekken. Daardoor zou niet voldaan worden aan de Europeesrechtelijke vereisten van een nauwgezet toezicht en van een onafhankelijke audit op de vooropgestelde begrotingsdoelstellingen, de boekhouding en de gerapporteerde cijfers. In de Vlaamse context wordt dat toezicht vorm gegeven in het kader van het bestuurlijk toezicht. Dat is in overeenstemming met de Europeesrechtelijke voorschriften, op voorwaarde dat de toezichthoudende overheid ook systematisch optreedt tegen de beleidsrapporten die onvoldoende zekerheid geven over de echte financiële toestand van de besturen of waaruit niet blijkt dat de besturen financieel in evenwicht zijn.

Artikel 252 van het OCMW-decreet wordt niet hernomen in dit ontwerp van decreet. Dat artikel bevatte aanvullende bepalingen voor het specifiek toezicht dat bij decreet op het OCMW kan worden georganiseerd. Die bepalingen gingen terug op de wet van 10 maart 1925 tot regeling van de openbare onderstand, en werden achtereenvolgens overgenomen in de OCMW-wet van 8 juli 1976 en in het OCMW-decreet. Vandaag zijn die bepalingen echter niet langer dienstig. De formele motiveringsplicht (artikel 252, eerste lid, OCMW-decreet), geldt ook ten aanzien van een toezichthoudende overheid op grond van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Daarnaast regelt elke sectorale decretale regelgeving die specifiek toezicht organiseert, zelf de toepasselijke procedures (vgl. artikel 252, tweede en derde lid, OCMW-decreet).

4.8. <u>De samenvoeging van gemeenten</u>

Titel 8 van dit ontwerp van decreet herneemt grotendeels het decreet van 24 juni 2016 houdende de regels voor de Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten. Het uitgangspunt van deze titel blijft een vrijwillige samenvoeging van gemeenten en dus geen door de Vlaamse overheid verplicht opgelegde samenvoeging. Een dergelijke samenvoeging is altijd mogelijk en niet noodzakelijk gekoppeld aan de lokale bestuursperiode. Dit ontwerp van decreet neemt de regels over die gelden voor de procedure, de overgangsperiode, de

[17] In het zogenaamde *sixpack* en *twopack*, met in het bijzonder de richtlijn 2011/85/EU van 8 november 2011 "tot vaststelling van voorschriften voor de begrotingskaders van de lidstaten", *Pb* L, 23 november 2011, en de verordening 473/2013 van 21 mei 2013 "betreffende gemeenschappelijke voorschriften voor het monitoren en beoordelen van ontwerpbegrotingsplannen en voor het garanderen van de correctie van buitensporige tekorten van de lidstaten van de eurozone", *Pb* L, 27 mei 2013.

overdracht van alle roerende goederen, onroerende goederen, overeenkomsten en overheidsopdrachten, de tijdelijke tempering van de vermindering van het aantal mandatarissen en de specifieke bepalingen omtrent het personeel en de financiën/fiscaliteit van de betrokken gemeenten. De financiële bonus die opgenomen was in het decreet van 24 juni 2016 is beperkt tot samenvoegingen die ingaan op 1 januari 2019 en wordt dus niet hernomen in dit ontwerp van decreet.

Uiteraard houdt dit ontwerp van decreet wel rekening met de verdere politieke en ambtelijke integratie van de gemeenten en de OCMW's. De bestaande bepalingen werden in die zin aangepast, bijvoorbeeld wat betreft de gemeenschappelijke decretale graden van algemeen directeur en financieel directeur.

Titel 9 van dit ontwerp van decreet heeft betrekking op de samenvoegingen van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering en herneemt artikel 297 van het Gemeentedecreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016.

Artikel 298 van het Gemeentedecreet, dat betrekking had op de splitsing van gemeenten, wordt niet hernomen in dit ontwerp van decreet.

4.9. De samenwerkingsverbanden

Dit ontwerp van decreet herneemt het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking van 6 juli 2001, zoals gewijzigd bij decreet van 13 mei 2016, en de bepalingen over de samenwerking in het OCMW-decreet. De bestaande samenwerkingsvormen van gemeenten en OCMW's blijven dus behouden.

Wat betreft de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden bevat dit ontwerp van decreet een aantal nieuwe bepalingen die het aantal bestuursmandaten beperken. Zo kunnen de deelnemers in de interlokale verenigingen voortaan slechts één afgevaardigde hebben in het beheerscomité, waar dat voorheen "minstens één" was. Ook voor de projectverenigingen wordt het aantal afgevaardigden in de raad van bestuur beperkt tot één. In de opdrachthoudende en dienstverlenende verenigingen wordt het aantal leden van de raad van bestuur beperkt. Dat aantal mag nooit meer bedragen dan het aantal leden op 1 mei 2017, met een absoluut maximum van vijftien.

Daarnaast wordt het bedrag van de presentiegelden voor bestuurders van rechtspersoon waarin een dienstverlenende of een opdrachthoudende vereniging deelneemt beperkt tot het presentiegeld voor een gemeenteraadszitting. Een bestuursmandaat in een dergelijk filiaal telt voortaan ook mee in de rapportering over de uitbetaalde vergoedingen. Die rapportering wordt nu ook aan de toezichthoudende overheid bezorgd.
Ook het presentiegeld voor een bestuursmandaat in een bedrijf voor productie, vervoer of distributie van energie, waarin de gemeente rechtstreeks of onrechtstreeks participeert, worden in dit ontwerp van decreet beperkt tot dat voor een gemeenteraadszitting. De mandaten in de regionale bestuurscomités of in de adviescomités die de distributienetbeheerders kunnen oprichten, kunnen voortaan ook niet langer vergoed worden.

Verder worden in dit ontwerp van decreet alle hierboven opgesomde presentiegelden voortaan ook meegenomen in de berekening van de maximale vergoeding, zowel voor de burgemeesters en de schepenen (artikel 154) als voor de gemeenteraadsleden (artikel 17, §2).

Tot slot wil dit voorontwerp van decreet het aanstellen van onafhankelijke bestuurders in de raad van bestuur van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen faciliteren en wordt er een uitzonderingsbepaling ingeschreven die het mogelijk moet maken om nog tijdens de lopende bestuursperiode te komen tot een rationalisering van

de werkingsgebieden van de distributienetbeheerders, volgens de voorwaarden die in het Energiedecreet zullen worden uitgetekend.

Wat betreft de samenwerkingsvormen van de OCMW's introduceert dit ontwerp van decreet duidelijke namen voor de verschillende verenigingsvormen, ter vervanging van de verwijzing naar de hoofdstukken in de regelgeving. De verenigingen uit de hoofdstukken I, II, III, en IV, krijgen respectievelijk de naam "welzijnsvereniging", "ziekenhuisvereniging", "vereniging of vennootschap voor sociale dienstverlening" en "woonzorgvereniging of de woonzorgvennootschap". De naam "autonome verzorgingsinstelling" waarmee reeds in het OCMW-decreet de publiekrechtelijke OCMW-vereniging, opgericht voor de uitvoering van ziekenhuisgebonden opdrachten van het OCMW, werd aangeduid, blijft behouden. De specifieke bepalingen met betrekking tot de autonome verzorgingsinstelling werden samengebracht in Deel II, Titel IV, Hoofdstuk II van dit ontwerp van decreet.

Dit ontwerp van decreet blijft ook de (publiekrechtelijke) 'eenhoofdige vereniging', zijnde de huidige Hoofdstuk I-vereniging die opgericht werd door één OCMW met enkel datzelfde OCMW als deelgenoot, beschouwen als een samenwerkingsvorm. De mogelijkheid van toetreding van andere rechtspersonen is immers inherent aan deze rechtsvorm, zoals overigens ook wordt aangegeven in de term 'vereniging'.

De specifieke bepalingen met betrekking tot de autonome verzorgingsinstelling worden in dit ontwerp van decreet ondergebracht in een afzonderlijk hoofdstuk. In het OCMW-decreet werden de desbetreffende bepalingen nog mee opgenomen bij die voor de andere publiekrechtelijke OCMW-verenigingen. Voor die autonome verzorgingsinstellingen gelden evenwel een aantal specifieke bepalingen met betrekking tot het beheer. Ze passen ook de regels van de beleids- en beheerscyclus niet toe, in tegenstelling tot de andere publiekrechtelijke OCMW-verenigingen. Dat verschil wordt in dit ontwerp van decreet duidelijker gemaakt door die bepalingen op te nemen in een afzonderlijk hoofdstuk.

Gelet op de verdere bestuurlijke integratie van de gemeenten en de OCMW's wordt de procedure van goedkeuring, door de gemeenteraad, van de beslissingen van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van een vereniging, niet behouden. Ze wordt dan ook niet hernomen in dit ontwerp van decreet, tenzij wat betreft de randgemeenten en Voeren.

In het OCMW-decreet wordt voor de verkiezing van de afgevaardigden van de raad voor maatschappelijk welzijn in de bestuursorganen van de verenigingen voor maatschappelijk welzijn, verwezen naar de bepalingen betreffende de verkiezing van de leden van het vast bureau. Dit ontwerp van decreet wijzigt de regels inzake de samenstelling van het vast bureau evenwel in die mate, dat de huidige verwijzing niet kan worden behouden. Bijgevolg, wordt deze verkiezingsprocedure in het ontwerp van decreet uitgebreid geregeld. Er wordt voorzien in één stemronde, waarbij ieder OCMW-raadslid over één stem beschikt.

5. <u>De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap</u>

Het voorliggende ontwerp van decreet regelt aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest wat betreft de ondergeschikte besturen (artikel 6, §1, VIII, BWHI) en het toezicht (artikel 7, §1, BWHI), alsook de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap wat betreft het beleid inzake maatschappelijk welzijn (artikel 5, §1, II, 2°, BWHI).

In het ontwerp van decreet wordt rekening gehouden met de bevoegdheden die aan de federale overheid werden voorbehouden, bij wijze van uitzondering op de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap.

Hierna zal daar uitdrukkelijk op worden ingegaan, wat betreft:
1. de verdere bestuurlijke en ambtelijke integratie van de gemeente en het OCMW en de geïntegreerde beleidsplanning en -rapportering;
2. de regelingen die door de Pacificatiewet werden ingevoerd.

5.1. De verdere politieke en ambtelijke integratie van de gemeente en het OCMW en de geïntegreerde beleidsplanning en -rapportering

Met het ontwerp van decreet wordt de politieke en ambtelijke integratie van de gemeente en het OCMW dus verder gezet. Tevens wordt voorzien in een geïntegreerde planning van en rapportering over het beleid van de gemeente en het OCMW.

De wijzigingen die met dit ontwerp van decreet ten aanzien van de OCMW's worden doorgevoerd, passen binnen de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake "*het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn*" in de zin van artikel 5, §1, II, 2°, BWHI.

Dat beleid behoort principieel tot de bevoegdheid van de gemeenschappen. Als uitgangspunt geldt dat, behoudens andersluidende bepalingen, de bijzondere wetgever het gehele beleid inzake de door hem toegewezen aangelegenheden aan de gemeenschappen en de gewesten heeft overgedragen[18]

De bijzondere wetgever heeft "het beleid inzake maatschappelijk welzijn" in beginsel aan de gemeenschappen toegewezen[19]. Binnen die aangelegenheid, heeft de bijzondere wetgever aan de gemeenschappen uitdrukkelijk de bevoegdheid toegewezen voor wat betreft "de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn". Die bevoegdheden moeten derhalve ruim worden geïnterpreteerd.

De gemeenschappen dienen, bij het voeren van het beleid inzake maatschappelijk welzijn, uiteraard rekening te houden met de bevoegdheden die de bijzondere wetgever aan de federale overheid heeft voorbehouden. Het betreft de volgende vier, limitatief omschreven, aangelegenheden:
- de vaststelling van het minimumbedrag, de toekenningsvoorwaarden en de financiering van het wettelijk gewaarborgd inkomen overeenkomstig de wetgeving tot instelling van het recht op een bestaansminimum (artikel 5, §1, II, 2°, a) BWHI);
- enkele specifieke aangelegenheden met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die geregeld zijn in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (artikel 5, §1, II, 2°, b), BWHI);
- de aangelegenheden met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die geregeld zijn in de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de commissies van openbare onderstand (artikel 5, §1, II, 2°, c), BWHI);
- de regelingen met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de gemeenten bedoeld in artikel 6 en 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de gemeenten

[18] Zie bv. GwH 26 november 2003, nr. 154/2003, B.3.3 tot B.3.5; zie ook o.m.: GwH 26 juni 1986, nr. 25, 2.B.1; GwH 15 oktober 2002, nr. 152/2002, B.4.1 tot B.5.6; GwH 9 oktober 2002, nr. 139/2002, B.4.1 tot B.4.4; GwH 28 maart 2002, nr. 57/2002, B.4.1 tot B.5.6

[19] Cf. *Parl. St*, Senaat, 1992-1993, nr. 558/1, 14. De bijzondere wetgever gaf uitdrukkelijk aan dat de Gemeenschappen, buiten de uitdrukkelijk genoemde uitzonderingen, "de volledige bevoegdheid" inzake maatschappelijk welzijn zullen krijgen.

Komen-Waasten en Voeren, die opgenomen zijn in artikel 6, §4, 11, §5, 18ter, 27, §4, en 27bis, §1, laatste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en in de Pacificatiewet (artikel 5, §1, II, 2°, d) BWHI).

In het kader van de beoogde bestuurlijke en ambtelijke integratie tussen de gemeente en het OCMW, en de geïntegreerde beleidsplanning en –rapportering, zijn enkel de eerste twee uitzonderingen relevant[20].

5.1.1. <u>De federale voorbehouden bevoegdheden met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn als bedoeld in artikel 5, §1, II, a) en b), BWHI</u>

Overeenkomstig artikel 5, §1, II, 2°, a), BWHI zijn de regels inzake de vaststelling van het minimumbedrag, de toekenningsvoorwaarden en de financiering van het wettelijk gewaarborgd inkomen overeenkomstig de wetgeving tot instelling van het recht op een bestaansminimum voorbehouden aan de federale overheid. De gemeenschappen kunnen dus niet het minimumbedrag, de toekenningsvoorwaarden en de financiering van het recht op een bestaansminimum wijzigen[21].

Luidens artikel 5, §1, II, 2°, b), BWHI zijn van de principiële gemeenschapsbevoegdheid inzake "het beleid inzake maatschappelijk welzijn" uitgezonderd: "*de aangelegenheden met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die geregeld zijn in de artikelen 1 en 2 en in de hoofdstukken IV, V en VII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, onverminderd de bevoegdheid van de Gemeenschappen om aanvullende of bijkomende rechten toe te kennen en met uitsluiting van de bevoegdheid van de gewesten voor de tewerkstelling van personen die het recht op maatschappelijke integratie of het recht op financiële maatschappelijke bijstand genieten bedoeld in artikel 6, §1, IX, 2/1°*". Die aangelegenheden zijn dus, bij wijze van uitzondering, tot de bevoegdheid van de federale overheid blijven behoren.

Artikel 1 en 2 van de OCMW-wet schrijven nu het volgende voor:
- elke persoon heeft recht op maatschappelijke dienstverlening, die tot doel heeft eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (artikel 1, eerste lid);
- er worden OCMW's opgericht die tot opdracht hebben deze dienstverlening te verzekeren (artikel 1, tweede lid); en
- de OCMW's zijn openbare instellingen met rechtspersoonlijkheid (artikel 2, eerste lid); en
- iedere gemeente van het Rijk wordt bediend door een OCMW (artikel 2, tweede lid).

Hoofdstuk IV van de OCMW-wet bevat nadere bepalingen in verband met de taken van het OCMW. Daarin wordt onder meer bevestigd dat het OCMW tot taak heeft de maatschappelijke dienstverlening te verzekeren.

[20] De bestuurlijke integratie tussen de gemeente en het OCMW is van toepassing op alle gemeenten van het Nederlandse taalgebied, met uitzondering van de randgemeenten en Voeren. Het ontwerp van decreet laat aldus de regelingen die voortvloeien uit de Pacificatiewet van 9 augustus 1988 onverlet, zodat wordt tegemoetgekomen aan het bevoegdheidsvoorbehoud dat is opgenomen in artikel 5, §1, II, 2°, d) BWHI.

[21] Die aangelegenheid wordt in het voorliggende ontwerp van decreet ook niet geregeld.

Hoofdstuk V van de OCMW-wet bevat, in artikel 71[22], een regeling m.b.t. het beroep tegen een beslissing inzake individuele dienstverlening.

Hoofdstuk VII van de OCMW-wet regelt de terugbetaling door particulieren van de kosten van maatschappelijke dienstverlening.

Uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 16 juli 1993 "tot vervollediging van de federale staatsstructuur", waarmee de bevoegdheid betreffende het beleid inzake maatschappelijk welzijn principieel aan de gemeenschappen werd toegewezen, blijkt dat de in artikel 5, §1, II, 2°, a) en b), BWHI bedoelde aangelegenheden betrekking hebben op "basisrechten" in de zin van het "minimum dat aan alle in België verblijvende personen gegarandeerd wordt"[23]. Uit diezelfde parlementaire voorbereiding blijkt ook dat de uitzonderingen ten behoeve van de federale wetgever bedoeld in artikel 5, §1, II, 2°, a) en b), BWHI mede bekeken moeten worden in het licht van het behoud van een federale sociale zekerheid[24]. Omdat de bijzondere wetgever niet wenste dat de gemeenschappen voor die aangelegenheid bevoegd zou worden gemaakt, werden de voormelde uitzonderingen in artikel 5, §1, II, 2°, a) en b), BWHI ingeschreven, aangezien zij immers betrekking hadden op "het onderste vangnet van de nationaal gebleven sociale zekerheid"[25,26].

Wat betreft het bevoegdheidsvoorbehoud dat gekoppeld werd aan een aantal in de BWHI uitdrukkelijk vermelde artikelen en hoofdstukken van de OCMW-wet (artikel 5, §1, II, 2°, b), BWHI), kan in de memorie van toelichting bij het ontwerp van de bijzondere wet van 16 juli 1993 worden gelezen dat de bijzondere wetgever het "aangewezen" vond, "*omwille van dezelfde filosofie die ten grondslag ligt aan de uitzondering voor het bestaansminimum*" [27], zoals bedoeld in artikel 5, §1, II, 2°, a), BWHI, dat bepaalde artikelen en hoofdstukken van de OCMW-wet worden uitgezonderd van de bevoegdheidsoverdracht naar de gemeenschappen en dus tot de federale bevoegdheid blijven behoren.

Door te bepalen dat de bevoegdheid van de gemeenschappen op het stuk van het beleid inzake maatschappelijk welzijn zich niet uitstrekt tot "*de aangelegenheden met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die geregeld zijn in de artikelen 1 en 2 en in de hoofdstukken IV, V en VII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn*" heeft de bijzondere wetgever getracht te waarborgen dat de eigenlijke "kern" van het recht op maatschappelijke dienstverlening verzekerd blijft[28].

De bijzondere wetgever achtte "*het ook aangewezen dat het principe dat elke gemeente van het Rijk bediend wordt door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dat rechtspersoonlijkheid heeft […] uitgezonderd word[t] van de gemeenschapsbevoegdheid*"[29], aangezien het OCMW belast is met specifieke wettelijke opdrachten, die het mogelijk moeten maken dat eenieder een leven leidt dat

[22] De overige artikelen van Hoofdstuk V van de OCMW-wet, werden door de federale wetgever opgeheven.
[23] *Parl. St.*, Senaat, 1992-1993, nr. 558/1, 13-14. Zie ook advies van de verenigde kamers van de afdeling wetgeving van de Raad van State, *Parl. St*., Kamer, 2002-2003, nr. 2239/1, 23.
[24] Cf. *Parl. St*., Senaat, 1992-1993, nr. 558/5, 114 en 128.
[25] *Parl. St.*, Kamer, 1992-1993, nr. 1063/7, 30.
[26] Zie ook het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, *Parl. St*., Kamer, 1997-1998, nr. 538/2, 5 met verwijzing naar de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 16 juli 1993.
[27] *Parl. St*., Senaat, 1992-1993, nr. 558/1, 13.
[28] De kerntaken van het OCMW worden nader omschreven in Hoofdstuk IV van de OCMW-Wet.
[29] *Parl. St.*, Senaat, 1992-1993, nr. 558/1, 14.

beantwoordt aan de menselijke waardigheid[30]. De bijzondere wetgever bevestigde daarmee dat de gemeente en het OCMW afzonderlijke publieke instellingen zijn met een eigen rechtspersoonlijkheid. Die keuze bleek voornamelijk te zijn ingegeven vanuit de optiek dat het gemeentebestuur en het OCMW een onderscheiden opdracht hebben. Uit de parlementaire voorbereiding bij de OCMW-wet van 8 juli 1976 blijkt dat de wetgever ervan uitging dat de gemeenteraad moet worden beschouwd als "*een bij uitstek openbaar politiek orgaan, terwijl in het [OCMW] een andere sfeer moet heersen. In dit centrum staat men inderdaad voor andere opties".*[31]

Diezelfde federale (gewone) wetgever erkende niettemin, reeds in 1976 (zie echter ook *infra* nr. 5.1.3.), dat er een "nauwe samenwerking" bestaat tussen het OCMW en de gemeente[32]. Inderdaad, volgens de federale wetgever is het OCMW "*een echte gemeentelijke instelling"*[33]. Of nog: "*het OCMW [is] in zekere zin de sociale vertakking […] van de gemeente, zonder dat evenwel de specificiteit van zijn opdracht wordt ontkend, hetgeen in het bijzonder een confidentiële, professionele en pluralistische benadering impliceert*"[34].

De afzonderlijke rechtspersoonlijkheid van het OCMW ten opzichte van de gemeente, werd door de gewone federale wetgever, in de OCMW-wet van 1976, dus verantwoord op grond van diens specifieke "wettelijke opdrachten" op het vlak van de maatschappelijke dienstverlening, waarover in het OCMW op een andere manier beslissingen zouden moeten worden genomen, dan in een bij uitstek politiek orgaan. De bijzondere wetgever van 16 juli 1993 blijkt het bestaan van die afzonderlijke rechtspersoonlijkheid dus van de principiële gemeenschapsbevoegdheid te hebben willen uitzonderen, opdat de beslissingen over het recht op maatschappelijke dienstverlening, zoals geregeld in de OCMW-wet[35], in een ander dan een openbaar politiek orgaan zouden worden genomen, vanuit de filosofie dat het recht op maatschappelijke dienstverlening, net zoals het bestaansminimum, tot het onderste vangnet van de sociale zekerheid is blijven behoren.

Een (sub)amendement dat tijdens de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 16 juli 1993 werd ingediend en dat ertoe strekte in de bewoordingen van wat artikel 5, §1, II, 2°, b), BWHI zou worden, de woorden "de artikelen 1 en 2" te vervangen door de woorden "artikel 1", omdat "*de gemeenschappen de vrijheid [moeten] hebben [het recht op maatschappelijke dienstverlening] te organiseren volgens structuren die zij zelf het meest efficiënt en opportuun vinden*", werd door de bijzondere wetgever niet aangenomen[36]. De indiener van het amendement[37] uitte de bezorgdheid dat de formulering van artikel 2 van de OCMW-wet bijvoorbeeld zou uitsluiten dat de

[30] Cf. artikel 1, eerste lid, van de OCMW-wet.
[31] *Parl. St*., Senaat, 1974-1975, nr. 581/2, 17. Zie ook de memorie van toelichting bij het ontwerp van wet "houdende bepalingen betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (Grondige hervorming van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's)", waarin werd gepreciseerd dat "het OCMW een echte gemeentelijke instelling [is] waaraan een afzonderlijke rechtspersoonlijkheid werd toegekend aangezien het belast is met wettelijke opdrachten die zijn specificiteit noodzakelijk maken". *Parl. St*., Kamer, 1991-1992, nr. 1734/1, 3.
[32] *Parl. St*., Senaat, 1974-1975, nr. 581/1, 6.
[33] *Parl. St*., Kamer, 1990-1991, nr. 1734/1, 3.
[34] *Parl. St*., Kamer, 1990-1991, nr. 1734/1, 4.
[35] De bijzondere wetgever heeft echter niet uitgesloten dat de gemeenschappen wat betreft de maatschappelijke dienstverlening bovenop het "federaal gegarandeerde minimum", zoals geregeld in de OCMW-wet, aanvullende rechten kunnen waarborgen. Cf. *Parl. St*, Senaat, 1992-1993, nr. 558/1, 14.
[36] Subamendement nr. 428 bij de bijzondere wet van 16 juli 1993, *Parl. St*., Kamer, 1992-1993, nr. 1063/2, 144.
[37] Het amendement werd ingediend door mevrouw NEYTS-UYTTEBROECK, die op dat ogenblik niet behoorde tot één van de partijen die de (bijzondere) meerderheid leverden bij het aannemen van de bijzondere wet van 16 juli 1993.

bevoegdheid over het gemeentelijk sociaal beleid – waar toch het OCMW een sterke uitdrukking van is – naar het college van burgemeester en schepenen zou overgedragen worden[38]. Het subamendement werd verworpen, en wel zonder dat op de in de verantwoording behandelde kwestie werd ingegaan, zodat de intentie van de bijzondere wetgever op dit vlak duister blijft.

Uit de loutere verwerping van dit subamendement, kan derhalve niets substantieel worden afgeleid. Zoals dat, behoudens eventuele indicatie in de parlementaire voorbereiding, met de verwerping van alle amendementen het geval is, kan daaruit niet worden afgeleid dat de wetgever daarmee een regeling heeft willen aannemen die het tegengestelde inhoudt van wat in het amendement en de verantwoording daarvan, werd voorgesteld. Dat zou er dan op neerkomen dat de bijzondere wetgever zou hebben beslist dat de gemeenschappen *niet* over de bevoegdheid beschikken om "het recht op maatschappelijke dienstverlening] te organiseren volgens structuren die zij zelf het meest efficiënt en opportuun vinden". Voor deze interpretatie zijn echter geen aanwijzingen terug te vinden, noch in de tekst van de bijzondere wet, noch in de parlementaire voorbereiding ervan. Het is immers niet duidelijk of de interpretatie van de indieners van het amendement om principiële redenen werd afgewezen, dan wel of het door de indieners geopperde bezwaar niet als voldoende ernstig werd beschouwd[39,40], dan wel of het amendement niet werd aangenomen omdat het initiatief ervoor nu eenmaal werd genomen door een lid van het parlement dat niet behoorde tot de leden die de bijzondere meerderheid zouden leveren voor de goedkeuring van het voorstel van bijzondere wet, zoals dat door hen was voorbereid en dat hun goedkeuring als zodanig wegdroeg.

Het is ook belangrijk te benadrukken dat de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot stand kwam op een ogenblik dat de federale overheid nog bevoegd was inzake de ondergeschikte besturen en, onder meer, wat betreft de samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de gemeentelijke instellingen[41]. Het is pas met de bijzondere wet van 13 juli 2001 "houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen" dat de gewesten ook bevoegd werden om de organieke regels vast te stellen voor de gemeentelijke instellingen. Die vaststelling is van belang, aangezien het net zo goed zou kunnen verklaren waarom de bijzondere wetgever van 16 juli 1993 geen gevolg heeft willen geven aan het amendement en de bezorgdheid van de indiener ervan dat het gemeentelijk sociaal beleid niet naar het college van burgemeester en schepenen zou overgedragen worden. Op die manier zou "het gemeentelijk sociaal beleid", zelfs enkel in de mate dat door het OCMW tot uitdrukking wordt gebracht, door een gemeenschap aan een gemeentelijke instelling kunnen worden toevertrouwd, terwijl niet de gemeenschap maar de federale overheid nog bevoegd was om die gemeentelijke instelling te organiseren op een manier die hij zelf het meest

[38] *Ibid.*
[39] Vgl. in die zin de opmerking van de afdeling wetgeving van de Raad van State over de draagwijdte die aan de verwerping van het subamendement nr. 427 bij de bijzondere wet van 16 juli 1993 moet worden gegeven, *Parl. St.*, Kamer, 1997-1998, nr. 538/2, 5.
[40] Zo wordt in de verantwoording van het amendement een onderscheid gemaakt tussen het "gemeentelijke sociaal beleid" *sensu lato* en het gemeentelijk sociaal beleid *sensu stricto* zoals dat door het OCMW wordt "uitgedrukt", zonder dat het onderscheid tussen beide aangelegenheden scherp werd afgebakend. Blijkens de verantwoording van het (sub)amendement, strekte het er, bovendien, in essentie toe een regeling te treffen op het stuk van dat "gemeentelijk sociaal beleid" *sensu lato*, terwijl het artikel van het voorstel van bijzondere wet waarop het (sub)amendement betrekking had (d.i. het voorgestelde artikel 5, §1, II, 2°, b), BWHI), uitsluitend betrekking had op het recht op maatschappelijke dienstverlening, waarin de OCMW-wet voorziet en dat de OCMW's verzekeren. Het kan dan ook niet worden uitgesloten dat de bijzondere wetgever het amendement heeft verworpen, bijvoorbeeld omdat een deel van het gemeentelijk sociaal beleid in elk geval aan gemeentelijke organen kon worden opgedragen.
[41] Vgl. met huidig artikel 6, §1, eerste lid, 1°, BWHI.

efficiënt en opportuun zou vinden, zodat het (sub)amendement in wezen niet tegemoet kwam aan de doelstelling van de indiener ervan.

Het is ook tegen die bevoegdheidsrechtelijke achtergrond dat eerdere adviespraktijk van de afdeling wetgeving van de Raad van State kan worden begrepen. In deze adviespraktijk van de Raad van State werd opgemerkt dat het federale bevoegdheidsvoorbehoud in artikel 1 en 2 van de OCMW-Wet zo moet worden begrepen dat dit onder meer betrekking heeft op het "bepalen van de band"[42] tussen het OCMW en de gemeente. Dit advies moet echter worden gelezen, rekening houdend met de periode waarin het werd verleend en de stand van de bevoegdheidsverdeling op dat ogenblik, d.w.z. op een ogenblik dat de federale overheid nog steeds bevoegd was om het organieke kader van de gemeentelijke instellingen vast te stellen en het dus nog steeds aan de federale wetgever toekwam om de concrete verhouding met de gemeente te regelen en te bepalen hoe de lokale beleidsverantwoordelijken hun verantwoordelijkheid dienen op te nemen[43].

5.1.2. De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn vast te stellen

Het hierboven beschreven bevoegdheidsvoorbehoud voor de federale wetgever vormt een uitzondering op de principiële bevoegdheid van de gemeenschappen op het vlak van het beleid inzake maatschappelijk welzijn en dient derhalve, zoals alle uitzonderingen op de toegewezen (gemeenschaps)bevoegdheden, beperkend geïnterpreteerd te worden[44].

De omstandigheid dat de federale overheid bevoegd is gebleven voor een aantal, limitatief omschreven, aangelegenheden die verband houden met het beleid inzake maatschappelijk welzijn en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn staat er dan ook niet aan in de weg dat de gemeenschappen op grond van artikel 5, §1, II, 2°, BWHI exclusief bevoegd zijn om de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn vast te stellen.

Dit werd destijds ook bevestigd door de vice-eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven tijdens de bespreking van het ontwerp van de bijzondere wet van 16 juli 1993. Op de vraag van een parlementslid of de gemeenschappen volledig vrij de organisatie van de OCMW's mogen bepalen en rechtstreeks verkiezingen kunnen organiseren voor de raden voor maatschappelijk welzijn antwoordde de minister dat de gemeenschappen "*de mogelijkheid zullen hebben volledig autonoom de organisatie van hun OCMW's te regelen*"[45].

Die "volledige autonomie" op het stuk van "de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, komt dan ook tot uiting wanneer in acht wordt genomen welke de aangelegenheden zijn met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die *niet* geregeld zijn in artikel 1 en 2 en in de hoofdstukken IV, V en VII van de OCMW-wet, die bijgevolg in elk geval door de gemeenschap kunnen worden geregeld. Deze aangelegenheden hebben onder meer betrekking op:

[42] *Cf.* advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij een wetsvoorstel tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn met het oog op een naamswijziging van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, *Parl. St.*, Kamer, 1996-1997, nr. 1088/2, 2.
[43] *Cf. Parl. St.*, Senaat, 1974-1975, nr. 581/1, 6.
[44] Zie in die zin bv. het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, *Parl. St.*, Kamer, 1997-1998, nr. 538/2, 4.
[45] Cf. *Parl. St.*, Kamer, 1992-1993, nr. 1063/7, 31.

- de bepalingen inzake de samenstelling en vorming van de raad voor maatschappelijk welzijn (artikel 6 tot en met 23 van de OCMW-wet), met inbegrip van onder meer:
  - het bestaan en het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn (artikel 6);
  - de voorwaarden om tot lid van de raad voor maatschappelijk welzijn te kunnen worden verkozen (artikel 7 en 8);
  - de onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn (artikel 9);
  - de voorwaarde dat de raad voor maatschappelijk welzijn ten hoogste voor één derde bestaat uit gemeenteraadsleden die hun mandaat binnen de gebiedsomschrijving van het OCMW uitoefenen (artikel 10);
  - de verkiezing van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn (artikel 11);
- de bepalingen inzake de werking van de raad voor maatschappelijk welzijn (artikel 24 tot en met 40 van de OCMW-wet), met inbegrip van onder meer:
  - de bevoegdheid van de raad voor maatschappelijk welzijn (artikel 24);
  - de verkiezing van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn (artikel 25)
  - het overleg tussen de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn (artikel 26, 26bis en 26ter);
  - de oprichting van een vast bureau en van bijzondere comités (artikel 27);
- de bepalingen inzake het personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (artikel 41 tot en met 56 van de OCMW-wet), met inbegrip van onder meer:
  - de voorwaarde dat elk OCMW over een secretaris en een ontvanger beschikt (artikel 41);
  - de aanwerving of benoeming van de personeelsleden door de raad voor maatschappelijk welzijn (artikel 43).

Die bepalingen moeten bijgevolg worden geacht tot de principiële bevoegdheid van de gemeenschappen te behoren. In die aangelegenheden beschikken de gemeenschappen dan ook over autonomie.

5.1.3. <u>De evolutie op het vlak van de integratie tussen de gemeente en het OCMW</u>

(i) De federale OCMW-wet van 8 juli 1976 en de latere wijzigingen ervan

Hoewel ze van elkaar te onderscheiden rechtspersonen zijn, heeft er tussen de gemeenten en de OCMW's ontegensprekelijk steeds een nauwe band bestaan (zie ook *supra* 4.1.), die geleidelijk aan nog werd verstevigd.

Die nauwe band kwam reeds tot uiting in de oorspronkelijke tekst van de federale OCMW-wet[46] alsook in de latere wijziging ervan bij de wet van 5 augustus 1992 "houdende bepalingen betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn"[47]. Die wetteksten werden aangenomen door de federale wetgever, alvorens werd overgegaan tot de bevoegdheidsoverdracht met betrekking tot het beleid inzake maatschappelijk welzijn in 1993. Uit het wetgevende kader, zoals dat in voege was vóór de bevoegdheidsoverdracht met betrekking tot het beleid inzake maatschappelijk welzijn met de bijzondere wet van 16 juli 1993, blijkt duidelijk dat ook de federale wetgever reeds voor een zekere integratie tussen beide besturen had gezorgd, die met de wet van

[46] *Parl. St.*, Senaat, 1974-1975, nr. 581/1, 6.
[47] *Parl. St.*, Kamer, 1990-1991, nr. 1734/1, 3-4.

1992 nog verder ging dan oorspronkelijk, in 1976, al het geval was. Zo kan er worden gewezen op[48]:

- de voordracht en verkiezing van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn en hun opvolgers door de verkozenen van de gemeenteraad[49];
- de gedeeltelijke samenstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn uit gemeenteraadsleden[50];
- de mogelijkheid voor de burgemeester om de raad voor maatschappelijk welzijn te laten bijeenroepen51, de vergaderingen ervan met raadgevende stem bij te wonen of er zich door een schepen te laten vertegenwoordigen, desgewenst zelf de raad voor te zitten52 en de bespreking van of de stemming over agendapunten te verdagen53;
- de mogelijkheid voor de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn om op eigen verzoek of op uitnodiging van de burgemeester met raadgevende stem de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen bij te wonen, teneinde gehoord te worden over aangelegenheden die verband houden met het OCMW54;
- het verplichte, voorafgaande overleg over bepaalde belangrijke aangelegenheden in het overlegcomité gemeente-OCMW55;
- een zekere mobiliteit van het personeel56;
- de financiële verantwoordelijkheid van de gemeente voor de tekorten van het OCMW;[57]
- de controle en het bestuurlijk toezicht door de gemeente[58].

(ii) Het decretale kader

De Vlaamse Gemeenschap van haar kant heeft in het verleden reeds de keuze gemaakt om de principes en uitgangspunten die aan de grondslag liggen van het Gemeentedecreet ook van toepassing te maken op de OCMW's. Gelet op de nauwe band tussen de gemeenten en de OCMW's lag het immers voor de hand om de organisatie van de beide lokale besturen zoveel als mogelijk op elkaar af te stemmen en de onderlinge samenwerking te versterken.

Dit leidde in eerste instantie tot de aanname van het decreet van 7 juli 2006 "tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn". De wijzigingen die aan de OCMW-wet werden aangebracht, strekten ertoe de bestuurlijke organisatie en de werking van de raad voor maatschappelijk welzijn en het vast bureau, zo veel als mogelijk te regelen volgens

[48] Cf. B. THYS, "De rechtsverhouding tussen de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gewijzigd door het Gemeentedecreet en het Decreet van 7 juli 2006", *T.Gem.* 2006/4, 25-26.
[49] Artikel 11 van de OCMW-wet
[50] Artikel 10 van de OCMW-wet
[51] Artikel 29, derde lid, van de OCMW-wet
[52] Artikel 26, §1, van de OCMW-wet
[53] Artikel 33*bis* van de OCMW-wet
[54] Artikel 28, §4, van de OCMW-wet
[55] Artikel 26, §2, 26bis en 26ter van de OCMW-wet
[56] K.B. nr. 490 van 31 december 1986 houdende verplichting voor de gemeenten en de O.C.M.W. met eenzelfde werkgebied om sommige van hun personeelsleden van ambtswege over te plaatsen en K.B. nr. 519 van 31 maart 1987 tot regeling van de vrijwillige mobiliteit tussen de statutaire personeelsleden van de gemeenten en O.C.M.W. die eenzelfde werkgebied hebben.
[57] Artikel 106 van de OCMW-wet.
[58] Artikel 109, 111 tot en met 112bis van de OCMW-wet.

dezelfde principes als degene die zijn opgenomen in het Gemeentedecreet[59]. Het gaat onder meer om:

- de verkiezing van de leden van de raad voor maatschappelijk op de installatievergadering van de gemeenteraad, zodat de raad vanaf de start van de lokale bestuursperiode volop kan werken;
- de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn maakt deel uit van het college van burgemeester en schepenen. Vanaf zijn verkiezing als voorzitter is hij van rechtswege schepen.

Met deze wijzigingen wilde de decreetgever de samenwerking tussen OCMW en gemeente versterken, en op lokaal niveau een consistent sociaal beleid mogelijk maken[60]. De afdeling wetgeving van de Raad van State, die advies heeft verleend over het voorontwerp van decreet, heeft geen bevoegdheidsrechtelijke bezwaren geuit bij die doelstelling van de decreetgever op het vlak van de organisatie van het OCMW en een verdere integratie tussen gemeente en OCMW.

Nadien heeft de decreetgever het OCMW-decreet van 19 december 2008 aangenomen. Met dat decreet beoogde de decreetgever de overige aspecten van de organisatie en de werking van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verder af te stemmen op het Gemeentedecreet. Voor het OCMW betekende dit op beleidsniveau onder meer dat[61]:

- de reglementerende bevoegdheid, delegatie en bevoegdheidsverdeling naar het vast bureau, de bijzondere comités en de administratie wordt uitgebreid;
- voldoende mogelijkheden worden aangereikt voor een eigentijds personeels- en financieel management zonder dat de synergie met de gemeente uit het oog wordt verloren;
- de samenwerking tussen gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verder wordt versterkt waardoor een consistent sociaal beleid gevoerd wordt op lokaal niveau.

Dit resulteerde in een wijziging van de regels aangaande het personeel (titel III van het OCMW-decreet), de financiering, planning en het financieel beheer (titel IV van het OCMW-decreet) en het bestuurlijk toezicht en de externe audit (titel IX van het OCMW-decreet)[62].

De afdeling wetgeving van de Raad van State, die met toepassing van artikel 84, §3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, haar advies heeft beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan, heeft geen bevoegdheidsrechtelijke bezwaren geuit tegen deze organieke wijzigingen en de verdere integratie tussen gemeente en OCMW.

De uitgangspunten en principes die ten grondslag lagen aan het OCMW-decreet van 19 december 2008 werden recent nog eens bevestigd en zelfs versterkt, waardoor de integratie tussen gemeente en OCMW nog sterker is geworden. Bij decreet van 29 juni 2012 "tot wijziging van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" werden nog een aantal andere belangrijke wijzigingen aangebracht die strekten tot de versterking van de lokale

[59] *Parl. St.,* Vl. Parl., 2007-2008, nr. 1701/1, 3.
[60] *Parl. St.*, Vl. Parl., 2005-2006, nr. 870/1, 3. In dezelfde zin *Parl. St.*, Vl. Parl., 2007-2008, nr. 1701/1, 11.
[61] *Parl. St.*, Vl. Parl., 2007-2008, nr. 1701/1, 11.
[62] *Parl. St.,* Vl. Parl., 2007-2008, nr. 1701/1, 3.

democratie en het verbeteren van de efficiëntie van het lokaal beleid[63]. Deze wijzigingen hadden onder meer betrekking op:

- de verruiming van de mogelijkheid voor gemeenteraadsleden om ook OCMW-raadslid te zijn (artikel 8 van het OCMW-decreet);
- het invoeren van een onverenigbaarheid als OCMW-raadslid voor personeelsleden van de gemeente die door het OCMW wordt bediend (artikel 8 van het OCMW-decreet);
- het invoeren van een procedure om een nieuwe OCMW-voorzitter aan te duiden wanneer in de gemeenteraad een procedure tot herstel van de structurele onbestuurbaarheid werd afgerond (artikel 53, §4 van het OCMW-decreet);
- de verruiming van de mogelijkheid voor de secretaris en de financieel beheerder van de gemeente die door het OCMW wordt bediend om, respectievelijk, OCMW-secretaris en financieel beheerder van het OCMW te worden, evenals van de mogelijkheid om gebruik te maken van de diensten van een gewestelijk ontvanger (artikel 75 van het OCMW-decreet);
- het creëren van de mogelijkheid om gemeenschappelijke vergaderingen te beleggen van het managementteam van de gemeente en het managementteam van het OCMW (artikel 96 van het OCMW-decreet).

Nadat de afdeling wetgeving van de Raad van State had vastgesteld dat de wijzigingen aan het OCMW-decreet in grote mate gelijklopend zijn met de wijzigingen die werden aangebracht aan het Gemeente- en het Provinciedecreet, waarover de Raad reeds eerder advies had verleend, heeft zij aangegeven geen bijkomende opmerkingen bij het ontwerp te hebben[64]. In geen van deze adviezen werden bevoegdheidsrechtelijke bezwaren geuit.

Die steeds verdergaande integratie, op organiek vlak, is vervolgens ook reeds ingezet op beleidsmatig vlak. Inderdaad, de Vlaamse Regering heeft inmiddels reeds geruime tijd geleden haar beleidsintentie geuit om een globale visie te ontwikkelen op het lokaal sociaal beleid binnen de gemeente. Dit leidde, in 2004 reeds, tot de aanname van een kaderdecreet lokaal sociaal beleid[65]. Het ontwikkelen van een lokaal sociaal beleid werd gezien als een impuls om de praktijken die op het niveau van de gemeente en het OCMW zijn gegroeid verder uit te werken en tot een betere planning te komen voor beide besturen[66]. Dit leidde onder meer tot de verplichte opmaak van één lokaal sociaal beleidsplan[67], dat, naast nog enkele andere elementen, minstens "een geïntegreerde visie op het lokaal sociaal beleid"[68], "een (lees: één) meerjarenplan met betrekking tot de gewenste acties en inzet van lokale middelen"[69] en "de taakverdeling en werkafspraken tussen de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met betrekking tot de uitvoering van het meerjarenplan" [70], bevat. De opmaak van dit plan is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de gemeente en het OCMW. Dit veronderstelt dat het plan moet gedragen zijn door de gemeente- en de OCMW-raad samen[71]. Hierboven, onder nummer 4.1.6., werd ook al toegelicht dat de evolutie in de financiële relatie tussen de gemeente en het OCMW, naar een consensusmodel, reeds lange tijd aan de gang is, en het louter een verlengstuk is van de evolutie naar een verdere integratie van het sociale beleid van de gemeente en het OCMW.

[63] *Parl. St*., Vl. Parl., 2011-2012, nr. 1558/1, 3-4.
[64] *Parl. St*., Vl. Parl., 2011-2012, nr. 1558/1, 155.
[65] Decreet van 19 maart 2004 "betreffende het lokaal sociaal beleid".
[66] *Parl. St*., Vl. Parl., 2002-2003, nr. 1777/1, 8.
[67] Cf. artikel 4 van het decreet van 19 maart 2004 "betreffende het lokaal sociaal beleid".
[68] Cf. artikel 4, 2°, van het decreet van 19 maart 2004 "betreffende het lokaal sociaal beleid".
[69] Cf. artikel 4, 3°, van het decreet van 19 maart 2004 "betreffende het lokaal sociaal beleid".
[70] Cf. artikel 4, 4°, van het decreet van 19 maart 2004 "betreffende het lokaal sociaal beleid".
[71] Zie art. 4, derde lid, van het Decreet van 19 maart 2004 "betreffende het lokaal sociaal beleid".

De hierboven beschreven evolutie op wettelijk en decretaal vlak, toont aan dat er op organisatorisch vlak een evolutie plaatsvindt die steeds meer in de richting is gegaan van een nauwere samenwerking en verdere integratie tussen de gemeente en het OCMW. Het voorliggende ontwerp van decreet kadert binnen datzelfde streven naar een verregaandere samenwerking tussen de gemeente en het OCMW, door de organieke regels betreffende de OCMW's nog meer af te stemmen op die van de gemeente (cf. *supra* 4.1.).

5.1.4. <u>De concrete ingrepen van het decreet over het lokaal bestuur</u>

Het voorliggende ontwerp van decreet heeft tot doel een geïntegreerd, lokaal sociaal beleid te verwezenlijken, door middel van een bestuurlijke en ambtelijke integratie van de gemeente en het OCMW. (zie *supra* 5.1.).

Met dit ontwerp van decreet worden een aantal concrete wijzigingen op het vlak van de samenstelling, werking en bevoegdheden van de organen van de gemeente en het OCMW, alsook de ambtelijke aansturing ervan en de onderlinge beleidsplanning en –rapportering aangebracht. Het is de bedoeling om de bestuurlijke, ambtelijke en beleidsmatige aansturing van beide lokale bestuur nog verder te integreren dan voorheen het geval was.

Daarbij zullen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest geen aangelegenheden regelen die aan de federale overheid zijn voorbehouden. Zo zullen de gemeente en het OCMW als afzonderlijke rechtspersonen blijven bestaan. Elk van die rechtspersonen zal ook over eigen organen beschikken. Van een volkomen gelijkstelling van de beide rechtspersonen of hun organen, is er dan ook geen sprake: de organen van de rechtspersoon "gemeente" (gemeenteraad, college van burgemeester en schepenen, burgemeester) zijn niet de organen van de rechtspersoon "OCMW" (raad voor maatschappelijk welzijn, vast bureau, voorzitter van het vast bureau) en *vice versa*. Met dit ontwerp van decreet worden dus enkel wijzigingen aangebracht op het vlak van de samenstelling, de werking en de bevoegdheden van die onderscheiden organen, die er in essentie toe strekken de samenstelling, werking en bevoegdheden van de organen van het OCMW, af te stemmen op datgene wat terzake geldt voor de gemeente. Het behoort tot de autonomie van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest om een dergelijke beleidskeuze te maken en die tot uitdrukking laten komen in de organieke decretale bepalingen betreffende de gemeente en het OCMW, te meer nu met de in dit ontwerp van decreet voorgestelde wijzigingen in wezen geen integratie wordt beoogd met betrekking tot aspecten waarin er voorheen nog geen enkele vorm van integratie tussen de gemeente en het OCMW zou hebben plaatsgevonden[72]. Hoewel "de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" aldus zo veel mogelijk worden afgestemd op de organieke regels betreffende de gemeenten, blijven er op het vlak van de samenstelling, de bevoegdheden en de werking van de organen van de gemeente en het OCMW overigens nog een aantal (belangrijke) verschillen bestaan.

De essentiële en specifieke opdrachten van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die betrekking hebben op het recht op maatschappelijke dienstverlening en maatschappelijke integratie, worden door het voorliggende ontwerp van decreet gevrijwaard. Het spreekt voor zich dat de OCMW's die taken moet kunnen blijven uitoefenen, overeenkomstig het ter zake geldend federaal wettelijk en reglementair kader. Dat de organieke regels betreffende de OCMW's in beginsel worden afgestemd op deze van de gemeente, verhindert dat ook niet.

De belangrijkste ingrepen worden hieronder nader toegelicht en verantwoord in het licht van het toepasselijke bevoegdheidsrechtelijke kader.

[72] Cf. *supra*, punt 5.1.3.

(i) De samenstelling van de organen van de gemeente en het OCMW

Een eerste belangrijke vernieuwing is dat er op organiek vlak voor wordt geopteerd om de samenstelling, werking en bevoegdheden van de organen van de gemeente en het OCMW maximaal op elkaar af te stemmen. Concreet betekent dat, voor het OCMW, dat het voortaan zal bestaan uit de volgende organen, die als volgt zijn samengesteld:

- **een raad voor maatschappelijk welzijn.** De gemeenteraadsleden zullen door hun verkiezing als gemeenteraadslid, ook het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn opnemen. De voorzitter van de gemeenteraad zal tevens de voorzitter zijn van de raad voor maatschappelijk welzijn;
- **een vast bureau.** De leden van het college van burgemeester en schepenen zullen door hun verkiezing of benoeming ook lid worden van het vast bureau. De burgemeester is ook de voorzitter van het vast bureau; en
- **een bijzonder comité voor de sociale dienst.** De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden verkozen aan de hand van voordrachtsakten die worden ingediend door de verkozenen voor de gemeenteraad. Het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt voorgezeten door een voorzitter, verkozen door de raad voor maatschappelijk welzijn uit zijn midden of uit de leden van het vast bureau.

Zoals blijkt uit wat volgt, passen de vooropgestelde wijzigingen op het stuk van de samenstelling van de organen van het OCMW binnen de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om "*het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn*" in de zin van artikel 5, §1, II, 2°, BWHI te regelen en wordt hiermee op geen enkele wijze afbreuk gedaan aan de in dit artikel omschreven aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de federale overheid zijn blijven behoren. De vooropgestelde wijzigingen hebben immers het kenmerk van een organieke regel en moeten derhalve worden geacht tot de principiële bevoegdheid van de gemeenschappen te behoren.

De aangelegenheden die werden geregeld in de bepalingen van de OCMW-wet, die betrekking hebben op de samenstelling van de organen van het OCMW, werden immers, in het kader van de bevoegdheidsoverdrachten inzake maatschappelijk welzijn, met de bijzondere wet van 16 juli in 1993[73] naar de gemeenschappen overgeheveld (zie ook *supra* 5.1.3.). Die aangelegenheden behoren inderdaad tot de gemeenschapsbevoegdheid, aangezien deze bepalingen nu eenmaal niet zijn opgenomen in de limitatieve lijst van artikelen en hoofdstukken van de OCMW-Wet, die luidens artikel 5, §1, II, 2°, BWHI, en bij wijze van uitzondering, aan de federale overheid zijn voorbehouden.

Het valt ook niet in te zien hoe de bepalingen van dit ontwerp van decreet op het stuk van de samenstelling van de organen van het OCMW, op enigerlei wijze afbreuk zouden (kunnen) doen aan de federale voorbehouden bevoegdheden met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Zoals gezegd, behouden beide besturen hun afzonderlijke rechtspersoonlijkheid, in overeenstemming met wat is bepaald in artikel 2 van de OCMW-wet.

Ook blijft de eigenlijke "kern" van de bevoegdheid van het OCMW (het verzekeren van het recht op maatschappelijke dienstverlening, dat tot de bevoegdheid van de federale overheid is blijven behoren), met de hervorming die met dit ontwerp van decreet wordt voorgesteld, volledig gevrijwaard. Het recht op maatschappelijke dienstverlening zal, net

[73] Artikel 1 van de bijzondere wet van 16 juli 1993 "tot vervollediging van de federale staatsstructuur".

zoals voorheen, door het OCMW worden verzekerd (cf. artikel 1 OCMW-wet), en wel middels de eigen organen van dat OCMW (de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau en het bijzonder comité voor de sociale dienst). De samenstelling van de organen van de gemeente en het OCMW, die althans principieel identiek is aan die van de gemeente (zie echter *infra* voor een aantal belangrijke afwijkingen op dit principe) heeft ook geenszins tot gevolg dat de opdrachten die nu aan het OCMW zijn toegewezen, voortaan door de gemeente zouden worden uitgeoefend.

Wat de samenstelling van de "wetgevende" organen van de gemeente en het OCMW betreft, voorziet het ontwerp van decreet erin dat de samenstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn in beginsel identiek is aan die van de gemeenteraad. Dat is evenwel anders wanneer blijkt dat de raad voor maatschappelijk welzijn niet rechtsgeldig is samengesteld overeenkomstig artikel 11*bis* van de Grondwet, waarin is voorgeschreven dat de raad voor maatschappelijk welzijn moet bestaan uit personen van verschillend geslacht.

Dat de raad voor maatschappelijk welzijn gedeeltelijk of zelfs integraal wordt samengesteld uit leden van de gemeenteraad, is niet nieuw en vindt zijn oorsprong zelfs al in de OCMW-wet van 8 juli 1976, alsook in het OCMW-decreet van 19 december 2008 (zie hierover ook *supra* 5.1.3.). Zo liet artikel 10 van de OCMW-wet van 8 juli 1976 reeds toe dat de samenstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn gedeeltelijk overeenstemde met die van de gemeenteraad. Op grond van artikel 10 van de OCMW-wet kon de raad voor maatschappelijk welzijn voor één derde bestaan uit gemeenteraadsleden die hun mandaat binnen de gebiedsomschrijving van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn uitoefenen. De initiële beperking dat ten hoogste één derde van de gemeenteraadsleden ook lid van de raad voor maatschappelijk welzijn mag zijn, die aanvankelijk werd overgenomen in artikel 8 van het OCMW-decreet, werd nadien door de decreetgever opgeheven, zonder dat hierover een opmerking werd geformuleerd door de afdeling wetgeving van de Raad van State[74]. Op vandaag kunnen de raden van maatschappelijk welzijn dus reeds uitsluitend samengesteld zijn uit leden van de gemeenteraad. Meer nog, op vandaag is de volstrekt identieke samenstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn en de gemeenteraad daardoor reeds mogelijk in bepaalde kleinere gemeenten[75]. In die gemeenten is het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn immers gelijkgesteld met het aantal leden van de gemeenteraad, waardoor de gemeenteraad ervoor kan kiezen om identiek dezelfde personen in de beide raden te laten zetelen.

Ook wat de uitvoerende organen van de gemeente en het OCMW betreft, is met dit ontwerp van decreet gestreefd naar een maximale afstemming tussen de organen van het OCMW en de gemeente. Niettemin bestaan er nog steeds een aantal verschillen, op het vlak van de bevoegdheid van deze onderscheiden organen.

Met dit ontwerp van decreet werd ervoor geopteerd om, althans op het niveau van het OCMW, náást het vast bureau nog een tweede uitvoerend orgaan op te richten, met name het bijzonder comité voor de sociale dienst. Dit bijzonder comité is bevoegd om te

[74] Cf. artikel 2 van het decreet van 29 juni 2012 "tot wijziging van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn". *Parl. St.*, Vl. Parl., 2011-2012, nr. 1558/1, 149-157.

[75] Het gaat meer bepaald om de gemeenten met minder dan 1000 inwoners. Overeenkomstig artikel 5, §1, tweede lid, van het OCMW-decreet wordt het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn immers teruggebracht tot het aantal leden van de gemeenteraad als het aantal leden van de gemeenteraad van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, minder bedraagt dan het aantal leden, vermeld in het eerste lid van artikel 5, §1, van het OCMW-decreet.

beslissen over de individuele dossiers inzake maatschappelijke dienstverlening en maatschappelijke integratie. Het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt voorgezeten door een eigen voorzitter (die uit de leden van het college van burgemeester en schepenen, dan wel uit de raad voor maatschappelijk welzijn wordt verkozen). Om er, geheel in de lijn van de opvattingen van de federale wetgever, voor te zorgen dat de besluitvorming over de individuele dossiers niet uitsluitend in handen zou zijn van personen die (in de gemeenteraad[76]) de meerderheid vertegenwoordigen, opdat bij de besluitvorming "een andere sfeer"[77] zou kunnen heersen dan in een "politiek" orgaan, is ervoor gekozen om de zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst te verdelen in evenredigheid met de zetelverdeling in de gemeenteraad, waardoor ook leden van de "oppositie" in de gemeenteraad, lid kunnen zijn van het bijzonder comité. Het zal bovendien ook mogelijk zijn om zelfs niet-gemeenteraadsleden als lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst voor te dragen. Dit laat toe om ook externe experten als lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst, te laten zetelen.

De met dit ontwerp van decreet voorgestelde wijzigingen, laten toe de efficiëntie van het lokaal beleid verder te verbeteren. Ze passen binnen de beleidsvisie om een eengemaakt, geïntegreerd, lokaal sociaal beleid te realiseren. Deze wijzigingen zijn echter niet van aard dat de specificiteit van het OCMW en de opdrachten die eraan zijn toevertrouwd, in het gedrang zou komen. Bij de samenstelling van de verschillende organen van het OCMW en de toewijzing van bevoegdheden aan die organen werd het specifiek karakter van de bevoegdheid en de opdrachten van het OCMW derhalve gevrijwaard. Er is over gewaakt dat de huidige opdrachten van het OCMW met betrekking tot maatschappelijke dienstverlening met respect voor de privacy van de betrokkenen en met de nodige waarborgen met betrekking tot de professionaliteit van de dienstverlening verzekerd kunnen blijven.

Hoewel het de bedoeling is om tot een eenduidige aansturing van beide rechtspersonen te komen, betekent dit geenszins dat het OCMW een "politiek" orgaan zou worden. Wat de raad voor maatschappelijk welzijn betreft, is dat op vandaag evenmin het geval, terwijl de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op vandaag net zo goed uitsluitend uit de gemeenteraad afkomstig kunnen zijn.

Wat het bijzonder comité voor de sociale dienst betreft, waarborgt dit ontwerp van decreet bovendien de onafhankelijkheid van het voorzitterschap ervan, ten aanzien van de gemeenteraad. Het is immers de raad voor maatschappelijk welzijn die de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst verkiest.

De samenstelling en de werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst verzekert dat het beslissingsproces van dit orgaan over individuele maatschappelijke dienstverlening of maatschappelijk integratie neutraal en met respect voor het privéleven van de hulpaanvrager verloopt.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat de Vlaamse Gemeenschap bij het regelen van de samenstelling van de organen van het OCMW geheel binnen de bevoegdheid heeft gehandeld die haar op grond van artikel 5, §1, II, 2°, BWHI werd toegewezen. Zij heeft geen maatregelen getroffen die betrekking zou hebben op de bevoegdheden die ter zake aan de federale overheid werden voorbehouden.

[76] In de raad voor maatschappelijk welzijn bestaan geen "fracties", anders dan in de gemeenteraad het geval is.
[77] Cf. *supra*, punt 5.1.1.

(ii) De geïntegreerde beleidsplanning en -rapportering

Het ontwerp van decreet voorziet ook in een geïntegreerde planning van en rapportering over het beleid van de gemeente en het OCMW (meerjarenplan, de aanpassingen van het meerjarenplan en de jaarrekening). De gemeente en het OCMW zullen dus geen afzonderlijke beleidsrapporten meer opmaken (cf. supra nr. 4.1.6.). Aangezien de gemeente en het OCMW hun beleidsrapporten voortaan zullen delen, kan er van een geïntegreerde vaststelling maar sprake zijn als beide raden het beleidsrapport hebben vastgesteld. Elke raad blijft ten volle bevoegd om zijn deel van de beleidsrapporten vast te stellen, waarna de gemeenteraad het deel van het beleidsrapport zoals vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn goedkeurt. Door die goedkeuring wordt het integrale beleidsrapport geacht definitief te zijn vastgesteld en kan het uitwerking krijgen.

De gemeenschappelijke beleidsrapportering is een logisch gevolg van de verdere politieke-bestuurlijke en ambtelijke integratie van de gemeente en het OCMW en draagt bij tot de verdere[78] integratie van het lokaal sociaal beleid.

De bepalingen die betrekking hebben op de beleidsplanning en -rapportering van het OCMW maken niet het voorwerp uit van enig bevoegdheidsvoorbehoud ten behoeve van de federale wetgever en behoren bijgevolg tot de principiële bevoegdheid van de gemeenschappen wat betreft "*het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn*" in de zin van artikel 5, §1, II, 2°, BWHI.

De regeling op het stuk van de geïntegreerde beleidsplanning en –rapportering, in dit ontwerp van decreet, doet bovendien op geen enkele wijze afbreuk aan de algemene opdracht die het OCMW vervult, zoals die is bepaald in artikel 1 van de OCMW-wet, en evenmin aan de specifieke taken op het vlak van maatschappelijke dienstverlening en maatschappelijke integratie waartoe de openbare centra voor algemeen welzijn zijn gehouden.

Het gebruik van een geïntegreerde beleidsplanning en –rapportering staat er ook niet aan in de weg dat in het OCMW "een andere sfeer heerst". Het OCMW zal eigen beleidsdoelstellingen kunnen blijven nastreven en voorstellen. Deze beleidsdoelstellingen zullen voortaan echter worden geïntegreerd in een gezamenlijk beleidsrapport[79].

In dat verband moet trouwens worden opgemerkt dat er nu al in doorgedreven mate een geïntegreerde beleidsplanning bestaat tussen het OCMW en de gemeente in de vorm van het lokaal sociaal beleidsplan. Het opmaken van het lokaal sociaal beleidsplan is immers een gezamenlijke verantwoordelijkheid van gemeente en OCMW. Deze afstemming wordt nog versterkt doordat het maken van taakafspraken tussen gemeente en OCMW ook onderdeel is van het lokaal sociaal beleidsplan[80]. De afdeling wetgeving van de Raad van State, die advies heeft verleend over het voorontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid, heeft geen bevoegdheidsrechtelijke bezwaren geuit over deze gezamenlijke beleidsplanning.

Dit ontwerp van decreet voorziet erin dat de gemeenteraad het beleidsrapport zoals vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn goedkeurt of, als hij van oordeel is dat de financiële belangen van de gemeente in het gedrang komen, niet-goedkeurt. De gemeente draagt immers (mee) de financiële gevolgen van de beleidsopties die het OCMW in de beleidsrapporten vaststelt. Nu de samenstelling van beide raden veel dichter

[78] Cf. het Decreet van 19 maart 2004 "betreffende het lokaal sociaal beleid", inz. artikel 4.
[79] Het OCMW en de gemeente blijven, als afzonderlijke rechtspersoon, wel instaan voor de eigen verplichtingen en verbintenissen. Er zal dus ook een duidelijk onderscheid blijven bestaan tussen de kredieten van elk van beide rechtspersonen (cf. supra nr. 3.1.1.6).
[80] Cf. artikel 4 van het decreet van 19 maart 2004 "betreffende het lokaal sociaal beleid".

bij elkaar zal liggen dan vroeger het geval was, zullen dergelijke conflictsituaties hoogst uitzonderlijk zijn. Enkel voor die uitzonderlijke situaties zal de mogelijkheid tot niet-goedkeuring door de gemeenteraad belang hebben. Die mogelijkheid bestaat op vandaag reeds. Krachtens artikel 148 van het OCMW-decreet worden het meerjarenplan van het OCMW, alsook bepaalde aanpassingen ervan ter goedkeuring voorgelegd aan de gemeenteraad. In dat geval verhindert niets dat een OCMW, dat meent dat zijn rechten geschaad worden door een dergelijke niet-goedkeuring door de gemeenteraad, een klacht indient bij de toezichthoudende overheid, die de argumenten van het OCMW dan zal meenemen in haar beoordeling van het beleidsrapport.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat de Vlaamse Gemeenschap bij het regelen van de geïntegreerde beleidsplanning en -rapportering heeft gehandeld binnen de bevoegdheid die haar op grond van artikel 5, §1, II, 2°, BWHI werd toegewezen. Zij heeft geen maatregelen getroffen die afbreuk doen aan de bevoegdheden die ter zake aan de federale overheid werden voorbehouden.

(iii) De gemeenschappelijke algemeen directeur en financieel directeur

In elke gemeente zal er voortaan slechts één algemeen directeur en een financieel directeur zijn, die tegelijk de gemeente en het OCMW bedient. Doordat de algemeen directeur en de financieel directeur verantwoordelijk zijn voor de werking van zowel de gemeentelijke diensten als de OCMW-diensten wordt een eenduidige ambtelijke aansturing en verantwoordelijkheid gerealiseerd.

De functies van algemeen directeur en financieel directeur komen in de plaats van de voormalige secretarissen en de ontvangers van de gemeente en van het OCMW.

Hierboven werd er reeds op gewezen dat de vereiste dat elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn over een secretaris en een ontvanger beschikt, oorspronkelijk was opgenomen in artikel 41 van de OCMW-wet (cf. supra 5.1.2.). Dat artikel maakt deel uit van Hoofdstuk III "Het personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" van OCMW-wet. Zij heeft dus geen betrekking op een aangelegenheid die is opgenomen in een artikel of hoofdstuk van de OCMW-wet dat is voorbehouden aan de federale wetgever.

Deze vorm van integratie is bovendien niet geheel nieuw. Zo bepaalden het OCMW- en Gemeentedecreet initieel reeds dat gemeenten met niet meer dan 20.000 inwoners de mogelijkheid hadden om een indienstzijnde secretaris of financieel beheerder van de gemeente, op basis van een beheersovereenkomst, ook de taken van dezelfde functie bij het OCMW te laten uitoefenen[81]. Bij de decreten van 29 juni 2012 tot wijziging van het Gemeente- en OCMW-decreet werd die mogelijkheid zelfs nog verder uitgebreid, zodat zij niet langer enkel gold voor de gemeenten met niet meer dan 20.000 inwoners. Alle gemeenten van het Vlaamse Gewest en hun OCMW kunnen er met andere woorden nu reeds samen voor kiezen of ze gebruik zullen maken van de mogelijkheid om de secretaris en de financieel beheerder van de gemeente die door het OCMW wordt bediend, respectievelijk de taken van OCMW-secretaris en financieel beheerder te laten uitoefenen. De afdeling wetgeving van de Raad van State, die advies heeft verleend over het voorontwerp van decreet, heeft geen bevoegdheidsrechtelijke bezwaren geuit over deze mogelijkheid. Het verplicht voorschrijven van de reeds bestaande decretale regeling, behoort dus net zo goed tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, op grond van artikel 5, §1, II, 2°, BWHI.

De mogelijkheid om te werken met een gemeenschappelijk managementteam, die nu een verplichting wordt, is ook niet nieuw. Reeds bij de decreten van 29 juni 2012 tot

[81] Cf. artikel 75, §3, van het OCMW-decreet en artikel 271 van het Gemeentedecreet.

wijziging van het Gemeente- en OCMW-decreet werd benadrukt dat de managementteams van de gemeente en van het OCMW dat de gemeente bedient ook samen kunnen vergaderen om zo de samenwerking van beide besturen te helpen bevorderen. Indien een gemeente en het OCMW ervoor kozen om de functie van secretaris samen te brengen in een enkele persoon, dan kon het gezamenlijk vergaderen van beide managementteams als een logisch gevolg van de gekozen beleidsoptie worden beschouwd.

Het voorliggende ontwerp van decreet verankert deze samenwerking door de bepaling dat de gemeente en het OCMW een gezamenlijk managementteam hebben. Het samenbrengen van beide teams sluit ook aan bij de algemene doelstelling van ambtelijke integratie en de daarmee gepaard gaande efficiënte aansturing van het personeel.

Diezelfde doelstelling wordt ook bereikt door de mogelijkheid te geven om in de beheersovereenkomst houdende samenwerking tussen OCMW en gemeente (gemeenschappelijke diensten) bepalingen op te nemen over het doordelegeren van bevoegdheden. Op grond van het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet kunnen besturen op dit ogenblik gebruik maken van de mogelijkheid om gemeenschappelijke diensten uit te bouwen. Er zijn talrijke voorbeelden gekend waarbij de gemeente en het openbaar centrum dat de gemeente bedient het eigen personeel effectief hebben samengebracht in een gezamenlijke dienst. Om de samenwerking en het voeren van een gemeenschappelijk beleid te faciliteren biedt dit ontwerp van decreet de mogelijkheid voor de bevoegde organen om hun beslissings- en ondertekeningsbevoegdheid toe te vertrouwen aan personeelsleden van het andere bestuur.

5.1.5. De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest om de samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de gemeentelijke instellingen te regelen

De verdere integratie van de gemeente en het OCMW op politiek, ambtelijk, en beleidsmatig vlak heeft niet alleen gevolgen voor de organisatie en de werking van de organen van het OCMW, maar brengt ook een aantal vernieuwingen met zich mee op het niveau van de gemeente. Het gaat onder meer om:

- de vermindering van het aantal schepenen in gemeenten met meer dan 1000 inwoners (artikel 42);
- het van rechtswege lidmaatschap van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst in het college van burgemeester en schepenen (artikel 42, §3);
- een aantal punctuele wijzigingen met betrekking tot de benoeming van de burgemeester en het waarnemend burgemeesterschap (artikel 58 en 62).

Deze vernieuwingen betreffen allen aangelegenheden waarin de decreetgever reeds eerder decretaal is opgetreden. Aangezien deze regelingen betrekking hebben op de samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de gemeentelijke instellingen, is het Vlaamse Gewest daar onmiskenbaar bevoegd voor, op grond van artikel 6, §1, VIII, 1°, BWHI.

5.2. De regelingen die door de Pacificatiewet werden ingevoerd

Hoewel het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap bevoegd zijn ten aanzien van de lokale besturen en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in de taalgrens- en randgemeenten, moet erop worden toegezien dat geen afbreuk wordt gedaan aan de regelingen die krachtens de Pacificatiewet zijn opgenomen in de Nieuwe Gemeentewet en de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (artikel 5, §1, II, 2°, artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1° en 4, en artikel 7, §1, eerste en derde lid, BWHI). Omdat de vooropgestelde politieke integratie niet op exact dezelfde manier kan worden doorgevoerd in de taalgrens- en randgemeenten, dringt een specifieke regeling zich op.

Daarom wordt in artikel 3 van het ontwerp van decreet de werkingssfeer van dit decreet, op algemene wijze, afgebakend. Het decreet over het lokaal bestuur is van toepassing op alle gemeenten van het Vlaamse Gewest en op alle openbare centra voor maatschappelijk welzijn in de gemeenten van het Nederlandse taalgebied onder voorbehoud van de toepassing van de regelingen, vermeld in artikel 5, §1, II, 2°, en artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, eerste streepje, en 4°, eerste lid, a, en artikel 7, §1, eerste en derde lid, BWHI. De artikelen van het ontwerp van decreet moeten met andere woorden zo gelezen worden dat ze geen afbreuk doet aan de bevoegdheidsverdelende regels.

Om met betrekking tot de betrokken gemeenten een leesbaar en rechtszeker decretaal kader te kunnen vaststellen werd er bovendien voor gekozen om de regelingen die van toepassing zijn op de gemeente Voeren en de gemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken in een apart deel van het ontwerp van decreet onder te brengen (cf. *supra*, **nr. 3**). Indien nodig, werd voorzien in een aanvullende, *c.q.* afwijkende regeling ten behoeve van deze gemeenten. Het betreft onder meer de organisatie van de raad voor maatschappelijk welzijn, de organisatie van het vast bureau en de organisatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Er dient immers rekening mee te worden gehouden dat:

> de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in de gemeente Voeren en de randgemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, rechtstreeks verkozen worden (artikel 17*bis* OCMW-wet). Voor de voordracht, de benoeming en de vervanging van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn in die gemeenten is eveneens een aparte regeling nodig (artikel 25*bis* OCMW-wet);
> de leden van het vast bureau in de gemeente Voeren en de randgemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, rechtstreeks verkozen worden (artikel 27*bis* OCMW-wet).

6. Advies Raad van State

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft op 9 oktober 2017 advies uitgebracht bij dit voorontwerp van decreet (advies 61.794/3). In dat advies komt de Raad van State tot de conclusie dat de politieke en ambtelijke integratie, zoals uitgewerkt in dit ontwerp van decreet, bestaanbaar is met het bevoegdheidsvoorbehoud in artikel 5, §1, II, 2°, b), van de bijzonder wet van 8 augustus 1980.

In zijn advies maakt de Raad van State in randnummers 6.3.1. tot 6.3.3. wel bezwaren tegen de regeling voor de beleidsrapporten van de gemeenten en de OCMW's zoals die was opgenomen in het voor advies voorgelegde voorontwerp. De raad is van oordeel dat een wezenlijke bevoegdheid onttrokken wordt aan de OCMW's doordat de gemeenteraad van bij het begin (mede)beslist over de beleidsdoelstellingen en de beleidsopties die in het meerjarenplan van het OCMW worden weergegeven, evenals over de financiële vertaling van die beleidsopties. Dat leidt de raad voornamelijk af uit het eerste lid van paragraaf 3 van artikel 249 van het voorontwerp.

Het voorontwerp dat voor advies werd voorgelegd aan de Raad van State laat inderdaad die lezing toe, hoewel dat nooit de bedoeling was. Om de rol van de raad voor maatschappelijk welzijn te verduidelijken, werd de tekst van artikel 249 bijgestuurd.

Er wordt weliswaar een geïntegreerd beleidsrapport voorgelegd aan beide raden, maar elke raad stelt zijn deel ervan vast. Daarbij wordt in eerste instantie gedacht aan de daarin opgenomen kredieten, waarvan in artikel 256 van het voorontwerp al werd bepaald dat die afzonderlijk zijn voor de gemeente enerzijds en het OCMW anderzijds. Ook de acties waarin die ontvangsten en uitgaven kaderen en die ondernomen worden ter realisatie van de beleidsdoelstellingen van beide besturen, kunnen op die manier

worden toegewezen aan de betrokken rechtspersoon. Elke raad stelt dus het beleid vast van de eigen rechtspersoon.

Nadat beide raden elk voor hun deel het beleidsrapport hebben vastgesteld, keurt de gemeenteraad het rapport zoals vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn goed. Die bijkomende stap is nodig omdat de gemeenteraad de financiële gevolgen moet dragen van de keuzes van de raad voor maatschappelijk welzijn. Dat was ook de ratio legis van artikel 148 van het OCMW-decreet, waar de gemeenteraad het meerjarenplan van het OCMW ook kon goedkeuren, niet-goedkeuren of zelfs aanpassen.

In bijna alle gevallen zal die goedkeuring door de gemeenteraad het evidente voortvloeisel zijn uit de consensus tussen beide raden over het te voeren lokaal (sociaal) beleid, over het gedeelde beleidsrapport. Er zijn uitzonderlijke situaties denkbaar waarin de raad voor maatschappelijk welzijn keuzes heeft gemaakt die niet financieel haalbaar zijn voor het gemeentebestuur. Voor die situaties werd in het tweede lid van paragraaf 3 de mogelijkheid ingeschreven voor de gemeenteraad om het beleidsrapport (zoals vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn) niet goed te keuren. In dat geval moet de hele procedure van vaststelling van het beleidsrapport opnieuw worden opgestart, want de eventuele vaststelling door de gemeenteraad van het beleidsrapport voor wat hem betreft komt dan te vervallen. Er wordt niet voor gekozen om de gemeenteraad ook de bevoegdheid te geven om het beleidsrapport zoals vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn eenzijdig aan te passen, hoewel artikel 148 van het OCMW-decreet die mogelijkheid wel bood. Door de goedkeuring van de gemeenteraad wordt het geïntegreerde rapport geacht in zijn geheel definitief te zijn vastgesteld.

In een nieuwe paragraaf 4 wordt nu de uitzonderlijke mogelijkheid van afzonderlijke stemming over een onderdeel van het rapport geregeld en het mogelijke gevolg ervan. Zo de afzonderlijke stemming tot een wijziging leidt, moet elke raad zich op een volgende vergadering uitspreken over de vaststelling van het aangepaste ontwerp, elk wat hem betreft.

In randnummer 10 van zijn advies maakt de Raad van State ook opmerkingen over de financiering van de OCMW's. Om daaraan tegemoet te komen wordt enerzijds het artikel uit het voorontwerp weggelaten dat ertoe strekte om het rechtstreekse aandeel dat OCMW's (mogelijk) konden krijgen uit het Gemeentefonds af te schaffen. Op het vlak van de verdeling van het Gemeentefonds verandert er dus niets door dit ontwerp van decreet. Anderzijds wordt een gemeentelijke vrijwaringsplicht ingeschreven, met een gelijkaardige draagwijdte als voorheen geregeld was in artikel 145 van het OCMW-decreet: de gemeente moet de naleving van de financiële verplichtingen van het OCMW waarborgen, waardoor de goede werking van het OCMW mee verzekerd wordt.

In randnummer 27 stelt de Raad van State vragen bij de aanpassingen die in artikel 58 van het voorontwerp werden aangebracht ten opzichte van artikel 59, §1bis, van het Gemeentedecreet, over het niet-benoemen van een voorgedragen kandidaat-burgemeester. Aangezien de Raad van State de verantwoording die voor de aanpassing gegeven werd niet overtuigend vindt, wordt in het voorliggend ontwerp teruggekeerd naar de formulering van het Gemeentedecreet.

Ook alle andere suggesties van de Raad van State werden gevolgd en verwerkt in het voorliggende ontwerp, op enkele punten na, waarop verder wordt teruggekomen. Het heeft geen zin om hier al die aanpassingen, die veeleer technisch van aard zijn, op te sommen. We beperken ons hier dus tot die wijzigingen waarbij enige toelichting zinvol kan zijn:

- In randnummer 26 merkt de Raad van State op dat de verwijzingen naar de bevoegdheden, vermeld in artikel 161 en 166 niet duidelijk is. Daarom werd dat

artikel aangepast om expressis verbis te bepalen om welke bevoegdheden het gaat.

- De bepalingen die betrekking hadden op de beroepsprocedure bij de Raad van State werden weggelaten (randnummer 13). Aangezien die bepalingen niet meer deden dan vaste rechtspraak van de Raad van State overnemen, heeft die weglating geen inhoudelijke gevolgen. Artikel 332 en 472 werden daarom geschrapt uit het voorontwerp en artikel 42, 331, 349, en 471 werden aangepast (in de huidige nummering: 42, 333, 349, en 469). Artikel 147, tweede lid, en artikel 322 (in de huidige nummering 324) werden evenwel gehandhaafd. Dat zijn hernemingen uit het Gemeentedecreet, waarbij de Raad van State in zijn advies indertijd heeft aangegeven dat ze aanvaardbaar waren uit bevoegdheidstechnisch oogpunt als beroep gedaan werd op artikel 10 van de BWHI (advies 45.195). Ook in artikel 385, §1, tweede lid (nu: 385, §1, tweede lid) bleef die verwijzing behouden voor de duidelijkheid, hoewel ze strikt juridisch eigenlijk overbodig is.
- De regels voor de audit bij de autonome gemeentebedrijven en de welzijnsverenigingen worden nu opgenomen in artikel 541 en 479 in plaats van in artikel 221 (randnummer 17.2). Op de suggestie om gelijkaardige aanpassing te doen aan artikel 275 voor de districten (in hetzelfde randnummer) werd echter niet ingegaan. Aangezien de districten in de meeste gemeenten niet relevant zijn, is er voor gekozen om alle bepalingen daaromtrent zoveel mogelijk te groeperen en de rest van de tekst er niet mee te bezwaren.
- Artikel 17 en 154 werden aangepast aan de opmerkingen in randnummer 32, waarbij een deel van de tekst van artikel 154 werd verplaatst naar artikel 17.
- De formulering van artikel 303 (305 in de huidige nummering) werd aangepast aan de suggestie van de Raad van State, met dien verstande dat het meerjarenplan als dusdanig wel uitgesloten blijft als mogelijk voorwerp van een volksraadpleging.
- Aan de opmerking in randnummer 58 werd verholpen door in artikel 287 van het ontwerp de verplichting in te schrijven om ook van de vernietiging van een besluit melding te maken op de webtoepassing van het bestuur.
- Aan de opmerking in randnummer 65 werd tegemoetgekomen door in artikel 367, tweede lid, een verwijzing in te schrijven naar de bepalingen van titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 3. Aan de opmerking in randnummer 69 werd tegemoetgekomen door de figuur van een adjunct-financieel directeur ook op te nemen in de context van een samenvoeging van gemeenten (artikel 382 in de huidige nummering). Aangezien in beide gevallen louter gevolg gegeven wordt aan een opmerking van de Raad van State, hoeven deze wijzigingen niet te worden voorgelegd aan Comité C1.
- Ook werd in datzelfde artikel de term "regionaal bestuurscomité" hernomen, in plaats van "regionaal overlegcomité" (randnummer 78.2).
- In de derde paragraaf van datzelfde artikel werd de toepassing van artikel 436 nader geconcretiseerd (randnummer 78.3).
- De verplichting voor de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen om een code van goed bestuur op te maken werd toegevoegd als paragraaf 5 van artikel 436 (434 in de huidige nummering), om tegemoet te komen op de opmerking in randnummer 81.2.
- Artikel 547 tot 552 van het voorontwerp werden in het voorliggende ontwerp vervangen door één artikel (544 in de huidige nummering), conform de werkwijze die de Raad van State in randnummer 90 heeft voorgesteld.

In randnummer 3 verwijst de Raad van State in algemene bewoordingen naar de adviezen die de afdeling wetgeving in het verleden heeft uitgebracht en de opmerkingen die daarin werden geformuleerd. Hij stipt daarbij aan dat de opmerkingen, in zoverre ze toentertijd niet werden gevolgd en nog steeds relevant zijn, in beginsel niet worden hernomen in het huidige advies. Voor zover die punten hier niet aan bod komen, wordt

verwezen naar de standpunten die werden ingenomen naar aanleiding van die eerdere adviezen en de argumentatie die daarbij werd ontwikkeld.

Ook voor de opmerking die in randnummer 15 wordt gemaakt over het vaststellen van de bevoegdheden van de binnengemeentelijke organen kan worden verwezen naar eerdere replieken, zowel bij de wijziging van de Nieuwe Gemeentewet die de oprichting van districten mogelijk heeft gemaakt, als bij het Gemeentedecreet.

In randnummer 14 meent de Raad van State een bevoegdheidsoverschrijding vast te stellen in de bepaling over het pensioenstelsel van de personeelsleden van een welzijnsvereniging. Die bepaling in artikel 491, §1, van dit ontwerp (artikel 488 in de huidige nummering) is echter een overname van artikel 229, §1, van het OCMW-decreet, dat op zijn beurt artikel 128, §1, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn heeft overgenomen. Hiermee wordt met andere woorden geen afbreuk gedaan aan de bevoegdheid van de federale overheid die uitsluitend bevoegd is om regelingen te treffen in verband met de sociale zekerheid: er is geen sprake van een nieuwe vaststelling van het toepasselijke pensioenstelsel, enkel een herhaling van een regeling die de federale wetgever zelf al, binnen zijn bevoegdheid, heeft getroffen.

In randnummer 16 van zijn advies gaat de Raad van State in op de niet-herneming van artikel 194 van het Gemeentedecreet, dat het recht regelde voor een of meer inwoners om namens de gemeente in rechte op te treden als het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad dat nalaat. Daarbij twijfelt de Raad van State eraan of de aangevoerde verantwoording volstaat. De Vlaamse Regering is evenwel van oordeel dat de in voorliggende memorie van toelichting een afdoende motivering gegeven wordt voor het niet hernemen van die bepaling. Immers, de historische context waarin dat artikel tot stand kwam is duidelijk grondig verschillend van de huidige context. De standstill-verplichting die volgt uit artikel 23 van de Grondwet kan bezwaarlijk zo ver gaan dat de decreetgever historisch achterhaalde regelingen in geen enkel geval meer zou kunnen wijzigen.
Met betrekking tot het onderscheid dat de Raad maakt tussen een inwoner die namens de gemeente wil procederen over een persoonlijk belang beschikt of niet kan nog het volgende worden meegegeven:

- Ingeval die inwoner een persoonlijk belang heeft bij de veroordeling van de tegenpartij, geeft de memorie van toelichting al aan dat die inwoner al voldoende rechtsmiddelen heeft in eigen naam, zowel tegen de gemeente als tegen degene die hij veroordeeld wil zien. De Raad van State maakt over die argumentatie ook geen opmerking, de Raad ziet een mogelijk probleem wanneer de inwoner geen persoonlijk belang heeft bij de rechtszaak.
  Het is wel vreemd dat iemand die een persoonlijk belang heeft bij de zaak namens de gemeente zou mogen procederen. Dergelijke belangenvermenging is voor de gemeentelijke organen zelf verboden. Met andere woorden een schepen die naast een bedrijf woont en dat bedrijf wil doen sluiten, mag als schepen (uiteraard) niet deelnemen aan de collegezitting over de opstart van zo'n proces, maar zou als inwoner wel namens de gemeente mogen procederen.
- Ingeval die inwoner volledig belangeloos namens de gemeente zou procederen, is er echter geen sprake van een grondrecht op toegang tot de rechter dat zou zijn geschonden. Enerzijds is er geen schending van het recht van de gemeente om zelf te vorderen (zelf in de zin van via haar geëigende organen, democratisch gelegitimeerd). Anderzijds is er geen schending van het recht van de inwoner om in eigen naam te vorderen als hij daar belang bij heeft. De Raad van State geeft dat ook zelf toe: "Ook al zou kunnen worden aangevoerd dat het recht op toegang tot de rechter van de betrokkenen hierdoor niet in het gedrang komt - voetnoot: De gemeente is immers nog steeds in staat om zelf een vordering in te stellen. Het recht op toegang tot de rechter lijkt ook niet het recht in te houden om vorderingen in te stellen niet in eigen naam, maar in naam van een derde." (p.

24, § 16.3.1, 3e al.)
Dat de procederende inwoner geen belang heeft bij de veroordeling van de tegenpartij, is bovendien zelden tot nooit het geval mocht dit wel het geval zijn dan is het zo dat op het moment dat de wetgever deze bepaling in het gemeentedecreet had ingeschreven de federale wetgever nog geen ruime mogelijkheden had voorzien ten aanzien van verenigingen om in functie van hun maatschappelijk doel rechtsvorderingen in te stellen en uit hoofde van hun doel een belang te veronderstellen. Zo beschikken milieubewegingen vandaag over een autonoom recht om vorderingen in te stellen en beschikt de burger die over geen persoonlijk belang zou beschikken dus over een alternatief en hoeft hij – om de rechtsbescherming die de grondwet inzake milieubescherming biedt te behouden – niet terug te vallen op een uitzonderlijke procedure die ooit in het gemeentedecreet is terecht gekomen en waarbij aan een burger een vorderingsrecht namens de gemeenten werd toegekend. Het lijkt ons dan ook dat er in deze gelet op de andere vorderingsmogelijkheden die ondertussen zijn ontstaan niet zo te zijn dat het niet hernemen van het kwestieuze art 194 uit het gemeentedecreet als een vermindering van de rechtsbescherming van de burger kan bestempeld worden.

In randnummer 34 formuleert de Raad van State een opmerking bij de mogelijkheid, opgenomen in artikel 195 van het ontwerp, voor de grote steden om gemotiveerd af te wijken van de minimale voorwaarden die de Vlaamse Regering heeft vastgesteld voor de rechtspositie van het gemeentepersoneel. De Raad van State verwijst daarbij naar zijn advies bij het wijzigingsdecreet van 3 juni 2016. Naar aanleiding van dat advies werd echter wel degelijk een beperking toegevoegd op die afwijkingsmogelijkheid. Die kan enkel gebruikt worden voor de minimale voorwaarden inzake bezoldigingsregeling en salarisschalen, inzake toelagen en vergoedingen en inzake verloven en afwezigheden, met uitzondering van de ondergrenzen die de Vlaamse Regering daarin vaststelt. De minimale voorwaarden die de regering heeft vastgelegd, kunnen dus fundamentele waarborgen voor het gemeentepersoneel bieden, waarvan zelfs de schaalgrootte van een gemeente niet kan verantwoorden dat ervan wordt afgeweken. Er zijn dus criteria gekoppeld aan de afwijkingsbevoegdheid.

In randnummer 51.1 merkt de Raad van State op dat in artikel 302 (in de huidige nummering: 304) aangelegenheden worden geregeld die zeer divers zijn van aard en dat het tot aanbeveling strekt om die bepaling in verschillende artikelen te verdelen. Die aanbeveling werd niet gevolg in dit ontwerp van decreet, omdat er bewust gekozen is voor een minimale decretale regeling in één artikel. De gemeenteraad voert een beleid inzake betrokkenheid en inspraak, waarvoor hij gebruik kan maken van een divers arsenaal aan instrumenten.

In randnummer 74 maakt de Raad van State een opmerking bij artikel 422 van het ontwerp (artikel 420 in de huidige nummering), in die mate dat dat artikel suggereert dat een 'gedeeltelijke aansluiting' bij een opdrachthoudende of dienstverlenende vereniging mogelijk zou zijn. Die passage is evenwel een herneming van artikel 32 van het decreet van 6 juli 2001 betreffende de intergemeentelijke samenwerking. Hoewel de decreetgever nooit de intentie heeft gehad om een toetreding voor een gedeelte van de dienstverlening mogelijk te maken, stellen we vast dat zulks in de praktijk wel degelijk voorkomt. Zoals destijds werd gemeld in de reactie op een gelijkaardige opmerking van de Raad van State, is het nog steeds geenszins de bedoeling die mogelijkheid te propageren, maar blijft het aangewezen om deze realiteit in de tekst van het decreet te erkennen.

In randnummer 78.1 van het advies suggereert de raad van state om de bevoegdheden en de samenstelling van het algemeen comité in de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen nader te regelen. Er is evenwel voor gekozen om hier niet op in te gaan, om een maximale vrijheid te laten voor waar er gekozen wordt om te

werken met een dergelijk algemeen comité. Uiteraard blijft het zo dat met betrekking tot dit orgaan een en ander in de statuten van de vereniging moet tot uiting komen, overeenkomstig de verplichte vermeldingen over alle organen van de vereniging.

In randnummer 80.1 en 82.1 van zijn advies formuleert de Raad van State voorbehoud bij het verschil in behandeling, wat het toezicht betreft, van de projectverenigingen enerzijds en de opdrachthoudende en dienstverlenende verenigingen anderzijds. De verschillen tussen beide categorieën van verenigingen zijn echter voldoende fundamenteel om dit onderscheid te verantwoorden. De projectverenigingen zijn een veel kleinschaligere vorm van samenwerking, met enkel een raad van bestuur als bestuursorgaan en met een vertegenwoordiger van de oppositie uit elke deelnemende gemeente in de raad van bestuur. Het gaat bovendien om het verderzetten van bestaand beleid. Het verschil in bekendmakingsplicht vloeit voort uit het bestaande verschil in de verplichting om bepaalde besluiten te verzenden naar de toezichthoudende overheid (een verplichting die bestond voor de opdrachthoudende en dienstverlenende verenigingen, maar niet voor de projectverenigingen). Ook het verschil in toezicht bestaat al sinds 2001.

In randnummer 84 1 tot 84.5 van zijn advies komt de Raad van State tot de conclusie dat er geen reden is om artikel 474 van het voorontwerp (nu: artikel 471, eerste lid) te handhaven. Dat artikel bepaalt dat het Vlaamse Gewest voor gewestelijke aangelegenheden de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden aan een eigen fiscaliteit kan onderwerpen en herneemt de bestaande bepaling in het decreet intergemeentelijke samenwerking. Deze opmerking van de Raad van State heeft eigenlijk enkel betrekking op volgende zinsnede van het artikel, hier cursief weergeven: "Art. 474. Met behoud van de toepassing van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, kan voor gewestelijke aangelegenheden het Vlaamse Gewest de samenwerkingsverbanden, vermeld in deze titel, aan een eigen fiscaliteit onderwerpen". Toch suggereert de Raad het volledige artikel te schrappen. Dus ook de zinsnede 'Met behoud van de toepassing van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales'. Die zinsnede, die ook voorkwam in het decreet van 6 juli 2001, legt een koppeling tussen "intercommunales" en "intergemeentelijke samenwerkingsverban-den". Nergens anders wordt die koppeling gelegd. Het schrappen van het hele artikel kan zo een nieuwe interpretatiediscussie creëren over de vraag of artikel 26 van de wet betreffende de intercommunales dan evolutief moet geïnterpreteerd worden, in die zin dat ervan uit moet worden gegaan dat een "intergemeentelijk samenwerkingsverband" synoniem is voor een "intercommunale zoals bedoeld in de wet van 1986", terwijl dat nergens expliciet wordt bepaald. Dit lijkt niet vanzelfsprekend. Om deze discussie te vermijden, wordt ervoor geopteerd de ontworpen bepaling te behouden. Zo wordt voor-komen dat alle intergemeentelijke samenwerkingsverbanden per definitie zouden moeten worden belast. De bepaling wordt ingelast als eerste lid in artikel 471.

Tot slot is slechts ten dele gevolg gegeven aan de opmerking bij artikel 610 (artikel 609 in de huidige nummering) van dit ontwerp (randnummer 98.4). Voor artikel 577, 11° (in de huidige nummering 569, 11°) wordt de bepaling van de inwerkingtreding niet langer overgelaten aan de Vlaamse Regering. De formulering van dat punt werd wel aangepast, omdat de wijziging van artikel 113 van de OCMW-wet bij artikel 272, 14°, van het OCMW-decreet nog niet in werking werd gesteld. Nu het OCMW-decreet wordt opgeheven, vervalt die wijzigingsbepaling, waardoor de bepaling van artikel 577, 11°, moest worden geherformuleerd. De inwerkingtreding van de wijziging aan het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid is evenwel afhankelijk van de inwerkingtreding van de gewijzigde bepaling. Aangezien de Vlaamse Regering, met toepassing van artikel 56 van dat decreet, de datum van inwerkingtreding

van elk van de bepalingen moet bepalen, is het aangewezen om ook de inwerkingtreding van deze wijzigingsbepaling over te laten aan de Vlaamse Regering.

7. Advies Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft op 4 april 2017 advies uitgebracht bij dit voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur. De SERV schaart zich achter de introductie van een coherent koepeldecreet en achter de inhoudelijke vernieuwingen die gericht zijn op meer bestuurlijke en beleidsmatige efficiëntie van de lokale besturen.
Meer concreet waardeert de SERV onder andere het voornemen om werk te maken van:

- een geïntegreerde aanpak van het lokaal sociaal beleid;
- de integratie van de beleidsplanning en –rapportering (aangepaste beleids- en beheerscyclus op basis van een grondige evaluatie) met het oog op de opvolging van de realisatie van de beleidsdoelstellingen, waarover minstens éénmaal per jaar moet worden gerapporteerd;
- de vermindering van het aantal bestuursmandaten en presentiegelden in intergemeentelijke samenwerkingsverbanden;
- de vereenvoudiging van het bestuurlijk toezicht met het oog op snellere rechtszekerheid (inkorting termijnen toezichtprocedure, van 'rechtswege nietigheid van een bestreden besluit na herinnering, afschaffing tweetrapstoezicht en de daaraan verbonden 'schorsing' als maatregel van bestuurlijk toezicht);
- de openheid en transparantie van het lokaal beleid naar zowel de lokale mandatarissen als de burger, de visibiliteit van het lokaal bestuur door de benoeming van een uniek loket en de digitalisering van de informatiestromen.

Gelet op de omvang en de scope van dit legistiek initiatief, zijn er volgens de SERV een aantal belangrijke randvoorwaarden waarmee rekening moet worden gehouden om tot een succesvolle implementatie op het terrein te komen. Deze worden hieronder kort toegelicht en voorzien van een repliek.

De eerste succesvoorwaarde is een maximale bestuurlijke- en rechtszekerheid, waarbij de SERV verwijst naar de bevoegdheidsverdeling in de BWHI en het advies van de Raad van State van 9 mei 2016 bij het (federale) voorontwerp van wet tot wijziging van artikel 2 van de OCMW-wet:

- De Vlaamse Regering is zich uiteraard bewust van het belang van een juridisch sluitende regelgeving. Hoger wordt dan ook uitvoerig aangetoond waarom dit voorontwerp van decreet de bevoegdheidsverdelende regels respecteert.

Ten tweede wijst de SERV op het belang van afstemming met de Vlaamse en de federale regelgeving (bv. het voorontwerp van decreet lokaal sociaal beleid):

- Het voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur staat niet op zich en is nauw verbonden met het voorontwerp van decreet lokaal sociaal beleid. De Vlaamse Regering bewaakt dan ook nauwgezet de complementariteit en samenhang van de beide voorontwerpen van decreet.
- Wat betreft de federale regelgeving moet uiteraard vermeden worden dat de hervormingen van het decreet over het lokaal bestuur een ongunstige impact hebben op de (federale) financieringsstromen naar de lokale besturen. Het behoud van de OCMW's als afzonderlijke rechtspersonen beperkt die risico's echter aanzienlijk. Dit voorontwerp van decreet legt geen verplichtingen op die een financiële impact hebben, maar de lokale besturen moeten zich er wel van bewust zijn dat bepaalde lokale beleidskeuzes een dergelijke impact kunnen

hebben. Bij de communicatie over dit decreet zal daar de nodige aandacht aan worden besteed.

Als derde succesvoorwaarde wijst de SERV op een versterkt lokaal sociaal beleid:

- Voor de Vlaamse Regering is het duidelijk dat dit voorontwerp een lokaal sociaal beleid mogelijk maakt dat horizontaal ingevuld wordt binnen het volledige beleid van de lokale besturen. Een versterkt lokaal sociaal beleid is een van de hoofddoelstellingen van dit voorontwerp.

Vierde succesvoorwaarde is voor de SERV een efficiënte begeleiding bij de inwerkingtreding, gelet op de verscheidenheid op het terrein:

- Dit voorontwerp van decreet houdt rekening met die verschillen door, behoudens een aantal essentiële opgelegde maatregelen, te voorzien in ruime lokale autonomie voor de invulling van de nieuwe verhouding tussen gemeente en OCMW (bv. in het organisatiebeheersingssysteem, dat volledig lokaal moet worden uitgewerkt).

Tot slot stipte de SERV nog enkele specifieke aandachtspunten aan, die hieronder (waar nodig) worden voorzien van een repliek:

- De SERV suggereert om op te leggen dat één derde van de leden van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst uit niet-gemeenteraadsleden moet bestaan. De Vlaamse Regering kiest er in dit voorontwerp van decreet echter voor om de samenstelling aan de lokale autonomie over te laten: de lokale besturen kunnen niet-gemeenteraadsleden opnemen, zonder daartoe verplicht te zijn.
- Wat betreft de specifieke deontologische regels voor de maatschappelijke werkers en de geheimhoudingsplicht is de Vlaamse Regering van oordeel dat dit voorontwerp van decreet voldoende waarborgen bevat (bv. in artikel 112 en 75).
- Wat betreft de openbaarmaking van besluiten op de website van de gemeente, is de Vlaamse Regering zich ervan bewust dat die bekendmaking niet voor alle burgers de ideale oplossing is. Toch is zij ervan overtuigd dat deze vorm van actieve openbaarmaking een belangrijke stap vooruit is naar een grotere openbaarheid.
- Wat betreft de vrijwillige samenvoeging van gemeenten verwelkomt de SERV het behoud van de mogelijkheid van een schuldovername voor de toekomstige fusies.
- Tot slot merkt de SERV op dat de regels voor Voeren en de randgemeenten onoverzichtelijk zijn. De Vlaamse Regering is ervan overtuigd dat de legistieke uitwerking in dit voorontwerp van decreet een grote stap vooruit is ten opzichte van de aanpak in het bestaande Gemeente- en OCMW-decreet. Nu wordt van elk artikel aangegeven of het al dan niet van toepassing is, wat in de bestaande decreten vaak veel moeilijker uit te maken is.

8. <u>Advies Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten</u>

Op 19 april 2017 heeft de raad van bestuur van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) een standpunt ingenomen bij dit voorontwerp van decreet. De VVSG gaat akkoord met het principe van intense samenwerking tussen gemeente en OCMW. De VVSG onderstreept hierbij dat het integreren van de beleidsorganen van gemeente en OCMW in elk geval de mogelijkheid versterkt om een meer geïntegreerd lokaal sociaal beleid te voeren dat niet beperkt is tot de traditionele OCMW-beleidsdomeinen welzijn en zorg, maar aandacht heeft voor sociale accenten binnen alle beleidsdomeinen waarop het lokaal bestuur actief is.

Samengevat onderschrijft de VVSG de intentie tot het verder integreren van de beide rechtspersonen, maar koppelt daar een aantal voorwaarden aan. Zo stelt de VVSG dat de

hervorming moet leiden tot een versterking van het lokale sociale beleid, juridisch sluitend moet zijn, geen financiële nadelen mag doen ontstaan en praktisch uitvoerbaar moet zijn.

De Vlaamse Regering heeft begrip voor de verzuchtingen van de VVSG, maar is van mening dat het voorliggende voorontwerp van decreet zo maximaal als mogelijk tegemoet komt aan de gestelde desiderata. Het voorontwerp van decreet beoogt nl. om, met respect voor de onderscheiden rechtspersonen, het sociaal beleid zo maximaal mogelijk integreren. Dat moet efficiëntiewinsten toelaten door het laten samengaan van OCMW- en gemeentelijke administraties, maar vooral leiden tot een sterker lokaal sociaal beleid gekenmerkt door een grotere klantgerichtheid en laagdrempeligheid.

De Vlaamse Regering is hierbij van oordeel dat de gehanteerde methodiek om te voorzien in de verdere integratie van de beide rechtspersonen juridisch sluitend is en de bevoegdheidsverdelende regels respecteert. Dit wordt hierboven omstandig gemotiveerd (cf. hoofdstuk 5).

Betreffende de praktische uitvoerbaarheid van het voorontwerp binnen de vooropgestelde termijnen suggereert de VVSG om de uiterlijke datum waarop een gezamenlijk managementteam en organogram verplicht wordt, te verplaatsen van 1 januari 2019 naar 31 december 2019. De Vlaamse Regering opteert er echter voor om de huidige termijn te behouden, gelet op het belang om beide zaken voldoende snel te realiseren. Deze zijn volgens de Vlaamse Regering namelijk cruciaal voor het verder lokaal vormgeven van de nieuwe bestuurlijke situatie.

Daarnaast bevat het standpunt van de VVSG een reeks specifieke opmerkingen over diverse onderdelen van dit voorontwerp van decreet. Aan een aantal van die verzuchtingen wordt tegemoet gekomen, bijvoorbeeld in de context van de onderhandelingen in het syndicaal overleg. Zo werd bv. de benaming voor de decretale graad van de gemeentelijke topambtenaar veranderd van "secretaris-directeur" in "algemeen directeur".

Hieronder volgt een beknopte bespreking van de belangrijkste opmerkingen van de VVSG, die geen betrekking hebben op de onderwerpen waarover onderhandeld werd binnen de verschillende syndicale overlegcomités.

<u>Uitvoeringsbevoegdheid Vlaamse Regering:</u>

- De VVSG merkt op dat het voorontwerp artikelen bevat die nog verder bij Besluit van de Vlaamse Regering moeten geconcretiseerd worden. Men stelt hierbij de vraag of deze uitvoeringsbesluiten wel nodig zijn en of deze de lokale beleidsvrijheid niet te sterk gaan beperken.

- *Repliek:* De Vlaamse Regering krijgt in het voorontwerp enkel een uitvoeringsbevoegdheid waar dat noodzakelijk is en waar het opnemen van specificaties in het decreet zelf de decreettekst onnodig zou bezwaren. Er zal wel een rationalisering gebeuren, waarbij meerdere bestaande uitvoeringsbesluiten samengenomen worden in één besluit. Dit zal als resultaat hebben dat het decreet Lokaal Bestuur minder uitvoeringsbesluiten zal hebben dan de bestaande decreten die het vervangt.

<u>Leesbaarheid:</u>

- De VVSG stelt dat de gehanteerde legistieke techniek, nl. het van overeenkomstige toepassing verklaren van verschillende artikelen, niet bevorderlijk is voor de leesbaarheid van de tekst.

- *Repliek:* De gehanteerde wetgevingstechniek is, gelet op integratie van de beide rechtspersonen in één decretale tekst, de beste optie. Het alternatief waarbij bepalingen integraal worden herhaald voor de beide rechtspersonen, maakt de decreettekst veel langer en houdt het risico in dat er ongewilde discrepanties ontstaan tussen regelingen die identiek bedoeld zijn.

Vermindering maximaal aantal schepenen met één:

- De VVSG gaat akkoord met dit principe, maar vraagt dat de Vlaamse Regering met de VVSG en de federale overheid een gesprek ten gronde aangaat over een verbetering van het (vooral sociaal) statuut van de uitvoerende mandatarissen.

- *Repliek:* Deze vraagstelling zal aan bod komen bij het opmaken van het desbetreffende Besluit van de Vlaamse Regering. Er is ter zake reeds een onderzoek uitgevoerd over het zogenaamde suppletief sociaal statuut voor de niet-beschermde lokale mandatarissen, dat input kan bieden voor dit debat.

Bijzonder comité voor de sociale dienst (BCSD):

- De VVSG stelt inzake het BCSD dat de samenstelling werkbaar moet zijn en dat enkel gewerkt zou moeten worden met een decretaal maximum, dat er in grotere besturen de mogelijkheid moet zijn om met subcomités te werken en dat in de memorie moet gestipuleerd worden dat het BCSD een adviesbevoegdheid heeft.

- *Repliek:* Het voorontwerp voorziet in de mogelijkheid voor alle besturen om te werken met subcomités, ook grotere besturen kunnen hier dus gebruik van maken. Op vlak van het aantal personen die kunnen zetelen in het BCSD wordt blijvend geopteerd voor vaste aantallen per inwonerscategorie, om een snelle installatie van het comité te faciliteren. Ten slotte is de Vlaamse Regering van oordeel dat het niet noodzakelijk noch aangewezen is om verder te duiden in de memorie dat het comité een adviesbevoegdheid heeft. Het dient namelijk helder te zijn dat het BCSD geen beleidsorgaan is en dat de taakstelling zich beperkt tot beslissingen over de toekenning van individuele steun. Dit verhindert echter niet dat het comité een bepaald advies kan verstrekken.

Gemeentelijke dotatie aan het OCMW:

- De VVSG neemt het standpunt in dat de gemeentelijke dotatie aan het OCMW, net als voorheen, uitdrukkelijk geëxpliciteerd wordt in het voorontwerp. Men vreest dat dit er toe zou leiden dat dit de OCMW's gradueel een negatief eigen vermogen opbouwen.

- *Repliek:* Het decreet over het lokaal bestuur kiest voor een geïntegreerde beleidsplanning en –rapportering. Dat betekent dat gewerkt wordt met één doelstellingenboom voor beide rechtspersonen. Dat betekent eveneens dat het financieel evenwicht beoordeeld wordt op het niveau van de volledige planning, i.e. de planning van beide rechtspersonen (wordt geconcretiseerd via BVR).

  De garantie dat het OCMW over voldoende financiële middelen beschikt om de wettelijk opgelegde opdrachten uit te voeren volgt hierbij niet uit een gemeentelijke toelage aan het OCMW, maar uit de vaststelling van de kredieten voor de uitgaven van het OCMW (die wel zullen worden geëxpliciteerd in de financiële schema's). De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn keuren allebei het meerjarenplan goed. Daarbij verklaren zij zich allebei akkoord met de daarin opgenomen beleidsdoelstellingen en met de wijze van financiering van het totaal van de planning.

Aangezien de rapporteringsentiteit twee rechtspersonen omvat en beide rechtspersonen ook afzonderlijk moeten kunnen rapporteren (bv. een eigen balans opstellen, wat van belang is voor het bekomen van externe financiering), worden de onderlinge stromen in de algemene boekhouding wel geregistreerd (in de resultaatsverwerking). Zo wordt vermeden dat het OCMW geleidelijk aan een negatief eigen vermogen opbouwt.

Bijkomend bepaalt artikel 274 van het ontwerp bovendien dat de gemeente ervoor moet zorgen dat het OCMW steeds zijn financiële verplichtingen kan nakomen.

Vernietigingsgronden beleidsrapporten:

- De VVSG vindt de sanctie voor het niet overeenstemmen van de door de raad vastgestelde versie van een beleidsrapport en de aan Vlaanderen doorgestuurde digitale, bijzonder zwaar (i.e. de vernietiging). De VVSG vraagt dat deze vernietiging op zijn minst voorafgegaan wordt door de mogelijkheid om dit probleem door technisch overleg tussen Vlaanderen en het betrokken bestuur op te lossen. Daarnaast vindt men het ook te verregaand dat de vernietiging van bv. het gemeentelijke deel van het meerjarenplan automatisch ook de vernietiging van het deel van het meerjarenplan met de kredieten voor het OCMW betekent (of vice versa).

- *Repliek:* Zoals in de artikelsgewijze toelichting wordt aangegeven, gaat het hier om een minimale garantie van de kwaliteit. Als het beleidsrapport en de digitale rapportering erover niet met elkaar in overeenstemming zijn, dan is er een fundamenteel probleem met de kwaliteit van de registraties. Verschillen in de opstartfase van BBC waren vroeger wel eens het gevolg van softwareproblemen, maar dat is momenteel veel minder het geval. De overeenstemming is essentieel om te kunnen verzekeren dat het beleidsrapport dat de raadsleden wordt gepresenteerd een correcte samenvatting is van alle detailregistraties in het systeem. Bij de feitelijke behandeling van de toezichtdossiers zal maximaal gepoogd worden om een dergelijke toezichtmaatregel te vermijden. Besturen krijgen de kans om, na overleg, een nieuwe digitale rapportering te bezorgen.

  Het voorontwerp kiest voor een geïntegreerde beleidsplanning en –rapportering van gemeente en OCMW samen. Het financieel evenwicht wordt beoordeeld op basis van het geheel. De vernietiging beperken tot een onderdeel van die geïntegreerde planning zou haaks staan op dat uitgangspunt.

Externe audit:

- De VVSG heeft vragen bij het basisprincipe dat ieder personeelslid ertoe gehouden is zo snel mogelijk en zonder voorafgaande machtiging op een volledige wijze te antwoorden en alle relevante informatie en documenten te verstrekken. Ze is van oordeel dat bij 'normale' audits de informatieverstrekking van het bestuur aan Audit Vlaanderen gestroomlijnd gebeurt, gecoördineerd door het hoofd van de organisatie, de algemeen directeur. Alleen forensische audits mogen hierop een uitzondering zijn.

- *Repliek:* De Vlaamse regering acht het van fundamenteel belang dat de werkzaamheden van de externe audit in alle onafhankelijkheid en gedegenheid kunnen verlopen. Het principe dat alle personeelsleden van de lokale besturen alle relevante informatie zo snel en volledig mogelijk moeten bezorgen, vormt hiervoor een belangrijke garantie. Afbreuk doen aan dit principe door de informatieverzameling verplicht gecentraliseerd te laten verlopen, is volgens de Vlaamse Regering geen wenselijke piste.

9. Onderhandelingen

9.1. De eerste afdeling van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, onderafdeling Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap – (cf. bijlage 3)

Inzake personeel herneemt dit voorontwerp van decreet in hoofdzaak de regelen over de rechtspositie van het personeel zoals vandaag geregeld in de respectievelijke organieke decreten. Het is in dat opzicht hoofdzakelijk een verderzetting van bestaand beleid, ook al is dat wat een aantal bepalingen betreft zeer jong bestaand beleid waar het de bepalingen betreft als gevolg van het 'voorafname-decreet' van 3 juni 2016. De inhoudelijke discussie aangaande deze bepalingen was reeds voorwerp van onderhandelingen in het comité en mondde uit in een akkoord met opmerkingen van een vakorganisatie en van de werkgeversorganisaties.
De inhoudelijke nieuwe wijzigingen van het voorliggend ontwerp van decreet situeren zich hoofdzakelijk op het vlak van nieuwe decretale graden, de algemeen directeur en de financieel directeur, en op het vlak van de tuchtregeling ten aanzien van de statutaire personeelsleden.

Op 29 maart 2017, 19 april 2017, 3 mei 2017 en 10 mei 2017 werden de artikelen die betrekking hebben op personeel onderhandeld met de drie vakorganisaties en met de VVSG. Die onderhandelingen resulteerden in het Protocol nr. 2017/2 en Eindverslag nr. 2017/2 en hebben geleid tot enkele inhoudelijke en wetgevings-technische aanpassingen.
De werkgeversdelegatie (VVSG) verklaarde zich akkoord. De vakorganisaties ACOD, ACV-OD en VSOA verklaarden zich niet akkoord.

De vakorganisaties zijn het beleidsmatig niet eens met de verdere integratie van gemeente en OCMW. Wat betreft de bepalingen zelf die ter onderhandeling werden voorgelegd, formuleerden de vakorganisaties samengevat de volgende bemerkingen:

- De wijze waarop de eerste gemeenschappelijke nieuwe leidinggevende functies worden ingevuld zou de gelijke toegang tot het ambt schenden, zou een meerkost (uitbreiding adjunct- en staffuncties) meebrengen en een risico inhouden dat de huidige secretarissen en financieel beheerders niet allen even zinvol opnieuw aan het werk worden gesteld. De veralgemeende verloning aan 130% van de directeursfuncties zou onverantwoord zijn.
- Bij het samenvoegen van diensten zouden er onvoldoende garanties zijn ingebouwd voor het personeel.
- Het schrappen van de schorsende werking van het administratief beroep tegen tuchtbeslissingen zou onaanvaardbaar zijn, evenals het gegeven dat externen tuchtonderzoeker kunnen zijn. Het opleggen van de tuchtstraf "afzetting" vindt een vakorganisatie eveneens onaanvaardbaar.

De belangrijkste tekstwijzigingen op vlak van personeel naar aanleiding van de onderhandelingen in Comité C1 zijn:

- behoud van het beginsel dat de rechtspositieregeling van het OCMW-personeel van de bijzondere diensten en instellingen kan afwijken van die van het overige personeel tenzij de minimale voorwaarden die de regering vaststelt dat anders regelen (art 186);
- in de gemeente Voeren en de randgemeenten wordt de OCMW-voorzitter betrokken bij de evaluatie van de directeurs (art. 194);
- de tuchtstraffen herplaatsing en terugzetting in graad worden niet ingevoerd (art. 200);
- naast gemeente- en OCMW-personeel kan ook personeel van een verzelfstandigde entiteit van deze besturen tuchtonderzoeker zijn (art. 202);
- er kan terug tegen alle tuchtsancties beroep ingesteld worden bij de beroepscommissie (art. 214);

- op vlak van personeelsbeheer in een autonoom gemeentebedrijf en intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid worden uitdrukkelijk delegatiemogelijkheden voor de raad van bestuur ingelast (art. 236, 406 en 460; in de huidige nummering: art. 236, 404, §2, en 458);
- invoering van de minister-presidentnorm op vlak van verloning van het personeel in een dienstverlenend en opdrachthoudend intergemeentelijk samenwerkingsverband (art. 460; nu: art. 458);
- er wordt een mogelijkheid ingelast tot overname van personeel van een welzijnsvereniging door het OCMW dat deelgenoot is, ook bij ontbinding van die vereniging (art. 491 en 498; nu: art. 488 en 498);
- de overgangsregeling met betrekking tot de aanstelling van de nieuwe decretale graden, de algemeen directeur en de financieel directeur wordt aangepast: waar de bestaande decretale betrekkingen van secretaris of financieel beheerder niet door een en dezelfde persoon wordt uitgeoefend (dubbele aanstelling of beheersovereenkomst), kan het gemeentebestuur thans ook meteen kiezen om deze betrekking in te vullen via aanwerving of bevordering (art 591 e.v.; nu: art. 582 e.v.).

9.2. De tweede afdeling van het Comité voor de provinciale en plaatselijk overheidsdiensten, onderafdeling Vlaamse Gemeenschap

De onderafdeling Vlaamse Gemeenschap van de tweede afdeling van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten heeft een eenparig protocol van **akkoord** gegeven bij de artikelen 182, tweede lid, en het artikel 366 van dit voorontwerp van decreet (protocol 13 van 25 april 2017).

Deze onderhandelingen betroffen de regels over het gemeentelijk onderwijspersoneel, met name artikel 182, tweede lid, en het artikel 366 van het voorontwerp.
Artikel 182, tweede lid, herneemt artikel 102 van het Gemeentedecreet met enkele redactionele wijzigingen. Artikel 102 maakt het mogelijk dat de gemeente voor haar gemeentelijk onderwijspersoneel een rechtspositieregeling kan vaststellen die afwijkt van de rechtspositieregeling van het ander gemeentelijk personeel. Voor haar gemeentelijk onderwijspersoneel dat niet of niet geheel valt onder de onderwijsregeling die geldt voor het personeel van het gesubsidieerd onderwijs kan de gemeente meer bepaald een afwijkende rechtspositieregeling vaststellen die geënt is op die onderwijsregeling. Dit beleid wordt dus gewoon verdergezet in artikel 182.

Artikel 366 van het decreet over het lokaal bestuur regelt dat bij fusie van gemeenten, voor de leden van het gesubsidieerd onderwijspersoneel van de gemeentelijke onderwijsinstellingen de bepalingen van titel II, hoofdstuk X van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991 gelden.
Dat artikel 366 neemt op dat vlak gewoon artikel 30 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016" over.

9.3. Het Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Gewest

Het voorontwerp bevat drie artikelen die zijn voorgelegd ter onderhandeling aan het sectorcomité XVIII. Het betreft artikel 585, 31°, artikel 586, 15° en artikel 598 (in de huidige nummering; artikel 577, 31°, artikel 578, 15° en artikel 590). Deze bepalingen handelen over de gewestelijk ontvanger. De gewestelijke ontvanger is personeelslid van de Vlaamse Overheid.

Met de artikelen 585, 31° en 586, 15° worden de organieke bepalingen die de gemeente respectievelijk het OCMW toelaten om het ambt van financieel beheerder te laten uitoefenen door een gewestelijke ontvanger, opgeheven.

Het artikel 598 stelt een (gelijkaardige) overgangsregeling vast waarbinnen een gemeente voor de uitoefening van het ambt van financieel directeur beroep kan doen op een gewestelijk ontvanger.

Het Sectorcomité XVIII heeft een eenparig protocol van **akkoord** gegeven bij de artikelen 585, 31°, 586, 15° en 598 van dit voorontwerp van decreet (protocol 363.1171 van 12 mei 2017). Op vraag van de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten werd een brief toegevoegd aan het protocol, waarin de bezorgdheid wordt uitgedrukt over de huidige gewestelijke ontvangers, in het bijzonder de contractuelen.

B. Toelichting bij de artikelen

Deel 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Overeenkomstig artikel 19, §1, tweede lid, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 (hierna "BWHI") dient het ontwerp van decreet te vermelden of het een gewest- of een gemeenschapsaangelegenheid betreft.

Het voorliggende ontwerp van decreet geeft uitvoering aan de bevoegdheden inzake de ondergeschikte besturen waarover het Vlaamse Gewest beschikt op grond van artikel 6, §1, VIII, BWHI, zoals gewijzigd bij bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en gemeenschappen, en de bevoegdheid waarover de Vlaamse Gemeenschap beschikt inzake het beleid inzake maatschappelijk welzijn op grond van artikel 5, §1, II, 2°, BWHI, zoals ingevoerd bij bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur (zie ook supra nr. 3.1).

Artikel 2. Dit artikel voegt in wezen artikel 2 en 3 van het Gemeentedecreet en artikel 2 en 3 van het OCMW-decreet samen, met enkele redactionele aanpassingen.

In de eerste paragraaf wordt een aantal gezamenlijke doelstellingen van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bepaald, namelijk het duurzaam bijdragen aan het welzijn van de burgers en het verzekeren van een burgernabije, democratische, transparante en doelmatige uitoefening van hun bevoegdheden. Deze bepaling bevat een opdracht- of intentieverklaring. Het is evenwel niet de bedoeling dat deze bepaling subjectieve rechten zou doen ontstaan in hoofde van de burgers die onder de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ressorteren.

In de paragrafen twee en drie van dit artikel wordt de aan de gemeenten, *c.q.* de openbare centra voor maatschappelijk welzijn toebedeelde opdracht nader bepaald door verwijzing naar de toepasselijke specifieke regelgeving.

Artikel 3. Dit artikel is een samenvoeging van artikel 4 van het Gemeentedecreet en van artikel 4 van het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging. Het bevestigt het principe dat dit ontwerp van decreet in beginsel van toepassing is op alle gemeenten van het Vlaamse Gewest, zonder evenwel afbreuk te doen aan de regelingen die krachtens de Pacificatiewet (wet van 9 augustus 1988 tot wijziging van de Gemeentewet, de Gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen) opgenomen zijn in de gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen (artikel 5, §1, II, 2°, BWHI, artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, eerste streepje, en 4°, eerste lid, a, BWHI en artikel 7, §1, eerste en derde lid, BWHI).

Deel 2. Het bestuur van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Titel 1. De politieke organisatie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De gemeenteraad

Afdeling 1. De organisatie van de gemeenteraad

Artikel 4. Dit artikel herneemt artikel 5 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In paragraaf 1 wordt het aantal gemeenteraadsleden vastgelegd in functie van het bevolkingsaantal van de gemeente. In deze aantallen zijn de burgemeester en de schepenen ingerekend. Paragraaf 2 verduidelijkt dat de burgemeester en de schepenen gemeenteraadsleden zijn behalve indien zij niet als gemeenteraadslid werden verkozen. Het eerste geval betreft de mogelijkheid dat de burgemeester wordt benoemd buiten de gemeenteraad met toepassing van artikel 58, §3. Het tweede geval betreft de mogelijkheid dat, in het geval dat de gemeenteraad niet bestaat uit leden van een verschillend geslacht, een schepen wordt verkozen die geen gemeenteraadslid is bij toepassing van artikel 42, §4. Het derde geval betreft de mogelijkheid dat een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt verkozen tot voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, en zodoende wordt toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen, die geen gemeenteraadslid is, bij toepassing van artikel 68, §2. Deze personen dienen wel aanwezig te zijn op de vergaderingen van de gemeenteraad, doch beschikken slechts over een raadgevend stem.

Artikel 5. Dit artikel herneemt artikel 6 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en waarbij paragraaf 1 werd opgesplitst in drie leden.

Artikel 6. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 7 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In paragraaf 1 worden een aantal wijzigingen doorgevoerd zodat de uittredende voorzitter van de gemeenteraad een alternatieve plaats, dag en tijdstip kan bepalen waarop de installatievergadering bijeenkomt. Als niets bepaald wordt, vindt de oproeping van rechtswege plaats op de eerste werkdag van januari om 20 uur in het gemeentehuis.

Er wordt een nieuwe paragraaf 7 toegevoegd inzake de rangordebepaling voor de gemeenteraadsleden. De bepaling van de rangorde van de gemeenteraadsleden blijft zoals in het Gemeentedecreet gebaseerd op anciënniteit of, desgevallend, op aantal naamstemmen of lijststemmen. Ter vereenvoudiging wordt in dit ontwerp van decreet het bepalen van de rangorde door het opstellen van een rangordelijst na de eedaflegging op de installatievergadering uitdrukkelijk en afzonderlijk in deze paragraaf opgenomen. Wie ziek of verhinderd is op de installatievergadering, kan zijn beoogde rangorde innemen, maar opvolgers die na de installatievergadering worden geïnstalleerd sluiten op het einde aan.

De anciënniteit omvat de hele tijdsduur tijdens dewelke een gemeenteraadslid deel heeft uitgemaakt van de gemeenteraad van een gemeente. De anciënniteit mag onderbroken zijn. Bij gelijke anciënniteit geniet het gemeenteraadslid de voorkeur dat bij de laatste volledige vernieuwing van de gemeenteraad het hoogst aantal naamstemmen heeft behaald. Bij een gelijk aantal naamstemmen geniet het gemeenteraadslid dat kandidaat was op de lijst die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste stemmen heeft behaald de voorkeur.

De opvolgers die als raadslid worden geïnstalleerd, worden onderaan op de ranglijst bijgeschreven, naar datum van hun eedaflegging. Verkozenen die hun eed pas op de eerstvolgende gemeenteraadszitting na de installatievergadering hebben afgelegd, evenals opvolgers die wegens afstand van mandaat of overlijden van een gekozen raadslid samen met de nieuwe raadsleden tijdens de installatievergadering van de gemeenteraad of op de eerstvolgende gemeenteraadszitting zijn beëdigd, worden weliswaar nog op de ranglijst ingeschreven zoals de gekozen raadsleden.

Het Gemeentedecreet bevatte een impliciete rangordebepaling in artikel 8, §4, tweede lid, en 50, §2, bij de vervanging van de voorzitter van de gemeenteraad respectievelijk van de schepenen. In dit ontwerp van decreet wordt in de overeenkomstige artikelen de bepaling inzake de rangorde weggelaten en wordt verwezen naar paragraaf 7 van artikel 6 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 7. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 8 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In paragraaf 1, tweede lid, in fine en in paragraaf 4, vierde lid, in fine, wordt toegevoegd dat als de akte van voordracht de einddatum van het mandaat vermeldt, maar er geen opvolger werd aangeduid, er eveneens moet worden overgegaan tot vervanging overeenkomstig paragraaf 5.

Met het oog op de leesbaarheid en de vereenvoudiging van deze regeling, wordt de sanctie die oorspronkelijk was opgenomen in artikel 8, §1, eerste lid, van het Gemeentedecreet voor het ondertekenen van meer dan één akte van voordracht voor het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad nu opgenomen in de nieuwe paragraaf 2 van dit artikel. De sanctie wordt ook uitgebreid tot een aantal bijkomende mandaten, namelijk het mandaat van voorzitter en van lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Daarenboven geldt de uitsluiting niet enkel voor het verkozen of benoemd worden in de genoemde mandaten, maar ook voor het bekleden of waarnemen van die mandaten.

In paragraaf 5, eerste en derde lid (artikel 8, §4, eerste lid, van het Gemeentedecreet) worden bij het overeenkomstig toepasselijk maken van de paragrafen 1 tot 4 enkele woordelijke aanpassingen doorgevoerd om de onnauwkeurige verwijzing op dit punt in het Gemeentedecreet te corrigeren.

In paragraaf 6 wordt bepaald dat de verhindering, ontslag, verval en afstand van mandaat van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn ook leidt tot de verhindering, ontslag, verval en afstand van het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad.

Artikel 8. Dit artikel herneemt artikel 9 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 9. Dit artikel herneemt artikel 10 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 10. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 11 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In het kader van de zesde staatshervorming werd het ambt van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel Hoofdstad afgeschaft. Bijgevolg wordt de vermelding ervan in het eerste lid, 1° aangepast en vervangen door ‘de hoge ambtenaar die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aanwijst overeenkomstig artikel 48, derde lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘betreffende de Brusselse Instellingen’’.

De onverenigbaarheid voor de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, in het Gemeentedecreet opgenomen in 8°, wordt in dit ontwerp van decreet opgenomen onder 4°. Bovendien werd de uitzondering met betrekking tot de vrijwillige brandweerlieden en de vrijwillige ambulancediensten geschrapt gelet op de oprichting van de hulpverleningszones.

Artikel 11. Dit artikel herneemt artikel 12 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met een vervanging van een indeling in paragrafen door een indeling in leden.

Artikel 12. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 14 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Doordat de voorzitter van de gemeenteraad in huidig ontwerp van decreet ook het mandaat uitoefent van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt artikel 14, 4°, van het Gemeentedecreet niet langer opgenomen in de opsomming van de gevallen van verhindering. Hierdoor werd de nummering binnen dit artikel gewijzigd.

Artikel 13. Dit artikel herneemt artikel 15 van het Gemeentedecreet. Hieraan werd een regeling toegevoegd voor het geval het gemeenteraadslid de voorzitter van de gemeenteraad is.

Artikel 14. Dit artikel herneemt artikel 16 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 15. In dit artikel wordt bepaald dat de verhindering, ontslag, verval en afstand van mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn een gelijke uitwerking heeft op het mandaat van gemeenteraadslid.

Artikel 16. Dit artikel herneemt artikel 18 van het Gemeentedecreet. Enkel het woord 'handicap' wordt vervangen door het woord 'beperking', met enkele redactionele wijzigingen en met een vervanging van een indeling in paragrafen door een indeling in leden.

Artikel 17. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 17 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met aanvulling van de begrenzing van de vergoedingen, wedden en presentiegelden voor gemeenteraadsleden naar analogie van wat daarover bepaald wordt in artikel 154 voor de leden van het college van burgemeester en schepenen.

De uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering om de procedurele aspecten bij de aanvraag van een compensatie voor inkomensverlies van raadsleden vast te stellen die was opgenomen in het Gemeentedecreet is geschrapt. Hiermee wordt de beleidslijn doorgetrokken die bij het wijzigingsdecreet van 23 januari 2009 was ingezet en in artikel 70 van het Gemeentedecreet werd doorgevoerd voor de uitvoerende mandatarissen.

Afdeling 2. De werking van de gemeenteraad

Artikel 18. Dit artikel herneemt artikel 19 van het Gemeentedecreet.

Artikel 19. Dit artikel herneemt artikel 20 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 20. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 21 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In het derde lid van artikel 21 van het Gemeentedecreet werd voorgeschreven dat het huishoudelijk reglement in elk geval bepaalt dat een dossier elektronisch ter beschikking wordt gesteld indien een gemeenteraadslid hierom verzoekt. In het ontwerp van decreet wordt ervoor geopteerd om deze verplichting niet meer via de omweg van het huishoudelijk reglement te regelen. In het tweede lid, in fine van dit artikel wordt nu bepaald dat de dossiers in elk geval elektronisch ter beschikking worden gesteld indien een gemeenteraadslid hierom verzoekt.

In het derde lid van dit artikel wordt ook bepaald dat het huishoudelijk reglement de gezamenlijke oproeping van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn kan regelen.

Artikel 21. Dit artikel herneemt artikel 22 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 22. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 23 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Dit artikel regelt de openbaarmaking van plaats, dag, tijdstip en agenda van de vergaderingen van de gemeenteraad. Dat deze openbaarmaking moet gebeuren op het gemeentehuis, wordt niet behouden in dit ontwerp van decreet. De wijze van openbaarmaking wordt dus overgelaten aan de autonomie van het bestuur. Door de wijze van openbaarmaking niet in het decreet vast te leggen, wordt het bestuur ook toegelaten om de technologische evoluties te volgen.

Dit artikel moet in samenhang gelezen worden met artikel 286, §3, waar de bekendmaking via de webtoepassing van de gemeente geregeld wordt.

Met het oog op de vereenvoudiging wordt de bepaling opgenomen in de tweede paragraaf van artikel 23 van het Gemeentedecreet niet hernomen. Deze verplichting vloeit immers rechtstreeks voort uit het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Artikel 23. Dit artikel herneemt artikel 29 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 24. Dit artikel herneemt artikel 24 van het Gemeentedecreet.

Artikel 25. Dit artikel herneemt artikel 25 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging in het eerste lid.

Om tegemoet te komen aan een opmerking van de Raad van State wordt in het tweede lid van dit artikel opgenomen dat de voorzitter van de gemeenteraad een proces-verbaal kan opmaken tegen de persoon die de vergadering heeft verstoord en dat bezorgt aan het openbaar ministerie met het oog op de eventuele vervolging van de betrokkene.

Artikel 26. Dit artikel herneemt artikel 26 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 27. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 27 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Dit artikel beoogt belangenvermenging in de gemeenteraad te voorkomen. De huidige regeling van het Gemeentedecreet wordt behouden, zij het met enkele kleine aanpassingen.

Enerzijds wordt, gelet op de politiek-bestuurlijke integratie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het zinsdeel "met behoud van de toepassing van artikel 11, §2, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" in artikel 27, §1, 1°, van het Gemeentedecreet niet hernomen. De regeling van het Gemeentedecreet volgens dewelke de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden verkozen door de gemeenteraadsleden tijdens de installatievergadering en waarbij de gemeenteraadsleden hun stem geldig kunnen uitbrengen ten gunste van een bloed- of aanverwant, wordt in dit ontwerp van decreet immers niet behouden.

Anderzijds wordt het toepassingsgebied van de bepaling in artikel 27, §1, 2°, van het Gemeentedecreet uitgebreid. Ingevolge de huidige bepaling van het Gemeentedecreet is het een gemeenteraadslid verboden deel te nemen aan de bespreking en de stemming over de vaststelling of goedkeuring van de jaarrekening van een instantie waaraan hij rekenschap verschuldigd is of waarvan hij tot het uitvoerend orgaan behoort. Omdat de beslissing over het budget en het meerjarenplan echter veel fundamenteler is dan die over de jaarrekening wordt de beslissing over het budget en het meerjarenplan toegevoegd in paragraaf 1, 2°, van dit artikel.

Artikel 28. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 28 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Het enige verschilpunt is dat in het tweede lid van paragraaf 1 van dit artikel niet meer verwezen wordt naar de verschillende soorten beleidsrapporten, zoals nu in het Gemeentedecreet het geval is. In de plaats daarvan wordt de algemene term 'beleidsrapporten' gebruikt, die gedefinieerd wordt in artikel 249 van dit ontwerp van decreet.
Voor de toelichting van het begrip 'beleidsrapporten' wordt ook verwezen naar de toelichting bij artikel 249.

In paragraaf 2 werd ook een uitzondering mogelijk gemaakt voor de eedaflegging van een personeelslid.

Artikel 29. Dit artikel herneemt artikel 30 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

De bestaande regeling van het Gemeentedecreet wordt behouden en dient ook op dezelfde wijze geïnterpreteerd te worden als het huidige artikel 30 van het Gemeentedecreet.

Een verschil ten aanzien van de regeling die is opgenomen in artikel 30 van het Gemeentedecreet is dat in de eerste paragraaf nu uitdrukkelijk wordt bepaald dat het inzagerecht van de gemeenteraadsleden geldt voor de dossiers, stukken en akten die het bestuur van de gemeente betreffen, 'ongeacht de drager' ervan. Deze toevoeging betreft een verduidelijking die volledig in lijn is met de huidige toepassingspraktijk, zoals ook uiteengezet in de Omzendbrief BA 2002/10 betreffende het inzage- en afschriftrecht van de leden van de gemeenteraden, de politieraden en de raden voor maatschappelijk welzijn met betrekking tot e-mailberichten en geïnformatiseerde stukken.

Nieuw is ook dat bijkomend ter ondersteuning van de raad, volledig en actief transparantie wordt verschaft over de briefwisseling gericht aan de voorzitter en die bestemd is voor de raad, zoals bijvoorbeeld briefwisseling waarin Audit Vlaanderen een auditverslag over het bestuur toelicht en vraagt het ter kennis te geven aan de raad, of een brief van de toezichthoudende overheid die vraagt deze brief al dan niet samen met bijhorende stukken ter kennis te geven aan de raad. Die briefwisseling moet ter beschikking gesteld worden aan de leden van de gemeenteraad. De wijze waarop dat gebeurt wordt best vastgesteld in het huishoudelijk regelement van de raad.

Artikel 30. Dit artikel herneemt artikel 31 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 31. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 32 van het Gemeentedecreet.

De regeling van het Gemeentedecreet inzake het stellen van mondelinge en schriftelijke vragen aan de burgemeester en aan het college van burgemeester en schepenen wordt inhoudelijk volledig behouden. De enige wijziging ten aanzien van artikel 32 van het Gemeentedecreet betreft het niet hernemen in het tweede lid van de verwijzing naar artikel 20, 21 en 22 van het Gemeentedecreet (zijnde de gevallen waarin wel een toegelicht voorstel van beslissing vereist is), en dit met het oog op een vereenvoudigde formulering van dit artikel.

Artikel 32. Dit artikel herneemt artikel 33 van het Gemeentedecreet met dien verstande dat de bepalingen inzake het zittingsverslag, vermeld in artikel 278, werden toegevoegd en met enkele redactionele wijzigingen.

Daarnaast bepaalt het huidige artikel dat indien een gemeenteraadslid hierom verzoekt, de notulen en het zittingsverslag elektronisch ter beschikking worden gesteld, zoals reeds in artikel 44 van het OCMW-decreet werd bepaald wat betreft de notulen.

Artikel 33. Dit artikel herneemt artikel 34 van het Gemeentedecreet, dat hier werd opgesplitst over drie leden.

Artikel 34. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 35 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met een vervanging van een indeling in paragrafen door een indeling in leden. Verder wordt ervoor geopteerd om expliciet te bepalen dat ook over het beëindigen van een mandaat geheim gestemd moet worden. Met deze aanvulling wordt verduidelijkt dat er geheim gestemd moet worden, niet enkel over het aanwijzen van de leden van de gemeentelijke bestuursorganen en van de vertegenwoordigers van de gemeente in overlegorganen en in de organen van andere rechtspersonen en feitelijke verenigingen (punt 2°), maar ook over het beëindigen van een mandaat als vermeld in 2° (zoals nu opgenomen in punt 3°). Het is immers logisch dat indien geheim gestemd wordt over de aanwijzing van bepaalde personen, dat ook over de beëindiging van deze mandaten geheim gestemd dient te worden.

In het derde lid van dit artikel wordt de derde zin van paragraaf 3 van artikel 35 van het Gemeentedecreet niet hernomen aangezien dit louter een opsomming van voorbeelden betrof ("Als dusdanig worden de mechanisch uitgebrachte naamstemming en de stemming bij zitten en opstaan of bij handopsteking beschouwd").

Artikel 35. Dit artikel herneemt artikel 36 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen. Op aangeven van de Raad van State werd de zin waarin sprake is van een "volstrekte meerderheid" van stemmen hier niet hernomen. Dat vloeit immers al voort uit artikel 33, eerste lid, van dit ontwerp van decreet.

Artikel 36. Dit artikel herneemt artikel 38 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 37. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 39 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met een opsplitsing van paragraaf 5 over twee leden. De opvolging van de verzelfstandiging en samenwerking wordt opgenomen in artikel 227 en 389 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 38. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 40 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met dien verstande dat artikel 40, 8°, van het

Gemeentedecreet niet wordt hernomen en in dit artikel in punt 2° de term 'gemeentesecretaris' wordt vervangen door de term 'algemeen directeur'.
Aangezien de verplichting van punt 8° van artikel 40 van het Gemeentedecreet reeds vervat zit in de verplichting van punt 2° van artikel 40 van het Gemeentedecreet, wordt er in dit ontwerp van decreet voor geopteerd om de bepaling van artikel 40, 8°, van het Gemeentedecreet niet te hernemen. De wijze van bezorgen van de beleidsrapporten zit immers reeds vervat in punt 2°, namelijk de wijze van verzending van de oproeping en het ter beschikking stellen van het dossier aan de gemeenteraadsleden, alsook de wijze waarop de algemeen directeur of de door hem aangewezen personeelsleden, aan de raadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen verstrekken over die stukken.
Daarnaast wordt in punt 6° ook bepaald dat in het huishoudelijk reglement bepalingen worden opgenomen over de wijze waarop het zittingsverslag van de vorige vergadering ter beschikking wordt gesteld van de gemeenteraadsleden.
In het huishoudelijk reglement zal de gemeenteraad ook nader bepalen over welke faciliteiten de raadsleden kunnen beschikken om hun mandaat op een degelijke wijze in te vullen. Daarbij kan onder meer gedacht worden aan de mogelijkheid om fotokopies te kunnen nemen, een zaal ter beschikking te krijgen voor fractievergaderingen, een vlotte toegang tot documenten die het raadslid wenst in te kijken, een gepaste ondersteuning in de vorm van opleidingen of beschikbare informatie, enz.

Artikel 39. Dit artikel herneemt artikel 41 van het Gemeentedecreet.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de gemeenteraad

Artikel 40. Dit artikel herneemt artikel 42 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 41. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 43 van het Gemeentedecreet, zoals gewijzigd bij artikel 3 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met enkele redactionele wijzigingen en met een vervanging van een indeling in paragrafen door een indeling in leden.

Artikel 41, eerste lid, van dit ontwerp van decreet is een integrale herneming van artikel 43, §1, van het Gemeentedecreet.
Punten 1° en 2° van het tweede van artikel 41 van dit ontwerp van decreet hernemen punten 1° en 2° van §2 van artikel 43 van het Gemeentedecreet, zoals gewijzigd bij voornoemd wijzigingsdecreet van 3 juni 2016.
Punt 3° van het tweede lid van dit artikel herneemt grotendeels artikel 43, §2, 3°, van het Gemeentedecreet maar er wordt daarbij niet langer verwezen naar de diverse soorten beleidsrapporten. In de plaats daarvan wordt de algemene term 'beleidsrapporten' gebruikt, die gedefinieerd wordt in artikel 249. Door de integratie van het budget in het meerjarenplan in het ontwerp van decreet is de opsomming opgenomen in artikel 43, §2, 3°, van het Gemeentedecreet niet meer in overeenstemming met de rest van het ontwerp van decreet. Het gaat hier bovendien om de beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. De beleidsrapporten van beide rechtspersonen vormen voortaan immers één geïntegreerd geheel. Zie hiervoor de algemene toelichting (supra nr. 4.1.6).
Het verschil in nummering dat hier optreedt, is het gevolg van het wegvallen van het vroegere punt 4° in het Gemeentedecreet, dat reeds opgeheven werd bij decreet van 3 juni 2016.

Artikel 41, tweede lid, 4°, van dit ontwerp van decreet herneemt grotendeels artikel 43, §2, 5°, van het Gemeentedecreet, met dien verstande dat extern verzelfstandigde agentschappen in artikel 43, §2, 5°, van het Gemeentedecreet in dit ontwerpdecreet vervangen wordt door rechtspersonen. Daarnaast heeft men ervoor geopteerd om niet

enkel het oprichten, maar ook het toetreden tot rechtspersonen op te nemen in dit ontwerpdecreet. Tot slot wordt voor wat betreft het beslissen tot deelname aan of vertegenwoordiging in instellingen, verenigingen en ondernemingen, als vermeld in het Gemeentedecreet, thans in dit ontwerp van decreet de agentschappen eraan toegevoegd.
Artikel 41, tweede lid, 5°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 43, §2, 6°, van het Gemeentedecreet.
Artikel 41, tweede lid, 6°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 43, §2, 7°, met dien verstande dat de termen gemeentesecretaris, adjunct-gemeentesecretaris en financieel beheerder vervangen worden door respectievelijk algemeen directeur, adjunct-algemeen directeur en financieel directeur.
Artikel 41, tweede lid, 7°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 43, §2, 8°, van het Gemeentedecreet met dien verstande dat de term interne controlesysteem vervangen wordt door organisatiebeheersingssysteem.
Artikel 41, tweede lid, 8°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 43, §2, 9°, van het Gemeentedecreet met dien verstande dat het begrip dagelijks bestuur in het ontwerp van decreet niet langer gekoppeld wordt aan het visum en het budgethouderschap, waardoor het toepassingsveld ervan enigszins wordt beperkt.
Artikel 41, tweede lid, 9°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 43, §2, 10°, van het Gemeentedecreet.
Artikel 41, tweede lid, 10° en 11°, van dit ontwerp van decreet is een herneming van artikel 43, §2, 11° en 12°, van het Gemeentedecreet, met dien verstande dat de verwijzingen naar de nominatieve inschrijvingen in het budget niet werden behouden. In dit ontwerp van decreet wordt de notie "budget" immers niet hernomen. De besturen werken voortaan met meerjarenplannen en met jaarlijkse aanpassingen ervan, waarin de kredieten per jaar worden vastgesteld (zie de toelichting bij artikel 249, 257 en 258). In het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet spelen de budgetten naast de beleidsbepalende en autoriserende functie ook een specifieke bevoegdheidsverdelende rol, doordat de raad via die weg bepaalde uitvoerende bevoegdheden kan toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen (bv. wat betreft de nominatief vermelde overheidsopdrachten of daden van beschikking). In dit ontwerp van decreet wordt die bevoegdheidsverdelende rol van de beleidsrapporten niet hernomen. Dat neemt niet weg dat de raad nog steeds het vaststellen van de wijze van gunning van bepaalde overheidsopdrachten kan toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen. Die beslissing zal echter de vorm aannemen van een afzonderlijk besluit en niet worden opgenomen in het budget of de aanpassing van het meerjarenplan. Die manier van werken moet de transparantie van de bevoegdheidsverdeling verhogen en de rol van de beleidsrapporten in de beleidscyclus zuiverder tot uiting doen komen. Verder werd hier ook de terminologie aangepast aan de nieuwe terminologie in de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten. Ook elders in dit ontwerp van decreet wordt voortaan de term "plaatsingsprocedure" gebruikt, in plaats van "gunningsprocedure" en "wijze van gunning".
Artikel 41, tweede lid, 12° tot en met 16°, van dit ontwerp van decreet hernemen artikel 43, §2, 13° tot en met 17°, van het Gemeentedecreet.
Artikel 41, tweede lid, 17°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 43, §2, 19°, van het Gemeentedecreet. Het verschil in nummering dat hier optreedt, is het gevolg van het wegvallen van het vroegere punt 18° in het Gemeentedecreet, dat al opgeheven was bij decreet van 3 juni 2016.
Punten 18° en 19° van het tweede lid van artikel 41 van dit ontwerp van decreet hernemen punten 20° en 21° van §2 van artikel 43 van het Gemeentedecreet.
Punten 20° en 21° het tweede lid van artikel 41 hernemen gedeeltelijk de inhoud van artikel 43, §2, 22°, van het Gemeentedecreet. De goedkeuring van de jaarrekening en het budget van een autonoom gemeentebedrijf, vermeld in de bepaling in het Gemeentedecreet wordt in dit ontwerp van decreet vervangen door het goedkeuren van het meerjarenplan en de aanpassingen ervan van een autonoom gemeentebedrijf, dit wordt vervolgens opgenomen in artikel 41, tweede lid, 21°, van dit ontwerp van decreet.
Artikel 41, tweede lid, 22°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 43, §2, 24°, van het Gemeentedecreet.

De inhoud van artikel 43, tweede lid, 25°, van het Gemeentedecreet, namelijk het nemen van besluiten waarbij de financiële lasten van de opgenomen leningen worden herschikt, wordt niet hernomen. Het opnemen van leningen moet worden bekeken in het kader van de discussies over het meerjarenplan en het financieel evenwicht ervan. Het is niet nodig om bepaalde herstructureringen van leningen daarbij een afzonderlijke behandeling te geven.
Artikel 41, tweede lid, 23°, is nieuw. De lijst met de exclusieve bevoegdheden van de gemeenteraad wordt uitgebreid met het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies. De gemeenteraad kan nominatieve subsidies toekennen of kan een reglement goedkeuren. Geen van beide bevoegdheden kan worden gedelegeerd naar het college. De tekst van het Gemeentedecreet gaf op dit punt soms aanleiding tot discussies. Vanuit democratisch oogpunt lijkt het essentieel om elke discussie hieromtrent uit te sluiten.
Artikel 41, tweede lid, 24°, herneemt artikel 43, §2, 26°, van het Gemeentedecreet.

Hoofdstuk 2. Het college van burgemeester en schepenen

Afdeling 1. De organisatie van het college van burgemeester en schepenen

Artikel 42. De eerste paragraaf van dit artikel herneemt grotendeels de eerste paragraaf van artikel 44 van het Gemeentedecreet, zoals gewijzigd bij decreet van 29 juni 2012 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, met enkele redactionele wijzigingen. Punt 1° en 2° van het eerste lid van de eerste paragraaf werden samengevoegd omdat het minimum aantal schepenen in het tweede lid op twee wordt gebracht. Vanaf 1 januari 2019 telt het college van burgemeester en schepenen voor gemeenten met meer dan 1000 inwoners 1 schepen minder.

In tegenstelling tot de regeling van het Gemeentedecreet wordt de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn niet langer toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen. In de plaats daarvan wordt de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst van rechtswege als schepen toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen indien hij niet werd verkozen onder de leden van het college van burgemeester en schepenen. Tegelijkertijd wordt hij ook van rechtswege lid van het vast bureau. De draagwijdte van het mandaat van deze toegevoegde schepen is identiek aan die van het mandaat van de overige leden van het college. Hij of zij komt ook in aanmerking voor de interne taakverdeling binnen het college en is, zoals in artikel 42,§4, is bepaald, ook stemgerechtigd.

De tweede paragraaf van dit artikel herneemt de tweede paragraaf van artikel 44 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met de toevoeging dat de Vlaamse Regering ook een lijst van het maximale aantal te verkiezen schepenen opstelt voor de nieuwe gemeente in toepassing van artikel 355, §1 en §2.

Het tweede en derde lid van de derde paragraaf van artikel 44 van het Gemeentedecreet werden niet hernomen, aangezien dit geregeld wordt in artikel 10 van dit ontwerp van decreet, dat van overeenkomstige toepassing is op het college (artikel 45).

De derde paragraaf van dit artikel herneemt grotendeels de vierde paragraaf van artikel 44 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen. In het Gemeentedecreet diende men de verkiezing van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn af te wachten om te bepalen of het schepencollege rechtsgeldig was samengesteld overeenkomstig het eerste lid van dit artikel. In dit ontwerp van decreet wordt bepaald dat men de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst moet afwachten om te bepalen of het college van burgemeester en schepen overeenkomstig het eerste lid rechtsgeldig is samengesteld, met name of het college van burgemeester en schepenen uit personen bestaat van verschillend geslacht.

De vierde paragraaf van dit artikel herneemt grotendeels de vijfde paragraaf van artikel 44 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met dien verstande dat nu de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in de eerste paragraaf van dit artikel, stemgerechtigd is in het college.

De vijfde paragraaf van dit artikel herneemt de zesde paragraaf van artikel 44 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 43. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 45 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In het tweede lid van de eerste paragraaf, en in het tweede lid van de derde paragraaf wordt verduidelijkt dat indien de akte van voordracht de einddatum van het mandaat vermeldt, maar er geen opvolger werd aangeduid, eveneens moet worden overgegaan tot vervanging overeenkomstig artikel 49.

In het vierde lid van de derde paragraaf wordt de voorwaarde gesteld dat een kandidaat die ter zitting wordt voorgedragen als kandidaat-schepen gesteund moet worden door een meerderheid van de gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst werden verkozen als de voorgedragen kandidaat. Hierdoor wordt vermeden dat overlopers alsnog tot schepen kunnen worden verkozen.
De voorzitter van de gemeenteraad zal moeten nagaan of de voordracht van de kandidaat die ter zitting wordt voorgedragen, gesteund wordt door een meerderheid van de gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst werden verkozen als de voorgedragen kandidaat. Deze vaststelling kan gebeuren door een meerderheid van de gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst werden verkozen als de voorgedragen kandidaat een formulier te laten ondertekenen, door een opname in de notulen of op een andere wijze van vaststelling, gekozen door de voorzitter van de gemeenteraad.

De vierde paragraaf van dit artikel herneemt grotendeels de vierde paragraaf van artikel 45 van het Gemeentedecreet. Aan deze paragraaf werd toegevoegd dat de burgemeester een hogere rang inneemt dan de schepenen, zoals dit in het Gemeentedecreet ook reeds werd bepaald in artikel 7. Op deze manier kan voor de rangbepaling van de leden van het vast bureau, die dezelfde is als voor de leden van het college van burgemeester en schepenen verwezen worden naar de rangbepaling bepaald in dit artikel.

Artikel 44. Dit artikel herneemt artikel 46 van het Gemeentedecreet.

Artikel 45. Het eerste lid van dit artikel herneemt het eerste lid van artikel 47 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Het tweede lid maakt onder meer de onverenigbaarheden die gelden voor de gemeenteraadsleden, zoals bepaald in artikel 10 ook van toepassing op de leden van het college. Het tweede en derde lid van artikel 10 is niet van toepassing op de leden van het college omdat het tweede en derde lid regelen welke verkozene de voorkeur geniet om te worden geïnstalleerd als gemeenteraadslid wanneer bloed- of aanverwanten in een verboden graad of echtgenoten samen werden verkozen bij dezelfde verkiezing, alsook wat de regeling is wanneer bloed- of aanverwanten werden verkozen de ene als raadslid en de andere als opvolger. Deze bepalingen hebben geen zin voor de schepenen, zij worden immers verkozen uit de gemeenteraadsleden.

De verwijzing naar artikel 13 en 30 van het Gemeentedecreet in artikel 47 van het Gemeentedecreet werden geschrapt. Artikel 13 van het Gemeentedecreet regelde de bevoegdheid van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. In artikel 147 wordt de bevoegdheid van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen reeds uitgebreid ten aanzien van de schepenen. Dit moet dus niet meer van overeenkomstige toepassing verklaard worden op de schepenen. Artikel 30 van het Gemeentedecreet betrof het inzagerecht van de

gemeenteraadsleden. De verwijzing naar dit artikel stond niet op zijn plaats binnen de afdeling inrichting van het schepencollege en werd verplaatst naar artikel 50, derde lid, gezien dit de werking van de leden van het college van burgemeester en schepenen betreft.

Artikel 46. Dit artikel herneemt artikel 47bis van het Gemeentedecreet, met dien verstande dat de rol voor de raad voor maatschappelijk welzijn verplaatst werd naar artikel 104.

Artikel 47. Dit artikel herneemt artikel 48 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 48. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 49 van het Gemeentedecreet.

De schepenen blijven hun mandaat uitoefenen tot zij als schepen worden vervangen of tot de gemeenteraad beslist dat zij niet worden vervangen.

Artikel 49. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 50 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

De gemeenteraad heeft de mogelijkheid om een opengevallen schepenmandaat al dan niet in te vullen. Als hij beslist dit mandaat niet in te vullen, is die keuze definitief tot aan het einde van de zittingsperiode. Hiermee wordt de gemeentebesturen meer autonomie gegeven om in te spelen op concrete wijzigingen die zich kunnen voordoen in de loop van de bestuursperiode. De mogelijkheid om een opengevallen schepenmandaat niet in te vullen geldt niet in de situatie waarin de akte van voordracht, met toepassing van paragraaf 1, tweede lid, de naam van de opvolger al vermeldt. De mogelijkheid om een opengevallen schepenmandaat niet in te vullen geldt niet als hierdoor niet langer voldaan wordt aan de bepalingen van artikel 42, §3, eerste lid.

Als de gemeenteraad beslist om het opengevallen schepenmandaat in te vullen, kan de voorgedragen schepen op voorhand, d.w.z. voor de ingangsdatum van zijn mandaat, de eed al afleggen. Dit geldt uiteraard ook voor de opvolger die met toepassing van paragraaf 1, tweede lid, vermeld wordt op de akte van voordracht.

Waar voorheen, in afwachting van de verkiezing van een vervangend schepen, tussentijds een schepen moest aangeduid worden is dit niet langer een verplichting.

In de tweede paragraaf van dit artikel wordt in tegenstelling tot de regeling in artikel 50, §2, van het Gemeentedecreet bepaald dat de schepen in de eerste plaats kan vervangen worden door het op dezelfde lijst verkozen gemeenteraadslid met de hoogste rang.
De rangbepaling van de gemeenteraadsleden vindt men terug in artikel 6, §7, van dit ontwerp van decreet. Het is slechts wanneer er geen op dezelfde lijst verkozen gemeenteraadsleden meer zijn, dat het op een andere lijst verkozen gemeenteraadslid met de hoogste anciënniteit de schepen kan vervangen.

In de tweede paragraaf wordt in een tweede lid toegevoegd dat het gemeenteraadslid dat de schepen vervangt, deze persoon ook vervangt als lid van het vast bureau.

Aan het artikel werd een derde paragraaf toegevoegd die regelt wat het gevolg is van de verhindering, ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als lid van het vast bureau voor zijn mandaat als schepen.

De vierde paragraaf herneemt de derde paragraaf van artikel 50 van het Gemeentedecreet. De beëindiging van de verhindering, schorsing of tijdelijke afwezigheid van de schepen en dus ook van de vervanging van de schepen betekent eveneens het einde van de vervanging van deze persoon als lid van het vast bureau.

Afdeling 2. De werking van het college van burgemeester en schepenen

Artikel 50. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 51 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In het derde lid werd de verwijzing naar artikel 29 toegevoegd. Dit artikel betreft het inzagerecht van de gemeenteraadsleden dat ook van toepassing is op de leden van het schepencollege. In het Gemeentedecreet werd dit opgenomen in artikel 47, tweede lid, waar het niet op zijn plaats stond gezien dit de werking van de leden van het college van burgemeester en schepenen betreft.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de goedgekeurde notulen worden verstuurd aan de gemeenteraadsleden. De notulen worden in elk geval elektronisch ter beschikking gesteld als een gemeenteraadslid hierom verzoekt.

Artikel 51. Dit artikel herneemt artikel 52 van het Gemeentedecreet.

Artikel 52. Dit artikel herneemt artikel 53 van het Gemeentedecreet.

Artikel 53. Dit artikel herneemt artikel 54 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en waarbij paragraaf 1 werd opgedeeld in twee leden.

Artikel 54. Dit artikel herneemt artikel 55 van het Gemeentedecreet, met dien verstande dat het college voortaan verplicht is om een huishoudelijk reglement aan te nemen. Het is belangrijk dat dit orgaan de spelregels voor het eigen functioneren vastlegt.

Artikel 55. Dit artikel herneemt artikel 56 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen

Artikel 56. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 57 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en waarbij paragraaf 1 werd opgesplitst in twee leden.

In de lijst van de toegewezen bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen wordt het nemen van besluiten over leningen en beleggingen niet langer afzonderlijk vermeld. De algemene bevoegdheidsverdelende regels zijn ook van toepassing op deze besluiten: de bevoegdheid komt toe aan de gemeenteraad, maar ze kan gedelegeerd worden aan het college. Punten 14° en 15° van de derde paragraaf van artikel 57 van het Gemeentedecreet worden bijgevolg niet hernomen in dit ontwerp van decreet.

De vierde paragraaf van dit artikel is gebaseerd op artikel 58, vierde lid, van het Gemeentedecreet.

Artikel 57. Dit artikel herneemt artikel 58 van het Gemeentedecreet zoals gewijzigd bij artikel 5 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met enkele redactionele wijzigingen.

In het eerste lid werd de verwijzing naar artikel 159 van het Gemeentedecreet geschrapt gezien deze bepaling over het budgethouderschap geen plaats meer krijgt in dit ontwerp van decreet. Er wordt immers gekozen om de specifieke vormen van delegatie, waarvan het budgethouderschap één is, te vervangen door een meer algemene regeling die het

mogelijk maakt om bepaalde taken te delegeren naar of de uitvoering ervan toe te vertrouwen aan bepaalde personeelsleden. Het voorbehoud dat in artikel 58 van het Gemeentedecreet op dit punt werd gemaakt, is dan ook niet langer noodzakelijk. In beginsel kan de directeur de bevoegdheden die het college hem bij reglement delegeert, toevertrouwen aan andere personeelsleden. Wanneer het decreet dat uitdrukkelijk zo regelt, kan de directeur dat niet. Dat is het geval waar het gaat om de vervanging van de directeur en om het vaststellen van het organogram. Uiteraard moet de directeur ook rekening houden met de bepalingen van het delegatiereglement van het college en met de bepalingen van het organisatiebeheersingssysteem.

De verwijzing naar deel 2, titel 3 in het eerste lid betreft enkel nog een verwijzing naar de autonome gemeentebedrijven, de autonome havenbedrijven en de privaatrechtelijke extern verzelfstandigde agentschappen. In dit ontwerp van decreet is er immers geen sprake meer van intern verzelfstandigde agentschappen.

In dit tweede lid werd ook de verwijzing naar artikel 57, §3, 8°, b), 14°, a), 15°, van het Gemeentedecreet geschrapt gezien deze bevoegdheden niet werden hernomen in artikel 56.

In de laatste zin werd ook de verwijzing naar artikel 155, artikel 159, §2, eerste en tweede lid, en §3, artikel 160, §4, en artikel 168 van het Gemeentedecreet geschrapt gezien deze bevoegdheden niet werden hernomen in dit ontwerp van decreet. Voor de duidelijkheid wordt de verwijzing naar de twee overgebleven bevoegdheden die niet kunnen worden toevertrouwd aan andere personeelsleden hier nu geconcretiseerd, daar waar in het Gemeentedecreet hier enkel naar artikelnummers verwezen werd. In beide gevallen gaat het om bevoegdheden die aan de algemeen directeur kunnen worden toevertrouwd, zonder dat hij ze nadien nog aan iemand anders kan toevertrouwen.

Het vierde lid van artikel 58 van het Gemeentedecreet werd verplaatst naar artikel 56, §4, dat de bevoegdheden regelt van het college van burgemeester en schepenen en waar het beter geplaatst is.

Hoofdstuk 3. De burgemeester

Afdeling 1. De benoeming van de burgemeester

Artikel 58. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 59 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In het tweede lid van de eerste paragraaf wordt nu verwezen naar de sanctiebepaling van artikel 7, §2.

In het derde lid van de eerste paragraaf werden een aantal verbeteringen aangebracht wat betreft de kandidaat-opvolgers die in de akte van voordracht kunnen worden vermeld. In het Gemeentedecreet is er sprake van een vermelding in de voordrachtsakte van een opvolger en van een opvolging van rechtswege. Deze bepalingen stemmen niet overeen met de bepalingen dat de Vlaamse Regering de opvolger tot burgemeester benoemt en dat de gemeenteraadsleden enkel de voordracht van kandidaten kunnen doen. In dit artikel wordt nu bepaald dat de voordrachtsakte de personen kan vermelden die worden voorgedragen om de burgemeester op te volgen, en dat die voordracht kan vervroegd worden in het geval dat het mandaat eindigt voor de einddatum vermeld in de akte.

In dit artikel wordt toegevoegd dat als de akte van voordracht de einddatum van het mandaat vermeldt, maar er geen opvolger werd aangeduid, eveneens moet worden overgegaan tot vervanging overeenkomstig artikel 62.

In derde paragraaf werden de woorden 'op eensluidend advies van de deputatie van de provincieraad' geschrapt en een verwijzing gemaakt naar artikel 13, derde lid, van de Nieuwe Gemeentewet voor Voeren. Alinea 2 van artikel 13 Nieuwe Gemeentewet, waar de vereiste van het advies van de deputatie werd gesteld, werd opgeheven bij artikel 302, 13°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005.

In het tweede lid van deze paragraaf werd toegevoegd dat de burgemeester die buiten de raad werd benoemd stemgerechtigd is in het schepencollege en over een raadgevende stem beschikt in de gemeenteraad.

Artikel 59. Dit artikel herneemt artikel 60 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met een vervanging van een indeling in paragrafen door een indeling in leden.

Artikel 60. Dit artikel herneemt artikel 61 van het Gemeentedecreet.

Artikel 61. Dit artikel herneemt artikel 62 van het Gemeentedecreet.

Artikel 62. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 63 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In het Gemeentedecreet bestond er een discrepantie tussen artikel 62 en 63.
Artikel 62 van het Gemeentedecreet stelde dat de burgemeester bij ontslag zijn mandaat blijft uitoefenen tot hij als burgemeester vervangen is, behoudens als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid. Dit wordt ook zo overgenomen in artikel 61. Artikel 63 van het Gemeentedecreet stelde daarentegen dat als de burgemeester ontslag genomen heeft, er een nieuwe burgemeester benoemd wordt en dat tot aan de nieuwe benoeming het burgermeesterambt wordt waargenomen door een schepen in volgorde van hun rang tenzij de burgemeester een andere schepen heeft opgedragen.
Om deze discrepantie te verhelpen, werd een tweede lid toegevoegd in dit artikel. Enkel in het geval dat het ontslag van de burgemeester het gevolg is van een onverenigbaarheid, zal het burgemeesterschap moeten worden waargenomen door een vervanger. Wanneer de burgemeester om een andere reden ontslag neemt, blijft hij zijn mandaat uitoefenen tot er een nieuwe burgemeester is benoemd.

De in het vierde lid opgenomen regeling betreft een precisering van de regeling inzake het waarnemend burgemeesterschap en moet worden gelezen in het licht van wat is bepaald in artikel 58, §2, van het ontwerp van decreet. De in het vierde lid opgenomen regeling heeft tot doel te vermijden dat een niet-benoemde kandidaat-burgemeester, via de omweg van het waarnemend burgemeesterschap, dat uit zichzelf toelaat om alle aan de burgemeester toevertrouwde functies uit te oefenen, *de facto* toch het ambt van burgemeester zou kunnen uitoefenen. De Vlaamse Regering meent dat het niet wenselijk is dat een voorgedragen kandidaat-burgemeester, waarvan de Vlaamse Regering reeds heeft vastgesteld dat hij niet geschikt is voor de uitoefening van het ambt van burgemeester, tijdens diezelfde bestuursperiode alsnog door de gemeenteraad zou worden aangeduid om tijdelijk het ambt van burgemeester waar te nemen en dus *de facto* om het ambt van burgemeester met volle bevoegdheid uit te oefenen.

De in het vierde lid opgenomen regeling past binnen de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest en doet geen afbreuk aan de bijzondere procedure voor de benoeming van de burgemeesters van de zes randgemeenten bedoeld in artikel 13bis van de Nieuwe Gemeentewet. Deze regeling verhindert immers niet dat de kandidaat-burgemeester die wordt voorgedragen in overeenstemming met de in artikel 58 van dit ontwerp van decreet opgenomen voorschriften vanaf de bevestiging van zijn voordracht door een stemming in de gemeenteraad, de titel van "aangewezen-burgemeester" zal dragen en alle functies zal uitoefenen die aan de burgemeester worden toevertrouwd.

De in het vierde lid opgenomen regeling is evenredig. De onmogelijkheid om het waarnemend burgemeesterschap op te nemen, is immers beperkt in de tijd, aangezien de beperking enkel geldt voor de lopende bestuursperiode. Zij heeft geen invloed op de bestuursperiode die daarop volgt.

Aan het artikel werd een zesde lid toegevoegd, waarin wordt geregeld wat het gevolg is van de verhindering, ontslag, verval van mandaat, afstand van mandaat, afzetting en schorsing als burgemeester voor zijn ambt als voorzitter van het vast bureau.

De nieuwe burgemeester zal overeenkomstig artikel 79 van rechtswege voorzitter van het vast bureau zijn.

Afdeling 2. De bevoegdheden van de burgemeester

Artikel 63. Dit artikel herneemt artikel 64 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met een vervanging van een indeling in paragrafen door een indeling in leden.

Artikel 64. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 65 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging. Daarnaast werden de woorden 'op gemotiveerd verzoek van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn' geschrapt nu deze bevoegdheid, overeenkomstig artikel 86 van dit ontwerp van decreet, nu toekomt aan de voorzitter van het vast bureau.

Artikel 65. Dit artikel herneemt artikel 66 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 66. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 67 van het Gemeentedecreet.
Het derde lid expliciteert dat de beslissing om een voor het publiek toegankelijke inrichting te sluiten van rechtswege opgeheven wordt bij het verstrijken van de termijn van drie maanden.

Artikel 67. Dit artikel herneemt artikel 68 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Hoofdstuk 4. De raad voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De organisatie van de raad voor maatschappelijk welzijn

Artikel 68. Behalve als zou blijken dat de raad voor maatschappelijk welzijn niet rechtsgeldig is samengesteld, omdat hij niet uit personen van verschillend geslacht bestaat, is de samenstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn identiek aan de samenstelling van de gemeenteraad.

Dit betekent dat de gemeenteraadsleden door hun verkiezing als gemeenteraadslid, van rechtswege het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn zullen opnemen. Er wordt dus afgestapt van de procedure van verkiezing van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, zoals bedoeld in artikel 10 en volgende van het OCMW-decreet.

Het onderzoek van de geloofsbrieven en de eedaflegging van de gemeenteraadsleden vindt plaats tijdens de installatievergadering of andere zitting van de gemeenteraad. Behalve in geval van toepassing van paragraaf 2, tweede lid, is er geen afzonderlijke installatie en eedaflegging als raadslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn meer nodig. De gemeenteraadsleden zullen immers van rechtswege zetelen in de raad voor maatschappelijk welzijn.

De rang die de leden in de raad voor maatschappelijk welzijn innemen is dezelfde als de rang die deze personen in de gemeenteraad innemen. Deze bepaling wordt in het ontwerp van decreet enkel opgenomen om te benadrukken dat de anciënniteit als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn geen invloed heeft, noch op de rangorde in de gemeenteraad, noch op de overeenkomstige rangorde in de raad voor maatschappelijk welzijn.

Paragraaf 2, eerste lid, herneemt artikel 9 van het OCMW-decreet.

Paragraaf 2, tweede lid, bepaalt de wijze van aanpassing van de samenstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn indien de gemeenteraad niet uit personen van verschillend geslacht bestaat. In voorkomend geval wordt het laatste gemeenteraadslid in rang van rechtswege in de raad voor maatschappelijk welzijn vervangen door de eerstvolgende opvolger van het andere geslacht vanop dezelfde lijst of indien niet mogelijk, vanop de lijst met het hoogste stemcijfer. Dit lid neemt – bij gebrek aan actueel mandaat als gemeenteraadslid - steeds de laatste rang in. Het laatste gemeenteraadslid in rang dat in de raad voor maatschappelijk welzijn vervangen wordt, heeft dus geen dubbel mandaat (wel een mandaat in de gemeenteraad en geen mandaat in de raad voor maatschappelijk welzijn). Als er helemaal geen opvolgers van het andere geslacht meer beschikbaar zouden zijn, dan volgt uit het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 dat er nieuwe verkiezingen moeten worden georganiseerd.

Gelet op artikel 68, §1, tweede lid, wordt in paragraaf 3 opgenomen dat wel een onderzoek van de geloofsbrieven, alsook een eedaflegging in de raad voor maatschappelijk welzijn, nodig is voor het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat geen gemeenteraadslid is.

In de vierde paragraaf wordt bepaald dat de burgemeester die buiten de raad werd benoemd over een raadgevende stem beschikt in de raad voor maatschappelijk welzijn, net zoals dat het geval is in de gemeenteraad.

Artikel 69. Om een zo eenduidig mogelijke politieke aansturing te waarborgen, zal de voorzitter van de gemeenteraad van rechtswege ook de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn. Er wordt dus afgestapt van de procedure van afzonderlijke verkiezing van een voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, zoals bepaald was in artikel 53 van het OCMW-decreet.

Het tweede lid regelt wat het gevolg is van het verval van mandaat, de verhindering en het ontslag als raadslid of voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn voor zijn mandaat als voorzitter van de gemeenteraad. De vervanging gebeurt in de gemeenteraad overeenkomstig artikel 7, §5. en heeft ook uitwerking in de raad voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 70. Dit artikel regelt wat het gevolg is van de verhindering, ontslag en het verval van mandaat als gemeenteraadslid voor zijn mandaat als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn

Artikel 71. De vermelde artikelen betreffende de organisatie van de gemeenteraad zijn van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn en zijn leden (over het gebruik van deze techniek zie *supra* nr. 3.1.2).

Door het van overeenkomstige toepassing maken van de onverenigbaarheden voor de gemeenteraadsleden op de leden voor de raad voor maatschappelijk welzijn en door de in beginsel identieke samenstelling van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn, kan het gemeentelijk onderwijzend personeel niet langer deel

uitmaken van de raad voor maatschappelijk welzijn (dit houdt een wijziging in van artikel 8 van het OCMW-decreet).

Artikel 72. Dit artikel regelt de opvolging/vervanging van het lid aangeduid overeenkomstig artikel 68, §2, tweede lid. Om de identieke samenstelling van de gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn zoveel als mogelijk te waarborgen, wordt prioritair geopteerd voor de terugkeer van het overeenkomstig artikel 68, §2, tweede lid, vervangen gemeenteraadslid in de raad voor maatschappelijk welzijn. Dit is echter enkel in overeenstemming met artikel 68, §2, eerste lid, indien zou blijken dat in de loop van de bestuursperiode al een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn definitief werd vervangen door een lid van het andere geslacht. In het ander geval wordt de vervangingsregeling uit 2° toegepast om aan de vereiste uit artikel 68, §2, eerste lid, te voldoen, door te opteren voor de volgende opvolger van hetzelfde geslacht op dezelfde lijst als het lid aangeduid overeenkomstig artikel 68, §2, tweede lid.

Artikel 73. Het presentiegeld dat de raadsleden ontvangen als gemeenteraadslid dekt ook de vergoeding voor hun aanwezigheid in de raad voor maatschappelijk welzijn, behoudens wanneer de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn niet aansluit op de vergadering van de gemeenteraad. Wanneer agendapunten worden verdaagd naar een raadszitting op een latere datum, dan kan voor de aanwezigheid op die vergadering wel een presentiegeld worden toegekend.

De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die geen gemeenteraadslid zijn, ontvangen wel presentiegeld voor hun aanwezigheid op de raad voor maatschappelijk welzijn.

De bepalingen aangaande het bedrag (en de begrenzing) van de presentiegelden, de terugbetaling van specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat, de toekenning van eretitels, het afsluiten van een verzekering voor de burgerlijke aansprakelijkheid en de ongevallen en de betaling van geldboeten voor de gemeenteraadsleden geregeld in artikel 17, §1, tweede tot en met het vierde lid, §2 tot 6, zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van raad voor maatschappelijk welzijn.

Afdeling 2. De werking van de raad voor maatschappelijk welzijn

Artikel 74. Gelet op de politiek-bestuurlijke integratie tussen de gemeente en het OCMW worden de bepalingen die van toepassing zijn op de werking van de gemeenteraad maximaal van toepassing gemaakt op de werking van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Om deze reden worden artikel 18 tot en met 39 met uitzondering van artikel 29, §1 en 5, artikel 36, 37 en 38, eerste lid, 7°, van overeenkomstige toepassing gemaakt op de raad voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 75. Dit artikel herneemt artikel 40, §1, van het OCMW-decreet.
De bestaande regeling van het OCMW-decreet wordt behouden en dient ook op dezelfde wijze geïnterpreteerd te worden als het huidige artikel 40, §1, van het OCMW-decreet.

Het enige verschil ten aanzien van artikel 40, §1, van het OCMW-decreet is dat nu uitdrukkelijk wordt bepaald dat het inzagerecht van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn geldt voor de dossiers, stukken en akten die het bestuur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn betreffen, 'ongeacht de drager' ervan. Deze toevoeging betreft een verduidelijking die volledig in lijn is met de huidige toepassingspraktijk, zoals ook uiteengezet in de Omzendbrief BA 2002/10 betreffende het inzage- en afschriftrecht van de leden van de gemeenteraden, de politieraden en de

raden voor maatschappelijk welzijn met betrekking tot e-mailberichten en geïnformatiseerde stukken.

Artikel 76. De bepalingen over het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad, zoals opgenomen in artikel 38 van het ontwerp van decreet, zijn van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn met uitzondering van die bepalingen die niet op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van toepassing zijn, met name de bepalingen over de commissies en de fracties. Punt 7° van artikel 38 van dit ontwerp van decreet is bijgevolg niet van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn.

In tegenstelling tot de regeling voor de gemeenteraad moeten in het huishoudelijk reglement van de raad voor maatschappelijk welzijn evenwel bepalingen worden opgenomen over 'de aangelegenheden, vermeld in deel 3, titel 4', zoals bepaald was in artikel 49, 9°, van het OCMW-decreet.

Afdeling 3 De bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn

Artikel 77. Dit artikel herneemt artikel 51 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen en met een vervanging van een indeling in paragrafen door een indeling in leden.

Artikel 78. Dit artikel herneemt gedeeltelijk artikel 52 van het OCMW-decreet, zoals gewijzigd bij artikel 52 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Gelet op de politiek-bestuurlijke integratie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, worden de bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn maximaal afgestemd op de bevoegdheden van de gemeenteraad. De raad voor maatschappelijk welzijn vervult immers niet langer de functie van uitvoerend orgaan binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Deze functie komt nu toe aan het vast bureau. Bovendien wordt de bevoegdheid om te beslissen over de individuele dossiers inzake maatschappelijke dienstverlening en maatschappelijke integratie nu exclusief toegewezen aan het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Artikel 78, eerste lid, van dit ontwerp van decreet herneemt gedeeltelijk artikel 52, eerste lid, van het OCMW-decreet met dien verstande dat de zinsdelen "Met behoud van de toepassing van artikel 161 en titel VII" en "aan een bijzondere comité of aan de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", niet hernomen worden in dit ontwerp van decreet.
De eerste zin van artikel 78, tweede lid, van dit ontwerp van decreet wordt qua formulering afgestemd op de eerste zin van artikel 41, tweede lid, van dit ontwerp van decreet, meer bepaald worden de woorden "aan het vast bureau" toegevoegd. Het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt hier niet opgenomen gelet op de gesloten taakstelling van dit orgaan in dit ontwerp van decreet.

Artikel 78, tweede lid, 1°, herneemt artikel 52, tweede lid, 1°, van het OCMW-decreet gedeeltelijk gelet op de maximale afstemming van de bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn op deze van de gemeenteraad en gelet op de bevoegdheden die in dit ontwerpdecreet nu worden toegewezen aan het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Artikel 78, tweede lid, 2°, van dit ontwerp van decreet herneemt gedeeltelijk artikel 52, tweede lid, 2°, van het OCMW-decreet, met dien verstande dat het volgende zinsdeel

niet hernomen wordt: "of aan het vast bureau voorbehoudt, ingeval de raad voor maatschappelijk welzijn die bevoegdheden uitoefent ingevolge artikel 60, §1, alsmede de toegewezen bevoegdheid van het vast bureau, ingeval de raad voor maatschappelijk welzijn die bevoegdheid uitoefent overeenkomstig artikel 60, §1". In artikel 60, §1, van het OCMW-decreet wordt bepaald dat de raad voor maatschappelijk welzijn een vast bureau (en/of bijzonder comité) kan oprichten. Verder wordt er bepaald dat wanneer de raad voor maatschappelijk welzijn hiervoor niet opteert, dat de bevoegdheden van het vast bureau uitgeoefend worden door de raad voor maatschappelijk welzijn. In dit ontwerp van decreet wordt geopteerd voor een verplichte oprichting van het vast bureau, in tegenstelling tot de facultatieve in het OCMW-decreet. Ook de bevoegdheden van het vast bureau worden in dit ontwerp van decreet nader bepaald. Bijgevolg is een verwijzing naar de regeling van artikel 60, §1, van OCMW-decreet niet langer mogelijk.

Punt 3° van het tweede lid van artikel 52 OCMW-decreet, namelijk beslissingen die aan het advies, de machtiging of de goedkeuring van een toezichthoudende overheid onderworpen zijn, wordt niet hernomen gelet op de evolutie van het bestuurlijk toezicht.

Punt 3° van het tweede lid van artikel 78 van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 52, tweede lid, 4°, van het OCMW-decreet, met dien verstande dat in navolging van hetgeen voor het college van burgemeester en schepenen is bepaald in artikel 41, tweede lid, 2°, ook hier wordt gespecifieerd dat het om reglementen gaat, andere dan inzake personeelsaangelegenheden.

Punt 4° van het tweede lid van dit artikel herneemt grotendeels artikel 52, tweede lid, 5°, van het OCMW-decreet maar er wordt zoals in artikel 41, tweede lid, 3°, van dit ontwerp van decreet, daarbij niet langer verwezen naar de diverse soorten beleidsrapporten. In de plaats daarvan wordt de algemene term 'beleidsrapporten' gebruikt, die gedefinieerd wordt in artikel 249, §1. Door de integratie van het budget in het meerjarenplan in het ontwerp van decreet is de opsomming opgenomen in artikel 52, tweede lid, 5°, van het OCMW-decreet niet meer in overeenstemming met de rest van het ontwerp van decreet. Het gaat hier bovendien om de beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. De beleidsrapporten van beide rechtspersonen vormen voortaan immers één geïntegreerd geheel. Zie hiervoor de algemene toelichting (supra nr. 4.1.6).

Punt 6° van het tweede lid van artikel 52 van het OCMW-decreet, namelijk het vaststellen van de rechtspositieregeling, werd niet hernomen.
Artikel 78, tweede lid, 5°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 52, tweede lid, 7°, van het OCMW-decreet.

Artikel 78, tweede lid, 6°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 52, tweede lid, 23°, van het OCMW-decreet.

Artikel 52, tweede lid, 8°, van het OCMW-decreet, namelijk het aanstellen en ontslaan van de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de financieel beheerder, en de ombudsman, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van die personeelsleden, wordt gedeeltelijk hernomen in artikel 78, tweede lid, 7°.

Artikel 78, tweede lid, 8°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 52, tweede lid, 9°, van het OCMW-decreet met dien verstande dat de term interne controlesysteem vervangen wordt door organisatiebeheersingssysteem.

Artikel 78, tweede lid, 9°, van dit ontwerp van decreet herneemt artikel 52, tweede lid, 10°, van het OCMW-decreet met dien verstande dat het begrip dagelijks bestuur in het ontwerp van decreet niet langer gekoppeld wordt aan het visum en het budgethouderschap, waardoor het toepassingsveld ervan enigszins wordt beperkt.

Punt 11° van het tweede lid van artikel 52 van het OCMW-decreet, namelijk de bevoegdheden vermeld in artikel 219, wordt niet hernomen in dit ontwerp van decreet omdat in dit ontwerp van decreet geen bepalingen meer worden opgenomen over ziekenhuizen met afzonderlijk beheer.

Artikel 78, tweede lid, 10° en 11°, van dit ontwerp van decreet is een herneming van artikel 52, tweede lid, 12° en 18°, van het OCMW-decreet, met dien verstande dat de verwijzingen naar de nominatieve inschrijvingen in het budget niet worden behouden. In dit ontwerp van decreet wordt de notie "budget" immers niet hernomen. De besturen werken voortaan met meerjarenplannen en met jaarlijkse aanpassingen ervan, waarin de kredieten per jaar worden vastgesteld (zie de toelichting bij artikel 249, 257 en 258). In het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet spelen de budgetten naast de beleidsbepalende en autoriserende functie ook een specifieke bevoegdheidsverdelende rol, doordat de raad via die weg bepaalde uitvoerende bevoegdheden kan toevertrouwen aan het vast bureau (bv. wat betreft de nominatief vermelde overheidsopdrachten of daden van beschikking). In dit ontwerp van decreet wordt die bevoegdheidsverdelende rol van de beleidsrapporten niet hernomen. Dat neemt niet weg dat de raad nog steeds het vaststellen van de wijze van gunning van bepaalde overheidsopdrachten kan toevertrouwen aan het vast bureau. Die beslissing zal echter de vorm aannemen van een afzonderlijk besluit en niet worden opgenomen in het budget of de aanpassing van het meerjarenplan. Die manier van werken moet de transparantie van de bevoegdheidsverdeling verhogen en de rol van de beleidsrapporten in de beleidscyclus zuiverder tot uiting doen komen.

In artikel 78, tweede lid, 11°, van dit ontwerp van decreet wordt het zinsdeel "behoudens de bepaling van artikel 84, §3, 8°, b)" toegevoegd gelet op de bevoegdheid terzake van het vast bureau.

Punten 12° en 13° van het tweede lid van artikel 78 van dit ontwerp van decreet hernemen punten 13° en 14° van het tweede lid van artikel 52 van het OCMW-decreet.

Punt 15° van het tweede lid van artikel 52 van het OCMW-decreet, namelijk de vaste belegging van kapitalen voor een periode langer dan één jaar, wordt niet hernomen.

Punt 16° van het tweede lid van artikel 52 van het OCMW-decreet, namelijk de bevoegdheden, vermeld in artikel 157, 159, 161, §2, eerste en derde lid, artikel 161, §3, artikel 162, §4, artikel 163, en 165, §2, wordt inhoudelijk gedeeltelijk hernomen. In punt 16° van artikel 78, tweede lid, van dit ontwerp van decreet wordt enkel nog verwezen naar de bevoegdheden vermeld in artikel 263, 265, 266, 267 en 269 (van overeenkomstige toepassing gemaakt in artikel 273).

De inhoud van artikel 52, tweede lid, punt 17°, van het OCMW-decreet, namelijk het nemen van besluiten waarbij de financiële lasten van de opgenomen leningen worden herschikt, wordt niet hernomen. Het opnemen van leningen moet worden bekeken in het kader van de discussies over het meerjarenplan en het financieel evenwicht ervan. Het is niet nodig om bepaalde herstructureringen van leningen daarbij een afzonderlijke behandeling te geven.

Punt 15° van het tweede lid van artikel 78 van dit ontwerp van decreet herneemt punt 21° van het tweede lid van artikel 52 van het OCMW-decreet.

Punt 20° van het tweede lid van artikel 52 van het OCMW-decreet, namelijk het afsluiten van een afsprakennota, vermeld in artikel 86, wordt niet hernomen. Deze bevoegdheid komt nu toe aan het vast bureau, zoals bepaald in artikel 84, §3, 10°.

Punt 22° van het tweede lid van artikel 52 van het OCMW-decreet, namelijk de gerechtelijke en de buitengerechtelijke vertegenwoordiging van het openbaar centrum

voor maatschappelijk welzijn in rechte en beslissingen over het in rechte optreden namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in uitvoering van artikel 200, wordt niet hernomen. De bevoegdheidsverdeling inzake optreden in rechte is voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gewijzigd. De huidige regeling is terug te vinden onder titel 5, hoofdstuk 5 van dit ontwerpdecreet. Thans wordt in artikel 78, tweede lid, 14°, van dit ontwerp van decreet in dit verband de volgende bepaling opgenomen: beslissingen overeenkomstig artikel 297 en 298.

Artikel 52, tweede lid, 25°, van het OCMW-decreet, namelijk de bevoegdheden vermeld in artikel 53, §4, wordt niet hernomen in dit ontwerp van decreet.

Artikel 78, tweede lid, 17°, van dit ontwerpdecreet is nieuw ten opzichte van het OCMW-decreet. De lijst met de exclusieve bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt uitgebreid met het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies. De raad voor maatschappelijk welzijn kan nominatieve subsidies toekennen of kan een reglement goedkeuren. Geen van beide bevoegdheden kan worden gedelegeerd naar het vast bureau. De tekst van het OCMW-decreet gaf op dit punt soms aanleiding tot discussies. Vanuit democratisch oogpunt lijkt het essentieel om elke discussie hieromtrent uit te sluiten.

Hoofdstuk 5. Het vast bureau

Afdeling 1. De organisatie van het vast bureau

Artikel 79. Dit artikel regelt de samenstelling van het vast bureau. De samenstelling van het vast bureau is identiek aan die van het college van burgemeester en schepenen. De voorzitter van het college, de burgemeester, is voorzitter van het vast bureau en de schepenen zijn de leden van het vast bureau[82].

De leden van het vast bureau nemen dezelfde rang in als de rang die zij innemen als schepen. De burgemeester, die voorzitter is van het vast bureau, neemt overeenkomstig artikel 43, §4, de hoogste rang in als lid van het college en bijgevolg ook als lid van het vast bureau.

In het tweede lid wordt gepreciseerd dat de voorzitter en de leden van het vast bureau niet opnieuw de eed moeten afleggen in het vast bureau. De leden van het college van burgemeester en schepenen hebben immers de eed reeds afgelegd als uitvoerend mandataris en zijn door hun installatie als lid van het college van rechtswege voorzitter of lid van het vast bureau. Een nieuw onderzoek van de geloofsbrieven en bijkomende eedaflegging zijn bijgevolg niet nodig.

In het vierde lid wordt bepaald dat de burgemeester die buiten de raad is benoemd, stemgerechtigd is in het vast bureau, net zoals het geval is in het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 80. In het eerste lid worden artikel 59, §1 en §3, en 60 van toepassing gemaakt op de voorzitter van het vast bureau. In het tweede lid worden artikel 45, 47 en 48 van toepassing gemaakt op de leden van het vast bureau.

Artikel 81. Dit artikel regelt dat de verhindering, het ontslag, de afstand van mandaat, het verval van mandaat, de afzetting en de schorsing van de voorzitter of een lid van het vast bureau tot hetzelfde gevolg leidt voor het mandaat van burgemeester of schepen.

[82] Voor de randgemeenten en Voeren wordt een voorbehoud gemaakt. Overeenkomstig artikel 27bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden de leden van het vast bureau rechtstreeks verkozen.

Artikel 82. Dit artikel bevat een regeling voor het geval waarin de voorzitter van het vast bureau zijn ontslag wenst in te dienen.

Afdeling 2. De werking van het vast bureau

Artikel 83. Dit artikel regelt de werking van het vast bureau.

De werking van het vast bureau wordt maximaal afgestemd op de werking van het college van burgemeester en schepenen.

Het vast bureau vergadert zo dikwijls als de behandeling van de zaken het vereist. Vermits het vast bureau en het college dezelfde samenstelling hebben, kunnen de vergaderingen van beide organen op elkaar aansluiten zonder dat dit verplicht wordt gesteld.

Het vast bureau neemt een huishoudelijk reglement en deontologische code aan en kan opteren om dezelfde deontologische code en hetzelfde huishoudelijk reglement aan te nemen als het college van burgemeester en schepenen.

Er werd een voorbehoud gemaakt ten aanzien van het vierde en vijfde lid van artikel 50 omdat de verwijzing naar artikel 104 Nieuw Gemeentewet niet kan overgenomen worden voor de regeling van het vast bureau.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het vast bureau

Artikel 84. Dit artikel regelt de bevoegdheden van het vast bureau.

Het vast bureau is het uitvoerend orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn net zoals het college van burgemeester en schepenen het uitvoerend orgaan is voor de gemeente. Het vast bureau heeft dan ook gelijklopende bevoegdheden als het college, met uitzondering van een aantal specifieke bevoegdheden van gemeentelijk belang die aan het college werden toevertrouwd zoals de vaststelling van de rooilijnen van de wegen en het opleggen van de administratieve sancties.

Artikel 85. Dit artikel geeft het vast bureau de mogelijkheid om bij reglement de uitoefening van bepaalde bevoegdheden aan de algemeen directeur toe te vertrouwen, net zoals dit mogelijk is voor het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 86. Aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn worden krachtens de wet of het decreet een aantal bevoegdheden toevertrouwd. Zo wordt bijvoorbeeld in artikel 134bis van de Nieuwe Gemeentewet aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn een initiatiefrecht toegekend wat betreft het opeisingsrecht van gebouwen. In zoverre de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn deze bevoegdheden krachtens de wet of het decreet ontleent aan het feit dat de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn als uitvoerend orgaan functioneerde binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, zullen deze bevoegdheden in dit ontwerp van decreet worden uitgeoefend door de voorzitter van het vast bureau. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is in dit ontwerp van decreet immers niet langer een uitvoerend orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.
Het vast bureau met zijn voorzitter is in dit ontwerp van decreet het uitvoerend orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Het is daarenboven aangewezen deze bevoegdheid niet te leggen bij het vast bureau als orgaan maar specifiek bij de voorzitter van het vast bureau gezien in vele van deze bevoegdheden snel moet gehandeld worden. De bevoegdheden die de voorzitter van het vast bureau

aan dit artikel ontleent, staat bijgevolg in rechtstreeks verband met de aan dit orgaan toegekende uitvoerende bevoegdheid.

Om tot een allesomvattende regeling te komen, werd ervoor geopteerd om in één artikel te bepalen dat al de bevoegdheden die de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn door of krachtens de wet of het decreet geniet, worden geacht te zijn toegewezen aan de voorzitter van het vast bureau. Het staat dan ook aan de gemeenschappen om in deze aangelegenheid een regeling te treffen. De toewijzing van bevoegdheden aan de voorzitter raad voor maatschappelijk welzijn heeft immers betrekking op de organisatie en de werking van de organen van het OCMW en valt aldus binnen de bevoegdheidssfeer van de gemeenschappen[83].

De wettelijke bepalingen, waarin sprake is van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn[84], die immers geen betrekking hebben op de federale voorbehouden bevoegdheden inzake het bepalen van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zullen bijgevolg bevoegdheidsconform geïnterpreteerd moeten worden, rekening houdend met de wijze waarop de Vlaamse Gemeenschap haar bevoegdheid om het OCMW in te richten, ter zake heeft uitgeoefend.

Hoofdstuk 6. Het bijzonder comité voor de sociale dienst

Afdeling 1. De organisatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Artikel 87. Het eerste lid van paragraaf 1 behoeft geen nadere toelichting.

In het tweede lid wordt bepaald dat de leden verkiesbare gemeenteraadskiezers moeten zijn, dus het kunnen ook personen zijn die niet als kandidaat aan de gemeenteraadsverkiezingen hebben deelgenomen.

In paragraaf 2 wordt de kennis van de bestuurstaal als een verplichting ingeschreven. Ook van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt immers verwacht dat zij het Nederlands meester zijn.

Artikel 88. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 89. Dit artikel biedt de besturen die dat wensen de mogelijkheid om, binnen het bijzonder comité voor de sociale dienst, subcomités op te richten. De samenstelling daarvan wordt dan bepaald in het huishoudelijk reglement, vermeld in artikel 111.

Artikel 90. Dit artikel regelt de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst (over de praktische organisatie van de installatie van de verschillende organen van de gemeente en het OCMW zie *supra* nr. 4.1.4).

De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt op basis van een akte van voordracht verkozen door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn hetzij

[83] De werking van de raad voor maatschappelijk welzijn in het algemeen en de functie van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn in het bijzonder wordt geregeld in hoofdstuk II van de OCMW-wet van 8 juli 1976. Dat hoofdstuk is niet opgenomen in de opsomming van artikelen en hoofdstukken van de OCMW-Wet die zijn voorbehouden aan de federale overheid. In tegenstelling tot bv. de taken van de provinciegouverneur, die werden uitgezonderd uit de bevoegdheden van de gewestbevoegdheid inzake ondergeschikte besturen, werden de taken van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn ook niet uitgezonderd van de bevoegdheid van de gemeenschappen.

[84] Zie bv. artikel 58 van de OCMW-wet i.v.m. de regeling van bevoegdheidsconflicten tussen de OCMW's voor aanvragers van maatschappelijke hulp. Artikel 58 van de OCMW-wet bepaalt overigens dat de beslissing van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn moet worden bekrachtigd op de eerstvolgende vergadering van de raad "*of het bevoegd orgaan*".

uit de voorzitter of de leden van het vast bureau, hetzij uit de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. Dit gebeurt op de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn die onmiddellijk aansluit op de installatievergadering van de gemeenteraad.

De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan dus de burgemeester of een schepen zijn maar evenzeer een raadslid dat geen deel uitmaakt van het uitvoerend orgaan van de gemeente. Ook de burgemeester benoemd buiten de raad en de schepen verkozen buiten de raad kunnen verkozen worden tot voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De procedure van verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst is gelijkaardig aan de procedure voor de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad. De verkiezing gebeurt via een gezamenlijke akte van voordracht met eenzelfde dubbele meerderheid zoals het geval is voor de voorzitter van de gemeenteraad. Die akte wordt bezorgd aan de algemeen directeur uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad. De voorzitter van de installatievergadering gaat na of de akte ontvankelijk is en in voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat- voorzitter verkozen verklaard. Enkel als er geen ontvankelijke akte is ingediend, heeft er alsnog een verkiezing plaats waarbij alle leden van de raad voor maatschappelijk welzijn individueel een akte van voordracht kunnen indienen.

Paragraaf 4 regelt de installatie van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Indien de verkozen voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst ook burgemeester of schepen is, moet hij de eed niet afleggen aangezien hij reeds bij de verkiezing tot schepen of de benoeming tot burgemeester de eed aflegde als uitvoerend mandataris. Indien de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst geen burgemeester of schepen is, legt hij de eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en wordt hij van rechtswege toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 91. In dit artikel wordt uiteengezet hoe de zetels van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden verdeeld over de lijsten waaraan zetels werden toegewezen in de gemeenteraad. Daarbij kunnen meerdere lijsten ervoor kiezen om zich met elkaar te verbinden. Zij worden dan in de berekening van het aantal zetels als één lijst beschouwd. De wens om zich te verbinden wordt uiterlijk de zestigste dag na de verkiezingen (in 2018 is dat 13 december 2018) aan de algemeen directeur overhandigd.
De zetels in het comité wordt zo evenredig mogelijk verdeeld in functie van de verdeling van de zetels in de gemeenteraad. De algemeen directeur maakt het resultaat van die berekening bekend op de webtoepassing van de gemeente op de daaropvolgende dag (in 2018 is dat 14 december). Dat laat de lijsten voldoende tijd om hun voordrachten in te dienen, met toepassing van artikel 92. Dat neemt niet weg dat lijsten die zich niet wensen te verbinden hun voordrachten ook al vroeger kunnen indienen.

Artikel 92. Dit artikel beschrijft de wijze waarop de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst (uitgezonderd de voorzitter) worden verkozen. De verkiezing van deze leden gebeurt aan de hand van voordrachtsakten die door de verkozenen voor de gemeenteraad worden ingediend. Gemeenteraadsleden en hun opvolgers kunnen alleen voorgedragen worden door de lijsten of groepen van lijsten waarop ze zelf aan de gemeenteraadsverkiezingen deelgenomen hebben. De regeling is verder analoog aan die voor de voordrachten van de kandidaat-schepenen. Als de voordrachtsakte een einddatum van het mandaat vermeldt en als er een opvolger werd aangeduid, geldt ook hier dat die opvolger de eed ook al op voorhand, d.w.z. voor de ingangsdatum van zijn mandaat, kan afleggen. Als de voordrachtsakte kandidaat-opvolgers vermeldt, worden die kandidaat-opvolgers vermeld in de volgorde waarin ze zijn voorbestemd om het lid te vervangen.

Artikel 93. Dit artikel bepaalt de wijze waarop de kandidaat-leden en hun opvolgers verkozen worden verklaard. Bij de zetelverdeling in het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt geen rekening gehouden met de zetel van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De figuur van de voorzitter staat los van de verdeling van de zetels over de verschillende lijsten.

Artikel 94. In dit artikel wordt de verplichting ingeschreven dat het bijzonder comité voor de sociale dienst bestaat uit personen van verschillend geslacht. Dit volgt uit artikel 11bis van de Grondwet. In het geval dat het bijzonder comité voor de sociale dienst niet uit personen van verschillend geslacht bestaat, wordt de oudste kandidaat vervangen.

Artikel 95. Dit artikel bepaalt de wijze waarop een lid moet vervangen worden wanneer er ook geen opvolgers meer beschikbaar zijn. De voordracht voor een kandidaat-lid en de kandidaat-opvolgers wordt in dit geval echter ondertekend en ingediend door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in plaats van door de verkozenen voor de gemeenteraad. Bij de algehele vernieuwing van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden de voordrachten ondertekend en ingediend door de verkozenen voor de gemeenteraad, omdat op het ogenblik dat die voordrachten moeten ingediend worden (vóór de installatievergadering), de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn nog niet geïnstalleerd zijn. In het geval beschreven in dit artikel 95, zijn deze leden wel geïnstalleerd en kunnen ze dus de voordrachten wel indienen. De termijn van zestig dagen, vermeld in het vierde lid, gaat in vanaf het ogenblik dat het bijzonder comité voor de sociale dienst vaststelt dat het lid ophoudt deel uit te maken van het bijzonder comité voor de sociale dienst of verhinderd is, en er geen opvolgers meer zijn

Artikel 96. Dit artikel handelt over de eedaflegging. Vanaf het moment dat de eedaflegging plaatsvond, is de mandataris geïnstalleerd in zijn of haar functie.

Artikel 97. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 98. Dit artikel biedt een verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst de mogelijkheid om tussen zijn verkiezing en zijn eedaflegging afstand te doen van het mandaat. In dit geval is artikel 105 van toepassing.

Artikel 99. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 100. Dit artikel maakt de onverenigbaarheden die gelden voor de gemeenteraad van toepassing op het bijzonder comité voor de sociale dienst. Naast de onverenigbaarheden die ook gelden voor de gemeenteraadsleden worden ook de leden van het vast bureau (d.w.z. de burgemeester en de schepenen) uitgesloten. Er zal dus steeds slechts één lid van het vast bureau in het bijzonder comité voor de sociale dienst zetelen, namelijk de voorzitter die uit de leden van het vast bureau wordt gekozen, of de voorzitter die uit de raad voor maatschappelijk welzijn wordt gekozen, maar dan word toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen (en aan het vast bureau).

Artikel 101. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 102. Dit artikel beschrijft de gevallen van verhindering.

In het eerste lid worden de gevallen van verhindering opgenomen die overeenstemmen met de bepalingen die van toepassing zijn op de gemeenteraadsleden, met dien verstande dat de verhindering wegens schorsing op grond van artikel 205 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet niet van toepassing is
In het tweede lid, 1°, wordt bepaald dat een lid, behalve de voorzitter, van het bijzonder comité voor de sociale dienst verhinderd is wanneer het verkozen wordt om een burgemeester of een schepen te vervangen.

In het tweede lid, 2°, worden de bijkomende gevallen van verhindering bepaald voor de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.
De gevolgen van de verhindering worden beschreven in artikel 105.

Artikel 103. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 104. Dit artikel herneemt artikel 47bis van het Gemeentedecreet voor zover het betrekking heeft op de rol voor de raad voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 105. Dit artikel regelt de vervanging van een lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst. In de tweede paragraaf gaat het om een tijdelijke verhindering, terwijl de eerste paragraaf de door het decreet bepaalde verhindering betreft.

Artikel 106. Dit artikel regelt in de eerste paragraaf de vervanging van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De verhindering, het ontslag, de niet-aanvaarding van mandaat, het verval van mandaat, de afzetting en schorsing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft in principe geen invloed op zijn mandaat als lid van het vast bureau of op zijn mandaat als schepen of burgemeester. In het geval de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst echter met toepassing van artikel 42, §1, derde lid, werd toegevoegd aan het schepencollege, bepaalt de tweede paragraaf van dit artikel dat de verhindering, het ontslag, de niet-aanvaarding van mandaat, het verval van mandaat, de afzetting en de schorsing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst van rechtswege leidt tot de verhindering, ontslag, niet-aanvaarding van het mandaat, verval van mandaat, afzetting en schorsing van zijn mandaat als schepen. Deze voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst werd enkel toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen omwille van zijn mandaat als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die geen schepen of burgemeester is zal op zijn beurt met toepassing van artikel 42, §1, derde lid, van rechtswege worden toegevoegd aan het schepencollege.

Artikel 107. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 108. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Afdeling 2. De werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Artikel 109. Dit artikel herneemt inhoudelijk artikel 61 van het OCMW-decreet.

Artikel 110. Dit artikel herneemt inhoudelijk artikel 62 van het OCMW-decreet. We vinden artikel 31, 32, 34, 36, 37, 39, 40, 44, 45, 46 en 47 van het OCMW-decreet waarnaar verwezen werd in artikel 62, tweede lid, van het OCMW-decreet terug in artikel 20, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 32, 33 en 34, eerste lid, uit deel 2, titel 1, hoofdstuk 1, afdeling 2. Zoals in deze memorie bij artikel 74 reeds werd aangehaald worden, gelet op de politiek-bestuurlijke integratie tussen de gemeente en het OCMW, de bepalingen die van toepassing zijn op de werking van de gemeenteraad maximaal van toepassing gemaakt op de werking van de raad voor maatschappelijk welzijn. Om deze reden worden de bovenstaande bepalingen uit dit ontwerp van decreet van overeenkomstige toepassing gemaakt voor het bijzonder comité voor de sociale dienst, met dien verstande dat (over het gebruik van deze techniek zie ook *supra* nr. 3):

- de verwijzing naar de OCMW-wet uit artikel 62 van het OCMW-decreet niet weerhouden wordt omdat dit voor het bijzonder comité voor de sociale dienst niet van toepassing is;
- artikel 21, tweede lid, niet van overeenkomstige toepassing is omdat deze verwijzing voor dit orgaan zonder voorwerp is;

- artikel 29, §2 en §5, niet van overeenkomstige toepassing is omdat deze paragraaf enkel op de gemeente van toepassing is;
- de bepalingen over het zittingsverslag in artikel 32 niet van overeenkomstige toepassing zijn, omdat het bijzonder comité voor de sociale dienst dit niet kent.

Artikel 29, §1 is niet van toepassing omdat de privacygevoelige dossiers van de cliënten van het OCMW en hun onderhoudsplichtingen een aangepaste regeling vereisen. Daarom wordt verwezen naar artikel 75.

Artikel 111. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 63 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen en met dien verstande dat "raad voor maatschappelijk welzijn" hier vervangen wordt door "bijzonder comité voor de sociale dienst" en dat nu opgesomd wordt wat minimaal bepaald dient te worden.

Artikel 112. Dit artikel herneemt inhoudelijk artikel 64 van het OCMW-decreet, met dien verstande dat bepaald wordt dat het bijzonder comité voor de sociale dienst zelf een deontologische code kan aannemen die, in voorkomend geval, minstens de deontologische code zoals aangenomen door de raad voor maatschappelijk welzijn omvat.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Artikel 113. De bevoegdheid om te beslissen over de individuele dossiers inzake maatschappelijke dienstverlening en maatschappelijke integratie, genomen met toepassing van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt toegewezen aan het bijzonder comité voor de sociale dienst. Daarbij wordt erover gewaakt dat de individuele beslissingen op neutrale wijze behandeld worden, met respect voor het privéleven van de hulpaanvrager en gebaseerd op het sociaal verslag. Er wordt ook over gewaakt dat de individuele steundossiers niet voor delegatie aan een personeelslid van de gemeente in aanmerking kunnen komen.

Afdeling 4. De bevoegdheden van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Artikel 114. Dit artikel herneemt inhoudelijk artikel 58, §2, en artikel 58, §3, van het OCMW-decreet.

Hoofdstuk 7. De districten

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 115. Het eerste lid van dit artikel herneemt de eerste zin van artikel 273, §1, van het Gemeentedecreet. Het toepassingsgebied van de mogelijkheid tot oprichting van districten wordt beperkt tot gemeenten met meer dan 100.000 inwoners op basis van artikel 2 van het Bijzonder Decreet van 13 april 1999 betreffende de voorwaarden en de wijze van oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen. Het initiatiefrecht komt toe aan de gemeenteraad, rekening houdend met de voorwaarden bepaald in het voormelde bijzonder decreet.

Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat het besluit van de gemeenteraad tot oprichting van districten onderworpen is aan de publicatieplicht op een webtoepassing van de gemeente, zoals vermeld in artikel 286, §1, van dit ontwerp van decreet. Het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering op de oprichting van de districten, zoals opgenomen was in artikel 294 van het Gemeentedecreet werd weggelaten.

Artikel 116. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 272 van het Gemeentedecreet. Er werd verduidelijkt dat er zowel een voorzitter van de districtsraad als een voorzitter van het districtscollege is. Die laatste wordt de districtsvoorzitter genoemd.

Afdeling 2. De organisatie van de districtsraad

Artikel 117. Dit artikel herneemt de tweede zin van artikel 273, §1, van het Gemeentedecreet. De eerste zin van die paragraaf is in dit ontwerp van decreet opgenomen in artikel 115. De rest van die paragraaf wordt hier niet hernomen, omdat het een overbodige herhaling was van bepalingen van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Artikel 118. Dit artikel herneemt artikel 273, §2, van het Gemeentedecreet, zoals gewijzigd bij decreet van 29 juni 2012 tot wijziging van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 119. Het eerste lid van dit artikel herneemt grotendeels het eerste lid van de derde paragraaf van artikel 273 van het Gemeentedecreet. De artikelen die gelden voor de gemeenteraadsleden, zijn eveneens van toepassing op de leden van de districtsraden wat betreft duur van het mandaat, ontslagname, afstand van mandaat, het blijvend voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, onverenigbaarheden, verhindering, vervanging, toekenning van presentiegelden, toewijzen van een vertrouwenspersoon enz. Daarop zijn enkele uitzonderingen: zo kunnen personeelsleden van het OCMW niet zetelen in de gemeenteraad, maar wel in de districtsraad.

In dit ontwerp van decreet wordt ook geopteerd om de installatie van de districtsraad naar analogie te laten verlopen met de installatie van de gemeenteraad. Zo zal de installatievergadering van de districtsraad plaatsvinden in het districtshuis op hetzelfde moment als de installatievergadering van de gemeenteraad. Dit in tegenstelling tot de oude regeling van artikel 274, §1, laatste lid, van het Gemeentedecreet, waar de installatievergadering van de districtsraad plaatsvond uiterlijk dertig dagen na de installatievergadering van de gemeenteraad.

Voor de wijziging in 2012 zat de voorzitter van de gemeenteraad de installatievergadering van de districtsraad voor waardoor de installatievergaderingen niet op hetzelfde moment konden plaatsvinden. Deze bepaling werd gewijzigd bij decreet van 29 juni 2012 tot wijziging van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 in de zin dat de uittredend voorzitter van de districtsraad de installatievergadering voorzit. Er is dan ook geen bezwaar om de installatie van beide raden op hetzelfde moment te laten plaatsvinden.

Als er geen bezwaar is ingediend tegen de verkiezing, worden de verkozen districtsraadsleden door de uittredende voorzitter van de districtsraad ten minste veertien dagen voor de installatievergadering van de districtsraad op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering. De installatievergadering van de districtsraad vindt plaats op een van de eerste vijf werkdagen van januari. Bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de districtsraad vindt de installatievergadering van rechtswege plaats op de eerste werkdag van januari in het districtshuis om 20 uur. De districtssecretaris brengt bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad voor de goede orde ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de districtsraad de nieuw verkozen districtsraadsleden daarvan op de hoogte.

Aangezien bij de oprichting van nieuwe districten binnen een gemeente de installatievergadering niet kan worden samengeroepen en voorgezeten door de uittredende voorzitter van de districtsraad, wordt in het tweede lid van dit artikel bepaald

dat de voorzitter van de gemeenteraad de installatievergadering(en) van de districtsra(a)d(en) samenroept en voorzit en vindt de installatievergadering plaats op een ander moment uiterlijk dertig dagen na de installatievergadering van de gemeenteraad.

Het derde lid van dit artikel herneemt de laatste zin van de derde paragraaf van artikel 273 van het Gemeentedecreet. In tegenstelling tot de voorzitter van de gemeenteraad, die opnieuw verkozen werd tot gemeenteraadslid en die de eed aflegt in handen van de burgemeester, zal de voorzitter van de installatievergadering van de districtsraad, die opnieuw verkozen werd als districtsraadslid, de eed afleggen in handen van het oudste districtsraadslid.

Het vierde lid van dit artikel herneemt de vierde paragraaf van artikel 273 van het Gemeentedecreet. Dit artikel bepaalt een onverenigbaarheid tussen het mandaat van gemeenteraadslid en districtsraadslid. Een tot gemeenteraadslid verkozen kandidaat kan het mandaat van districtsraadslid niet opnemen.

Artikel 120. In dit ontwerp van decreet wordt ervoor geopteerd om de verkiezing van de voorzitter van de districtsraad naar analogie te laten verlopen met de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad.

De voorzitter van de districtsraad wordt in tegenstelling tot de regeling van artikel 274 van het Gemeentedecreet verkozen op basis van een gezamenlijke akte van voordracht. Enkel wanneer er geen ontvankelijke gezamenlijke voordrachtsakte wordt overhandigd aan de voorzitter van de installatievergadering van de districtsraad, wordt er binnen de veertien dagen overgegaan tot de afzonderlijke verkiezing van de voorzitter van de districtsraad.

Afdeling 3. De organisatie van het districtscollege

Artikel 121. Dit artikel regelt de vaststelling van het aantal leden van het districtscollege, die nu "districtsschepenen" worden genoemd.

In tegenstelling tot de regeling die was opgenomen in de derde paragraaf van artikel 274 van het Gemeentedecreet, waar het aantal leden van het districtscollege decretaal werd vastgelegd, wordt in dit ontwerp van decreet geopteerd om, in het kader van de gemeentelijke autonomie, de gemeenteraad de bevoegdheid toe te kennen om het maximale aantal districtsschepenen vast te stellen voor de volgende bestuursperiode en dit per district dat door hem werd opgericht. De gemeenteraad moet het maximale aantal vaststellen uiterlijk op 1 juni van het jaar waarin de districtsraadsverkiezingen plaatsvinden. Dit maakt het mogelijk de districtsschepenen te verkiezen op de installatievergadering op de wijze bepaald in artikel 43 naar analogie met de verkiezing van de schepenen.
Indien de gemeenteraad op uiterlijk 1 juni van het jaar waarin de districtsraadsverkiezingen plaatsvinden, nalaat het aantal districtsschepenen vast te stellen, blijft het aantal districtsschepenen ongewijzigd ten opzichte van de vorige bestuursperiode.

In de praktijk gebeurt het vaststellen van het aantal districtsschepenen door de keuze van het aantal leden dat via de gezamenlijke akte van voordracht wordt voorgedragen: dat zijn minimaal het aantal decretaal bepaalde leden, en hoogstens het aantal door de gemeenteraad bepaalde maximaal aantal leden - dit mogen er echter ook minder zijn. Deze regeling is vergelijkbaar met die voor het college van burgemeester en schepenen zoals beschreven in artikel 42, §1.

Artikel 122. In dit ontwerp van decreet wordt ervoor geopteerd om de verkiezing van de districtsschepenen naar analogie te laten verlopen met de verkiezing van de schepenen.

De districtsschepenen worden in tegenstelling tot de regeling van artikel 274 van het Gemeentedecreet voortaan ook verkozen op basis van een gezamenlijke akte van voordracht overeenkomstig artikel 43. Enkel wanneer er geen ontvankelijke gezamenlijke voordrachtsakte wordt overhandigd aan de voorzitter van de installatievergadering van de districtsraad, wordt er binnen de veertien dagen overgegaan tot de afzonderlijke verkiezing van de districtsschepenen.

De regeling van de verkiezing van de districtsschepenen in artikel 274 van het Gemeentedecreet was een overname van de regeling in artikel 332 van de Nieuwe Gemeentewet waarbij er destijds voor geopteerd werd om een regeling uit te werken naar analogie met wat enerzijds bepaald was voor de voordracht van schepenen en anderzijds voor de aanwijzing van de regeringen van de gemeenschappen en gewesten. Zo werd het districtscollege, destijds bureau genaamd, verkozen op basis van lijsten. Een lijst moest zoveel namen bevatten als er plaatsen in het districtscollege te begeven waren. Deze lijst moest ondertekend worden door telkenmale de meerderheid van elke fractie waarvan een lid op deze lijst voorkwam.

In de filosofie om de regeling van de verkiezing van de districtsschepenen naar analogie te laten verlopen met de regeling voor de schepenen en het feit dat ondertussen de wijze van verkiezing van de schepenen gewijzigd is, werd ook de wijze van verkiezing van de districtsschepenen in bovenvermelde zin gewijzigd. Het feit dat er nu geen onderscheid meer is tussen de wijze van verkiezing van de districtsschepenen en de wijze van verkiezing van de schepenen maakt de regelingen leesbaarder en duidelijker.

De eedaflegging van de districtsschepenen gebeurt in handen van de voorzitter van districtsraad. Dit is een overname van de regeling van de zesde paragraaf van artikel 274 van het Gemeentedecreet.

Door te bepalen dat personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen zetelen in het districtscollege wordt hier afgeweken van de toepassing van artikel 45, in het bijzonder wat betreft de verwijzing naar artikel 10, 4°, in dat artikel.

Het tweede lid herneemt grotendeels de vijfde paragraaf van artikel 274 van het Gemeentedecreet. In de tweede paragraaf van artikel 274 van het Gemeentedecreet werd een aparte vervangingsregeling opgenomen in geval van een tussentijdse vacature en vervanging van een districtsschepen. Gezien de districtsschepenen volgens een analoge regeling worden verkozen als de schepenen, kan ook dezelfde vervangingsregeling van de schepenen gevolgd worden bij de vervanging van de districtsschepenen.

Het derde lid maakt artikel 157 tot 159 van overeenkomstige toepassing. Die bepalingen werden niet mee opgenomen in het tweede lid, omdat hier "gemeente" niet als "district" mag worden gelezen bij de overeenkomstige toepassing. Aangezien de districten geen eigen rechtspersoonlijkheid hebben, is het de gemeente die aansprakelijk kan gesteld worden, niet het district, en is het de gemeente die de verzekering afsluit.

Artikel 123. Dit artikel regelt de verkiezing van de districtsvoorzitter. De districtsvoorzitter wordt verkozen uit de districtsschepenen van Belgische nationaliteit. Het aantal districtsschepenen dat wordt vastgesteld met toepassing van artikel 121 is bijgevolg inclusief de districtsvoorzitter.

In de oude regeling van artikel 274 van het Gemeentedecreet was de voorzitter van de districtsraad in principe de districtsvoorzitter. De districtsraad kon evenwel beslissen dat de districtsvoorzitter geen deel uitmaakt van het districtscollege. In dat geval koos het districtscollege in zijn midden een afzonderlijke voorzitter. In dit ontwerp van decreet wordt geopteerd om het mandaat van voorzitter van de districtsraad en

districtsvoorzitter gescheiden te houden net zoals dit het geval is bij de gemeente en zal er altijd een verkiezing zijn van de districtsvoorzitter.

Artikel 124. Dit artikel regelt de vervanging van de districtsvoorzitter. De regeling is gelijkaardig aan de regeling voor de burgemeester. De districtsvoorzitter wordt tot aan de nieuwe verkiezing vervangen door een districtsschepen in volgorde van hun rang tenzij hij zijn bevoegdheid aan een andere districtsschepen heeft opgedragen.

Afdeling 4. De districtssecretaris

Artikel 125. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 275 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 80 en 82 van het Gemeentedecreet werden hier niet hernomen, zodat niet naar overeenstemmende bepalingen van dit ontwerp van decreet kan worden verwezen. Daarenboven werd voor de duidelijkheid een vierde, vijfde en zesde paragraaf opgenomen in plaats te verwijzen naar de desbetreffende artikelen. De zinsnede "administratief en geldelijk statuut" werd vervangen door de term "rechtspositieregeling".

Naast de uitoefening van het dagelijks personeelsbeheer als vermeld in paragraaf 4, kan de districtssecretaris de hem met toepassing van artikel 57 van dit ontwerp van decreet toevertrouwde bevoegdheden ook toevertrouwen aan andere personeelsleden.

Afdeling 5. Werking van de districtsraad

Artikel 126. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 276 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

De werking van de districtsraad wordt nog steeds afgestemd op de werking van de gemeenteraad. Bij gebrek aan rechtspersoonlijkheid kunnen de districten geen autonome districtsbedrijven oprichten en de districtsraad is niet bevoegd voor individuele personeelszaken. Daarom zijn artikel 29, §5, en artikel 34, §2, 4°, niet van toepassing op de districtsraden.

De districtsvoorzitter kan niet buiten de raad worden benoemd, zoals dit het geval is voor de burgemeester en de districtsraad is niet bevoegd voor benoeming tot ambten en contractuele aanstellingen. Daarom werd vermeld dat artikel 30 enkel van toepassing is op de districtsschepen die buiten de districtsraad is benoemd en artikel 35 enkel van toepassing is op de verkiezing en voordracht van kandidaten.

Het tweede lid van dit artikel herneemt het tweede lid van artikel 276 van het Gemeentedecreet.

Artikel 127. Dit artikel herneemt het derde lid van artikel 276 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 128. Dit artikel herneemt artikel 277 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging met dien verstande dat de zinsnede "de ambtenaar die" vervangen werd door de term "het personeelslid dat".

Afdeling 6. Werking van het districtscollege

Artikel 129. Dit artikel herneemt grotendeels het eerste lid van artikel 278 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Gezien het districtscollege geen tuchtoverheid is, is artikel 53 §2, tweede lid, niet toepasselijk op het districtscollege.

Dat artikel 53, §3, betreffende de wijze van stemming binnen het districtscollege, niet toepasselijk is, komt omdat een desbetreffende regeling omwille van de duidelijkheid opgenomen werd in artikel 130.

Artikel 130. Voor de duidelijkheid werd een apart artikel opgemaakt over de wijze van stemming binnen het districtscollege. De verwijzing naar artikel 34 en 35 in artikel 53, §3, zou de lezing complex hebben gemaakt en daarenboven moet een voorbehoud gemaakt worden ten aanzien van artikel 34, tweede lid, gezien het districtscollege niet bevoegd is voor die zaken en hierover dan ook niet geheim moet stemmen.

Artikel 131. Dit artikel herneemt het tweede lid van artikel 278 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Afdeling 7. Bepalingen die van toepassing zijn op de akten van de districtsoverheden

Artikel 132. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 279 en 280 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen. De opmaak en bekendmaking van de akten van het district en de wijze van bekendmaking van reglementen en verordeningen binnen het district is identiek aan de opmaak en bekendmaking van de akten van de gemeente en de wijze van bekendmaking van reglementen en verordeningen binnen de gemeente. De optie is genomen om naar deze artikelen te verwijzen in plaats van de vroegere formulering in artikel 279 en 280 van het Gemeentedecreet.

Afdeling 8. Bevoegdheden

Artikel 133. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 281 van het Gemeentedecreet, met dien verstande dat enkel nog expliciet verwezen wordt naar de normen van de gemeente. Er bestaat reeds een normenhiërarchie die maakt dat een lagere norm niet mag afwijken van een hogere norm, deze geschrapte tekst was dan ook overbodig.

Artikel 134. Dit artikel herneemt artikel 282 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen, met een vervanging van een indeling in paragrafen door een indeling in leden en met dien verstande dat enkel nog expliciet verwezen wordt naar de normen van de gemeente.

Men heeft duidelijk een normenhiërarchie willen creëren tussen normen uitgaande van de districten en de normen uitgaande van de gemeente, die voorrang genieten.

Op basis van het wettigheidsbeginsel is een handeling van een overheidsorgaan dan pas regelmatig is wanneer zij gelijkvormig is aan de regelen vastgesteld door een overheid van een hogere rang. Op basis van deze normenhiërarchie zal een norm van het district niet mogen afwijken van de Grondwet, wetten en besluiten van de federale overheid, de decreten, de ordonnanties, de reglementen en besluiten van de gemeenschappen en de gewesten en de besluiten van de provinciale overheden. De vermelding van deze nomen kon bijgevolg geschrapt worden.

Artikel 135. Dit artikel is een nieuw artikel en is gedeeltelijk gebaseerd op artikel 284 van het Gemeentedecreet. De verwijzing naar artikel 119 van de Nieuwe Gemeentewet, dat handelt over de bevoegdheid inzake politieverordeningen hoorde niet thuis in artikel 284 van het Gemeentedecreet dat de regeling inzake volksraadpleging van toepassing maakt op de districten. Daarom werd geopteerd dit op te nemen in een nieuw artikel.

Artikel 136. Dit artikel herneemt artikel 283 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met dien verstande dat de term "stedelijk belang" werd vervangen door de term "gemeentelijk belang".

Dit artikel beoogt immers dat de gemeenteraad een gedelegeerde bevoegdheid kan *terugnemen*, ter behartiging van een concreet gemeentelijk belang of met andere woorden een belang dat het loutere districtsbelang overschrijdt.

Artikel 137. Dit artikel is gebaseerd op artikel 284 en 293 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen. Net zoals in het Gemeentedecreet, wordt voor de districten een mogelijkheid opgenomen tot het indienen van voorstellen van burgers en de organisatie van adviesraden en overlegstructuren. In dit ontwerpdecreet wordt ervoor geopteerd om slechts een kaderregeling op te leggen. Net zoals de gemeenteraden moeten de districtsraden deze decretaal voorgeschreven participatiemogelijkheden voor de burgers uitwerken in hun huishoudelijk reglement. Dit laat maatwerk toe, zodat de regelingen kunnen worden afgestemd op de eigen noden en gebruiken. De districten hebben de mogelijkheid om dezelfde uitgewerkte regeling voor deze participatiemogelijkheden van hun oprichtende gemeente over te nemen.

Ook de regeling inzake volksraadpleging blijft van toepassing op de districten.

Artikel 138. Dit artikel herneemt artikel 285 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 139. Dit artikel herneemt artikel 286 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met een vervanging van een indeling in paragrafen door een indeling in leden.

Artikel 140. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 287 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en rekening houdend met het feit dat met het wijzigingsdecreet van 3 juni 2016 (voorafname op dit ontwerp van decreet) de notie 'personeelsformatie' werd opgeheven omdat die niet meer als eigentijds en adequaat wordt beschouwd voor de weergave van de reële personeelsbehoefte en voor het concrete personeelsbeheer. Vervolgens is geen sprake meer van ter beschikking stellen van personeel omdat het juridisch correcter is om het begrip 'toewijzen' van personeel te gebruiken aangezien de districten geen rechtspersoonlijkheid hebben en dus niet over eigen personeel kunnen beschikken.

Artikel 141. Dit artikel herneemt artikel 288 van het Gemeentedecreet.

Artikel 142. Dit artikel herneemt artikel 289 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 143. Dit artikel herneemt inhoudelijk artikel 290 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen, maar verwijst nu naar specifieke bepalingen.

Artikel 144. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 291 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en rekening houdend met het feit dat er sinds het wijzigingsdecreet van 3 juni 2016 (voorafname op dit ontwerp van decreet) de notie 'personeelsformatie' werd opgeheven. Vervolgens wordt de conferentie van voorzitters de conferentie van districtsvoorzitters.

Artikel 145. Dit artikel herneemt artikel 292 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

<u>Afdeling 9. Toezicht</u>

Artikel 146. Dit artikel herneemt gedeeltelijk artikel 295 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Net zoals dit het geval was in het Gemeentedecreet is de regeling inzake bestuurlijk toezicht integraal van toepassing op de districten.

De specifieke bepalingen betreffende het toezicht op het meerjarenplan, de aanpassingen van het meerjarenplan en de jaarrekening van de districten (de eerste paragraaf van dat artikel van het Gemeentedecreet) worden niet hernomen, omdat artikel 143 van dit ontwerp van decreet de bepalingen betreffende de beleids- en beheerscyclus van overeenkomstige toepassing heeft gemaakt. De specifieke bepalingen over het toezicht op de beleidsrapporten (artikel 259 en 262) horen daar ook bij. Ook de derde paragraaf van dat artikel van het Gemeentedecreet werd niet hernomen. Het bijzondere toezicht op de uitgaven die vereist zijn door dwingende en onvoorziene omstandigheden is voor de gemeentebesturen niet behouden, waardoor het logisch is om het ook voor de districten niet langer op te nemen.

Hoofdstuk 8. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen

Artikel 147. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 13 van het Gemeentedecreet en artikel 22 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. Het herneemt eveneens artikel 47, tweede lid, laatste zin van het Gemeentedecreet (waarbij artikel 13 van het Gemeentedecreet van toepassing wordt gemaakt op de leden van het college van burgemeester en schepenen), evenals artikel 274, §5, van het Gemeentedecreet (waarbij artikel 47 van het Gemeentedecreet van toepassing wordt gemaakt op de voorzitter en op de districtsschepenen).

Dit artikel handelt over de bevoegdheid van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. Voor de duidelijkheid werd de integrale bevoegdheid van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen volledig in een afzonderlijk hoofdstuk geplaatst.

Aanvullend wordt naast de verwijzing naar het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 ook verwezen naar het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.

Hoofdstuk 9. De mandatarissen (eretitels, rechtspositie, tucht, aansprakelijkheid, mandatendatabank)

Afdeling 1. Rechtspositie

Artikel 148. Dit artikel combineert artikel 69 van het Gemeentedecreet en artikel 67 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. De bevoegdheid om een eretitel toe te kennen blijft gekoppeld aan de benoemingsbevoegdheid. De gebonden bevoegdheid van de Vlaamse Regering voor het toekennen van eretitels aan de burgemeester wordt echter vervangen door een discretionaire bevoegdheid. Hetzelfde geldt voor de gemeenteraad met betrekking tot de toekenning van eretitels aan de schepenen en voor de raad voor maatschappelijk welzijn met betrekking tot de toekenning van eretitels aan de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Artikel 149. Dit artikel combineert artikel 70, §1, eerste lid, van het Gemeentedecreet en artikel 68, §1, eerste lid, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. De wedde van de uitvoerende mandataris omvat de vergoeding voor alle opdrachten die verbonden zijn aan dat mandaat. De uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering om de duur van de uittredingsvergoeding vast te stellen, werd geschrapt omdat de bepaling op zich voldoende duidelijk en uitvoerbaar is.

Artikel 150. Dit artikel combineert artikel 70, §1, tweede en derde lid, van het Gemeentedecreet en artikel 68, §1, tweede en derde lid, van het OCMW-decreet, met

enkele redactionele wijzigingen. Nieuw is dat de compensatie voor inkomstenverlies niet kan slaan op een vermindering van een werkloosheidsuitkering.

Artikel 151. Dit artikel combineert artikel 70, §1, vierde en vijfde lid, van het Gemeentedecreet en artikel 68, §1, vierde en vijfde lid, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 152. Dit artikel combineert artikel 70, §2, van het Gemeentedecreet en artikel 68, §2, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 153. Dit artikel combineert artikel 70, §3, van het Gemeentedecreet en artikel 68, §3, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. Daar wordt een derde lid aan toegevoegd dat de compensatie van de persoonlijke bijdragen aan de sociale zekerheid van de niet-beschermde mandatarissen ten laste van de gemeenten en OCMW's legt binnen de grenzen en voorwaarden die de regering vaststelt.

Artikel 154. Dit artikel combineert artikel 70, §4 en §5, van het Gemeentedecreet en artikel 68, §4, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

De opsomming van de presentiegelden in het derde lid van paragraaf 1 wordt aangevuld met de filialen van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en met de deelnemingen in de energiebedrijven. Daarbij worden zowel de rechtstreekse participaties beoogd als de onrechtstreekse participaties (via filialen van filialen).

De terugbetaling van gemaakte kosten valt uiteraard niet onder de vergoedingen die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard.

Artikel 155. Dit artikel combineert artikel 70bis van het Gemeentedecreet en artikel 69 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen en waarbij de indeling in paragrafen werd vervangen door een indeling in leden. Het woord "handicap" wordt vervangen door de ruimere en algemeen aanvaarde term "beperking".

Afdeling 2. Tucht

Artikel 156. Dit artikel combineert artikel 71 van het Gemeentedecreet en artikel 70 van het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging. Er wordt rekening gehouden met het feit dat de burgemeester en de schepen deel uitmaken van het vast bureau, hetzij als lid, hetzij als voorzitter.
Een tuchtsanctie opgelegd aan een lid of voorzitter van het vast bureau of aan de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft van rechtswege dezelfde gevolgen voor zijn ambt als schepen of in voorkomend geval als burgemeester en omgekeerd.
Hun vervanging wordt in dat geval geregeld in artikel 49, §1, 62, 85, §1, en 124.

Afdeling 3. Aansprakelijkheid

Artikel 157. Dit artikel combineert artikel 72 van het Gemeentedecreet en artikel 71 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen en waarbij de indeling in paragrafen werd vervangen door een indeling in leden.

Gezien de onderscheiden rechtspersoonlijkheid van de gemeente en van het OCMW, kunnen zij elk slechts aansprakelijk worden gesteld in de mate dat hun eigen organen schade veroorzaken. De gemeente kan derhalve slechts aansprakelijk worden gesteld voor de handelingen van de burgemeester of een schepen in zoverre die optreedt in deze hoedanigheid. Op dezelfde manier kan het OCMW slechts aansprakelijk worden gesteld

voor de handelingen van de voorzitter van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst in zoverre die optreedt in deze hoedanigheid.

Artikel 158. Dit artikel combineert artikel 73 van het Gemeentedecreet en artikel 72 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 159. Dit artikel combineert artikel 74 van het Gemeentedecreet en artikel 73 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Afdeling 4. Mandatendatabank

Artikel 160. Dit artikel combineert artikel 74bis van het Gemeentedecreet en artikel 73/1 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. Het is in het licht van de uitvoering van de privacywet aangewezen dat de Vlaamse Regering een entiteit aanduidt die verantwoordelijk wordt voor het beheer van de gegevens. De besturen hebben de taak de gegevens te actualiseren (en deze gegevens onmiddellijk aan de aangeduide entiteit van de Vlaamse overheid te bezorgen).

Om de transparantie en toegankelijkheid voor het publiek m.b.t. de betrokken besturen en organisaties te bevorderen en zo ook de democratische controle te faciliteren, worden de gegevens uit de databank publiek gemaakt, met uitzondering van het rijksregisternummer, het geslacht en de geboortedatum.

Titel 2. De ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 161. Dit artikel herneemt artikel 75 van het Gemeentedecreet rekening houdend met het feit dat er in dit ontwerp van decreet geen bepalingen meer zijn opgenomen over intern verzelfstandigde agentschappen.

Het komt de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn toe om een gezamenlijk organogram van de diensten van zowel de gemeente als het OCMW vast te stellen, elk binnen het eigen bevoegdheidsdomein. Het begrip "gezamenlijk" staat voor een identiek voorstel. Dat betekent dat er twee besluiten over eenzelfde voorstel zullen worden genomen.

Met dit gemeenschappelijk organogram krijgen beide besturen een beter zicht op de mogelijkheden tot een efficiënte samenwerking. De personeelsbezetting optimaliseren is een essentiële voorwaarde voor een betere dienstverlening.

Het organogram is de vertaling van het personeelsbehoefteplan dat onder meer het aantal betrekkingen per graad, een vermindering of vermeerdering van het aantal betrekkingen (de behoefte), het afschaffen en de omvorming van betrekkingen voor een welbepaalde dienst aangeeft. De concrete vaststelling van dit personeelsplan (PEP) is een beslissing tot vaststelling van de personeelsformatie als vermeld in artikel 11, §1, 1°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel. Die beslissing is met andere woorden onderworpen aan overleg met de representatieve vakorganisaties.

Met het wijzigingsdecreet van 3 juni 2016 (voorafname op dit ontwerp van decreet) werd bij artikel 3, 2°, en artikel 52, 1° (tot wijziging van artikel 43, §2, 4°, Gemeentedecreet en artikel 52, tweede lid, 6°, OCMW-decreet) de bevoegdheid van de raad voor het vaststellen van het organogram delegeerbaar. Dit ontwerp van decreet behoudt dat principe, zodat de bevoegdheid om te bepalen welke de gezagsverhoudingen en de

functies zijn waaraan het lidmaatschap van het managementteam is verbonden, eveneens aan bijvoorbeeld de algemeen directeur kan worden toevertrouwd.

Hoofdstuk 2. De algemeen directeur, de adjunct-algemeen directeur en de financieel directeur

Afdeling 1. Gemeenschappelijke belangen

Artikel 162 tot en met 169. Deze artikelen zijn een samenvoeging van artikel 76 tot 85 van het Gemeentedecreet met artikel 75 tot 84 van het OCMW-decreet, zoals die werden gewijzigd bij artikel 6, 7, 8, 53, 54 en 55 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met enkele redactionele wijzigingen.

In artikel 164 werd de uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering om de nadere regels voor de onverenigbaarheden vast te stellen geschrapt omdat de bepaling op zich voldoende duidelijk en uitvoerbaar is.

De uitzondering die in artikel 165 wordt gemaakt voor opdrachten in private ondernemingen of verenigingen heeft betrekking op de verzelfstandigde entiteiten van de besturen zoals het autonoom gemeentebedrijf, een intergemeentelijk samenwerkingsverband of een OCMW-vereniging.

De voorbije jaren hebben al heel wat lokale besturen ervoor geopteerd om met toepassing van de organieke bepalingen het ambtelijk en financieel apparaat van beide rechtspersonen te laten aansturen door één leidinggevende. Die trend wordt met dit ontwerp van decreet doorgetrokken naar alle besturen. Er is voortaan in elke gemeente een algemeen directeur en een financieel directeur, die personeelslid zijn van de gemeente maar tegelijk ook het OCMW bedienen. Met de functies van de gemeenschappelijke algemeen directeur en financieel directeur wordt het huidige pakket taken en bevoegdheden van respectievelijk de secretarissen en financiële beheerders van de gemeente en van het OCMW in één hand verenigd.

Dit ontwerp van decreet bevat een overgangsregeling om tot de gemeenschappelijke decretale graad te komen (zie hiervoor onder artikel 581 e.v.). Voor de secretaris en financieel beheerder die geen algemeen directeur of financieel directeur worden, is een waarborgregeling bij overgang en op persoonlijke titel ingebouwd.

Afdeling 2. De algemeen directeur en de adjunct-algemeen directeur

Artikel 170 tot en met 175. Deze artikelen hernemen artikel 86 tot en met 92 van het Gemeentedecreet en artikel 85 tot en met 90 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. In artikel 170 werd rekening gehouden met het feit dat er in dit ontwerp van decreet geen bepalingen meer zijn opgenomen over intern verzelfstandigde agentschappen. Artikel 171, §4, werd aangepast aan de terminologie van dit decreet. De rol van de algemeen directeur en die van de financieel directeur bij het opstellen van de beleidsrapporten wordt niet langer beperkt tot respectievelijk de strategische nota en de financiële nota van het meerjarenplan. Het opstellen van de beleidsrapporten is een gedeelde verantwoordelijkheid voor beide decretale graden, waarbij het financiële en het beleidsmatige niet los van elkaar kunnen worden bekeken. Het onderscheid dat hier in het Gemeente- en het OCMW-decreet werd gemaakt was in dat opzicht kunstmatig en werd daarom niet hernomen in dit ontwerp van decreet.

De algemeen directeur, die het hoofd is van het personeel van de gemeente en het OCMW en verantwoordelijk is voor de werking van de gemeente- en OCMW-diensten, kan de bevoegdheid krijgen voor de aanstelling, de tucht en het ontslag van het gemeente-

en OCMW-personeel. Dat vergemakkelijkt de ambtelijke samenwerking tussen gemeente en OCMW.

De adjunct-algemeen directeur vervangt de algemeen directeur bij afwezigheid.

Afdeling 3. De financieel beheerder

Artikel 176 tot en met 178. Deze artikelen hernemen grotendeels artikel 93 tot en met 95 van het Gemeentedecreet en artikel 91 tot en met 93 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen en rekening houdend met de vernieuwingen die in dit ontwerp van decreet op het vlak van planning, financieel beheer en organisatiebeheersing werden uitgewerkt. Daarbij worden ook de financiële risico's opgenomen bij de elementen waarover de financieel directeur in alle onafhankelijkheid moet rapporteren. Het beheersen van die risico's is dermate cruciaal dat die bijkomende rapportering wenselijk is. Aan de financiële risico's wordt ook aandacht besteed in de beleidsrapporten, maar daarnaast moet de mogelijkheid bestaan dat de financieel directeur kan wijzen op de potentiële risico's die verbonden zijn aan concrete voorgenomen beslissingen. Daarnaast werden in het derde lid van artikel 177 artikel 165 van het Gemeentedecreet en artikel 167 van het OCMW-decreet verwerkt. Zo worden de bepalingen over de rol en de verantwoordelijkheden van de financieel directeur gegroepeerd. Wat betreft het opstellen van de beleidsrapporten (artikel 178) kan verwezen worden naar de toelichting bij de vorige afdeling. Dit ontwerp van decreet brengt geen wijzigingen aan in de regeling van de respectievelijke verantwoordelijkheden van de algemeen directeur en de financieel directeur ten opzichte van de regeling die al bestond in het Gemeentedecreet. Dat betekent onder meer dat de financieel directeur in volle onafhankelijkheid rapporteert aan de raad.

Hoofdstuk 3. Het managementteam

Artikel 179 tot en met 181. Deze artikelen hernemen artikel 96 tot en met 98 van het Gemeentedecreet en artikel 95 tot en met 97 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. Wie deel uitmaakt van het managementteam zal mede bepaald worden door hetgeen in het organogram is vastgesteld (zie hiervoor bij artikel 161).

Reeds bij de decreten van 29 juni 2012 tot wijziging van het Gemeente- en OCMW-decreet werd benadrukt dat de managementteams van de gemeente en van het OCMW dat de gemeente bedient ook samen kunnen vergaderen om zo de samenwerking van beide besturen te helpen bevorderen. Kozen een gemeente en het OCMW ervoor om de functie van secretaris samen te brengen in een enkele persoon, dan was het gezamenlijk vergaderen van beide managementteams een logisch gevolg van de gekozen beleidsoptie.

Dit ontwerp van decreet verankert deze samenwerking door te bepalen dat de gemeente en het OCMW een gezamenlijk managementteam hebben. Het samenbrengen van beide teams sluit ook aan bij de algemene doelstelling van ambtelijke integratie en de daarmee gepaard gaande efficiënte aansturing van het personeel.

Hoofdstuk 4. Het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. Toepassingsgebied

Artikel 182. Dit artikel herneemt artikel 102 van het Gemeentedecreet en artikel 101 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Afdeling 2. De maatschappelijk werker

Artikel 183. Dit artikel herneemt in belangrijke mate artikel 75 en 94 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. De verplichting voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om minstens één maatschappelijk werker te hebben vloeit voort uit artikel 1 en 2 van de organieke OCMW-wet en artikel 19 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie (RMI-wet). Het OCMW-bestuur moet steeds zelf over voldoende maatschappelijk werkers beschikken. Het is immers verantwoordelijk voor zijn federale primaire opdracht om het individueel recht op maatschappelijke dienstverlening (OCMW-wet) en integratie (RMI-wet) te garanderen en het zijn de maatschappelijk werkers die personeelslid zijn van het OCMW die –alleen-bevoegd zijn om de nodige bewijskrachtige dossiers en maatschappelijke verslagen voor te leggen op grond waarvan het bijzondere comité beslist over de individuele steunaanvraag.

De noodzaak om een verantwoordelijke van de sociale dienst te hebben volgt logischerwijze uit het feit dat in een dienst van meerdere personeelsleden steeds een verantwoordelijke of diensthoofd zal worden aangesteld. In de huidige optiek kunnen de verantwoordelijke van de sociale dienst en de maatschappelijk werker verenigd zijn in een persoon, maar dat is niet noodzakelijk zo en dat wordt ook niet door de federale regelgeving als zodanig opgelegd. In dit ontwerp van decreet wordt er daarom voor geopteerd om het OCMW enige beleidsruimte te geven, zodat de verantwoordelijke in het geval van een gemeenschappelijke dienst een personeelslid van de gemeente of van het OCMW kan zijn. Wanneer de in dit artikel bedoelde maatschappelijk werker van het OCMW ook de verantwoordelijke van de sociale dienst, is het evident dat hij of zij affiniteit heeft met de materie. Maar ook wanneer een ander de verantwoordelijke van de sociale dienst is, is en blijft het aangewezen dat hij of zij over de nodige affiniteit met de materie beschikt. Alleen in zijn taak als verantwoordelijke van de sociale dienst van het OCMW, d.w.z. voor de specifieke taken die aan een OCMW worden toegekend, kan de verantwoordelijke betrokken worden in de besprekingen van de raad voor maatschappelijk welzijn of van het vast bureau.

Aangezien de verantwoordelijke van de sociale dienst, uit hoofde van zijn functie, kennis kan nemen van vertrouwelijke informatie of geheimen die hem zijn toevertrouwd, is hij gebonden aan het beroepsgeheim, zoals bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek en mag hij de verkregen informatie niet bekend maken, tenzij in wettelijk bepaalde gevallen.

Afdeling 3. De rechtspositie van het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Onderafdeling 1. Algemene bepaling

Artikel 184. De paragrafen 1 en 3 hernemen artikel 104, §1 en §3, van het Gemeentedecreet, gewijzigd bij artikel 13 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en artikel 103, §1 en §4, van het OCMW-decreet, gewijzigd bij artikel 60 van bovengenoemd wijzigingsdecreet.

Paragraaf 2 herneemt paragraaf 3 van artikel 103 van het OCMW-decreet.

Artikel 185. Dit artikel herneemt artikel 104bis van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 en artikel 103/1 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zoals ingevoegd bij artikel 14 en 61 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met enkele redactionele wijzigingen.

In de punten 1° tot en met 4° worden alle rechtspersonen die in dit ontwerp van decreet worden genoemd en waarnaar de gemeente personeelsleden ter beschikking kan stellen, expliciet vermeld. Dat zorgt voor meer duidelijkheid over het al dan niet ter beschikking kunnen stellen van personeelsleden aan een rechtspersoon.

Punt 5° biedt de mogelijkheid om personeelsleden ter beschikking te stellen aan elke andere overheid. Aangezien dit begrip niet nader gespecifieerd wordt, is het zeer ruim in te vullen. Voorbeelden van "andere overheden" kunnen die zijn die gehanteerd worden in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 met de minimale voorwaarden voor de rechtspositieregeling:
1° de provincies, de gemeenten en de OCMW's van België, de publiekrechtelijke verenigingen waarvan ze deel uitmaken en de instellingen die eronder ressorteren;
2° de diensten en instellingen van de federale overheid, van de gemeenschappen en gewesten en de internationale instellingen waarvan ze lid zijn;
3° de diensten en instellingen en de lokale overheden van een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte;
4° de gesubsidieerde vrije onderwijsinstellingen of de gesubsidieerde vrije centra voor leerlingenbegeleiding;
5° de publiekrechtelijke en vrije universiteiten;
6° elke andere instelling naar Belgisch recht of naar het recht van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte die beantwoordt aan collectieve behoeften van algemeen of lokaal belang en waarbij in de oprichting of bijzondere leiding ervan het overwicht van de overheid tot uiting komt.

Punt 6° is een samenvoeging van artikel 104bis van het Gemeentedecreet, artikel 103/1 van het decreet betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en artikel 195, §2, van het Gemeentedecreet.

Onderafdeling 2. De rechtspositieregeling

Artikel 186. Paragraaf 1 van dit artikel herneemt artikel 105 van het Gemeentedecreet, gewijzigd bij artikel 15 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en artikel 104 van het OCMW-decreet, gewijzigd bij artikel 62 van bovengenoemd wijzigingsdecreet.

De rechtspositie van het gemeentepersoneel blijft van toepassing op het OCMW-personeel dat betrekkingen bekleedt die ook bestaan bij de gemeente. Paragraaf 2 van dit artikel somt het overig OCMW-personeel op. Paragraaf 3 betreft de rechtspositieregeling van het specifiek personeel en de maatschappelijk werker en herneemt het beginsel van de huidige regeling. De rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel wordt voor dit OCMW-personeel grotendeels overgenomen en de nodige correcties en aanpassingen geschieden volgens de minimale voorwaarden van de regering. Ook paragraaf 4, die de rechtspositieregeling van het personeel van de 'bijzondere diensten en instellingen' betreft, neemt het vandaag geldende beginsel over. Voor dit personeel kan de OCMW-raad in beginsel een afwijkende rechtspositieregeling vaststellen, maar niet voor bezoldigingen en salarisschalen. En voorts moeten de afwijkingen de minimale voorwaarden van de regering respecteren.

Paragraaf 3 herneemt paragraaf 8 van artikel 104 van het OCMW-decreet.

Onderafdeling 3. Eedaflegging van het personeel

Artikel 187. Dit artikel herneemt artikel 106 van het Gemeentedecreet, gewijzigd bij artikel 17 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15

juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en artikel 105 van het OCMW-decreet, gewijzigd bij artikel 64 van bovengenoemd wijzigingsdecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Onderafdeling 4. Deontologische rechten en plichten

Artikel 188 tot en met 193. Deze artikelen hernemen artikel 107 tot en met 112 van het Gemeentedecreet en artikel 106 tot en met 111 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Het komt de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn toe om een gezamenlijke deontologische code van zowel de gemeente als het OCMW vast te stellen. Die code vormt het sluitstuk van het gemeenschappelijk personeelsbeleid.

In de deontologische code moet bijzondere aandacht besteed worden aan de verplichting tot geheimhouding voor de maatschappelijk werker in het bijzonder en het overige personeel dat een vertrouwensrelatie heeft met cliënten en daarom kennis dragen van geheimen die hun zijn toevertrouwd. Overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek mogen personeelsleden die uit hoofde van hun beroep kennis dragen van geheimen die hun zijn toevertrouwd, deze immers niet bekendmaken, tenzij zij geroepen worden om in rechte getuigenis af te leggen of in het geval dat de wet hen verplicht die geheimen bekend te maken.

Die verplichting tot geheimhouding moet onder andere de maatschappelijk werker in staat stellen om zijn wettelijke taken in volle onafhankelijkheid te kunnen uitvoeren.

Onderafdeling 5. De evaluatie van het personeel

Artikel 194. Dit artikel herneemt artikel 115 van het Gemeentedecreet, gewijzigd bij artikel 20 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en artikel 114 van het OCMW-decreet, gewijzigd bij artikel 67 van bovengenoemd wijzigingsdecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

De evaluatieregeling die voorligt voor de directeur is verdergezet beleid. Ze omvat de mogelijkheid om de resultaten van allerhande evaluatie-instrumenten in te schrijven als onderdeel van het onderzoek. Er staat wat dat betreft alleen bij wie er minstens bij het onderzoek moet betrokken worden. Opdat daarover geen misverstand zou bestaan wordt dit in de decreettekst verduidelijkt en bevestigd door in het derde lid het woord "minstens" na de zinsnede "Het voorbereidend rapport wordt" in te voegen.

Afdeling 4. Verdere uitvoeringsmaatregelen

Artikel 195. Dit artikel herneemt artikel 116 van het Gemeentedecreet, gewijzigd bij artikel 21 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en artikel 115 van het OCMW-decreet, gewijzigd bij artikel 68 van bovengenoemd wijzigingsdecreet.

Afdeling 5. Samenwerking inzake de aanwerving van personeel

Artikel 196. Dit artikel herneemt in paragraaf 1 artikel 116bis van het Gemeentedecreet, gewijzigd bij artikel 22 van het decreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005

en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en artikel 115/1 van het OCMW-decreet, gewijzigd bij artikel 69 van bovengenoemd wijzigingsdecreet, met een redactionele wijziging.

Paragraaf 2 herneemt grotendeels artikel 271 van het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging. Er wordt aan toegevoegd en geëxpliciteerd dat de besturen in de beheersovereenkomst ook bepalingen kunnen opnemen met betrekking tot het doordelegeren van bevoegdheden aan de personeelsleden van het andere bestuur. Zo kan bijvoorbeeld de leidinggevende van de gemeenschappelijke dienst worden aangeduid om op te treden in naam van beide besturen, zodat een gemeenschappelijk beleid kan worden gevoerd. Dat ligt volledig in de lijn van het concept van ambtelijke integratie. Dit kan ook inzake evaluatie. De mogelijke gevolgen die verbonden worden aan de evaluatie moeten, in voorkomend geval, bekrachtigd worden door de juridische werkgever.

De gemeenschappelijke algemeen directeur en financieel directeur die personeelslid zijn van de gemeente, kunnen op grond van de nieuwe bepalingen van dit ontwerp van decreet bevoegdheden toevertrouwd krijgen van het OCMW om in naam van het OCMW bepaalde beslissingen te nemen of officiële stukken te ondertekenen. In die zin is het logisch dat een verdere doordelegatie ook mogelijk moet zijn aan de andere gemeenschappelijke functies.

De mogelijkheid van doordelegatie blijft beperkt tot hetgeen op dat vlak organiek wordt toegelaten voor de organen en de personeelsleden van het eigen bestuur. Zo zullen de individuele steundossiers niet voor delegatie aan een personeelslid van de gemeente in aanmerking kunnen komen.

Artikel 197. Besturen maken op dit ogenblik ook al gebruik van de mogelijkheid om gemeenschappelijke diensten uit te bouwen. In het licht daarvan blijft dit ontwerp van decreet de mogelijkheid bieden voor de gemeente en het OCMW om personeel aan elkaar over te dragen.

Afdeling 6. Tucht

Onderafdeling 1. Toepassingsgebied

Artikel 198. Dit artikel herneemt artikel 118 van het Gemeentedecreet en artikel 117 van het OCMW-decreet.

Onderafdeling 2. De tuchtvergrijpen

Artikel 199. Dit artikel herneemt artikel 119 van het Gemeentedecreet en artikel 118 van het OCMW-decreet.

Onderafdeling 3. De tuchtstraffen

Artikel 200. De lijst met mogelijke tuchtstraffen is overgenomen uit artikel 120 van het Gemeentedecreet en artikel 119 van het OCMW-decreet.

De randvoorwaarden (de impact op de loopbaan, de eventuele gelijkstelling met dienstactiviteit, doorhaling,…), de gevolgen voor het salaris (het percentage van de inhouding van het salaris,….) en de termijnen (doorhalingstermijn, sanctietermijn…) kunnen door het bestuur worden vastgesteld. Net zoals dit het geval is voor de opbrengsten van de geldboeten opgelegd aan contractanten, kunnen de besturen de tuchtrechtelijke inhoudingen op het salaris van statutairen bestemmen ten voordele van het personeel.

De tuchtsanctie 'afzetting' wordt in dit ontwerp van decreet opnieuw opgenomen omdat op grond van artikel 50 van de Wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen het verlies van pensioenrechten verbonden is met de zwaarste tuchtstraf. Om te vermijden dat de tuchtsanctie 'ontslag van ambtswege' – als zwaarste tuchtstraf na 'afzetting' – aanleiding zou geven tot het verlies van pensioenrechten is, in navolging van het Gemeentedecreet en OCMW-decreet, beslist om de straf 'afzetting' te behouden. Het verlies van pensioenrechten bij het opleggen van de zwaarste tuchtstraf (afzetting) vormt een bijzonder zware bijkomende sanctie. Daarom wordt het opleggen van de tuchtsanctie afzetting beperkt tot feiten die als misdaad worden beschouwd.

Paragraaf 4 herneemt artikel 144 van het Gemeentedecreet en artikel 143 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. De mogelijkheid om kortere termijnen van doorhaling vast te stellen is nieuw.

Onderafdeling 4. De tuchtoverheid

Artikel 201. De delegatie van de bevoegdheid tot aanstelling van het personeel, zoals voorzien in de artikelen 57 en 85 impliceert eveneens de delegatie van de tuchtbevoegdheid. Een afzonderlijke delegatie van de tuchtbevoegdheid is uitgesloten. In artikel 201 wordt hierbij vervolgens een bijzondere voorwaarde gesteld, namelijk dat de aanstellings- en dus ook tuchtbevoegdheid alleen kan worden toevertrouwd aan een personeelslid met minstens dezelfde of een gelijkwaardige graad als het personeelslid dat de tuchtprocedure ondergaat. Dit houdt in dat in het geval er wordt overwogen om een tuchtprocedure op te starten, de aanstellende (tucht)overheid zal moeten nagaan of aan die gestelde voorwaarde is voldaan.

De gemeenteraad kan een tuchtcommissie oprichten, samengesteld volgens de regels die gelden voor de raadscommissies, maar met een eigen werking (notulering, voorzitterschap,…), vastgesteld in het huishoudelijk reglement.

Onderafdeling 5. De tuchtprocedure

Artikel 202. Dit artikel herneemt alleen artikel 124, §1 en §5, van het Gemeentedecreet en artikel 123, eerste en vijfde lid, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Lokale besturen vinden het niet aangewezen dat de algemeen directeur aangeduid wordt als tuchtonderzoeker, omdat hij dan niet meer zijn rol kan spelen als raadgever van het bestuur. Besturen worden ook maar sporadisch met tucht geconfronteerd, zodat het überhaupt moeilijk is om in die complexe materie expertise op te bouwen. Vooral in kleine besturen met weinig ondersteuning voor de algemeen directeur is de vraag groot om een beroep te kunnen doen op een externe tuchtonderzoeker.

Door te opteren voor een personeelslid van een gemeente of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn krijgen de lokale besturen een ruime keuze aan potentiële tuchtonderzoekers. Er wordt bewust voor gekozen om enkel de mogelijkheid op te nemen om personeelsleden die werkzaam zijn in een lokaal bestuur aan te duiden als tuchtonderzoeker. De belangrijkste argumenten zijn de onpartijdigheid bij het te voeren tuchtonderzoek, de kennis over de werking van een lokaal bestuur en een mogelijke kostprijsdrukking. Bovendien vermijdt men met het aanduiden van ambtenaren de procedure van de openbare aanbesteding.

Hiermee wordt overigens een juridische grondslag gelegd voor een bestaande praktijk. Omdat in de huidige regelgeving niets werd bepaald over de aanstelling van een tuchtonderzoeker ingeval van wraking van de decretaal vastgestelde tuchtonderzoeker, werd al enkele keren een personeelslid uit een ander lokaal bestuur als tuchtonderzoeker aangewezen. Noch de Beroepscommissie voor tuchtzaken, noch de Raad van State

hebben zich hierover negatief uitgesproken. Het enige criterium dat in dit verband werd geponeerd is dat de tuchtonderzoeker een objectief en onpartijdig tuchtonderzoek moet voeren, en dat het tuchtverslag de tuchtoverheid in staat moet stellen om met kennis van zaken en vrij tot een eindbeslissing te komen. Er wordt daarbij in geen geval een bijzondere vereiste rond de mogelijke herkomst van de tuchtonderzoeker gesteld.

Besturen kunnen met de huidige bepaling een keuze maken uit bijvoorbeeld personeelsleden van andere gemeenten of openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de eigen verzelfstandigde agentschappen en verenigingen. Er zal dus relatief makkelijk iemand kunnen worden aangeduid die vertrouwd is met de werking van de overheidsdiensten en met tucht in het bijzonder. Dit biedt ook een oplossing voor het personeel dat ter beschikking werd gesteld aan bijvoorbeeld een AGB of een Zorgbedrijf. De besturen zouden hier bijvoorbeeld ook een samenwerkingsovereenkomst voor kunnen afsluiten (wederzijds uitwisselen van een deskundige in tucht).

Artikel 203. Dit artikel herneemt artikel 126 van het Gemeentedecreet en artikel 125 van het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 204. Dit artikel herneemt de artikelen 125 en 127, §3, van het Gemeentedecreet en de artikelen 124 en 126, derde lid, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 205. Dit artikel herneemt artikel 128 van het Gemeentedecreet en artikel 127 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen, waarbij het ook in overeenstemming werd gebracht met de evoluerende technologie. Daarom wordt geopteerd voor een open oplossing met enkel functionele eisen die een flexibele invulling mogelijk maakt conform de gangbare technologische mogelijkheden. Aan de vereiste van het aangetekend schrijven kan in veel gevallen al worden voldaan door een elektronische verwerking van gegevens die voldoet aan de voorwaarden van artikel 2281 Burgerlijk Wetboek en bovendien een bewijs oplevert van die verwerking, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens.

Artikel 206. Dit artikel behoeft geen commentaar.

Onderafdeling 6. De verjaring van de tuchtvordering

Artikel 207. Dit artikel herneemt artikel 130 van het Gemeentedecreet en artikel 129 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. In navolging van hetgeen wordt bepaald over de preventieve schorsing, heeft naast de strafvervolging ook het opsporingsonderzoek een invloed op de verjaringstermijn.

Onderafdeling 7. De preventieve schorsing

Artikel 208 en artikel 209. Deze artikelen hernemen artikel 131 en 135, §1 en §2, van het Gemeentedecreet en artikel 130 en 134 van het OCMW decreet, met enkele redactionele wijzigingen en met dien verstande dat de bevoegdheid om een personeelslid preventief te schorsen bij hoogdringendheid aan de algemeen directeur toegewezen wordt. Aangezien de algemeen directeur verantwoordelijk is voor het dagelijks personeelsbeleid, is hij de meest geschikte persoon om dringende maatregelen te nemen in het geval de aanwezigheid van het personeelslid onverenigbaar is met het belang van de dienst.

Aangezien de preventieve schorsing een ernstige maatregel is, betreft dit een tijdelijke situatie die alsnog door de tuchtoverheid moet worden bevestigd. De tijdelijke situatie heeft geen inhouding van salaris tot gevolg. Het is de tuchtoverheid die al dan niet beslist tot een inhouding van het salaris.

De tuchtoverheid die de preventieve schorsing bevestigt, zal tegelijk de duur en het al dan niet inhouden van salaris vaststellen. Het personeelslid wordt vooraf gehoord. Dat gebeurt binnen 8 dagen na de beslissing tot preventieve schorsing van de algemeen directeur.
Gezien de tijd die een strafrechtelijke procedure in beslag neemt, heeft de decreetgever ervoor geopteerd om de termijn van vier maanden, zoals vroeger bepaald in het Gemeente- en OCMW-decreet, te verlengen tot zes maanden.

Bij een lopend tuchtonderzoek moet de tuchtoverheid binnen die termijn een tuchtstraf opleggen, zo niet vervallen de gevolgen van de preventieve schorsing. Bij een lopend opsporingsonderzoek of strafvervolging, kan de tuchtoverheid die termijn verlengen.

De decreetgever is overgestapt van het begrip 'strafrechtelijk onderzoek' naar dat van 'opsporingsonderzoek of strafvervolging'. Dat moet klaarheid scheppen over de vraag of een preventieve schorsing al dan niet reeds kan worden opgelegd bij een opsporingsonderzoek. Er valt niet in te zien waarom een opsporingsonderzoek niet zou mogen volstaan om te besluiten tot een preventieve schorsing indien het belang van de dienst dat vereist. Het onderscheid tussen het gerechtelijk onderzoek en het opsporingsonderzoek houdt immers geen verband met de ernst van de feiten.

Artikel 210. Dit artikel herneemt artikel 134 van het Gemeentedecreet en artikel 133 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 211. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Onderafdeling 8. Beroep

Artikel 212. Dit artikel herneemt artikel 137 van het Gemeentedecreet en artikel 136 van het OCMW-decreet.

Artikel 213. Dit artikel herneemt artikel 138 en 143 van het Gemeentedecreet en artikel 137 en 142 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 214. Dit artikel herneemt artikel 139 van het Gemeentedecreet en artikel 138 van het OCMW-decreet, maar het beroep schorst niet langer de uitvoering van de beslissing van de tuchtoverheid.

Artikel 215. Dit artikel herneemt artikel 140 van het Gemeentedecreet en artikel 139 van het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 216. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 142 van het Gemeentedecreet en artikel 141 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. De beslissingstermijn kan slechts eenmaal worden verlengd. Dat sluit aan bij wat standaard van toepassing is bij andere beroepsorganen. Het blijft wel een termijn van orde.

Hoofdstuk 5. Organisatiebeheersing en audit

Afdeling 1. Organisatiebeheersing

Artikel 217. Dit artikel herneemt artikel 99, tweede lid, van het Gemeentedecreet en artikel 98, tweede lid, van het OCMW-decreet, maar de term "interne controle" wordt vervangen door de correctere term "organisatiebeheersing" en de formulering van de opsomming wordt in overeenstemming gebracht met die in het ontwerp van bestuursdecreet.

Artikel 218. Dit artikel herneemt artikel 100, §1, tweede lid, en artikel 100, §2, van het Gemeentedecreet en artikel 99, §1, tweede lid, en artikel 99, §2, van het OCMW-decreet.

De concrete invulling van het organisatiebeheersingssysteem kan verschillende vormen aannemen. Daarbij kan aandacht besteed worden aan:
1° hoe men het proces van beleidsplanning, -uitvoering en –evaluatie concreet invult met het oog op het bereiken van de beleidsdoelstellingen;
2° welke monitoringsystemen men ontwikkelt om relevante data over het gevoerde beleid en beheer te verzamelen;
3° hoe men de sleutelprocessen beheert en de belangrijkste risico's identificeert en welke risicobeheersingsmaatregelen er genomen worden;
4° hoe men de verwachtingen van de belanghebbenden in kaart brengt en er de dialoog mee aangaat;
5° hoe men de inzet en de prestaties van het personeel opvolgt en hoe de instrumenten van het personeelsbeleid geëvalueerd worden;
6° hoe men de belangrijkste waarden van de organisatie in de werking inpast en het integriteitsbeleid vorm geeft;
7° het kader voor het informatiebeheer en de interne en externe communicatie;
8° het kader voor het financieel management en de financiële rapportering, waaronder:
a) wie verantwoordelijk is voor de facturatie van de te ontvangen bedragen en onder welke voorwaarden dat gebeurt;
b) wie verantwoordelijk is voor de goedkeuring van de te betalen bedragen en onder welke voorwaarden dat gebeurt;
c) wie verantwoordelijk is voor de kasverrichtingen en onder welke voorwaarden die gebeuren;
d) aan wie kasprovisies kunnen worden ter beschikking gesteld voor het betalen van geringe exploitatie-uitgaven die voor de goede werking van de dienst onmiddellijk moeten worden gedaan, en onder welke voorwaarden dat gebeurt;
e) de regels voor de kredietbewaking;
9° het kader voor het facilitair management;
10° het kader voor het beleid en het beheer inzake informatie- en communicatietechnologie en -veiligheid;
11° hoe de naleving van de relevante wet- en regelgeving gegarandeerd wordt, waaronder wie advies kan vragen aan de financieel directeur over de wettigheid en regelmatigheid voor verrichtingen die van de visumverplichting zijn uitgesloten;
12° de regels voor de actualisatie van de inventaris van al de bezittingen, rechten, vorderingen, schulden en verplichtingen van de gemeente van welke aard ook.

Artikel 219. Dit artikel herneemt artikel 100, §1, eerste lid, en deels artikel 101 van het Gemeentedecreet en artikel 99, §1, eerste lid, en deels artikel 100 van het OCMW-decreet. Daaraan wordt toegevoegd, op aangeven van de Raad van State, dat de rapportering uiterlijk gebeurt op 30 juni van het daaropvolgende jaar.
De rapportering over het systeem van organisatiebeheersing bevat idealiter een overzicht van de sterke punten en de verbeterpunten op vlak van organisatiebeheersing. Daarnaast wordt weergegeven welke acties de organisatie zal nemen om de organisatiebeheersing te versterken, wie die acties opneemt en welke timing daar tegenover staat. Het opmaken van een dergelijk beeld kan gebeuren aan de hand van een periodieke zelfevaluatie. De organisatie is vrij om de vorm van de rapportering te kiezen.

Deze rapporteringsverplichting staat tegenover de sterk gestegen autonomie op vlak van interne organisatie die lokale besturen krijgen in dit ontwerp van decreet. Door die autonomie is het nog belangrijker dat de organisatie transparant is over haar functioneren.

Artikel 220. Dit artikel regelt de manier waarop de algemeen directeur en de financieel directeur hun bevoegdheden kunnen toevertrouwen aan andere personeelsleden van de

gemeente of het OCMW. Het gaat hier niet om de bevoegdheden die de algemeen directeur heeft in het politieke functioneren van het bestuur, maar enkel om de bevoegdheden die te maken hebben met het ambtelijke functioneren van het bestuur. Vandaar dat de tekst van dit ontwerp van decreet bij de algemeen directeur verwijst naar het organisatiebeheersingssysteem. Voor de bevoegdheden die de algemeen directeur gedelegeerd krijgt van de politieke organen wordt de regeling bepaald in artikel 57 (wat betreft de gemeente) en artikel 85 (wat betreft het OCMW). Ook dat zijn dus niet de bevoegdheden waar dit artikel op doelt. Het kan hier bijvoorbeeld wel gaan om het verlenen van het visum of het ondertekenen van de betalingsopdrachten: die bevoegdheden kunnen door de financieel directeur en/of de algemeen directeur worden toevertrouwd aan andere personeelsleden. Zij blijven echter steeds de eindverantwoordelijkheid dragen. Wat betreft de formele voorwaarden (schriftelijk, enz.), moet worden verduidelijkt dat het hier enkel gaat om de situaties waarin een bevoegdheid wordt toevertrouwd aan een personeelslid. Dat betekent uiteraard niet dat elke opdracht die de algemeen directeur als hoofd van het personeel geeft voortaan schriftelijk zou moeten gebeuren. Dat is enkel het geval als het gaat om een bevoegdheidsoverdracht.

Afdeling 2. Audit

Artikel 221. Dit artikel herneemt het eerste lid van artikel 265 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging. In het tweede lid wordt de verplichting ingeschreven voor de voorzitter van de gemeenteraad om de auditverslagen aan de gemeenteraadsleden te bezorgen (voor de audit bij de gemeente en de AGB's). De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn doet hetzelfde voor de audit bij het OCMW en de welzijnsverenigingen. In de opsomming van de besturen die door audit Vlaanderen worden geauditeerd worden de autonome gemeentebedrijven en de welzijnsverenigingen hier niet meer vermeld. Op aangeven van de Raad van State werd ervoor gekozen om in artikel 241 en 480 deze afdeling van toepassing te maken op de autonome gemeentebedrijven en de welzijnsverenigingen.

Artikel 222. Dit artikel herneemt het tweede en het derde lid van artikel 265 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met een terminologische aanpassing om de tekst af te stemmen op die van het ontwerp van bestuursdecreet.

Artikel 223. Dit artikel herneemt artikel 267 van het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. Enerzijds bevat dit artikel een regeling voor klokkenluiders. Anderzijds garandeert het artikel Audit Vlaanderen een volledige toegang tot informatie, wat nodig is om op een onafhankelijke en objectieve manier audits uit te voeren. De drager is in deze irrelevant. Dit betekent dat Audit Vlaanderen ook bevoegd is om alle werkgerelateerde e-mailverkeer, werkgerelateerde bestanden en elektronische communicatiegegevens te onderzoeken.

Artikel 224. Dit artikel biedt de besturen de mogelijkheid om een interne audit te organiseren. Ze kunnen er daarbij voor kiezen om die auditdienst structureel onafhankelijk te maken, door die personeelsleden niet onder het gezag van de algemeen directeur te plaatsen. Als ze voor die optie kiezen, dan geldt bij een eventuele evaluatie en een eventuele preventieve schorsing als ordemaatregel de bijzondere regeling die ook geldt voor de ombudsman. Zowel de oprichting van een interne audit, als de onafhankelijke positie ervan zijn facultatief.

Titel 3. De extern verzelfstandigde agentschappen.

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen.

Artikel 225. Dit artikel herneemt integraal artikel 225 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 226. Dit artikel herneemt integraal artikel 226 van het Gemeentedecreet.

Artikel 227. De eerste twee leden van dit artikel hernemen integraal artikel 227 van het Gemeentedecreet met uitzondering van de laatste zin omdat deze volledige uitwerking heeft gekregen. Het derde lid herneemt artikel 39, §1, tweede lid, van het Gemeentedecreet met dien verstande dat de gemeenteraad de autonomie heeft om die afstemming zelf in bespreking te nemen of die taak toe te vertrouwen aan een gemeenteraadscommissie.

Artikel 228. Dit artikel herneemt integraal artikel 228 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 229. Dit artikel herneemt integraal artikel 229 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 230. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 230 van het Gemeentedecreet, met dien verstande dat een redactionele wijziging werd aangebracht om de tekst af te stemmen op de andere bepalingen in dit ontwerp van decreet (artikel 185).

Hoofdstuk 2. Het autonoom gemeentebedrijf

Artikel 231. Dit artikel herneemt artikel 232 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen, maar voegt enkele nieuwe bepalingen in. De ingevoegde tekst verduidelijkt de regels voor het toezicht die gelden voor de autonome gemeentebedrijven. Het autonoom gemeentebedrijf bezorgt de beleidsrapporten en de lijsten met besluiten onmiddellijk aan de gemeente, zodat ze op een webtoepassing van de gemeente kunnen worden gepubliceerd. Het is namelijk de burgemeester die verantwoordelijk is voor deze publicatie. Daarnaast is het van belang dat het autonoom gemeentebedrijf zijn beleidsrapporten meteen aan de gemeente bezorgt, omdat de gemeenteraad het meerjarenplan (en de aanpassingen ervan) moet goedkeuren en een advies moet uitbrengen bij de jaarrekening. Het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering op de oprichting en de statutenwijzigingen van de autonome gemeentebedrijven werd weggelaten. Meer hierover is terug te vinden in de toelichting bij artikel 240.

Artikel 232. Dit artikel herneemt integraal artikel 233 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 233. Dit artikel herneemt artikel 234 van het Gemeentedecreet met dien verstande dat bijkomend de verplichting wordt opgelegd om de volledig gecoördineerde tekst van de statuten te publiceren op een webtoepassing van de gemeente. Het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering op deze statutenwijzigingen wordt in dit ontwerp van decreet niet hernomen. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 240 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 234. Deze tekst herneemt artikel 235 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen. In de eerste paragraaf wordt daarbij de verplichting ingevoegd om de beheersovereenkomst openbaar te maken via een webtoepassing van de gemeente.

De opsomming van wat minimaal in de beheersovereenkomst moet worden opgenomen, in paragraaf 2 van artikel 235 van het Gemeentedecreet, wordt hier niet hernomen. De beheersovereenkomst regelt evenwel minstens de volgende aangelegenheden:
1° de concretisering van de wijze waarop het agentschap zijn taken moet vervullen en van de doelstellingen ervan;
2° de toekenning van middelen voor de eigen werking en de uitvoering van de doelstellingen van het autonoom gemeentebedrijf;

3° binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, het presentiegeld en de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van het autonoom gemeentebedrijf worden toegekend;
4° de voorwaarden waaronder eigen inkomsten of andere financieringen mogen worden verworven en aangewend;
5° de wijze waarop de tarieven voor de geleverde prestaties door de raad van bestuur vastgesteld en berekend worden;
6° de gedragsregels inzake dienstverlening door het autonoom gemeentebedrijf;
7° de voorwaarden waaronder het autonoom gemeentebedrijf andere personen kan oprichten, erin kan deelnemen of zich erin kan laten vertegenwoordigen;
8° de informatieverstrekking door het autonoom gemeentebedrijf aan de gemeente;
9° de wijze waarop het autonoom gemeentebedrijf de organisatiebeheersing regelt, waaronder de regels voor het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole en de ondertekening van de girale betalingsorders, overeenkomstig artikel 219;
10° wanneer de opvolgingsrapportering, vermeld in artikel 263, aan de gemeenteraad moet worden voorgelegd;
11° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen uit hoofde van de beheersovereenkomst en de bepalingen inzake beslechting van geschillen die rijzen bij de uitvoering van de beheersovereenkomst;
12° de omstandigheden waarin en de wijze waarop de beheersovereenkomst kan worden verlengd, gewijzigd, geschorst en ontbonden.

In paragraaf 2 wordt in dit ontwerp van decreet een standaardregeling opgenomen die geldt zolang een autonoom gemeentebedrijf geen eigen regeling heeft uitgewerkt wat betreft de uitgavencyclus. Uit de evaluatie van de huidige regelgeving komt het ontbreken van een dergelijke terugvalregeling naar voren als een tekortkoming. Voor een autonoom gemeentebedrijf dat geen eigen regels had uitgewerkt, golden in de regeling van het Gemeentedecreet helemaal geen regels. Dat kon in de praktijk aanleiding geven tot onwenselijke situaties.

De standaardregeling die nu wordt ingeschreven houdt in dat de voorgenomen financiële verbintenissen onderworpen zijn aan het voorafgaand visum van de financieel directeur van de gemeente, volgens dezelfde regels als gelden voor de gemeente. Ook de beperkingen op het aangaan van verbintenissen, de regels voor de kredietbewaking en die voor het ondertekenen van girale betalingen zijn dan identiek voor het autonome gemeentebedrijf en de gemeente. Artikel 266, 267 en 269 worden in die omstandigheden rechtstreeks van toepassing gemaakt. Dat houdt concreet in dat de financieel beheerder van de gemeente het visum moet verlenen 266, dat het college van burgemeester en schepenen na een visumweigering de voorgenomen verbintenis van het autonoom gemeentebedrijf kan viseren (artikel 267) en dat de gemeenteraad (of het college van burgemeester en schepenen) kan beslissen over uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden vereist zijn (artikel 269). Ook artikel 272, §1, tweede en derde lid, wordt van rechtstreekse toepassing gemaakt, zodat de bijzondere regels voor betalingen vanuit provisies in die situatie dezelfde zijn als bij de gemeente. De andere vermelde artikelen worden van overeenkomstige toepassing gemaakt, waarbij rekening gehouden wordt met de bevoegde organen binnen het autonoom gemeentebedrijf. Waar er in die bepalingen sprake is van de financieel directeur moet dat wel steeds gelezen blijven worden als de financieel directeur van de gemeente.

Er mag niet uit het oog worden verloren dat alle bepalingen van paragraaf 2 slechts een terugvalpositie zijn voor de situaties waarin in de beheersovereenkomst geen andere regelingen werden opgenomen. Het blijft dus perfect mogelijk om andere procedures op maat van het autonoom gemeentebedrijf uit te werken.

Artikel 235. Dit artikel herneemt integraal artikel 236 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 236. Dit artikel herneemt integraal artikel 237 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging. De bevoegdheid van de raad van bestuur over personeelsaangelegenheden kan voortaan, binnen de grenzen vastgesteld in de statuten en in navolging van hetgeen voorzien is voor het college van burgemeester en schepenen, ook toevertrouwd worden aan anderen binnen het autonoom gemeentebedrijf. Dit wordt geregeld in de statuten van het AGB. Zo de statuten dit geregeld hebben, kan het directiecomité of de gedelegeerd bestuurder die bevoegdheid verder toevertrouwen aan personeelsleden van het autonoom gemeentebedrijf.

Artikel 237. Dit artikel herneemt artikel 238 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met dien verstande dat de verplichting opgelegd wordt aan de gemeente om via een webtoepassing van de gemeente, een lijst met de besluiten van de raad van bestuur, te publiceren. Dezelfde webtoepassing vermeldt eveneens de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen van de notulen van de raad van bestuur, van het directiecomité en van de beslissingen van de gedelegeerd bestuurder.

Artikel 238. Dit artikel herneemt integraal artikel 239 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 239. Dit artikel herneemt artikel 241 van het Gemeentedecreet met enkele redactionele wijzigingen en met vervanging van de indeling in paragrafen door een indeling in leden. Toegevoegd werd dat de raad van bestuur voortaan ook een deontologische code opmaakt.

Artikel 240. Dit artikel herneemt gedeeltelijk artikel 242 van het Gemeentedecreet in die zin dat de bepalingen met betrekking tot het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering op de oprichting en de wijzigingen van de statuten van het autonoom gemeentebedrijf niet werden opgenomen. Dit is in lijn met de uitgangspunten voor de hervorming van het bestuurlijk toezicht.

De gemeente is de enige deelgenoot van het autonoom gemeentebedrijf en heeft daardoor de volledige controle over de werking van dit agentschap. Een groot gedeelte van de Vlaamse gemeenten deed reeds ervaring op met de verzelfstandiging van welbepaalde taken van gemeentelijk belang in een autonoom gemeentebedrijf. Het goedkeuringstoezicht op deze agentschappen wordt dan ook niet langer noodzakelijk geacht.

In het eerste lid van de tweede paragraaf werden de woorden ”door de Vlaamse Regering” weggelaten om het artikel in lijn te brengen met het onteigeningsdecreet.

Artikel 241. Dit artikel vervangt het eerste en het laatste lid van artikel 243 van het Gemeentedecreet. Alle regels over de beleids- en beheerscyclus van de gemeente worden van overeenkomstige toepassing gemaakt op de autonome gemeentebedrijven, behalve de bepalingen over de uitgavencyclus, waarvoor de regels opgenomen worden in de beheersovereenkomst en de specifieke regeling over de stemming van de beleidsrapporten van de gemeente en het OCMW in artikel 249, §3.

Twee specifieke bepalingen over de jaarrekening worden ook niet van overeenkomstige toepassing gemaakt, omdat de procedure van de jaarrekening van de autonome gemeentebedrijven opgenomen is in artikel 243 van dit ontwerp van decreet. Hetzelfde geldt voor de bepaling over de kredieten in het eerste jaar van het meerjarenplan (artikel 256), waarvoor de overeenkomstige regeling in artikel 242, derde lid, werd opgenomen.

Zoals toegelicht bij artikel 221 wordt hier, op aangeven van de Raad van State, ook de afdeling over de audit van toepassing gemaakt op de autonome gemeentebedrijven.

Artikel 242. Dit artikel herneemt het vierde en het zesde lid van artikel 243 van het Gemeentedecreet. Voor toelichting bij het toegevoegde derde lid van dit artikel zie de toelichting bij artikel 256 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 243. Dit artikel komt in de plaats van de artikelen 243bis, 243ter en 243quater van het Gemeentedecreet. In artikel 241 van dit ontwerp van decreet worden de bepalingen van titel 4 van overeenkomstige toepassing gemaakt op de autonome gemeentebedrijven, behalve enkele specifieke bepalingen over de jaarrekening, die in dit artikel geregeld worden. De jaarrekening wordt voortaan vastgesteld door de raad van bestuur en voor advies voorgelegd aan de gemeenteraad, waarna ze goedgekeurd wordt door de toezichthoudende overheid. De invoering van het goedkeuringstoezicht op die jaarrekeningen is ingegeven door de nood aan een grotere kwaliteitscontrole, in het licht van de Europese verplichtingen en de vastgestelde tekortkomingen van de huidige rapportering over de autonome gemeentebedrijven.

De verplichting om ook de BBC-jaarrekening aan een voorafgaande revisorale controle te onderwerpen, werd in dit ontwerp van decreet niet hernomen. Het verslag van de revisor blijft wel bestaan voor de jaarrekeningen die opgemaakt moeten worden volgens het Wetboek van Economisch Recht en moet dan ook aan de gemeenteraad worden bezorgd, maar er is geen tweede verslag meer nodig voor de jaarrekening in het BBC-formaat. Dat verslag had als bedoeling om de rol van de gemeenteraad te versterken, maar het heeft zijn meerwaarde verloren nu de autonome gemeentebedrijven hun jaarrekening opmaken volgens dezelfde regels en in dezelfde vorm als de gemeenten. Uiteraard blijft het mogelijk dat een gemeente er toch nog voor kiest om de jaarrekening van haar autonome gemeentebedrijven aan een voorafgaande revisorale controle te onderwerpen. Het is enkel niet langer verplicht.

Artikel 244. Dit artikel herneemt integraal artikel 244 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging. In paragraaf 4 van dit artikel wordt gespecifieerd dat de beschermingsmaatregelen bij overgang gelden voor personeelsleden in statutair dienstverband. Voor de contractanten moeten de besturen de Europese voorschriften respecteren zoals die zijn vastgesteld in de richtlijn 2001/23/EG van de Raad van de Europese Unie van 12 maart 2001 "inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen". Daarnaast blijven die personeelsleden ook onder het toepassingsgebied van de Wet op de arbeidsovereenkomsten vallen, wat onder meer veronderstelt dat een addendum aan de individuele arbeidsovereenkomst in elk geval bij overdracht vereist is.

Hoofdstuk 3. Het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm

Artikel 245. Dit artikel herneemt artikel 245 van het Gemeentedecreet met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat het goedkeuringstoezicht door de Vlaamse Regering op de oprichting van een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm is weggelaten en dat de gemeente verplicht wordt om de beslissing tot oprichting of deelname en de statuten van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting te publiceren op een webtoepassing van de gemeente. Deze publicatieplicht komt in de plaats van de regeling van artikel 245, §4, van het Gemeentedecreet.

De expliciete machtiging voor de OCMW's om toe te treden tot een gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap is terug te vinden in het vijfde lid van de eerste paragraaf. Deze bepaling herneemt artikel 202 van het OCMW-decreet. In die bepaling werd de deelname door het OCMW gekoppeld aan de voorwaarde dat het moest gaan om het vervullen van sociale doeleinden. Die voorwaarde is niet hernomen in het voorontwerp van decreet. Het moet immers mogelijk zijn dat een OCMW participeert in een extern

verzelfstandigd agentschap van de gemeente om te voorzien in gezamenlijke ondersteunende diensten. Dat neemt evenwel niet weg dat in artikel 2, §1 en 3, van dit ontwerp van decreet de doelstellingen en de bevoegdheden van het OCMW omschreven worden en dat elke activiteit van het OCMW moet passen binnen die doelstellingen en bevoegdheden. Dat geldt ook voor een eventuele deelname in een verzelfstandigd agentschap van de gemeente die het bedient.

Artikel 246. Dit artikel herneemt integraal artikel 246 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en een aanpassing van de indeling in leden.

Artikel 247. Dit artikel herneemt integraal artikel 247 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met dien verstande dat de terminologie in lijn gebracht werd met de terminologie van dit ontwerp van decreet.

Hoofdstuk 4. Het autonoom gemeentelijk havenbedrijf

Artikel 248. Dit artikel herneemt integraal artikel 247bis van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Titel 4. De beleids- en beheerscyclus van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De beleidsrapporten

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 249. De eerste paragraaf van dit artikel is nieuw en voegt de definitie in van de term "beleidsrapporten". Die term werd al gebruikt in het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de beleids- en beheerscyclus, maar wordt nu ook opgenomen in de tekst van dit ontwerp van decreet om te benadrukken dat die rapporten niet beschouwd mogen worden als louter financiële documenten, maar dat het beleid van het bestuur centraal moet staan. Er bestaan in dit ontwerp van decreet nog maar drie soorten beleidsrapporten: de meerjarenplannen, de aanpassingen van de meerjarenplannen en de jaarrekeningen. Het budget wordt geïntegreerd in het meerjarenplan en is daardoor geen afzonderlijk beleidsrapport meer.

Het tweede lid van de eerste paragraaf bepaalt dat de gemeente en het OCMW geen afzonderlijke beleidsrapporten meer opmaken. De gemeente en het OCMW delen hun beleidsrapporten, al hebben ze hun eigen bevoegdheden voor de vaststelling ervan, zoals verduidelijkt wordt in paragraaf 3 en 4. De algemene toelichting bij dit ontwerp van decreet, meer in het bijzonder onderdeel 4.1.6., licht dit nader toe.

Het eerste lid van de tweede paragraaf en paragraaf 4 hernemen gedeeltelijk artikel 146, §1, derde lid, 146, §4, 147, §2, en 174, §1 en §2, van het Gemeentedecreet en artikel 146, §1, derde lid, 146, §4, 147, §2, en 175, eerste en tweede lid, van het OCMW-decreet. Daarbij wordt de mogelijkheid om een stemming te vragen over een onderdeel van de beleidsrapporten hernomen. Sinds de invoering van de beleids- en beheerscyclus vormt een beleidsrapport echter een geïntegreerd geheel. Daardoor is het in de praktijk niet mogelijk om daar zomaar één onderdeel uit te lichten en te wijzigen. Dat betekent dat zodra een dergelijke stemming ertoe leidt dat het ontwerp van beleidsrapport moet worden bijgestuurd, een stemming over het geheel niet meer mogelijk is in dezelfde raadszitting. Dat gevolg wordt nu in de tekst van dit ontwerp van decreet geëxpliciteerd.

Het tweede lid van de tweede paragraaf verduidelijkt dat de besturen aan hun raadsleden ook documentatie ter beschikking moeten stellen met achtergrondinformatie bij het beleidsrapport. Die documentatie bevat geen informatie die essentieel is om te kunnen beslissen over het beleidsrapport (die essentiële informatie moet worden opgenomen in het

beleidsrapport zelf). De wijze waarop die documentatie ter beschikking wordt gesteld kunnen de gemeenteraden zelf regelen in hun huishoudelijk reglement. Het is niet de bedoeling dat die documentatie ook fysiek overhandigd wordt aan alle raadsleden: er moet enkel een regeling zijn die waarborgt dat de raadsleden die dat wensen die informatie vlot kunnen raadplegen.

De derde paragraaf regelt de verdere procedure tot vaststelling van de beleidsrapporten. Na de vaststelling door de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn, elk voor zijn deel, keurt de gemeenteraad het beleidsrapport in zijn geheel goed en wordt het geacht te zijn definitief vastgesteld. In uitzonderlijke omstandigheden, als de financiële belangen van de gemeente in het gedrang dreigen te komen, kan de gemeenteraad het beleidsrapport ook niet-goedkeuren. De algemene toelichting bij dit ontwerp van decreet, meer in het bijzonder onderdeel 4.1.6., licht dit nader toe.

Artikel 250. Dit artikel herneemt de eerste paragraaf van artikel 178bis van het Gemeentedecreet. De uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering wordt hier niet meer expliciet vermeld, maar mee opgenomen in artikel 275. Aangezien de gemeente en het OCMW gezamenlijke beleidsrapporten delen, volstaat het dat er maar één digitale rapportering over de inhoud van die beleidsrapporten gebeurt.

Artikel 251. Dit artikel herneemt ten dele artikel 151 van het Gemeentedecreet en artikel 153 van het OCMW-decreet. Omdat in alle beleidsrapporten dezelfde indeling gehanteerd wordt, wordt die driedeling in dit ontwerp van decreet als algemene bepaling opgenomen. De term liquiditeiten werd vervangen door de term financiering, waardoor de aansluiting bij International Public Sector Accounting Standards (IPSAS) werd verhoogd. Het gaat daarbij om de transacties die verband houden met het vreemd vermogen van het bestuur en van de verbonden entiteiten: de leningen en leasings die het bestuur aangaat en de aflossingen ervan, maar ook de leningen die het bestuur zelf toestaat aan bv. een AGB.

Artikel 252. Dit artikel herneemt artikel 145 van het Gemeentedecreet en artikel 144 van het OCMW-decreet. Om de leesbaarheid van de tekst te verhogen werd de term "financieel boekjaar" vervangen door "boekjaar". Dit is een louter terminologische aanpassing, zonder inhoudelijke gevolgen, maar daarmee wordt wel benadrukt dat de beleidsrapporten meer zijn dan louter financiële documenten.

Artikel 253. Dit artikel herneemt in grote lijnen artikel 164 van het Gemeentedecreet (en artikel 166 van het OCMW-decreet), maar werd aangepast zodat er nu expliciet verwezen wordt naar de algemene en de budgettaire boekhouding. Dat betekent niet dat de besturen twee afzonderlijke boekhoudingen moeten voeren: beide zijn geïntegreerd in één systeem. Deze bepaling is in dit ontwerp van decreet opgenomen in het hoofdstuk over de beleidsrapporten, omdat de informatie in de boekhouding het minstens mogelijk moet maken om de beleidsrapporten te genereren. Daarnaast moet de boekhouding het ook mogelijk maken om bijkomende rapporteringen op te maken, of dat nu is over de gemeente of het OCMW afzonderlijk, of over beide besturen samen.

Wat "een boekhouding aangepast aan de aard en de omvang van haar activiteiten" concreet betekent voor een gemeentebestuur en een OCMW wordt nader uitgewerkt in het besluit van Vlaamse Regering betreffende de beleids- en beheerscyclus.

Elke transactie heeft betrekking op de gemeente óf op het OCMW en die informatie wordt ook meegenomen bij elke registratie in de boekhouding, zowel als het gaat om een budgettaire verrichting als wanneer het gaat om een registratie in de algemene boekhouding. Er kan daardoor op elk moment een balans worden opgesteld voor de gemeente of het OCMW afzonderlijk, of een overzicht van ontvangsten en uitgaven voor de gemeente of het OCMW afzonderlijk, of een staat van opbrengsten en kosten voor de gemeente of het OCMW afzonderlijk, enz. Hetzelfde geldt voor BTW-aangiften of andere rapporteringen die door externe instanties worden gevraagd. De registratie van de

transacties van beide rechtspersonen in één systeem staat dus op geen enkele wijze een rapportering per rechtspersoon in de weg.

Afdeling 2. Het meerjarenplan

Artikel 254. Dit artikel herneemt de eerste twee leden van de eerste paragraaf van artikel 146 van het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet. In het eerste lid wordt de toelichting nu ook expliciet vermeld als onderdeel van het meerjarenplan. Ook die toelichting is essentieel voor de raadsleden om een onderbouwde beslissing te kunnen nemen en maakt deel uit van het dossier dat beoordeeld moet worden door het bestuurlijk toezicht.

Artikel 255. Dit artikel herneemt paragraaf 2 en 3 van artikel 146 van het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet. Wel wordt niet langer verwezen naar het gemeentebeleid, aangezien ook het beleid van het OCMW opgenomen is in dezelfde beleidsrapporten (zie artikel 249). In het derde lid werd een definitie toegevoegd van de toelichting van het meerjarenplan. Die toelichting zal bijvoorbeeld bijkomende informatie bevatten over de schulden en de financiële risico's.

Artikel 256. Het budget wordt geïntegreerd in het meerjarenplan, zodat de specifieke bepalingen over de inhoud en de vaststellingsprocedure van het budget niet langer nodig zijn. De bepaling dat de ramingen voor het eerste jaar ook de kredieten omvatten, betekent niet dat alle ramingen voor dat jaar limitatieve kredieten zijn. Het is de Vlaamse Regering die de bevoegdheid krijgt om het niveau van autorisatie nader te regelen (in artikel 275). Het is de bedoeling om de kredietbewaking op een hoog niveau te leggen, maar elk bestuur moet intern (in het organisatiebeheersingssysteem) bijkomende regels opstellen voor verdere opvolging en bewaking van de kredieten.

Op het niveau van de kredieten moet een onderscheid gemaakt worden tussen die voor de gemeente en die voor het OCMW, zodat de verbintenissen aan de juiste rechtspersoon kunnen worden toegewezen. Zie hiervoor ook de toelichting bij artikel 249 van dit ontwerp van decreet.

Afdeling 3. Aanpassingen van het meerjarenplan

Artikel 257. Dit artikel herneemt ten dele artikel 147 van het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet. Er wordt nu duidelijker bepaald dat de jaarlijkse aanpassing van het meerjarenplan een verplichting is. Daarmee worden ook de kredieten bepaald vanaf het tweede boekjaar van het meerjarenplan. De raad kan in één beslissing zowel de kredieten voor het volgende jaar vaststellen als de kredieten voor het lopende jaar aanpassen. Een aanpassing van het meerjarenplan is dus noodzakelijk als de kredieten voor het lopende boekjaar moeten worden aangepast of om de kredieten van het volgende boekjaar vast te stellen. Uiteraard gaat het daarbij telkens zowel om de kredieten voor de gemeente als om die voor het OCMW: de aanpassing van het meerjarenplan is een volwaardig beleidsrapport en moet dus ook door beide raden worden vastgesteld (zie artikel 249, §3). Behalve voor het vaststellen of het aanpassen van kredieten, kan een aanpassing van het meerjarenplan ook gebeuren als er belangrijke bijsturingen van de beleidsdoelstellingen worden doorgevoerd.

Het tweede lid regelt de bijzondere situatie van het eerste jaar na de gemeenteraadsverkiezingen. Op dat ogenblik treden nieuwe bewindsploegen aan, die de eigen beleidsdoelstellingen nog moeten bepalen. Intussen moeten de besturen echter wel kunnen blijven werken en hebben ze dus ook meteen kredieten nodig. Daarom wordt hier bepaald dat de vaststelling van de kredieten voor dat eerste jaar na de verkiezingen automatisch gebeurt, als de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijke welzijn daarvóór nog geen kredieten hebben vastgesteld voor dat boekjaar. De nieuwe raden kunnen desgewenst de kredieten ook nog aanpassen in de loop van het eerste jaar van de

bestuursperiode, maar hoeven niet meteen te beslissen over de vaststelling van de kredieten, omdat er sowieso kredieten beschikbaar zijn: ofwel werden die in het voorgaande boekjaar nog vastgesteld, ofwel worden ze automatische vastgesteld op basis van de ramingen in de financiële nota van het (vorige) meerjarenplan voor dat boekjaar.

Het vierde lid van paragraaf 1 herneemt artikel 147, §1, derde en vierde lid, van het Gemeentedecreet en van het OCMW-decreet, in een gewijzigde formulering. Het startpunt van het meerjarenplan verandert niet. De financiële nota van een aanpassing van het meerjarenplan loopt steeds minstens tot het laatste jaar van het oorspronkelijke meerjarenplan en bestrijkt altijd minstens drie toekomstige boekjaren. Dat betekent concreet dat een bestuur vanaf een bepaald moment de financiële nota moet verlengen, om te vermijden dat die minder dan drie toekomstige boekjaren bevat en de gevolgen van het gevoerde beleid onvoldoende zichtbaar maakt.

Artikel 258. Het concept van de investeringsenveloppe, zoals dat bestond in het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet, wordt niet hernomen in dit ontwerp van decreet. Voor de vlotte werking van een gemeentebestuur en een OCMW is het echter wel noodzakelijk dat de onderdelen van kredieten voor investeringen die door omstandigheden niet aangewend werden in een bepaald boekjaar, vlot ter beschikking kunnen worden gesteld in het daaropvolgende boekjaar. Hetzelfde geldt voor de kredieten voor financiering, aangezien het leningsvolume dat een bestuur nodig heeft voor een groot deel bepaald wordt door de uitgevoerde investeringen. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn hebben bij het vaststellen van de kredieten voor investeringen en financiering al autorisatie verleend. Daarom wordt de bevoegdheid om de overdracht van de ongebruikte delen van de kredieten voor investeringen te bepalen aan het college van burgemeester en schepenen en het vast bureau gegeven, als uitvoerende organen. Er wordt niet gekozen voor een automatische overdracht van het volledige ongebruikte krediet voor investeringen, omdat de overdracht enkel nuttig is voor dat deel van de kredieten voor investeringen dat effectief nog gebruikt zal worden.

Het tweede lid van dit artikel legt de verplichting op om na die overdracht opnieuw een digitale rapportering aan de Vlaamse Regering te bezorgen over de inhoud van het meerjarenplan. Die rapportering is noodzakelijk om een correct opvolging van de evolutie van de lokale financiën mogelijk te maken, in het bijzonder wat betreft de investeringen.

Afdeling 4. Bijzondere bepalingen over het bestuurlijk toezicht op het meerjarenplan

Artikel 259. Dit artikel herneemt artikel 176 van het Gemeentedecreet en artikel 177 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen, maar brengt het in lijn met de principes van het eentrapstoezicht die ook elders in dit ontwerp van decreet als uitgangspunt worden gehanteerd. Doordat er enkel nog sprake is van de mogelijkheid om te vernietigen en niet langer van een mogelijke schorsing, kan de tekst sterk worden vereenvoudigd. Door de integratie van het budget in het meerjarenplan is het ook niet langer noodzakelijk om te bepalen wat de gevolgen voor het budget zijn van het optreden van de toezichthoudende overheid tegen een meerjarenplan: door de vernietiging van het meerjarenplan of de aanpassing ervan, vervallen meteen ook de kredieten die erin vastgesteld zijn. Ook de bijzondere regels voor het bestuurlijk toezicht op het budget zijn niet langer noodzakelijk.

In dit ontwerp van decreet worden de situaties aangepast waarin de toezichthoudende overheid optreedt. Daarbij worden vier lijnen getrokken. De eerste lijn is de correcte informatieverstrekking aan de raadsleden, een noodzakelijke voorwaarde voor de werking van de lokale democratie. Het gaat dan om alle informatie die noodzakelijk is om een correcte beoordeling van het beleidsrapport te maken, niet uitsluitend om de verplichte schema's. Zo kunnen bijvoorbeeld ook de bedenkingen die de raad voor maatschappelijk welzijn heeft geformuleerd bij het ontwerp van beleidsrapport essentieel zijn voor de beoordeling ervan door de gemeenteraad (of omgekeerd). De tweede lijn is het financieel

evenwicht en moet ervoor zorgen dat de financiële toestand van een gemeente of een OCMW niet kan ontsporen. Dat is een herneming van artikel 176, §1, eerste lid, 1°, van het Gemeentedecreet en artikel 177, §1, eerste lid, 1°, van het OCMW-decreet. De derde lijn is een minimale garantie van de kwaliteit en gaat concreet na of het beleidsrapport en de digitale rapportering erover met elkaar in overeenstemming zijn. Als dat niet het geval is, dan is er een fundamenteel probleem met de kwaliteit van de registraties en kunnen we onvoldoende kwaliteitsgaranties bieden om te voldoen aan de Europese regels (zie de algemene toelichting 4.7.). De vierde lijn ten slotte is een uitdrukking van het realiteitsbeginsel en is inhoudelijk een herneming van artikel 176, §1, eerste lid, 2° en 3°, van het Gemeentedecreet en artikel 177, §1, eerste lid, 2° en 3°, van het OCMW-decreet. Concreet kan het bijvoorbeeld gaan om meerjarenplannen waarin een bestuur ontvangsten heeft opgenomen die het bestuur niet toekomen of uitgaven niet heeft opgenomen die het bestuur wel zal moeten doen (op basis van een wettelijke, een decretale of een contractuele verplichting). Het kan ook gaan om meerjarenplannen waarin bepaalde uitgaven maar gedeeltelijk opgenomen zijn, waardoor er geen sprake meer is van een correcte en volledige weergave van de te verwachten ontvangsten en uitgaven.

In afwijking van de termijn van dertig dagen die elders in dit ontwerp van decreet wordt gehanteerd voor het bestuurlijk toezicht, wordt de termijn van vijftig dagen hier aangehouden. Die langere termijn is noodzakelijk om een kwaliteitsvol toezicht op de meerjarenplannen en de aanpassingen ervan mogelijk te maken en zo te voldoen aan de Europese verplichtingen die daarvoor gelden. De toezichtstermijn begint pas te lopen nadat de gemeente heeft laten weten dat het beleidsrapport gepubliceerd is op de webtoepassing van het lokaal bestuur (met toepassing van artikel 286, §1) én de digitale rapportering erover heeft bezorgd (met toepassing van artikel 250). De nieuwe bepaling betekent in de praktijk dat de termijn ingaat de dag nadat het bestuur aan beide verplichtingen heeft voldaan.

De bijzondere procedure van goedkeuringstoezicht voor de gemeenten die een gewestwaarborg genieten (artikel 176, §4, van het Gemeentedecreet) werd niet behouden. Als er opnieuw gewestwaarborgen zouden worden toegekend voor leningen van gemeenten, moet op dat ogenblik worden geoordeeld of een afzonderlijke regeling noodzakelijk is. Die wordt dan logischerwijze opgenomen in de beslissing die die waarborg verleent, niet in dit ontwerp van decreet.

Aangezien de gemeente en het OCMW gezamenlijke beleidsrapporten delen, is het evident dat de vernietiging door de toezichthoudende overheid van het meerjarenplan van de gemeente (of een aanpassing ervan), de vernietiging impliceert van het meerjarenplan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (of de aanpassing ervan). Uiteraard geldt ook het omgekeerde.

Afdeling 5. De jaarrekening

Artikel 260. De eerste twee leden van dit artikel hernemen artikel 172, eerste en tweede lid, van het Gemeentedecreet en artikel 173, eerste en tweede lid, van het OCMW-decreet. De rest van dat artikel 172 van het Gemeentedecreet en 173 van het OCMW-decreet werd opgenomen in het volgende artikel van dit ontwerp van decreet, zodat de tekst hier dezelfde opmaak volgt als de artikelen over het meerjarenplan (art. 254 en 255 van dit ontwerp van decreet). Daarnaast worden hier ook artikel 171 van het Gemeentedecreet en artikel 172 van het OCMW-decreet deels hernomen. De besturen bepalen in hun organisatiebeheersingssysteem de concrete regels voor de actualisatie van de inventaris.

Het derde lid herneemt het eerste lid van de eerste paragraaf van artikel 173 van het Gemeentedecreet en het eerste lid van de eerste paragraaf van artikel 174 van het OCMW-decreet. De termijn voor het vaststellen van de jaarrekening wordt behouden, maar de tijdigheid van de jaarrekening is wel een aandachtspunt. Het is in het belang van het bestuur om zo snel mogelijk over een jaarrekening te beschikken, zodat het de informatie

uit die jaarrekening ook kan meenemen bij de aanpassingen van het meerjarenplan. Daardoor kunnen de raadsleden daarover ook met een betere kennis van zaken beslissen.

De rest van artikel 173 van het Gemeentedecreet en van artikel 174 van het OCMW-decreet werd niet hernomen. Als er bezwaren zijn tegen bepaalde verrichtingen, dan kan dat gemeld worden aan de toezichthoudende overheid. Dat geldt voor de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn, maar ook voor individuele raadsleden. Het heeft daarom geen zin om een afzonderlijke regeling voor dergelijke bezwaren van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn in het decreet op te nemen, zoals in het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet wel nog het geval was.

Artikel 261. Dit artikel herneemt artikel 172, derde tot vijfde lid, van het Gemeentedecreet en artikel 173, derde tot vijfde lid, van het OCMW-decreet. Daarbij wordt nu ook de toelichting expliciet vermeld en werd de term "beleidsnota" vervangen door "beleidsevaluatie", die de essentie van deze rapportering beter weergeeft. De informatie van de algemene boekhouding (de balans en de staat van opbrengsten en kosten) wordt nu ook opgenomen in de financiële nota, waardoor ze hier niet langer afzonderlijk vermeld wordt.

Afdeling 6. Bijzondere bepaling over het bestuurlijk toezicht op de jaarrekening

Artikel 262. De eerste paragraaf van dit artikel herneemt paragraaf 2 van artikel 173 van het Gemeentedecreet en paragraaf 3 van artikel 174 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. De vermelding van de provinciegouverneur wordt vervangen door "de toezichthoudende overheid", conform de algemene principes van de regeling van het toezicht in dit ontwerp van decreet. De derde paragraaf van dat artikel van het Gemeentedecreet en de vierde paragraaf van dat artikel van het OCMW-decreet, met de beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse Regering, worden daardoor ook niet hernomen. Wel worden in dit ontwerp van decreet een aantal randvoorwaarden geschetst voor de toepassing van het goedkeuringstoezicht, zoals dat in artikel 259 ook gebeurde voor het toezicht op de meerjarenplannen en de aanpassingen ervan. De jaarrekening kan enkel worden goedgekeurd als ze aan alle opgesomde voorwaarden voldoet.

In afwijking van de termijn van dertig dagen die elders in dit ontwerp van decreet wordt gehanteerd voor het bestuurlijk toezicht, wordt de termijn van honderdvijftig dagen hier aangehouden. Die langere termijn is noodzakelijk om een kwaliteitsvol toezicht op de jaarrekeningen mogelijk te maken en zo te voldoen aan de Europese verplichtingen die daarvoor gelden. Net als bij het meerjarenplan, wordt er ook toegevoegd dat de toezichtstermijn pas begint te lopen nadat de gemeente heeft laten weten dat de jaarrekening gepubliceerd is op de gemeentelijke website (met toepassing van artikel 286, §1, van dit ontwerp van decreet) én de digitale rapportering erover heeft bezorgd (met toepassing van artikel 250 van dit ontwerp van decreet). Dat betekent in de praktijk dat de termijn ingaat de dag nadat het bestuur aan beide verplichtingen heeft voldaan.

De volgende paragraaf herneemt paragraaf 3 van artikel 175 van het Gemeentedecreet, maar wordt aangepast omdat in artikel 260 van dit ontwerp van decreet de mogelijkheid voor de gemeenteraad om bezwaar te maken tegen bepaalde verrichtingen niet werd overgenomen uit het Gemeentedecreet. De vierde en vijfde paragraaf van dat artikel 175 van het Gemeentedecreet worden daarom ook niet hernomen.
Aangezien de gemeente en het OCMW gezamenlijke beleidsrapporten delen, is het evident dat de niet-goedkeuring van de jaarrekening van de gemeente door de toezichthoudende overheid de niet-goedkeuring impliceert van de jaarrekening van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (en omgekeerd).

Hoofdstuk 2. Andere rapporteringen

Artikel 263. In de regeling van het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet werden de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn relatief vaak geconfronteerd met bijsturingen van de planning, in de vorm van een budgetwijziging en/of een aanpassing van het meerjarenplan. Die rapportering was gestuurd door de noodzaak om de kredieten (de autorisatie) aan te passen, niet door inhoudelijke wijzigingen, die nochtans vaak veel relevanter zijn voor de raadsleden. In dit ontwerp van decreet wordt de rapportering aan de raad omwille van autorisatie beperkt, door de limitatieve kredieten op een hoog niveau te definiëren. Omdat het echter belangrijk blijft dat de raad de uitvoering van de planning kan opvolgen, wordt de verplichting opgelegd om tussentijds te rapporteren. Die opvolgingsrapportering is niet zozeer gericht op de bewaking van de kredieten, maar wel op de uitvoering van de beleidsdoelstellingen.

De raden kunnen zelf bepalen hoe vaak zij die rapportering wensen te krijgen. In dit ontwerp van decreet wordt enkel één minimale rapportering opgelegd, in het begin van de tweede jaarhelft, over de eerste jaarhelft. Uiteraard gaat die rapportering zowel over uitvoering van de beleidsdoelstellingen door de gemeente als door het OCMW. Het ligt dan ook voor de hand dat de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn dezelfde timing kiezen voor die opvolgingsrapportering.

Artikel 264. Dit artikel herneemt de tweede paragraaf van artikel 178bis van het Gemeentedecreet en de tweede paragraaf van artikel 179/1 van het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging.

Hoofdstuk 3. De ontvangsten- en uitgavencyclus

Artikel 265. Dit artikel herneemt artikel 156 van het Gemeentedecreet en artikel 158 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen, maar er wordt niet langer verwezen naar de kredieten van het budget, maar wel naar de ramingen van het meerjarenplan en de kredieten voor het lopende boekjaar in dat meerjarenplan. Deze nieuwe tekst lost het probleem op van verbintenissen die pas ingaan in het volgende boekjaar.

In de gevallen dat het bestuur nog geen kredieten heeft voor het lopende boekjaar, moet elke nieuwe verbintenis of elke aanpassing aan een bestaande verbintenis worden goedgekeurd door de gemeenteraad, respectievelijk de raad voor maatschappelijk welzijn. Dat kan het geval zijn als er nog geen aanpassing van het meerjarenplan gebeurde waarbij de kredieten werden vastgesteld, als die aanpassing van het meerjarenplan werd vernietigd door de toezichthoudende overheid of als ze nog niet werd bekendgemaakt op de gemeentelijke website en/of de digitale rapportering erover nog niet werd bezorgd aan de Vlaamse Regering. De gemeenteraad kan in die situatie echter niet eender welke verbintenis aangaan, maar enkel verbintenissen die passen in een verderzetting van reeds bestaande initiatieven. Een gelijkaardige beperking geldt in die situaties voor het uitvoeren van verbintenissen (zie hiervoor artikel 268 en de toelichting daarbij).

Artikel 266. Dit artikel herneemt artikel 160, §2, van het Gemeentedecreet en artikel 162, §2, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen. De andere paragrafen van beide artikelen worden niet hernomen. Voor de onderwerpen die daarin werden geregeld moeten de besturen in hun organisatiebeheersingssysteem een eigen regeling uitwerken.

Aan de tekst die hernomen werd van het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet wordt de mogelijkheid toegevoegd om een visum onder voorbehoud te geven, zodat de financieel directeur zijn visum niet noodzakelijk moet weigeren omdat er bijvoorbeeld onvoldoende kredieten beschikbaar zijn. Dat laat toe om dan de nodige maatregelen te treffen om aan de voorwaarden die bij het visum werden meegegeven te voldoen zodat de verbintenis op een wettige en regelmatige wijze tot stand kan komen.

De vermelding van de mogelijkheid om die bevoegdheid te delegeren, werd niet hernomen in dit ontwerp van decreet. Wel kan de financieel directeur, met toepassing van artikel 220, de uitoefening van die bevoegdheid toevertrouwen aan een ander personeelslid. Hij blijft echter steeds de verantwoordelijkheid dragen.

Artikel 267. Dit artikel herneemt artikel 161 van het Gemeentedecreet en artikel 163 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen, maar de weigeringen van het visum worden niet langer verzonden naar de provinciegouverneur. In de plaats daarvan moeten die weigeringen ter kennis gebracht worden van de gemeenteraad (respectievelijk de raad voor maatschappelijk welzijn), zodat die ook hier zijn controlerende rol kan spelen. Dit artikel geldt voor alle weigeringen van het visum, dus zowel wanneer een visum moest worden aangevraagd als wanneer dat vrijwillig gebeurde. De regeling voor het vrijwillig aanvragen van het visum moeten de besturen opnemen in hun organisatiebeheersingssysteem (zie artikel 219).

In dit ontwerp van decreet wordt een derde lid toegevoegd aan de hernomen tekst van het Gemeente- en OCMW-decreet, voor de uitzonderlijke situatie dat elke verbintenis moet worden voorgelegd aan de gemeenteraad of raad voor maatschappelijk welzijn (zie artikel 265, tweede lid). In dat geval is het de raad die het visum kan verlenen na weigering van de financieel directeur. De financieel directeur zal in die omstandigheden immers nooit een visum kunnen verlenen, omdat er geen kredieten beschikbaar zijn. Het ligt dan voor de hand om de raad zowel te laten viseren als de verbintenis te laten aangaan.

Artikel 268. Het tweede lid van dit artikel herneemt artikel 152 van het Gemeentedecreet en artikel 154 van het OCMW-decreet, maar de tekst werd grondig bijgestuurd. De beperking van de uitgaven geldt niet enkel als de raad de kredieten nog niet heeft vastgesteld, maar bijvoorbeeld ook als de digitale rapportering nog niet aan de Vlaamse overheid bezorgd werd (zie artikel 250) of er nog geen kennisgeving gebeurde aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking van het meerjarenplan op de webtoepassing van het lokaal bestuur (zie artikel 286, §2). Anderzijds wordt hier niet langer de bevoegdheid gegeven aan de Vlaamse Regering om een invulling te geven aan de voorlopige kredieten, maar worden in de tekst van het ontwerp van decreet zelf de krijtlijnen getrokken voor de besturen die nog geen uitvoerbare kredieten hebben. In dat geval mogen enkel nog uitgaven gebeuren die voortvloeien uit verbintenissen van het verleden of uit nieuwe verbintenissen voor de exploitatie die een loutere continuering zijn van wat al bestond. Nieuwe initiatieven zijn dus niet mogelijk, noch wat betreft investeringen, noch wat betreft de exploitatie. Deze bepaling hangt samen met een gelijkaardige beperking voor het aangaan van nieuwe verbintenissen door de gemeenteraad, in de situaties dat er nog geen kredieten beschikbaar zijn (zie hiervoor artikel 265).

In het eerste lid wordt expliciet bepaald dat er geen transacties kunnen gebeuren zonder dat er kredieten beschikbaar zijn, behalve bij toepassing van de uitzonderingsregeling opgenomen in artikel 269.

Artikel 269. Dit artikel herneemt artikel 157 van het Gemeentedecreet en artikel 159 van het OCMW-decreet, met enkele minimale redactionele aanpassingen.

Artikel 270. Dit artikel herneemt artikel 153 van het Gemeentedecreet en artikel 155 van het OCMW-decreet, maar de procedure wordt vereenvoudigd. De beslissing van de provinciegouverneur, gevolgd door een mogelijk beroep bij de Vlaamse Regering, wordt vervangen door één beslissing van de toezichthoudende overheid.

Artikel 271. Dit artikel herneemt ten dele het derde lid van paragraaf 4 van artikel 159 van het Gemeentedecreet. De rest van die paragraaf werd, met enkele terminologische en redactionele wijzigingen, hernomen in artikel 304, §6, van dit ontwerp van decreet, in de titel over de burgerparticipatie, waar het inhoudelijk bij aansluit.

In dit artikel wordt niet langer opgelegd dat het personeelslid van de gemeente dat instaat voor de praktische uitvoering van het beheer van dit budget moet worden aangeduid in overleg met het betrokken wijkcomité of burgerinitiatief. Het komt het bestuur zelf toe om het meest geschikte personeelslid te kiezen.

Artikel 272. Dit artikel herneemt artikel 163 van het Gemeentedecreet en artikel 165 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen. De redactie van het eerste lid van de eerste paragraaf van dat hernomen artikel werd sterk vereenvoudigd. Het derde lid van die paragraaf werd hier niet hernomen, maar opgenomen in het artikel met de bevoegdheden van de financieel directeur. Het tweede lid van paragraaf 1 herneemt de mogelijkheid om te werken met provisies, die opgenomen was in artikel 162, §4, van het Gemeentedecreet en artikel 164, §4, van het OCMW-decreet.

In paragraaf twee worden de bevelen van het college van burgemeester en schepenen (of het vast bureau), na weigering tot betaling, ter kennis gebracht van de gemeenteraad (of de raad voor maatschappelijk welzijn), in plaats van de provinciegouverneur, naar analogie van de nieuwe regeling voor de overruling van het visum. In paragraaf drie wordt de uitvoeringsbepaling niet langer behouden. De regeling die vroeger in het besluit van de Vlaamse Regering was opgenomen, wordt hier nu in de tekst van dit ontwerp van decreet zelf geïntegreerd.

Artikel 273. De gemeente en het OCMW blijven twee afzonderlijke rechtspersonen. Daarom blijft het nodig dat er een onderscheid gemaakt kan worden tussen de ontvangsten en uitgaven van de gemeente enerzijds en die van het OCMW anderzijds. De regels die gelden voor beide rechtspersonen zijn wel dezelfde. Daarom wordt er in dit ontwerp van decreet voor gekozen om alle bepalingen van dit hoofdstuk van overeenkomstige toepassing te maken op het OCMW, in plaats van in elk artikel opnieuw telkens de gemeente en het OCMW te vermelden. Artikel 271 wordt daarbij uitgesloten omdat de bevoegdheid, vermeld in artikel 304, §6, enkel de gemeente betreft.

Hoofdstuk 4. Bijzondere bepaling over het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Artikel 274. Dit artikel komt in de plaats van artikel 145 van het OCMW-decreet en verduidelijkt de verplichting van de gemeente tegenover het OCMW's. De gemeente staat borg voor het nakomen van de financiële verplichtingen van het OCMW, zodat de werking van het OCMW verzekerd is.

Hoofdstuk 5. Nadere uitwerking door de Vlaamse Regering

Artikel 275. Dit artikel herneemt artikel 179 van het Gemeentedecreet en artikel 180 van het OCMW-decreet. Daarnaast worden hier ook de bepalingen gegroepeerd uit de andere artikelen van titel IV van het Gemeentedecreet waarin de Vlaamse Regering eveneens belast werd met een (specifieke) uitvoering. Een nieuwe uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering betreft het vaststellen van de minimale inhoud van de documentatie die de raadsleden ter beschikking gesteld moet worden op het ogenblik dat de beleidsrapporten zullen worden besproken op de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn en het bepalen van de limitatieve kredieten.

Titel 5. De werking van het lokaal bestuur

Hoofdstuk 1. Akten van het lokaal bestuur

Afdeling 1. Opmaken en ondertekenen van akten

Artikel 276. In het regeerakkoord 2014-2019 van de Vlaamse Regering en het daaropvolgend initiatief Vlaanderen Radicaal Digitaal, wordt uitdrukkelijk gekozen voor een

digitale sprong voorwaarts bij de Vlaamse overheid en bij uitbreiding bij de lokale besturen. Dit artikel biedt een (duidelijke) rechtsgrond aan de besturen die ervoor kiezen om digitaal te werken en data uit te wisselen.

Veel besturen werken al in grote mate digitaal en ook de besluitvorming bij besturen verloopt steeds meer op een digitale manier via tal van elektronische toepassingen. Vaak wordt er echter nog een papieren document gecreëerd voor het ondertekenen en archiveren van het officiële stuk. De tekst van het eerste lid biedt een rechtsgrond aan de besturen om te kiezen voor de meest geschikte informatiedrager doorheen het hele proces. Dit ontslaat hen evenwel niet van de verantwoordelijkheid om – ongeacht de gekozen informatiedrager – in te staan voor een duurzame bewaring en toegankelijkheid overeenkomstig de regels en principes van de huidige archiverings- en openbaarheidswetgeving[85]. Dit wil o.m. zeggen dat besturen bij het invullen van hun actieve en passieve openbaarheidsverplichtingen moeten rekening houden met diegenen die moeilijk contact maken met de overheid in het algemeen en met zij die minder digitaalvaardig zijn in het bijzonder.

Het tweede lid creëert voor de besturen vervolgens ook duidelijkheid m.b.t. het elektronisch ondertekenen van stukken. Er bestaat op vandaag ook een waaier van mogelijkheden om elektronisch te ondertekenen. Deze zijn aanvaardbaar zolang ze voldoen aan de eisen van authenticiteit en integriteit, er kan m.a.w. geen discussie zijn over de identiteit van de ondertekenaar en inhoud van het document. De technische keuze kan daarbij ook aangepast worden aan het doel en de omstandigheden. Er is de mogelijkheid opgenomen om nadere voorwaarden te bepalen zo dit nodig blijkt en rekening houdend met de technologische ontwikkelingen.

Voor een optimale (digitale) werking en dienstverlening moet een administratie te allen tijde over actuele gegevens, documenten en akten beschikken. Vaak zitten deze echter versnipperd over diverse diensten en overheden in afzonderlijke toepassingen. Een burger, organisatie of ondernemer wordt geconfronteerd met een versnipperde dienstverlening en zeer uiteenlopende kanalen die niet noodzakelijk zijn aangepast aan hun behoeften. Om hieraan te verhelpen, biedt het derde lid aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid om specifieke voorwaarden en standaarden op te leggen voor alle betrokken actoren. Het is geenszins de bedoeling om de werking van de besturen verregaand te regelen, maar om – indien nodig – een aantal randvoorwaarden te creëren die vereist zijn om een degelijke (digitale) werking te kunnen garanderen. Als lokale besturen en diensten van andere overheden (en hun respectievelijke softwareleveranciers) zich aan dezelfde standaarden houden, kan men gegevens en toepassingen eenvoudiger met elkaar koppelen, waardoor een geïntegreerde dienstverlening voor burgers, organisaties en ondernemingen mogelijk wordt zonder ingewikkelde en dure integratie-operaties.

Artikel 277. Dit artikel herneemt inhoudelijk grotendeels artikel 180 van het Gemeentedecreet en grotendeels artikel 181 van het OCMW-decreet, met toevoeging van de bepaling inzake het zittingsverslag.

Gelet op de politiek bestuurlijke en ambtelijke integratie tussen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de gemeente zijn analoge bepalingen opgenomen voor de organen van de gemeente enerzijds en de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn anderzijds. De notulen van het vast bureau worden voortaan ondertekend door de voorzitter van het vast bureau, die van het bijzonder comité voor de sociale dienst door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

[85] Overeenkomstig het Archiefdecreet van 9 juli 2010 en het decreet 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Wat betreft het bijwonen van de vergaderingen en het opstellen en het medeondertekenen van de notulen van het bijzonder comité voor de sociale dienst, kan de algemeen directeur zijn bevoegdheid delegeren aan een personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Met toepassing van artikel 196, kan een beheersovereenkomst het kader bieden waarbinnen de algemeen directeur deze bevoegdheid kan toevertrouwen aan een personeelslid van de gemeente.

Gelet op de mogelijkheid om de notulen op digitale wijze op te stellen, te bewaren en te ondertekenen wordt ervoor geopteerd niet langer te spreken over 'de originelen' van de notulen.

Artikel 278. Dit artikel herneemt artikel 181 van het Gemeentedecreet en grotendeels artikel 182 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In paragraaf 1 van dit artikel wordt verduidelijkt wat de notulen dienen te vermelden. Daarnaast wordt ook bepaald dat de essentie van de tussenkomsten en van de mondelinge en schriftelijke vragen en antwoorden in een apart zittingsverslag moeten worden opgenomen. Dit zittingsverslag kan worden vervangen door een audio- of audiovisuele opname.
Gelet op de politiek bestuurlijke en ambtelijke integratie tussen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de gemeente zijn analoge bepalingen opgenomen voor de organen van de gemeente enerzijds en de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn anderzijds.

Bij een besloten zitting worden enkel de beslissingen genotuleerd.

Artikel 279. Dit artikel herneemt artikel 182 van het Gemeentedecreet en artikel 183 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

De bepalingen stipuleren wie bevoegd is om stukken van de organen te ondertekenen en, zo nodig, mee te ondertekenen. Deze uitgewerkte regeling onderstreept het belang dat gepaard gaat met de ondertekening van de stukken en de authenticiteit ervan.

Zo vallen bijvoorbeeld overeenkomsten en authentieke akten met betrekking tot beslissingen van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn onder de toepassing van dit artikel. Voorbeelden zijn de overeenkomsten en authentieke akten van aan- of verkoop, erfpacht, opstal. Enkel de voorzitter van de raad is samen met de algemeen directeur bevoegd om die te ondertekenen.

Met de reglementen van het bijzonder comité voor de sociale dienst waarnaar verwezen wordt in de vierde paragraaf van dit artikel wordt enkel het huishoudelijk reglement bedoeld en eventuele aanpassingen hiervan.

Artikel 280. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 183 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen, en bevat een analoge bepaling voor de voorzitter van het vast bureau.

In het eerste lid van dit artikel wordt bepaald dat de burgemeester de delegatie van zijn bevoegdheid tot ondertekening schriftelijk via een informatiedrager naar keuze doet. Hiermee wordt verduidelijkt dat de delegatie schriftelijk of digitaal kan gebeuren of via elke informatiedrager.

Artikel 281. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 183bis van het Gemeentedecreet en artikel 184 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen en met toevoeging van de bepaling inzake het zittingsverslag.

In het eerste lid van dit artikel wordt ook bepaald dat de delegatie van de bevoegdheid tot ondertekening schriftelijk via een informatiedrager naar keuze gebeurt. Hiermee wordt verduidelijkt dat de delegatie schriftelijk of digitaal kan gebeuren of via elke informatiedrager.

Het tweede lid van artikel 183bis van het Gemeentedecreet werd niet hernomen aangezien het doel van deze bepaling reeds voortvloeit uit het eerste lid van dit artikel waarin de delegatiemogelijkheid van de ondertekeningsbevoegdheid algemeen wordt geregeld.

Artikel 282. Gelet op de politiek bestuurlijke integratie tussen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de gemeente bevat dit ontwerp van decreet een bepaling met betrekking tot de delegatiemogelijkheden voor ondertekening van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

In het eerste lid van dit artikel wordt ook bepaald dat de delegatie van de bevoegdheid tot ondertekening schriftelijk via een informatiedrager naar keuze gebeurt. Hiermee wordt verduidelijkt dat de delegatie schriftelijk of digitaal kan gebeuren of via elke informatiedrager.

Artikel 283. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 184 van het Gemeentedecreet en artikel 185 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen en met toevoeging van de bepaling inzake het zittingsverslag.

In het eerste lid van dit artikel wordt bepaald dat de algemeen directeur zijn bevoegdheid tot ondertekening of medeondertekening kan opdragen aan één of meer personeelsleden van de gemeente, behalve die voor de ondertekening van de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad en van de notulen van het college van burgemeester en schepenen. Met toepassing van artikel 196, kan een beheersovereenkomst het kader bieden waarbinnen de algemeen directeur deze bevoegdheid kan toevertrouwen aan een personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. In het eerste lid wordt ook bepaald dat de delegatie van de bevoegdheid tot ondertekening schriftelijk via een informatiedrager naar keuze gebeurt. Hiermee wordt verduidelijkt dat de delegatie schriftelijk of digitaal kan gebeuren of via elke informatiedrager.

Het derde lid van dit artikel bevat een analoge regeling voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Dit ontwerp van decreet vermeldt niet dat de gemeenteraad hiervan op de hoogte moet worden gebracht.

Artikel 284. Dit artikel is gebaseerd op artikel 185 van het Gemeentedecreet en artikel 186 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Gelet op de politiek bestuurlijke en ambtelijke integratie tussen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de gemeente zijn analoge bepalingen opgenomen voor de organen van de gemeente enerzijds en de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn anderzijds.

Afdeling 2. Bekendmaking en inwerkingtreding

Onderafdeling 1. Bekendmaking

Artikel 285. De burger heeft recht op informatie van de overheid. De overheid moet zoveel mogelijk transparant zijn en overheidsinformatie is in het algemeen openbaar en

voor iedereen toegankelijk. Om dat recht voor de burger te onderstrepen wordt de bekendmakingsplicht van de lokale besturen in dit ontwerp van decreet uitgebreid.
Voortaan zullen naast de overzichtslijsten van de besluiten van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn, ook lijsten van besluiten van andere organen van het lokaal bestuur worden bekendgemaakt.

Gelet op de evolutie inzake digitalisering, wordt de manier waarop de bekendmaking van de lijsten moet gebeuren, aangepast. Artikel 252, §2, van het Gemeentedecreet en artikel 254, tweede lid, van het OCMW-decreet stelden dat "de lijst gedurende minstens twintig dagen openbaar gemaakt wordt op het gemeentehuis". De paragrafen 1 en 2 van dit artikel bepalen dat de overzichtslijst door de burgemeester respectievelijk de voorzitter van het vast bureau wordt bekendgemaakt via de webtoepassing van de gemeente.

Artikel 286. De in dit artikel vermelde besluiten moeten integraal worden bekendgemaakt.

In tegenstelling tot het OCMW-decreet worden de reglementen bekendgemaakt door de voorzitter van het vast bureau in plaats van door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Paragraaf drie kadert in een actief openbaarheidsbeleid. In aansluiting met het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur , kan de Vlaamse Regering bepalen dat via de webtoepassing van de gemeente ook nog andere besluiten en stukken moeten worden bekendgemaakt zoals bijvoorbeeld de besluiten houdende deontologische codes, de gecoördineerde versie van statuten, een lijst van de verzelfstandigde agentschappen. De Vlaamse Regering kan bovendien bepalen hoe lang alle besluiten en stukken op de webtoepassing raadpleegbaar moeten blijven.

Een grotere openbaarheid draagt bij tot een grotere betrokkenheid van de burger bij het lokaal bestuur.

Artikel 287. De burgemeester resp. de voorzitter van het vast bureau zorgt ervoor dat de bekendmaking op de webtoepassing van de lijsten van de besluiten vermeld in artikel 285 en van de besluiten vermeld in artikel 286 gebeurt binnen de 10 dagen na het nemen van de besluiten.

Voor zowel de bovenvermelde lijsten als besluiten wordt telkens de datum vermeld waarop ze via de webtoepassing worden bekendgemaakt. Voor de reglementen en verordeningen van de gemeenteraad, van het college van burgemeester en van de burgemeester evenals voor de reglementen van de raad voor maatschappelijk welzijn en van het vast bureau, moet de bekendmaking ook de datum bevatten waarop ze werden aangenomen.

De webtoepassing vermeldt ook op welke wijze de burger inzage kan krijgen van de besluiten die op de lijst zijn vermeld, en hoe hij hiertegen klacht kan indienen bij de toezichthoudende overheid. Als de toezichthoudende overheid een besluit heeft vernietigd, wordt de vernietiging van het besluit bekendgemaakt op de webtoepassing.

Onderafdeling 2. Inwerkingtreding van reglementen en verordeningen

Artikel 288. Dit artikel herneemt artikel 187 van het Gemeentedecreet en artikel 188 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

De reglementen en verordeningen, waarnaar dit artikel verwijst, treden in werking de vijfde dag na de bekendmaking ervan op de webtoepassing, tenzij anders bepaald. Dit geldt dus ook voor reglementen zoals bijvoorbeeld de rechtspositieregeling van het

personeel, het huishoudelijk reglement van de raad, het reglement inzake klachtenbehandeling.

Afdeling 3. Wijze van kennisgeving

Artikel 289. Dit artikel is gebaseerd op artikel 188 van het Gemeentedecreet en artikel 189 van het OCMW-decreet.

Het staat de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn, behoudens hetgeen bepaald is in de wet, dit ontwerp van decreet of een ander decreet, vrij in het huishoudelijk reglement te bepalen dat stukken op een andere wijze dan bij gewone brief worden meegedeeld of ter kennis gebracht. Er bestaat geen verplichting meer om steeds een gewone brief te sturen bovenop de vrij gekozen wijze van mededeling of kennisgeving.

Afdeling 4. Briefwisseling aan het lokaal bestuur

Artikel 290. Dit artikel is gebaseerd op artikel 189 van het Gemeentedecreet en artikel 190 van het OCMW-decreet.

Het register kan digitaal worden opgemaakt, bijgehouden en gearchiveerd indien aan de voorwaarde van blijvende toegankelijkheid en onveranderlijkheid wordt voldaan.

"Met briefwisseling wordt ook bedoeld een e-mail, een fax, maar bijvoorbeeld geen reclame, sms, spam, of informatie of berichtgeving op sociale media. De sociale media die door de gemeenten worden gebruikt zijn te beschouwen als extra communicatiekanalen naar de burgers. De berichtgeving op deze sociale media is informatief van aard en valt voornamelijk onder de verantwoordelijkheid van de gemeentelijke communicatieambtenaar. De informatie of berichtgeving vanwege de gemeenten op sociale media zijn niet te beschouwen als 'briefwisseling van de gemeente' als bedoeld in artikel 182, §4, Gemeentedecreet. De ingaande en uitgaande berichten op die sociale media worden niet beschouwd als briefwisseling aan of van de gemeente en moeten niet worden ingeschreven in het register van ingaande en uitgaande briefwisseling. Eventuele vragen die worden beantwoord middels de gemeentelijke sociale media zijn te vergelijken met de antwoorden die worden gegeven door een personeelslid met een loketfunctie." (Antwoord op schriftelijke vraag nr. 201 van 18 december 2015 van Bert Maertens).

Hoofdstuk 2. Wijze van berekening van termijnen

Artikel 291. Dit artikel herneemt artikel 190 van het Gemeentedecreet en artikel 191 van het OCMW-decreet.

Hoofdstuk 3. Goederen van het lokaal bestuur

Afdeling 1. Onroerende goederen

Artikel 292. Dit artikel herneemt artikel 191 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging, en herneemt grotendeels artikel 199 van het OCMW-decreet.

Door de algemene formulering van dit artikel vallen PPS-projecten hier ook onder en moeten zij niet apart worden vermeld. De regeling voor gemeente en openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is op die manier volledig gelijk.

Artikel 293. Dit artikel is gebaseerd op artikel 194, derde lid, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 194, derde lid, van het OCMW-decreet bood een wettelijke basis voor de wijze van vervreemding van onroerende goederen door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn: *de vervreemding van onroerende goederen moest openbaar gebeuren, behoudens indien er een grondige motivering wordt gegeven voor een afwijking daarvan*.
Het Gemeentedecreet voorzag niets over de vervreemding van onroerende goederen door de gemeente.
De omzendbrief van 1989, gevolgd door de omzendbrief van 2010/02 van 12 februari 2010, wilde die leemte opvullen door te stellen dat *het algemene beginsel dat bij elke onroerende vervreemding de openbare verkoop de algemene regel moet zijn en de onderhandse verkoop een uitzondering moet blijven. … Alleen als het bestuur voldoende kan aantonen, door middel van een bijzondere motivering, dat de onderhandse procedure gerechtvaardigd is om redenen van algemeen belang, zal de onderhandse verkoop aanvaard worden.*
Uit rechtspraak van de Raad van State (*RvSt nr. 212.929 van 5 mei 2011 inzake NV Grondmaatschappij van België en NV Westerdal / Kerkfabriek Sint- Clemens te De Haan – onderhandse verkoop van een onroerend goed door de kerkfabriek*) en de rechtsleer (J*. Dujardin, F. Vandendriessche, J. Adriaenssens, T. Gem. 2011/4, p. 241 e.v.*) blijkt dat er geen wets- of verordeningsbepaling aan een lokaal bestuur de verplichting oplegt om haar onroerend goed openbaar te verkopen en dat een omzendbrief lokale overheden niet kan verplichten om hun onroerende goederen via een openbare verkoop te vervreemden. Het antwoord op een parlementaire vraag over het principe van openbare verkoop, verplicht gesteld via de omzendbrief, legt uit dat het principe van openbare verkoop niet betekent dat andere verkoopprocedures, zoals de onderhandse verkoop, niet toegelaten zouden zijn. Maar dan moeten er afdoende redenen zijn om van de openbare verkoop af te wijken. Die redenen moeten uit de motivering blijken (Parlementaire vraag nr. 230 van 19 januari 2012 van Valérie Taeldeman over Administratieve overheden - Verkoop onroerend goed).

Het artikel in dit ontwerp van decreet biedt nu een duidelijke rechtsgrond voor de wijze waarop de gemeente, de autonome gemeentebedrijven, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3 hun onroerende goederen kunnen vervreemden. Het vaardigt op algemene wijze procedureregels uit die, om de gelijkheid te respecteren, moeten worden nageleefd bij de vervreemding van een onroerend goed door de lokale besturen.
Een decretale verankering van het principe van mededinging en transparantie biedt duidelijkheid en ruimere mogelijkheden voor het bestuur. Zo kan het bestuur kiezen welke procedure het meest voordelig is en leidt tot het verkrijgen van de beste prijs met de minste kosten, met de blijvende verplichting om de nodige transparantie en mededinging te garanderen bij de vervreemding van een onroerend goed.
Zo kan het lokale bestuur kiezen voor een openbare verkoop of voor een onderhandse verkoop met inachtneming van de algemene principes zoals transparantie, gelijkheid, mededinging, publiciteit waarbij alle mogelijke geïnteresseerde kopers de kans krijgen om mee te dingen.

Artikel 294. Dit artikel is gebaseerd op artikel 198 van het OCMW-decreet.

De bepaling van artikel 198 van het OCMW-decreet werd destijds overgenomen uit artikel 95 van de organieke wet. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met een belangrijk patrimonium kon er belang bij hebben het beheer van zijn gronden te laten verrichten door bijvoorbeeld een ter zake ervaren gemeentelijk bedrijf. Het kan niet de bedoeling zijn om in dit ontwerp van decreet voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn minder mogelijkheden op te nemen inzake het beheer van goederen.

Afdeling 2. Gemeentewegen

Artikel 295. Dit artikel herneemt artikel 192 van het Gemeentedecreet.

Hoofdstuk 4. Aanstellen van landmeters-experten

Artikel 296. Dit artikel herneemt artikel 192bis en 192quater van het Gemeentedecreet en artikel 199/1 en 199/3 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Hoofdstuk 5. Optreden in rechte

Artikel 297. Dit artikel is gebaseerd op artikel 193, §1, van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In paragraaf 1 wordt de algemene regeling van het Gemeentedecreet aangehouden. In paragraaf 2 wordt een parallelle bepaling opgenomen voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, rekening houdend met de wijzigingen in de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 298. Dit artikel is gebaseerd op artikel 193, §2, van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

In het eerste lid wordt de algemene regeling van het Gemeentedecreet aangehouden. In het tweede lid wordt een parallelle bepaling opgenomen voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, rekening houdend met de wijzigingen in de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 299. Dit artikel is gebaseerd op het eerste lid van artikel 201 van het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 201 van het OCMW-decreet bevatte een bepaling die als dusdanig niet voorkwam in het Gemeentedecreet. Het stelde onder meer dat de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in rechte optreedt voor de rechtsgedingen als eiser inzake de verrichtingen, vermeld in artikel 91 en 92 van het OCMW-decreet, alsmede de verrichtingen inzake het beheer van de goederen en de terugvordering van de kosten voor verleende hulp, overeenkomstig de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn, in naam van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De bepaling van artikel 201 OCMW-decreet met betrekking tot de bevoegdheid van de financieel beheerder om in rechte op te treden inzake de rechtsgedingen als eiser met betrekking tot de terugvordering van de kosten voor verleende hulp wordt in dit ontwerp van decreet hernomen, rekening houdend met de wijzigingen in de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Het bijzonder comité voor de sociale dienst is bevoegd voor de beslissingen inzake de toekenning van individuele steunaanvragen overeenkomstig artikel 113. De beslissing om een gerechtelijke procedure tot terugvordering van de kosten voor verleende hulp te starten ligt evenwel bij het vast bureau, of in voorkomend geval de raad voor maatschappelijk welzijn. De financieel directeur doet al het nodige om hier gevolg aan te geven.

Artikel 300. Dit artikel herneemt het tweede lid van artikel 201 van het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging.

Hoofdstuk 6. Digitale communicatie met de Vlaamse overheid

Artikel 301. Steeds meer data worden digitaal ingediend of doorgestuurd. Deze data worden verder verwerkt en kunnen als basis dienen voor het creëren van rechtsgevolgen. In toenemende mate verloopt dit proces automatisch waarbij het voor de ontvanger moeilijk te beoordelen is of de data gestuurd werd door een persoon die daartoe

gemachtigd is en of de toegestuurde data wel correct is. Zowel burgers, ondernemingen, organisaties als overheidsdiensten moeten er kunnen op vertrouwen dat data betrouwbaar en authentiek zijn en uitgaan van een daartoe gemachtigd persoon.

De ontwikkeling van een databank met enkele kerngegevens van de personen die de dagelijkse leiding hebben over een bestuur of organisatie is hiervoor noodzakelijk. Deze personen bepalen immers wie wat mag doen namens een bestuur of organisatie en kunnen hier ook op worden aangesproken. Zij zorgen er door het toevertrouwen van bevoegdheid voor dat de juiste persoon toegang krijgt tot een welbepaalde toepassing. Een wijziging in personeel of een verschuiving van taken kan en moet dan ook onder de verantwoordelijkheid van deze persoon opgevolgd worden.
Door deze databank van (hoofd)toegangsbeheerders aan te leggen kunnen systemen die instaan voor het gebruikers- en toegangsbeheer in een betrouwbare bron nagaan wie de hoofdverantwoordelijke is en deze persoon ook als (eerste) gebruiker in het systeem benoemen.

Onder diens verantwoordelijkheid en voor zijn bevoegdheid wordt het geschikte personeel aangeduid dat op een correcte en betrouwbare manier kan werken in de toepassingen namens het bestuur of de organisatie. Dit is in elk geval relevant voor de gegevensuitwisselingen die in dit ontwerp van decreet geregeld worden, zoals de digitale informatiestromen in het kader van toezicht, BBC en de mandatendatabank.

De besturen en organisaties hebben dan ook de taak de informatie over deze (hoofd)toegangsbeheerders te actualiseren (en deze gegevens onmiddellijk aan de aangeduide entiteit van de Vlaamse overheid te bezorgen).

Om de transparantie en toegankelijkheid voor het publiek met betrekking tot de betrokken besturen en organisaties te bevorderen, worden de gegevens uit de databank publiek gemaakt.

Titel 6. Participatie van de burger

Hoofdstuk 1. Klachtenbehandeling

Artikel 302. Dit artikel herneemt artikel 197 van het Gemeentedecreet en artikel 203 van het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 303. Dit artikel herneemt artikel 198 van het Gemeentedecreet en artikel 204 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen en een aanpassing in de indeling van de leden in paragraaf 2.

Het systeem van klachtenbehandeling maakt deel uit van het organisatiebeheersingssysteem.

De decretale verankering van de jaarlijkse rapportering aan de gemeenteraad en aan de raad voor maatschappelijk welzijn (naar analogie met het Vlaams parlement) houdt een versterking in van de gemeenteraad en van de raad voor maatschappelijk welzijn en draagt bij tot een verdere professionalisering van het klachtenmanagement. De jaarlijkse rapportering heeft oog voor de link met het kwaliteitsbeleid en de verbetering van de dienstverlening.

Hoofdstuk 2. Inspraak, voorstellen van burgers en verzoekschriften aan de organen van het lokaal bestuur

Artikel 304. Dit artikel is gebaseerd op artikel 199, 200 §§1, 2 en 4, 200bis, eerste lid, 201, eerste lid, en 204 van het Gemeentedecreet en op artikel 205, 206, eerste lid, 210, eerste lid, en 213 van het OCMW-decreet.

Gelet op de politiek bestuurlijke integratie tussen de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, zijn analoge bepalingen opgenomen voor de organen van de gemeente enerzijds en de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn anderzijds.

Om het belang van de burgerparticipatie nog meer te accentueren, zal het lokaal bestuur een eigen beleid voeren omtrent de participatierechten. De mogelijkheid voor burgers om voorstellen en vragen op de agenda van de gemeenteraad en van de raad voor maatschappelijk welzijn in te schrijven, of verzoekschriften in te dienen bij de organen van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, blijft hierbij gegarandeerd en de regeling wordt sterk vereenvoudigd. Door deze kaderregeling wordt de autonomie van het lokaal bestuur versterkt.

De voorstellen en vragen vermeld in paragraaf 1 van dit artikel gaan over het recht van de inwoners om punten op de agenda van de gemeenteraad of de OCMW-raad in te schrijven. In de regeling van het Gemeente-en OCMW-decreet is daaraan een voorwaarde gekoppeld inzake een minimum aantal handtekeningen. In dit ontwerp van decreet moeten de raden een beleid voeren op het vlak van betrokkenheid van de burgers of doelgroepen. De verdere modaliteiten van paragraaf 1 zullen bijgevolg deel uitmaken van een reglement van de raad.

De verzoekschriften vermeld in paragraaf 2 van dit artikel kunnen ingediend worden bij elk orgaan van de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (zoals bijvoorbeeld de burgemeester). Deze paragraaf 2 is een verlengde van artikel 28 van de grondwet dat stelt dat "ieder het recht heeft verzoekschriften, door één of meer personen ondertekend, bij de openbare overheden in te dienen […]"

Gelet op het belang van een evenwichtige man-vrouwverhouding, blijft deze regeling behouden voor advies- en overlegorganen van de gemeente. Paragraaf 3 van dit artikel herneemt het principe van artikel 200 van het Gemeentedecreet in verband met de genderverhouding. Eveneens wordt in paragraaf 3 het principe hernomen dat gemeenteraadsleden en leden van het college van burgemeester en schepenen geen stemgerechtigd lid kunnen zijn van de adviesraden en overlegstructuren.

De gemeenteraden en raden voor maatschappelijk welzijn moeten de decretaal voorgeschreven participatiemogelijkheden voor de burgers en de mogelijkheden die zij zelf bieden, uitwerken in een reglement. Dit laat maatwerk toe, zodat de regelingen kunnen worden afgestemd op de eigen noden en gebruiken. Het betekent een versterking van de rol van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn.

De besturen kunnen de participatie op diverse wijzen vormgeven. Een gemeenteraad zou bijvoorbeeld kunnen beslissen om een deel van het meerjarenplan jaarlijks concreet te laten invullen in een participatief traject, waarvan hij de voorwaarden bepaalt en dat het college van burgemeester en schepenen dan uitvoert. Bij die voorwaarden kan dan bijvoorbeeld gedacht worden aan een timing voor het indienen van de voorstellen en de wijze waarop daarover gerapporteerd wordt in de beleidsrapporten.

De zesde paragraaf van dit artikel herneemt ten slotte het grootste deel van paragraaf 4 van artikel 159 van het Gemeentedecreet. Dat artikel van het Gemeentedecreet regelde het budgethouderschap, een concept dat niet in die vorm hernomen wordt in dit ontwerp van decreet: de diverse verschillende delegatiemogelijkheden worden niet langer decretaal geregeld, maar moeten door het bestuur in het organisatiebeheersingssysteem worden uitgewerkt. De mogelijkheid om te werken met wijkcomités en burgerinitiatieven wordt wel hernomen in dit ontwerp van decreet, maar wordt verplaatst naar dit hoofdstuk, waar het inhoudelijk beter bij aansluit. Daarbij werden enkele terminologische en redactionele aanpassingen gedaan.

Hoofdstuk 3. De gemeentelijke volksraadpleging

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 305. Dit artikel herneemt artikel 205, eerste lid, en artikel 214, §1, van het Gemeentedecreet.

Wat betreft de aangelegenheden die het onderwerp kunnen uitmaken van een volksraadpleging, mag uit het tweede lid van dit artikel niet worden afgeleid dat elk onderwerp met financiële gevolgen zou worden uitgesloten. Dat zou enkel het geval zijn wanneer het antwoord op de vraag uitsluitend en rechtstreeks gevolgen zou hebben voor de gemeentelijke financiën. Het meerjarenplan als dusdanig kan niet het voorwerp uitmaken van een volksraadpleging, maar een daarin opgenomen investeringsproject bijvoorbeeld wel.

Uit de adviespraktijk van de Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen blijkt dat naast aangelegenheden van zuiver gemeentelijk belang, ook aangelegenheden van gemengd belang kunnen worden aanvaard.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat de dossiers die onder de bevoegdheid van het bijzonder comité voor de sociale dienst vallen, als persoonlijke aangelegenheden moeten worden beschouwd en dus niet het voorwerp kunnen uitmaken van een volksraadpleging.

Artikel 306. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 214, §2, van het Gemeentedecreet. Aangezien de Senaat niet langer rechtstreeks verkozen wordt, wordt deze niet meer vermeld in het eerste lid van het artikel.

Artikel 307. Dit artikel herneemt 218 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

De keuze voor een vraag die enkel kan worden beantwoord met ja of nee, heeft als doel een duidelijke en ondubbelzinnige vraagstelling te bekomen. In haar advies van 20 maart 2001 identificeerde het Wetenschappelijk Comité van de Commissies voor de Politieke Vernieuwing (0797/002 (Kamer)/2-416/2 (Senaat)) het gebruik van gesloten keuzevragen van het type "ja" en "nee" als één van de kwalitatieve vereisten van de vraagstelling bij een volksraadpleging. Het Comité adviseerde daarnaast ook de volgende vereisten in acht te nemen:

geen dubbele negaties in de vraag («ja» indien voorstander, «neen» indien tegenstander);
eenheid van onderwerp;
laten kiezen voor concrete mogelijkheden en geen principes (het moet zowel duidelijk zijn waar men voor kiest als wat men verwerpt);
geen gebruik van suggestieve termen en argumenten in de vraagtekst;
geen gebruik van suggestieve termen en argumenten in de inleidende tekst (die zo minimaal mogelijk moet zijn).

Artikel 308. De doelstelling van dit artikel is om een decretale basis op te nemen voor de adviescommissie, en haar werking, hetgeen in het Gemeentedecreet ontbrak. Via dit artikel wordt de huidige praktische werkwijze van de commissie, waarbij rechtstreeks advies wordt verstrekt aan initiatiefnemers, de besturen en de Vlaamse Regering decretaal verankerd.

Afdeling 2. De volksraadpleging op initiatief van de inwoners

Artikel 309. Dit artikel herneemt artikel 205, tweede lid, van het Gemeentedecreet.

Artikel 310. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 206 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Het verzoek wordt met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs bij het bestuur ingediend. In dit ontwerp van decreet wordt bepaald dat de Vlaamse Regering kan bepalen dat ook andere manieren van indiening van het verzoek mogelijk zijn. Op deze manier wordt ruimte gemaakt voor een eventuele digitale wijze van indiening.

Artikel 311. Dit artikel herneemt gedeeltelijk artikel 207 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Het artikel werd aangepast om in overeenstemming te zijn met het formulier, dat daarvoor werd vastgesteld en dat uit twee delen bestaat, namelijk verzoekschrift en petitielijst. Het formulier is beschikbaar via een webtoepassing van de Vlaamse overheid.

Het begrip "ontvankelijk" verzoekschrift wordt niet hernomen omdat het mogelijks verwarring in de hand werkt. In de plaats daarvan worden de verplichtingen van de initiatiefnemers eenduidig omschreven.

Artikel 312. Dit artikel herneemt gedeeltelijk artikel 209 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Enkel de bepalingen die van toepassing zijn op personen die om een volksraadpleging verzoeken, worden hier hernomen. De vereisten voor de deelnemers aan de volksraadpleging worden vermeld in artikel 317, een meer toepasselijke plaats in de tekst.

Artikel 313. Dit artikel somt de taken van het college op. Het college controleert de formele vereisten die van de initiatiefnemers verwacht worden, evenals de vereisten die betrekking hebben op de vraagstelling zelf. De resultaten van dit onderzoek worden in een gemotiveerd advies meegedeeld aan de gemeenteraad. Er wordt efficiëntiewinst bereikt door het college niet te verplichten meteen over te gaan tot de tijdrovende telling en controle van de geldigheid van het aantal handtekeningen op de petitielijst. Welk onderzoek eerst gebeurt, wordt overgelaten aan de autonomie van de gemeente.

Artikel 314. Dit artikel herneemt gedeeltelijk artikel 215 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Aansluitend bij artikel 313, moet pas tot inschrijving op de agenda van de gemeenteraad worden overgegaan van zodra de controle, bedoeld in dit artikel, is afgerond. De gemeenteraad kan dan debatteren op grond van het gemotiveerde advies van het college, en beslist uiteindelijk over de toelaatbaarheid van het verzoek.

De zinsnede "tenzij de gemeenteraad kennelijk onbevoegd is" uit artikel 215 van het Gemeentedecreet wordt niet hernomen. Deze bepaling suggereerde immers dat van de voorzitter van de gemeenteraad nog een extra controle werd verwacht, wat niet het geval is.

Artikel 315. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 208 van het Gemeentedecreet.

Er wordt afgestapt van de verplichte volgorde waarbij het college van burgemeester en schepenen eerst de handtekeningen moest tellen voordat de vereisten van het verzoekschrift en de toelaatbaarheid van het verzoek werden gecontroleerd.

Afdeling 3. Voorafgaand aan de volksraadpleging

Artikel 316. Dit artikel herneemt artikel 217 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging. De gemeente neemt afdoende maatregelen om de inwoners effectief te bereiken en te informeren.

Artikel 317. In deze bepaling worden artikel 210 van het Gemeentedecreet en artikel 209 van het Gemeentedecreet, voor wat betreft de deelnemers aan de volksraadpleging, samengevoegd, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 318. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 212bis van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met dien verstande dat in punt 3° van paragraaf 1 nu wordt bepaald dat het model van attest van de burgemeester waaruit de uitoefening van het beroep van schipper, marktkramer of kermisreiziger blijkt, wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering, en dat in punt 7° van paragraaf 1 van dit artikel nu wordt bepaald dat de onmogelijkheid om zich in het stemlokaal aan te melden door de burgemeester kan vastgesteld worden op grond van een verklaring op erewoord in geval de betrokkene geen bewijsstukken kan voorleggen. De Vlaamse Regering bepaalt het model van de verklaring op erewoord dat de betrokkene moet indienen en het model van attest dat door de burgemeester moet worden afgegeven. Zo wordt dit artikel in overeenstemming gebracht met artikel 56, §2, 7°, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Afdeling 4. Verloop van de volksraadpleging

Artikel 319. Dit artikel herneemt artikel 211 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 320. Dit artikel herneemt artikel 212bis, §4, van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 321. Dit artikel herneemt artikel 212 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Artikel 322. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 219 van het Gemeentedecreet, met dien verstande dat de verwijzing naar de procedure bedoeld in het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 in dit ontwerp van decreet niet wordt hernomen.

Afdeling 5. Na de volksraadpleging

Artikel 323. Dit artikel herneemt artikel 220 van het Gemeentedecreet.

Artikel 324. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 218bis van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging. In dit ontwerp van decreet wordt de bekendmaking aan het gemeentehuis niet hernomen, waardoor ook andere manieren van bekendmaking mogelijk worden. Dit maakt ruimte voor een bekendmaking op digitale wijze.

Artikel 325. Dit artikel herneemt artikel 213 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen.

Titel 7. Het bestuurlijk toezicht

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 326. Dit artikel herneemt gedeeltelijk artikel 248 van het Gemeentedecreet en artikel 248 van het OCMW-decreet.

In artikel 248 van het Gemeentedecreet en 248 van het OCMW-decreet werd de toezichthoudende overheid beschouwd als de Vlaamse Regering (bij delegatie de

Vlaamse minister van Bestuurszaken) en namens de Vlaamse regering de provinciegouverneur die handelt overeenkomstig de instructies van de Vlaamse Regering.
In dit ontwerp van decreet gaat men uit van één toezichthouder. De toezichthoudende overheid wordt in dit ontwerp van decreet dan ook omschreven als: de Vlaamse Regering (bij delegatie de Vlaamse minister van Bestuurszaken) of namens de Vlaamse regering de provinciegouverneur die handelt overeenkomstig de instructies van de Vlaamse Regering
De wijziging bestaat er bijgevolg in dat slechts één van beiden gevat kan worden als toezichthoudende overheid en het bestuurlijk toezicht zal uitoefenen, wat de eenheid van toezicht garandeert.
Hierbij kan principieel gelden dat de provinciegouverneurs de klachten in het raam van het bestuurlijk toezicht zullen behandelen, maar dat de minister te allen tijde het dossier voor beslissing naar zich toe kan trekken.
Onverminderd de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State, is de beslissing van de toezichthoudende overheid ten aanzien van de klager en het bestuur definitief, ongeacht of deze beslissing werd genomen door de provinciegouverneur of de Vlaamse minister van Bestuurszaken. Hierdoor wordt vermeden dat klagers de minister beschouwen als een beroepsinstantie ten aanzien van de beslissing van de gouverneur, alsook dat er tegenstrijdige beslissingen worden genomen.
In de verdere bepalingen inzake het bestuurlijk toezicht zal er nog enkel sprake zijn van de 'toezichthoudende overheid' en wordt er dus niet meer expliciet verwezen naar 'provinciegouverneur' of 'Vlaamse Regering'.
Gemeenteoverheid wordt gedefinieerd als 'de organen en personeelsleden van de gemeente en de autonome gemeentebedrijven die een beslissing nemen'.

Als gemeenteoverheid zullen bijgevolg worden beschouwd: de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, de algemeen directeur, de financieel directeur, de diensthoofden en andere personeelsleden en organen die een beslissing nemen.
Ook de organen en personeelsleden van de autonome gemeentebedrijven die een beslissing nemen, worden als gemeenteoverheid aangemerkt.
Voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt er een parallelle definitie opgenomen.
Als openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bijgevolg beschouwd: de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau, de algemeen directeur, de financieel directeur, de diensthoofden en andere personeelsleden en organen die een beslissing nemen waaronder ook het bijzonder comité voor de sociale dienst.
"De verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn" moeten hier niet vermeld worden omdat ze in dit ontwerp van decreet worden ondergebracht in deel II. Ze worden beschouwd als samenwerkingsvormen (zoals de IGS) en niet als verzelfstandigingsvormen (zoals de autonome gemeentebedrijven).

Artikel 327. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 249 van het Gemeentedecreet en artikel 249 van het OCMW-decreet, met een redactionele wijziging.

De mogelijkheid die het OCMW-decreet voorzag voor het college van burgemeester en schepenen om beroep in te stellen bij de toezichthoudende overheid tegen een besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat het gemeentelijk belang zou schaden, werd in artikel 557 van dit ontwerp van decreet enkel behouden voor de randgemeenten en Voeren en niet voor de andere Vlaamse gemeenten wegens de politiek bestuurlijke integratie.

Artikel 328. Dit artikel herneemt artikel 250 van het Gemeentedecreet en artikel 250 van het OCMW-decreet.

Artikel 329. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 251, §1, §2 en §4, van het Gemeentedecreet en artikel 251, eerste, tweede en vierde lid, van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen en met vervanging van de indeling in paragrafen door een indeling in leden.

In het eerste lid van dit artikel wordt bepaald dat de wijze van communicatie tussen de onder toezicht staande overheid, de toezichthoudende overheid en, in voorkomend geval, de indiener van de klacht nog verder zal bepaald worden in een besluit van de Vlaamse Regering. Onder het begrip "communicatie" moet o.m. begrepen worden alle kennisgevingen, verzendingen en opvragingen. "De onder toezicht staande overheid" moet begrepen worden als de gemeenteoverheid, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de een- en meergemeentezones en de hulpverleningszones, als vermeld in artikel 326, en de welzijnsverenigingen, vermeld in artikel 485.

Het tweede lid bepaalt dat naast de spontane verzending van besluiten ook de spontane kennisgeving van besluiten niet voor gevolg kan hebben dat de termijn voor het toezicht een aanvang neemt. Deze bepaling wordt ingelast in het licht van artikel 332, §2, dat bepaalt welke kennisgevingen aan de toezichthoudende overheid de toezichttermijn wel een aanvang doet nemen.
De volgende kennisgevingen en verzendingen doen de termijn om het toezicht uit te oefenen opnieuw een aanvang nemen:

- De kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de publicatie van de publicatieplichtige besluiten, vermeld in artikel 286, §1 en 2, van dit ontwerp van decreet;
- De kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden vermeld in artikel 285, §1, 1° en 2°, en artikel 285, §2, 1° en 2°, van dit ontwerp van decreet;
- De verzending van de besluiten die naar aanleiding van een klacht of ambtshalve door de toezichthoudende overheid werden opgevraagd.

De bepaling van artikel 251, §3, van het Gemeentedecreet en artikel 251, derde lid, van het OCMW-decreet werd niet hernomen. De algemene bepaling van artikel 190 van het Gemeentedecreet en artikel 191 van het OCMW-decreet is immers ook van toepassing op de berekening van de toezichtstermijn. Deze algemene bepaling wordt hernomen in artikel 291.

Hoofdstuk 2. Algemeen bestuurlijk toezicht

Artikel 330. De gemeente en het OCMW moeten de toezichthoudende overheid in kennis stellen van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van aangelegenheden vermeld in artikel 285, §1, 1° en 2°, en artikel 285, §2, 1° en 2°, en van de publicatieplichtige besluiten vermeld in artikel 286, §1 en §2. De bekendmaking en de kennisgeving moeten op dezelfde dag gebeuren.

Artikel 331. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 254 van het Gemeentedecreet en artikel 256 OCMW-decreet, met een redactionele wijzigingen en met vervanging van de indeling in paragrafen door een indeling in leden.

De toezichthoudende overheid kan altijd overgaan tot ambtshalve opvraging van besluiten van een gemeenteoverheid of van een OCMW zoals aangegeven in de eerste paragraaf.
Het is niet de bedoeling dat besluiten van de gemeenteoverheid en het OCMW die verplicht moeten bekendgemaakt worden op de webtoepassing van de gemeente ingevolge artikel 286, §1 en §2, ambtshalve worden opgevraagd. Door de verplichte publicatie op de webtoepassing van de gemeente zijn deze besluiten immers al digitaal beschikbaar voor de toezichthoudende overheid. Als een gemeenteoverheid of een OCMW

het besluit niet bekendmaakt op de webtoepassing van de gemeente, kan de toezichthoudende overheid het besluit ambtshalve opvragen.

Artikel 332. Dit artikel wijzigt de toezichtsprocedure van artikel 255 van het Gemeentedecreet en artikel 257 en 258 van het OCMW-decreet.

De eerste paragraaf van dit artikel geeft de toezichthoudende overheid de bevoegdheid om een besluit van een gemeenteoverheid of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te vernietigen.
De schorsing als bewarende toezichtmaatregel, zoals opgenomen in het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet, is niet meer mogelijk.

De toezichtstermijn bedraagt 30 dagen met uitzondering van de termijnen voor de BBC-beleidsrapporten (een termijn van 50 dagen voor het meerjarenplan en 150 dagen voor de jaarrekening - zie artikel 243, 259 en 262).

Het derde lid van de eerste paragraaf is nieuw. Het schrijft de verplichting in om alle opmerkingen en besluiten van de toezichthoudende overheid ter kennis te brengen van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn. Het gaat daarbij niet enkel om opmerkingen of besluiten naar aanleiding van een klacht, maar ook om opmerkingen die ambtshalve worden geformuleerd, bijvoorbeeld naar aanleiding van het onderzoek van de beleidsrapporten. Ook wanneer de toezichthoudende overheid niet optreedt, maar wel opmerkingen formuleert, is het immers vaak relevant voor de raadsleden om daar kennis van te krijgen, zodat ze er rekening mee kunnen houden bij latere gelijkaardige beslissingen.

Eén van de uitgangspunten om het bestuurlijk toezicht te optimaliseren is de doorlooptijd van de procedure zo kort mogelijk te houden. De afschaffing van de schorsing als bewarende toezichtmaatregel (en bijgevolg ook de mogelijkheid voor het bestuur om binnen de zestig dagen het geschorste besluit te rechtvaardigen, in te trekken of aan te passen) draagt daar onder meer toe bij.

De berekeningswijze van de toezichtstermijn is ook gewijzigd in vergelijking met het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet. Zo bepaalt de tweede paragraaf dat de toezichtstermijn ingaat de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst met beknopte omschrijving van de aangelegenheden die door de gemeenteoverheid en het OCMW werden behandeld (de lijstbesluiten). Het betreft de lijstbesluiten vermeld in artikel 285, §1, 1° en 2°, en 285, §2, 1° en 2°, van de gemeenteraad, de raden van bestuur van de autonome gemeentebedrijven en van de raad voor maatschappelijk welzijn en van de algemene vergadering en van de raad van bestuur van de welzijnsvereniging. Voor de publicatieplichtige besluiten vermeld in artikel 286, §1, en 286, §2, geldt dezelfde berekeningswijze. De verplichte bekendmaking, zowel voor de gemeenteoverheid, het OCMW als de welzijnsvereniging, op de webtoepassing van de gemeente zal de informatie, die voorheen werd ingezonden in het kader van het bestuurlijk toezicht, digitaal beschikbaar maken voor de toezichthoudende overheid. Op die manier kan de verzending op papier tussen de besturen en de toezichthoudende overheid aanzienlijk beperkt worden.

Voor de besluiten die vallen onder het eerste lid van de tweede paragraaf start de termijn van toezicht op de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente. Voor de andere besluiten bepaalt het tweede lid van de tweede paragraaf dat de termijn van toezicht start op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit door de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn na opvraging bij klacht of ambtshalve opvraging door de toezichthoudende overheid.

De derde paragraaf van dit artikel bepaalt dat een klacht tegen een lijstbesluit van de gemeenteraad, de raad van het bestuur van de autonome gemeentebedrijven of van de raad voor maatschappelijk welzijn of de algemene vergadering en de raad van bestuur van de welzijnsvereniging, vermeld in artikel 285, §1, 1° en 2°, en 285, §2, 1° en 2°, of de publicatieplichtige besluiten, vermeld in artikel 286, §1, en 286, §2, moet ingediend worden binnen dertig dagen, op straffe van niet -ontvankelijkheid die volgen op de dag van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente.

De vierde paragraaf van dit artikel bepaalt dat de toezichtstermijn wordt gestuit door de verzending van een klacht op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering, zoals dit ook het geval was in het Gemeente- en OCMW-decreet. Klachten die niet op de door de Vlaamse Regering voorgeschreven wijze worden ingediend en/of laattijdig worden ingediend, stuiten de toezichtstermijn niet en zijn onontvankelijk.
Ook hier is de berekeningswijze van de toezichtstermijn gewijzigd om de doorlooptijd van de procedure in te korten.
In plaats van de toezichtstermijn opnieuw te laten ingaan de derde dag die volgt op de dag van de verzending van de klacht, zoals bepaald werd in het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet, start de termijn de dag die volgt op de dag van verzending van de klacht.

De vijfde paragraaf van dit artikel bepaalt dat de termijn gestuit wordt door de opvraging van het besluit door de toezichthoudende overheid. Dit geldt zowel in geval van een ambtshalve opvraging als in geval van een opvraging na ontvangst van een klacht.
Als andere stukken of het standpunt van de gemeenteoverheid of het OCMW bijkomend worden opgevraagd binnen de lopende toezichtstermijn stuit dit de termijn niet meer.
Een nieuwe toezichtstermijn van dertig dagen begint te lopen de dag die volgt op de verzending van het besluit door de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De zesde paragraaf van dit artikel voert de 'van rechtswege nietigheid' in ingeval een gemeenteoverheid of een OCMW nalaat opgevraagde besluiten te bezorgen aan de toezichthoudende overheid. Uit de toezichtspraktijk bleek dat er in een aantal gevallen lang kon duren vooraleer een gemeenteoverheid of een OCMW uiteindelijk het besluit en bijhorende stukken bezorgde aan de toezichthoudende overheid, hetgeen leidde tot een (te) lange behandelingstermijn van het dossier.
Als de toezichthoudende overheid een besluit opvraagt, moet de gemeenteoverheid of het OCMW binnen een termijn van 30 dagen volgend op de dag van de verzending van de opvraging aan deze vraag voldoen. Als de gemeenteoverheid of het OCMW nalaat om binnen deze termijn het gevraagde besluit te versturen, stuurt de toezichthoudende overheid een herinnering, waarin expliciet is opgenomen dat als het gevraagde besluit na een nieuwe termijn van 30 dagen nog niet is verzonden, het betreffende besluit van rechtswege nietig is. Deze herinneringsbrief wordt verstuurd na het verstrijken van de oorspronkelijke termijn van 30 dagen. Bij een opvraging wordt naast het besluit ook het standpunt van de gemeenteoverheid of het OCMW en eventuele bijkomende informatie gevraagd. De sanctie van "van rechtswege nietigheid" heeft alleen uitwerking op het niet insturen van het besluit zelf.
Als de gemeenteoverheid of het OCMW het besluit wel tijdig toestuurt, maar nalaat verdere informatie te verschaffen, zal de toezichthoudende overheid oordelen op basis van de motivering van het besluit en de aanwezige stukken van het dossier. Er kan dan bij de gemeenteoverheid of het OCMW wel nog aangedrongen worden op bijkomende informatie, maar dit zal niet beletten dat de toezichtstermijn verder loopt.
De invoering van deze van rechtswege nietigheid heeft eveneens tot doel de maximum doorlooptijd van een dossier te verkorten.
De toezichthoudende overheid zal deze ambtshalve nietigheid onmiddellijk melden aan de gemeenteoverheid of het OCMW.

Artikel 333. Dit artikel herneemt gedeeltelijk artikel 258 van het Gemeentedecreet en artikel 261 van het OCMW-decreet en bepaalt de wijze waarop de toezichthoudende overheid de indiener van een klacht op de hoogte houdt van de behandeling van zijn klacht.

De wijze van informeren van de klager over de behandeling van zijn klacht wordt gewijzigd in die zin dat de verwijzingen naar de schorsing worden geschrapt. De enige mogelijke toezichtmaatregel betreft de vernietiging van het besluit.

Doordat de behandelingstermijn van een klacht in dit ontwerp van decreet wordt teruggebracht, vervalt de noodzaak om de klager tussentijds op de hoogte te brengen van de stand van zaken. In de vroegere bepaling was opgenomen dat de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht minstens om de 3 maanden moest informeren over de stand van zaken. In de huidige regeling moet een dossier binnen 3 maanden afgehandeld zijn.

Bijvoorbeeld: Op maandag 3 oktober beslist de gemeenteraad tot verkoop van een onroerend goed. De lijst met vermelding van dit besluit werd gepubliceerd op woensdag 12 oktober. Op dezelfde dag wordt de toezichthoudende overheid daarvan in kennis gesteld.
De toezichtstermijn vangt aan op donderdag 13 oktober nl. de dag volgend op de kennisgeving van de (publicatie) bekendmaking.
Op 14 oktober wordt een aangetekende klacht ingediend tegen het besluit.

De klacht werd ingediend op vrijdag 14 oktober, dus tijdig (De laatste dag voor de klager is in dit voorbeeld vrijdag 11 november, maar omdat dat een wettelijke feestdag is, gevolgd door een weekend, loopt de termijn tot maandag 14 november).

De toezichtstermijn wordt gestuit door de verzending van de aangetekende klacht. De toezichthoudende overheid vraagt het besluit van de gemeenteraad op maandag 17 oktober, wat de termijn opnieuw stuit. De nieuwe termijn van toezicht gaat in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagd besluit.

De gemeenteoverheid moet het dossier verzenden binnen een termijn van dertig dagen volgend op de dag van de verzending van de opvraging. Dus ten laatste op woensdag 16 november.

Stel dat de gemeente op woensdag 16 november het besluit verzendt aan de toezichthoudende overheid, dan moet de toezichthoudende overheid ten laatste op vrijdag 16 december (nl. de dag volgend op de verzending gaat een nieuwe termijn van toezicht in cfr. artikel 332, §5) een toezichtsmaatregel nemen.

In dit voorbeeld werd er klacht ingediend op vrijdag 14 oktober en is het dossier ten laatste afgehandeld op vrijdag 16 december: termijn 2 maanden en 2 dagen.

Stel dat de gemeente nalaat het besluit binnen de 30 dagen na opvraging door de toezichthoudende overheid te versturen. Dan stuurt o.b.v. artikel 332, §6, de toezichthoudende overheid een herinnering met vermelding van artikel 332, §6, derde lid, en de gevolgen bij niet-tijdig insturen van het besluit aan de toezichthoudende overheid.

Op vrijdag 18 november wordt deze herinnering verstuurd aan de gemeente overeenkomstig deze bepaling. Een nieuwe termijn van 30 dagen gaat in de dag na de verzending van de herinnering, dus maandag 19 december is de laatste dag om het besluit te verzenden (de termijn verstrijkt op zondag 18 december. Omdat het een zondag is, wordt de laatste dag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag) .

Als het gevraagde besluit niet wordt verzonden aan de toezichthoudende overheid binnen deze nieuwe termijn, is het opgevraagde besluit van rechtswege nietig. In dit voorbeeld wanneer het bestuur nalaat het besluit te versturen, zal binnen 2 maanden en 5 dagen de klacht afgehandeld zijn, nl. op 14 oktober klacht ingediend en op dinsdag 20 december een toezichtsmaatregel (van rechtswege nietigheid) waarvan nog kennis wordt gegeven aan de gemeente en klager. Maandag 19 december was de laatste dag van de termijn en die termijn moest verstreken zijn.

Stel dat de gemeente na de herinnering toch nog het besluit verstuurd op woensdag 14 december, dus op de valreep. Dag na verzending start de toezichtstermijn en de toezichthoudende overheid zal dan ten laatste op vrijdag 13 januari een toezichtmaatregel kunnen nemen. Dus de klacht is dan afgehandeld binnen 3 maanden (klacht 14 oktober- laatste dag toezichtstermijn vrijdag 13 januari). In dit laatste voorbeeld wordt duidelijk aangetoond dat 3 maanden echt de maximumtermijn is, nl. bestuur stuurt na herinnering pas op het einde van die nieuwe termijn van 30 dagen het besluit door. Dus in de andere gevallen zal de klacht na 2 maanden zijn afgehandeld.

Op aangeven van de Raad van State wordt niet langer bepaald dat de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State tegen een besluit van de gemeenteoverheid of van het OCMW wordt gestuit ten voordele van degene die een klacht indient bij de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht wordt verzonden op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering, vóór het verstrijken van de beroepstermijn en vóór het verstrijken van de termijn om het toezicht uit te oefenen. Die stuiting volgt evenwel uit de vaste rechtspraak van de Raad van State. Uit het niet hernemen van die bepaling mag dus niet worden geconcludeerd dat die mogelijkheid niet langer zou bestaan. De stuiting duurt dan tot de indiener van de klacht op de hoogte is gebracht van het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven, als die kennisgeving de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State vermeldt. Als de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State niet wordt vermeld, neemt de verjaringstermijn een aanvang vier maanden nadat aan de betrokkene op de hoogte is gebracht van de akte of van de beslissing met individuele strekking.

Artikel 334. Dit artikel herneemt artikel 260 van het Gemeentedecreet en artikel 263 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

De verwijzingen naar de schorsing als toezichtmaatregel worden geschrapt.

De goedkeuring van de rekeningen maakt de besluiten getroffen in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben niet langer vatbaar voor een vernietiging.

Hoofdstuk 3. Dwangtoezicht

Artikel 335. Dit artikel herneemt artikel 261 van het Gemeentedecreet en artikel 264 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele wijzigingen.

De regeling betreffende het dwangtoezicht blijft behouden.

Hoofdstuk 4 en 5. Eengemeentezones en meergemeentezones, ingesteld door de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en hulpverleningszones, ingesteld met toepassing van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid

Artikel 336, 337, 339 en 340. Deze artikelen hernemen gedeeltelijk artikel 262 en 264 bis (voorafname) van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen. Ze bevatten de bepalingen inzake bestuurlijk toezicht op de politie- en hulpverleningszones.
Door deze artikelen worden de toezichtsprocedures die van toepassing zijn op de besluiten van de gemeenteoverheden maximaal van toepassing gemaakt op de

zonebesluiten inzake de lokale politie en op de besluiten van hulpverleningszones. Om die reden worden de bepalingen van de titel over het bestuurlijk toezicht, zowel inzake toezichtsvormen als toezichtsprocedures "van toepassing" verklaard op de besluiten van de eengemeentezones, de meergemeentezones en de hulpverleningszones.

Een uitzondering daarop is de verplichting tot kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de publicatie op de webtoepassing van de gemeente van de lijst met een beknopte omschrijving van de aangelegenheden die in de politieraad of zoneraad werden beslist of van bepaalde besluiten. De gewesten zijn op grond van artikel 7, §1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en op basis van de adviespraktijk van de afdeling wetgeving van de Raad van State ten aanzien van de politiezones en hulpverleningszones bevoegd voor het organiseren en uitoefenen van het gewoon bestuurlijk toezicht. Deze bevoegdheid strekt zich evenwel niet uit tot het regelen van de interne werking van de zones. Een verplichting tot publicatie op de webtoepassing lijkt in die context dan ook te verregaand. Om die reden wordt voor de politie- en hulpverleningszones de bestaande kennisgeving, zoals geregeld in het gemeentedecreet aan de toezichthoudende overheid behouden. De kennisgeving aan de toezichthoudende overheid beperkt zich tot het verzenden van een lijst met een beknopte omschrijving van de besluiten van de politieraad en de zoneraad zoals werd bepaald in artikel 252 van het Gemeentedecreet. De kennisgeving gebeurt binnen tien dagen na het nemen van de besluiten in plaats van binnen de termijn van twintig dagen die het Gemeentedecreet oplegde. De toezichtermijn start de dag die volgt op de kennisgeving van de lijst aan de toezichthoudende overheid. Naar analogie met de gemeenteoverheden moet een klacht tegen een zonebesluit inzake de lokale politie en besluiten van hulpverleningszones op straffe van niet-ontvankelijkheid worden ingediend binnen dertig dagen die volgen op de openbaarmaking van de lijst met een beknopte omschrijving van respectievelijk de besluiten van de politieraad en de zoneraad zodat het publiek er kennis kan van nemen. De openbaarmaking gebeurt op dezelfde dag als de verzending van deze lijst aan de toezichthoudende overheid.

De Vlaamse Regering bepaalt ook de wijze waarop de verzending van de besluiten door de politieraad of zoneraad moet gebeuren aan de toezichthoudende overheid en hoe lang de lijst raadpleegbaar moet zijn.

De "van toepassing verklaring" geldt uiteraard slechts in de mate dat de raden van de eengemeentezones, de meergemeentezones en de hulpverleningszones bevoegd zijn om overeenkomstige besluiten te nemen. Zo zijn de overheden van de eengemeentezones en de meergemeentezones bijvoorbeeld niet bevoegd voor beslissingen inzake belastingen, de oprichting van autonome gemeentebedrijven en zijn de overheden van de hulpverleningszones bv. niet bevoegd voor het administratief en geldelijk statuut van het operationeel personeel van de zone, de oprichting van autonome gemeentebedrijven enz.

Artikel 338 en 341. Deze artikelen hernemen artikel 263 en 264 ter (voorafname) van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen, en hebben tot doel de draagwijdte van het gewestelijk toezicht duidelijk te omschrijven binnen de dubbele toezichtuitoefening op besluiten inzake de lokale politie en de besluiten van de hulpverleningszones.

Met de instelling van een specifiek toezicht op de politiezones door de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en op de hulpverleningszones door de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid beoogde de federale wetgever de besluiten van die zones te toetsen op hun naleving van de bepalingen die door of krachtens die wet zijn uitgevaardigd. In die zin bepaalt de politiewet en de wet op de civiele veiligheid dan ook dat de federale toezichthoudende overheid de goedkeuring enkel kan weigeren "omwille van de schending van de bepalingen van deze wet of genomen krachtens deze wet".

De beperking van het federale specifieke toezicht tot de controle op de naleving van wat bepaald is in de politiewet en in de wet op de civiele veiligheid en hun uitvoeringsbesluiten, heeft dan ook tot gevolg dat de besluiten van de zones voor het overige vatbaar zijn voor de uitoefening van het toezicht door de gewesten. Dat betekent dat de gewesten bevoegd zijn die besluiten te toetsen op de naleving van alle andere wetten dan de politiewet en de wet op de civiele veiligheid, zoals bijvoorbeeld de wet op de motiveringsplicht, de wetgeving betreffende de overheidsopdrachten, de taalwetgeving alsook de conformiteit aan de algemene rechtsbeginselen en het algemeen belang.

Het gewoon bestuurlijk toezicht blijft in principe aanvullend van toepassing naast het specifiek bestuurlijk toezicht. De begrippen gewoon en specifiek administratief toezicht (sinds het Gemeentedecreet van 2005 vervangen door de term "bestuurlijk toezicht") werden ingevoerd door de Bijzonder Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen als een criterium voor de bevoegdheidsverdeling tussen de gemeenschappen, de gewesten en de federale overheid m.b.t. de organisatie en de uitoefening van het toezicht. Het gewoon bestuurlijk toezicht heeft betrekking op de handelingen van de lokale besturen binnen hun zgn. 'autonomie', d.i. de grondwettelijk erkende bevoegdheid om aangelegenheden van gemeentelijk respectievelijk provinciaal belang te regelen, terwijl het specifiek toezicht betrekking heeft op de handelingen van de lokale besturen binnen hun zgn. 'medebewindtaken', d.i. de nauwkeurig omschreven verplichting tot medewerking aan de uitvoering van de regelen van hoger gezag. Het gewoon bestuurlijk toezicht doet een toetsing aan het recht en aan het algemeen belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang.

Titel 8. Vrijwillige samenvoeging van gemeenten

Hoofdstuk 1. Toepassingsgebied en algemene bepalingen

Artikel 342. Dit artikel bepaalt het toepassingsgebied van titel 8; namelijk: alle gemeenten van het Vlaams Gewest met uitzondering van de gemeenten genoemd in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (met name de gemeenten Bever, Herstappe, Mesen, Ronse en Spiere-Helkijn).

Uit artikel 129, §2, van de Grondwet en meer in het bijzonder de lezing die het Grondwettelijk Hof aan deze grondwetsbepaling in zijn arrest nr. 35/2003 van 25 maart 2003 heeft gegeven, vloeit voort dat het Vlaamse Gewest niet bevoegd is om een regeling te treffen inzake de samenvoeging van een (rand- of) taalgrensgemeente met een andere gemeente in het Vlaamse Gewest waar geen faciliteiten gelden. Daarom worden de gemeenten genoemd in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 van het toepassingsgebied van deze titel uitgesloten.

Deze titel is ook niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966. Dit is opgenomen in artikel 558 van deel 4 van het voorliggend decreet.

Artikel 343. Dit artikel herneemt artikel 5 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met enkele redactionele wijzigingen.

Hoofdstuk 2. Samenvoeging van gemeenten

Afdeling 1. Voorwaarden

Artikel 344. Dit artikel herneemt artikel 6 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Afdeling 2. Procedure

Onderafdeling 1. Principiële beslissing

Artikel 345. Dit artikel herneemt artikel 7 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Artikel 346. Dit artikel herneemt artikel 8 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging en met dien verstande dat de terminologie werd aangepast aan de nieuwe functie van algemeen directeur en van financieel directeur. Voor de figuur van de gewestelijk ontvangers, zie de overgangsbepaling in artikel 589.

Onderafdeling 2. Gezamenlijk voorstel tot samenvoeging

Artikel 347. Dit artikel herneemt artikel 9 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Onderafdeling 3. Het samenvoegingsdecreet

Artikel 348. Dit artikel herneemt artikel 10 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Afdeling 3. Lopende zaken

Artikel 349. Dit artikel herneemt artikel 11 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Afdeling 4. Algemene principes bij samenvoeging van gemeenten

Artikel 350. Dit artikel herneemt artikel 12 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016" met 1 toevoeging in paragraaf 5 van dit artikel waardoor het mogelijk wordt dat, in het geval van een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2° ook de voorzetting van de uitvoering van overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, gegund door een van de samengevoegde gemeenten, wordt uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke gemeenten, die door hun gemeenteraden wordt bekrachtigd. Deze bepaling werd toegevoegd ingevolge het advies van de Raad van State

Artikel 351. Dit artikel herneemt artikel 13 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Afdeling 5. Verkiezing en installatie van de gemeenteraad van de nieuwe gemeente

Artikel 352. Dit artikel herneemt artikel 14 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Artikel 353. Dit artikel herneemt artikel 15 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016" met de toevoeging – in paragraaf 3 – van
drie nieuwe leden en met enkele redactionele wijzigingen.

Het eerste bijkomende lid gaat over de akte van voordracht van de kandidaat-schepenen die men moet indienen. Dat moet gebeuren uiterlijk 8 dagen voor de installatievergadering, en normaal gezien bij de algemeen directeur. In het geval van een samenvoeging zijn er op

dat ogenblik echter nog meerdere algemeen directeurs actief, en de afwijking bepaalt dat de algemeen directeur-coördinator diegene is bij wie de akte moet worden ingediend.

Het tweede bijkomend lid gaat over de akte van voordracht van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die men moet indienen. Dat moet ook gebeuren uiterlijk 8 dagen voor de installatievergadering, en normaal gezien bij de algemeen directeur. In het geval van een samenvoeging zijn er op dat ogenblik echter nog meerdere algemeen directeurs actief, en de afwijking bepaalt dat de algemeen directeur-coördinator diegene is bij wie de akte moet worden ingediend.

Het derde bijkomend lid gaat over de akte van voordracht van de leden van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst (BCSD) die men moet indienen. Ook dat moet gebeuren uiterlijk 8 dagen voor de installatievergadering, en normaal gezien bij de algemeen directeur. In het geval van een samenvoeging zijn er op dat ogenblik echter nog meerdere algemeen directeurs actief, en de afwijking bepaalt dat de algemeen directeur-coördinator diegene is bij wie de akte moet worden ingediend."

Artikel 354. Dit artikel herneemt artikel 16 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met dien verstande dat voor de procedure nu wordt verwezen naar het nieuw ingevoegde artikel 119, §2, dat een regeling voor de oprichting van een nieuw district bevat.

Artikel 355. Dit artikel herneemt artikel 17 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Afdeling 6. Bepalingen over het gemeentepersoneel

Onderafdeling 1. Principiële beslissing tot samenvoeging en personeel

Artikel 356. Dit artikel herneemt artikel 18 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging en met dien verstande dat rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld.

Onderafdeling 2. Personeel na de samenvoegingsdatum

Artikel 357. Dit artikel herneemt artikel 19 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging en met dien verstande dat rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld.

Artikel 358. Dit artikel herneemt artikel 20 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging en met dien verstande dat rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld.

Artikel 359. Dit artikel herneemt artikel 21 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met dien verstande dat rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld. Er gebeurde ook een redactionele aanpassing, naar analogie met artikel 591 van dit ontwerp van decreet. Zoals de Raad van State opmerkte gaat het hier immers niet om een loutere mogelijkheid voor de gemeenteraad om het ambt van algemeen directeur te vervullen, maar om een verplichting

Artikel 360. Dit artikel herneemt artikel 22 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging en met dien verstande dat

rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld.

Artikel 361. Dit artikel herneemt artikel 23 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging en met dien verstande dat rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld.

Artikel 362. Dit artikel herneemt artikel 24 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met dien verstande dat rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld.

Artikel 363. Dit artikel herneemt artikel 27 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Artikel 364. Dit artikel herneemt artikel 28 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Artikel 365. Dit artikel herneemt artikel 29 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Artikel 366. Dit artikel herneemt artikel 30 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Artikel 367. Dit artikel herneemt artikel 31 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging in het eerste lid. In het tweede lid wordt op aangeven van de Raad van State verwezen naar de specifieke bepalingen in dit ontwerp van decreet waarmee de gemeenteraad van de nieuwe gemeente moet rekening houden bij het vaststellen van de nieuwe rechtspositieregeling voor het personeel van de nieuwe gemeente.

Afdeling 7. Bepalingen over de beleids- en beheerscyclus van de gemeente en fiscaliteit

Artikel 368. Dit artikel bundelt de inhoud van artikel 32 tot 35 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016" en brengt de formulering in overeenstemming met de bepalingen over de beleids-en beheerscyclus in titel 4.

Het derde lid van dit artikel bepaalt dat de voorwaarden om verbintenissen te kunnen aangaan of wijzigen, zoals vastgesteld in artikel 265 van dit ontwerp van decreet, gedurende het eerste kwartaal van de eerste bestuursperiode niet van toepassing zijn op de nieuwe gemeente. Zo wordt vermeden dat de nieuwe gemeente in de opstartfase geen verbintenissen zou kunnen aangaan of wijzigen zonder voorafgaande goedkeuring door de gemeenteraad zolang er geen vastgesteld meerjarenplan is.

Het laatste lid van dit artikel bepaalt dat de nieuwe gemeente ervoor kan kiezen om in de loop van het eerste kwartaal van de eerste bestuursperiode een eenjarig meerjarenplan vast te stellen voor het eerste jaar van die eerste bestuursperiode. Als de samenvoeging van gemeenten samenvalt met de normale cyclus van verkiezingen, dan is dit de enige optie. In dat geval sluit de nieuwe gemeente daarna aan bij de normale cyclus voor de opmaak van de meerjarenplanning.

Artikel 369. Dit artikel herneemt artikel 36 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Artikel 370. Dit artikel herneemt artikel 37 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Hoofdstuk 3. Samenvoeging van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 371. Dit artikel herneemt artikel 38 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Artikel 372. Dit artikel herneemt artikel 39 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met dien verstande dat rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld.

Artikel 373. Dit artikel herneemt artikel 40 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Artikel 374. Dit artikel herneemt artikel 41 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele correctie.

Artikel 375. Dit artikel herneemt artikel 42 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Afdeling 2. Bepalingen over het OCMW-personeel

Onderafdeling 1. Principiële beslissing tot samenvoeging en personeel

Artikel 376. Dit artikel herneemt artikel 44 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met dien verstande dat rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld.

Onderafdeling 2. Personeel na de samenvoegingsdatum

Artikel 377. Dit artikel herneemt artikel 53 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Artikel 378. Dit artikel herneemt artikel 54 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Artikel 379. Dit artikel herneemt artikel 55 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016".

Artikel 380. Dit artikel herneemt artikel 56 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met dien verstande dat rekening werd gehouden dat de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn het gezamenlijke organogram van de diensten van de gemeente en van het OCMW vaststellen, elk binnen het eigen bevoegdheidsdomein. Het begrip "gezamenlijk" staat voor een identiek voorstel. Er zullen dus twee besluiten over eenzelfde voorstel worden genomen.

Afdeling 3. Bepalingen over de beleids- en beheerscyclus en fiscaliteit

Artikel 381. Dit artikel maakt artikel 368 van het ontwerp van toepassing op het OCMW.

Hoofdstuk 4. Diverse bepalingen

Artikel 382. Dit artikel herneemt artikel 66 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met dien verstande dat rekening werd gehouden met de gemeenschappelijke decretale graden die met dit ontwerp van decreet zijn ingesteld en met de hier ingeschreven overgangsbepalingen inzake de algemeen directeur en inzake de financieel directeur (meer bepaald met de mogelijkheid om een gewezen algemeen

directeur resp. een gewezen financieel directeur ook aan te stellen als adjunct-algemeen directeur resp. adjunct-financieel directeur bij de gemeente – artikel 589, §1 en §2, van dit ontwerp van decreet).

Artikel 383. Dit artikel herneemt artikel 68 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016", met een redactionele wijziging.

Artikel 384. Dit artikel geeft de Vlaamse Regering de mogelijkheid om een financiële bonus toe te kennen aan de gemeenten die kiezen voor een vrijwillige samenvoeging. Die financiële bonus neemt, net als het geval was in het decreet van 24 juni 2016, de vorm aan van een schuldovername.

Titel 9. Samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering

Artikel 385. Dit artikel herneemt artikel 297 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, zoals gewijzigd bij artikel 62 van het decreet "vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016" met uitzondering van paragraaf 3 die stelt dat dit artikel niet van toepassing is op de gemeenten, vermeld in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Dit artikel is ook niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966. Dit is opgenomen in artikel 559 van deel 4 van het voorliggend decreet.

Deel 3. Deelname in rechtspersonen en samenwerking

Titel 1. Deelname van de gemeente in rechtspersonen

Artikel 386. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 195 van het Gemeentedecreet, met enkele redactionele wijzigingen en met dien verstande dat de terbeschikkingstelling van gemeentelijke infrastructuur opnieuw mogelijk wordt. Daarnaast werd de redactie van dit artikel afgestemd op de andere bepalingen van dit ontwerp van decreet (in het bijzonder artikel 185).

Titel 2. Overeenkomsten tussen gemeenten

Artikel 387. Dit artikel herneemt artikel 196 van het Gemeentedecreet, met een redactionele wijziging.

Titel 3. De intergemeentelijke samenwerking

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 388. Dit artikel herneemt artikel 2 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 389. Het eerste lid van dit artikel herneemt artikel 3 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking. Het tweede lid herneemt artikel 39, §1, tweede lid, van het Gemeentedecreet met dien verstande dat de gemeenteraad de autonomie heeft om die afstemming zelf in bespreking te nemen of die taak toe te vertrouwen aan een gemeenteraadscommissie.

Artikel 390. Dit artikel herneemt artikel 4 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 391. Dit artikel herneemt artikel 5 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele wijzigingen.

Hoofdstuk 2. Samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid

Artikel 392. Dit artikel herneemt artikel 6 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking met enkele redactionele aanpassingen.

Een versterkte samenwerking tussen verschillende gemeenten kan tot een grotere bestuurskracht van die gemeenten leiden. Dergelijke versterkte samenwerking houdt in dat een aantal gemeenten beslissen om een aantal taken en bevoegdheden die de draagkracht van één enkele gemeente te boven gaan, gezamenlijk aan te pakken. De samenwerkende gemeenten ontwikkelen daarbij één gemeenschappelijke visie en één gezamenlijk beleid op verschillende domeinen en bundelen daartoe hun beschikbare middelen, zowel financieel, personeel als materieel. Die bundeling zorgt er dan voor dat er voldoende middelen kunnen ter beschikking gesteld worden om de groeiende uitdagingen waarvoor elk lokaal bestuur zich geplaatst ziet, maar niet alleen aankan, toch op een professionele manier van een oplossing te voorzien. Een dergelijke samenwerking kan gefaciliteerd worden door de oprichting van een interlokale vereniging.

Tot slot werd een vierde lid toegevoegd, dat de interlokale verenigingen waarbij ook een andere (dan gemeentelijke) overheid samenwerkende partij is, zoals OCMW, provincie, federale, buitenlandse overheid, de mogelijkheid geeft om de naam "interbestuurlijk samenwerkingsverband" te hanteren.

Artikel 393. Dit artikel herneemt artikel 7 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 394. Dit artikel herneemt artikel 8 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele wijzigingen.

Artikel 395. Dit artikel herneemt artikel 9 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele wijzigingen en met toevoeging van een indeling in paragrafen. In het eerste lid van de eerste paragraaf wordt het woord "minstens" niet hernomen. Elke deelnemer heeft één en slechts één afgevaardigde in het beheerscomité.

Hoofdstuk 3. Samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid

Afdeling 1. Principes

Artikel 396. Dit artikel herneemt artikel 10 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 397. Dit artikel herneemt artikel 11 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 398. Dit artikel herneemt artikel 12 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 399. Voor de toelichting over het opmaken en ondertekenen van gegevens, akten en documenten in een digitale context wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 276 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 400. Voor de toelichting over de databank verantwoordelijken zie de artikelsgewijze toelichting bij artikel 301 van dit ontwerp van decreet.

Afdeling 2. Projectvereniging

Artikel 401. Dit artikel herneemt artikel 13 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met toevoeging van de mogelijkheid voor een samengevoegde gemeente om uit te treden op voorwaarde dat een gewone meerderheid van de andere deelnemende gemeenten hiermee instemt en met betaling van een schadevergoeding.

Artikel 02. Dit artikel herneemt artikel 14 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 403. Dit artikel herneemt artikel 15 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 404. Dit artikel herneemt artikel 16 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele wijzigingen en met toevoeging van een indeling in paragrafen. Aan het derde lid van paragraaf 1 wordt daarbij de beperking toegevoegd van het aantal afgevaardigden per deelnemer tot één (naast de gegarandeerde afgevaardigde voor de oppositie, vermeld in paragraaf 3). In paragraaf 4 wordt bepaald dat, in voorkomend geval, zekere personeelsbevoegdheden van de raad van bestuur toevertrouwd kunnen worden aan het hoofd van het personeel. Dergelijke beslissing zal wellicht eerder uitzonderlijk zijn gezien de projectvereniging in beginsel van korte duur is, met een zo eenvoudig mogelijke bestuurs- en personeelsuitbouw.

Artikel 405. Dit artikel herneemt artikel 17 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 406. Dit artikel herneemt artikel 18 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 407. Dit artikel herneemt artikel 19 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 408. Dit artikel herneemt artikel 20 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 409. Dit artikel herneemt artikel 21 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 410. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 22 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen. Het derde lid van dat artikel werd weggelaten omdat de provincies niet langer deelgenoot kunnen zijn in een intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid.

Artikel 411. Dit artikel herneemt artikel 23 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen. Aan dat artikel wordt echter een derde lid toegevoegd, dat de mogelijkheid creëert, voor de projectverenigingen die dat wensen, om de regels van de beleids- en beheerscyclus toe te passen. Daarbij wordt verwezen naar de regels zoals die van toepassing zijn op de autonome gemeentebedrijven, zodat de projectverenigingen die beschouwd moeten worden als een onderneming ook de mogelijkheid krijgen om de bijzondere regels toe te passen waarvoor de autonome gemeentebedrijven die ook een onderneming zijn, kunnen kiezen.

Artikel 412. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 24 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking met dien verstande dat de woorden ”door de Vlaamse Regering” weggelaten werden, om het artikel in lijn te brengen met het onteigeningsdecreet.

Afdeling 3. Dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen

Onderafdeling 1. Voorbereidende fase

Artikel 413. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 25 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat de mogelijkheid voor de provincieraad om een waarnemer de vergaderingen van het overlegcomité te laten bijwonen, weggelaten werd.

Artikel 414. Dit artikel herneemt artikel 26 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 415. Dit artikel herneemt artikel 27 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Onderafdeling 2. Oprichting, toetreding, duur, verlenging, ontbinding

Artikel 416. Dit artikel herneemt, met enkele redactionele aanpassingen, artikel 28 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 417. Dit artikel herneemt artikel 29 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 418. Dit artikel herneemt grotendeels, met enkele redactionele aanpassingen, artikel 30 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking met dien verstande dat de dag die de toezichtstermijn doet ingaan, bepaald werd op de dag na de verzending van de oprichtingsakte.

Artikel 419. Dit artikel herneemt artikel 31 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 420. Dit artikel herneemt artikel 32 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 421. Dit artikel herneemt artikel 33 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met een redactionele aanpassing.

Artikel 422. Dit artikel herneemt artikel 34 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met toevoeging van de mogelijkheid voor een samengevoegde gemeente om uit te treden op voorwaarde dat een gewone meerderheid van de andere deelnemende gemeenten hiermee instemt en met betaling van een schadevergoeding.

Artikel 423. Dit artikel herneemt artikel 35 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen. Het laatste lid van dat artikel werd niet hernomen, aangezien dit een overgangsregeling betreft die reeds uitwerking heeft gehad.

Artikel 424. Dit artikel herneemt artikel 36 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 425. Dit artikel herneemt artikel 37 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking met dien verstande dat er enkele redactionele wijzigingen worden doorgevoerd en dat de verwijzing naar de personeelsformatie van de gemeente werd geschrapt vermits er in dit ontwerp van decreet geen sprake meer is van een personeelsformatie.

Onderafdeling 3. Statuten en statutenwijzigingen

Artikel 426. Dit artikel herneemt artikel 38 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 427. Dit artikel herneemt artikel 39 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 428. Dit artikel herneemt artikel 40 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen. In het tweede lid van dit artikel wordt de berekening van de toezichtstermijn voor de statutenwijziging in de lijn gebracht met de manier van termijnberekening doorheen dit ontwerp van decreet.

Artikel 429. Dit artikel herneemt artikel 41 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat verplichting tot neerlegging van de statuten in de provinciehuizen weggelaten werd aangezien de provincies niet langer deelgenoot kunnen zijn van een intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid.

Artikel 430. Dit artikel herneemt artikel 42 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Onderafdeling 4. Structuur

Artikel 431. Dit artikel herneemt artikel 43 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 432. Dit artikel herneemt, met enkele redactionele aanpassingen, artikel 44 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met dien verstande dat de woorden "tweede lid" weggelaten werden omdat ze overbodig zijn.

Artikel 433. Dit artikel herneemt artikel 45 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met een redactionele aanpassing.

Artikel 434. Het eerste lid van de eerste paragraaf bepaalt, net zoals bepaald werd in artikel 46 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, dat de leden van de raad van bestuur van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen bij geheime stemming benoemd worden door de algemene vergadering. Deze paragraaf voegt daaraan toe dat de raad van bestuur maximaal vijftien leden kan bevatten. Indien evenwel op 1 mei 2017 het aantal leden van de raad van bestuur minder dan vijftien bedroeg, geldt dat aantal als maximum aantal leden. Daarnaast bepaalt deze paragraaf dat maximaal twee derden van de leden van de raad van bestuur van hetzelfde geslacht is.

De tweede paragraaf bepaalt dat de leden van de raad van bestuur benoemd worden op voordracht van de deelnemers en voorziet ook in de mogelijkheid dat de algemene vergadering, op voordracht van de raad van bestuur, onafhankelijke bestuurders kan aanstellen als stemgerechtigde leden van de raad van bestuur. Deze onafhankelijke bestuurders zijn inbegrepen in het maximale aantal van vijftien leden van de raad van bestuur. De derde paragraaf specifieert de criteria gehanteerd moeten worden inzake de aanstelling van onafhankelijke bestuurders.

De vierde paragraaf herneemt het vierde lid van artikel 46 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele wijzigingen en met uitzondering van de laatste zin, omdat die reeds uitwerking heeft gekregen. Het derde lid wordt daarbij niet hernomen, gelet op de beperking van het aantal mandaten in de raden van bestuur van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen. Hier werd ook het eerste zinsdeel

van het vierde lid van dat artikel niet hernomen, waardoor het mogelijk wordt dat een bestuurder door meerdere gemeenten wordt voorgedragen.

Naar aanleiding van een aanbeveling van de Raad van State wordt in paragraaf 5 uitdrukkelijk bepaald dat de algemene vergadering een code van goed bestuur vaststelt. De code van goed bestuur wordt ook meegedeeld aan de toezichthoudende overheid.

Artikel 435. Dit artikel herneemt artikel 47 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen. Om verwarring hierover te vermijden en gelet op het belang van de verschillende voordrachtmogelijkheden (voordrachten van de deelnemers en voordrachten van de raad van bestuur van de onafhankelijke bestuurders) verduidelijkt dit artikel dat de voordrachtregeling van de raad van bestuur statutair bepaald wordt.

Artikel 436. Dit artikel herneemt artikel 48 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen. In de opsomming van de onverenigbaarheden stond in het laatste gedachtestreepje een verkeerde verwijzing naar artikel 46, tweede lid, van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, waar eigenlijk artikel 46, eerste lid, van dat decreet bedoeld werd. De verkeerde verwijzing werd hier rechtgezet.

Artikel 437. Dit artikel herneemt artikel 49 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met een redactionele aanpassing.

Artikel 438. Dit artikel herneemt artikel 50 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met een redactionele aanpassing.

Artikel 439. Dit artikel herneemt artikel 51 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met een redactionele aanpassing.

Artikel 440. Dit artikel herneemt artikel 52 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen en met weglating van de verplichting om de documenten waar in de notulen naar verwezen wordt ter inzage te legen op de griffie van de provinciehuizen van de aangesloten provincies aangezien de provincies niet langer deelgenoot kunnen zijn van een intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid. De afgevaardigden, vermeld in het vierde lid, worden niet meegeteld bij de bepaling van het maximumaantal leden van de raad van bestuur.

Artikel 441. Dit artikel vereenvoudigt het artikel 53 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking. Een lid van de raad van bestuur of een gemandateerde staat in voor het uitbrengen van het tweejaarlijkse verslag over de uitoefening van de bevoegdheden en taken van en door de raad van bestuur en licht het beleid van de vereniging toe. Deze vereenvoudiging houdt ook rekening met de mogelijkheid dat meerdere deelnemende gemeenten eenzelfde persoon als lid van de raad van bestuur hebben voorgedragen. Er is ook hier geen sprake meer van provincies of van de provincieraad vermits de provincies niet langer deelgenoot kunnen zijn van een intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid.

Artikel 442. Dit artikel herneemt artikel 54 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 443. Dit artikel herneemt artikel 55 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met een gewijzigde volgorde van de leden en met toevoeging van een indeling in paragrafen. In het eerste lid van paragraaf 3 werd ook toegevoegd dat de leden van de regionale overlegcomités en de adviescomités geen vergoeding kunnen ontvangen voor hun prestaties in die comités. Dat betekent dat enkel

bewezen gemaakte kosten kunnen worden vergoed en dat er geen enkele vergoeding kan worden toegekend als tegenprestatie voor hun rol in die organen. Daarnaast worden de woorden "indien niet aan alle aangesloten gemeenten het recht is toegekend kandidaat-bestuurders voor te dragen" van het derde lid van paragraaf 1 en de laatste zin van het vierde lid van paragraaf 1 niet hernomen, gelet op de mogelijkheid dat een bestuurder door meerdere gemeenten wordt voorgedragen. Om het overleg tussen raad van bestuur en de deelnemers of tussen de deelnemers onderling te faciliteren en het democratisch draagvlak van en binnen de organen van de vereniging te verstevigen, kan de vereniging een algemeen comité oprichten.

Artikel 444. Dit artikel herneemt artikel 56 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 445. Dit artikel herneemt artikel 57 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 446. Dit artikel herneemt artikel 58 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 447. Dit artikel herneemt artikel 59 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 448. Dit artikel herneemt artikel 60 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen. In het eerste lid wordt daaraan een beperking op het bedrag van de presentiegelden toegevoegd, naar analogie van artikel 409 en 472. Die beperking werd nu ook al opgelegd bij besluit van de Vlaamse Regering, maar om de consistentie van dit ontwerp van decreet te verhogen, werd ze hier ook decretaal verankerd.
Aan het tweede lid wordt ook toegevoegd dat de geïndividualiseerde overzichten ook de vergoedingen en presentiegelden moeten bevatten die worden ontvangen vanwege de filialen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging (of van de filialen van die filialen). In het derde lid wordt daar de verplichting aan toegevoegd om die overzichten ook aan de Vlaamse Regering te bezorgen, als toezichthoudende overheid.

Artikel 449. Dit artikel herneemt artikel 61 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met een redactionele aanpassing.

Onderafdeling 5. Werking

Artikel 450. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 62 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking met dien verstande dat de woorden "door de Vlaamse Regering" weggelaten werden om deze bepaling in lijn te brengen met het onteigeningsdecreet.

Artikel 451. Dit artikel herneemt gedeeltelijk artikel 63 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen. Het tweede lid van dat artikel werd weggelaten aangezien een provincie geen deelgenoot van een intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid meer kan zijn.

Artikel 452. Dit artikel herneemt artikel 63bis van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 453. Dit artikel herneemt artikel 64 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 454. Dit artikel herneemt artikel 65 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 455. Dit artikel herneemt artikel 66 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 456. Dit artikel herneemt artikel 67 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 457. Dit artikel herneemt artikel 68 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 458. Dit artikel herneemt artikel 69 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen. Toegevoegd werd dat de raad van bestuur voortaan ook een deontologische code opmaakt. In het derde lid wordt bepaald dat de bevoegdheid van de raad van bestuur over personeelsaangelegenheden, in navolging van hetgeen voorzien is voor het college van burgemeester en schepenen, ook toevertrouwd kan worden aan anderen binnen de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Nieuw in dit artikel is dat de bezoldiging van het personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband begrensd wordt. De jaarlijkse bezoldiging van de personeelsleden mag niet hoger zijn dan de jaarlijkse bezoldiging van de minister-president van de Vlaamse Regering. Voor de toepassing van de maximale bezoldiging, wordt onder jaarlijkse bezoldiging van het personeelslid verstaan de som van het salaris, de toelagen en de vergoedingen die aan het personeelslid worden toegekend. Er is in artikel 602 in een overgangsregeling voorzien.

Artikel 459. Dit artikel herneemt, met een redactionele aanpassing, artikel 70 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 460. Dit artikel herneemt artikel 70bis van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met een redactionele aanpassing.

Hoofdstuk 4. Bestuurlijk toezicht

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 461. Dit artikel herneemt artikel 71 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 462. Dit artikel herneemt artikel 72 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking met een redactionele aanpassing.

Artikel 463. Dit artikel herneemt artikel 73 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 464. Dit artikel vervangt artikel 74 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen, waarbij het in lijn gebracht wordt met dan andere bepalingen met betrekking tot het bestuurlijk toezicht in dit ontwerp van decreet.

Afdeling 2. Algemeen bestuurlijk toezicht op de intergemeentelijke overheid

Artikel 465. Dit artikel herneemt, met enkele redactionele aanpassingen, artikel 75 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 466. Dit artikel betreft de bekendmakingsplicht via een webtoepassing van de besluitenlijst van de bestuursorganen van de dienstverlenende en de opdrachthoudende

vereniging. Deze verplichting is analoog aan de bekendmakingsplicht die dit ontwerp van decreet oplegt aan de gemeenten en de OCMW's met dien verstande dat de bekendmaking gebeurt via de webtoepassing van de dienstverlenende en de opdrachthoudende vereniging. Deze bekendmakingsplicht wordt niet opgelegd aan de projectverenigingen. De bekendmakingsplicht werd namelijk ingevoerd ter vervanging van de inzendingsplicht die in het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking evenmin van toepassing was op de projectverenging. Het is niet de bedoeling van de decreetgever om hierdoor het toezicht op de projectverenigingen te verzwaren.
Het toezicht op de projectvereniging verloopt indirect via het algemeen administratief toezicht op de beslissingen van de gemeente in verband met die verenigingen. De decreetgever acht het niet wenselijk om op de projectvereniging een afzonderlijk administratief toezicht te organiseren.
De projectvereniging is namelijk een lichtere vorm van intergemeentelijke samenwerking, die aangegaan worden voor een beperkte tijdsduur en voor taken van een beperktere omvang. Het betreft hier kleinschalige projecten die een beperkt aantal gemeenten aanbelangen en waarvan de verwezenlijking een relatief kort tijdsverloop vergt.
De werking van de projectvereniging wordt in ruime mate door de deelnemers zelf in de hand gehouden, zodat het toezicht van hun kant verzekerd is.

Artikel 467. Dit artikel bepaalt dat de besluiten betreffende de rechtspositieregeling van het personeel, die in verband met het saneringsplan en de code van goed bestuur eveneens bekendgemaakt moeten worden via de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid op de wijze zoals bepaald in dit artikel. Elke dienstverlenende en opdrachthoudende vereniging stelt een code van goed bestuur vast in haar algemene vergadering. Dat betekent dat ook elke gemeenteraad hierover een standpunt zal moeten innemen, dat dan door de afgevaardigden van de gemeente wordt meegenomen naar de algemene vergadering.

Artikel 468. Dit artikel vervangt artikel 75quater van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking waarbij de tekst afgestemd werd op de bepalingen met betrekking tot het algemeen bestuurlijk toezicht op de bestuurshandelingen van de gemeenten en OCMW's, zoals geregeld in dit ontwerp van decreet.

Artikel 469. Dit artikel vervangt artikel 75sexies van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking waarbij de tekst afgestemd werd op de bepalingen met betrekking tot het algemeen bestuurlijk toezicht op de bestuurshandelingen van de gemeenten en OCMW's, zoals geregeld in dit ontwerp van decreet.

Afdeling 3. Dwangtoezicht

Artikel 470. Dit artikel herneemt artikel 75octies van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen .

Hoofdstuk 5. Diverse bepalingen

Artikel 471. Het eerste lid van dit artikel herneemt artikel 76 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking met een redactionele aanpassing.

Het tweede lid van dit artikel herneemt artikel 77 van hetzelfde decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 472. Dit artikel herneemt artikel 78 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen en met toevoeging van een indeling in paragrafen.

In het tweede lid van paragraaf 1 wordt toegevoegd dat de beslissing tot deelneming gebeurt na een grondige afweging van de opties en nadat wordt aangetoond dat hetzelfde

resultaat niet bereikt kan worden binnen de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging zelf. In het derde lid van paragraaf 1 en in paragraaf 2 wordt de beslissing van de algemene vergadering onderworpen aan goedkeuringstoezicht door de Vlaamse Regering.

Aan paragraaf 3 wordt een derde lid toegevoegd, dat bepaalt dat in de bestuursorganen van de filialen van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, aan de vertegenwoordigers van die samenwerkingsverbanden geen presentiegelden mogen worden toegekend die meer bedragen dan de presentiegelden voor de gemeenteraadszittingen. Daarbij worden zowel de rechtstreekse participaties beoogd als de onrechtstreekse participaties (via filialen van filialen). Het is evident dat het daarbij zowel gaat om de filialen waarin de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden deelnemen, als om de filialen die ze zelf oprichten.

Paragraaf 4 legt dezelfde beperking op voor de presentiegelden in de energiebedrijven waarin de gemeenten participeren.

Artikel 473. Dit artikel herneemt artikel 78bis van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, met enkele redactionele aanpassingen.

Titel 4. De verenigingen en vennootschappen voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 474. Dit artikel machtigt in de eerste paragraaf een OCMW om met een of meer andere rechtspersonen samenwerkingsverbanden op te richten of toe te treden tot die samenwerkingsverbanden. De verzamelnaam voor deze samenwerkingsverbanden is "verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn."
Het derde lid bepaalt de namen van de vijf vormen van verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn.
De bestaande vormen van het OCMW-decreet worden grotendeels hernomen met dien verstande dat de publiekrechtelijke verenigingen in dit ontwerp van decreet ondergebracht werden in twee afzonderlijke hoofdstukken, gelet op het verschil tussen beide op het vlak van het toezicht, de bestuursorganen en de financiën.
De hoogte van de presentiegelden voor het bijwonen van de vergaderingen in de organen van de vereniging wordt in paragraaf 2 gekoppeld aan de hoogte van de presentiegelden voor het bijwonen van de raad van een OCMW dat lid is van de vereniging.
In paragraaf drie wordt in het verlengde van de nieuwe regeling bij de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, het aantal mandaten in de raad van bestuur van de welzijnsvereniging en autonome verzorgingsinstelling beperkt tot vijftien voor zover de deelnemers overheden zijn.

Hoofdstuk 2. De welzijnsvereniging

Artikel 475. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 219 van het OCMW-decreet met dien verstande dat naar de publiekrechtelijke OCMW-vereniging, vermeld in Hoofdstuk I van titel VIII van het OCMW-decreet, die niet werd opgericht met het oog op het exploiteren van een ziekenhuis of van een gedeelte van een ziekenhuis, voortaan verwezen wordt met de term "welzijnsvereniging". De "autonome verzorgingsinstelling" wordt niet langer vermeld aangezien de specifieke bepalingen met betrekking tot die verenigingsvorm ondergebracht werden in hoofdstuk 3 van deze titel.

Artikel 476. Dit artikel herneemt artikel 220 van het OCMW-decreet met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat door de identieke samenstelling van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn de goedkeuring van de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van een welzijnsvereniging door de gemeenteraad overbodig geworden is.

Die goedkeuringstermijn wordt naar analogie met titel 3, teruggebracht van honderd naar negentig dagen.
Verder wordt de dag waarop de termijn voor het goedkeuringstoezicht ingaat, in overeenstemming gebracht met de andere bepalingen dienaangaande in dit ontwerp van decreet.

Artikel 477. Dit artikel herneemt, met redactionele aanpassingen, artikel 221 van het OCMW-decreet. Om meer eenvormigheid te brengen in de terminologie werden de woorden "raad van beheer" en het woord "beheerders" respectievelijk vervangen door de woorden "raad van bestuur "en het woord "bestuurders".

Artikel 478. Dit artikel herneemt artikel 222 en 223 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat voortaan de in dit hoofdstuk bepaalde rechtsvorm de initialen "W.V." moet dragen of de vermelding "welzijnsvereniging" op alle akten, facturen, aankondigingen, publicaties en andere stukken indien zij niet voluit vermeld wordt als "vereniging onderworpen aan Deel 3, titel 4, hoofdstuk 2, van het decreet over het lokaal bestuur".

Artikel 479. Zoals toegelicht bij artikel 221 wordt hier, op aangeven van de Raad van State, de afdeling over de audit van toepassing gemaakt op de welzijnsverenigingen.

Artikel 480. Voor de toelichting over het opmaken en ondertekenen van gegevens, akten en documenten in een digitale context wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 276 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 481. Voor de toelichting over de databank verantwoordelijken wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 301 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 482. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 224 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat niet langer de beslissing tot toetreding door een private partner expliciet vermeld wordt. Deze beslissing vereist immers een statutenwijziging die in ieder geval aan het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering is onderworpen.

Artikel 483. Dit artikel herneemt artikel 225 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen. Om meer eenvormigheid te brengen in de terminologie werden de woorden "raad van beheer" en het woord "beheerders" respectievelijk vervangen door de woorden "raad van bestuur "en het woord "bestuurders".

Artikel 484. De eerste en de vierde paragraaf van dit artikel hernemen, wat de welzijnsvereniging betreft, grotendeels artikel 226 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat in het tweede lid voor wat de aanwijzing betreft van de vertegenwoordigers van het OCMW in de bestuursorganen van de welzijnsvereniging niet langer verwezen wordt naar artikel 60, §3, van het OCMW-decreet. De regeling die hiervoor in de plaats komt, is analoog aan de regeling voor de vervanging van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De tweede paragraaf voorziet in de mogelijkheid tot opname van onafhankelijke bestuurders in de raden van bestuur van de welzijnsverenigingen. De derde paragraaf voorziet in de mogelijkheid dat de raad van bestuur van de welzijnsverenging zich kan laten bijstaan door deskundigen.

Artikel 485. De eerste zin van artikel 228 van het OCMW-decreet wordt vervangen door een nieuwe regeling. In plaats van te bepalen dat de welzijnsverenigingen onderworpen zijn aan dezelfde controle en hetzelfde toezicht als het OCMW, verduidelijkt dit ontwerp van decreet de regels voor het toezicht die gelden voor de welzijnsverenigingen. Net als de autonome gemeentebedrijven bezorgen ook de welzijnsverenigingen hun

beleidsrapporten en de lijsten met de besluiten van hun raad van bestuur onmiddellijk aan het OCMW, zodat ze op een webtoepassing van de gemeente kunnen worden gepubliceerd. Daarnaast bezorgen zij ook de lijsten met de besluiten van de algemene vergadering aan het OCMW met datzelfde doel. Omdat OCMW's betrokken partij kunnen zijn, maar het geen zin heeft om meerdere besturen de verplichting op te leggen om dezelfde documenten te publiceren op hun webtoepassing, wordt die publicatieplicht enkel opgelegd aan het OCMW van de gemeente waar de maatschappelijke zetel van de welzijnsvereniging zich bevindt.
In het vierde lid wordt de welzijnsvereniging de verplichting opgelegd om de minimale regels voor de uitgavencyclus te bepalen. Die verplichting komt in de plaats van de vroegere bepaling in artikel 228 van het OCMW-decreet op basis waarvan de welzijnsverenigingen beheerd werden volgens dezelfde regels als de OCMW's.

Artikel 486. Dit artikel herneemt de eerste paragraaf van artikel 228 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 487. Dit artikel herneemt de derde paragraaf van artikel 228 van het OCMW-decreet.

Artikel 488. Dit artikel herneemt artikel 229 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen. Er is toegevoegd dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat deelgenoot is van de welzijnsvereniging, het personeel van die vereniging kan overnemen. Dit geldt niet alleen voor de personeelsleden die weer in hun openbaar centrum van herkomst kunnen worden opgenomen, maar ook voor de personeelsleden die werden aangeworven door de welzijnsvereniging zelf.

Artikel 489. Dit artikel vervangt artikel 230 van het OCMW-decreet. Alle regels over de beleids- en beheerscyclus van de gemeente worden van overeenkomstige toepassing gemaakt op de welzijnsverenigingen, behalve de bepalingen over de uitgavencyclus, waarvoor het zelf de regels moet vaststellen, en de specifieke regeling voor de stemming over de beleidsrapporten van de gemeente en het OCMW in artikel 249, §3. Twee specifieke bepalingen over de jaarrekening worden ook niet van overeenkomstige toepassing gemaakt, omdat de procedure van de jaarrekening van de welzijnsverenigingen opgenomen is in artikel 490 van dit ontwerp van decreet. Hetzelfde geldt voor de bepaling over de kredieten in het eerste jaar van het meerjarenplan 256, waarvoor de overeenkomstige regeling werd opgenomen in artikel 490, §1, derde lid.

Artikel 490. Het eerste lid van de eerste paragraaf van deze nieuwe bepaling concretiseert de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur voor de boekhouding van de welzijnsverenigingen, naar analogie van wat in artikel 242 voor de autonome gemeentebedrijven wordt bepaald (en naar analogie van artikel 243, vierde lid, van het Gemeentedecreet). Het tweede lid van die paragraaf vult de bepalingen over het toezicht aan. Voortaan moeten de beleidsrapporten van de OCMW-verenigingen van publiek recht niet langer door alle gemeenteraden worden goedgekeurd, zoals op basis van artikel 228 van het OCMW-decreet het geval was. Die verplichting leidde tot erg omslachtige procedures bij de verenigingen waarbij meerdere besturen betrokken zijn. Daarom moet voortaan de algemene vergadering van de welzijnsvereniging het meerjarenplan en de aanpassingen ervan goedkeuren. Voor toelichting bij het derde lid van de eerste paragraaf zie de toelichting bij artikel 256 van dit ontwerp van decreet.

De tweede tot en met de vierde paragraaf bepalen de procedure voor de jaarrekening van de welzijnsvereniging. Voortaan stelt de algemene vergadering van de welzijnsvereniging de jaarrekening vast. De betrokken raden voor maatschappelijk welzijn kunnen daarbij een advies uitbrengen. De jaarrekening is dan onderworpen aan hetzelfde goedkeuringstoezicht als de jaarrekening van de gemeente, binnen dezelfde termijn als geldt voor de gemeente (artikel 261, §1, tweede lid, van deel 2). De invoering van het goedkeuringstoezicht op die jaarrekeningen is ingegeven door de nood aan een

grotere kwaliteitscontrole, in het licht van de Europese verplichtingen en de vastgestelde tekortkomingen van de huidige rapportering over de OCMW-verenigingen van publiek recht.

Artikel 491. Dit artikel herneemt artikel 231 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 492. Dit artikel herneemt artikel 232 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 493. Dit artikel herneemt artikel 233 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 494. Dit artikel herneemt artikel 234 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 495. Dit artikel herneemt artikel 235 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen. Nieuw in dit artikel is de decretale verankering van de overnamemogelijkheid van personeel bij de ontbinding van de vereniging. Bij beëindiging van een dienstverlenend of opdrachthoudend intergemeentelijk samenwerkingsverband en van een AGB is eveneens in een overnameregeling voorzien.

Hoofdstuk 3. De autonome verzorgingsinstelling

Artikel 496. Dit artikel bepaalt dat een vereniging voor maatschappelijk welzijn opgericht, met het oog op het exploiteren van een ziekenhuis of van een gedeelte van een ziekenhuis, zoals dat reeds het geval was in titel VIII, hoofdstuk I het OCMW-decreet, omschreven wordt als een "autonome verzorgingsinstelling". Het OCMW is krachtens artikel 500 gemachtigd om een autonome verzorgingsinstelling op te richten. De bepalingen met betrekking tot de autonome verzorgingsinstelling die afwijken van de bepalingen met betrekking tot de welzijnsvereniging werden in dit hoofdstuk ondergebracht in tegenstelling tot het OCMW-decreet waarin de bepalingen met betrekking tot de autonome verzorgingsinstelling opgenomen waren in het hoofdstuk over de publiekrechtelijke OCMW-verenigingen.

Het tweede lid herneemt het tweede lid van artikel 219 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat de mogelijkheid werd toegevoegd om de woorden « autonome verzorgingsinstelling » te gebruiken als verplichte toevoeging aan de benaming van de autonome verzorgingsinstelling.

Artikel 497. Dit artikel herneemt het derde lid van artikel 226 van het OCMW-decreet, met een redactionele aanpassing.

Artikel 498. Dit artikel herneemt artikel 227 van het OCMW-decreet met een redactionele aanpassing.

Artikel 499. Dit artikel herneemt het tweede lid van artikel 229 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 500. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 4. Verenigingen van privaat recht met het oog op de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten: de ziekenhuisvereniging

Artikel 501. Dit artikel herneemt artikel 236 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 502. Dit artikel herneemt artikel 237 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat de machtiging tot oprichting vervangen is door een goedkeuring van de oprichting van de Vlaamse Regering. De goedkeuring door de gemeenteraad of de gemeenteraden vervalt. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn hebben voortaan immers een identieke samenstelling.
De goedkeuringstermijn wordt naar analogie met titel 3, teruggebracht van honderd naar negentig dagen.
Verder wordt de dag waarop de termijn voor het goedkeuringstoezicht ingaat in overeenstemming gebracht met de andere bepalingen dienaangaande in dit ontwerp van decreet.

Artikel 503. Dit artikel herneemt artikel 238 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen .

Artikel 504. Dit artikel herneemt artikel 239 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 505. Dit artikel herneemt artikel 240 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 506. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 241 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen. In het derde lid werd het woord "oudste" vervangen door het woord "jongste" omwille van de eenvormigheid met analoge bepalingen in dit ontwerp van decreet.

Artikel 507. Dit artikel herneemt artikel 242 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Hoofdstuk 5. De vereniging voor sociale dienstverlening of de vennootschap voor sociale dienstverlening

Artikel 508. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 243 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat met betrekking tot het goedkeuringstoezicht vanwege de Vlaamse Regering op de oprichting van of de toetreding tot verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn het woord "machtiging" vervangen wordt door "goedkeuring".
De procedure voor het goedkeuringstoezicht zoals omschreven in dit artikel geeft duidelijk aan dat de procedure resulteert in een al dan niet goedkeuring van de oprichting van of toetreding tot een vereniging of vennootschap voor sociale dienstverlening. In tegenstelling hiermee veronderstelt een machtiging een beslissing van de Vlaamse Regering die vooraf gaat aan de oprichting van de vereniging of vennootschap voor sociale dienstverlening.

In de tweede paragraaf werd de zin "In dat geval kan afgeweken worden van de voorwaarde dat een of meer private rechtspersonen lid moeten zijn" niet hernomen omdat deze overbodig is.

Artikel 509. Dit artikel herneemt artikel 244 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen en met dien verstande dat dat in overeenstemming gebracht wordt met de vereenvoudigde toezichtsprocedure in dit ontwerp van decreet.
De goedkeuringstermijn wordt naar analogie met titel 3, teruggebracht van honderd naar negentig dagen.

Artikel 510. Dit artikel herneemt artikel 245 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 511. Dit artikel herneemt artikel 246 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 512. Dit artikel herneemt artikel 247 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Hoofdstuk 6. Verenigingen of vennootschappen van privaatrecht van woon- en zorgcentra De woon-zorgvereniging of de woon-zorgvennootschap

Artikel 513. Dit artikel herneemt artikel 247/1 van het OCMW-decreet, met enkele redactionele aanpassingen.

Artikel 514. Dit artikel herneemt grotendeels artikel 247/2 van het OCMW-decreet, met een redactionele aanpassing. De goedkeuring door de gemeenteraad of gemeenteraden vervalt, gelet op de voortaan identieke samenstelling van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn. Daarom werden de woorden "of toetreding tot" weggelaten uit het eerste lid van de eerste paragraaf. De beslissing van het OCMW tot toetreding tot de vereniging is niet langer onderhevig aan de goedkeuring door de gemeenteraad.
Verder wordt de goedkeuringstermijn naar analogie met titel 3, teruggebracht van honderd naar negentig dagen.

Artikel 515. Dit artikel herneemt artikel 247/3 van het OCMW-decreet.

Deel 4. Specifieke bepalingen ten behoeve van de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966

Titel 1. De politieke organisatie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De gemeenteraad

Afdeling 1. De organisatie van de gemeenteraad

Artikel 516. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Afdeling 2 De werking van de gemeenteraad

Artikel 517. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Afdeling 3 De bevoegdheden van de gemeenteraad

Artikel 518. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 2. Het college van burgemeester en schepenen

Afdeling 1. De organisatie van het college van burgemeester en schepenen

Artikel 519. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 520. De regeling voor de randgemeenten en Voeren zijn opgenomen in artikel 15, §2, 16 en 72bis van de Nieuwe Gemeentewet.

Afdeling 2. De werking van het college van burgemeester en schepenen

Artikel 521. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 522. In de randgemeenten en in Voeren beslist het college van burgemeester en schepenen bij consensus, met toepassing van artikel 107 van de Nieuwe Gemeentewet.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen

Artikel 523. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 3. De burgemeester

Afdeling 1. De benoeming van de burgemeester

Artikel 524. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 525. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Afdeling 2. De bevoegdheden van de burgemeester

Artikel 526. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 4 De raad voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1 De organisatie van de raad voor maatschappelijk welzijn

Artikel 527. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting. De raad voor maatschappelijk welzijn wordt rechtstreeks verkozen in de randgemeenten en in Voeren.

Artikel 528. Dit artikel herneemt artikel 5 van het OCMW-decreet.

Artikel 529. Dit artikel herneemt artikel 6 van het OCMW-decreet.

Artikel 530. Dit artikel herneemt artikel 7 van het OCMW-decreet.

Artikel 531. Aangezien artikel 68 niet van toepassing is op de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en gelet op artikel 17bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dat zegt dat de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, rechtstreeks gekozen worden door de vergadering van de gemeenteraadskiezers, is er voor de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn in die gemeenten een aparte regeling nodig. Die aparte regeling herneemt mutatis mutandis die van artikel 6 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 532. Aangezien artikel 69 niet van toepassing is op de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en gelet op artikel 25bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dat zegt dat de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, door de bevoegde gemeenschapsoverheid op voorstel van de raad wordt benoemd uit de leden van de raad, is er voor de voordracht en de benoeming van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn in die gemeenten een aparte regeling nodig. In dit artikel wordt voor die regeling artikel 59, §1, van het Gemeentedecreet hernomen, met dien verstande dat de woorden

'burgemeester', 'gemeenteraad', 'kandidaat-burgemeester', 'gemeenteraadsleden', waar nodig worden vervangen door respectievelijk de woorden 'voorzitter', 'raad voor maatschappelijk welzijn', 'kandidaat-voorzitter', 'leden van de raad voor maatschappelijk welzijn'. In het tweede lid van dit artikel worden de sancties ook beperkt tot de functies die een verkozene kan bekleden binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 533. Aangezien artikel 69 niet van toepassing is op de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en gelet op artikel 25bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dat zegt dat de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, door de bevoegde gemeenschapsoverheid op voorstel van de raad wordt benoemd uit de leden van de raad, is er voor de vervanging van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn in die gemeenten een aparte regeling nodig. In dit artikel wordt voor die regeling artikel 63, eerste en derde lid, van het Gemeentedecreet hernomen, met dien verstande dat de woorden 'burgemeester' en 'gemeenteraad' worden vervangen door respectievelijk de woorden 'voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn' en 'raad voor maatschappelijk welzijn', en dat de vervanging niet gebeurt door een schepen in volgorde van hun rang, maar door een vervanger die de voorzitter heeft aangewezen, of in volgorde van de rangorde die de voorzitter heeft opgesteld als hij meerdere vervangers heeft aangewezen, en als dat niet kan, door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van hun anciënniteit.

Artikel 534. Artikel 9, §1 en §2, wordt niet van overeenkomstige toepassing verklaard, omdat voor deze bepalingen een specifieke regeling geldt in artikel 21 en 21bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Hetzelfde geldt voor artikel 11, eerste lid. Ook artikel 5, §1, eerste en derde lid, en §2, en artikel 14 zijn niet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 535. Aangezien artikel 72 niet van toepassing is op de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en gelet op artikel 17bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dat zegt dat de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, rechtstreeks gekozen worden door de vergadering van de gemeenteraadskiezers, is er voor de vervanging van een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn in die gemeenten een aparte regeling nodig. In dit artikel wordt voor die regeling artikel 16 van het Gemeentedecreet hernomen, met dien verstande dat de woorden 'gemeenteraadslid', 'het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet', 'gemeenteraad' worden vervangen door respectievelijk de woorden 'lid van de raad voor maatschappelijk welzijn', 'artikel 17bis van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011', 'raad voor maatschappelijk welzijn'.

Artikel 536. Aangezien artikel 73 niet van toepassing is op de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, is er voor de presentiegelden en de verzekering voor de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in die gemeenten een aparte regeling nodig. In dit artikel wordt voor die regeling artikel 17, §1, 2, tweede en derde lid, §3, 4 en 5 van het Gemeentedecreet hernomen, met dien verstande dat de woorden 'gemeenteraadsleden', 'gemeente', 'gemeenteraad', worden vervangen door respectievelijk de woorden 'leden van de raad voor maatschappelijk welzijn', 'openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn', 'raad voor maatschappelijk welzijn'. Er wordt ook

bepaald dat het presentiegeld voor de aanwezigheid op de raad voor maatschappelijk welzijn even hoog is als dat van een gemeenteraadslid voor de aanwezigheid op de gemeenteraad, en dat het presentiegeld voor het bijwonen van de vergaderingen van het vast bureau en van het bijzonder comité voor de sociale dienst maximaal even hoog mag zijn als dat van een gemeenteraadslid voor de aanwezigheid op de gemeenteraad.

Artikel 537. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Afdeling 2 De werking van de raad voor maatschappelijk welzijn

Artikel 538. Dit artikel bepaalt dat in de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, de werking van de raad van maatschappelijk welzijn onderworpen is aan dezelfde regels als in de andere Vlaamse gemeenten, met dat verschil dat de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn niet wordt verkozen door de raad, maar benoemd door de Vlaamse Regering, met toepassing van artikel 532.

Afdeling 3 De bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn

Artikel 539. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 5. Het vast bureau

Afdeling 1. De organisatie van het vast bureau

Artikel 540. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 541. Aangezien artikel 79 tot en met 83 niet van toepassing zijn op de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en gelet op artikel 27bis van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dat bepaalt dat de leden van het vast bureau rechtstreeks verkozen worden door de vergadering van de gemeenteraadskiezers, moeten er aanvullende bepalingen voor de organisatie van het vast bureau in die gemeenten opgenomen worden. Deze bepalingen zijn inhoudelijk overgenomen uit artikel 60 van het OCMW-decreet van 19 december 2008. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is van rechtswege voorzitter van het vast bureau. De vierde paragraaf regelt de eedaflegging, aangezien artikel 79, tweede lid, hier niet kan worden toegepast.

Afdeling 2. De werking van het vast bureau

Artikel 542. Artikel 52 en 53 zijn niet van toepassing, omdat het vast bureau collegiaal beslist overeenkomstig art. 27bis, §2, van de OCMW-wet.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het vast bureau

Artikel 543. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 544. In de gemeente Voeren en de randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, wordt geen bijzonder comité voor de sociale dienst opgericht. In de plaats oefenen het vast bureau en de voorzitter van het vast bureau de bevoegdheden uit die in de andere Vlaamse gemeenten overeenkomstig artikel 113 en 114 van dit decreet zijn toevertrouwd aan het bijzonder comité voor de sociale dienst en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Dit betekent dat er in deze gemeenten geen bijzonder comité voor de sociale dienst bestaat.

Hoofdstuk 7. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen

Artikel 545. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 8. De mandatarissen (eretitels, rechtspositie, tucht, aansprakelijkheid, mandatendatabank).

Artikel 546. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 547. Dit artikel komt in de plaats van artikel 148. De Vlaamse Regering is bevoegd voor het verlenen van de eretitels aan de voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn die benoemd worden door de minister. Het is logisch dat het orgaan dat verantwoordelijk is voor de benoeming, ook bevoegd is voor de toekenning van de eretitels.

Artikel 548. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de randgemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren. Daar wordt rekening gehouden met het feit dat niet de voorzitter van het vast bureau, maar de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die rechtstreeks wordt verkozen ten laste valt van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 549. Deze artikelen zijn van overeenkomstige toepassing op de randgemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren. Daar wordt rekening gehouden met het feit dat niet de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, maar de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die rechtstreeks wordt verkozen ten laste valt van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Titel 2. De ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Artikel 550. De leden van de gemeenteraad van Voeren of de randgemeenten zijn niet van rechtswege de leden van de OCMW-raad. Die laatste worden er eveneens rechtstreeks verkozen. Om die reden is het aangewezen om de voorzitter van de OCMW-raad, ook in zijn hoedanigheid van voorzitter van het vast bureau en het comité voor de sociale dienst, te betrekken bij de evaluatie van de directeur vermits die ook ten dienste staat van het OCMW.

Titel 3. De extern verzelfstandigde agentschappen

Artikel 551. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Titel 4. De beleids- en beheerscyclus van de gemeente

Artikel 552. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Titel 5. De werking van het lokaal bestuur

Artikel 553. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Titel 6. De participatie van de burger

Artikel 554. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Titel 7. Het bestuurlijk toezicht

Artikel 555. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 556. Voor wat de randgemeenten en Voeren betreft wordt de controle zoals opgenomen in het OCMW-decreet in het artikel 257 OCMW-decreet wel behouden vermits voor deze gemeenten de politieke integratie niet kan doorgevoerd worden. Wel werden voor ook voor de OCMW 's van deze gemeenten de toezichtregels gestroomlijnd met deze van het gemeentebestuur. De voorzitter van de raad maakt niet van rechtswege deel uit van het college van burgemeester en schepenen voor de randgemeenten en Voeren. In de randgemeenten en Voeren wordt de gemeenteraad, de OCMW-raad alsook het college van burgemeester en schepenen en het vast bureau rechtstreeks verkozen.

Artikel 557. Voor wat de randgemeenten en Voeren betreft wordt de beroepsmogelijkheid zoals opgenomen in het OCMW-decreet in artikel 257 OCMW-decreet wel behouden vermits voor deze gemeenten de politieke integratie niet kan doorgevoerd worden. De toezichthoudende overheid kan in de randgemeenten en Voeren het besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn nog toetsen aan het gemeentelijk belang. Wel werden ook voor de OCMW 's van deze gemeenten de toezichtregels gestroomlijnd met deze van het gemeentebestuur. De voorzitter van de raad maakt niet van rechtswege deel uit van het college van burgemeester en schepenen voor de randgemeenten en Voeren. In de Rand en Voeren wordt de gemeenteraad, de OCMW-raad alsook het college van burgemeester en schepenen en het vast bureau rechtstreeks verkozen.

Titel 8. Vrijwillige samenvoeging van gemeenten

Artikel 558. De gewesten kunnen geen wijzigingen aanbrengen aan de grenzen van de randgemeenten (de gemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem) en aan de grenzen van Komen-Waasten en Voeren (*Parl. St*. Senaat 2000-01, nr. 2-709/1).

Titel 9. Samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering

Artikel 559. De gewesten kunnen geen wijzigingen aanbrengen aan de grenzen van de randgemeenten (de gemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem) en aan de grenzen van Komen-Waasten en Voeren (*Parl. St*. Senaat 2000-01, nr. 2-709/1).

Titel 10. Deelname van de gemeente in rechtspersonen

Artikel 560. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 561. Wat de randgemeenten en Voeren betreft moet in het kader van het goedkeuringstoezicht op de welzijnsverenigingen en de autonome verzorgingsinstellingen, het desbetreffend besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn goedgekeurd worden door de gemeenteraad.
Aangezien in die gemeenten de raad voor maatschappelijk welzijn rechtstreeks wordt verkozen en daardoor de politieke integratie niet doorgevoerd kan worden, wordt de goedkeuring door de gemeenteraad voor die gemeenten behouden.

Artikel 562. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 563. Wat de randgemeenten en Voeren betreft moet in het kader van het goedkeuringstoezicht op de ziekenhuisverenigingen het desbetreffend besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn goedgekeurd worden door de gemeenteraad.

Aangezien in die gemeenten de raad voor maatschappelijk welzijn rechtstreeks wordt verkozen en daardoor de politieke integratie niet doorgevoerd kan worden, wordt de goedkeuring door de gemeenteraad behouden voor die gemeenten.

Artikel 564. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting

Artikel 565. Wat de randgemeenten en Voeren betreft moet in het kader van het goedkeuringstoezicht op de verenigingen of de vennootschappen voor sociale dienstverlening het desbetreffend besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn goedgekeurd worden door de gemeenteraad.
Aangezien in die gemeenten de raad voor maatschappelijk welzijn rechtstreeks wordt verkozen en daardoor de politieke integratie niet doorgevoerd kan worden, wordt de goedkeuring door de gemeenteraad behouden voor die gemeenten.

Artikel 566. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 567. Wat de randgemeenten en Voeren betreft moet in het kader van het goedkeuringstoezicht op de woon-zorgvereniging en de woon-zorgvennootschap, het desbetreffend besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn goedgekeurd worden door de gemeenteraad.
Aangezien in die gemeenten de raad voor maatschappelijk welzijn rechtstreeks wordt verkozen en daardoor de politieke integratie niet doorgevoerd kan worden, wordt de goedkeuring door de gemeenteraad behouden voor die gemeenten.

Artikel 568. Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Deel 5. Wijzigingsbepalingen

Artikel 569. In de OCMW-wet wordt op verschillende plaatsen verwezen naar het OCMW-decreet. Die verwijzingen worden vervangen door verwijzingen naar de overeenstemmende bepalingen in dit voorontwerp van decreet. Naar aanleiding van het advies van de Raad van State werd punt 11° aangepast. De wijziging die in artikel 133 van de OCMW-wet werd aangebracht bij artikel 272, 14°, van het OCMW-decreet is immers nog niet in werking getreden.

Artikel 570. In de Nieuwe Gemeentewet wordt op verschillende plaatsen verwezen naar het Gemeentedecreet. Die verwijzingen worden vervangen door verwijzingen naar de overeenstemmende bepalingen in dit voorontwerp van decreet.

Artikel 571. Wanneer twee of meer gemeenten worden samengevoegd, zal in de nieuwe gemeente een aangepast centraal kerkbestuur moeten worden opgericht. Als twee gemeenten samengevoegd worden die elk slechts één bestuur van de eredienst hebben, dan volstaat de huidige regeling van het Eredienstendecreet. In dat geval zijn er immers twee besturen en moet er, op basis van het bestaande artikel 25, een centraal kerkbestuur worden opgericht. Als een van de samengevoegde gemeenten echter al een centraal bestuur heeft, dan moet dat verdwijnen en opgaan in het nieuwe centraal kerkbestuur van de nieuwe gemeente.

Artikel 572. In het Provinciedecreet wordt verwezen naar het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet. Die verwijzingen worden vervangen door verwijzingen naar de overeenstemmende bepalingen in dit voorontwerp van decreet.

Artikel 573. In het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet wordt op verschillende plaatsen verwezen naar het Gemeentedecreet. Die verwijzingen worden vervangen door verwijzingen naar de overeenstemmende bepalingen in dit voorontwerp van decreet.

Artikel 574. In het decreet betreffende het integratie- en inburgeringsbeleid wordt verwezen naar het Gemeentedecreet. Die verwijzing worden vervangen door een verwijzing naar de overeenstemmende bepaling in dit voorontwerp van decreet.

Deel 6. Slotbepalingen

Titel 1. Opheffingsbepalingen

Artikel 575. Artikel 110 OCMW-Wet wordt niet hernomen in dit ontwerp van decreet. Artikel 252 van het OCMW-decreet bevat aanvullende bepalingen voor het specifieke toezicht dat bij decreet op het OCMW van toepassing kan zijn, en wordt niet langer aangehouden. De bepalingen van dit artikel, die reeds teruggaan naar de Wet van 10 maart 1925 tot regeling van de openbare onderstand en werden overgenomen bij de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW en vervolgens bij het OCMW-decreet, zijn heden niet langer noodzakelijk. Beslissingen van een toezichthoudende overheid vallen in toepassing van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen uit hun aard onder de motiveringsplicht. Daarenboven regelt elke sectorale decretale regelgeving die specifiek toezicht organiseert zelf de toepasselijke procedures.

Artikel 576. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 577. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 578. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 579. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Titel 2. Overgangsbepalingen

Hoofdstuk 1. Overgangsbepaling inzake de politieke organisatie

Artikel 580. Dit artikel bevat een regeling inzake de voorlopige samenstelling van het bijzonder comité voor de sociale dienst en een regeling voor wie het mandaat van voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst zal opnemen op het moment dat dit ontwerp van decreet in werking zal treden. Deze regeling zal gelden tot de installatie van het bijzonder comité binnen de eerste vijf werkdagen van januari 2019. Het is wel mogelijk dat het niet lukt om binnen de eerste vijf werkdagen van januari 2019 de nieuwe bestuursorganen te installeren. Dit kan voorvallen ingeval er een bezwaar werd ingediend tegen de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, (artikel 6, §1, derde en vierde lid, van dit ontwerp van decreet) of ingeval er geen ontvankelijke gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-schepenen werd bezorgd (artikel 43, §3, van dit ontwerp van decreet). Dit artikel bevat enerzijds een regeling voor wie het mandaat van voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst zal opnemen en anderzijds een regeling hoe het bijzonder comité voor de sociale dan zal samengesteld worden, dit telkens in afwachting van de installatie van de nieuwe organen. Voor de overige organen geldt de volgende regeling:

- de oude gemeenteraad blijft zetelen tot de nieuwe is geïnstalleerd (zie artikel 5 van dit ontwerp van decreet);
- het oude college voor burgemeester en schepenen blijft zetelen tot het nieuwe college van burgemeester en schepenen geïnstalleerd is (zie artikel 45 van dit ontwerp van decreet);
- de oude burgemeester blijft zetelen tot de nieuwe burgemeester geïnstalleerd is (zie artikel 59 van dit ontwerp van decreet);

- de raad voor maatschappelijk welzijn bestaat uit dezelfde leden als de gemeenteraad (zie artikel 68 van dit ontwerp van decreet);
- de voorzitter van de gemeenteraad is van rechtswege de voorzitter van de OCMW-raad (zie artikel 69 van dit ontwerp van decreet);
- de leden van het college van burgemeester en schepenen zijn van rechtswege de leden vast bureau (zie artikel 79 van dit ontwerp van decreet);
- de burgemeester is van rechtswege de voorzitter van het vast bureau (zie artikel 79 van dit ontwerp van decreet).

Hoofdstuk 2. Overgangsbepalingen inzake de ambtelijke organisatie

Afdeling 1. De algemeen directeur, de financieel directeur en hun waarnemers

Artikel 581. De voorbije jaren hebben al heel wat lokale besturen ervoor geopteerd om met toepassing van de organieke bepalingen het ambtelijk en financieel apparaat van beide rechtspersonen te laten aansturen door één leidinggevende. Zowel in de organieke regeling van dit ontwerp van decreet als in deze overgangsregeling wordt dit doorgetrokken naar alle besturen. De overgangsregeling beoogt zo snel mogelijk te komen tot een gemeenschappelijke algemeen directeur en financieel directeur.

Voor besturen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze overgangsregeling al over een gemeenschappelijke secretaris en/of financieel beheerder beschikken, regelt dit artikel de invulling van de betrekking van directeur van rechtswege. Het gaat hier om de situatie waarbij de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de betrokken ambtenaar gekozen hebben voor de figuur van 'gemeenschappelijke' functiehouder: dezelfde persoon oefent, hetzij door middel van een gecumuleerd mandaat, hetzij door middel van een beheersovereenkomst, de beide ambten uit. Door de invulling van rechtswege is hij of zij vanaf de inwerkingtreding de algemeen directeur of financieel directeur als personeelslid van de gemeente en bedient hij of zij in dat ambt zowel de gemeente als het OCMW. Indien het de secretaris of financieel beheerder van het OCMW betrof, houdt dit dus de overdracht in van het betrokken personeelslid van het OCMW naar de gemeente.

De functiehouder behoudt zijn dienstverband, wat betekent dat een mandaathouder bijvoorbeeld zijn contractvoorwaarden behoudt en dat de vastgestelde mandaatperiode blijft doorlopen.

Artikel 582. Dit artikel regelt de situatie waar noch in de gemeente, noch in het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient het ambt van secretaris respectievelijk financieel beheerder door een titularis wordt bezet op het ogenblik van de inwerkingtreding van de overgangsregeling. In dat geval zal de gemeenteraad onmiddellijk overgaan tot de invulling van het ambt van algemeen directeur respectievelijk financieel directeur bij wijze van aanwerving en/of bevordering, volgens de algemene principes die daarbij gelden. Deze procedure moet bij voorkeur afgerond zijn voor 1 augustus 2018, zo niet zal de nieuw samengestelde gemeenteraad over de definitieve aanstelling een beslissing moeten nemen en zal intussen het ambt van directeur waargenomen worden. Na 1 augustus kan het ambt slechts via waarneming worden ingevuld omdat op dat moment rechtszekerheid moet bestaan over wie de nieuwe regeling voor de installatie van de raden in goede banen zal leiden. Dit wordt geregeld in artikel 601.

Artikel 583. Als bij de inwerkingtreding van de overgangsbepaling verschillende personen titularis zijn van het ambt van secretaris in de gemeente en het OCMW, of indien bij de inwerkingtreding van de overgangsbepaling slechts een van beide ambten van secretaris ingevuld is, kan de gemeenteraad hen of in voorkomend geval die ene secretaris, oproepen om zich kandidaat te stellen. Deze situatie zal zich nog het meeste

voordoen. De functiehouder(s) moet(en) zich in dat geval kandidaat stellen binnen de dertig dagen vanaf de dag volgend op de dag van de oproep. Een laattijdige kandidaatstelling is onontvankelijk. Er kan geen rekening mee gehouden worden.

Na de oproep kunnen er zich drie situaties voordoen: beide secretarissen stellen zich tijdig kandidaat, een van hen, of in voorkomend geval de enige secretaris, stelt zich tijdig kandidaat of geen van hen stelt zich tijdig kandidaat. In het geval van één tijdige kandidatuur, is de betrokkene van rechtswege algemeen directeur. In geval beiden tijdig kandideerden, maakt de gemeenteraad een keuze op basis van een vergelijking van titels en verdiensten. Als geen van hen kandideerde, gaat de gemeenteraad over tot aanwerving en/of bevordering van een algemeen directeur. Hetzelfde geldt voor de invulling van het ambt van financieel directeur.

Als het bestuur ervoor opteert om de functie ook open te stellen voor andere kandidaten dan de huidige secretarissen en financieel beheerders, zal naar analogie met artikel 582 de functie moeten worden ingevuld bij wijze van aanwerving en/of bevordering. De aanwerving of bevordering gebeurt steeds volgens een objectief gevoerde selectieprocedure.

Artikel 584. In het geval er geen algemeen directeur of waarnemend algemeen directeur is op 1 augustus 2018, wordt de functie van directeur van rechtswege waargenomen tot na de verkiezing. Het is de zittende secretaris met de meeste anciënniteit in dat ambt die dan waarnemer van rechtswege wordt. Indien dat niet (meer) mogelijk is, zal die rol toekomen aan de adjunct-algemeen directeur en als dat niet mogelijk is, wordt een waarnemer aangesteld volgens de vervangingsregeling die de gemeenteraad vaststelt. De continuïteit blijft op die wijze gegarandeerd. Op de vervangingsregeling moet eveneens beroep gedaan worden zo het ambt van directeur na 1 augustus zou vacant worden. De aanstelling van de algemeen directeur zelf kan pas na de algehele vernieuwing van de gemeenteraden plaatsvinden.

Artikel 585. Dit artikel regelt de aanstelling van de 'eerste' directeurs na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad. In het geval er werd gekozen om de zittende secretarissen en financieel beheerders bij voorrang op te roepen, wordt de voorrangsregeling voor de secretarissen of financieel beheerders die niet werden aangesteld op 1 augustus 2018 als algemeen directeur of financieel directeur terwijl ze potentiële kandidaten zijn, behouden. Het betreft de situaties waarin de gemeenteraad, na oproep in toepassing van de inwerkingtreding van de overgangsregeling, nog geen keuze heeft gemaakt tussen beide kandidaten ofwel de situatie waarin het bestuur die oproep niet heeft gedaan.

De gemeenteraad maakt op de eerstvolgende vergadering na de algehele vernieuwing van de raad een keuze onder de eerder ingediende kandidaturen of hij doet, in voorkomend geval, een oproep tot kandidaatstelling onder de secretarissen of financieel beheerders die het ambt voor 1 augustus 2018 uitoefenden. Dezelfde procedure als vermeld in artikel 582 wordt toegepast.

In het geval er werd gekozen om het ambt ook extern open te stellen, zal de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de raad de procedure verderzetten en wordt het ambt op basis van een ruimere kandidatenpool ingevuld door aanwerving en/of bevordering.

Artikel 586. In navolging van hetgeen is bepaald voor de huidige gemeenschappelijke secretarissen en/of financieel beheerders wordt ook de adjunct-gemeentesecretaris op datum van de inwerkingtreding van deze bepaling van rechtswege adjunct-algemeen directeur. Hij wordt ingeschaald in de salarisschaal die door de gemeenteraad wordt vastgesteld op basis van en in beginsel gebaseerd op wat is geregeld in artikel 123 van het besluit van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de

personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Wat de opdracht en het takenpakket van de adjunct-algemeen directeur betreft, worden er met dit ontwerp van decreet geen bijzonderheden vastgesteld. De organieke bepalingen die op dit ogenblik gelden voor de adjunct-gemeentesecretaris, werden integraal overgenomen. Omdat de adjunct de directeur bijstaat en vervangt bij afwezigheid of verhindering zal zijn takenpakket op dat vlak verruimen.

Artikel 587. Uiterlijk op 1 augustus 2018 gaan alle taken en bevoegdheden van de secretarissen en financieel beheerders over naar de algemeen directeur of de financieel directeur (al dan niet waarnemend). De algemeen directeur en de financieel directeur oefenen alle bevoegdheden en taken uit die in de diverse regelgevingen aan respectievelijk de secretarissen en de financieel beheerders of ontvangers van de gemeente en van het OCMW zijn toevertrouwd. Het begrip "andere" verwijst in die zin naar de taken en bevoegdheden die niet op grond van artikel 58 Gemeentedecreet en artikel 52 OCMW-decreet aan de gemeentesecretaris zijn toevertrouwd.

De nieuwe (waarnemende) functiehouder neemt op 1 augustus 2018 alle ambtsbevoegdheden van de secretarissen en/of financieel beheerders over. Dit houdt ook in dat die laatsten met toepassing van artikel 589, al dan niet voorlopig, een nieuw takenpakket moeten krijgen.

Artikel 588. De algemeen directeur en de financieel directeur krijgen de salarisschaal die verbonden is aan hetgeen bij decreet in overgang wordt bepaald. Hun inschaling is in beginsel gebaseerd op hetgeen is bepaald in artikel 122 en 124 van het besluit van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Het salaris is 130% van het salaris van gemeentesecretaris. De geldelijke anciënniteit bepaalt de salaristrap in de salarisschaal.

De waarnemende directeur krijgt een toelage die het verschil bedraagt tussen zijn salaris als secretaris en het salaris mocht hij aangesteld zijn als directeur. Voor een contractueel personeelslid gelden in dit verband de regels vervat in de Wet op de arbeidsovereenkomsten.

De algemeen directeur die van rechtswege het ambt uitoefenen, wordt geacht de eed te hebben afgelegd als algemeen of financieel directeur. Hij wordt geacht de proefperiode te hebben volbracht. Zijn rechtspositieregeling is deze van de secretaris. Lopende tucht- en of evaluatieprocedures worden verdergezet volgens de regels van toepassing op het ogenblijk van inwerkingtreding. Een tuchtvordering – en of evaluatieprocedure is uiteraard slechts lopende wanneer ze ook effectief is ingesteld. De aanstellende (en dus ook als tuchtoverheid) zal mogelijks niet meer de gemeenteraad, maar het college van burgemeester en schepenen zijn. Het is de 'nieuwe' bevoegde overheid die de procedure zal verderzetten (verjaringstermijn blijft gestuit), mits eerbied van de betreffende bepalingen. Zo zal mogelijks een nieuwe hoorzitting moeten worden georganiseerd.

Mutatis mutandis geldt dezelfde regeling voor de financieel directeur en de waarneming van dat ambt.

Artikel 589. Met de verwijzing naar de persoon vermeld in paragraaf 1, eerste lid, en paragraaf 3, eerste lid, worden alle gewezen secretarissen en financieel beheerders bedoeld die geen directeur zijn geworden, ongeacht of zij zich effectief kandidaat hebben gesteld of niet. De enige voorwaarde is het gaat om een secretaris respectievelijk

financieel beheerder die geen directeur is geworden. Voor de secretaris en financieel beheerder die geen algemeen directeur of financieel directeur wordt, is een waarborgregeling bij overgang en op persoonlijke titel ingebouwd. Hierbij kunnen de besturen ervoor opteren om de betrokkene in een passende functie aan te stellen in het eigen bestuur of via overdracht in het andere bestuur. In het geval er sprake is van mandaatfuncties, kan worden beslist om een einde te stellen aan het mandaat bij het bereiken van de einddatum aangezien de functie van secretaris en financieel beheerder niet meer bestaat. De secretarissen kunnen ook in de functie van adjunct- algemeen directeur, op persoonlijke titel, worden aangesteld. Omdat er hierdoor meerdere adjuncten binnen een bestuur aanwezig kunnen zijn, is in artikel 584, §1, eerste lid, bepaald dat de gemeenteraad een vervangingsregeling moet bepalen.

Omdat hiermee een sluitende overgangsregeling met waarborgen voor de huidige secretarissen en financieel beheerders is bepaald, kunnen zij niet in disponibiliteit wegens ambtshopheffing worden gesteld.

In de derde paragraaf wordt de mogelijkheid ingeschreven om voor een in tijd beperkte duur de personen die zich kandidaat hebben gesteld voor de functie van algemeen/ financieel directeur maar niet in die functie werden aangesteld, opnieuw in aanmerking te nemen bij toekomstige vacatures. Hiermee wordt een vorm van interne (tweede lid) en externe (eerste lid) mobiliteit gecreëerd. Aan de gelijke toegang tot het openbaar ambt wordt hiermee geen afbreuk gedaan aangezien die personen in concurrentie kunnen komen met andere kandidaten. De bijzondere afwijkingsmogelijkheden zijn ingegeven door het zuinigheids- en redelijkheidsbeginsel omdat hiermee het aantal gewezen secretarissen/financieel beheerders kan worden ingeperkt.

Afdeling 2. De gewestelijke ontvanger

Artikel 590. Het stelsel van de gewestelijke ontvangers wordt in dit decreet niet meer behouden. Toch zal het voor de meestal kleine gemeenten waar de functie van financieel beheerder in de gemeente en in het OCMW vervuld wordt door een gewestelijk ontvanger niet gemakkelijk zijn om een titularis te vinden omdat het doorgaans om prestaties gaat die schommelen van 10 % tot 40 % van een VTE.
Deze gemeenten hebben ook noch in de gemeente zelf noch in het OCMW personeelsleden in dienst die in de in het decreet beschreven overgangsfase als waarnemend kunnen aangeduid worden. Die besturen moeten de kans krijgen om zich voor te bereiden op het instellen van een ambt van financieel directeur desnoods in samenwerking met andere gemeenten of in het stelsel te blijven zolang de uitdoving van het stelsel loopt.

Voor de gemeenten die na daarover een duidelijke beslissing hebben genomen in het stelsel blijven, zal de administrateur-generaal van het agentschap Binnenlands Bestuur tegen 1 augustus 2018 één enkele titularis gewestelijk ontvanger voor het ambt van financieel directeur in de gemeente en het OCMW aanduiden zodat daar de bezetting van dat ambt gelijk wordt aan alle andere gemeenten en OCMW's.

De impact van de gevolgen van de hervormingen, vervat in dit ontwerp van decreet, op de arbeidsvoorwaarden van de gewestelijke ontvangers (een beperkte en in het VPS vermelde Vlaamse groep van personeelsleden met de graad van adviseur) zal aan het bevoegde sectorcomité XVIII voorgelegd worden. Deze procedurestap in het kader van de wet die de relaties regelt tussen de overheden en de vertegenwoordigers van haar personeel (syndicaal statuut) staat los van de procedures die in het kader van dezelfde wet gevolgd moeten worden voor dit ontwerp van decreet en die betrekking hebben op de aangelegenheden die het gemeente- en OCMW-personeel aanbelangen.

Afdeling 3. Tucht

Artikel 591. Deze bepaling bevat naar analogie met artikel 306, vierde lid, van het Gemeentedecreet en artikel 278, vierde lid, van het OCMW-decreet een overgangsregeling voor lopende tuchtprocedures omdat voortaan de aanstellingsbevoegdheid (en dus ook de tuchtbevoegdheid) bij het vast bureau ligt in plaats van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Afdeling 3. Organisatiebeheersing

Artikel 592. Dit ontwerp van decreet heeft een groot aantal detailbepalingen uit het Gemeente- en OCMW-decreet niet hernomen, met name wat betreft financiële procedures. Voortaan wordt het aan de besturen overgelaten om daaromtrent de nodige regels op te nemen in hun organisatiebeheersingssysteem. Aangezien de nieuwe regels over de organisatiebeheersing evenwel pas in werking treden op 1 januari 2019 en de oude regels op diezelfde dag ophouden te bestaan, bepaalt dit artikel een overgangsperiode van zes maanden. In die periode kunnen de besturen, in afwachting van een eigen regeling, nog terugvallen op de oude regels. Zodra ze een nieuwe regeling hebben uitgewerkt, vervangt die de oude regels. Deze overgangsbepaling biedt de besturen ook de mogelijkheid om de nieuwe regels gefaseerd uit te werken, waarbij de bestaande regelingen in meerdere stappen worden vervangen door nieuwe. Dat proces moet echter afgerond zijn voor 1 juli 2019.

Hoofdstuk 3. Overgangsbepalingen inzake de autonome gemeentebedrijven

Artikel 593. De nieuwe regels over het meerjarenplan treden in werking op 1 januari 2020. Het meerjarenplan dat ingaat in 2020 zal echter veelal al voor die datum worden opgemaakt. Dit artikel verduidelijkt dat op dat meerjarenplan toch al de nieuwe regels van toepassing zijn wat betreft de vorm en de inhoud ervan.

Artikel 594. Net als voor de gemeenten en de OCMW's wordt ook voor de autonome gemeentebedrijven de mogelijkheid geboden om een jaar eerder van start te gaan met de nieuwe regels betreffende de beleids- en beheerscyclus. Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering hierover beslist en bepaalt de inwerkingtreding van de desbetreffende artikels voor deze besturen.

Hoofdstuk 4. Overgangsbepalingen inzake de beleids- en beheerscyclus

Afdeling 1. De jaarrekening

Artikel 595. De jaarrekening over 2018 wordt vastgesteld in 2019, na de inwerkingtreding van het merendeel van de bepalingen van dit ontwerp van decreet. In 2018 werken de gemeenten en de OCMW's nog volledig los van elkaar. Het is dan ook logisch dat de jaarrekening over dat jaar enkel wordt goedgekeurd door de raad van het eigen bestuur.

Afdeling 2. De meerjarenplanning

Artikel 596. De nieuwe regels over het meerjarenplan treden in werking op 1 januari 2020. Het meerjarenplan dat ingaat in 2020 zal echter veelal al voor die datum worden opgemaakt. Dit artikel verduidelijkt dat op dat meerjarenplan toch al de nieuwe regels van toepassing zijn wat betreft de vorm en de inhoud ervan. Daarnaast regelt dit artikel hoe het toezicht op de beleidsrapporten in 2019 verloopt en welke regels gelden voor de kredietbewaking.

Artikel 597. Dit artikel biedt de gemeenten en de OCMW's de mogelijkheid om een jaar eerder van start te gaan met de nieuwe regels betreffende de beleids- en beheerscyclus. Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering hierover beslist en bepaalt de inwerkingtreding van de desbetreffende artikels voor deze besturen. Het is wel essentieel dat de gemeente én het OCMW die vervroegde start aanvragen.

Hoofdstuk 5. Overgangsbepaling inzake de werking van het lokaal bestuur

Artikel 598. Bij de invoering van nieuwe regelgeving is het gebruikelijk dat er een overgangsbepaling wordt opgemaakt voor die besluiten die vóór de inwerkingtreding van de nieuwe regeling zijn genomen. De besluiten genomen tot en met 31 december 2018 blijven ressorteren onder de regeling inzake bekendmaking die van toepassing was op het ogenblik dat deze besluiten zijn getroffen. De regeling inzake de bekendmaking op de gemeentelijke webtoepassing, zoals opgenomen in de artikelen 285 tot en met 287, geldt voor de besluiten genomen vanaf de inwerkingtreding van deze artikelen.

Hoofdstuk 6. Overgangsbepaling inzake het bestuurlijk toezicht

Artikel 599. Bij de invoering van nieuwe regelgeving is het gebruikelijk dat er een overgangsbepaling wordt opgemaakt voor die besluiten die vóór de inwerkingtreding van de nieuwe toezichtregeling op 1 januari 2019 zijn genomen. De besluiten genomen tot en met 31 december 2018 blijven ressorteren onder de regeling die van toepassing was op het ogenblik dat deze besluiten zijn getroffen.

Hoofdstuk 7. Overgangsbepaling inzake de fusies

Artikel 600. Het eerste lid van dit artikel regelt dat samenvoegingen die ingaan op 1 januari 2019 en die dus geïnitieerd zijn met toepassing van de bepalingen van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, onderworpen blijven aan de bepalingen met betrekking tot de financiële bonus zoals opgenomen in de artikelen 58 tot en met 60 van voormeld decreet. Het valt immers niet uit te sluiten dat deze rechtsgrond nog nodig is na 1 januari 2019 om de schuldovername door de Vlaamse overheid zoals bepaald in deze artikelen te kunnen afronden.

Het tweede en derde lid van dit artikel bepalen hoe in de gemeenten die kiezen voor een vrijwillige samenvoeging op basis van het bestaande fusiedecreet een algemeen directeur-coördinator en een financieel directeur-coördinator worden aangeduid. In elke gemeente wordt eerst, met toepassing van artikel 581 en volgende, een algemeen directeur en een financieel directeur aangesteld. Daarna zullen de betrokken gemeenteraden tussen de algemeen directeurs een algemeen directeur-coördinator aanduiden (met toepassing van artikel 346, eerste lid) en tussen de financiële directeurs een financieel directeur-coördinator (met toepassing van artikel 346, tweede lid). Doen ze dat niet vóór 1 augustus 2018, dan worden de algemeen directeur-coördinator en de financieel directeur-coördinator van rechtswege aangeduid.

Het vierde lid wordt artikel 585 niet van toepassing verklaard op de gemeenten die kiezen voor een vrijwillige samenvoeging met ingang van 1 januari 2019. Voor die gemeenten geldt artikel 358 en 361, met een bijzondere regeling, opgenomen in het vijfde en zesde lid van dit artikel, voor de situaties waarin er in een of meerdere van de samengevoegde gemeenten nog geen algemeen directeur of financieel directeur werd aangesteld.

Hoofdstuk 8. Overgangsbepalingen inzake de intergemeentelijke samenwerking en OCMW-verenigingen

Artikel 601. Voor de toelichting bij de eerste paragraaf van dit artikel wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 598 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 602. Dit artikel voorziet in een overgangsregeling voor de minister-presidentnorm, ingesteld in artikel 458 van dit ontwerp van decreet. Het maakt deze norm slechts van toepassing op personeel dat na de inwerkingtreding van dit decreet in dienst treedt. Hieronder wordt verstaan dat geen enkel personeelslid dat vanaf de datum van

inwerkingtreding van dit decreet aangesteld wordt via aanwerving, bevordering of mobiliteit, meer mag verdienen dan het salaris, toelagen en vergoedingen die jaarlijks bruto worden toegekend aan de minister-president van de Vlaamse Regering.

Artikel 603. Dit artikel creëert de mogelijkheid om, in afwijking van de normale regels, nog in de loop van de lopende bestuursperiode de keuze voor een distributienetbeheerder te maken en om de structuren en het beheer van het energiedistributienet te vereenvoudigen en stroomlijnen.

Artikel 604. Ook deze bepaling moet samengelezen worden met het Energiedecreet en moet onder meer toelaten om tot aaneensluitende geografische gebieden te komen.

Artikel 605. Dit artikel creëert de mogelijkheid, om in afwijking van de normale regels, nog in de loop van de lopende bestuursperiode, statutenwijzigingen aan de deelnemers voor te leggen om de wijze van voordracht en benoeming van onafhankelijke bestuurders als stemgerechtigde leden van de raad van bestuur te bepalen. Dit schept de mogelijkheid om reeds in 2018 een statutaire regeling vast te leggen met betrekking tot onafhankelijke bestuurders, een verminderd aantal leden van de raad van bestuur en een gemeenschappelijke voordracht.
Dit artikel maakt het voor de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen mogelijk om zich voor het begin van de volgende gemeentelijke bestuursperiode in regel te stellen met de decretale beperking van het aantal bestuurders.

Artikel 606. Dit artikel herneemt het tweede lid en het derde lid van de tweede paragraaf van artikel 80 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking van 6 juli 2001. Deze bepalingen hebben namelijk nog uitwerking tot en met 1 juli 2019.

Artikel 607. De nieuwe regels over het meerjarenplan treden in werking op 1 januari 2020. Het meerjarenplan dat ingaat in 2020 zal echter veelal al voor die datum worden opgemaakt. Dit artikel verduidelijkt dat op dat meerjarenplan toch al de nieuwe regels van toepassing zijn wat betreft de vorm en de inhoud ervan.

Artikel 608. Net als voor de gemeenten en de OCMW's wordt ook voor de welzijnsverenigingen de mogelijkheid geboden om een jaar eerder van start te gaan met de nieuwe regels betreffende de beleids- en beheerscyclus. Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering hierover beslist en bepaalt de inwerkingtreding van de desbetreffende artikels voor deze verenigingen.

Titel 3. Inwerkingtreding

Artikel 609. Het principe is dat dit ontwerp van decreet in werking treedt op 1 januari 2019, dat wil zeggen bij het begin van de nieuwe bestuursperiode. Hierop zijn echter een aantal uitzonderingen. Deze uitzonderingen staan vermeld in het tweede tot en met het achtste lid van dit artikel. Dit betreft in het bijzonder:

a) de artikelen die in werking treden op de tiende dag na de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad (tweede lid van dit artikel)

   In eerste instantie treden de algemene bepalingen en de inwerkingtredingsbepaling van dit ontwerp van decreet op dat moment in werking.
   Daarnaast worden de overgangsbepalingen inzake de ambtelijke organisatie van de gemeente en van het OCMW voor wat betreft de algemeen directeur, de financieel directeur en hun waarnemers vervroegd in werking gesteld zodat zo snel mogelijk kan gekomen worden tot een gemeenschappelijke algemeen directeur en financieel directeur.
   Ook de overgangsbepaling inzake de fusies en de bepalingen inzake de mogelijkheid voor onafhankelijke bestuurders in de raden van bestuur van opdrachthoudende en

dienstverlenende verenigingen (zowel de organieke bepalingen als de overgangsbepaling) wordt dan in werking gesteld.

b) de artikelen die vervroegd in werking moeten treden met het oog op het goede verloop van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018 (derde tot en met vijfde lid van dit artikel)

Deze artikelen worden enkel met dit doel vervroegd in werking gesteld. Daarbij worden drie data van inwerkingtreding onderscheiden:

- 1 januari 2018
  De artikelen op basis waarvan er een lijst van het aantal leden van de organen van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (het aantal te verkiezingen gemeenteraadsleden, het aantal leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, het maximum aantal schepenen, …) wordt opgesteld, worden dan in werking gesteld. Deze lijst moet immers uiterlijk op 1 juni 2018 opgesteld worden. De overeenkomstige artikelen in het Gemeentedecreet en OCMW-decreet worden met hetzelfde doel opgeheven.

- 15 september 2018
  Op die dag treden de artikelen inzake de vorming van fracties met dit doel in werking. De akte inzake fractievorming wordt gevoegd bij de voordrachtsakte of verbeteringsakte en deze voordrachtsakte wordt ingediend op 15 september 2018 (artikel 68 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011). Bijgevolg worden deze bepalingen ook op die datum in werking gesteld. De overeenkomstige artikelen in het Gemeentedecreet en OCMW-decreet worden met hetzelfde doel opgeheven.

- 14 oktober 2018
  Op die dag treden in werking:
  1) De voorschriften inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering of het oproepen voor de vergadering aansluitend op de installatievergadering;
  2) De bepalingen inzake het indienen van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, de schepenen, voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, de voorzitter van de districtsraad, de districtsschepenen, …
  3) De artikelen inzake de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
  4) De artikelen met betrekking tot de mogelijkheid voor een raadslid of een lid van een bijzonder comité voor de sociale dienst om voor de installatie afstand te doen;
  5) De bepalingen inzake de benoeming van de burgemeester;
  6) De artikelen inzake de verdeling van de zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten;
  7) De artikelen inzake de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen
  8) De voorwaarden om tot werkend lid van een raad voor maatschappelijk welzijn of tot opvolger te kunnen worden verkozen in de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966;

De overeenkomstige artikelen in het Gemeentedecreet, OCMW-decreet en het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 worden met hetzelfde doel opgeheven.

c) de artikelen die pas in werking treden op 1 januari 2020 (zesde lid van dit artikel) en op 1 januari 2021 (zevende lid van dit artikel)

De nieuwe regels voor de beleids- en beheerscyclus treden in werking vanaf boekjaar 2020. Die artikelen worden dan in werking gesteld vanaf 1 januari 2020 (voor de planning en de boekhouding) en vanaf 1 januari 2021 (voor de jaarrekening). Die inwerkingtreding moet echter samengelezen worden met de overgangsbepaling in artikel 592 en 595. Bovendien bieden artikel 593 en 596 de mogelijkheid om de nieuwe regels een jaar vroeger toe te passen, als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

d) een artikel waarvan de Vlaamse de datum van inwerkingtreding nader zal bepalen (achtste lid)

Zodra de voorwaarden in het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn bepaald en zodra bekend is wanneer die bepalingen in werking zullen treden, kan de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding van de hier vermelde bepaling van artikel 603 bepalen. Voor de andere artikelen die hier vermeld staan, is de inwerkingtreding afhankelijk van de inwerkingtreding van het artikel dat erdoor gewijzigd wordt.

De inwerkingtreding van de wijziging aan het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid is afhankelijk van de inwerkingtreding van de gewijzigde bepaling.

VOORONTWERP VAN DECREET
van 24 februari 2017

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Deel 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. §1. De gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn beogen om op het lokale niveau duurzaam bij te dragen aan het welzijn van de burgers en verzekeren een burgernabije, democratische, transparante en doelmatige uitoefening van hun bevoegdheden.

Ze betrekken de inwoners zo veel mogelijk bij het beleid en zorgen voor openheid van bestuur.

§2. De gemeenten zijn overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet bevoegd voor de aangelegenheden van gemeentelijk belang. Voor de verwezenlijking daarvan kunnen ze alle initiatieven nemen. Ze beogen om bij te dragen aan de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied.

Overeenkomstig artikel 6, §1, VIII, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en met toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, oefenen de gemeenten ook de bevoegdheden uit die hen door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd.

Alleen als dat bij decreet uitdrukkelijk is bepaald, kunnen de provincies de medewerking van de gemeenten regelen.

§3. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn oefenen de opdrachten, vermeld in artikel 1 en 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, uit, alsook de andere aangelegenheden die hen door of krachtens een wet of een decreet worden opgelegd.

Art. 3. Dit decreet is van toepassing op alle gemeenten van het Vlaamse Gewest en op alle openbare centra voor maatschappelijk welzijn in de gemeenten van het Nederlandse taalgebied onder voorbehoud van artikel 5, §1, II, 2°, en artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, eerste streepje, en 4°, eerste lid, a, en artikel 7, §1, eerste en derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Deel 2. Het bestuur van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Titel 1. De politieke organisatie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De gemeenteraad

Afdeling 1. De organisatie van de gemeenteraad

Art. 4. §1. De gemeenteraad vertegenwoordigt de hele bevolking van de gemeente. De gemeenteraad bestaat, met inbegrip van de burgemeester en de schepenen, uit:
1° 7 leden in de gemeenten met minder dan 1000 inwoners;
2° 9 leden in de gemeenten met 1000 tot 1999 inwoners;
3° 11 leden in de gemeenten met 2000 tot 2999 inwoners;
4° 13 leden in de gemeenten met 3000 tot 3999 inwoners;
5° 15 leden in de gemeenten met 4000 tot 4999 inwoners;
6° 17 leden in de gemeenten met 5000 tot 6999 inwoners;
7° 19 leden in de gemeenten met 7000 tot 8999 inwoners;
8° 21 leden in de gemeenten met 9000 tot 11.999 inwoners;
9° 23 leden in de gemeenten met 12.000 tot 14.999 inwoners;
10° 25 leden in de gemeenten met 15.000 tot 19.999 inwoners;
11° 27 leden in de gemeenten met 20.000 tot 24.999 inwoners;
12° 29 leden in de gemeenten met 25.000 tot 29.999 inwoners;
13° 31 leden in de gemeenten met 30.000 tot 34.999 inwoners;
14° 33 leden in de gemeenten met 35.000 tot 39.999 inwoners;
15° 35 leden in de gemeenten met 40.000 tot 49.999 inwoners;
16° 37 leden in de gemeenten met 50.000 tot 59.999 inwoners;
17° 39 leden in de gemeenten met 60.000 tot 69.999 inwoners;
18° 41 leden in de gemeenten met 70.000 tot 79.999 inwoners;
19° 43 leden in de gemeenten met 80.000 tot 89.999 inwoners;
20° 45 leden in de gemeenten met 90.000 tot 99.999 inwoners;
21° 47 leden in de gemeenten met 100.000 tot 149.999 inwoners;
22° 49 leden in de gemeenten met 150.000 tot 199.999 inwoners;
23° 51 leden in de gemeenten met 200.000 tot 249.999 inwoners;
24° 53 leden in de gemeenten met 250.000 tot 299.999 inwoners;
25° 55 leden in de gemeenten met 300.000 of meer inwoners.

§2. De schepenen en de burgemeester zijn gemeenteraadsleden behalve als ze niet als gemeenteraadslid zijn verkozen als vermeld in de gevallen, vermeld in artikel 42, §4, artikel 58, §3, en artikel 68, §2.

§3. Uiterlijk op 1 juni van het jaar waarin de gemeenteraadsverkiezingen zullen plaatsvinden, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten. Het inwonertal dat in aanmerking wordt genomen, is het aantal personen dat ingeschreven is in het rijksregister van de natuurlijke personen en dat op 1 januari van het jaar van de gemeenteraadsverkiezingen zijn hoofdverblijfplaats in de desbetreffende gemeente had.

Het bevolkingsaantal op 1 januari, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, wordt, met behoud van de toepassing van het eerste lid, vanaf 1 januari na de bekendmaking ervan, in aanmerking genomen als bevolkingscijfer in dit decreet.

Art. 5. §1. De gemeenteraad wordt om de zes jaar volledig vernieuwd.

De leden van de gemeenteraad worden rechtstreeks verkozen door de gemeenteraadskiezers.

De leden van de gemeenteraad zijn herverkiesbaar.

§2. Na een volledige vernieuwing van de gemeenteraad blijven de uittredende gemeenteraadsleden in functie tot de geloofsbrieven van de nieuw verkozen gemeenteraadsleden onderzocht zijn en tot de meerderheid van de gemeenteraadsleden geïnstalleerd is.

Art. 6. §1. De verkozen gemeenteraadsleden worden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad ten minste veertien dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering. De installatievergadering van de gemeenteraad vindt plaats op een van de eerste vijf werkdagen van januari. Bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad vindt de installatievergadering van rechtswege plaats op de eerste werkdag van januari in het gemeentehuis om 20 uur. De secretaris-directeur brengt bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad voor de goede orde ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad de nieuw verkozen gemeenteraadsleden daarvan op de hoogte.

In het eerste lid wordt verstaan onder werkdag: elke dag van de week, behalve zaterdag, zondag en wettelijke en decretale feestdagen.

Als er een bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die vervolgens toch geldig is verklaard, worden de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is.

Als er een bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens ongeldig is verklaard en er een nieuwe verkiezing moet worden gehouden, worden de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de nieuwe verkiezing definitief is.

Als de nieuw verkozen raadsleden niet zijn bijeengeroepen overeenkomstig het eerste tot en met het vierde lid, worden ze volgens hun rangorde bijeengeroepen door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen.

Als de gemeenteraad ten gevolge van een wijziging van de zetelverdeling niet van rechtswege geïnstalleerd kan worden overeenkomstig het eerste lid, worden de nieuw verkozen raadsleden bijeengeroepen overeenkomstig het vierde en het zesde lid nadat de zetelverdeling definitief is.

§2. De uittredende voorzitter van de gemeenteraad zit de installatievergadering voor. Hij blijft voorzitter van de gemeenteraad tot een nieuwe voorzitter verkozen is. Als de uittredende voorzitter van de gemeenteraad de installatievergadering niet kan voorzitten, wordt ze voorgezeten door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen in volgorde van hun rang.

§3. De gemeenteraad onderzoekt de geloofsbrieven van de verkozen gemeenteraadsleden. De verkozen gemeenteraadsleden van wie de geloofsbrieven zijn goedgekeurd, leggen, voor ze hun mandaat aanvaarden, in openbare vergadering de volgende eed af in handen van de voorzitter van de installatievergadering: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

De voorzitter van de installatievergadering legt, als hij herkozen is als gemeenteraadslid, de eed af in handen van de burgemeester. Als de uittredende burgemeester de installatievergadering voorzit en herkozen is als gemeenteraadslid, legt hij de eed af in handen van het oudste gemeenteraadslid,. Als iemand anders de eed heeft afgelegd als burgemeester, legt de uittredende burgemeester de eed af in handen van de nieuw benoemde burgemeester.

§4. De verkozen gemeenteraadsleden die aanwezig zijn op de installatievergadering en die de eed niet afleggen, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§5. De verkozen gemeenteraadsleden die niet aanwezig zijn op de installatievergadering en die, nadat ze daarvoor uitdrukkelijk zijn opgeroepen, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§6. Als de voorzitter van de gemeenteraad, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de voorzitter, nalaat de eed af te nemen van de verkozen gemeenteraadsleden op de installatievergadering of, bij vervanging van een lid, na de installatievergadering uiterlijk op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, wordt de eed afgenomen door een lid van het college van burgemeester en schepenen volgens hun rangorde. Als de voorzitter van de gemeenteraad, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de voorzitter, nalaat de eed af te nemen, noteert de secretaris-directeur de vervanging van de voorzitter in de notulen van de vergadering.

§7. De rangorde van de gemeenteraadsleden wordt tijdens de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad onmiddellijk na de eedaflegging van de gemeenteraadsleden vastgesteld. Het gemeenteraadslid met de hoogste anciënniteit neemt de hoogste rang in. Bij gelijke anciënniteit neemt het gemeenteraadslid dat bij de laatste volledige vernieuwing van de gemeenteraad het hoogste aantal naamstemmen heeft behaald, de hoogste rang in. Bij een gelijk aantal naamstemmen neemt het gemeenteraadslid van wie de lijst bij de laatste volledige vernieuwing van de gemeenteraad de meeste stemmen heeft behaald de hoogste rang in. De opvolgers die na de installatievergadering als gemeenteraadslid worden geïnstalleerd, nemen in volgorde van hun eedaflegging een rang in.

Art. 7. §1. Op de installatievergadering verkiest de gemeenteraad onder de gemeenteraadsleden van Belgische nationaliteit een voorzitter. De voorzitter wordt verkozen op basis van een akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ook ondertekend zijn door de meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat werden verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is aangewezen als de opvolger van de voorzitter, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig paragraaf 5.

De akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de secretaris-directeur bezorgd.

§2. Niemand kan meer dan een akte van voordracht ondertekenen. Alle handtekeningen die in strijd met dat voorschrift zijn geplaatst, zijn ongeldig in alle akten van voordracht.

Een verkozene die meer dan een akte van voordracht ondertekent, kan voor de duur van de zittingsperiode van de gemeenteraad niet worden benoemd of verkozen als burgemeester, schepen, voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van een gemeenteraadscommissie, voorzitter of lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst, noch een dergelijk mandaat waarnemen. Hij kan de gemeente ook niet vertegenwoordigen of namens de gemeente een mandaat bekleden of waarnemen in gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen of andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen. Hij kan evenmin het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vertegenwoordigen of namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een mandaat bekleden of waarnemen in een vereniging of vennootschap als vermeld in deel 3, titel 4, of in andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen. Als de betrokkene al een dergelijk mandaat bekleedt of waarneemt, vervalt dat van rechtswege.

§3. Nadat de gemeenteraadsleden de eed hebben afgelegd, bezorgt de secretaris-directeur de akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter aan de voorzitter van de installatievergadering.

De voorzitter van de installatievergadering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1 en 2. Alleen de handtekeningen van de gemeenteraadsleden die de eed hebben afgelegd, worden daarvoor in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die nadien als gemeenteraadslid de eed hebben afgelegd. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-voorzitter verkozen verklaard.

§4. Als er geen ontvankelijke akte van voordracht van kandidaat-voorzitter aan de voorzitter van de installatievergadering wordt bezorgd, verkiest de gemeenteraad binnen veertien dagen een voorzitter.

De gemeenteraadsleden kunnen voor de verkiezing van een voorzitter, vermeld in het eerste lid, uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad een gedagtekende akte van voordracht bezorgen aan de secretaris-directeur.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht, vermeld in het tweede lid, ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Elk gemeenteraadslid kan niet meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig paragraaf 2. De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld.

Als het mandaat van de voorzitter eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is aangewezen als opvolger van de voorzitter zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig paragraaf 5.

De verkiezing, vermeld in het eerste lid, gebeurt bij geheime stemming.

De kandidaat die de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter van de gemeenteraad. Als geen enkele kandidaat de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als verschillende kandidaten zijn voorgedragen voor het vacante mandaat, vindt een tweede stemronde plaats, waarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen behaalden. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter. Bij staking van stemmen in de tweede stemronde is de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, verkozen tot voorzitter. Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat verkozen van wie de lijst bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste stemmen heeft behaald.

§5. In al de volgende gevallen wordt een nieuwe voorzitter verkozen op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, overeenkomstig paragraaf 1 tot en met 4, met dien verstande dat ”de installatievergadering” wordt gelezen als ”de eerstvolgende vergadering, vermeld in paragraaf 5” , ”de installatievergadering van de gemeenteraad” wordt gelezen als “de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, vermeld in paragraaf 5”, “verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen” wordt gelezen als “gemeenteraadsleden”, “verkozene die” wordt gelezen als

"gemeenteraadslid dat" en "Nadat de gemeenteraadsleden de eed hebben afgelegd" wordt gelezen als "Na opening van de vergadering":

1° als de voorzitter het mandaat niet aanvaardt;

2° als de voorzitter van zijn mandaat van gemeenteraadslid vervallen wordt verklaard;

3° als de voorzitter als verhinderd wordt beschouwd, ontslag genomen heeft of overleden is.

Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het derde lid.

Als de voorzitter om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is als vermeld in artikel 27, wordt hij met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als volgt vervangen:

1° als de voorzitter zijn bevoegdheid schriftelijk heeft opgedragen aan een gemeenteraadslid, neemt dat gemeenteraadslid het voorzitterschap waar;

2° als de voorzitter zijn bevoegdheid niet heeft opgedragen aan een gemeenteraadslid overeenkomstig punt 1°, neemt het gemeenteraadslid met de hoogste rang het voorzitterschap waar. Als dat raadslid de voorzitter niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap waargenomen door een ander gemeenteraadslid in volgorde van rang.

De voorzitter die als verhinderd wordt beschouwd of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd of tijdelijk afwezig is. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering, en van de beëindiging van de periode van verhindering. Als het niet gaat om een door het decreet opgelegde verhindering, richt de voorzitter zijn verzoek tot vervanging wegens verhindering aan de gemeenteraad.

§6. De verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn houden van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad in.

Art. 8. Een verkozen gemeenteraadslid dat voor zijn installatie afstand wil doen van zijn mandaat, brengt de voorzitter van de gemeenteraad daarvan schriftelijk op de hoogte. De afstand wordt definitief zodra de gemeenteraad daarvan heeft kennisgenomen.

Art. 9. §1. Het gemeenteraadslid dat tijdens zijn mandaat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, wordt door de gemeenteraad, nadat het raadslid is gehoord, vervallen verklaard tenzij het gemeenteraadslid onmiddellijk ontslag neemt overeenkomstig artikel 13.

De voorzitter van de gemeenteraad brengt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, alsook de betrokkene onmiddellijk op de hoogte van feiten die het verval van mandaat met zich kunnen meebrengen. Als de gemeenteraad niet optreedt binnen twee maanden nadat hij kennis heeft van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, treedt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, in zijn plaats op, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van een gemeenteraadslid of van het Openbaar Ministerie. De gemeenteraad wordt geacht kennis te hebben van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, hetzij vanaf de ontvangst van een bezwaar van een ander gemeenteraadslid of van het Openbaar Ministerie, hetzij vanaf de verzending van de kennisgeving door de voorzitter van de gemeenteraad aan de Raad voor Verkiezingsbetwistingen.

§2. De vervallenverklaring heeft pas gevolg vanaf de kennisgeving aan het gemeenteraadslid van de uitspraak van het verval door de gemeenteraad of de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. De vervallenverklaring tast de geldigheid van de eerdere beslissingen van de gemeenteraad niet aan.

§3. Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving, na de vervallenverklaring zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.

Art. 10. De volgende personen kunnen geen deel uitmaken van een gemeenteraad:
1° de provinciegouverneurs, de gouverneur en de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad en de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, de provinciegriffiers, de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissarissen als de gemeente in kwestie deel uitmaakt van hun ambtsgebied;
2° de magistraten, de plaatsvervangende magistraten en de griffiers bij de hoven en de rechtbanken, de administratieve rechtscolleges en het Grondwettelijk Hof;
3° de leden van het operationeel, administratief of logistiek kader van de politiezone waar de gemeente toe behoort;
4° de personeelsleden van de gemeente in kwestie of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat die gemeente bedient of van de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente;
5° de leden van een districtsraad;
6° de personen die in een lokale decentrale overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een mandaat uitoefenen dat gelijkwaardig is aan dat van gemeenteraadslid, voorzitter van de gemeenteraad, schepen of burgemeester;
7° de bloedverwanten tot en met de tweede graad, de aanverwanten in de eerste graad of de echtgenoten in de gemeenteraad van dezelfde gemeente.

Als bloed- of aanverwanten in een graad als vermeld in het eerste lid, 7° of twee echtgenoten worden verkozen bij dezelfde verkiezing, wordt de voorkeur bepaald door de grootte van de quotiënten op grond waarvan de zetels die kandidaten hebben verkregen aan hun lijst zijn toegekend.

Als twee bloed- of aanverwanten in een verboden graad of twee echtgenoten worden verkozen, de ene tot raadslid, de andere tot opvolger, geldt het verbod om zitting te nemen alleen voor de opvolger, tenzij de plaats waarvoor hij in aanmerking komt, is opengevallen voor de verkiezing van zijn bloed- of aanverwant of echtgenoot. Tussen opvolgers die voor opengevallen plaatsen in aanmerking komen, wordt de voorrang allereerst bepaald volgens de tijdsorde van de vacatures.

Voor de toepassing van dit artikel worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld.

Aanverwantschap die later tot stand komt tussen raadsleden, brengt geen verval van hun mandaat mee. Dat geldt niet bij een huwelijk tussen raadsleden en als er een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, is afgelegd.

De onverenigbaarheid wordt geacht op te houden door het overlijden van de persoon door wie ze tot stand is gekomen, door echtscheiding of door de beëindiging van het wettelijk samenlevingscontract.

Overeenkomstig artikel 71 en 72 van de Nieuwe Gemeentewet is het eerste lid, 1° en 2°, ook van toepassing op de niet-Belgische onderdanen van de Europese Unie die in België verblijven voor de uitoefening in een andere lidstaat van de Europese Unie van ambten die gelijkwaardig zijn aan de ambten, vermeld in deze bepalingen.

Art. 11. Het verkozen gemeenteraadslid dat zich op het ogenblik van zijn installatie als gemeenteraadslid in een situatie bevindt die onverenigbaar is met het lidmaatschap van de gemeenteraad, kan de eed niet afleggen en wordt bijgevolg geacht afstand te doen van het mandaat dat aan hem toegekend is.

Een gemeenteraadslid dat tijdens zijn mandaat in een met zijn mandaat onverenigbare situatie terechtkomt en dat binnen vijftien dagen na het tot hem gerichte verzoek van de voorzitter van de gemeenteraad geen einde maakt aan die situatie, wordt door de gemeenteraad vervallen verklaard van zijn mandaat, overeenkomstig artikel 9, §1, tweede lid, §2 en §3, nadat het betrokken gemeenteraadslid is gehoord.

Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving, na de vervallenverklaring zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.

Art. 12. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering van de volgende personen:

1° het gemeenteraadslid dat om medische redenen, om studieredenen of wegens verblijf in het buitenland gedurende een minimale termijn van twaalf weken niet aanwezig kan zijn op de vergaderingen van de gemeenteraad en vervangen wil worden. Hij richt daarvoor een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de gemeenteraad. Bij het verzoek tot vervanging voor verhindering wegens medische redenen wordt een geneeskundig getuigschrift van maximaal vijftien dagen oud gevoegd, dat tevens de minimale termijn van afwezigheid om medische redenen aangeeft. Als het gemeenteraadslid dat om medische redenen afwezig blijft, niet in staat is om dat verzoek tot de voorzitter te richten, wordt hij van rechtswege als verhinderd beschouwd vanaf de derde opeenvolgende vergadering waarop hij afwezig is en zolang hij afwezig blijft. Bij het verzoek tot vervanging voor verhindering om studieredenen of verblijf in het buitenland wordt een attest van de onderwijsinstelling of opdrachtgever gevoegd;

2° het gemeenteraadslid dat ouderschapsverlof wil nemen voor de geboorte of adoptie van een kind. Dat gemeenteraadslid wordt op zijn schriftelijke verzoek, gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad, vervangen, op zijn vroegst vanaf de zesde week voor de vermoedelijke datum van de geboorte of van de adoptie, tot het einde van de negende week na de adoptie of geboorte. Op schriftelijk verzoek wordt de onderbreking van de uitoefening van het mandaat na de negende week verlengd met een duur die gelijk is aan de termijn waarin het raadslid zijn mandaat heeft uitgeoefend tijdens de periode van zes weken die aan de dag van de geboorte of de adoptie voorafgaan. Bij de geboorte of de adoptie van een meerling kan het verlof verlengd worden met een periode van maximaal twee weken op verzoek van het gemeenteraadslid;

3° het gemeenteraadslid dat door palliatief verlof, of verlof voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek familielid tot en met de tweede graad of van een zwaar ziek gezinslid gedurende minimaal twaalf weken niet aanwezig kan zijn op

de vergaderingen van de gemeenteraad en vervangen wil worden. Hij richt daarvoor aan de voorzitter van de gemeenteraad een schriftelijk verzoek, waarbij een verklaring op erewoord gevoegd is waarin het raadslid zich bereid verklaart om bijstand of verzorging te verlenen. De naam van de patiënt hoeft niet te worden vermeld;

4° het gemeenteraadslid dat lid is van de Europese Commissie als het gemeenteraadslid daar schriftelijk om verzoekt. in voorkomend geval geldt de verhindering zolang het gemeenteraadslid het mandaat als lid van de Europese Commissie uitoefent;

5° het gemeenteraadslid dat geschorst is op grond van artikel 199 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Art. 13. Het gemeenteraadslid dat ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de gemeenteraad. Het ontslag is definitief zodra de voorzitter van de gemeenteraad de kennisgeving ontvangt.

Als het gemeenteraadslid zelf voorzitter van de gemeenteraad is, deelt hij zijn ontslag schriftelijk mee aan de persoon die hem vervangt met toepassing van artikel 7, §5, tweede lid. Het ontslag is definitief zodra zijn vervanger de kennisgeving ontvangt.

Het lid van de gemeenteraad blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Art. 14. Het gemeenteraadslid dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft, of dat overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger, die wordt aangewezen overeenkomstig artikel 169 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

De geloofsbrieven worden onderzocht overeenkomstig artikel 6, §3. De vervanger legt de eed af in openbare vergadering in de handen van de voorzitter van de gemeenteraad.

Het gemeenteraadslid dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. De gemeenteraad neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

Art. 15. De verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn houden van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van gemeenteraadslid in.

Art. 16. Het gemeenteraadslid dat wegens een beperking niet zelfstandig zijn mandaat kan vervullen, kan zich voor de uitoefening van dat mandaat laten bijstaan door een vertrouwenspersoon, gekozen uit personen die de volle leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die legaal binnen de Europese Unie verblijven, op voorwaarde dat hij zich niet bevindt in een situatie als vermeld in artikel 10, met uitzondering van het verbod in verband met bloed- en aanverwantschap, vermeld in punt 7° van dat artikel, ten aanzien van het lid met een beperking, en een situatie als vermeld in artikel 12.

De Vlaamse Regering bepaalt de criteria tot vaststelling van de hoedanigheid van een gemeenteraadslid met een beperking als vermeld in het eerste lid.

Bij het verlenen van de bijstand krijgt de vertrouwenspersoon dezelfde middelen ter beschikking en heeft hij dezelfde verplichtingen als het gemeenteraadslid, maar hij is

niet gehouden tot de eedaflegging. Hij heeft ook recht op presentiegeld onder dezelfde voorwaarden als het gemeenteraadslid.

Art. 17. §1. De gemeenteraadsleden ontvangen een presentiegeld ten laste van de gemeente voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van de gemeenteraad. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatverplichtingen van de gemeenteraadsleden waarvoor de gemeenteraad bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

§2. De gemeenteraad bepaalt het bedrag van de presentiegelden binnen de grenzen die vastgelegd zijn door de Vlaamse Regering. Daarbij kan rekening gehouden worden met het inwonersaantal van de gemeente.

De gemeente vermindert de presentiegelden van het gemeenteraadslid dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, of de gemeente vult die vergoeding aan, met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De secretaris-directeur stelt vast of aan de voormelde voorwaarden is voldaan.

De som van de presentiegelden, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de gemeenteraad kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van gemeenteraadslid, voorzitter van de gemeenteraad en fractie- of commissievoorzitter, kunnen worden terugbetaald.

§4. De gemeenteraad kan de eretitels toekennen aan de gemeenteraadsleden onder de voorwaarden die hij bepaalt.

§5. De gemeente sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die bij de normale uitoefening van hun mandaat persoonlijk ten laste komt van de gemeenteraadsleden.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van deze paragraaf.

De gemeente sluit naast de verzekering, vermeld in het eerste lid, een verzekering af voor ongevallen die de gemeenteraadsleden overkomen in het kader van de normale uitoefening van hun ambt.

§6. Behalve in geval van herhaling is de gemeente burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe een gemeenteraadslid wordt veroordeeld wegens een misdrijf, begaan bij de normale uitoefening van zijn ambt, met uitzondering van een persoonlijke inbreuk op de verkeersreglementering.

De regresvordering van de gemeente ten aanzien van de veroordeelde gemeenteraadsleden is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld die bij hen gewoonlijk voorkomen.

Afdeling 2. De werking van de gemeenteraad

Art. 18. De gemeenteraad vergadert zo dikwijls als de zaken die tot zijn bevoegdheid behoren het vereisen en ten minste tienmaal per jaar.

Art. 19. De voorzitter van de gemeenteraad beslist tot bijeenroeping van de gemeenteraad en stelt de agenda van de vergadering op. De agenda bevat in ieder geval de punten die door het college van burgemeester en schepenen aan de voorzitter worden meegedeeld.

De voorzitter is verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van het college van burgemeester en schepenen.

De voorzitter is ook verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een vijfde van de zittinghebbende leden als zes weken na de datum van de vorige gemeenteraad de gemeenteraadsleden nog niet bijeengeroepen zijn. De periode van zes weken wordt geschorst van 11 juli tot en met 15 augustus.

Bij een verplichte bijeenroeping als vermeld in het tweede en het derde lid, roept de voorzitter de gemeenteraad bijeen op de aangewezen dag en het aangewezen uur en met de voorgestelde agenda. Daarvoor bezorgen de gemeenteraadsleden en het college van burgemeester en schepenen voor elk punt op de agenda hun voorstel van beslissing met een toelichting aan de secretaris-directeur, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de gemeenteraad.

Art. 20. Behalve in spoedeisende gevallen en behalve in geval van toepassing van artikel 6, §1, wordt de oproeping ten minste acht dagen voor de dag van de vergadering aan het raadslid bezorgd.

De oproeping vermeldt in elk geval de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergadering en bevat een toegelicht voorstel van beslissing. De agendapunten moeten voldoende duidelijk omschreven zijn. Voor elk agendapunt wordt het dossier dat erop betrekking heeft, ter beschikking van de raadsleden gesteld vanaf de verzending van de agenda. Als een raadslid daarom verzoekt, wordt een dossier elektronisch ter beschikking gesteld.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de oproeping van de raadsleden wordt verzonden en de wijze waarop het dossier dat op de agenda betrekking heeft, ter beschikking wordt gesteld. Het huishoudelijk reglement kan ook de gezamenlijke oproeping van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn regelen.

De secretaris-directeur of de door hem aangewezen personeelsleden verstrekken aan de raadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen over stukken die in het dossier voorkomen. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop die inlichtingen worden verstrekt.

Art. 21. Gemeenteraadsleden kunnen uiterlijk vijf dagen vóór de vergadering punten aan de agenda toevoegen. De gemeenteraadsleden bezorgen daarvoor hun toegelicht voorstel van beslissing aan de secretaris-directeur, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de gemeenteraad.

Een lid van het college van burgemeester en schepenen kan niet gebruikmaken van de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid.

De secretaris-directeur deelt de aanvullende agendapunten zoals vastgesteld door de voorzitter van de gemeenteraad onmiddellijk mee aan de gemeenteraadsleden, samen met de bijbehorende toegelichte voorstellen.

Art. 22. Behalve in spoedeisende gevallen worden de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraad uiterlijk acht dagen voor de vergadering openbaar gemaakt, zodat het publiek ervan kan kennisnemen op elk moment. Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels voor de plaats en de wijze van openbaarmaking.

Als agendapunten aan de agenda worden toegevoegd overeenkomstig artikel 21, wordt de aangepaste agenda uiterlijk 24 uur nadat hij is vastgesteld, openbaar gemaakt overeenkomstig het eerste lid. In spoedeisende gevallen wordt de agenda uiterlijk 24 uur nadat hij is vastgesteld, en uiterlijk vóór de aanvang van de vergadering openbaar gemaakt overeenkomstig het eerste lid.

Art. 23. Een punt dat niet op de agenda voorkomt, mag niet in bespreking worden gebracht, behalve in spoedeisende gevallen.

Tot spoedbehandeling kan alleen worden besloten door ten minste twee derde van de aanwezige leden. De namen van die leden en de motivering van de spoedeisendheid worden in de notulen vermeld.

Art. 24. De voorzitter zit de vergaderingen van de gemeenteraad voor, en opent en sluit de vergaderingen.

Art. 25. De voorzitter is belast met de handhaving van de orde in de vergadering. Hij kan, na een voorafgaande waarschuwing, elke toehoorder die openlijk tekens van goedkeuring of van afkeuring geeft of die op enigerlei wijze wanorde veroorzaakt, uit de zaal laten verwijderen.

De voorzitter kan bovendien een proces-verbaal opmaken tegen die persoon en hem verwijzen naar de politierechtbank, die hem kan veroordelen tot een geldboete van een tot vijftien euro of tot een gevangenisstraf van een dag tot drie dagen, behoudens andere vervolgingen, als het feit daartoe grond oplevert.

Art. 26. De gemeenteraad kan alleen beraadslagen of beslissen als de meerderheid van de zittinghebbende gemeenteraadsleden aanwezig is.

In afwijking van het eerste lid, kan de gemeenteraad, als hij eenmaal bijeengeroepen is zonder dat het vereiste aantal leden aanwezig is, na een tweede oproeping, ongeacht het aantal aanwezige leden, op geldige wijze beraadslagen of beslissen over de onderwerpen die voor de tweede keer op de agenda voorkomen.

In de oproeping, vermeld in het tweede lid, wordt vermeld dat het om een tweede oproeping gaat en worden de bepalingen van dit artikel overgenomen.

Art. 27. §1. Het is voor een gemeenteraadslid verboden deel te nemen aan de bespreking en de stemming over:

1° aangelegenheden waarin hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dat verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad als

het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, ontslagen, afzettingen en schorsingen. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld;

2° de vaststelling of goedkeuring van het meerjarenplan, het budget en de jaarrekening van een instantie waaraan hij rekenschap verschuldigd is of van een instantie tot het uitvoerend orgaan waarvan hij behoort.

Het eerste lid is niet van toepassing op het gemeenteraadslid dat zich in de omstandigheden, vermeld in het eerste lid, bevindt louter op grond van het feit dat hij als vertegenwoordiger van de gemeente is aangewezen in andere rechtspersonen.

§2. Het is voor een gemeenteraadslid verboden:

1° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris tegen betaling te werken in geschillen ten behoeve van de gemeente. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met het gemeenteraadslid werken;

2° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris ten behoeve van de tegenpartij van de gemeente of ten behoeve van een personeelslid van de gemeente te werken bij geschillen die betrekking hebben op beslissingen over de tewerkstelling binnen de gemeente. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met het gemeenteraadslid werken;

3° rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst te sluiten, behalve in geval van een schenking aan de gemeente of een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap, of deel te nemen aan een opdracht voor aanneming van werken, leveringen of diensten, verkoop of aankoop ten behoeve van de gemeente of een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap, behalve als het gemeenteraadslid een beroep doet op een dienstverlening van de gemeente of van een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap en ten gevolge daarvan een overeenkomst aangaat;

4° op te treden als afgevaardigde of deskundige van een vakorganisatie in het bijzonder onderhandelingscomité of het hoog overlegcomité van de gemeente.

§3. Dit artikel is van toepassing op de vertrouwenspersoon, vermeld in artikel 16 en 155.

§4. Als een gemeenteraadslid zich in de situatie, vermeld in paragraaf 1, bevindt, moet dat punt op de vergadering behandeld worden, en kan de vergadering niet gesloten worden voor het punt in kwestie is behandeld of voor beslist is om het punt uit te stellen.

Art. 28. §1. De vergaderingen van de gemeenteraad zijn openbaar, behalve als:

1° het om aangelegenheden gaat die de persoonlijke levenssfeer raken. Zodra een dergelijk punt aan de orde is, beveelt de voorzitter de behandeling in besloten vergadering;

2° de gemeenteraad met twee derde van de aanwezige leden en op gemotiveerde wijze beslist tot behandeling in besloten vergadering, in het belang van de openbare orde of op grond van ernstige bezwaren tegen de openbaarheid.

De vergaderingen over de beleidsrapporten, vermeld in artikel 249, zijn in elk geval openbaar.

§2. De besloten vergadering kan alleen plaatsvinden na de openbare vergadering, uitgezonderd in tuchtzaken. Als tijdens de openbare vergadering blijkt dat de behandeling

van een punt in besloten vergadering moet worden voortgezet, kan de openbare vergadering, alleen met dat doel, worden onderbroken. Als tijdens de besloten vergadering blijkt dat de behandeling van een punt in openbare vergadering moet worden behandeld, wordt dat punt opgenomen op de agenda van de eerstvolgende gemeenteraad. In geval van dringende noodzakelijkheid van het punt of in geval van de eedaflegging van een personeelslid kan de besloten vergadering, alleen met dat doel, worden onderbroken.

Art. 29. §1. De gemeenteraadsleden hebben het recht van inzage in alle dossiers, stukken en akten, ongeacht de drager, die het bestuur van de gemeente betreffen. De gemeenteraadsleden kunnen een afschrift verkrijgen van die dossiers, stukken en akten. De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

§2. De gemeenteraadsleden mogen alle instellingen en diensten bezoeken die de gemeente opricht en beheert.

§3. De gemeenteraad bepaalt bij huishoudelijk reglement de voorwaarden voor het inzagerecht en het recht van afschrift, en de voorwaarden voor het bezoekrecht aan de instellingen en diensten die de gemeente opricht en beheert.

§4. De gemeenteraadsleden, alsook alle andere personen die krachtens de wet of het decreet de besloten vergaderingen van de gemeenteraad bijwonen, zijn tot geheimhouding verplicht.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de gemeenteraadsleden, alsook van alle andere personen als vermeld in het eerste lid, wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§5. Het inzagerecht en het bezoekrecht van de gemeenteraadsleden, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, geldt ook voor de autonome gemeentebedrijven van de gemeente.

Art. 30. De burgemeester of de schepen die buiten de gemeenteraad is benoemd, is aanwezig op de vergaderingen van de gemeenteraad. De burgemeester of de schepen die buiten de gemeenteraad is benoemd beschikt in de gemeenteraad alleen over een raadgevende stem.

Art. 31. De gemeenteraadsleden hebben het recht aan de burgemeester en aan het college van burgemeester en schepenen mondelinge en schriftelijke vragen te stellen.

Voor het stellen van een vraag als vermeld in het eerste lid, is geen toegelicht voorstel van beslissing vereist.

Art. 32. De notulen en het zittingsverslag van de vergadering van de gemeenteraad worden onder de verantwoordelijkheid van de secretaris-directeur opgesteld overeenkomstig artikel 276 en 277.

Behalve in spoedeisende gevallen, worden de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering ten minste acht dagen voor de dag van de vergadering ter beschikking gesteld van de gemeenteraadsleden. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de notulen en het zittingsverslag ter beschikking worden gesteld. Als een gemeenteraadslid daarom verzoekt, worden de notulen en het zittingsverslag elektronisch ter beschikking gesteld.

Elk gemeenteraadslid heeft het recht tijdens de vergadering opmerkingen te maken over de redactie van de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering. Als die opmerkingen door de gemeenteraad worden aangenomen, worden de notulen en het zittingsverslag in die zin aangepast.

Als er geen opmerkingen worden gemaakt over de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering, worden de notulen en het zittingsverslag als goedgekeurd beschouwd en worden ze ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en de secretaris-directeur. Als de gemeenteraad bij spoedeisendheid is samengeroepen, kan de gemeenteraad beslissen om opmerkingen toe te laten op de eerstvolgende vergadering.

Telkens als de gemeenteraad het wenselijk acht, worden de notulen staande de vergadering opgemaakt en door de meerderheid van de gemeenteraadsleden en de secretaris-directeur ondertekend.

Art. 33. De besluiten worden genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen.

In het eerste lid wordt verstaan onder volstrekte meerderheid van stemmen: meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet meegerekend.

Bij staking van stemmen is het voorstel verworpen.

Art. 34. De stemmingen in de gemeenteraad zijn niet geheim.

In afwijking van het eerste lid wordt over de volgende aangelegenheden geheim gestemd:
1° de vervallenverklaring van het mandaat van gemeenteraadslid en van schepen;
2° de aanwijzing van de leden van de gemeentelijke bestuursorganen en van de vertegenwoordigers van de gemeente in overlegorganen en in de organen van andere rechtspersonen en feitelijke verenigingen;
3° de beëindiging van een mandaat als vermeld in punt 2°;
4° individuele personeelszaken.

Onder voorbehoud van het tweede lid stemmen de leden van de gemeenteraad mondeling. Het huishoudelijk reglement kan een regeling invoeren die gelijkwaardig is aan een mondelinge stemming. Ongeacht de bepalingen van het huishoudelijk reglement wordt er mondeling gestemd telkens als een derde van de aanwezige leden daarom verzoekt.

De voorzitter stemt als laatste, behalve bij geheime stemming.

Art. 35. Voor elke benoeming in ambten, elke contractuele aanstelling, elke verkiezing en elke voordracht van kandidaten wordt een afzonderlijke stemming gehouden. Als bij de benoeming, de contractuele aanstelling, de verkiezing of de voordracht van kandidaten de vereiste meerderheid niet wordt verkregen bij de eerste stemming, wordt opnieuw gestemd over de twee kandidaten die de meeste stemmen hebben behaald.

Als bij de eerste stemming sommige kandidaten een gelijk aantal stemmen behaald hebben, wordt de jongste kandidaat tot de herstemming toegelaten. Personen worden benoemd, aangesteld, verkozen of voorgedragen bij volstrekte meerderheid van stemmen. Bij staking van stemmen heeft de jongste kandidaat de voorkeur.

Art. 36. §1. Een of meer gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst verkozen zijn, vormen een fractie.

§2. In afwijking van paragraaf 1 kunnen de kandidaat-gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst zijn verkozen twee fracties vormen, mits aan volgende voorwaarden is voldaan:

1° de naam van de lijst bestaat uit verschillende woorden of afkortingen die minstens de twee fractienamen omvatten;
2° de kandidaat-gemeenteraadsleden beslissen bij de indiening van de voordrachtsakte of verbeteringsakte dat de op de lijst verkozen gemeenteraadsleden twee fracties vormen of kunnen vormen. In dat laatste geval worden twee fracties gevormd als een meerderheid van de verkozen gemeenteraadsleden die potentieel een afzonderlijke fractie kunnen uitmaken, daartoe op de installatievergadering van de gemeenteraad beslist;
3° de beslissing, vermeld in punt 2°, wordt genomen in een afzonderlijke akte inzake fractievorming, ondertekend door alle kandidaat-gemeenteraadsleden op de lijst;
4° de akte inzake fractievorming bevat alle kandidaat-gemeenteraadsleden van de lijst, in dezelfde volgorde als op de voordrachtsakte of de verbeteringsakte die bij de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau wordt ingediend;
5° met behoud van de toepassing van het derde lid vermeldt de akte inzake fractievorming voor alle kandidaat-gemeenteraadsleden tot welke fractie ze zullen behoren in geval van verkiezing;
6° er worden op de akte inzake fractievorming maar twee verschillende fracties vermeld;
7° de akte inzake fractievorming is als bijlage gevoegd bij de voordrachtsakte of de verbeteringsakte die, overeenkomstig artikel 70 en 91 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011, aan de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau wordt bezorgd;
8° aan de secretaris-directeur wordt tegen ontvangstbewijs een afschrift van de akte inzake fractievorming bezorgd uiterlijk de eerste werkdag na dat de voordrachtsakte of de verbeteringsakte bij de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau is ingediend.

De indiening van de akte inzake fractievorming en de door de kandidaat-gemeenteraadsleden gemaakte keuze is niet herroepbaar.

Als een kandidaat-gemeenteraadslid zich op de akte inzake fractievorming niet tot een fractie bekent, wordt het betrokken kandidaat-gemeenteraadslid geacht bij verkiezing te opteren voor de grootste fractie. Als beide fracties in de gemeenteraad even groot zijn, wordt hij geacht bij verkiezing te opteren voor de fractie waartoe de aanvoerder van de lijst behoort, behalve als de lijstaanvoerder op de akte van fractievorming zich niet tot een fractie heeft bekend. In dat laatste geval wordt het kandidaat-gemeenteraadslid geacht te opteren voor de fractie waartoe het kandidaat-gemeenteraadslid behoort dat de hoogste plaats op de lijst inneemt en dat zich tot een fractie heeft bekend.

Als de regeling, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, niet is toegepast, kunnen er geen aparte fracties worden gevormd. Als de kandidaat-gemeenteraadsleden, die op dezelfde lijst verkozen zijn als vermeld in, beslissen om twee fracties te vormen, spreekt de gemeenteraad zich op de installatievergadering bij besluit uit of aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, is voldaan.

De Vlaamse Regering stelt het model van akte inzake fractievorming vast.

§3. Een of meer gemeenteraadsleden die verkozen zijn op lijsten die zich uiterlijk op de installatievergadering onderling hebben verenigd, vormen een fractie. Tot onderlinge vereniging van de lijsten kan alleen beslist worden als de meerderheid van de verkozenen op elk van die lijsten daarmee instemt.

§4. De onderlinge vereniging tot een fractie of de vorming van twee fracties overeenkomstig paragraaf 2, geldt tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad.

§5. Het huishoudelijk reglement legt de nadere regels vast voor de samenstelling en de werking van de fracties, alsook voor de financiering ervan, binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt.

Art. 37. §1. De gemeenteraad kan commissies oprichten die zijn samengesteld uit gemeenteraadsleden. De commissies hebben als taak de besprekingen in de gemeenteraadszittingen voor te bereiden, advies te verlenen en voorstellen te formuleren over de wijze waarop vorm wordt gegeven aan de inspraak van de bevolking telkens als dat voor de beleidsvoering wenselijk wordt geacht. De commissies kunnen altijd deskundigen en belanghebbenden horen.

§2. Artikel 28 en 34 zijn van overeenkomstige toepassing op de vergaderingen en de stemmingen in de commissies.

§3. De mandaten in iedere commissie worden evenredig verdeeld over de fracties waaruit de gemeenteraad is samengesteld. De gemeenteraad bepaalt per gemeenteraadscommissie het aantal leden, alsook de wijze waarop de evenredigheid wordt berekend. Die berekeningswijze geldt voor alle commissies die de gemeenteraad opricht. De evenredigheid vereist in ieder geval dat de som van het aantal mandaten dat toekomt aan de fracties waarvan leden deel uitmaken van het college van burgemeester en schepenen, altijd hoger is dan de som van het aantal mandaten dat toekomt aan de andere fracties. Elke fractie wijst de mandaten toe, die haar overeenkomstig de voormelde berekeningswijze toekomen, met een voordracht, gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad. Als de voorzitter van de gemeenteraad voordrachten ontvangt voor meer kandidaten dan er mandaten te begeven zijn voor een fractie, worden de mandaten toegewezen in de volgorde waarin de kandidaten vermeld staan op de akte van voordracht.

Tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad wordt een fractie geacht hetzelfde aantal leden in de commissies te behouden. Als een lid uitdrukkelijk aan de gemeenteraad heeft meegedeeld dat het niet meer wil behoren tot zijn fractie, vermeld in artikel 36, kan dat lid niet meer zetelen, noch als lid van deze fractie, noch als lid van een andere fractie. Niettemin behouden die fracties het oorspronkelijke aantal leden in de commissie.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht voor elk van de kandidaat-commissieleden ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de leden van de fractie waarvan het kandidaat-commissielid deel uitmaakt. Als de fractie van het kandidaat-commissielid maar uit twee verkozenen bestaat, volstaat de handtekening van een van hen. Niemand kan meer dan één akte ondertekenen per beschikbaar mandaat voor de fractie.

Als ten gevolge van de toepassing van de evenredige vertegenwoordiging, vermeld in het eerste lid, een fractie niet vertegenwoordigd is in een commissie, kan de fractie een raadslid aanwijzen dat als lid met raadgevende stem in de commissie zetelt.

§4. De burgemeester of schepenen kunnen geen voorzitter zijn van een gemeenteraadscommissie.

§5. Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels voor de samenstelling en de werkwijze van de commissie, alsook voor de toekenning van presentiegelden, met dien verstande dat de leden met raadgevende stem, vermeld in paragraaf 3, vierde lid, hetzelfde presentiegeld krijgen als de andere leden.

Als een lid met raadgevende stem lid is van verschillende commissies, kan het bedrag van de toegekende presentiegelden jaarlijks nooit hoger zijn dan het hoogste presentiegeld dat jaarlijks theoretisch toegekend kan worden aan een vast lid. Voor de berekening van dat maximumbedrag wordt rekening gehouden met het aantal commissievergaderingen die voor een vast lid recht geven op presentiegeld.

Art. 38. De gemeenteraad stelt bij de aanvang van de zittingsperiode een huishoudelijk reglement vast waarin aanvullende maatregelen worden opgenomen voor de werking van de raad en waarin minstens bepalingen worden opgenomen over:

1° de vergaderingen waarvoor presentiegeld wordt verleend, het bedrag van het presentiegeld en de nadere regels voor de eventuele terugbetaling van specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van gemeenteraadslid of lid van het college van burgemeester en schepenen;

2° de wijze van verzending van de oproeping en de terbeschikkingstelling van het dossier aan de gemeenteraadsleden, alsook de wijze waarop de secretaris-directeur of de door hem aangewezen personeelsleden, aan de raadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen verstrekken over die stukken;

3° de wijze waarop de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraad openbaar worden gemaakt;

4° de voorwaarden voor het inzagerecht en het recht van afschrift voor gemeenteraadsleden en de voorwaarden voor het bezoekrecht aan de instellingen en diensten die de gemeente opricht en beheert;

5° de voorwaarden waaronder de gemeenteraadsleden hun recht uitoefenen om aan de burgemeester en aan het college van burgemeester en schepenen mondelinge en schriftelijke vragen te stellen;

6° de wijze van notulering en de wijze waarop de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering ter beschikking worden gesteld van de gemeenteraadsleden;

7° de nadere regels voor de samenstelling en de werking van de commissies en de fracties;

8° de wijze waarop en de persoon door wie de stukken, vermeld in artikel 278, worden ondertekend;

9° de nadere voorwaarden waaronder het recht om verzoekschriften in te dienen, wordt uitgeoefend, en de wijze waarop de verzoekschriften worden behandeld;

10° de wijze van het ter kennis brengen van de beslissingen, vermeld in artikel 50, vijfde lid.

De gemeenteraad kan het huishoudelijk reglement op elk moment wijzigen.

Art. 39. De gemeenteraad neemt een deontologische code aan.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de gemeenteraad

Art. 40. §1. Onder voorbehoud van andere wettelijke of decretale bepalingen, beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid ten aanzien van de aangelegenheden, vermeld in artikel 2.

§2. De gemeenteraad bepaalt het beleid van de gemeente en kan daarvoor algemene regels vaststellen.

§3. De gemeenteraad stelt de gemeentelijke reglementen vast. Met behoud van de toepassing van de federale wetgeving in verband met de bevoegdheid van de gemeenteraad om politieverordeningen vast te stellen, kunnen de reglementen onder meer betrekking hebben op het gemeentelijk beleid, de gemeentelijke belastingen en retributies, en op het inwendige bestuur van de gemeente.

Een afschrift van elk reglement waarin een strafbepaling of een administratieve sanctie wordt opgenomen, wordt dadelijk verzonden aan de griffie van de rechtbank van eerste aanleg en aan die van de politierechtbank.

Art. 41.. Behalve bij de uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid als vermeld in artikel 2, §2, tweede lid, aan de gemeenteraad kan de gemeenteraad bij reglement bepaalde bevoegdheden toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen. De volgende bevoegdheden kunnen niet aan het college van burgemeester en schepenen worden toevertrouwd:

1° de aan de gemeenteraad toegewezen bevoegdheden, vermeld in deel 2, titel 1, hoofdstuk 1, afdeling 1 en 2;
2° het vaststellen van andere gemeentelijke reglementen dan die over personeelsaangelegenheden, en het bepalen van straffen en administratieve sancties bij de overtreding van die reglementen;
3° het vaststellen van de beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 249;
4° het oprichten van en het toetreden tot rechtspersonen en het beslissen tot oprichting van, deelname aan of vertegenwoordiging in agentschappen, instellingen, verenigingen en ondernemingen;
5° het goedkeuren van beheersovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten als vermeld in artikel 196, 234 en 247;
6° het aanstellen en ontslaan van de secretaris-directeur, de adjunct-secretaris-directeur, de financieel directeur en de ombudsman, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van die personeelsleden;
7° het goedkeuren van het algemene kader van het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 218, §1;
8° het vaststellen van wat onder het begrip dagelijks bestuur moet worden verstaan;
9° beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan de gemeenteraad voorbehoudt;
10° het vaststellen van de wijze van gunning en het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, tenzij:
    a) de opdracht past binnen het begrip dagelijks bestuur, vermeld in punt 8°, waarvoor het college van burgemeester en schepenen bevoegd is;
    b) de raad de wijze van gunning en het vaststellen van de voorwaarden voor die overheidsopdracht nominatief aan het college van burgemeester en schepenen heeft toevertrouwd;
11° de daden van beschikking over onroerende goederen, behalve die vermeld in artikel 56, §3, 8°, b);

12° het definitief aanvaarden van schenkingen en het aanvaarden van legaten;
13° het inrichten van adviesraden en overlegstructuren;
14° het vaststellen van de gemeentebelastingen en het vaststellen van de machtiging tot het heffen van de retributies en de voorwaarden ervan;
15° het vaststellen van een systeem van klachtenbehandeling;
16° het nemen van beslissingen als vermeld in artikel 296 en 297;
17° het aangaan van andere dadingen, dan dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben;
18° de bevoegdheden van de gemeenteraad, vermeld in artikel 263, 265, 266, 267, 269 en 271;
19° het vaststellen van de wijze van het ter kennis brengen van de beslissingen, vermeld in artikel 50;
20° het aanstellen en ontslaan van de leden van de raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf, de beslissing tot ontbinding en vereffening van een autonoom gemeentebedrijf, en het aanstellen van de gemeentelijke vertegenwoordigers in de algemene vergadering van een extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
21° het goedkeuren van het meerjarenplan en de aanpassingen ervan van een autonoom gemeentebedrijf;
22° de aan de gemeenteraad toegewezen bevoegdheden, vermeld in deel 3, titel 3;
23° het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies;
24° de bevoegdheden van de gemeenteraad, vermeld in artikel 46.

Hoofdstuk 2. Het college van burgemeester en schepenen

Afdeling 1. De organisatie van het college van burgemeester en schepenen

Art. 42. §1. Het college van burgemeester en schepenen bestaat uit de burgemeester en uit ten hoogste:
1° 2 schepenen in de gemeenten met minder dan 4999 inwoners;
2° 3 schepenen in de gemeenten met 5000 tot 9999 inwoners;
3° 4 schepenen in de gemeenten met 10.000 tot 19.999 inwoners;
4° 5 schepenen in de gemeenten met 20.000 tot 29.999 inwoners;
5° 6 schepenen in de gemeenten met 30.000 tot 49.999 inwoners;
6° 7 schepenen in de gemeenten met 50.000 tot 99.999 inwoners;
7° 8 schepenen in de gemeenten met 100.000 tot 199.999 inwoners;
8° 9 schepenen in de gemeenten met 200.000 of meer inwoners.

Het college van burgemeester en schepenen bevat, naast de burgemeester minstens twee schepenen.

Als na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijkt dat hij nog geen lid was van het college van burgemeester en schepenen, wordt hij van rechtswege vanaf zijn eedaflegging, vermeld in artikel 90, §4, als volwaardig schepen toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen.

§2. Op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten, vermeld in artikel 4, §3, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, alsook van het aantal per gemeente te verkiezen schepenen in de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten

op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en in de gemeente Voeren overeenkomstig artikel 16 van de Nieuwe Gemeentewet.

§3. Het college van burgemeester en schepenen bestaat uit personen van verschillend geslacht.

Als het college van burgemeester en schepenen na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt de laatste overeenkomstig artikel 43 of 49, §1 verkozen schepen in rang, van rechtswege vervangen door het gemeenteraadslid van het andere geslacht dat op dezelfde lijst met de meeste naamstemmen verkozen is. Als verschillende raadsleden van het andere geslacht een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, krijgt het raadslid dat de hoogste plaats op de lijst bekleedt, voorrang onder die raadsleden. Als er geen verkozen gemeenteraadsleden van het andere geslacht op die lijst voorkomen, wordt de schepen van rechtswege vervangen door de eerste opvolger van het andere geslacht op die lijst.

In afwijking van het tweede lid wordt, als het college van burgemeester en schepenen na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, en als de overeenkomstig artikel 43 of 49, §1, laatst verkozen schepen in rang, bij de verkiezing van de gemeenteraadsleden verkozen is op een lijst die maar één kandidaat bevat, de voorlaatste schepen in rang vervangen overeenkomstig het tweede lid. Als ook de voorlaatste schepen in rang verkozen werd op een lijst die maar een kandidaat bevat, wordt de derde laatste schepen in rang of, in voorkomend geval, de eerstvolgende laatste schepen in rang, vervangen overeenkomstig dezelfde bepalingen.

§4. De schepen die overeenkomstig paragraaf 3 buiten de gemeenteraad is benoemd en de schepen, vermeld in paragraaf 1, derde lid, zijn in alle gevallen stemgerechtigd in het college van burgemeester en schepenen.

§5. Iedereen die het mandaat van burgemeester, schepen of voorzitter van de raad uitoefent of waarneemt, moet beschikken over de kennis van de bestuurstaal die vereist is voor de uitoefening van het mandaat.

Door hun verkiezing of benoeming bestaat het vermoeden dat de mandatarissen, vermeld in het eerste lid, de vereiste taalkennis bezitten. Dat vermoeden kan worden weerlegd op verzoek van een gemeenteraadslid op basis van ernstige aanwijzingen, een bekentenis van de mandataris of de wijze waarop de betrokkene het mandaat uitoefent.

Het verzoek, vermeld in het tweede lid, wordt ingediend bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. Als dat rechtscollege beslist dat het vermoeden van taalkennis is weerlegd, is de verkiezing of de benoeming vernietigd vanaf de dag van de kennisgeving van de beslissing van het rechtscollege, met behoud van de mogelijkheid van beroep bij de Raad van State, vermeld in artikel 147. Dat beroep schort de uitspraak van het rechtscollege niet op. Tot de algehele vernieuwing van de raad kan de betrokkene niet opnieuw benoemd of verkozen worden tot burgemeester, schepen of voorzitter van het vast bureau, noch een dergelijk mandaat waarnemen.

De miskenning van de bepalingen van dit artikel door degene van wie het vermoeden van taalkennis is weerlegd, is een grove nalatigheid als vermeld in artikel 156.

Art. 43. §1. Behalve de schepenen die benoemd zijn overeenkomstig artikel 42, §1, derde lid, en §3, tweede en derde lid, verkiest de gemeenteraad de schepenen onder de gemeenteraadsleden op basis van een gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-schepenen, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn moet die gezamenlijke akte van voordracht voor elk van de kandidaat-schepenen ook ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaten. Als de lijst waarop een kandidaat-schepen voorkomt, maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Niemand kan meer dan één gezamenlijke akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dit verbod wordt gesanctioneerd overeenkomstig artikel 7, §2.

De gezamenlijke akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van een kandidaat-schepen vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de schepen bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als de persoon die de schepen zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 49.

Die akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de secretaris-directeur bezorgd. De secretaris-directeur bezorgt een afschrift van de akte aan de burgemeester.

§2. Nadat de gemeenteraadsleden de eed hebben afgelegd, bezorgt de secretaris-directeur de gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-schepenen aan de voorzitter van de gemeenteraad.

De voorzitter van de gemeenteraad gaat na of de gezamenlijke akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1. Alleen de handtekeningen van de gemeenteraadsleden die de eed hebben afgelegd, worden daarvoor in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die nadien als gemeenteraadslid de eed hebben afgelegd. Als de voordracht ontvankelijk is, worden de voorgedragen kandidaat-schepenen verkozen verklaard en is het aantal schepenen vastgelegd tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad.

§3. Als er geen ontvankelijke gezamenlijke akte van voordracht van kandidaat-schepenen aan de voorzitter van de installatievergadering wordt bezorgd, beslist de gemeenteraad op de installatievergadering over het aantal te verkiezen schepenen en wordt binnen veertien dagen overgegaan tot afzonderlijke verkiezing van de schepenen onder de gemeenteraadsleden. De gemeenteraadsleden kunnen daarvoor kandidaat-schepenen voordragen.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-schepen vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de schepen bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege

opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is vermeld als de persoon die de schepen zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 49.

Per schepenmandaat wordt uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad een gedagtekende akte van voordracht aan de secretaris-directeur bezorgd.

Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-schepen voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 kan elk gemeenteraadslid maar één akte van voordracht ondertekenen per schepenmandaat. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2. Als de schriftelijk voorgedragen kandidaturen niet volstaan om het college volledig samen te stellen, kunnen kandidaten mondeling op de zitting worden voorgedragen. Voor een kandidaat die op de zitting wordt voorgedragen, moet tijdens de zitting en vóór de stemming blijken dat een meerderheid van de gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat, de voordracht van deze kandidaat steunt. Zo niet wordt de voordracht van deze kandidaat niet in aanmerking genomen.

De verkiezing gebeurt bij geheime stemming, door evenveel afzonderlijke stemmingen als er schepenen te kiezen zijn.

De kandidaat die de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot schepen. Als geen enkele kandidaat de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als verschillende kandidaten zijn voorgedragen voor het vacante schepenmandaat, vindt een tweede stemronde plaats. Daarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen hebben behaald. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot schepen. Bij staking van stemmen in de tweede stemronde is de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, verkozen tot schepen.

Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat van wie de lijst bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste stemmen heeft behaald verkozen.

§4. De rang van de schepenen wordt bepaald door de rangorde op de gezamenlijke akte van voordracht. In geval van afzonderlijke verkiezing van de schepenen wordt de rang van de schepenen bepaald door de volgorde van de stemmingen. De schepenen die op grond van paragraaf 1, tweede lid, paragraaf 3, tweede lid, of op grond van artikel 42, §3, tweede en derde lid, een schepen opvolgen, nemen de rang in de volgorde van hun verkiezing of benoeming in. De schepen, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, is altijd de laatste schepen in rang. De burgemeester wordt geacht een hogere rang in te nemen dan de schepenen.

Art. 44. Voor ze hun mandaat aanvaarden, leggen de schepenen in openbare vergadering van de gemeenteraad de volgende eed af in handen van de burgemeester: ""Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

De schepen die de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt geacht zijn schepenmandaat niet te aanvaarden.

Art. 45. De schepenen worden, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 43, §1, tweede lid en §3, tweede lid, artikel 46, 48 en 49, verkozen voor een periode van zes jaar. De uittredende schepenen blijven na een volledige vernieuwing van de gemeenteraad in functie tot het nieuwe college van burgemeester en schepenen geïnstalleerd is.

Artikel 9, 10, 11, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van het college van burgemeester en schepenen, met uitzondering van artikel 10, tweede en derde lid.

Art. 46. De gemeenteraad kan, bij volstrekte meerderheid van stemmen de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente vaststellen en brengt de Vlaamse Regering daarvan op de hoogte.

Op grond van die kennisgeving geeft de Vlaamse Regering aan de provinciegouverneur een bemiddelingsopdracht. De provinciegouverneur brengt de Vlaamse Regering op de hoogte van het resultaat van de bemiddeling.

Als de Vlaamse Regering vaststelt dat de bemiddeling van de gouverneur mislukt is en er zich geen oplossing aandient, brengt ze de gemeenteraad daarvan op de hoogte.

In dat geval kan de gemeenteraad vervolgens de procedure starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen. De gemeenteraad brengt de Vlaamse Regering daarvan onmiddellijk op de hoogte, waarna de Vlaamse Regering de burgemeester ontslaat. De Vlaamse Regering stelt de gemeenteraad hiervan in kennis. De nieuwe burgemeester wordt benoemd overeenkomstig artikel 58 en 59. De aftredende burgemeester blijft in functie tot de installatie van de nieuwe burgemeester heeft plaatsgevonden. De verkiezing en installatie van de nieuwe schepenen, met uitzondering van de schepen, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, gebeurt op basis van een gezamenlijke akte van voordracht, met toepassing van artikel 42 tot en met 44. De uittredende schepenen blijven in functie tot de installatie van de nieuwe schepenen heeft plaatsgevonden. In het geval er geen gezamenlijke akte van voordracht wordt ingediend, overeenkomstig artikel 43, § 1 en § 2, blijven de uittredende schepenen in functie. Het aantal schepenen, zoals bepaald bij de volledige vernieuwing van de gemeenteraad, blijft evenwel behouden.

De gemeenteraad stelt de raad voor maatschappelijk welzijn in kennis van het feit dat overgegaan wordt tot de installatie van de nieuwe schepenen en de benoeming van de nieuwe burgemeester.

De vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid en de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen in toepassing daarvan, kan niet gebeuren in spoedeisende gevallen zoals vermeld in artikel 23 en evenmin in de periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de volledige vernieuwing van de gemeenteraden.

De aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen na vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid kan slechts eenmaal per bestuursperiode gebeuren.

Art. 47. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering van de volgende personen:
1° de schepen die lid is van de federale of Vlaamse Regering of van de Europese Commissie;
2° de schepen die lid is van de deputatie van de provincieraad of van het college, vermeld in artikel 83quinquies, §2, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen;
3° de schepen die het mandaat uitoefent van federaal, Vlaams of Europees parlementslid, als de schepen daar schriftelijk om verzoekt. In voorkomend geval geldt de verhindering zolang de schepen het mandaat van federaal, Vlaams of Europees parlementslid uitoefent;
4° de schepen die om medische redenen, om studieredenen of wegens verblijf in het buitenland vervangen wil worden gedurende een minimale termijn van twaalf weken. Hij richt daarvoor een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de gemeenteraad. Bij het verzoek wordt een geneeskundig getuigschrift van maximaal vijftien dagen oud gevoegd, dat ook de minimale termijn van afwezigheid om medische redenen aangeeft. Als de schepen die om medische redenen afwezig blijft, niet in staat is om dat verzoek tot de voorzitter te richten, wordt hij van rechtswege als verhinderd beschouwd vanaf de derde opeenvolgende vergadering waarop hij afwezig is en zolang hij afwezig blijft. Bij het verzoek tot vervanging van verhindering om studieredenen of verblijf in het buitenland wordt een attest van de onderwijsinstelling of opdrachtgever gevoegd;
5° de schepen die ouderschapsverlof wil nemen voor de geboorte of adoptie van een kind. Die schepen wordt op zijn schriftelijke verzoek, gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad, vervangen, op zijn vroegst vanaf de zesde week voor de vermoedelijke datum van de geboorte of van de adoptie tot het einde van de negende week na de adoptie of geboorte. Op schriftelijk verzoek wordt de onderbreking van de uitoefening van het mandaat na de negende week verlengd met een duur die gelijk is aan de termijn waarin de schepen zijn mandaat heeft uitgeoefend tijdens de periode van zes weken die aan de dag van de geboorte of de adoptie voorafgaan. Bij de geboorte of de adoptie van een meerling kan op verzoek van de schepen het verlof verlengd worden met een periode van maximaal twee weken;
6° de schepen die tot nieuwe burgemeester wordt benoemd in geval van verhindering of schorsing van de burgemeester, als vermeld in artikel 62 van dit decreet;
7° de schepen die wegens palliatief verlof of verlof voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek familielid tot en met de tweede graad of van een zwaar ziek gezinslid vervangen wil worden gedurende minimaal twaalf weken. Hij stuurt een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de gemeenteraad, waarbij een verklaring op erewoord gevoegd is waarin de schepen zich bereid verklaart om bijstand of verzorging te verlenen. De naam van de patiënt hoeft niet te worden vermeld.

Art. 48. De schepen die ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de gemeenteraad. Het ontslag is definitief zodra de voorzitter van de gemeenteraad de kennisgeving ontvangt.

De schepen blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid, of tot de gemeenteraad, met toepassing van artikel 49, §1, eerste lid, heeft beslist om het opengevallen schepenmandaat niet in te vullen.

Art. 49. §1. Als een schepen zijn schepenmandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst is, ontslag heeft genomen of overleden is, beslist de gemeenteraad of het opengevallen schepenmandaat wordt ingevuld. Als de gemeenteraad beslist heeft om het mandaat niet in te vullen, kan het mandaat voor de rest van de zittingsperiode niet meer ingevuld worden. Als de gemeenteraad beslist heeft om het mandaat in te vullen, wordt tot een nieuwe verkiezing van een schepen overgegaan binnen twee maanden na het openvallen van het schepenmandaat. De schepen wordt verkozen op basis van een akte van voordracht van de kandidaat-schepen, ondertekend door meer dan de helft van de verkozen gemeenteraadsleden. Om ontvankelijk te zijn moet die akte van voordracht voor de kandidaat-schepenen ook ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat zijn verkozen. Als de lijst waarop een kandidaat-schepen voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Met behoud van de toepassing van artikel 43 kan elk gemeenteraadslid maar één akte van voordracht ondertekenen per schepenmandaat. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-schepen vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam van een of meer personen vermeld worden die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de schepen bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Indien het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of indien de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als de persoon die de schepen zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig dit artikel. De voorzitter van de gemeenteraad gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-schepen verkozen verklaard op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad.

Als binnen twee maanden na het openvallen van een schepenmandaat en voor de bezorging van de akte van voordracht, genomen met toepassing van het eerste lid, een bijkomend schepenmandaat openvalt, waarvan de gemeenteraad beslist heeft het ook in te vullen, kan voor de vervanging van al die mandaten overgegaan worden tot een verkiezing overeenkomstig artikel 43, §1 en 2. De oorspronkelijke termijn van twee maanden voor het mandaat dat het eerst opengevallen is, blijft in dat geval van toepassing. Als evenwel toepassing wordt gemaakt van het eerste lid, blijft voor het tweede opengevallen mandaat de termijn, vermeld in het eerste lid, van toepassing.

In de gevallen, vermeld in het eerste en het tweede lid, kan op de akte van voordracht worden bepaald, in afwijking van artikel 43, §4, dat een of meer nieuw verkozen schepenen de rang innemen van degenen die ze vervangen.

Als twee maanden na het openvallen van het schepenmandaat nog geen nieuwe schepen is benoemd overeenkomstig het eerste en tweede lid, kan de schepen op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad verkozen worden overeenkomstig artikel 43, §3.

Tot aan de nieuwe verkiezing kan het mandaat worden waargenomen overeenkomstig paragraaf 2.

§2. Als de schepen om een andere reden dan de redenen, vermeld in paragraaf 1, afwezig is, kan hij worden vervangen door het op dezelfde lijst verkozen gemeenteraadslid met de hoogste rang. Als er geen gemeenteraadslid is dat op dezelfde lijst verkozen is, kan de schepen vervangen worden door het gemeenteraadslid van een andere lijst met de hoogste rang. Als dat raadslid de schepen niet kan vervangen, kan het schepenmandaat waargenomen worden door een van de andere gemeenteraadsleden in volgorde van hun rang.

Het gemeenteraadslid dat overeenkomstig het eerste lid de schepen vervangt, vervangt die schepen van rechtswege ook in zijn mandaat van lid van het vast bureau.

§3. De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als lid van het vast bureau houden van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing van de schepen in.

§4. De schepen die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van de verhindering of schorsing.

Afdeling 2. De werking van het college van burgemeester en schepenen

Art. 50. Het college van burgemeester en schepenen vergadert zo dikwijls als de zaken die tot zijn bevoegdheid behoren, het vereisen. De burgemeester kan in spoedeisende gevallen buitengewone vergaderingen bijeenroepen, op de dag en het uur die hij bepaalt.

Het college van burgemeester en schepenen kan alleen beraadslagen of beslissen als de meerderheid van de leden aanwezig is.

Artikel 27 en 29 zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van het college van burgemeester en schepenen.

Overeenkomstig artikel 104 van de Nieuwe Gemeentewet zijn de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen niet openbaar.

Overeenkomstig artikel 104 van de Nieuwe Gemeentewet worden alleen de beslissingen opgenomen in de notulen en in het register van de beraadslagingen, en kunnen alleen die beslissingen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van het college van burgemeester en schepenen. De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het college van burgemeester en schepenen die volgt op de vergadering van het college van burgemeester en schepenen waarop de notulen zijn goedgekeurd verstuurd naar of ter beschikking gesteld van de gemeenteraadsleden op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement. Als een gemeenteraadslid daarom verzoekt, worden de notulen elektronisch verstuurd of ter beschikking gesteld.

Art. 51. De burgemeester zit het college van burgemeester en schepenen voor, en opent en sluit de vergaderingen.

Art. 52. Het college van burgemeester en schepenen beslist collegiaal.

Art. 53. §1. De besluiten worden genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen.

In het eerste lid wordt verstaan onder volstrekte meerderheid van de stemmen: meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet meegerekend.

§2. Bij staking van stemmen verdaagt het college van burgemeester en schepenen de zaak tot een volgende vergadering. Als de meerderheid van het college van burgemeester en schepenen de zaak vóór de behandeling ervan echter spoedeisend heeft verklaard, is de stem van de voorzitter van het college van burgemeester en schepenen beslissend. Hetzelfde geldt als er op twee achtereenvolgende vergaderingen over dezelfde zaak een staking van stemmen is.

In afwijking van het eerste lid, is het voorstel, in geval van staking van stemmen, verworpen, als het college van burgemeester en schepenen optreedt als tuchtoverheid als vermeld in artikel 201, eerste lid.

§3. Artikel 34, eerste tot en met vierde lid, en artikel 35 zijn van overeenkomstige toepassing op de stemmingen in het college van burgemeester en schepenen.

Art. 54. Het college van burgemeester en schepenen neemt bij de aanvang van de zittingsperiode een huishoudelijk reglement aan waarin het nadere regels vaststelt over zijn werking.

Art. 55. Het college van burgemeester en schepenen heeft dezelfde deontologische code als die welke is aangenomen voor de gemeenteraad met toepassing van artikel 39. Het college van burgemeester en schepenen kan echter zelf een deontologische code aannemen die minstens de deontologische code, zoals aangenomen door de gemeenteraad, omvat.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen

Art. 56. §1. Het college van burgemeester en schepenen bereidt de beraadslagingen en de besluiten van de gemeenteraad voor.

Het college van burgemeester en schepenen voert de besluiten van de gemeenteraad uit.

§2. Het college oefent de bevoegdheden uit die eraan zijn toevertrouwd overeenkomstig artikel 41, §1, van dit decreet, of overeenkomstig andere wettelijke en decretale bepalingen.

§3. Het college van burgemeester en schepenen is bevoegd voor:

1° de daden van beheer over de gemeentelijke inrichtingen en eigendommen, in voorkomend geval binnen de door de gemeenteraad vastgestelde algemene regels;

2° het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel, met behoud van de toepassing van de bevoegdheid van de gemeenteraad, vermeld in artikel 41, tweede lid, 6°, van dit decreet en de gevallen waarin die bevoegdheid door of krachtens de wet of het decreet aan de gemeenteraad is opgedragen;

3° het financiële beheer, met behoud van de toepassing van de bevoegdheden van de gemeenteraad;

4° het voeren van de gunningsprocedure, de gunning en de uitvoering van overheidsopdrachten;

5° de vaststelling van de wijze van gunning en de voorwaarden van overheidsopdrachten als het gaat om een opdracht die past binnen het begrip dagelijks bestuur, vermeld in artikel 41, tweede lid, 8°;
6° de vaststelling van de wijze van gunning en de voorwaarden van overheidsopdrachten voor de opdrachten waarvoor de gemeenteraad dat nominatief aan het college van burgemeester en schepenen heeft toevertrouwd;
7° de beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan het college van burgemeester en schepenen voorbehoudt;
8° de daden van beschikking:
   a) over roerende goederen, met uitzondering van het aangaan van de dadingen;
   b) over verhuring, concessie, pacht, jacht- en visrechten van meer dan negen jaar, behalve het vaststellen van de contractvoorwaarden waarvoor de gemeenteraad bevoegd blijft;
9° het vertegenwoordigen van de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslissingen over het in rechte optreden namens de gemeente, behalve in geval van toepassing van artikel 296, §1;
10° de burgerlijke stand en de politie over de vertoningen overeenkomstig artikel 125, 126, 127, 130 en 132 van de Nieuwe Gemeentewet;
11° het opleggen van administratieve sancties overeenkomstig artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet;
12° de vaststelling van de rooilijnen van de wegen, met inachtneming van de algemene plannen als dergelijke plannen bestaan;
13° het afsluiten van een afsprakennota als vermeld in artikel 171.

§4. Als de gemeenteraad geen delegatie gegeven heeft voor de vaststelling van de wijze van gunning en de voorwaarden van overheidsopdrachten, met toepassing van artikel 41, §1, kan het college van burgemeester en schepenen in gevallen van dwingende en onvoorziene omstandigheden op eigen initiatief die bevoegdheden uitoefenen.

§5. Het college van burgemeester en schepenen is verantwoordelijk voor de zorg voor het gemeentearchief waaronder de titels.

§6. Het college van burgemeester en schepenen houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van :
1° alle extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente, hun statuten en de overeenkomsten die ze hebben gesloten met de gemeente;
2° alle verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin de gemeente deelneemt;
3° alle intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waarvan de gemeente deel uitmaakt, hun statuten en de overeenkomsten die ze hebben gesloten met de gemeente.

Minstens eenmaal per jaar wordt de gemeenteraad op de hoogte gebracht van het geactualiseerde overzicht met een toelichting van alle wijzigingen die zich sinds de vorige toelichting hebben voorgedaan.

§7. Dit artikel doet geen afbreuk aan de bevoegdheden van de burgemeester, vermeld in hoofdstuk 3, afdeling 2.

Art. 57. Met behoud van de toepassing van deel 2, titel 3 en behalve in geval van uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid als vermeld in artikel 2, §2, tweede lid, aan het college van burgemeester en schepenen, kan het college van burgemeester en

schepenen bij reglement de uitoefening van bepaalde bevoegdheden aan de secretaris-directeur toevertrouwen.

De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen, vermeld in artikel 56, §1, eerste lid, en §4, en de op basis van artikel 56, §2, gedelegeerde bevoegdheden van de gemeenteraad voor het vaststellen van de rechtspositieregeling, het vaststellen van wat onder het begrip dagelijks personeelsbeheer moet worden verstaan, het aangaan van dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben, en de bevoegdheden, vermeld in artikel 56, §3, 7°, 8°, b), 9°, 10°, 11° en 13°, kunnen evenwel niet aan de secretaris-directeur worden toevertrouwd. Hetzelfde geldt voor de bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen in het kader van het financiële beheer, vermeld in artikel 258, 267, 269, 271 en 272.

De secretaris-directeur oefent de bevoegdheden die hem met toepassing van het eerste lid zijn toevertrouwd persoonlijk uit. Met uitzondering van de bevoegdheden, vermeld in artikel 161 en 166, kan de secretaris-directeur die bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente.

Hoofdstuk 3. De burgemeester

Afdeling 1. De benoeming van de burgemeester

Art. 58. §1. Met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in artikel 13 van de Nieuwe Gemeentewet, wordt de burgemeester door de Vlaamse Regering benoemd uit de verkozenen voor de gemeenteraad. Die verkozenen kunnen daarvoor kandidaten voordragen waarvoor een gedagtekende akte van voordracht wordt voorgelegd aan de provinciegouverneur. Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ondertekend zijn door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen hebben deelgenomen, alsook door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-burgemeester zijn verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-burgemeester voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Een akte van voordracht die wordt voorgelegd na de installatievergadering van de gemeenteraad is alleen ontvankelijk als ze ondertekend is door meer dan de helft van de gemeenteraadsleden, alsook door een meerderheid van de gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-burgemeester verkozen zijn.

Niemand kan meer dan een akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-burgemeester vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die worden voorgedragen om hem op te volgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de burgemeester bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of, als de persoon die in de akte van voordracht is vermeld als de persoon die de burgemeester zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, wordt de voordracht van de eerstvolgende opvolger, vermeld in de akte, vervroegd. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 62.

De Vlaamse Regering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in het eerste lid. De Vlaamse Regering kan evenwel altijd om een nieuwe voordracht verzoeken.

§2. Een voorgedragen kandidaat-burgemeester die niet is benoemd, kan tijdens dezelfde bestuursperiode niet meer opnieuw worden voorgedragen.

§3. Met behoud van de toepassing van artikel 13, derde lid, van de Nieuwe Gemeentewet kan de burgemeester buiten de verkozenen voor de gemeenteraad worden benoemd uit de gemeenteraadskiezers die minstens vijfentwintig jaar oud zijn.

De burgemeester die buiten de raad is benoemd, is in alle gevallen stemgerechtigd in het college van burgemeester en schepenen en beschikt over een raadgevende stem in de gemeenteraad. Hij is ook stemgerechtigd in het vast bureau en beschikt over een raadgevende stem in de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 59. De burgemeester wordt, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 46, 58, §1, derde lid, artikel 61 en 62, benoemd voor een periode van zes jaar.

Voor hij zijn mandaat aanvaardt, legt de burgemeester de volgende eed af in handen van de provinciegouverneur: ”Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.”. Behalve in geval van benoeming van de burgemeester buiten de raad, geldt die eedaflegging ook als eedaflegging als gemeenteraadslid als vermeld in artikel 6. De burgemeester die de eed na twee oproepingen niet aflegt, wordt geacht het burgemeestersmandaat niet te aanvaarden. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen doet uitspraak over de geschillen die hierover rijzen.

Na de gemeenteraadsverkiezingen blijft de aftredende burgemeester in functie tot de nieuwe burgemeester is geïnstalleerd.

Art. 60. Artikel 47, met uitzondering van het punt 6°, is van overeenkomstige toepassing op de burgemeester.

Art. 61. De burgemeester die ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de Vlaamse Regering. De aanvraag van het ontslag is definitief na de kennisname van dat ontslag door de Vlaamse Regering. De burgemeester blijft zijn mandaat uitoefenen tot hij als burgemeester vervangen is, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Art. 62. In de volgende gevallen wordt een nieuwe burgemeester benoemd overeenkomstig artikel 58 en 59:

1° als de kandidaat-burgemeester het burgemeestersmandaat niet aanvaardt;

2° als de burgemeester:

a) van zijn mandaat vervallen wordt verklaard;

b) als verhinderd wordt beschouwd;

c) afgezet of geschorst wordt;

d) ontslag genomen heeft of overleden is.

In de gevallen waarin de burgemeester van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, ontslagen is als gevolg van een onverenigbaarheid of overleden is, wordt tot aan de nieuwe benoeming het burgemeesterschap waargenomen overeenkomstig het derde en vierde lid.

Met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste vermeld in artikel 14 van de Nieuwe Gemeentewet, wordt de burgemeester die om andere redenen dan de redenen, vermeld in het tweede lid, tijdelijk afwezig is, vervangen door een van de schepenen in volgorde van hun rang, tenzij de burgemeester zijn bevoegdheid aan een andere schepen heeft opgedragen.

Een voorgedragen kandidaat-burgemeester die niet is benoemd kan in dezelfde bestuursperiode het ambt van burgemeester niet waarnemen. Hij kan noch door de gemeenteraad, overeenkomstig artikel 14, tweede lid van de Nieuwe Gemeentewet, noch door de burgemeester, overeenkomstig het derde lid, worden aangewezen om het ambt van burgemeester waar te nemen.

De burgemeester die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing.

De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als burgemeester houdt van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing in als voorzitter van het vast bureau.

De schepen die overeenkomstig het derde en vierde lid het burgemeestersambt waarneemt, neemt van rechtswege ook het mandaat waar van voorzitter van het vast bureau.

Afdeling 2. De bevoegdheden van de burgemeester

Art. 63. Naast zijn bevoegdheden voor de uitvoering van de politiewetten, politiedecreten, politieverordeningen, politiereglementen en politiebesluiten, voor de bestuurlijke politie op het grondgebied van de gemeente en voor dringende politieverordeningen is de burgemeester bevoegd voor de uitvoering van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbesluiten van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de gemeente is opgedragen.

De burgemeester informeert de gemeenteraad over de wijze waarop hij die bevoegdheid uitoefent als die daarom verzoekt.

Art. 64. Overeenkomstig artikel 134bis van de Nieuwe Gemeentewet kan de burgemeester vanaf de aanmaning van de eigenaar, elk gebouw, dat sedert meer dan zes maanden verlaten is, opeisen om het ter beschikking te stellen van dakloze personen. Het opeisingsrecht kan alleen uitgeoefend worden binnen zes maanden vanaf de dag waarop de burgemeester de eigenaar op de hoogte heeft gebracht, en op voorwaarde dat de eigenaar een billijke vergoeding krijgt.

Art. 65. §1. Als de voorwaarden van de uitbating van de instelling of van de vergunning niet worden nageleefd en nadat aan de overtreder de mogelijkheid is geboden zijn verweermiddelen naar voren te brengen, kan de burgemeester maatregelen nemen als vermeld in artikel 134ter van de Nieuwe Gemeentewet, als verdere vertraging een ernstig nadeel zou kunnen berokkenen. De burgemeester kan in dit geval echter geen maatregelen nemen als de bevoegdheid om in geval van hoogdringendheid een

voorlopige sluiting van een instelling of de tijdelijke schorsing van een vergunning uit te spreken door een bijzondere regelgeving is toevertrouwd aan een andere overheid.

§2. De maatregelen, vermeld in paragraaf 1, vervallen dadelijk als ze door het college van burgemeester en schepenen in de eerstvolgende vergadering niet worden bekrachtigd.

Zowel de sluiting als de schorsing kunnen een termijn van drie maanden niet overschrijden. Bij het verstrijken van de termijn wordt de beslissing van de burgemeester van rechtswege opgeheven.

Art. 66. Overeenkomstig artikel 134quater van de Nieuwe Gemeentewet kan de burgemeester beslissen een voor het publiek toegankelijke inrichting te sluiten voor de duur die hij bepaalt, als de openbare orde in de buurt ervan wordt verstoord naar aanleiding van gedragingen in die inrichting.

Die maatregelen zullen onmiddellijk ophouden uitwerking te hebben als ze niet tijdens de eerstvolgende vergadering van het college van burgemeester en schepenen worden bevestigd.

De sluiting mag een termijn van drie maanden niet overschrijden. De beslissing van de burgemeester wordt van rechtswege opgeheven bij het verstrijken van die termijn.

Art. 67. Op verzoek van de burgemeester roept de voorzitter van de gemeenteraad de gemeenteraad bijeen overeenkomstig artikel 20, met de door de burgemeester voorgestelde agenda, als de door de burgemeester voorgestelde agenda uitsluitend betrekking heeft op de bevoegdheden van de burgemeester.

Hoofdstuk 4. De raad voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De organisatie van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 68. §1. Behalve in geval van toepassing van paragraaf 2, tweede lid bestaat de raad voor maatschappelijk welzijn uit dezelfde leden als de gemeenteraad.

Door het onderzoek van de geloofsbrieven en de erop volgende eedaflegging van de gemeenteraadsleden, vermeld in artikel 6, §3 en artikel 14, worden de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van rechtswege als geïnstalleerd beschouwd.

De rang die de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn innemen is dezelfde als de rang die ze als gemeenteraadslid innemen overeenkomstig artikel 6, §7.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn bestaat uit personen van verschillende geslacht.

Als de raad voor maatschappelijk welzijn niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt het laatste gemeenteraadslid in rang van rechtswege vervangen in de raad voor maatschappelijk welzijn door de eerste opvolger van het andere geslacht op dezelfde lijst als die waarop hij als gemeenteraadslid is verkozen. Als op die lijst geen opvolger van het andere geslacht is verkozen, wordt hij van rechtswege vervangen door de eerste opvolger van het andere geslacht die is verkozen op de lijst met het hoogste stemcijfer.

§3. De raad voor maatschappelijk welzijn onderzoekt de geloofsbrieven van het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, aangewezen overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid. Dit raadslid legt, voor hij zijn mandaat aanvaardt, in openbare vergadering de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen". Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, aangeduid overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid, dat de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt geacht zijn mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn niet te aanvaarden.

Art. 69. De voorzitter van de gemeenteraad is van rechtswege de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Het verval van het mandaat van raadslid, de verhindering in en het ontslag uit het mandaat als voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn houden van rechtswege het verval van het mandaat van raadslid, de verhindering in en het ontslag uit het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad in en leiden tot een vervanging van het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad overeenkomstig artikel 7, §5.

Art. 70. De verhindering, het ontslag en het verval van het mandaat van gemeenteraadslid houden van rechtswege de verhindering, het ontslag en het verval van het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn in.

Art. 71. Artikel 5, §1, eerste en derde lid, en §2, artikel 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, eerste en derde lid, en artikel 16 zijn van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn en zijn leden.

Art. 72. In afwijking van artikel 71 wordt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen overeenkomstig artikel 68, §2, tweede lid dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft of dat overleden is, als volgt opgevolgd:

1° als de raad zonder de vervanging al rechtsgeldig is samengesteld overeenkomstig artikel 68, §2, eerste lid, wordt het lid vervangen door het gemeenteraadslid dat overeenkomstig artikel 68, §2, tweede lid, vervangen is;

2° als de raad zonder de vervanging niet rechtsgeldig is samengesteld overeenkomstig artikel 68, §2, eerste lid, wordt het lid vervangen door de eerstvolgende opvolger van hetzelfde geslacht op dezelfde lijst als die waarop hij als gemeenteraadslid is verkozen.

Art. 73. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn ontvangen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn alleen presentiegeld voor hun aanwezigheid op de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn als die vergadering niet aansluit op de vergadering van de gemeenteraad. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatsverplichtingen van de leden voor wie de raad voor maatschappelijk welzijn bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

In afwijking van het eerste lid, ontvangen de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die geen lid van de gemeenteraad zijn, presentiegeld voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 17, §3 tot 6 zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Afdeling 2. De werking van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 74. Artikel 18 tot en met 39, met uitzondering van artikel 29, §1 en 5, artikel 36, 37 en 38, eerste lid, 7°, zijn van toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat in die bepalingen de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de gemeente" als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
2° "gemeenteraad" als "raad voor maatschappelijk welzijn";
3° "gemeenteraadslid" als "lid van de raad voor maatschappelijk welzijn";
4° "gemeenteraadsleden" als "leden van de raad voor maatschappelijk welzijn";
5° "college van burgemeester en schepenen" als "vast bureau";
6° "burgemeester" als "voorzitter van het vast bureau";
7° "schepen" als "lid van het vast bureau";
8° "gemeentelijke bestuursorganen" als "bestuursorganen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
9° "een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap" als "de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4";
10° "artikel 16" als "artikel 71 juncto artikel 16";
11° "artikel 50, vijfde lid" als "artikel 87, derde lid".

Art. 75. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn hebben het recht van inzage in dossiers, stukken en akten, ongeacht de drager die het bestuur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn betreffen. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen, behalve voor de dossiers die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen, een afschrift verkrijgen van die dossiers, stukken en akten. De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

Art. 76. Met behoud van de toepassing van artikel 74 juncto artikel 38 worden in het huishoudelijk reglement van de raad voor maatschappelijk welzijn bepalingen opgenomen over de aangelegenheden, vermeld in deel 3, titel 4.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 77. De raad voor maatschappelijk welzijn beschikt over de volheid van bevoegdheid voor de aangelegenheden die aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd.

De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt het beleid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en kan daarvoor algemene regels vaststellen.

De raad voor maatschappelijk welzijn stelt de reglementen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vast. Die kunnen betrekking hebben op het beleid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en op het inwendige bestuur ervan.

Art. 78. De raad voor maatschappelijk welzijn kan bij reglement zijn bevoegdheden overdragen aan het vast bureau.

De volgende bevoegdheden kunnen niet aan het vast bureau worden toevertrouwd:

1° de bevoegdheden die aan de raad voor maatschappelijk welzijn zijn toegewezen, vermeld in titel 1, hoofdstuk 4, afdeling 1 en 2, en de bevoegdheid tot overdracht, vermeld in het eerste lid;
2° de beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan de raad voor maatschappelijk welzijn voorbehoudt;
3° het vaststellen van andere reglementen dan die over personeelsaangelegenheden;
4° het vaststellen van de beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 249;
5° het oprichten van en het toetreden tot rechtspersonen, of het aanwijzen van leden van de rechtspersonen, vermeld in deel 3, titel 4 en de besluiten om deel te nemen in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
6° het goedkeuren van beheersovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten als vermeld in artikel 196;
7° het aanstellen en ontslaan van de ombudsman, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van dat personeelslid;
8° het goedkeuren van het algemene kader van het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 218, §1;
9° het vaststellen van wat onder het begrip dagelijks bestuur moet worden verstaan;
10° het vaststellen van de wijze van gunning en het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, tenzij:
    a) de opdracht past binnen het begrip dagelijks bestuur, vermeld in punt 9°, waarvoor het vast bureau bevoegd is;
    b) de raad de wijze van gunning en het vaststellen van de voorwaarden voor die overheidsopdracht nominatief aan het vast bureau heeft toevertrouwd;
11° de daden van beschikking over onroerende goederen, behalve die vermeld in artikel 88, §3, 8° b);
12° het definitief aanvaarden van schenkingen en het aanvaarden van legaten;
13° het vaststellen van een systeem van klachtenbehandeling;
14° de beslissingen als vermeld in artikel 296 en 297;
15° het aangaan van andere dadingen, dan dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben;
16° de bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 263, 265, 266, 267, 269 en 271;
17° het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies.

Hoofdstuk 5. Het vast bureau

Afdeling 1. De organisatie van het vast bureau

Art. 79. Met behoud van de toepassing van artikel 27bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is de burgemeester van rechtswege de voorzitter van het vast bureau en zijn de schepenen van rechtswege de leden van het vast bureau.

De eedaflegging, vermeld in artikel 59, tweede lid, en artikel 44, geldt ook als de eedaflegging als voorzitter en als lid van het vast bureau.

De rang die de schepenen innemen overeenkomstig artikel 43, §4, is van rechtswege de rang die ze innemen als lid van het vast bureau, waarbij de voorzitter van

het vast bureau wordt geacht een hogere rang in te nemen dan een lid van het vast bureau.

Art. 80. Artikel 59, eerste en derde lid, en artikel 60 zijn van toepassing op de voorzitter van het vast bureau met dien verstande dat "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau".

Artikel 45, 47 en 48 zijn van toepassing op de leden van het vast bureau, met dien verstande dat "schepen" wordt gelezen als "lid van het vast bureau", "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "voorzitter en leden van het vast bureau" en "voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Art. 81. De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als voorzitter van het vast bureau houden ook de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als burgemeester in, waarna wordt overgegaan tot de vervanging, vermeld in artikel 62.

De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als lid van het vast bureau houden ook de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als schepen in, waarna wordt overgegaan tot de vervanging, vermeld in artikel 49.

Art. 82. De voorzitter van het vast bureau die ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Hij deelt dan tegelijkertijd zijn ontslag als burgemeester mee aan de Vlaamse Regering, met toepassing van artikel 61.

De voorzitter van het vast bureau blijft zijn mandaat uitoefenen tot een nieuwe burgemeester is benoemd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Afdeling 2. De werking van het vast bureau

Art. 83. Artikel 50 tot en met 55, met uitzondering van artikel 50, vierde en vijfde lid, zijn van toepassing op het vast bureau met dien verstande dat "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het vast bureau" "de burgemeester" wordt gelezen als "de voorzitter van het vast bureau" en "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de raad voor maatschappelijk welzijn".

De vergaderingen van het vast bureau zijn niet openbaar.

Alleen de beslissingen worden opgenomen in de notulen en in het register van de beraadslagingen, en alleen die beslissingen kunnen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van het vast bureau. De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het vast bureau die volgt op de vergadering van het vast bureau waarop de notulen zijn goedgekeurd, verstuurd naar of ter beschikking gesteld van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement. Als een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn daarom verzoekt, worden de notulen elektronisch verstuurd of ter beschikking gesteld.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het vast bureau

Art. 84. §1. Het vast bureau bereidt de beraadslagingen en de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn voor.

Het vast bureau voert de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn uit.

§2. Het vast bureau oefent de bevoegdheden uit die eraan zijn toevertrouwd overeenkomstig artikel 78 van dit decreet, of overeenkomstig andere wettelijke en decretale bepalingen.

§3. Het vast bureau is bevoegd voor :
1° de daden van beheer over de inrichtingen en eigendommen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, in voorkomend geval binnen de door de raad voor maatschappelijk welzijn vastgestelde algemene regels;
2° het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel, onder voorbehoud van de bevoegdheid van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 78, tweede lid, 7°, en de gevallen waarin die bevoegdheid door of krachtens de wet of het decreet aan de raad voor maatschappelijk welzijn is opgedragen;
3° het financiële beheer, onder voorbehoud van de bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn;
4° het voeren van de gunningsprocedure, de gunning en de uitvoering van overheidsopdrachten;
5° de vaststelling van de wijze van gunning en de voorwaarden van overheidsopdrachten als het gaat om een opdracht die past binnen het begrip dagelijks bestuur, vermeld in artikel 78, tweede lid, 9°;
6° de vaststelling van de wijze van gunning en de voorwaarden van overheidsopdrachten voor de opdrachten waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn dat nominatief aan het vast bureau heeft toevertrouwd;
7° de beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan het vast bureau voorbehoudt;
8° de daden van beschikking:
    a) over roerende goederen, met uitzondering van het aangaan van de dadingen;
    b) over verhuring, concessie, pacht, jacht- en visrechten van meer dan negen jaar, behalve het vaststellen van de contractvoorwaarden waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn bevoegd blijft;
9° het vertegenwoordigen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en de beslissingen over het in rechte optreden namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, onder voorbehoud van artikel 296, §2;
10° het afsluiten van een afsprakennota als vermeld in artikel 171.

§4. Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen delegatie gegeven heeft voor de vaststelling van de wijze van gunning en de voorwaarden van overheidsopdrachten, met toepassing van artikel 78, eerste lid, kan het vast bureau in gevallen van dwingende en onvoorziene omstandigheden op eigen initiatief die bevoegdheden uitoefenen.

§5. Het vast bureau is verantwoordelijk voor de zorg voor de archiefdocumenten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waaronder de titels.

§6. Het vast bureau houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van alle verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn deelneemt.

Minstens eenmaal per jaar wordt de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte gebracht van het geactualiseerde overzicht met een toelichting van alle wijzigingen die zich sinds de vorige toelichting hebben voorgedaan.

Art. 85. Met behoud van de toepassing van deel 3, titel 4 en behalve bij uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid krachtens de wet of het decreet aan het vast bureau, kan het vast bureau bij reglement de uitoefening van bepaalde bevoegdheden toevertrouwen aan de secretaris-directeur.

De bevoegdheden van het vast bureau, vermeld in artikel 84, §4 en in artikel 84, §1, eerste lid, en de met toepassing van artikel 84, §2, gedelegeerde bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn voor het vaststellen van de rechtspositieregeling, het vaststellen van wat onder het begrip dagelijks personeelsbeheer moet worden verstaan, het aangaan van dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben, en de bevoegdheden, vermeld in artikel 84, §3, 7°, 8° b), en 10°, kunnen evenwel niet aan de secretaris-directeur worden toevertrouwd. Hetzelfde geldt voor de bevoegdheden van het vast bureau in het kader van het financiële beheer, vermeld in artikel 258, 267, 269, 271 en 272.

De secretaris-directeur oefent de bevoegdheden die hem met toepassing van het eerste lid zijn toevertrouwd, persoonlijk uit. Met uitzondering van de bevoegdheden, vermeld in artikel 161 en 166, kan de secretaris-directeur die bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 86. Met uitzondering van de bevoegdheden die de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn door of krachtens dit decreet krijgt, worden de bevoegdheden van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die hij door of krachtens een andere wet of een ander decreet krijgt, geacht te zijn toegewezen aan de voorzitter van het vast bureau.

Hoofdstuk 6. Het bijzonder comité voor de sociale dienst

Afdeling 1. De organisatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 87. §1. Het bijzonder comité voor de sociale dienst bestaat, de voorzitter niet inbegrepen, uit:

1° zes leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 23 leden of minder;
2° acht leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 25 tot en met 47 leden;
3° tien leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 49 leden tot en met 51 leden;
4° twaalf leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 53 leden of meer.

De voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst moeten voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, vermeld in artikel 58 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten, vermeld in artikel 4, §3, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het aantal leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in het eerste lid, dat per gemeente verkozen moet worden.

§2. Artikel 42, §5, is van overeenkomstige toepassing op de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 88. De voorgedragen kandidaat-voorzitter, kandidaat-leden en hun opvolgers worden opgeroepen voor de installatievergadering, overeenkomstig artikel 6, §1, eerste en tweede lid.

Art. 89. Het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft de mogelijkheid om in zijn midden subcomités op te richten. In voorkomend geval wordt, met behoud van de toepassing van artikel 111, de samenstelling van de subcomités bepaald in het huishoudelijk reglement.

Art. 90. §1. Op de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad verkiest de raad voor maatschappelijk welzijn hetzij onder de leden van het vast bureau, hetzij onder de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt verkozen op basis van een akte van voordracht, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ook ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat zijn verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen.

Niemand kan meer dan een akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat, vermeld worden. In voorkomend geval is de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is aangewezen als de persoon die de voorzitter zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op.

Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 106**.**

De akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de secretaris-directeur bezorgd.

§2. De secretaris-directeur bezorgt de akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de voorzitter van de installatievergadering van de gemeenteraad.

De voorzitter van de installatievergadering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1. Alleen de handtekeningen van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden daarbij in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die lid zijn van de raad voor maatschappelijk welzijn. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst verkozen verklaard.

§3. Als er geen ontvankelijke akte van voordracht van kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de voorzitter van de installatievergadering wordt bezorgd, gaat de raad voor maatschappelijk welzijn binnen veertien dagen over tot de verkiezing van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen daarvoor uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn een gedagtekende akte van voordracht bezorgen aan de secretaris-directeur.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, kan elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn maar één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld.

Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is vermeld als de persoon die de voorzitter zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 106.

De verkiezing gebeurt bij geheime stemming.

De kandidaat die de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Als geen enkele kandidaat de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als verschillende kandidaten zijn voorgedragen voor het vacante mandaat, vindt een tweede stemronde plaats, waarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen behaalden. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de verkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter. Bij staking van stemmen in de tweede stemronde is de kandidaat die bij de verkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, verkozen tot voorzitter. Als de naamstemmen bepalend zijn en de

kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat van wie de lijst bij de verkiezingen de meeste stemmen heeft behaald, verkozen.

§4. Als de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij zijn verkiezing geen voorzitter of lid van het vast bureau is, legt hij, voor hij zijn mandaat aanvaardt, de eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.". Die eedaflegging geldt ook als eedaflegging voor zijn mandaat als schepen als vermeld in artikel 42, §1, derde lid. Als de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt hij geacht zijn mandaat als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet te aanvaarden. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn de eed niet kan afnemen of nalaat de eed af te nemen, wordt de eed afgenomen door zijn vervanger.

Art. 91. §1. Het aantal leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat wordt toegewezen aan de verschillende lijsten die aan de lokale verkiezingen hebben deelgenomen, wordt bepaald naar verhouding van het aantal zetels waarover elke lijst binnen de raad voor maatschappelijk welzijn beschikt. De verkozenen van de lijsten kunnen verklaren dat zij zich met elkaar wensen te verbinden. De verklaring van lijstenverbinding wordt aan de secretaris-directeur overhandigd uiterlijk de zestigste dag na de dag van de gemeenteraadsverkiezingen. Om ontvankelijk te zijn moet die verklaring ondertekend zijn door minstens een meerderheid van de verkozenen van iedere lijst die zich wenst te verbinden.

§2. De zetels worden verdeeld door het aantal zetels van het bijzonder comité voor de sociale dienst te delen door het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermenigvuldigd met het aantal zetels waarover elke lijst of groep van lijsten binnen de raad beschikt. Het aantal eenheden van het resultaat van die bewerking geeft het aantal rechtstreeks verworven zetels aan.

De niet-rechtstreeks verworven zetels worden toegewezen in afnemende volgorde van de decimalen van het resultaat van de bewerking, vermeld in het eerste lid. Bij gelijkheid van decimalen van twee of meer lijsten of groepen van lijsten, wordt de zetel toegewezen aan de lijst of groep van lijsten met het hoogste stemcijfer, bepaald overeenkomstig artikel 165 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Uiterlijk de eenenzestigste dag na de gemeenteraadsverkiezingen gaat de secretaris-directeur na hoeveel zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten of groepen van lijsten toekomen, met toepassing van het eerste en tweede lid. Hij maakt op dezelfde dag die zetelverdeling bekend op de webtoepassing van de gemeente.

Art. 92. De leden en kandidaat-opvolgers van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden schriftelijk voorgedragen door de verkozenen voor de gemeenteraad.

Uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad bezorgen de verkozenen de voordrachtsakten voor de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in het eerste lid, aan de secretaris-directeur. De secretaris-directeur bezorgt een afschrift van de akten aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De voordrachtsakte voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° de voordrachtsakte vermeldt de naam, de voornamen, de geboortedatum, het beroep, het rijksregisternummer en de hoofdverblijfplaats van de kandidaat-leden;
2° de voordrachtsakte vermeldt de naam, de voornaam en het rijksregisternummer van de verkozenen op de lijsten die de voordracht doen;
3° de voordrachtsakte is voor akkoord ondertekend door de kandidaat-leden;
4° de voordrachtsakte is ondertekend door de meerderheid van de verkozenen van dezelfde lijst of groep van lijsten die aan de lokale verkiezingen hebben deelgenomen, of, als de voorgedragen kandidaat deelgenomen heeft aan de lokale verkiezingen, door de meerderheid van de verkozenen van dezelfde lijst of groep van lijsten die aan de lokale verkiezingen hebben deelgenomen. Het aantal handtekeningen wordt berekend na de schrapping van de ongeldige handtekeningen, vermeld in het zevende lid. Als een lijst of groep van lijsten maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen;
5° tenzij het gaat om een lijst of groep van lijsten waaraan maar een zetel in het bijzonder comité voor de sociale dienst is toegewezen, vermeldt de voordrachtsakte kandidaat-leden van verschillend geslacht;
6° de voordrachtsakte vermeldt niet meer kandidaat-leden dan het aantal dat aan de lijst of groep van lijsten is toegewezen overeenkomstig artikel 91.

De voordrachtsakte kan de naam, de voornamen, de geboortedatum, het beroep, het rijksregisternummer en de hoofdverblijfplaats van een of meer opvolgers van een kandidaat-lid vermelden. In voorkomend geval ondertekenen de kandidaat-opvolgers voor akkoord hun voordracht. Dezelfde persoon kan opvolger zijn van twee of meer kandidaat-leden die op dezelfde akte zijn voorgedragen. Dezelfde persoon kan ook kandidaat-lid en kandidaat-opvolger zijn.

De voordrachtsakte vermeldt voor elk kandidaat-lid de kandidaat-opvolgers in de volgorde waarin die zijn voorbestemd om het lid te vervangen.

De voordrachtsakte kan ook de einddatum van het mandaat van een kandidaat-lid of van een kandidaat-opvolger vermelden. De opvolger moet ook voldoen aan de voorwaarden voor de ondertekening, vermeld in het derde lid. In voorkomend geval is het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de voordrachtsakte als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, neemt de opvolger vervroegd het mandaat op.

Niemand kan meer dan een akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

Art. 93. De verkiezing van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst vindt plaats in openbare zitting, tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn gaat na of de akten van voordracht ontvankelijk zijn overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in artikel 92, derde lid. In voorkomend geval worden de voorgedragen kandidaat-leden en hun opvolgers verkozen verklaard.

Als tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad, geen voorzitter van het bijzonder

comité voor de sociale dienst is verkozen, functioneert de uittredende voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst als voorzitter tot de raad voor maatschappelijk welzijn een nieuwe voorzitter heeft verkozen overeenkomstig artikel 90, §3.

De kandidaten die als opvolgers van een verkozen lid werden voorgedragen, zijn, met behoud van de toepassing van artikel 94, de opvolgers van het voormelde lid.

Als een lijst of groep van lijsten geen voordrachtsakte heeft ingediend voor de zetels die overeenkomstig artikel 91 aan de lijst of groep van lijsten werden toegewezen, of als de raad voor maatschappelijk welzijn een akte van voordracht onontvankelijk bevindt, is de procedure, vermeld in artikel 95, vierde lid, van toepassing voor de mandaten die nog niet zijn ingevuld.

Art. 94. Het bijzonder comité voor de sociale dienst bestaat uit personen van verschillend geslacht.

Als het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt de oudste kandidaat vervangen door de eerstvolgende opvolger van het andere geslacht die in de voordrachtsakte is vermeld.

Als voor die kandidaat geen opvolger van het andere geslacht is voorgedragen, wordt een nieuwe kandidaat van het andere geslacht voorgedragen met toepassing van artikel 95.

Art. 95. Als een lid, voordat zijn mandaat verstreken is, ophoudt deel uit te maken van het bijzonder comité voor de sociale dienst of verhinderd is en als hij, met behoud van de toepassing van artikel 94, geen opvolger of opvolgers meer heeft, kunnen de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de lijst of groep van lijsten die het betreffende lid heeft voorgedragen, samen een kandidaat-lid en een of meer kandidaat-opvolgers voordragen.

Artikel 92, derde tot en met zevende lid, is van toepassing op die voordrachtsakte, met dien verstande dat "verkozenen" wordt gelezen als "leden van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Die voordrachtsakte wordt uiterlijk acht dagen vóór de zitting van de raad voor maatschappelijk welzijn waarop de geloofsbrieven van het nieuwe lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst en de opvolger of opvolgers zullen worden onderzocht, aan de secretaris-directeur bezorgd, die een afschrift van de akte aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bezorgt. In dat geval is de kandidaat verkozen verklaard en worden de kandidaat-opvolgers aangesteld in de volgorde van hun voordracht. Een opvolger die op grond van zijn geslacht het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat ontslag genomen heeft, niet kon opvolgen, wordt geacht opvolger te zijn van het nieuw verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst en neemt een rang in vóór de opvolgers, vermeld op de voordrachtsakte.

Als de vervanging, vermeld in het eerste lid, niet kan doorgaan of niet plaatsvindt binnen zestig dagen, wordt met behoud van de toepassing van artikel 92, derde tot en met zevende lid, in de vervanging voorzien bij een geheime stemming in een stemronde waarbij elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn over een stem beschikt en waarbij de kandidaat die de meeste stemmen behaalt, als verkozen wordt verklaard. Bij staking van stemmen is de jongste kandidaat verkozen.

Art. 96. §1. De verkozen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst van wie de geloofsbrieven door de raad voor maatschappelijk welzijn zijn goedgekeurd, leggen, voor ze hun mandaat aanvaarden, de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

In geval van algehele vernieuwing van het bijzonder comité voor de sociale dienst vindt de eedaflegging plaats tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad. Die eedaflegging vindt plaats in openbare vergadering.

Elke andere eedaflegging gebeurt alleen ten overstaan van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en in aanwezigheid van de secretaris-directeur. Daarvan wordt een proces-verbaal opgemaakt dat ondertekend wordt door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en door de secretaris-directeur en dat aan de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt bezorgd.

Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn de eed niet afneemt van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst op de vergadering, vermeld in het tweede lid, of, bij vervanging van een lid, na de installatievergadering uiterlijk vóór de eerstvolgende vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst, wordt de eed afgenomen door diegene die de voorzitter vervangt overeenkomstig artikel 7, §5, tweede lid. In voorkomend geval noteert de secretaris-directeur de vervanging van de voorzitter in de notulen van de vergadering, en wordt het proces-verbaal ondertekend door degene die de eed heeft afgenomen.

§2. De verkozen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die aanwezig zijn op de vergadering, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, en die de eed niet afleggen, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§3. De verkozen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die niet aanwezig zijn op de vergadering, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, en die, nadat ze daarvoor uitdrukkelijk zijn opgeroepen, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§4. Een verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat zich zonder geldige reden niet aanmeldt bij de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn voor de eedaflegging, vermeld in paragraaf 1, derde lid, na daarvoor te zijn uitgenodigd, wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn mandaat.

Art. 97. §1. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt, behalve in geval van vervallenverklaring, ontslag, overlijden, of als de akte van voordracht een einddatum vermeldt, verkozen voor een periode van zes jaar.

Na een volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn blijft de uittredende voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst in functie tot de nieuwe voorzitter geïnstalleerd is.

§2. De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden, behalve in geval van vervallenverklaring, ontslag of overlijden of als de akte van voordracht een einddatum vermeldt, verkozen voor een periode van zes jaar.

De uittredende leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijven na een volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn in functie tot de installatie van de meerderheid van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft plaatsgevonden.

Art. 98. Een verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat voor zijn installatie afstand wil doen van zijn mandaat, brengt de voorzitter of de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn daarvan schriftelijk op de hoogte. De afstand wordt definitief zodra de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn daarvan heeft kennisgenomen.

Art. 99. Artikel 9 is van toepassing op de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, tenzij het lid van het bijzonder comité onmiddellijk ontslag neemt met toepassing van artikel 103.

Art. 100. Artikel 10 is van overeenkomstige toepassing op de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Ook de voorzitter en de leden van het vast bureau kunnen geen deel uitmaken van het bijzonder comité voor de sociale dienst, behalve het lid van het vast bureau dat met toepassing van artikel 90 verkozen is als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 101. Artikel 11 is van overeenkomstige toepassing op het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 102. Artikel 12, met uitzondering van punt 5°, is van overeenkomstige toepassing op het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid, neemt het bijzonder comité voor de sociale dienst akte van de verhindering van de volgende personen:

1° het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst, met uitzondering van de voorzitter, dat met toepassing van artikel 62, eerste lid, tot burgemeester wordt benoemd ter vervanging van een verhinderde of geschorste burgemeester of met toepassing van artikel 49, §1, tot schepen wordt verkozen ter vervanging van een verhinderde of geschorste schepen;

2° de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die zich bevindt in een van de gevallen van verhindering, vermeld in artikel 47, 1° tot en met 3°.

Art. 103. Het lid of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het ontslag is definitief zodra de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn de kennisgeving ontvangt. Het lid of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Art. 104. Nadat de gemeenteraad de raad voor maatschappelijk welzijn in kennis gesteld heeft van het feit dat overgegaan wordt tot de installatie van de nieuwe schepenen en de benoeming van de nieuwe burgemeester, met toepassing van artikel 46, kan de raad voor maatschappelijk welzijn overgaan tot de verkiezing van een nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, met toepassing van artikel 90.
Artikel 42, §1, derde lid, is dan eveneens van toepassing.

De voorzitter van het bijzonder comité voor sociale dienst blijft dan in functie tot de installatie van de nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft plaatsgevonden.

Art. 105. §1. Het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat afstand doet van zijn mandaat, van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, ontslag heeft genomen of overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger.

Als het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst geen opvolger meer heeft, wordt overgegaan tot de verkiezing van een nieuw lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst overeenkomstig artikel 95.

Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het mandaat waargenomen overeenkomstig paragraaf 2.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn kan in zijn huishoudelijk reglement bepalen dat plaatsvervangers worden aangewezen die de effectieve leden van het bijzonder comité mogen vervangen, als die verhinderd zijn. De plaatsvervangers moeten leden van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn en worden aangewezen door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die de voordracht van het effectieve lid van het comité ondertekend hebben.

§3. Het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. Het bijzonder comité voor de sociale dienst neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

Art. 106. §1. Als de voorzitter het mandaat niet aanvaardt, als zijn mandaatvervallen wordt verklaard, als hij als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, overleden is of ontslag genomen heeft, wordt op de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn een nieuwe voorzitter verkozen, overeenkomstig artikel 90, met dien verstande dat "de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn", "verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen" wordt gelezen als "raadsleden van de raad voor maatschappelijk welzijn", " personen" wordt gelezen als "raadsleden van de raad voor maatschappelijk welzijn". Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het tweede lid.

Als de voorzitter om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is als vermeld in artikel 27, duidt hij een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn aan als zijn vervanger. Heeft hij geen vervanger aangeduid, of is de vervanger zelf tijdelijk afwezig, dan wordt hij vervangen door het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de hoogste rang. Als dat raadslid de voorzitter niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap waargenomen door een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van rang.

De voorzitter die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt akte van de verhindering of schorsing en van de beëindiging van de periode van de verhindering of schorsing.

§2. De vervallenverklaring, de verhindering, de afzetting of de schorsing van of de niet-aanvaarding of het ontslag door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, die overeenkomstig artikel 42, §1, derde lid, van rechtswege is toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen, houden van rechtswege de vervallenverklaring, de verhindering, de afzetting, de schorsing, de niet-aanvaarding of het ontslag in voor zijn mandaat als schepen als vermeld in artikel 42, §1, derde lid.

Art. 107. §1. De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst ontvangen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn presentiegeld voor hun aanwezigheid op vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatverplichtingen van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt het bedrag van het presentiegeld. Het het presentiegeld bedraagt voor het bijwonen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst maximaal evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad. Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen beslissing over het presentiegeld genomen heeft, bedraagt het presentiegeld evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad.

De raad voor maatschappelijk welzijn vermindert het presentiegeld van het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vult die vergoeding aan, met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst daar zelf om verzoekt. De secretaris-directeur stelt vast of aan de vereiste voorwaarden is voldaan.
De som van de presentiegelden, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de raad voor maatschappelijk welzijn kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat kunnen worden terugbetaald.

§4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij de normale uitoefening van hun mandaat.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van deze paragraaf.

Naast de verzekering, vermeld in het eerste lid, sluit het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ook een verzekering af voor ongevallen die de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst overkomen in het kader van de normale uitoefening van hun mandaat.

§5. Behalve in geval van herhaling is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe een lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt veroordeeld wegens een misdrijf, begaan bij de normale uitoefening van zijn mandaat, met uitzondering van een persoonlijke inbreuk op de verkeersreglementering.

De regresvordering van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten aanzien van de veroordeelde leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld die bij hen gewoonlijk voorkomen.

Art. 108. Artikel 16 is van overeenkomstige toepassing op de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 2. De werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 109. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst roept de vergaderingen bijeen van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij stelt de agenda vast van de vergaderingen en verricht het voorafgaande onderzoek van de zaken die worden voorgelegd.

Art. 110. Het bijzonder comité voor de sociale dienst vergadert regelmatig, op de dagen en uren die het bepaalt, en zo dikwijls als de behandeling van de zaken het vereist. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan in spoedeisende gevallen buitengewone vergaderingen bijeenroepen, op de dag en het uur die hij bepaalt.

Artikel 20, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 32, 33 en 34, eerste lid, , met uitzondering van artikel 21, tweede lid, en artikel 29, §5, zijn van toepassing op de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:

1° "het raadslid" als "het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst";
2° "de raadsleden" als "de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst";
3° "de voorzitter van de gemeenteraad" als "de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst";
4° "de gemeenteraad" als "het bijzonder comité voor de sociale dienst";
5° "de gemeente" als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
6° "een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap" als "de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4";
7° "artikel 16 en 155" als "artikel 108".

Het bijzonder comité voor de sociale dienst kan in afwijking van artikel 20 in een huishoudelijk reglement bepalen dat de agenda van het bijzonder comité voor de sociale dienst pas vijf dagen voor de vergadering moet worden bezorgd. In dat geval bepaalt het bijzonder comité voor de sociale dienst in zijn huishoudelijk reglement binnen welke termijn de agendapunten, vermeld in artikel 21, kunnen worden toegevoegd. Het bijzonder comité voor de sociale dienst stelt de notulen van de vorige vergadering ter beschikking van zijn leden. De notulen die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen, worden alleen enkel ter beschikking gesteld van de leden volgens de regels, vastgesteld overeenkomstig artikel 20, derde lid.

De vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn niet openbaar.

De beslissingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden opgenomen in de notulen en alleen die beslissingen kunnen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De notulen, behalve die welke betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van cliënten of hun onderhoudsplichtigen, worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst die volgt op de vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst waarop de notulen zijn goedgekeurd, verstuurd naar of ter beschikking gesteld van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst op de wijze, vermeld in het huishoudelijk reglement.

Art. 111. Bij de aanvang van de zittingsperiode neemt het bijzonder comité voor de sociale dienst een huishoudelijk reglement aan waarin, in voorkomend geval, nadere regels over de werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn bepaald, en waarin minstens bepalingen worden opgenomen over:

1° de wijze van notulering en de wijze waarop de notulen van de vorige vergadering ter beschikking worden gesteld van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;

2° de wijze van verzending van de oproeping en het ter beschikking stellen van het dossier aan de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, alsook de wijze waarop de secretaris-directeur of de door hem aangewezen personeelsleden aan de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die erom verzoeken, technische inlichtingen verschaffen over die stukken;

3° de wijze waarop het bijzonder comité voor de sociale dienst stemt;

4° de wijze van het ter kennis brengen van de beslissingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst;

5° de perken waarbinnen de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn bevoegdheden als vermeld in artikel 114, kan uitoefenen.

Het bijzonder comité voor de sociale dienst kan het huishoudelijk reglement op elk moment wijzigen.

Art. 112. Het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft dezelfde deontologische code als die welke is aangenomen voor de raad voor maatschappelijk welzijn.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 113. Het bijzonder comité voor de sociale dienst is bevoegd voor:

1° de beslissingen over de toekenning van individuele steun op het vlak van de maatschappelijke dienstverlening en de maatschappelijke integratie;

2° de bekrachtiging van de beslissingen van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 114.

Afdeling 4. De bevoegdheden van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 114. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan in dringende gevallen en binnen de perken bepaald door het huishoudelijk reglement van het bijzonder comité voor de sociale dienst, zelf tot dringende hulpverlening beslissen, op voorwaarde dat hij zijn beslissing op de eerstvolgende vergadering ter bekrachtiging aan het bijzonder comité voor de sociale dienst voorlegt.

Als een dakloze persoon een beroep doet op de maatschappelijke dienstverlening van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar hij zich bevindt, moet de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst hem de vereiste dringende hulpverlening toekennen, binnen de grenzen, vastgesteld door het huishoudelijk reglement van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij legt zijn beslissing op de eerstvolgende vergadering ter bekrachtiging voor aan het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Hoofdstuk 7. De districten

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 115. In gemeenten met meer dan 100.000 inwoners kunnen, op initiatief van de gemeenteraad, binnengemeentelijke territoriale organen worden opgericht, districten genoemd.

Het besluit van de gemeenteraad tot oprichting van districten wordt gepubliceerd met toepassing van artikel 285, eerste lid, 11°.

Art. 116. Elk districtsbestuur omvat een districtsraad, een voorzitter van de districtsraad, een districtscollege en een voorzitter van het districtscollege, de districtsvoorzitter genoemd.

Afdeling 2. De organisatie van de districtsraad

Art. 117. De leden van de districtsraden worden voor zes jaar gekozen door de vergadering van de gemeenteraadskiezers die in de bevolkingsregisters van de gemeente zijn ingeschreven als wonend in de gebiedsomschrijving in kwestie.

Art. 118. Het aantal leden dat voor de districtsraden verkozen moet worden, wordt bepaald op twee derde van het aantal leden, vermeld in artikel 4, §1, toegepast op de overeenkomstige gebiedsomschrijvingen. Het resultaat van die deling wordt afgerond naar het hoger oneven getal.

Artikel 4, §3 is van toepassing op de districtsraad met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "districtsraadslid" en "gemeenteraadsverkiezingen" wordt gelezen als "districtsraadsverkiezingen".

Art. 119. Artikel 5, 6, 8 tot en met 14, artikel 16 en 17 , met uitzondering van artikel 6, §3, tweede lid, artikel 10, eerste lid, 4°, wat betreft de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, en artikel 10, eerste lid, 5°, zijn van toepassing op de districtsraden en hun leden, met dien verstande dat "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "de gemeenteraadskiezer" wordt gelezen als "de districtsraadskiezer", "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "het gemeenteraadslid" wordt gelezen als "het districtsraadslid", "het gemeentehuis" wordt gelezen als "het districtshuis" en "de secretaris-directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris".

Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 wordt bij de oprichting van een nieuw district als vermeld in artikel 115, de installatievergadering samengeroepen door de voorzitter van de gemeenteraad uiterlijk dertig dagen na de installatie van de

gemeenteraad. De voorzitter van de gemeenteraad zit in dat geval de installatievergadering voor.

De voorzitter van de installatievergadering legt, als hij herkozen is als districtsraadslid, de eed af in handen van het oudste districtsraadslid.

Er bestaat een onverenigbaarheid tussen het mandaat van gemeenteraadslid en lid van de districtsraad.

Art. 120. Artikel 7 is van toepassing op de verkiezing van de voorzitter van de districtsraad, met dien verstande dat "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "het gemeenteraadslid" wordt gelezen als "het districtsraadslid", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "gemeenteraadscommissie" wordt gelezen als "districtsraadscommissie", , "schepen" wordt gelezen als "lid van het districtscollege", "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter", en "de secretaris-directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris".

Afdeling 3. De organisatie van het districtscollege

Art. 121. §1. Uiterlijk op 1 juni van het jaar waarin de districtsraadsverkiezingen plaatsvinden, bepaalt de gemeenteraad per district, dat door hem is opgericht, het maximale aantal leden van het districtscollege voor de volgende bestuursperiode op basis van de bevolkingsaantallen van het district. Het inwoneraantal dat in aanmerking wordt genomen, is het aantal personen dat ingeschreven is in het rijksregister van de natuurlijke personen die op 1 januari van het jaar van de districtsraadsverkiezingen hun hoofdverblijfplaats in het desbetreffende district hadden. Bij gebrek aan beslissing van de gemeenteraad, is het maximale aantal leden van het districtscollege identiek aan het maximale aantal leden van het districtscollege van de vorige bestuursperiode.

Het districtscollege moet, met inbegrip van de districtsvoorzitter, minstens twee leden bevatten.

§2. Artikel 42, §3 tot en met §5, is van toepassing op de leden van het districtscollege, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "districtsraadslid", "college van burgemeester en schepen" wordt gelezen als "districtscollege", "schepen" wordt gelezen als "lid van het districtscollege" en "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter".

Art. 122. Artikel 43 en 44 zijn van toepassing op de verkiezing van de leden van het districtscollege, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "districtsraadslid", "voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "voorzitter van de districtsraad", "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter", "schepen" wordt gelezen als "lid van het districtscollege", "secretaris-directeur" wordt gelezen als "districtssecretaris" en met dien verstande dat de leden van het districtscollege de eed afleggen in handen van de voorzitter van de districtsraad.

Artikel 45, 47, 48, 49, §1, 2 en 4 en artikel 148, 149, 156 en 160 zijn als ze de burgemeester en de schepenen betreffen, ook van toepassing op de voorzitter van het districtscollege en op de leden van het districtscollege, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "voorzitter van de gemeenteraad"

wordt gelezen als "voorzitter van de districtsraad", "schepen" wordt gelezen als "lid van het districtscollege" en "de secretaris-directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris" en met dien verstande dat de wedde van de leden van het districtscollege wordt bepaald door de Vlaamse Regering, die daarbij rekening kan houden met de omvang van de bevoegdheden die aan de districten toegewezen worden, alsook met het inwonersaantal van het district.

Art. 123. De leden van het districtscollege kiezen uit hun midden een voorzitter van Belgische nationaliteit.

Art. 124. Als de districtsvoorzitter het mandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat als lid van het districtscollege vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, overleden is of ontslag genomen heeft, wordt een nieuwe districtsvoorzitter verkozen op de eerstvolgende vergadering van het districtscollege, overeenkomstig artikel 123.

In de gevallen dat de districtsvoorzitter van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, ontslagen is als gevolg van een onverenigbaarheid of overleden is, wordt tot aan de nieuwe verkiezing, het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het derde en vierde lid.

Met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in artikel 14 juncto 332 van de Nieuwe Gemeentewet, wordt de voorzitter, die om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, vervangen door een lid van het districtscollege in volgorde van hun rang, tenzij de districtsvoorzitter zijn bevoegdheid aan een ander lid van het districtscollege heeft opgedragen.

De districtsvoorzitter die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De districtsraad neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing.

Afdeling 4. De districtssecretaris

Art. 125. § 1. Er is in elk districtsbestuur een districtssecretaris.

§2. De districtssecretaris wordt door de gemeenteraad aangewezen na advies van het districtscollege.

§3. De bepalingen van artikel 163 tot en met 170, artikel 171, §1, eerste lid, en §3, en artikel 172 tot en met 174 zijn van toepassing op de districtssecretaris, met dien verstande dat:

1° in die bepalingen "de gemeente" wordt gelezen als "het district" en "de burgemeester" als "de districtsvoorzitter";
2° in de die bepalingen "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad" en "het college van burgemeester en schepenen" als "het districtscollege", behalve in artikel 166, 167 en 168;
3° de door de gemeenteraad goedgekeurde rechtspositieregeling ook van toepassing is op de districtssecretaris;
4° de gemeentelijke organen bevoegd blijven voor tuchtaangelegenheden opgelegd aan de districtssecretaris, waarbij voorafgaand advies aan het districtscollege moet worden gevraagd;

5° de districtssecretaris aan het hoofd blijft staan van het gemeentepersoneel, vermeld in artikel 140, en bevoegd is voor het dagelijkse personeelsbeheer.

§4. De districtssecretaris staat in voor de algemene leiding van de diensten van het district. Hij kan de uitoefening van het dagelijkse personeelsbeheer toevertrouwen aan andere personeelsleden en hij rapporteert aan het districtscollege.

§5. De districtssecretaris staat bij de werking van de diensten van het district in voor de voorbereiding, de uitvoering en de evaluatie van het beleid. De districtssecretaris gedraagt zich naar de onderrichtingen die hem worden gegeven door de districtsraad, het districtscollege en de voorzitter van de districtsraad en de districtsvoorzitter, al naargelang van hun respectieve bevoegdheden.

De districtssecretaris bereidt de zaken voor die aan de districtsraad, aan het districtscollege, aan de voorzitter van de districtsraad en aan de districtsvoorzitter worden voorgelegd.

§6. De districtssecretaris woont de vergaderingen bij van de districtsraad en het districtscollege.

De districtssecretaris adviseert de districtsraad en het districtscollege op beleidsmatig, bestuurskundig en juridisch vlak. Hij herinnert in voorkomend geval aan de geldende rechtsregels, vermeldt de feitelijke gegevens waarvan hij kennis heeft en zorgt ervoor dat de vermeldingen die de regelgeving voorschrijft, in de besluiten worden opgenomen.

Artikel 27, §1 is van overeenkomstige toepassing op de districtssecretaris.

§7. De districtssecretaris oefent de bevoegdheden uit die overeenkomstig artikel 57 of overeenkomstig andere wettelijke of decretale bepalingen aan de districtssecretaris zijn toevertrouwd.

Afdeling 5. Werking van de districtsraad

Art. 126. Artikel 18 tot en met 38 zijn van toepassing op de districtsraden, met uitzondering van artikel 29, §5, en artikel 34, tweede lid, 4°, met dien verstande dat in die bepalingen "de gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraadsleden" wordt gelezen als "de leden van de districtsraad", "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege", "de burgemeester" wordt gelezen als "de districtsvoorzitter", "gemeenteraadscommissie" wordt gelezen als "districtsraadscommissie", "de secretaris-directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris", en met dien verstande dat artikel 30 alleen van toepassing is op het lid van het districtscollege dat buiten de districtsraad is benoemd en artikel 35 alleen van toepassing is op de verkiezing en de voordracht van kandidaten.

De verbodsbepalingen, vermeld in artikel 27, §2, en de rechten van de leden van de districtsraden, vermeld in artikel 29, betreffen alleen het bestuur en de instellingen van het district.

Art. 127. De leden van de districtsraad hanteren de deontologische code van de gemeenteraad, vermeld in artikel 39. De leden van de districtsraad worden door de

districtssecretaris van die deontologische code en de wijzigingen erin binnen een maand na de aanneming ervan op de hoogte gebracht.

Art. 128. Aan de gemeenteraadsleden of aan het personeelslid dat daarvoor de opdracht heeft gekregen, hetzij van de provinciegouverneur of van de deputatie van de provincieraad, hetzij van de burgemeester of van het college van burgemeester en schepenen, mag niet worden geweigerd ter plaatse inzage te nemen van de besluiten van de districtsraad.

Afdeling 6. Werking van het districtscollege

Art. 129. Artikel 50 tot en met 54 zijn van toepassing op de vergaderingen, beraadslagingen en besluiten van het districtscollege, met uitzondering van artikel 53, §2, tweede lid, en §3, met dien verstande dat de districtsvoorzitter optreedt in de plaats van de burgemeester en dat "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege".

De verbodsbepalingen, vermeld in artikel 27, §2,, waarnaar wordt verwezen in artikel 50, betreffen alleen het bestuur en de instellingen van het district.

Art. 130. De stemmingen in het districtscollege zijn niet geheim en gebeuren mondeling. Het huishoudelijk reglement kan een regeling invoeren die gelijkwaardig is aan een mondelinge stemming. De mechanisch uitgebrachte naamstemming en de stemming bij zitten en opstaan of bij handopsteking worden als gelijkaardig aan een mondeling stemming beschouwd.

Art. 131. De leden van het districtscollege hanteren de deontologische code van het college van burgemeester en schepenen, vermeld in artikel 55. De leden worden door de districtssecretaris van die deontologische code en de wijzigingen erin binnen een maand na de aanneming ervan op de hoogte gebracht.

Afdeling 7. Bepalingen die van toepassing zijn op de akten van de districtsoverheden

Art. 132. Artikel 275 tot en met 289 zijn van toepassing op de akten, reglementen en verordeningen van het district, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het bijzonder comité voor de sociale dienst, de autonome gemeentebedrijven, de extern verzelfstandigde agentschappen en de rechtspositieregeling van het personeel en met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "het gemeentehuis" wordt gelezen als "het districtshuis", "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege", "de schepen" wordt gelezen als "lid van het districtscollege", "de burgemeester" wordt gelezen als "de districtsvoorzitter" en "de secretaris-directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris".

Afdeling 8. Bevoegdheden

Art. 133. De handelingen en de beslissingen van de districtsraad, van het districtscollege, van de voorzitter van de districtsraad en van de districtsvoorzitter mogen niet in strijd zijn met de besluiten van de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen.

Art. 134. De gemeenteraad kan de volgende bevoegdheden overdragen aan de districtsraden:
1° bevoegdheden van gemeentelijk belang waarover de gemeenteraad beschikt en die hij nader bepaalt;
2° bevoegdheden die door andere overheden aan de gemeenteraad zijn opgedragen, als de regel die die bevoegdheid aan de gemeenteraad toewees, de gemeenteraad daartoe machtigt;
3° de uitvoering van een bepaalde regel die een hogere overheid heeft opgedragen aan de gemeenteraad, als de regel die die opdracht aan de gemeenteraad toewees, de gemeenteraad daartoe machtigt.

Het college van burgemeester en schepenen kan de volgende bevoegdheden overdragen aan de districtscolleges:
1° bevoegdheden van gemeentelijk belang waarover het college van burgemeester en schepenen beschikt en die het nader bepaalt;
2° bevoegdheden die aan het college van burgemeester en schepenen door andere overheden zijn opgedragen, als de regel die die bevoegdheid aan het college toewees, het college daartoe machtigt;
3° de uitvoering van een bepaalde regel die een andere overheid of de gemeenteraad heeft opgedragen aan het college van burgemeester en schepenen, als de regel die die opdracht aan het college toewees, het college daartoe machtigt.

De burgemeester kan de volgende bevoegdheden overdragen aan de districtsvoorzitter:
1° bevoegdheden van gemeentelijk belang waarover de burgemeester beschikt en die hij nader bepaalt;
2° bevoegdheden die door andere overheden aan de burgemeester zijn opgedragen, als de regel die die bevoegdheid aan de burgemeester toewees, hem daartoe machtigt;
3° de uitvoering van een bepaalde regel die een andere overheid, de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen heeft opgedragen aan de burgemeester, als de regel die die opdracht aan de burgemeester toewees, hem daartoe machtigt.

Bevoegdheden betreffende de tuchtregeling, de beleidsrapporten van de gemeente en de gemeentebelastingen kunnen niet worden overgedragen.

In afwijking van het derde lid kunnen de bevoegdheden van de burgemeester voor de politieaangelegenheden niet overgedragen worden aan de districtsvoorzitter.

Bij de toewijzing van de bevoegdheden worden alle districten op een gelijke wijze behandeld. De gemeentelijke overheden zorgen ervoor dat het personeel en de financiële middelen die aan de districten op grond van artikel 140 en 141 ter beschikking gesteld worden, in overeenstemming zijn met de bevoegdheden die aan de districten toevertrouwd worden.

Art. 135. Artikel 119 van de Nieuwe Gemeentewet is van toepassing op de districtsraden, met dien verstande dat reglementen en verordeningen ook niet strijdig mogen zijn met de besluiten van het college van burgemeester en schepenen en de gemeenteraad. Om van toepassing te kunnen zijn, moeten de politieverordeningen eerst goedgekeurd worden door de gemeenteraad.

Art. 136. Als naar het oordeel van de gemeenteraad een gemeentelijk belang in het district voorzieningen vordert waarvoor de districtsraad met toepassing van artikel 134 bevoegd is, verleent die medewerking aan de uitvoering daarvan zoals door de gemeenteraad in zijn desbetreffende besluit is bepaald.

De districtsraad neemt daartoe alle uitvoeringsbesluiten en is gehouden tot de medewerking, vermeld in het eerste lid, onmiddellijk nadat het besluit van de gemeenteraad hem is meegedeeld.

Als de districtsraad zijn medewerking weigert, start een overlegprocedure volgens een reglement dat door de gemeenteraad wordt opgesteld. Als die overlegprocedure niet eindigt in een consensus, kunnen burgemeester en schepenen voorzien in de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad door de kredieten te gebruiken die daartoe op het budget van het district zijn ingeschreven. Dat gebeurt pas nadat de districtsraad zijn weigering aan het gemeentebestuur kenbaar heeft gemaakt. Het besluit daarvoor wordt genomen in de eerste vergadering van de districtsraad die volgt op de mededeling van het besluit van de gemeenteraad. Het niet-verlenen van een antwoord door de districtsraad in de eerste vergadering die volgt op de mededeling van het besluit van de gemeenteraad wordt beschouwd als een weigering.

Bij hoogdringendheid die uitdrukkelijk gemotiveerd wordt, of in geval van dwingende en onvoorziene omstandigheden kan de gemeenteraad, in afwijking van het eerste tot en met het derde lid, het college van burgemeester en schepenen opdragen de nodige voorzieningen uit te voeren, ook al behoren die tot de bevoegdheid van een districtsraad.

Art. 137. Artikel 302, §1, eerste lid, en §3, en artikel 303 tot en met 323 zijn van toepassing op de districtsraden als het gaat over aangelegenheden van gemeentelijk belang die tot hun bevoegdheid behoren, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeentebestuur" wordt gelezen als "districtsbestuur", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadskiezer" wordt gelezen als "districtsraadskiezer", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "districtscollege" en "de gemeentelijke volksraadpleging" wordt gelezen als "de volksraadpleging in het district".

Het huishoudelijk reglement van de districtsraad bepaalt de wijze waarop concreet vorm gegeven wordt aan de inspraak, vermeld in artikel 302, §1 en §3, voor het district en zijn organen.

Art. 138. Naast de beslissingsbevoegdheden waarover de districtsraad beschikt op grond van dit decreet, heeft de districtsraad een algemene adviesbevoegdheid voor alle aangelegenheden die betrekking hebben op het district. De districtsraad kan bij reglement die algemene adviesbevoegdheid of delen ervan overdragen aan het districtscollege.

Art. 139. Het districtscollege is belast met:
1° het beheer van de inrichtingen die aan het district zijn toevertrouwd;
2° de leiding van de werken van het district.

Het college van burgemeester en schepenen kan de districtscolleges belasten met:
1° het beheer van gemeentelijke inrichtingen in het district;
2° de vaststelling van de rooilijnen;
3° het beheer van eigendommen van de gemeente in het district;

4° het onderhoud van buurtwegen en waterlopen.

Artikel 125 en 126 van de Nieuwe Gemeentewet zijn van toepassing op het districtscollege, met dien verstande dat de districtsvoorzitter optreedt in de plaats van de burgemeester, en met dien verstande dat "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege" en dat "schepen" wordt gelezen als "lid van het districtscollege".

Art. 140. Elke districtsraad doet een voorstel voor het vaststellen van de personeelsbehoefte van de districten. Uitsluitend het gemeentebestuur kan beslissen over het uiteindelijke aantal gemeentepersoneelsleden die aan de districten worden toegewezen.

Nadat de gemeenteraad de personeelsbehoefte goedgekeurd heeft, wordt het personeel toegewezen aan de districten door het college van burgemeester en schepenen.

De personeelsleden, vermeld in het eerste en het tweede lid, die werken in de districtsbesturen, blijven deel uitmaken van het gemeentelijke personeelsbestand. Ze hebben het recht om binnen de gestelde voorwaarden mee te dingen naar andere ambten. Het districtscollege oefent het toezicht uit op het personeel dat toegewezen is aan het district.

De gemeentelijke organen blijven bevoegd voor tuchtaangelegenheden. Het tuchtdossier bevat, behalve als het over de districtssecretaris zelf gaat, een advies van de districtssecretaris. Het advies wordt gegeven uiterlijk vijftien dagen na het verzoek daarom door de secretaris-directeur. Als het advies niet of niet tijdig wordt gegeven, kan de tuchtprocedure voortgezet worden zonder het advies.

Art. 141. De gemeenteraad bepaalt de criteria op grond waarvan jaarlijks een algemene dotatie of specifieke dotaties uit de gemeentebegroting worden verstrekt aan de districten.

Art. 142. De districtsraden brengen altijd vooraf advies uit over de manier waarop de financiering van de districten moet verlopen.

Art. 143. De bepalingen van titel 4 zijn van toepassing op de districten, met uitzondering van artikel 249, §3, artikel 256 en 264, tweede lid, en met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de gemeente" als "het district";
2° "de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "het district";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "alle districten";
4° "gemeenteraad" als "raad van bestuur";
5° "raadsleden" als "leden van de raad van bestuur";
6° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor dat boekjaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van de bepalingen van het eerste en het tweede lid op de districten.

Art. 144. De districtsvoorzitters kunnen door het college van burgemeester en schepenen voor overleg worden samengeroepen telkens als de toestand dat vereist. Een dergelijk overleg is in elk geval jaarlijks verplicht voor de opmaak van het meerjarenplan en de aanpassingen ervan, alsook voor de vaststelling van de personeelsbehoeften van de districtsraden, vermeld in artikel 140. De voorzitters vormen samen de conferentie van de districtsvoorzitters voor dat overleg.

Art. 145. De districtsraad heeft het recht om, op voorwaarde dat hij het door de gemeenteraad aangenomen huishoudelijk reglement naleeft, punten toe te voegen aan de agenda van de gemeenteraad, als die betrekking hebben op zaken van gemeentelijk belang die tot zijn bevoegdheid behoren.

Afdeling 9. Toezicht

Art. 146. Artikel 324 tot en met 334 zijn van toepassing op de besluiten van de districtsbesturen, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad" en "gemeenteoverheid" wordt gelezen als "districtsoverheid". De districtsoverheid bestaat daarbij uit de districtsraad, het districtscollege, de voorzitter van de districtsraad en de districtsvoorzitter.

Hoofdstuk 8. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen

Art. 147. Met behoud van de toepassing van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 en het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges doet de Raad voor Verkiezingsbetwistingen uitspraak over:

1° geschillen die rijzen over de afstand, het verval, het ontslag of de verhindering van het mandaat van gemeenteraadslid, lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, schepen, lid van het vast bureau, lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst of voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, lid van de districtsraad, lid van het districtscollege, voorzitter van de districtsraad of voorzitter van het districtscollege;

2° geschillen die rijzen over de goedkeuring van de geloofsbrieven, de eedaflegging, de kennis van de bestuurstaal, vermeld in artikel 42, §5, de verkiezing, benoeming, vervanging en opvolging van de voorzitter van de gemeenteraad, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, de schepen, het lid van het vast bureau, het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, het lid van het districtscollege, de voorzitter van de districtsraad of de voorzitter van het districtscollege;

3° geschillen die rijzen over de voorwaarden waaraan een vertrouwenspersoon als vermeld in artikel 16, 71, 108, 119 en 155, moet voldoen, alsook of het gemeenteraadslid, het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn of het lid van de districtsraad voldoet aan de voorwaarden om een beroep te kunnen doen op een vertrouwenspersoon, als vermeld in artikel 16, 71, 108, 119 en 155.

Tegen de uitspraken van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, is binnen een termijn van acht dagen na de kennisgeving een beroep mogelijk bij de Raad van State. Dat beroep is niet schorsend. De hoofdgriffier van de Raad van State deelt het beroep

binnen acht dagen na de ontvangst ervan mee aan de betrokkene en aan de gemeente in kwestie. De Raad van State doet uitspraak binnen zestig dagen. Het arrest van de Raad van State wordt door de zorg van de hoofdgriffier onmiddellijk ter kennis gebracht van de betrokkene, de provinciegouverneur en de gemeente.

Hoofdstuk 9. De mandatarissen (eretitels, rechtspositie, tucht, aansprakelijkheid, mandatendatabank)

Afdeling 1. Rechtspositie

Art. 148. De Vlaamse Regering kan de eretitels van de burgemeester toekennen onder de voorwaarden die ze bepaalt.

De gemeenteraad kan de eretitels van de schepenen toekennen onder de voorwaarden die hij bepaalt.

De raad voor maatschappelijk welzijn kan de eretitels van de voorzitter en de leden van het bijzonder comité van de sociale dienst toekennen, onder de voorwaarden die hij bepaalt.

De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de burgemeester, de schepenen en de voorzitter van het vast bureau.

Art. 149. De burgemeester en de schepenen, uitgezonderd de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die met toepassing van artikel 42, §1, derde lid, schepen is, krijgen ten laste van de gemeente een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, krijgt ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding.

De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de burgemeester en van de schepenen omvatten de vergoeding voor hun opdracht als voorzitter of als lid van het vast bureau en, in voorkomend geval, als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, omvatten de vergoeding voor zijn opdracht als schepen.

De Vlaamse Regering stelt het bedrag, de wijze van betaling en de toekenningsvoorwaarden van de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding, vermeld in het eerste en het tweede lid, vast, rekening houdend met het inwonersaantal van de gemeente. De wedde van de burgemeester wordt uitgedrukt als een percentage van de parlementaire vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement, met uitsluiting van de forfaitaire onkostenvergoeding, de eindejaarspremie en het vakantiegeld. De wedde van de schepenen en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, wordt vastgesteld op basis van de wedde van de burgemeester.

De uittredingsvergoeding wordt toegekend binnen de volgende grenzen:

1° een maand uittredingsvergoeding per gepresteerd jaar, met een maximum van twaalf maanden;

2° de vergoeding wordt niet uitgekeerd aan een lid van de deputatie, een provinciegouverneur, een ambassadeur, een lid van het parlement, een lid van een gemeenschaps- of gewestregering, een minister of een staatssecretaris, een lid van het Grondwettelijk Hof en evenmin aan uittredende mandatarissen die een bezoldigd ambt hebben aanvaard in een internationale of parastatale instelling;

3° de uittredingsvergoeding vervalt als de betrokkene een beroepsinkomen verwerft. De betrokkene kan vragen om het verschil bij te passen als dat inkomen lager is dan de uittredingsvergoeding.

Art. 150. §1. In een gemeente met minder dan 50 000 inwoners vult de gemeente de wedde van de burgemeester, van de schepen die of het gemeenteraadslid dat de burgemeester vervangt, van een schepen die of van een gemeenteraadslid dat een schepen vervangt, die wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen krijgen, aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De secretaris-directeur stelt vast of aan de voorwaarden is voldaan. Die wedde, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van, naargelang het geval, de burgemeester of een schepen van een gemeente met 50 000 inwoners.

Als een gemeente met minder dan 50 000 inwoners bediend wordt, vult het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, op dezelfde wijze als bepaald voor een schepen, de wedde van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, die wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen of vergoedingen of toelagen krijgt, aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De secretaris-directeur stelt vast of aan de voorwaarden is voldaan. Die wedde, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50 000 inwoners.

§2. Als ten gevolge van de toekenning van de bezoldiging, vermeld in artikel 149, andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen verminderd worden of vervallen, vermindert de gemeenteraad, op verzoek van de burgemeester of de betrokken schepen, die bezoldiging overeenkomstig dat verzoek. Hetzelfde geldt voor de schepen die of het raadslid dat de burgemeester vervangt, of voor het raadslid dat een schepen vervangt.

Als ten gevolge van de toekenning van de bezoldiging, vermeld in artikel 149, andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen verminderd worden of vervallen, vermindert de raad voor maatschappelijk welzijn, op verzoek van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, die bezoldiging overeenkomstig dat verzoek. Hetzelfde geldt voor het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat de voorzitter vervangt.

Art. 151. In geval van verhindering of schorsing als vermeld in artikel 47, 60, 80, 122, tweede lid, of artikel 156, wordt de wedde die verbonden is aan het mandaat toegekend aan degene die de verhinderde of geschorste mandataris vervangt. De verhinderde of geschorste mandataris ontvangt geen wedde voor de periode van de verhindering of schorsing.

Als een schepen of een gemeenteraadslid de burgemeester vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen of als een gemeenteraadslid een schepen vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen, wordt aan hem, met behoud van de

toepassing van het eerste lid, een wedde uitbetaald. Als een schepen of een gemeenteraadslid een burgemeesterswedde ontvangt, vervalt die van de burgemeester. Als een gemeenteraadslid een schepenwedde ontvangt, vervalt die van de schepen.

Als een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen, wordt hem een wedde uitbetaald. Als het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn een wedde ontvangt, vervalt die van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid.

Art. 152. De gemeenteraad bepaalt welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van burgemeester en schepen, kunnen worden terugbetaald.

De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, kunnen worden terugbetaald.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor die terugbetalingen, vermeld in het eerste en het tweede lid.

Art. 153. De burgemeester en de schepenen mogen, naast de vergoedingen, vermeld in artikel 149, 150, 151, 152 en 154, geen aanvullende vergoedingen, wedden en presentiegelden krijgen ten laste van de gemeente, de extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente en hun filialen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, en de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4, om welke reden of onder welke benaming ook.

De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, mag, buiten de vergoedingen, vermeld in artikel 149, 150, 151, 152 en 154, geen aanvullende vergoedingen, wedden en presentiegelden krijgen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4, en de gemeente die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bedient, de extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente en hun filialen, om welke reden of onder welke benaming ook.

Art. 154. §1. De som van de wedde van de burgemeester, de schepen of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, en de som van de vergoedingen, wedden en presentiegelden, die de burgemeester, de schepen of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, ontvangen als bezoldiging voor activiteiten die ze naast hun mandaat uitgeoefend hebben, is gelijk aan of lager dan anderhalve keer het bedrag van de vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement. Voor de berekening van dat bedrag komen de vergoedingen, wedden en presentiegelden die de burgemeester, de schepen of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, ontvangen in aanmerking als ze voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard.

De som van de vergoedingen, wedden en presentiegelden, die de gemeenteraadsleden ontvangen als bezoldiging voor activiteiten die ze naast hun

mandaat uitgeoefend hebben, is gelijk aan of lager dan anderhalve keer het bedrag van de vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement. Voor de berekening van dat bedrag komen de vergoedingen, wedden en presentiegelden die de gemeenteraadsleden, ontvangen in aanmerking als ze voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard.

Als het plafond, vermeld in het eerste of het tweede lid, wordt overschreden, wordt de som van de vergoedingen, wedden of presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard als vermeld in het eerste of het tweede lid, verminderd tot het passende bedrag.

In deze paragraaf wordt verstaan onder vergoedingen, wedden en presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard:

1° vergoedingen voor een lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Vlaams Parlement of het Europees Parlement;
2° presentiegelden voor een lid van de provincieraad en als lid van de bestuursorganen van provinciaal extern verzelfstandigde agentschappen en de filialen ervan;
3° presentiegelden voor de mandataris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, als lid van de bestuursorganen van gemeentelijk extern verzelfstandigde agentschappen en de filialen ervan;
4° presentiegelden voor leden van bestuursorganen van een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in deel 3, titel 3, van dit decreet;
5° presentiegelden voor leden van bestuursorganen van sociale huisvestingsmaatschappijen als vermeld in het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode;
6° presentiegelden voor leden van bestuursorganen van de rechtspersonen als vermeld in artikel 388 van dit decreet;
7° presentiegelden voor leden van bestuursorganen van rechtspersonen als vermeld in artikel 188 van het Provinciedecreet van 9 december 2005;
8° presentiegelden voor leden van bestuursorganen of adviesorganen van de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen waarin een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt, overeenkomstig artikel 476, eerste lid, van dit decreet;
9° presentiegelden voor leden van bestuursorganen of adviesorganen van bedrijven voor productie, vervoer en distributie van energie, waarin de gemeente rechtstreeks of onrechtstreeks participeert overeenkomstig artikel 180 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

§2. Artikel 149 tot en met 154 van dit decreet doen geen afbreuk aan artikel 19, §4, van de Nieuwe Gemeentewet.

Art. 155. De burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau, de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, en het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst die wegens een beperking niet zelfstandig hun mandaat kunnen vervullen, kunnen zich voor de uitoefening van dat mandaat laten bijstaan door een vertrouwenspersoon, gekozen uit personen die de volle leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die legaal binnen de Europese Unie verblijven, op voorwaarde dat hij zich niet bevindt in een van de volgende gevallen:

1° een situatie als vermeld in artikel 45, tweede lid, en artikel 80 of 101, meer bepaald wat betreft de verwijzing naar artikel 10, met uitzondering van het verbod in verband met bloed- en aanverwantschap;
2° een situatie als vermeld in artikel 47, 60, 80 of 103.

De Vlaamse Regering bepaalt de criteria voor de vaststelling van de beperking, vermeld in het eerste lid.

Bij het verlenen van de bijstand krijgt de vertrouwenspersoon dezelfde middelen ter beschikking en heeft hij dezelfde verplichtingen als een raadslid. Hij moet de eed echter niet afleggen. Hij heeft voor elke vergadering ook recht op presentiegeld onder dezelfde voorwaarden als een raadslid.

Afdeling 2. Tucht

Art. 156. Met behoud van de toepassing van artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 5° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn kan de Vlaamse Regering de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. De betrokken persoon wordt vooraf gehoord.

De Vlaamse Regering bepaalt hiervoor de nadere procedureregels

De afgezette burgemeester, schepen, voorzitter van het vast bureau, lid van het vast bureau of voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan pas na verloop van twee jaar opnieuw worden aangesteld in een functie van burgemeester, schepen, voorzitter van het vast bureau, lid van het vast bureau of voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 3. Aansprakelijkheid

Art. 157. Naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid is de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de schade die de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan derden berokkent bij de normale uitoefening van zijn mandaat. Als de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, bij de normale uitoefening van zijn mandaat schade berokkent aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of aan derden, is hij alleen aansprakelijk voor zijn bedrog en zijn zware schuld. Voor lichte schuld is hij alleen aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt.

De burgemeester, de schepen, respectievelijk de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst tegen wie een vordering tot schadevergoeding is ingesteld voor de burgerlijke rechter of de strafrechter naar aanleiding van schade die hij bij de normale uitoefening van zijn mandaat aan derden heeft berokkend, brengt, naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid, de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of respectievelijk het openbaar centrum voor maatschappelijk

welzijn daarvan op de hoogte. Hij kan naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in het geding betrekken. De Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen vrijwillig tussenkomen.

De rechtspersonen, vermeld in dit artikel, kunnen beslissen dat de schade maar gedeeltelijk vergoed hoeft te worden.

Art. 158. Behalve in geval van herhaling is, naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid, de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt veroordeeld wegens een misdrijf dat hij begaan heeft bij de normale uitoefening van zijn mandaat, met uitzondering van een persoonlijke inbreuk op de verkeersreglementering.

De regresvordering van de rechtspersonen, vermeld in het eerste lid, ten aanzien van de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld als die bij hen gewoonlijk voorkomen.

De rechtspersonen, vermeld in dit artikel, kunnen beslissen dat de geldboete maar gedeeltelijk vergoed hoeft te worden.

Art. 159. De gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, bij de normale uitoefening van hun mandaat.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van het eerste lid.

De gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit ook een verzekering af voor ongevallen van de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die zich voordoen bij de normale uitoefening van hun mandaat.

Afdeling 4. Mandatendatabank

Art. 160. Een door de Vlaamse Regering aan te wijzen entiteit van de Vlaamse overheid houdt een databank bij met gegevens over de mandatarissen van het lokaal bestuur. De databank bevat de voornaam, de achternaam, het rijksregisternummer, het geslacht, de geboortedatum, de naam van de lijst waarop de mandataris als raadslid is verkozen, de naam van de fractie waartoe hij behoort of, in voorkomend geval, de melding dat hij als onafhankelijke zetelt, alsook, in voorkomend geval, de bevoegdheden die hij toegewezen krijgt, en de begin- en einddatum van zijn mandaat. Die gegevens worden ter beschikking gesteld door het lokaal bestuur. De databank houdt het historische overzicht van die gegevens bij.

De entiteit, vermeld in het eerste lid, is verantwoordelijk voor het beheer van de gegevens, vermeld in het eerste lid.

De gegevens van de mandatarissen worden met uitzondering van het rijksregisternummer, het geslacht en de geboortedatum door de entiteit publiek toegankelijk gemaakt.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.

Titel 2. De ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Art. 161. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stellen het gezamenlijk organogram van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vast.

Het organogram geeft de organisatiestructuur van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn weer, duidt de gezagsverhoudingen en de functies aan waaraan het lidmaatschap van het managementteam is verbonden.

Hoofdstuk 2. De secretaris-directeur, de adjunct-secretaris-directeur en de financieel directeur

Afdeling 1. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 162. §1. Er zijn in elke gemeente een secretaris-directeur en een financieel directeur die zowel van de gemeente als van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, ten dienste staan.

In gemeenten met meer dan 60.000 inwoners kan een adjunct-secretaris-directeur worden aangesteld.

§2. De ambten, vermeld in paragraaf 1, worden uitgeoefend door personeelsleden van de gemeente.

Art. 163. Na hun aanstelling, leggen de secretaris-directeur, de adjunct-secretaris-directeur en de financieel directeur tijdens een openbare vergadering van de gemeenteraad de volgende eed af in handen van de voorzitter: "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.".

Een personeelslid als vermeld in het eerste lid, dat zonder wettige reden de eed niet aflegt nadat het met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens, uitgenodigd is om de eed af te leggen, wordt geacht zijn aanstelling niet te aanvaarden. Die eedaflegging weigeren staat gelijk aan afstand doen van de aanstelling. Van de eedaflegging of de weigering ervan wordt een proces-verbaal opgemaakt.

Art. 164. Het ambt van secretaris-directeur, adjunct-secretaris-directeur en financieel directeur is onverenigbaar met andere ambten binnen dezelfde gemeente en hetzelfde openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient.

Het ambt van secretaris-directeur, adjunct-secretaris-directeur en financieel directeur is onverenigbaar met de hoedanigheid van personeelslid, belast met het bestuurlijk toezicht of met audittaken bij de gemeente en bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 165. Het is voor de secretaris-directeur, de adjunct-secretaris-directeur en de financieel directeur verboden zelf of via een tussenpersoon daden van koophandel te stellen als vermeld in artikel 2 van het Wetboek van Koophandel, met uitzondering van daden van koophandel in het kader van de voogdij, de curatele over onbekwamen, en de opdrachten die in naam van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in private ondernemingen of verenigingen worden uitgevoerd.

Art. 166. Met behoud van de toepassing van artikel 175 regelt de gemeenteraad de vervanging van de secretaris-directeur en de financieel directeur bij hun afwezigheid of verhindering.

Er wordt in elk geval in een waarneming van het ambt van secretaris-directeur of financieel directeur voorzien als de afwezigheid of verhindering van de secretaris-directeur of financieel directeur langer dan honderdtwintig dagen duurt of als het ambt vacant werd verklaard.

De waarnemend secretaris-directeur en de waarnemend financieel directeur oefenen alle bevoegdheden uit die aan het ambt verbonden zijn.

De gemeenteraad kan de aanstelling van een waarnemend secretaris-directeur of financieel directeur toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen en aan de functiehouder van het ambt.

Art. 167. De gemeenteraad stelt de secretaris-directeur en de financieel directeur aan binnen zes maanden nadat het ambt vacant is geworden. Die termijn kan eenmaal worden verlengd met maximaal zes maanden, als de wervings- of bevorderingsprocedure is opgestart of als die procedure geen geslaagde kandidaat heeft opgeleverd.

Art. 168. De gemeenteraad kan op zijn vroegst zes maanden voor de beëindiging van het ambt van de uittredende secretaris-directeur een nieuwe secretaris-directeur aanstellen.

De nieuwe secretaris-directeur staat de uittredende secretaris-directeur bij in de vervulling van zijn taken en de uitoefening van zijn bevoegdheden. Bij de beëindiging van het ambt van de uittredende secretaris-directeur neemt de nieuwe secretaris-directeur het ambt van secretaris-directeur op.

Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de financieel directeur.

Art. 169. Artikel 27, §2, is van overeenkomstige toepassing op de secretaris-directeur, de adjunct-secretaris-directeur en de financieel directeur.

De secretaris-directeur en, in voorkomend geval, de adjunct-secretaris-directeur kunnen geen vakbondsafgevaardigde zijn in de lokale besturen van de gemeente waar ze zijn tewerkgesteld.

Afdeling 2. De secretaris-directeur en de adjunct-secretaris-directeur

Art. 170. De secretaris-directeur staat in voor de algemene leiding van de diensten van de gemeente en van de diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Hij staat aan het hoofd van het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en hij is bevoegd voor het dagelijkse personeelsbeheer. De secretaris-directeur kan de uitoefening van het dagelijkse personeelsbeheer toevertrouwen aan andere personeelsleden.

De secretaris-directeur rapporteert aan het college van burgemeester en schepenen, aan het vast bureau en aan het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 171. §1. De secretaris-directeur staat in voor de werking van de diensten van de gemeente en van de diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bij de voorbereiding, de uitvoering en de evaluatie van het beleid. De secretaris-directeur gedraagt zich naar de onderrichtingen die hem worden gegeven door de gemeenteraad, de voorzitter van de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, de raad voor maatschappelijk welzijn, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau, het bijzonder comité voor de sociale dienst en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, al naargelang van hun respectieve bevoegdheden, tenzij het anders bepaald is in de afsprakennota, vermeld in paragraaf 2.

De secretaris-directeur staat in voor het organisatiebeheersingssysteem, overeenkomstig artikel 217 tot en met 220.

§2. Ten minste na iedere volledige vernieuwing van de gemeenteraad sluit de secretaris-directeur mede namens het managementteam een afsprakennota met het college van burgemeester en schepenen, met de burgemeester, met het vast bureau, met de voorzitter van het vast bureau, met het bijzonder comité voor de sociale dienst en met de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst over de wijze waarop de secretaris-directeur en de overige leden van het managementteam met het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau, het bijzonder comité voor de sociale dienst en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, samenwerken om de beleidsdoelstellingen te realiseren, en over de omgangsvormen tussen bestuur en administratie.

In de afsprakennota wordt bepaald op welke wijze de secretaris-directeur de bevoegdheden uitoefent die aan hem zijn gedelegeerd door het college van burgemeester en schepenen overeenkomstig artikel 57 en door het vast bureau overeenkomstig artikel 85.

§3. De secretaris-directeur bereidt de zaken voor die aan de gemeenteraad, aan de raad voor maatschappelijk welzijn, aan de raadscommissies, aan het college van burgemeester en schepenen, aan de burgemeester, aan het vast bureau, aan de voorzitter van het vast bureau, aan het bijzonder comité voor de sociale dienst en aan de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden voorgelegd.

§4. De secretaris-directeur zorgt in overleg met het managementteam voor de opmaak van:
1° het voorontwerp van het organogram;
2° het voorontwerp van de rechtspositieregeling van het personeel;
3° het voorontwerp van de beleidsrapporten en de opvolgingsrapportering;
4° de inventaris.

Art. 172. De secretaris-directeur woont de vergaderingen bij van de gemeenteraad, van de raad voor maatschappelijk welzijn, van het college van burgemeester en schepenen, van het vast bureau, van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij kan de vergaderingen van de raadscommissies bijwonen.

De secretaris-directeur adviseert de gemeenteraad, de voorzitter van de gemeenteraad, de raad voor maatschappelijk welzijn, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau en het bijzonder comité voor de sociale dienst op beleidsmatig, bestuurskundig en juridisch vlak. Hij herinnert in voorkomend geval aan de geldende rechtsregels, vermeldt de feitelijke gegevens waarvan hij kennis heeft en zorgt ervoor dat de vermeldingen die de regelgeving voorschrijft in de beslissingen worden opgenomen.

Artikel 27, §1, is van overeenkomstige toepassing op de secretaris-directeur.

Art. 173. De secretaris-directeur organiseert de behandeling van de briefwisseling. Met behoud van de toepassing van artikel 56, §5, organiseert hij het beheer van het archief waaronder de titels.

Art. 174. De secretaris-directeur oefent de bevoegdheden uit die overeenkomstig artikel 57 en 85 of overeenkomstig andere wettelijke of decretale bepalingen aan de secretaris-directeur, de gemeentesecretaris of de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Art. 175. De adjunct-secretaris-directeur staat de secretaris-directeur bij in de vervulling van zijn ambt, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220. Hij vervangt de secretaris-directeur als hij afwezig of verhinderd is. De gemeenteraad regelt die vervanging.

Afdeling 3. De financieel directeur

Art. 176. De financieel directeur staat onder de functionele leiding van de secretaris-directeur in voor:
1° het opstellen, in overleg met het managementteam, van het voorontwerp van de beleidsrapporten en de opvolgingsrapportering;
2° het voeren en het afsluiten van de boekhouding;
3° het verzorgen van financiële analyse en financiële beleidsadvisering;
4° het thesauriebeheer, met behoud van de toepassing van de bepalingen daarover in het organisatiebeheersingssysteem.

De financieel directeur rapporteert aan de secretaris-directeur over de taken, vermeld in het eerste lid.

Art. 177. De financieel directeur staat in volle onafhankelijkheid in voor:

1° de voorafgaande krediet- en wetmatigheidscontrole van de beslissingen van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met budgettaire en financiële impact, overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in artikel 266 en 267;
2° het debiteurenbeheer, in het bijzonder de invordering van de fiscale en niet-fiscale ontvangsten en het verlenen van kwijting.

De financieel directeur kan een dwangbevel uitvaardigen, geviseerd en uitvoerbaar verklaard door het college van burgemeester en schepenen of door het vast bureau, om onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen in te vorderen. Dat dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot. Dat exploot stuit de verjaring.

Een dwangbevel als vermeld in het tweede lid, kan door het college van burgemeester en schepenen of door het vast bureau alleen worden geviseerd en uitvoerbaar verklaard als de schuld opeisbaar, vaststaand en zeker is. De schuldenaar moet bovendien vooraf aangemaand zijn met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van deze melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens. De gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen administratieve kosten aanrekenen voor die aangetekende brief. Die kosten zijn ten laste van de schuldenaar en kunnen ook ingevorderd worden via het dwangbevel.

Schulden van een publieke rechtspersoon kunnen nooit via een dwangbevel, als vermeld in het tweede lid, worden ingevorderd.

Er kan verzet worden aangetekend tegen een gerechtsdeurwaardersexploot als vermeld in het tweede lid, binnen een maand na de betekening ervan bij verzoekschrift of door een dagvaarding ten gronde.

De financieel directeur rapporteert in volle onafhankelijkheid over de volgende aangelegenheden aan de gemeenteraad, aan de raad voor maatschappelijk welzijn, aan het college van burgemeester en schepenen, en aan het vast bureau:
1° de vervulling van de opdrachten, vermeld in dit artikel;
2° de thesaurietoestand, de liquiditeitsprognose, de beheerscontrole en de evolutie van de budgetten;
3° de financiële risico's.

De financieel directeur stelt tegelijkertijd een afschrift van de rapportering, vermeld in het zesde lid, aan de secretaris-directeur ter beschikking.

Art. 178. De financieel directeur oefent de taken uit die door of krachtens de wet of het decreet aan de financieel directeur, de gemeenteontvanger, de financieel beheerder of de ontvanger van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Hoofdstuk 3. Het managementteam

Art. 179. De gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, hebben een gemeenschappelijk managementteam.

Met behoud van de toepassing van het derde lid, bestaat het managementteam uit de secretaris-directeur, de adjunct-secretaris-directeur, de financieel directeur en alle andere leden die geen mandataris zijn en waarvan de deelname aan het managementteam nuttig wordt geacht voor het functioneren van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De burgemeester, of de door hem aangewezen schepen, maakt met raadgevende stem deel uit van het managementteam.

Art. 180. Het managementteam vergadert geregeld onder het voorzitterschap van de secretaris-directeur, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

Art. 181. Het managementteam ondersteunt de coördinatie van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bij de beleidsvoorbereiding, de beleidsuitvoering en de beleidsevaluatie. Het managementteam bewaakt de eenheid in de werking, de kwaliteit van de organisatie en de werking van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, alsook de interne communicatie, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

Hoofdstuk 4. Het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. Toepassingsgebied

Art. 182. Dit hoofdstuk is van toepassing op de leden van het personeel met behoud van de toepassing van de bijzondere regelingen, vermeld in hoofdstuk 1, 2 en 3 van deze titel, of van bijzondere regelingen die door of krachtens andere wettelijke of decretale bepalingen zijn vastgesteld.

Voor het personeel dat ingezet wordt in de gemeentelijke onderwijsinstellingen of centra voor leerlingenbegeleiding, en dat geheel of gedeeltelijk buiten het toepassingsgebied valt, vermeld in artikel 4, §1, a), van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991, bepaalt de gemeenteraad de eventuele afwijkingen van de rechtspositieregeling, vermeld in artikel 186, §1, van dit decreet, rekening houdend met hun opdracht in de onderwijsinstellingen of centra voor leerlingenbegeleiding. Die afwijkingen moeten in overeenstemming zijn met de decreten en besluiten betreffende het onderwijs.

Afdeling 2. De maatschappelijk werker

Art. 183. § 1. Er is in elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten minste een maatschappelijk werker die personeelslid is van dat openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Voor een maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn ambt opneemt, legt hij de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.".

Een personeelslid als vermeld in het tweede lid, dat zonder wettige reden de eed niet aflegt nadat het met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt

tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens, uitgenodigd is om de eed af te leggen, wordt geacht zijn aanstelling niet te aanvaarden. Die eedaflegging weigeren staat gelijk aan afstand doen van de aanstelling. Van de eedaflegging of de weigering ervan wordt een proces-verbaal opgemaakt.

§2. Met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen, vermeld in artikel 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en in artikel 2 van dit decreet, en ter uitvoering van de taken die aan hem opgedragen zijn door de secretaris-directeur namens de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of het bijzonder comité voor de sociale dienst, of namens de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst voor het verlenen van dringende steun, heeft de maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als opdracht de personen en gezinnen te helpen bij het opheffen of verbeteren van de noodsituaties waarin zij zich bevinden. Daarvoor verricht hij, onder meer, de onderzoeken ter voorbereiding van de te nemen beslissingen, verstrekt hij documentatie en raadgevingen en verzekert hij de maatschappelijke begeleiding van de betrokkenen.

§3. De verantwoordelijke van de sociale dienst licht de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of de secretaris-directeur in over de algemene behoeften die hij bij de vervulling van zijn taak vaststelt en stelt maatregelen voor om daaraan tegemoet te komen. De verantwoordelijke van de sociale dienst neemt deel aan de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij kan bovendien uitgenodigd worden om deel te nemen aan de besprekingen van de raad voor maatschappelijk welzijn of van het vast bureau telkens als de problemen behandeld worden die de sociale dienst aanbelangen.

§4. Als de maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die met het dossier belast is, er wegens bijzondere en uitzonderlijke redenen van vertrouwelijke aard om heeft verzocht, neemt het bijzonder comité voor de sociale dienst pas een beslissing over een individueel geval van dienstverlening nadat het de betrokken maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gehoord heeft.

Afdeling 3. De rechtspositie van het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Onderafdeling 1. Algemene bepaling

Art. 184. §1. Het personeel kan in statutair of in contractueel dienstverband worden aangesteld.

§2. In geval van een ramp kan worden afgeweken van de vastgestelde aanwervingsvoorwaarden en selectieprocedure, als dat noodzakelijk is om dringende en onvoorziene taken te vervullen.

§3. Binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt, kan de gemeente personeel in contractueel verband in dienst nemen om te voorzien in de personeelsbehoeften van het kabinet van de burgemeester of de schepenen, of van de fracties in de gemeenteraad.

Die personeelsleden worden, naar gelang van het geval, kabinets- of fractiepersoneel genoemd.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de aanwerving of terbeschikkingstelling van het kabinets- en fractiepersoneel.

Art. 185. §1. Als dat nader bepaald is in de rechtspositieregeling van het personeel, kunnen personeelsleden in statutair dienstverband ter beschikking gesteld worden aan:
1° een extern verzelfstandigd agentschap als vermeld in artikel 225 van dit decreet;
2° een vereniging of een vennootschap als vermeld in artikel 479, 499, 504, 511 en 516 van dit decreet;
3° een samenwerkingsverband als vermeld in deel 3, titel 3, van dit decreet;
4° een vereniging en een vennootschap met sociaal oogmerk als vermeld in artikel 388 van dit decreet;
5° een andere overheid, dan die vermeld in punt 1° tot en met punt 4°;
6° een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen , waarin de gemeente al dan niet deelneemt en waarvan de activiteit verband houdt met een gemeentelijk belang.

De terbeschikkingstelling is tijdelijk en wordt vastgelegd in een overeenkomst tussen de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de rechtspersoon waaraan het personeel ter beschikking wordt gesteld.

§2. De aanstellende overheid beslist, in overeenstemming met de rechtspositieregeling, over de individuele terbeschikkingstelling van het personeelslid, vermeld in paragraaf 1, en sluit een overeenkomst van terbeschikkingstelling.

Onderafdeling 2. De rechtspositieregeling

Art. 186. §1. De gemeenteraad stelt de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel vast.

De rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel is van rechtswege van toepassing op het personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient en dat een betrekking bekleedt die ook bestaat bij de gemeente.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn stelt de rechtspositieregeling vast voor:
1° het personeelslid dat een betrekking bekleedt die niet bestaat in de gemeente die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bedient;
2° het personeelslid, vermeld in artikel 183, §1;
3° het voltallige personeel van de verzorgende, verplegende en dienstverlenende instellingen en diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waarvan de werking gebaseerd is op federale of gewestelijke financiering met bijbehorende werkings- en erkenningsregels en voor het voltallige personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat ingezet wordt voor activiteiten die hoofdzakelijk verricht worden in mededinging met andere marktdeelnemers.

De raad voor maatschappelijk welzijn neemt bij het vaststellen van de rechtspositieregeling voor de betrekkingen, vermeld in het eerste lid, de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel over. Als de minimale voorwaarden die

de Vlaamse Regering vaststelt dat toelaten of opleggen, stelt de raad voor maatschappelijk welzijn de afwijkingen vast voor de personeelsleden, vermeld in het eerste lid.

§3. De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt volgens welke regels de beoefenaars van de geneeskunde toegelaten worden tot de uitoefening van hun beroep in de instellingen en diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Als die beoefenaars van de geneeskunde niet aangesteld noch bezoldigd worden als personeelslid, worden hun betrekkingen geregeld op basis van een schriftelijke overeenkomst.

Onderafdeling 3. Eedaflegging van het personeel

Art. 187. Met behoud van de toepassing van artikel 163 en 183, §1, leggen de personeelsleden van de gemeente en de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de volgende eed af in handen van respectievelijk de burgemeester en de voorzitter van het vast bureau: "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.". Die eedaflegging weigeren staat gelijk met de aanstelling verzaken. Van de eedaflegging of de weigering ervan wordt een proces-verbaal opgemaakt.

De burgemeester en de voorzitter van het vast bureau kunnen hun bevoegdheid om de eed, vermeld in het eerste lid, af te nemen toevertrouwen aan respectievelijk een lid van het college van burgemeester en schepenen en een lid van het vast bureau, of aan de secretaris-directeur.

Bij eventuele delegatie van die bevoegdheid aan de secretaris-directeur kan die laatste de bevoegdheid verder delegeren aan een van de leden van het managementteam, vermeld in artikel 179, tweede lid.

Onderafdeling 4. Deontologische rechten en plichten

Art. 188. §1. De personeelsleden oefenen hun ambt op een loyale en correcte wijze uit.

De personeelsleden zetten zich op een actieve en constructieve wijze in voor de realisatie van de opdracht en de doelstellingen van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

§2. De personeelsleden respecteren de persoonlijke waardigheid van iedereen.

Art. 189. §1. De personeelsleden hebben spreekrecht tegenover derden over de feiten waarvan ze door hun ambt kennis hebben.

Met behoud van de toepassing van de regelgeving inzake openbaarheid van bestuur is het voor hen verboden feiten bekend te maken die betrekking hebben op:
1° de veiligheid van het land;
2° de bescherming van de openbare orde;
3° de financiële belangen van de overheid;
4° het voorkomen en het bestraffen van strafbare feiten;
5° het medisch geheim;

6° het vertrouwelijke karakter van commerciële, intellectuele en industriële gegevens;
7° het vertrouwelijke karakter van de beraadslagingen.

Het is voor hen verboden feiten bekend te maken als de bekendmaking ervan een inbreuk vormt op de rechten en de vrijheden van de burger, in het bijzonder op het privéleven, tenzij de betrokkene toestemming heeft verleend om de gegevens die op hem betrekking hebben, openbaar te maken.

Deze paragraaf geldt ook voor personeelsleden die hun ambt hebben beëindigd.

§2. De personeelsleden die bij de uitoefening van hun ambt nalatigheden, misbruiken of misdrijven vaststellen, brengen een hiërarchische meerdere daarvan onmiddellijk op de hoogte.

Art. 190. De personeelsleden behandelen de gebruikers van hun dienst welwillend en zonder enige discriminatie.

De personeelsleden mogen, zelfs buiten hun ambt, noch rechtstreeks noch via een tussenpersoon, giften, beloningen of enig ander voordeel dat verband houdt met het ambt, vragen, eisen of aannemen.

Art. 191. §1. De hoedanigheid van personeelslid is onverenigbaar met elke activiteit die het personeelslid zelf of via een tussenpersoon verricht en waardoor:
1° de ambtsplichten niet kunnen worden vervuld;
2° de waardigheid van het ambt in het gedrang komt;
3° de eigen onafhankelijkheid wordt aangetast;
4° een belangenconflict ontstaat.

De personeelsleden mogen geen vergoedingen, wedden, toelagen, presentiegelden of andere tegenprestaties ontvangen van de rechtspersonen waarin zij de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vertegenwoordigen.

§2. De hoedanigheid van personeelslid, met inbegrip van de personen, vermeld in het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, die ingevolge een beslissing van een van de organen van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn hun werkzaamheden uitoefenen in een van de instellingen van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is onverenigbaar met het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, burgemeester of schepen, voorzitter van het vast bureau in de gemeente waar de instelling gevestigd is.

§3. Artikel 27, §1 en §2, en artikel 29, §4, zijn ook van toepassing op de personeelsleden van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 192. De personeelsleden hebben recht op informatie en vorming zowel over de aspecten die nuttig zijn voor de uitoefening van hun functie als om te kunnen voldoen aan de bevorderingsvereisten.

De personeelsleden houden zich op de hoogte van de ontwikkelingen en de nieuwe inzichten in de materies waarmee ze beroepshalve belast zijn.

De vorming is een plicht als ze noodzakelijk blijkt voor een betere uitoefening van de functie of voor het beter functioneren van een dienst, of als ze een onderdeel uitmaakt van een herstructurering of reorganisatie van een afdeling, of van een implementatie van nieuwe werkmethodes en infrastructuur.

Art. 193. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stellen een gezamenlijke deontologische code vast voor het personeel. Die concretiseert de bepalingen van deze afdeling en kan bijkomende deontologische rechten en verplichtingen opnemen, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

Onderafdeling 5. De evaluatie van het personeel

Art. 194. De personeelsleden hebben recht op opvolging en feedback, al dan niet door middel van een evaluatie, over hun wijze van functioneren. De personeelsleden worden opgevolgd en, in voorkomend geval, geëvalueerd op ambtelijk niveau.

Als de ombudsman wordt geëvalueerd, gebeurt dat door een bijzondere commissie, die is samengesteld overeenkomstig artikel 37, §3. Die commissie wordt voorgezeten door de voorzitter van de gemeenteraad en, in voorkomend geval, door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Bij staking van stemmen wordt het betrokken personeelslid geacht te voldoen.

De secretaris-directeur, de adjunct-secretaris-directeur en de financieel directeur worden in voorkomend geval geëvalueerd door een evaluatiecomité, dat bestaat uit het college van burgemeester en schepenen en de voorzitter van de gemeenteraad. Die evaluatie vindt plaats op basis van een voorbereidend rapport, opgesteld door externe deskundigen in het personeelsbeleid. Het voorbereidend rapport wordt opgemaakt op basis van een evaluatiegesprek tussen de externe deskundigen en de functiehouder en op basis van een onderzoek over de wijze van functioneren van de functiehouder, waarbij de burgemeester, de voorzitter van het vast bureau, de leden van het managementteam en de voorzitter van de gemeenteraad betrokken worden. Het evaluatiecomité bepaalt of het evaluatieresultaat gunstig of ongunstig is. Bij staking van stemmen is het evaluatieresultaat gunstig.

Het ontslag wegens beroepsongeschiktheid ingevolge het ontoereikend functioneren van het personeelslid, is niet mogelijk zonder voorafgaande evaluatie.

Afdeling 4. Verdere uitvoeringsmaatregelen

Art. 195. De Vlaamse Regering stelt minimale voorwaarden vast voor minstens de volgende aspecten van de rechtspositieregeling van het personeel:
1° de bezoldigingsregeling en de salarisschalen;
2° de toekenning van toelagen en vergoedingen;
3° de dienstbeëindiging, het verlies van de hoedanigheid van statutair personeelslid en de definitieve ambtsneerlegging;
4° de verloven en de afwezigheden.

Gemeenten met een inwoneraantal dat gelijk is aan of hoger is dan 200 000, kunnen, op basis van schaalgrootte, gemotiveerd afwijken van de minimale voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1°, 2° en 4°, met uitzondering van de ondergrenzen die de Vlaamse Regering daarin vaststelt.

De Vlaamse Regering neemt de nodige maatregelen voor de externe mobiliteit van het personeel.

Afdeling 5. Samenwerking op het gebied van personeel

Art. 196. §1. De gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen met een of meer overheden een samenwerkingsovereenkomst sluiten voor de gezamenlijke werving en selectie van hun personeel en, in voorkomend geval, om gemeenschappelijke wervingsreserves aan te leggen.

§2. Tussen de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient kunnen beheersovereenkomsten worden gesloten over het gemeenschappelijk gebruik van elkaars diensten.

In de beheersovereenkomst kan worden opgenomen dat de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor bepaalde functies een beroep kunnen doen op elkaars personeelsleden. Tegelijk kan worden bepaald dat de bevoegde organen hun beslissings- en ondertekeningsbevoegdheid kunnen toevertrouwen aan de personeelsleden van het andere bestuur binnen de grenzen vastgesteld in dit decreet.

Art. 197. Met uitzondering van de personeelsleden, vermeld in artikel 162, §1, kan de gemeenteraad personeel overdragen aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, op voorwaarde dat de geldende rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel nageleefd wordt en na goedkeuring van de raad voor maatschappelijk welzijn. De Vlaamse Regering kan daarvoor de minimale voorwaarden vaststellen.

Met uitzondering van de personeelsleden, vermeld in artikel 183, §1, kan de raad voor maatschappelijk welzijn personeel overdragen aan de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, op voorwaarde dat de geldende rechtspositieregeling van het personeel nageleefd wordt, en na goedkeuring van de gemeenteraad van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend. De Vlaamse Regering kan daarvoor de minimale voorwaarden vaststellen.

Afdeling 6. Tucht

Onderafdeling 1. Toepassingsgebied

Art. 198. Deze afdeling is niet van toepassing op de leden van het personeel in contractueel dienstverband van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Onderafdeling 2. De tuchtvergrijpen

Art. 199. Elke handeling of gedraging die een tekortkoming aan de beroepsplichten uitmaakt of die de waardigheid van het ambt in het gedrang brengt, alsook een overtreding van de rechtspositieregeling, is een tuchtvergrijp en kan aanleiding geven tot een tuchtstraf.

Onderafdeling 3. De tuchtstraffen

Art. 200. §1. De volgende tuchtstraffen kunnen worden opgelegd:

1° blaam;
2° inhouding van salaris;
3° schorsing met inhouding van salaris;
4° herplaatsing;
5° terugzetting in graad;
6° ontslag van ambtswege;
7° afzetting.

§2. De gemeenteraad stelt de voorwaarden en de grenzen vast van de tuchtstraffen, vermeld in paragraaf 1. De inhouding van salaris en de schorsing met inhouding van salaris mag respectievelijk een termijn van zes maanden en een jaar niet overschrijden.

Elke tuchtstraf die een inhouding van salaris inhoudt, mag niet hoger zijn dan de begrenzing, vermeld in artikel 23, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon van de werknemers.

§3. De tuchtstraffen, de voorwaarden en de grenzen die de gemeenteraad vaststelt, zijn van rechtswege van toepassing op de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient.

Onderafdeling 4. De tuchtoverheid

Art. 201. De overheid die op het ogenblik van de vaststelling van de feiten bevoegd is voor het aanstellen en ontslaan van het personeelslid, treedt op als tuchtoverheid.

In afwijking van artikel 57, derde lid en artikel85, kan de secretaris-directeur zijn bevoegdheid als tuchtoverheid slechts delegeren aan personeelsleden met minstens dezelfde of een gelijkwaardige graad als het personeelslid dat de tuchtprocedure ondergaat.

De gemeenteraad en, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn kan onder zijn leden een tuchtcommissie oprichten, die de tuchtbevoegdheid van respectievelijk de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn uitoefent.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels over het voorzitterschap, de notulering en de werkwijze van de commissie.

Onderafdeling 5. De tuchtprocedure

Art. 202. §1. De tuchtoverheid start het tuchtonderzoek op en stelt een tuchtonderzoeker aan.

Als tuchtonderzoeker kan elk personeelslid worden aangesteld dat werkt in een gemeente of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, en dat minstens een graad heeft die gelijkwaardig is aan de graad van het tuchtrechtelijk vervolgde personeelslid.

§2. Als het tuchtonderzoek is afgerond, stelt de tuchtonderzoeker het tuchtverslag op dat minstens de ten laste gelegde feiten bevat.

De tuchtoverheid stelt het tuchtdossier samen. Het tuchtdossier bevat alle stukken die betrekking hebben op de ten laste gelegde feiten.

Art. 203. De betrokkene mag zich op elk moment laten bijstaan en vertegenwoordigen door een raadsman van zijn keuze.

Art. 204. Een tuchtstraf kan pas worden opgelegd nadat het personeelslid en, in voorkomend geval, zijn raadsman de gelegenheid hebben gekregen om door de tuchtoverheid te worden gehoord in de verdediging met betrekking tot alle feiten die het personeelslid ten laste worden gelegd.

Art. 205. De betrokkene wordt van de beslissing van de tuchtoverheid op de hoogte gebracht met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens.

In de kennisgeving van de beslissing wordt melding gemaakt van de beroepsmogelijkheid, vermeld in onderafdeling 8, van de termijn waarbinnen en van de wijze waarop het beroep kan worden aangetekend.

Art. 206. De Vlaamse Regering stelt de minimale voorwaarden vast voor de termijnen en de nadere procedureregels voor de tuchtprocedure.

Onderafdeling 6. De verjaring van de tuchtvordering

Art. 207. §1. De tuchtoverheid kan geen tuchtrechtelijke vervolging meer instellen na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisname door de tuchtoverheid van de feiten.

De tuchtrechtelijke vervolging wordt geacht te zijn ingesteld zodra de tuchtoverheid beslist om een tuchtonderzoek op te starten als vermeld in artikel 202.

§2. Als in verband met dezelfde feiten een opsporingsonderzoek of een strafvervolging is ingesteld, wordt de termijn, vermeld in paragraaf 1, gestuit tot op de dag dat de tuchtoverheid door de gerechtelijke overheid ervan op de hoogte wordt gebracht dat er een beslissing is uitgesproken die in kracht van gewijsde is gegaan en die de strafvordering beëindigt.

§3. Het opsporingsonderzoek of de strafvervolging doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van de tuchtoverheid om een tuchtstraf uit te spreken. Als een opgelegde tuchtstraf onverenigbaar blijkt te zijn met een latere in kracht van gewijsde getreden strafrechtelijke uitspraak, kan het betrokken personeelslid binnen zestig dagen na de kennisneming ervan bij de tuchtoverheid een verzoek tot intrekking van de opgelegde tuchtsanctie instellen.

§4. Als de tuchtstraf wordt vernietigd, kan de tuchtoverheid vanaf de datum van de kennisgeving van de vernietiging, de tuchtrechtelijke vervolging hernemen gedurende het gedeelte van de termijn, vermeld in paragraaf 1, dat is overgebleven bij het instellen van de vervolging en minstens gedurende een termijn van drie maanden.

Als de tuchtstraf wordt ingetrokken, kan de tuchtoverheid vanaf de datum van de intrekking de tuchtrechtelijke vervolging hernemen gedurende het gedeelte van de termijn, vermeld in paragraaf 1, dat is overgebleven bij het instellen van de vervolging.

Onderafdeling 7. De preventieve schorsing

Art. 208. §1. Als tegen een personeelslid een tuchtprocedure, een opsporingsonderzoek of een strafvervolging loopt en zijn aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van de dienst, kan de tuchtoverheid het personeelslid bij wijze van ordemaatregel preventief schorsen, al dan niet met inhouding van salaris. Het personeelslid wordt vooraf gehoord.

§2. In hoogdringende gevallen kan de secretaris-directeur bij wijze van ordemaatregel het personeelslid onmiddellijk preventief schorsen zonder inhouding van salaris.

Als tegen de secretaris-directeur, de adjunct-secretaris-directeur, de financieel directeur of de ombudsman een tuchtprocedure, een opsporingsonderzoek of een strafvervolging loopt en zijn aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van de dienst, kan de voorzitter van de gemeenteraad in hoogdringende gevallen bij wijze van ordemaatregel het personeelslid onmiddellijk preventief schorsen zonder inhouding van salaris.

§3. De preventieve schorsing, vermeld in paragraaf 2, wordt binnen acht dagen nadat de beslissing genomen is, bevestigd door de tuchtoverheid nadat de betrokkene is gehoord.

Als binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, de tuchtoverheid de preventieve schorsing niet heeft bevestigd, vervallen de gevolgen van de preventieve schorsing.

Art. 209. §1. De preventieve schorsing wordt uitgesproken voor een termijn van maximaal zes maanden.

De tuchtoverheid kan beslissen tot een inhouding van salaris, op voorwaarde dat het personeelslid daarover vooraf wordt gehoord.

De inhouding van salaris mag niet hoger zijn dan de begrenzing, vermeld in artikel 23, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon van de werknemers.

§2. Als er een opsporingsonderzoek of een strafvervolging loopt, kan de tuchtoverheid de termijn, vermeld in paragraaf 1, verlengen voor perioden van maximaal zes maanden zolang het opsporingsonderzoek of de strafvervolging loopt, op voorwaarde dat het personeelslid daarover wordt gehoord.

Als binnen de termijnen, vermeld in het eerste lid, geen tuchtstraf wordt opgelegd, vervallen de gevolgen van de preventieve schorsing.

§3. De betrokkene wordt van de preventieve schorsing op de hoogte gebracht met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht, en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens.

Art. 210. Als de tuchtoverheid, in aansluiting op een preventieve schorsing met inhouding van salaris, geen tuchtstraf oplegt of een tuchtstraf zonder inhouding van salaris oplegt, wordt de preventieve schorsing ingetrokken en betaalt de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het ingehouden salaris uit.

Als de tuchtoverheid, in aansluiting op een preventieve schorsing met inhouding van salaris, een tuchtstraf met inhouding van salaris, ontslag van ambtswege of afzetting oplegt, heeft de tuchtstraf uitwerking met ingang van de dag waarop de preventieve schorsing is ingegaan. In dat geval wordt het bedrag van het salaris dat ingehouden is tijdens de schorsing in mindering gebracht op het bedrag van het salarisverlies dat verbonden is aan de tuchtstraf. Als het bedrag van het ingehouden salaris groter is dan het bedrag van het salarisverlies dat verbonden is aan de tuchtstraf, betaalt de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het verschil uit.

Art. 211. De Vlaamse Regering stelt de minimale voorwaarden vast voor de termijnen en de nadere procedureregels voor de preventieve schorsing.

Onderafdeling 8. Beroep

Art. 212. De Vlaamse Regering richt een commissie voor tuchtsancties van de lokale besturen op, hierna de Beroepscommissie voor Tuchtzaken genoemd.

Art. 213. De Beroepscommissie voor Tuchtzaken is een bestuurlijk orgaan. De Vlaamse Regering regelt de samenstelling, de werking en de vergoeding van de leden ervan, alsook de termijnen en de nadere procedureregels voor de beroepsprocedure.

Art. 214. Binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing over het opleggen van de tuchtstraf herplaatsing, terugzetting in graad, ontslag van ambtswege of de tuchtstraf afzetting, kan het personeelslid beroep aantekenen bij de Beroepscommissie voor Tuchtzaken.

Het beroep, vermeld in het eerste lid, schorst de uitvoering van de beslissing van de tuchtoverheid niet.

Art. 215. De Beroepscommissie voor Tuchtzaken mag pas uitspraak doen nadat het personeelslid, de tuchtoverheid en hun respectieve raadslieden de gelegenheid hebben gekregen om te worden gehoord. Die hoorzittingen zijn niet openbaar, tenzij het betrokken personeelslid er zelf om verzoekt.

Art. 216. Binnen zestig dagen na de dag van de ontvangst van het tuchtdossier spreekt de Beroepscommissie voor Tuchtzaken zich uit over het beroep. De Beroepscommissie voor Tuchtzaken deelt de datum waarop ze het tuchtdossier heeft ontvangen, mee aan de tuchtoverheid en de indiener van het beroep.

De Beroepscommissie voor Tuchtzaken kan de oorspronkelijke termijn van zestig dagen eenmaal verlengen met een termijn van zestig dagen. Ze brengt, voor het verstrijken van de termijn van zestig dagen, de tuchtoverheid en het personeelslid op de hoogte van de verlengde termijn.

Met behoud van de toepassing van de termijn, vermeld in het eerste en tweede lid, kan de Beroepscommissie voor Tuchtzaken de tuchtoverheid de mogelijkheid geven om binnen een bepaalde termijn een onwettigheid in de bestreden beslissing te herstellen. In voorkomend geval deelt de Beroepscommissie voor Tuchtzaken de partijen mee op welke wijze het beroep verder wordt behandeld na kennisname van de beslissing van de tuchtoverheid tot herstel van de onwettigheid en uiterlijk na het verstrijken van die termijn om de onwettigheid te herstellen.

Als de Beroepscommissie voor Tuchtzaken het beroep gegrond verklaart, vernietigt ze de bestreden beslissing.

Hoofdstuk 5. Organisatiebeheersing en audit

Afdeling 1. Organisatiebeheersing

Art. 217. Organisatiebeheersing is het geheel van maatregelen en procedures die ontworpen zijn om een redelijke zekerheid te verschaffen dat men:
1° de vastgelegde doelstellingen bereikt en de risico's om deze te bereiken kent en beheerst;
2° wetgeving en procedures naleeft;
3° over betrouwbare financiële en beheersrapportering beschikt;
4° op een effectieve en efficiënte wijze werkt en de beschikbare middelen economisch inzet;
5° de activa beschermt en fraude voorkomt.

Art. 218. §1. Het algemene kader van het organisatiebeheersingssysteem en de elementen daarin die raken aan de rol en de bevoegdheden van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn zijn onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn. Het organisatiebeheersingssysteem wordt vastgesteld door de secretaris-directeur, na overleg met het managementteam.

Het organisatiebeheersingssysteem beantwoordt minstens aan het principe van functiescheiding waar mogelijk en is verenigbaar met de continuïteit van de werking van de gemeentelijke diensten.

§2. De secretaris-directeur rapporteert jaarlijks aan het college van burgemeester en schepenen, de gemeenteraad, de raad voor maatschappelijk welzijn en het vast bureau over de organisatiebeheersing.

Art. 219. Het organisatiebeheersingssysteem bepaalt op welke wijze de organisatiebeheersing van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt georganiseerd, met inbegrip van de te nemen controlemaatregelen, procedures en de aanwijzing van de personeelsleden en organen die ervoor verantwoordelijk zijn, en de rapporteringsverplichtingen van de personeelsleden die bij het organisatiebeheersingssysteem betrokken zijn.

Art. 220. Met behoud van de toepassing van artikel 57 en 85 kan de secretaris-directeur, binnen de grenzen van het organisatiebeheersingssysteem, zijn bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Ook de financieel directeur kan zijn bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. In beide gevallen gebeurt dat schriftelijk en met een ondubbelzinnige omschrijving van de toegekende bevoegdheden en de daaraan verbonden opdrachten, middelen en rapporteringsverplichtingen.

De toepassing van het eerste lid ontslaat de secretaris-directeur of de financieel directeur nooit van zijn verantwoordelijkheid.

Afdeling 2. Audit

Art. 221. In elke gemeente, in elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, in elk autonoom gemeentebedrijf en in elke welzijnsvereniging wordt periodiek een audit uitgevoerd door Audit Vlaanderen, vermeld in artikel 34, §1, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

Art. 222. Audit Vlaanderen evalueert de organisatiebeheersing, gaat na of ze adequaat is en formuleert aanbevelingen tot verbetering daarvan. Audit Vlaanderen kan daarvoor organisatie- en procesaudits uitvoeren en is gemachtigd alle bedrijfsprocessen en activiteiten te onderzoeken.

Audit Vlaanderen is ook bevoegd voor het uitvoeren van forensische audits bij de besturen, vermeld in artikel 221.

Art. 223. Om zijn bevoegdheid te kunnen uitoefenen, heeft Audit Vlaanderen toegang tot alle informatie en documenten, ongeacht de drager ervan, en tot alle gebouwen, ruimtes en installaties waar taken worden uitgevoerd van de besturen, vermeld in artikel 221. Audit Vlaanderen kan aan ieder personeelslid de inlichtingen vragen die het voor de uitvoering van zijn opdrachten nodig acht. Ieder personeelslid is ertoe gehouden zo snel mogelijk en zonder voorafgaande machtiging op een volledige wijze te antwoorden en alle relevante informatie en documenten te verstrekken.

Elk personeelslid heeft het recht om Audit Vlaanderen rechtstreeks op de hoogte te brengen van onregelmatigheden die hij in de uitoefening van zijn functie vaststelt.

Buiten de gevallen van kwade trouw, persoonlijk voordeel of valse aangifte die een dienst of een persoon schade toebrengen, kan een rapportering aan Audit Vlaanderen nooit aanleiding geven tot een tuchtsanctie of een ontslag. Dergelijke verklaringen vallen niet onder het inzagerecht, tenzij het betrokken personeelslid daarvoor zijn instemming verleent.

Art. 224. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen een interne audit organiseren. In afwijking van artikel 170 kunnen ze er daarbij voor kiezen om de personeelsleden die belast zijn met de interne audit niet onder de algemene leiding van de secretaris-directeur te plaatsen. In dat geval is artikel 194 van toepassing op die personeelsleden, met dien verstande dat "de ombudsman" wordt gelezen als "het personeelslid belast met de interne audit".

Titel 3. De extern verzelfstandigde agentschappen

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 225. §1. De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen zijn diensten met een eigen rechtspersoonlijkheid die door de gemeente worden opgericht of waarin de gemeente deelneemt en die belast zijn met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang. Vanuit hun taak voor de beleidsuitvoering kunnen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen ook betrokken worden bij de beleidsvoorbereiding. De Vlaamse Regering kan de taken van gemeentelijk belang nader bepalen waarvoor gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen kunnen worden opgericht of waarin ze kunnen deelnemen.

Met behoud van de toepassing van andere wettelijke en decretale bepalingen mogen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen hun taken van gemeentelijk

belang noch geheel, noch gedeeltelijk overdragen aan andere rechtspersonen.

§2. Het is de gemeenten verboden om, rechtstreeks of onrechtstreeks, rechtspersonen die belast zijn met welbepaalde taken van gemeentelijk belang op te richten, erin deel te nemen of zich erin te laten vertegenwoordigen of om aan die rechtspersonen personeel, financiële middelen, infrastructuur of andere activa ter beschikking te stellen, tenzij die rechtspersonen voldoen aan de voorschriften van deze titel of er voor de oprichting, deelname of vertegenwoordiging een andere decretale of wettelijke rechtsgrond bestaat.

§3. Voor op de toepassing van paragraaf 2, wordt vermoed dat een rechtspersoon door een gemeente met welbepaalde taken van gemeentelijk belang is belast als hij aan een van de volgende voorwaarden voldoet:
1° een of meer van zijn organen bestaan voor meer dan de helft uit gemeenteraadsleden of leden van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente in kwestie of de leden van de organen worden voor meer dan de helft aangewezen of voorgedragen door die personen;
2° de gemeente of haar vertegenwoordigers beschikken over de meerderheid van de stemrechten in een of meer van zijn organen;
3° zijn financiële middelen worden voor meer dan de helft door de gemeente gefinancierd.

Art. 226. Onder voorbehoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen, bestaan er drie vormen van gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen:
1° het autonoom gemeentebedrijf;
2° het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
3° het autonoom gemeentelijk havenbedrijf.

Art. 227. De beslissing tot oprichting van of deelname in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap kan niet worden genomen in de loop van een periode van twaalf maanden voor de datum van de volledige vernieuwing van de gemeenteraden.

Elk gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap legt in de loop van het eerste jaar na de volledige vernieuwing van de gemeenteraden een evaluatieverslag voor aan de gemeenteraad over de uitvoering van de beheers- of samenwerkingsovereenkomst sinds de inwerkingtreding ervan. Dat verslag omvat ook een evaluatie van de verzelfstandiging, waarover de gemeenteraad zich binnen drie maanden uitspreekt.

De gemeenteraad of een gemeenteraadscommissie waakt over de afstemming van het beleid van de verzelfstandigde agentschappen van de gemeente op het gemeentelijk beleid.

Art. 228. De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen zijn onderworpen aan de verplichtingen in het kader van de formele motivering en openbaarheid van bestuur die gelden voor de gemeente.

Art. 229. De volgende personen kunnen niet worden voorgedragen of aangewezen als vertegenwoordiger of bestuurder in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap:
1° de provinciegouverneurs, de gouverneur en de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, de provinciegriffiers, de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissarissen als

het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap gevestigd is in hun ambtsgebied;
2° de magistraten, de plaatsvervangende magistraten en de griffiers bij de hoven en de rechtbanken, de administratieve rechtscolleges en het Grondwettelijk Hof;
3° de leden van het operationeel, administratief of logistiek kader van de politiezone waar de gemeente toe behoort die het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap heeft opgericht of die erin deelneemt;
4° de personen die op commerciële wijze of met een winstoogmerk activiteiten uitoefenen in dezelfde beleidsdomeinen als het agentschap en waarin het agentschap niet deelneemt, alsook de werknemers en de leden van een bestuurs- of controleorgaan van die personen;
5° de personen die in een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een functie uitoefenen, gelijkwaardig aan een ambt of een functie als vermeld in dit artikel, en de personen die in een lokale basisoverheid van een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een mandaat uitoefenen dat gelijkwaardig is aan dat van gemeenteraadslid, schepen of burgemeester.

Art. 230. Bij gemeenteraadsbesluit kan de gemeente aan haar gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen middelen, infrastructuur of, met toepassing van artikel 185 personeel overdragen.

Hoofdstuk 2. Het autonoom gemeentebedrijf

Art. 231. Een autonoom gemeentebedrijf wordt opgericht bij gemeenteraadsbeslissing op grond van een door het college van burgemeester en schepenen opgemaakt verslag. In dat verslag worden de voor- en de nadelen van externe verzelfstandiging tegen elkaar afgewogen en wordt aangetoond dat beheer binnen de rechtspersoonlijkheid van de gemeente niet dezelfde voordelen kan bieden. Die oprichtingsbeslissing stelt de statuten van het autonoom gemeentebedrijf vast. Het autonoom gemeentebedrijf verkrijgt rechtspersoonlijkheid op de datum van die oprichtingsbeslissing.

De oprichtingsbeslissing en de statuten worden samen met het verslag, vermeld in het eerste lid, gepubliceerd via een webtoepassing van de gemeente.

Het autonoom gemeentebedrijf bezorgt onmiddellijk na elke vergadering een lijst met de besluiten van zijn raad van bestuur, met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden, aan de gemeente, zodat ze kunnen worden bekendgemaakt op een webtoepassing van de gemeente, overeenkomstig artikel 284, §1. Het autonoom gemeentebedrijf bezorgt ook onmiddellijk na de behandeling ervan door de raad van bestuur zijn beleidsrapporten aan de gemeente, zodat ze kunnen worden bekendgemaakt op een webtoepassing van de gemeente, overeenkomstig artikel 285, eerste lid.

Art. 232. De statuten vermelden ten minste:
1° de naam en eventueel de afkorting;
2° het maatschappelijke doel, inzonderheid een omschrijving van de beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang waarmee het autonoom gemeentebedrijf belast is;
3° de maatschappelijke zetel, gevestigd in de oprichtende gemeente;
4° de samenstelling, de vergaderwijze, de werkingsvoorwaarden en de bevoegdheden van de organen;
5° de wijze van ontbinding en vereffening van het autonoom gemeentebedrijf.

Art. 233. De wijzigingen in de statuten worden aangebracht bij beslissing van de gemeenteraad, op voorstel of na advies van de raad van bestuur van het autonoom gemeentebedrijf in kwestie.

De statutenwijzigingen worden op dezelfde wijze als de oprichtingsbeslissing en de statuten bekendgemaakt. Een volledig gecoördineerde tekst van de statuten wordt gepubliceerd via een webtoepassing van de gemeente.

Art. 234. §1. Tussen de gemeente en het autonoom gemeentebedrijf wordt na onderhandeling een beheersovereenkomst gesloten. Bij het onderhandelen over de beheersovereenkomst wordt de gemeente vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen en het autonoom gemeentebedrijf door de raad van bestuur.

De gemeente en het autonome gemeentebedrijf nemen de nodige initiatieven, minstens via een webtoepassing van de gemeente, voor de openbaarheid van de beheersovereenkomst, inclusief alle wijzigingen ervan.

§2. Zolang het autonoom gemeentebedrijf geen eigen regels heeft vastgesteld voor het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole of de ondertekening van de girale betalingsorders, zijn artikel 266, 267, 269 en 272, §1, tweede en derde lid van toepassing op het autonoom gemeentebedrijf. In dat geval zijn bovendien artikel 265, 268 en 272, §1, eerste lid, en §2, eerste lid, van toepassing op het autonoom gemeentebedrijf, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:

1° "de gemeente" als "het autonoom gemeentebedrijf";
2° "de gemeenteraad" als "de raad van bestuur";
3° "de secretaris-directeur" als "de gedelegeerd bestuurder" of, als het autonoom gemeentebedrijf geen gedelegeerd bestuurder heeft, als "de voorzitter van de raad van bestuur";
4° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

§3. Onder voorbehoud van de mogelijkheid tot verlenging, wijziging, schorsing en ontbinding van de beheersovereenkomst, wordt die gesloten voor een periode die eindigt uiterlijk zes maanden na de volledige vernieuwing van de gemeenteraad.

De beheersovereenkomst en de uitvoering ervan worden jaarlijks geëvalueerd door de gemeenteraad.

Als bij het verstrijken van de beheersovereenkomst geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden, wordt de bestaande overeenkomst van rechtswege verlengd.

Als geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden binnen een jaar na de verlenging, vermeld in het derde lid, of als een beheersovereenkomst is ontbonden of geschorst, kan de gemeenteraad na overleg met het autonoom gemeentebedrijf voorlopige regels vaststellen voor de aangelegenheden, vermeld in de beheersovereenkomst. Die voorlopige regels zullen als beheersovereenkomst gelden tot op het ogenblik dat een nieuwe beheersovereenkomst in werking treedt.

Art. 235. §1. Het autonoom gemeentebedrijf beschikt over een raad van bestuur.

De raad van bestuur is bevoegd voor alles wat niet uitdrukkelijk bij decreet, in de statuten of in de beheersovereenkomst aan de gemeenteraad is voorbehouden.

De raad van bestuur vertegenwoordigt het autonoom gemeentebedrijf in rechte als eiser of als verweerder.

De raad van bestuur is binnen de grenzen, vastgesteld in de statuten, bevoegd voor alle personeelsaangelegenheden.

§2. Het aantal leden van de raad van bestuur bedraagt ten hoogste de helft van het aantal gemeenteraadsleden, maar met een absoluut maximum van twaalf. Ten hoogste twee derde van de leden van de raad van bestuur is van hetzelfde geslacht.

De leden van de raad van bestuur worden benoemd door de gemeenteraad.

Elke fractie kan minstens een lid van de raad van bestuur voordragen. Dat voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Als de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd zijn in het college van burgemeester en schepenen om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, wordt er gewerkt met gewogen stemrecht binnen de groep van bestuurders die de fracties voorgedragen hebben.

Het mandaat van lid van de raad van bestuur is hernieuwbaar. De gemeenteraad kan de leden van de raad van bestuur kunnen op elk moment ontslaan. Na de volledige vernieuwing van de gemeenteraad wordt tot volledige vernieuwing van de raad van bestuur overgegaan. In dat geval blijven de leden van de raad van bestuur in functie tot de nieuwe gemeenteraad hen vervangt.

De raad van bestuur kiest uit zijn leden een voorzitter die deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen van de oprichtende gemeente.

§3. De gemeenteraad kan er ook voor kiezen alle leden van de gemeenteraad te benoemen als lid van de raad van bestuur. In dat geval is paragraaf 2, eerste lid, niet van toepassing en mogen er geen presentiegelden worden toegekend voor de vergaderingen van de raad van bestuur.

§4. De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van het autonoom gemeentebedrijf.

De bestuurders zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen bij de normale uitoefening van hun bestuur. Bij overtredingen waaraan ze geen deel hebben gehad, worden de bestuurders van de aansprakelijkheid ontheven als hen geen schuld treft en als ze de overtredingen hebben aangeklaagd bij de gemeenteraad binnen een maand nadat ze er kennis van hebben gekregen.

De gemeenteraad beslist jaarlijks over de aan de bestuurders te verlenen kwijting, na goedkeuring van de rekeningen. Die kwijting is alleen rechtsgeldig als de ware toestand van het autonoom gemeentebedrijf niet wordt verborgen door enige weglating of onjuiste opgave in de rekeningen of in de rapportering over de uitvoering van de beheersovereenkomst.

§5. Een bestuurder mag niet:

1° aanwezig zijn bij de bespreking en de stemming over aangelegenheden waarin hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een

persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dat verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, ontslagen, afzettingen en schorsingen. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld;

2° rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst sluiten, behalve in geval van een schenking aan het autonoom gemeentebedrijf of de gemeente, of deelnemen in een opdracht voor aanneming van werken, leveringen of diensten, verkoop of aankoop ten behoeve van het autonoom gemeentebedrijf of de gemeente, behalve in de gevallen waarbij de bestuurder een beroep doet op een door het autonoom gemeentebedrijf of de gemeente aangeboden dienstverlening en ten gevolge daarvan een overeenkomst aangaat;

3° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris tegen betaling werken in geschillen ten behoeve van het autonoom gemeentebedrijf. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met de bestuurder werken;

4° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris werkzaam zijn in geschillen ten behoeve van de tegenpartij van het autonoom gemeentebedrijf of ten behoeve van een personeelslid van het autonoom gemeentebedrijf in het kader van beslissingen over de tewerkstelling binnen het autonoom gemeentebedrijf. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met de bestuurder werken.

Art. 236. De statuten kunnen de raad van bestuur toelaten om het dagelijkse bestuur, de vertegenwoordiging met betrekking tot dat bestuur en de voorbereiding en uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur toe te vertrouwen aan een directiecomité of aan een gedelegeerd bestuurder al dan niet met de mogelijkheid van subdelegatie aan personeelsleden van het autonoom gemeentebedrijf.

De raad van bestuur benoemt de leden van het directiecomité of de gedelegeerd bestuurder.

Art. 237. De vergaderingen van de raad van bestuur en het directiecomité zijn niet openbaar. Een lijst met besluiten van de raad van bestuur wordt via een webtoepassing van de gemeente gepubliceerd overeenkomstig artikel 286. Die webtoepassing vermeldt ook de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de notulen van de raad van bestuur en van het directiecomité en in de beslissingen van de gedelegeerd bestuurder.

Art. 238. Er zijn geen andere bestuursorganen met beslissingsbevoegdheid dan de bestuursorganen, vermeld in de voorgaande artikelen.

Art. 239. Het personeel van het autonoom gemeentebedrijf kan in statutair of contractueel verband worden aangesteld.

De overeenstemmende rechtspositieregeling en deontologische code van het gemeentepersoneel is van toepassing op het personeel van het autonoom gemeentebedrijf. Het autonoom gemeentebedrijf stelt de afwijkingen van die rechtspositieregeling vast, als het specifieke karakter van het autonoom gemeentebedrijf dat verantwoordt. Het gemeentebedrijf bepaalt de rechtspositieregeling van de betrekkingen die niet bestaan binnen de gemeente.

Behalve in geval van gemotiveerde afwijking kan geen enkel personeelslid van het autonoom gemeentebedrijf een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de secretaris-directeur van de overeenkomstige gemeente.

Art. 240. §1. Het autonoom gemeentebedrijf kan leningen aangaan en giften of toelagen ontvangen binnen de grenzen, vastgesteld in de statuten en de beheersovereenkomst.

§2. Het autonoom gemeentebedrijf kan gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening over te gaan tot onteigeningen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van zijn doelstellingen.

§3. Het autonoom gemeentebedrijf beslist vrij, binnen de grenzen van zijn doel, over de verwerving, de aanwending en de vervreemding van zijn goederen, over de vestiging of opheffing van zakelijke rechten op die goederen, alsook over de uitvoering van dergelijke beslissingen en over de financiering ervan.

§4. Het autonoom gemeentebedrijf stelt de tarieven en de tariefstructuren voor de prestaties die het levert, vast binnen de grenzen van de grondregels voor de tarifering, bepaald in de beheersovereenkomst. De maximumtarieven of de formules voor de berekening ervan die niet in de beheersovereenkomst zijn geregeld, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de gemeenteraad.

§5. Het autonoom gemeentebedrijf kan andere rechtspersonen oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen, als dat past in zijn opdrachten. De oprichting, deelname of vertegenwoordiging mag geen speculatieve oogmerken nastreven en gebeurt in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel, de regelgeving over de mededinging en de staatssteun en de voorwaarden, vermeld in de beheersovereenkomst. De beslissing tot oprichting, deelname of vertegenwoordiging toont aan dat aan de voormelde voorwaarden is voldaan.

De deelname is onderworpen aan de voorwaarde dat aan het autonoom gemeentebedrijf minstens een mandaat van bestuurder wordt toegekend.

Art. 241. De bepalingen van titel 4 zijn van overeenkomstige toepassing op de autonome gemeentebedrijven, met uitzondering van hoofdstuk 3 en artikel 249, §3, artikel 256, 260, derde lid, artikel 262, §1, tweede lid, en artikel 264, tweede lid, en met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:

1° "de gemeente" als "het autonoom gemeentebedrijf";
2° "de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "het autonoom gemeentebedrijf";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "elk autonoom gemeentebedrijf";
4° "gemeenteraad" als "raad van bestuur";
5° "raadsleden" als "leden van de raad van bestuur";
6° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid op de autonome gemeentebedrijven.

Art. 242. De boekhouding wordt gevoerd onder de verantwoordelijkheid en het toezicht van de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en de aanpassingen ervan vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de gemeenteraad.

De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor dat boekjaar.

Art. 243. §1. De raad van bestuur spreekt zich uit over de vaststelling van de jaarrekening voor 30 juni van het boekjaar dat volgt op het boekjaar waarop de rekening betrekking heeft.

§2. De gemeenteraad brengt advies uit bij de jaarrekening van het autonoom gemeentebedrijf, tenzij de gemeenteraad ervoor gekozen heeft om alle leden van de gemeenteraad te benoemen als lid van de raad van bestuur.

Als de gemeenteraad geen advies heeft verstuurd aan de toezichthoudende overheid binnen een termijn van vijftig dagen, die ingaat op de dag na de ontvangst van de jaarrekening door het gemeentebestuur, wordt de gemeenteraad geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

§3. Als de toezichthoudende overheid geen besluit heeft verzonden over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van honderdvijftig dagen, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht heeft van de bekendmaking van de jaarrekening van het autonoom gemeentebedrijf, met toepassing van artikel 285, eerste lid, en het autonoom gemeentebedrijf de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd.

Art. 244. §1. De gemeenteraad kan altijd beslissen om tot ontbinding en vereffening van een autonoom gemeentebedrijf over te gaan.

In de beslissing tot ontbinding wijst de gemeenteraad de vereffenaars aan. Alle andere organen vervallen op het ogenblik van de ontbinding.

§2. Het personeel in statutair dienstverband van het ontbonden autonoom gemeentebedrijf wordt overgenomen door de gemeente.

De gemeente waarborgt de rechten die het autonoom gemeentebedrijf op het ogenblik van ontbinding voor het overgenomen personeel had vastgesteld.

§3. De rechten en verplichtingen van het ontbonden autonoom gemeentebedrijf worden overgenomen door de gemeente.

§4. In afwijking van paragraaf 2 en 3 kan de gemeenteraad in het ontbindingsbesluit de personeelsleden, die daarmee moeten instemmen, en de rechten en verplichtingen aanwijzen die overgenomen worden door de overnemer of de overnemers van de activiteiten van het gemeentebedrijf.

Hoofdstuk 3. Het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm

Art. 245. §1. De gemeente is gemachtigd om onder de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk, een vennootschap als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen, of een

vereniging of stichting als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, op te richten en te belasten met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang. Vanuit hun taak voor de beleidsuitvoering kunnen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm ook betrokken worden bij de beleidsvoorbereiding.

De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen, vermeld in het eerste lid, worden opgericht in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel, de regelgeving over de mededinging en de staatssteun.

Naast de gemeente mogen in de oprichting van die gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting andere personen deelnemen, met uitzondering van andere gemeenten, gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen van andere gemeenten, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, provincies, provinciale extern verzelfstandigde agentschappen, de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

De gemeente is gemachtigd om onder dezelfde voorwaarden deel te nemen in een vennootschap als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen, of in een vereniging als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen.

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn mogen deelnemen in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend om sociale doeleinden te vervullen. Ze hoeven in dat geval niet te voldoen aan de voorwaarden, vermeld in deel 3, titel 4.

§2. De gemeenteraad beslist over de oprichting of de deelname, vermeld in paragraaf 1, op grond van een door het college van burgemeester en schepenen opgemaakt verslag. In dat verslag worden de voor- en de nadelen van externe verzelfstandiging in de gekozen vorm afgewogen en wordt aangetoond dat het beheer binnen de rechtspersoonlijkheid van de gemeente of in de vorm van een autonoom gemeentebedrijf niet de vereiste voordelen kan bieden.

§3. De beslissing tot oprichting of deelname en de statuten van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting worden samen met het verslag, vermeld in paragraaf 2, gepubliceerd op een webtoepassing van de gemeente.

Art. 246. §1. Ongeacht de grootte van de eventuele inbreng van de verschillende partijen, beschikt de gemeente altijd over een meerderheid van de stemmen in de algemene vergadering van de gemeentelijke vennootschap of vereniging en draagt de gemeente altijd een meerderheid voor van de leden van de raad van bestuur van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting. Die voordracht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging.

Ten hoogste twee derde van de door de gemeente voorgedragen leden van de raad van bestuur is van hetzelfde geslacht.

§2. De vertegenwoordigers van de gemeente in de algemene vergadering van de gemeentelijke vennootschap en vereniging worden door de gemeenteraad uit zijn leden gekozen.

De vertegenwoordigers van de gemeente in de algemene vergadering handelen overeenkomstig de instructies van de gemeenteraad.

§3. De gemeenteraad en de vertegenwoordigers van de gemeente in de algemene vergadering kunnen op elk moment beslissen om de aanwijzingen en de voordrachten te herroepen. De statuten van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting bepalen dat de betrokken vertegenwoordigers door die herroeping van rechtswege ontslagnemend zijn. Ze worden vervangen.

Alle aanwijzingen en voordrachten worden herroepen door de volledige vernieuwing van de gemeenteraad. De vertegenwoordigers blijven in functie totdat hun vervangers zijn aangewezen of benoemd.

§4. Als de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting belast is met de verwezenlijking van welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang die uitsluitend bevoegdheden van het district betreffen, kan de gemeenteraad bij de samenstelling van de organen rekening houden met de samenstelling van de districtsraad. In dat geval draagt de gemeenteraad, op advies van de districtsraad, districtsraadsleden voor als leden van de raad van bestuur waarbij de voordracht elke politieke fractie in de districtsraad een vertegenwoordiging garandeert, en wijst de gemeenteraad districtsraadsleden aan als vertegenwoordigers in de algemene vergadering.

De leden van de raad van bestuur die de gemeenteraad voordraagt, zijn van een verschillend geslacht.

De vertegenwoordigers in de algemene vergadering handelen overeenkomstig de instructies van de districtsraad.

Art. 247. Tussen de gemeente en de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting wordt een samenwerkingsovereenkomst gesloten voor de uitvoering van de toevertrouwde taken van gemeentelijk belang. De samenwerkingsovereenkomst regelt de volgende aangelegenheden:

1° in voorkomend geval de aanwending van de aan het agentschap ter beschikking gestelde of overgedragen personeelsleden, middelen en infrastructuur;

2° binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, het presentiegeld en de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van het agentschap worden toegekend;

3° de wijze waarop de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting zal voorzien in een systeem van organisatiebeheersing;

4° de toekenning aan een of meer commissarissen van de controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting. Die commissarissen zijn erkende bedrijfsrevisoren.

Behalve in geval van gemotiveerde afwijking kan aan geen enkel personeelslid van een gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting als vermeld in dit hoofdstuk, een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de secretaris-directeur van de overeenkomstige gemeente.

Hoofdstuk 4. Het autonoom gemeentelijk havenbedrijf

Art. 248. De autonome gemeentelijke havenbedrijven zijn de havenbedrijven, vermeld in het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens waarop de bepalingen inzake autonome gemeentelijke havenbedrijven van toepassing zijn.

Met uitzondering van artikel 226 zijn de bepalingen van dit decreet niet van toepassing op de autonome gemeentelijke havenbedrijven.

Titel 4. De beleids- en beheerscyclus van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De beleidsrapporten

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 249. §1. De beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn het meerjarenplan, de aanpassingen van het meerjarenplan en de jaarrekening.

De beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vormen een geïntegreerd geheel.

§2. Elk ontwerp van beleidsrapport wordt op zijn minst veertien dagen voor de vergadering waarop het wordt besproken aan ieder lid van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn bezorgd.

Vanaf het ogenblik dat het ontwerp van het beleidsrapport bezorgd is aan de raadsleden, wordt aan hen ook de bijbehorende documentatie ter beschikking gesteld.

De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stemmen over elk beleidsrapport in zijn geheel. Elk raadslid kan echter de afzonderlijke stemming eisen over een of meer onderdelen van het beleidsrapport die hij aanwijst. In dat geval mag er over het geheel pas gestemd worden na de stemming over die aangewezen onderdelen. Als de stemming over een onderdeel van een beleidsrapport tot gevolg heeft dat het ontwerp van beleidsrapport moet worden gewijzigd, dan wordt de stemming over het geheel verdaagd tot de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn.

§3. De beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn pas definitief vastgesteld nadat zowel de raad voor maatschappelijk welzijn als de gemeenteraad ze hebben vastgesteld.

Als een ontwerp van beleidsrapport moet worden gewijzigd, als gevolg van een afzonderlijke stemming over een onderdeel ervan met toepassing van paragraaf 2, derde lid, en dat ontwerp voor die stemming al was vastgesteld door een van beide raden, vervalt die vaststelling en moet het ontwerp opnieuw worden vastgesteld zowel door de raad voor maatschappelijk welzijn als door de gemeenteraad.

Als blijkt dat de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn geen consensus kunnen bereiken over het vast te stellen ontwerp van beleidsrapport, kan de gemeenteraad het beleidsrapport van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn definitief vaststellen.

Art. 250. Onmiddellijk na de definitieve vaststelling van een beleidsrapport, bezorgt de gemeente de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in digitale vorm aan de Vlaamse Regering.

Het vastgestelde beleidsrapport is pas uitvoerbaar als de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering is bezorgd.

Als er nog geen jaarrekening is vastgesteld op 30 juni van het jaar dat volgt op het boekjaar in kwestie bezorgt de gemeente de gegevens over het ontwerp van jaarrekening in digitale vorm aan de Vlaamse Regering.

Art. 251. In de beleidsrapporten wordt een onderscheid gemaakt tussen de exploitatie, de investeringen en de financiering.

Art. 252. Het boekjaar begint op 1 januari en eindigt op 31 december van hetzelfde jaar.

Art. 253. Elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voeren een algemene en een budgettaire boekhouding, aangepast aan de aard en de omvang van hun activiteiten.

Afdeling 2. Het meerjarenplan

Art. 254. Voor het einde van het jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen wordt een meerjarenplan vastgesteld. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting.

Het meerjarenplan start in het tweede jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen en loopt af op het einde van het jaar na de daaropvolgende gemeenteraadsverkiezingen.

Art. 255. In de strategische nota van het meerjarenplan worden de beleidsdoelstellingen en de beleidsopties voor het extern en intern te voeren beleid geïntegreerd weergegeven.

In de financiële nota van het meerjarenplan wordt de financiële vertaling van de beleidsopties van de strategische nota weergegeven en wordt verduidelijkt hoe het financiële evenwicht wordt gehandhaafd.

De toelichting van het meerjarenplan bevat alle informatie over de verrichtingen in het ontwerp van meerjarenplan die relevant is voor de raadsleden om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

Art. 256. De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor de gemeente en de kredieten voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor dat boekjaar.

Afdeling 3. Aanpassingen van het meerjarenplan

Art. 257. §1. Minstens een keer per jaar wordt het meerjarenplan aangepast, waarbij in elk geval de kredieten voor het volgende boekjaar worden vastgesteld. Als dat nodig is, kunnen daarbij ook de kredieten voor het lopende boekjaar worden aangepast. Daarnaast kan het meerjarenplan, als dat nodig is, ook worden aangepast om alleen de kredieten voor het lopende boekjaar aan te passen.

Als voor 1 januari van het jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen de kredieten voor dat boekjaar nog niet werden vastgesteld, worden, in afwijking van het eerste lid, op die datum de kredieten voor dat boekjaar automatisch vastgesteld op basis van de ramingen voor dat boekjaar in de financiële nota van het meerjarenplan.

Bij elke aanpassing van het meerjarenplan wordt het resultaat van de intussen vastgestelde jaarrekeningen verwerkt.

De periode van het meerjarenplan blijft altijd de periode, vermeld in artikel 254, tweede lid, maar de financiële nota beschrijft altijd de financiële consequenties voor ten minste drie toekomstige boekjaren.

§2. Een aanpassing van het meerjarenplan omvat minstens een aangepaste financiële nota, een toelichting en de eventuele wijzigingen van de strategische nota.

Art. 258. Het college van burgemeester en schepenen bepaalt, voor 1 maart van het lopende boekjaar, welk gedeelte van de kredieten voor de gemeente voor investeringen en financiering, die voor het vorige boekjaar opgenomen waren in het meerjarenplan maar nog niet zijn aangewend, overgedragen worden naar het lopende boekjaar. Het vast bureau doet hetzelfde voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De gemeente bezorgt de gegevens over de stand van het meerjarenplan na de overdrachten, vermeld in het eerste lid, onmiddellijk in digitale vorm aan de Vlaamse Regering.

Afdeling 4. Bijzondere bepaling over het bestuurlijk toezicht op het meerjarenplan

Art. 259. Met behoud van de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid tot vernietiging wegens schending van het recht of strijdigheid met het algemeen belang, met toepassing van artikel 328 tot en met 333, vernietigt de toezichthoudende overheid het meerjarenplan of de aanpassing ervan in de volgende gevallen:

1° aan de raadsleden is in het beleidsrapport niet alle noodzakelijke informatie ter beschikking gesteld om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, onder meer over de financiële risico's;

2° er wordt niet afdoende of alleen op basis van fictieve gegevens aangetoond dat het financiële evenwicht gevrijwaard blijft in de boekjaren waarop het meerjarenplan betrekking heeft;

3° het meerjarenplan dat aan de raadsleden is bezorgd stelt niet overeen met de digitale rapportering die daarover aan de Vlaamse Regering is bezorgd met toepassing van artikel 250;

4° verwachte ontvangsten of uitgaven zijn ten onrechte, of ten onrechte niet, opgenomen in het meerjarenplan.

In afwijking van artikel 330 beschikt de toezichthoudende overheid over vijftig dagen om het meerjarenplan of de aanpassing ervan te vernietigen en om de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte te brengen. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente zowel de toezichthoudende overheid op de hoogte heeft gebracht van de bekendmaking van het beleidsrapport, met toepassing van artikel 285, eerste lid, 3°, als de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd met toepassing van artikel 250.

Afdeling 5. De jaarrekening

Art. 260. Nadat de rekeningen van de boekhouding, vermeld in artikel 253, in overeenstemming zijn gebracht met de gegevens van de inventaris van al de bezittingen, rechten, vorderingen, schulden en verplichtingen, van welke aard ook, van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, worden ze samengevat opgenomen in het ontwerp van de jaarrekening.

De jaarrekening bestaat uit een beleidsevaluatie, een financiële nota en een toelichting.

De jaarrekening wordt vastgesteld voor 30 juni van het boekjaar dat volgt op het boekjaar waarop de rekening betrekking heeft.

Art. 261. De beleidsevaluatie van de jaarrekening geeft het beleid weer dat de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gedurende het boekjaar hebben gevoerd en evalueert de beleidsdoelstellingen en de mate waarin ze zijn bereikt.

De financiële nota van de jaarrekening geeft de financiële gevolgen van het gevoerde beleid weer.

De toelichting van de jaarrekening bevat alle informatie over de verrichtingen in het ontwerp van jaarrekening die relevant is voor de raadsleden om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. Ze bevat minstens informatie over de schulden en de financiële risico's.

Afdeling 6: Bijzondere bepaling over het bestuurlijk toezicht op de jaarrekening

Art. 262. §1. De toezichthoudende overheid keurt de jaarrekening goed op voorwaarde dat:

1° aan de raadsleden in het beleidsrapport alle noodzakelijke informatie ter beschikking is gesteld om met kennis van zaken een beslissing te nemen;
2° de jaarrekening juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;
3° het beleidsrapport dat aan de raadsleden is bezorgd overeenstemt met de digitale rapportering die daarover aan de Vlaamse Regering is bezorgd met toepassing van artikel 250;
4° de algemene en de budgettaire boekhouding op elkaar aansluiten.

Als de toezichthoudende overheid geen besluit heeft verzonden naar de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van honderdvijftig dagen, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente zowel de toezichthoudende overheid op de hoogte heeft gebracht van de bekendmaking van de jaarrekening, met toepassing van artikel 285, eerste lid, 3°, als de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd met toepassing van artikel 250.

§2. De toezichthoudende overheid kan bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig bestempelen en beslist dan over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Ze brengt de betrokkenen onmiddellijk op de hoogte van haar beslissing met een aangetekende brief of een andere melding die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en

de integriteit van de verwerkte gegevens. In voorkomend geval wordt daarbij een verzoek gevoegd om het vastgestelde bedrag aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te betalen. Een afschrift van de beslissing van de toezichthoudende overheid wordt bezorgd aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, al naargelang het geval.

Hoofdstuk 2. Andere rapporteringen

Art. 263. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn bepalen wanneer hen een opvolgingsrapportering, met een stand van zaken van de uitvoering van het meerjarenplan, wordt voorgelegd.

Er wordt minstens voor het einde van het derde kwartaal een opvolgingsrapportering over het eerste semester van het boekjaar voorgelegd.

Art. 264. De gemeente rapporteert aan de Vlaamse Regering over de verrichte transacties van elk kwartaal voor het einde van de maand die volgt op het kwartaal.

De rapportering, vermeld in het eerste lid, omvat zowel de transacties van de gemeente als die van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 3. De ontvangsten- en uitgavencyclus

Art. 265. Een verbintenis mag alleen worden aangegaan als de financiële gevolgen ervan tijdens de periode van het meerjarenplan passen binnen de ramingen van het meerjarenplan en als de financiële gevolgen voor het lopende boekjaar passen binnen de limitatieve kredieten voor dat boekjaar in het meerjarenplan.

Als de gemeente nog niet over uitvoerbare kredieten beschikt voor het lopende boekjaar, is het aangaan of het wijzigen van verbintenissen onderworpen aan de voorafgaande goedkeuring door de gemeenteraad. De gemeente kan dan alleen verbintenissen aangaan of wijzigen die behoren tot de exploitatie en die verband houden met de courante werking en de bestaande dienstverlening

Iedereen die in strijd met het tweede lid verbintenissen heeft aangegaan, is daarvoor persoonlijk verantwoordelijk, behalve in de gevallen die door of krachtens dit decreet worden bepaald en met behoud van de eventuele medeverantwoordelijkheid van andere organen of personeelsleden.

Art. 266. De voorgenomen financiële verbintenissen die resulteren in een uitgaande nettokasstroom zijn onderworpen aan een voorafgaand visum, voordat enige verbintenis kan worden aangegaan.

De financieel directeur onderzoekt de wettigheid en regelmatigheid van die voorgenomen verbintenissen in het kader van zijn opdracht vermeld in artikel 177, eerste lid, 1°. Hij verleent zijn visum, als uit dat onderzoek de wettigheid en regelmatigheid van de voorgenomen verbintenis blijkt. Hij kan voorwaarden koppelen aan zijn visum. Als de financieel directeur weigert zijn visum te verlenen, of als hij er voorwaarden aan koppelt, motiveert hij dat.

De gemeenteraad bepaalt, na advies van de financieel directeur, de nadere voorwaarden waaronder de financieel directeur de controle, vermeld in het tweede lid, uitoefent. De gemeenteraad kan binnen de perken die vastgelegd zijn door de Vlaamse

Regering, en na advies van de financieel directeur, bepaalde categorieën van verrichtingen uitsluiten van de visumverplichting.

Het organisatiebeheersingssysteem bepaalt de voorwaarden die gelden om advies te kunnen vragen aan de financieel directeur over de wettigheid en regelmatigheid van verrichtingen die van de visumverplichting zijn uitgesloten.

Art. 267. Als de financieel directeur weigert om een visum te verlenen aan een voorgenomen verbintenis, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid viseren. In dat geval brengt het college van burgemeester en schepenen de gemotiveerde beslissing van de financieel directeur, samen met zijn eigen beslissing, ter kennis van de gemeenteraad.

De verbintenis kan pas worden aangegaan nadat de gemeenteraad heeft kunnen kennisnemen van die beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

In afwijking van het eerste lid kan de gemeenteraad in de situatie, vermeld in artikel 265, tweede lid, viseren als de financieel directeur weigert om een visum te verlenen aan een voorgenomen verbintenis.

Art. 268. Met het behoud van de toepassing van artikel 265, eerste en tweede lid, kan de gemeente geen verbintenissen uitvoeren zonder dat er kredieten voor beschikbaar zijn.

Totdat de gemeente over uitvoerbare kredieten beschikt, kan ze alleen uitgaven doen overeenkomstig verbintenissen die zijn aangegaan voor het begin van het boekjaar en overeenkomstig nieuwe verbintenissen die behoren tot de exploitatie en die verband houden met de courante werking en de bestaande dienstverlening.

Art. 269. De gemeenteraad kan zonder de nodige kredieten over de uitgaven beslissen die door dwingende en onvoorziene omstandigheden vereist zijn, op voorwaarde dat hij daarvoor een met redenen omkleed besluit neemt.

In dezelfde omstandigheden en als het geringste uitstel onbetwistbare schade zou veroorzaken, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid over de uitgaven beslissen. Het college van burgemeester en schepenen brengt de gemeenteraad daarvan onmiddellijk op de hoogte.

De bevoegdheid om over de uitgaven te beslissen, houdt ook de bevoegdheid in tot het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, het vaststellen van de wijze van gunning van overheidsopdrachten, het voeren van de gunningsprocedure, de gunning en de uitvoering van de overheidsopdrachten.

In de gevallen, vermeld in het eerste en het tweede lid, worden de financiële gevolgen opgenomen in de eerstvolgende aanpassing van het meerjarenplan.

Art. 270. Als verschillende gemeenten betrokken zijn bij een uitgave die door of krachtens wettelijke of decretale bepalingen aan de gemeente is opgelegd, dragen ze allemaal daarin bij naar evenredigheid van het belang dat ze erbij kunnen hebben. In geval van weigering of van onenigheid over de verhouding van dat belang en van de te dragen lasten, beslist de toezichthoudende overheid over het aandeel van elke gemeente.

Art. 271. Als het college van burgemeester en schepenen, overeenkomstig artikel 302, §6, het beheer van een bepaald budget voor de realisatie van een bepaalde actie of een

bepaald project heeft toevertrouwd aan een wijkcomité of een burgerinitiatief, staat een personeelslid van de gemeente in voor de praktische uitvoering van dit beheer.

Art. 272. §1. Alle girale betalingen worden ondertekend door de secretaris-directeur en de financieel directeur. Met zijn handtekening bevestigt de secretaris-directeur dat de uitgave wettig en regelmatig is.

Als het organisatiebeheersingssysteem daarvoor een regeling bevat, kunnen provisies ter beschikking gesteld worden van personeelsleden voor het betalen van geringe exploitatie-uitgaven die voor de goede werking van de dienst onmiddellijk moeten worden gedaan. Het eerste lid is niet van toepassing op de betalingen vanuit die provisies.

Betalingen in verband met het thesauriebeheer verricht de financieel directeur autonoom. Daaronder vallen niet de betalingen naar de provisies, vermeld in het tweede lid.

§ 2. Als de secretaris-directeur of een personeelslid dat hij met betalingsverrichtingen belast heeft, weigert een betalingsopdracht aan een financiële instelling te ondertekenen, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid bevelen de betaling uit te voeren. Een dergelijk bevel kan niet worden geweigerd.

In het geval, vermeld in het eerste lid, brengt het college van burgemeester en schepenen de gemeenteraad op de hoogte van dat betalingsbevel.

De betaling, vermeld in het eerste lid, kan pas worden uitgevoerd nadat de gemeenteraad heeft kunnen kennisnemen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Art. 273. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat de hiernavolgende woorden worden gelezen als volgt:
1° gemeente als openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;
2° gemeenteraad als raad voor maatschappelijk welzijn;
3° college van burgemeester en schepenen als vast bureau.

Hoofdstuk 4. Nadere uitwerking door de Vlaamse Regering

Art. 274. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorschriften voor de uitvoering van deze titel en de bijbehorende documenten, met inbegrip van de te hanteren modellen, de rekeningenstelsels en de inhoud en wijze van de digitale rapporteringen.

De Vlaamse Regering bepaalt welke kredieten limitatief zijn.

De Vlaamse Regering bepaalt de minimale vereisten waaraan de informaticasystemen moeten voldoen die door de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn worden gehanteerd bij de uitvoering van de bepalingen van deze titel.

Titel 5. De werking van het lokaal bestuur

Hoofdstuk 1. Akten van het lokaal bestuur

Afdeling 1. Opmaken en ondertekenen van akten

Art. 275. Akten en documenten van de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm mogen op elke informatiedrager geplaatst worden, als de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf of het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm een duurzame bewaring en toegankelijkheid garandeert.

Voor de toepassing van dit decreet kan aan de vereiste van een handtekening voldaan worden door een elektronische procedure die de authenticiteit en de integriteit van de gegevens waarborgt. De Vlaamse Regering kan die elektronische procedure nader bepalen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de wijze waarop gegevens, akten en documenten van de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm opgemaakt, bewaard en gecommuniceerd worden.

Art. 276. §1. De secretaris-directeur woont de vergaderingen van de gemeenteraad bij en is verantwoordelijk voor het opstellen en het bewaren van de notulen en het zittingsverslag ervan.

De notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad worden, na goedkeuring, ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en de secretaris-directeur.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn".

§2. De secretaris-directeur woont de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen bij en is verantwoordelijk voor het opstellen en het bewaren van de notulen ervan.

De notulen van het college van burgemeester en schepenen worden, na goedkeuring, door de burgemeester en door de secretaris-directeur ondertekend.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau", en "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau".

§3. De secretaris-directeur woont de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij en is verantwoordelijk voor het opstellen en het bewaren van de notulen ervan.

Met behoud van de toepassing van artikel 196, kan de secretaris-directeur het bijwonen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst, het opstellen en het medeondertekenen van de notulen delegeren aan een personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De notulen van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden, na goedkeuring, ondertekend door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale

dienst en, naargelang het geval, door de secretaris-directeur of door het personeelslid dat de secretaris-directeur heeft aangewezen overeenkomstig het tweede lid.

Art. 277. §1. De notulen van de vergaderingen van de gemeenteraad vermelden, in chronologische volgorde, alle besproken onderwerpen, alsook het gevolg dat is gegeven aan de punten waarover de gemeenteraad geen beslissing heeft genomen. Ze maken melding van alle beslissingen en het resultaat van de stemmingen. Behalve bij geheime stemming, vermelden de notulen hoe elk lid gestemd heeft. Van die laatste verplichting kan worden afgeweken voor beslissingen die genomen zijn met unanimiteit.

De zittingsverslagen van de vergaderingen van de gemeenteraad vermelden, in chronologische volgorde, alle besproken onderwerpen, de essentie van de tussenkomsten en van de mondeling en schriftelijk gestelde vragen en antwoorden. De gemeenteraad kan beslissen om het zittingsverslag te vervangen door een audio- of audiovisuele opname van de openbare zitting van de gemeenteraad.

De notulen vermelden alleen de beslissingen als de gemeenteraad een aangelegenheid overeenkomstig artikel 28 in besloten vergadering behandelt. Er wordt geen zittingsverslag opgesteld van een besloten vergadering van de gemeenteraad.

De bepalingen, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn".

§2. De notulen van de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen vermelden de beslissingen van het college.

Als het college overeenkomstig artikel 267 op eigen verantwoordelijkheid een voorgenomen verbintenis viseert of overeenkomstig artikel 272 op eigen verantwoordelijkheid een bevel geeft tot betaling van een uitgave, wordt, op verzoek van een lid van het college, een verklaring over zijn stemgedrag in de notulen opgenomen.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "college van burgemeester en schepenen" en "college" worden gelezen als "vast bureau".

§3. De notulen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst vermelden de beslissingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 278. §1. De reglementen, verordeningen, beslissingen en akten van de gemeenteraad, en alle andere stukken of briefwisseling die specifiek betrekking hebben op de gemeenteraad worden ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en medeondertekend door de secretaris-directeur.

De reglementen, beslissingen en akten van de raad voor maatschappelijk welzijn, en alle andere stukken of briefwisseling die specifiek betrekking hebben op de raad voor maatschappelijk welzijn, worden ondertekend door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en medeondertekend door de secretaris-directeur.

§2. De reglementen, verordeningen, beslissingen en akten van de burgemeester en van het college van burgemeester en schepenen worden ondertekend door de burgemeester en medeondertekend door de secretaris-directeur.

De reglementen, beslissingen en akten van het vast bureau worden ondertekend door de voorzitter van het vast bureau en medeondertekend door de secretaris-directeur.

De beslissingen en akten van de voorzitter van het vast bureau worden door hem ondertekend en medeondertekend door de secretaris-directeur.

§3. De beslissingen, de akten, de verslagen en de brieven van de financieel directeur en de maatschappelijk werker worden door hen ondertekend als ze specifiek betrekking hebben op de aan hen toevertrouwde taken.

De beslissingen, de akten en de briefwisseling van personeelsleden aan wie bevoegdheden zijn toevertrouwd, worden door die personeelsleden ondertekend.

Het dwangbevel, uitgevaardigd voor de invordering van schuldvorderingen, wordt, met behoud van de ondertekeningsbevoegdheid inzake de uitvoerbaarverklaring ervan, ondertekend door de financieel directeur.

§4. De reglementen, de beslissingen en de briefwisseling van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden ondertekend door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en medeondertekend door de secretaris-directeur.

De beslissingen en akten van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden door hem ondertekend en medeondertekend door de secretaris-directeur.

§5. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, eerste lid en paragraaf 3 wordt de briefwisseling van de gemeente ondertekend door de burgemeester en medeondertekend door de secretaris-directeur.

Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, tweede lid en paragraaf 3 en 4 wordt de briefwisseling van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ondertekend door de voorzitter van het vast bureau en medeondertekend door de secretaris-directeur.

§6. De gemeenteraad bepaalt in het huishoudelijk reglement door wie en op welke wijze de andere stukken van de gemeente, dan de stukken, vermeld in paragraaf 1 tot en met 5, worden ondertekend, en, als dat nodig wordt geacht, medeondertekend. Als de gemeenteraad die werkwijze niet vaststelt worden de stukken ondertekend door de burgemeester en medeondertekend door de secretaris-directeur.

De bepaling, vermeld in het eerste lid, is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" en "burgemeester" als "voorzitter van het vast bureau".

Art. 279. De burgemeester kan zijn bevoegdheid tot ondertekening opdragen aan een of meer leden van het college van burgemeester en schepenen, tenzij de bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen, vermeld in artikel 276. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

De schepen aan wie de opdracht is gegeven, vermeldt die opdracht bij zijn handtekening.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau", en "de schepen" wordt gelezen als "het lid van het vast bureau".

Art. 280. De voorzitter van de gemeenteraad kan zijn bevoegdheid tot ondertekening opdragen aan een of meer leden van de gemeenteraad, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen en het zittingsverslag, vermeld in artikel 276. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

Het gemeenteraadslid aan wie de opdracht is gegeven, vermeldt die opdracht bij zijn handtekening.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", en "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "lid van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Art. 281. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan zijn bevoegdheid tot ondertekening opdragen aan een of meer leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen, vermeld in artikel 276. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

Het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan wie de opdracht is gegeven, vermeldt die opdracht bij zijn handtekening.

Art. 282. Met behoud van de toepassing van artikel 196 kan de secretaris-directeur zijn bevoegdheid tot ondertekening of medeondertekening opdragen aan een of meer personeelsleden van de gemeente, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad en van de notulen van het college van burgemeester en schepenen. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

De personeelsleden aan wie de opdracht tot ondertekening of medeondertekening is gegeven, vermelden die opdracht bij hun handtekening.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", en "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau".

Art. 283. De secretaris-directeur vermeldt de intrekking van een besluit, de vernietiging of de niet-goedkeuring van een besluit door een toezichthoudende overheid in de notulen van de gemeenteraad of van het college van burgemeester en schepenen.

De secretaris-directeur brengt de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen daarvan op de hoogte op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen.

De secretaris-directeur vermeldt de intrekking van een besluit, de vernietiging of de niet-goedkeuring van een besluit door een toezichthoudende overheid in de notulen

van de raad voor maatschappelijk welzijn, van het vast bureau of van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De secretaris-directeur brengt de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of het bijzonder comité voor de sociale dienst daarvan op de hoogte op de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 2. Bekendmaking en inwerkingtreding

Onderafdeling 1. Bekendmaking

Art. 284. §1. De burgemeester maakt via de webtoepassing van de gemeente een lijst bekend met de besluiten van:
1° de gemeenteraad;
2° de raden van bestuur van de autonome gemeentebedrijven;
3° het college van burgemeester en schepenen;
4° de burgemeester.

§2. De voorzitter van het vast bureau maakt via de webtoepassing van de gemeente een lijst bekend met de besluiten van:
1° de raad voor maatschappelijk welzijn;
2° de algemene vergadering en de raad van bestuur van de welzijnsvereniging waarvan de maatschappelijk zetel zich in de gemeente bevindt;
3° het vast bureau;
4° de voorzitter van het vast bureau.

De besluiten van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden niet bekendgemaakt.

§3. De lijsten, vermeld in paragraaf 1 en 2, bevatten een beknopte omschrijving van de aangelegenheden die geregeld zijn in de besluiten. Er wordt geen informatie verspreid die valt onder de uitzonderingen, vermeld in het bestuursdecreet.

Art. 285. De burgemeester maakt de volgende besluiten en de inhoud ervan bekend via de webtoepassing van de gemeente:
1° de reglementen en de verordeningen van de gemeenteraad, van het college van burgemeester en schepenen en van de burgemeester;
2° de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel en de wijzigingen ervan;
3° de beleidsrapporten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de beleidsrapporten van de autonome gemeentebedrijven;
4° de besluiten van de gemeenteraad over de beleidsrapporten van de autonome gemeentebedrijven;
5° de oprichtingsakte van de autonome gemeentebedrijven;
6° de statuten en de wijzigingen ervan van de autonome gemeentebedrijven;
7° de oprichtingsakte van de extern verzelfstandige agentschappen in privaatrechtelijke vorm;
8° de statuten van de extern verzelfstandige agentschappen in privaatrechtelijke vorm;
9° de oprichtingsakte van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid;

10° de statuten van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid;
11° het besluit van de gemeenteraad tot oprichting van districten.

De voorzitter van het vast bureau maakt de volgende besluiten en de inhoud ervan bekend via de webtoepassing van de gemeente:
1° de reglementen van de raad voor maatschappelijk welzijn en van het vast bureau;
2° de afwijkingen van de rechtspositieregeling van het personeel overeenkomstig artikel 186, §2 en de wijzigingen ervan;
3° de oprichtingsakte van de verenigingen en vennootschappen voor maatschappelijk welzijn die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn heeft opgericht of mede opgericht;
4° de statuten van de verenigingen voor maatschappelijk welzijn waarvan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn deelgenoot is;
5° de beleidsrapporten van de welzijnsverenigingen waarvan de maatschappelijke zetel zich in de gemeente bevindt.

Met behoud van de bepalingen van dit decreet, kan de Vlaamse Regering bepalen welke andere besluiten en andere stukken moeten worden bekendgemaakt, en voor alle besluiten en stukken, vermeld in dit artikel, hoe lang ze minimaal via de webtoepassing van de gemeente raadpleegbaar moeten blijven.

Art. 286. De lijst van de besluiten, vermeld in artikel 284, en van de besluiten, vermeld in artikel 285, worden bekendgemaakt binnen tien dagen nadat ze genomen zijn, met vermelding van de datum waarop ze via de webtoepassing worden bekendgemaakt.

Voor de besluiten vermeld in artikel 285, eerste lid, 1° en 2°, en 285, tweede lid, 1° en 2°, bevat de bekendmaking ook de datum waarop ze zijn aangenomen.

De webtoepassing van de gemeente vermeldt de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de besluiten die op de lijst zijn vermeld, en vermeldt ook de mogelijkheid om klacht in te dienen bij de toezichthoudende overheid, vermeld in artikel 324.

Onderafdeling 2. Inwerkingtreding van reglementen en verordeningen

Art. 287. De reglementen en verordeningen, vermeld in artikel 285, eerste lid,1° en 2° en de reglementen vermeld in artikel 285, tweede lid, 1° en 2°, treden in werking op de vijfde dag na de bekendmaking ervan, tenzij het anders bepaald is.

De bekendmaking en de datum van bekendmaking van de reglementen en de verordeningen, vermeld in het eerste lid, moeten blijken uit de aantekening in een register, dat bijgehouden wordt op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.

Afdeling 3. Wijze van kennisgeving

Art. 288. Tenzij de wet, dit decreet of een ander decreet de vorm van mededeling of kennisgeving oplegt, kan het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad bepalen op welke wijze stukken aan de betrokkene worden meegedeeld of ter kennis gebracht. Als het huishoudelijk reglement niets bepaalt, worden de stukken van de gemeente met een gewone brief meegedeeld of ter kennis gebracht.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor

maatschappelijk welzijn", en "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

Afdeling 4. Briefwisseling aan het lokaal bestuur

Art. 289. Alle briefwisseling aan de gemeente wordt geacht te zijn gericht aan het college van burgemeester en schepenen. Behalve bij andersluidende beslissing van de gemeenteraad wordt de briefwisseling verstuurd naar het gemeentehuis. Alle ingaande en uitgaande briefwisseling, van welke aard ook, wordt geregistreerd.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau", en "het gemeentehuis" wordt gelezen als "de zetel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

Hoofdstuk 2 Wijze van berekening van termijnen

Art. 290. Voor de toepassing van dit decreet wordt de termijn berekend vanaf de dag na de dag van de akte of de gebeurtenis die de termijn doet ingaan, en omvat de termijn alle dagen, ook de zaterdag, de zondag en de wettelijke of decretale feestdagen. De vervaldag is in de termijn begrepen. Als die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke of decretale feestdag is, dan wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Bij gebrek aan een akte of gebeurtenis die de termijn doet ingaan, wordt de termijn berekend door terug te tellen vanaf de gebeurtenis die de termijn doet eindigen. In dat geval wordt de dag van de gebeurtenis die de termijn doet eindigen niet in de termijn begrepen. De dag van verzending is niet in de termijn begrepen.

Hoofdstuk 3. Goederen van het lokaal bestuur

Afdeling 1. Onroerende goederen

Art. 291. De gemeente en de autonome gemeentebedrijven kunnen, op voorwaarde van bijzondere en omstandige motivering, zakelijke rechten vestigen op openbaardomeingoederen als die rechten niet kennelijk onverenigbaar zijn met de bestemming van die goederen.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", en "de autonome gemeentebedrijven" wordt gelezen als "de verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3".

Art. 292. Onroerende goederen van de gemeente en van de autonome gemeentebedrijven worden altijd vervreemd volgens de principes van mededinging en transparantie, behalve als er een motivering wordt gegeven voor een afwijking daarvan.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", en "de autonome gemeentebedrijven" wordt gelezen als "de verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3".

Art. 293. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen beslissen het beheer van hun onroerende goederen toe te vertrouwen aan de gemeente waar het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is gevestigd, of aan een autonoom gemeentebedrijf van die gemeente, dat ook het privé- en het openbaar domein van de gemeente beheert.

Afdeling 2. Gemeentewegen

Art. 294. De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de gemeenteraad in kwestie, welke wegen op het grondgebied van die gemeente als gewestwegen beschouwd worden.

Als bestaande wegen of weggedeelten niet langer beschouwd worden als gewestwegen, worden ze beschouwd als gemeentewegen, op voorwaarde dat de gemeenteraad daarmee instemt. Die overdracht heeft de toekenning om niet van de eigendom van die wegen tot gevolg. Bij de eigendomsoverdracht moeten die wegen zich in goede staat van onderhoud bevinden.

Hoofdstuk 4. Aanstellen van landmeters-experten

Art. 295. De gemeente en de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen, vermeld in deel 2, titel 3, kunnen landmeters-experten aanstellen om schattingsverslagen op te stellen in het kader van de onroerende verrichtingen die door hen worden gesteld.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", en "de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen, vermeld in deel 2, titel 3" wordt gelezen als "de verenigingen voor maatschappelijk welzijn, vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3".

In het eerste en tweede lid wordt verstaan onder:

1° landmeter-expert: de landmeter-expert, ingeschreven op het tableau van de beoefenaars van het beroep, vermeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert en op wie het koninklijk besluit van 15 december 2005 tot vaststelling van de voorschriften inzake de plichtenleer van de landmeter-expert van toepassing is;

2° schattingsverslag: het verslag waarbij de waarde van het onroerend goed wordt bepaald aan de hand van vooraf vastgelegde objectieve regels zoals vergelijkingspunten uit de omgeving.

Hoofdstuk 5. Optreden in rechte

Art. 296. §1. Het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigt de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens de gemeente.

De gemeenteraad kan beslissen om de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, in de plaats van het college uit te oefenen. Als een lid van het college zich bevindt in een situatie als vermeld in artikel 27, §1, eerste lid, 1°, oefent de gemeenteraad de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, uit.

§2. Het vast bureau vertegenwoordigt het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De raad voor maatschappelijk welzijn kan beslissen om de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, in de plaats van het vast bureau uit te oefenen. Wanneer een lid van het vast bureau zich bevindt in een situatie als vermeld in artikel 27, §1, eerste lid, 1° juncto 74, oefent de raad voor maatschappelijk welzijn de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, uit.

Art. 297. Het college of, in voorkomend geval, de gemeenteraad kan hetzij een lid van het college, hetzij een personeelslid, hetzij een advocaat aanwijzen om namens de gemeente te verschijnen in rechte.

Het vast bureau of, in voorkomend geval de raad voor maatschappelijk welzijn kan hetzij een lid van het vast bureau, hetzij een personeelslid, hetzij een personeelslid van een samenwerkingsverband van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hetzij een personeelslid van een ander openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op basis van een samenwerking van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hetzij een advocaat aanwijzen om namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te verschijnen in rechte, alsook het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te vertegenwoordigen in dossiers collectieve schuldenregeling.

Art. 298. In afwijking van artikel 296, §2, worden de rechtsgedingen als eiser voor de terugvordering van de kosten voor verleende hulp, overeenkomstig de beslissing van het vast bureau of, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn in naam van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gevoerd op vervolging en benaarstiging van de financieel directeur.

In geval van verhindering of afwezigheid van de financieel directeur worden de handelingen, vermeld in het eerste lid, verricht door het personeelslid of door een personeelslid van een samenwerkingsverband van openbare centra voor maatschappelijk welzijn dat de voormelde financieel directeur onder zijn aansprakelijkheid heeft aangewezen, of door de waarnemend financieel directeur. Bij gebrek daaraan of in geval van een belangenvermenging van de financieel directeur wordt een personeelslid afgevaardigd door het vast bureau of, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 6. Digitale communicatie met de Vlaamse overheid

Art. 299. Een door de Vlaamse Regering aan te wijzen entiteit van de Vlaamse overheid houdt een databank bij die gegevens bevat over de aangestelde en waarnemende secretaris-directeur en de aangestelde en waarnemende financieel directeur van het lokaal bestuur en over de leidend ambtenaar van het autonoom gemeentebedrijf. De databank biedt een overzicht van de personeelsleden die namens het lokaal bestuur en het autonoom gemeentebedrijf verantwoordelijk zijn voor de digitale communicatie met de Vlaamse overheid.

De databank bevat de voornaam, de achternaam, het rijksregisternummer, de contactgegevens en de begin- en einddatum van de aanstelling. De gegevens worden ter beschikking gesteld door het lokaal bestuur en het autonoom gemeentebedrijf. De databank houdt het historische overzicht van die gegevens bij.

De gegevens, vermeld in het tweede lid, van de personen, vermeld in het eerste lid, die in functie zijn, worden met uitzondering van het rijksregisternummer door de entiteit publiek toegankelijk gemaakt.

De entiteit, vermeld in het eerste lid, is verantwoordelijk voor het beheer van de gegevens, vermeld in dit artikel.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.

Titel 6. Participatie van de burger

Hoofdstuk 1. Klachtenbehandeling

Art. 300. Zowel de gemeenteraad als de raad voor maatschappelijk welzijn organiseert bij reglement een systeem van klachtenbehandeling.

Art. 301. §1. Het systeem van klachtenbehandeling wordt georganiseerd op het ambtelijke niveau van de gemeente en is maximaal onafhankelijk van de diensten waarop de klachten betrekking hebben. De gemeente neemt dat op in het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 218.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

§2. Elke gemeente kan op een van de volgende wijzen een ombudsdienst oprichten:
1° in eigen beheer;
2° in samenwerking met het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient;
3° in het kader van intergemeentelijke samenwerking als vermeld in deel 3, titel 3;
4° via een overeenkomst met de Vlaamse Ombudsdienst.

Elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan op een van de volgende wijzen een ombudsdienst oprichten:
1° in eigen beheer;
2° in een vereniging, opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3;
3° in samenwerking met de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend;
4° in het kader van intergemeentelijke samenwerking als vermeld in deel 3, titel 3;
5° via een overeenkomst met de Vlaamse Ombudsdienst.

In deze paragraaf wordt verstaan onder Vlaamse Ombudsdienst: de Vlaamse Ombudsdienst, opgericht bij decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst.

§3. Over de klachten ingediend tegen de gemeente wordt jaarlijks gerapporteerd aan de gemeenteraad.

Over de klachten ingediend tegen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, wordt jaarlijks gerapporteerd aan de raad voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 2. Inspraak, voorstellen van burgers en verzoekschriften aan de organen van het lokaal bestuur

Art. 302. §1. De gemeenteraad voert een beleid op het vlak van de betrokkenheid en de inspraak van de burgers of van de doelgroepen, met inbegrip van een regeling over het recht van de inwoners om voorstellen en vragen op de agenda van de gemeenteraad te zetten.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn".

§2. Iedereen heeft het recht verzoekschriften in te dienen bij de organen van de gemeente en bij de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

§3. Onder voorbehoud van de wettelijke en decretale bepalingen die op dit gebied gelden, kan alleen de gemeenteraad overgaan tot de organisatie van raden en overlegstructuren die als opdracht hebben op regelmatige en systematische wijze het gemeentebestuur te adviseren.

Ten hoogste twee derde van de leden van de raden en de overlegstructuren, vermeld in het eerste lid, is van hetzelfde geslacht. Als dat niet het geval is, kan niet op rechtsgeldige wijze advies worden uitgebracht.

Gemeenteraadsleden en leden van het college van burgemeester en schepenen kunnen geen stemgerechtigd lid zijn van de raden en de overlegstructuren, vermeld in het eerste lid.

§4. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen ook andere initiatieven nemen om de inspraak van de burgers te bevorderen.

§5. De gemeenteraad bepaalt bij reglement de wijze waarop concreet vorm gegeven wordt aan de inspraak, vermeld in paragraaf 1 tot en met 4, voor de gemeente en haar organen.

De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt bij reglement de wijze waarop concreet vorm gegeven wordt aan de inspraak, vermeld in paragraaf 1, 2 en 4, voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en zijn organen.

§6. Het college van burgemeester en schepenen kan, onder de voorwaarden die de gemeenteraad vaststelt, het beheer van budgetten voor de realisatie van bepaalde acties of projecten toevertrouwen aan wijkcomités en burgerinitiatieven. Bij de realisatie van dergelijke acties of projecten kan geen afbreuk gedaan worden aan de wetgeving op de overheidsopdrachten. De gemeenteraad bepaalt minstens aan welke voorwaarden een wijkcomité en een burgerinitiatief moeten voldoen om als voldoende gedragen te worden beschouwd voor een wijk of voor de bevolking.

Op het beheer, vermeld in het eerste lid, is artikel 271 van toepassing.

Het beheer, vermeld in het eerste lid, vervalt in ieder geval zes maanden na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad.

Hoofdstuk 3. De gemeentelijke volksraadpleging

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 303. De gemeenteraad kan beslissen om de inwoners te raadplegen over de aangelegenheden, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid. Hij organiseert een volksraadpleging als de inwoners van de gemeente daartoe een verzoek hebben ingediend dat voldoet aan de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk.

Persoonlijke aangelegenheden en aangelegenheden betreffende de jaarrekeningen, de gemeentebelastingen en de retributies kunnen niet het voorwerp zijn van een volksraadpleging.

Art. 304. Een volksraadpleging kan niet worden georganiseerd in de periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de volledige vernieuwing van de gemeenteraden. Bovendien kan er geen volksraadpleging worden georganiseerd in de periode van veertig dagen voor de rechtstreekse verkiezing van de leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de gemeenschaps- en gewestparlementen en het Europees Parlement.

De inwoners van de gemeente kunnen maar eenmaal om de zes maanden worden geraadpleegd, met een maximum van zes volksraadplegingen per bestuursperiode. Gedurende de periode tussen twee vernieuwingen van de gemeenteraad kan maar één volksraadpleging over hetzelfde onderwerp worden gehouden.

Art. 305. De vraag of vragen waarop de volksraadpleging betrekking heeft, wordt zo geformuleerd dat met ja of nee kan worden geantwoord.

Art. 306. Er is een Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen. Die adviescommissie heeft als opdracht om op verzoek advies uit te brengen aan de Vlaamse Regering, aan initiatiefnemers of aan gemeenten over het houden van een gemeentelijke volksraadpleging. Ze kan ook uit eigen beweging advies verstrekken aan de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt de werking en de samenstelling van de adviescommissie.

Afdeling 2. De volksraadpleging op initiatief van de inwoners

Art. 307. Het initiatief dat uitgaat van de inwoners van de gemeente moet worden gesteund door ten minste:
1° 20% van de inwoners in gemeenten met minder dan 15.000 inwoners;
2° 3000 inwoners in gemeenten met minstens 15.000 inwoners en minder dan 30.000 inwoners;
3° 10% van de inwoners in gemeenten met minstens 30.000 inwoners.

Art. 308. Elk verzoek om een volksraadpleging te houden, op initiatief van de inwoners van de gemeente, wordt gericht aan het college van burgemeester en schepenen.

Het verzoek wordt met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs ingediend. De Vlaamse Regering kan bepalen dat ook andere manieren van indiening mogelijk zijn.

Bij het verzoek worden een gemotiveerde nota gevoegd en de stukken die de gemeenteraad kunnen voorlichten.

Art. 309. Het verzoek wordt ingediend met een formulier dat bestaat uit een verzoekschrift en een petitielijst.

Het verzoekschrift bevat de volgende vermeldingen:
1° de naam van de gemeente;
2° de tekst van artikel 196 van het Strafwetboek;
3° de vraag of vragen waarop de voorgenomen volksraadpleging betrekking heeft;
4° de naam, de voornamen, de geboortedatum en de woonplaats van de personen die het initiatief nemen tot de volksraadpleging.

De petitielijst bevat naast de vermeldingen in het tweede lid ook de naam, voornamen, geboortedatum en woonplaats van iedereen die het verzoekschrift heeft ondertekend.

De Vlaamse Regering stelt het model van het formulier, vermeld in het eerste lid, vast.

Art. 310. §1. Een persoon kan verzoeken om een volksraadpleging als hij aan al de volgende voorwaarden voldoet:
1° in het bevolkingsregister van de gemeente ingeschreven of vermeld zijn;
2° de leeftijd van zestien jaar bereikt hebben;
3° niet het voorwerp uitmaken van een veroordeling of beslissing die voor een gemeenteraadskiezer de uitsluiting of schorsing van het kiesrecht meebrengt.

§2. De voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, moeten vervuld zijn op de datum waarop het verzoekschrift wordt ingediend.

§3. Artikel 15, §5, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 is van toepassing op alle categorieën van personen die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

Voor niet-Belgische onderdanen en voor Belgische onderdanen die jonger zijn dan achttien jaar, wordt de kennisgeving door de parketten van de hoven en rechtbanken gedaan als de veroordeling of de internering, waartegen met geen gewoon rechtsmiddel meer kan worden opgekomen, zou hebben geleid tot uitsluiting van het kiesrecht of opschorting van dat recht als ze ten laste van een gemeenteraadskiezer is uitgesproken. In geval van kennisgeving nadat de lijst van deelnemers is opgemaakt, worden de betrokkenen van de lijst van deelnemers geschrapt.

Art. 311. Na de ontvangst van het verzoek onderzoekt het college van burgemeester en schepenen of het verzoekschrift voldoet aan de vereisten, vermeld in artikel 308, 309 en 310.

Het college onderzoekt ook de toelaatbaarheid van het verzoek overeenkomstig artikel 303, 304 en 305 . Het resultaat van dat onderzoek wordt in een gemotiveerd advies meegedeeld aan de gemeenteraad.

Art. 312. Nadat het onderzoek, vermeld in artikel 311, is afgesloten wordt het verzoek om een volksraadpleging te houden, ingeschreven op de agenda van de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad.

De voorzitter van de gemeenteraad is verplicht om dat punt op de agenda van de gemeenteraad in te schrijven.

De gemeenteraad beslist of het verzoek toelaatbaar is.

Art. 313. Het college van burgemeester en schepenen onderzoekt of het verzoek gesteund is door een voldoende aantal geldige handtekeningen.

Naar aanleiding van dat onderzoek schrapt het college van burgemeester en schepenen:
1° de dubbele handtekeningen;
2° de handtekeningen van de personen die niet voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 310;
3° de handtekeningen van de personen voor wie de verschafte gegevens ontoereikend zijn om de toetsing van hun identiteit mogelijk te maken.

De controle wordt beëindigd als het aantal geldige handtekeningen is bereikt.

Art. 314. Als het aantal geldige handtekeningen is bereikt, en de gemeenteraad beslist dat het om een toelaatbaar verzoek gaat, organiseert de gemeenteraad een volksraadpleging.

Afdeling 3. Voorafgaand aan de volksraadpleging

Art. 315. Ten minste dertig dagen voor de dag van de volksraadpleging stelt de gemeente aan de inwoners een brochure ter beschikking waarin het onderwerp van de volksraadpleging op een objectieve manier wordt uiteengezet. Die brochure bevat in voorkomend geval ook de gemotiveerde nota, vermeld in artikel 308, derde lid, en de vraag of vragen waarover de inwoners zullen worden geraadpleegd.

Art. 316. §1. Op de dertigste dag voor de volksraadpleging maakt het college van burgemeester en schepenen een lijst op van de deelnemers aan de volksraadpleging.

Op de lijst van deelnemers aan de volksvergadering worden de volgende personen vermeld:
1° de personen die op de voormelde datum in het bevolkingsregister van de gemeente ingeschreven of vermeld zijn en die de leeftijd van zestien jaar hebben bereikt, en die niet het voorwerp uitmaken van een veroordeling of beslissing die voor een gemeenteraadskiezer de uitsluiting of schorsing van het kiesrecht meebrengt;
2° de deelnemers die tussen de datum, vermeld in het eerste lid, en de datum van de volksraadpleging de leeftijd van zestien jaar bereiken;
3° de personen voor wie de schorsing van het kiesrecht een einde neemt of zou nemen uiterlijk op de dag die is vastgesteld voor de volksraadpleging.

De deelnemers die na de datum waarop de lijst van de deelnemers aan de volksraadpleging wordt afgesloten, het voorwerp zijn van een veroordeling of van een beslissing die voor een gemeenteraadskiezer ofwel de uitsluiting van het kiesrecht, ofwel de schorsing van dat recht op de dag van de volksraadpleging meebrengt, worden van die lijst geschrapt.

Voor elke persoon die voldoet aan de deelnemingsvoorwaarden vermeldt de lijst van deelnemers aan de volksraadpleging de naam, de voornamen, de geboortedatum, het geslacht en de hoofdverblijfplaats. Die lijst wordt volgens een doorlopende

nummering en eventueel per wijk van de gemeente opgemaakt, ofwel in alfabetische volgorde van de deelnemers, ofwel geografisch volgens de straten.

§2. Artikel 15, §5, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 is van toepassing op alle categorieën van personen die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

Voor niet-Belgische onderdanen en voor Belgische onderdanen die jonger zijn dan achttien jaar wordt de kennisgeving door de parketten van de hoven en rechtbanken gedaan als de veroordeling of de internering, waartegen met geen gewoon rechtsmiddel meer kan worden opgekomen, zou hebben geleid tot uitsluiting van het kiesrecht of opschorting van dat recht als ze ten laste van een gemeenteraadskiezer is uitgesproken. In geval van kennisgeving nadat de lijst van deelnemers is opgemaakt, worden de betrokkenen van die lijst geschrapt.

Art. 317. §1. De volgende potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging kunnen een andere potentiële deelnemer aan de gemeentelijke volksraadpleging machtigen om in hun naam te stemmen:

1° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die wegens ziekte of gebrekkigheid niet in staat zijn om zich naar het stemlokaal te begeven of om ernaartoe gebracht te worden. Die onbekwaamheid blijkt uit een medisch attest;

2° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die om beroeps- of dienstredenen:

a) in het buitenland zijn opgehouden, net als de leden van hun gezin of hun gevolg die met hen daar verblijven. De onmogelijkheid blijkt uit een attest van de militaire of burgerlijke overheid of van de werkgever van de betrokkenen;

b) zich op de dag van de gemeentelijke volksraadpleging in het Rijk bevinden, maar in de onmogelijkheid verkeren zich in het stemlokaal te melden. De onmogelijkheid blijkt ook uit een attest van de militaire of burgerlijke overheid of van de werkgever van de betrokkenen;

3° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die het beroep van schipper, marktkramer of kermisreiziger uitoefenen en de leden van hun gezin die met hen samenwonen. De uitoefening van het beroep blijkt uit een attest van de burgemeester van de gemeente waar de betrokkenen in het bevolkingsregister zijn ingeschreven;

4° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die op de dag van de gemeentelijke volksraadpleging ten gevolge van een rechterlijke maatregel in een toestand van vrijheidsbeneming verkeren. Die toestand wordt bevestigd door de directie van de inrichting waar de betrokkenen zich bevinden;

5° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die om redenen in verband met hun geloofsovertuiging in de onmogelijkheid verkeren zich in het stemlokaal te melden. Die onmogelijkheid blijkt uit een attest dat is afgegeven door de religieuze overheid;

6° studenten die zich om studieredenen, in de onmogelijkheid bevinden om zich in het stemlokaal te melden, op voorwaarde dat ze een attest overleggen van de directie van de instelling waar ze studeren;

7° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die om andere redenen op de dag van de gemeentelijke volksraadpleging niet in hun woonplaats zijn wegens een tijdelijk verblijf in het buitenland, en bijgevolg in de onmogelijkheid verkeren om zich in het stemlokaal aan te melden, als de onmogelijkheid door de burgemeester van hun woonplaats vastgesteld is, na overlegging van de nodige bewijsstukken of, als de betrokkene zich in de

onmogelijkheid bevindt een dergelijk bewijsstuk voor te leggen, op grond van een verklaring op erewoord. De Vlaamse Regering bepaalt het model van de verklaring op erewoord die de betrokkene indient en het attest dat de burgemeester afgeeft. De aanvraag wordt uiterlijk de derde dag voor de dag van de volksraadpleging bij de burgemeester van de woonplaats ingediend.

§2. Iedereen die de hoedanigheid van potentiële deelnemer aan de gemeentelijke volksraadpleging bezit, kan als gemachtigde worden aangewezen. De gemachtigde kan zijn hoedanigheid bewijzen met zijn oproepingsbrief.

Iedere gemachtigde mag maar één volmacht hebben.

§3. De volmacht wordt gesteld op een formulier waarvan het model door de Vlaamse Regering wordt bepaald. Het wordt kosteloos ter beschikking gesteld door de gemeente.

De volmacht vermeldt de volksraadpleging waarvoor ze geldig is, de naam, de voornamen, de geboortedatum en het adres van de volmachtgever en van de gemachtigde.

De volmachtgever en de gemachtigde ondertekenen het volmachtformulier.

§4. Om tot de gemeentelijke volksraadpleging toegelaten te worden, overhandigt de gemachtigde aan de voorzitter van het stembureau waar de volmachtgever had moeten stemmen, de volmacht en een van de attesten, vermeld in paragraaf 1. Hij toont hem ook zijn identiteitskaart, de oproepingsbrief van de volmachtgever en zijn eigen oproepingsbrief, waarop de voorzitter de vermelding "heeft bij volmacht gestemd" noteert.

Afdeling 4. Verloop van de volksraadpleging

Art. 318. De deelname aan de volksraadpleging is niet verplicht. Elke deelnemer heeft recht op één stem. De stemming is geheim.

De volksraadpleging kan alleen op een zondag plaatsvinden. De deelnemers worden tot de stemming toegelaten van 8 tot 13 uur. De personen die zich voor 13 uur in het stemlokaal bevinden, worden nog tot de stemming toegelaten.

Art. 319. De stemmen worden alleen geteld als ten minste het volgende aantal inwoners aan de volksraadpleging heeft deelgenomen:
1° 20% van de inwoners in gemeenten met minder dan 15.000 inwoners;
2° 3000 inwoners in gemeenten met minstens 15.000 inwoners en minder dan 30.000 inwoners;
3° 10% van de inwoners in gemeenten met minstens 30.000 inwoners.

Art. 320. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere procedureregels voor het houden van een gemeentelijke volksraadpleging.

Afdeling 5. Na de volksraadpleging

Art. 321. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de uitslag van de volksraadpleging aan de bevolking wordt bekendgemaakt.

Art. 322. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen doet uitspraak over de geschillen betreffende de telling van de stemmen, vermeld in artikel 319. Het bezwaar moet worden ingesteld binnen de acht dagen nadat het proces-verbaal is bekendgemaakt waarin is vastgesteld dat het vereiste aantal deelnemers, vermeld in artikel 319, niet is bereikt of waarin de uitslag van de gemeentelijke volksraadpleging is vermeld.

Tegen de uitspraken van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, kan binnen een termijn van acht dagen na de kennisgeving beroep aangetekend worden bij de Raad van State. Dat beroep is niet schorsend. De hoofdgriffier van de Raad van State deelt het beroep binnen acht dagen na de ontvangst ervan mee aan de betrokkene en aan de gemeente in kwestie. De Raad van State doet uitspraak binnen zestig dagen. Het arrest van de Raad van State wordt door de zorg van de hoofdgriffier onmiddellijk ter kennis gebracht van de betrokkene, de provinciegouverneur en de gemeente.

Art. 323. De bepalingen van deel 5, titel 1, hoofdstuk 1, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011, met uitzondering van artikel 234, zijn van toepassing op de gemeentelijke volksraadpleging, met dien verstande dat "kiezer" en "kiezers" altijd worden gelezen als "deelnemer" en "deelnemers", "verkiezing", "verkiezingen" en "kiesverrichtingen" worden gelezen als "volksraadpleging" en "kiescollege" wordt gelezen als "college".

Titel 7. Het bestuurlijk toezicht

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 324. In deze titel wordt verstaan onder:
1° gemeenteoverheid: de organen en personeelsleden van de gemeente en de autonome gemeentebedrijven die een beslissing nemen;
2° het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn: de organen en personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die een beslissing nemen;
3° toezichthoudende overheid: de Vlaamse Regering of namens de Vlaamse Regering, de provinciegouverneur die handelt overeenkomstig de instructies van de Vlaamse Regering.

Voor de eengemeentezones en de meergemeentezones wordt het bestuurlijk toezicht geregeld door de bepalingen van hoofdstuk 4.

Voor de hulpverleningszones wordt het bestuurlijk toezicht geregeld door de bepalingen van hoofdstuk 5.

Art. 325. Behalve in geval van andersluidende bepalingen, beperkt de toezichthoudende overheid zich bij de uitoefening van het toezicht, vermeld in dit decreet, tot een toetsing aan het recht en aan het algemeen belang. Voor beslissingen van de gemeenteoverheid is het algemeen belang elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang. Voor beslissingen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is het algemeen belang elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang en het belang van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 326. De toezichthoudende overheid kan bij de gemeenteoverheid en bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn alle documenten en inlichtingen opvragen of die ter plaatse raadplegen. Ze bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin die gegevens worden verstrekt.

Art. 327. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de communicatie tussen de onder toezicht staande overheid, de toezichthoudende overheid en, in voorkomend geval, de indiener van de klacht, verloopt.

Buiten de gevallen waarin een gemeenteoverheid of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn krachtens dit decreet kennisgeeft van besluiten aan de toezichthoudende overheid, heeft de verzending of de kennisgeving van de bekendmaking van een beslissing aan de toezichthoudende overheid niet tot gevolg dat de termijn om het toezicht uit te oefenen een aanvang neemt.

Op straffe van nietigheid wordt het besluit dat in het kader van het toezicht wordt genomen, uiterlijk de laatste dag van de voorgeschreven termijn verzonden.

Hoofdstuk 2. Algemeen bestuurlijk toezicht

Art 328. Op dezelfde dag als de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 284, §1, 1° en 2°, en van de besluiten, vermeld in artikel 285, eerste lid, brengt de gemeenteoverheid de toezichthoudende overheid op de hoogte van de bekendmaking ervan.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteoverheid" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "artikel 284, §1, 1° en 2°" wordt gelezen als "artikel 284, §2, 1° en 2°" en "artikel 285, eerste lid," wordt gelezen als "artikel 285, tweede lid".

Art. 329. De toezichthoudende overheid kan besluiten van een gemeenteoverheid en van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ambtshalve opvragen.

Bij de ontvangst van een klacht vraagt de toezichthoudende overheid het besluit en het bijbehorende dossier op.

Art. 330. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 259, 262 en 243, §3, beschikt de toezichthoudende overheid over dertig dagen om een besluit van een gemeenteoverheid te vernietigen en om de gemeenteoverheid daarvan op de hoogte te brengen.

De toezichthoudende overheid beschikt over dertig dagen om een besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te vernietigen en om het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte te brengen.

Alle besluiten en opmerkingen van de toezichthoudende overheid worden ter kennis gebracht op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of van de raad voor maatschappelijk welzijn.

§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 284, §1, 1° en 2° en artikel 284, §2, eerste lid, 1° en 2°. Voor de besluiten, vermeld in artikel 285, eerste en tweede lid, start de termijn, vermeld in paragraaf 1, op de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking van het besluit op de webtoepassing van de gemeente.

§3. Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een periode van dertig dagen, die volgt op de dag van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 284, §1, 1° en 2° en artikel 284, §2, eerste lid, 1° en 2° of van de besluiten, vermeld in artikel 285, eerste en tweede lid.

§4. De termijn, vermeld in paragraaf 1, wordt gestuit door de verzending van een klacht aan de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3.

Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de verzending van de klacht.

§5. De termijn, vermeld in paragraaf 1, wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid van het besluit van de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met toepassing van artikel 329, eerste of tweede lid.

Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§6. De gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn verzendt het besluit dat door de toezichthoudende overheid is opgevraagd binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de dag van de verzending van de opvraging.

Als de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het gevraagde besluit niet verzendt aan de toezichthoudende overheid binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de toezichthoudende overheid na het verstrijken van die termijn een herinnering. De herinnering verwijst uitdrukkelijk naar de gevolgen vermeld in het vierde lid.

Een nieuwe termijn van dertig dagen gaat in op de dag na de verzending van de herinnering.

Als het gevraagde besluit niet wordt verzonden aan de toezichthoudende overheid binnen die nieuwe termijn, is het opgevraagde besluit van rechtswege nietig. De toezichthoudende overheid brengt de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte van die nietigheid.

Art. 331. Als een klacht wordt ingediend tegen een besluit van de gemeenteoverheid of van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht op de hoogte van:

1° de ontvangst van de klacht, binnen tien dagen nadat ze ontvangen werd;
2° het verzoek van de toezichthoudende overheid aan de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om het besluit en het bijbehorende dossier te bezorgen, binnen tien dagen na dat verzoek;
3° het besluit van de toezichthoudende overheid over de ingediende klacht met vermelding van de motieven waarop het besluit is gebaseerd.

De toezichthoudende overheid brengt de betrokken gemeenteoverheid of aan het betrokken openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte van haar definitieve antwoord aan de indiener van de klacht. Deze mededeling wordt ter kennis

gebracht op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of van de raad voor maatschappelijk welzijn.

In geval van stuiting van de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State, als vermeld in artikel 332, brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht met een aangetekende brief of op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering, op de hoogte van de motieven van de toezichthoudende overheid om het besluit van de gemeenteoverheid of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waartegen de klacht was ingediend, niet te vernietigen, binnen tien dagen na het nemen van dat besluit of na het verstrijken van de termijn.

Art. 332. De termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State tegen een besluit van de gemeenteoverheid of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt gestuit ten voordele van degene die een klacht indient bij de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht wordt verzonden op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering, vóór het verstrijken van de beroepstermijn en vóór het verstrijken van de termijn om het toezicht uit te oefenen.

De stuiting duurt tot de indiener van de klacht op de hoogte is gebracht van het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven, als die kennisgeving de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State vermeldt. Als de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State niet wordt vermeld, neemt de verjaringstermijn een aanvang vier maanden nadat aan de betrokkene op de hoogte is gebracht van de akte of van de beslissing met individuele strekking.

Art. 333. De toezichthoudende overheid kan de besluiten van de gemeenteoverheid en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die genomen zijn in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben en die niet zijn opgevraagd of vernietigd, niet langer vernietigen vanaf de goedkeuring van de jaarrekeningen overeenkomstig artikel 243 en 243.

Hoofdstuk 3. Dwangtoezicht

Art. 334. §1. De toezichthoudende overheid kan, na een ingebrekestelling, een of meer commissarissen gelasten zich ter plaatse te begeven om de gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen van de gemeenteoverheid en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of om de maatregelen uit te voeren die in rechte zijn voorgeschreven.

De toezichthoudende overheid kan pas optreden na het verstrijken van termijn die bepaald is in de ingebrekestelling.

§2. Als een of meer commissarissen optreden, moeten zij vergoed worden door de personen die verzuimd hebben aan de ingebrekestelling gevolg te geven.

De financieel directeur vordert de kosten in op zicht van een daartoe genomen besluit van de overheid die de dwangprocedure heeft ingesteld, dat geldt als een bevelschrift dat de financieel directeur ambtshalve moet uitvoeren.

Hoofdstuk 4. Eengemeentezones en meergemeentezones, ingesteld door de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus

Art. 335. De bepalingen van hoofdstuk 1 tot en met 3 zijn, met uitzondering van artikel 330, §2 en §3, binnen de grenzen van hun bevoegdheden van toepassing op de eengemeentezones en de meergemeentezones en op de besluiten die door hen worden genomen over de lokale politie, met dien verstande dat " de gemeenteoverheid" wordt gelezen als "de organen en personeelsleden van de meergemeentezones".

Art. 336. §1. Van de besluiten van de politieraad wordt binnen tien dagen nadat ze genomen zijn een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden verzonden aan de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.

De termijn, vermeld in artikel 330, §1, gaat in op de dag die volgt op de verzending aan de toezichthoudende overheid van de lijst, vermeld in het eerste lid. Die termijn wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering, van het besluit van de politieraad. Die termijn gaat opnieuw in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§ 2. Vanaf de dag van de verzending aan de toezichthoudende overheid wordt de lijst, vermeld in paragraaf 1, openbaar gemaakt in de gemeenten die deel uitmaken van de zone, zodat het publiek er op elk moment van kan kennisnemen.

De Vlaamse Regering bepaalt hoelang de lijst, vermeld in het eerste lid, minstens raadpleegbaar moet blijven.

De bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt de agenda van de raadszitting en de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen van de beslissingen die op de lijst zijn vermeld.

§3 Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een periode van dertig dagen, die volgt op de dag van de openbaarmaking van de lijst, vermeld in paragraaf 2.

Art. 337. Als de besluiten en handelingen van de organen van de eengemeentezones en de meergemeentezones, met toepassing van titel II, hoofdstuk V, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, onderworpen zijn aan een specifiek toezicht, kan tegen die organen, hun besluiten en handelingen, geen enkele toezichtmaatregel, als vermeld in hoofdstuk 2 van deze titel, worden genomen op grond van de schending van een bepaling, vervat in of genomen krachtens die wet.

Hoofdstuk 5. Hulpverleningszones, ingesteld met toepassing van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid

Art. 338. De bepalingen van hoofdstuk 1 tot en met 3 van deze titel zijn, met uitzondering van artikel 330, §2 en 3, van dit decreet, binnen de grenzen van hun bevoegdheden van toepassing op de hulpverleningszones, vermeld in de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, en op de besluiten die door hen worden genomen over de voormelde hulpverleningszones, met dien verstande dat "de gemeenteoverheid" wordt gelezen als "de organen en personeelsleden van de hulpverleningszone".

Art. 339. §1. Van de besluiten van de zoneraad wordt binnen tien dagen nadat ze genomen zijn een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde

aangelegenheden verzonden aan de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.

De termijn, vermeld in artikel 330, §1, gaat in op de dag die volgt op de verzending aan de toezichthoudende overheid van de lijst, vermeld in het eerste lid. Die termijn wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering, van het besluit van de zoneraad. Die termijn gaat opnieuw in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§2. Vanaf de dag van de verzending aan de toezichthoudende overheid wordt de lijst, vermeld in paragraaf 1, in de gemeenten die deel uitmaken van de zone openbaar gemaakt, met een beknopte omschrijving van de besluiten van de zoneraad, zodat het publiek op elk moment ervan kan kennisnemen.

De Vlaamse Regering bepaalt hoe lang de lijst, vermeld in het eerste lid, minstens raadpleegbaar moet blijven.

De bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt de agenda van de raadszitting en de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de beslissingen die op de lijst zijn vermeld.

§3 Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een termijn van dertig dagen, die volgt op de dag van de openbaarmaking van de lijst, vermeld in paragraaf 2.

Art. 340. Als de besluiten en handelingen van de organen van de hulpverleningszones, met toepassing van titel III, hoofdstuk VII van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, onderworpen zijn aan een specifiek toezicht, kan tegen die organen, hun besluiten en handelingen, geen enkele toezichtmaatregel als vermeld in titel 7, hoofdstuk 2, van deze titel, worden genomen op grond van schending van een bepaling, vervat in of genomen krachtens die wet.

Titel 8. Vrijwillige samenvoeging van gemeenten

Hoofdstuk 1. Toepassingsgebied en algemene bepalingen

Art. 341. De Vlaamse Regering kan, onder de voorwaarden die ze bepaalt, van de gemeenten die, met toepassing van artikel 345, over een gezamenlijk voorstel tot samenvoeging hebben beslist en dat voorstel hebben ingediend bij de Vlaamse Regering, schulden overnemen, binnen de grenzen van de Vlaamse begroting.

Onder de schulden vermeld in het tweede lid worden verstaan de financiële schulden tegenover financiële instellingen van zowel de samen te voegen gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die hen bedienen als hun eventuele autonome gemeentebedrijven.

Art. 342. Deze titel is van toepassing op alle gemeenten in het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de gemeenten, vermeld in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 343. In deze titel wordt verstaan onder:

1° eerste bestuursperiode: de periode vanaf 1 januari die volgt op de eerste verkiezing van de nieuwe gemeenteraad tot het einde van het jaar van de daaropvolgende verkiezing;
2° nieuwe gemeente: de gemeente die wordt opgericht bij het samenvoegingsdecreet;
3° nieuw OCMW: het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de nieuwe gemeente bedient;
4° samengevoegde gemeenten: de oorspronkelijke gemeenten, vermeld in het samenvoegingsdecreet;
5° samengevoegde OCMW's: de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die de samengevoegde gemeenten bedienen;
6° samen te voegen gemeenten: de gemeenten die een principiële beslissing tot samenvoeging hebben genomen en die beslissing bij de Vlaamse Regering hebben ingediend;
7° samen te voegen OCMW's: de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die de samen te voegen gemeenten bedienen;
8° samenvoegingsdatum: 1 januari van het jaar dat volgt op de eerste verkiezing van de nieuwe gemeenteraad;
9° samenvoegingsdecreet: het specifieke decreet waarbij de oorspronkelijke gemeenten worden opgeheven en de nieuwe gemeente wordt ingesteld en de grenzen ervan worden bepaald.

Hoofdstuk 2. Samenvoeging van gemeenten

Afdeling 1. Voorwaarden

Art. 344. Een samenvoeging van gemeenten is alleen op een van de volgende wijzen:
1° de samenvoeging van het volledige grondgebied van twee of meer aangrenzende gemeenten tot een nieuwe gemeente zonder wijziging van de buitengrenzen;
2° de samenvoeging van aangrenzende gemeenten tot twee of meer nieuwe gemeenten, die gepaard gaat met de opsplitsing van een of meer van die aangrenzende gemeenten. Het aantal nieuwe gemeenten dat zo ontstaat, moet kleiner zijn dan het aantal oorspronkelijke gemeenten.

De oorspronkelijke gemeenten worden bij samenvoeging opgeheven.

Afdeling 2. Procedure

Onderafdeling 1. Principiële beslissing

Art. 345. De gemeenteraden maken met een gemotiveerde principiële beslissing hun gezamenlijke intentie tot samenvoeging kenbaar aan de Vlaamse Regering. De voormelde beslissing bevat ook de beoogde datum van samenvoeging.

Art. 346. De gemeenteraden wijzen in onderling overleg een van de secretaris-directeurs aan die optreedt als secretaris-directeur -coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau en die ook de opdrachten uitvoert die hem worden toegewezen in dit decreet. De secretaris-directeurs van de andere betrokken gemeenten staan hem daarin bij.

De gemeenteraden wijzen in onderling overleg een van de financieel directeurs of gewestelijke ontvangers aan die optreedt als financieel directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau voor de coördinatie van de financiële aspecten

van de samenvoeging en die ook de opdrachten uitvoert die hem worden toegewezen in dit decreet. De financieel directeurs van de andere betrokken gemeenten staan hem daarin bij.

Onderafdeling 2. Gezamenlijk voorstel tot samenvoeging

Art. 347. De gemeenteraden beslissen over het gezamenlijke voorstel tot samenvoeging en dienen dat voorstel in bij de Vlaamse Regering uiterlijk op 31 december van het tweede jaar dat voorafgaat aan de samenvoegingsdatum.

Het gezamenlijke voorstel tot samenvoeging bevat ook de kadastrale gegevens waaruit de grenzen van de nieuwe gemeente blijken, het voorstel voor de naam van de nieuwe gemeente en de beoogde samenvoegingsdatum.

Onderafdeling 3. Het samenvoegingsdecreet

Art. 348. De Vlaamse Regering kan het voorstel tot samenvoeging als ontwerp van samenvoegingsdecreet indienen bij het Vlaams Parlement.

Het ontwerp van samenvoegingsdecreet bevat de naam van de samen te voegen gemeenten, de samenvoegingsdatum, de naam en de aanduiding van de grenzen van de nieuwe gemeente en, als de samen te voegen gemeenten niet tot dezelfde provincie behoren, de provincie waartoe de nieuwe gemeente behoort.

Als de samen te voegen gemeenten niet behoren tot hetzelfde provinciedistrict, bevat het samenvoegingsdecreet ook de nodige bepalingen over de aanpassing van de bijlage bij het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Afdeling 3. Lopende zaken

Art. 349. Vanaf het gezamenlijke voorstel tot samenvoeging tot de samenvoegingsdatum of de dag waarop de Vlaamse Regering beslist om geen gevolg te geven aan het voorstel tot samenvoeging of waarop het Vlaams Parlement het ontwerp van samenvoegingsdecreet verwerpt, treedt een periode van lopende zaken in. Tijdens die periode kunnen alleen maar handelingen worden gesteld die betrekking hebben op de lopende zaken. Handelingen die niet tot de lopende zaken behoren worden gesteld na een verplicht overleg tussen de gemeenten.

Bij onenigheid tussen de gemeenteraden wordt het geschil door de Raad van State beslecht. Als er geschillen ontstaan over rechten die voortvloeien uit titels of bezit, worden de gemeenten naar de hoven en rechtbanken verwezen.

Afdeling 4. Algemene principes bij samenvoeging van gemeenten

Art. 350. §1. Alle roerende goederen van de samengevoegde gemeenten worden op de samenvoegingsdatum overgedragen aan de nieuwe gemeente.

De goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met inbegrip van de lasten en de verplichtingen die eigen zijn aan de goederen.

De nieuwe gemeente treedt op de samenvoegingsdatum in de rechten en plichten van de samengevoegde gemeenten voor de roerende goederen die aan haar zijn overgedragen, met inbegrip van de rechten en plichten die voortvloeien uit de hangende en toekomstige gerechtelijke procedures.

§2. De onroerende goederen van de samengevoegde gemeenten worden op de samenvoegingsdatum overgedragen aan de nieuwe gemeente. De nieuwe gemeente neemt de rechten, plichten en lasten over van de onroerende goederen die aan haar zijn overgedragen.

§3. De nieuwe gemeente neemt op de samenvoegingsdatum de rechten, plichten en lasten over die voortvloeien uit overeenkomsten van de samengevoegde gemeenten.

§4. Elke uitvoering van overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, gegund door een van de samengevoegde gemeenten, wordt voortgezet door de nieuwe gemeente vanaf de samenvoegingsdatum.

§5. In geval van een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, aan de nieuwe gemeente uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke gemeenten, die door hun gemeenteraden wordt bekrachtigd.

Art. 351. Behalve in geval van andersluidende bepalingen in dit decreet blijven in de samengevoegde gemeenten de besluiten, reglementen en verordeningen van toepassing op het grondgebied waarvoor ze zijn uitgevaardigd, tot op de dag dat ze door de bevoegde overheid worden opgeheven.

Afdeling 5. Verkiezing en installatie van de gemeenteraad van de nieuwe gemeente

Art. 352. De eerste verkiezing van de gemeenteraad en, in voorkomend geval, van de districtsraden wordt georganiseerd met toepassing van artikel 218 en 219 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Art. 353. §1. In afwijking van artikel 6, §1:
1° worden de verkozen gemeenteraadsleden, voor de goede orde, door de secretaris-directeur-coördinator, vermeld in artikel 346, ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering;
2° vindt de installatievergadering van de gemeenteraad van rechtswege plaats om 20 uur, op de eerste werkdag van januari. Behalve als er een andere afspraak tussen de samengevoegde gemeenten is, vindt de installatievergadering plaats in het gemeentehuis van de gemeente waarvan de secretaris-directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346;
3° worden, als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die vervolgens toch geldig is verklaard, de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de secretaris-directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is;
4° worden, als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens ongeldig is verklaard en er een nieuwe verkiezing moet worden gehouden, de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de secretaris-directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de nieuwe verkiezing definitief is;

5° gebeurt, als de nieuw verkozen raadsleden niet zijn bijeengeroepen overeenkomstig de voormelde bepalingen, de bijeenroeping door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarvan de secretaris-directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, volgens hun rangorde, waarbij de burgemeester wordt geacht een hogere rang in te nemen dan een schepen.

§2. In afwijking van artikel 6, §2, zit de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de secretaris-directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, de installatievergadering voor. Hij blijft voorzitter van de gemeenteraad tot een nieuwe voorzitter verkozen is. Als de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de secretaris-directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346 de installatievergadering niet kan voorzitten, wordt ze voorgezeten door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarvan de secretaris-directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, in volgorde van hun rang.

In afwijking van het eerste lid, kunnen de samengevoegde gemeenten in onderlinge afspraak een van de andere voorzitters van de gemeenteraden van de samengevoegde gemeenten aanwijzen om de installatievergadering voor te zitten.

§3. In afwijking van artikel 7, §1, derde lid wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de secretaris-directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

In afwijking van artikel 43, §1, derde lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de secretaris-directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

In afwijking van artikel 90, §1, vierde lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de secretaris-directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

In afwijking van artikel 92, tweede lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de secretaris-directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

§4. Het gemeentehuis van de gemeente waarvan de secretaris-directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, doet dienst als gemeentehuis van de nieuwe gemeente zolang de gemeenteraad geen ander gebouw als gemeentehuis heeft gekozen.

§5. In afwijking van artikel 36, §2, eerste lid, 8°, kunnen de kandidaat-gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst zijn verkozen, twee fracties vormen, als aan de secretaris-directeur van de gemeente waarvan de secretaris-directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, tegen ontvangstbewijs een afschrift van de akte inzake fractievorming overhandigd wordt uiterlijk de eerste werkdag na de dag waarop de voordrachtsakte of de verbeteringsakte bij de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau is ingediend.

Art. 354. In voorkomend geval is voor de installatievergadering van de districtsraad van een nieuw district artikel 119, tweede lid, van toepassing.

Art. 355. In afwijking van artikel 42, §1, bestaat het college van burgemeester en schepenen van een nieuwe gemeente in de eerste bestuursperiode uit ten hoogste de leden, vermeld in artikel 42, §1, en twee extra schepenen.

In afwijking van artikel 42, §1, bestaat het college van burgemeester en schepenen van een nieuwe gemeente tijdens de zes jaar na de eerste bestuursperiode uit ten hoogste de leden, vermeld in artikel 42, §1, en een extra schepen.

Afdeling 6. Bepalingen over het gemeentepersoneel

Onderafdeling 1. Principiële beslissing tot samenvoeging en personeel

Art. 356. Vanaf de datum van de principiële beslissing van de betrokken gemeenteraden om over te gaan tot samenvoeging, vermeld in artikel 345, kunnen de samen te voegen gemeenten beheersovereenkomsten sluiten om voor bepaalde functies een beroep te doen op elkaars personeelsleden.

Als het ambt van secretaris-directeur respectievelijk financieel directeur bij een van de samen te voegen gemeenten vacant wordt na de datum van de principiële beslissing van de betrokken gemeenteraden om over te gaan tot samenvoeging, vermeld in artikel 345, kan de gemeenteraad voor de vervulling van dat ambt een van de volgende zaken doen:

1° een beroep doen op een secretaris-directeur respectievelijk financieel directeur van een van de andere samen te voegen gemeenten op basis van een beheersovereenkomst;

2° een waarnemend secretaris-directeur respectievelijk financieel directeur aanwijzen tot aan de samenvoegingsdatum.

Onderafdeling 2. Personeel na de samenvoegingsdatum

Art. 357. Vanaf de samenvoegingsdatum tot aan de aanstelling van een nieuwe secretaris-directeur neemt de secretaris-directeur-coördinator, vermeld in artikel 346, eerste lid, het ambt van secretaris-directeur van de nieuwe gemeente waar.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan een waarnemingstoelage toekennen. Die toelage is gelijk aan het verschil tussen het salaris dat bij aanstelling in het ambt van secretaris-directeur van de nieuwe gemeente ontvangen zou worden en het salaris dat de algemeen-directeur-coördinator in zijn oorspronkelijke gemeente kreeg.

Art. 358. Binnen zes maanden na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente een nieuwe secretaris-directeur aan onder de secretaris-directeurs van de samengevoegde gemeenten die zich na een oproep kandidaat hebben gesteld.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan voorwaarden voor het ambt van secretaris-directeur vaststellen.

De secretaris-directeur van de nieuwe gemeente wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en, in voorkomend geval, van de toetsing aan de voorwaarden.

De gewezen secretaris-directeur, die als secretaris-directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met de verworven geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal overeenkomstig de reglementaire bepalingen ter zake.

Art. 359. Als er na de oproep geen kandidaten zijn voor het ambt van secretaris-directeur of, in voorkomend geval, als geen enkele kandidaat aan de gestelde voorwaarden voldoet, kan de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het ambt van secretaris-directeur van de nieuwe gemeente vervullen door aanwerving en/of bevordering.

Art. 360. Vanaf de samenvoegingsdatum tot aan de aanstelling van een nieuwe financieel directeur neemt de financieel directeur-coördinator, vermeld in artikel 346, tweede lid, het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente waar.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan een waarnemingstoelage toekennen. Die toelage is gelijk aan het verschil tussen het salaris dat bij aanstelling in het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente ontvangen zou worden en het salaris dat de financieel directeur-coördinator in zijn oorspronkelijke gemeente kreeg.

Art. 361. Binnen zes maanden na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente een nieuwe financieel directeur aan onder de financieel directeurs van de samengevoegde gemeenten die zich na een oproep kandidaat hebben gesteld.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan voorwaarden voor het ambt van financieel directeur vaststellen.

De nieuwe financieel directeur wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en, in voorkomend geval, van de toetsing aan de voorwaarden.

De gewezen financieel directeur van de gemeente, die als financieel directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met de verworven geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal overeenkomstig de reglementaire bepalingen ter zake.

Art. 362. Als er na de oproep geen kandidaatstellingen zijn voor het ambt van financieel directeur of, in voorkomend geval, als geen enkele kandidaat aan de gestelde voorwaarden voldoet, kan de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente vervullen door aanwerving en/of bevordering.

Art. 363. Op de samenvoegingsdatum wordt het voltallige personeel van de samengevoegde gemeenten, ongeacht de aard van het dienstverband, van rechtswege overgedragen aan de nieuwe gemeente.

In geval van een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht van personeel aan de nieuwe gemeenten uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke gemeenten, die door hun gemeenteraden wordt bekrachtigd.

Art. 364. De personeelsleden behouden na de overdracht aan de nieuwe gemeente de aard van het dienstverband, hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, hun prestatieregeling en hun salarisschaal.

Art. 365. De personeelsleden blijven onderworpen aan de rechtspositieregeling die op hen van toepassing was in de oorspronkelijke gemeente tot aan de inwerkingtreding van de rechtspositieregeling van de nieuwe gemeente, vermeld in artikel 367, tweede lid.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente bepaalt een tussentijdse rechtspositieregeling, die van toepassing is op de nieuw aan te stellen personeelsleden van de nieuwe gemeente vanaf de samenvoegingsdatum en die geldt tot aan de inwerkingtreding van de rechtspositieregeling van de nieuwe gemeente, vermeld in artikel 367, tweede lid.

Art. 366. Voor de leden van het gesubsidieerd onderwijspersoneel van de gemeentelijke onderwijsinstellingen van de samengevoegde gemeenten gelden bij samenvoegingen van gemeenten de bepalingen van titel II, hoofdstuk X van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991.

Art. 367. Binnen een jaar na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het organogram vast overeenkomstig artikel 161.

Binnen een jaar na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente voor het geheel van het personeel van de nieuwe gemeente een nieuwe rechtspositieregeling vast in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen ter zake.

Afdeling 7. Bepalingen over de beleids- en beheerscyclus en fiscaliteit

Art. 368. De bepalingen, vermeld in titel 4, zijn vanaf de samenvoegingsdatum van toepassing op de nieuwe gemeente.

In afwijking van artikel 260, tweede lid, is de beleidsevaluatie in die jaarrekeningen van de samengevoegde gemeenten over het boekjaar dat voorafgaat aan dat van de samenvoegingsdatum facultatief.

In afwijking van het eerste lid, is artikel 265 niet van toepassing gedurende het eerste kwartaal van de eerste bestuursperiode.

In afwijking van het eerste lid kunnen de nieuwe gemeente en het nieuwe OCMW ervoor kiezen om een eenjarig meerjarenplan vast te stellen voor het eerste jaar van die eerste bestuursperiode. Ze doen dat dan in het eerste kwartaal van de eerste bestuursperiode. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255.

Art. 369. Alle reglementen over de gemeentelijke belastingen of retributies, goedgekeurd door de gemeenteraden van de samengevoegde gemeenten, behouden hun rechtskracht voor het grondgebied van de samengevoegde gemeenten waarvoor de respectievelijke reglementen zijn goedgekeurd, tot op de dag dat ze door de gemeenteraad van de nieuwe gemeente worden opgeheven. In elk geval worden die reglementen van rechtswege opgeheven een jaar na de samenvoegingsdatum.

Alle besluiten van de colleges van burgemeester en schepenen over retributies, goedgekeurd ter uitvoering van een delegatiebesluit van de gemeenteraden van de samengevoegde gemeenten, behouden hun rechtskracht voor het grondgebied van de samengevoegde gemeenten waarvoor de respectieve besluiten zijn goedgekeurd, tot op de dag dat ze door het college van burgemeester en schepenen van de nieuwe gemeente worden opgeheven. In elk geval worden die besluiten van rechtswege opgeheven een jaar na de samenvoegingsdatum.

Art. 370. Voor de toepassing van de reglementen over de provinciebelastingen wordt de nieuwe gemeente, in haar nieuwe grenzen, geacht te bestaan vanaf de samenvoegingsdatum.

Hoofdstuk 3. Samenvoeging van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 371. De samenvoeging van gemeenten heeft van rechtswege bij elke nieuwe gemeente de oprichting van een nieuw OCMW tot gevolg

De OCMW's van de samengevoegde gemeenten worden opgeheven op de samenvoegingsdatum.

Art. 372. De secretaris-directeur die met toepassing van artikel 346, eerste lid aangewezen is als coördinator, treedt van rechtswege op als coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau van de betrokken OCMW's en en voert de opdrachten uit die hem worden toegewezen in dit decreet.

De financieel directeur of de gewestelijke ontvanger die met toepassing van artikel 346, tweede lid aangewezen is als coördinator, treedt van rechtswege op als financieel directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau voor de coördinatie van de financiële aspecten van de samenvoeging van de betrokken OCMW's en voert de opdrachten uit die hem worden toegewezen in dit decreet.

Art. 373. Artikel 349 is van toepassing op de samengevoegde OCMW's, met dien verstande dat "gemeenteraden" wordt gelezen als "raden voor maatschappelijk welzijn" en "gemeenten" wordt gelezen als "OCMW's".

Art. 374. Artikel 350 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW", "de samengevoegde gemeenten" wordt gelezen als "de samengevoegde OCMW's" en "de gemeenteraden" wordt gelezen als "de raden voor maatschappelijk welzijn".

Art. 375. Artikel 351 is van toepassing op de samengevoegde OCMW's, met dien verstande dat "gemeenten" wordt gelezen als "OCMW's".

Afdeling 2. Bepalingen over het OCMW-personeel

Onderafdeling 1. Principiële beslissing tot samenvoeging en personeel

Art. 376. Artikel 356, eerste lid, is van toepassing op de samen te voegen OCMW's met dien verstande dat "gemeenten" wordt gelezen als "OCMW's".

Onderafdeling 2. Personeel na de samenvoegingsdatum

Art. 377. Artikel 357, eerste lid is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat de waarnemend secretaris-directeur van de nieuwe gemeente het nieuwe OCMW bedient.

Art. 378. Artikel 360, eerste lid is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat de waarnemend financieel directeur van de nieuwe gemeente het nieuwe OCMW bedient.

Art. 379. Op de samenvoegingsdatum wordt het voltallige personeel van de samengevoegde OCMW's, ongeacht de aard van het dienstverband, van rechtswege overgedragen aan het nieuwe OCMW.

Bij een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht van personeel aan het nieuwe OCMW uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke OCMW's, die door hun raden voor maatschappelijk welzijn wordt bekrachtigd.

Art. 380. Artikel 364 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW".

Art. 381. Artikel 365, eerste lid is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "OCMW" en "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW".

Art. 382. Artikel 367, eerste lid is van toepassing op het nieuwe OCMW.

Afdeling 3. Bepalingen over de beleids- en beheerscyclus en fiscaliteit

Art. 383. Artikel 368 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat in het eerste lid "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW" en in het tweede lid "de samengevoegde gemeenten" wordt gelezen als "de samengevoegde OCMW's".

Hoofdstuk 4. Diverse bepalingen

Art. 384. Een gewezen secretaris-directeur van een samengevoegde gemeente, die niet als secretaris-directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit aangesteld hetzij als adjunct-secretaris-directeur bij de gemeente, hetzij in een passende functie van niveau A in de nieuwe gemeente.

De gewezen secretaris-directeur wordt ingeschaald in de salarisschaal die verbonden is aan de passende functie. Hij behoudt de salarisschaal die hij genoot als secretaris-directeur in zijn oorspronkelijke gemeente, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou genieten na de inschaling.

Art. 385. Een gewezen financieel directeur van een samengevoegde gemeente, die niet als financieel directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit aangesteld in een passende functie van niveau A in de nieuwe gemeente.

De gewezen financieel directeur wordt ingeschaald in de salarisschaal die verbonden is aan de passende functie. Hij behoudt de salarisschaal die hij kreeg als financieel directeur in zijn oorspronkelijke gemeente, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou krijgen na de inschaling.

Art. 386. De gemeenteraad, stelt zo nodig overgangsbepalingen vast waarbij personeelsleden die in dienst zijn op persoonlijke titel hun bestaande regeling behouden, zolang die gunstiger is dan de overeenstemmende regeling in de nieuwe rechtspositieregeling.

Titel 9. Samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering

Art. 387. §1. Als een gemeente of een gedeelte van een gemeente met een andere gemeente op initiatief van de Vlaamse Regering samengevoegd wordt, worden de gemeenschappelijke belangen in onderlinge overeenstemming geregeld door de gemeenteraden in kwestie.

Bij onenigheid tussen de gemeenteraden wordt het geschil door de Raad van State beslecht.

Als er geschillen ontstaan over rechten die voortvloeien uit titels of bezit, worden de gemeenten naar de hoven en rechtbanken verwezen.

§2. Als de toevoeging van een gemeente of van een gedeelte van een gemeente tot gevolg heeft dat het aantal raadsleden moet worden vermeerderd in de gemeente waarmee ze wordt verenigd, dan gelast de Vlaamse Regering dat de kiezers uit de samengevoegde gemeente worden bijeengeroepen. De eerste verkiezing van de gemeenteraad en, in voorkomend geval, van de districtsraden wordt georganiseerd met toepassing van artikel 218 en 219 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

§3. Dit artikel is niet van toepassing op de gemeenten, vermeld in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Deel 3. Deelname in rechtspersonen en samenwerking

Titel 1. Deelname van de gemeente in rechtspersonen

Art. 388. §1. Met behoud van de toepassing van titel 3, kunnen de gemeenten verenigingen, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen als die verenigingen, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk niet belast worden met de verwezenlijking van welbepaalde taken van gemeentelijk belang.

Onder dezelfde voorwaarden kunnen de gemeenten een andere vennootschap als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen als die vennootschap uitsluitend de realisatie van lokale pps-projecten als vermeld in het decreet van 18 juli 20013 betreffende publiek-private samenwerking, als doelstelling heeft.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 185 mag deze oprichting, deelname of vertegenwoordiging, vermeld in paragraaf 1, niet gepaard gaan met de overdracht van gemeentelijke infrastructuur, noch met de overdracht of terbeschikkingstelling van personeel.

§3. Gemeenten mogen niet rechtstreeks of onrechtstreeks rechtspersonen die niet belast zijn met welbepaalde taken van gemeentelijk belang oprichten , erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen, tenzij die rechtspersonen voldoen aan de voorschriften, vermeld in deze titel, of er voor die oprichting, deelname of vertegenwoordiging een andere decretale of wettelijke rechtsgrond bestaat.

Titel 2. Overeenkomsten tussen gemeenten

Art. 389. Met behoud van de toepassing van titel 3, kunnen de gemeenten onderling overeenkomsten sluiten.

Titel 3. De intergemeentelijke samenwerking

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 390. Deze titel is van toepassing op:
1° de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan het gehele ambtsgebied binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest valt;
2° de samenwerkingsverbanden die krachtens het samenwerkingsakkoord van 13 februari 2014 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestgrensoverschrijdende intercommunales onder het recht van het Vlaamse Gewest ressorteren.

Art. 391. Met het oog op de gemeenschappelijke behartiging van doelstellingen van gemeentelijk belang kunnen twee of meer gemeenten, onder de voorwaarden, vermeld in deze titel, samenwerkingsverbanden tot stand brengen met of zonder rechtspersoonlijkheid, met of zonder beheersoverdracht.

De gemeenteraad of een gemeenteraadscommissie waakt over de afstemming van het beleid van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden op het gemeentelijk beleid.

Art. 392. Overeenkomstig de ter zake geldende conventies en internationale overeenkomsten, kunnen de gemeenten en de door hen krachtens deze titel gevormde samenwerkingsverbanden deelnemen in rechtspersonen van publiek recht die ingevolge die deelneming de staatsgrenzen overschrijden, ongeacht het rechtsstelsel waaraan die rechtspersonen onderworpen zijn.

Art. 393. Voor de berekening van alle termijnen, vermeld in deze titel, vormt de dag die volgt op die van de ontvangst van het document de aanvangsdatum, behalve in geval van andersluidende bepalingen.

Hoofdstuk 2. Samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid

Art. 394. Twee of meer gemeenten kunnen een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid vormen om, zonder beheersoverdracht, een welbepaald project van gemeentelijk belang te verwezenlijken.

Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale bepalingen kunnen andere rechtspersonen van publiek recht en privaat recht deelnemen aan de samenwerkingsverbanden, vermeld in het eerste lid.

De samenwerkingsverbanden, vermeld in het eerste lid, heten interlokale verenigingen en ze voegen die term altijd toe aan hun naam.

Als in een samenwerkingsverband, als vermeld in het eerste lid, andere overheden dan gemeenten deelnemen dan mag het zich, in afwijking van het derde lid, ook interbestuurlijk samenwerkingsverband noemen.

Art. 395. Het samenwerkingsverband is gegrond op een overeenkomst met statutaire draagkracht die bepalingen bevat over de duur en de eventuele verlenging, de opzegmogelijkheid, de eventuele inbreng van de deelnemers en de wijze waarop die

inbreng wordt beheerd, de interne organisatie, de wederzijdse rechten en verplichtingen en de financiële repercussies, de informatieverstrekking aan de deelnemers en de jaarlijkse evaluatie door de gemeenteraden, de opmaak van de rekeningen en de bestemming van het resultaat, de financiële controle, de vereffening.

Art. 396. De overeenkomst, vermeld in artikel 395, kan bepalen dat een van de deelnemende gemeenten aangesteld wordt als beherende gemeente waar de zetel gevestigd wordt en die de interlokale vereniging vertegenwoordigt. De beherende gemeente kan eigen personeel inzetten ten behoeve van het samenwerkingsverband overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in die overeenkomst en onder voorbehoud dat de rechten van het personeel geëerbiedigd worden.

Art. 397. §1. Een beheerscomité dat samengesteld is uit één afgevaardigde van elke deelnemer, overlegt over de wijze waarop de overeenkomst, vermeld in artikel 395, wordt uitgevoerd.

Alleen natuurlijke personen kunnen afgevaardigde zijn van een deelnemer.

De afgevaardigden voor de deelnemende gemeenten worden aangewezen onder de gemeenteraadsleden, de burgemeester en de schepenen.

§2. Het beheerscomité formuleert waar nodig adviezen ten behoeve van de beherende gemeente, stelt de rekeningen van de interlokale vereniging vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de raden van de deelnemende gemeenten, waarvan de gewone meerderheid de goedkeuring verleent.

§3. Het beheerscomité legt de organisatie van zijn werkzaamheden vast in een huishoudelijk reglement dat bij de overeenkomst gevoegd wordt zonder dat het er deel van uitmaakt.

§4. Uitgezonderd de personen die het ambt van burgemeester of schepen waarnemen, kunnen de leden van het beheerscomité per bijgewoonde vergadering presentiegeld ontvangen dat gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

Hoofdstuk 3. Samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid

Afdeling 1. Principes

Art. 398. §1. Twee of meer gemeenten kunnen een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid tot stand brengen om doelstellingen te verwezenlijken die behoren tot een of meer beleidsdomeinen.

Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale bepalingen kunnen, naast gemeenten, aan het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid uitsluitend autonome gemeentebedrijven, openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de publiekrechtelijke verenigingen ervan, andere samenwerkingsverbanden dan de samenwerkingsverbanden, vermeld in deze titel, politiezones en hulpverleningszones deelnemen.

De zetel van het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid is altijd gevestigd op het grondgebied van een deelnemende gemeente in een gebouw dat toebehoort aan het samenwerkingsverband zelf of aan een deelnemende gemeente.

§2. Privaatrechtelijke rechtspersonen kunnen in de volgende gevallen deelnemen aan een samenwerkingsverband, als vermeld in paragraaf 1:
1° het betreft een samenwerkingsverband met als enige doelstelling het realiseren van de opdrachten, vermeld in artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en de deelnemende privaatrechtelijke persoon is niet actief als energieleverancier of energieproducent als vermeld in artikel 1.1.3, 78° en 102° van het voormelde decreet;
2° het betreft een samenwerkingsverband met als enige doelstelling het realiseren van de opdrachten, vermeld in artikel 26, eerste lid, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringen en afvalstoffen.

Art. 399. Het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid is een publiekrechtelijke rechtspersoon met een rechtsvorm waarvan de kenmerken vastgesteld zijn krachtens de bepalingen van deze titel.

Ongeacht de doelstellingen van het samenwerkingsverband hebben zijn verbintenissen geen handelskarakter.

Voor alles wat niet uitdrukkelijk geregeld is in deze titel, zijn op het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen van toepassing die gelden voor de vennootschapsvorm van de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid.

Art. 400. §1. De gemeenten beslissen over de beheersoverdracht overeenkomstig de statuten van het samenwerkingsverband.

In het eerste lid wordt verstaan onder beheersoverdracht: het toevertrouwen door de deelnemende gemeenten aan het samenwerkingsverband van de uitvoering van door hen genomen beslissingen in het kader van zijn doelstellingen, in die zin dat de deelnemende gemeenten zich het recht ontzeggen zelfstandig of samen met derden dezelfde opdracht uit te voeren.

§2. Een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid kan bestaan in de volgende vier vormen:
1° projectvereniging: een samenwerkingsverband zonder beheersoverdracht dat tot doel heeft een duidelijk omschreven project te plannen, uit te voeren en te controleren;
2° dienstverlenende vereniging: een samenwerkingsverband zonder beheersoverdracht dat tot doel heeft een duidelijk omschreven ondersteunende dienst te verlenen aan de deelnemende gemeenten, eventueel voor verschillende beleidsdomeinen;
3° opdrachthoudende vereniging: een samenwerkingsverband met beheersoverdracht waaraan de deelnemende gemeenten de uitvoering van een of meer duidelijk omschreven bevoegdheden met betrekking tot een of meer beleidsdomeinen toevertrouwen;
4° opdrachthoudende vereniging met private deelname: een opdrachthoudende vereniging waarin privaatrechtelijke personen kunnen deelnemen overeenkomstig artikel 398, §2.

§3. Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale bepalingen kan een opdrachthoudende vereniging met private deelname niet deelnemen aan de overige verenigingen, vermeld in paragraaf 2.

§4. In wat volgt in deze titel wordt met het begrip opdrachthoudende vereniging zowel de opdrachthoudende vereniging als de opdrachthoudende vereniging met private deelname bedoeld, tenzij anders bepaald.

Art. 401. Artikel 275 is van toepassing op het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid, vermeld in artikel 398, met dien verstande dat "de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm" wordt gelezen als "het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid".

Art. 402. Artikel 299 is van toepassing op het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid met dien verstande dat:
1° "over de aangestelde en waarnemende secretaris-directeur en de aangestelde en waarnemende financieel directeur van het lokaal bestuur en over de leidend ambtenaar van het autonoom gemeentebedrijf" wordt gelezen als "over de leidend ambtenaar van het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid";
2° "autonoom gemeentebedrijf" wordt gelezen als "intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid".

Afdeling 2. Projectvereniging

Art. 403. De projectvereniging wordt opgericht voor een periode van ten hoogste zes jaar op grond van gemeenteraadsbeslissingen die daarover genomen zijn binnen een tijdsbestek van twee maanden.

Tijdens de duur die is vastgesteld bij de oprichting van een projectvereniging, is geen uittreding mogelijk.

De projectvereniging kan opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die telkens niet langer mag zijn dan zes jaar, overeenkomstig de beslissingen die de deelnemende gemeenten ten gunste van de verlenging hebben genomen beslissingen voor het verstrijken van de termijn. Bij gebrek aan instemming van alle betrokken gemeenten of bij het uitblijven van een of meer beslissingen, wordt de projectvereniging ontbonden. De statuten bepalen de wijze van vereffening.

Projectverenigingen kunnen niet worden opgericht in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd.

In afwijking van het tweede lid kan een samengevoegde gemeente waarin dezelfde activiteit van gemeentelijk belang, als vermeld in artikel 391, aan verschillende projectverenigingen is toevertrouwd, beslissen om die activiteit, voor haar gehele grondgebied, toe te vertrouwen aan een daarvan, op voorwaarde dat een gewone meerderheid van de andere deelnemende gemeenten daarmee instemt. De gemeente die uittreedt, vergoedt de schade die haar uittreding berokkent aan de projectvereniging en aan de andere vennoten.

Art. 404. De projectvereniging wordt opgericht bij akte, verleden voor de burgemeester van de gemeente waar de zetel gevestigd wordt. Met behoud van de toepassing van de

wettelijke bepalingen over de inbreng van onroerende goederen verkrijgt de oprichtingsakte geldigheid op de datum van de dagtekening ervan door de ondertekening van alle gemeenten en andere rechtspersonen die deelnemen aan de oprichting ervan.

De oprichtingsakte omvat de statuten en wordt binnen een termijn van dertig dagen na de dagtekening ervan ter informatie aan de toezichthoudende overheid voorgelegd. De oprichtingsakte wordt integraal bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad en wordt terzelfder tijd ter inzage van eenieder neergelegd in de zetel van de projectvereniging.

Art. 405. De wijzigingen in de statuten en de aanvaarding van toetreding behoeven de instemming van de deelnemende gemeenten, overeenkomstig de procedure die in de statuten is bepaald.

Art. 406. §1. De projectvereniging beschikt uitsluitend over een raad van bestuur.

Alleen natuurlijke personen kunnen lid zijn van de raad van bestuur.

De deelnemers benoemen de leden van de raad van bestuur rechtstreeks. Elke deelnemer heeft slechts één afgevaardigde in de raad van bestuur, naast de afgevaardigde met raadgevende stem, vermeld in paragraaf 3.

Voor de gemeenten kunnen uitsluitend gemeenteraadsleden, burgemeesters of schepenen het mandaat als lid van de raad van bestuur vervullen.

Het voorzitterschap van de raad van bestuur wordt altijd toevertrouwd aan een bestuurder die een gemeente aangewezen heeft.

§2. De raad van bestuur, waarin alle deelnemende gemeenten vertegenwoordigd zijn en waarin iedere bestuurder beschikt over één stem, heeft uitsluitend de bevoegdheid om beslissingen te nemen die hem expliciet door de deelnemers zijn opgedragen. De raad van bestuur is in elk geval bevoegd voor het personeelsbeleid.

§3. Iedere gemeente wijst een afgevaardigde aan die deelneemt aan de vergaderingen van de raad van bestuur als lid met raadgevende stem. Die afgevaardigden zijn altijd raadsleden in de betrokken gemeenten, verkozen op een lijst waarvan geen enkele verkozene deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen of aangesteld is als voorzitter van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

§4. De werkingsmodaliteiten van de raad van bestuur worden vastgesteld in een bij de statuten gevoegd huishoudelijk reglement dat gewijzigd kan worden bij eenvoudige beslissing van de raad van bestuur. De afgevaardigden, vermeld in paragraaf3, tellen niet mee voor de berekening van een eventueel aanwezigheidsquorum.

§5. De controle op de financiële toestand wordt toevertrouwd aan een accountant die benoemd is door de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt de jaarrekeningen vast en legt ze, samen met een activiteitenverslag en het verslag van de accountant, voor aan de deelnemers die hun goedkeuring verlenen overeenkomstig de procedure bepaald in de statuten.

§6. Elke projectvereniging rapporteert aan de Vlaamse Regering over haar werking. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud, de periodiciteit en de wijze van rapportering. De

rapportering heeft niet tot gevolg dat een termijn om toezicht uit te oefenen als vermeld in hoofdstuk 4, een aanvang neemt.

Art. 407. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen die van toepassing zijn op de bestuurders, bestaat er onverenigbaarheid tussen hun mandaat en de ambten, de functies of de mandaten, vermeld in artikel 438.

De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van de projectvereniging. Ze zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de taak die aan hen opgedragen is en ze zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen bij de normale uitoefening van hun bestuur.

Artikel 441 is van toepassing op de bestuurders is.

Art. 408. De vergaderingen van de raad van bestuur zijn niet openbaar. De gedetailleerde notulen, waarbij het stemgedrag van de individuele leden en alle documenten waar in de notulen naar verwezen wordt, gevoegd zijn, liggen ter inzage van de gemeenteraadsleden op het secretariaat van de aangesloten gemeenten, met behoud van de decretale bepalingen over de openbaarheid van bestuur.

Op verzoek van een raadslid vraagt het deelnemende bestuur aan de vereniging om de notulen en alle stukken waarnaar in de notulen wordt verwezen, elektronisch ter beschikking te stellen. De vereniging stelt de gevraagde stukken elektronisch ter beschikking aan het deelnemende bestuur en het deelnemende bestuur bezorgt ze aan het raadslid.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de raadsleden wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 409. De duur en de wijze van beëindiging van het mandaat van bestuurder worden statutair bepaald. Alle bestuurders zijn van rechtswege ontslagnemend bij verlies van hun openbaar mandaat, uitgezonderd in geval van de algehele vernieuwing van de gemeenteraden. In dat geval wijzen de deelnemende gemeenten in de loop van de maand januari die volgt op het jaar van de verkiezingen tot algehele vernieuwing van de gemeenteraden, de nieuwe bestuurders aan. Zij treden aan op 1 februari daaropvolgend. Eventueel worden nog bestuurders door de andere deelnemers aangewezen in de loop van de maand die volgt op de installatie van hun eigen raden.

Art. 410. Om geldig te beraadslagen en te beslissen is een aanwezigheidsquorum vastgesteld op de gewone meerderheid van het aantal bestuurders, zowel in het geheel als in de groep van de bestuurders die de gemeenten hebben aangewezen. Van dat aanwezigheidsquorum kan statutair worden afgeweken voor een tweede vergadering die volgt op een onvoldoende samengestelde eerdere vergadering, en op voorwaarde dat het gaat om punten die voor de tweede keer op de agenda voorkomen.

Deze bepaling geldt niet voor de voorstellen tot statutenwijziging en aanvaarding van toetredingen.

De meerderheid die vereist is voor de beslissingen is altijd de gewone meerderheid die bereikt moet worden, zowel in het geheel als in de groep van de bestuurders die de gemeenten benoemd hebben.

Art. 411. De leden van de raad van bestuur kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

Art. 412. Het is niet verplicht om een maatschappelijk kapitaal te vormen.

Als dat wel statutair is vastgelegd, wordt het vast kapitaal bij de oprichting door de deelnemers volledig in speciën volgestort.

Het kapitaal wordt niet geïndexeerd en wordt vertegenwoordigd door aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

Immateriële inbrengen ter vertegenwoordiging van vermogensbestanddelen die niet naar economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd, en inbrengen in natura, worden gewaardeerd op grond van een verslag van de accountant en worden vertegenwoordigd door respectievelijk winstbewijzen en aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

De deelnemers kunnen uitsluitend worden vergoed voor hun inbreng en zijn alleen aansprakelijk voor hun inbreng.

Bij de statuten wordt een register gevoegd waarop iedere deelnemer is vermeld met aanduiding van de aandelen en winstbewijzen die aan hem zijn toegekend.

Art. 413. De boekhouding wordt gevoerd overeenkomstig de wetgeving op de boekhouding van de ondernemingen en met naleving van de richtlijnen die de overheid uitvaardigt voor de boekhoudkundige verrichtingen.

De jaarrekeningen worden, nadat ze goedgekeurd zijn overeenkomstig de procedure, vermeld in de statuten, door de raad van bestuur neergelegd bij Nationale Bank van België.

Een projectvereniging kan er ook voor kiezen om de regels van de beleids- en beheerscyclus toe te passen, zoals die gelden voor de autonome gemeentebedrijven. In dat geval zijn het eerste en tweede lid niet van toepassing op die projectvereniging, maar bezorgt ze haar jaarrekening en de digitale rapportering van de gegevens ervan aan de Vlaamse overheid. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van dit lid.

Art. 414. De projectvereniging kan gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening tot onteigening over te gaan.

Afdeling 3. Dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen

Onderafdeling 1. Voorbereidende fase

Art. 415. De gemeenten die de oprichting van een dienstverlenende of een opdrachthoudende vereniging overwegen, beslissen via hun gemeenteraad vooraf een overlegorgaan op te richten om de samenwerkingsmogelijkheden en -voorwaarden te bestuderen voor een of meer welbepaalde beleidsdomeinen. Terzelfder tijd wijzen ze een lid van het college van burgemeester en schepenen aan die zitting zal hebben in het

overlegorgaan en leggen ze eventueel een begrotingskrediet vast om de voorbereidende fase te financieren.

Uitsluitend gemeenten maken deel uit van het overlegorgaan. Dat overlegorgaan bezit geen rechtspersoonlijkheid en kan geen verbintenissen aangaan ten laste van de op te richten dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de provincies kunnen een waarnemer die is aangewezen door hun respectieve raden, de vergaderingen van het overlegorgaan laten bijwonen, als de doelstelling ook tot hun belangensfeer behoort.

Art. 416. Het overlegorgaan, vermeld in artikel 415, organiseert autonoom zijn werkzaamheden.

Onder voorbehoud van artikel 421 beschikt dat overlegorgaan over een periode van maximaal één jaar, die ingaat op zijn installatievergadering, om zijn studieopdracht te vervullen.

Als het resultaat van de studieopdracht positief is ten opzichte van de mogelijke oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, stelt dat overlegorgaan aan de deelnemende gemeenten een bundel ter beschikking waarin de volgende documenten opgenomen zijn:

1° een grondige motiveringsnota;

2° een bestuursplan met een omschrijving van de maatschappelijke opdrachten en de daaraan verbonden wijze van dienstverlening, en met een beschrijving van de bestuurlijke organisatie van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging;

3° een ondernemingsplan voor een periode van zes jaar, met een omschrijving van de bedrijfsopdrachten, de financiële structuur en de in te zetten middelen, en de controlemogelijkheden op de uitvoering;

4° een ontwerp van de statuten.

De documenten, vermeld in het derde lid, vormen de basis van de uitwerking van het samenwerkingsconcept.

Art. 417. De gemeenten zijn niet gebonden door hun deelneming in het overlegorgaan, vermeld in artikel 415. Ze spreken zich uit over de documenten die hun worden voorgelegd. Ofwel beslissen ze af te zien van deelneming in de eventuele oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, ofwel gaan ze akkoord met het voorstel, al of niet op voorwaarde dat wijzigingen in dat voorstel worden aangebracht.

De beslissingen van de gemeenten worden voorgelegd aan dat overlegorgaan, dat daarover in consensus beslist. De vertegenwoordigers van de afhakende gemeenten nemen niet deel aan die besluitvorming.

Het definitieve voorstel wordt aan de overblijvende gemeenten voorgelegd. De gemeenten kunnen het voorstel alleen goedkeuren of afkeuren.

De gemeenteraadsbeslissingen houdende de oprichting van een overlegorgaan als vermeld in artikel 415, en betreffende de voorstellen van dat overlegorgaan worden ter informatie meegedeeld aan de toezichthoudende overheid.

Onderafdeling 2. Oprichting, toetreding, duur, verlenging, ontbinding

Art. 418. De gemeenten die overeenkomstig artikel 417 hun instemming hebben betuigd met het definitieve voorstel van het overlegorgaan, vermeld in artikel 415, kunnen, zonder daartoe verplicht te zijn, uiterlijk binnen drie maanden die volgen op de laatste beslissing tot goedkeuring, en onder voorbehoud van artikel 421, een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging oprichten.

Het oprichtingsdossier omvat alle gemeenteraadsbeslissingen die voor de oprichting, vermeld in het eerste lid, worden genomen, alsook de bijbehorende documenten waaronder het bestuursplan en het ondernemingsplan. Het oprichtingsdossier wordt bij de oprichtingsakte gevoegd.

Art. 419. Als, naast gemeenten, aan de oprichting van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt deelgenomen door een of meer besturen als vermeld in artikel 398, omvat het oprichtingsdossier de beslissing van het orgaan dat daartoe bevoegd is. Voor een deelnemende dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is dat altijd de algemene vergadering. Voor een deelnemende projectvereniging is dat de raad van bestuur. Voor een deelnemend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is dat de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 420. De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt opgericht bij akte, verleden voor de burgemeester van de gemeente waar de zetel gevestigd wordt. Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen over de inbreng van onroerende goederen, en het administratief goedkeuringstoezicht, verkrijgt de oprichtingsakte geldigheid op de datum van de dagtekening ervan door de ondertekening door de vertegenwoordigers van alle gemeenten en andere rechtspersonen die aan de oprichting deelnemen.

Door de oprichting, vermeld in het eerste lid, wordt het overlegorgaan, vermeld in artikel 415, ambtshalve ontbonden.

De oprichtingsakte omvat de statuten en alle eventuele bijlagen en wordt binnen een termijn van dertig dagen na de dagtekening ervan aan de toezichthoudende overheid voorgelegd. Ze wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen een termijn van zestig dagen die ingaat de dag na de verzending van de oprichtingsakte naar de toezichthoudende overheid. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen en verstuurd aan alle betrokken gemeenteoverheden, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

De goedgekeurde oprichtingsakte wordt integraal bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad en wordt, samen met het volledige oprichtingsdossier, ter inzage van eenieder gelijktijdig neergelegd in de zetel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging en bij de toezichthoudende overheid. Afschriften van de oprichtingsakte liggen ter inzage op de secretarie in de gemeentehuizen van alle deelnemende gemeenten.

Art. 421. De dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen kunnen niet worden opgericht in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd. De oprichting vindt in voorkomend geval plaats in de loop van de zes daaropvolgende maanden en het overlegorgaan, vermeld in artikel 415, blijft zolang in functie. De leden van dat overlegorgaan verliezen van rechtswege hun mandaat en hun vervangers worden aangewezen op de eerste raadszitting die volgt op de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad.

Art. 422. De toetreding van een gemeente of de uitbreiding van haar aansluiting bij een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is afhankelijk van een beslissing van de gemeenteraad die daarvoor wordt genomen op basis van een onderzoek, in voorkomend geval op basis van een vergelijkend onderzoek als er zich verschillende beheersvormen reëel aanbieden.

De toetredingsbeslissing van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt genomen door de algemene vergadering. De toetredingsbeslissing van een projectvereniging wordt genomen door de raad van bestuur.

Alle toetredingen worden aanvaard door de algemene vergadering van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 423. De verbodsbepaling, vermeld in artikel 421, over de periode van oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging geldt voor iedere toetredingsbeslissing op grond van het voorgaande artikel.

Aan een toetreding of uitbreiding van aansluiting kan geen terugwerkende kracht worden verleend.

Art. 424. Tijdens de bij de oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging vastgestelde duur die, onder voorbehoud van artikel 426, niet meer mag bedragen dan achttien jaar, is geen uittreding mogelijk.

Binnen de opdrachthoudende verenigingen, die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, zijn aangewezen als distributienetbeheerder is uittreding ten gevolge van een gebiedsuitwisseling evenwel mogelijk als de gemeente en de betrokken opdrachthoudende verenigingen daarmee instemmen en afspraken hebben over de modaliteiten voor de uitvoering ervan.

Een deelnemer kan door de algemene vergadering worden uitgesloten op de wijze die is bepaald in de statuten wegens behoorlijk vastgestelde niet-naleving van de verbintenissen ten opzichte van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

In afwijking van het eerste lid kan een samengevoegde gemeente waarin dezelfde activiteit van gemeentelijk belang, als vermeld in artikel 391, aan verschillende dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen is toevertrouwd, beslissen om die activiteit, voor haar gehele grondgebied, toe te vertrouwen aan één daarvan, op voorwaarde dat een gewone meerderheid van de andere deelnemende gemeenten daarmee instemt. De gemeente die uittreedt, vergoedt de schade die haar uittreding berokkent aan de dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen en aan de andere vennoten.

Art. 425. Na afloop van de statutair bepaalde duur kan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die telkens niet langer mag zijn dan achttien jaar.

Op verzoek van de gewone meerderheid van het totale aantal deelnemers en op voorwaarde dat het verzoek gedragen wordt door een drievierdemeerderheid van het aantal deelnemende gemeenten, kan de laatste algemene vergadering vóór het verstrijken van de duur, tot de verlenging beslissen met een drievierdemeerderheid van het aantal stemmen. De gemeenteraadsbeslissingen die daarvoor worden genomen, worden bij het verslag van de algemene vergadering gevoegd en zijn gebaseerd op een onderzoek, in voorkomend

geval op basis van een vergelijkend onderzoek als er zich verschillende beheersvormen reëel aanbieden

Uiterlijk negentig dagen voor de algemene vergadering die beslist over de verlenging wordt de agenda door de raad van bestuur aan alle deelnemers toegezonden.

De deelnemers die niet willen verlengen, kunnen daartoe niet verplicht worden en houden op deel uit te maken van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging op het einde van het jaar waarin de algemene vergadering tot de verlenging heeft beslist. Vooraf leggen ze hun beslissing daartoe voor, die wordt gevoegd bij het verslag van de algemene vergadering. Ze leven de door hen aangegane contractuele verbintenissen na, maar zijn voor het overige geen schadevergoeding verschuldigd. Artikel 427, vierde en vijfde lid, is op hen van toepassing.

Deelnemers die nalaten over de verlenging te beslissen of hun beslissing mee te delen, worden geacht verder deel uit te maken van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 426. Als de duur van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging verstrijkt in de loop van het jaar waarin de verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, wordt over de verlenging pas beslist in het daaropvolgende jaar, zowel door de betrokken gemeenteraden als door de eerste algemene vergadering in de loop van dat jaar. Zolang wordt de oorspronkelijke duur verlengd.

Art. 427. Op verzoek van drie vierde van het aantal deelnemende gemeenten, en aan de hand van de gemeenteraadsbeslissingen die daarvoor worden genomen, kan de algemene vergadering met een drievierdemeerderheid van het aantal stemmen tot de vervroegde ontbinding van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging beslissen.

Bij ontbinding krachtens het eerste lid of als de statutair bepaalde duur verstrijkt en niet verlengd wordt, wijst de algemene vergadering die de ontbinding vaststelt, de vereffenaars aan op dezelfde wijze als bepaald is voor de bestuurders. Een beperkt college van vereffenaars kan samengesteld worden op dezelfde wijze als een directiecomité. Alle andere organen vervallen op het ogenblik van de ontbinding.

Het voltallige personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt overgenomen, hetzij door de deelnemers, hetzij eventueel door de overnemers van de activiteit, in verhouding tot de kapitaalinbreng of overeenkomstig de onderling bereikte akkoorden, en zonder dat de personeelsleden door die plicht tot overname gebonden zijn.

De nieuwe werkgever waarborgt de rechten die de vereniging op het ogenblik van haar ontbinding, hetzij statutair, hetzij contractueel voor de werknemers vastgesteld had. Het personeel door een gemeente overgenomen wordt, komt, met behoud van zijn geldelijke rechten, terecht in een overgangskader dat uitdovend is.

De gemeenten hebben een recht van voorkeur bij de overname van de installaties die op hun grondgebied liggen.

Onderafdeling 3. Statuten en statutenwijzigingen

Art. 428. De statuten van de dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen vermelden ten minste:
1° de naam en eventueel de afkorting;

2° de maatschappelijke doelstellingen, die duidelijk en beperkend omschreven zijn;
3° de maatschappelijke zetel;
4° de duur en de wijze van de verlenging;
5° de nauwkeurige aanduiding van de deelnemers, hun inbreng en hun verbintenissen en eventueel het vast kapitaal;
6° de samenstelling, de vergaderwijze en de bevoegdheden van alle organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging;
7° de wijze waarop de rekeningen zijn opgemaakt en het resultaat is verdeeld;
8° de wijze van toetreding, ontbinding en vereffening;
9° de wijze van uitsluiting van een deelnemer;
10° de wijze en periodiciteit van noodzakelijke informatiedoorstroming tussen de organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging onderling, naar de deelnemers en eventueel naar belanghebbende derden toe.

Art. 429. De wijzigingen in de statuten en in de bijlagen worden artikelsgewijs aangebracht door de algemene vergadering met een drievierdemeerderheid, zowel voor het geheel van de geldig uitgebrachte stemmen, als voor de geldig uitgebrachte stemmen van de vertegenwoordigde gemeenten, en op voorwaarde dat de gewone meerderheid van het aantal deelnemende gemeenten haar instemming betuigt.

Uiterlijk negentig dagen voor de algemene vergadering die de statutenwijzigingen moet beoordelen, wordt een door de raad van bestuur opgesteld ontwerp aan alle deelnemers voorgelegd. De beslissingen daarover van hun raden die de oorspronkelijke statuten hebben goedgekeurd, bepalen het mandaat van de respectieve vertegenwoordigers op de algemene vergadering en worden bij het verslag gevoegd.

De deelnemers die nalaten binnen de gestelde termijn een beslissing te nemen en voor te leggen, worden geacht zich te onthouden. De onthouding bepaalt het mandaat van hun vertegenwoordiger op de algemene vergadering.

Art. 430. Het verslag van de algemene vergadering houdende wijziging van de statuten wordt, samen met de bijbehorende documenten waaronder de beslissingen van de deelnemers, binnen een termijn van dertig dagen na de dagtekening ervan aan de toezichthoudende overheid voorgelegd.

De wijzigingen worden goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het verslag naar de toezichthoudende overheid. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen en verstuurd naar de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

Art. 431. De statutenwijzigingen worden op dezelfde wijze als de oprichtingsakte neergelegd en bekendgemaakt.

Een volledig gecoördineerde tekst van de statuten wordt neergelegd in de zetel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, bij de toezichthoudende overheid en in de gemeentehuizen van elke deelnemende gemeente, binnen een termijn van dertig dagen na de ontvangst door de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging van het goedkeuringsbesluit of na het verstrijken van de termijn, vermeld in artikel 430, tweede lid.

Art. 432. De statutenwijzigingen zijn pas uitvoerbaar nadat ze zijn goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering of als de termijn voor goedkeuring verstreken is. Er kan geen

terugwerkende kracht aan verbonden worden die verder reikt dan 1 januari van het boekjaar waarin de algemene vergadering de wijzigingen heeft aangebracht.

Er kunnen geen statutenwijzigingen aan de deelnemers worden voorgelegd in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, tenzij overeenkomstig een wettelijke of reglementaire verplichting of om het aantal mandaten binnen het intergemeentelijk samenwerkingsverband te verminderen.

Onderafdeling 4. Structuur

Art. 433. De dienstverlenende en de opdrachthoudende vereniging beschikken ten minste over een algemene vergadering en een raad van bestuur.

Met uitzondering van de algemene vergadering kunnen alleen natuurlijke personen lid zijn van de organen van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen.

Art. 434. De algemene vergadering is samengesteld uit de vertegenwoordigers van de deelnemers. Voor de gemeenten worden ze rechtstreeks aangewezen door de gemeenteraden uit hun leden, en voor de overige deelnemers door de organen die, krachtens de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, bevoegd zijn tot deelneming of toetreding te beslissen.

Het aantal leden dat elke gemeente kan afvaardigen om te zetelen in de algemene vergadering wordt bepaald door twee criteria: de bevolkingscijfers en de kapitaalinbreng. De verdeelsleutel tussen beide criteria wordt statutair bepaald.

De vaststelling van het mandaat van de vertegenwoordiger wordt herhaald voor elke algemene vergadering.

Met behoud van de toepassing van andersluidende bepalingen in deze titel, wordt de agenda van de algemene vergadering die de raad van bestuur vaststelt uiterlijk dertig dagen voor haar zitting, naar alle deelnemers verstuurd. De zittingen van de algemene vergadering zijn openbaar.

Het aantal stemmen waarover iedere deelnemer in de algemene vergadering beschikt, wordt statutair bepaald, waarbij:

1° de deelnemende gemeenten altijd over de meerderheid van de stemmen beschikken;

2° de deelnemende privaatrechtelijke personen samen over niet meer dan 25% van het totale aantal statutair bepaalde stemmen kunnen beschikken. Met behoud van de toepassing van het voorgaande, kunnen in de statuten bepalingen ter bescherming van minderheden worden opgenomen.

Afgezien van de jaarvergadering, vermeld in artikel 456, wordt nog minstens één buitengewone algemene vergadering belegd in de loop van het laatste trimester van elk jaar, om de te ontwikkelen activiteiten en de te volgen strategie voor het volgende boekjaar te bespreken. Een door de raad van bestuur opgestelde begroting staat op de agenda van die vergadering.

Art. 435. Voor de toepassing van deze titel worden de autonome gemeentebedrijven gelijkgesteld met de gemeenten als het gaat om de hoedanigheid, de onverenigbaarheden en de informatieplicht van de door hen te benoemen of voor te dragen mandatarissen, de

aanwezigheids- en stemmingsvereisten en het voorzitterschap van de verschillende organen.

Art. 436. In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen benoemt de algemene vergadering de leden van de raad van bestuur, op voordracht van de deelnemers. Als de gemeenteraad kandidaat-bestuurders voordraagt die geen lid zijn van de gemeenteraad of van de districtsraad, maar van wie de deskundigheid over de statutair bepaalde doelstellingen manifest aantoonbaar is, wordt die voordracht uitdrukkelijk gemotiveerd. In dat geval is de onverenigbaarheid van het mandaat van bestuurder met de functie van werknemer van een aangesloten bestuur, vermeld in artikel 438, eerste lid, 8°, niet van toepassing.

De bestuurders worden benoemd bij geheime stemming.

Als een voorgedragen kandidaat niet wordt benoemd door de algemene vergadering, draagt de betrokken deelnemer een andere kandidaat voor. De nieuwe kandidaat woont als waarnemer de vergaderingen van de raad van bestuur bij tot de eerstvolgende algemene vergadering waarop de benoeming wordt voorgelegd.

Niemand kan door meer dan één deelnemer worden voorgedragen of benoemd, noch mandaten gelijktijdig uitoefenen in de uitvoerende organen van meer dan drie dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen.

Art. 437. De samenstelling van de raad van bestuur wordt in iedere dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging statutair geregeld, met precieze aanduiding van het aantal leden, benoemd overeenkomstig artikel 436.

Het aantal bestuurders dat op voordracht van de andere deelnemers is benoemd, mag nooit meer bedragen dan een vierde van het aantal bestuurders dat op voordracht van de aangesloten gemeenten benoemd is.

Iedere bestuurder die op die manier is benoemd, beschikt over één stem.

De bestuurders, benoemd op voordracht van de gemeenten, kunnen zich laten bijstaan door deskundigen die na gezamenlijk overleg worden voorgedragen door de gemeente waar de zetel gevestigd is, en die worden benoemd door de gemeentelijke vertegenwoordigers op de algemene vergadering. De deskundigen maken geen deel uit van de raad van bestuur, maar ze kunnen de vergaderingen van alle organen bijwonen en alle documenten opvragen.

De vergoeding van de bestuurders is ten laste van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 438. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen die van toepassing zijn op de mandaten in een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, bestaat er een onverenigbaarheid tussen het mandaat van bestuurder en de volgende ambten, functies of mandaten:

1° lid van een regering, zowel op federaal niveau als op niveau van de gewesten en gemeenschappen;
2° lid van een wetgevende vergadering, zowel op federaal niveau als op niveau van de gewesten en gemeenschappen;
3° lid van het Europees Parlement en van de Europese Commissie;
4° provinciegouverneur of adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant;

5° arrondissementscommissaris of adjunct-arrondissementscommissaris;
6° provinciegriffier;
7° lid van een bestuurs- of controleorgaan in of werknemer van een privaatrechtelijke rechtspersoon die activiteiten uitoefent in dezelfde beleidsdomeinen als de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging;
8° met behoud van de toepassing van artikel 436, eerste lid, werknemer van een aangesloten openbaar bestuur, of van een administratie die is belast met hetzij de uitoefening van het gewoon toezicht op de lokale besturen, hetzij de uitoefening van een specifiek toezicht op grond van de doelstellingen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

In afwijking van het eerste lid bestaat er geen onverenigbaarheid tussen het mandaat van bestuurder van een opdrachthoudende vereniging met private deelname en de volgende functies of mandaten: een lid van een bestuurs- of controleorgaan in of een werknemer van een privaatrechtelijke rechtspersoon die deelnemer is in dezelfde opdrachthoudende vereniging met private deelname.

Art. 439. De raad van bestuur waaraan beslissingsrecht is toegekend, is bevoegd voor alles wat niet uitdrukkelijk overeenkomstig deze titel of krachtens de statuten voorbehouden is aan een ander orgaan.

De raad van bestuur vertegenwoordigt de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging tegenover derden en in rechte als eiser of als verweerder.

Art. 440. De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. De bestuurders zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de taak die hun is opgedragen en zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen bij de normale uitoefening van hun bestuur.

Art. 441. Ten aanzien van de bestuurders zijn een aantal onverenigbaarheden bepaald.

Een bestuurder mag niet:
1° aanwezig zijn bij een beraadslaging of besluit over zaken waarbij hij een rechtstreeks belang heeft, of waarbij zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dit verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, afzettingen en schorsingen;
2° rechtstreeks of onrechtstreeks deelnemen aan overeenkomsten die met de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging zijn gesloten;
3° als advocaat, notaris of zaakwaarnemer optreden in rechtsgedingen tegen de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Het is hem verboden, in dezelfde hoedanigheid ten behoeve van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging te pleiten, raad te geven of op te treden in enige betwisting, tenzij dat kosteloos gebeurt;
4° optreden als raadsman van een personeelslid in tuchtzaken.

Art. 442. De vergaderingen van de raad van bestuur zijn niet openbaar. De gedetailleerde notulen met bijgevoegd het stemgedrag van de individuele leden en alle documenten waar in de notulen naar verwezen wordt, liggen ter inzage van de gemeenteraadsleden op het secretariaat van de aangesloten gemeenten, met behoud van de toepassing van de decretale bepalingen inzake de openbaarheid van bestuur.

Op verzoek van een raadslid vraagt het deelnemende bestuur om de notulen en alle stukken waarnaar in de notulen wordt verwezen, elektronisch ter beschikking te stellen. De vereniging stelt de gevraagde stukken elektronisch ter beschikking aan het deelnemende bestuur en het deelnemende bestuur bezorgt ze aan het raadslid.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de raadsleden wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Aan de vergaderingen van de raad van bestuur wordt deelgenomen door ten hoogste vijf rechtstreeks door verschillende gemeenten aangewezen afgevaardigden die lid zijn met raadgevende stem. De statuten vermelden de criteria die bepalend zijn voor de wijze van aanwijzing van die afgevaardigden, die altijd raadsleden zijn die in de betrokken gemeenten verkozen zijn op een lijst waarvan geen enkele verkozene deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen of aangesteld is als voorzitter van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 443. De bestuurders die op voordracht van de deelnemende gemeenten benoemd zijn, brengen minstens tweemaal per jaar tijdens een openbare vergadering van de gemeenteraad die hen heeft voorgedragen, verslag uit over de uitoefening van hun mandaat en ze verstrekken toelichting bij het beleid van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

In de gemeenten die geen bestuurder hebben voorgedragen of waarvan de voorgedragen kandidaat niet is benoemd, wordt in dezelfde omstandigheden de toelichting verstrekt door de voorzitter van de raad van bestuur of de door de voorzitter daartoe gedelegeerde bestuurder.

Art. 444. Het dagelijks bestuur kan door de raad van bestuur statutair worden toevertrouwd aan een directiecomité dat de leden uit zijn midden benoemt en dat ook belast is met de voorbereiding van de vergaderingen van de raad van bestuur.

Het totale aantal leden van het directiecomité in elke dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging bedraagt ten hoogste een derde van dat van de raad van bestuur. De meerderheid komt telkens toe aan de leden die op voordracht van de deelnemende gemeenten zijn benoemd.

Ieder lid van het directiecomité heeft één stem.

Een of meer leden van het leidinggevend personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kunnen met raadgevende stem zitting hebben in het directiecomité. Hun mandaat beïnvloedt het toegestane aantal leden niet.

Artikel 442, eerste lid, is van toepassing op de zittingen en notulen van het directiecomité.

Art. 445. In opdrachthoudende verenigingen die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn aangewezen als distributienetbeheerder kunnen regionale bestuurscomités met beslissingsbevoegdheid worden opgericht als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:
1° het is verantwoord door de geografische spreiding;
2° er worden geen directiecomité of regionale adviescomités opgericht;

3° netto leidt het tot een vermindering van het totale aantal bestuursleden in de verschillende organen van het intergemeentelijk samenwerkingsverband.

Aan de regionale bestuurscomités kunnen statutair bepaalde bevoegdheden worden toevertrouwd die alleen van belang zijn voor die geografische regio. Daarnaast kan de raad van bestuur bevoegdheden van beperkt regionaal belang delegeren. De regionale bestuurscomités kunnen echter nooit bevoegd zijn voor personeelsbeslissingen.

Elk lid van het regionaal bestuurscomité heeft één stem.

Artikel 442, eerste lid, is van toepassing op de zittingen en notulen van de regionale comités.

Artikel 438, 440 en 441 zijn van toepassing op de leden van de regionale bestuurscomités.

De regionale bestuurscomités zijn bestuursorganen als vermeld in artikel 463.

In elke dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kunnen adviescomités worden opgericht, als de doelstellingen meervoudig zijn, als niet aan alle aangesloten gemeenten het recht is toegekend kandidaat-bestuurders voor te dragen, of als de geografische spreiding het verantwoordt.

De leden van de regionale bestuurscomités en de adviescomités worden benoemd door de algemene vergadering op voordracht van de deelnemers. Artikel 436 is van toepassing op de voordracht van de leden van de regionale bestuurscomités. In elk geval hebben alle gemeenten die geen kandidaat hebben kunnen voordragen voor benoeming in de raad van bestuur, wel het recht om een of meer kandidaat-leden in de regionale bestuurscomités of adviescomités te benoemen.

In de adviescomités die opgericht worden op grond van meervoudige doelstellingen en die beperkt blijven tot het aantal doelstellingen, zijn uitsluitend de gemeenten vertegenwoordigd die belang hebben bij de betrokken doelstelling.

De leden van de adviescomités kunnen overeenkomstig de statutaire bepalingen ter zake vertegenwoordigers van belanghebbende derden als leden met stemrecht coöpteren.

Art. 446. Het voorzitterschap van de verschillende organen wordt altijd toevertrouwd aan en effectief uitgeoefend door een op voordracht van de deelnemende gemeenten benoemd lid van het orgaan, dat ook gemeenteraadslid is of burgemeester of schepen van een aangesloten gemeente.

De algemene vergadering wordt voorgezeten door de voorzitter van de raad van bestuur of zijn vervanger.

De werkingsmodaliteiten van de verschillende organen worden opgenomen in een bij de statuten gevoegd huishoudelijk reglement dat vastgesteld wordt door de oprichtingsvergadering en gewijzigd kan worden door een eenvoudige beslissing van het betrokken orgaan. De afgevaardigden, vermeld in artikel 442, vierde lid, tellen niet mee voor de berekening van een eventueel aanwezigheidsquorum.

Art. 447. De duur en de wijze van beëindiging van het mandaat van de leden van de verschillende organen in een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging worden statutair bepaald.

Alle mandatarissen zijn van rechtswege ontslagnemend bij verlies van hun openbaar mandaat, uitgezonderd in geval van algehele vernieuwing van de gemeenteraden. In dat geval wordt binnen de eerste drie maanden van het jaar dat volgt op dat van de verkiezingen, een algemene vergadering bijeengeroepen waarbij tot een algehele vervanging van de raad van bestuur wordt overgegaan, op voorwaarde dat de raden van de deelnemende besturen die de voordracht moeten doen, al in hun nieuwe samenstelling vergaderd hebben. Als dat niet het geval is, worden de betrokken nieuwe bestuurders benoemd door de algemene vergadering, vermeld in artikel 456, die ook kwijting verleent aan de bestuurders die het voorgaande boekjaar in functie waren en die tot dan de verantwoordelijkheid blijven dragen overeenkomstig artikel 440.

Art. 448. Om geldig te beraadslagen en te beslissen is een aanwezigheidsquorum vastgesteld op de gewone meerderheid van het aantal statutair bepaalde stemmen in elk orgaan, zowel globaal als in de groep van de deelnemende gemeenten. Van dat aanwezigheidsquorum kan statutair worden afgeweken voor een tweede vergadering die volgt op een onvoldoende samengestelde eerdere vergadering, en als het gaat om punten die voor de tweede keer op de agenda voorkomen.

Het eerste lid geldt niet voor statutenwijzigingen.

De voor de beslissingen vereiste meerderheid moet altijd bereikt zijn zowel globaal als in de groep van de gemeenten.

Art. 449. Met uitzondering van de vertegenwoordigers op de algemene vergadering kunnen de leden van de overige organen aan hun collega's van hetzelfde orgaan een schriftelijke volmacht geven om hen te vertegenwoordigen voor één welbepaalde vergadering van het orgaan in kwestie. De volmachtgever en de volmachtdrager moeten tot dezelfde categorie van deelnemers behoren. Niemand kan drager zijn van meer dan één volmacht.

Het mandaat van vertegenwoordiger op de algemene vergadering is onverenigbaar met het mandaatvan lid van een van de andere organen. De onverenigbaarheden, vermeld in artikel 438, zijn ook van toepassing op de vertegenwoordigers op de algemene vergadering.

Art. 450. De leden van de bestuursorganen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten. De algemene vergadering bepaalt het presentiegeld en, binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden die vastgesteld zijn door de Vlaamse Regering, de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van de dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging kunnen worden toegekend.

Jaarlijks wordt een per mandataris geïndividualiseerd overzicht van de vergoedingen en presentiegelden die in het in het voorbije boekjaar zijn ontvangen, bij de documenten gevoegd die aan de deelnemende gemeenten worden bezorgd, overeenkomstig artikel 456. Dat overzicht bevat, in voorkomend geval, ook de vergoedingen en presentiegelden die werden ontvangen vanwege de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen

waarin de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt, overeenkomstig artikel 476.

De overzichten, vermeld in het tweede lid, worden ook bezorgd aan de toezichthoudende overheid, vermeld in artikel 463.

Art. 451. De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, vanuit het oogpunt van deze titel en van de statuten, van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening, wordt uitgeoefend door een of meer commissarissen. Die worden benoemd door de algemene vergadering onder de leden van het Instituut der Bedrijfsrevisoren. Ze zijn onderworpen aan de wettelijke en reglementaire bepalingen die hun ambt en hun bevoegdheid regelen.

Onderafdeling 5. Werking

Art. 452. De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kan bij gemotiveerd besluit van de raad van bestuur leningen aangaan en giften of toelagen ontvangen.

De algemene vergadering of de door haar daartoe gemachtigde raad van bestuur van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging stelt de tarieven vast, met naleving van de wettelijk voorgeschreven formaliteiten.

De dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging kan gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening over te gaan tot de onteigeningen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van haar statutaire doelstellingen.

Art. 453. Het vaste gedeelte van het maatschappelijk kapitaal mag niet lager zijn dan het bedrag dat daarvoor voorgeschreven is voor de coöperatieve vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, en wordt voor een derde volgestort.

Het kapitaal wordt niet geïndexeerd en wordt vertegenwoordigd door aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

Immateriële inbrengen ter vertegenwoordiging van vermogensbestanddelen die niet volgens economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd, en inbrengen in natura worden gewaardeerd op grond van een verslag van de revisor en worden vertegenwoordigd door respectievelijk winstbewijzen en aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

De deelnemers kunnen uitsluitend worden vergoed voor hun inbreng en zijn alleen aansprakelijk voor hun inbreng.

Bij de statuten wordt een register gevoegd waarop iedere deelnemer is vermeld, met aanduiding van de aandelen en de winstbewijzen die aan hem zijn toegekend.

Art. 454. In de opdrachthoudende vereniging met private deelname is een inbreng van privaatrechtelijke personen toegestaan als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
1° de inbreng kan geen controle of blokkerende macht opleveren;
2° de privaatrechtelijke personen kunnen geen beslissende invloed op de vereniging uitoefenen;
3° de gezamenlijke inbreng van de privaatrechtelijke personen mag niet meer bedragen dan 49% van het totale maatschappelijk kapitaal.

Art. 455. De boekhouding wordt gevoerd overeenkomstig de wetgeving op de boekhouding van de ondernemingen en met naleving van de richtlijnen die de overheid uitvaardigt met betrekking tot de boekhoudkundige verrichtingen.

Art. 456. In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen worden de jaarrekeningen vastgesteld door de algemene vergadering in de loop van het eerste semester van het volgende boekjaar aan de hand van het verslag van de raad van bestuur en het verslag van de revisor. Samen met de uitnodiging worden die documenten ter beschikking gesteld van de deelnemende gemeenten, die het mandaat van hun afgevaardigde terzake bepalen.

De algemene vergadering verleent terzelfder tijd ook kwijting aan de bestuurders, de leden van de regionale bestuurscomités en de revisoren.

Art. 457. Als de jaarrekeningen niet worden vastgesteld overeenkomstig artikel 456, eerste lid, dan wordt, binnen een termijn van negentig dagen, een nieuwe algemene vergadering bijeengeroepen waaraan de gewijzigde rekeningen, overeenkomstig artikel 456, worden voorgelegd. Bij herhaalde niet-vaststelling wordt artikel 473 toegepast.

Art. 458. De jaarrekeningen worden, binnen een termijn van dertig dagen nadat de algemene vergadering ze heeft vastgesteld, door de bestuurders neergelegd bij de Nationale Bank van België, met de vermelding dat ze nog onderworpen zijn aan het bestuurlijk toezicht.

Binnen een termijn van dertig dagen wordt de Nationale Bank van België op de hoogte gebracht van het verstrijken van de termijn, vermeld in het eerste lid.

Art. 459. Als ten gevolge van geleden verlies het netto-actief van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging gedaald is tot minder dan de helft van het vaste gedeelte van het kapitaal, komt de algemene vergadering bijeen binnen een termijn van ten hoogste zestig dagen nadat het verlies is vastgesteld, om te beraadslagen en te beslissen over een saneringsplan dat de raad van bestuur heeft opgesteld.

De raad van bestuur verantwoordt zijn voorstellen in dat saneringsplan dat uiterlijk drie weken voor de algemene vergadering aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid wordt voorgelegd, samen met de oproepingsbrief en alle bijbehorende documenten waaruit de noodzaak van het saneringsplan blijkt.

De algemene vergadering beslist onder de voorwaarden, vermeld in artikel 429. Als het saneringsplan niet of in onvoldoende mate wordt aanvaard, kan artikel 473 worden toegepast.

Art. 460. De raad van bestuur stelt binnen een termijn van drie maanden na de goedkeuring van de statuten van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging en na onderhandelingen overeenkomstig de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en de uitvoeringsbesluiten ervan, een rechtspositieregeling en een deontologische code op, met inachtneming van de beginselen van behoorlijk bestuur, en in voorkomend geval, een arbeidsreglement overeenkomstig de wettelijke bepalingen die gelden voor het contractuele personeel.

De rechtspositieregeling en het arbeidsreglement worden meegedeeld aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid.

De raad van bestuur van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is bevoegd voor alle personeelsaangelegenheden, maar kan alle aangelegenheden die betrekking hebben op de uitvoering van de rechtspositieregeling, de deontologische code en het arbeidsreglement, in het kader van het individuele personeelsbeheer, verder delegeren.

Art. 461. In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen legt de raad van bestuur aan de jaarvergadering, die telkens plaatsvindt in de loop van het eerste werkingsjaar na het jaar waarin verkiezingen voor de algehele hernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, een evaluatierapport voor over de werking van de vereniging. Dat rapport bevat een nieuw ondernemingsplan voor de komende zes jaar of een gemotiveerd voorstel om het samenwerkingsverband te beëindigen met inachtneming van de statutair bepaalde rechten van de deelnemers. De eerste evaluatieperiode kan korter zijn dan zes jaar, gelet op de datum van oprichting.

Alle deelnemers ontvangen dat rapport uiterlijk zes weken voor de datum van de jaarvergadering en bepalen het mandaat van hun vertegenwoordiger.

Art. 462. De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rapporteert aan de Vlaamse Regering over haar werking. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud, de periodiciteit en de wijze van rapportering. Die rapportering heeft niet tot gevolg dat een termijn om toezicht als vermeld in hoofdstuk 4, uit te oefenen, een aanvang neemt.

Hoofdstuk 4. Bestuurlijk toezicht

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 463. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:
1° intergemeentelijke overheid: de bestuursorganen van de projectvereniging of dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging die een beslissing nemen;
2° toezichthoudende overheid: de Vlaamse Regering.

Art. 464. Met behoud van de toepassing van andersluidende bepalingen beperkt de toezichthoudende overheid zich bij de uitoefening van het toezicht, vermeld in deze titel, tot een toetsing aan het recht en aan het algemeen belang, namelijk aan elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang, vermeld in artikel 391.

Art. 465. De toezichthoudende overheid kan bij de intergemeentelijke overheid alle documenten en inlichtingen opvragen of die ter plaatse raadplegen. Ze bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin de gegevens worden verstrekt.

Art. 466. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de communicatie tussen de intergemeentelijke overheid, de toezichthoudende overheid en, in voorkomend geval, de indiener van de klacht moet verlopen. Buiten de gevallen waarin een intergemeentelijke overheid krachtens deze titel de toezichthoudende overheid van besluiten op de hoogte moet brengen, heeft de verzending van een beslissing aan de toezichthoudende overheid niet tot gevolg dat de termijn om het toezicht uit te oefenen een aanvang neemt.

Op straffe van nietigheid wordt het besluit dat in het kader van het toezicht wordt genomen, uiterlijk de laatste dag van de voorgeschreven termijn verzonden.

Afdeling 2. Algemeen bestuurlijk toezicht op de intergemeentelijke overheid

Art. 467. Met behoud van de toepassing van artikel 468 en 469 kan de toezichthoudende overheid besluiten van de intergemeentelijke overheid ambtshalve opvragen.

Bij ontvangst van een klacht vraagt de toezichthoudende overheid het besluit en het bijbehorende dossier op.

Art. 468. De voorzitter van de raad van bestuur van de dienstverlenende en van de opdrachthoudende vereniging maakt via de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid, een lijst bekend van de besluiten van de bestuursorganen van de intergemeentelijke overheid met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden.

De lijst, vermeld in het eerste lid, wordt bekendgemaakt binnen tien dagen nadat de besluiten genomen zijn.

De webtoepassing van de intergemeentelijke overheid vermeldt:
1° de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de besluiten die op de lijst zijn vermeld;
2° de datum van bekendmaking van de lijst, vermeld in het eerste lid;
3° de mogelijkheid om klacht in te dienen bij de toezichthoudende overheid.

Art. 469. De voorzitter van de raad van bestuur van de intergemeentelijke overheid maakt de volgende besluiten en de inhoud ervan bekend via de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid:
1° de besluiten van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen betreffende de rechtspositieregeling van het personeel, vermeld in artikel 460;
2° de voorstellen van de raad van bestuur van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen in verband met het saneringsplan overeenkomstig artikel 459;
3° de code van goed bestuur, na goedkeuring door de algemene vergadering van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen.

De bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vindt plaats binnen tien dagen nadat het besluit genomen is.

Met behoud van de bepalingen van dit decreet, kan de Vlaamse Regering bepalen welke besluiten en stukken bekendgemaakt moeten worden en bepaalt ze voor alle besluiten en stukken hoe lang ze minimaal via de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid raadpleegbaar moeten blijven.

Art. 470. §1. De Vlaamse Regering beschikt over dertig dagen om de uitvoering van de besluiten van de intergemeentelijke overheid te vernietigen en om de intergemeentelijke overheid daarvan op de hoogte te brengen. Als het om een besluit gaat dat overeenkomstig artikel 469 bekendgemaakt moet worden via de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid, wordt de termijn op vijftig dagen gebracht.

§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag nadat de toezichthoudende overheid op hoogte gebracht is van de bekendmaking op de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 468. Voor de besluiten, vermeld in artikel 469, start de termijn, vermeld in paragraaf 1, op de dag nadat de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht is van de bekendmaking van het besluit op de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid. Als de

intergemeentelijke overheid een projectvereniging is, start de termijn, vermeld in paragraaf 1, op de dag die volgt op het nemen van het besluit.

§3. Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een periode van dertig dagen, die volgt op de dag van de bekendmaking op de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 468, of van de besluiten, vermeld in artikel 469.

§4. De termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om het bestuurlijk toezicht uit te oefenen, wordt gestuit door de verzending van een klacht aan de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3. Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de verzending van de klacht.

§5. De termijn, vermeld in paragraaf 1, wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid van het besluit van de intergemeentelijke overheid overeenkomstig artikel 467, eerste of tweede lid.

Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§6. De intergemeentelijke overheid verzendt het besluit dat door de toezichthoudende overheid is opgevraagd binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de dag van de verzending van de opvraging.

Als de intergemeentelijke overheid het gevraagde besluit niet verzendt aan de toezichthoudende overheid binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de toezichthoudende overheid na het verstrijken van die termijn een herinnering aan de intergemeentelijke overheid. De herinnering verwijst uitdrukkelijk naar de gevolgen, vermeld in het derde lid.

Een nieuwe termijn van dertig dagen gaat in op de dag na de verzending van de herinnering. Als het gevraagde besluit niet wordt verzonden aan de toezichthoudende overheid binnen die nieuwe termijn, is het opgevraagde besluit van rechtswege nietig. De toezichthoudende overheid brengt de intergemeentelijke overheid op de hoogte van die nietigheid.

Art. 471. Als een klacht wordt ingediend tegen een besluit van de intergemeentelijke overheid brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht op de hoogte van:

1° de ontvangst van de klacht, binnen tien dagen nadat ze ontvangen werd;

2° het verzoek van de toezichthoudende overheid aan de intergemeentelijke overheid om het besluit en het bijbehorende dossier te bezorgen, binnen tien dagen na dat verzoek;

3° het besluit van de toezichthoudende overheid over de ingediende klacht met vermelding van de motieven waarop het besluit is gebaseerd.

De toezichthoudende overheid brengt de betrokken intergemeentelijke overheid op de hoogte van haar definitieve antwoord aan de indiener van de klacht. Die mededeling wordt ter kennis gebracht op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur van de intergemeentelijke overheid.

In geval van stuiting van de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State, als vermeld in artikel 472, brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht met een aangetekende brief of op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering op de hoogte van de motieven van de toezichthoudende overheid om het besluit van de intergemeentelijke overheid waartegen de klacht was ingediend, niet te vernietigen, binnen tien dagen na het nemen van dat besluit of na het verstrijken van de termijn.

Art. 472. De termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State tegen een beslissing van de intergemeentelijke overheid wordt gestuit ten voordele van degene die een klacht indient bij de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht aangetekend wordt verzonden voor het verstrijken van de beroepstermijn en voor het verstrijken van de termijn om het toezicht uit te oefenen.

De stuiting duurt tot de indiener van de klacht de aangetekende verzending heeft ontvangen over het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven, als die aangetekende verzending de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State vermeldt. Die aangetekende verzending wordt geacht ontvangen te zijn bij de eerste aanbieding. Als de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State niet wordt vermeld, neemt de verjaringstermijn een aanvang vier maanden nadat de betrokkene op de hoogte is gebracht van de akte of van de beslissing met individuele strekking.

Afdeling 3. Dwangtoezicht

Art. 473. §1. De toezichthoudende overheid kan, na een schriftelijke ingebrekestelling, een of meer commissarissen gelasten ter plaatse te gaan om de gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging of om de maatregelen uit de voeren die in rechte zijn voorgeschreven.

De toezichthoudende overheid kan pas optreden na het verstrijken van de termijn, vermeld in de ingebrekestelling.

§2. Als een of meer commissarissen optreden, moeten ze vergoed worden door de personen die verzuimd hebben aan de ingebrekestelling gevolg te geven.

Hoofdstuk 5. Diverse bepalingen

Art. 474. Met behoud van de toepassing van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, kan voor gewestelijke aangelegenheden het Vlaamse Gewest de samenwerkingsverbanden, vermeld in deze titel, aan een eigen fiscaliteit onderwerpen.

Art. 475. Op de grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden waarvan Vlaamse gemeenten deel uitmaken op grond van verdragsrechtelijke overeenkomsten, wordt het toezicht uitgeoefend in onderling overleg tussen de Vlaamse Regering en de andere betrokken overheden. De bepalingen over de wijze waarop het toezicht uitgeoefend wordt, worden in voorkomend geval opgenomen in de statuten van de desbetreffende rechtspersoon. Die statuten worden aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voorgelegd overeenkomstig artikel 420, derde lid.

Art. 476. §1. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen kunnen dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen deelnemen in publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die zelf niet die rechtsvorm hebben aangenomen, op voorwaarde dat het maatschappelijk doel van die rechtspersonen

overeenstemt met de eigen doelstellingen en op voorwaarde dat de wetgeving van de overheidsopdrachten wordt nageleefd.

De beslissing tot deelneming, vermeld in het eerste lid, wordt genomen door de algemene vergadering op grond van een verslag dat de raad van bestuur heeft opgemaakt. In dat verslag worden de voor- en nadelen van de deelneming afgewogen en wordt aangetoond dat de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging zelf niet die voordelen kan bieden.

Tot de deelneming kan pas worden overgegaan nadat de beslissing van de algemene vergadering, vermeld in het tweede lid, is goedgekeurd overeenkomstig paragraaf 2.

De deelneming is onderworpen aan de voorwaarde dat aan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging minstens een mandaat van bestuurder wordt toegekend. Voor dat mandaat komt uitsluitend een bestuurder die benoemd is op voordracht van de gemeenten, in aanmerking.

§2. De beslissing van de algemene vergadering tot deelneming wordt samen met het verslag, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, binnen dertig dagen naar de Vlaamse Regering verstuurd. De Vlaamse Regering keurt de beslissing al dan niet goed.

Als de Vlaamse Regering binnen een termijn van honderd dagen hierover geen besluit heeft verstuurd naar de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, wordt ze geacht de beslissing tot deelneming goed te keuren.

§3. De vertegenwoordigers van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging brengen verslag uit in hun raad van bestuur.

De eventuele vergoedingen komen toe aan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Een uitzondering daarop vormen de presentiegelden die aan de bestuurder die door of namens een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is benoemd in die rechtspersonen worden toegekend.

De vertegenwoordigers van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging in de bestuursorganen van de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen waarin een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

§4. De beperking van de presentiegelden, vermeld in paragraaf 3, derde lid, is ook van toepassing op de vertegenwoordigers van de gemeenten in de bestuursorganen van bedrijven voor productie, vervoer en distributie van energie, waarin de gemeente rechtstreeks of onrechtstreeks participeert overeenkomstig artikel 180 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

Art. 477. Voor lokale pps-projecten als vermeld in het decreet van 18 juli 20013 betreffende publiek-private samenwerking, kunnen de samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid, op voorwaarde van bijzondere en omstandige motivering, zakelijke rechten vestigen op de onroerende goederen die behoren tot het openbaar domein, op voorwaarde dat de gevestigde zakelijke rechten niet kennelijk onverenigbaar zijn met de bestemming van die goederen.

Titel 4 De verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 478. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan een samenwerkingsverband oprichten met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met andere openbare besturen of met andere rechtspersonen dan rechtspersonen die winstoogmerk hebben. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan ook toetreden tot die samenwerkingsverbanden.

De samenwerkingsverbanden, vermeld in het eerste lid, zijn verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn.

Er bestaan vijf vormen van verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn, namelijk:
1° de welzijnsvereniging;
2° de autonome verzorgingsinstelling;
3° de ziekenhuisvereniging;
4° de vereniging voor sociale dienstverlening of de vennootschap voor sociale dienstverlening;
5° de woon-zorgvereniging of de woon-zorgvennootschap.

Hoofdstuk 2. De welzijnsvereniging

Art. 479. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan, om een van de opdrachten uit te voeren die aan de centra voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd en voor leidinggevende, staf-, expert- en managementfuncties, een vereniging oprichten ofwel met als enig lid het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zelf, ofwel met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met andere openbare besturen of met andere rechtspersonen dan rechtspersonen die winstoogmerk hebben.

In de gevallen waarin het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn geheel of gedeeltelijk een erkenning, vergunning of subsidiëring kan verkrijgen, worden de verenigingen, vermeld in dit hoofdstuk, voor het verkrijgen van die erkenning, vergunning of subsidiëring gelijkgesteld met een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De vereniging, vermeld in het eerste lid, draagt naast de benaming de vermelding "welzijnsvereniging" of de afkorting "WV" en heeft haar zetel in de gemeente die door een deelnemend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bediend wordt.

Art. 480. Het met redenen omklede besluit van de raad of raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de welzijnsvereniging en de statuten van de welzijnsvereniging, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

Het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het eerste lid, wordt aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waarin de zetel van de welzijnsvereniging gevestigd is, verzonden binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de dag van de verzending van het dossier naar de Vlaamse Regering.

Art. 481. De statuten van de welzijnsvereniging vermelden :
1° de benaming, de zetel en de duur van de welzijnsvereniging;

2° het doel of de doeleinden waarvoor ze is opgericht;
3° de nauwkeurige aanduiding van de deelgenoten, van hun inbreng, verbintenissen en bijdragen;
4° de voorwaarden tot toetreding en uittreding van de deelgenoten;
5° de bevoegdheid van de algemene vergadering en de wijze waarop die wordt bijeengeroepen, alsook de wijze waarop haar besluiten ter kennis van de leden en van derden worden gebracht;
6° de betrekkingen van de welzijnsvereniging met haar leden over de mededeling van de documenten die aan de algemene vergadering worden voorgelegd;
7° de bevoegdheden van de raad van bestuur, de wijze van benoeming en van afzetting van zijn leden, de regeling over de duur en het einde van het mandaat van de bestuurders, alsook de aansprakelijkheid van de bestuurders;
8° de na te komen regels voor de wijziging van de statuten;
9° de bestemming van het vermogen van de welzijnsvereniging als ze ontbonden zou worden;
10° het stemmenaantal in de verschillende bestuurs- en beheersorganen waarover elke deelgenoot beschikt;
11° de tegemoetkoming van de deelgenotenrechtspersonen in de tekorten van de welzijnsvereniging;
12° de wijze waarop het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte wordt gebracht van de agenda van de bestuurs- en beheersorganen van de welzijnsvereniging;
13° de wijze waarop de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte worden gebracht van de notulen van de vergaderingen van de raad van bestuur en het orgaan van dagelijks bestuur en alle documenten waarnaar verwezen wordt in de notulen. Die notulen en documenten worden, als een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat wil, in elk geval elektronisch ter beschikking gesteld.

De statuten worden in een authentieke akte vastgesteld.

Art. 482. De welzijnsvereniging bezit rechtspersoonlijkheid. Ze kan onder meer, onder dezelfde voorwaarden als de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, subsidies van de openbare besturen en schenkingen en legaten ontvangen alsook leningen aangaan.

Al de akten, facturen, aankondigingen, publicaties en andere stukken die uitgaan van de welzijnsvereniging, vermelden de benaming van de welzijnsvereniging met, onmiddellijk daarvoor of daarna, de leesbaar en voluit geschreven zinsnede: "vereniging van publiek recht onderworpen aan deel 3, titel 4, hoofdstuk 2, van het decreet over het lokaal bestuur", "welzijnsvereniging" of de initialen "WV".

Art. 483. Artikel 275 is van toepassing op de welzijnsvereniging met dien verstande dat "de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm" gelezen wordt "de welzijnsvereniging".

Art. 484. Artikel 299 is van toepassing op de welzijnsvereniging met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "over de aangestelde en waarnemende secretaris-directeur en de aangestelde en waarnemende financieel directeur van het lokaal bestuur en over de leidend ambtenaar van het autonoom gemeentebedrijf" als "over de leidend ambtenaar van de welzijnsvereniging";
2° "het autonoom gemeentebedrijf" als "de welzijnsvereniging".

Art. 485. Elke beslissing tot wijziging van de statuten, tot verlenging van de duur van de welzijnsvereniging of tot vrijwillige ontbinding ervan, is onderworpen aan het goedkeuringstoezicht, vermeld in artikel 480.

Die beslissingen, alsook de beslissing tot de toelating van andere deelgenoten dan privaatrechtelijke deelgenoten kunnen alleen genomen worden als alle deelgenoten daarmee vooraf instemmen. Bij een statutenwijziging is die instemming alleen vereist voor wijzigingen die een verzwaring van de verplichtingen of de vermindering van de rechten van de deelgenoten teweegbrengen.

Art. 486. In geval van wijziging van de doeleinden waarvoor de welzijnsvereniging is opgericht, kan elke deelgenoot zich uit de welzijnsvereniging terugtrekken door zijn ontslag in te dienen bij de raad van bestuur.

De deelgenoot, vermeld in het eerste lid, zal de tegenwaarde ontvangen van zijn eventuele inbreng in de welzijnsvereniging, geraamd volgens de boekhoudkundige waarde op het ogenblik van het ontslag. Hij kan evenwel de teruggave niet eisen van de betaalde bijdragen.

Art. 487. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn in de organen van de welzijnsvereniging vertegenwoordigd door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De leden, vermeld in het eerste lid, worden door de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen bij geheime stemming en in één enkele stemronde. Elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn beschikt daarbij over één stem. Bij staking van stemmen is de jongste kandidaat in jaren verkozen.

Als het mandaat van afgevaardigde in de bestuursorganen een einde neemt of bij een verhindering kunnen de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de lijst die het betreffende lid heeft voorgedragen, samen een kandidaat-lid aanwijzen, behalve als de vertegenwoordiger in de bestuursorganen van de vereniging was verkozen als jongste in jaren bij stakingvan stemmen.

Als de vervanging, vermeld in het derde lid, niet kan plaatsvinden of niet plaatsvindt binnen zestig dagen, wordt in de vervanging voorzien, overeenkomstig het tweede lid.

Het huishoudelijk reglement van het bevoegde orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bepaalt op welke wijze het de beslissingen van de welzijnsvereniging bespreekt.

Art. 488. De bepalingen van deel 2, titel 7, zijn van toepassing op de welzijnsvereniging, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "autonome gemeentebedrijven" als "welzijnsverenigingen";
2° "de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn" als "de besluiten van de algemene vergadering en de besluiten van de raad van bestuur".

De welzijnsvereniging bezorgt onmiddellijk na elke vergadering van de algemene vergadering en na elke vergadering van de raad van bestuur een lijst met de besluiten, met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden, aan de voorzitter van het vast bureau van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient waar de maatschappelijke zetel van de welzijnsvereniging zich bevindt, met het oog op de bekendmaking ervan op de webtoepassing van de gemeente, overeenkomstig artikel 284, §2.

De welzijnsvereniging bezorgt ook onmiddellijk na de behandeling ervan door de algemene vergadering haar beleidsrapporten aan de voorzitter van het vast bureau van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient waar de maatschappelijke zetel van de welzijnsvereniging zich bevindt, met het oog op de bekendmaking ervan op de webtoepassing van de gemeente overeenkomstig artikel 285, tweede lid.

De welzijnsvereniging bepaalt de regels voor het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole en de ondertekening van de girale betalingsorders.

Art. 489. De welzijnsverenigingen beschikken voor lokale pps-projecten als vermeld in het decreet van 18 juli 2003 betreffende publiek-private samenwerking, in het bijzonder over dezelfde bevoegdheid, vermeld in artikel 291 van dit decreet, om zakelijke rechten te vestigen op goederen van het openbaar domein.

Art. 490. Het ambt van provinciegouverneur is onverenigbaar met de hoedanigheid van lid van een raad van bestuur van de welzijnsvereniging.

Art. 491. §1. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2 en 3 zijn de personeelsleden van een welzijnsvereniging onderworpen aan dezelfde rechtspositieregeling en hetzelfde pensioenstelsel en aan dezelfde bepalingen van dit decreet als die welke van toepassing zijn op de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient waar de zetel van de welzijnsvereniging gevestigd is.

Het bevoegde orgaan van de welzijnsvereniging stelt de afwijkingen van de rechtspositieregeling vast, vermeld in het eerste lid, als het specifieke karakter van sommige diensten en instellingen van de welzijnsvereniging dat nodig maakt, en bepaalt de rechtspositieregeling voor de betrekkingen die onbestaand zijn op gemeentelijk vlak.

Er kan niet afgeweken worden van de tuchtregeling, vermeld in deel 2, titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 6.

Behalve in geval van gemotiveerde afwijking, kan aan geen enkel personeelslid van de welzijnsvereniging een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de secretaris-directeur van de gemeente met het hoogste aantal inwoners van de gemeenten die bediend worden door de deelnemende openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§2. Personeelsleden van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat deelgenoot is van een welzijnsvereniging als vermeld in dit hoofdstuk, kunnen door die welzijnsvereniging overgenomen worden.

Ongeacht de regels die van toepassing zijn bij bevorderingen, worden die personeelsleden met hun graad of met een gelijkwaardige graad en in hun hoedanigheid overgeplaatst. Ze behouden de bezoldiging en de geldelijke anciënniteit die zij hadden of verkregen zouden hebben op grond van de rechtspositieregeling die van toepassing is op het ogenblik van de overname als ze in hun dienst van herkomst het ambt dat ze bij hun overplaatsing bekleedden, verder hadden uitgeoefend.

De Vlaamse Regering kan de algemene regels tot vaststelling van de administratieve anciënniteit van die personeelsleden bepalen. De Vlaamse Regeing kan ook de voorwaarden

bepalen waaronder die personeelsleden weer in hun openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van herkomst kunnen worden opgenomen.

Op verzoek van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, van de welzijnsvereniging of van het betrokken personeelslid doet de provinciegouverneur die krachtens artikel 488 bevoegd is, uitspraak over elke betwisting betreffende de toepassing van deze paragraaf.

§3. Bij de overname van personeel dat in dienst is van een deelgenoot van de privésector, kan bedongen worden dat het personeel in dezelfde toestand behouden blijft wat betreft bezoldiging, anciënniteit, sociale zekerheid en verworven rechten.

De voorwaarden en modaliteiten van een eventuele regularisatie in vast verband kunnen door de Vlaamse Regering worden bepaald.

Art. 492. De bepalingen van deel 2, titel 4, zijn van toepassing op de welzijnsverenigingen, met uitzondering van hoofdstuk 3 en artikel 249, §3, artikel 256, 260, derde lid, artikel 262, §1, tweede lid, en artikel 264, tweede lid, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:

1° "gemeente" als "welzijnsvereniging";
2° "gemeente en openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "welzijnsvereniging";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "elke welzijnsvereniging";
4° "gemeenteraad" als "algemene vergadering";
5° "raadsleden" als "leden van de algemene vergadering";
6° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van het eerste lid op de welzijnsverenigingen.

Art. 493. §1. De boekhouding wordt gevoerd onder de verantwoordelijkheid en het toezicht van de raad van bestuur.

Het meerjarenplan en de aanpassingen ervan worden ter goedkeuring voorgelegd aan de algemene vergadering van de welzijnsvereniging.

De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor dat boekjaar.

§2. De algemene vergadering van de welzijnsvereniging spreekt zich uit over de vaststelling van de jaarrekening voor juni van het boekjaar dat volgt op het boekjaar waarop de rekening betrekking heeft.

Een afschrift van de vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de betrokken openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§3. De betrokken raden voor maatschappelijk welzijn kunnen advies uitbrengen over de jaarrekening van de welzijnsvereniging.

Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen advies verstuurd heeft aan de toezichthoudende overheid binnen een termijn van vijftig dagen, die ingaat op de dag na de

ontvangst van de jaarrekening door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, wordt hij geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

§4. Als de toezichthoudende overheid geen besluit heeft verzonden over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van honderdvijftig dagen, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht heeft van de bekendmaking van de jaarrekening van de welzijnsvereniging, met toepassing van artikel 285, tweede lid, en de welzijnsvereniging de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd.

Art. 494. De welzijnsvereniging is aansprakelijk voor de fouten die toegeschreven kunnen worden aan haar aangestelden of aan de organen, waardoor haar wil wordt uitgevoerd.

Door de bestuurders wordt geen persoonlijke verplichting aangegaan betreffende de verbintenissen van de welzijnsvereniging. Hun aansprakelijkheid is beperkt tot de vervulling van de aan hen gegeven opdracht en tot de in hun beheer bedreven fouten.

Art. 495. De duur van de welzijnsvereniging mag niet meer bedragen dan dertig jaar.

De welzijnsvereniging is van rechtswege ontbonden bij het verstrijken van de door de statuten vastgestelde duur als de verlenging niet vooraf beslist en goedgekeurd is.

Elke welzijnsvereniging legt in de loop van het eerste jaar na de volledige vernieuwing van de raden voor maatschappelijk welzijn een evaluatieverslag voor aan de raad voor maatschappelijk welzijn. Dat verslag omvat een evaluatie van de verzelfstandiging, waarover de raad voor maatschappelijk welzijn zich binnen drie maanden uitspreekt.

Art. 496. De Vlaamse Regering kan de ontbinding uitspreken van elke welzijnsvereniging die haar maatschappelijke opdracht te buiten gaat of niet verwezenlijkt. Ze kan dat ook doen als die haar wettelijke en statutaire verplichtingen niet naleeft.

Art. 497. De definitief geworden goedkeuringsbesluiten betreffende de welzijnsvereniging, vermeld in dit hoofdstuk, alsook de beslissing waarbij akte genomen wordt van het ontslag, vermeld in artikel 486, worden bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

De statuten en de eventuele wijzigingen daarvan worden in extenso bekendgemaakt in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad op kosten van de welzijnsvereniging.

Art. 498. Bij de ontbinding van de welzijnsvereniging kan elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn door de Vlaamse Regering gemachtigd worden om de goederen die op zijn grondgebied liggen, terug te kopen volgens de bepalingen, vermeld in de statuten, of bij gebrek daaraan, volgens de schatting van deskundigen.

Bij gebrek aan aanbieding van terugneming of aan machtiging worden die goederen openbaar verkocht, tenzij een andere deelgenoot van de welzijnsvereniging beslist ze tegen de prijzen van de schatting aan te kopen.

Hoofdstuk 3. De autonome verzorgingsinstelling

Art. 499. Een autonome verzorgingsinstelling is een vereniging voor maatschappelijk welzijn, opgericht met het oog op de exploitatie van een ziekenhuis of van een gedeelte van een ziekenhuis.

Al de akten, facturen, aankondigingen, publicaties en andere stukken die uitgaan van de autonome verzorgingsinstelling, vermelden de benaming van de vereniging met, onmiddellijk daarvoor of daarna, de leesbaar en voluit geschreven zinsnede "vereniging van publiek recht onderworpen aan deel 3, titel 4, hoofdstuk 3, van het decreet over het lokaal bestuur", "autonome verzorgingsinstelling" of de afkorting "A.V.".

Art. 500. In afwijking van artikel 487, eerste lid, kan maximaal een derde van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen stemgerechtigde bestuurders een deskundige zijn die geen lid is van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 501. Het stemmenaantal in de verschillende bestuurs- en beheersorganen waarover elke deelgenoot beschikt wordt verdeeld in verhouding tot ieders inbreng in de vereniging.

Als de openbare rechtspersonen niet beschikken over de meerderheid van de stemmen in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van de vereniging, vermeld in het eerste lid, wordt de tekortenregeling, vermeld in de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, zo toegepast dat voor de tekorten van de vereniging door elke openbare rechtspersoon wordt tegemoetgekomen in dezelfde verhouding als zijn inbreng in de vereniging tot de totale inbreng van alle deelgenoten. Als de openbare rechtspersonen beschikken over de meerderheid van de stemmen in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van de vereniging, blijft de tekortenregeling, vermeld in de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, onverkort gelden.

Ongeacht het aantal stemmen waarover het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beschikt in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van de vereniging, vermeld in het eerste lid, moet het zorgstrategisch plan, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, van de inrichting in kwestie goedgekeurd worden door de raad voor maatschappelijk welzijn. Als de openbare rechtspersonen minimaal een derde van de stemmen in de beheers- en bestuursorganen van de bedoelde vereniging vertegenwoordigen, moet, met behoud van de toepassing van het eerste lid, het budget worden goedgekeurd door de meerderheid van de openbare rechtspersonen. De statuten bevatten bepalingen in die zin.

Art. 502. Het bevoegde orgaan van de vereniging stelt de afwijkingen van de rechtspositieregeling, vermeld in artikel 491, §1, vast, als het specifieke karakter van sommige diensten en instellingen van de vereniging dat nodig maakt, en bepaalt de rechtspositieregeling voor de betrekkingen die onbestaand zijn op gemeentelijk vlak, alsook de rechtspositieregeling van het personeel van het ziekenhuis.

Art. 503. De bepalingen van hoofdstuk 2 zijn van toepassing op de autonome verzorgingsinstelling, met uitzondering van artikel 488, tweede lid, voor de beleidsrapporten, en artikel 488, derde lid, en artikel 493, met dien verstande dat het woord "welzijnsvereniging" wordt gelezen als "autonome verzorgingsinstelling".

Hoofdstuk 4.Verenigingen van privaat recht met het oog op de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten: de ziekenhuisvereniging

Art. 504. Om een ziekenhuis of ziekenhuisgebonden activiteiten geheel of gedeeltelijk te exploiteren, kan een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, oprichten, al dan niet met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, of verenigingen, opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 of 3 van dit decreet, of andere openbare besturen, samen met een of meer andere rechtspersonen dan rechtspersonen die een winstoogmerk hebben.

De oprichting van de vereniging om een ziekenhuis geheel te exploiteren, vermeld in het eerste lid, is alleen mogelijk als voldaan wordt aan een van de volgende voorwaarden:

1° het ziekenhuis dat uitgebaat wordt door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, voldoet niet meer aan de voorwaarden die gesteld zijn om erkend te kunnen blijven als ziekenhuis;

2° de oprichting van bedoelde vereniging is noodzakelijk om het ziekenhuisaanbod van de regio te optimaliseren of om betere economische voorwaarden te realiseren.

De voorwaarde, vermeld in het tweede lid, 2°, blijkt ten minste uit de noodzaak om:

1° een gedifferentieerd aanbod te realiseren waarin meer zorgpakketten beschikbaar zijn, naadloos aansluitend bij de zorgbehoeften van de bevolking;

2° een voldoende schaalgrootte te bereiken om de vereiste ervaring en deskundigheid te garanderen binnen een bedrijfseconomisch efficiënte omgeving en met een optimale inzet van personele middelen en van deskundig beheer;

3° een multidisciplinaire aanpak mogelijk te maken die aansluit bij de intensifiëring van de zorgverlening en inzonderheid het toenemende technologische karakter ervan.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan om exploitatie van ziekenhuisdiensten of ziekenhuisgebonden activiteiten te exploiteren ook beslissen om lid te worden van een vereniging als vermeld in het eerste lid. In dat geval moet voldaan worden aan de procedure en de voorwaarden, vermeld in artikel 505, §1 eerste lid, artikel 506, 2° tot en met 11°, artikel 507, §1, artikel 508 en 509. De statuten van de vereniging vermelden dat ze aan iedereen die zich aanmeldt, de haar opgedragen dienstverlening verstrekt met respect voor zijn ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en ongeacht de inkomens-, verzekerbaarheids- of vermogenstoestand van de betrokkene, ofwel alleen goederen of diensten levert aan de deelgenoten. In dat geval wordt in artikel 506, 7°, "het ingebrachte ziekenhuis" gelezen als "de ziekenhuisdienst in kwestie of de ziekenhuisgebonden activiteit".

Art. 505. §1. Het met redenen omklede besluit van de raad of raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de vereniging, vermeld in artikel 504, is onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

Het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het eerste lid, wordt binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het verzoek tot goedkeuring, verzonden aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waarin de zetel van de vereniging zich bevindt.

Voor het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering wordt verzonden, wordt het gemotiveerd advies van het beheerscomité ingewonnen, met behoud van de bevoegdheden van de medische raad.

§2. Bij de aanvragen van de goedkeuring, vermeld in paragraaf 1, wordt het ontwerp van de statuten van de vereniging gevoegd, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten

integraal deel van uitmaken. Bij de aanvraag tot goedkeuring worden ook de beslissingen van de eventuele deelgenoten tot deelname aan de vereniging gevoegd.

Uit het dossier dat wordt overgelegd om de goedkeuring te krijgen, moet blijken:

1° dat er een noodzaak bestaat voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om een samenwerkingsverband aan te gaan om de exploitatie van zijn ziekenhuis geheel of gedeeltelijk te kunnen blijven garanderen;

2° welke de ernstige redenen zijn die verantwoorden dat het samenwerkingsverband de vorm aanneemt van een vereniging zonder winstoogmerk;

3° dat het ontwerp van de statuten of van de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, bepalingen bevatten die ertoe strekken uitvoering te geven aan de verplichting de dienstverlening te verzekeren overeenkomstig artikel 506, 1°.

Art. 506. Met behoud van de toepassing van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, vermelden de statuten:

1° dat de vereniging tot doel heeft een ziekenhuis of een deel van een ziekenhuis te exploiteren of tot die exploitatie bij te dragen, waarin eenieder die zich aanmeldt, de nodige kwaliteitsverzorging tegen de beste kostprijs krijgt, met respect voor zijn ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en ongeacht de inkomens-, verzekerbaarheids- of vermogenstoestand van de betrokkene;

2° dat de vereniging wordt opgericht voor een periode die, behalve na een voorafgaande verlenging, niet langer mag zijn dan dertig jaar;

3° dat de toetreding, een statutenwijziging, een verlenging van de duur van de vereniging of de vrijwillige ontbinding van de vereniging alleen mogelijk is op voorwaarde dat alle deelgenoten daarmee vooraf instemmen en dat een beslissing over de algemene financiële regeling met de geneesheren, vermeld in artikel 130, §3, 4°, van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen van 7 augustus 1987, over de kosten ten laste van de patiënt of over de toegankelijkheid, vermeld in punt 1°, alleen mogelijk is als het voorstel drie vierde van de uitgebrachte stemmen krijgt;

4° dat voor beslissingen die ertoe strekken het zorgstrategisch plan goed te keuren of die betrekking hebben op de oprichting, de afschaffing, de plaats van organisatie van ziekenhuisdiensten, vermeld in de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen van 7 augustus 1987, op verzoek van de leden die over minstens een derde van de vertegenwoordigde stemmen beschikken, het voorstel van beslissing, aangevuld met de opmerkingen van de leden, binnen een maand opnieuw wordt besproken in het bevoegde orgaan van de vereniging;

5° dat een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich in de algemene vergadering alleen kan laten vertegenwoordigen door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, die elk maar één stem mogen uitbrengen, ongeacht de mogelijkheid om, als vertegenwoordigend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, voor bepaalde aangewezen zittingen een volmacht te verlenen aan een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat nog niet stemgerechtigd is;

6° dat de personen die in de algemene vergadering zitting hebben of die als bestuurders zitting hebben in de raad van bestuur van de vereniging zonder winstoogmerk, geen persoonlijke, familiale of zakelijke belangen mogen hebben die ingaan tegen het belang van de vereniging zonder winstoogmerk;

7° dat het stemmenaantal in de algemene vergadering en in de andere beheersorganen waarover elke deelgenoot beschikt, wordt bepaald in verhouding tot het aantal bedden of de omzet van het ingebrachte ziekenhuis in de vereniging en dat maximaal een derde van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen stemgerechtigde bestuurders deskundigen kunnen zijn die

geen lid zijn van de raad voor maatschappelijk welzijn. De verdeling van het stemmenaantal wordt in de statuten ingeschreven;

8° dat het mandaat van al de bestuurders beperkt is in duur en telkens van rechtswege eindigt op de eerste algemene vergadering van de vereniging die plaatsvindt nadat al de raden voor maatschappelijk welzijn van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die lid zijn van de vereniging, geïnstalleerd zijn;

9° dat een mandaat van bestuurder altijd hernieuwbaar is;

10° dat in geval van ontbinding van de vereniging of van ontslag van een of meer leden, de uittredende leden recht hebben op teruggave van wat er door elk van hen is ingebracht, in voorkomend geval in natura en in verhouding tot de inbreng;

11° dat elke deelgenoot het recht heeft de algemene vergadering samen te roepen.

Art. 507. §1. Elke beslissing van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als lid van een vereniging als vermeld in artikel 504, over de wijziging van de statuten, de vrijwillige ontbinding, de toetreding of uitsluiting van leden en de verlenging van de duur van de vereniging is onderworpen aan de toepassing van artikel 505, §1, eerste lid.

§ 2. De statuten bepalen dat als de verzorgingsinstelling die uitgebaat wordt door de vereniging, niet voldoet aan de verplichtingen, vermeld in het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen, in consensus een bemiddelaar wordt aangewezen. Bij gebrek aan consensus kan elke deelgenoot de provinciegouverneur van de provincie waar de zetel van de vereniging is gevestigd, verzoeken een bemiddelaar aan te wijzen. De bemiddelaar wordt alleen aangewezen als er in de organen van de vereniging geen overeenstemming bestaat over de vereiste maatregelen, vermeld in artikel 9 van het voormelde decreet. De bemiddelaar neemt met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van die organen. De bemiddelaar kan evenwel alleen aangewezen worden als de schending van het voormelde decreet ook een schending van artikel 506, 1°, van dit decreet is en de erkenning verleend of verlengd wordt gedurende maximaal één jaar wegens de schending van het voormelde decreet.

De bemiddelaar moet een voldoende opleiding gevolgd hebben en voldoende ervaring hebben in het beheer van openbare ziekenhuizen of openbare centra voor maatschappelijk welzijn en hij mag op geen enkele wijze, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks, bij het beheer van een betrokken verzorgingsinstelling betrokken zijn of betrokken geweest zijn. Als die bemiddelaar binnen een maand na zijn aanstelling geen overeenstemming kan bereiken omtrent de nodige maatregelen, stelt hij binnen een maand zelf een oplossing voor.

De Vlaamse Regering kan, met het oog op de afstemming op de uitvoering van het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen, nadere regels bepalen.

Art. 508. De oprichtingsakte van de vereniging zonder winstoogmerk waarvan een of meer openbare centra voor maatschappelijk welzijn lid zijn, en de akte waarbij een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of een rechtspersoon als vermeld in artikel 504, verklaart lid te willen worden van de vereniging en waarbij de vereniging die toetreding aanvaardt, regelen ook de inbreng van de oprichters of van het toetredende lid, waarbij inbreng gelijkgesteld wordt met het aantal bedden of de omzet, en de overname of de terbeschikkingstelling van het personeel met behoud van bezoldiging en geldelijke anciënniteit.

Art. 509. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn in de algemene vergadering en in de beheersorganen van de vereniging zonder winstoogmerk vertegenwoordigd door leden van hun raad voor maatschappelijk welzijn.

In afwijking van het eerste lid kan maximaal een derde van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen stemgerechtigde bestuurders een deskundige zijn die geen lid is van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Een of meer leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in de vereniging vertegenwoordigen, worden door de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen bij geheime stemming en in een enkele stemronde. Elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn beschikt daarbij over één stem. Bij staking van stemmen is de jongste kandidaat in jaren verkozen.

Het huishoudelijk reglement van het bevoegde orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bepaalt op welke wijze het openbaar centra voor maatschappelijk welzijn op de hoogte wordt gebracht van de agenda van de beheersorganen van de vereniging. Het bepaalt ook op welke wijze de beslissingen van de vereniging worden besproken in het bevoegde orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 510. Een vereniging, opgericht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3, is met instemming van haar leden gerechtigd lid te worden van een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in artikel 504. De instemming van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die deelgenoot zijn in de vereniging, opgericht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3, is onderworpen aan de procedure en de voorwaarden, vermeld in artikel 504, tweede lid, artikel 505, §1, eerste en tweede lid, en artikel 506 tot en met 509, als het een ziekenhuis betreft, aan de voorwaarden, vermeld in artikel 505, §1, eerste lid, artikel 506, 2° tot en met 11°, artikel 507, §1, artikel 508 en 509, als het een ziekenhuisdienst of ziekenhuisgebonden activiteit betreft en op voorwaarde dat in die laatste gevallen de vereniging ofwel in haar statuten inschrijft dat ze aan eenieder die zich aanmeldt de haar opgedragen dienstverlening verstrekt met respect voor zijn ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en ongeacht de inkomens-, verzekerbaarheids- of vermogenstoestand van de betrokkene, ofwel alleen goederen of diensten levert aan de deelgenoten. In dat laatste geval wordt in artikel 506, eerste lid, 7°, "het ingebrachte ziekenhuis"gelezen als "de ziekenhuisdienst in kwestie of de ziekenhuisgebonden activiteit".

Hoofdstuk 5. De vereniging voor sociale dienstverlening of de vennootschap voor sociale dienstverlening.

Art. 511. §1. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan om sociale doeleinden te vervullen, met uitsluiting van de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten, lid worden van een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen.

Van die vereniging zijn minstens een of meer private rechtspersonen die geen winst nastreven, lid. Van de vereniging kunnen al dan niet een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 of 3, of andere openbare besturen lid zijn.

Het lidmaatschap bij wijze van oprichting of toetreding van de vereniging, vermeld in het eerste lid, is alleen mogelijk als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan :

1° de rechtsvorm is een bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering opgelegde voorwaarde voor de gehele of gedeeltelijke erkenning, vergunning of subsidiëring. In dat geval kan afgeweken worden van de voorwaarde dat minstens een of meer private rechtspersonen lid moeten zijn;

2° het bereiken van een bepaalde regionale bedekking of schaalgrootte is een bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering opgelegde voorwaarde voor de gehele of gedeeltelijke erkenning, vergunning of subsidiëring, als aan die voorwaarde door geen van de lokale openbare deelgenoten afzonderlijk kan worden voldaan;

3° het lidmaatschap van de vereniging maakt het voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn mogelijk om een nieuwe dienst aan te bieden. Als nieuw kan elke dienst worden aangemerkt waarvoor geen erkenning, vergunning of subsidie is verworven en die ook niet op een gestructureerde wijze aan het publiek wordt aangeboden.

In het geval, vermeld in het derde lid, 3°, is een goedkeuring van de Vlaamse Regering vereist. Om die goedkeuring te krijgen, toont het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan dat rekening gehouden met het bestaande aanbod, de nieuwe dienst optimaal past in de programmatie, en moet op grond van het onderzoek, vermeld in artikel 60, § 6, tweede en derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, bewezen worden wat de redenen zijn om de nieuwe dienst in samenwerking met private rechtspersonen aan te bieden.

§2. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan ook toetreden tot een vereniging als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als die uitsluitend door publiekrechtelijke rechtspersonen is opgericht. Overdracht of inbreng van een bestaande dienst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is in dat geval niet toegestaan.

Art. 512. Als overeenkomstig artikel 511 de goedkeuring van de Vlaamse Regering vereist is, wordt het besluit houdende goedkeuring of niet-goedkeuring van het met redenen omklede besluit van de raad of de raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of toetreding tot de vereniging of de vennootschap binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de dag van de verzending van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn verzonden.

Bij de aanvragen tot goedkeuring, als vermeld in het eerste lid, wordt het ontwerp van statuten van de vereniging gevoegd, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken. Bij de aanvraag tot goedkeuring worden ook de beslissingen van de eventuele deelgenoten tot deelname aan de vereniging gevoegd.

Art. 513. De statuten van de vereniging, vermeld in artikel 511, worden opgemaakt overeenkomstig de wetgeving over de gekozen rechtsvorm. Met behoud van de toepassing van die bepalingen vermelden de statuten nauwkeurig de deelgenoten, hun inbreng, hun verbintenissen en bijdragen, alsook de bestemming van het vermogen van de vereniging als die zou worden ontbonden, of van de inbreng in geval een lid ontslag neemt.

De statuten bepalen het stemmenaantal waarover elke deelgenoot beschikt in de verschillende bestuurs- en beheersorganen, rekening houdend met de inbreng van elke deelgenoot.

Art. 514. §1. De statuten van de vereniging bepalen op welke wijze het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte wordt gebracht van de agenda en de beslissingen van de beheersorganen van de vereniging en van het jaarverslag, de begroting en de rekeningen van de vereniging. De raad voor maatschappelijk welzijn regelt,

overeenkomstig de statuten van de vereniging, de eventuele overname of terbeschikkingstelling van het personeel met behoud van bezoldiging en geldelijke anciënniteit.

§2. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan in de organen van de vereniging alleen vertegenwoordigd zijn door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, die handelen volgens de instructies van de raad voor maatschappelijk welzijn door wie ze zijn aangewezen, en door deskundigen.

De raad voor maatschappelijk welzijn wijst de vertegenwoordigers aan en bepaalt in voorkomend geval de verhouding tussen de leden en de deskundigen, waarbij het aandeel van de deskundigen maximaal een derde kan zijn. De vertegenwoordigende leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden door de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen overeenkomstig artikel 509.

Het mandaat van de vertegenwoordigende leden van de raad voor maatschappelijk welzijn en van de deskundigen eindigt van rechtswege op de eerste algemene vergadering die plaatsvindt nadat de raden voor maatschappelijk welzijn van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die lid zijn van de vereniging, overeenkomstig artikel 68, §1 geïnstalleerd zijn. De statuten bevatten bepalingen in die zin.

Art. 515. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden, vermeld in artikel 511 tot en met 514, ook lid worden van een vennootschap met sociaal oogmerk.

Hoofdstuk 6. Verenigingen of vennootschappen van privaatrecht van woon- en zorgcentra. De woon-zorgvereniging of de woon-zorgvennootschap

Art. 516. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan met betrekking tot woon- en zorgcentra, in afwijking van hoofdstuk 5 van deze titel, en met uitsluiting van de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten, lid worden van een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen.

Van een vereniging zonder winstoogmerk, als vermeld in het eerste lid, moeten minstens een of meer private rechtspersonen die geen winst nastreven, lid zijn. Van die vereniging kunnen al dan niet één of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 of 3, andere openbare besturen of private rechtspersonen die geen winst nastreven, lid zijn.

Art. 517. §1. Het met redenen omklede besluit van de raad of raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de vereniging, vermeld in artikel 516, en de statuten van de vereniging, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

§2. Het dossier dat ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering wordt bezorgd, bevat ten minste:

1° een grondige motiveringsnota waarin de noodzaak om een private partner aan te trekken wordt aangetoond en de meerwaarde van de gekozen privaatrechtelijke rechtsvorm wordt aangetoond;

2° een duidelijk bestuursplan met omschrijving van de opdrachten van de vereniging en een toelichting bij de organisatie van de vereniging en eventuele rechten en plichten en waarborgen van de publieke en private partners;
3° een financieel plan voor zes jaar, met een omschrijving van de bedrijfsopdrachten, de financiële structuur en de in te zetten middelen en de controlemogelijkheden op de uitvoering;
4° een ontwerp van de statuten.

Uit het dossier, vermeld in het eerste lid, blijkt dat er in afdoende waarborgen wordt voorzien voor de continuïteit van de dienstverlening, de democratische controle, de beslissingsmacht en de vertegenwoordiging, het ideologische profiel en in voorkomend geval de prijszetting en het opnamebeleid.

De volgende bijkomende waarborgen zijn daarbij vereist:
1° de vereniging zonder winstoogmerk kan over de beslissingen aangaande de vaststelling van de criteria voor het opnamebeleid en de bepaling van de ligdagprijs alleen geldig beraadslagen en beslissen als twee derde van de deelgenoten aanwezig is, waaronder alle deelnemende openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De besluiten worden genomen met een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen;
2° een voorstel tot buitengerechtelijke ontbinding kan op zijn vroegst worden gedaan na een periode van zes jaar, die aanvangt de dag van de publicatie van de oprichtingsakte.

§3. Het besluit van de Vlaamse Regering wordt binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn verzonden.

Art. 518. Artikel 513, 514 en 515 zijn van overeenkomstige toepassing op de verenigingen, vermeld in dit hoofdstuk.

Deel 4. Specifieke bepalingen ten behoeve van de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966

Titel 1. De politieke organisatie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De gemeenteraad

Afdeling 1. De organisatie van de gemeenteraad

Art. 519. Artikel 4 tot en met 17 van dit decreet, met uitzondering van artikel 7, §6 en artikel 15, zijn van overeenkomstige toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 2. De werking van de gemeenteraad

Art. 520. Artikel 18 tot en met 39 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de gemeenteraad

Art. 521. Artikel 40 en 41 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 2. Het college van burgemeester en schepenen

Afdeling 1. De organisatie van het college van burgemeester en schepenen

Art. 522. Artikel 42, §2, artikel 44, 45, 47, 48 en 49, §4, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 523. Artikel 42, §1, §3, §4 en §5, artikel 43, 46 en 49, §1, §2 en §3, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 2. De werking van het college van burgemeester en schepenen

Art. 524. Artikel 50, 51, 54 en 55 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 525. Artikel 52 en 53 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen

Art. 526. Artikel 56 en 57 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 3. De burgemeester

Afdeling 1. De benoeming van de burgemeester

Art. 527. Artikel 58, §1, §2 en §3, eerste lid en tweede lid, artikel 59, 60, 61 en 62, eerste tot en met vijfde lid, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 528. Artikel 58, §3, tweede lid, en artikel 62, zesde en zevende lid, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 2. De bevoegdheden van de burgemeester

Art. 529. Artikel 63 tot en met 67 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 4. De raad voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De organisatie van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 530. Artikel 68 tot en met 70, artikel 72 en 73 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 531. §1. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bestuurd door een raad voor maatschappelijk welzijn die bestaat uit:
1° negen leden in de gemeenten met niet meer dan 15 000 inwoners;
2° elf leden in de gemeenten met 15 001 tot en met 50 000 inwoners;
3° dertien leden in de gemeenten met 50 001 tot en met 150 000 inwoners;
4° vijftien leden in de gemeenten met meer dan 150 000 inwoners.

Als het aantal leden van de gemeenteraad van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, minder bedraagt dan het aantal leden, vermeld in het eerste lid, wordt het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn teruggebracht tot het aantal leden van de gemeenteraad.

§2. Artikel 4, §3, van dit decreet is van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 532. Met behoud van de toepassing van artikel 17bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is artikel 5 van dit decreet van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 533. Om tot werkend lid van een raad voor maatschappelijk welzijn of tot opvolger te kunnen worden verkozen, moet iemand op de dag van de algehele verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn:
1° Belg of onderdaan van een andere lidstaat van de Europese Unie zijn, overeenkomstig artikel 7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
2° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;
3° ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend;
4° zich niet bevinden in een van de gevallen van onverkiesbaarheid, vermeld in artikel 58 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Artikel 58, tweede lid, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 is van toepassing als de inbreuken, vermeld in die bepaling, zijn gepleegd tijdens de uitoefening van een ambt binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of een gemeenteambt.

Art. 534. §1. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden,

door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn ten minste veertien dagen voor de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering. De installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn vindt plaats binnen de eerste vijf werkdagen van januari. Bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn vindt de installatievergadering van rechtswege plaats op de eerste werk dag van januari in het gemeentehuis om 20 uur. De secretaris-directeur brengt in dat geval voor de goede orde ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn de nieuw verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte.

Elke dag van de week, behalve zaterdag, zondag en wettelijke en decretale feestdagen, is een werkdag.

Als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens toch geldig is verklaard, worden de nieuw verkozen raadsleden door de benoemde voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn of, als die nog niet benoemd is, door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is.

Als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens ongeldig is verklaard en er een nieuwe verkiezing gehouden moet worden, worden de nieuw verkozen raadsleden door de benoemde voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn of, als die nog niet benoemd is, door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de nieuwe verkiezing definitief is.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 25bis, tweede lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt de installatievergadering voorgezeten door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

§3. De raad voor maatschappelijk welzijn onderzoekt de geloofsbrieven van de verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. De verkozen leden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van wie de geloofsbrieven zijn goedgekeurd, leggen, voor ze hun mandaat aanvaarden, in openbare vergadering de volgende eed af in handen van de voorzitter van de installatievergadering: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.". Als de voorzitter van de installatievergadering niet de benoemde voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is, legt die de eed af in handen van het oudste lid van de raad voor maatschappelijk welzijn.

§4. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die aanwezig zijn op de installatievergadering en die de eed niet afleggen, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§5. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die niet aanwezig zijn op de installatievergadering en die, nadat ze daartoe uitdrukkelijk zijn opgeroepen, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§6. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de persoon die de voorzitter vervangt, nalaat

de eed af te nemen van de verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de installatievergadering of, bij vervanging van een lid, na de installatievergadering uiterlijk op de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, wordt de eed afgenomen door een lid van het vast bureau volgens hun rangorde. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de persoon die de voorzitter vervangt, nalaat de eed af te nemen, noteert de secretaris-directeur de vervanging van de voorzitter in de notulen van de vergadering.

§7. De rangorde van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt tijdens de installatievergadering van de nieuwe raad voor maatschappelijk welzijn, onmiddellijk na de eedaflegging van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn vastgesteld. Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de hoogste anciënniteit neemt de hoogste rang in. Bij gelijke anciënniteit neemt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat bij de laatste volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn het hoogst aantal naamstemmen heeft behaald, de hoogste rang in. Bij een gelijk aantal naamstemmen neemt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van wie de lijst bij de laatste volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn de meeste stemmen heeft behaald de hoogste rang in. De opvolgers die na de installatievergadering als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn worden geïnstalleerd, nemen de rang in volgorde van hun eedaflegging in.

Art. 535. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt benoemd overeenkomstig artikel 25bis, eerste lid van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen daartoe kandidaten voordragen, waarvoor een gedagtekende akte van voordracht wordt voorgelegd aan de provinciegouverneur. Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ondertekend zijn door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen hebben deelgenomen, alsook door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-voorzitter zijn verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Een akte van voordracht die wordt voorgelegd na de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, is alleen ontvankelijk als ze ondertekend is door meer dan de helft van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, alsook door een meerderheid van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-voorzitter verkozen zijn.

Niemand kan meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod heeft in alle akten van voordracht de ongeldigheid tot gevolg van alle handtekeningen die in strijd met dit voorschrift zijn geplaatst. Een verkozene die meer dan één akte van voordracht ondertekent, kan voor de duur van de zittingsperiode van de raad voor maatschappelijk welzijn niet worden benoemd als voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet vertegenwoordigen of namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een mandaat bekleden in een vereniging of vennootschap als vermeld in deel 3, titel 4, of andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen. Als de betrokkene al een dergelijk mandaat bekleedt, vervalt dat van rechtswege.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die worden voorgedragen om hem op te volgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de

voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als de persoon die de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, wordt de voordracht van de eerstvolgende opvolger, vermeld in de akte, vervroegd. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 536.

De Vlaamse Regering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in het eerste lid. De Vlaamse Regering kan evenwel op elk moment om een nieuwe voordracht verzoeken.

Art. 536. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn het mandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst is, ontslag genomen heeft als voorzitter of als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn of overleden is, draagt de raad voor maatschappelijk welzijn een nieuwe kandidaat-voorzitter voor overeenkomstig artikel 535. Tot aan de benoeming wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het tweede en het derde lid.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is verplicht op de installatievergadering, met toepassing van het derde en het vierde lid, een vervanger aan te wijzen. Hij kan verschillende vervangers aanwijzen. In dat geval stelt hij een rangorde van de vervangers op.

Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is overeenkomstig artikel 74 wat betreft de vantoepassingverklaring op de raad voor maatschappelijk welzijn van artikel 27, wordt hij in de volgende volgorde vervangen :

1° door een of meer leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van de rangorde bepaald door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn;

2° door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van hun anciënniteit, eventueel met toepassing van de bepalingen, vermeld in het vierde lid.

Bij gelijke anciënniteit krijgt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn de voorkeur dat bij de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn de meeste naamstemmen heeft behaald. Als het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de meeste anciënniteit de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn in die gevallen niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap van de raad voor maatschappelijk welzijn waargenomen door een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, in volgorde van hun anciënniteit. Bij gelijke anciënniteit wordt het mandaat waargenomen door het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat bij de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn de meeste naamstemmen heeft behaald.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing. Als het niet gaat om een door het decreet opgelegde

verhindering, richt de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn verzoek tot vervanging wegens verhindering aan de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 537. Artikel 71 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, voor de overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn en zijn leden van artikel 8, 9, §3, artikel 10, 11, tweede en derde lid, artikel 12, 13 en 16 van dit decreet.

Art. 538. Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft, of dat overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger, die wordt aangewezen overeenkomstig artikel 17bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

De geloofsbrieven worden onderzocht overeenkomstig artikel 534, §3. De eed wordt afgelegd in openbare vergadering in de handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

Art. 539. §1. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn ontvangen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn presentiegeld voor hun aanwezigheid op vergaderingen van de raad voor maatschappelijk welzijn. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatsverplichtingen van de leden voor wie de raad voor maatschappelijk welzijn bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

§2. Het presentiegeld bedraagt voor de aanwezigheid op de raad voor maatschappelijk welzijn evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad.

Het presentiegeld bedraagt voor het bijwonen van de vergaderingen van het vast bureau en voor het bijwonen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst en voor de overige vergaderingen van de lijst, vermeld in paragraaf 1, maximaal evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad. Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen beslissing over het presentiegeld genomen heeft, bedraagt het presentiegeld evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad.

De raad voor maatschappelijk welzijn vermindert de presentiegelden van het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vult die vergoeding aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar

zelf om verzoekt. De secretaris-directeur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn stelt vast of aan de voorwaarden is voldaan.

De som van de presentiegelden, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de raad voor maatschappelijk welzijn kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat die kunnen worden terugbetaald.

§4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn bij de normale uitoefening van hun mandaat.

Art. 540. De raad voor maatschappelijk welzijn kent de eretitels toe aan de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, onder de voorwaarden die hij bepaalt.

Afdeling 2 De werking van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 541. Artikel 74 tot en met 76 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 3 De bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 542. Artikel 77 en 78 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 5. Het vast bureau

Afdeling 1. De organisatie van het vast bureau

Art. 543. Artikel 79 tot en met 83 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 544. §1. Overeenkomstig artikel 27bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is de oprichting van een vast bureau verplicht.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 27bis, §1, derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, telt het vast bureau, met inbegrip van zijn voorzitter :

1° drie leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met ten hoogste negen leden;
2° vier leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van elf of dertien leden;
3° vijf leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van vijftien leden.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is van rechtswege en met beraadslagende stem voorzitter van het vast bureau.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt bij zijn afwezigheid in het vast bureau in de volgende volgorde vervangen door :

1° de personen die hij met toepassing van artikel 535 als zijn vervanger heeft aangewezen;

2° het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de meeste anciënniteit, dat lid is van het vast bureau.

§3. De leden van het vast bureau kunnen tussentijds ontslag nemen uit dat orgaan zonder ontslag als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn te nemen. Een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat ontslag wil nemen als lid van het vast bureau, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het ontslag is definitief na de ontvangst van die kennisgeving door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn blijft deel uitmaken van het vast bureau tot zijn opvolger is geïnstalleerd.

Afdeling 2. De werking van het vast bureau

Art. 545. Met behoud van de toepassing van artikel 27bis, §2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is artikel 83 van dit decreet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, met uitzondering van de vantoepassingverklaring van artikel 52, 53 en 55.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het vast bureau

Art. 546. Artikel 84 tot en met 86 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 6. Het bijzonder comité voor de sociale dienst

Afdeling 1. De organisatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 547. Artikel 87 tot en met 108 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 548. In de gemeente Voeren en de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, zijn de voorzitter en de leden van het vast bureau van rechtswege ook de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 2. De werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 549. Artikel 109 tot en met 112 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 550. In de gemeente Voeren en de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, is artikel

545 van dit decreet van overeenkomstige toepassing op het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 551. Artikel 113 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 4. De bevoegdheden van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 552. Artikel 114 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 7. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen

Art. 553. Met behoud van de toepassing van artikel 77bis van de gemeentekieswet van 4 augustus 1932 en van artikel 18bis, 21 en 21bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is artikel 147 van dit decreet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 8. De mandatarissen (eretitels, rechtspositie, tucht, aansprakelijkheid, mandatendatabank).

Art. 554. Artikel 148 en 149 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

Art. 555. De Vlaamse Regering kan de eretitels van de burgemeester en van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn toekennen onder de voorwaarden die ze bepaalt. De gemeenteraad kan de eretitels van de schepenen toekennen onder de voorwaarden die hij bepaalt. De raad voor maatschappelijk welzijn kan de eretitels van de leden van het vast bureau toekennen onder de voorwaarden die hij bepaalt.

De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de burgemeester, de schepenen en de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 556. De burgemeester en de schepenen, uitgezonderd de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, krijgen van de gemeente een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn krijgt van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een wedde, vakantiegeld, eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding.

De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de burgemeester en van de schepenen omvatten de vergoeding voor hun opdracht als voorzitter of als lid van het vast bureau en, in voorkomend geval, als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn omvatten de vergoeding voor zijn opdracht als voorzitter van het vast bureau.

De Vlaamse Regering stelt het bedrag, de wijze van betaling en de toekenningsvoorwaarden van de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding, vermeld in het eerste lid, vast, rekening houdend met het inwonersaantal van de gemeente. De wedde van de burgemeester wordt uitgedrukt als een percentage van de parlementaire vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement, met uitsluiting van de forfaitaire onkostenvergoeding, de eindejaarspremie en het vakantiegeld. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is gelijk aan de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van een schepen van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend.

De uittredingsvergoeding, vermeld in het eerste lid, wordt toegekend binnen de volgende grenzen:

1° een maand uittredingsvergoeding per gepresteerd jaar, met een maximum van twaalf maanden;

2° de vergoeding wordt niet uitgekeerd aan een lid van de deputatie, een provinciegouverneur,een ambassadeur, een lid van het parlement, een lid van een gemeenschaps- of gewestregering, een minister of een staatssecretaris, een lid van het Grondwettelijk Hof en evenmin aan uittredende mandatarissen die een bezoldigd ambt hebben aanvaard in een internationale of parastatale instelling;

3° de uittredingsvergoeding vervalt als de betrokkene een beroepsinkomen verwerft. De betrokkene kan daarbij vragen om het verschil bij te passen als dat inkomen lager zou liggen dan de uittredingsvergoeding.

Art. 557. Artikel 150 tot en met 160 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren, met dien verstande dat voor de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in die bepalingen "voorzitter van het vast bureau" en "voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid" wordt gelezen als "voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Titel 2. De ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Art. 558. De bepalingen van deel 2, titel 2 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren, met uitzondering van artikel 179, derde lid.

Titel 3. De extern verzelfstandigde agentschappen

Art. 559. De bepalingen van deel 2, titel 3 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 4. De beleids- en beheerscyclus van de gemeente

Art. 560. De bepalingen van deel 2, titel 4 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 5. De werking van het lokaal bestuur

Art. 561. De bepalingen van deel 2, titel 5 van dit decreet zijn van overeenkomstige toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 6. De participatie van de burger

Art. 562. De bepalingen van deel 2, titel 6, van dit decreet zijn van overeenkomstige toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 7. Het bestuurlijk toezicht

Art. 563. De bepalingen van deel 2, titel 7 van dit decreet zijn van overeenkomstige toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 564. Het college van burgemeester en schepenen, heeft de opdracht toezicht en controle uit te oefenen op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Dat toezicht brengt het recht mee om alle instellingen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te bezoeken en ter plaatse kennis te nemen van alle akten, stukken en dossiers en om alle akten, stukken en dossiers op te vragen, met uitzondering van de dossiers die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van de cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen, en erover te waken dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet afwijkt van de wilsbeschikking van de schenkers en erflaters betreffende de wettelijk gevestigde lasten.

Het college van burgemeester en schepenen neemt per opdracht als vermeld in het eerste lid, een afzonderlijk besluit en wijst een of meer gemachtigden aan om het plaatsbezoek uit te voeren.

Het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin de opgevraagde akten, stukken en dossiers worden verstrekt, en op zijn verzoek wordt onmiddellijk een afschrift overhandigd.

Een door het college van burgemeester en schepenen afgevaardigde persoon is tot geheimhouding verplicht.

Art. 565. §1. Als het college van burgemeester en schepenen van oordeel is dat een besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 284, §2, eeste lid, 1° en 2°, en 285, tweede lid, het gemeentelijk belang en inzonderheid de financiële belangen van de gemeente schaadt, kan het tegen dat besluit beroep instellen bij de toezichthoudende overheid, behalve als het betrokken besluit al was goedgekeurd of vastgesteld door de gemeenteraad.

Het beroep, vermeld in het eerste lid, schorst de uitvoerbaarheid van het aangevochten besluit en wordt samen met een kopie van het bestreden besluit aan de toezichthoudende overheid verzonden. Dat beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van twintig dagen.

§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, derde lid, gaat in op de dag die volgt op de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de besluiten, vermeld in artikel

285, tweede lid, of van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 284, §2, eerste lid, 1° en 2°.

§3. De termijn, vermeld in paragraaf 1, derde lid, wordt gestuit door de opvraging door het college van burgemeester en schepenen bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waarbij het college van burgemeester en schepenen een bepaald besluit, het dossier, bepaalde documenten of inlichtingen over een bepaald besluit opvraagt. De Vlaamse Regering kan de wijze van opvraging bepalen. De opvraging mag geen betrekking hebben op dossiers die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van de cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen.

De termijn, vermeld in paragraaf 1, derde lid, gaat vervolgens opnieuw in op de dag die volgt op de verzending van alle gevraagde gegevens.

§4. Om ontvankelijk te zijn, moet het college van burgemeester en schepenen een kopie van dat beroep verzenden aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

§5. In afwijking van artikel 330, §2 gaat de termijn, vermeld in artikel 330, §1, in op de dag die volgt op de verzending van het beroep, dat samen met een kopie van het bestreden besluit wordt verzonden.

Die termijn, vermeld in het eerste lid, kan gestuit worden door het opvragen van het dossier, bepaalde documenten of inlichtingen bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De toezichthoudende overheid toetst het bestreden besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan het gemeentelijk belang.

Als het beroep ontvankelijk en gegrond is, vernietigt de toezichthoudende overheid het bestreden besluit en verzendt ze het besluit aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn binnen de termijn, vermeld in artikel 330, §1.

De toezichthoudende overheid verzendt een kopie van het vernietigingsbesluit aan het college van burgemeester en schepenen binnen de termijn, vermeld in artikel 330, §1.

Titel 8. Vrijwillige samenvoeging van gemeenten

Art. 566. De bepalingen van deel 2, titel 8, van dit decreet zijn niet van toepassing op de randgemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

Titel 9. Samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering

Art. 567. De bepalingen van deel 2, titel 9, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

Titel 10. Deelname van de gemeente in rechtspersonen

Art. 568. Artikel 388 tot en met 479 zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 569. Artikel 480 van dit decreet is van toepassing op de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een welzijnsvereniging of een autonome verzorgingsinstelling, is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van dat besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. De gemeenteraad verstuurt op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 570. Artikel 481 tot en met 504 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 571. Artikel 505 van dit decreet is van toepassing op de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een ziekenhuisvereniging is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van dat besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn, binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De gemeenteraad verstuurt op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 572. Artikel 506 tot en met 510 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 573. Artikel 511 van dit decreet is van toepassing op de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een vereniging of vennootschap voor sociale dienstverlening is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring naar het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

In het geval, vermeld in artikel 511, §1, derde lid, 3°, verstuurt de gemeenteraad op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 574. Artikel 512 tot en met 516 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 575. Artikel 517 van dit decreet is van toepassing op de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een woon-zorgvereniging of woon-zorgvennootschap is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van dat besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. De gemeenteraad verstuurt op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 576. Artikel 518 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Deel 5. Wijzigingsbepalingen

Art. 577. In artikel 4 van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds worden de woorden "en OCMW's" telkens opgeheven.

Art. 578. Artikel 12 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 579. In artikel 13 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 18 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "en aan elk OCMW" en de zinsnede "volgens de verhouding bepaald in artikel 12, en" worden opgeheven;

2° het woord "hun" wordt vervangen door het woord "haar".

Art. 580. In artikel 15 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "en van het OCMW, volgens de verhouding die bepaald werd overeenkomstig artikel 12 van dit decreet" opgeheven.

Art. 581. In artikel 17 van hetzelfde decreet worden de woorden "en van het OCMW" en de woorden "en het OCMW" opgeheven.

Art. 582. In artikel 19 van hetzelfde decreet worden de woorden "en OCMW's" opgeheven.

Deel 6. Slotbepalingen

Titel 1. Opheffingsbepalingen

Art. 583. Artikel 110 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vervangen bij het decreet van 14 juli 1998, wordt opgeheven.

Art. 584. Het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, laatst gewijzigd bij decreet van 13 mei 2016, wordt opgeheven.

Art. 585. De volgende bepalingen van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het laatst gewijzigd bij decreet van 24 juni 2016, worden opgeheven:

1° artikel 1 tot en met 4;
2° artikel 5, §1;
3° artikel 5, §2;
4° artikel 5, §3;
5° artikel 6;
6° artikel 7, §1;
7° artikel 7, §2 tot en met §6;
8° artikel 8, §1, eerste lid;
9° artikel 8, §1, tweede en derde lid;
10° artikel 8, §2 tot en met §4;
11° artikel 9;
12° artikel 10 tot en met 12;
13° artikel 13;
14° artikel 14 tot en met 37;
15° artikel 38;
16° artikel 39 tot en met 43;
17° artikel 44, §1, eerste lid;
18° artikel 44, §1, tweede lid;
19° artikel 44, §2;
20° artikel 44, §3 tot en met §6;
21° artikel 45, §1;
22° artikel 45, §2 tot en met §4;
23° artikel 46 tot en met 58;
24° artikel 59, §1;
25° artikel 59, §1bis;
26° artikel 59, §2, eerste lid;
27° artikel 59, §2, tweede lid;
28° artikel 60, §1;
29° artikel 60, §2;
30° artikel 60, §3;
31° artikel 61 tot en met 145;
32° artikel 146, §1, eerste en tweede lid;
33° artikel 146, §1, derde lid;
34° artikel 146, §2 en §3;
35° artikel 146, §4;
36° artikel 147, §1;
37° artikel 147, §2;
38° artikel 148, §1 en §2;
39° artikel 148, §3 en §4;
40° artikel 149 en 150;
41° artikel 151;
42° artikel 152 tot en met 163;

43° artikel 164;
44° artikel 165 tot en met 171;
45° artikel 172, eerste lid;
46° artikel 172, tweede lid;
47° artikel 172, derde tot en met vijfde lid;
48° artikel 173;
49° artikel 174;
50° artikel 175 tot en met 242;
51° artikel 243, eerste lid;
52° artikel 243, tweede en derde lid;
53° artikel 243, vierde lid;
54° artikel 243bis tot en met 272;
55° artikel 273, §1;
56° artikel 273, §2;
57° artikel 273, §3;
58° artikel 273, §4;
59° artikel 273, §5;
60° artikel 274, §1, eerste en tweede lid;
61° artikel 274, §1, derde tot en met vijfde lid;
62° artikel 274, §2;
63° artikel 274, §3;
64° artikel 274, §4 tot en met §6;
65° artikel 275;
66° artikel 276, eerste lid;
67° artikel 276, tweede en derde lid;
68° artikel 277 tot en met 289;
69° artikel 290;
70° artikel 291 tot en met 313.

Art. 586. De volgende bepalingen van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 3 juni 2016, worden opgeheven:

1° artikel 1 tot en met 4;
2° artikel 5, §1, eerste lid;
3° artikel 5, §1, tweede lid;
4° artikel 5, §2;
5° artikel 6 tot en met 9;
6° artikel 10, §1;
7° artikel 10, §2 tot en met §4;
8° artikel 11 tot en met 15;
9° artikel 16, §1;
10° artikel 16, §2 tot en met §5;
11° artikel 17;
12° artikel 18;
13° artikel 19 tot en met 21;
14° artikel 22;
15° artikel 23 tot en met 145;
16° artikel 146, §1 tot en met §3;
17° artikel 146, §4;
18° artikel 147, §1, eerste lid;
19° artikel 147, §1, tweede lid;
20° artikel 147, §1, derde lid;

21° artikel 147, §1, vierde lid;
22° artikel 147, §2;
23° artikel 148;
24° artikel 149, §1;
25° artikel 149, §2 tot en met §4;
26° artikel 150 tot en met 152;
27° artikel 153;
28° artikel 154 tot en met 165;
29° artikel 166;
30° artikel 167 tot en met 172;
31° artikel 173, eerste lid;
32° artikel 173, tweede lid;
33° artikel 173, derde tot en met vijfde lid;
34° artikel 174;
35° artikel 175;
36° artikel 176 tot en met 229;
37° artikel 230, eerste en tweede lid;
38° artikel 230, derde lid;
39° artikel 230, vierde en vijfde lid;
40° artikel 231 tot en met 285.

Art. 587. De volgende bepalingen van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van 24 juni 2016 worden opgeheven:

1° artikel 1 tot en met 14;
2° artikel 15, §1;
3° artikel 15, §2;
4° artikel 15, §3;
5° artikel 15, §4;
6° artikel 15, §5;
7° artikel 16;
8° artikel 17;
9° artikel 18 tot en met 56;
10° artikel 57;
11° artikel 58 tot en met 68.

Titel 2. Overgangsbepalingen

Hoofdstuk 1. Overgangsbepaling voor de politieke organisatie

Art. 588. Tot aan de installatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst en van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst gelden de volgende bepalingen:
1° een lid van het college van burgemeester en schepenen of als er geen college van burgemeester en schepenen is geïnstalleerd, een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen, in volgorde van rang neemt het mandaat van voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst op tot aan de verkiezing van een nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
2° de raad voor maatschappelijk welzijn vormt het bijzonder comité voor de sociale dienst tot aan de installatie van een nieuw bijzonder comité voor de sociale dienst.

In afwijking van het eerste lid, 1°, neemt in de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de

gemeente Voeren in die situatie een lid van het vast bureau, in volgorde van rang, het mandaat van voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst op tot aan de installatie van de nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Hoofdstuk 2. Overgangsbepalingen inzake de ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De secretaris-directeur, de financieel directeur en hun waarnemers

Art. 589. Als het ambt van gemeentesecretaris en het ambt van secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient door dezelfde persoon worden uitgeoefend, hetzij door zowel een aanstelling van de gemeenteraad als door een aanstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn, hetzij met toepassing van artikel 76, §3, 1°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 of artikel 75, §3, 1°, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt die persoon met behoud van zijn dienstverband van rechtswege aangesteld als secretaris-directeur bij de gemeente.

Als het ambt van financieel beheerder van de gemeente en het ambt van financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient door dezelfde persoon worden uitgeoefend, hetzij door zowel een aanstelling van de gemeenteraad als door een aanstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn, hetzij met toepassing van artikel 76, §3, 2°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 of artikel 75, §3, 2°, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt deze persoon met behoud van zijn dienstverband van rechtswege aangesteld als financieel directeur bij de gemeente.

Art. 590. Als de ambten van gemeentesecretaris en van secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, vacant zijn, vult de gemeenteraad het ambt van secretaris-directeur in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt de voorwaarden vast voor het ambt van secretaris-directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De secretaris-directeur wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

Als de ambten van financieel beheerder van de gemeente en van financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, vacant zijn, vult de gemeenteraad het ambt van financieel directeur in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt de voorwaarden vast voor het ambt van financieel directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De financieel directeur wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

Art. 591. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 589, §1, roept de gemeenteraad, als de titularis van het ambt van gemeentesecretaris en de titularis van het ambt van secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient verschillende personen zijn, of als maar een van beide ambten ingevuld is, de titularissen of, in voorkomend geval, de titularis, op om zich binnen dertig dagen kandidaat te stellen voor het ambt van secretaris-directeur. Na het verstrijken van

de termijn stelt het college van burgemeester en schepenen vast wie zich tijdig en ontvankelijk kandidaat heeft gesteld.

Als maar een van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat heeft gesteld, wordt die persoon bij het verstrijken van de termijn om zich kandidaat te stellen, met behoud van zijn dienstverband, van rechtswege aangesteld als secretaris-directeur bij de gemeente.

Als twee van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stellen, stelt de gemeenteraad uiterlijk op 1 augustus 2018 op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten, en op basis van een selectieprocedure vastgesteld door de raad, een van hen met behoud van zijn dienstverband aan als secretaris-directeur.

Als geen van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stelt, vult de gemeenteraad het ambt in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt de voorwaarden vast voor het ambt van secretaris-directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De secretaris-directeur wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 589, §2, roept de gemeenteraad, als de titularis van het ambt van financieel beheerder van de gemeente en de titularis van het ambt van financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient verschillende personen zijn, of als maar een van beide ambten ingevuld is, de titularissen, of, in voorkomend geval, de titularis op om zich binnen dertig dagen kandidaat te stellen voor het ambt van financieel directeur. Na het verstrijken van de termijn, stelt het college van burgemeester en schepenen vast wie zich tijdig en ontvankelijk kandidaat heeft gesteld.

Als maar een van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat heeft gesteld, wordt die persoon bij het verstrijken van de termijn om zich kandidaat te stellen, met behoud van zijn dienstverband van rechtswege aangesteld als financieel directeur bij de gemeente.

Als twee van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stellen, stelt de gemeenteraad uiterlijk op 1 augustus 2018 op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten, en op basis van een selectieprocedure vastgesteld door de raad, een van hen met behoud van zijn dienstverband aan als financieel directeur.

Als geen van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stelt, vult de gemeenteraad het ambt in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt voorwaarden vast voor het ambt van financieel directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De financieel directeur wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

Art. 592. §1. Als er op 1 augustus 2018 geen secretaris-directeur noch een waarnemend secretaris-directeur is, wordt met ingang van 1 augustus 2018 de persoon, vermeld in artikel 591, §1, eerste lid, met de meeste anciënniteit in de betrekking van secretaris,

van rechtswege aangesteld als waarnemend secretaris-directeur. Bij afwezigheid, verhindering of beëindiging van die waarneming, regelt de gemeenteraad de vervanging met behoud van de toepassing van artikel 594.

De waarnemend secretaris-directeur oefent alle bevoegdheden uit van de secretaris-directeur. Hij blijft in elk geval waarnemend secretaris-directeur gedurende de periode van 1 augustus 2018 tot aan de aanstelling van de secretaris-directeur door de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering volgend op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad.

§2. Als op 1 augustus 2018 er geen financieel directeur noch een waarnemend financieel directeur is, dan is met ingang van 1 augustus 2018 de persoon vermeld in artikel 591, §2, eerste lid, met de meeste anciënniteit in de betrekking van financieel beheerder, van rechtswege waarnemend financieel directeur. Bij afwezigheid, verhindering of beëindiging van deze waarneming, regelt de gemeenteraad, met behoud van de toepassing van artikel 594, de vervanging.

De waarnemend financieel directeur oefent alle bevoegdheden uit van de financieel directeur. Hij blijft in elk geval waarnemend financieel directeur gedurende de periode van 1 augustus 2018 tot aan de aanstelling van de secretaris-directeur door de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad.

Art. 593. §1. Als de gemeenteraad, met toepassing van artikel 591, §1, op 1 augustus 2018 geen secretaris-directeur heeft aangesteld, maakt de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad en met toepassing van artikel 591, §1, een keuze tussen de gemeentesecretaris en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, die zich overeenkomstig artikel 591, §1, kandidaat hebben gesteld.

Als de gemeenteraad geen oproep als vermeld in artikel 591, §1, heeft gedaan, doet de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad en met toepassing van artikel 591, §1, een oproep tot kandidaatstelling bij de gemeentesecretaris en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit artikel in dienst waren.

§2. Als de gemeenteraad, met toepassing van artikel 591, §2, op 1 augustus 2018 geen financieel directeur heeft aangesteld, maakt de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad en met toepassing van artikel 591, §2, een keuze tussen de financieel beheerder van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, die zich overeenkomstig artikel 591, §2, kandidaat hebben gesteld.

Als de gemeenteraad geen oproep als vermeld in artikel 591, §2, heeft gedaan, doet de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad en met toepassing van artikel 591, §2, een oproep tot kandidaatstelling bij de financieel beheerder van de gemeente en van het openbaar centrum voor

maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit artikel in dienst waren.

Art. 594. De adjunct-gemeentesecretaris is van rechtswege adjunct-secretaris-directeur van de gemeente. Hij wordt ingeschaald in de salarisschaal van adjunct-secretaris-directeur.

De gemeenteraad stelt de salarisschaal van de adjunct-secretaris-directeur vast. Die salarisschaal moet lager blijven dan de salarisschaal die voor de secretaris-directeur vastgesteld is.

De adjunct van de secretaris-directeur oefent het ambt, de taak en de bevoegdheid uit die de wetten en decreten aan de adjunct-gemeentesecretaris hebben toevertrouwd.

Art. 595. De secretaris-directeur oefent de taken en bevoegdheden uit die overeenkomstig artikel 58 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 en artikel 52 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra of overeenkomstig andere wettelijke of decretale bepalingen aan de gemeentesecretaris en aan de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

De financieel directeur oefent de taken uit die door of krachtens de wet of het decreet aan de gemeenteontvanger, aan de financieel beheerder van de gemeente, aan de ontvanger van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en aan de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

De directeurs, vermeld in het eerste en tweede lid, staan ten dienste van zowel de gemeente als van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient. De gemeenteraad regelt hun vervanging bij afwezigheid, verhindering en in geval van een vacature na 1 augustus 2018.

Art. 596. §1. De secretaris-directeur wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal van secretaris-directeur zoals die door de gemeenteraad wordt vastgesteld.

De salarisschaal van de secretaris-directeur is gelijk aan de salarisschaal van de gemeentesecretaris verhoogd met 30%.

De waarnemend secretaris-directeur, vermeld in artikel 592, §1, krijgt een waarnemingstoelage die gelijk is aan het verschil tussen het salaris dat hij bij een aanstelling in het ambt van secretaris-directeur zou ontvangen en het salaris dat de gemeentesecretaris respectievelijk de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kreeg.

§2. De financieel directeur wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal van financieel directeur zoals die door de gemeenteraad wordt vastgesteld.

De salarisschaal van de financieel directeur is gelijk aan de salarisschaal van de financieel beheerder verhoogd met 30%.

De waarnemend financieel directeur, vermeld in artikel 592, §2, krijgt een waarnemingstoelage die gelijk is aan het verschil tussen het salaris dat hij bij een aanstelling in het ambt van financieel directeur zou ontvangen en het salaris dat de financieel beheerder van de gemeente respectievelijk van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kreeg.

§3. Voor de ambten vermeld in paragraaf 1 en 2, en voor de adjunct- secretaris-directeur, vermeld in artikel 594, is de geldende rechtspositieregeling van de secretarissen, de adjunct-secretarissen en de financieel beheerders van overeenkomstige toepassing.

De lopende tuchtprocedures en evaluatieprocedures worden verder afgehandeld overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren voor de inwerkingtreding van dit artikel.

Art. 597. §1. De persoon, vermeld in artikel 591, §1, eerste lid, die niet wordt aangesteld als secretaris-directeur, wordt op persoonlijke titel en met behoud van de aard van zijn dienstverband en geldelijke anciënniteit aangesteld hetzij als adjunct-secretaris-directeur bij de gemeente, hetzij in een passende functie van niveau A bij de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient of bij een verzelfstandigde entiteit van de gemeente of vereniging van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient. Hij wordt aangesteld met behoud van de salarisschaal die hij kreeg als secretaris, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou krijgen na de inschaling in de passende functie.

§2. De persoon vermeld in artikel 591, §2, eerste lid, die niet wordt aangesteld als financieel directeur wordt op persoonlijke titel en met behoud van de aard van zijn dienstverband en geldelijke anciënniteit aangesteld hetzij als adjunct-financieel directeur bij de gemeente, hetzij in een passende functie van niveau A bij de gemeente of bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, of bij een verzelfstandigde entiteit van de gemeente of vereniging van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient. Hij wordt aangesteld met behoud van de salarisschaal die hij kreeg als financieel beheerder, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou krijgen na de inschaling in de passende functie.

§3. Tot en met 31 december 2023 wordt de persoon, vermeld in paragraaf 1 en 2, geacht te voldoen aan de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden die door de gemeenteraad worden vastgesteld voor respectievelijk de functie van secretaris-directeur of financieel directeur.

De gemeenteraad kan bepalen dat de persoon, vermeld in paragraaf 1 en 2, wordt opgenomen in een wervingsreserve. De gemeenteraad stelt de regels voor de wervingsreserve vast. De gemeenteraad bepaalt:

1° de maximale geldigheidsduur van de wervingsreserves, met inbegrip van eventuele verlenging;

2° de regels volgens dewelke de kandidaten hun opname in de wervingsreserve behouden of verliezen.

Afdeling 2. De gewestelijk ontvanger

Art. 598. §1. De gemeenten waar op 31 juli 2018 de functie van financieel beheerder zowel in de gemeente als in het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat die

gemeente bedient, wordt vervuld door een gewestelijke ontvanger kunnen beslissen de taak van financieel directeur te laten uitoefenen door een gewestelijke ontvanger. Zowel de gemeenteraad als de raad voor maatschappelijk welzijn neemt daarover een beslissing voor 31 juli 2018.

Die keuze geldt tot op het ogenblik dat de gemeenteraad een uitdrukkelijke beslissing heeft genomen om de taak van financieel directeur niet langer te laten uitoefenen door een gewestelijke ontvanger. Zolang een gemeente gebruikmaakt van een gewestelijke ontvanger, blijft ze bijdragen in de kosten ervan, volgens de regels die de Vlaamse Regering vaststelt.

§2. De gewestelijke ontvangers die in dienst zijn op 31 juli 2018, worden voor de wervingsprocedures van financieel directeur vrijgesteld van de diplomavereiste.

§3. Alle gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen bij plotse onbeschikbaarheid van de financieel directeur en met terugbetaling van de daaraan verbonden kosten voor de vervanging van de titularis een beroep doen op een gewestelijke ontvanger.

§4. Dit artikel blijft gelden tot er geen gewestelijke ontvangers meer in dienst zijn.

Afdeling 3. Tucht

Art. 599. Het vast bureau treedt op als tuchtoverheid voor de personeelsleden die vóór de inwerkingtreding van deel 2, titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 6 worden aangesteld.

Als het vast bureau met toepassing van artikel 85 de uitoefening van zijn bevoegdheid tot het aanstellen van personeel toevertrouwd heeft aan de secretaris-directeur, treedt de secretaris-directeur als tuchtoverheid op ten aanzien van de feiten die hij vaststelt of waarvan hij kennis heeft gekregen na de delegatie.

De tuchtvorderingen die op het moment van de inwerkingtreding van deel 2, titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 6, hangende zijn, worden verder afgehandeld overeenkomstig de bepalingen die vóór de inwerkingtreding van toepassing waren.

Afdeling 4. Organisatiebeheersing

Art. 600. Totdat een regeling wordt uitgewerkt met toepassing van artikel 217 tot en met 219 van dit decreet en uiterlijk tot en met 1 juli 2019 blijven de regelingen van toepassing die de gemeenten lokaal hebben uitgewerkt met toepassing van artikel 159 en 162 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005.

Totdat een regeling wordt uitgewerkt met toepassing van artikel 217 tot en met 219 van dit decreet en uiterlijk tot en met 1 juli 2019 blijven de regelingen van toepassing die de openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben uitgewerkt met toepassing van artikel 161 en 164 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 3. Overgangsbepalingen inzake de autonome gemeentebedrijven

Art. 601. Op het meerjarenplan 2020-2025 van het autonoom gemeentebedrijf zijn de volgende artikelen van overeenkomstige toepassing, met toepassing van artikel 241, ook al gebeurt de vaststelling al vóór 1 januari 2020:

1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255.

Art. 602. De Vlaamse Regering kan, op voorwaarde dat de gemeenteraad van de gemeente die het autonoom gemeentebedrijf heeft opgericht dat vraagt, de volgende artikelen al op 1 januari 2019 in werking laten treden bij bepaalde autonome gemeentebedrijven:
1° artikel 241, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257 en 263;
2° artikel 242.

Die autonome gemeentebedrijven stellen in het geval, vermeld in het eerste lid, in afwijking van 254, tweede lid, van dit decreet, in het eerste kwartaal van 2019, een eenjarig meerjarenplan vast voor 2019. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255 van dit decreet.

Bij die autonome gemeentebedrijven treedt artikel 241 van dit decreet, wat betreft de toepassing van artikel 258, 260, tweede lid, en artikel 261, in werking op 1 januari 2020.

Op die autonome gemeentebedrijven is artikel 243 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, behalve voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2019.

Op die autonome gemeentebedrijven is artikel 243 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Hoofdstuk 4. Overgangsbepalingen inzake de beleids- en beheerscyclus

Afdeling 1. De jaarrekening

Art. 603. De jaarrekening over 2018 van de gemeenten wordt vastgesteld door de gemeenteraad.

De jaarrekening over 2018 van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn.

Afdeling 2. De meerjarenplanning

Art. 604. Op het meerjarenplan 2020-2025 van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn de volgende artikelen van toepassing, ook als dat meerjarenplan al vóór 1 januari 2020 wordt vastgesteld:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255.

Op het budget voor 2019 en de budgetwijzigingen voor datzelfde jaar is artikel 259 van toepassing, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "het meerjarenplan of de aanpassing ervan" als "het budget of de budgetwijziging";
2° "het meerjarenplan" als "het budget".

In 2019 worden voor de toepassing van artikel 265 de woorden "binnen de limitatieve kredieten voor dat boekjaar in het meerjarenplan" gelezen als "binnen de limitatieve kredieten van het budget".

Op de aanpassingen van het meerjarenplan, de budgetten en de budgetwijzigingen van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is vanaf 1 januari 2019 artikel 249, §3, van overeenkomstige toepassing.

Art. 605. §1. De Vlaamse Regering kan, op voorwaarde dat zowel de gemeenteraad als de raad voor maatschappelijk welzijn dat vraagt, de volgende artikelen al op 1 januari 2019 in werking laten treden bij bepaalde gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255;
6° artikel 256;
7° artikel 257;
8° artikel 258;
9° artikel 263;
10° artikel 368, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263.

Artikel 606 is niet van toepassing op de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vermeld in het eerste lid.

Die besturen stellen, in afwijking van artikel 254, tweede lid, van dit decreet, uiterlijk in het eerste kwartaal van 2019, een eenjarig meerjarenplan vast voor 2019. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255 van dit decreet.

Bij die besturen treden de volgende artikelen van dit decreet dan in werking op 1 januari 2020:
1° artikel 260, tweede lid;
2° artikel 261;
3° artikel 368, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261.

Op die besturen zijn de volgende artikelen van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, met ingang van 1 januari 2019, niet langer van toepassing:
1° artikel 146;
2° artikel 147;
3° artikel 148;
4° artikel 149;
5° artikel 150;
6° artikel 151;

7° artikel 154;
8° artikel 155;
9° artikel 164;
10° artikel 174.

Op die besturen is artikel 172 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Op die besturen zijn de volgende artikelen van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn met ingang van 1 januari 2019 niet langer van toepassing:
1° artikel 145;
2° artikel 146;
3° artikel 147;
4° artikel 148;
5° artikel 149;
6° artikel 150;
7° artikel 151;
8° artikel 152;
9° artikel 153;
10° artikel 156;
11° artikel 157;
12° artikel 166;
13° artikel 175;
14° artikel 178.

Op die besturen is artikel 173 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn niet langer van toepassing, met ingang van 1 januari 2020.

§2. Als paragraaf 1 wordt toegepast op een gemeente waarin de gemeenteraad districten heeft opgericht, is paragraaf 1 van overeenkomstige toepassing op de inwerkingtreding van de bepalingen over de beleids- en beheerscyclus bij de districten van die gemeente.

Hoofdstuk 5. Overgangsbepaling over de werking van het lokaal bestuur

Art. 606. De lijst met de beknopte omschrijving van de besluiten en de reglementen en verordeningen van de gemeente, het autonoom gemeentebedrijf, het district en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, genomen tot en met 31 december 2018 blijft onderworpen aan de toepassing van de regels voor de bekendmaking, vermeld in artikel 186 en 252, §2, van het Gemeentedecreet, artikel 279 en 280 van het Gemeentedecreet, wat betreft de toepassing van artikel 186 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, artikel 295, §2, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, wat betreft de toepassing van artikel 252, §2, van het voormelde decreet en artikel 187 en 254, tweede lid, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 6. Overgangsbepaling voor het bestuurlijk toezicht

Art. 607. De besluiten van de gemeenteoverheden, de eengemeentezones, de meergemeentezones en de hulpverleningszones vermeld in artikel 248 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, de besluiten van de districtsoverheden, vermeld in artikel 295, §2, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, wat betreft de toepassing

van artikel 248 van het voormelde decreet, en de besluiten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 248 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, genomen tot en met 31 december 2018 blijven onderworpen aan de toepassing van de regels over het bestuurlijk toezicht die op dat ogenblik van kracht zijn.

Hoofdstuk 7. Overgangsbepaling inzake de fusies

Art. 608. §1. Samenvoegingen van gemeenten met als samenvoegingsdatum 1 januari 2019 blijven onderworpen aan de toepassing van artikel 58 tot en met 60 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016.

§2. Als twee of meerdere gemeenteraden principieel beslist hebben tot samenvoeging, overeenkomstig artikel 7 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, wijzen de gemeenteraden van de betrokken gemeenten met toepassing van artikel 346, eerste lid, in onderling overleg een van de secretaris-directeurs aan die optreedt als secretaris-directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau. Als de gemeenteraden voor 1 augustus 2018 geen secretaris-directeur-coördinator hebben aangeduid, dan wordt de gemeentesecretaris-coördinator, vermeld in artikel 8, eerste lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, van rechtswege aangeduid als secretaris-directeur-coördinator. Die secretaris-directeur-coördinator oefent de opdrachten uit die met toepassing van artikel 8, eerste lid, en artikel 39, eerste lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 aan de gemeentesecretaris-coördinator en aan de secretaris-coördinator van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Als twee of meerdere gemeenteraden principieel beslist hebben tot samenvoeging, overeenkomstig artikel 7 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, wijzen de gemeenteraden van de betrokken gemeenten met toepassing van artikel 346, tweede lid, in onderling overleg een van de financieel directeurs of gewestelijke ontvangers aan die optreedt als financieel directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau voor de coördinatie van de financiële aspecten van de samenvoeging. Als de gemeenteraden voor 1 augustus 2018 geen financieel directeur-coördinator hebben aangeduid, dan wordt de financieel beheerder-coördinator, vermeld in artikel 8, tweede lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, van rechtswege aangeduid als secretaris-directeur-coördinator. Die financieel directeur-coördinator oefent de opdrachten uit die met toepassing van artikel 8, tweede lid, en artikel 39, tweede lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 aan de financieel directeur-coördinator van de gemeente en aan de financieel directeur-coördinator van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

§3. Artikel 593 is niet van toepassing op de nieuwe gemeente die is opgericht met toepassing van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016.

In geval van een samenvoeging van gemeenten met als ingangsdatum 1 januari 2019 waarbij een of meerdere van de samengevoegde gemeenten geen secretaris-directeur hebben aangesteld, komen, bij de toepassing van artikel 358, ook de gemeentesecretaris en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in aanmerking voor het ambt van secretaris-directeur van de nieuwe gemeente en moeten ook zij worden opgeroepen.

In geval van een samenvoeging van gemeenten met als ingangsdatum 1 januari 2019 waarbij een of meerdere van de samengevoegde gemeenten geen financieel directeur hebben aangesteld, komen, bij de toepassing van artikel 361, ook de financieel beheerder van de gemeente en de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in aanmerking voor het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente en moeten ook zij worden opgeroepen.

Hoofdstuk 8. Overgangsbepalingen voor de intergemeentelijke samenwerking en OCMW-verenigingen

Art. 609. De besluiten van de intergemeentelijke overheden, vermeld in artikel 71 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, en de verenigingen en vennootschappen, vermeld in titel VIII van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, genomen tot en met 31 december 2018 blijven onderworpen aan de toepassing van de regels over het bestuurlijk toezicht die op dat ogenblik van kracht waren.

Art. 610. Verenigingen van gemeenten die niet zijn opgericht overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en die deelnemen in intercommunales die onder de toepassing vallen van dit decreet overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 13 februari 2014 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestgrensoverschrijdende intercommunales, treden uiterlijk op 1 juli 2019 uit die intercommunales. In afwijking van artikel 398 van dit decreet behouden ze tot die datum al hun rechten die aan hun deelneming verbonden zijn, en kunnen ze die rechten blijven uitoefenen en worden ze zoals de autonome gemeentebedrijven gelijkgesteld met gemeenten als vermeld in artikel 435 van dit decreet.

De uittreders, vermeld in het eerste lid, zijn geen schadevergoeding verschuldigd en de toepassing van artikel 427, derde lid, van dit decreet kan hen niet worden verplicht.

Art. 611. Op het meerjarenplan 2020-2025 van de welzijnsvereniging zijn de volgende artikelen van overeenkomstige toepassing, met toepassing van artikel 492, ook al gebeurt de vaststelling al vóór 1 januari 2020:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255.

Art. 612. De Vlaamse Regering kan, op voorwaarde dat de raden voor maatschappelijk welzijn die de welzijnsvereniging hebben opgericht dat vragen, de volgende artikelen al op 1 januari 2019 in werking laten treden bij bepaalde welzijnsverenigingen:
1° artikel 492, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
2° artikel 493, §1.

Die welzijnsverenigingen stellen dan, in afwijking van artikel 254, tweede lid, in het eerste kwartaal van 2019, een eenjarig meerjarenplan vast voor 2019. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255 van dit decreet.

Bij die welzijnsverenigingen treedt artikel 493, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en artikel 261, in werking op 1 januari 2020.

Op die welzijnsverenigingen is artikel 228, §1, eerste lid, eerste zin, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, behalve voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2019.

Op die welzijnsverenigingen is artikel 228, §1, eerste lid, eerste zin, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Titel 3. Inwerkingtreding

Art. 613. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2019, met uitzondering van de bepalingen waarvan de datum van inwerkingtreding in het tweede tot en met het zesde lid bepaald wordt.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op de tiende dag na de datum van bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad:
1° artikel 1;
2° artikel 2;
3° artikel 3;
4° artikel 585, punt 1°;
5° artikel 586, punt 1°;
6° artikel 589 tot en met artikel 598;
7° artikel 608, §2 en §3;
8° artikel 613.

De volgende artikelen van dit decreet treden met het oog op de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, in werking op 1 januari 2018:
1° artikel 4, §1 en §3, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente;
2° artikel 42, §1, eerste lid, en §2, wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
3° artikel 87, §1, eerste en derde lid, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal per gemeente te verkiezen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
4° artikel 118 wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen districtsraadsleden per district;
5° artikel 121, §1;
6° artikel 355 wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
7° artikel 519 wat betreft de toepassing van artikel 4, §1 en §3, inzake het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente;
8° artikel 522 wat betreft de toepassing van artikel 42, §2, inzake het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
9° artikel 523 wat betreft de toepassing van artikel 42, §1, eerste lid, inzake het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;

10° artikel 531 wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen raadsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn per gemeente;
11° artikel 547 wat betreft de toepassing van artikel 87, §1, eerste en derde lid, inzake het opstellen van een lijst van het aantal per gemeente te verkiezen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
12° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 355 inzake het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
13° artikel 585, 2° en 4°, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente
14° artikel 585, 17° en 19°, wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
15° artikel 585, 56°, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen districtsraadsleden per district;
16° artikel 585, 63°;
17° artikel 586, 2° en 4°, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend;
18° artikel 587, 8°, wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen.

De volgende artikelen van dit decreet treden met het oog op de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, in werking op 15 september 2018:
1° artikel 36 wat betreft de vorming van de fracties;
2° artikel 126 wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van de fracties;
3° artikel 353, §5, wat betreft de toepassing van 36 inzake de vorming van de fracties;
4° artikel 520 wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van de fracties;
5° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 353, §5, inzake de toepassing van 36 inzake de vorming van de fracties;
6° artikel 585, 15°, wat betreft de vorming van de fracties;
7° artikel 585, 66°, wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van fracties;
8° artikel 587, 6°, wat betreft de toepassing van 36 inzake de vorming van fracties.

De volgende artikelen van dit decreet treden met het oog op de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, in werking op 14 oktober 2018:
1° artikel 6, §1, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
2° artikel 7, §1 en §2, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad;
3° artikel 8 wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
4° artikel 43, §1, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de schepenen;
5° artikel 58, §1 tot en met §3, eerste lid, wat betreft de benoeming van de burgemeester;
6° artikel 59, tweede lid, wat betreft de benoeming van de burgemeester;
7° artikel 71 wat betreft de toepassing van artikel 8;

8° artikel 88 wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering van de gemeenteraad;
9° artikel 90, §1, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
10° artikel 91 wat betreft de verdeling van de zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten;
11° artikel 92 wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
12° artikel 98 wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
13° artikel 119 wat betreft de toepassing van artikel 6, §1 inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering en artikel 8 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
14° artikel 120 wat betreft de toepassing van artikel 7, §1 en §2 inzake de indiening van een akte van voordracht;
15° artikel 122 wat betreft de toepassing van artikel 43, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht;
16° artikel 147 wat betreft de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;
17° artikel 353, §1, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
18° artikel 353, §3, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, van de schepenen, van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
19° artikel 519 wat betreft de toepassing van artikel 6, §1, inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering, van artikel 7, §1 en §2, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad en van artikel 8 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
20° artikel 523 wat betreft de toepassing van artikel 43, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de schepenen;
21° artikel 527 wat betreft de toepassing van artikel 58, §1 tot en met §3, eerste lid, inzake de benoeming van de burgemeester, en artikel 59, tweede lid, inzake de benoeming van de burgemeester;
22° artikel 533;
23° artikel 534, §1, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
24° artikel 535 wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn;
25° artikel 537 wat betreft de toepassing van artikel 8 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
26° artikel 544, §2, eerste lid, wat betreft de verkiezing van het vast bureau;
27° artikel 547 wat betreft de toepassing van artikel 88 inzake het op de hoogte brengen van installatievergadering van de gemeenteraad, artikel 90, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, artikel 91 inzake de verdeling van de zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten, artikel 92 inzake de voordracht van de leden en de

kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst en artikel 98 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;

28° artikel 553 wat betreft de toepassing van artikel 147 inzake de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;

29° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 353, §1, inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering;

30° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 353, §3, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, van de schepenen en van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;

31° artikel 585, 6°, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;

32° artikel 585, 8° en 9°, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad;

33° artikel 585, 11°, wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;

34° artikel 585, 13°, wat betreft de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;

35° artikel 585, 21°, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de schepenen;

36° artikel 585, 24° tot en met 26°, wat betreft de benoeming van de burgemeester;

37° artikel 585, 29°, wat betreft de benoeming van de burgemeester;

38° artikel 585, 57°, wat betreft de toepassing van artikel 6, §1 en artikel 8 inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering en inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;

39° artikel 585, 60°, wat betreft de toepassing van artikel 7, §1 en §2, en artikel 43, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht;

40° artikel 586, 6°, wat betreft de indiening van de akte van voordracht van de kandidaat-werkende leden en de kandidaat-opvolgers van de raad voor maatschappelijk welzijn;

41° artikel 586, 9°, wat betreft het bijeenroepen van de installatievergadering;

42° artikel 586, 12°, wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;

43° artikel 586, 14°, wat betreft de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;

44° artikel 587, 2°, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;

45° artikel 587, 4°, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, van de schepenen, van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2020:

1° artikel 143 wat betreft de toepassing van artikel 249, §1 en §2, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;

2° artikel 241, eerste lid, wat betreft de toepassing van artikel 249, §1 en §2, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;

3° artikel 242;

4° artikel 249;
5° artikel 251;
6° artikel 253 tot en met artikel 258;
7° artikel 263;
8° artikel 368 wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263;
9° artikel 383 wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263;
10° artikel 492 wat betreft de toepassing van artikel 249, §1 en §2, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
11° artikel 493, §1;
12° artikel 559 wat betreft de toepassing van artikel 241, eerste lid, inzake de toepassing van artikel 249, §1 en §2, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
13° artikel 559, wat betreft de toepassing van artikel 242;
14° artikel 560, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en artikel 263;
15° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263;
16° artikel 570 wat betreft de toepassing van artikel 492 inzake de toepassing van artikel 249, §1 en §2, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263 en wat betreft de toepassing van artikel 493, §1;
17° artikel 585, 32° tot en met 38°;
18° artikel 585, 41°;
19° artikel 585, 43°;
20° artikel 585, 49°;
21° artikel 585, 51°, 52° en 69°, wat betreft de meerjarenplanning;
22° artikel 586, 16° tot en met punt 18°;
23° artikel 586, 20°;
24° artikel 586, 22°;
25° artikel 586, 24°;
26° artikel 586, 27°;
27° artikel 586, 29°;
28° artikel 586, 35°;
29° artikel 586, 38°;
30° artikel 587, 10° wat betreft de meerjarenplanning.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2021:
1° artikel 143 wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
2° artikel 241, eerste lid, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
3° artikel 260, tweede lid;
4° artikel 261;
5° artikel 368 wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
6° artikel 383 wat betreft de toepassing artikel 368 inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
7° artikel 492 wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
8° artikel 559 wat betreft de toepassing van artikel 241, eerste lid, inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
9° artikel 560 wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;

10° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
11° artikel 570 wat betreft de toepassing van artikel 492 inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
12° artikel 585, 46° en 47°;
13° artikel 585, 51° en 69°, wat betreft de vorm van de jaarrekening;
14° artikel 586, 32° en 33°;
15° artikel 587, 10°, wat betreft de vorm van de jaarrekening.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Inburgering,

Liesbeth HOMANS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Advies

Decreet lokaal bestuur

Brussel, 4 april 2017

SERV_20170404_lokaal_bestuur_ADV
Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Decreet lokaal bestuur

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur
Adviesvrager: Liesbeth Homans - Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding
Ontvangst adviesvraag: 27 februari 2017
Adviestermijn: Verlengd tot 3 april 2017
Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)
Goedkeuring raad: 4 april 2017

Contactpersoon: Wim Knaepen - wknaepen@serv.be

SERV
sterk door overleg

Mevrouw Liesbeth Homans
Viceminister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

Arenbergstraat 7
B-1000 BRUSSEL

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Wim Knaepen wknaepen@serv.be	SERV_BR_20170404_ADV_lokaal_bestuur_wk	4 april 2017

Adviesvraag lokaal bestuur

Mevrouw de minister

Met de geplande codificatie van de regelgeving inzake lokaal bestuur en de integratie en actualisering van de diverse wetteksten in één decreet, beoogt de Vlaamse regering meer stroomlijning en vereenvoudiging en meer transparantie en efficiëntie.

De SERV kan zich tevens scharen achter de belangrijkste inhoudelijke vernieuwingen die worden voorgesteld. Wel moet volgens de SERV met een aantal randvoorwaarden rekening worden gehouden om tot een succesvolle implementatie op het terrein te komen. Het gaat dan over maximale bestuurlijke en rechtszekerheid, de afstemmig met andere Vlaamse en federale regelgeving, een versterkt lokaal sociaal beleid en een goede begeleiding van de inwerkingtreding.

Daarnaast formuleert de SERV in zijn advies nog een aantal specifieke aandachtspunten.

Wij hopen, mevrouw de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

SERV_20170404_lokaal_bestuur_ADV
Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Inhoud

Krachtlijnen **387**
Advies **388**
1 Inleiding **388**
2 Algemene beoordeling **389**
3 Succesvoorwaarden **390**
3.1 Maximale bestuurlijke- en rechtszekerheid 390
3.2 Afstemming met Vlaamse en federale regelgeving 391
3.3 Een versterkt lokaal sociaal beleid 391
3.4 Een efficiënte begeleiding bij de inwerkingtreding 392
4 Specifieke aandachtspunten **392**

Krachtlijnen

Met de geplande codificatie van de regelgeving inzake lokaal bestuur en de integratie en actualisering van de diverse wetteksten in één decreet, beoogt de Vlaamse regering meer stroomlijning en vereenvoudiging en meer transparantie en efficiëntie.

De SERV kan zich tevens scharen achter de belangrijkste inhoudelijke vernieuwingen die worden voorgesteld, waaronder het streven naar een geïntegreerde aanpak van het lokaal sociaal beleid, de integratie van de beleidsplanning en –rapportering, de vermindering van het aantal bestuursmandaten en presentiegelden in intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, de vereenvoudiging van het bestuurlijk toezicht, de openheid en transparantie van het lokaal beleid en de digitalisering van de informatiestromen.

Wel zijn er volgens de SERV een aantal belangrijke randvoorwaarden waarmee rekening moet worden gehouden om tot een succesvolle implementatie op het terrein te komen:

- Het is uiteraard belangrijk dat het voorontwerp van decreet de juridische toets doorstaat om discussie en rechtsonzekerheid te vermijden.
- Er moet worden gezorgd voor een goede afstemming met andere Vlaamse regelgeving en met federale regelgeving.
- Juridische initiatieven om het lokaal sociaal beleid te versterken moeten ook inhoudelijk goed worden ingevuld en ondersteund.
- Het is belangrijk dat alle gemeenten de vooropgestelde datum van inwerkingtreding halen en dus om dit desgevallend laagdrempelig te faciliteren door bijvoorbeeld best practices te verspreiden.

Verder bevat dit advies nog een aantal specifieke aandachtspunten.

Advies

1 Inleiding

Met de geplande codificatie van de regelgeving inzake lokaal bestuur en de integratie en actualisering van de diverse wetteksten in één decreet, beoogt de Vlaamse regering meer stroomlijning en vereenvoudiging en meer transparantie en efficiëntie.

Het voorontwerp van decreet 'lokaal bestuur' reflecteert deze ambitie door:

- het onderbrengen van de organieke regels die de organisatie en de werking van de Vlaamse lokale besturen[1] regelen in één samenhangend decreet. Daarbij wordt uitvoering gegeven aan drie conceptnota's, nl. integratie van de OCMW's en de gemeentebesturen (15 mei 2016), hervorming van het bestuurlijk toezicht (27 mei 2016) en evaluatie van de beleids- en beheerscyclus en voorstellen tot bijsturing vanfa de planningsperiode 2019-2024 (15 juli 2016);
- de koppeling van de integratie van de organieke decreten aan een inperking en vereenvoudiging van de regels, waarbij kaderstellende organieke bepalingen die sturen op hoofdlijnen de regel moeten zijn;
- het streven naar organieke regels die de nodige ruimte bieden voor lokaal bestuur op maat van de gemeente (lokale autonomie);
- de koppeling aan een aantal andere doelstellingen waaronder de hervorming van het bestuurlijk toezicht en de evaluatie van de regels betreffende de beleids- en beheerscyclus.

De belangrijkste inhoudelijke vernieuwingen zijn de volgende:

- de maximale integratie van de gemeenten en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCWM's)waarbij er wel twee aparte rechtspersonen blijven bestaan. De integratie volgt vier sporen: op het politieke vlak, op het ambtelijke vlak op het vlak van planning en rapportering en tenslotte op het vlak van de verzelfstandigings- en samenwerkingsvormen:
  - op politiek vlak wordt ervoor geopteerd om de samenstelling, werking en bevoegdheden van de wetgevende en uitvoerende organen van de gemeente en het OCMW maximaal op elkaar af stemmen. Zo wordt de samenstelling van de gemeenteraad en die van de raad voor maatschappelijk welzijn in beginsel identiek en wordt de voorzitter van de gemeenteraad ook de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het vast bureau wordt voortaan het verplicht uitvoeringsorgaan van het OCMW, waarvan de samenstelling identiek is als deze van het college van burgemeester en schepenen en waarvan de burgemeester tegelijkertijd voorzitter is. De gemeente en OCMW blijven evenwel twee aparte rechtspersonen;
  - wat de integratie van de beleidsplanning en –rapportering betreft, wordt voorzien dat de gemeente en het OCMW geen afzonderlijke beleidsrapporten meer opmaken. Beide besturen delen hun beleidsrapporten en daardoor hun doelstellingen. In de beleidsrapporten zullen de kredieten voor de gemeente en die voor het OCMW nog wel afzonderlijk getoond worden. Het financieel evenwicht daarentegen zal op

[1] Het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW-decreet), het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 en het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking (decreet intergemeentelijke samenwerking.

geconsolideerd niveau beoordeeld worden, daar het niveau waarop de raad budgettaire autorisatie moet geven gevoelig wordt opgetrokken.

- de creatie van een decretaal kader met betrekking tot het organisatiebeheersingssysteem waarbinnen de lokale besturen zelf hun regels kunnen vastleggen;
- het goedkeuringstoezicht op de oprichting van autonome gemeentebedrijven en extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm wordt niet weerhouden. Het goedkeuringstoezicht op de jaarrekeningen wordt evenwel uitgebreid naar de die van de autonome gemeentebedrijven. Wat de interne verzelfstandiging betreft, worden de internverzelfstandigde agenschappen niet overgenomen, maar kunnen de besturen voortaan zelf een regeling op maat uitwerken;
- het zogenaamde substitutierecht, het onder bepaalde voorwaarden in rechte optreden van burgers namens de gemeente indien de bestuursorganen dat niet deden, wordt niet hernomen;
- inzake de bestaande participatiemogelijkheden wordt enkel een minimale decretale regeling opgenomen en wordt aan het lokaal bestuur de ruimte gegeven om dit zelf te regelen;
- raadsleden en burgers krijgen ruime mogelijkheden om informatie te bekomen. De verplichting wordt ingeschreven om de lijst met besluiten en de integrale tekst van een aantal belangrijke beslissingen van de gemeente, OCMW en de autonome gemeentebedrijven bekend te maken op de webtoepassing van de gemeente. Klachten kunnen ingediend worden op één uniek adres;
- inzake bestuurlijk toezicht wordt het zogenaamde "tweetrapstoezciht" verlaten en wordt er nog enkel gesproken van de "toezichthoudende overheid" (minister of provinciegouverneur) die een definitieve beslissing neemt. De schorsing als maatregel van bestuurlijk toezicht wordt niet hernomen;
- het aantal bestuursmandaten in intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de filialen wordt beperkt aksook de presentiegelden die daarvoor worden toegekend;
- voor de oprichting en toetreding door intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in privaatrechtelijke rechstpersonen wordt een bijzondere motiveringsplicht en een goedkeuringstoezicht ingesteld.

Hierna geeft de SERV zijn algemene beoordeling van het voorontwerp van decreet vanuit het perspectief van de ondernemingen, organisaties, werknemers en burgers als doelgroepen, klanten of gebruikers van het lokale bestuur. Vervolgens wordt een aantal succesvoorwaarden geformuleerd. Tot slot bevat het advies nog enkele specifieke aandachtspunten.

2 Algemene beoordeling

Het pact 2020 bevat de ambitie om ook op het vlak van de efficiëntie, effectiviteit en kwaliteit van de overheid tegen 2020 tot de top te behoren. Deze ambitie refereert niet alleen aan het bestuurlijk functioneren van de Vlaamse overheid maar tevens aan die van de lokale besturen.

Vanuit die optiek kan de SERV zich scharen achter de introductie van een coherent koepeldecreet 'lokaal bestuur' en de inhoudelijke vernieuwingen die gericht zijn op meer bestuurlijke en beleidsmatige efficiëntie van de lokale besturen.

Meer concreet waardeert de SERV onder andere het voornemen om werk te maken van:

- een geïntegreerde aanpak van het lokaal sociaal beleid;
- de integratie van de beleidsplanning en –rapportering (aangepaste beleids- en beheerscyclus op basis van een grondige evaluatie) met het oog op de opvolging van de realisatie van de beleidsdoelstellingen, waarover minstens éénmaal per jaar moet worden gerapporteerd;
- de vermindering van het aantal bestuursmandaten en presentiegelden in intergemeentelijke samenwerkingsverbanden;
- de vereenvoudiging van het bestuurlijk toezicht met het oog op snellere rechtszekerheid (inkorting termijnen toezichtprocedure, van 'rechtswege nietigheid van een bestreden besluit na herinnering, afschaffing tweetrapstoezicht en de daaraan verbonden 'schorsing' als maatregel van bestuurlijk toezicht);
- de openheid en transparantie van het lokaal beleid naar zowel de lokale mandatarissen als de burger alsook de visibiliteit van het lokaal bestuur door de benoeming van een uniek loket;
- de digitalisering van de informatiestromen.

3 Succesvoorwaarden

Gelet op de omvang en de scope van dit legistiek initiatief, zijn er volgens de SERV een aantal belangrijke randvoorwaarden waarmee rekening moet worden gehouden om tot een succesvolle implementatie op het terrein te komen. Die zijn:

- maximale bestuurlijke- en rechtszekerheid;
- afstemming met Vlaamse en federale regelgeving;
- een effectief versterkt lokaal sociaal beleid;
- de effectieve realisatie van de voorziene inwerkingtreding van het decreet in alle lokale besturen.

3.1 Maximale bestuurlijke- en rechtszekerheid

Het is uiteraard belangrijk dat het voorontwerp van decreet de juridische toets kan doorstaan om discussie en rechtsonzekerheid te vermijden.

Volgens de bevoegdheidsregels uit de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen kan de federale wetgever de OCMW's oprichten, hun opdrachten bepalen en hun band met de gemeente bepalen. De gemeenschappen regelen de interne werking en organisatie van de OCMW's. De gewesten regelen de opdrachten van de gemeenten, een aantal zaken uitgezonderd die federaal blijven (bv. politie). Een wijziging van deze bevoegdheidsverdeling veronderstelt een wijziging van de Bijzondere Wet en kan dus niet bij gewone wet gebeuren.

Dat de relatie gemeente-OCMW en de bevoegdheidsverdeling daarrond geen juridische sinecure is, blijkt uit het arrest van de Raad van State van 9 mei 2016 over het voorontwerp van wet tot wijziging van artikel 2 van de federale OCMW-wet. Dit voorontwerp van wet voorzag de mogelijkheid om alle opdrachten die aan de OCMW's zijn toegewezen in hun geheel over te dragen aan de gemeenten. De Raad van State zegt hierover: "Het voorliggende voorontwerp voorziet weliswaar niet de iure in de uitdrukkelijke opheffing van de OCMW's, maar aangezien

het daarbij mogelijk wordt gemaakt hen al hun bevoegdheden te ontnemen, belet het niet dat ze omgevormd worden tot een lege schelp."

Bij gebrek aan gewijzigde federale regelgeving ingevolge deze uitspraak ligt de essentie van het decreet lokaal bestuur in het laten bestaan van het OCMW als aparte rechtspersoon, zij het dat men het OCMW de facto politiek en ambtelijk integreert in de gemeente. De Memorie van Toelichting motiveert uitvoerig dat de verregaande decretale integratie geen afbreuk doet aan de feitelijke autonomie van de OCMW's. Het is aan de Raad van State om op dit punt advies te geven. De SERV spreekt zich hierover niet uit.

De SERV meent wel dat hoedanook maximale bestuurlijke en juridische zekerheid moet worden geboden in hoofde van de lokale besturen, de personeelsleden en de burgers.

3.2 Afstemming met Vlaamse en federale regelgeving

Naast een juridisch sluitend decretaal kader moet er gezorgd worden voor een goede afstemming met andere Vlaamse regelgeving en met federale regelgeving.

De lokale besturen moeten de hun toevertrouwde autonomie op een verantwoorde, coherente en efficiënte wijze kunnen invullen. De SERV vraagt daarom dat er een goede afstemming is met andere Vlaamse regelgeving (bv. decreet lokaal sociaal beleid).

De Vlaamse gemeenten en OCMW's zijn ook onderworpen aan federale regelgeving. Bepaalde Vlaamse (opgelegde) of lokale (vrijwillige) beleidskeuzes die rechtstreeks samenhangen met de verregaande integratie gemeente-OCMW kunnen mogelijkerwijze implicaties hebben voor de toepassing van federale regelgeving. Voorbeelden zijn de informatieveiligheid en pricacyregelgeving die een eigen invulling kennen bij de OCMW's als instellingen van de Sociale Zekerheid, de Sociale Maribel waaronder een deel van het OCMW personeel vandaag valt, de responsabiliseringsbijdragen in de pensioenen, enz.

De SERV vraagt de Vlaamse regering om na te gaan welke ongerijmdheden zich mogelijks kunnen voordoen met de federale regelgeving en om deze desgevallend te bespreken met het federale beleidsniveau zoals aangekondigd in de beleidsnota 2014-2019 Binnenlands Bestuur en Stedenbeleid en om rekening te houden met het sociaal overleg dat al in verschillende lokale administraties opgestart is. De SERV meent ook dat de lokale besturen bij het agentschap binnenlands bestuur terecht moeten kunnen met vragen..

3.3 Een versterkt lokaal sociaal beleid

De SERV onderschrijft de doelstelling om het lokaal sociaal beleid te versterken en efficiënter te maken en vraagt dat dit ook inhoudelijk goed wordt ingevuld en ondersteund.

Lokaal sociaal beleid moet breed en autonoom kunnen worden ingevuld. Het moet oog hebben voor het welzijn van alle burgers, inzonderheid de zwakkeren van de samenleving. Het gaat over het recht op een menswaardig bestaan, het volwaardig participeren van mensen aan de diverse domeinen van het maatschappelijk leven: o.a. arbeid, vorming, onderwijs, sociaal-cultureel leven, huisvesting, gezondheid,… Het heeft tevens te maken met leefbare en veilige steden, gemeenten en buurten. Sociaal beleid is dus niet op te sluiten in één beleidsdomein maar heeft raakvlakken met andere beleidsdomeinen en vergt dus een horizontale aanpak, ook op lokaal niveau. Het lokaal niveau is bovendien meest aangewezen beleidsniveau om sociaal beleid en

armoedebestrijding te organiseren omdat het de lokale noden en de effectiviteit van de genomen maatregelen het best kan inschatten.

Daarom vraagt de SERV dat het realiseren en implementeren van een lokaal sociaal beleid ook op inhoudelijk vlak goed wordt ingevuld. De SERV verwijst voor de verdere concrete invulling daarvan naar zijn advies over het voorontwerp van decreet Lokaal Sociaal Beleid[2].

Wel wijst de SERV erop dat er ook bestuurlijke aspecten zijn verbonden aan een versterkt lokaal sociaal beleid op het terrein. Een belangrijk bestuurlijk instrument is bijvoorbeeld een lokale sociale agenda over de beleidsdomeinen heen. Ook begrotingsmatig moet het lokaal sociaal beleid een volwaardige plaats krijgen (zie ook verder onder de specifieke aandachtspunten).

3.4 Een efficiënte begeleiding bij de inwerkingtreding

De inwerkingtreding van het decreet is voorzien op 1 januari 2019. Het is de bedoeling de bestuurlijke hervormingen te laten ingaan samen met de algehele vernieuwing van de bestuursorganen na de lokale verkiezingen van oktober 2018. De SERV ondersteunt dit voornemen.

Het is vandaag onzeker of alle gemeenten die termijn zullen halen. De verscheidenheid op het terrein is immers groot: op sommige plaatsen zijn gemeente en OCMW al zo goed als één organisatie geworden, elders staat men nog maar aan het begin. De dynamiek en organisatiecultuur verschilt van gemeente tot gemeente en hangt onder meer af van lokale noden en opportuniteiten die al dan niet gegrepen worden.

De SERV vraagt daarom dat de Vlaamse regering in samenwerking met de lokale besturen de nodige begeleidende initiatieven neemt om ervoor te zorgen dat alle gemeenten in staat zijn om de vooropgestelde datum te halen. Zo kunnen bijvoorbeeld 'best practices' worden verspreid onder lokale besturen die nog een aanzienlijk traject moeten afleggen. Daarin moet ook de omgang met het sociaal overleg en met gemaakte afspraken een issue zijn, in het bijzonder wat de positie van het OCMW personeel betreft.

4 Specifieke aandachtspunten

Hierna formuleert de SERV nog een aantal specifieke aandachtspunten.

- **Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst**. Het Bijzonder Comité moet op neutrale en niet-politieke wijze dossiers kunnen beoordelen. Het voorontwerp van decreet geeft hiertoe een aanzet door te voorzien in de onafhankelijkheid van het voorzitterschap ten aanzien van de gemeenteraad. Het is immers de de raad voor maatschappelijk welzijn die de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst verkiest. De vraag rijst naar de draagwijdte van het begrip 'onafhankelijkheid' aangezien de raad voor maatschappelijk welzijn identiek is aan de gemeenteraad. De SERV vraagt te overwegen of, conform de regel van deugdelijk bestuur voor Vlaamse openbare instellingen die voorschrijft dat één derde van de bestuurders onafhankelijk dient te zijn, een gelijkaardige regel in te schrijven voor het aantal niet-gemeenteraadsleden dat deel kan uitmaken van het Bijzonder Comité. Verder moeten de deontologische regels van hulpverlening gewaarborgd worden voor de maatschappelijke

[2] Dit advies zal in principe door de raad worden goedgekeurd op 10 april 2017

werkers van de sociale dienst en andere hulpverleningsdienten (bv. trajectbegeldiding en activering van werkzoekenden, woonbegeleiding,...) en dient er een geheimhoudingsplicht te gelden voor iedereen die kennis neemt van hulpverleningsdossiers of over persoonlijke gegevens beschikt. De deontologische code moet minstens de bepalingen met betrekking tot de rechten van de hulpvrager en de non-discriminatie bevatten.

- **Voorzitter Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst**. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn verkiezen de voorzitter van het Bijzonder Comité. Zij beschikken daarbij over twee mogelijkheden. Ofwel verkiest de raad voor maatschappelijk welzijn een lid van het vast bureau (burgemeester of schepen) ofwel verkiest hij een lid uit de raad voor maatschappelijk welzijn zelf. In dat geval wordt de voorzitter van het Bijzonder Comité, die geen burgemeester of schepen is, aan het college van burgemeester en schepenen toegevoegd als volwaardig lid. De vraag stelt zich of dit laatste noodzakelijk is en welke concrete rol en/of bevoegdheid de voorzitter in het schepencollege krijgt.
- **Openbaarmaking besluiten**. Artikel 284 en 285 bepalen dat via de webtoepassing van de gemeente een lijst van besluiten en hun inhoud bekend moeten gemaakt worden. Die verplichte bekendmaking op de website van de gemeente maakt die informatie meteen ook beschikbaar voor de toezichthoudende overheid. Het aanvangspunt voor de berekeing van de termijnen voor het indienen van een klacht of de uitoefening van het toezicht wordt geënt op de bekendmaking van de besluiten en niet langer op her verzenden ervan aan de toezichthoudende overheid. De SERV ondersteunt de digitalisering van het bekendmakingsproces maar pleit ervoor rekening te houden met burgers die geconfronteerd worden met een digitale achterstand, teneinde een volledige openbaarheid te kunnen garanderen.
- **Burgerparticipatie**. Naast een aantal klassieke participatie-instrumenten (voorstellen van burgers en de volksraadpleging) wordt het aan de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn overgelaten om een beleid te voeren op het vlak van betrokkenheid en de inspraak van de burgers of van de doelgroepen. De SERV meent dat aan de lokale besturen terecht de ruimte wordt gelaten om de burgerparticipatie zelf verder vorm te geven. De SERV vraagt wel dat de besturen deze verantwoordelijkheid daadwerkelijk opnemen. De opname van een luik 'beleid inzake burgerparticipatie' in de geïntegreerde beleidsplanning en –rapportering biedt volgens de SERV een goede garantie om de autonome rol van de lokale besturen terzake te concretiseren.
- **Tucht**. In artikel 200 §1 worden de herplaatsing en de terugzetting in graad toegevoegd aan de lijst met mogelijke tuchtstraffen. De SERV merkt op dat niet tegen alle tuchtstraffen beroep mogelijk is bij de Beroepscommissie voor Tuchtzaken en dat het beroep de uitvoering van de beslissing van de tuchtoverheid niet langer opschort (artikel 214). De SERV vraagt zich af waarom dit onderscheid wordt gemaakt in de tuchtstraffen en de rechten van het personeelslid niet in alle gevallen worden gevrijwaard. De motivering in de Memorie vanuit de invalshoek 'administratieve vereenvoudiging en lastenverlaging' is te beperkt.
- **Aanpassing beleids- en beheerscyclus**. De bijsturingen van de beleids- en beheerscyclus berusten op een grondige evaluatie van de bestaande regels en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten. Uit die evaluatie bleek dat de opvolging van aanpassingen van meerjarenplannen, budgetten en budgetwijzigingen voor veel raadsleden een bron van verwarring was. Dientengevolge verdwijnt het budget als apart afzonderlijk beleidsrapport en wordt voorzien in ruimere kredietomschrijvingen. Tevens wordt het niveau waarop de raad

autorisatie geeft gevoelig opgetrokken zodat de raad bijzondere aandacht kan besteden aan het opvolgen van de realisatie van de beleidsdoelstellingen. Minstens één keer per jaar moet daartoe aan de raad een opvolgingsrapportering gepresenteerd worden. Enerzijds kan dit beschouwd worden als een versterking van de gemeenteraad. Anderzijds wijst de Inspectie van Financiën erop dat het risico bestaat dat, nog meer dan nu het geval is, de raadsleden onvoldoende zicht hebben op de concrete acties en projecten die door de gemeente of het OCMW zullen gefinancierd worden met welke middelen. Alleszins is het voor de SERV belangrijk dat het lokaal sociaal beleid in de aangepaste beleids- en beheerscyclus ook begrotingsmatig een volwaardige plaats krijgt toebedeeld.

- **Vrijwillige samenvoeging van gemeenten**. De SERV vindt het positief dat de financiële bonus in de vorm van een schuldovername niet langer beperkt wordt tot fusies die gerealiseerd worden tegen 1 januari 2019.
- **Legistieke uitwerking**. Wat de legistieke vormgeving betreft, wijst de SERV op de moeilijke leesbaarheid van deel 4 over de specifieke bepalingen ten behoeve van Voeren en de gemeenten die vallen onder wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken. Door steeds te verwijzen naar artikelen uit de voorafgaande delen wordt de regeling voor deze specifieke gemeenten onoverzichtelijk en de kans op verkeerde lezing en interpretatie groot. Hetzelfde geldt voor de Memorie van Toelichting waarin vaak wordt verwezen naar een overname van artikels uit het vroegere gemeentedecreet.

ADVIES VAN DE VERENIGING VAN VLAAMSE STEDEN EN GEMEENTEN

Voorontwerp decreet lokaal bestuur Standpunt VVSG

Goedgekeurd door Raad van Bestuur van de VVSG op 19 april 2017

1 Algemene beoordeling

- Deze nota is gebaseerd op de tekst van het voorontwerp van decreet lokaal bestuur (DLB) zoals het door de Vlaamse regering op 24 februari 2017 principieel goedgekeurd is.
- Het voorontwerp van DLB geeft vooral vorm aan de **integratie gemeente-OCMW** volgens de krachtlijnen bepaald in de conceptnota van de Vlaamse Regering van 13 mei 2016. Concreet betekent dit:
    - het behoud van gemeente en OCMW als aparte publieke rechtspersonen en het behoud van de aan beide besturen toegewezen wettelijke en decretale opdrachten;
    - gecombineerd met een politieke integratie van beide besturen via eenzelfde samenstelling van hun beleidsorganen en een gemeenschappelijk meerjarenplan voor gemeente en OCMW;
    - het uittekenen van één gemeenschappelijke ambtelijke organisatie voor gemeente en OCMW met een gemeenschappelijk organogram, een gemeenschappelijke secretaris-directeur en financieel directeur en een gemeenschappelijk managementteam;
    - een afzonderlijke behandeling van de dossiers van individuele maatschappelijke dienstverlening in een apart OCMW-orgaan met een gesloten taakstelling (het bijzonder comité voor de sociale dienst, BCSD), voorbereid door de sociale dienst van het OCMW, waardoor de hulpverleningscontext geborgd wordt en de privacy van de cliënten gerespecteerd wordt.
- Versterkt het voorontwerp van DLB het **lokaal sociaal beleid**?
  Het integreren van de beleidsorganen van gemeente en OCMW versterkt in elk geval de mogelijkheid om een meer geïntegreerd lokaal sociaal beleid te voeren dat niet beperkt is tot de traditionele OCMW-beleidsdomeinen welzijn en zorg maar aandacht heeft voor sociale accenten binnen alle beleidsdomeinen waarop het lokaal bestuur actief is: wonen, werk, onderwijs, vrije tijd, veiligheid, publieke ruimte, mobiliteit, enz. Het lokaal bestuur wordt aangespoord om een sociale agenda op te maken voor de komende legislatuur. Lokaal sociaal beleid wordt zo sociaal lokaal beleid.
  Deze beweging wordt nog aangezwengeld door het geplande decreet lokaal sociaal beleid, waarvan de Vlaamse regering ook op 24 februari 2017 een voorontwerp goedkeurde. Dat voorontwerp omschrijft het lokaal sociaal beleid duidelijk als beleid dat de sociale grondrechten van elke burger moet garanderen en situeert het binnen het meerjarenplan van het lokaal bestuur. Het lokaal bestuur ontwikkelt een integraal en

inclusief beleid, betrekt de lokale actoren erbij en is de duidelijke voortrekker en de regisseur van dat beleid.
Bovendien heeft het voorontwerp van DLB aandacht voor de specifieke aanpak die eigen is aan individuele maatschappelijke hulp- en dienstverlening:

- Het BCSD wordt een apart orgaan dat los van de beleidsorganen van het lokaal bestuur en met respect voor de persoonlijke levenssfeer van hulpvragers beslissingen neemt over individuele hulpverleningsdossiers;
- de rol van de maatschappelijk werker in de voorbereiding van deze dossiers en de begeleiding van hulpvragers wordt uitdrukkelijk bevestigd.

Tot slot moet ook gewezen worden op de federale waarborgen uit enerzijds de OCMW-wet m.b.t. de maatschappelijke dienstverlening verleend door de OCMW's en anderzijds uit de RMI-wet m.b.t. het recht op maatschappelijke integratie dat door de OCMW's toegekend wordt. Deze bepalingen blijven uiteraard overeind en worden niet gewijzigd door het voorontwerp van DLB. Dat verwijst zelfs uitdrukkelijk naar de opdrachten van de OCMW's zoals vastgelegd in deze wetgeving en naar de missie van de OCMW's, opgenomen in artikel 1 van de OCMW-wet (mensen in staat stellen een menswaardig leven te leiden).
Concreet gaat het dan over een aantal werkingsprincipes die de **professionaliteit van de hulpverlening** moeten borgen:

- het OCMW vervult zijn opdracht volgens de meest aangepaste methoden van het maatschappelijk werk en met eerbiediging van de ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging van de betrokkenen (art. 59 OCMW-wet);
- een beslissing wordt steeds genomen op basis van een sociaal onderzoek door een maatschappelijk werker die een diagnose maakt over de behoefte van de cliënt en een voorstel van hulpverlening doet; zijn verslag over de feiten wordt tegensprekelijk opgemaakt en geldt tot bewijs van het tegendeel (art. 60, §1 OCMW-wet en art. 19, §1 RMI-wet).

- Is het voorontwerp van DLB **juridisch waterdicht**? De essentie van het DLB is dat men het OCMW als aparte rechtspersoon laat bestaan bij gebrek aan een gewijzigde federale regelgeving, maar dat men het OCMW de facto politiek en ambtelijk integreert in de gemeente. De Vlaamse regering koos noodgedwongen voor deze optie nadat het federaal wetsontwerp van 26 februari 2016 dat de federale OCMW-wet wou aanpassen om aldus de gemeenten de mogelijkheid te geven om de taken van het OCMW uit te voeren en in voorkomend geval als rechtsopvolger van het OCMW op te treden op 9 mei 2016 negatief geadviseerd werd door de Raad van State wegens schending van de bevoegdheidsregels uit de BWHI. Het directiecomité van de VVSG vroeg op 13 juli 2016 aan de Vlaamse regering de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen bij het uitschrijven van het DLB om juridische onzekerheid te vermijden. Dat zou immers tot bestuurlijke chaos leiden en het hele integratieproject zwaar hypothekeren.
  In deze nota gaan we ervan uit dat de optie om de beleidsorganen van gemeente en

OCMW (gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn, college van burgemeester en schepenen en vast bureau) te laten samenvallen en ook ambtelijk-organisatorisch zo veel mogelijk te evolueren naar één organisatie (met één leidend ambtenaar, één organogram, één managementteam en één set beleidsrapporten) juridisch sluitend is. Het is aan de Raad van State in zijn advies om te oordelen of dit zo is of niet. **De VVSG spreekt zich op dit punt niet uit en pleit enkel voor een juridisch sluitende oplossing.**

- Is het voorontwerp van DLB **financieel sluitend**?[1] De integratie van gemeente en OCMW biedt een aantal opportuniteiten op het vlak van eenheid van aansturing en het gemeenschappelijk inzetten van mensen en middelen. De voordelen van een meer eengemaakte organisatie mogen echter niet teniet gedaan worden door een reeks federale regels die vertrekken van twee aparte rechtspersonen en die daar een aantal financiële gevolgen aan koppelen. De VVSG vroeg eerder reeds dat de Vlaamse overheid een volledig overzicht zou opstellen van alle federale regelgeving waarin het OCMW vermeld wordt, o.a. de vele financieringsstromen (bv. de Sociale Maribel[2]), de Kruispuntbank Sociale Zekerheid, het Handvest aan de Sociaal Verzekerde, de pensioenwetgeving[3], de fiscale regelgeving (btw-tarieven, giften, …), enz. en dat ze zou nagaan wat de gevolgen zijn van de integratie van gemeente en OCMW op deze regelgeving en of deze regelgeving eventueel moet aangepast worden. Bovendien moeten de huidige financiële stromen die uitsluitend naar de OCMW's gaan (o.a. terugbetaling leefloon, terugbetaling artikel 60-ers, culturele en sociale participatie, de federale energiefondsen, de terugbetaling van de stookoliepremies, enz.) absoluut behouden blijven en zelfs versterkt en verhoogd worden gezien de toenemende precaire situatie voor vele burgers. De integratie van gemeente en OCMW mag niet tot gevolg hebben dat de federale financiering in het gedrang komt. **De VVSG heeft een nota klaar met een overzicht van de mogelijke gevolgen van het DLB op deze federale regelgeving en vraagt garanties op een sluitende financiële regeling.** De VVSG nodigt de Vlaamse regering uit om hierover samen in overleg te gaan met de federale regering. De oprichting van een federaal-Vlaamse werkgroep (naar het voorbeeld van wat eerder al voor de fusies gebeurde[4]) met betrokkenheid van de VVSG kan hiervoor een nuttig instrument zijn.

---

[1] Zie nota DC 2016_56, bijlage: 'Quid na de nieuwe conceptnota over de integratie van gemeente en OCMW?'

[2] Vandaag valt al het OCMW-personeel onder de Sociale Maribel en slechts een deel van het gemeentepersoneel. Als het OCMW-personeel naar de gemeenten wordt overgeheveld zonder dat de federale wetgeving wordt aangepast, betekent dit een financieel verlies voor de lokale besturen die in de tientallen miljoenen euro per jaar kan lopen.

[3] Gemeenten en OCMW's worden voor de berekening van de pensioenbijdragen beschouwd als aparte besturen. Het verschuiven van personeel, kan binnen de huidige pensioenwetgeving, leiden tot een sterke stijging of daling van de responsabiliseringsbijdragen. Dergelijke effecten kunnen alleen worden opgevangen door een wetswijziging.

[4] Cf. beslissing federale regering 31 maart 2017.

De VVSG vraagt bovendien aan de Vlaamse regering de lokale besturen goed te informeren over de gevolgen van de keuzes die ze maken.

- Is het voorontwerp van DLB **praktisch uitvoerbaar**? Die vraag geldt zowel voor een kleine gemeente, een middelgrote gemeente en een centrumstad. Dezelfde vraag rijst voor de toepasbaarheid, zowel in besturen die vandaag al zeer intensief samenwerken én in gemeenten en OCMW's die op het vlak van samenwerking nog de eerste stappen moeten zetten. De VVSG vraagt dat de Vlaamse regering in haar lokaal effectenrapport voldoende aandacht schenkt aan deze lokale diversiteit. De VVSG pleit ervoor om snel veel mogelijk te maken, maar pas na verloop van tijd te verplichten.
- Naast het scheppen van een kader voor een verregaande integratie van gemeente en OCMW, neemt het DLB in grote lijnen het gemeente- en OCMW-decreet en het IGS-decreet over. Een oefening om deze **decreten te ontdoen van veel detailregelgeving**, o.a. op het vlak van interne organisatie van het lokaal bestuur, om aldus te dereguleren en meer beleidsruimte te geven aan het lokaal bestuur, **is tot nu toe niet of onvoldoende gebeurd**. De VVSG is vragende partij dat de Vlaamse regering deze oefening vooralsnog doet, zowel in het DLB als bij de redactie van de uitvoeringsbesluiten.

2 VVSG-standpunt

Samengevat

- Akkoord met het principe van een intense samenwerking / integratie van gemeente en OCMW op voorwaarde dat:
  - dit tot een versterking van het lokale sociale beleid leidt;
  - de regeling juridisch sluitend is;
  - er geen financiële nadelen ontstaan m.b.t. de federale en gewestelijke geldstromen naar de lokale besturen;
  - de hele hervorming praktisch uitvoerbaar is voor de besturen.
- Versterk de gemeenteraad, maak werk van een beter statuut voor gemeente/OCMW-raadsleden en werk ook (federaal) aan een verbetering van (in de eerste plaats) het sociaal statuut van de uitvoerende mandatarissen.
- Maak duidelijk dat het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst vanuit zijn expertise en ervaring met hulpverleningsdossiers en met de leefwereld van mensen in armoede advies kan verlenen aan de beleidsorganen van gemeente en OCMW.
- Zorg voor voldoende maatschappelijk werkers bij het OCMW om de dossiers van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst voor te bereiden en de cliënten te begeleiden.
- Schrap de procedure van onbestuurbaarheid en zoek een werkbaardere oplossing.
- Geef meer vrijheid aan het lokaal bestuur om de functies van secretaris-directeur en financieel directeur in te vullen en gepast te verlonen, gekaderd in een algemeen HR-beleid dat de verantwoordelijkheden en competenties van de leidinggevenden in de nieuwe eengemaakte ambtelijke organisatie correct honoreert.

- Behoud de afwijkingsmogelijkheden voor de rechtspositieregeling van specifieke OCMW-diensten en maak ze ook mogelijk voor specifieke gemeentelijke diensten.
- Pin de inwerkingtreding van het DLB niet vast op één datum maar laat ruimte aan het lokaal bestuur tot 1 januari 2020 om de aspecten m.b.t. ambtelijke organisatie in te voeren.
- Waak over de werkbaarheid van het DLB voor Voeren en de zes randgemeenten, waar de politieke organen niet en het ambtelijke apparaat wel in elkaar zouden worden geschoven.
- Schrap de detailregels (in decreet of uitvoeringsbesluiten).
- Stem de procedures voor politie- en hulpverleningszones maximaal af op de federale wetgeving.

2.1 Vooraf

In onderstaande nota vermelden we wat in het voorontwerp van DLB staat en voegen we er het VVSG-standpunt (in cursief) aan toe. Dit standpunt kwam tot stand op basis van besprekingen op de directiecomités van de VVSG-afdeling OCMW's van 3 en 24 februari 2017 en op de VVSG-directiecomités van 15 februari, 15 en 27 maart 2017. Het werd gefinaliseerd en goedgekeurd op de raad van bestuur van 19 april 2017. Verder kreeg de VVSG input van tal van besturen die spontaan reageerden op de ontwerpteksten, en werden ook opmerkingen verzameld tijdens de VVSG-Ronde van Vlaanderen van maart 2017.
Onderstaand standpunt bouwt ook voort op eerdere standpunten van de VVSG, o.a. ingenomen naar aanleiding van de verschillende conceptnota's.
Voor alle duidelijkheid: verder in dit document beperken we ons tot die elementen waar de VVSG het niet eens is met het voorontwerp. Zoals gezegd kan de VVSG zich vinden in de grote lijnen van de tekst, maar dat wordt niet bij elk onderdeel herhaald.

2.2 Uitvoeringsbepalingen

- Op tal van plaatsen bevat het voorontwerp van DLB artikels die de Vlaamse regering bij besluit nog verder moet invullen. Dat betekent dat er ofwel nieuwe besluiten moeten komen ofwel dat bestaande besluiten moeten worden aangepast. Vandaag geeft de memorie van toelichting geen of amper aanwijzingen wat de Vlaamse regering met die besluiten van plan is.
- *VVSG-standpunt: met betrekking tot die uitvoeringsbesluiten heeft de VVSG de volgend bezorgdheden:*
    - *Zijn alle geplande uitvoeringsbesluiten wel nodig?*
    - *Als een uitvoeringsbesluit vereist is, mag het de ruimte voor lokale invulling die het decreet biedt, niet opnieuw dichtspijkeren.*
    - *Uitvoeringsbesluiten moeten in overleg met de VVSG tot stand komen.*
    - *Ze moeten samen met of zo snel mogelijk na de definitieve goedkeuring van het DLB klaar zijn. Anders dreigen ze de al krappe voorbereidingstijd voor de lokale besturen nog verder in te perken.*

2.3 Leesbaarheid

- Het voorontwerp van DLB is niet altijd even goed leesbaar, vooral door de techniek waarbij artikels (bv. over de gemeente) nadien met een aantal wijzigingen en uitzonderingen worden van toepassing verklaard op andere entiteiten (bv. de autonome gemeentebedrijven). Op die manier moet de lezer zelf aan de slag gaan om de voor een bepaalde entiteit toepasselijke reden opnieuw samen te stellen. Voor de gemeenten en OCMW's van Voeren en de zes randgemeenten rond Brussel (met een specifieke regeling in Deel 4 van het voorontwerp van DLB), maar ook voor alle andere OCMW's is het bijzonder moeilijk om de voor hen geldende regeling te lezen. Voortdurend word je immers verwezen naar andere hoofdstukken en titels, die deels wel en deels niet van toepassing zijn.

Enkele voorbeelden van moeilijke leesbaarheid

Art. 74.

Artikel 18 tot en met 39, met uitzondering van artikel 29, §1 en 5, artikel 36, 37 en 38, eerste lid, 7°, zijn van toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat in die bepalingen de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de gemeente" als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
2° "gemeenteraad" als "raad voor maatschappelijk welzijn";
3° "gemeenteraadslid" als "lid van de raad voor maatschappelijk welzijn";
4° "gemeenteraadsleden" als "leden van de raad voor maatschappelijk welzijn";
5° "college van burgemeester en schepenen" als "vast bureau";
6° "burgemeester" als "voorzitter van het vast bureau";
7° "schepen" als "lid van het vast bureau";
8° "gemeentelijke bestuursorganen" als "bestuursorganen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
9° "een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap" als "de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4";
10° "artikel 16" als "artikel 71 ***juncto*** *artikel 16";*
11° "artikel 50, vijfde lid" als "artikel 87, derde lid".

Art. 328

Op dezelfde dag als de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 284, §1, 1° en 2°, en van de besluiten, vermeld in artikel 285, eerste lid, brengt de gemeenteoverheid de toezichthoudende overheid op de hoogte van de bekendmaking ervan.
Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteoverheid" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "artikel 284, §1, 1° en 2°" wordt gelezen als "artikel 284, §2, 1° en 2°" en "artikel 285, eerste lid," wordt gelezen als "artikel 285, tweede lid".

Art. 492

De bepalingen van deel 2, titel 4, zijn van toepassing op de welzijnsverenigingen, met uitzondering van hoofdstuk 3 en artikel 249, §3, artikel 256, 260, derde lid, artikel 262, §1, tweede lid, en artikel 264, tweede lid, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "gemeente" als "welzijnsvereniging";
2° "gemeente en openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "welzijnsvereniging";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "elke welzijnsvereniging";
4° "gemeenteraad" als "algemene vergadering";
5° "raadsleden" als "leden van de algemene vergadering";
6° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

Art. 537
Artikel 71 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, voor de overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn en zijn leden van artikel 8, 9, §3, artikel 10, 11, tweede en derde lid, artikel 12, 13 en 16 van dit decreet.

Een andere mankement is het feit dat de memorie van toelichting vaak alleen verwijst naar een zelfde bepaling in het Gemeentedecreet, OCMW-decreet, decreet intergemeentelijke samenwerking of fusiedecreet, zonder uit te leggen waarom de decreetgever hier (opnieuw) heeft voor gekozen. Dat is in strijd met de eigen Vlaamse richtlijnen[5] voor het opstellen van decreten, die zeggen dat een memorie van toelichting op zichzelf leesbaar moet zijn, zonder verwijzing naar andere documenten.

- *VVSG-standpunt: de VVSG vraagt een screening van de gebruikte wetgevingstechniek, met de leesbaarheid en juridische duidelijkheid als doelstelling. Daarnaast vraagt de VVSG een memorie van toelichting die voor elk artikel uitlegt wat de bedoeling ervan is.*

2.4 Gemeenteraad en OCMW-raad

2.4.1 Voorzitterschap gemeenteraad

- Het voorontwerp van DLB verlaat (zonder verdere motivatie in de memorie van toelichting) de piste uit het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 om het voorzitterschap van de gemeenteraad verplicht te laten invullen door een niet-uitvoerende mandataris.[6] Het voorontwerp van DLB laat alles bij het oude, dus de raadsvoorzitter (van gemeente- én OCMW-raad) kan wel of niet uit het college/vast bureau komen. Andere

[5] Zie: https://overheid.vlaanderen.be/sites/default/files/documenten/regelgeving/wetgevingstechniek/Richtlijnen VP inzake memorie van toelichting bij ontwerpen van decreet.docx
[6] Vlaams Regeerakkoord: 'We versterken daarbij de gemeentelijke democratie, onder meer door het voorzitterschap van de gemeenteraad in alle gemeenten te laten opnemen door een gemeenteraadslid zonder uitvoerend mandaat.'

elementen ter versterking van de gemeente- en OCMW-raad hebben we in het voorontwerp van DLB niet gevonden.

- *VVSG-standpunt:*
  - *de VVSG kan leven met het feit dat de keuze voor het voorzitterschap van de raad bij de gemeente zelf ligt, maar zal de gemeenten blijven wijzen op de voordelen van een apart voorzitterschap;*
  - *de functie van gemeenteraadsvoorzitter moet worden versterkt, zeker wanneer hij/zij geen uitvoerende mandataris is, heeft hij/zij amper rechten buiten de raadsvergadering om de raad performanter en zichtbaarder te maken. De VVSG stelt voor dat de voorzitter die dit wenst aanwezig is op de vergadering van het college van burgemeester en schepenen en van het vast bureau bij de vastlegging van de agenda voor de raadsvergaderingen.*
  - *de VVSG vraagt een grondig debat over de werking van de raad, de rol van de raadsvoorzitter (die voortaan de gemeenteraad én de OCMW-raad moet voorzitten), de verhouding met de uitvoerende organen, het statuut van lokale mandatarissen, enz.; het voorontwerp van DLB bevat op die terreinen amper stappen in de richting van een modernisering.*

2.4.2 Aantal vergaderingen

- Het voorontwerp van DLB zegt dat de gemeenteraad ten minste tien keer per jaar moet vergaderen (art. 18). Door de toepassing van art. 74 geldt dit ook voor de OCMW-raad.
- *VVSG-standpunt: de VVSG vraagt om dit minimale aantal te schrappen. De tekst 'zo dikwijls als de zaken die tot zijn bevoegdheid behoren het vereisen' (art. 18) is voldoende duidelijk. Zeker voor de OCMW-raad is een verplicht aantal van tien vergaderingen zinloos. Door het nieuwe model (met de dossiers van individuele dienst- en hulpverlening die zullen behandeld worden door het Bijzonder Comité) zal de OCMW-raad immers veel minder om handen hebben dan vandaag het geval is.*

2.4.3 Belangenvermenging

- Het voorontwerp van DLB neemt de huidige regels qua belangenvermenging over.
- *VVSG-standpunt: het absolute verbod voor raadsleden om een overeenkomst af te sluiten met het bestuur (met uitzondering van de dienstverlening door dat bestuur), veroorzaakt op het terrein geregeld problemen. Iedereen erkent dat een raadslid geen voordeel mag halen uit zijn mandaat (en anderen geen nadeel), maar moet het zo strikt? De VVSG stelt voor dat de raad zelf kan beslissen om op de strikte regels gemotiveerd een afwijking toe te staan. Alleen al door de openbaarheid hiervan, is de kans klein dat dit tot misbruiken leidt. Bovendien kan de toezichthoudende overheid altijd optreden bij klachten.*

2.5 Maximaal aantal schepenen wordt verminderd met één

- Dit was reeds beslist in het gemeentedecreet. Omdat de functie van OCMW-voorzitter als dusdanig verdwijnt en dus niet meer toegevoegd wordt aan het schepencollege

gaat het over een vermindering van het maximale aantal uitvoerende mandatarissen met twee, al kan dat ook slechts één zijn als de OCMW-raad ervoor kiest om iemand anders dan een lid van het college/vast bureau het bijzonder comité voor de sociale dienst te laten voorzitten. Die mandataris wordt toegevoegd aan het college/vast bureau.

- *VVSG-standpunt: akkoord. De VVSG vraagt wel dat de Vlaamse regering met de VVSG en de federale overheid een gesprek ten gronde aangaat over een verbetering van het (vooral sociaal) statuut van de uitvoerende mandatarissen, cf. het VVSG-voorstel om het mandaat af te stemmen op een ander inkomen of een andere activiteit, de verbetering van de regeling van het aanvullend sociaal statuut die nu discriminerend is voor voltijdse mandatarissen, de regeling van het politiek verlof, de mogelijkheid dat het bestuur ook een hospitalisatieverzekering toekent aan uitvoerende mandatarissen*[7]*.*

2.6 Bijzonder comité voor de sociale dienst (BCSD)

- Voorontwerp van DLB:
  - Taakstelling: gesloten taakstelling: beslissingen over de toekenning van individuele steun op het vlak van maatschappelijke dienstverlening en maatschappelijke integratie, dus geen beslissingen over sociaal beleid (die komen toe aan de beleidsorganen van gemeente en/of OCMW).
  - Samenstelling en werking:
    - Het BCSD telt een voorzitter en 6, 8, 10 of 12 leden, afhankelijk van het aantal OCMW-raadsleden.
    - De leden worden aangeduid door de OCMW-raad. Het kunnen leden van die raad zelf zijn maar ook niet-verkozen raadsleden (die in de gemeente moeten wonen en 18 jaar moeten zijn). De verdeling van de mandaten over de partijen gebeurt naar verhouding met het aantal zetels in de OCMW-raad.
    - Er kunnen in de schoot van het BCSD subcomités opgericht worden.
    - Leden van het college/vast bureau kunnen geen lid zijn van het BCSD, de voorzitter van het comité uitgezonderd.
  - Voorzitterschap BCSD: het BCSD kan voorgezeten worden door de burgemeester, door een ander lid van het schepencollege/vast bureau of door een raadslid aangeduid door de raad voor maatschappelijk welzijn dat daarna toegevoegd wordt aan het vast bureau en daardoor ook volwaardig schepen wordt.
- *VVSG-standpunt:*
  - *Taakstelling: beslissingen over individuele hulpverleningsdossiers (ruimer dan enkel toekenningen, ook weigeringen, herzieningen, schorsingen, enz.), dus geen beslissingen over sociaal beleid (die komen toe aan de beleidsorganen*

[7] De VVSG werkt aan een uitgebreid standpunt met voorstellen voor de verbetering van het statuut van lokale mandatarissen. Dit wordt voorgelegd aan een volgende raad van bestuur.

van gemeente en/of OCMW). We vragen wel in de memorie van toelichting bij het DLB te vermelden dat het BCSD vanuit zijn expertise en ervaring met hulpverleningsdossiers en met de leefwereld van mensen in armoede op eigen initiatief of op vraag een niet-bindend advies kan geven aan het college, het vast bureau, de gemeenteraad en OCMW-raad over het gemeente of OCMW-beleid.

- *Samenstelling en werking:*
  - *We pleiten voor een werkbare samenstelling, aangepast aan de omvang en de dossierlast van het OCMW: de OCMW-raad bepaalt zelf het aantal leden van het BCSD binnen een maximum dat decretaal vastgelegd wordt.*
  - *Het moet mogelijk zijn voor grotere besturen om met subcomités te werken om de werklast te kunnen verdelen, waarbij de leden van het BCSD elkaar kunnen vervangen. Het moet ook mogelijk zijn om interne werkafspraken te maken zodat bv. het voeren van de hoorzittingen met de cliënten gedelegeerd kan worden naar een beperkt aantal leden van het BCSD.*

2.7 Onbestuurbaarheid

- Voorontwerp van DLB: behoud van de huidige procedure van onbestuurbaarheid en geen (ondanks andersluidende voorstellen voordien) alternatief systeem waarbij de gemeenteraad met een constructieve motie van wantrouwen één of meer leden van het college kan vervangen door één of meer nieuwe leden.
- *VVSG-standpunt: het huidige systeem van onbestuurbaarheid functioneert niet. Dat is duidelijk gebleken bij de besturen die het intussen hebben meegemaakt. De VVSG pleit voor een werkbare oplossing om om te gaan met een politieke breuk tijdens de bestuursperiode. Komt die oplossing er niet, dan keert men beter terug naar het systeem van vóór 2013.*

2.8 Voeren en de zes randgemeenten

- Voorontwerp van DLB:
  - Het voorontwerp van DLB houdt voor Voeren en de zes faciliteitengemeenten rond Brussel de politieke organisatie van gemeente en OCMW ongewijzigd (want hiervoor is Vlaanderen niet bevoegd), maar voert voor die zeven gemeenten wel ongeveer dezelfde ambtelijke en organisatorische integratie van gemeente en OCMW door als elders, met bv. één ambtelijke leiding, één organogram, één gezamenlijk meerjarenplan, enz.
  - De regeling voor Voeren en de zes randgemeenten rond Brussel staat in een apart deel van het voorontwerp van DLB, waarin voor elk van de andere onderdelen van het DLB wordt bepaald welke artikels ook voor die zeven gemeenten en hun OCMW's gelden, welke niet of welke specifieke regels voor hen van toepassing zijn.

- *VVSG-standpunt:*
    - *Er is onvoldoende onderzocht of het ambtelijk-organisatorisch integreren van twee organisaties, terwijl de politieke leiding totaal apart blijft met, wegens de rechtstreekse verkiezing ervan, mogelijk zelfs een verschillende meerderheid, op het terrein werkbaar is. Zal dit niet leiden tot blokkeringen? Moet niet voorzien worden in structureel overleg tussen de politieke organen van gemeente en OCMW? Is het in dit geval wenselijk om de organisaties verplicht in elkaar te schuiven? Kan niet overwogen worden om voor die zeven gemeenten een aantal zaken optioneel te houden?*
    - *De VVSG heeft vragen bij de gebruikte wetgevingstechniek. Die maakt de tekst zo goed als onleesbaar, en dus zeer moeilijk om inhoudelijk te beoordelen en te begrijpen. De VVSG vraagt voor die zeven gemeenten volledig uitgeschreven eigen regels, zonder verwijzingen naar andere artikels in het DLB die deels wel of niet van toepassing zijn.*

2.9 Afstemming met (federale) regeling voor politie- en hulpverleningszones

- Voorontwerp van DLB:
    - Van de beslissingen van de politieraad en van de zoneraad moet binnen de tien dagen een lijst met een beknopte omschrijving naar de toezichthoudende overheid worden gestuurd.
    - De toezichthoudende overheid beschikt over 30 dagen om een besluit van een politiezone te vernietigen.
    - De lijst met besluiten van de politieraad en van de zoneraad moet in elk van de betrokken gemeenten worden openbaar gemaakt.
- *VVSG-standpunt:*
    - *De termijnen in het DLB moeten afgestemd worden op wat federaal geldt. Daar is nu een verplichte doorzending binnen de twintig dagen verplicht (art. 336, §1 en art. 339, §1). Daarnaast geldt federaal een vernietigingstermijn van 25 dagen. Het is voor de besturen té verwarrend dat die termijnen niet overeenkomen.*
    - *Er is momenteel een wetsvoorstel in voorbereiding dat een verplichte publicatie op de webstek van de zone zelf oplegt. Voor de VVSG is dat voldoende.*
    - *Meer in het algemeen vraagt de VVSG maximale afstemming van de gewestelijke en federale regelgeving met betrekking tot de politie- en hulpverleningszones. Zo wordt de afschaffing van het Vlaamse 'tweetrapstoezicht' (schorsing-vernietiging) doorgetrokken naar het toezicht op de politie- en hulpverleningszones. Is voldoende onderzocht wat dit aan consequenties heeft, nu men federaal nog wel kan schorsen en vernietigen? Kan de combinatie van beide toezichtsvormen niet leiden tot heel vreemde situaties, waarbij federaal iets wordt geschorst wat Vlaams al is vernietigd, enz.? In principe behelzen het Vlaamse en het federale toezicht op de zones verschillende materies, maar in de praktijk lopen beide geregeld door elkaar.*

2.10 Secretaris-directeur en financieel directeur

2.10.1 Benaming secretaris-directeur

- Voorontwerp van DLB: het DLB noemt de huidige secretaris voortaan secretaris-directeur.
- *VVSG-standpunt: de VVSG vindt 'secretaris-directeur' een ongelukkige keuze, en stelt voor de term 'algemeen directeur' te gebruiken, die ook al in de werkteksten van eind 2016 werd gehanteerd.*

2.10.2 Aanstelling en verloning

- Voorontwerp van DLB:
    - Er komt één secretaris-directeur en één financieel directeur voor gemeente en OCMW.
        - Wijze van aanstelling: Voorrang voor huidige titularissen (secretarissen en financieel beheerders van gemeente en OCMW) die zich kandidaat kunnen stellen (behalve de huidige combi-secretarissen en –financieel beheerders die van rechtswege secretaris-directeur en financieel directeur) met keuze door gemeenteraad en terugvalpositie voor niet-gekozen titularissen; aanstelling tegen 1 augustus 2018.
        - De aanstelling gebeurt enkel door gemeenteraad.
        - De titularis is in dienst van de gemeente en bedient van daaruit ook het OCMW.
    - Verloning: 130% van de huidige salarisschaal.
    - De niet-gekozen secretarissen en financieel beheerders genieten ten persoonlijke titel van een waarborgregeling:
        - aanstelling als adjunct-secretaris-directeur of adjunct financieel directeur of aanstelling in een passende functie op niveau A bij de gemeente, bij het OCMW, bij een verzelfstandige entiteit van de gemeente of bij een OCMW-vereniging;
        - behoud van de aard van het dienstverband en van de geldelijke anciënniteit, behoud van de weddenschaal;
        - mogelijkheid tot opname in een wervingsreserve voor een bepaalde duur waardoor ze in aanmerking komen bij een toekomstige vacature voor respectievelijk secretaris-directeur of financieel directeur binnen het bestuur;
        - garantie tot 31 december 2023 dat ze geacht worden te voldoen aan de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden voor respectievelijk de functie van secretaris-directeur en financieel directeur, waardoor ze in aanmerking komen bij toekomstige vacatures voor deze functies bij een ander lokaal bestuur.
- *VVSG-standpunt:*
    - ***Met betrekking tot de automatische salarisverhoging:***
      Een automatische salarisverhoging zonder een duidelijk loonhuis voor de hele

organisatie en zonder een HR-visie over nieuwe competenties, verantwoordelijkheden en over het overeenstemmende salaris van de diverse functies op het topniveau, is een eenzijdige benadering als daartegenover weinig extra competenties of verantwoordelijkheden staan. Bovendien heeft de samenvoeging van gemeente en OCMW tot één organisatie op ambtelijk niveau niet enkel gevolgen voor de decretale graden maar eventueel ook voor andere leidinggevende functies die extra verantwoordelijkheden kunnen krijgen waarvoor bijkomende of zwaardere competenties nodig zijn.
De VVSG stelt ook vast dat door de verplichte integratie van de gemeentelijke en de OCMW-organisatie op ambtelijk niveau, de functies van secretaris-directeur en financieel directeur zwaarder zullen zijn dan de huidige functie van secretaris en financieel beheerder. Het feit dat de twee besturen als aparte rechtspersoonlijkheid blijven bestaan verhoogt eveneens de complexiteit van het functioneren op topniveau. Desondanks bemoeilijkt de automatische verhoging bij aanstelling in de nieuwe functie van secretaris-directeur en financieel directeur de lokale autonomie en de uitrol van een bepaalde HR-visie binnen de gehele organisatie en het geheel van topfuncties.
De mate van verzwaring hangt ook af van de lokale omstandigheden. In het ene bestuur zijn er uitgebreide zorgvoorzieningen, in het andere niet…, in het ene bestuur zal men de zorgvoorzieningen verzelfstandigen, in het andere niet…, in het ene bestuur zal de nieuwe secretaris-directeur en financieel directeur bijgestaan worden, bv. door een van de niet-aangestelde titularissen, in het andere bestuur niet… De VVSG kan een salaris tot maximum 130% ondersteunen maar heeft moeite met het gebrek aan flexibiliteit op het lokale niveau omdat de salarisverhoging niet noodzakelijk ingebed zit in een HR-visie waarbij hogere competenties en verruimde verantwoordelijkheden gelden voor het geheel van de organisatie en niet enkel op het decretale niveau.
De VVSG vraagt daarom het volgende:

- *het bestuur behoudt de vrijheid om tot 130% te gaan (de verplichting van art. 596 §1, tweede lid veranderen in een mogelijkheid); met dien verstande dat de verloning gebaseerd moet zijn op een geobjectiveerde functieweging van de decretale graden en dat er een evenwicht moet zijn tussen de verloning van de secretaris-directeur en de financieel directeur;*
- *Het salaris omvat alle prestaties die een secretaris-directeur, resp. financieel directeur in die hoedanigheid uitoefent. Bv. bij een bijkomende opdracht of aanstelling (of onder welke benaming dan ook) in zijn hoedanigheid als secretaris-directeur of financieel directeur bij het AGB, de politiezone, de hulpverleningszone of bij welke organisatie dan ook, kan er geen bijkomende vergoeding worden toegekend; in*

voorkomend geval wordt het salaris afgetopt (cf. de regeling voor politici) (toe te voegen in art. 596 §1, tweede lid);[8]

- *Het bestuur krijgt de ruimte om een loonhuis uit te bouwen, gebaseerd op de hierboven uitgeschreven HR-visie van competenties, verantwoordelijkheden en verloning, voor de functies onder het niveau van secretaris-directeur en financieel directeur. Dat betekent dat het bestuur meer vrijheidsgraden moet krijgen op het A-niveau met dien verstande dat aan geen enkel personeelslid een salaris kan worden toegekend dat gelijk is of hoger is dan het salaris van de secretaris-directeur (dit is een element om mee te nemen bij de wijziging van de Rechtspositiebesluiten);*
- *Het bestuur moet een proefperiode kunnen inbouwen: het kan zijn dat de huidige titularis na de invulling van de nieuwe verantwoordelijkheden de functie onvoldoende waarmaakt (toe te voegen in de overgangsmaatregelen van art. 589 tot en met 597).*

- ***Met betrekking tot het voorrangsrecht:***
  De VVSG wenst de bestaande lokale afspraken die er in het kader van de integratie van gemeente en OCMW gemaakt en uitgevoerd zijn, niet in vraag te stellen en wil ze met het decreet lokaal bestuur bekrachtigen (ook de financiele rechten op persoonlijke titel).
  De VVSG is van oordeel dat de huidige titularissen van de functies van secretaris en financieel beheerder hun functie doorgaans goed uitvoeren en dit tot grote tevredenheid van het bestuur en hun medewerkers. Ze zijn dan ook de eersten die in aanmerking komen voor de invulling van de nieuwe functies van secretaris-directeur en financieel directeur. Anderzijds gaat het niet over identiek dezelfde functies: de nieuwe ambtelijke organisatie van het lokaal bestuur is groter in omvang en complexer, wat gevolgen heeft voor de eisen die aan de ambtelijke top gesteld worden. Daarom moet het bestuur de aanstelling in deze nieuwe functies van één van de huidige titularissen kunnen afwegen t.o.v. andere mogelijkheden: aanwerving (naast externe kandidaten kunnen interne kandidaten meedoen), bevordering of personeelsmobiliteit. Bovendien moet het bestuur ook zelf kunnen beslissen of de invulling bij wijze van assessment of via andere of bijkomende selectietechnieken zal gebeuren. Als we de lokale overheidsorganisatie au sérieux nemen en erop vertrouwen dat ze in staat is om een goed onderbouwde HR-visie te garanderen moet ze als

[8] Een bijkomend element is dat er in de publieke sector, in tegenstelling tot de private sector, een regeling ontbreekt dat de topambtenaren (kaderleden en vertrouwenspersonen) ‘geen uren’ hebben. Strikt genomen kunnen secretarissen en financieel beheerders zich beroepen op de 38-urenweek. Dus wie buiten de 38 uren een prestatie levert en daarvoor een vergoeding krijgt, kan niet aangesproken worden (gesanctioneerd worden). Indien de extra 130% vergoeding ook de beloning wil garanderen voor het werken ‘zonder uren’, dan vergt dit een wetswijziging en een koninklijk besluit. De VVSG neemt dit mee in de nota met federale gevolgen van de integratie gemeente-OCMW.

bestuur en als organisatie ook de mogelijkheid hebben om bij de keuze van de invulling van de functie deze HR-visie in de praktijk om te zetten.
De VVSG vraagt daarom het volgende:

- *Waar er al een combifunctie is wordt deze situatie bekrachtigd (behoud artikel 589).*
- *In alle andere situaties (artikel 590, 591 en art. 593) moet het bestuur de beste kandidaat kunnen kiezen en de mogelijkheid hebben om naast de huidige titularissen ook ruimer te kunnen rekruteren, intern en/of extern (we gaan immers naar grotere organisaties). Daarbij kan het bestuur zelf bepalen of het (a) enkel kiest tussen de huidige titularissen, of (b) in een cascade werkt (voorrang aan huidige titularissen maar als na toetsing blijkt dat geen van de huidige titularissen voldoet kan men ruimer rekruteren), dan wel (c) van bij aanvang ruimer rekruteert zonder voorrang voor de huidige titularissen.*
  Als het bestuur ervoor kiest de keuze te beperken tot de huidige titularissen, moet het de mogelijkheid hebben om te anticiperen op de toekomstige pensionering van één van de huidige titularissen in de loop van de gemeentelijke legislatuur: men stelt nu één van de huidige titularissen aan én men beslist meteen om bij zijn pensionering de andere titularis aan te stellen (behoud art. 597 §3 van het voorontwerp). (Eventueel nog aanvullen met garanties zodat er niet op willekeurige wijze met de secretaris-directeur en de financieel directeur wordt omgegaan).
  Eventueel kan in de toelichting aangevuld worden dat het bestuur zijn beslissing (tot eventuele openstelling en/of tot eventuele aanvullende selectieproeven) uiteraard moet motiveren.

2.10.3 Rapportering door secretaris-directeur en financieel directeur

- Voorontwerp van DLB (selectie van de meest opmerkelijke elementen):
  - Secretaris-directeur en financieel directeur (deze laatste onder de functionele leiding van de secretaris-directeur) staan beiden in overleg met het managementteam in voor het voorbereiden en opstellen van de beleidsrapporten (meerjarenplan, wijzigingen meerjarenplan, jaarrekening). Vandaag ligt de verantwoordelijkheid voor de strategische nota van het meerjarenplan en de beleidsnota bij het budget bij de secretaris en de financiële nota van beide documenten bij de financieel beheerder (onder de functionele leiding van de secretaris). De memorie van toelichting motiveert deze wijziging met het feit dat het inhoudelijke en het financiële niet los van elkaar kunnen gezien worden.
  - De financieel directeur staat, onder de functionele leiding van de secretaris-directeur, in voor de opvolgingsrapportering en rapporteert hierover ook aan de secretaris-directeur. Dit is een nieuw element, met een term die niet verder wordt uitgelegd.

  - De financieel directeur rapporteert, in volle onafhankelijkheid, over de beheerscontrole aan de gemeenteraad, de OCMW-raad, het college van burgemeester en schepenen en het vast bureau. Dat is een bevestiging van wat vandaag bestaat.
  - De financieel directeur rapporteert, in volle onafhankelijkheid, over de financiële risico's aan de gemeenteraad, de OCMW-raad, het college van burgemeester en schepenen en het vast bureau. Dat is een nieuw element, dat als volgt wordt gemotiveerd: 'Het beheersen van die risico's is dermate cruciaal dat die bijkomende rapportering wenselijk is. Aan de financiële risico's wordt ook aandacht besteed in de beleidsrapporten, maar daarnaast moet de mogelijkheid bestaan dat de financieel directeur kan wijzen op de potentiële risico's die verbonden zijn aan concrete voorgenomen beslissingen.'
- *VVSG-standpunt: we weten dat er over deze nieuwe regeling van enerzijds de gezagslijnen en anderzijds de rapporteringslijnen geen eensgezindheid bestaat tussen de federaties van secretarissen en van financieel beheerders.*
  Omdat de beleidsrapportering met de in het DLB doorgevoerde wijzigingen nog steeds blijft gebeuren onder de functionele leiding van de secretaris-directeur, is er in vergelijking met vandaag eigenlijk weinig veranderd. De nadruk ligt op samenwerking binnen het managementteam, onder de eindverantwoordelijkheid van de secretaris-directeur.
  Op het vlak van de rapportering door de financieel directeur over de beheerscontrole, verandert het DLB niets in vergelijking met het Gemeente- en OCMW-decreet.
  Voor de VVSG is het cruciaal dat het DLB duidelijk is, zowel op het vlak van de gezagslijnen als van de rapporteringslijnen, wetende dat goede samenwerking en onderling vertrouwen (tussen politiek en administratie, en binnen de administratie zelf) niet bij decreet kan worden opgelegd. Verder moet elke regeling vertrekken van de situatie waarbij de beide titularissen, met hun respectieve verantwoordelijkheden, constructief samenwerken in dienst van het bestuur. Daarnaast hebben besturen instrumenten nodig om, in geval van conflict, in te grijpen. Tot slot zijn besturen vragende partij voor voldoende garanties voor sterke, onafhankelijke en gecoördineerde rapportering vanuit de administratie aan het politieke bestuur.

2.11 Personeelszaken

2.11.1 Tucht

- Voorontwerp van DLB:
  - Tuchtsancties:
    - Extra sancties 'herplaatsing' en 'terugzetting in graad';
    - Schorsing: altijd met inhouding salaris (preventieve schorsing: met of zonder inhouding salaris);
    - Inhouding salaris: binnen grenzen Loonbeschermingswet (nu: leefloon).
    - Gemeenteraad bepaalt voorwaarden en grenzen tuchtstraffen

- Tuchtoverheid: Als secretaris-directeur aanstellingsbevoegdheid heeft en tuchtbevoegdheid wil delegeren, moet personeelslid minstens gelijk(waardig)e graad hebben als personeelslid dat voorwerp is van tuchtprocedure.
- Tuchtonderzoeker: tuchtonderzoek kan aan *elk personeelslid* van *een lokaal bestuur* worden toegewezen.
- Preventieve schorsing:
  - Ook mogelijk wanneer opsporingsonderzoek loopt;
  - Secretaris-directeur kan preventieve schorsing bij hoogdringendheid opleggen maar zonder inhouding salaris;
  - Maximale termijn van 6 maanden (nu: 4 maanden) .
- Beroep bij Vlaamse Beroepscommissie voor Tuchtzaken:
  - Alleen tegen zwaarste tuchtsancties (herplaatsing, terugzetting in graad, ontslag van ambtswege, afzetting);
  - Schorst uitvoering tuchtbeslissing niet
  - Termijn uitspraak beroepscommissie = 30 d. en 1x verlengbaar (nu: 2x).

- *VVSG-standpunt:*
  - *De tuchtsanctie 'inhouding van salaris', al dan niet gecombineerd met een schorsing, wordt beperkt tot de grenzen van de Loonbeschermingswet, wat neerkomt op 1/5 van het netto loon. (art. 200). Als tuchtsanctie is dat teveel begrensd. Het sanctionerende effect is onvoldoende. In combinatie met loonbeslag heeft het zelfs geen enkel effect meer. De VVSG stelt voor om de huidige grens, het leefloon, te behouden. De VVSG kan er wel mee akkoord gaan dat de eventuele inhouding van salaris tijdens de preventieve schorsing beperkt wordt tot de Loonbeschermingswet, omdat de schuld van het personeelslid op dat moment nog niet vaststaat.*
  - *De toevoeging van de 'herplaatsing' en 'terugzetting in graad' als tuchtsanctie is geen goede zaak (art. 200). Besturen passen deze maatregelen nu immers al toe maar buiten het tuchtrecht. Een herplaatsing wordt zeer vaak toegepast maar dan onder een andere benaming, namelijk als eenvoudige functiewijziging. De herplaatsing/functiewijziging is een hele lichte organisatiemaatregel zonder juridische gevolgen voor het personeel en makkelijk toepasbaar. Voorts zijn de herplaatsing in een functie van dezelfde rang en de herplaatsing in een lagere graad voor zover ze wel juridische gevolgen voor het personeel hebben, nu al in de Rechtspositiebesluiten geregeld (art. 98 tot en met 102 Rechtspositiebesluit 7 december 2007) maar buiten het kader van tucht (wel in het kader van evaluatie of demotie of bij afschaffing van een functie of bij arbeidsongeschiktheid. De VVSG vreest dat het bestuur dat een van deze maatregelen buiten het kader van tucht toepast, in de toekomst het verwijt zal krijgen dat het om een verkapte tuchtmaatregel gaat. Om die reden werden de herplaatsing en terugzetting in graad in het verleden geschrapt als tuchtmaat-*

regel. De paradox is dus dat het lijkt alsof er voor lokale besturen meer mogelijk wordt, maar in de praktijk wordt juist het tegenovergestelde bereikt. De VVSG stelt dan ook voor om deze toevoegingen te schrappen.

- *De VVSG vraagt dat de bevoegdheid voor de gemeenteraad om de voorwaarden en grenzen van tuchtstraffen te bepalen (art. 200), delegeerbaar te maken, net zoals dat vandaag al het geval is met de rechtspositieregeling.*
- *De VVSG vraagt de mogelijkheid om ook een personeelslid van een verzelfstandigde entiteit van gemeente of OCMW te kunnen aanstellen als tuchtonderzoeker. Het gaat bv. om situaties waarin het personeelslid dat het voorwerp is van het tuchtonderzoek gedetacheerd werd naar een verzelfstandigde entiteit. Het is handig als iemand van die verzelfstandigde entiteit als onderzoekonderzoeker kan aangesteld worden. Dat is in het verleden ook gebeurd, mét goedkeuring van ABB, omdat de huidige regelgeving dit niet verbiedt.*
- *De VVSG vraagt voor alle besturen de mogelijkheid om af te wijken van het Uitvoeringsbesluit Tucht van de Vlaamse regering (cf. art. 206 van het voorontwerp van DLB).*
- *Voorstel tot herformulering van artikel 207, §2: 'Als in verband met dezelfde feiten een opsporingsonderzoek, of een strafvervolging is ingesteld, wordt de termijn, vermeld in §1, gestuit tot op de dag dat de tuchtoverheid door de gerechtelijke overheid ervan op de hoogte is dat er een beslissing is genomen, of wat de strafvervolging betreft, dat er een beslissing is uitgesproken die in kracht van gewijsde is gegaan en die het onderzoek of de strafvordering beëindigt.'*
- *Wanneer de secretaris-directeur een personeelslid bij hoogdringendheid (dus zonder inhouding salaris) preventief schorst, kan de tuchtoverheid de preventieve schorsing enkel bevestigen of niet-bevestigen (art. 208 §3). Op het eerste gezicht lijkt het niet mogelijk dat de tuchtoverheid de preventieve schorsing bevestigt maar dan met inhouding salaris.*
  De VVSG vraagt dat een preventieve schorsing bij hoogdringendheid ook kan gecombineerd worden met inhouding van salaris (al dan niet na het horen van het personeelslid) (toe te voegen in §3, eerste lid: 'onverminderd de mogelijkheid voor de tuchtoverheid om de preventieve schorsing alsnog gepaard te laten gaan met een inhouding van salaris').
- *Bij het verlengen van de preventieve schorsing zijn er vaak geen nieuwe feiten (het gerechtelijk onderzoek sleept bv. lang aan). De VVSG stelt voor dat op een administratief eenvoudige wijze de preventieve schorsing kan verlengd worden, uiteraard met de nodige motivering (art. 209 §2).*
- *Bij de inwerkingtreding van het DLB op 1 januari 2019 worden de lopende tuchtprocedures afgehandeld volgens de bepalingen die vóór de inwerkingtreding van de overgangsregeling van toepassing waren (art. 599). Maar de tuchtprocedure zal moeten hernomen worden en de verhoren zullen opnieuw moeten plaatsvinden, aangezien de tuchtoverheid (de gemeente- resp.*

OCMW-raad) na de installatievergadering anders samengesteld wordt. Er is immers een verbod om aan de beraadslaging en de stemming deel te nemen voor de leden van het collegiaal tuchtorgaan die het volledig verhoor niet hebben bijgewoond. Dit is overigens een probleem dat niet alleen in 2019 rijst, maar bij elke nieuwe gemeentelijke legislatuur of wanneer in de loop van een bestuursperiode de samenstelling van de politieke organen verandert. De VVSG vraagt dat de besluitvorming kan doorgaan als er continuïteit is in het mandaat of het ambt, wie ook de titularis is van dat mandaat of ambt.

- *De regeling voor de termijnen bij preventieve schorsing is niet werkbaar omdat de hoorzitting nà het opleggen van de preventieve schorsing binnen de acht dagen moet gebeuren (art. 208 §3), maar de oproepingstermijn bedraagt, volgens het uitvoeringsbesluit, al vijf dagen en het personeelslid heeft zeven dagen de tijd om het PV van de hoorzitting na te lezen en terug te bezorgen. Het bestuur kan dus onmogelijk binnen acht dagen een hoorzitting organiseren én de preventieve schorsing bevestigen. De VVSG stelt voor om het personeelslid onverwijld te horen en de beslissing over de bevestiging van de preventieve schorsing binnen 15 dagen te nemen.*

2.11.2 Afwijking door gemeenten en OCMW van rechtspositieregeling gemeente

- Voorontwerp van DLB: de rechtspositieregling in de OCMW's mag alleen van die van de gemeente afwijken voor de expliciet door de Vlaamse regering toegelaten gevallen.
- *VVSG-standpunt: de mate waarin het OCMW van de gemeente afhankelijk is voor het vaststellen van de rechtspositieregeling van het OCMW-personeel in specifieke diensten[9] (art. 186 §2, derde lid), is een verstrenging tegenover vandaag: nu mogen OCMW's bij decreet afwijken, tenzij de Vlaamse regering het verbiedt. In het voorontwerp van DLB wordt dat een verbod op afwijkingen, tenzij de Vlaamse regering het expliciet toelaat. Als de Vlaamse regering de beleidsruimte voor het OCMW vergeet te omschrijven, zitten gemeente en OCMW vast, want ook de gemeente kan, als aparte werkgever, geen regeling vaststellen voor de specifieke OCMW-diensten. In elk geval hebben besturen nood aan voldoende instrumenten om met de rechtspositieregeling te kunnen aanleunen bij wat gangbaar is in concurrerende privé-instellingen.*
  De VVSG stelt daarom voor om het artikel 104 OCMW-decreet dat over de specifieke diensten gaat, niet te vereenvoudigen maar over te nemen in het voorontwerp. Daarnaast vraagt de VVSG dat ook de gemeente de mogelijkheid krijgt (geen verplichting) om voor haar gemeentelijke specifieke diensten (bv. de gemeentelijke kinderopvang) af te wijken van de rechtspositieregeling van de rest van het gemeentepersoneel. Zo wordt vermeden dat een gemeente louter daarvoor haar gemeentelijke specifieke

[9] Met 'specifieke diensten' bedoelen we de diensten waarvan de werking gebaseerd is op federale of gewestelijke financiering met bijbehorende werkings- en erkenningsregels en anderzijds de diensten of activiteiten die hoofdzakelijk verricht worden in mededinging met andere marktdeelnemers, zoals bepaald in het art. 186 §2, 3° van het voorontwerp.

dienst moet verzelfstandigingen. Ten slotte moet vermeden worden (zowel in het decreet als in de uitvoeringsbesluiten) dat het OCMW verplicht wordt om de gemeentelijke rechtspositieregeling over te nemen, zonder dat de gemeente kan rekening houden, zelfs als ze dat zou willen, met de eigenheid van de specifieke OCMW-diensten (waarover de gemeente geen bevoegdheid heeft).

2.11.3 Bekendmaking personeelsdocumenten

- Voorontwerp van DLB: de rechtspositieregeling en het arbeidsreglement moeten op de gemeentelijke webstek bekend gemaakt worden, voor de deontologische code geldt dat niet (art. 171, §4, 2°, art. 186, art. 193, art. 285).
- *VVSG-standpunt: Voor personeelsaangelegenheden zijn de rechtspositieregeling, het arbeidsreglement en de deontologische code gelijkaardige instrumenten (ze bevatten alle drie rechten en plichten van het personeel), maar met een verschillende beslissingsflow.[10] De VVSG stelt voor om dit beter op elkaar af te stemmen. Ook de publicatieverplichtingen (webstek of niet) verschillen. Het uitgangspunt hier moet zijn dat documenten met een publiek belang voor de buitenwereld op de gemeentelijke webstek moeten komen, terwijl documenten met een puur intern belang (bv. ten aanzien van het personeel) alleen intern beschikbaar gesteld moeten worden, waarbij uiteraard iedereen te allen tijde het recht heeft om die in het kader van de openbaarheid op te vragen. Dit punt is ook relevant voor faciliteitengemeenten, die verplicht zijn om alle documenten die op de webstek moeten komen ook moeten vertalen. Concreet stelt de VVSG voor om alleen de publicatie van de deontologische code te verplichten. De andere documenten zijn opvraagbaar voor wie dat wil.*

2.11.4 Personeel sociale dienst OCMW

- Voorontwerp van DLB: er is in elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten minste één maatschappelijk werker die personeelslid is van dat openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Verder zegt de memorie van toelichting dat de verantwoordelijke van de sociale dienst een personeelslid van de gemeente of het OCMW kan zijn.
- *VVSG-standpunt:*
    - *Een OCMW met slechts één maatschappelijk werker (en voor de rest geen personeel), zou wel eens kunnen beschouwd worden als een 'lege doos' (cf. het advies van de Raad van State van mei 2016 bij het federale voorontwerp van wet). Bovendien stelt een OCMW waarvan individuele dienst- en hulpverleningsdossiers mee worden voorbereid door medewerkers die geen eigen personeel zijn, zich bloot aan juridische procedures voor de arbeidsrechtbank.*

[10] Voor de rechtspositieregeling maakt de secretaris-directeur in overleg met het managementteam een ontwerp op; voor het arbeidsreglement niet. Wie legt het arbeidsreglement voor het OCMW-personeel vast: de gemeenteraad en de OCMW-raad samen? Kan er afgeweken worden voor specifiek OCMW-personeel of voor personeel van specifieke OCMW-diensten? Kunnen er voor het specifieke OCMW-personeel of voor het personeel van de specifieke OCMW-diensten afwijkende deontologische regels bepaald worden?

Daarom stelt de VVSG voor om in de memorie van toelichting bij het DLB te vermelden dat de verplichting om minstens één maatschappelijk werker in dienst van het OCMW te hebben een loutere overname is van het huidige art. 75, §1 van het OCMW-decreet en geenszins afbreuk wil doen aan de professionaliteit van het maatschappelijk werk en de vereiste degelijke voorbereiding van de dossiers die aan het BCSD voorgelegd worden door voldoende maatschappelijk werkers die personeelslid zijn van het OCMW. Zie ter zake ook punt 5.4 van de nota "Federale gevolgen van meer samenwerking en/of integratie gemeente-OCMW" van 29 maart 2017 als bijlage bij het VVSG-standpunt over het voorontwerp decreet lokaal bestuur.

- *Als het hoofd van de sociale dienst een gemeentepersoneelslid is, kan hij of zij geen eigenlijk maatschappelijk werk doen. Dat is een belangrijke aanvulling voor de keuze tussen gemeente- of OCMW-personeel die in de toelichting het best toegevoegd wordt, zodat besturen weten waar ze aan toe zijn.*

2.12 Gemeentelijke dotatie aan het OCMW

- Voorontwerp van DLB: in tegenstelling tot het OCMW-decreet vandaag (art. 145) en de OCMW-wet voordien, bevat het voorontwerp van DLB geen enkele bepaling over de gemeentelijke dotatie aan het OCMW. In tegendeel, de mogelijkheid dat gemeente en OCMW in onderling overleg beslissen wie wat krijgt uit het Gemeentefonds, wordt geschrapt: de volledige dotatie wordt uitbetaald aan de gemeente.
  Aan de situatie dat de OCMW's voor een belangrijk deel van hun middelen (naast wat ze halen uit eigen inkomsten, federale en Vlaamse subsidies) ook na de voorgenomen verregaande integratie afhankelijk blijven van gemeentelijke financiering verandert echter niets. Het voorontwerp van DLB voorziet dan wel in gezamenlijke beleidsrapporten (meerjarenplan en jaarrekening), maar de achterliggende gegevens (uitgaven en ontvangsten, schulden, bezittingen, …) blijven apart omdat het gaat om twee rechtspersonen met elk hun eigen boekhoudverplichtingen. Het schrappen van de gemeentelijke dotatie zet de OCMW's zonder liquide middelen en/of zorgt ervoor dat OCMW's een negatief eigen vermogen opbouwen (wegens permanent meer kosten dan opbrengsten). Ook al wordt dat geconsolideerd wellicht gecorrigeerd door even positieve cijfers van de gemeente, dan nog is dit voor de beeldvorming (bv. ten aanzien van banken) absoluut niet correct. De motivatie ('Door de integratie van het beleid van beide rechtspersonen verdwijnt de gemeentelijke toelage aan het OCMW zoals die vandaag bestaat. De verrichtingen van het OCMW maken deel uit van de lokale werking en worden (mee) gefinancierd vanuit de algemene middelen, net zoals dat het geval is voor die van de gemeente.') overtuigt niet.
- *VVSG-standpunt: de gemeentelijke dotatie aan het OCMW, moet, net als voorheen, uitdrukkelijk geëxpliciteerd worden in het DLB. Alleen op die manier kan het OCMW aantonen dat het over de nodige financiële middelen kan beschikken om de wettelijk opgelegde opdrachten uit te voeren.*

2.13 Schuldovername bij fusies

- Voorontwerp van DLB: de Vlaamse regering kàn beslissen om bij een vrijwillige fusie van gemeenten een deel van de schulden over te nemen (n.v.d.r.: door het fusiedecreet van 2016 gebeurt dat in elk geval voor gemeenten die op 1.1.2019 samengaan, tegen 500 euro per inwoner met een maximum van 20 miljoen euro per fusie en 200 miljoen euro voor alle fusies samen).
- *VVSG-standpunt:*
    - *Het is positief dat ook voor fusies na 1 januari 2019 voorzien wordt in een mogelijke schuldovername.*
    - *De VVSG herhaalt haar eerdere standpunt om ook gemeenten die na 1 januari 2019 fusioneren snel duidelijkheid te geven over de financiële voorwaarden (met o.m. schuldovername) waarbinnen dat kan.*
    - *De VVSG vraagt dat de toekomstige regeling voor schuldovernames bij fusies geen benadeling zou inhouden voor fusies waarbij meer dan 40.000 inwoners betrokken zijn.*

2.14 Beleidsrapporten en kredieten

2.14.1 Vernietigingsgronden beleidsrapporten

- Voorontwerp van DLB:
    - als het meerjarenplan (resp. de jaarrekening) dat aan de raadsleden werd bezorgd niet overeenstemt met de digitale rapportering die aan de Vlaamse regering werd bezorgd, wordt het meerjarenplan (resp. de jaarrekening) vernietigd;
    - als het meerjarenplan verwachte ontvangsten of uitgaven ten onrechte of ten onrechte niet heeft opgenomen, vernietigt de toezichthoudende overheid dat (ene, voor gemeente en OCMW gezamenlijke) meerjarenplan.
- *VVSG-standpunt:*
    - *de niet overeenstemming van de door de raad vastgestelde versie van een beleidsrapport en de aan Vlaanderen doorgestuurde digitale versie is vaak te wijten aan softwarefouten, waar het bestuur zelf totaal buiten staat. De sanctie voor een onmiddellijke vernietiging is wel bijzonder zwaar, omdat het bestuur daardoor moet werken met voorlopige kredieten. De VVSG vraagt dat deze vernietiging op zijn minst voorafgegaan wordt door de mogelijkheid om dit probleem door technisch overleg tussen Vlaanderen en het betrokken bestuur op te lossen. Daarbij is de door de raad goedgekeurde of vastgestelde versie van het beleidsrapport het enige correcte.*
    - *De VVSG kan niet aanvaarden dat de vernietiging van bv. het gemeentelijke deel van het meerjarenplan (bv. omdat belastingontvangsten te hoog werden ingeschat) automatisch ook de vernietiging van het deel van het meerjarenplan met kredieten voor het OCMW betekent, of vice versa. Op die manier dreigen de gevolgen van de vernietiging (verplicht werken met voorlopige kredieten in gemeente én OCMW) in vergelijking met de situatie van vandaag*

buitenproportioneel groot te worden. Dit zou kunnen opgelost worden door de vernietiging te beperken tot die elementen van het meerjarenplan die niet conform de regels zijn, cf. de bepaling in art. 176, §1 van het Gemeentedecreet (art. 177, §1 OCMW-decreet) vandaag.[11]

2.14.2 Beschikbaarheid kredieten bij structurele onbestuurbaarheid

- Voorontwerp van DLB: in een situatie van voorlopige kredieten (indien er nog geen uitvoerbare kredieten zijn bijvoorbeeld bij gebrek aan raadsbeslissing over (de aanpassing van) het meerjarenplan), is er een raadsbeslissing vereist voor elke nieuwe of gewijzigde verbintenis van het bestuur met een derde.
- *VVSG-standpunt: in een periode van structurele onbestuurbaarheid (waarbij ten gevolge van enkele uitspraken van de Raad van State het bestuur zo 'goed mogelijk' moet bewijzen dat er geen beslissingen (kunnen) worden genomen), zorgt deze maatregel ervoor dat zo goed als alles geblokkeerd geraakt. De VVSG vraagt garanties voor de continuïteit van het bestuur.*

2.15 Externe audit

- Voorontwerp van DLB:
  - Ieder personeelslid is ertoe gehouden zo snel mogelijk en zonder voorafgaande machtiging op een volledige wijze te antwoorden en alle relevante informatie en documenten te verstrekken.
  - Besturen met een eigen interne audit kunnen (omwille van de onafhankelijkheidsvereiste) afwijken van de bepaling dat de secretaris-directeur hoofd is van al het personeel.
- *VVSG-standpunt:*
  - *Het principe moet zijn dat bij 'normale' audits de informatieverstrekking van het bestuur aan Audit Vlaanderen gestroomlijnd gebeurt, gecoördineerd door het hoofd van de organisatie, de secretaris-directeur. Alleen forensische audits mogen hierop een uitzondering zijn.*
  - *Akkoord met de specifieke regeling voor besturen met een eigen interne audit. Het zou goed zijn als er in de memorie van toelichting wordt opgenomen dat, gegeven het principe van de single audit, er tussen Audit Vlaanderen en de besturen met een interne auditdienst een overeenkomst kan worden gesloten.*

2.16 Inname openbaar domein

- Voorontwerp van DLB: het college van burgemeester en schepenen is bevoegd voor (o.a.) de daden van beheer over de gemeentelijke inrichtingen en eigendommen, in voorkomend geval binnen de door de gemeenteraad vastgestelde algemene regels. Deze bepaling is gelijkaardig als wat vandaag in het gemeentedecreet staat. Vandaag baseren sommige instanties op sectorale wetgeving voor het standpunt dat ze zich

[11] 'Voor zover de redenen die aanleiding geven tot de schorsing het evenwicht van het meerjarenplan niet in gevaar brengen, kan de schorsing beperkt worden tot een of meer onderdelen van het meerjarenplan.'

van het domeinrecht of gemeentelijke reglementen niets moeten aantrekken en dat ze dus eigenmachtig van alles mogen doen op/in het gemeentelijk openbaar domein. Zie bv. het Energiedecreet, art. 4.1.27. § 1: 'De netbeheerder heeft het recht het openbaar domein te gebruiken voor de aanleg en het onderhoud van aardgasleidingen en elektrische lijnen boven of onder het openbaar domein en de bijbehorende uitrustingen, als hij over een voorafgaandelijke domeintoelating van de domeinbeheerder beschikt. Daarbij gelden de voorwaarden die de domeinbeheerder nuttig acht bij de verlening van de domeintoelating.
In afwijking van het eerste lid en onverminderd de bepalingen van artikel 4.1.28 hebben de netbeheerders, waarvan de gemeenten enerzijds geheel of gedeeltelijk en anderzijds rechtstreeks of onrechtstreeks aandeelhouder zijn, het recht om op het openbaar domein dat beheerd wordt door een van hun deelnemende gemeenten, distributienetten aan te leggen, te onderhouden en uit te baten.'

- *VVSG-standpunt: Het zou nuttig zijn om te verduidelijken dat de gemeente altijd toestemming moet geven voor innames van en werken op/in het openbaar domein. Dat kan met volgende bijkomende tekst in het DLB 'De gemeenteraad kan algemene regels bepalen voor het gebruik van de goederen van de gemeente, met inbegrip van het openbaar domein. Innames van het openbaar domein en werken op of in het openbaar domein van de gemeente kunnen slechts na toelating door het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde.'*

2.17 Intergemeentelijke samenwerking

2.17.1 Verlenging

- Voorontwerp van DLB: art. 425 bevat momenteel volgende regeling: 'Op verzoek van de gewone meerderheid van het totale aantal deelnemers en op voorwaarde dat het verzoek gedragen wordt door een drievierdemeerderheid van het aantal deelnemende gemeenten, kan de laatste algemene vergadering vóór het verstrijken van de duur, tot de verlenging beslissen met een drievierdemeerderheid van het aantal stemmen'.
- *VVSG-standpunt: er is dus één algemene vergadering waarop de deelnemende gemeenten de kans krijgen te verlengen, nl. de laatste bijeenkomst vóór het verstrijken van de duur. Dat is dus alles of niets. Dat zorgt soms voor praktische en organisatorische problemen. Voorstel om dit te vervangen door: 'Op verzoek van de gewone meerderheid van het totale aantal deelnemers en op voorwaarde dat het verzoek gedragen wordt door een drievierdemeerderheid van het aantal deelnemende gemeenten, kan de ~~laatste~~ algemene vergadering <u>in het laatste jaar</u> vóór het verstrijken van de duur, tot de verlenging beslissen met een drievierdemeerderheid van het aantal stemmen."*

2.17.2 Participaties in IGS met rechtspersoonlijkheid

- Voorontwerp van DLB: artikel 398 bepaalt welke organisaties kunnen deelnemen aan het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid. Naast gemeenten kunnen

AGB's, OCMW's en hun verenigingen, politiezones en hulpverleningszones deelnemen. De nieuwe tekst vermeldt ook samenwerkingsverbanden maar verschilt fundamenteel van de huidige tekst. Het huidige DIS zegt: "andere samenwerkingsverbanden bepaald door dit decreet". Dit wil dus zeggen dat bv. een opdrachthoudende vereniging kan participeren in bv. een andere opdrachthoudende of dienstverlenende vereniging. In het DLB luidt dit: "andere samenwerkingsverbanden dan de samenwerkingsverbanden, vermeld in deze titel". Deze formulering stelt net het tegenovergestelde door te zeggen dat verenigingen gevormd door deze titel worden uitgesloten om te participeren in verenigingen met rechtspersoonlijkheid! Dit kan niet de bedoeling zijn, vermits dit bij vele dienst- en opdrachthoudende verenigingen tot het verplicht uittreden van collega-verenigingen zal leiden.

- *VVSG-standpunt: 'andere samenwerkingsverbanden gevormd krachtens deze titel'. Cf. analogie met artikel 392 waar de gemeenten en de door hen krachtens deze titel gevormde samenwerkingsverbanden kunnen deelnemen in staatsgrensoverschrijdende rechtspersonen van publiek recht. Dit is soepeler dan de deelname van verenigingen die onder deze titel vallen in andere verenigingen die onder deze titel vallen.*

2.18 Timing

Is het voorontwerp van DLB praktisch uitvoerbaar binnen het tijdsbestek dat de Vlaamse regering voorop stelt, nl. 1 januari 2019? Dat heeft vooral te maken met de integratie van gemeente en OCMW, maar ook met de noodzakelijke aanpassing van Vlaamse (en federale) wetgeving aan het nieuwe concept.

Het voorontwerp DLB legt qua timing vijf verplichtingen op:

- Gemeente- en OCMW-raad, college en vast bureau vallen samen vanaf 1 januari 2019
- Gemeenschappelijke meerjarenplanning voor gemeente en OCMW met ingang van 1 januari 2020, vast te stellen door de respectieve raden in de loop van 2019.
- Gemeenschappelijke secretaris-directeur en financieel directeur vanaf 1 augustus 2018
- Gemeenschappelijk organogram gemeente en OCMW vanaf 1 januari 2019
- Gemeenschappelijk managementteam gemeente en OCMW vanaf 1 januari 2019

Verder zijn de besturen vrij om in onderling akkoord het beheer van hun diensten te regelen. Gemeente en OCMW kunnen eigen personeel hebben en kunnen het ook delen, ze kunnen elk patrimonium hebben en beslissen om dat zelf te beheren of over te dragen of gemeenschappelijk te beheren, enz. Dit is vergelijkbaar met de huidige situatie.

Vraag is dus of het nakomen van die vijf verplichtingen voor elke gemeente haalbaar is binnen het vooropgestelde tijdsbestek of niet.

VVSG-standpunt:

- *De Vlaamse regering moet er alles aan doen om de door haar zelf vooropgestelde timing te halen, nl. een door het Vlaams parlement goedgekeurd DLB tegen ten laatste 31 december 2017. Ook de talrijke uitvoeringsbesluiten moeten (als ze nodig zijn)*

rond diezelfde tijd beschikbaar zijn. Zo niet komen alle lokale besturen in de problemen om de vooropgestelde wijzigingen door te voeren.

- *We gaan akkoord dat de gemeente- en OCMW-raad, respectievelijk het college en het vast bureau vanaf 1 januari 2019 qua samenstelling samenvallen.*
- *We gaan akkoord dat er met ingang van 1 januari 2020 een gemeenschappelijke meerjarenplanning voor gemeente en OCMW moet zijn.*
- *De verplichting om een gemeenschappelijk organogram en een gemeenschappelijk managementteam voor gemeente en OCMW te hebben vanaf 1 januari 2019 is uitvoerbaar voor die besturen die al ver gevorderd zijn in het integratietraject, maar niet uitvoerbaar voor die besturen die nog niet ver staan. Het heeft totaal geen zin deze tweede groep besturen te dwingen een gemeenschappelijk organogram en managementteam te maken, want die zouden net de sluitstukken van het integratietraject moeten zijn. Zo'n verplichting zal enkel leiden tot papieren oefeningen. Bovendien rijst de vraag in hoeverre je besturen kunt of mag dwingen hierover ingrijpende beslissingen te nemen aan de vooravond van gemeenteraadsverkiezingen, in een periode dus waarin de besturen eigenlijk in 'voorzichtige zaken' zitten en voor een aantal andere zaken (bv. oprichting AGB, deelname in een intergemeentelijk samenwerkingsverband) zelfs geen beslissingen meer mogen nemen. Daarom bepleiten we enig uitstel voor besturen die het wensen, nl. tot 31 december 2019, het moment waarop ook het meerjarenplan 2020-2024 klaar moet zijn. De VVSG is geen voorstander van een uitstel dat gemotiveerd moet aangevraagd (en nadien goedgekeurd) worden. Besturen moeten zelf de instapdatum kunnen bepalen.*

Brussel, 19 april 2017

Bijlage: artikelsgewijze opmerkingen

Art. 2:
De verwijzing naar art. 1 en 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 is te beperkt voor het bepalen van de opdrachten van de OCMW's. Die zitten ook vervat in 'Hoofdstuk IV Taken van het Openbaar centrum voor Maatschappelijk Welzijn' van de organieke wet.

Art. 6:
- §3: Goedkeuring geloofsbrieven is in principe een beslissing van de raad. In de praktijk wordt er meestal niet over gestemd maar wordt meegedeeld dat de geloofsbrieven in orde zijn. Leg het onderzoek van de geloofsbrieven bij de raadsvoorzitter en de secretaris.
- §7: bevat – ter vereenvoudiging – een nieuwe bepaling ivm het vastleggen van de rangorde van de raadsleden. Wie legt die vast? De raad via een stemming, de voorzitter of de secretaris door een eenvoudige mededeling, …?
- Zet de raadsvoorzitter bovenaan de rangorde van de raadsleden.

Art. 7:
- §5 tweede lid: Waarom moet een voorzitter die ontslag neemt, meteen ('tot aan de nieuwe verkiezing') worden vervangen door een waarnemende voorzitter? De voorzitter die dit wenst, moet kunnen aanblijven tot de effectieve vervanging. Zo is het ook voor de burgemeester en de schepenen.
- §5 vierde lid: Is het niet eenvoudiger indien de voorzitter het verzoek tot vervanging wegens de verhindering richt aan de waarnemende voorzitter in plaats van aan de gemeenteraad? Een verzoek aan de raad gaat immers ook via diezelfde voorzitter. Dus een gelijkaardige regeling zoals in art. 13 indien de voorzitter van de gemeenteraad ontslag wil nemen uit de raad.
- In de memorie van toelichting bij art. 7 (p. 42) wordt gesproken over de opvolger die op voorhand de eed kan afleggen. Dit klopt niet want de raadsvoorzitter legt geen eed af (toch niet als voorzitter).

Art. 16:
Is het echt nodig dat de Vlaamse regering 'de criteria tot vaststelling van de hoedanigheid van een gemeenteraadslid met een beperking' bepaalt?

Art. 17:
- §1: Is het echt nodig dat de Vlaamse regering de lijst van vergaderingen vastlegt waarvoor een gemeenteraadslid een presentiegeld kan krijgen? Kan de gemeenteraad dit niet gewoon regelen in haar huishoudelijk reglement?
- §2: trek de basisvergoeding (BVR 5 juni 2009) voor raadsleden op en koppel dit aan een beperking in extra vergoedingen, om 'mandaatshoppen' tegen te gaan

- §3: Is het echt nodig dat de Vlaamse regering bepaalt welke kosten van raadsleden voor terugbetaling door het bestuur in aanmerking komen? Kan de gemeenteraad dit niet gewoon regelen in haar huishoudelijk reglement?
- §5: Is het echt nodig dat de Vlaamse regering uitvoeringsregels vastlegt voor de door de gemeente verplicht af te sluiten verzekering burgerlijke aansprakelijkheid voor de raadsleden?

Art. 19:
Geef de raadsvoorzitter de mogelijkheid om aanwezig te zijn op het college/vast bureau wanneer het college/vast bureau de agenda van de raad vastlegt;

Art. 22:
In de memorie van toelichting bij dit artikel wordt verwezen naar art. 285 §3. Artikel 285 heeft geen §3.

Art. 27:
- Geef de raad de mogelijkheid om te beslissen om op de strikte regels gemotiveerd een afwijking toe te staan.
- §2: afwijkmogelijkheid voor personeelsleden zou moeten kunnen, te beslissen door het college/vast bureau. Bv. een personeelslid dat yogalessen geeft in de lokalen van de gemeente en hiervoor een contract afsluit, moet toch misschien wel kunnen? Idem dito voor personeelslid dat in een groepje zit en optreedt in kader van feestelijkheden die de gemeente organiseert.

Art. 35:
Te herformuleren: de voorlaatste zin zou als tweede zin moeten vermeld worden. Dan wordt alles logisch en helder.

Art. 36:
Is het echt nodig dat de Vlaamse regering uitvoeringsregels vastlegt voor de samenstelling, werking en financiering van de fracties? Kan dat niet worden overgelaten aan het huishoudelijk reglement?

Art. 37:
Is het echt nodig om een hele regeling uit te werken over de samenstelling en over de maximale presentiegelden voor raadsleden die met raadgevende stem lid zijn van verschillende commissies? Kan dat niet worden overgelaten aan het huishoudelijk reglement?

Art. 41:
- 18°: De VVSG stelt voor om niet art. 271 te vermelden maar wel artikel 302, §6.

- 23°: Is deels een herhaling van art. 41, 2°. Ook subsidiereglementen zijn reglementen zoals bedoeld in 2°. De verduidelijking dat het toekennen van nominatieve subsidies een bevoegdheid van de gemeenteraad is, kan behouden blijven.

Art. 44:
Neem in de memorie van toelichting op dat een voorgedragen schepen op voorhand de eed kan afleggen. Nu staat het een beetje verloren in de memorie van toelichting bij art. 49 (p. 51) dat dit enkel kan voor opvolgers van schepenen die als dusdanig in de voordrachtakte werden aangeduid. Maak duidelijk dat het voor elke schepen kan bv. op de gemeenteraad voorafgaand aan de wissel. Dat zou een belangrijke administratieve vereenvoudiging betekenen voor de wedde- en pensioenberekening.

Art. 54:
Waarom een verplichting? Is een modelreglement aanbieden niet veel efficiënter?

Art. 56:
- §2: De verwijzing naar artikel 41, §1 moet wellicht artikel 41, eerste lid zijn.
- §3: Er is afstemming met de bevoegdheidsverdeling voor gemeentelijk onderwijs nodig: de Vlaamse overheid zou ook een delegatie van de aanstellingsbevoegdheid op ambtelijk niveau mogelijk moeten maken in art. 4, §5, eerste lid decreet 27 maart 1991. Anders blijft de bepaling in het DLB voor gemeentelijk onderwijs een lege doos.
- §3: bij de toegewezen bevoegdheden van het college van burgemeester en schepen zijn de volgende elementen geschrapt t.o.v. het Gemeentedecreet: het nemen van besluiten voor het aangaan van leningen voor een periode langer dan één jaar, het nemen van besluiten waarbij de financiële lasten van de opgenomen leningen worden herschikt door die lasten te spreiden over een kortere of gelijke periode, het beleggen van kapitalen voor een periode langer dan één jaar. Volgens de memorie van toelichting is de reden hiervoor dat de algemene bevoegdheidsverdelende regels inzake overheidsopdrachten ook van toepassing zijn op deze besluiten. Dat klopt niet: beleggingen zijn uitgesloten van de wetgeving overheidsopdrachten en vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe wet op de overheidsopdrachten (najaar 2017?) zal ook het aangaan van leningen niet meer onderworpen zijn aan de regelgeving overheidsopdrachten.
  Het niet hernemen van deze toegewezen bevoegdheden in het DLB is op zich geen probleem als daaruit volgt deze bevoegdheden in principe toekomen aan de gemeenteraad, maar gedelegeerd kunnen worden naar het college. Ook aan het vast bureau worden deze bevoegdheden niet toegewezen. Dat is op zich geen probleem als daaruit volgt dat deze bevoegdheden in principe toekomen aan de OCMW-raad, maar gedelegeerd kunnen worden naar het vast bureau.

Art. 57, derde lid:
De verwijzing naar art. 161 en 166 klopt niet, want in die artikels staan geen bevoegdheden van de secretaris-directeur die hij niet zou mogen delegeren.

Art. 69:
Klopt de formulering van het tweede lid?

Art. 71:
Zie opmerking bij art. 16, die ook geldt voor OCMW-raadsleden.

Art. 73:
- Eerste lid: is het echt nodig dat de Vlaamse regering de lijst van vergaderingen vastlegt waarvoor een OCMW-raadslid een presentiegeld kan krijgen? Kan de OCMW-raad dit niet gewoon regelen in haar huishoudelijk reglement?
- Tweede lid: waarom het verbod om presentiegeld toe te kennen voor een vergadering van de OCMW-raad als die aansluit op die van de gemeenteraad? Er zit een forse verzwaring van de taak van raadsleden in dit decreet, maar er staat geen enkele compensatie tegenover.

Art. 74:
- Dit artikel is door de vele verwijzingen totaal onleesbaar.
- De verwijzing in 11° klopt niet, want artikel 87, derde lid bestaat niet.

Art. 78:
- 16°: voorstel om niet art. 271 te vermelden, maar artikel 302, §6.
- 17°: rechtsgrond voor subsidies door OCMW?

Art. 79:
Zijn de woorden ‘waarbij de voorzitter van het vast bureau wordt geacht een hogere rang in te nemen dan een lid van het vast bureau’ in het derde lid nog relevant, nu de burgemeester automatisch ook voorzitter is van het vast bureau?

Art. 80:
In het tweede lid moet worden toegevoegd dat ‘schepenen’ moet gelezen worden als ‘leden van het vast bureau’.

Art. 83:
- Art. 50 wordt hier op het vast bureau van toepassing gemaakt (met uitzondering van het vierde en vijfde lid). Het derde lid van art. 50 is wel volledig van toepassing en daar wordt verwezen naar art. 29. Dat heeft volgende gevolgen:
    - In tegenstelling tot voor de OCMW-raadsleden is er geen specifieke bepaling (zoals in art. 75) dat het inzagerecht regelt en verbiedt om afschrift te krijgen

van cliëntendossiers. Men zou beter art. 75 van toepassing maken op het vast bureau.
    - In tegenstelling tot voor de OCMW-raadsleden is art. 29, 5° wel van toepassing op leden van het vast bureau. Hoe lees je dat?
- In het algemeen: hoe lees je een doorverwijzing in een doorverwijzing? Concreet: voor art. 50 is het duidelijk in art. 83, hoe je alles moet lezen. Maar wat voor art. 27 en 29 waarin verwezen wordt in art. 50? Daar wordt dat iets anders.
- Wat betekent het 'register van beraadslagingen' in een OCMW-context?

Art. 84, §3:
Zie opmerking bij art. 56, §3 ivm de collegebevoegdheden voor beleggingen en leningen.

Art. 85:
Wat betekent het laatste lid?

Art. 86:
Is dit bekeken in relatie tot de federale wetgeving, zoals bv. art. 58, §1 en 62 van de OCMW-wet?

Art. 88:
Graag verduidelijken over welke installatievergadering het gaat.

Art. 89:
Graag verduidelijken wat men bedoelt met de verwijzing naar art. 111.

Art. 90, §3:
Waarom worden het laatste en voorlaatste lid herhaald? Het hele decreet zit vol verwijzingen, dan best hier ook.

Art. 92:
- Het is eigenaardig vanuit het uitgangspunt van twee afzonderlijke rechtspersonen dat de verkozenen voor de gemeenteraad gevraagd wordt leden voor het bijzonder comité van het OCMW voor te dragen.
- Klopt 4°? Graag beter formuleren, want nu staat er twee keer hetzelfde, maar men bedoelt iets anders (wel opgekomen versus niet opgekomen tijdens de verkiezingen).
- Graag het vierde en vijfde lid beter formuleren. Nu is het niet duidelijk of er opvolgers moeten of kunnen: het vierde lid zegt 'kan', het vijfde lijkt het te verplichten.

Art. 93:
- Tweede lid: men spreekt over 'akten van voordracht', maar moet het hier niet gaan om 'voordrachtsakten'? In het huidige OCMW- en Gemeentedecreet is er een wezenlijk verschil tussen beide.

- Tweede lid: is het de voorzitter die de ontvankelijkheid nagaat en vaststelt, of toch de raad zoals in het laatste lid van dit artikel?
- Derde lid: is een overgangsbepaling voor de eerstkomende installatievergadering.

Art. 95:

- Tweede lid: klopt dit?
- Derde lid: is er niet in een regel voorzien voor de situatie uit art. 94, tweede lid?
- Vierde lid: vanaf wanneer lopen die 60 dagen?

Art. 105:

Zowel §1 als §2 vermelden 'verhindering', maar bedoelen waarschijnlijk verschillende situaties.

Art. 106:

- Eerste lid: geldt de termijn van 8 dagen hier (zie art. 90)? Zo ja, wat als het einde van het mandaat juist valt in de periode van 8 dagen voor de volgende vergadering?
- Tweede lid: waarom geen vervanger uit het BCSD zelf? Door een OCMW-raadslid te kiezen, ook als er geen vervanger is en het oudste lid aangeduid moet worden, maakt men een vlotte en normale werking onmogelijk.

Art. 107:

- §1: Is het echt nodig dat de Vlaamse regering de lijst van vergaderingen vastlegt waarvoor een lid van het Bijzonder Comité een presentiegeld kan krijgen? Kan het Bijzonder Comité dit niet gewoon regelen in haar huishoudelijk reglement?
- §3: Is het echt nodig dat de Vlaamse regering bepaalt welke kosten van leden van het Bijzonder Comité voor terugbetaling door het bestuur in aanmerking komen? Kan het Bijzonder Comité dit niet gewoon regelen in haar huishoudelijk reglement?
- §4: Is het echt nodig dat de Vlaamse regering uitvoeringsregels vastlegt voor de door het OCMW verplicht af te sluiten verzekering burgerlijke aansprakelijkheid voor de leden van het Bijzonder Comité?

Art. 110:

- Door art. 32 van toepassing te maken, lijkt men ook het zittingsverslag van toepassing te maken, wat dan weer tegengesproken wordt in art. 276, §3.
- Over de beslissingen en notulen heerst onduidelijkheid. Verschillende regels lijken te gelden:
    - Art. 110, derde lid
    - Art. 110, vijfde lid
    - Art. 111, 4°
- Door art. 29 van toepassing te maken, en niet de specifieke inzagerechtbepaling uit art. 75, krijgen de leden ook recht op afschrift van cliëntendossiers. Dat is niet wenselijk.

Art. 111, 4°:
Dit kan enkel met respect voor de bestaande wettelijke bepalingen.

Art. 112:
Vóór de woorden ‘dezelfde deontologische code’ zou het woord ‘minimaal’ ingevoegd moeten worden, waarbij de memorie duidelijk maakt dat aanvullende bepalingen kunnen worden opgenomen worden die betrekking hebben op de eigenheid (eigen aan de gesloten taakstelling) van het BCSD. Het beslissen over individuele cliënten, het hoorrecht,… zorgen voor mogelijk bijkomende deontologische aspecten.

Art. 113:
Het moet gaan over meer dan toekenning, ook over terugvordering, herziening, schorsing, enz. Het BCSD moet ook de beleidsorganen kunnen adviseren.

Art. 119:
Het is niet realistisch om de installatievergaderingen van alle districten (in Antwerpen zijn dat er negen en daar komt de gemeenteraad zelf ook nog eens bij) op vijf werkdagen te organiseren. Behoud de regeling uit het Gemeentedecreet (art. 274 §1, laatste lid) die hiervoor dertig dagen tijd gaf.

Art. 121:
- Het is vreemd dat de gemeenteraad wel het maximale aantal leden van de districtscolleges kan bepalen (het gaat om uitvoerende mandatarissen), maar dat de decreetgever zelf bepaalt dat de raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf (geen uitvoerende mandatarissen) ten hoogste twaalf leden mag tellen (tenzij het geval dat de raad van bestuur en de gemeenteraad samenvallen) (art. 235, §2). Nochtans is de VVSG al lang vragende partij om dat maximaal van twaalf te schrappen, zodat het makkelijker wordt om alle politieke evenwichten en de man-vrouwverhouding te respecteren.
- §1 bevat een terugvalpositie voor het geval de gemeenteraad geen maximum aantal leeden van het districtscollege heeft vastgelegd. Maar werkt dit ook als een gemeente voor het eerst met districten begint?
- Kan dit artikel niet logischer worden opgebouwd? Eerst verwijzen naar het maximaal aantal leden, daarna de mogelijkheid inbouwen voor de gemeenteraad om dit aan te passen en ten slotte het minimum aantal vastleggen.

Art. 125:
- §3, 3°: ‘de door de gemeenteraad goedgekeurde rechtspositieregeling ook van toepassing is op de districtssecretaris’: wat als het vaststellen van de rechtspositieregeling gedelegeerd werd naar het college? Voorstel: ‘de gemeentelijke rechtspositieregeling’.

- §3, 5°: De districtssecretaris (sic) blijft hoofd van het gemeentepersoneel vermeld in art. 140, het gemeentelijke personeel dat werd toegewezen aan de districten: dat is een eigenaardige bepaling, aangezien er in Antwerpen dan een districtssecretaris én een secretaris-directeur aan het hoofd van dat gemeentepersoneel zullen staan.

Art. 148:
Is er geen mogelijkheid om ook de eretitels voor burgemeesters te laten toekennen door de raad, zodat de regelingen zoveel mogelijk op mekaar worden afgestemd?

Art. 149, derde lid:
De voorlaatste en laatste zin kunnen perfect in BVR 5 juni 2009 worden opgenomen.

Art. 150:
Dit artikel regelt een mogelijk weddecomplement voor mandatarissen van gemeenten 'met minder dan 50.000 inwoners'. Die grens zou beter 50.001 inwoners zijn, zodat die samenvalt met een inwonerscategorie uit het Besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 met de bezoldigingsregeling voor lokale mandatarissen (50.001-80.000 inwoners, tevens de grens voor de toekenning van een hoger percentage van de burgemeesterswedde aan schepenen).
De VVSG herhaalt de vraag om voor een aanpassing van de verschillende regelgevingen om de combinatie met een lokaal mandaat gemakkelijker te maken, bv. door het wegnemen van een financiële beperking. Dit neemt ook de last op de gemeente/het OCMW weg om dit steeds weer te moeten compenseren in het kader van deze procedure.

Art. 152:
Is het echt nodig dat de Vlaamse regering nadere regels vastlegt voor de terugbetaling van kosten van leden van het college/vast bureau?

Art. 153:
Burgemeester, schepenen en voorzitter van het bijzonder comité mogen naast hun wedde geen andere vergoedingen e.d. ontvangen ten laste van de gemeente, de extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente en hun filialen, het OCMW en de OCMW-verenigingen. Waarom worden samenwerkingsverbanden van OCMW's hier uitgesloten, en samenwerkingsverbanden van gemeenten niet?

Art. 154:
- De nieuwe cumulatiebeperking voor gemeenteraadsleden lijkt overbodig, maar als ze behouden wordt, zou deze regeling beter bij de artikels over de raadsleden worden gezet.
- Opsomming van in aanmerking komende vergoedingen: vallen hier bij het punt 1° ook de extra vergoedingen onder die men als parlementslid krijgt o.b.v. een bijzondere functie in dat parlement? Is de opsomming nu sluitend? Riskeert men niet dat er nog andere zaken door de mazen van het net glippen, terwijl een algemene omschrijving,

geïnterpreteerd op basis van federale en regionale regelgeving mbt de cumulatie van mandaten, op zich zou volstaan?

Art. 155:
Is het echt nodig dat de Vlaamse regering 'de criteria tot vaststelling van de beperking' van een lid van het college bepaalt?

Art. 159:
Is het echt nodig dat de Vlaamse regering uitvoeringsregels vastlegt over de verzekering burgerlijke aansprakelijkheid die de gemeente, resp. het OCMW moet afsluiten ten behoeve van de leden van het college?

Art. 160:
Is deze regeling niet overbodig in dit decreet? Dient de decretale basis niet buiten dit decreet te liggen?

Art. 162:
Kan (in het kader van de lokale autonomie) de grens van 60.000 inwoners niet geschrapt worden voor de adjunct-secretaris-directeur? We verwijzen bv. naar het feit dat in de zes randgemeenten en Voeren de secretaris de vergaderingen van gemeenteraad, OCMW-raad, college en vast bureau verplicht zal moeten bijwonen. In de andere gemeenten vallen die organen qua samenstelling deels samen (beide raden; college en vast bureau), in de zes randgemeenten en Voeren totaal niet, met een grotere kans op uiteenlopende beslissingen. Enkel voor de vergaderingen van het bijzonder comité van de sociale dienst mag de secretaris-directeur zich laten vervangen (art. 276 §3, tweede lid).

Art. 163:
Is een proces-verbaal van de eedaflegging (of de weigering) op de openbare zitting van de gemeenteraad wel nodig, aangezien dit toch ook vermeld wordt in de notulen?

Art. 165:
De meldingsplicht door de betrokkene kan een goed instrument zijn om met mogelijke belangenvermenging bij nevenactiviteiten om te gaan (als verplichting bij decreet, of als een stevige suggestie om op te nemen in de eigen rechtspositieregeling).

Art. 169:
- Zou het niet goed zijn om het verbod voor de (adjunct-)secretaris-directeur om vakbondsafgevaardigde te zijn in de gemeente, uit te breiden naar de financieel beheerder?
- Wat wordt bedoeld met 'lokale besturen van de gemeente'?

Art. 177:
De VVSG vraagt dat de bepaling 'Schulden van een publieke rechtspersoon kunnen nooit via een dwangbevel worden ingevorderd' wordt geschrapt. Er is geen enkele reden om publieke entiteiten met schulden ten opzichte van de gemeente of het OCMW anders te behandelen.

Art. 179, derde lid:
De burgemeester of een schepen maakt (met raadgevende stem) deel uit van het managementteam. Voor Voeren en de zes randgemeenten rond Brussel geldt dat niet (art. 558). Waarom dat verschil?

Art. 182:
Er is afstemming met de bevoegdheidsverdeling gemeentelijk onderwijs nodig: de Vlaamse overheid zou ook een delegatie van de aanstellingsbevoegdheid op ambtelijk niveau mogelijk moeten maken in art. 4, §5, eerste lid van het decreet 27 maart 1991. Anders blijft de bepaling in het DLB voor gemeentelijk onderwijs een lege doos.

Art. 184, §2:
Het afwijken van personeelsregels bij rampen mag geschrapt worden.

Art. 185:
- Onder 4° ook de stichtingen toevoegen (cf. artikel 195 GD)?
- 6°: activiteiten van gemeentelijk belang kunnen toch enkel leiden tot de toepassing van de regels m.b.t. gemeentelijke verzelfstandiging? De toepassing van art. 388 (art. 195 GD) kan namelijk enkel leiden tot situaties van niet-gemeentelijk belang. Dus op welke structuren doelt men hier?
- Fundamenteel kan men zich de vraag stellen of dit artikel nodig is. De VVSG is het niet eens met de visie dat de terbeschikkingstelling van statutair personeel enkel kan in de opgesomde gevallen: dit behoort tot de gemeentelijke autonomie.

Art. 186:
'Betrekking' overal door 'functie' vervangen.

Art. 191:
- de meldingsplicht door de betrokkene kan een goed instrument zijn om met mogelijke belangenvermenging bij nevenactiviteiten om te gaan (als verplichting bij decreet, of als een stevige suggestie om op te nemen in de eigen rechtspositieregeling).
- Is §2 nodig? Is elke uitvoerende mandataris geen lid van de raad, zelfs als hij rechtstreeks verkozen wordt (cf. art. 10 4°)?
- §3: een personeelslid mag niet in het Bijzonder Overlegcomité en het Hoog Overlegcomité zetelen langs vakbondszijde.

Art. 194:
- Verduidelijkende vraag: is 360% feedback-evaluatie mogelijk?

- derde lid: (over onderzoek naar wijze van functioneren functiehouder bij evaluatie): 'minstens' toevoegen? Moet de OCMW-voorzitter niet toegevoegd worden voor de zes randgemeenten en Voeren?

Art. 195:
Is het nodig dat de Vlaamse regering bij uitvoeringsbesluit maatregelen neemt voor de externe mobiliteit? Bovendien willen ook andere besturen dan Gent en Antwerpen kunnen afwijken van het Besluit van de Vlaamse Regering. Gent en Antwerpen zijn dan weer bekommerd dat de motivering om te mogen afwijken heel strikt zal gecontroleerd worden.
De VVSG vraagt een snelle bespreking van het besluit externe personeelsmobiliteit. Daarbij moet een afgeslankt uitvoeringsbesluit gekoppeld worden aan een via onderhandelingen opgesteld voorbeeld van rechtspositieregeling voor de besturen die dit wensen.

Art. 200, §2:

- De gemeenteraad moet (eerst) de voorwaarden en grenzen van de tuchtstraffen (binnen hogere rechtsnormen en behoorlijk bestuur) bepalen alvorens tuchtstraffen opgelegd kunnen worden. Dat betekent dat de tuchtbepalingen ondertussen niet uitvoerbaar zijn. Dit zet de gemeente en het OCMW gedurende maanden op non-actief. Deze bepaling zou facultatief moeten worden.
- De gemeenteraad bepaalt nu o.m. de doorhaling van de tuchtstraf. Voor de rechtszekerheid lijkt het wenselijk dat het DLB een bepaling bevat voor hety geval een personeelslid verandert naar een andere werkgever met een andere doorhalingstermijn.

Art. 201:
'Op het ogenblik van de vaststelling van de feiten' is een onduidelijk criterium: is dat als één iemand van het collegiaal orgaan op de hoogte werd gebracht? Voorstel: 'op het ogenblik van het instellen van de tuchtvordering' (= aanstelling tuchtonderzoeker).

Art. 202:
§1 spreekt over het tuchtrechtelijk vervolgde personeelslid, maar in deze fase van de tuchtprocedure (de onderzoeksfase) is het personeelslid nog niet tuchtrechtelijk vervolgd, enkel voorwerp van tuchtonderzoek. Te herformuleren als 'personeelslid dat tuchtprocedure ondergaat' (cf. art. 201, tweede lid).

Art. 208, §3:
Wanneer de secretaris-directeur een personeelslid bij hoogdringendheid (dus zonder inhouding salaris) preventief schorst, kan de tuchtoverheid preventieve schorsing enkel bevestigen of niet-bevestigen. Op het eerste gezicht lijkt het niet mogelijk dat de tuchtoverheid de preventieve schorsing bevestigt maar dan met inhouding salaris.

Art. 210:
In het tweede lid staat 'in aansluiting op': wat wordt daarmee bedoeld? Kan het (hopelijk) ook slaan op situaties waar een preventieve schorsing met inhouding van salaris vroeg of laat (maar daarom niet onmiddellijk aansluitend van dag op dag) gevolgd wordt door een tuchtstraf waar er minstens ook een inhouding van salaris werd uitgesproken?

Art. 224:
Voorstel om te preciseren dat het over het artikel 194, tweede lid gaat.

Art. 225:
- In het Gemeentedecreet staat een artikel dat zegt dat de Vlaamse regering kan bepalen voor welke taken gemeenten een extern verzelfstandigd agentschap kunnen oprichten. Een uitvoeringsbesluit is er nooit gekomen, en toch wordt deze mogelijkheid in het voorontwerp van DLB herhaald, zonder verdere uitleg in de memorie. De VVSG stelt voor om dit te schrappen: gemeenten kunnen vandaag zelf bepalen waarvoor ze verzelfstandigde entiteiten oprichten, en er is geen reden om dit aan te passen.
- Dit artikel kan nog verder 'getrimd' worden, bv. door de overbodige bepaling te schrappen dat EVA's ook bij de beleidsvoorbereiding kunnen betrokken worden of de bepaling m.b.t. terbeschikkingstelling personeel (zie reeds art. 185).
- De bepalingen rond gemeentelijk belang zijn te rigide.
- §3: 'op' schrappen in §3.

Art. 227:
- Het tweede en derde lid zijn zo goed als overbodig en kunnen geschrapt worden. Wat is bv. de meerwaarde om de verplichte commissie verzelfstandiging en samenwerking te schrappen (art. 37), maar ze hier toch weer te vermelden, naast de evidentie dat de gemeenteraad dit ook kan opnemen?
- Evaluatieverslag: autonomie van de gemeenten. Geen overbodige regels over opnemen.

Art. 228:
Hier kan perfect een algemene bepaling over een webtoepassing staan, zodat dit later niet steeds moet herhaald worden.

Art. 229:
Het in elk geval uitsluiten van bestuurders actief in commerciële organisaties uit dezelfde sector, bemoeilijkt de rekrutering van bestuurders. Kan dat niet worden versoepeld, en opgevangen met goede bepalingen over belangenvermenging?

Art. 230:

De gemeente kan aan haar extern verzelfstandigde agentschappen met toepassing van artikel 185 personeel overdragen. De verwijzing naar art. 185 is vreemd aangezien die bepaling betrekking heeft op terbeschikkingstelling. Zowel terbeschikkingstelling (voor statutairen met toepassing van art. 185) als overdracht moeten mogelijk zijn. Dit kan vandaag ook.

Art. 231:

- Is het in alle gevallen wenselijk dat de besluitenlijst van de raad van bestuur steeds onmiddellijk op de gemeentelijke webstek terechtkomt? Kan dat het AGB niet in een benadeelde positie tegenover privéspelers (die bv. met vastgoed bezig zijn) brengen?
- Tweede lid: overbodig; zie opmerking bij art. 228.

Art. 233:

Zie opmerking bij art. 228.

Art. 234:

- §1: zie opmerking bij art. 228.
- §2: Dit artikel legt een aantal gemeentelijke regels van organisatiebeheersing op aan het AGB zo lang dat hierover zelf geen regels heeft bepaald. In dat geval zou bv. het voorafgaande visum door de financieel directeur moeten worden toegepast, en de regel van de dubbele handtekening bij uitgaande girale betalingen. De vraag rijst of dit zo maar kan, gegeven het feit dat de gemeente en het AGB aparte rechtspersonen zijn, en het dus bv. niet vanzelfsprekend is dat een financieel directeur van een gemeente zijn handtekening plaatst op een betalingsorder van een autonoom gemeentebedrijf. Dit is ook een verwarrende regeling door de combinatie van een gemeentelijk systeem met een mutatis mutandis systeem voor AGB's. In se blijft ook de vraag naar de noodzaak van deze regeling.
- Het is verwarrend dat de verplichte vermeldingen uit de beheersovereenkomst in vergelijking met eerdere werkteksten worden geschrapt, maar wel worden opgenomen in de memorie als verplichte vermeldingen.

Art. 235:

- §1: de VVSG is vragende partij om de bevoegdheid van de raad van bestuur van het AGB over personeelsaangelegenheden delegeerbaar en (vooral) subdelegeerbaar te maken, parallel met wat al in de gemeente zelf kan. Het gaat met name om dagelijks personeelsbeheer enerzijds en aanstellingsbevoegdheid anderzijds.
- §2: Het is vreemd dat de gemeenteraad wel het maximale aantal leden van de districtscolleges kan bepalen (het gaat om uitvoerende mandatarissen) (art. 121), maar dat de decreetgever zelf bepaalt dat de raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf (geen uitvoerende mandatarissen) ten hoogste twaalf leden mag tellen (tenzij het geval dat de raad van bestuur en de gemeenteraad samenvallen). De VVSG is vragende partij om dat maximaal van twaalf te schrappen, zodat het makkelijker wordt om alle politieke evenwichten en de man-vrouwverhouding te respecteren en externen

te betrekken. Bovendien worden hierdoor de regelingen uit het derde lid (bij ondervertegenwoordiging van de meerderheid) en §3 (samenvallen met samenstelling gemeenteraad) overbodig.
- §2, derde lid, eerste zin: voordrachtrecht vervangen door aanduidingsrecht, zo niet kan de meerderheid in de gemeenteraad zijn veto stellen tegen voordrachten vanuit de oppositie
- §2, vierde lid: de tweede zin klopt niet
- §2, laatste lid: laat de keuze voor de voorzitter vrij voor de raad van bestuur, wat de kans op expertise vergroot.
- §3: moet het DLB echt bepalen dat, als de raad van bestuur van het AGB qua samenstelling overeenkomt met de voltallige gemeenteraad, er geen presentiegelden voor de bestuursvergaderingen mogen worden betaald?

Art. 236:
- De VVSG vraagt dat een AGB ervoor kan kiezen om én een gedelegeerd bestuurder, én een directiecomité te hebben. Zeker voor grotere AGB's kan dat aangewezen zijn. We verwijzen naar gelijkaardige mogelijkheden in de vennootschapswetgeving.
- Voorzie in de mogelijkheid van subdelegatie aan andere organen of personeelsleden.
- Maak qua delegatiemogelijkheden binnen het AGB zo veel mogelijk een parallel met wat kan tussen gemeenteraad, college en secretaris en laat het aan het AGB over om hier zelf over te beslissen.

Art. 237:
De bepaling 'Een lijst met besluiten van de raad van bestuur wordt via een webtoepassing van de gemeente gepubliceerd overeenkomstig artikel 286' is overbodig, want al geregeld in art. 231. Voor de tweede en derde zin kan ook een verfijnde algemene bepaling in art. 228 volstaan.

Art. 238:
Schrappen. Er is geen enkele reden om bij (sub)delegatie begiftigde organen uit te sluiten. Lokale autonomie.

Art. 239:
- 'De overeenstemmende rechtspositieregeling en deontologische code van het gemeentepersoneel is …' -> 'De overeenstemmende rechtspositieregeling en deontologische code van het gemeentepersoneel zijn …'
- Onvolledige memorie (deontologische code en vervanging 'gemeentesecretaris').
- Wat is de meerwaarde van §3? We wijzen ook op mogelijke toepassingsproblemen bij het loonbegrip.

Art. 240:

- §2: de machtiging verfijnen overeenkomstig het Onteigeningsdecreet (gemeenteraad)?
- §4: te herbekijken in het licht van een grotendeels geschrapt art. 234, §2 (m.b.t. beheersovereenkomst)

Art. 241:

- Dit artikel maakt de bepalingen over de beleids- en beheerscyclus die gelden voor de gemeenten deels van toepassing op de autonome gemeentebedrijven. Dit is onvoldoende consistent gebeurd, met als gevolg dat de volgende bepalingen ontstaan:
    - De raad van bestuur van een AGB en de raad voor maatschappelijk welzijn (sic!) zouden moeten stemmen over elk beleidsrapport (terwijl art. 242 en 243 correct stellen dat de beleidsrapporten van een AGB alleen aan de raad van bestuur worden voorgelegd). Het beleidsrapport zou bezorgd moeten worden aan leden van de raad van bestuur of de OCMW-raad;
    - De raad van bestuur van een AGB en de raad voor maatschappelijk welzijn zouden moeten bepalen wanneer hen een opvolgingsrapportering wordt voorgelegd.

  Met andere woorden, zoals de tekst nu opgesteld is krijgt de OCMW-raad een niet bedoelde rol bij de behandeling van de beleidsrapporten van een AGB.
- Er is geen consequentie tussen de bewoordingen in artikel 241 en 492: voor AGB's (art. 241) zijn de bepalingen van titel 4 'van overeenkomstige toepassing', voor welzijnsverenigingen (art. 492) zijn de bepalingen van deel 2, titel 4 'van toepassing'.

Art. 244, §4:

De woorden 'die daarmee moeten instemmen' zijn tegenstrijdig met de Europese richtlijn 2001/23/EG over het behoud van rechten van werknemers bij overgang van onderneming.

Art. 245:

- §1, eerste lid, laatste zin is overbodig want de logica zelve
- §1, derde lid: vraag om af te stappen van de strikte interpretatie van ABB dat de gemeente moet deelnemen en dat elk raadslid aangezien wordt als vertegenwoordiger van de gemeente. Dit zorgt voor toepassingsproblemen met vzw-wetgeving
- §1, laatste lid: Voorstel om de beperking 'met het oog op het vervullen van sociale doeleinden' weg te laten. Zo kan een OCMW bv. ook toetreden tot een privaatrechtelijk gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap voor de gezamenlijke organisatie van ondersteunende diensten.

Art. 246:

Deze bepalingen blijven zeer moeilijk combineerbaar met het cultuurpact en de vzw-wetgeving. Mogelijk ligt een oplossing erin om de verplichte meerderheidsbepaling los te laten.

Art. 248:

Een aanpassing van het decreet van 2 maart 1999 overwegen om af te stemmen op Decreet Lokaal Bestuur?

Art. 259, 3°:
"Het meerjarenplan dat aan de raadsleden is bezorgd stelt niet overeen" → moet "stemt" zijn.

Art. 275

- Waarom laat het DLB niet toe dat ook documenten en akten van OCMW-verenigingen en vennootschappen of van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden op elke informatiedrager kunnen geplaatst worden?
- De uitvoeringsbesluiten waarin dit artikel voiorziet moeten zo snel mogelijk volledige duidelijkheid bieden, met goede regels die juridisch sluitend en gebruiksvriendelijk zijn.

Art. 276, §3, tweede lid:

- Waarom een verwijzing naar art. 196?
- Hoe zit het met de taak die de secretaris krijgt in art. 172? Moet dat personeelslid bij het ondertekenen dezelfde vermelding maken als in art. 282?

Art. 279-282:

Deze artikelen laten toe om de bevoegdheid tot ondertekenen te delegeren. Bij wijze van vereenvoudiging wordt niet meer bepaald dat dit schriftelijk moet gebeuren (schriftelijk zou men enkel interpreteren als 'op papier'). Zoals het er nu staat, kan het ook mondeling. Dit is niet wenselijk. Beter is om te laten staan dat het schriftelijk moet en in de memorie van toelichting te vermelden dat dit niet noodzakelijk wil zeggen 'op papier' maar dat het ook digitaal, bv. sms zou kunnen. Het belangrijkste is dat er een bewijs van is.

Art. 284:

- Het voorontwerp van DLB legt een reeks bekendmakingsverplichtingen via het web op aan de burgemeester en de voorzitter van het vast bureau. Hoe letterlijk moeten we dit lezen? Het kan toch niet de bedoeling zijn dat alleen de burgemeester (resp. voorzitter) dat met zijn e-id-toepassing kan doen. We stellen voor om de verplichting gewoon aan de gemeente (resp. het OCMW) op te leggen.
- §2:
    - in het geval van een meerhoofdige OCMW-vereniging, is het veel zinvoller om de lijst van besluiten van de algemene vergadering en de raad van bestuur bekend te maken op de webstek van de OCMW-vereniging zelf, dan op die van de gemeente waar de maatschappelijke zetel zich (toevallig) bevindt. Bij intergemeentelijke samenwerkingsverbanden is dat ook zo. Dat geldt zeker als de zetel van de welzijnsvereniging zich in een gemeente bevindt die zelf of via het OCMW niet (meer) in de OCMW-vereniging participeert.
    - Aan het laatste lid (besluiten van het BCSD), ook toevoegen 'de besluiten van de voorzitter van het BCSD'.

- §3: Kan men al naar het “Bestuursdecreet” verwijzen, terwijl dit nog niet eens aangenomen werd door het Vlaamse Parlement?

Art. 285:
We veronderstellen dat de opgesomde entiteiten waarvan de burgemeester de beleidsrapporten, oprichtingsakten, enz. digitaal moet publiceren, beperkt blijft tot die entiteiten waarin de gemeente ook deelneemt. Nu wordt dat (in tegenstelling tot de lijst van verplichte publicaties door het OCMW) niet expliciet vermeld.

Art. 286:
De VVSG stelt voor om voor de termijn van de verplichte publicatie van besluiten e.d. van tien naar twintig dagen te gaan. Dat geeft wat meer comfort en is ook parallel met de toezichtsregeling.

Art. 287, tweede lid:
Het register van bekendmakingen blijft blijkbaar bestaan. Is het de bedoeling dat het Besluit van de Vlaamse Regering van 18 januari 2008 gewijzigd wordt, of niet? Kan het bewijzen van de publicatieplicht niet op een andere, digitale manier gebeuren? De VVSG pleit in elk geval voor eenvoud en werkbaarheid.

Art. 288:
Is hier geen verwijzing nodig naar het huishoudelijk reglement van het BCSD (art 111, 4°)?

Art. 296-298:
Is voldoende rekening gehouden met de specifieke taakstelling van het bijzonder comité en de rechtsgedingen die er mogelijk uit voortvloeien? Is het wenselijk dat vast bureau en/of raad beslissen over het in rechte optreden met betrekking tot die dossiers? Kunnen die bevoegdheden niet beter bij het bijzonder comité of bij de voorzitter van het BCSD gelegd worden? Het gaat immers niet alleen over rechtsgedingen. Ook het optreden in dossiers collectieve schuldenregeling vallen hieronder. Daar kan men toch geen vast bureau mee belasten?

Art. 297:
- Eerste lid: toevoegen: ‘personeelslid van het OCMW’.
- Tweede lid: toevoegen: ‘personeelslid van de gemeente’

Art. 299:
- Waarom bevat de databank wel de gegevens van de secretaris-directeur en financieel beheerder, en niet van de eventuele adjuncten van beide functies?
- Zullen de sectorale decreten met deze bepaling rekening houden? Communicatie met de Vlaamse overheid gaat immers verder dan met het Agentschap Binnenlands Bestuur.

Art. 304:
Waarom maakt dit artikel het onmogelijk om een volksraadpleging te houden op dezelfde dag als bv. de parlementsverkiezingen? In het buitenland is dat een veel voorkomende praktijk. In elk geval kan het een belangrijke kostenreductie betekenen.

Art. 324:
De memorie van toelichting (p. 110) somt op wie als gemeenteoverheid wordt beschouwd. Ontbreekt de raadsvoorzitter hier niet?

Art. 326:

- De zin 'De toezichthoudende overheid kan bij de gemeenteoverheid en bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn alle documenten en inlichtingen opvragen of die ter plaatse raadplegen' overlapt met het eerste lid van art. 329.
- Het feit dat de toezichthouder de informatiedrager kan bepalen mag niet inhouden dat bv. data die alleen digitaal beschikbaar zijn in afgedrukte vorm aan het toezicht moeten bezorgd kunnen worden.

Art. 329:
Het eerste lid overlapt met de eerste zin van art. 326.

Art. 330, §1:

- 'Met behoud van de toepassing van artikel 259, 262 en 243, §3, …': het is logischer om de artikels in volgorde te plaatsen.
- Is het niet logischer dat besluiten van de toezichthoudende overheid met betrekking tot beslissingen van het college of het vast bureau aan die organen worden gemeld, in plaats van aan de gemeenteraad/OCMW-raad? Het kan immers ook gaan om zaken die helemaal niet tot de bevoegdheid van de raad behoren.

Art. 332:
Wat is de Vlaamse regering van plan om te bepalen over de wijze waarop een klacht moet worden verzonden?

Art. 341:
Tweede lid: 'Onder de schulden vermeld in het tweede lid worden verstaan….' moet zijn: 'Onder de schulden vermeld in het eerste lid worden verstaan…'

Art. 358 en 361:
De tekst die zegt dat de gemeenteraad de voorwaarden voor het ambt van secretaris-directeur (resp. financieel directeur) kan vaststellen en dat er een vergelijking van titels en verdiensten, al dan niet gecombineerd met een toetsing aan de voorwaarden moet gebeuren, is verregaande detailregeling. Gemeenten weten hoe ze een selectieprocedure moeten voeren. De VVSG stelt voor om het tweede en derde lid te schrappen.

Art. 364:
Het voorontwerp van DLB garandeert (maar tot hoelang?) de aard van het dienstverband, de graad, de administratieve en geldelijke anciënniteit, de prestatieregeling en de salarisschaal van het personeel bij een fusie. We moeten opletten dat het nieuwe bestuur niet tot het einde van de carrière van het personeelslid bij het bestuur gebonden is door garantiebepalingen die het niet meer kan wijzigen. Voor de VVSG moet het mogelijk zijn om bv. het aantal vakantiedagen te verminderen (zoals dat de laatste jaren in sommige lokale besturen gebeurd is), of de wekelijkse arbeidsduur op te trekken, of een vergoeding voor zaterdagprestaties te schrappen als het nieuwe bestuur in geen zaterdagprestaties meer voorziet of niet meer in een (overigens facultatieve) toelage voor zaterdagprestaties voorziet. Ook een ontslag moet kunnen op basis van elementen die vreemd zijn aan de fusie.

Art. 398:
§2: de verwijzing naar het materialendecreet is goed en wenselijk, maar door dat te beperken tot art. 26 is de rechtsgrond voor dergelijke samenwerking (onnodig) beperkt. Voorstel om de tekst te vereenvoudigen tot: 'het betreft een samenwerkingsverband met als doelstelling het realiseren van de opdrachten, vermeld in het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringen en afvalstoffen.'

Art. 406:
De VVSG is vragende partij om de bevoegdheid van de raad van bestuur van de projectvereniging over personeelsbeleid delegeerbaar te maken, parallel met wat al in de gemeenten kan.

Art. 415:
In tegenstelling tot het gewijzigd decreet intergemeentelijke samenwerking, staan hier terug de provincies als mogelijke waarnemer in het overlegorgaan. In de memorie staat dan weer 'met dien verstande dat de mogelijkheid voor de provincieraad om een waarnemer de vergaderingen van het overlegcomité te laten bijwonen, weggelaten werd'. Met andere woorden, het voorontwerp van DLB en de memorie spreken elkaar tegen. De VVSG ziet geen reden om op de schrapping van de provincies terug te komen.

Art. 430:
Het is niet logisch dat voor een wijziging van de statuten een toezichtstermijn van 90 dagen geldt, terwijl dat voor de oprichtingsakte (met de erbij horende oorspronkelijke statuten) maar 60 dagen is (art. 420).

Art. 442:
De heel ruime openbaarheid van de beslissingen van de raad van bestuur ten opzichte van (de soms vele honderden) raadsleden van de deelnemende gemeenten is niet altijd vanzelfsprekend. We pleiten ervoor dat dit met de nodige pragamatiek wordt toegepast, rekening houdend met de beperkingen op openbaarheid van bestuur.

Art. 444:
Voorstel om ook beslissingen bij hoogdringendheid toe te voegen aan de mogelijke bevoegdheden van het directiecomité, uiteraard voor zover de garanties voor ‘in house’ daardoor niet geschonden worden.

Art. 458:
De jaarrekeningen moeten binnen de dertig dagen na de vaststelling door de algemene vergadering, door de bestuurders worden ‘neergelegd bij de Nationale Bank van België, met de vermelding dat ze nog onderworpen zijn aan het bestuurlijk toezicht.’ Dit systeem wordt niet meer toegepast wegens de digitale procedure voor het indienen van jaarrekeningen bij de NBB. Het is zelfs technisch niet mogelijk.

Art. 460:
De VVSG stelt voor om een delegatie in ruime zin vanuit de raad van bestuur mogelijk te maken, dus niet beperkt tot het 'individuele personeelsbeheer'. Op gemeentelijk vlak kunnen organogram, aanstellingsbevoegdheid en alles van dagelijks personeelsbeheer (waaronder zowel individueel als collectief personeelsbeheer) minstens naar de secretaris-directeur gedelegeerd worden. Ook bij IGS moet dat mogelijk zijn als het bestuur ermee instemt.

Art. 468:
De voorzitter van de raad van bestuur moet binnen de tien dagen via een webtoepassing van de vereniging de beslui-tenlijst bekend maken met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden. Waarom moet dit specifiek de voorzitter zijn? Is het niet beter om dit gewoon als verplichting voor de vereniging of de raad van bestuur op te nemen? De tien dagen zijn ook een stuk korter dan de huidige 20 dagen.

Art. 479:
Kan een welzijnsvereniging ook worden opgericht voor opdrachten die behoren tot de gesloten taakstelling van het bijzonder comité (bv. terugvorderen van steun)?

Art. 480:
- Het is niet logisch dat de oprichting van een welzijnsvereniging met als enig lid het OCMW zelf, onderworpen wordt aan het goedkeuringstoezicht, terwijl dat voor de oprichting van een autonoom gemeentebedrijf niet het geval is.
- Het is niet logisch dat voor de goedkeuring van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging een goedkeuringstermijn van 60 dagen geldt (art. 420), terwijl dat voor een welzijnsvereniging 90 dagen is.

Art. 485:
Vandaag staat in het OCMW-decreet dat ook elke beslissing tot toelating van privaatrechtelijke deelgenoten aan het goedkeuringstoezicht is onderworpen. Dat is uit de tekst verdwenen en

dat heeft gevolgen voor het tweede lid. Door het verdwijnen van deze passage in het eerste lid, in samenlezing met 'alsook de beslissing tot toelating van andere deelgenoten dan privaatrechtelijke deelgenoten' komt men tot de eigenaardige situatie dat het ontwerpdecreet veel strenger is voor de deelname van nieuwe publiekrechtelijke deelgenoten (bv: andere OCMW's) dan voor nieuwe privaatrechtelijke deelgenoten. Mogelijk op te lossen door de bewuste bepaling in het tweede lid te schrappen.

Art. 488:
Het is niet zinvol om een lijst van de besluiten van een Welzijnsvereniging te publiceren op de webstek van de gemeente waar de maatschappelijke zetel van de welzijnsvereniging gevestigd is. Dat gebeurt beter op de webstek van de welzijnsvereniging zelf. Het is immers niet zeker dat de betrokken gemeente (of het OCMW ervan) (nog) aan de Welzijnsvereniging deelneemt.

Art. 491:

- §1: De VVSG stelt vast dat het toezicht vandaag zeer beperkend omgaat met de mogelijkheden voor een OCMW-vereniging om een eigen rechtspositie vast te stellen. Daarom de suggestie: 'De welzijnsvereniging stelt de rechtspositie voor het personeel vast', zoals ook geldt voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.
- §1, tweede lid: 'onbestaand op gemeentelijk vlak': wordt hier het OCMW bedoeld?
- §2, derde lid: De Vlaamse regering heeft in het verleden nooit een uitvoeringsbesluit met regels over de administratieve anciënniteit van het personeel van welzijnsverenigingen goedgekeurd. De VVSG stelt dan ook voor om deze mogelijkheid te schrappen.
- §2, derde lid: suggestie om de mogelijkheid van overname van het personeel door het oorspronkelijke OCMW in het decreet in te schrijven als principe.
- §3, tweede lid: dit is nooit gebeurd. Suggestie om dit te schrappen. Volgens de VVSG is dit achterhaald omdat OCMW-verenigingen heel vaak contractueel aanwerven.

Art. 492:

- Dit artikel maakt de bepalingen over de beleids- en beheerscyclus die gelden voor de gemeenten deels van toepassing op de autonome gemeentebedrijven. Dit is onvoldoende consistent gebeurd, met als gevolg dat de volgende bepalingen ontstaan:
    - zowel de algemene vergadering als de OCMW-raad zouden moeten stemmen over elk beleidsrapport in zijn geheel. De beleidsrapporten zouden dan ook bezorgd moeten worden aan de OCMW-raadsleden;
    - de algemene vergadering en OCMW-raad zouden dan moeten bepalen wanneer hen een opvolgingsrapportering wordt voorgelegd.

  Met andere woorden, door de manier waarop de tekst is opgesteld, krijgt de OCMW-raad verkeerdelijk een rol toegekend in de behandeling van de beleidsrapporten van de welzijnsverenigingen.

- Er is geen consequentie tussen de verwoordingen in artikel 241 en 492: voor AGB's (art. 241) zijn de bepalingen van titel 4 'van overeenkomstige toepassing', voor welzijnsverenigingen (art. 492) zijn de bepalingen van deel 2, titel 4 'van toepassing'.

Art. 493, §2:
Volgens het ontwerpdecreet zou de algemene vergadering van de welzijnsvereniging zich voor juni van het volgende boekjaar moeten uitspreken over de jaarrekening. Voorstel om hier 'voor 30 juni' van te maken, zodat dezelfde deadline wordt gebruikt als voor AGB's, gemeenten en OCMW's.

Art. 502:
Deze bepaling klopt o.i. niet. Het gaat hier uitsluitend over ziekenhuisactiviteiten. Het volstaat dus om te schrijven dat het bevoegde orgaan van de vereniging de rechtspositieregeling van het personeel bepaalt. Cf. de laatste regel van de ontwerpbepaling: 'alsook de RPR van het personeel van het ziekenhuis.'

Art. 503:
Volgens ons ontbreekt artikel 491, §1 eerste en tweede lid bij de uitzonderingen. Samen te lezen met art. 502.

Art. 511-512:
In het vierde lid van artikel 511 werd 'machtiging' vervangen door 'goedkeuring'. Dit is nodig als de vereniging opgericht wordt door de 3° optie in het derde lid van art. 511. Voor 1° en 2° is niet in een goedkeuring voorzien. Is dat de bedoeling? Zo ja, waarom moet een goedkeuring dan wel voor de oprichting van een publiekrechtelijke vereniging, zoals de welzijnsvereniging?

Art. 537:
Dit artikel is niet leesbaar, zeker niet in combinatie met art. 71. Bovendien verduidelijkt de memorie maar een klein beetje. Wat met art. 5, 11 14, 16?

Art. 541:
Door de werkingsregels van de raad voor maatschappelijk welzijn integraal over te nemen van de andere gemeenten (terwijl de politieke aansturing daar wel nog afzonderlijk is), ontstaan er wel grote verschillen in de randgemeenten en Voeren t.o.v. vandaag. We bv. aan de aanwezigheid van de burgemeester op de raad voor maatschappelijk welzijn, het verdagingsrecht door de burgemeester, enz. Zijn die bewust geschrapt?

Art. 543:
Dit artikel zegt dat art. 583 niet van toepassing is, terwijl art. 545 zegt dat dat wel het geval is.

Art. 544:

- Hoe wordt het aantal leden van het vast bureau bepaald als de OCMW-voorzitter niet rechtstreeks verkozen is in het vast bureau? Concreet: Is er voldoende consequentie tussen het laatste lid van art. 27bis, §1 van de OCMW-wet en de bepaling dat het aantal leden bepaald wordt met inbegrip van de voorzitter?
- Hoe wordt het vast bureau geïnstalleerd? Leggen vervangers de eed af, enz.?

Art. 545:
Dit artikel voldoet niet om de werking van het vast bureau te regelen. Vandaag staat dat in art. 62, tweede lid van het OCMW-decreet. Hiervan vinden we bijna niets terug. Bijvoorbeeld: wat zijn de regels voor de agenda, de stemmingen, de deontologische code, enz.?

Art. 549-550:
Deze bepalingen zorgen ervoor dat het bijzondere comité in de randgemeenten en Voeren zal werken zoals het vast bureau. Bovendien is die werking voor deze gemeenten nauwelijks geregeld. Als onze lezing van deze artikels correct is, dan is dit onaanvaardbaar. De werkingsregels van een comité in de randgemeenten en Voeren moeten identiek zijn als die in de comités in de andere Vlaamse OCMW's.

Art. 558:
De burgemeester of een schepen maakt (met raadgevende stem) deel uit van het managementteam (art. 179, 23de lid). Voor Voeren en de zes randgemeenten rond Brussel geldt dat niet. Waarom dat verschil?

Titel 10. Deelname van de gemeente in rechtspersonen:
Deze titel dekt de lading niet, want het gaat ook over intergemeentelijke samenwerking e.d.

Art. 589:
'met behoud van zijn dienstverband': wat met mensen in een mandaatfunctie? Als de mandaatfunctie niet als een dienstverband beschouwd wordt (ze kan zowel statutair als contractueel ingevuld worden), wat betekent dit dan: moét de gemeenteraad de mandaatfunctie houden? Màg ze de functie als mandaatfunctie houden?

Art. 590:
'Aanwerving of bevordering' => 'aanwerving en/of bevordering'. Bovendien volstaan de eerste zin van de eerste en de tweede alinea. De rest is detailregeling en zou geschrapt moeten worden. Het komt aan de gemeenteraad toe te bepalen op welke wijze ze een aanwervingsprocedure of een bevorderingsprocedure voert. Dat kan met een vergelijkende of een niet-vergelijkende selectieprocedure zijn. Door enkel de vergelijking van titels en verdiensten te vermelden sluit je een vergelijkende selectieprocedure (met bijv. selectieproeven) uit. Het Vlaamse parlement moet zich hiermee toch niet moeien. Het volstaat dat de gemeenteraad de wetgeving inzake openbaarheid van bestuur en motiveringsverplichting respecteert.

Art. 591:

- §1, derde lid: de gemeenteraad heeft blijkbaar geen keuze om extern te rekruteren… De verwijzing naar de titels en verdiensten en de selectieprocedure is detailregeling en zou geschrapt moeten kunnen worden (zie vorige opmerking).
- §1, vierde lid: de eerste zin volstaat. De volgende twee zinnen zijn detailregeling en zouden geschrapt moeten kunnen worden. 'aanwerving of bevordering' => 'aanwerving en/of bevordering'

Art. 592:

'Betrekking' overal door 'functie' vervangen.

Art. 593:

Moet er niet toegevoegd worden dat de gemeenteraad via werving en/of bevordering een SD/FD aanstelt als niemand van de zittende titularissen zich tijdig kandidaat gesteld heeft?

Art. 594:

De koppeling van de salarisverhoging van 130% met de functies van de adjunct-secretaris-directeur en adjunct-financieel directeur: besturen kunnen een salaris toekennen dat tot 129,9 % van het salaris van de secretaris-directeur resp. financieel directeur gaat. Hier is het opnieuw belangrijk dat de eventuele salarisverhoging breder ingebed wordt in het uit te bouwen loonhuis waarbij de samenhang tussen verantwoordelijkheden, competenties en loon duidelijk is maar gekaderd in het geheel van de topfuncties van het bestuur.

Art. 597:

- Mogelijke aanstelling bij een verzelfstandigde entiteit van de gemeente of vereniging van het OCMW dat de gemeente bedient. Kan het dus niet bij een intergemeentelijk samenwerkingsverband? Waarom niet?
- Geldt de overgangsregeling voor de niet-titularis (artikel 597) enkel voor de niet-gekozen titularis die zich kandidaat gesteld heeft, of voor alle huidige (zittende) titularissen. Het zou absurd zijn dat men zich kandidaat moet stellen om te kunnen rekenen op de overgangsregeling van artikel 597, zelfs als het niet de bedoeling is om het nieuwe ambt van secretaris-directeur resp. financieel directeur uit te oefenen, maar puur om de overgangsbepaling van artikel 597 te kunnen genieten van. De doelgroep van artikel 597 zou dus het best verduidelijkt worden.
- §3: Klopt het dat de tijdelijke mobiliteitsregeling niet beperkt wordt tot de niet-gekozen secretaris resp. financieel beheerder van het eigen bestuur maar zich ook kan richten tot de niet-gekozen titularissen van andere besturen? Is dat wel de bedoeling? Stel dat een gemeente op die wijze 10 kandidaten krijgt, zonder dat ze een selectieprocedure kan voeren, hoe moet ze dan trancheren?

Federale gevolgen van meer samenwerking en/of integratie gemeente-OCMW

Bijlage bij het VVSG-standpunt over het voorontwerp van Decreet Lokaal Bestuur

1 Aanleiding

De Vlaamse regering wil tegen 2019 komen tot een verregaande samenwerking/integratie van de gemeenten en OCMW's. De politieke organen van beide besturen zullen zo veel mogelijk samenvallen, en de ambtelijke organisaties worden maximaal in elkaar geschoven.
Deze integratiebeweging wordt opgenomen in het decreet lokaal bestuur (DLB), dat volgens de huidige planning uiterlijk tegen eind 2017 zou moeten worden goedgekeurd in het Vlaamse parlement, met (voor de meeste elementen) een inwerkingtreding op 1 januari 2019.
Veel onderdelen van de geplande intensere samenwerking zullen aan de besturen worden opgelegd (zelfde samenstelling gemeente- en OCMW-raad, grotendeels samenvallen college en vast bureau, één algemeen directeur en één financieel directeur die werkt vanuit de gemeente, één organogram, één managementteam, één meerjarenplan, één jaarrekening), terwijl andere elementen worden overgelaten aan de besturen zelf (bv. de concrete organisatie van de meeste dienstverlening, met bv. welke medewerkers welke juridische werkgever hebben).
De Vlaamse gemeenten en OCMW's worden niet alleen aangestuurd door de Vlaamse regelgeving, maar ondergaan uiteraard ook de invloed van federale bepalingen. Op die laatste gaat deze nota in. We onderzoeken met andere woorden wat de mogelijke implicaties zijn van bepaalde Vlaamse (opgelegde) of lokale (vrijwillige) beleidskeuzes die rechtstreeks samenhangen met de verregaande integratie gemeente-OCMW.
We onderscheiden daarbij volgende domeinen:

- Pensioenen
- Sociale Maribel
- Btw
- Diverse federale subsidies
- Informatieveiligheid
- Exclusieve uitvoering van bepaalde dienstverlening door gemeente-, respectievelijk OCMW-personeel

Voor elk van die domeinen geven we de relevante wetgeving mee, de bevoegde federale minister(s), een omschrijving van het probleem en pistes voor eventuele oplossingen.
De VVSG wil met deze nota naar Vlaams minister van Binnenlands Bestuur Liesbeth Homans stappen met de vraag om hierover samen met de lokale besturen het gesprek aan te gaan met de federale overheid.

2 Pensioenen

2.1 Relevante wet- en regelgeving

De wet van 24 oktober 2011 over de nieuwe financiering van de ambtenarenpensioenen (*BS* 3 november 2011, inforum nr. 260172).

2.2 Bevoegde federale ministers

Danël Bacquelaine, minister van pensioenen
Jan Jambon, minister van binnenlandse zaken (cf. impact op politiezones)
Maggy De Block, minister van sociale zaken (cf. impact op socialezekerheidsbijdragen)
Kris Peeters, minister van werk (cf. impact op werk).

2.3 Schets van het probleem

Met de genoemde wet van 24 oktober 2011 betaalt een lokaal bestuur dat voor de financiering van zijn ambtenarenpensioenen aangesloten is bij het Gesolidariseerd Pensioenfonds van de provinciale en plaatselijke besturen, een basisbijdragevoet op de loonmassa van zijn statutaire medewerkers en, in voorkomend geval, een responsabiliseringsbijdrage.
Bij een verregaande integratie van gemeente en OCMW is er een mogelijke impact op de pensioenfinanciering ambtenaren, ten minste in zoverre er personeel van de gemeente naar het OCMW wordt overgedragen of vice versa.

a) **Impact op de eventueel verschuldigde responsabiliseringsbijdrage**.
Een bestuur moet een responsabiliseringsbijdrage betalen wanneer de pensioenlasten van het bestuur (van haar gepensioneerde statutaire medewerkers) groter zijn dan de door het bestuur betaalde basispensioenbijdragen, berekend op het salaris van de statutaire personeelsleden in dienst.
Het bestuur dat statutaire personeelsleden overdraagt zal minder basispensioenbijdragen betalen (want de betrokken personeelsleden zijn niet meer in dienst) terwijl ze wel blijft instaan voor de pensioenlasten. De kloof tussen wat de Federale Pensioendienst als bijdrage van het bestuur ontvangt en wat de betrokken Pensioendienst aan uitgaven moet betalen, wordt dus groter. Als de uitgaven groter zijn dan de inkomsten moet het bestuur het verschil betalen (eventueel niet voor de volle 100% maar voor een gedeelte ervan; percentage is vast te stellen door de Federale Pensioendienst).

b) **Impact op de reserves van ex-pool 1**.
De besturen van ex-pool 1 zijn besturen die voor de financiering van hun ambtenarenpensioenen van oudsher bij de RSZPPO (nadien DIBISS, nu opgegaan in de RSZ) aangesloten waren. Zij hebben door de jaren heen reserves opgebouwd (doordat de bijdragen hoger waren dan de uitgaven). Deze reserves bedroegen eind 2016 ongeveer 400 miljoen euro.
Volgens artikel 4 §2 van de wet van 24 oktober 2011 mogen deze reserves enkel besteed worden ten voordele van de werkgevers van ex-pool 1. In dat kader heeft de federale regering beslist dat de reserves van de werkgevers van ex-pool 1 worden gebruikt om hun basisbijdragevoet van 2016 en 2017 telkens met 3,5% te milderen en in

2018 en 2019 telkens met 3%. Over de inzet van de reserves van ex-pool 1 nà 2019 werden verder nog geen uitspraken gedaan.
Besturen die hun statutair personeel overdragen naar een werkgever die niet tot ex-pool 1 behoort, kunnen voor deze medewerkers geen korting op de basispensioenbijdrage meer genieten. Het gaat om niet zoveel situaties: meestal behoren de gemeente en het OCMW tot dezelfde ex-pool. Vooral in Limburg bestaan hierop enkele uitzonderingen (gemeente of OCMW behoort tot ex-pool 1 en het andere bestuur niet).

2.4 Pistes voor een mogelijke oplossing

- Terbeschikkingstelling van personeel van gemeente naar OCMW of omgekeerd. Bij detachering of terbeschikkingstelling oefent het personeelslid de functie bij het andere bestuur uit, maar blijft hij of zij op de loonlijst van zijn juridische werkgever, het bestuur van herkomst, staan. Er is ondertussen zelfs een decretale basis voor detachering van personeel tussen gemeente en OCMW.
- De pensioenlasten van gemeente en OCMW voor de berekening van de reserves en voor de berekening van de verschuldigde basis- en responsabiliseringsbijdrage samentellen. Deze regeling bestaat overigens al voor de besturen die sinds 2012 aangesloten zijn (cf. artikel 20 derde lid van de Wet 24.10.2011 dat verwijst naar art. 7 §1, zesde lid). Dat artikel was oorspronkelijk bedoeld voor de situatie dat de Limburgse pensioenkas in zijn globaliteit zou aansluiten bij de DIBISS, wat niet gebeurd is. Ondertussen wordt de 'globalisering van pensioenlasten' toegepast op besturen die gelijktijdig aansluiten. Voorbeelden zijn: Maaseik maar bijv. ook enkele Brusselse gemeenten zoals Evere en Koekelberg.
  Een uitbreiding van deze regeling tot de al aangesloten gemeenten en OCMW's (en evt. hun publiekrechtelijke verzelfstandigde organisaties), vergt een wetswijziging.[1]
  We weten dat de Federale Pensioendienst zelf geen fan is van deze oplossing; de FPD heeft het sowieso moeilijk met de individualisering van de pensioenlasten tot op het individuele bestuursniveau, omdat dit bijzonder veel back office werk vraagt van de FPD en de informatie van vóór 1997 niet of niet elektronisch beschikbaar is. Maar misschien kan ze overtuigd worden met het argument dat een berekening van de pensioenbijdrage en eventuele responsabiliseringsbijdrage voor gemeente en OCMW samen minder werk is dan voor beide besturen apart… ?
  Bijkomende vraag bij deze piste zal zijn: beperken we de piste van een samengetelde pensioenbijdrage en eventuele responsabiliseringsbijdrage tot gemeente en OCMW of ook tot andere vormen van publiekrechtelijke verzelfstandiging?[2]

[1] De federale pensioendienst zou de genoemde wet sowieso zo snel mogelijk willen wijzigen om de thesaurieproblemen van het Gesolidariseerd Pensioenfonds op te vangen. De mogelijke oplossingen voor het thesaurieprobleem worden besproken op het beheerscomité van het Gesolidariseerd Pensioenfonds van 27 maart 2017.
[2] Ter info, het probleem van de reserves van ex-pool 1 stelt zich nu heel concreet ook voor de mogelijke fusie van Meeuwen-Gruitrode en Opglabbeek. OCMW en gemeente Meeuwen-Gruitrode zijn sinds 2016 aangesloten bij de DIBISS; gemeente en OCMW Opglabbeek zijn ex-pool 1 besturen.

3 Sociale Maribel

3.1 Relevante wet- en regelgeving

Koninklijk Besluit van 18 juli 2002 houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector.

3.2 Bevoegde federale ministers

Maggy De Block, minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid
Kris Peeters, minister van Werk, Economie en Consumenten

3.3 Schets van het probleem

Inleidend

De Sociale Maribel is een werkgelegenheidsmaatregel die erop gericht is om de werkdruk in de non-profitsector aan te pakken. De voor de lokale besturen beschikbare middelen worden beheerd door het Fonds Sociale Maribel van de Overheidssector (= algemene sector met OCMW's, bepaalde gemeentelijke diensten en de ziekenhuizen, over heel België). Het Fonds wordt gefinancierd met de forfaitaire RSZ-bijdragevermindering, die berekend wordt voor alle medewerkers die minstens halftijds tewerkgesteld zijn in een activiteit betreffende gezondheidszorg, maatschappelijke dienstverlening, sport of cultuur bij een werkgever van de overheidssector. Deze bijdragevermindering wordt dus niet rechtstreeks aan de werkgever toegekend, maar door de RSZ gestort in het Fonds Sociale Maribel.

Als er nieuwe middelen beschikbaar zijn, beslist het Beheerscomité van het Fonds over de besteding ervan. De middelen kunnen aangewend worden voor bijkomende tewerkstelling in de zogenaamde 'maribel'-sectoren waarbij telkens prioritaire criteria vastgelegd worden, en/of voor het optrekken van de plafondbedragen van de bestaande plaatsen Sociale Maribel. Een werkgever die middelen vraagt, verbindt zich ertoe om bijkomende tewerkstelling te creëren. Dit wordt jaar na jaar gecontroleerd. Wie niet voldoet, verliest in principe (een deel van) de toegekende middelen.

In sommige gevallen kan het Beheerscomité van het Fonds Sociale Maribel een afwijking toestaan, zonder of met vermindering van (een deel van) de toegekende arbeidsplaatsen. De betrokken werkgever moet in dat geval vooraf een aanvraag indienen bij het Fonds o.b.v. één van de drie door het Fonds vastgelegde situaties die een vermindering van het arbeidsvolume kunnen rechtvaardigen: (1) het verplicht ondergaan van een herstructurering, gepaard gaande met vermindering van arbeidsvolume, die opgelegd wordt door een hogere (toezichthoudende) overheid; (2) de overdracht van personeelsleden aan een andere instelling in het kader van een reorganisatie of herverdeling van bevoegdheden en/of takenpakketten; (3) een vermindering van de geldmiddelen die aan het bestuur ter beschikking worden gesteld door andere overheden en/of door werkings- of investeringsfondsen, voor zover deze vermindering betrekking heeft op het personeelsbudget.[3]

[3] Maar informatie: https://www.socialsecurity.be/employer/instructions/dmfappl/nl/latest/instructions/deductions_employementmeasures/employementmeasure_bonuspayment/workpromotion_nonprofitsector/workpromotion_nonprofitsector.html. Over de aanvragen tot afwijking op

Betrokken werkgevers

De werkgevers die aangesloten zijn bij de vroegere DIBISS en een activiteit uitoefenen die betrekking heeft op gezondheidszorg, maatschappelijke dienstverlening, sport of cultuur. Het gaat om werkgevers met personeel in specifieke NACE-codes.[4]

Betrokken werknemers

De forfaitaire bijdragevermindering Sociale Maribel wordt berekend voor alle minstens halftijdse medewerkers van de lokale besturen die werken in de sectoren gezondheidszorg, maatschappelijke dienstverlening, sport en/of cultuur en die in de socialezekerheidsaangifte aangegeven worden onder één van de specifieke NACE-codes.

Alle OCMW-medewerkers (dus ook personeel in ondersteunende diensten) kunnen onder één van deze codes vallen (code 84115 = OCMW), terwijl dit maar het geval is voor bepaalde categorieën van gemeentepersoneel (bv. specifieke codes kinderopvang; specifieke codes cultuur, bibliotheken, musea en sport). Naast de algemene NACE-code OCMW, heb je nog een aantal specifieke codes die eveneens betrekking hebben op activiteiten die het OCMW uitoefent. Naast de eerder genoemde kinderopvang, zijn dat bv. RVT en ROB (in Vlaanderen intussen de WZC), gezins- en bejaardenzorg aan huis (m.u.v. (thuis)verpleging), dag- en dienstencentra voor ouderen.

Overdracht OCMW-personeel naar gemeente – impact op middelen Sociale Maribel

De overdracht van OCMW-medewerkers naar een activiteit die onder het toepassingsgebied Sociale Maribel valt (bv. kinderopvang, socio-culturele sector, sport) is **aanvaardbaar** (beslissing door het Beheerscomité), zonder vermindering van toegekende arbeidsplaatsen.

Het bestuur moet vóór de overdracht een aanvraag tot afwijking indienen bij het Fonds Sociale Maribel via een standaardformulier, op basis van het tweede criterium (overdracht i.k.v. reorganisatie) en moet ook de visa hebben van de representatieve vakorganisaties. In de Mededeling 2015/02 beklemtoont de DIBISS dat ‘aanvaardbaar’ niet gelijk is aan ‘aanvaard’. Het beheerscomité beslist over het al dan niet aanvaarden van een aanvraag tot afwijking.

De overdracht van OCMW-medewerkers naar een activiteit die **niet** onder het toepassingsgebied Sociale Maribel valt (bv. ondersteunende diensten) is **niet aanvaardbaar** en heeft een vermindering van de toegekende arbeidsplaatsen tot gevolg.

Men wil hiermee vermijden dat het Fonds Sociale Maribel op een bepaald ogenblik niet meer over voldoende middelen zou beschikken om alle toegekende arbeidsplaatsen te financieren. Dit zou immers negatieve gevolgen hebben voor alle werkgevers die tegemoetkomingen van het Fonds genieten.

---

het arbeidsvolume en de impact op het aantal toegekende arbeidsplaatsen staat meer in mededeling 2015/02 van de vroegere DIBISS.

[4] Meer infrmatie: https://www.socialsecurity.be/employer/instructions/dmfappl/nl/latest/instructions/deductions_employementmeasures/employementmeasure_bonuspayment/workpromotion_nonprofitsector/concerned_employers.html

Terbeschikkingstelling heeft geen direct effect op het arbeidsvolume, maar mogelijk wel in de toekomst, nl. wanneer de ter beschikking gestelde medewerker uit dienst gaat en op dat moment niet zou worden vervangen of zou worden vervangen door een nieuwe door de gemeente aangestelde medewerker.

Conclusie

De overdracht van OCMW-medewerkers naar de gemeente is niet budgettair neutraal en kan een aanzienlijk verlies aan financiële middelen voor het bestuur – en bij uitbreiding alle besturen (mutualisering) – tot gevolg hebben.

Door personeel over te dragen, worden de inkomsten verminderd omdat de personeelsleden niet meer onder de vereiste NACE-code vallen. Hierdoor zijn er dus minder middelen te verdelen. Er zullen daardoor minder arbeidsplaatsen kunnen worden toegekend (en dus aanzienlijk minder inkomsten voor het lokaal bestuur en bij uitbreiding alle besturen).

Als men kiest voor terbeschikkingstelling van medewerkers, kan het OCMW de arbeidsplaatsen en middelen behouden, zolang deze medewerkers in dienst van het OCMW blijven.

Er gaat recurrent 131,5 miljoen euro middelen Sociale Maribel naar de Vlaamse lokale besturen. Er moet dus zeer omzichtig omgegaan worden met de overdracht van personeel om grote financiële nadelen te vermijden.

3.4 Pistes voor een mogelijke oplossing

- Een **eerste piste** is de NACE-code ‘gemeenten’ onder te brengen binnen het toepassingsgebied van de Sociale Maribel. Dit zou de integratie OCMW-gemeente vergemakkelijken en zorgen voor een middeleninjectie voor de lokale besturen in het Fonds Sociale Maribel van de Overheidssector. Deze optie vereist een beslissing zijn van de federale regering vermits ze niet budgetneutraal is voor het globaal beheer van de sociale zekerheid.
- Een **tweede piste** is de overdracht van OCMW-personeel naar de gemeente in een activiteit die niet onder het toepassingsgebied Sociale Maribel valt, wel te aanvaarden, maar met intrekking van de toegekende arbeidsplaatsen. Deze werkwijze zou conform de huidige werkwijze voor toepassing van het eerste en het derde criterium zijn. De overdracht van medewerkers van het OCMW naar de gemeente in een activiteit die niet onder het toepassingsgebied Sociale Maribel valt, heeft steeds een verlies van middelen voor het Fonds Sociale Maribel van de Overheidssector tot gevolg. Het gaat hier om een vermindering van personeel dat niet meer bijdraagt aan de middelen van het Fonds. Een verlies van middelen voor het Fonds betekent dan een vermindering van de toegekende arbeidsplaatsen.

  Er is een bijdrage van ongeveer twintig medewerkers nodig om het bedrag van de financiële tussenkomst voor één VTE te kunnen financieren. Als minder dan vijf medewerkers overgedragen worden, heeft dit op vandaag geen vermindering van arbeidsplaatsen tot gevolg. Dit principe staat echter onder zeer grote druk door het toenemend aantal afwijkingen dat gevraagd wordt.

Voorbeeld: als een OCMW vandaag tien medewerkers overdraagt naar de gemeente in een activiteit die niet onder het toepassingsgebied Sociale Maribel valt, riskeert het een terugvordering van financiële middelen voor tien VTE (weliswaar max het aantal gesubsidieerde plaatsen Sociale Maribel). Als we deze overdracht in de toekomst wel zouden aanvaarden, maar daarbij wel ingrijpen op de toegekende arbeidsplaatsen, zou dat voor dit bestuur een verlies aan financiële middelen voor 0,5 VTE betekenen (i.p.v. tien nu).
Om dit mogelijk te maken, is een beslissing (een nieuw standpunt) nodig van het Beheerscomité Sociale Maribel. Indien voor deze piste wordt gekozen, is het de taak van de VVSG zelf om dit al dan niet voor te leggen aan het beheerscomité. Het is wenselijk om dergelijk scenario pas na advies van de Raad van State over het ontwerpdecreet lokaal bestuur in overweging te nemen.

- De **derde piste** is een 'status-quo'. Piste twee heeft immers een – zij het (sterk) gemilderde – financiële impact (een bestuur verliest middelen en plaatsen). Gemeente en OCMW kunnen juridisch gezien verregaand samenwerken, ook zonder overdracht van medewerkers van het ene naar het andere bestuur. Op vandaag kiezen veel besturen ervoor om personeel ter beschikking te stellen van elkaar; op die manier vermijdt men de mogelijk nadelige gevolgen voor de sociale maribel.

Conclusie
Pistes 2 en 3 kunnen we realiseren zonder tussenkomst van de federale regering. Voor piste 2 hebben we als leden van het Beheerscomité Sociale Maribel, zelf de mogelijkheid om hier stappen in te zetten (zij het dat we de andere partners binnen het Beheerscomité, zoals de UVCW, Brulocalis en de representatieve vakorganisaties langs Vlaamse, Waalse en Brusselse zijde ook mee moeten krijgen in het verhaal).

4 Btw

4.1 Relevante wet- en regelgeving

- Btw-Wetboek, met vooral art. 4, 6 en 44, §1
- Circulaire AAFisc Nr. 42/2015 (nr. E.T.125.567) van 10 december 2015 en bijlage
- Beslissing Btw nr. E.T.128.015 van 12 februari 2016
- Beslissing Btw nr. E.T.129.914 van 27 april 2016

4.2 Bevoegde federale minister

Johan Van Overtveldt, minister van Financiën.

4.3 Schets van het probleem

Voor samenwerking tussen gemeente en OCMW bestaan verschillende formules, gaande van de dienst van de gemeente (resp. het OCMW) die diensten levert aan het OCMW (resp. de gemeente) tot de creatie van gemeenschappelijke diensten die bij een van beide entiteiten wordt ondergebracht en diensten levert aan het geheel.

We zien dat dergelijke dienstverlening soms wordt gefactureerd aan het andere bestuur (bv. met het oog op een correcte allocatie van kosten en opbrengsten), maar meestal niet. Ook in dat laatste geval is er doorgaans wel een impact op de gemeentelijke dotatie aan het OCMW, waardoor er misschien sprake is van een impliciete vergoeding voor de dienstverlening.
Op dat moment ontstaat het risico dat het gaat om een dienstverlening zoals bedoeld door art. 4 van het Btw-wetboek.[5] Het gevolg zou zijn dat de gemeente (resp. het OCMW) btw zou moeten aanrekenen aan het OCMW (resp. de gemeente), een entiteit die die btw niet of niet volledig kan recupereren. Daardoor kan er door meer intensieve samenwerking tussen gemeente en OCMW een btw-lek ontstaan, dat de voordelen van samenwerking geheel of gedeeltelijk teniet doet.

4.4 Pistes voor een mogelijke oplossing

De oplossing voor dit probleem ligt in een duidelijke interpretatie van de Btw-wetgeving door de FOD Financiën over deze situatie. Dat zou bv. kunnen gebeuren door hieraan in de lijst van veel gestelde vragen over btw in de publieke sector[6] een vraag en antwoord toe te voegen die als volgt luiden:

> ***Is een gemeente (resp. OCMW) belastingplichtig voor diensten verstrekt aan het eigen OCMW (resp. de eigen gemeente)?***
> *Gemeenten en OCMW's kunnen een beroep doen op elkaars diensten, of ze richten gemeenschappelijke diensten op die diensten verlenen aan de beide entiteiten. Soms wordt deze dienstverlening gefactureerd aan de andere entiteit, andere keren niet. In sommige gevallen beïnvloedt deze samenwerking de gemeentelijke dotatie aan het OCMW, in andere gevallen niet.*
> *De administratie gaat ervan uit dat dergelijke dienstverlening van een gemeente aan haar eigen OCMW en omgekeerd, ongeacht de omvang ervan, beschouwd wordt als niet concurrentieverstorend en dus als een niet belastingplichtige handeling zoals bedoeld in art. 6, eerste lid van het Btw-wetboek.*

Momenteel wordt gewerkt aan een herziening van de lijst met veel gestelde vragen en antwoorden. De VVSG heeft bovenstaande tekstsuggestie alvast informeel doorgegeven.

5 Diverse federale subsidies

5.1 Relevante wet- en regelgeving

- Organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's (OCMW-wet)
- Wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie (RMI-wet)

[5] Art. 4 Btw-wetboek: 'Belastingplichtige is eenieder die in de uitoefening van een economische activiteit geregeld en zelfstandig, met of zonder winstoogmerk, hoofdzakelijk of aanvullend, leveringen van goederen of diensten verricht die in dit Wetboek zijn omschreven, ongeacht op welke plaats de economische activiteit wordt uitgeoefend.'
[6] Momenteel opgenomen in de beslissingen Btw nr. E.T.128.015 van 12 februari 2016 en Btw nr. E.T.129.914 van 27 april 2016.

- Wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de OCMW's
- Wet van 4 september 2002 houdende toewijzing van een opdracht aan de OCMW's inzake de begeleiding en de financiële maatschappelijke steunverlening aan de meest hulpbehoevenden inzake energielevering
- Wet van 22 december 2008 betreffende de verwarmingstoelage toegekend door de OCMW's in het kader van het Sociaal Stookoliefonds
- KB van 18 juni 2004 houdende toekenning van een toelage aan de OCMW's voor de kosten van het samenstellen van huurwaarborgen ten gunste van personen die ze niet kunnen betalen
- KB van 10 januari 2017 houdende maatregelen ter bevordering van de participatie en sociale activering van de gebruikers van de dienstverlening van de OCMW's voor het jaar 2017 (jaarlijks KB)

5.2 Bevoegde federale minister

Willy Borsus, minister van Maatschappelijke Integratie

5.3 Schets van het probleem

Stroom	**Bedrag in miljoen euro – jaar 2015**	
	België	**Vlaanderen**
Leefloon	700,6	187,3
Equivalent leefloon	149,2	53,2
Art. 60, §7 (sociale tewerkstelling)[7]	205,4 80,2	83,2 32,0
Andere sociale tewerkstellingsmaatregelen[8]	6,4	2,6
Dringende medische hulp	44,4	14,6
Stookoliepremies	15,0	7,2
Energiefondsen	55,9	22,4
Fonds sociale activering (culturele en sociale participatie, kinderarmoede)	8,8	3,6
Totaal	**1.265,9**	**406,1**

De huidige financiële stromen die uitsluitend naar de OCMW's gaan (o.a. terugbetaling leefloon, terugbetaling artikel 60-ers, culturele en sociale participatie, de federale energiefondsen, de terugbetaling van de stookoliepremies, enz.) moeten absoluut behouden blijven en zelfs

[7] Sinds de zesde staatshervorming zijn deze budgetten geregionaliseerd en overgeheveld van de federale overheid naar de gewesten (terugbetaling leefloon en korting op de patronale bijdrage). In afspraak met de gewesten staat de POD Maatschappelijke Integratie in voor de uitbetaling aan de OCMW's.

[8] Sinds de zesde staatshervorming zijn deze budgetten geregionaliseerd en overgeheveld van de federale overheid naar de gewesten (Activa, doorstromingsprogramma's, sociale inschakelingsinitiatieven SINE, invoeginterim, partnerschapsovereenkomsten). In afspraak met de gewesten en in afwachting van andere regelgeving staat de POD Maatschappelijke Integratie in voor de uitbetaling aan de OCMW's.

versterkt en verhoogd worden gezien de toenemende precaire situatie voor vele burgers. In de mate waarin het over federale stromen gaat, moet de Vlaamse overheid hierover garanties vragen aan de federale overheid.

Het gaat over aanzienlijke bedragen, zie tabel hieronder (cijfers voor de Belgische en Vlaamse OCMW's, bron: POD MI).

Daarnaast zijn er nog andere financiële stromen naar de OCMW's, verbonden met het uitoefenen van bepaalde activiteiten of het beheren van voorzieningen. Deze voorzieningen kunnen echter ook door de gemeente (bv. lokale opvanginitiatieven voor asielzoekers) of door private rechtspersonen (bv. woonzorgcentra[9]) beheerd worden en worden dus in hun financiering niet beïnvloed door de integratie gemeente/OCMW..

5.4 Pistes voor een mogelijke oplossing

Bovenvermelde stromen gaan uitsluitend naar de OCMW's. In de mate waarin de OCMW's als aparte rechtspersoon blijven bestaan, lijkt er niet direct een risico te zijn dat de OCMW's deze middelen niet meer zouden ontvangen, uiteraard op voorwaarde dat de OCMW's de wettelijke opdrachten die door deze middelen gefinancierd worden (kunnen) blijven uitoefenen en de OCMW's dat blijven doen op de wijze en onder de voorwaarden die door deze federale wetgeving opgelegd zijn. Het voorontwerp van decreet lokaal bestuur (tekstversie 24 februari 2017) grijpt hier niet op in.

In dat verband is het nuttig te wijzen op het feit dat hoofdstuk IV van de OCMW-wet een aantal bepalingen bevat die niet allen betrekking hebben op de inhoud van de OCMW-dienstverlening, maar ook op de wijze waarop deze dienstverlening uitgeoefend moet worden:

- een aantal procedurekwesties over de wijze waarop aanvragen voor maatschappelijke dienstverlening moeten geregistreerd en afgehandeld worden (inschrijving in register, ontvangstbewijs voor de aanvrager, aanvragen doorsturen naar het bevoegde OCMW als men zelf niet bevoegd is, beslissingen nemen binnen een bepaalde termijn, de aanvrager tijdig en correct op de hoogte stellen van de beslissing over zijn aanvraag en de motieven van deze beslissing, de beroepsmogelijkheden vermelden);
- het OCMW vervult zijn opdracht volgens de meest aangepaste methoden van het maatschappelijk werk en met eerbiediging van de ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging van de betrokkenen;
- een beslissing wordt steeds genomen op basis van een sociaal onderzoek uitgevoerd door een maatschappelijk werker die een diagnose maakt over de behoefte van de cliënt en een voorstel van hulpverlening doet; zijn verslag over de feiten wordt tegensprekelijk opgemaakt en geldt tot bewijs van het tegendeel.

[9] Sinds de zesde staatshervorming zijn de RIZIV-budgetten voor de woonzorgcentra gecommunautariseerd en overgeheveld van de federale overheid naar de gemeenschappen (RIZIV-forfaits ter vergoeding van de verzorgingskosten van bewoners in de woonzorgcentra). In afspraak met de gemeenschappen staat het RIZIV tot eind 2017 nog steeds in voor de uitbetaling van deze forfaits aan de woonzorgcentra voor rekening van de gemeenschappen, in afwachting van een door de gemeenschappen zelf ontworpen financieringswijze.

Ook de RMI-wet en het KB van 11 juli 2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie bevatten analoge bepalingen met o.a. minimale voorwaarden waaraan een sociaal onderzoek moet voldoen (KB van 1 december 2013), strikte termijnen waarbinnen het OCMW moet handelen, gedetailleerde regels over hoe de bestaansmiddelen van de aanvrager moeten berekend worden, enz.
Deze regels vormen een garantie voor de hulpvragers op een correcte afhandeling van hun hulpvraag. Bovendien bevestigen en versterken ze de professionaliteit van de maatschappelijk werkers als gekwalificeerde hulpverleners.
Het lijkt in elk geval nuttig aan de federale overheid een bevestiging van de stelling te vragen dat het decreet lokaal bestuur geen gevolgen heeft op hogervermelde subsidiestromen voor zover de OCMW's de federale spelregels blijven volgen.

6 Informatieveiligheid

6.1 Relevante wet- en regelgeving

- Wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (en haar uitvoeringsbesluiten)
- Wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens
- Koninklijk Besluit van 4 maart 2005 tot uitbreiding van het netwerk van de sociale zekerheid inzake het recht op maatschappelijke dienstverlening, met toepassing van artikel 18 van de wet van 15 januari 1990 houden oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid

6.2 Bevoegde federale ministers

- Willy Borsus, minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw, en Maatschappelijke Integratie (bevoegd voor POD MI)
- Maggie De Block, minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid (bevoegd voor KSZ)

6.3 Schets van het probleem

Bij een verregaande samenwerking / integratie gemeente-OCMW moeten we rekening houden met de drie aandachtspunten op het vlak van informatieveiligheid, een thema dat een eigen invulling kent bij de OCMW's als instellingen van de Sociale Zekerheid.

- De verplichte integratieaspecten die de Vlaamse Regering vooropstelt, hebben een invloed op de minimale normen[10] die organisaties moeten naleven als zij toegang willen verkrijgen én behouden tot het netwerk van de Kruispuntbank Sociale Zekerheid.
- De verwerking en het delen van gegevens vergt een aantal organisatorische en technische maatregelen met het oog op het bewaken van de vooropgestelde finaliteits- en

[10] ISMS. Minimale normen. Versie 2015 (ISO 27002: 201) versie 4.0 ter beschikking gesteld door de Kruispuntbank Sociale Zekerheid (http://www.ksz.fgov.be)

proportionaliteitsprincipes opdat enkel gemachtigde personen toegang zouden hebben tot de persoonsgegevens die nodig zijn voor de uitoefening van hun opdrachten.

- Voor de uitwisseling van persoonsgegevens tussen gemeente en OCMW is een machtiging van het Sectoraal Comité verplicht.

6.3.1 Minimale normen

In onderstaande tabel geven we een overzicht van de minimale normen die een invloed hebben op de verplichte integratieaspecten (zoals vooropgesteld in het ontwerpdecreet).

Minimale norm	Verplicht integratieaspect	Duiding
Organisaties die tot het netwerk van de Kruispuntbank willen toetreden, moeten over een geactualiseerd meerjarenplan beschikken waarin de maatregelen worden vermeld om aan de normen te voldoen. Het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid kan hiervan een kopie opvragen.	Een gemeenschappelijke meerjarenplanning gemeente en OCMW met ingang van 1 januari 2020	In de gemeenschappelijke meerjarenplanning moeten maatregelen worden opgenomen om aan de minimale normen te voldoen om toegang tot de KSZ te behouden en/of te verkrijgen)
Elke organisatie moet over een formeel, geactualiseerd en door de verantwoordelijke voor het dagelijkse bestuur (of gelijkwaardig), goedgekeurd beleid voor informatieveiligheid beschikken	Gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn / college van burgemeester en schepenen en vast bureau hebben een zelrfde samenstelling vanaf 1 januari 2019 Een gemeenschappelijke secretaris-directeur en financieel directeur vanaf 1 augustus 2018	Als we ervan uitgaan dat de vaststelling van het informatieveiligheidsbeleid een bevoegdheid is van het CBS / vast bureau, moeten deze organen het informatieveiligheidsbeleid goed te keuren. Afhankelijk van de bevoegdheden van de secretaris-directeur, ligt hier een bevoegdheid voor hem / haar in het kader van het geformaliseerde informatieveiligheidsbeleid
Interne organisatie van de informatieveiligheid	Een gemeenschappelijke meerjarenplanning gemeente en OCMW met ingang van 1 januari 2020 Een gemeenschappelijk organogram voor gemeente en OCMW vanaf 1 januari 2019	In het organogram moet rekening gehouden worden met een informatieveiligheidsdienst. De informatieveiligheidsconsulent (opgenomen in organogram) moet meegedeeld worden aan het Sectoraal Comité De nodige werkingskredieten voor de uitvoering van het veiligheidsplan en de uit-

		voering van de veiligheids-dienst moet opgenomen worden (meerjarenplanning)

6.3.2 Verwerken en delen van gegevens

Bij een verregaande samenwerking / integratie gemeente-OCMW moet het lokaal bestuur de nodige technische en organisatorische maatregelen nemen opdat enkel gemachtigde personen toegang zouden hebben tot de persoonsgegevens die nodig zijn voor hun opdrachten. We hanteren daarbij het finaliteits- en proportionaliteitsprincipe[11]. Het moet duidelijk zijn waarvoor een persoon toegang tot bepaalde gegevens nodig heeft (finaliteitsprincipe). Daarnaast moet het duidelijk zijn welke gegevens in relatie tot de opdracht van een persoon vereist zijn.

6.3.3 Uitwisseling van persoonsgegevens tussen gemeente en OCMW

Voor een betere en geïntegreerde dienstverlening aan de burger en een grotere efficiëntie en effectiviteit voor de betrokken partij kunnen we de vraag stellen in hoeverre de verplichte machtiging van het sectoraal comité voor de uitwisseling van persoonsgegevens tussen gemeente en OCMW in de context van verregaande samenwerking / integratie gemeente-OCMW moeten blijven gelden. Ter illustratie: een OCMW heeft informatie rond verblijfsrecht nodig van de gemeente: die informatie kan uitgewisseld worden vanuit het gedeelde beroepsgeheim. Gemeenten die op hun beurt informatie van het OCMW vragen om door te geven aan de dienst vreemdelingenzaken vallen niet onder die regeling. De uitwisseling van informatie verloopt met andere woorden niet gestroomlijnd en brengt administratieve lasten met zich mee.

6.4 Pistes voor een mogelijke oplossing

Hieronder reiken we een aantal mogelijke oplossingen aan op basis van de bovenstaande structuur.

6.4.1 Minimale normen

De minimale veiligheidsnormen beogen: (1) op een gecoördineerde manier een minimaal veiligheidsniveau te verzekeren, (2) de naleving van toepasselijke wettelijke en reglementaire verplichtingen en het bekomen of behouden van een machtiging tot uitwisseling van gegevens binnen het netwerk van de Kruispuntbank.

Gezien het steeds toenemende belang van informatieveiligheid en de noodzaak om op een gecoördineerde manier een minimaal veiligheidsniveau te verzekeren bij verregaande samenwerking / integratie gemeente-OCMW pleiten we voor een uitbreiding van het toepassingsgebied van de minimale normen op het niveau van het lokaal bestuur (gemeente én OCMW)[12].

[11] Deze principes worden ook door de Privacyommissie gehanteerd.

[12] Op de website van de Vlaamse Toezichtcommissie is een document beschikbaar waarin de richtsnoeren bekeken worden vanuit de tendens van verregaande samenwerking / integratie gemeente-OCMW. We volgen daarbij dus de visie van de VTC en de Privacycommissie.

6.4.2 Verwerken en delen van gegevens

Op het vlak van informatieveiligheid dragen de lokale besturen in eerste instantie zelf een belangrijke verantwoordelijkheid waarbij zij zelf een aantal maatregelen kunnen nemen met het oog op de verwerking en het delen van gegevens. Overkoepelend kan de VVSG als facilitator optreden voor lokale besturen door hen ondersteuning te bieden op het vlak van de organisatie van informatieveiligheid in het kader van integratie gemeente-OCMW.

1. Vanuit lokaal perspectief

Bij een verregaande samenwerking / integratie gemeente-OCMW moet het betreffende lokaal bestuur de nodige organisatorische en technische maatregelen nemen opdat enkel gemachtigde personen toegang zouden hebben tot de persoonsgegevens die nodig zijn voor de uitoefening van hun opdrachten.

Organisatorische maatregelen

In eerste instantie is het van belang dat het lokaal bestuur een aantal rollen, functies en profielen definieert, rekening houdend met de regels, verplichtingen en beperkingen die daarbij van toepassing zijn. Mochten daarbij risico's opduiken in het kader van informatieveiligheid, dringt een advies en autorisatie zich op bij het bevoegde sectoraal comité.

Ten tweede dienen lokale besturen gepaste maatregelen te nemen voor de toepassing van het concept 'unieke deur' waarbij loketten van verschillende lokale diensten op één plaats voor de burgers toegankelijk zijn. We denken daarbij bijvoorbeeld aan voorschriften rond fysieke beveiliging en fysieke of logische scheiding tussen organisaties.

Het lokaal bestuur moet daarnaast voorzien in een samenwerkingsakkoord tussen de betrokken partnerorganisaties waarin het gemeenschappelijk beheer van informatie- en communicatietechnologie, de bevoegdheden, de verantwoordelijkheden en de organisatie van gemeenschappelijke diensten vastgelegd worden.

Het lokaal bestuur moet een gemeenschappelijk Disaster Recovery Plan[13] opmaken om de continuïteit van de dienstverlening te garanderen nadat een incident zich heeft voorgedaan.

Technische maatregelen

De technische maatregelen zijn op te splitsen in twee maatregelen.

Ten eerste moet het bestuur voorzien in een goed uitgebouwd systeem van gebruikers- en toegangsbeheer. Voor het goed functioneren van de organisatie dient het lokaal bestuur een aantal rollen en functies te definiëren. Daaruit voortvloeiend moeten medewerkers over een eigen e-mailadres binnen elke organisatie beschikken.

Ten tweede moet het bestuur voorzien in een logische scheiding van de gegevens(opslag). Op basis daarvan kan het gebruikers- en toegangsbeheer bovendien correct uitgebouwd worden.

Gemeenschappelijke softwarepakketten zijn met andere woorden toegelaten met volgende randvoorwaarden:

[13] Het gaat over een plan waarin een aantal acties opgenomen zijn om de continuïteit van de dienstverlening te garanderen na een incident.

- Bij de toegang tot het betreffende softwarepakket moet onderscheid mogelijk zijn of het gaat om toegang voor een ambtenaar in functie van de gemeente of van het OCMW.
- In het betreffende softwarepakket moet een logische scheiding zijn tussen gegevens(opslag).

2. Vanuit het perspectief van de VVSG

Als belangenorganisatie van de lokale besturen heeft de VVSG de taak om lokale besturen te adviseren en te ondersteunen. Onderstaande initiatieven zijn al opgestart en zullen in de toekomst ook blijven bestaan.

Werkgroep informatieveiligheid

In deze werkgroep worden goede praktijken tussen verschillende informatieveiligheidsconsulenten uitgewisseld. Actuele problemen worden besproken en opgehelderd.

Werkgroepen KSZ

In de diverse werkgroepen van KSZ is VVSG vertegenwoordigd met het oog op het garanderen van informatieveiligheid en een vereenvoudiging van administratieve interacties tussen diverse partners. De VVSG volgt daarbij actuele projecten op en verdedigt de belangen van de lokale besturen. Vanuit die context werkt VVSG ook actief mee aan de opmaak van machtigingen voor gemeenten en OCMW's.

Vorming integratie gemeente-OCMW

Op diverse tijdstippen worden vanuit verschillende diensten en teams vormingen georganiseerd vanuit de thematiek integratie gemeente-OCMW met aandacht voor actuele thema's.

Overleg met softwareleveranciers

We voorzien op geregelde tijdstippen in overleg met de softwareleveranciers om evoluties op te volgen en ook praktijkervaringen van hun kant naar boven te halen. Gezien de softwareleveranciers een belangrijke rol hebben in het kader van de werking en organisatie van gemeenten en OCMW's blijven we voortdurend inzetten op die contacten.

6.4.3 Uitwisseling van persoonsgegevens tussen gemeente en OCMW

Aangezien we de verregaande samenwerking / integratie gemeente-OCMW ten volle ondersteunen in het kader van een betere en geïntegreerde dienstverlening voor de burger, pleiten we voor een goed uitgebouwd gebruikers- en toegangsbeheer met het oog op de bescherming van persoonsgegevens. Ook in de context van verregaande samenwerking / integratie gemeente-OCMW zullen gemeente en OCMW als aparte instellingen blijven bestaan. Dit impliceert dat voor een regelmatige uitwisseling van gegevens tussen gemeente en OCMW machtigingen nodig zullen zijn, waarbij we naar analogie met de werkwijze van de CBPL en VTC pleiten voor een toepassing van het finaliteits- en proportionaliteitsprincipe.

Toch blijkt de scheiding zoals voorgeschreven in de richtsnoeren informatieveiligheid door de CBPL tussen de twee organisaties in de praktijk alsmaar moeilijker werkbaar, voornamelijk als het aankomt op het delen van personeelsgegevens. De richtsnoeren bevatten onder meer onderstaande richtlijnen op vlak van scheiding van gegevens.

'Scheiding van de organisaties:
Op niveau van het besturingssysteem moeten de organisaties logisch gescheiden worden. Het systeem van toegangsrechten moet een onderscheid kunnen maken tussen de medewerkers van de verschillende organisaties. Indien een medewerker voor meerdere organisaties werkt, moet hij beschikken over een account binnen elke organisatie om een scheiding van zijn rechten en toegang te garanderen.

Gebruik van een gemeenschappelijk softwarepakket
Gebruik van een gemeenschappelijk softwarepakket is toegelaten. Bij de toegang tot de software en tot de gegevens opgeslagen door dat softwarepakket moet echter kunnen worden onderscheiden of die toegang geschiedt in naam van de gemeente of van het OCMW (via een fijnkorrelig systeem van gebruikers- en toegangsbeheer). Er dient gezorgd te worden voor een logische scheiding van de gegevens (opslag).
Elke toegang tot een informatiesysteem dat persoonsgegevens bevat, moet getraceerd kunnen worden zodat bovenop de vragen "wie heeft toegang, wanneer, tot wat en waarom?" ook op de vraag "voor welke organisatie?" kan geantwoord worden.
De integriteit en vertrouwelijkheid en afscheiding per organisatie van deze loggings moet gegarandeerd worden en ze moeten geraadpleegd kunnen worden door de bevoegde autoriteiten.'

In de praktijk ontstaan door de verregaande samenwerking / integratie gemeente-OCMW steeds meer gemeenschappelijke lokale diensten. Vandaag is het zo dat de medewerkers van het OCMW de personeelszaken van het OCMW beheren en de medewerkers van de gemeente beheren de personeelszaken van de gemeente. Dergelijke scheiding is zowel voor grote als voor kleine besturen moeilijk werkbaar. De vragen over die scheiding van beheer van gegevens zullen in de toekomst wellicht nog toenemen, naarmate naast de personeelsdienst ook andere diensten (bv. financiën) gemeenschappelijk zullen worden.
Met het oog op het wegwerken van barrières die de continuïteit van de dienstverlening in het gedrang zouden kunnen brengen, pleiten we ervoor om personeelsgegevens niet als sociale gegevens te classificeren en de strikte scheiding in die zin voor deze materie niet zo ver door te trekken. Er zouden bijvoorbeeld protocollen kunnen opgemaakt worden, waarbij de gemeente als verwerker van die data wordt aangeduid waardoor een strikte scheiding voor personeelsgegevens zich niet opdringt.

7 Exclusieve uitvoering van bepaalde dienstverlening door gemeente-, respectievelijk OCMW-personeel

7.1 Relevante wet- en regelgeving

- Art. 6 wet 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.
- Wet 21 december 2013 houdende het Consulair Wetboek.
- MB van 19 april 2014 aangaande de afgifte van paspoorten.
- Art. 44bis Burgerlijk Wetboek.
- Art. 164 Grondwet.
- Art. 126 Nieuwe Gemeentewet.
- Art. 12 KB 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

7.2 Bevoegde federale minister(s)

Jan Jambon, minister van Binnenlandse Zaken
François Bellot, minister van Mobiliteit
Didier Reynders, minister van Buitenlandse Zaken
Daniel Bacquelaine, minister van Pensioenen

7.3 Schets van het probleem

In welke mate kunnen gemeente en OCMW zo maar elkaars personeel inzetten voor bepaalde dienstverlening? Of is er bepaalde wetgeving die, oplegt dat die diensten geleverd worden door mensen die uitdrukkelijk in dienst zijn van de gemeente, respectivelijk het OCMW?

7.3.1 OCMW-personeel op dienst burgerzaken?

Documenten dienst bevolking

De gemeente staat in voor de afgifte van identiteitskaarten, vreemdelingenkaarten en verblijfsdocumenten. In bepaalde gevallen mag ook De Post deze documenten afleveren. Verder zegt de wet dat de handtekening van de gemeenteambtenaar die de kaart aflevert, vermeld wordt op de kaart. De naam van het personeel (niet gespecifieerd) moet ook meegedeeld worden aan Binnenlandse Zaken (helpdesk Algemene Directie Instellingen en Bevolking ADIB) voor de toegang tot BELPIC (Belgian Personal Identity Card).

We verwijzen ook naar het antwoord van het Rijksregister op de vraag van de VVSG van 30 november 2005 naar het standpunt van het Rijksregister in verband met de handtekeningsbevoegdheid van de bij de gemeente gedetacheerde personeelsleden uit de overheidsbedrijven in het kader van de e-ID?. Daarop gaf zei Johan Billiet, adviseur-generaal van het Rijksregister (BiZa) op 5 december 2005: '*Wat de bevolkingsdienst en de uitgifte van de identiteitskaarten betreft, is het standpunt van de FOD Binnenlandse zaken met betrekking tot art. 126 Nieuwe Gemeentewet* (nvdr, het gaat hier over de bepalingen van art. 126 NGW over bevolking, niet burgerlijke stand!), *het volgende:*

1. Er moet een juridische band bestaan tussen het gemeentebestuur en de persoon die handtekeningsbevoegdheid krijgt (statutaire, contractuele band; terbeschikkingstelling door een overheidsbeslissing, etc.);
2. De gemachtigde legt de eed af in handen van de Burgemeester of van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand;
3. Van de eedaflegging wordt proces-verbaal opgesteld, dat door de Burgemeester of de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand, en door de gemachtigde ondertekend wordt; het proces-verbaal vermeldt o.m. dat de eed werd afgelegd met het oog op de uitreiking van de eID.'

Rijbewijzen
Het (voorlopige) rijbewijs moet worden afgegeven 'door de burgemeester van de gemeente of door diens gemachtigde'. Wie de burgemeester daartoe machtigt, is geen zaak van de federale overheid. Het is dus een beslissing van de burgemeester.[14]

Reispassen
De afgifte van reispassen behoort toe aan de minister van Buitenlandse Zaken, het ministerie van Defensie en de gedecentraliseerde overheden die de Minister aanduidt. De paspoorten en reisdocumenten worden afgegeven door de gemeentebesturen en de federale diensten toegevoegd aan de Belgische provinciegouverneurs.
Standpunt van Dominique Bulcke[15]: *Volgens artikel 2 van het MB van 19 april 2014 aangaande de afgifte van paspoorten zijn het de gemeentebesturen die paspoorten kunnen afgeven, d.w.z. dat enkel het personeel van die besturen gemachtigd is om dat te doen. Het komt echter niet aan Buitenlandse Zaken toe om te bepalen wie (juridisch en contractueel) deel uitmaakt van het personeel van het gemeentebestuur. Dat komt enkel aan de lokale besturen toe. Ik raad dus aan dat jullie juridische diensten uitklaren welke personen precies deel uitmaken van het gemeentepersoneel.*

Documenten burgerlijke stand
De ambtenaar van de burgerlijke stand (dat is de burgemeester of een door het college aangestelde schepen) kan voor alle taken inzake het opstellen van akten van burgerlijke stand een speciale schriftelijke machtiging verlenen aan één of meer beambten van het gemeentebestuur. Vóór de handtekening van de beambten van het gemeentebestuur moet melding worden gemaakt van de ontvangen machtiging. Het opmaken van de akten van de burgerlijke stand wordt door art 164 van de Grondwet toevertrouwd aan de gemeentelijke overheid.
Verder zegt art. 126 Nieuwe Gemeentewet:
De burgemeester en de ambtenaar van de burgerlijke stand kunnen ieder wat hem betreft, beambten van het gemeentebestuur machtigen tot:

[14] Bron: Marjan Mulliez, Diensthoofd Rijbewijs (FOD Mobiliteit en Vervoer, DGWVVV, Dienst Rijbewijs, tel. 02-277 36 30.
[15] Adviseur, directiehoofd bij de FOD Buitenlandse Zaken, C2-Directie Reis-en Identiteitsdocumenten op 10 maart 2017, tel. 02- 501 87 09.

1° het afgeven van uittreksels uit of afschriften van andere akten dan die van de burgerlijke stand;
2° het afgeven van uittreksels uit de bevolkingsregisters en van getuigschriften die geheel of ten delen aan de hand van die registers zijn opgemaakt;
3° het legaliseren van handtekeningen;
4° het voor eensluidend verklaren van afschriften van stukken.
Die bevoegdheid geldt voor de stukken bestemd om in België of in het buitenland te dienen, met uitzondering van diegene die moeten gelegaliseerd worden door de Minister van Buitenlandse Betrekkingen of door de ambtenaar die hij daartoe machtigt.
Boven de handtekening van de beambten van het gemeentebestuur, aan wie de machtiging bedoeld bij dit artikel of bij artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek is verleend, moet van die machtiging melding worden gemaakt.
De ambtenaar van de burgerlijke stand kan eveneens beambten van het gemeentebestuur machtigen tot het ontvangen van betekeningen, kennisgevingen en terhandstellingen van beslissingen inzake de staat van personen.

Conclusie

Voor documenten van de dienst bevolking en rijbewijzen hebben we standpunten van de federale overheid dat een machtiging of delegatie naar een niet-gemeentelijk personeelslid mogelijk is. Er moet dan wel een andere juridische band zijn, bv. een terbeschikkingstelling. Dat is logisch, want door de terbeschikkingstelling kan de gemeente ook gezag uitoefenen over het OCMW-personeelslid.
Voor wat reispassen en de akten van de burgerlijke stand betreft hebben we geen gelijkaardige (soepele) standpunten van de federale overheid in ons bezit om hiermee losser om te gaan. Voor de reispassen spreekt de federale overheid van gemeentepersoneel.

7.3.2 Pensioenaanvragen door OCMW-personeel?

Strikt juridisch gezien, kan het in principe niet (het KB van 21 december 1967 heeft het respectievelijk over burgemeester of de door hem gemachtigde ambtenaar van het gemeentebestuur). In de praktijk wordt het door de Federale Pensioendienst (FPD) wel aanvaard. De FPD verschaft OCMW-medewerkers toegang tot het systeem elektronische aanvraag als ze voorgesteld werden door de gemeentelijke beheerder. Wij raden in dat geval een beheersovereenkomst aan, want de eindverantwoordelijkheid blijft immers bij de gemeente.
Op 3 december 2015 werd deze praktijk ons nog via mail bevestigd door de Rijksdienst voor Pensioenen (ondertussen met de PDOS samengevloeid tot de FPD): *'De bevoegdheid om pensioenaanvragen in te vullen kan de burgemeester delegeren aan een ambtenaar die hij aanduidt en dat kan ook iemand zijn van het OCMW. In de praktijk zien we dat dit bij vele gemeenten als zo wordt geregeld.'*[16]

[16] Pieter Stallaert, Deskundige Communicatiedienst, tel. 02-612 57 64, Pieter.Stallaert@onprvp.fgov.be.

7.4 Pistes voor een mogelijke oplossing

- Een officieel standpunt, in elk geval voor de akten van de burgerlijke stand en de reispassen. Wat documenten van de dienst bevolking en rijbewijzen betreft, hebben we wel een standpunt, maar is de vraag of het goed zou zijn om dit te laten bevestigen (gaat om standpunten van enige tijd geleden). Dit kan via een mail of een brief gericht aan de bevoegde federale overheidsdienst en/of de bevoegde minister.
- Aanpassing van de regelgeving.

8 Andere elementen

8.1 Terbeschikkingstelling contractanten

De terbeschikkingstelling van statutairen wordt breed toegelaten. Een zelfde verruiming zou er moeten zijn naar contracten (art. 144bis NGW). Ook zou de bevoegdheid van de gemeenteraad in artikel 144bis NGW moeten geschrapt worden.

8.2 Arbeidstijd van topambtenaren

Als we voor de topfuncties naar een hoger salaris zouden gaan, moet het principe gehanteerd worden dat het salaris geacht wordt alle prestaties te dekken. In tegenstelling tot de private sector bestaat er voor de publieke sector op dit ogenblik geen regeling dat de topambtenaren (kaderleden en vertrouwenspersonen) ‘geen uren’ hebben. Strikt genomen kunnen bv. secretarissen en financieel beheerders zich beroepen op de 38-urenweek. Dus wie buiten de 38 uren een prestatie levert en daarvoor een vergoeding krijgt, kan niet aangesproken worden (gesanctioneerd worden). Om dit te wijzigen is een wijziging van de Arbeidstijdwet en/of een nieuw Koninklijk Besluit (voor topfuncties die onder de Arbeidswet vallen) nodig.[17]

Jan Leroy (red.)
29.3.2017

[17] Artikel 3 §3, 1° Arbeidswet van 16 maart 1971 en KB van 10 februari 1965 tot aanwijzing van de personen die met een leidende functie of met een vertrouwenspost zijn bekleed in de particuliere sectors van 's lands bedrijfsleven, voor de toepassing van de wet betreffende de arbeidsduur.
Wet van 14 december 2000 tot vaststelling van sommige aspecten van de organisatie van de arbeidstijd in de openbare sector (Arbeidstijdwet).

PROTOCOL NR. 13
HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN HET COMITÉ VOOR DE PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN – AFDELING 2 – ONDERAFDELING 'VLAAMSE GEMEENSCHAP' OP 25 APRIL 2017

COMITE VOOR DE PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN – Afdeling 2 – Onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap".

Brussel, 5 mei 2017

PROTOCOL NR.. 13 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN HET COMITE VOOR DE PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN – Afdeling 2 – Onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap" OP 25 APRIL 2017

over

artikel 182, tweede lid en artikel 366 van het voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur

De afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

1. de hr. Geert BOURGEOIS, Minister-president van de Vlaamse Regering - voorzitter sectorcomité X en comité C2;

2. mevr. Hilde CREVITS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs - voorzitter OOC;

3. de hr. Bart TOMMELEIN, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie – lid;

4. mevr. Liesbeth HOMANS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en armoedebestrijding – lid,

de afvaardiging van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten, te weten:

1. het Onderwijssecretariaat voor Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door:

mevr. Hildegard SCHMIDT, stafmedewerker belangenbehartiging

2. het Provinciaal Onderwijs Vlaanderen, vertegenwoordigd door:

de hr. Luc COPPIETERS, adviseur

en de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

mevr. Nancy LIBERT, adjunct-algemeen secretaris

de hr. Jean-Luc BARBERY, adjunct-algemeen secretaris

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten (COV en COC),
vertegenwoordigd door:

mevr. Anne GELDOF, juridische ondersteuning COV

de hr. Koen VAN KERKHOVEN, secretaris-generaal COC
de heer Koen WILS, nationaal secretaris COC

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris
de hr. Pascal CLAESSENS, secretaris

hebben een akkoord bereikt over het hierbij gevoegde **artikel 182, tweede lid en het artikel 366 van het voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur**

OVSG geeft een protocol van akkoord bij het artikel 182, tweede lid en het artikel 366 van het voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur

OVSG wenst van de gelegenheid gebruik te maken om in de specifieke bepaling van het Decreet Rechtspositie de mogelijkheid voor delegatie en subdelegatie van bevoegdheid te voorzien naar de secretaris (in de toekomst secretaris-directeur), zonder dat het evenwel een verplichting zou moeten worden.

Het toekomstige Decreet Lokaal Bestuur biedt de mogelijkheid om de verschillen in besluitvorming over personeelsaangelegenheden van het niet-gesubsidieerd gemeentepersoneel en het gesubsidieerd personeel van het gemeentelijk onderwijs in het Vlaams gewest, op elkaar af te stemmen. In het ontwerp van decreet lokaal bestuur, dat inhoudelijk niets nieuws toevoegt, bestaat de mogelijkheid om de gewone aanstellingsbevoegdheid door het college te delegeren naar de secretaris, die deze bevoegdheid verder kan delegeren naar een personeelslid.

In het Decreet Rechtspositie Personeelsleden Gesubsidieerd Onderwijs van 27 maart 1991 wordt, voor het gemeentelijk onderwijs in het Vlaams gewest, bepaald dat het college van burgemeester en schepenen bevoegd is voor de voor de aanstelling, de vaste benoeming, het ontslag en de afzetting van personeelsleden evenals voor het toekennen van een afwezigheid, een verlof, een terbeschikkingstelling, een affectatie en een loopbaanonderbreking. Bovendien mag deze bevoegdheid niet uitgeoefend worden door de secretaris. Onderwijspersoneel is weliswaar gemeentepersoneel, maar het DRP gaat voor op de algemene regels van de organieke gemeentewetgeving. Met de aanpassing van het DRP zouden de gemeenten die kiezen naar delegatie naar het ambtelijk niveau hiervoor de nodige ruimte krijgen.

Brussel, 5 mei 2017

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

AFVAARDIGING VAN DE VERENIGINGEN VAN DE INRICHTENDE MACHTEN:

VOORZITTERS,

Voor het Onderwijssecretariaat voor Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap:

Geert BOURGEOIS,
Minister-president van de Vlaamse Regering (SectX+C2)

Voor het Provinciaal Onderwijs Vlaanderen:

Hilde CREVITS,
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs (OOC)

LEDEN,

Bart TOMMELEIN,
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Liesbeth HOMANS,
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en armoedebestrijding

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE VAKORGANISATIES:

Voor de Algemene Centrale der Openbare Diensten:

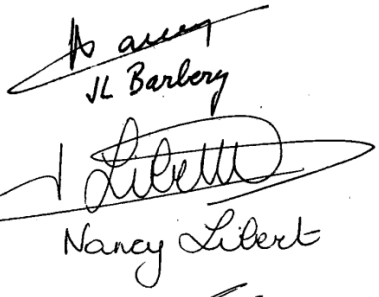

Voor de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten:

Voor het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt:

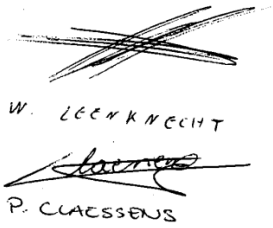

PROTOCOL NR. 363.1171
HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN
VAN 24 APRIL 2017 DIE GEVOERD WERDEN IN HET SECTORCOMITÉ XVIII
VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST

Vlaamse overheid

Agentschap Overheidspersoneel

SECTORCOMITE XVIII
VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST

protocol nr. 363. 1171

PROTOCOL HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN VAN 24 APRIL 2017 DIE GEVOERD WERDEN IN HET SECTORCOMITE XVIII VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST

Over

Voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur - regeling rond gewestelijk ontvangers (artikel 585, 31°, artikel 586, 15° en artikel 598)

door de afvaardiging van de overheid, samengesteld uit :

1. de heer Geert Bourgeois , minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, voorzitter;

2. mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding;

3. de heer Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Begroting, Financiën, en Energie;

4. mevrouw Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Onderwijs;

enerzijds,

en de afvaardigingen van de drie representatieve vakbonden :

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door :

  de heer Jan Van Wesemael
  de heer Chris Moortgat

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten die onder meer de ACV-Openbare Diensten en de ACV-Transport en Communicatie groepeert, vertegenwoordigd door :

  mevrouw Nathalie Hiel
  mevrouw Ilse Remy

- het Vrij Syndicaat van het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door :

  de heer Francis Van Lindt

anderzijds,

Werd een eenparig akkoord afgesloten over de artikelen 585, 31°, 586, 15° en 598 van bijgaand voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur.

De afvaardiging van de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten wenst evenwel haar bezorgdheid over de verdere toekomstperspectieven voor de huidige gewestelijk ontvangers, in het bijzonder voor de contractuelen, mee te geven en vraagt bijgaande brief toe te voegen aan het protocol.

Bijgaande documenten maken integraal deel uit van dit protocol.

Brussel, 12 -05- 2017

DE AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE VAKORGANISATIES:

Voor de Algemene Centrale der Openbare Diensten:

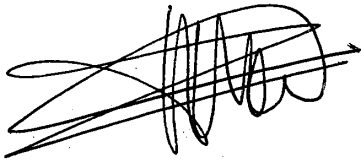

Voor de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten

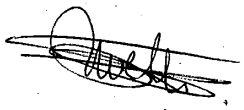

Nathalie Hiel

DE AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID

De Voorzitter,

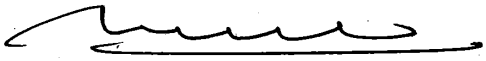

Geert Bourgeois
Minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed

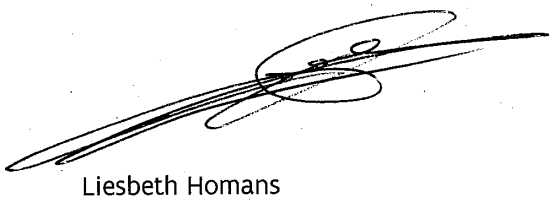

Liesbeth Homans
Viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

Voor het Vrij Syndicaat van het
Openbaar Ambt

Francis Van Lindt

Bart Tommelein
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering en Vlaams minister van Begroting,
Financiën en Energie

Hilde Crevits
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering en Vlaams minister van Onderwijs

ACV openbare diensten www.acv-csc.be/transcom/

FCSOD
Helihavenlaan 21
1000 BRUSSEL
Tel: 02/208.23.61

Brussel, 4 mei 2017

Kabinet minister-president Vlaamse Regering
Mevrouw Miet Vandersteegen
Voorzitster Sectorcomité XVIII
Martelaarsplein 19
1000 BRUSSEL

Betreft: protocol voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur – regeling rond gewestelijk ontvangers

Geachte mevrouw de voorzitter,

FCSOD besluit deze onderhandelingen met een protocol van akkoord.

Toch vinden wij het belangrijk om uitdrukkelijk in het protocol onze bezorgdheid over de verdere toekomstperspectieven voor de huidige gewestelijk ontvangers, in het bijzonder voor de contractuelen, mee te geven.

Een traject op maat wordt bij het Agentschap Binnenlands Bestuur voor de gewestelijk ontvangers uitgewerkt, waarbij de loopbaanmogelijkheden voor betrokkenen in kaart gebracht worden om zo binnen de Vlaamse overheid een nieuwe functie-invulling te realiseren.

Wij willen hierbij toch herinneren aan de afspraak met de Vlaamse regering dat als gevolg van fusies, reorganisaties, enz. geen contractuele personeelsleden ontslagen zullen worden. Wij gaan er van uit dat dus ook voor gewestelijk ontvangers dezelfde afspraak gerespecteerd wordt en het decreet lokaal bestuur geen naakte ontslagen tot gevolg heeft.

Hoogachtend,
Met vriendelijke groeten,
Namens de FCSOD,

Nathalie Hiel
Coördinator

PROTOCOL NR. 2017/2
HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE OP 29 MAART 2017, 19 APRIL 2017, 3 MEI 2017 EN 10 MEI 2017 WERDEN GEVOERD IN DE ONDERAFDELING 'VLAAMS GEWEST EN VLAAMSE GEMEENSCHAP' VAN DE EERSTE AFDELING VAN HET COMITÉ VOOR DE PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN

Onderafdeling Comité C1
Provinciale en plaatselijke overheidsdiensten

Protocol nr. 2017/2
houdende de conclusies van de onderhandelingen die op 29 maart 2017, 19 april 2017, 3 mei 2017 en 10 mei 2017 werden gevoerd in de onderafdeling 'Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap' van de eerste afdeling van het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten

Over: het voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur en meer bepaald art. 10, eerste lid, 4°, art. 27, §1, in relatie met het artikel 172, derde lid, art. 27, §2, in relatie met het artikel 169, art. 28, Art. 34, art. 35, art. 41, 2°, art. 41, 6°en 17°, art. 56, §3, 2°, art. 57, art. 71, in relatie met het artikel 10, art. 74, art. 78, 3°, art. 78, 7° en 15°, art. 84, §3, 2°, art. 85, art. 100, 1ste lid, in relatie met het artikel 10, art. 119, in relatie met het artikel 10, art. 125, §2 en §3, art. 125, §6, derde lid, in relatie met het artikel 27, §1, art. 140, vierde lid, art. 162, art. 163, art. 164, art. 165, art. 166, art. 167, art. 168, art. 169, in relatie met artikel 27, §2, art. 172, derde lid, Art. 182, eerste lid, art. 183, §1, art. 184, art. 185, art. 186, art. 187, art. 188, art. 189, art. 190, art. 191, art. 192, art. 193, Art. 194, art. 195, art. 196, art. 197, art. 198, art. 199, art. 200, art. 201, art. 202, art. 203, art. 204, art. 205, art. 206, art. 207, art. 208, art. 209, art. 210, art. 211, art. 212, art. 213, art. 214, art. 215, art. 216, art. 223, art. 224, art. 225, §2, art. 230, art.235, §1, art. 239, art. 244, §§ 2 en 4, art. 247, 1° + laatste lid, art. 356, art. 357, art. 358, art. 359, art. 360, art. 361, art. 362, art. 363, art. 364, art. 365, art. 367, art. 372, art. 376, art. 377, art. 378, art. 379, art. 380, art. 381, art. 382, art. 384, art. 385, art. 386, art. 388, §2, art. 396, art. 406,§2, art. 427, art. 460, art. 491, art. 502, art. 508, art. 514, art. 558, art. 589, art. 590, art. 591, art. 592, art. 593, art. 594, art. 595, art. 596, art. 597, art. 599, art. 608.

Genoemd ontwerp voorontwerp van decreet, zoals gewijzigd na onderhandelingen, wordt als bijlage aan dit protocol toegevoegd.

Door de afvaardiging van de overheid, samengesteld als volgt:

1. Mevrouw Liesbeth Homans, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, Voorzitter,

2. de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, Ondervoorzitter,

3. De heer Geert Bourgeois, Vlaams minister-president van de Vlaamse Regering.

enerzijds,

en de afgevaardigden van de representatieve vakorganisaties, samengesteld als volgt:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD),

- het Algemeen Christelijk Vakverbond Openbare Diensten (ACV Openbare Diensten),

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt (VSOA),

anderzijds,

werd over : het voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur en meer bepaald art. 10, eerste lid, 4°, art. 27, §1, in relatie met het artikel 172, derde lid, art. 27, §2, in relatie met het artikel 169, art. 28, Art. 34, art. 35, art. 41, 2°, art. 41, 6°en 17°, art. 56, §3, 2°, art. 57, art. 71, in relatie met het artikel 10, art. 74, art. 78, 3°, art. 78, 7° en 15°, art. 84, §3, 2°, art. 85, art. 100, 1ste lid, in relatie met het artikel 10, art. 119, in relatie met het artikel 10, art. 125, §2 en §3, art. 125, §6, derde lid, in relatie met het artikel 27, §1, art. 140, vierde lid, art. 162, art. 163, art. 164, art. 165, art. 166, art. 167, art. 168, art. 169, in relatie met artikel 27, §2, art. 172, derde lid, Art. 182, eerste lid, art. 183, §1, art. 184, art. 185, art. 186, art. 187, art. 188, art. 189, art. 190, art. 191, art. 192, art. 193, Art. 194, art. 195, art. 196, art. 197, art. 198, art. 199, art. 200, art. 201, art. 202, art. 203, art. 204, art. 205, art. 206, art. 207, art. 208, art. 209, art. 210, art. 211, art. 212, art. 213, art. 214, art. 215, art. 216, art. 223, art. 224, art. 225, §2, art. 230, art.235, §1, art. 239, art. 244, §§ 2 en 4, art. 247, 1° + laatste lid, art. 356, art. 357, art. 358, art. 359, art. 360, art. 361, art. 362, art. 363, art. 364, art. 365, art. 367, art. 372, art. 376, art. 377, art. 378, art. 379, art. 380, art. 381, art. 382, art. 384, art. 385, art. 386, art. 388, §2, art. 396, art. 406,§2, art. 427, art. 460, art. 491, art. 502, art. 508, art. 514, art. 558, art. 589, art. 590, art. 591, art. 592, art. 593, art. 594, art. 595, art. 596, art. 597, art. 599, art. 608.

- **geen akkoord** bereikt met het **ACV OD, mits opmerkingen;**
- **geen akkoord** bereikt met de **ACOD, mits opmerkingen;**
- **geen akkoord** bereikt met het **VSOA, mits opmerkingen,**

Standpunt ACV OD:

ACV-Openbare Diensten kan zich niet vinden in het Voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur.

In essentie stellen wij vast dat de constructie die door de Vlaamse regering opgezet is om de bezwaren van De Raad van State te omzeilen, een feitelijke bevoegdheidsoverschrijding is. Theoretisch blijven de 2 rechtspersonen bestaan, maar feitelijk worden de bevoegdheden van het OCMW volledig uitgehold en overgeheveld naar de gemeente. De facto wordt de 'rechtspersoon OCMW' dus een lege doos. Wij menen dat het akkoord van de federale overheid hiervoor onontbeerlijk is.

Daarenboven zijn wij zijn er van overtuigd dat de integratie van het OCMW in de gemeente niet zal leiden tot een versterkt lokaal sociaal beleid, wel integendeel. Daar waar gemeente en OCMW opportuniteiten zien, wordt er al spontaan samengewerkt. Een verplicht samengaan zal volgens ons contraproductief werken en zeker ten koste zijn van het sociaal beleid én het personeel.
Bijkomend maken de vele noodzakelijke uitzonderingen voor de faciliteitengemeenten het Decreet onleesbaar en in de praktijk onuitvoerbaar.

Naast deze fundamentele bemerkingen zijn er ook een aantal artikels in het voorontwerp die heel wat bedenkingen oproepen.

Ondanks de uitdrukkelijke bepalingen van art. 113, art. 196 en de bijhorende memorie van

toelichting, zijn inbreuken op de persoonlijke levenssfeer niet uit te sluiten. Zo heeft o.a. de Financieel-directeur - als personeelslid van de gemeente - uit hoofde van zijn functie zicht op alle financiële transacties; ook dus op de toekenning van individuele steun op het vlak van de maatschappelijke dienstverlening en de maatschappelijke integratie.

De voorgehouden efficiëntiewinsten en het kostenbesparend effect zijn voor ons totaal onduidelijk. Alle elementen in het voorontwerp laten integendeel – zeker op korte en middellange termijn – een kostenverhoging vermoeden.

- Door het verlaten van de initiële bedoeling van de Vlaamse regering om in eerste instantie te putten uit de bestaande decretale graden voor het invullen van de functies van Secretarisdirecteur en Financieel directeur, zal dit decreet een directe meerkost tot gevolg hebben.
  Om nog niet te spreken over het verspillen van menselijk kapitaal…
  Wij vragen ons ook af of er voldoende gelijkwaardige betrekkingen te vinden zijn om alle niet weerhouden of - al dan niet politiek - uitgerangeerde oude decretale graden zinvol en met goesting aan het werk te houden?
- Verder is het veralgemenen van de verhoging tot 130% van de verloning voor de Secretarisdirecteur niet in alle gevallen te verantwoorden.
- Vaak zal de Secretaris-directeur zich ook – al dan niet noodgedwongen - laten bijstaan door een Adjunct en/of een uitgebreide staf. Weg dus de ‘éénheid van aansturing’…
- Wij vragen ons ook af of er voor alle personeelsleden (andere dan de decretale graden) die door het verplicht samengaan van gemeente en OCMW onmiddellijk of op termijn hun functie verliezen evenveel garanties voorzien worden?

De beslissing om de schorsende werking van een correcte ingestelde beroepsprocedure tegen een tuchtmaatregel te schrappen is onaanvaardbaar en gaat in tegen de principes van een rechtstaat. Dit haalt – naast het eerder afschaffen van het hervormingsrecht – de beroepsprocedure en rechtszekerheid voor de personeelsleden van de Lokale en Regionale Besturen helemaal onderuit.

Om al deze redenen besluit ACV-Openbare Diensten de onderhandelingen over het Voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur met een protocol van niet-akkoord.

Standpunt ACOD:

Decreet over het Lokaal Bestuur – protocol van niet-akkoord

De ACOD wenst een protocol van niet-akkoord te ondertekenen om verschillende redenen. Hierna geven we een volledig overzicht van relevante maatregelen. We gaan immers graag op zoek naar de achterliggende gronden die ten grondslag liggen aan dit DLB. De doorgevoerde aanpassingen moeten immers hun oorsprong vinden in duidelijke motieven en doelstellingen. We hebben ons dus niet beperkt tot de maatregelen die een directe impact hebben op het personeel van de lokale en regionale besturen. We hebben een poging gedaan om het geheel te begrijpen en om constructief mee te denken in een alomvattende langetermijnvisie. Om het overzicht te bewaren, zullen we volgende structuur hanteren:

A. ACHTERLIGGENDE IDEEEN
1. Wat is DLB, en welke hervorming wenst DLB door te voeren?
2. Wat is de motivering voor DLB?
3. Welke zijn de doelstellingen voor DLB?
4. Situering van DLB?
5. Welke integratie wordt nagestreefd?
6. Wat zegt het Vlaams Regeerakkoord?
7. Verwarrende begrippen en andere afwijkende bepalingen.

8. Samenvatting.
B. INHOUDELIJKE BESPREKING.
1. Invoering van een gemeenschappelijke directeur.
2. Tucht.
3. De overgangsbepalingen betreffende de ambtelijke organisatie.

A. ACHTERLIGGENDE IDEEEN.

1. Wat is DLB, en welke hervorming wenst DLB door te voeren?

De ACOD neemt kennis van de voortdurende verandering van de naamgeving. Het “Decreet Lokaal Bestuur” werd eerst opgewaardeerd tot “Decreet voor het Lokaal Bestuur”, maar vervolgens teruggebracht tot zijn werkelijke proporties: “Decreet over het Lokaal Bestuur”. Het is immers allang duidelijk dat het niet de bedoeling is om de lokale besturen te versterken, maar enkel om de eigen premisses door te drijven (zie Vlaams Regeerakkoord). Zelfs als de basis van de reorganisatie (volledige integratie van het OCMW in de gemeente) reeds bij aanvang werd gekelderd door grondwettelijke bezwaren. Vandaar dus een samenraapsel van ideetjes over het lokaal bestuur, en niet meer de zo verhoopte uitgewerkte visie voor een betere werking van de lokale besturen. De vlag dekt inderdaad de lading.

Voor alle duidelijkheid, DLB vervangt:
- Het Gemeentedecreet van 15/07/2015.
- Het OCMW-decreet van 19/12/2008.
- Het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24/06/2016.
- Het decreet Intergemeentelijke Samenwerking van 6/7/2001.

De ACOD stelt vast dat het Provinciedecreet is weggevallen uit deze lijst. Jammer, want dit moet toch in één adem meegelezen worden met dit DLB.

Over welke hervorming gaat het precies?

- De hervorming van de relatie tussen de gemeente en het OCMW.
- De hervorming van het bestuurlijk toezicht.
- De hervorming van de regels van BBC (de beleids- en beheerscyclus).
- De inperking van het aantal bestuursmandaten en presentiegelden in intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en hun filialen.
- De instelling van een bijzondere motiveringsplicht én een goedkeuringstoezicht voor oprichting en toetreding door intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in privaatrechtelijke rechtspersonen.

Zoals reeds gesteld, deze inleiding is enkel van belang om het geheel te kunnen beschouwen.

Toch willen we ook hier even wijzen op wat voorafging. De regionalisering van de gemeentewet dateert van 1 januari 2002 (Lambermontakkoord). Dit resulteerde uiteindelijk in het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 en het Provinciedecreet van 9 december 2005 (het OCMW-decreet zou pas volgen op 19 december 2008). De grote meerderheid van de artikelen traden in werking vanaf 2007 (Voor de meeste artikelen van het OCMW-decreet was de ingangsdatum 1 juli 2009). Dus slechts 10 jaar geleden. Merkwaardig dus dat men al na 10 jaar een dergelijke hervorming wenst door te voeren, want aan het Vlaams Gemeentedecreet van 15 juli 2005 ging een grondige en breed gedragen studie vooraf. Even een geheugensteuntje:

- In het Sint-Michielsakkoord van 1992 werd reeds overeengekomen om de organieke regeling betreffende de gemeenten en de provincies verder te regionaliseren, maar het botste op juridische bezwaren (herziening Grondwet).
- De herzieningsverklaring van 12 april 1995 nam deze bezwaren weg, maar tijdens de legislatuur 1995-1999 werd geen uitvoering gegeven aan het Sint-Michielsakkoord.
- In het najaar van 1998 werd opdracht gegeven aan een onderzoeksgroep, bestaande uit medewerkers van het Instituut voor de Overheid en het Instituut voor Administratief Recht, onder leiding van R. Maes en M. Boes. Dit onderzoek kaderde in het programma beleidsgericht onderzoek van de administratie Wetenschap en Innovatie op initiatief van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden. De werkzaamheden werden opgevolgd door een stuurgroep onder leiding van de leidend ambtenaar van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden. In deze stuurgroep zaten vertegenwoordigers van de kabinetten, van de administraties, van de VVSG, en van de federatie van gemeentesecretarissen. Op basis van bestuurskundig en bestuursrechtelijk onderzoek werden verschillende discussiedocumenten en voorstellen uitgewerkt, die als wetenschappelijke basis konden dienen voor de opmaak van een Vlaams Gemeentedecreet. Het resulteerde uiteindelijk in 2001 in de studie “Proeve van Vlaams gemeentedecreet”.
- Belangrijk om te vermelden is het Pact tussen de Vlaamse Regering en de gemeenten en de OCMW’s van 8 maart 1999. Dit pact vormt een belangrijk element in de versterking van de lokale besturen en in de professionalisering van de OCMW’s. Hierin wordt onder meer gesteld dat de Vlaamse Regering het OCMW erkent als lokale draaischijf van de sociale dienstverlening. In het pact wordt de voortrekkersrol en de zelfstandigheid van het OCMW uitdrukkelijk bevestigd.
- Het Lambermontakkoord van 16 oktober 2000 draagt de bevoegdheid over de organisatie en de werking van het lokale bestuur over aan de gewesten (via bijzondere wet van 13 juli 2001). Dit resulteert op 23 januari 2001 eveneens in een akkoord tussen de meerderheidspartijen. Vanaf 1 januari 2002 beschikken de gewesten over deze bevoegdheid.
- De jaren tussen dit akkoord en het uiteindelijke Gemeentedecreet worden nuttig gebruikt voor uitgebreid overleg met het werkveld (gemeenten en hun vertegenwoordigers). Uiteraard had de ACOD liever meteen betrokken geweest bij dit overleg, maar tegelijkertijd moeten we er bij vermelden dat ook de onderhandelingen met de vakbonden op een correcte en respectvolle manier zijn gebeurd (of toch over de artikelen die sloegen op het personeel van de lokale besturen).
- Het Gemeentedecreet van 2005 mag gezien worden en wordt in de volgende jaren nog wat verfijnd. In 2012 heeft de Vlaamse Regering trouwens nog een ruime aanpassing doorgevoerd onder de titel “Versterking van de lokale democratie en van het lokale beheer en management”.

Waarom zo’n lange inleiding?

Het Gemeentedecreet van 2005 (gevolgd door het Provinciedecreet en het OCMW-decreet) is een werk van lange adem geweest, en heeft de logische keuzes gemaakt:

- Afwachten en steeds opnieuw verklaren tot de geesten rijp waren voor een dergelijke grote hervorming.
- Zorgen voor een wetenschappelijke en onafhankelijke onderbouw, zodat de gevolgen correct konden worden ingeschat.
- Afsluiten van een pact met gemeenten en OCMW, waarin waarden en normen worden overeengekomen die duiden op respect voor deze lokale besturen.
- Ruimschoots de tijd nemen voor overleg met het werkveld, luisteren naar de grieven en oplossingen bieden voor de vastgestelde problemen.
- Onderhandeling met de vakbonden, waardoor relatief gezien (want enkel over de personeelsartikelen) de rechten van het personeel zoveel mogelijk gevrijwaard blijven.

Dit zorgt er namelijk voor dat er een breed draagvlak bestaat voor het Gemeentedecreet. Tijdens de hele periode ligt steeds de nadruk op bestuurskracht, ruimte, autonomie en slagkracht. Bovendien wordt ook voortdurend gezocht naar het geschikte evenwicht tussen autonomie en controle. Nergens worden bepalingen opgedrongen. Zoveel mogelijk wordt gefocust op mogelijkheden die geboden worden aan de lokale besturen om zelf de meest gepaste beslissing te kunnen nemen.

<u>En het Decreet over het Lokaal Bestuur dan?</u>

Het Vlaams Regeerakkoord 2014-2019 vermeldt op 23 juli 2014 dat een nieuw decreet Lokaal Bestuur alle bestaande decreten vervangt. Bijkomend worden de OCMW's volledig geïntegreerd in de gemeentebesturen, en wordt het bestuurlijk toezicht vereenvoudigd.

Alles moet heel snel gaan. De administratie schrijft volop teksten, en het kabinet volgt nauwgezet op. Als ook de volledige integratie van het OCMW in de gemeente overboord moet gegooid worden, worden de ambtenaren verplicht om in opdracht een alternatief uit te werken, het zogenaamde plan B, waarover iedereen op voorhand beseft dat er een gedrocht gecreëerd wordt. Overleg gebeurt slechts sporadisch. Juridisch advies wordt nauwelijks ingewonnen (behalve indien een voor de minister negatief juridisch advies moet tegengesproken worden). De ACOD heeft zelf kunnen vaststellen dat ook de besprekingen met de vakbonden niet ernstig waren.

Merkwaardig dus dat een dergelijke omvangrijke aanpassing zonder een groot draagvlak op een amateuristische manier wordt doorgeduwd. Deze kladversie voldoet geenszins aan de beginselen van behoorlijk bestuur.

Wellicht worden op deze manier nog oude politieke vetes uitgevochten die teruggaan tot de goedkeuring van de Lambermontakkoorden.

Maar goed, de ACOD is van goede wil en wenst de in de Memorie van Toelichting geschetste motivering eveneens te analyseren. Als er inderdaad goede redenen zouden zijn die de werking van de lokale besturen zouden kunnen versterken via een DLB, dan werken we daar graag aan mee.

2. Wat is de motivering voor DLB?

De ACOD stelt vast dat de oorspronkelijke ambitie zoals verwoord werd in het Vlaams Regeerakkoord, niet haalbaar was. Jammer genoeg heeft men ondanks de grondwettelijke problematiek de oorspronkelijke motivering behouden, met aanvulling van de elementen die verplicht moesten bewaard worden. Hierdoor verliest deze motivering alle kracht.

De motivering voor dit DLB kan als volgt worden samengevat:

- Een éénduidige politieke en ambtelijke aansturing van gemeente en OCMW. Zoals reeds gesteld lukt dit maar half, gezien de wettelijke bevoegdheden en taken van het OCMW. Het gegeven dat er met twee rechtspersonen moet gewerkt worden, heeft duidelijke implicaties, en deze tekst verloochent deze wetmatigheid en werkt verder alsof er toch een politieke en ambtelijke integratie is (Niet dus).
- Een maximale integratie van het sociaal beleid, maar met respect voor de onderscheiden rechtspersonen. Het tweede deel van deze motivering werd toegevoegd na de grondwettelijke bezwaren, en ondermijnt het eerste deel volkomen. Het respect voor het OCMW als rechtspersoon is minimaal. Het OCMW wordt ontbloot tot zijn grondwettelijke opdracht, met andere woorden leeggeroofd en grondwettelijk geduld. Dit heeft volgens de ACOD niets met respect te maken.

- Aan deze maximale integratie, worden vervolgens nog twee grote gevolgen toegeschreven:
  * **Efficiëntiewinsten** door het laten samengaan van de administraties gemeente-OCMW.
  Deze efficiëntiewinsten worden echter nergens bewezen, en ook uit vergelijkingen met het buitenland (bvb Nederland) kan deze conclusie niet getrokken worden. Hiervoor is trouwens geen integratie van het OCMW in de gemeente nodig.
  * **Grotere klantgerichtheid en laagdrempeligheid** om de (sociale) dienstverlening toegankelijker te maken. Om dit te bereiken, meent de ACOD dat eerder het OCMW versterkt moet worden in plaats van het OCMW te integreren in de gemeente. De zakelijke aanpak van een gemeente wordt best niet vervlochten met de eerder begeleidende en menselijke aanpak van een OCMW (holistische benadering). Dit biedt alleszins geen meerwaarde ten aanzien van de huidige professionele aanpak van de OCMW's.

Naast de grote vraagtekens die geplaatst moeten worden bij de grote (positieve) gevolgen die een maximale integratie zou teweegbrengen, wil de ACOD nog waarschuwen voor andere gevaren. De huidige **onafhankelijke** manier van werken komt in gevaar, en ook op het vlak van **neutraliteit** kunnen we ons vele vragen stellen (zeker in combinatie met de afschaffing van het beroepsgeheim dat ondertussen werd doorgedrukt).

3. Wat is de doelstelling voor DLB?

De doelstelling wordt omschreven als "de inperking en vereenvoudiging van de bestuurlijke regels om te komen tot een deregulerend effect en minder detaillistische regelgeving". Deze doelstelling wordt volgens de memorie van toelichting als volgt bekomen:

- De bundeling van de verschillende decreten in één alomvattend decreet. Dit is alvast mislukt. Het Provinciedecreet had evenzeer ingeschreven moeten worden.
- Een verregaande afstemming van de regels voor gemeenten en OCMW's. Dit lijkt nog een pluspunt van een vroeger geschreven memorie, namelijk toen men ervan uitging dat het OCMW volledig geïntegreerd werd in de gemeente. Door het behoud van twee afzonderlijke rechtspersonen wordt er geen grote verandering teweeggebracht.
- De vereenvoudiging van het bestuurlijk toezicht en de regels van BBC. De ACOD is van oordeel dat het afschaffen van enkele toezichtsregels niet meteen zorgt voor meer rechtszekerheid.
- De schrapping van overbodige bepalingen of bepalingen die niet langer overeenstemmen met de maatschappelijke evolutie of de administratieve praktijk. De ACOD zou het appreciëren dat de maatschappelijke evoluties waarvan sprake, ook opgesomd worden. Dan kan er eventueel over geoordeeld worden. De ACOD vindt het uitstekend dat overbodige bepalingen geschrapt worden.
- Het verlenen van meer autonomie aan de lokale besturen. De ACOD stelt vast dat met dit decreet net het tegenovergestelde wordt bekomen. De Vlaamse Regering legt immers allerlei bepalingen op aan de lokale besturen en geeft hen geen enkele marge. Dit heeft dus niets te maken met autonomie, maar met gecentraliseerd beleid zonder inspraak. Vervolgens laat men de lokale besturen aan hun lot over. Vooral de OCMW's zijn de klos. De hele operatie verloopt bovendien met veel te krappe deadlines. Trouwens, de aanslag op de lokale autonomie is volledig in tegenspraak met het Regeerakkoord 2014-2019.
- De aanpassingen om de leesbaarheid en de logische samenhang te verhogen. De ACOD zou dit een goede zaak vinden, indien dit zou gerealiseerd zijn. We hebben eerder de indruk dat de teksten onleesbaar geworden zijn door de vele afwijkende bepalingen en ingrepen om het plan B toch een beetje op de volledige integratie te laten lijken.

- De drempels wegnemen die een maximale digitalisering van interne en externe processen in de weg staan. Ook hiermee kan de ACOD akkoord gaan.

Om het samenvattend te stellen: enkel het laatste aandachtspunt is relevant en afdoende gemotiveerd om aanvaardbaar te zijn. De andere argumenten zijn ofwel foutief, ofwel verkeerd voorgesteld, ofwel vertrekkend van een foutief uitgangspunt. De ACOD stelt dus formeel dat er geen motieven zijn om een dergelijk Decreet over het Lokaal Bestuur te verantwoorden. Deze ingrepen worden bovendien (zelfs als ze gemotiveerd zouden zijn) veel te snel doorgevoerd. Zeker in het jaar van verkiezingen zijn zo'n grote structurele wijzigingen onverantwoord en ondoordacht.

4. Hoe wordt DLB gesitueerd?

De Memorie van Toelichting geeft aan dat een geïntegreerd beleid noodzakelijk is als men wil komen tot een sterk lokaal sociaal beleid. Het is immers geen geïsoleerd onderdeel van het lokaal beleid, maar het maakt deel uit van alle aspecten van het lokaal-maatschappelijk functioneren. De ACOD is het hiermee eens, maar stelt dat het in de eerste plaats noodzakelijk is om het OCMW te versterken en een impact te geven op de andere relevante domeinen als men een sterk lokaal sociaal beleid wil bekomen. De ACOD gaat dus alleszins niet akkoord met de opslorping van het OCMW in de gemeente. Er wordt trouwens geen enkele motivering verleend waarom het belangrijk zou zijn dat het OCMW in de gemeente wordt geïntegreerd.

Bovendien stelt de Memorie van Toelichting dat een nauwere samenwerking op de grenzen stoot van wat mogelijk is binnen de huidige regelgeving. Dit zou moeten blijken uit de problematische aansturing van het personeel door de opdeling van het gezag, en door het feit dat identieke regels toch verschillend geïnterpreteerd en anders toegepast worden in een gemeente dan in een OCMW. De ACOD stelt dat dit een bevestiging is van de twee zelfstandige entiteiten, elk met hun eigen cultuur en aanpak. De huidige regelgeving biedt trouwens heel veel mogelijkheden die op dit ogenblik nog niet ten volle benut worden (op het vlak van samenwerking tussen gemeenten en OCMW's). De voorbeelden die opgesomd worden zijn in dat geval veelbetekenend. Zo kan er al intens samengewerkt worden op het vlak van beheer en onderhoud van het patrimonium, op het vlak van overheidsopdrachten, voor het opmaken van een geïntegreerde planning, voor het vermijden van dubbele voorzichtigheidsmarges omwille van de criteria financieel evenwicht,… Het gegeven dat men er op dit ogenblik geen gebruik van maakt, doet ons denken dat de lokale besturen op dit ogenblik geen nood hebben aan een verregaande integratie tussen gemeente en OCMW. De verplichte verregaande ambtelijke en politieke integratie dient dus niet de versterking van de lokale democratie of de verbetering van de lokale werking. De verplichte integratie gaat enkel uit van een financiële premisse: een platte besparing ten koste van de OCMW's. Dat dit de goede werking van de lokale besturen ondermijnt, wordt niet in rekening gebracht.

5. Welke integratie wordt nagestreefd?

De nagestreefde integratie volgt op 4 sporen:

- Op het **politiek-bestuurlijke vlak** streeft men naar een integratie door de identieke samenstelling en werking van de organen van de gemeente en OCMW (met een uitzondering voor het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst dat zal instaan voor de dossiers mbt. de individuele steunverlening en de maatschappelijke integratie). De ACOD stelt vast dat er meerdere uitzonderingen zijn, bijvoorbeeld op basis van artikel 11bis van de Grondwet, of wanneer de OCMW-raad een voorzitter van het BCSD kiest buiten het College van Burgemeester en Schepenen.
  Alleszins zal het vaak voor interpretatieproblemen zorgen en zullen de mandatarissen zich steeds bewust moeten zijn van het petje dat ze dragen. Opgepast: In het DLB

wordt vaak geschermd met de financiële besparing die gepaard gaat met de verlaging van het aantal schepenen (namelijk -1 voor gemeenten vanaf 1000 inwoners). Dit is een vals argument: als de OCMW-raad immers een voorzitter BCSD kiest buiten het college van burgemeester en schepenen, dan wordt die voorzitter als volwaardig lid toegevoegd aan het college (dus opnieuw +1). Meer nog: Ook de voorstelling dat er geen apart presentiegeld zal moeten betaald worden, aangezien de gemeenteraad en de OCMW-raad, evenals de vergaderingen van het vast bureau en die van het college van burgemeester en schepenen na mekaar zullen plaatsvinden, is niet correct. Aangezien het geen verplichting is om beide vergaderingen na mekaar te houden, en het twee aparte rechtspersonen betreft, laat het zich raden dat deze vergaderingen niet steeds mooi na mekaar zullen plaatsvinden. Ook hier is de besparing allesbehalve gegarandeerd. Het nepverhaal dat opgevoerd wordt lijkt wel perfect te passen in de actuele discussie over de graaicultuur.
Het vast bureau vergadert immers net zo dikwijls als de behandeling van de zaken het vereist. Net als het college van burgemeester en schepenen. Tot slot nog dit: Het vast bureau van het OCMW (dus meestal identiek aan het college van burgemeester en schepenen) is het verplicht uitvoerend orgaan binnen het OCMW. De soepele vroegere werking en de sturende rol waarbij de voorzitter van de OCMW-raad de functie van uitvoerend orgaan vervulde, valt weg. Dit betekent tegelijkertijd het verlies van het rechtstreekse aanspreekpunt en het opnemen van de verantwoordelijkheid.

- Op het **ambtelijke vlak** stellen we vast dat het om opgelegde aanpassingen gaat die de werking van de lokale besturen niet noodzakelijk verbeteren. De eenduidige aansturing van en verantwoordelijkheid voor het personeel, met de invoering van de gemeenschappelijke secretaris-directeur, wordt niet gemotiveerd op basis van bestuurskracht. Ook de besparing die dit met zich zal meebrengen is verwaarloosbaar. In kleinere gemeenten heeft dit nauwelijks effect, in grotere besturen heeft men al aangegeven dat men dan zal werken met extra adjuncten en stafmedewerkers om alle taken te kunnen vervullen (laat staan kwaliteitsvol te kunnen vervullen). De ACOD kan enkel herhalen dat de huidige mogelijkheden om tot een gemeenschappelijke graad te komen, ruimschoots voldoende zijn. De eengemaakte rechtspositieregeling waarvan werd gedroomd, kan eveneens niet worden waargemaakt omwille van het behoud van de twee rechtspersonen. Het OCMW behoudt de rechtspositieregeling van het personeel van de bijzondere diensten (maatschappelijk werker + voltallig personeel van de zorgsector), én van de specifieke betrekkingen binnen het OCMW. Dat de rechtspositieregeling van dit personeel zoveel mogelijk afgestemd moet worden op dat van de gemeente, is geen verandering ten aanzien van vroeger. De aandacht voor de mogelijkheden inzake overdracht geeft de zwakte aan van deze regeling. Deze overdracht is des te belangrijker geworden aangezien men de volledige integratie niet heeft kunnen bewerkstelligen. Deze overdracht in twee richtingen is nu noodzakelijk om het OCMW te kunnen ontbloten tot de grondwettelijke opdracht, en het OCMW te kunnen leegroven wanneer mogelijk en over te dragen in het kader van de wettelijke opdracht. De overdrachtsmogelijkheid is in deze context een valse mogelijkheid en is volgens de ACOD in strijd met wat de geest van de wet bedoeld heeft met “rechtspersoonlijkheid”. De ACOD vreest dat in dit geval zal gewerkt worden met overdrachten op permanente basis, of met voortdurende overdrachten heen en weer. Hier moeten we toch even stilstaan bij de complexiteit van de voorgestelde overgangsregeling om tot een gemeenschappelijke decretale graad te komen. Deze beoogt een eerste invulling per 1 augustus 2018. Onder het mom van continuïteit, en het zuinigheids- en redelijkheidsbeginsel, en om het transitiemanagement goed te laten verlopen, wordt hier een regeling voorgesteld die afwijkt van de normale invulling van betrekkingen bij de overheid. Het is de ACOD volkomen onduidelijk waarom deze weg bewandeld wordt? De ACOD vraagt zich luidop af of het hier al dan niet om een nieuwe functie gaat. Tijdens de onderhandelingen werd duidelijk gesteld van wel. Dit lijkt ons dan niet overeen te stemmen met de afgeschermde keuze die wordt voorgesteld.

Gelijke toegang tot het openbaar ambt is alleszins een principe dat niet gehuldigd wordt binnen het DLB. Ons inziens moet hier helemaal niet gewerkt worden met een nieuwe regeling. Bovendien is het gewoonweg onverantwoord om snelsnel, en zo kort voor de verkiezingen, zo een ingrijpende structurele aanpassing door te voeren. Tot slot: het transitiemanagement vereist eigenlijk andere competenties dan die van secretaris-directeur of financieel directeur. We kunnen ons dus niet van de indruk ontdoen dat hier heel andere motieven spelen.

- Op het vlak van **de planning en de integratie** wordt veel verwacht van de gezamenlijke beleidsrapporten, één doelstellingenboom,… maar dit wordt grotendeels tegengesproken door de feiten, waarbij de gemeente en het OCMW als aparte rechtspersoon toch eigen verbintenissen en verplichtingen hebben, en er een duidelijk onderscheid moet zijn tussen de kredieten van elke rechtspersoon. Helemaal hypocriet wordt het waar de Memorie van Toelichting vermeldt dat de positie van de OCMW-raad versterkt wordt door DLB, door te stellen dat de instemming van beide raden vereist is bij de overschouwing van de doelstellingen of kredieten. Het betreft immers een identieke samenstelling. Vermoedelijk wordt hier al ingespeeld op de schizofrenie waarmee veel mandatarissen zullen worstelen (met hun verschillende petjes). In het hele concept valt steeds op dat de positie van het OCMW alleen maar verzwakt is. Als beide lokale besturen er niet in slagen een consensus te bereiken, krijgt de gemeenteraad het laatste woord.

- Op het vlak van **de verzelfstandiging en de samenwerking**, worden de bestaande mogelijkheden geïncorporeerd in het nieuwe concept. Dit is duidelijk een rampscenario. Er wordt hardnekkig vastgehouden aan de integratiegedachte ondanks het juridische veto. Dit zal enkel verwarring veroorzaken. Het is vooral een rampscenario voor de OCMW's, en de mensen die een beroep moeten doen op de diensten van het OCMW. De klantgerichtheid en de laagdrempeligheid is hier ver te zoeken.

6. Wat zegt het Vlaams Regeerakkoord?

Het is goed om terug even stil te staan bij de ambities uit het Vlaams Regeerakkoord 2014-2019:

- **OCMW's worden volledig geïntegreerd in de gemeentebesturen**. Dit plan is alleszins volledig juridisch gekelderd. Wat voorligt is een afkooksel onder de naam "plan B". Met alle nefaste gevolgen vandien.
- **Een nieuw decreet dat alle bestaande decreten vervangt en dat resulteert in een verregaande inperking en vereenvoudiging van bestuurlijke regels, rekening houdend met de digitalisering.** Heel jammer dan toch dat men het Provinciedecreet niet heeft geïntegreerd in het nieuwe Decreet over het Lokaal Bestuur. De inperking en vereenvoudiging van de bestuurlijke regels wordt zeker niet bereikt, door de complexiteit van de regeling ten gevolge van het behoud van twee rechtspersonen. De doorgedreven ambtelijke integratie is hierdoor een wankel vehikel. Als we vervolgens naar de uitgebreide overgangsmaatregelen kijken, kunnen we als ACOD enkel stellen dat deze vergezocht, overdreven en draconisch zijn. De betrekkingen van secretaris-directeur en financieel directeur zijn immers nieuwe functies, en tegelijk ook weer niet.
- -**De vereenvoudiging van het bestuurlijk toezicht: het goedkeuringstoezicht wordt afgeschaft en vervangen door een algemeen toezicht.** De ACOD geeft aan dat een afschaffing zeker niet gelijk is aan een vereenvoudiging. Het aanpassen van de regels van het bestuurlijk toezicht zal alleszins niet zorgen voor meer rechtszekerheid. In vele gevallen zal een gedupeerde zich rechtstreeks moeten richten tot de Raad van State. Dit zal niet alleen kostelijk zijn, het zal ook zorgen voor veel tijdverlies voor ons hoogste administratief rechtscollege. Het Decreet over het Lokaal

Bestuur heeft geen respect voor eindbeslissingen. Deze regeling ondermijnt onze rechtsstaat. Bovendien zal het gedupeerden afschrikken om een procedure op te starten.

7. Verwarrende begrippen en andere afwijkende bepalingen.

Alhoewel de ACOD ten zeerste te vinden is voor de verhoging van de leesbaarheid en het vermijden van overbodige bepalingen, is het gebruik van sommige verwijzingen zeer verwarrend:

- Het voortdurend gebruik van de term “van overeenkomstige toepassing” wordt verantwoord als zou het een normaal juridisch gebruik zijn indien het gaat om gelijkaardige toepassingen. De uitdrukking *"is van overeenkomstige toepassing"* wordt volgens de literatuur gebruikt, indien de bepaling waarnaar wordt verwezen, niet geheel letterlijk kan worden toegepast, maar misverstand over de toe te passen tekst uitgesloten is. De ACOD stelt vast dat deze uitdrukking gebruikt wordt indien men het over het OCMW heeft, en men niet wenst te herhalen hoe de regeling van het OCMW dan wel in elkaar zit. Door dit gebruik creëert men net misverstanden. De regeling van de gemeente kan immers niet steeds op identieke manier worden toegepast op het OCMW als aparte rechtspersoon. Het gebruik van deze uitdrukking getuigt enkel voor de minachting voor het OCMW.
- De ingeschreven regeling voor de zes Vlaamse randgemeenten en Voeren heeft men zo mogelijk nog ingewikkelder gemaakt door vier mogelijke afwijkende regelingen op te nemen: is van overeenkomstige toepassing, sommige woorden moeten anders gelezen worden, is niet van toepassing, krijgt een afwijkende en/of aanvullende regeling. Uiteraard is deze afwijkende regeling noodzakelijk omwille van de Pacificatiewet, maar de manier waarop dit wordt ingeschreven is alleszins geen voorbeeld van vereenvoudiging.

8. Samenvatting.

Samenvattend moeten we volgende vaststellingen doen met betrekking tot de achterliggende principes en de uitgewerkte visie:

- De oorspronkelijke bedoeling van een volledige integratie zag er helemaal anders uit. Maar de huidige lijdensweg, waarbij men blijft werken met twee rechtspersonen, is helemaal lachwekkend. Men raakt niet aan de structuren, maar haalt het OCMW helemaal leeg. Vervolgens wordt enkel gebruik gemaakt van het OCMW om te voldoen aan de wettelijke voorwaarden. Het is duidelijk dat deze manier van werken allesbehalve overeenkomt met de geest van de wettelijke term “rechtspersoonlijkheid”. Men laat het gebouw staan, en men verkoopt de meubelen. Dit is uiteraard niet leefbaar.
- We kunnen ons niet ten volle scharen achter de inhoudelijke vernieuwingen. De stroomlijning, transparantie en samenwerking tussen diensten zijn uiteraard belangrijke vernieuwingen die een meerwaarde kunnen bieden. Maar als we willen benadrukken dat we streven naar een geïntegreerd lokaal sociaal beleid, dan werd een verkeerde keuze gemaakt in onze ogen. Want dan is een versterking van de positie van het OCMW alleszins noodzakelijk. De OCMW-werking was immers meer gericht op de ondersteuning van kansengroepen. Met andere woorden, een geïntegreerd lokaal sociaal beleid veronderstelt een versterking van de positie van het OCMW, waarbij het OCMW rechtstreeks kan tussenkomen op domeinen die behandeld worden door de gemeente: huisvesting, onderwijs, cultuur,… Dus eerder de omgekeerde richting. Over het algemeen kunnen we gekarikaturiseerd een onderscheid maken tussen de rationele gemeente en sociale OCMW.

- De zo geprezen autonomie van de lokale besturen wordt door deze ingrepen ingeperkt. Door de eenduidige ambtelijke aansturing worden de operationele keuzes van de besturen verengd.
- De opgesomde randvoorwaarden zijn tegelijkertijd de wankele punten van het decreet lokaal bestuur, die gedoemd zijn tot mislukken. De maximale bestuurlijke en rechtszekerheid wordt niet bereikt: het werken met identieke organen is een kluwen, zeker omdat bvb gemeenteraad en OCMW-raad met een andere samenstelling kunnen worden opgezadeld (zie hiervoor art. 11bis GW). Bovendien zal het heel verwarrend worden om te weten welk petje de mandatarissen dragen (vertrouwelijke informatie OCMW, financiële draagwijdte gemeente,…). De afstemming met andere Vlaamse en federale regelgeving is evenmin gebeurd: het Provinciedecreet werd niet betrokken in het decreet lokaal bestuur, voor de zes randgemeenten en Voeren wordt een draak van een regeling uitgewerkt,… Een effectief versterkt lokaal sociaal beleid vereist voornamelijk een sterkere rol van het OCMW. Een goede begeleiding van de inwerkingtreding is een lachertje: op 1/8/2018 wil men via een verkorte procedure en aparte voorwaarden overgaan tot een aanstelling van de eerste secretaris-directeur en financieel directeur. Deze zal dan tevens de transitiemanager en de directeur zijn, wat toch twee verschillende rollen zijn. Ook bvb de vermindering van het aantal schepenen wordt onderuit gehaald door een systeem dat de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst toevoegt aan het college als deze geen lid zou zijn van het college (dus opnieuw + 1). Met andere woorden, er werd niet nagedacht over de transitie, en er werd geen begeleiding voorzien. Trouwens, ook voor de directeurs die niet aangesteld worden in de nieuwe functie wordt geen keuze gemaakt. Takenpakket kwijt, opzij geschoven, en zelfs niet zeker dat je in een wervingsreserve tot 2023 blijft zitten.

Dit vertoont dus geen fraai beeld. Het ergste is nog dat DLB geen enkele relevante verantwoording geeft waarom deze ingrijpende wijziging op deze manier en op een zo snelle wijze moet worden doorgevoerd. Meer nog, de motivering die gegeven wordt is ofwel voorbijgestreefd, ofwel foutief, ofwel verkeerd voorgesteld. Nergens kunnen we de pertinente redenen vinden die aanleiding zouden kunnen geven tot deze operatie.

Voor alle duidelijkheid moeten we hier nog bijvermelden dat we ons niet hebben uitgesproken over het zuivere juridische luik. Dit zal een vette kluif worden voor de Raad van State, en, indien dit advies niet voldoende duidelijk zal zijn, voor het Grondwettelijk Hof.

De ACOD is van oordeel dat dit een veredelde kladversie is van een weinig onderbouwde reorganisatie. We hopen toch nog steeds dat er voldoende eergevoel in deze Vlaamse Regering zit zodat de rancune van bepaalde politici niet wordt uitgewerkt op de kap van het OCMW, of erger nog, van de personen die door het OCMW bediend worden. De zelfstandigheid van het OCMW valt helemaal weg. In het verleden kon het OCMW immers beschikken over een vaste dotatie waarmee het zelfstandig kon omspringen. In tijden van besparingen zal ook het lokaal sociaal beleid eraan geloven.

Aan DLB zijn verschillende financiële, organisatorische en juridische knelpunten verbonden. Teveel om zomaar op te dringen aan de lokale besturen.

B. INHOUDELIJKE BESPREKING.

De voorafnames op het Decreet over het Lokaal Bestuur hebben reeds geleid tot een eerder protocol van niet-akkoord. De ACOD had toen al gewaarschuwd voor de afbouw van de werking van de lokale besturen:

- De delegatie van een aantal bevoegdheden naar het college van burgemeester en schepenen en verder naar de gemeentesecretarissen komt de transparantie en de

democratische controle van de gemeenteraad niet ten goede. De rechtspositieregeling en de personeelsformatie, alsmede het bepalen van het dagelijks personeelsbeheer, zijn fundamentele onderdelen van de gemeentelijke werking waar maximale transparantie dient
- De terbeschikkingstelling van statutair en contractueel personeel aan VZW's is een schending van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers.
- De vrije keuze voor de aanstelling van personeel in statutair dan wel in contractueel dienstverband belemmert de continuïteit en onafhankelijkheid inzake de werking van lokale ambtenaren. Deze maatregel zal een expansie van contractuele tewerkstelling tot gevolg hebben waardoor de financiering van de pensioenen in het gedrang komt.
- De toename van contractuele tewerkstelling en het voorzien van vrijheidsgraden bij sommige besturen hypothekeert de rol en de werking van het Comité C1.

Met betrekking tot dit DLB liggen slechts drie items ter bespreking voor:
- De invoering van een gemeenschappelijke secretaris-directeur, adjunct-secretaris-directeur en de financieel directeur (art. 162-172).
- Tucht (art. 200-216).
- Overgangsbepalingen inzake de ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (art. 589-597).

We bespreken deze drie items afzonderlijk:

1. De invoering van een gemeenschappelijke secretaris-directeur, adjunct-secretaris-directeur en de financieel directeur.

Deze problematiek kwam al uitvoerig aan bod in ons eerste deel. De eenduidige ambtelijke aansturing van het personeel van gemeente en OCMW verloochent het feit dat men met twee aparte rechtspersonen werkt. Een aparte rechtspersoon vereist een zekere zelfstandigheid en onafhankelijkheid, en verdient dus eveneens een eigen kopman in de vorm van een directeur.

Ook de efficiëntiewinst die wordt toegeschreven aan het werken met een gemeenschappelijke directeur, moet geminimaliseerd worden. Zeker bij grotere besturen is het niet duidelijk hoe zo'n gemeenschappelijke directeur alle voorgeschreven taken kan uitoefenen (laat staan dat ze kwaliteitsvol vervuld kunnen worden). Het is overduidelijk dat de mogelijke besparing op een decretale graad snel zal opgesoupeerd worden door adjuncten of stafmedewerkers.

De ACOD stelt dat men beter de lokale autonomie had laten spelen. We vrezen immers dat de voorgestelde regeling zal leiden tot een meerkost in plaats van tot de vooropgestelde efficiëntiewinsten.

Tot slot nog vermelden dat de zo geprezen autonomie van de lokale besturen door deze ingrepen ingeperkt wordt. Door de eenduidige ambtelijke aansturing worden de operationele keuzes van de besturen verengd. Vele besturen zouden deze keuze zeker niet vrijwillig hebben gemaakt. En in het geval ze dat wel zouden doen, zouden ze daar een duidelijke en efficiënte overgangsperiode tegenover stellen. Nu worden ze met de rug tegen de muur geplaatst.

In deze regeling blijkt ook de ondergeschikte rol die toebedeeld wordt aan het OCMW. Er wordt geen eed afgelegd voor de OCMW-raad, het is de gemeenteraad die de vervanging regelt,….

2. Tucht.

De afdeling over tucht is de enige afdeling die grondig werd aangepast op basis van de onderhandelingen met de vakorganisaties. Wat betreft de delegatie van de tuchtbevoegdheid is de ACOD er voorstander van om die delegatie te beperken tot maximum een personeelslid met minstens dezelfde of gelijkwaardige graad als het personeelslid dat de tuchtprocedure ondergaat, **en die tevens als leidinggevende van betrokkene optreedt.** Dit geldt eveneens voor de tuchtonderzoeker.

De ACOD apprecieert de aanpassingen die doorgevoerd werden op basis van de onderhandelingen. De belangrijkste aanpassing betreft alleszins het behoud van de beroepscommissie voor tuchtzaken. Dit zorgt voor het noodzakelijke respect voor onze rechtsstaat. Zoniet zou een gedupeerde zich onmiddellijk moeten richten tot de Raad van State. Dit zou niet alleen kostelijk zijn, het zou voor een overbelasting zorgen van ons hoogste administratief rechtscollege.

Een belangrijke tekortkoming bij de huidige teksten is dat het beroep de uitvoering van de tuchtbeslissing niet schorst. Men straft iemand zonder dat de schuld wordt bewezen. Dit is onverantwoord en in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur en met onze democratische beginselen. Het geeft een vrijgeleide voor afrekeningen.

3. Overgangsbepalingen inzake de ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Dit hoofdstuk is absoluut het meest verwarrende en complexe. Het is niet duidelijk waarom de tekst dergelijke mist spuit. De ACOD is van oordeel dat eerst enkele knopen moeten doorgehakt worden.

Vooreerst moet eens verduidelijkt worden of de nieuwe betrekkingen van secretaris-directeur en financieel directeur moeten beschouwd worden als nieuwe functies of niet. Dit is belangrijk, want als het om een nieuwe betrekking gaat, is er geen enkele reden om de openstelling te beperken tot de huidige titularissen. Gelijke toegang tot het openbaar ambt moet dan voorrang krijgen. De piste met de voorgestelde afgeschermde keuze kan dan niet bewandeld worden.
Als het daarentegen niet als een nieuwe betrekking beschouwd wordt, dan moet er geen nieuwe overgangsregeling uitgewerkt worden. Er is een procedure voorzien om een gemeenschappelijke secretaris/financieel directeur aan te werven of de bestaande betrekking in te vullen. Die wordt dan beter overgenomen.

Hoe gebeurt de aanstelling van een gemeenschappelijke decretale graad op dit moment?
Opgepast: de twee ambten moeten blijven bestaan, maar de invulling kan door één persoon gebeuren. Op dit ogenblik kan het enkel als er minstens één vacante betrekking is. De andere titularis kan bovendien niet verplicht worden.
De invulling kan op twee manieren gebeuren:

a) Op basis van een beheersovereenkomst tussen gemeente en OCMW (enkel voor besturen die minder dan 20.000 inwoners tellen).

Volgens het antwoord van Liesbeth Homans op de SV van Ward Kennes van 18 maart 2015 werd deze procedure al toegepast in 41 gemeenten voor wat betreft de gemeenschappelijke secretaris, en in 60 gemeenten voor wat betreft de financieel beheerders.

Procedure: Een gemeente en een OCMW kunnen een beheersovereenkomst sluiten over het gemeenschappelijk gebruik van elkaars diensten. Ze kunnen hierin opnemen dat ze voor bepaalde functies een beroep kunnen doen op elkaars personeelsleden. De titularis levert

dan binnen zijn werkuren prestaties voor het zusterbestuur. Het moet dus gaan om een detachering of terbeschikkingstelling: er is **één ambt, één werkgever, één loon en één prestatieregime**.

Het ambt moet niet vacant verklaard worden, want het wordt via detachering ingevuld.

b) De functies worden bekleed door eenzelfde persoon die in beide besturen aangesteld werd in de betrekking van secretaris na een aanwervings- en bevorderingsprocedure.
Er zijn op deze manier al 8 secretarissen en 29 financieel beheerders die in de twee besturen zijn aangesteld.
Procedure: Beide besturen verklaren het ambt vacant, en dezelfde persoon komt als beste kandidaat uit de sollicitatieprocedure. Het gaat dus concreet over **twee ambten, twee werkgevers, twee salarissen en twee prestatieregimes**. Maar het wordt uitgeoefend door één fysieke persoon.

Ook deze mogelijkheid kon enkel in besturen van minder dan 20.000 inwoners. Daarboven was het ambt van secretaris of financieel beheerder voltijds volgens het BVR van 21/12/2007 over deeltijdse functies (en de koppeling aan de grenzen op de dagelijkse en wekelijkse arbeidsduur volgens de ATW van 14/12/2000).

De onderhandelingen maakten ons duidelijk dat het wel degelijk de bedoeling is om de gemeenschappelijke graad te bekijken als een nieuwe betrekking. De ACOD is dan formeel, en meent dat in dit geval een afgeschermde keuze niet mogelijk is. Gelijke toegang tot het openbaar ambt is een belangrijk principe, en dit mag niet in het gedrang gebracht worden.

De overgangsregeling werd in laatste instantie herschreven in de richting van meer politisering. Dit is een kaakslag voor de huidige titularissen. We zijn dan ook verplicht de tekst artikel per artikel te bespreken.

Art. 589: Gemeenschappelijk – van rechtswege. De ACOD stelt dat de gebruikte formulering nogal verregaand is. De huidige titularis wordt “van rechtswege aangesteld”! Misschien zijn er wel huidige titularissen die dit niet wenselijk vinden. Volgt dan ontslag? Trouwens, indien het gaat over een secretaris of een financieel beheerder van een OCMW, gaat het over een overdracht. Tot slot stelt de ACOD zich ook vragen over hoe de bepalingen van de arbeidstijdwet moeten toegepast worden (in verband met de dagelijkse en wekelijkse arbeidsduur).

Art. 590: De ACOD is van oordeel dat we al over een goed lopend systeem beschikken om te evolueren naar een gemeenschappelijke decretale graad (zie hierboven). Dit werd trouwens al in verschillende besturen op die manier toegepast. Waarom zou je hier snel een nieuwe procedure gaan vaststellen. Beter is gewoon verder te werken met de huidige regeling.
Trouwens, als je toch een overgangsregeling zoekt, kan je eventueel ook werken met een **contractuele decretale graad** tot de nieuwe raad is geïnstalleerd. Dat heeft dan een dubbel voordeel: je kan deze contractuele graad volledig inzetten in de taak van transitiemanager.

Deze overgangsregeling is heel ingewikkeld gemaakt, alleen maar om een kleine periode te kunnen overbruggen. Hier lijken andere motieven mee te spelen.
Kan iemand ons het belang van 1/8/2018 uitleggen? Dit is voorheen nooit een punt van discussie geweest, waarom wordt deze datum zo belangrijk gemaakt?

De systematische vergelijking van titels en verdiensten werd in de laatste teksten geschrapt. Dit neigt naar een verdere politisering van de eerste invulling van de betrekking. Er is geen enkele reden om de vergelijking van titels en verdiensten te beschouwen als een te enge toepassingsmogelijkheid.

Alhoewel hier een uitgebreide overgangsregeling wordt vastgesteld, wordt niet voorzien dat bestaande lopende procedures voor aanwerving en/of bevordering gewoon verder moeten worden afgehandeld. De ACOD stelt vast dat deze garantie niet geboden wordt, en dat een bestuur een bestaande procedure dus kan stopzetten om naar een nieuwe invulling (of een aanstelling van een waarnemende) te gaan op 1/8/2018.

Art. 591: Ook deze tekst is in laatste instantie aangepast. De gemeenteraad wordt nu de mogelijkheid geboden om de huidige titularissen niet op te roepen om zich kandidaat te stellen. Men schaamt zich openlijk niet voor deze vorm van politisering en deze passage werd volledig ondersteund door de werkgevers. De onafhankelijkheid van het hoofd van het personeel wordt duidelijk op het spel gezet. De ACOD wil al meteen aangeven dat dit betekent dat de huidige titularissen, met behoud van hun dienstverband, aangesteld blijven, en dat er bovendien nog een extra secretaris-directeur en financieel directeur aan het hoofd van het lokaal bestuur kan komen. De enige mogelijke motivering die de Vlaamse Regering overhoudt om deze grote structurele aanpassing door te voeren (namelijk de efficiëntiewinsten), wordt zo door de Vlaamse Regering zelf onderuit geschopt.

Bovendien wordt ook de door de raad vastgestelde selectieprocedure geschrapt. Men spreekt enkel nog over een objectief gevoerde selectieprocedure. Het is niet duidelijk volgens welke principes deze procedure zal gevoerd worden.

De ACOD wenst nogmaals te wijzen op het weinig respect voor het OCMW. De rol van de OCMW-raad is onbestaande in dit verhaal. Kan de gemeenteraad trouwens de OCMW-secretaris oproepen om zich kandidaat te stellen? De ACOD stelt zich hier ernstige vragen over.

De ACOD wil bovendien opnieuw pleiten voor de eenvoudige overgangsmaatregelen die op dit ogenblik al bestaan. Deze complexe behandeling wijst er trouwens opnieuw op dat het gaat om een nieuwe functie die niet afgeschermd kan worden.

Art. 592: Hier wordt de strakke deadline vastgesteld, namelijk 1/8/2018. Heb je geen directeur aangesteld, dan wordt koste wat het kost een waarnemende directeur aangewezen. De ACOD stelt nu vast dat er meerdere mogelijkheden zijn om geen directeur of waarnemende directeur te hebben op 1/8/2018:

- Wanneer er geen tijdige aanstelling is gebeurd.
- Wanneer het bestuur geen oproep tot kandidaatstelling heeft gedaan.

Dit betekent duidelijk dat de gemeenteraad zijn werk niet goed heeft gedaan, en wijst op politieke spelletjes.

In dit concept is het onverantwoord om met dergelijke strakke deadlines te werken. Weeral, de bestaande mogelijkheden voldoen voorlopig ruimschoots.

Art. 593: Dit is de totale mislukking. Artikel 591 bepaalt alles wat moet gebeuren indien er 2, 1 of geen kandidaten zijn. Enkel in het geval de gemeenteraad de huidige titularissen niet wenst, is dit artikel 593 noodzakelijk. De ACOD vraagt de schrapping van dit artikel. Nogmaals: dit is een duidelijke stap naar politisering van de topfuncties van de lokale besturen. Een duidelijk geval van misbruik van de regels.
Dit artikel zegt dat, als alles fout is gelopen, dat de nieuwe gemeenteraad de procedure van artikel 591 moet volgen op de eerstvolgende vergadering na de installatievergadering.

Art. 594: Hier behoudt men de oude formulering en stelt men dat de adjunct-secretaris van rechtswege de adjunct-secretaris-directeur is (en dus niet: wordt van rechtswege aangesteld). Er wordt dus wel een onderscheid gemaakt.

Art. 597: De ACOD stelt vast dat men graag zo snel mogelijk af is van de niet-directeurs. De waarborgregeling bij overgang en ten persoonlijke titel dreigt alleszins kostelijk te worden. Maar over de precieze draagwijdte van deze bepalingen wordt lichter overgegaan. Dit is duidelijk een minder belangrijk artikel voor de Vlaamse Regering.

De ACOD stelt tot zijn verbijstering vast dat de Vlaamse Regering er zich toe verlaagt om op het laatste ogenblik de teksten aan te passen met betrekking tot deze overgangsbepalingen. De aanpassingen wijzen op een wens tot politisering en inmenging. Dit is volstrekt onaanvaardbaar voor de ACOD. De houding van de werkgevers heeft ons ten zeerste verbaasd.

ALGEMEEN BESLUIT:

Ten aanzien van dit Decreet over het Lokaal Bestuur kunnen vele principiële bezwaren opgesomd worden:

- Er is geen wetenschappelijke onderbouw voor deze herstructurering.
- De bestaande overleg- en onderhandelingsmogelijkheden werden miskend.
- Er wordt geen enkel pertinent motief aangehaald waarom deze ingrijpende reorganisatie zo plots moet doorgevoerd worden. De aangehaalde motieven zijn foutief, verkeerd voorgesteld of voortbordurend op vroegere achterhaalde geschriften. Waarom die integratie van het OCMW in de gemeente moet, blijft onduidelijk, evenals de aanduiding van de gemeenschappelijke directeur of de overgangsbepalingen voor de eerste invulling van de gemeenschappelijke betrekking. Dit Decreet over het Lokaal Bestuur schendt dus de beginselen van behoorlijk bestuur.
- De maximale integratie met twee rechtspersonen ontbloot het OCMW tot zijn wettelijke opdracht. Het leegroven van het OCMW en de werking met overdrachten is uiteraard in strijd met wat de geest van de wet begrijpt onder “rechtspersoonlijkheid”.
- De onafhankelijkheid en de neutraliteit van de werking komt in gevaar.
- Het is geen alomvattend decreet (zie hiervoor het Provinciedecreet).
- Het opleggen van dergelijke bepalingen is in strijd met het streven naar lokale autonomie, en als dusdanig ook in strijd met het Vlaams Regeerakkoord 2014-2019.
- De teksten zijn door de vele uitzonderingen onleesbaar geworden.
- De mogelijkheden binnen de huidige regelgeving worden niet benut.
- De identieke samenstelling en werking van de organen zal voor verwarring en interpretatieproblemen zorgen.
- De financiële besparing is een valse besparing op de kap van de OCMW-klanten.
- Het respect voor het OCMW is minimaal.
- De vereenvoudiging van het bestuurlijk toezicht betreft een afschaffing van het goedkeuringstoezicht, en is alleszins geen garantie voor meer rechtszekerheid.
- De rechtsstaat wordt ondermijnd aangezien gedupeerden zich snel zullen moeten richten tot de Raad van State.
- Een geïntegreerd lokaal sociaal beleid kan enkel versterkt worden door de OCMW’s te versterken.
- De strakke deadline van 1/8/2018 is een onverantwoorde keuze, en wordt nergens verantwoord.
- De begeleiding van de niet-directeurs is ook een miskleun.

Behalve de vele principiële bezwaren ten aanzien van deze ingrijpende herstructurering zonder geldige motivering op een jaar van de verkiezingen, willen we de volgende inhoudelijke elementen onderstrepen:

- Het behoud van de rechtspersoonlijkheid van het OCMW heeft de natte droom van deze Vlaamse Regering doen uiteenspatten. Wat overblijft is een gepuzzel met structuren, het creëren van de grote chaos om het eigen gelijk te behalen.

- Het in laatste instantie herschrijven van de overgangsbepalingen bevestigt het beeld van een Vlaamse Regering die vooral geïnteresseerd is in het politiseren van de topfuncties van het lokaal bestuur. De vraag blijft zich stellen of de gemeenschappelijke betrekking al dan niet een nieuwe functie betreft.
- De gebruikte motivering van de lokale autonomie klopt niet. De besturen krijgen integendeel geen enkele kans om zelf een afweging te maken of deze oefening nuttig en relevant is, of ze deze gemeenschappelijke graden wensen in te voeren, of nog, of ze een verregaande ambtelijke integratie van het OCMW in de gemeente verkiezen. De verplichte invoering van deze bepalingen is zeker niet ingegeven door de versterking van de bestuurskracht, maar enkel door een platte besparing op de kap van de OCMW-klanten.
- Bovendien kan de efficiëntiewinst niet hard gemaakt worden. Zoals reeds gesteld worden mogelijke besparingen even gemakkelijk omgezet in nieuwe (personeels-)kosten.
- Het behoud van de rechtspersoonlijkheid van het OCMW moet aanvaard worden, in die zin dat het OCMW recht heeft op een zelfstandige en onafhankelijke manier van werken, met een eigen kopman aan het hoofd van het personeel.
- - Boven alles heeft men in deze tekst geen enkel rekening gehouden met de menselijke waardigheid. Dit bewijst de beperkte affiniteit met de wereld van het OCMW.

De ACOD kijkt uit naar het advies van de Raad van State. De juridische knelpunten zullen daar zeker aan bod komen.

De ACOD is in deze omstandigheden uiteraard verplicht een protocol van niet-akkoord te tekenen.

Standpunt VSOA:

Algemene bedenking

Het voorstel om het gemeentebestuur en het OCMW samen te voegen ondanks het feit dat beide besturen twee afzonderlijke rechtspersonen blijven is een juridisch miskleun die in de praktijk tot meerdere juridische conflicten aanleiding zal geven. Waarom niet gewoon aanvaarden dat wat men niet kan veranderen, ook geen energie/aandacht moet krijgen.

Artikel 172

Artikel 172 bepaalt:

> *De secretaris-directeur adviseert de gemeenteraad, de voorzitter van de gemeenteraad, de raad voor maatschappelijk welzijn, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau en het bijzonder comité voor de sociale dienst op beleidsmatig, bestuurskundig en juridisch vlak. Hij herinnert in voorkomend geval aan de geldende rechtsregels, vermeldt de feitelijke gegevens waarvan hij kennis heeft en zorgt ervoor dat de vermeldingen die de regelgeving voorschrijft in de beslissingen worden opgenomen* **(eigen onderstreping)**.

Is het niet aangewezen dat het decreet de selectievoorwaarde opneemt dat de secretaris-directeur het diploma van master in de rechten behaald heeft, zo niet kan hij de genoemde opdrachten niet naar behoren uitvoeren.

Artikel 194, lid 3

Genoemd lid stelt o.a.:

> *Die evaluatie vindt plaats op basis van een voorbereidend rapport, opgesteld door externe deskundigen in het personeelsbeleid.*

Het is aangewezen te bepalen dat die externe deskundigen niet werkzaam mogen zijn bij één en dezelfde rechtspersoon. Anders wordt de eis dat het om 'deskundigen' moet gaan de facto ondermijnt.

Artikel 197.

VSOA-lrb vroeg het behoud van alle verworven rechten, ook deze die niet in de rechtspositieregeling van het overdragend bestuur vervat zijn, decretaal te verankeren. De rechten van de personeelsleden moeten gehandhaafd blijven. Ten aanzien van de contractuelen geldt immers ook artikel 1134 van het Burgerlijk Wetboek dat de eenzijdige wijziging van de rechten van de contractuele personeelsleden verbiedt.

Artikel 200

Dat de afzetting enkel kan opgelegd worden indien de tuchtfeiten door de wetten en decreten als een misdaad zijn omschreven is ongenuanceerd geformuleerd. We herinneren ook aan volgende beslissing van de Beroepscommissie voor tuchtzaken:

> *De Raad van State oordeelde ook dat de afzetting "onredelijk streng" is omwille van het bijhorende verlies van de pensioenrechten (RvS 24 mei 2007, nr. 171.523) evenals het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat de afzetting een inbreuk vindt op het eigendomsrecht. (EHRM 9 maart 2006, JLMB 2007,1080).*
>
> (Overgenomen van BCT, nr. 164 van 5 maart 2013.)

Artikel 202.

VSOA lrb kan zich niet vinden in de uitbreidingsmogelijkheid om externen aan te stellen als tuchtonderzoeker.

Artikel 214, 2° lid

VSOA lrb gaat niet akkoord met de niet-schorsende werking. Het is onredelijk dat het beroep het ontslag van ambtswege en de afzetting niet schorst. Immers in geval van beroep bij de Raad van State bestaat de mogelijkheid de schorsing van de tuchtbeslissing te vragen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Die mogelijkheid bestaat niet bij de Beroepscommissie voor tuchtzaken.

VSOA-lrb zal om bovenstaande redenen een protocol van niet akkoord ondertekenen.

Brussel, **7 juni 2017**

Voor de overheid,

Liesbeth Homans,
Voorzitter,
Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

Jo Vandeurzen,
Ondervoorzitter,
Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Geert Bourgeois,
Minister-president van de Vlaamse Regering

Voor de representatieve vakorganisaties,

Willy Van Den Berge,
Federaal secretaris van de Algemene Centrale van de Openbare Diensten

Christoph Vandenbulcke,
Nationaal secretaris van het ACV Openbare Diensten

Christel Demerlier,
Voorzitter van het Vlaams Gewest VSOA-lrb

VOORONTWERP VAN DECREET
van 30 juni 2017

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Deel 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. §1. De gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn beogen om op het lokale niveau duurzaam bij te dragen aan het welzijn van de burgers en verzekeren een burgernabije, democratische, transparante en doelmatige uitoefening van hun bevoegdheden.

Ze betrekken de inwoners zo veel mogelijk bij het beleid en zorgen voor openheid van bestuur.

§2. De gemeenten zijn overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet bevoegd voor de aangelegenheden van gemeentelijk belang. Voor de verwezenlijking daarvan kunnen ze alle initiatieven nemen. Ze beogen om bij te dragen aan de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied.

Overeenkomstig artikel 6, §1, VIII, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en met toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, oefenen de gemeenten ook de bevoegdheden uit die hen door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd.

Alleen als dat bij decreet uitdrukkelijk is bepaald, kunnen de provincies de medewerking van de gemeenten regelen.

§3. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn oefenen de opdrachten, vermeld in artikel 1 en 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, uit, alsook de andere aangelegenheden die hen door of krachtens een wet of een decreet worden opgelegd.

Art. 3. Dit decreet is van toepassing op alle gemeenten van het Vlaamse Gewest en op alle openbare centra voor maatschappelijk welzijn in de gemeenten van het Nederlandse taalgebied onder voorbehoud van artikel 5, §1, II, 2°, en artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, eerste streepje, en 4°, eerste lid, a, en artikel 7, §1, eerste en derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Deel 2. Het bestuur van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Titel 1. De politieke organisatie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De gemeenteraad

Afdeling 1. De organisatie van de gemeenteraad

Art. 4. §1. De gemeenteraad vertegenwoordigt de hele bevolking van de gemeente. De gemeenteraad bestaat, met inbegrip van de burgemeester en de schepenen, uit:
1° 7 leden in de gemeenten met minder dan 1000 inwoners;
2° 9 leden in de gemeenten met 1000 tot 1999 inwoners;
3° 11 leden in de gemeenten met 2000 tot 2999 inwoners;
4° 13 leden in de gemeenten met 3000 tot 3999 inwoners;
5° 15 leden in de gemeenten met 4000 tot 4999 inwoners;
6° 17 leden in de gemeenten met 5000 tot 6999 inwoners;
7° 19 leden in de gemeenten met 7000 tot 8999 inwoners;
8° 21 leden in de gemeenten met 9000 tot 11.999 inwoners;
9° 23 leden in de gemeenten met 12.000 tot 14.999 inwoners;
10° 25 leden in de gemeenten met 15.000 tot 19.999 inwoners;
11° 27 leden in de gemeenten met 20.000 tot 24.999 inwoners;
12° 29 leden in de gemeenten met 25.000 tot 29.999 inwoners;
13° 31 leden in de gemeenten met 30.000 tot 34.999 inwoners;
14° 33 leden in de gemeenten met 35.000 tot 39.999 inwoners;
15° 35 leden in de gemeenten met 40.000 tot 49.999 inwoners;
16° 37 leden in de gemeenten met 50.000 tot 59.999 inwoners;
17° 39 leden in de gemeenten met 60.000 tot 69.999 inwoners;
18° 41 leden in de gemeenten met 70.000 tot 79.999 inwoners;
19° 43 leden in de gemeenten met 80.000 tot 89.999 inwoners;
20° 45 leden in de gemeenten met 90.000 tot 99.999 inwoners;
21° 47 leden in de gemeenten met 100.000 tot 149.999 inwoners;
22° 49 leden in de gemeenten met 150.000 tot 199.999 inwoners;
23° 51 leden in de gemeenten met 200.000 tot 249.999 inwoners;
24° 53 leden in de gemeenten met 250.000 tot 299.999 inwoners;
25° 55 leden in de gemeenten met 300.000 of meer inwoners.

§2. De schepenen en de burgemeester zijn gemeenteraadsleden behalve als ze niet als gemeenteraadslid zijn verkozen als vermeld in de gevallen, vermeld in artikel 42, §4, artikel 58, §3, en artikel 68, §2.

§3. Uiterlijk op 1 juni van het jaar waarin de gemeenteraadsverkiezingen zullen plaatsvinden, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten. Het inwonertal dat in aanmerking wordt genomen, is het aantal personen dat ingeschreven is in het rijksregister van de natuurlijke personen en dat op 1 januari van het jaar van de gemeenteraadsverkiezingen zijn hoofdverblijfplaats in de desbetreffende gemeente had.

Het bevolkingsaantal op 1 januari, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, wordt, met behoud van de toepassing van het eerste lid, vanaf 1 januari na de bekendmaking ervan, in aanmerking genomen als bevolkingscijfer in dit decreet.

Art. 5. §1. De gemeenteraad wordt om de zes jaar volledig vernieuwd.

De leden van de gemeenteraad worden rechtstreeks verkozen door de gemeenteraadskiezers.

De leden van de gemeenteraad zijn herverkiesbaar.

§2. Na een volledige vernieuwing van de gemeenteraad blijven de uittredende gemeenteraadsleden in functie tot de geloofsbrieven van de nieuw verkozen gemeenteraadsleden onderzocht zijn en tot de meerderheid van de gemeenteraadsleden geïnstalleerd is.

Art. 6. §1. De verkozen gemeenteraadsleden worden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad ten minste veertien dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering. De installatievergadering van de gemeenteraad vindt plaats op een van de eerste vijf werkdagen van januari. Bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad vindt de installatievergadering van rechtswege plaats op de eerste werkdag van januari in het gemeentehuis om 20 uur. De algemeen directeur brengt bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad voor de goede orde ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad de nieuw verkozen gemeenteraadsleden daarvan op de hoogte.

In het eerste lid wordt verstaan onder werkdag: elke dag van de week, behalve zaterdag, zondag en wettelijke en decretale feestdagen.

Als er een bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die vervolgens toch geldig is verklaard, worden de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is.

Als er een bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens ongeldig is verklaard en er een nieuwe verkiezing moet worden gehouden, worden de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de nieuwe verkiezing definitief is.

Als de nieuw verkozen raadsleden niet zijn bijeengeroepen overeenkomstig het eerste tot en met het vierde lid, worden ze volgens hun rangorde bijeengeroepen door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen.

Als de gemeenteraad ten gevolge van een wijziging van de zetelverdeling niet van rechtswege geïnstalleerd kan worden overeenkomstig het eerste lid, worden de nieuw verkozen raadsleden bijeengeroepen overeenkomstig het derde en het vierde lid nadat de zetelverdeling definitief is.

§2. De uittredende voorzitter van de gemeenteraad zit de installatievergadering voor. Hij blijft voorzitter van de gemeenteraad tot een nieuwe voorzitter verkozen is. Als de uittredende voorzitter van de gemeenteraad de installatievergadering niet kan voorzitten, wordt ze voorgezeten door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen in volgorde van hun rang.

§3. De gemeenteraad onderzoekt de geloofsbrieven van de verkozen gemeenteraadsleden. De verkozen gemeenteraadsleden van wie de geloofsbrieven zijn goedgekeurd, leggen, voor ze hun mandaat aanvaarden, in openbare vergadering de volgende eed af in handen van de voorzitter van de installatievergadering: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

De voorzitter van de installatievergadering legt, als hij herkozen is als gemeenteraadslid, de eed af in handen van de burgemeester. Als de uittredende burgemeester de installatievergadering voorzit en herkozen is als gemeenteraadslid, legt hij de eed af in handen van het oudste gemeenteraadslid. Als iemand anders de eed heeft afgelegd als burgemeester, legt de uittredende burgemeester de eed af in handen van de nieuw benoemde burgemeester.

§4. De verkozen gemeenteraadsleden die aanwezig zijn op de installatievergadering en die de eed niet afleggen, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§5. De verkozen gemeenteraadsleden die niet aanwezig zijn op de installatievergadering en die, nadat ze daarvoor uitdrukkelijk zijn opgeroepen, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§6. Als de voorzitter van de gemeenteraad, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de voorzitter, nalaat de eed af te nemen van de verkozen gemeenteraadsleden op de installatievergadering of, bij vervanging van een lid, na de installatievergadering uiterlijk op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, wordt de eed afgenomen door een lid van het college van burgemeester en schepenen volgens hun rangorde. Als de voorzitter van de gemeenteraad, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de voorzitter, nalaat de eed af te nemen, noteert de algemeen directeur de vervanging van de voorzitter in de notulen van de vergadering.

§7. De rangorde van de gemeenteraadsleden wordt tijdens de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad onmiddellijk na de eedaflegging van de gemeenteraadsleden vastgesteld. Het gemeenteraadslid met de hoogste anciënniteit neemt de hoogste rang in. Bij gelijke anciënniteit neemt het gemeenteraadslid dat bij de laatste volledige vernieuwing van de gemeenteraad het hoogste aantal naamstemmen heeft behaald, de hoogste rang in. Bij een gelijk aantal naamstemmen neemt het gemeenteraadslid van wie de lijst bij de laatste volledige vernieuwing van de gemeenteraad de meeste stemmen heeft behaald de hoogste rang in. De opvolgers die na de installatievergadering als gemeenteraadslid worden geïnstalleerd, nemen in volgorde van hun eedaflegging een rang in.

Art. 7. §1. Op de installatievergadering verkiest de gemeenteraad onder de gemeenteraadsleden van Belgische nationaliteit een voorzitter. De voorzitter wordt verkozen op basis van een akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ook ondertekend zijn door de meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat werden verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is aangewezen als de opvolger van de voorzitter, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig paragraaf 5.

De akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de algemeen directeur bezorgd.

§2. Niemand kan meer dan een akte van voordracht ondertekenen. Alle handtekeningen die in strijd met dat voorschrift zijn geplaatst, zijn ongeldig in alle akten van voordracht.

Een verkozene die meer dan een akte van voordracht ondertekent, kan voor de duur van de zittingsperiode van de gemeenteraad niet worden benoemd of verkozen als burgemeester, schepen, voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van een gemeenteraadscommissie, voorzitter of lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst, noch een dergelijk mandaat waarnemen. Hij kan de gemeente ook niet vertegenwoordigen of namens de gemeente een mandaat bekleden of waarnemen in gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen of andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen. Hij kan evenmin het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vertegenwoordigen of namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een mandaat bekleden of waarnemen in een vereniging of vennootschap als vermeld in deel 3, titel 4, of in andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen. Als de betrokkene al een dergelijk mandaat bekleedt of waarneemt, vervalt dat van rechtswege.

§3. Nadat de gemeenteraadsleden de eed hebben afgelegd, bezorgt de algemeen directeur de akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter aan de voorzitter van de installatievergadering.

De voorzitter van de installatievergadering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1 en 2. Alleen de handtekeningen van de gemeenteraadsleden die de eed hebben afgelegd, worden daarvoor in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die nadien als gemeenteraadslid de eed hebben afgelegd. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-voorzitter verkozen verklaard.

§4. Als er geen ontvankelijke akte van voordracht van kandidaat-voorzitter aan de voorzitter van de installatievergadering wordt bezorgd, verkiest de gemeenteraad binnen veertien dagen een voorzitter.

De gemeenteraadsleden kunnen voor de verkiezing van een voorzitter, vermeld in het eerste lid, uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad een gedagtekende akte van voordracht bezorgen aan de algemeen directeur.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht, vermeld in het tweede lid, ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Elk gemeenteraadslid kan niet meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig paragraaf 2. De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld.

Als het mandaat van de voorzitter eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is aangewezen als opvolger van de voorzitter zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig paragraaf 5.

De verkiezing, vermeld in het eerste lid, gebeurt bij geheime stemming.

De kandidaat die de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter van de gemeenteraad. Als geen enkele kandidaat de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als verschillende kandidaten zijn voorgedragen voor het vacante mandaat, vindt een tweede stemronde plaats, waarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen behaalden. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter. Bij staking van stemmen in de tweede stemronde is de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, verkozen tot voorzitter. Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat verkozen van wie de lijst bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste stemmen heeft behaald.

§5. In al de volgende gevallen wordt een nieuwe voorzitter verkozen op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, overeenkomstig paragraaf 1 tot en met 4, met dien verstande dat ”de installatievergadering” wordt gelezen als ”de eerstvolgende vergadering, vermeld in paragraaf 5” , ”de installatievergadering van de gemeenteraad” wordt gelezen als “de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, vermeld in paragraaf 5”, “verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen” wordt gelezen als “gemeenteraadsleden”, “verkozene die” wordt gelezen als

"gemeenteraadslid dat" en "Nadat de gemeenteraadsleden de eed hebben afgelegd" wordt gelezen als "Na opening van de vergadering":
1° als de voorzitter het mandaat niet aanvaardt;
2° als de voorzitter van zijn mandaat van gemeenteraadslid vervallen wordt verklaard;
3° als de voorzitter als verhinderd wordt beschouwd, ontslag genomen heeft of overleden is.

Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het derde lid.

Als de voorzitter om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is als vermeld in artikel 27, wordt hij met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als volgt vervangen:
1° als de voorzitter zijn bevoegdheid schriftelijk heeft opgedragen aan een gemeenteraadslid, neemt dat gemeenteraadslid het voorzitterschap waar;
2° als de voorzitter zijn bevoegdheid niet heeft opgedragen aan een gemeenteraadslid overeenkomstig punt 1°, neemt het gemeenteraadslid met de hoogste rang het voorzitterschap waar. Als dat raadslid de voorzitter niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap waargenomen door een ander gemeenteraadslid in volgorde van rang.

De voorzitter die als verhinderd wordt beschouwd of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd of tijdelijk afwezig is. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering, en van de beëindiging van de periode van verhindering. Als het niet gaat om een door het decreet opgelegde verhindering, richt de voorzitter zijn verzoek tot vervanging wegens verhindering aan de gemeenteraad.

§6. De verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn houden van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad in.

Art. 8. Een verkozen gemeenteraadslid dat voor zijn installatie afstand wil doen van zijn mandaat, brengt de voorzitter van de gemeenteraad daarvan schriftelijk op de hoogte. De afstand wordt definitief zodra de gemeenteraad daarvan heeft kennisgenomen.

Art. 9. §1. Het gemeenteraadslid dat tijdens zijn mandaat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, wordt door de gemeenteraad, nadat het raadslid is gehoord, vervallen verklaard tenzij het gemeenteraadslid onmiddellijk ontslag neemt overeenkomstig artikel 13.

De voorzitter van de gemeenteraad brengt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, alsook de betrokkene onmiddellijk op de hoogte van feiten die het verval van mandaat met zich kunnen meebrengen. Als de gemeenteraad niet optreedt binnen twee maanden nadat hij kennis heeft van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, treedt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, in zijn plaats op, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van een gemeenteraadslid of van het Openbaar Ministerie. De gemeenteraad wordt geacht kennis te hebben van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, hetzij vanaf de ontvangst van een bezwaar van een ander gemeenteraadslid of van het Openbaar Ministerie, hetzij vanaf de verzending van de kennisgeving door de voorzitter van de gemeenteraad aan de Raad voor Verkiezingsbetwistingen.

§2. De vervallenverklaring heeft pas gevolg vanaf de kennisgeving aan het gemeenteraadslid van de uitspraak van het verval door de gemeenteraad of de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. De vervallenverklaring tast de geldigheid van de eerdere beslissingen van de gemeenteraad niet aan.

§3. Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving, na de vervallenverklaring zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.

Art. 10. De volgende personen kunnen geen deel uitmaken van een gemeenteraad:
1° de provinciegouverneurs, de gouverneur en de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad en de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, de provinciegriffiers, de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissarissen als de gemeente in kwestie deel uitmaakt van hun ambtsgebied;
2° de magistraten, de plaatsvervangende magistraten en de griffiers bij de hoven en de rechtbanken, de administratieve rechtscolleges en het Grondwettelijk Hof;
3° de leden van het operationeel, administratief of logistiek kader van de politiezone waar de gemeente toe behoort;
4° de personeelsleden van de gemeente in kwestie of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat die gemeente bedient of van de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente;
5° de leden van een districtsraad;
6° de personen die in een lokale decentrale overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een mandaat uitoefenen dat gelijkwaardig is aan dat van gemeenteraadslid, voorzitter van de gemeenteraad, schepen of burgemeester;
7° de bloedverwanten tot en met de tweede graad, de aanverwanten in de eerste graad of de echtgenoten in de gemeenteraad van dezelfde gemeente.

Als bloed- of aanverwanten in een graad als vermeld in het eerste lid, 7° of twee echtgenoten worden verkozen bij dezelfde verkiezing, wordt de voorkeur bepaald door de grootte van de quotiënten op grond waarvan de zetels die kandidaten hebben verkregen aan hun lijst zijn toegekend.

Als twee bloed- of aanverwanten in een verboden graad of twee echtgenoten worden verkozen, de ene tot raadslid, de andere tot opvolger, geldt het verbod om zitting te nemen alleen voor de opvolger, tenzij de plaats waarvoor hij in aanmerking komt, is opengevallen voor de verkiezing van zijn bloed- of aanverwant of echtgenoot. Tussen opvolgers die voor opengevallen plaatsen in aanmerking komen, wordt de voorrang allereerst bepaald volgens de tijdsorde van de vacatures.

Voor de toepassing van dit artikel worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld.

Aanverwantschap die later tot stand komt tussen raadsleden, brengt geen verval van hun mandaat mee. Dat geldt niet bij een huwelijk tussen raadsleden en als er een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, is afgelegd.

De onverenigbaarheid wordt geacht op te houden door het overlijden van de persoon door wie ze tot stand is gekomen, door echtscheiding of door de beëindiging van het wettelijk samenlevingscontract.

Overeenkomstig artikel 71 en 72 van de Nieuwe Gemeentewet is het eerste lid, 1° en 2°, ook van toepassing op de niet-Belgische onderdanen van de Europese Unie die in België verblijven voor de uitoefening in een andere lidstaat van de Europese Unie van ambten die gelijkwaardig zijn aan de ambten, vermeld in deze bepalingen.

Art. 11. Het verkozen gemeenteraadslid dat zich op het ogenblik van zijn installatie als gemeenteraadslid in een situatie bevindt die onverenigbaar is met het lidmaatschap van de gemeenteraad, kan de eed niet afleggen en wordt bijgevolg geacht afstand te doen van het mandaat dat aan hem toegekend is.

Een gemeenteraadslid dat tijdens zijn mandaat in een met zijn mandaat onverenigbare situatie terechtkomt en dat binnen vijftien dagen na het tot hem gerichte verzoek van de voorzitter van de gemeenteraad geen einde maakt aan die situatie, wordt door de gemeenteraad vervallen verklaard van zijn mandaat, overeenkomstig artikel 9, §1, tweede lid, §2 en §3, nadat het betrokken gemeenteraadslid is gehoord.

Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving, na de vervallenverklaring zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.

Art. 12. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering van de volgende personen:

1° het gemeenteraadslid dat om medische redenen, om studieredenen of wegens verblijf in het buitenland gedurende een minimale termijn van twaalf weken niet aanwezig kan zijn op de vergaderingen van de gemeenteraad en vervangen wil worden. Hij richt daarvoor een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de gemeenteraad. Bij het verzoek tot vervanging voor verhindering wegens medische redenen wordt een geneeskundig getuigschrift van maximaal vijftien dagen oud gevoegd, dat tevens de minimale termijn van afwezigheid om medische redenen aangeeft. Als het gemeenteraadslid dat om medische redenen afwezig blijft, niet in staat is om dat verzoek tot de voorzitter te richten, wordt hij van rechtswege als verhinderd beschouwd vanaf de derde opeenvolgende vergadering waarop hij afwezig is en zolang hij afwezig blijft. Bij het verzoek tot vervanging voor verhindering om studieredenen of verblijf in het buitenland wordt een attest van de onderwijsinstelling of opdrachtgever gevoegd;

2° het gemeenteraadslid dat ouderschapsverlof wil nemen voor de geboorte of adoptie van een kind. Dat gemeenteraadslid wordt op zijn schriftelijke verzoek, gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad, vervangen, op zijn vroegst vanaf de zesde week voor de vermoedelijke datum van de geboorte of van de adoptie, tot het einde van de negende week na de adoptie of geboorte. Op schriftelijk verzoek wordt de onderbreking van de uitoefening van het mandaat na de negende week verlengd met een duur die gelijk is aan de termijn waarin het raadslid zijn mandaat heeft uitgeoefend tijdens de periode van zes weken die aan de dag van de geboorte of de adoptie voorafgaan. Bij de geboorte of de adoptie van een meerling kan het verlof verlengd worden met een periode van maximaal twee weken op verzoek van het gemeenteraadslid;

3° het gemeenteraadslid dat door palliatief verlof, of verlof voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek familielid tot en met de tweede graad of van een zwaar ziek gezinslid gedurende minimaal twaalf weken niet aanwezig kan zijn op

de vergaderingen van de gemeenteraad en vervangen wil worden. Hij richt daarvoor aan de voorzitter van de gemeenteraad een schriftelijk verzoek, waarbij een verklaring op erewoord gevoegd is waarin het raadslid zich bereid verklaart om bijstand of verzorging te verlenen. De naam van de patiënt hoeft niet te worden vermeld;

4° het gemeenteraadslid dat lid is van de Europese Commissie als het gemeenteraadslid daar schriftelijk om verzoekt. In voorkomend geval geldt de verhindering zolang het gemeenteraadslid het mandaat als lid van de Europese Commissie uitoefent;

5° het gemeenteraadslid dat geschorst is op grond van artikel 199 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Art. 13. Het gemeenteraadslid dat ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de gemeenteraad. Het ontslag is definitief zodra de voorzitter van de gemeenteraad de kennisgeving ontvangt.

Als het gemeenteraadslid zelf voorzitter van de gemeenteraad is, deelt hij zijn ontslag schriftelijk mee aan de persoon die hem vervangt met toepassing van artikel 7, §5, tweede lid. Het ontslag is definitief zodra zijn vervanger de kennisgeving ontvangt.

Het lid van de gemeenteraad blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Art. 14. Het gemeenteraadslid dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft, of dat overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger, die wordt aangewezen overeenkomstig artikel 169 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

De geloofsbrieven worden onderzocht overeenkomstig artikel 6, §3. De vervanger legt de eed af in openbare vergadering in de handen van de voorzitter van de gemeenteraad.

Het gemeenteraadslid dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. De gemeenteraad neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

Art. 15. De verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn houden van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van gemeenteraadslid in.

Art. 16. Het gemeenteraadslid dat wegens een beperking niet zelfstandig zijn mandaat kan vervullen, kan zich voor de uitoefening van dat mandaat laten bijstaan door een vertrouwenspersoon, gekozen uit personen die de volle leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die legaal binnen de Europese Unie verblijven, op voorwaarde dat hij zich niet bevindt in een situatie als vermeld in artikel 10, met uitzondering van het verbod in verband met bloed- en aanverwantschap, vermeld in punt 7° van dat artikel, ten aanzien van het lid met een beperking, en een situatie als vermeld in artikel 12.

De Vlaamse Regering bepaalt de criteria tot vaststelling van de hoedanigheid van een gemeenteraadslid met een beperking als vermeld in het eerste lid.

Bij het verlenen van de bijstand krijgt de vertrouwenspersoon dezelfde middelen ter beschikking en heeft hij dezelfde verplichtingen als het gemeenteraadslid, maar hij is

niet gehouden tot de eedaflegging. Hij heeft ook recht op presentiegeld onder dezelfde voorwaarden als het gemeenteraadslid.

Art. 17. §1. De gemeenteraadsleden ontvangen een presentiegeld ten laste van de gemeente voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van de gemeenteraad. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatverplichtingen van de gemeenteraadsleden waarvoor de gemeenteraad bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

§2. De gemeenteraad bepaalt het bedrag van de presentiegelden binnen de grenzen die vastgelegd zijn door de Vlaamse Regering. Daarbij kan rekening gehouden worden met het inwonersaantal van de gemeente.

De gemeente vermindert de presentiegelden van het gemeenteraadslid dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, of de gemeente vult die vergoeding aan, met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De algemeen directeur stelt vast of aan de voormelde voorwaarden is voldaan.

De som van de presentiegelden, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de gemeenteraad kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van gemeenteraadslid, voorzitter van de gemeenteraad en fractie- of commissievoorzitter, kunnen worden terugbetaald.

§4. De gemeenteraad kan de eretitels toekennen aan de gemeenteraadsleden onder de voorwaarden die hij bepaalt.

§5. De gemeente sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die bij de normale uitoefening van hun mandaat persoonlijk ten laste komt van de gemeenteraadsleden.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van deze paragraaf.

De gemeente sluit naast de verzekering, vermeld in het eerste lid, een verzekering af voor ongevallen die de gemeenteraadsleden overkomen in het kader van de normale uitoefening van hun ambt.

§6. Behalve in geval van herhaling is de gemeente burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe een gemeenteraadslid wordt veroordeeld wegens een misdrijf, begaan bij de normale uitoefening van zijn ambt, met uitzondering van een persoonlijke inbreuk op de verkeersreglementering.

De regresvordering van de gemeente ten aanzien van de veroordeelde gemeenteraadsleden is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld die bij hen gewoonlijk voorkomen.

Afdeling 2. De werking van de gemeenteraad

Art. 18. De gemeenteraad vergadert zo dikwijls als de zaken die tot zijn bevoegdheid behoren het vereisen en ten minste tienmaal per jaar.

Art. 19. De voorzitter van de gemeenteraad beslist tot bijeenroeping van de gemeenteraad en stelt de agenda van de vergadering op. De agenda bevat in ieder geval de punten die door het college van burgemeester en schepenen aan de voorzitter worden meegedeeld.

De voorzitter is verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van het college van burgemeester en schepenen.

De voorzitter is ook verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een vijfde van de zittinghebbende leden als zes weken na de datum van de vorige gemeenteraad de gemeenteraadsleden nog niet bijeengeroepen zijn. De periode van zes weken wordt geschorst van 11 juli tot en met 15 augustus.

Bij een verplichte bijeenroeping als vermeld in het tweede en het derde lid, roept de voorzitter de gemeenteraad bijeen op de aangewezen dag en het aangewezen uur en met de voorgestelde agenda. Daarvoor bezorgen de gemeenteraadsleden en het college van burgemeester en schepenen voor elk punt op de agenda hun voorstel van beslissing met een toelichting aan de algemeen directeur, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de gemeenteraad.

Art. 20. Behalve in spoedeisende gevallen en behalve in geval van toepassing van artikel 6, §1, wordt de oproeping ten minste acht dagen voor de dag van de vergadering aan het raadslid bezorgd.

De oproeping vermeldt in elk geval de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergadering en bevat een toegelicht voorstel van beslissing. De agendapunten moeten voldoende duidelijk omschreven zijn. Voor elk agendapunt wordt het dossier dat erop betrekking heeft, ter beschikking van de raadsleden gesteld vanaf de verzending van de agenda. Als een raadslid daarom verzoekt, wordt een dossier elektronisch ter beschikking gesteld.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de oproeping van de raadsleden wordt verzonden en de wijze waarop het dossier dat op de agenda betrekking heeft, ter beschikking wordt gesteld. Het huishoudelijk reglement kan ook de gezamenlijke oproeping van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn regelen.

De algemeen directeur of de door hem aangewezen personeelsleden verstrekken aan de raadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen over stukken die in het dossier voorkomen. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop die inlichtingen worden verstrekt.

Art. 21. Gemeenteraadsleden kunnen uiterlijk vijf dagen vóór de vergadering punten aan de agenda toevoegen. De gemeenteraadsleden bezorgen daarvoor hun toegelicht voorstel van beslissing aan de algemeen directeur, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de gemeenteraad.

Een lid van het college van burgemeester en schepenen kan niet gebruikmaken van de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid.

De algemeen directeur deelt de aanvullende agendapunten zoals vastgesteld door de voorzitter van de gemeenteraad onmiddellijk mee aan de gemeenteraadsleden, samen met de bijbehorende toegelichte voorstellen.

Art. 22. Behalve in spoedeisende gevallen worden de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraad uiterlijk acht dagen voor de vergadering openbaar gemaakt, zodat het publiek ervan kan kennisnemen op elk moment. Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels voor de plaats en de wijze van openbaarmaking.

Als agendapunten aan de agenda worden toegevoegd overeenkomstig artikel 21, wordt de aangepaste agenda uiterlijk 24 uur nadat hij is vastgesteld, openbaar gemaakt overeenkomstig het eerste lid. In spoedeisende gevallen wordt de agenda uiterlijk 24 uur nadat hij is vastgesteld, en uiterlijk vóór de aanvang van de vergadering openbaar gemaakt overeenkomstig het eerste lid.

Art. 23. Een punt dat niet op de agenda voorkomt, mag niet in bespreking worden gebracht, behalve in spoedeisende gevallen.

Tot spoedbehandeling kan alleen worden besloten door ten minste twee derde van de aanwezige leden. De namen van die leden en de motivering van de spoedeisendheid worden in de notulen vermeld.

Art. 24. De voorzitter zit de vergaderingen van de gemeenteraad voor, en opent en sluit de vergaderingen.

Art. 25. De voorzitter is belast met de handhaving van de orde in de vergadering. Hij kan, na een voorafgaande waarschuwing, elke toehoorder die openlijk tekens van goedkeuring of van afkeuring geeft of die op enigerlei wijze wanorde veroorzaakt, uit de zaal laten verwijderen.

De voorzitter kan bovendien een proces-verbaal opmaken tegen die persoon en hem verwijzen naar de politierechtbank, die hem kan veroordelen tot een geldboete van een tot vijftien euro of tot een gevangenisstraf van een dag tot drie dagen, behoudens andere vervolgingen, als het feit daartoe grond oplevert.

Art. 26. De gemeenteraad kan alleen beraadslagen of beslissen als de meerderheid van de zittinghebbende gemeenteraadsleden aanwezig is.

In afwijking van het eerste lid, kan de gemeenteraad, als hij eenmaal bijeengeroepen is zonder dat het vereiste aantal leden aanwezig is, na een tweede oproeping, ongeacht het aantal aanwezige leden, op geldige wijze beraadslagen of beslissen over de onderwerpen die voor de tweede keer op de agenda voorkomen.

In de oproeping, vermeld in het tweede lid, wordt vermeld dat het om een tweede oproeping gaat en worden de bepalingen van dit artikel overgenomen.

Art. 27. §1. Het is voor een gemeenteraadslid verboden deel te nemen aan de bespreking en de stemming over:

1° aangelegenheden waarin hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dat verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad als

het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, ontslagen, afzettingen en schorsingen. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld;

2° de vaststelling of goedkeuring van het meerjarenplan, het budget en de jaarrekening van een instantie waaraan hij rekenschap verschuldigd is of van een instantie tot het uitvoerend orgaan waarvan hij behoort.

Het eerste lid is niet van toepassing op het gemeenteraadslid dat zich in de omstandigheden, vermeld in het eerste lid, bevindt louter op grond van het feit dat hij als vertegenwoordiger van de gemeente is aangewezen in andere rechtspersonen.

§2. Het is voor een gemeenteraadslid verboden:

1° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris tegen betaling te werken in geschillen ten behoeve van de gemeente. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met het gemeenteraadslid werken;

2° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris ten behoeve van de tegenpartij van de gemeente of ten behoeve van een personeelslid van de gemeente te werken bij geschillen die betrekking hebben op beslissingen over de tewerkstelling binnen de gemeente. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met het gemeenteraadslid werken;

3° rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst te sluiten, behalve in geval van een schenking aan de gemeente of een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap, of deel te nemen aan een opdracht voor aanneming van werken, leveringen of diensten, verkoop of aankoop ten behoeve van de gemeente of een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap, behalve als het gemeenteraadslid een beroep doet op een dienstverlening van de gemeente of van een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap en ten gevolge daarvan een overeenkomst aangaat;

4° op te treden als afgevaardigde of deskundige van een vakorganisatie in het bijzonder onderhandelingscomité of het hoog overlegcomité van de gemeente.

§3. Dit artikel is van toepassing op de vertrouwenspersoon, vermeld in artikel 16 en 155.

§4. Als een gemeenteraadslid zich in de situatie, vermeld in paragraaf 1, bevindt, moet dat punt op de vergadering behandeld worden, en kan de vergadering niet gesloten worden voor het punt in kwestie is behandeld of voor beslist is om het punt uit te stellen.

Art. 28. §1. De vergaderingen van de gemeenteraad zijn openbaar, behalve als:

1° het om aangelegenheden gaat die de persoonlijke levenssfeer raken. Zodra een dergelijk punt aan de orde is, beveelt de voorzitter de behandeling in besloten vergadering;

2° de gemeenteraad met twee derde van de aanwezige leden en op gemotiveerde wijze beslist tot behandeling in besloten vergadering, in het belang van de openbare orde of op grond van ernstige bezwaren tegen de openbaarheid.

De vergaderingen over de beleidsrapporten, vermeld in artikel 249, zijn in elk geval openbaar.

§2. De besloten vergadering kan alleen plaatsvinden na de openbare vergadering, uitgezonderd in tuchtzaken. Als tijdens de openbare vergadering blijkt dat de behandeling

van een punt in besloten vergadering moet worden voortgezet, kan de openbare vergadering, alleen met dat doel, worden onderbroken. Als tijdens de besloten vergadering blijkt dat de behandeling van een punt in openbare vergadering moet worden behandeld, wordt dat punt opgenomen op de agenda van de eerstvolgende gemeenteraad. In geval van dringende noodzakelijkheid van het punt of in geval van de eedaflegging van een personeelslid kan de besloten vergadering, alleen met dat doel, worden onderbroken.

Art. 29. §1. De gemeenteraadsleden hebben het recht van inzage in alle dossiers, stukken en akten, ongeacht de drager, die het bestuur van de gemeente betreffen. De gemeenteraadsleden kunnen een afschrift verkrijgen van die dossiers, stukken en akten. De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

De briefwisseling gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad en die bestemd is voor de gemeenteraad, wordt meegedeeld aan de gemeenteraadsleden.

§2. De gemeenteraadsleden mogen alle instellingen en diensten bezoeken die de gemeente opricht en beheert.

§3. De gemeenteraad bepaalt bij huishoudelijk reglement de voorwaarden voor het inzagerecht en het recht van afschrift, en de voorwaarden voor het bezoekrecht aan de instellingen en diensten die de gemeente opricht en beheert.

§4. De gemeenteraadsleden, alsook alle andere personen die krachtens de wet of het decreet de besloten vergaderingen van de gemeenteraad bijwonen, zijn tot geheimhouding verplicht.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de gemeenteraadsleden, alsook van alle andere personen als vermeld in het eerste lid, wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§5. Het inzagerecht en het bezoekrecht van de gemeenteraadsleden, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, geldt ook voor de autonome gemeentebedrijven van de gemeente.

Art. 30. De burgemeester of de schepen die buiten de gemeenteraad is benoemd, is aanwezig op de vergaderingen van de gemeenteraad. De burgemeester of de schepen die buiten de gemeenteraad is benoemd beschikt in de gemeenteraad alleen over een raadgevende stem.

Art. 31. De gemeenteraadsleden hebben het recht aan de burgemeester en aan het college van burgemeester en schepenen mondelinge en schriftelijke vragen te stellen.

Voor het stellen van een vraag als vermeld in het eerste lid, is geen toegelicht voorstel van beslissing vereist.

Art. 32. De notulen en het zittingsverslag van de vergadering van de gemeenteraad worden onder de verantwoordelijkheid van de algemeen directeur opgesteld overeenkomstig artikel 276 en 277.

Behalve in spoedeisende gevallen, worden de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering ten minste acht dagen voor de dag van de vergadering ter beschikking gesteld van de gemeenteraadsleden. Het huishoudelijk reglement bepaalt de

wijze waarop de notulen en het zittingsverslag ter beschikking worden gesteld. Als een gemeenteraadslid daarom verzoekt, worden de notulen en het zittingsverslag elektronisch ter beschikking gesteld.

Elk gemeenteraadslid heeft het recht tijdens de vergadering opmerkingen te maken over de redactie van de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering. Als die opmerkingen door de gemeenteraad worden aangenomen, worden de notulen en het zittingsverslag in die zin aangepast.

Als er geen opmerkingen worden gemaakt over de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering, worden de notulen en het zittingsverslag als goedgekeurd beschouwd en worden ze ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en de algemeen directeur. Als de gemeenteraad bij spoedeisendheid is samengeroepen, kan de gemeenteraad beslissen om opmerkingen toe te laten op de eerstvolgende vergadering.

Telkens als de gemeenteraad het wenselijk acht, worden de notulen staande de vergadering opgemaakt en door de meerderheid van de gemeenteraadsleden en de algemeen directeur ondertekend.

Art. 33. De besluiten worden genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen.

In het eerste lid wordt verstaan onder volstrekte meerderheid van stemmen: meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet meegerekend.

Bij staking van stemmen is het voorstel verworpen.

Art. 34. De stemmingen in de gemeenteraad zijn niet geheim.

In afwijking van het eerste lid wordt over de volgende aangelegenheden geheim gestemd:
1° de vervallenverklaring van het mandaat van gemeenteraadslid en van schepen;
2° de aanwijzing van de leden van de gemeentelijke bestuursorganen en van de vertegenwoordigers van de gemeente in overlegorganen en in de organen van andere rechtspersonen en feitelijke verenigingen;
3° de beëindiging van een mandaat als vermeld in punt 2°;
4° individuele personeelszaken.

Onder voorbehoud van het tweede lid stemmen de leden van de gemeenteraad mondeling. Het huishoudelijk reglement kan een regeling invoeren die gelijkwaardig is aan een mondelinge stemming. Ongeacht de bepalingen van het huishoudelijk reglement wordt er mondeling gestemd telkens als een derde van de aanwezige leden daarom verzoekt.

De voorzitter stemt als laatste, behalve bij geheime stemming.

Art. 35. Voor elke benoeming in ambten, elke contractuele aanstelling, elke verkiezing en elke voordracht van kandidaten wordt een afzonderlijke stemming gehouden. Personen worden benoemd, aangesteld, verkozen of voorgedragen bij volstrekte meerderheid van stemmen.

Als bij de benoeming, de contractuele aanstelling, de verkiezing of de voordracht van kandidaten de vereiste meerderheid niet wordt verkregen bij de eerste stemming, wordt opnieuw gestemd over de twee kandidaten die de meeste stemmen hebben behaald.

Als bij de eerste stemming sommige kandidaten een gelijk aantal stemmen behaald hebben, wordt de jongste kandidaat tot de herstemming toegelaten.

Bij staking van stemmen heeft de jongste kandidaat de voorkeur.

Art. 36. §1. Een of meer gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst verkozen zijn, vormen een fractie.

§2. In afwijking van paragraaf 1 kunnen de kandidaat-gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst zijn verkozen twee fracties vormen, mits aan volgende voorwaarden is voldaan:

1° de naam van de lijst bestaat uit verschillende woorden of afkortingen die minstens de twee fractienamen omvatten;
2° de kandidaat-gemeenteraadsleden beslissen bij de indiening van de voordrachtsakte of verbeteringsakte dat de op de lijst verkozen gemeenteraadsleden twee fracties vormen of kunnen vormen. In dat laatste geval worden twee fracties gevormd als een meerderheid van de verkozen gemeenteraadsleden die potentieel een afzonderlijke fractie kunnen uitmaken, daartoe op de installatievergadering van de gemeenteraad beslist;
3° de beslissing, vermeld in punt 2°, wordt genomen in een afzonderlijke akte inzake fractievorming, ondertekend door alle kandidaat-gemeenteraadsleden op de lijst;
4° de akte inzake fractievorming bevat alle kandidaat-gemeenteraadsleden van de lijst, in dezelfde volgorde als op de voordrachtsakte of de verbeteringsakte die bij de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau wordt ingediend;
5° met behoud van de toepassing van het derde lid vermeldt de akte inzake fractievorming voor alle kandidaat-gemeenteraadsleden tot welke fractie ze zullen behoren in geval van verkiezing;
6° er worden op de akte inzake fractievorming maar twee verschillende fracties vermeld;
7° de akte inzake fractievorming is als bijlage gevoegd bij de voordrachtsakte of de verbeteringsakte die, overeenkomstig artikel 70 en 91 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011, aan de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau wordt bezorgd;
8° aan de algemeen directeur wordt tegen ontvangstbewijs een afschrift van de akte inzake fractievorming bezorgd uiterlijk de eerste werkdag nadat de voordrachtsakte of de verbeteringsakte bij de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau is ingediend.

De indiening van de akte inzake fractievorming en de door de kandidaat-gemeenteraadsleden gemaakte keuze is niet herroepbaar.

Als een kandidaat-gemeenteraadslid zich op de akte inzake fractievorming niet tot een fractie bekent, wordt het betrokken kandidaat-gemeenteraadslid geacht bij verkiezing te opteren voor de grootste fractie. Als beide fracties in de gemeenteraad even groot zijn, wordt hij geacht bij verkiezing te opteren voor de fractie waartoe de aanvoerder van de lijst behoort, behalve als de lijstaanvoerder op de akte van fractievorming zich niet tot een fractie heeft bekend. In dat laatste geval wordt het kandidaat-gemeenteraadslid geacht te opteren voor de fractie waartoe het kandidaat-gemeenteraadslid behoort dat de hoogste plaats op de lijst inneemt en dat zich tot een fractie heeft bekend.

Als de regeling, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, niet is toegepast, kunnen er geen aparte fracties worden gevormd. Als de kandidaat-gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst verkozen zijn, beslissen om twee fracties te vormen overeenkomstig het

eerste lid, spreekt de gemeenteraad zich op de installatievergadering bij besluit uit of aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, is voldaan.

De Vlaamse Regering stelt het model van akte inzake fractievorming vast.

§3. Een of meer gemeenteraadsleden die verkozen zijn op lijsten die zich uiterlijk op de installatievergadering onderling hebben verenigd, vormen een fractie. Tot onderlinge vereniging van de lijsten kan alleen beslist worden als de meerderheid van de verkozenen op elk van die lijsten daarmee instemt.

§4. De onderlinge vereniging tot een fractie of de vorming van twee fracties overeenkomstig paragraaf 2, geldt tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad.

§5. Het huishoudelijk reglement legt de nadere regels vast voor de samenstelling en de werking van de fracties, alsook, binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt, voor de financiering ervan.

Art. 37. §1. De gemeenteraad kan commissies oprichten die zijn samengesteld uit gemeenteraadsleden. De commissies hebben als taak de besprekingen in de gemeenteraadszittingen voor te bereiden, advies te verlenen en voorstellen te formuleren over de wijze waarop vorm wordt gegeven aan de inspraak van de bevolking telkens als dat voor de beleidsvoering wenselijk wordt geacht. De commissies kunnen altijd deskundigen en belanghebbenden horen.

§2. Artikel 28 en 34 zijn van overeenkomstige toepassing op de vergaderingen en de stemmingen in de commissies.

§3. De mandaten in iedere commissie worden evenredig verdeeld over de fracties waaruit de gemeenteraad is samengesteld. De gemeenteraad bepaalt per gemeenteraadscommissie het aantal leden, alsook de wijze waarop de evenredigheid wordt berekend. Die berekeningswijze geldt voor alle commissies die de gemeenteraad opricht. De evenredigheid vereist in ieder geval dat de som van het aantal mandaten dat toekomt aan de fracties waarvan leden deel uitmaken van het college van burgemeester en schepenen, altijd hoger is dan de som van het aantal mandaten dat toekomt aan de andere fracties. Elke fractie wijst de mandaten toe, die haar overeenkomstig de voormelde berekeningswijze toekomen, met een voordracht, gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad. Als de voorzitter van de gemeenteraad voordrachten ontvangt voor meer kandidaten dan er mandaten te begeven zijn voor een fractie, worden de mandaten toegewezen in de volgorde waarin de kandidaten vermeld staan op de akte van voordracht.

Tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad wordt een fractie geacht hetzelfde aantal leden in de commissies te behouden. Als een lid uitdrukkelijk aan de gemeenteraad heeft meegedeeld dat het niet meer wil behoren tot zijn fractie, vermeld in artikel 36, kan dat lid niet meer zetelen, noch als lid van deze fractie, noch als lid van een andere fractie. Niettemin behouden die fracties het oorspronkelijke aantal leden in de commissie.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht voor elk van de kandidaat-commissieleden ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de leden van de fractie waarvan het kandidaat-commissielid deel uitmaakt. Als de fractie van het kandidaat-commissielid maar uit twee verkozenen bestaat, volstaat de handtekening van

een van hen. Niemand kan meer dan één akte ondertekenen per beschikbaar mandaat voor de fractie.

Als ten gevolge van de toepassing van de evenredige vertegenwoordiging, vermeld in het eerste lid, een fractie niet vertegenwoordigd is in een commissie, kan de fractie een raadslid aanwijzen dat als lid met raadgevende stem in de commissie zetelt.

§4. De burgemeester of schepenen kunnen geen voorzitter zijn van een gemeenteraadscommissie.

§5. Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels voor de samenstelling en de werkwijze van de commissie, alsook voor de toekenning van presentiegelden, met dien verstande dat de leden met raadgevende stem, vermeld in paragraaf 3, vierde lid, hetzelfde presentiegeld krijgen als de andere leden.

Als een lid met raadgevende stem lid is van verschillende commissies, kan het bedrag van de toegekende presentiegelden jaarlijks nooit hoger zijn dan het hoogste presentiegeld dat jaarlijks theoretisch toegekend kan worden aan een vast lid. Voor de berekening van dat maximumbedrag wordt rekening gehouden met het aantal commissievergaderingen die voor een vast lid recht geven op presentiegeld.

Art. 38. De gemeenteraad stelt bij de aanvang van de zittingsperiode een huishoudelijk reglement vast waarin aanvullende maatregelen worden opgenomen voor de werking van de raad en waarin minstens bepalingen worden opgenomen over:

1° de vergaderingen waarvoor presentiegeld wordt verleend, het bedrag van het presentiegeld en de nadere regels voor de eventuele terugbetaling van specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van gemeenteraadslid of lid van het college van burgemeester en schepenen;

2° de wijze van verzending van de oproeping en de terbeschikkingstelling van het dossier aan de gemeenteraadsleden, alsook de wijze waarop de algemeen directeur of de door hem aangewezen personeelsleden, aan de raadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen verstrekken over die stukken;

3° de wijze waarop de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraad openbaar worden gemaakt;

4° de voorwaarden voor het inzagerecht en het recht van afschrift voor gemeenteraadsleden en de voorwaarden voor het bezoekrecht aan de instellingen en diensten die de gemeente opricht en beheert;

5° de voorwaarden waaronder de gemeenteraadsleden hun recht uitoefenen om aan de burgemeester en aan het college van burgemeester en schepenen mondelinge en schriftelijke vragen te stellen;

6° de wijze van notulering en de wijze waarop de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering ter beschikking worden gesteld van de gemeenteraadsleden;

7° de nadere regels voor de samenstelling en de werking van de commissies en de fracties;

8° de wijze waarop en de persoon door wie de stukken van de gemeente, vermeld in artikel 278, worden ondertekend;

9° de nadere voorwaarden waaronder het recht om verzoekschriften in te dienen, wordt uitgeoefend, en de wijze waarop de verzoekschriften worden behandeld;

10° de wijze van het ter kennis brengen van de beslissingen, vermeld in artikel 50, vijfde lid.

De gemeenteraad kan het huishoudelijk reglement op elk moment wijzigen.

Art. 39. De gemeenteraad neemt een deontologische code aan.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de gemeenteraad

Art. 40. §1. Onder voorbehoud van andere wettelijke of decretale bepalingen, beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid ten aanzien van de aangelegenheden, vermeld in artikel 2.

§2. De gemeenteraad bepaalt het beleid van de gemeente en kan daarvoor algemene regels vaststellen.

§3. De gemeenteraad stelt de gemeentelijke reglementen vast. Met behoud van de toepassing van de federale wetgeving in verband met de bevoegdheid van de gemeenteraad om politieverordeningen vast te stellen, kunnen de reglementen onder meer betrekking hebben op het gemeentelijk beleid, de gemeentelijke belastingen en retributies, en op het inwendige bestuur van de gemeente.

Een afschrift van elk reglement waarin een strafbepaling of een administratieve sanctie wordt opgenomen, wordt dadelijk verzonden aan de griffie van de rechtbank van eerste aanleg en aan die van de politierechtbank.

Art. 41. Behalve bij de uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid als vermeld in artikel 2, §2, tweede lid, aan de gemeenteraad kan de gemeenteraad bij reglement bepaalde bevoegdheden toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen.

De volgende bevoegdheden kunnen niet aan het college van burgemeester en schepenen worden toevertrouwd:

1° de aan de gemeenteraad toegewezen bevoegdheden, vermeld in deel 2, titel 1, hoofdstuk 1, afdeling 1 en 2;
2° het vaststellen van andere gemeentelijke reglementen dan die over personeelsaangelegenheden, en het bepalen van straffen en administratieve sancties bij de overtreding van die reglementen;
3° het vaststellen van de beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 249;
4° het oprichten van en het toetreden tot rechtspersonen en het beslissen tot oprichting van, deelname aan of vertegenwoordiging in agentschappen, instellingen, verenigingen en ondernemingen;
5° het goedkeuren van beheersovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten als vermeld in artikel 196, 234 en 247;
6° het aanstellen en ontslaan van de algemeen directeur, de adjunct-algemeen directeur, de financieel directeur en de ombudsman, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van die personeelsleden;
7° het goedkeuren van het algemene kader van het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 218, §1;
8° het vaststellen van wat onder het begrip dagelijks bestuur moet worden verstaan;
9° beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan de gemeenteraad voorbehoudt;
10° het vaststellen van de plaatsingsprocedure en het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, tenzij:
    a) de opdracht past binnen het begrip dagelijks bestuur, vermeld in punt 8°, waarvoor het college van burgemeester en schepenen bevoegd is;

b) de raad de plaatsingsprocedure en het vaststellen van de voorwaarden voor die overheidsopdracht nominatief aan het college van burgemeester en schepenen heeft toevertrouwd;

11° de daden van beschikking over onroerende goederen, behalve die vermeld in artikel 56, §3, 8°, b);
12° het definitief aanvaarden van schenkingen en het aanvaarden van legaten;
13° het inrichten van adviesraden en overlegstructuren;
14° het vaststellen van de gemeentebelastingen en het vaststellen van de machtiging tot het heffen van de retributies en de voorwaarden ervan;
15° het vaststellen van een systeem van klachtenbehandeling;
16° het nemen van beslissingen als vermeld in artikel 296 en 297;
17° het aangaan van andere dadingen, dan dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben;
18° de bevoegdheden van de gemeenteraad, vermeld in artikel 263, 265, 266, 267, 269 en 302, §6;
19° het vaststellen van de wijze van het ter kennis brengen van de beslissingen, vermeld in artikel 50;
20° het aanstellen en ontslaan van de leden van de raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf, de beslissing tot ontbinding en vereffening van een autonoom gemeentebedrijf, en het aanstellen van de gemeentelijke vertegenwoordigers in de algemene vergadering van een extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
21° het goedkeuren van het meerjarenplan en de aanpassingen ervan van een autonoom gemeentebedrijf;
22° de aan de gemeenteraad toegewezen bevoegdheden, vermeld in deel 3, titel 3;
23° het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies;
24° de bevoegdheden van de gemeenteraad, vermeld in artikel 46.

Hoofdstuk 2. Het college van burgemeester en schepenen

Afdeling 1. De organisatie van het college van burgemeester en schepenen

Art. 42. §1. Het college van burgemeester en schepenen bestaat uit de burgemeester en uit ten hoogste:
1° 2 schepenen in de gemeenten met minder dan 4999 inwoners;
2° 3 schepenen in de gemeenten met 5000 tot 9999 inwoners;
3° 4 schepenen in de gemeenten met 10.000 tot 19.999 inwoners;
4° 5 schepenen in de gemeenten met 20.000 tot 29.999 inwoners;
5° 6 schepenen in de gemeenten met 30.000 tot 49.999 inwoners;
6° 7 schepenen in de gemeenten met 50.000 tot 99.999 inwoners;
7° 8 schepenen in de gemeenten met 100.000 tot 199.999 inwoners;
8° 9 schepenen in de gemeenten met 200.000 of meer inwoners.

Het college van burgemeester en schepenen bevat, naast de burgemeester minstens twee schepenen.

Als na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijkt dat hij nog geen lid was van het college van burgemeester en schepenen, wordt hij van rechtswege vanaf zijn eedaflegging, vermeld in artikel 90, §4, als volwaardig schepen toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen.

§2. Op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten, vermeld in artikel 4, §3, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, alsook van het aantal per gemeente te verkiezen schepenen in de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en in de gemeente Voeren overeenkomstig artikel 16 van de Nieuwe Gemeentewet.

§3. Het college van burgemeester en schepenen bestaat uit personen van verschillend geslacht.

Als het college van burgemeester en schepenen na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt de laatste overeenkomstig artikel 43 of 49, §1 verkozen schepen in rang, van rechtswege vervangen door het gemeenteraadslid van het andere geslacht dat op dezelfde lijst met de meeste naamstemmen verkozen is. Als verschillende raadsleden van het andere geslacht een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, krijgt het raadslid dat de hoogste plaats op de lijst bekleedt, voorrang onder die raadsleden. Als er geen verkozen gemeenteraadsleden van het andere geslacht op die lijst voorkomen, wordt de schepen van rechtswege vervangen door de eerste opvolger van het andere geslacht op die lijst.

In afwijking van het tweede lid wordt, als het college van burgemeester en schepenen na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, en als de overeenkomstig artikel 43 of 49, §1, laatst verkozen schepen in rang, bij de verkiezing van de gemeenteraadsleden verkozen is op een lijst die maar één kandidaat bevat, de voorlaatste schepen in rang vervangen overeenkomstig het tweede lid. Als ook de voorlaatste schepen in rang verkozen werd op een lijst die maar een kandidaat bevat, wordt de derde laatste schepen in rang of, in voorkomend geval, de eerstvolgende laatste schepen in rang, vervangen overeenkomstig dezelfde bepalingen.

§4. De schepen die overeenkomstig paragraaf 3 buiten de gemeenteraad is benoemd en de schepen, vermeld in paragraaf 1, derde lid, zijn in alle gevallen stemgerechtigd in het college van burgemeester en schepenen.

§5. Iedereen die het mandaat van burgemeester, schepen of voorzitter van de raad uitoefent of waarneemt, moet beschikken over de kennis van de bestuurstaal die vereist is voor de uitoefening van het mandaat.

Door hun verkiezing of benoeming bestaat het vermoeden dat de mandatarissen, vermeld in het eerste lid, de vereiste taalkennis bezitten. Dat vermoeden kan worden weerlegd op verzoek van een gemeenteraadslid op basis van ernstige aanwijzingen, een bekentenis van de mandataris of de wijze waarop de betrokkene het mandaat uitoefent.

Het verzoek, vermeld in het tweede lid, wordt ingediend bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. Als dat rechtscollege beslist dat het vermoeden van taalkennis is weerlegd, is de verkiezing of de benoeming vernietigd vanaf de dag van de kennisgeving van de beslissing van het rechtscollege, met behoud van de mogelijkheid van beroep bij de Raad van State, vermeld in artikel 147. Dat beroep schort de uitspraak van het rechtscollege niet op. Tot de algehele vernieuwing van de raad kan de betrokkene niet opnieuw benoemd of verkozen worden tot burgemeester, schepen of voorzitter van het vast bureau, noch een dergelijk mandaat waarnemen.

De miskenning van de bepalingen van dit artikel door degene van wie het vermoeden van taalkennis is weerlegd, is een grove nalatigheid als vermeld in artikel 156.

Art. 43. §1. Behalve de schepenen die benoemd zijn overeenkomstig artikel 42, §1, derde lid, en §3, tweede en derde lid, verkiest de gemeenteraad de schepenen onder de gemeenteraadsleden op basis van een gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-schepenen, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn moet die gezamenlijke akte van voordracht voor elk van de kandidaat-schepenen ook ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaten. Als de lijst waarop een kandidaat-schepen voorkomt, maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Niemand kan meer dan één gezamenlijke akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dit verbod wordt gesanctioneerd overeenkomstig artikel 7, §2.

De gezamenlijke akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van een kandidaat-schepen vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de schepen bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als de persoon die de schepen zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 49.

Die akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de algemeen directeur bezorgd. De algemeen directeur bezorgt een afschrift van de akte aan de burgemeester.

§2. Nadat de gemeenteraadsleden de eed hebben afgelegd, bezorgt de algemeen directeur de gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-schepenen aan de voorzitter van de gemeenteraad.

De voorzitter van de gemeenteraad gaat na of de gezamenlijke akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1. Alleen de handtekeningen van de gemeenteraadsleden die de eed hebben afgelegd, worden daarvoor in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die nadien als gemeenteraadslid de eed hebben afgelegd. Als de voordracht ontvankelijk is, worden de voorgedragen kandidaat-schepenen verkozen verklaard en is het aantal schepenen vastgelegd tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad.

§3. Als er geen ontvankelijke gezamenlijke akte van voordracht van kandidaat-schepenen aan de voorzitter van de installatievergadering wordt bezorgd, beslist de gemeenteraad op de installatievergadering over het aantal te verkiezen schepenen en wordt binnen veertien dagen overgegaan tot afzonderlijke verkiezing van de schepenen onder de gemeenteraadsleden. De gemeenteraadsleden kunnen daarvoor kandidaat-schepenen voordragen.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-schepen vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de schepen bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is vermeld als de persoon die de schepen zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 49.

Per schepenmandaat wordt uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad een gedagtekende akte van voordracht aan de algemeen directeur bezorgd.

Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-schepen voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 kan elk gemeenteraadslid maar één akte van voordracht ondertekenen per schepenmandaat. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2. Als de schriftelijk voorgedragen kandidaturen niet volstaan om het college volledig samen te stellen, kunnen kandidaten mondeling op de zitting worden voorgedragen. Voor een kandidaat die op de zitting wordt voorgedragen, moet tijdens de zitting en vóór de stemming blijken dat een meerderheid van de gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat, de voordracht van deze kandidaat steunt. Zo niet wordt de voordracht van deze kandidaat niet in aanmerking genomen.

De verkiezing gebeurt bij geheime stemming, door evenveel afzonderlijke stemmingen als er schepenen te kiezen zijn.

De kandidaat die de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot schepen. Als geen enkele kandidaat de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als verschillende kandidaten zijn voorgedragen voor het vacante schepenmandaat, vindt een tweede stemronde plaats. Daarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen hebben behaald. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot schepen. Bij staking van stemmen in de tweede stemronde is de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, verkozen tot schepen.

Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat van wie de lijst bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste stemmen heeft behaald verkozen.

§4. De rang van de schepenen wordt bepaald door de rangorde op de gezamenlijke akte van voordracht. In geval van afzonderlijke verkiezing van de schepenen wordt de rang van de schepenen bepaald door de volgorde van de stemmingen. De schepenen die op grond van paragraaf 1, tweede lid, paragraaf 3, tweede lid, of op grond van artikel 42, §3, tweede

en derde lid, een schepen opvolgen, nemen de rang in de volgorde van hun verkiezing of benoeming in. De schepen, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, is altijd de laatste schepen in rang. De burgemeester wordt geacht een hogere rang in te nemen dan de schepenen.

Art. 44. Voor ze hun mandaat aanvaarden, leggen de schepenen in openbare vergadering van de gemeenteraad de volgende eed af in handen van de burgemeester: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

De schepen die de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt geacht zijn schepenmandaat niet te aanvaarden.

Art. 45. De schepenen worden, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 43, §1, tweede lid en §3, tweede lid, artikel 46, 48 en 49, verkozen voor een periode van zes jaar. De uittredende schepenen blijven na een volledige vernieuwing van de gemeenteraad in functie tot het nieuwe college van burgemeester en schepenen geïnstalleerd is.

Artikel 9, 10, 11, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van het college van burgemeester en schepenen, met uitzondering van artikel 10, tweede en derde lid.

Art. 46. De gemeenteraad kan, bij volstrekte meerderheid van stemmen de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente vaststellen en brengt de Vlaamse Regering daarvan op de hoogte.

Op grond van die kennisgeving geeft de Vlaamse Regering aan de provinciegouverneur een bemiddelingsopdracht. De provinciegouverneur brengt de Vlaamse Regering op de hoogte van het resultaat van de bemiddeling.

Als de Vlaamse Regering vaststelt dat de bemiddeling van de gouverneur mislukt is en er zich geen oplossing aandient, brengt ze de gemeenteraad daarvan op de hoogte.

In dat geval kan de gemeenteraad vervolgens de procedure starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen. De gemeenteraad brengt de Vlaamse Regering daarvan onmiddellijk op de hoogte, waarna de Vlaamse Regering de burgemeester ontslaat. De Vlaamse Regering stelt de gemeenteraad hiervan in kennis. De nieuwe burgemeester wordt benoemd overeenkomstig artikel 58 en 59. De aftredende burgemeester blijft in functie tot de installatie van de nieuwe burgemeester heeft plaatsgevonden. De verkiezing en installatie van de nieuwe schepenen, met uitzondering van de schepen, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, gebeurt op basis van een gezamenlijke akte van voordracht, met toepassing van artikel 42 tot en met 44. De uittredende schepenen blijven in functie tot de installatie van de nieuwe schepenen heeft plaatsgevonden. In het geval er geen gezamenlijke akte van voordracht wordt ingediend, overeenkomstig artikel 43, § 1 en § 2, blijven de uittredende schepenen in functie. Het aantal schepenen, zoals bepaald bij de volledige vernieuwing van de gemeenteraad, blijft evenwel behouden.

De gemeenteraad stelt de raad voor maatschappelijk welzijn in kennis van het feit dat overgegaan wordt tot de installatie van de nieuwe schepenen en de benoeming van de nieuwe burgemeester.

De vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid en de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen in toepassing daarvan, kan niet gebeuren in spoedeisende gevallen zoals vermeld in artikel 23 en evenmin in de periode van twaalf

maanden voor de dag van de verkiezingen voor de volledige vernieuwing van de gemeenteraden.

De aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen na vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid kan slechts eenmaal per bestuursperiode gebeuren.

Art. 47. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering van de volgende personen:

1° de schepen die lid is van de federale of Vlaamse Regering of van de Europese Commissie;

2° de schepen die lid is van de deputatie van de provincieraad of van het college, vermeld in artikel 83quinquies, §2, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen;

3° de schepen die het mandaat uitoefent van federaal, Vlaams of Europees parlementslid, als de schepen daar schriftelijk om verzoekt. In voorkomend geval geldt de verhindering zolang de schepen het mandaat van federaal, Vlaams of Europees parlementslid uitoefent;

4° de schepen die om medische redenen, om studieredenen of wegens verblijf in het buitenland vervangen wil worden gedurende een minimale termijn van twaalf weken. Hij richt daarvoor een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de gemeenteraad. Bij het verzoek wordt een geneeskundig getuigschrift van maximaal vijftien dagen oud gevoegd, dat ook de minimale termijn van afwezigheid om medische redenen aangeeft. Als de schepen die om medische redenen afwezig blijft, niet in staat is om dat verzoek tot de voorzitter te richten, wordt hij van rechtswege als verhinderd beschouwd vanaf de derde opeenvolgende vergadering waarop hij afwezig is en zolang hij afwezig blijft. Bij het verzoek tot vervanging van verhindering om studieredenen of verblijf in het buitenland wordt een attest van de onderwijsinstelling of opdrachtgever gevoegd;

5° de schepen die ouderschapsverlof wil nemen voor de geboorte of adoptie van een kind. Die schepen wordt op zijn schriftelijke verzoek, gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad, vervangen, op zijn vroegst vanaf de zesde week voor de vermoedelijke datum van de geboorte of van de adoptie tot het einde van de negende week na de adoptie of geboorte. Op schriftelijk verzoek wordt de onderbreking van de uitoefening van het mandaat na de negende week verlengd met een duur die gelijk is aan de termijn waarin de schepen zijn mandaat heeft uitgeoefend tijdens de periode van zes weken die aan de dag van de geboorte of de adoptie voorafgaan. Bij de geboorte of de adoptie van een meerling kan op verzoek van de schepen het verlof verlengd worden met een periode van maximaal twee weken;

6° de schepen die tot nieuwe burgemeester wordt benoemd in geval van verhindering of schorsing van de burgemeester, als vermeld in artikel 62 van dit decreet;

7° de schepen die wegens palliatief verlof of verlof voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek familielid tot en met de tweede graad of van een zwaar ziek gezinslid vervangen wil worden gedurende minimaal twaalf weken. Hij stuurt een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de gemeenteraad, waarbij een verklaring op erewoord gevoegd is waarin de schepen zich bereid verklaart om bijstand of verzorging te verlenen. De naam van de patiënt hoeft niet te worden vermeld.

Art. 48. De schepen die ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de gemeenteraad. Het ontslag is definitief zodra de voorzitter van de gemeenteraad de kennisgeving ontvangt.

De schepen blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid, of tot de gemeenteraad, met toepassing van artikel 49, §1, eerste lid, heeft beslist om het opengevallen schepenmandaat niet in te vullen.

Art. 49. §1. Als een schepen zijn schepenmandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst is, ontslag heeft genomen of overleden is, beslist de gemeenteraad of het opengevallen schepenmandaat wordt ingevuld. Als de gemeenteraad beslist heeft om het mandaat niet in te vullen, kan het mandaat voor de rest van de zittingsperiode niet meer ingevuld worden. Als de gemeenteraad beslist heeft om het mandaat in te vullen, wordt tot een nieuwe verkiezing van een schepen overgegaan binnen twee maanden na het openvallen van het schepenmandaat. De schepen wordt verkozen op basis van een akte van voordracht van de kandidaat-schepen, ondertekend door meer dan de helft van de verkozen gemeenteraadsleden. Om ontvankelijk te zijn moet die akte van voordracht voor de kandidaat-schepenen ook ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat zijn verkozen. Als de lijst waarop een kandidaat-schepen voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Met behoud van de toepassing van artikel 43 kan elk gemeenteraadslid maar één akte van voordracht ondertekenen per schepenmandaat. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-schepen vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam van een of meer personen vermeld worden die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de schepen bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Indien het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of indien de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als de persoon die de schepen zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig dit artikel. De voorzitter van de gemeenteraad gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-schepen verkozen verklaard op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad.

Als binnen twee maanden na het openvallen van een schepenmandaat en voor de bezorging van de akte van voordracht, genomen met toepassing van het eerste lid, een bijkomend schepenmandaat openvalt, waarvan de gemeenteraad beslist heeft het ook in te vullen, kan voor de vervanging van al die mandaten overgegaan worden tot een verkiezing overeenkomstig artikel 43, §1 en 2. De oorspronkelijke termijn van twee maanden voor het mandaat dat het eerst opengevallen is, blijft in dat geval van toepassing. Als evenwel toepassing wordt gemaakt van het eerste lid, blijft voor het tweede opengevallen mandaat de termijn, vermeld in het eerste lid, van toepassing.

In de gevallen, vermeld in het eerste en het tweede lid, kan op de akte van voordracht worden bepaald, in afwijking van artikel 43, §4, dat een of meer nieuw verkozen schepenen de rang innemen van degenen die ze vervangen.

Als twee maanden na het openvallen van het schepenmandaat nog geen nieuwe schepen is benoemd overeenkomstig het eerste en tweede lid, kan de schepen op de

eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad verkozen worden overeenkomstig artikel 43, §3.

Tot aan de nieuwe verkiezing kan het mandaat worden waargenomen overeenkomstig paragraaf 2.

§2. Als de schepen om een andere reden dan de redenen, vermeld in paragraaf 1, afwezig is, kan hij worden vervangen door het op dezelfde lijst verkozen gemeenteraadslid met de hoogste rang. Als er geen gemeenteraadslid is dat op dezelfde lijst verkozen is, kan de schepen vervangen worden door het gemeenteraadslid van een andere lijst met de hoogste rang. Als dat raadslid de schepen niet kan vervangen, kan het schepenmandaat waargenomen worden door een van de andere gemeenteraadsleden in volgorde van hun rang.

Het gemeenteraadslid dat overeenkomstig het eerste lid de schepen vervangt, vervangt die schepen van rechtswege ook in zijn mandaat van lid van het vast bureau.

§3. De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als lid van het vast bureau houden van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing van de schepen in.

§4. De schepen die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van de verhindering of schorsing.

Afdeling 2. De werking van het college van burgemeester en schepenen

Art. 50. Het college van burgemeester en schepenen vergadert zo dikwijls als de zaken die tot zijn bevoegdheid behoren, het vereisen. De burgemeester kan in spoedeisende gevallen buitengewone vergaderingen bijeenroepen, op de dag en het uur die hij bepaalt.

Het college van burgemeester en schepenen kan alleen beraadslagen of beslissen als de meerderheid van de leden aanwezig is.

Artikel 27 en 29 zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van het college van burgemeester en schepenen.

Overeenkomstig artikel 104 van de Nieuwe Gemeentewet zijn de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen niet openbaar.

Overeenkomstig artikel 104 van de Nieuwe Gemeentewet worden alleen de beslissingen opgenomen in de notulen en in het register van de beraadslagingen, en kunnen alleen die beslissingen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van het college van burgemeester en schepenen. De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het college van burgemeester en schepenen die volgt op de vergadering van het college van burgemeester en schepenen waarop de notulen zijn goedgekeurd verstuurd naar of ter beschikking gesteld van de gemeenteraadsleden op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement. Als een gemeenteraadslid daarom verzoekt, worden de notulen elektronisch verstuurd of ter beschikking gesteld.

Art. 51. De burgemeester zit het college van burgemeester en schepenen voor, en opent en sluit de vergaderingen.

Art. 52. Het college van burgemeester en schepenen beslist collegiaal.

Art. 53. §1. De besluiten worden genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen.

In het eerste lid wordt verstaan onder volstrekte meerderheid van de stemmen: meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet meegerekend.

§2. Bij staking van stemmen verdaagt het college van burgemeester en schepenen de zaak tot een volgende vergadering. Als de meerderheid van het college van burgemeester en schepenen de zaak vóór de behandeling ervan echter spoedeisend heeft verklaard, is de stem van de voorzitter van het college van burgemeester en schepenen beslissend. Hetzelfde geldt als er op twee achtereenvolgende vergaderingen over dezelfde zaak een staking van stemmen is.

In afwijking van het eerste lid, is het voorstel, in geval van staking van stemmen, verworpen, als het college van burgemeester en schepenen optreedt als tuchtoverheid als vermeld in artikel 201, eerste lid.

§3. Artikel 34 en 35 zijn van overeenkomstige toepassing op de stemmingen in het college van burgemeester en schepenen.

Art. 54. Het college van burgemeester en schepenen neemt bij de aanvang van de zittingsperiode een huishoudelijk reglement aan waarin het nadere regels vaststelt over zijn werking.

Art. 55. Het college van burgemeester en schepenen heeft dezelfde deontologische code als die welke is aangenomen voor de gemeenteraad met toepassing van artikel 39. Het college van burgemeester en schepenen kan echter zelf een deontologische code aannemen die minstens de deontologische code, zoals aangenomen door de gemeenteraad, omvat.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen

Art. 56. §1. Het college van burgemeester en schepenen bereidt de beraadslagingen en de besluiten van de gemeenteraad voor.

Het college van burgemeester en schepenen voert de besluiten van de gemeenteraad uit.

§2. Het college oefent de bevoegdheden uit die eraan zijn toevertrouwd overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van dit decreet, of overeenkomstig andere wettelijke en decretale bepalingen.

§3. Het college van burgemeester en schepenen is bevoegd voor:
1° de daden van beheer over de gemeentelijke inrichtingen en eigendommen, in voorkomend geval binnen de door de gemeenteraad vastgestelde algemene regels;
2° het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel, met behoud van de toepassing van de bevoegdheid van de gemeenteraad, vermeld in artikel 41, tweede lid, 6°,

van dit decreet en de gevallen waarin die bevoegdheid door of krachtens de wet of het decreet aan de gemeenteraad is opgedragen;
3° het financiële beheer, met behoud van de toepassing van de bevoegdheden van de gemeenteraad;
4° het voeren van de plaatsingsprocedure, de gunning en de uitvoering van overheidsopdrachten;
5° de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten als het gaat om een opdracht die past binnen het begrip dagelijks bestuur, vermeld in artikel 41, tweede lid, 8°;
6° de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten voor de opdrachten waarvoor de gemeenteraad dat nominatief aan het college van burgemeester en schepenen heeft toevertrouwd;
7° de beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan het college van burgemeester en schepenen voorbehoudt;
8° de daden van beschikking:
   a) over roerende goederen, met uitzondering van het aangaan van de dadingen;
   b) over verhuring, concessie, pacht, jacht- en visrechten van meer dan negen jaar, behalve het vaststellen van de contractvoorwaarden waarvoor de gemeenteraad bevoegd blijft;
9° het vertegenwoordigen van de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslissingen over het in rechte optreden namens de gemeente, behalve in geval van toepassing van artikel 296, §1;
10° de burgerlijke stand en de politie over de vertoningen overeenkomstig artikel 125, 126, 127, 130 en 132 van de Nieuwe Gemeentewet;
11° het opleggen van administratieve sancties overeenkomstig artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet;
12° de vaststelling van de rooilijnen van de wegen, met inachtneming van de algemene plannen als dergelijke plannen bestaan;
13° het afsluiten van een afsprakennota als vermeld in artikel 171, §2.

§4. Als de gemeenteraad geen delegatie gegeven heeft voor de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten, met toepassing van artikel 41, §1, kan het college van burgemeester en schepenen in gevallen van dwingende en onvoorziene omstandigheden op eigen initiatief die bevoegdheden uitoefenen.

§5. Het college van burgemeester en schepenen is verantwoordelijk voor de zorg voor het gemeentearchief waaronder de titels.

§6. Het college van burgemeester en schepenen houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van:
1° alle extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente, hun statuten en de overeenkomsten die ze hebben gesloten met de gemeente;
2° alle verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin de gemeente deelneemt;
3° alle intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waarvan de gemeente deel uitmaakt, hun statuten en de overeenkomsten die ze hebben gesloten met de gemeente.

Minstens eenmaal per jaar wordt de gemeenteraad op de hoogte gebracht van het geactualiseerde overzicht met een toelichting van alle wijzigingen die zich sinds de vorige toelichting hebben voorgedaan.

§7. Dit artikel doet geen afbreuk aan de bevoegdheden van de burgemeester, vermeld in hoofdstuk 3, afdeling 2.

Art. 57. Met behoud van de toepassing van deel 2, titel 3 en behalve in geval van uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid als vermeld in artikel 2, §2, tweede lid, aan het college van burgemeester en schepenen, kan het college van burgemeester en schepenen bij reglement de uitoefening van bepaalde bevoegdheden aan de algemeen directeur toevertrouwen.

De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen, vermeld in artikel 56, §1, eerste lid, en §4, en de op basis van artikel 56, §2, gedelegeerde bevoegdheden van de gemeenteraad voor het vaststellen van de rechtspositieregeling, het vaststellen van wat onder het begrip dagelijks personeelsbeheer moet worden verstaan, het aangaan van dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben, en de bevoegdheden, vermeld in artikel 56, §3, 7°, 8°, b), 9°, 10°, 11° en 13°, kunnen evenwel niet aan de algemeen directeur worden toevertrouwd. Hetzelfde geldt voor de bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen in het kader van het financiële beheer, vermeld in artikel 258, 267, 269, 271 en 272, §2.

De algemeen directeur oefent de bevoegdheden die hem met toepassing van het eerste lid zijn toevertrouwd persoonlijk uit. Met uitzondering van de bevoegdheden, vermeld in artikel 161 en 166, kan de algemeen directeur die bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente.

Hoofdstuk 3. De burgemeester

Afdeling 1. De benoeming van de burgemeester

Art. 58. §1. Met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in artikel 13 van de Nieuwe Gemeentewet, wordt de burgemeester door de Vlaamse Regering benoemd uit de verkozenen voor de gemeenteraad. Die verkozenen kunnen daarvoor kandidaten voordragen waarvoor een gedagtekende akte van voordracht wordt voorgelegd aan de provinciegouverneur. Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ondertekend zijn door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen hebben deelgenomen, alsook door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-burgemeester zijn verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-burgemeester voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Een akte van voordracht die wordt voorgelegd na de installatievergadering van de gemeenteraad is alleen ontvankelijk als ze ondertekend is door meer dan de helft van de gemeenteraadsleden, alsook door een meerderheid van de gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-burgemeester verkozen zijn.

Niemand kan meer dan een akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-burgemeester vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die worden voorgedragen om hem op te volgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de

burgemeester bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of, als de persoon die in de akte van voordracht is vermeld als de persoon die de burgemeester zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, wordt de voordracht van de eerstvolgende opvolger, vermeld in de akte, vervroegd. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 62.

De Vlaamse Regering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in het eerste lid. De Vlaamse Regering kan evenwel altijd om een nieuwe voordracht verzoeken.

§2. Een voorgedragen kandidaat-burgemeester die niet is benoemd, kan tijdens dezelfde bestuursperiode niet meer opnieuw worden voorgedragen.

§3. Met behoud van de toepassing van artikel 13, derde lid, van de Nieuwe Gemeentewet kan de burgemeester buiten de verkozenen voor de gemeenteraad worden benoemd uit de gemeenteraadskiezers die minstens vijfentwintig jaar oud zijn.

De burgemeester die buiten de raad is benoemd, is in alle gevallen stemgerechtigd in het college van burgemeester en schepenen en beschikt over een raadgevende stem in de gemeenteraad. Hij is ook stemgerechtigd in het vast bureau en beschikt over een raadgevende stem in de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 59. De burgemeester wordt, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 46, 58, §1, derde lid, artikel 61 en 62, benoemd voor een periode van zes jaar.

Voor hij zijn mandaat aanvaardt, legt de burgemeester de volgende eed af in handen van de provinciegouverneur: ”Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.”. Behalve in geval van benoeming van de burgemeester buiten de raad, geldt die eedaflegging ook als eedaflegging als gemeenteraadslid als vermeld in artikel 6. De burgemeester die de eed na twee oproepingen niet aflegt, wordt geacht het burgemeestersmandaat niet te aanvaarden. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen doet uitspraak over de geschillen die hierover rijzen.

Na de gemeenteraadsverkiezingen blijft de aftredende burgemeester in functie tot de nieuwe burgemeester is geïnstalleerd.

Art. 60. Artikel 47, met uitzondering van het punt 6°, is van overeenkomstige toepassing op de burgemeester.

Art. 61. De burgemeester die ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de Vlaamse Regering. De aanvraag van het ontslag is definitief na de kennisname van dat ontslag door de Vlaamse Regering. De burgemeester blijft zijn mandaat uitoefenen tot hij als burgemeester vervangen is, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Art. 62. In de volgende gevallen wordt een nieuwe burgemeester benoemd overeenkomstig artikel 58 en 59:
1° als de kandidaat-burgemeester het burgemeestersmandaat niet aanvaardt;
2° als de burgemeester:
a) van zijn mandaat vervallen wordt verklaard;
b) als verhinderd wordt beschouwd;

c) afgezet of geschorst wordt;
d) ontslag genomen heeft of overleden is.

In de gevallen waarin de burgemeester van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, ontslagen is als gevolg van een onverenigbaarheid of overleden is, wordt tot aan de nieuwe benoeming het burgemeesterschap waargenomen overeenkomstig het derde en vierde lid.

Met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste vermeld in artikel 14 van de Nieuwe Gemeentewet, wordt de burgemeester die om andere redenen dan de redenen, vermeld in het tweede lid, tijdelijk afwezig is, vervangen door een van de schepenen in volgorde van hun rang, tenzij de burgemeester zijn bevoegdheid aan een andere schepen heeft opgedragen.

Een voorgedragen kandidaat-burgemeester die niet is benoemd kan in dezelfde bestuursperiode het ambt van burgemeester niet waarnemen. Hij kan noch door de gemeenteraad, overeenkomstig artikel 14, tweede lid van de Nieuwe Gemeentewet, noch door de burgemeester, overeenkomstig het derde lid, worden aangewezen om het ambt van burgemeester waar te nemen.

De burgemeester die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing.

De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als burgemeester houdt van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing in als voorzitter van het vast bureau.

De schepen die overeenkomstig het derde en vierde lid het burgemeestersambt waarneemt, neemt van rechtswege ook het mandaat waar van voorzitter van het vast bureau.

Afdeling 2. De bevoegdheden van de burgemeester

Art. 63. Naast zijn bevoegdheden voor de uitvoering van de politiewetten, politiedecreten, politieverordeningen, politiereglementen en politiebesluiten, voor de bestuurlijke politie op het grondgebied van de gemeente en voor dringende politieverordeningen is de burgemeester bevoegd voor de uitvoering van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbesluiten van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de gemeente is opgedragen.

De burgemeester informeert de gemeenteraad over de wijze waarop hij die bevoegdheid uitoefent als die daarom verzoekt.

Art. 64. Overeenkomstig artikel 134bis van de Nieuwe Gemeentewet kan de burgemeester vanaf de aanmaning van de eigenaar, elk gebouw, dat sedert meer dan zes maanden verlaten is, opeisen om het ter beschikking te stellen van dakloze personen. Het opeisingsrecht kan alleen uitgeoefend worden binnen zes maanden vanaf de dag waarop de burgemeester de eigenaar op de hoogte heeft gebracht, en op voorwaarde dat de eigenaar een billijke vergoeding krijgt.

Art. 65. §1. Als de voorwaarden van de uitbating van de instelling of van de vergunning niet worden nageleefd en nadat aan de overtreder de mogelijkheid is geboden zijn verweermiddelen naar voren te brengen, kan de burgemeester maatregelen nemen als vermeld in artikel 134ter van de Nieuwe Gemeentewet, als verdere vertraging een ernstig nadeel zou kunnen berokkenen. De burgemeester kan in dit geval echter geen maatregelen nemen als de bevoegdheid om in geval van hoogdringendheid een voorlopige sluiting van een instelling of de tijdelijke schorsing van een vergunning uit te spreken door een bijzondere regelgeving is toevertrouwd aan een andere overheid.

§2. De maatregelen, vermeld in paragraaf 1, vervallen dadelijk als ze door het college van burgemeester en schepenen in de eerstvolgende vergadering niet worden bekrachtigd.

Zowel de sluiting als de schorsing kunnen een termijn van drie maanden niet overschrijden. Bij het verstrijken van de termijn wordt de beslissing van de burgemeester van rechtswege opgeheven.

Art. 66. Overeenkomstig artikel 134quater van de Nieuwe Gemeentewet kan de burgemeester beslissen een voor het publiek toegankelijke inrichting te sluiten voor de duur die hij bepaalt, als de openbare orde in de buurt ervan wordt verstoord naar aanleiding van gedragingen in die inrichting.

Die maatregelen zullen onmiddellijk ophouden uitwerking te hebben als ze niet tijdens de eerstvolgende vergadering van het college van burgemeester en schepenen worden bevestigd.

De sluiting mag een termijn van drie maanden niet overschrijden. De beslissing van de burgemeester wordt van rechtswege opgeheven bij het verstrijken van die termijn.

Art. 67. Op verzoek van de burgemeester roept de voorzitter van de gemeenteraad de gemeenteraad bijeen overeenkomstig artikel 20, met de door de burgemeester voorgestelde agenda, als de door de burgemeester voorgestelde agenda uitsluitend betrekking heeft op de bevoegdheden van de burgemeester.

Hoofdstuk 4. De raad voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De organisatie van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 68. §1. Behalve in geval van toepassing van paragraaf 2, tweede lid bestaat de raad voor maatschappelijk welzijn uit dezelfde leden als de gemeenteraad.

Door het onderzoek van de geloofsbrieven en de erop volgende eedaflegging van de gemeenteraadsleden, vermeld in artikel 6, §3 en artikel 14, worden de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van rechtswege als geïnstalleerd beschouwd.

De rang die de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn innemen is dezelfde als de rang die ze als gemeenteraadslid innemen overeenkomstig artikel 6, §7.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn bestaat uit personen van verschillend geslacht.

Als de raad voor maatschappelijk welzijn niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt het laatste gemeenteraadslid in rang van rechtswege vervangen in de raad voor maatschappelijk welzijn door de eerste opvolger van het andere geslacht op dezelfde lijst als die waarop hij als gemeenteraadslid is verkozen. Als op die lijst geen opvolger van het andere geslacht is verkozen, wordt hij van rechtswege vervangen door de eerste opvolger van het andere geslacht die is verkozen op de lijst met het hoogste stemcijfer.

§3. De raad voor maatschappelijk welzijn onderzoekt de geloofsbrieven van het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, aangewezen overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid. Dit raadslid legt, voor hij zijn mandaat aanvaardt, in openbare vergadering de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen". Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, aangeduid overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid, dat de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt geacht zijn mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn niet te aanvaarden.

Art. 69. De voorzitter van de gemeenteraad is van rechtswege de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Het verval van het mandaat van raadslid, de verhindering in en het ontslag uit het mandaat als voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn houden van rechtswege het verval van het mandaat van raadslid, de verhindering in en het ontslag uit het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad in en leiden tot een vervanging van het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad overeenkomstig artikel 7, §5.

Art. 70. De verhindering, het ontslag en het verval van het mandaat van gemeenteraadslid houden van rechtswege de verhindering, het ontslag en het verval van het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn in.

Art. 71. Artikel 5, §1, eerste en derde lid, en §2, artikel 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, eerste en derde lid, en artikel 16 zijn van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn en zijn leden.

Art. 72. In afwijking van artikel 71 wordt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen overeenkomstig artikel 68, §2, tweede lid dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft of dat overleden is, als volgt opgevolgd:

1° als de raad zonder de vervanging al rechtsgeldig is samengesteld overeenkomstig artikel 68, §2, eerste lid, wordt het lid vervangen door het gemeenteraadslid dat overeenkomstig artikel 68, §2, tweede lid, vervangen is;

2° als de raad zonder de vervanging niet rechtsgeldig is samengesteld overeenkomstig artikel 68, §2, eerste lid, wordt het lid vervangen door de eerstvolgende opvolger van hetzelfde geslacht op dezelfde lijst als die waarop hij als gemeenteraadslid is verkozen.

Art. 73. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn ontvangen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn alleen presentiegeld voor hun aanwezigheid op de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn als die vergadering niet aansluit op de vergadering van de gemeenteraad. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatsverplichtingen van de leden voor wie de raad voor maatschappelijk welzijn bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

In afwijking van het eerste lid, ontvangen de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die geen lid van de gemeenteraad zijn, presentiegeld voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 17, §2 tot 6 zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Afdeling 2. De werking van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 74. Artikel 18 tot en met 39, met uitzondering van artikel 29, §1 en 5, artikel 36, 37 en 38, eerste lid, 7°, zijn van toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat in die bepalingen de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de gemeente" als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
2° "gemeenteraad" als "raad voor maatschappelijk welzijn";
3° "gemeenteraadslid" als "lid van de raad voor maatschappelijk welzijn";
4° "gemeenteraadsleden" als "leden van de raad voor maatschappelijk welzijn";
5° "college van burgemeester en schepenen" als "vast bureau";
6° "burgemeester" als "voorzitter van het vast bureau";
7° "schepen" als "lid van het vast bureau";
8° "gemeentelijke bestuursorganen" als "bestuursorganen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
9° "een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap" als "de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4";
10° "artikel 16" als "artikel 71 juncto artikel 16";
11° "artikel 50, vijfde lid" als "artikel 87, derde lid".

Art. 75. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn hebben het recht van inzage in dossiers, stukken en akten, ongeacht de drager die het bestuur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn betreffen. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen, behalve voor de dossiers die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen, een afschrift verkrijgen van die dossiers, stukken en akten. De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

Art. 76. Met behoud van de toepassing van artikel 74 juncto artikel 38 worden in het huishoudelijk reglement van de raad voor maatschappelijk welzijn bepalingen opgenomen over de aangelegenheden, vermeld in deel 3, titel 4.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 77. De raad voor maatschappelijk welzijn beschikt over de volheid van bevoegdheid voor de aangelegenheden die aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd.

De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt het beleid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en kan daarvoor algemene regels vaststellen.

De raad voor maatschappelijk welzijn stelt de reglementen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vast. Die kunnen betrekking hebben op het beleid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en op het inwendige bestuur ervan.

Art. 78. De raad voor maatschappelijk welzijn kan bij reglement zijn bevoegdheden overdragen aan het vast bureau.

De volgende bevoegdheden kunnen niet aan het vast bureau worden toevertrouwd:

1° de bevoegdheden die aan de raad voor maatschappelijk welzijn zijn toegewezen, vermeld in deel 2, titel 1, hoofdstuk 4, afdeling 1 en 2, en de bevoegdheid tot overdracht, vermeld in het eerste lid;
2° de beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan de raad voor maatschappelijk welzijn voorbehoudt;
3° het vaststellen van andere reglementen dan die over personeelsaangelegenheden;
4° het vaststellen van de beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 249;
5° het oprichten van en het toetreden tot rechtspersonen, of het aanwijzen van leden van de rechtspersonen, vermeld in deel 3, titel 4 en de besluiten om deel te nemen in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
6° het goedkeuren van beheersovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten als vermeld in artikel 196;
7° het aanstellen en ontslaan van de ombudsman, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van dat personeelslid;
8° het goedkeuren van het algemene kader van het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 218, §1;
9° het vaststellen van wat onder het begrip dagelijks bestuur moet worden verstaan;
10° het vaststellen van de plaatsingsprocedure en het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, tenzij:
    a) de opdracht past binnen het begrip dagelijks bestuur, vermeld in punt 9°, waarvoor het vast bureau bevoegd is;
    b) de raad de plaatsingsprocedure en het vaststellen van de voorwaarden voor die overheidsopdracht nominatief aan het vast bureau heeft toevertrouwd;
11° de daden van beschikking over onroerende goederen, behalve die vermeld in artikel 88, §3, 8° b);
12° het definitief aanvaarden van schenkingen en het aanvaarden van legaten;
13° het vaststellen van een systeem van klachtenbehandeling;
14° de beslissingen als vermeld in artikel 296 en 297;
15° het aangaan van andere dadingen, dan dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben;
16° de bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 263 en artikel 273 juncto artikel 265, 266, 267 en 269;
17° het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies.

Hoofdstuk 5. Het vast bureau

Afdeling 1. De organisatie van het vast bureau

Art. 79. Met behoud van de toepassing van artikel 27bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is de burgemeester van rechtswege de voorzitter van het vast bureau en zijn de schepenen van rechtswege de leden van het vast bureau.

De eedaflegging, vermeld in artikel 59, tweede lid, en artikel 44, geldt ook als de eedaflegging als voorzitter en als lid van het vast bureau.

De rang die de schepenen innemen overeenkomstig artikel 43, §4, is van rechtswege de rang die ze innemen als lid van het vast bureau, waarbij de voorzitter van het vast bureau wordt geacht een hogere rang in te nemen dan een lid van het vast bureau.

Art. 80. Artikel 59, eerste en derde lid, en artikel 60 zijn van toepassing op de voorzitter van het vast bureau met dien verstande dat "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau".

Artikel 45, 47 en 48 zijn van toepassing op de leden van het vast bureau, met dien verstande dat "schepen" wordt gelezen als "lid van het vast bureau", "schepenen" wordt gelezen als "leden van het vast bureau", "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "voorzitter en leden van het vast bureau" en "voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Art. 81. De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als voorzitter van het vast bureau houden ook de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als burgemeester in, waarna wordt overgegaan tot de vervanging, vermeld in artikel 62.

De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als lid van het vast bureau houden ook de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als schepen in, waarna wordt overgegaan tot de vervanging, vermeld in artikel 49.

Art. 82. De voorzitter van het vast bureau die ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Hij deelt dan tegelijkertijd zijn ontslag als burgemeester mee aan de Vlaamse Regering, met toepassing van artikel 61.

De voorzitter van het vast bureau blijft zijn mandaat uitoefenen tot een nieuwe burgemeester is benoemd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Afdeling 2. De werking van het vast bureau

Art. 83. Artikel 50 tot en met 55, met uitzondering van artikel 50, derde, vierde en vijfde lid, zijn van toepassing op het vast bureau met dien verstande dat "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het vast bureau", "de burgemeester" wordt gelezen als "de voorzitter van het vast bureau", "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de raad voor maatschappelijk welzijn" en "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "lid van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Artikel 27 is van toepassing op de leden van het vast bureau met dien verstande dat "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "lid van het vast bureau" en "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

Artikel 75 is van overeenkomstige toepassing op de leden van het vast bureau.

De vergaderingen van het vast bureau zijn niet openbaar.

Alleen de beslissingen worden opgenomen in de notulen en in het register van de beraadslagingen, en alleen die beslissingen kunnen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van het vast bureau. De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het vast bureau die volgt op de vergadering van het vast bureau waarop de notulen zijn goedgekeurd, verstuurd naar of ter beschikking gesteld van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement. Als een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn daarom verzoekt, worden de notulen elektronisch verstuurd of ter beschikking gesteld.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het vast bureau

Art. 84. §1. Het vast bureau bereidt de beraadslagingen en de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn voor.

Het vast bureau voert de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn uit.

§2. Het vast bureau oefent de bevoegdheden uit die eraan zijn toevertrouwd overeenkomstig artikel 78 van dit decreet, of overeenkomstig andere wettelijke en decretale bepalingen.

§3. Het vast bureau is bevoegd voor:

1° de daden van beheer over de inrichtingen en eigendommen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, in voorkomend geval binnen de door de raad voor maatschappelijk welzijn vastgestelde algemene regels;

2° het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel, onder voorbehoud van de bevoegdheid van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 78, tweede lid, 7°, en de gevallen waarin die bevoegdheid door of krachtens de wet of het decreet aan de raad voor maatschappelijk welzijn is opgedragen;

3° het financiële beheer, onder voorbehoud van de bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn;

4° het voeren van de plaatsingsprocedure, de gunning en de uitvoering van overheidsopdrachten;

5° de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten als het gaat om een opdracht die past binnen het begrip dagelijks bestuur, vermeld in artikel 78, tweede lid, 9°;

6° de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten voor de opdrachten waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn dat nominatief aan het vast bureau heeft toevertrouwd;

7° de beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan het vast bureau voorbehoudt;

8° de daden van beschikking:

a) over roerende goederen, met uitzondering van het aangaan van de dadingen;

b) over verhuring, concessie, pacht, jacht- en visrechten van meer dan negen jaar, behalve het vaststellen van de contractvoorwaarden waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn bevoegd blijft;

9° het vertegenwoordigen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en de beslissingen over het in rechte optreden namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, onder voorbehoud van artikel 296, §2;
10° het afsluiten van een afsprakennota als vermeld in artikel 171, §2.

§4. Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen delegatie gegeven heeft voor de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten, met toepassing van artikel 78, eerste lid, kan het vast bureau in gevallen van dwingende en onvoorziene omstandigheden op eigen initiatief die bevoegdheden uitoefenen.

§5. Het vast bureau is verantwoordelijk voor de zorg voor de archiefdocumenten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waaronder de titels.

§6. Het vast bureau houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van alle verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn deelneemt.

Minstens eenmaal per jaar wordt de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte gebracht van het geactualiseerde overzicht met een toelichting van alle wijzigingen die zich sinds de vorige toelichting hebben voorgedaan.

Art. 85. Met behoud van de toepassing van deel 3, titel 4 en behalve bij uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid krachtens de wet of het decreet aan het vast bureau, kan het vast bureau bij reglement de uitoefening van bepaalde bevoegdheden toevertrouwen aan de algemeen directeur.

De bevoegdheden van het vast bureau, vermeld in artikel 84, §4 en in artikel 84, §1, eerste lid, en de met toepassing van artikel 84, §2, gedelegeerde bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn voor het vaststellen van de rechtspositieregeling, het vaststellen van wat onder het begrip dagelijks personeelsbeheer moet worden verstaan, het aangaan van dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben, en de bevoegdheden, vermeld in artikel 84, §3, 7°, 8° b), en 10°, kunnen evenwel niet aan de algemeen directeur worden toevertrouwd. Hetzelfde geldt voor de bevoegdheden van het vast bureau in het kader van het financiële beheer, vermeld in artikel 258 en artikel 273 juncto artikel 267, 269 en 272.

De algemeen directeur oefent de bevoegdheden die hem met toepassing van het eerste lid zijn toevertrouwd, persoonlijk uit. Met uitzondering van de bevoegdheden, vermeld in artikel 161 en 166, kan de algemeen directeur die bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 86. Met uitzondering van de bevoegdheden die de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn door of krachtens dit decreet krijgt, worden de bevoegdheden van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die hij door of krachtens een andere wet of een ander decreet krijgt, geacht te zijn toegewezen aan de voorzitter van het vast bureau.

Hoofdstuk 6. Het bijzonder comité voor de sociale dienst

Afdeling 1. De organisatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 87. §1. Het bijzonder comité voor de sociale dienst bestaat, de voorzitter niet inbegrepen, uit:
1° zes leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 23 leden of minder;
2° acht leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 25 tot en met 47 leden;
3° tien leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 49 leden tot en met 51 leden;
4° twaalf leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 53 leden of meer.

De voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst moeten voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, vermeld in artikel 58 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten, vermeld in artikel 4, §3, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het aantal leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in het eerste lid, dat per gemeente verkozen moet worden.

§2. Artikel 42, §5, is van overeenkomstige toepassing op de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 88. De voorgedragen kandidaat-voorzitter, kandidaat-leden en hun opvolgers worden opgeroepen voor de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad, overeenkomstig artikel 6, §1, eerste en tweede lid.

Art. 89. Het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft de mogelijkheid om in zijn midden subcomités op te richten. In voorkomend geval wordt, met behoud van de toepassing van artikel 111, de samenstelling van de subcomités bepaald in het huishoudelijk reglement.

Art. 90. §1. Op de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad verkiest de raad voor maatschappelijk welzijn hetzij onder de leden van het vast bureau, hetzij onder de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt verkozen op basis van een akte van voordracht, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ook ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat zijn verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen.

Niemand kan meer dan een akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat, vermeld worden. In voorkomend geval is de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is

vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is aangewezen als de persoon die de voorzitter zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op.

Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 106**.**

De akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de algemeen directeur bezorgd.

§2. De algemeen directeur bezorgt de akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de voorzitter van de installatievergadering van de gemeenteraad.

De voorzitter van de installatievergadering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1. Alleen de handtekeningen van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden daarbij in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die lid zijn van de raad voor maatschappelijk welzijn. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst verkozen verklaard.

§3. Als er geen ontvankelijke akte van voordracht van kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de voorzitter van de installatievergadering wordt bezorgd, gaat de raad voor maatschappelijk welzijn binnen veertien dagen over tot de verkiezing van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen daarvoor uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn een gedagtekende akte van voordracht bezorgen aan de algemeen directeur.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, kan elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn maar één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld.

Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is vermeld als de persoon die de voorzitter zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, of als

er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 106.

De verkiezing gebeurt bij geheime stemming.

De kandidaat die de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Als geen enkele kandidaat de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als verschillende kandidaten zijn voorgedragen voor het vacante mandaat, vindt een tweede stemronde plaats, waarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen behaalden. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de verkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter. Bij staking van stemmen in de tweede stemronde is de kandidaat die bij de verkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, verkozen tot voorzitter. Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat van wie de lijst bij de verkiezingen de meeste stemmen heeft behaald, verkozen.

§4. Als de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij zijn verkiezing geen voorzitter of lid van het vast bureau is, legt hij, voor hij zijn mandaat aanvaardt, de eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.". Die eedaflegging geldt ook als eedaflegging voor zijn mandaat als schepen als vermeld in artikel 42, §1, derde lid. Als de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt hij geacht zijn mandaat als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet te aanvaarden. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn de eed niet kan afnemen of nalaat de eed af te nemen, wordt de eed afgenomen door zijn vervanger.

Art. 91. §1. Het aantal leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat wordt toegewezen aan de verschillende lijsten die aan de lokale verkiezingen hebben deelgenomen, wordt bepaald naar verhouding van het aantal zetels waarover elke lijst binnen de raad voor maatschappelijk welzijn beschikt. De verkozenen van de lijsten kunnen verklaren dat zij zich met elkaar wensen te verbinden. De verklaring van lijstenverbinding wordt aan de algemeen directeur overhandigd uiterlijk de zestigste dag na de dag van de gemeenteraadsverkiezingen. Om ontvankelijk te zijn moet die verklaring ondertekend zijn door minstens een meerderheid van de verkozenen van iedere lijst die zich wenst te verbinden.

§2. De zetels worden verdeeld door het aantal zetels van het bijzonder comité voor de sociale dienst te delen door het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermenigvuldigd met het aantal zetels waarover elke lijst of groep van lijsten binnen de raad beschikt. Het aantal eenheden van het resultaat van die bewerking geeft het aantal rechtstreeks verworven zetels aan.

De niet-rechtstreeks verworven zetels worden toegewezen in afnemende volgorde van de decimalen van het resultaat van de bewerking, vermeld in het eerste lid. Bij gelijkheid van decimalen van twee of meer lijsten of groepen van lijsten, wordt de zetel toegewezen aan de lijst of groep van lijsten met het hoogste stemcijfer, bepaald overeenkomstig artikel 165 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Uiterlijk de eenenzestigste dag na de gemeenteraadsverkiezingen gaat de algemeen directeur na hoeveel zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten of groepen van lijsten toekomen, met toepassing van het eerste en tweede lid. Hij maakt op dezelfde dag die zetelverdeling bekend op de webtoepassing van de gemeente.

Art. 92. De leden en kandidaat-opvolgers van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden schriftelijk voorgedragen door de verkozenen voor de gemeenteraad.

Uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad bezorgen de verkozenen de voordrachtsakten voor de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in het eerste lid, aan de algemeen directeur. De algemeen directeur bezorgt een afschrift van de akten aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De voordrachtsakte voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° de voordrachtsakte vermeldt de naam, de voornamen, de geboortedatum, het beroep, het rijksregisternummer en de hoofdverblijfplaats van de kandidaat-leden;

2° de voordrachtsakte vermeldt de naam, de voornaam en het rijksregisternummer van de verkozenen op de lijsten die de voordracht doen;

3° de voordrachtsakte is voor akkoord ondertekend door de kandidaat-leden;

4° de voordrachtsakte is ondertekend door de meerderheid van de verkozenen van dezelfde lijst of groep van lijsten die aan de lokale verkiezingen hebben deelgenomen, of, als de voorgedragen kandidaat deelgenomen heeft aan de lokale verkiezingen, door de meerderheid van de verkozenen van dezelfde lijst of groep van lijsten die aan de lokale verkiezingen hebben deelgenomen. Het aantal handtekeningen wordt berekend na de schrapping van de ongeldige handtekeningen, vermeld in het zevende lid. Als een lijst of groep van lijsten maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen;

5° tenzij het gaat om een lijst of groep van lijsten waaraan maar een zetel in het bijzonder comité voor de sociale dienst is toegewezen, vermeldt de voordrachtsakte kandidaat-leden van verschillend geslacht;

6° de voordrachtsakte vermeldt niet meer kandidaat-leden dan het aantal dat aan de lijst of groep van lijsten is toegewezen overeenkomstig artikel 91.

De voordrachtsakte kan de naam, de voornamen, de geboortedatum, het beroep, het rijksregisternummer en de hoofdverblijfplaats van een of meer opvolgers van een kandidaat-lid vermelden. In voorkomend geval ondertekenen de kandidaat-opvolgers voor akkoord hun voordracht. Dezelfde persoon kan opvolger zijn van twee of meer kandidaat-leden die op dezelfde akte zijn voorgedragen. Dezelfde persoon kan ook kandidaat-lid en kandidaat-opvolger zijn.

De voordrachtsakte vermeldt voor elk kandidaat-lid de kandidaat-opvolgers in de volgorde waarin die zijn voorbestemd om het lid te vervangen.

De voordrachtsakte kan ook de einddatum van het mandaat van een kandidaat-lid of van een kandidaat-opvolger vermelden. De opvolger moet ook voldoen aan de voorwaarden voor de ondertekening, vermeld in het derde lid. In voorkomend geval is het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de voordrachtsakte als opvolger is vermeld. Als het mandaat

eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, neemt de opvolger vervroegd het mandaat op.

Niemand kan meer dan een akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

Art. 93. De verkiezing van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst vindt plaats in openbare zitting, tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn gaat na of de voordrachtsakten ontvankelijk zijn overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in artikel 92, derde lid. In voorkomend geval worden de voorgedragen kandidaat-leden en hun opvolgers verkozen verklaard.

Als tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad, geen voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst is verkozen, functioneert de uittredende voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst als voorzitter tot de raad voor maatschappelijk welzijn een nieuwe voorzitter heeft verkozen overeenkomstig artikel 90, §3.

De kandidaten die als opvolgers van een verkozen lid werden voorgedragen, zijn, met behoud van de toepassing van artikel 94, de opvolgers van het voormelde lid.

Als een lijst of groep van lijsten geen ontvankelijke voordrachtsakte heeft ingediend voor de zetels die overeenkomstig artikel 91 aan de lijst of groep van lijsten werden toegewezen, is de procedure, vermeld in artikel 95, vierde lid, van toepassing voor de mandaten die nog niet zijn ingevuld.

Art. 94. Het bijzonder comité voor de sociale dienst bestaat uit personen van verschillend geslacht.

Als het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt de oudste kandidaat vervangen door de eerstvolgende opvolger van het andere geslacht die in de voordrachtsakte is vermeld.

Als voor die kandidaat geen opvolger van het andere geslacht is voorgedragen, wordt een nieuwe kandidaat van het andere geslacht voorgedragen met toepassing van artikel 95.

Art. 95. Als een lid, voordat zijn mandaat verstreken is, ophoudt deel uit te maken van het bijzonder comité voor de sociale dienst of verhinderd is en als hij, met behoud van de toepassing van artikel 94, geen opvolger of opvolgers meer heeft, kunnen de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de lijst of groep van lijsten die het betreffende lid heeft voorgedragen, samen een kandidaat-lid en een of meer kandidaat-opvolgers voordragen.

Artikel 92, derde tot en met zevende lid, is van toepassing op die voordrachtsakte, met dien verstande dat "verkozenen" wordt gelezen als "leden van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Die voordrachtsakte wordt uiterlijk acht dagen vóór de zitting van de raad voor maatschappelijk welzijn waarop de geloofsbrieven van het nieuwe lid van het bijzonder

comité voor de sociale dienst en de opvolger of opvolgers zullen worden onderzocht, aan de algemeen directeur bezorgd, die een afschrift van de akte aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bezorgt. In dat geval is de kandidaat verkozen verklaard en worden de kandidaat-opvolgers aangesteld in de volgorde van hun voordracht. Een opvolger die op grond van zijn geslacht het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat ontslag genomen heeft, niet kon opvolgen, wordt geacht opvolger te zijn van het nieuw verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst en neemt een rang in vóór de opvolgers, vermeld op de voordrachtsakte.

Als de vervanging, vermeld in het eerste lid, niet kan doorgaan of niet plaatsvindt binnen zestig dagen, wordt met behoud van de toepassing van artikel 92, derde tot en met zevende lid, in de vervanging voorzien bij een geheime stemming in een stemronde waarbij elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn over een stem beschikt en waarbij de kandidaat die de meeste stemmen behaalt, als verkozen wordt verklaard. Bij staking van stemmen is de jongste kandidaat verkozen.

Art. 96. §1. De verkozen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst van wie de geloofsbrieven door de raad voor maatschappelijk welzijn zijn goedgekeurd, leggen, voor ze hun mandaat aanvaarden, de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

In geval van algehele vernieuwing van het bijzonder comité voor de sociale dienst vindt de eedaflegging plaats tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad. Die eedaflegging vindt plaats in openbare vergadering.

Elke andere eedaflegging gebeurt alleen ten overstaan van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en in aanwezigheid van de algemeen directeur. Daarvan wordt een proces-verbaal opgemaakt dat ondertekend wordt door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en door de algemeen directeur en dat aan de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt bezorgd.

Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn de eed niet afneemt van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst op de vergadering, vermeld in het tweede lid, of, bij vervanging van een lid, na de installatievergadering uiterlijk vóór de eerstvolgende vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst, wordt de eed afgenomen door diegene die de voorzitter vervangt overeenkomstig artikel 7, §5, tweede lid. In voorkomend geval noteert de algemeen directeur de vervanging van de voorzitter in de notulen van de vergadering, en wordt het proces-verbaal ondertekend door degene die de eed heeft afgenomen.

§2. De verkozen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die aanwezig zijn op de vergadering, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, en die de eed niet afleggen, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§3. De verkozen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die niet aanwezig zijn op de vergadering, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, en die, nadat ze daarvoor uitdrukkelijk zijn opgeroepen, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§4. Een verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat zich zonder geldige reden niet aanmeldt bij de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn voor de eedaflegging, vermeld in paragraaf 1, derde lid, na daarvoor te zijn uitgenodigd, wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn mandaat.

Art. 97. §1. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt, behalve in geval van vervallenverklaring, ontslag, overlijden, of als de akte van voordracht een einddatum vermeldt, verkozen voor een periode van zes jaar.

Na een volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn blijft de uittredende voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst in functie tot de nieuwe voorzitter geïnstalleerd is.

§2. De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden, behalve in geval van vervallenverklaring, ontslag of overlijden of als de akte van voordracht een einddatum vermeldt, verkozen voor een periode van zes jaar.

De uittredende leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijven na een volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn in functie tot de installatie van de meerderheid van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft plaatsgevonden.

Art. 98. Een verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat voor zijn installatie afstand wil doen van zijn mandaat, brengt de voorzitter of de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn daarvan schriftelijk op de hoogte. De afstand wordt definitief zodra de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn daarvan heeft kennisgenomen.

Art. 99. Artikel 9 is van toepassing op de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, tenzij het lid van het bijzonder comité onmiddellijk ontslag neemt met toepassing van artikel 103.

Art. 100. Artikel 10 is van overeenkomstige toepassing op de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Ook de voorzitter en de leden van het vast bureau kunnen geen deel uitmaken van het bijzonder comité voor de sociale dienst, behalve het lid van het vast bureau dat met toepassing van artikel 90 verkozen is als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 101. Artikel 11 is van overeenkomstige toepassing op de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 102. Artikel 12, met uitzondering van punt 5°, is van overeenkomstige toepassing op het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid, neemt het bijzonder comité voor de sociale dienst akte van de verhindering van de volgende personen:

1° het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst, met uitzondering van de voorzitter, dat met toepassing van artikel 62, eerste lid, tot burgemeester wordt benoemd ter vervanging van een verhinderde of geschorste burgemeester of met toepassing van artikel 49, §1, tot schepen wordt verkozen ter vervanging van een verhinderde of geschorste schepen;

2° de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die zich bevindt in een van de gevallen van verhindering, vermeld in artikel 47, 1° tot en met 3°.

Art. 103. Het lid of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het ontslag is definitief zodra de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn de kennisgeving ontvangt. Het lid of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Art. 104. Nadat de gemeenteraad de raad voor maatschappelijk welzijn in kennis gesteld heeft van het feit dat overgegaan wordt tot de installatie van de nieuwe schepenen en de benoeming van de nieuwe burgemeester, met toepassing van artikel 46, kan de raad voor maatschappelijk welzijn overgaan tot de verkiezing van een nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, met toepassing van artikel 90.
Artikel 42, §1, derde lid, is dan eveneens van toepassing.

De voorzitter van het bijzonder comité voor sociale dienst blijft dan in functie tot de installatie van de nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft plaatsgevonden.

Art. 105. §1. Het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat afstand doet van zijn mandaat, van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, ontslag heeft genomen of overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger.

Als het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst geen opvolger meer heeft, wordt overgegaan tot de verkiezing van een nieuw lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst overeenkomstig artikel 95.

Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het mandaat waargenomen overeenkomstig paragraaf 2.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn kan in zijn huishoudelijk reglement bepalen dat plaatsvervangers worden aangewezen die de effectieve leden van het bijzonder comité mogen vervangen, als die verhinderd zijn. De plaatsvervangers moeten leden van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn en worden aangewezen door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die de voordracht van het effectieve lid van het comité ondertekend hebben.

§3. Het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. Het bijzonder comité voor de sociale dienst neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

Art. 106. §1. Als de voorzitter het mandaat niet aanvaardt, als zijn mandaatvervallen wordt verklaard, als hij als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, overleden is of ontslag genomen heeft, wordt op de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn een nieuwe voorzitter verkozen, overeenkomstig artikel 90, met dien verstande dat "de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn", "verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen" wordt gelezen als "raadsleden van de raad voor maatschappelijk welzijn", " personen" wordt gelezen als "raadsleden van de

raad voor maatschappelijk welzijn". Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het tweede lid.

Als de voorzitter om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is als vermeld in artikel 27, duidt hij een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn aan als zijn vervanger. Heeft hij geen vervanger aangeduid, of is de vervanger zelf tijdelijk afwezig, dan wordt hij vervangen door het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de hoogste rang. Als dat raadslid de voorzitter niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap waargenomen door een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van rang.

De voorzitter die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt akte van de verhindering of schorsing en van de beëindiging van de periode van de verhindering of schorsing.

§2. De vervallenverklaring, de verhindering, de afzetting of de schorsing van of de niet-aanvaarding of het ontslag door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, die overeenkomstig artikel 42, §1, derde lid, van rechtswege is toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen, houden van rechtswege de vervallenverklaring, de verhindering, de afzetting, de schorsing, de niet-aanvaarding of het ontslag in voor zijn mandaat als schepen als vermeld in artikel 42, §1, derde lid.

Art. 107. §1. De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst ontvangen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn presentiegeld voor hun aanwezigheid op vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatsverplichtingen van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt het bedrag van het presentiegeld. Het presentiegeld bedraagt voor het bijwonen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst maximaal evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad. Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen beslissing over het presentiegeld genomen heeft, bedraagt het presentiegeld evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad.

De raad voor maatschappelijk welzijn vermindert het presentiegeld van het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vult die vergoeding aan, met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst daar zelf om verzoekt. De algemeen directeur stelt vast of aan de vereiste voorwaarden is voldaan.

De som van de presentiegelden, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de raad voor maatschappelijk welzijn kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat kunnen worden terugbetaald.

§4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij de normale uitoefening van hun mandaat.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van deze paragraaf.

Naast de verzekering, vermeld in het eerste lid, sluit het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ook een verzekering af voor ongevallen die de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst overkomen in het kader van de normale uitoefening van hun mandaat.

§5. Behalve in geval van herhaling is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe een lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt veroordeeld wegens een misdrijf, begaan bij de normale uitoefening van zijn mandaat, met uitzondering van een persoonlijke inbreuk op de verkeersreglementering.

De regresvordering van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten aanzien van de veroordeelde leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld die bij hen gewoonlijk voorkomen.

Art. 108. Artikel 16 is van overeenkomstige toepassing op de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 2. De werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 109. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst roept de vergaderingen bijeen van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij stelt de agenda vast van de vergaderingen en verricht het voorafgaande onderzoek van de zaken die worden voorgelegd.

Art. 110. Het bijzonder comité voor de sociale dienst vergadert regelmatig, op de dagen en uren die het bepaalt, en zo dikwijls als de behandeling van de zaken het vereist. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan in spoedeisende gevallen buitengewone vergaderingen bijeenroepen, op de dag en het uur die hij bepaalt.

Artikel 20, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 32, 33, 34, eerste lid, en artikel 75, met uitzondering van artikel 21, tweede lid, artikel 29, §1, §2 en §5, en de bepalingen in artikel 32 over het zittingsverslag, zijn van toepassing op de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:

1° "het raadslid" als "het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst";
2° "de raadsleden" als "de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst";
3° "de voorzitter van de gemeenteraad" als "de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst";

4° "de gemeenteraad" als "het bijzonder comité voor de sociale dienst";
5° "de gemeente" als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
6° "een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap" als "de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4";
7° "artikel 16 en 155" als "artikel 108".

Het bijzonder comité voor de sociale dienst kan in afwijking van artikel 20 in een huishoudelijk reglement bepalen dat de agenda van het bijzonder comité voor de sociale dienst pas vijf dagen voor de vergadering moet worden bezorgd. In dat geval bepaalt het bijzonder comité voor de sociale dienst in zijn huishoudelijk reglement binnen welke termijn de agendapunten, vermeld in artikel 21, kunnen worden toegevoegd. Het bijzonder comité voor de sociale dienst stelt de notulen van de vorige vergadering ter beschikking van zijn leden. De notulen die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen, worden alleen ter beschikking gesteld van de leden volgens de regels, vastgesteld overeenkomstig artikel 20, derde lid.

De vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn niet openbaar.

De beslissingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden opgenomen in de notulen en alleen die beslissingen kunnen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De notulen, behalve die welke betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van cliënten of hun onderhoudsplichtigen, worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst die volgt op de vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst waarop de notulen zijn goedgekeurd, verstuurd naar of ter beschikking gesteld van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst op de wijze, vermeld in het huishoudelijk reglement.

Art. 111. Bij de aanvang van de zittingsperiode neemt het bijzonder comité voor de sociale dienst een huishoudelijk reglement aan waarin, in voorkomend geval, nadere regels over de werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn bepaald, en waarin minstens bepalingen worden opgenomen over:
1° de wijze van notulering en de wijze waarop de notulen van de vorige vergadering ter beschikking worden gesteld van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
2° de wijze van verzending van de oproeping en het ter beschikking stellen van het dossier aan de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, alsook de wijze waarop de algemeen directeur of de door hem aangewezen personeelsleden aan de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die erom verzoeken, technische inlichtingen verschaffen over die stukken;
3° de wijze waarop het bijzonder comité voor de sociale dienst stemt;
4° de wijze van het ter kennis brengen van de beslissingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
5° de perken waarbinnen de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn bevoegdheden als vermeld in artikel 114, kan uitoefenen.

Het bijzonder comité voor de sociale dienst kan het huishoudelijk reglement op elk moment wijzigen.

Art. 112. Het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft dezelfde deontologische code als die welke is aangenomen voor de raad voor maatschappelijk welzijn.

Het bijzonder comité voor de sociale dienst kan echter zelf een deontologische code aannemen die minstens de deontologische code, zoals aangenomen door de raad voor maatschappelijk welzijn, omvat.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 113. Het bijzonder comité voor de sociale dienst is bevoegd voor:
1° de beslissingen over de toekenning van individuele steun op het vlak van de maatschappelijke dienstverlening en de maatschappelijke integratie;
2° de bekrachtiging van de beslissingen van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 114.

Afdeling 4. De bevoegdheden van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 114. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan in dringende gevallen en binnen de perken bepaald door het huishoudelijk reglement van het bijzonder comité voor de sociale dienst, zelf tot dringende hulpverlening beslissen, op voorwaarde dat hij zijn beslissing op de eerstvolgende vergadering ter bekrachtiging aan het bijzonder comité voor de sociale dienst voorlegt.

Als een dakloze persoon een beroep doet op de maatschappelijke dienstverlening van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar hij zich bevindt, moet de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst hem de vereiste dringende hulpverlening toekennen, binnen de grenzen, vastgesteld door het huishoudelijk reglement van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij legt zijn beslissing op de eerstvolgende vergadering ter bekrachtiging voor aan het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Hoofdstuk 7. De districten

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 115. In gemeenten met meer dan 100.000 inwoners kunnen, op initiatief van de gemeenteraad, binnengemeentelijke territoriale organen worden opgericht, districten genoemd.

Het besluit van de gemeenteraad tot oprichting van districten wordt gepubliceerd met toepassing van artikel 285, eerste lid, 11°.

Art. 116. Elk districtsbestuur omvat een districtsraad, een voorzitter van de districtsraad, een districtscollege en een voorzitter van het districtscollege, de districtsvoorzitter genoemd.

Afdeling 2. De organisatie van de districtsraad

Art. 117. De leden van de districtsraden worden voor zes jaar gekozen door de vergadering van de gemeenteraadskiezers die in de bevolkingsregisters van de gemeente zijn ingeschreven als wonend in de gebiedsomschrijving in kwestie.

Art. 118. Het aantal leden dat voor de districtsraden verkozen moet worden, wordt bepaald op twee derde van het aantal leden, vermeld in artikel 4, §1, toegepast op de overeenkomstige gebiedsomschrijvingen. Het resultaat van die deling wordt afgerond naar het hoger oneven getal.

Artikel 4, §3 is van toepassing op de districtsraad met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "districtsraadslid" en "gemeenteraadsverkiezingen" wordt gelezen als "districtsraadsverkiezingen".

Art. 119. Artikel 5, 6, 8 tot en met 14, artikel 16 en 17 , met uitzondering van artikel 6, §3, tweede lid, artikel 10, eerste lid, 4°, wat betreft de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, en artikel 10, eerste lid, 5°, zijn van toepassing op de districtsraden en hun leden, met dien verstande dat "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "de gemeenteraadskiezer" wordt gelezen als "de districtsraadskiezer", "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "het gemeenteraadslid" wordt gelezen als "het districtsraadslid", "het gemeentehuis" wordt gelezen als "het districtshuis" en "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris".

Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 wordt bij de oprichting van een nieuw district als vermeld in artikel 115, de installatievergadering samengeroepen door de voorzitter van de gemeenteraad uiterlijk dertig dagen na de installatie van de gemeenteraad. De voorzitter van de gemeenteraad zit in dat geval de installatievergadering voor.

De voorzitter van de installatievergadering legt, als hij herkozen is als districtsraadslid, de eed af in handen van het oudste districtsraadslid.

Er bestaat een onverenigbaarheid tussen het mandaat van gemeenteraadslid en lid van de districtsraad.

Art. 120. Artikel 7 is van toepassing op de verkiezing van de voorzitter van de districtsraad, met dien verstande dat "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "het gemeenteraadslid" wordt gelezen als "het districtsraadslid", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "gemeenteraadscommissie" wordt gelezen als "districtsraadscommissie", "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen", "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter", en "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris".

Afdeling 3. De organisatie van het districtscollege

Art. 121. §1. Uiterlijk op 1 juni van het jaar waarin de districtsraadsverkiezingen plaatsvinden, bepaalt de gemeenteraad per district, dat door hem is opgericht, het maximale aantal districtsschepenen voor de volgende bestuursperiode op basis van de bevolkingsaantallen van het district. Het inwoneraantal dat in aanmerking wordt genomen, is het aantal personen dat ingeschreven is in het rijksregister van de natuurlijke personen die op 1 januari van het jaar van de districtsraadsverkiezingen hun hoofdverblijfplaats in het desbetreffende district hadden. Bij gebrek aan beslissing van de gemeenteraad, is het maximale aantal districtsschepenen identiek aan het maximale aantal districtsschepenen van de vorige bestuursperiode.

Het districtscollege moet, met inbegrip van de districtsvoorzitter, minstens twee leden bevatten.

§2. Artikel 42, §3 tot en met §5, is van toepassing op de districtsschepenen, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "districtsraadslid", "college van burgemeester en schepen" wordt gelezen als "districtscollege", "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen" en "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter".

Art. 122. Artikel 43 en 44 zijn van toepassing op de verkiezing van de districtsschepenen, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "districtsraadslid", "voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "voorzitter van de districtsraad", "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter", "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen", "algemeen directeur" wordt gelezen als "districtssecretaris" en met dien verstande dat de districtsschepenen de eed afleggen in handen van de voorzitter van de districtsraad.

Artikel 45, 47, 48, 49, §1, 2 en 4, en artikel 148 tot en met 156 en 160 zijn als ze de burgemeester en de schepenen betreffen, ook van toepassing op de districtsvoorzitter en op de districtsschepenen, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "voorzitter van de districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt geleden als "districtsraadslid", "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "districtscollege", "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter" en "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris" en met dien verstande dat de wedde van de districtsschepenen wordt bepaald door de Vlaamse Regering, die daarbij rekening kan houden met de omvang van de bevoegdheden die aan de districten toegewezen worden, alsook met het inwonersaantal van het district, en dat de districtsraad de eretitel van de districtsvoorzitter kan toekennen onder voorwaarden die hij bepaalt.

Artikel 157 tot en met 159 zijn als ze de burgemeester en de schepenen betreffen, ook van toepassing op de districtsvoorzitter en op de districtsschepenen, met dien verstande dat "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen" en "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter".

Art. 123. De districtsschepenen kiezen uit hun midden een voorzitter van Belgische nationaliteit.

Art. 124. Als de districtsvoorzitter het mandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat vandistrictsschepen vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, overleden is of ontslag genomen heeft, wordt een nieuwe districtsvoorzitter verkozen op de eerstvolgende vergadering van het districtscollege, overeenkomstig artikel 123.

In de gevallen dat de districtsvoorzitter van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, ontslagen is als gevolg van een onverenigbaarheid of overleden is, wordt tot aan de nieuwe verkiezing, het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het derde en vierde lid.

Met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in artikel 14 juncto 332 van de Nieuwe Gemeentewet, wordt de voorzitter, die om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, vervangen door een

districtsschepen in volgorde van hun rang, tenzij de districtsvoorzitter zijn bevoegdheid aan een andere districtsschepen heeft opgedragen.

De districtsvoorzitter die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De districtsraad neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing.

Afdeling 4. De districtssecretaris

Art. 125. § 1. Er is in elk districtsbestuur een districtssecretaris.

§2. De districtssecretaris wordt door de gemeenteraad aangewezen na advies van het districtscollege.

§3. De bepalingen van artikel 163 tot en met 170, artikel 171, §1, eerste lid, en §3, en artikel 172 tot en met 174 zijn van toepassing op de districtssecretaris, met dien verstande dat:
1° in die bepalingen "de gemeente" wordt gelezen als "het district" en "de burgemeester" als "de districtsvoorzitter";
2° in de die bepalingen "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad" en "het college van burgemeester en schepenen" als "het districtscollege", behalve in artikel 166, 167 en 168;
3° de door de gemeente goedgekeurde rechtspositieregeling ook van toepassing is op de districtssecretaris;
4° de gemeentelijke organen bevoegd blijven voor tuchtaangelegenheden opgelegd aan de districtssecretaris, waarbij voorafgaand advies aan het districtscollege moet worden gevraagd;
5° de algemeen directeur aan het hoofd blijft staan van het gemeentepersoneel, vermeld in artikel 140, en bevoegd is voor het dagelijkse personeelsbeheer.

§4. De districtssecretaris staat in voor de algemene leiding van de diensten van het district. Hij kan de uitoefening van het hem toevertrouwde dagelijkse personeelsbeheer toevertrouwen aan andere personeelsleden en hij rapporteert aan het districtscollege.

§5. De districtssecretaris staat bij de werking van de diensten van het district in voor de voorbereiding, de uitvoering en de evaluatie van het beleid. De districtssecretaris gedraagt zich naar de onderrichtingen die hem worden gegeven door de districtsraad, het districtscollege en de voorzitter van de districtsraad en de districtsvoorzitter, al naargelang van hun respectieve bevoegdheden.

De districtssecretaris bereidt de zaken voor die aan de districtsraad, aan het districtscollege, aan de voorzitter van de districtsraad en aan de districtsvoorzitter worden voorgelegd.

§6. De districtssecretaris woont de vergaderingen bij van de districtsraad en het districtscollege.

De districtssecretaris adviseert de districtsraad en het districtscollege op beleidsmatig, bestuurskundig en juridisch vlak. Hij herinnert in voorkomend geval aan de geldende rechtsregels, vermeldt de feitelijke gegevens waarvan hij kennis heeft en zorgt ervoor dat de vermeldingen die de regelgeving voorschrijft, in de besluiten worden opgenomen.

Artikel 27, §1 is van overeenkomstige toepassing op de districtssecretaris.

Afdeling 5. Werking van de districtsraad

Art. 126. Artikel 18 tot en met 38 zijn van toepassing op de districtsraden, met uitzondering van artikel 29, §5, en artikel 34, tweede lid, 4°, met dien verstande dat in die bepalingen "de gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraadsleden" wordt gelezen als "de leden van de districtsraad", "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege", "de burgemeester" wordt gelezen als "de districtsvoorzitter", "gemeenteraadscommissie" wordt gelezen als "districtsraadscommissie", "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris", en met dien verstande dat artikel 30 alleen van toepassing is op de districtsschepen die buiten de districtsraad is benoemd en artikel 35 alleen van toepassing is op de verkiezing en de voordracht van kandidaten.

De verbodsbepalingen, vermeld in artikel 27, §2, en de rechten van de leden van de districtsraden, vermeld in artikel 29, betreffen alleen het bestuur en de instellingen van het district.

Art. 127. De leden van de districtsraad hanteren de deontologische code van de gemeenteraad, vermeld in artikel 39. De leden van de districtsraad worden door de districtssecretaris van die deontologische code en de wijzigingen erin binnen een maand na de aanneming ervan op de hoogte gebracht.

Art. 128. Aan de gemeenteraadsleden of aan het personeelslid dat daarvoor de opdracht heeft gekregen, hetzij van de provinciegouverneur of van de deputatie van de provincieraad, hetzij van de burgemeester of van het college van burgemeester en schepenen, mag niet worden geweigerd ter plaatse inzage te nemen van de besluiten van de districtsraad.

Afdeling 6. Werking van het districtscollege

Art. 129. Artikel 50 tot en met 54 zijn van toepassing op de vergaderingen, beraadslagingen en besluiten van het districtscollege, met uitzondering van artikel 53, §2, tweede lid, en §3, met dien verstande dat de districtsvoorzitter optreedt in de plaats van de burgemeester en dat "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege".

De verbodsbepalingen, vermeld in artikel 27, §2, waarnaar wordt verwezen in artikel 50, betreffen alleen het bestuur en de instellingen van het district.

Art. 130. De stemmingen in het districtscollege zijn niet geheim en gebeuren mondeling. Het huishoudelijk reglement kan een regeling invoeren die gelijkwaardig is aan een mondelinge stemming. De mechanisch uitgebrachte naamstemming en de stemming bij zitten en opstaan of bij handopsteking worden als gelijkaardig aan een mondeling stemming beschouwd. De districtsvoorzitter stemt als laatste.

Art. 131. De districtsschepenen hanteren de deontologische code van het college van burgemeester en schepenen, vermeld in artikel 55. De leden worden door de districtssecretaris van die deontologische code en de wijzigingen erin binnen een maand na de aanneming ervan op de hoogte gebracht.

Afdeling 7. Bepalingen die van toepassing zijn op de akten van de districtsoverheden

Art. 132. Artikel 275 tot en met 289 zijn van toepassing op de akten, reglementen en verordeningen van het district, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het bijzonder comité voor de sociale dienst, de autonome gemeentebedrijven, de extern verzelfstandigde agentschappen en de rechtspositieregeling van het personeel en met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "het gemeentehuis" wordt gelezen als "het districtshuis", "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege", "de schepen" wordt gelezen als "districtsschepen", "de burgemeester" wordt gelezen als "de districtsvoorzitter" en "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris".

Afdeling 8. Bevoegdheden

Art. 133. De handelingen en de beslissingen van de districtsraad, van het districtscollege, van de voorzitter van de districtsraad en van de districtsvoorzitter mogen niet in strijd zijn met de besluiten van de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen.

Art. 134. De gemeenteraad kan de volgende bevoegdheden overdragen aan de districtsraden:
1° bevoegdheden van gemeentelijk belang waarover de gemeenteraad beschikt en die hij nader bepaalt;
2° bevoegdheden die door andere overheden aan de gemeenteraad zijn opgedragen, als de regel die die bevoegdheid aan de gemeenteraad toewees, de gemeenteraad daartoe machtigt;
3° de uitvoering van een bepaalde regel die een hogere overheid heeft opgedragen aan de gemeenteraad, als de regel die die opdracht aan de gemeenteraad toewees, de gemeenteraad daartoe machtigt.

Het college van burgemeester en schepenen kan de volgende bevoegdheden overdragen aan de districtscolleges:
1° bevoegdheden van gemeentelijk belang waarover het college van burgemeester en schepenen beschikt en die het nader bepaalt;
2° bevoegdheden die aan het college van burgemeester en schepenen door andere overheden zijn opgedragen, als de regel die die bevoegdheid aan het college toewees, het college daartoe machtigt;
3° de uitvoering van een bepaalde regel die een andere overheid of de gemeenteraad heeft opgedragen aan het college van burgemeester en schepenen, als de regel die die opdracht aan het college toewees, het college daartoe machtigt.

De burgemeester kan de volgende bevoegdheden overdragen aan de districtsvoorzitter:
1° bevoegdheden van gemeentelijk belang waarover de burgemeester beschikt en die hij nader bepaalt;
2° bevoegdheden die door andere overheden aan de burgemeester zijn opgedragen, als de regel die die bevoegdheid aan de burgemeester toewees, hem daartoe machtigt;
3° de uitvoering van een bepaalde regel die een andere overheid, de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen heeft opgedragen aan de

burgemeester, als de regel die die opdracht aan de burgemeester toewees, hem daartoe machtigt.

Bevoegdheden betreffende de tuchtregeling, de beleidsrapporten van de gemeente en de gemeentebelastingen kunnen niet worden overgedragen.

In afwijking van het derde lid kunnen de bevoegdheden van de burgemeester voor de politieaangelegenheden niet overgedragen worden aan de districtsvoorzitter.

Bij de toewijzing van de bevoegdheden worden alle districten op een gelijke wijze behandeld. De gemeentelijke overheden zorgen ervoor dat het personeel en de financiële middelen die aan de districten op grond van artikel 140 en 141 ter beschikking gesteld worden, in overeenstemming zijn met de bevoegdheden die aan de districten toevertrouwd worden.

Art. 135. Artikel 119 van de Nieuwe Gemeentewet is van toepassing op de districtsraden, met dien verstande dat reglementen en verordeningen ook niet strijdig mogen zijn met de besluiten van het college van burgemeester en schepenen en de gemeenteraad. Om van toepassing te kunnen zijn, moeten de politieverordeningen eerst goedgekeurd worden door de gemeenteraad.

Art. 136. Als naar het oordeel van de gemeenteraad een gemeentelijk belang in het district voorzieningen vordert waarvoor de districtsraad met toepassing van artikel 134 bevoegd is, verleent die medewerking aan de uitvoering daarvan zoals door de gemeenteraad in zijn desbetreffende besluit is bepaald.

De districtsraad neemt daartoe alle uitvoeringsbesluiten en is gehouden tot de medewerking, vermeld in het eerste lid, onmiddellijk nadat het besluit van de gemeenteraad hem is meegedeeld.

Als de districtsraad zijn medewerking weigert, start een overlegprocedure volgens een reglement dat door de gemeenteraad wordt opgesteld. Als die overlegprocedure niet eindigt in een consensus, kunnen burgemeester en schepenen voorzien in de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad door de kredieten te gebruiken die daartoe op het meerjarenplan van het district zijn ingeschreven. Dat gebeurt pas nadat de districtsraad zijn weigering aan het gemeentebestuur kenbaar heeft gemaakt. Het besluit daarvoor wordt genomen in de eerste vergadering van de districtsraad die volgt op de mededeling van het besluit van de gemeenteraad. Het niet-verlenen van een antwoord door de districtsraad in de eerste vergadering die volgt op de mededeling van het besluit van de gemeenteraad wordt beschouwd als een weigering.

Bij hoogdringendheid die uitdrukkelijk gemotiveerd wordt, of in geval van dwingende en onvoorziene omstandigheden kan de gemeenteraad, in afwijking van het eerste tot en met het derde lid, het college van burgemeester en schepenen opdragen de nodige voorzieningen uit te voeren, ook al behoren die tot de bevoegdheid van een districtsraad.

Art. 137. Artikel 302, §1, eerste lid, en §3, en artikel 303 tot en met 323 zijn van toepassing op de districtsraden als het gaat over aangelegenheden van gemeentelijk belang die tot hun bevoegdheid behoren, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeentebestuur" wordt gelezen als "districtsbestuur", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadskiezer" wordt gelezen als "districtsraadskiezer", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als

"districtscollege" en "de gemeentelijke volksraadpleging" wordt gelezen als "de volksraadpleging in het district".

Het huishoudelijk reglement van de districtsraad bepaalt de wijze waarop concreet vorm gegeven wordt aan de inspraak, vermeld in artikel 302, §1 en §3, voor het district en zijn organen.

Art. 138. Naast de beslissingsbevoegdheden waarover de districtsraad beschikt op grond van dit decreet, heeft de districtsraad een algemene adviesbevoegdheid voor alle aangelegenheden die betrekking hebben op het district. De districtsraad kan bij reglement die algemene adviesbevoegdheid of delen ervan overdragen aan het districtscollege.

Art. 139. Het districtscollege is belast met:
1° het beheer van de inrichtingen die aan het district zijn toevertrouwd;
2° de leiding van de werken van het district.

Het college van burgemeester en schepenen kan de districtscolleges belasten met:
1° het beheer van gemeentelijke inrichtingen in het district;
2° de vaststelling van de rooilijnen;
3° het beheer van eigendommen van de gemeente in het district;
4° het onderhoud van buurtwegen en waterlopen.

Artikel 125 en 126 van de Nieuwe Gemeentewet zijn van toepassing op het districtscollege, met dien verstande dat de districtsvoorzitter optreedt in de plaats van de burgemeester, en met dien verstande dat "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege" en dat "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen".

Art. 140. Elke districtsraad doet een voorstel voor het vaststellen van de personeelsbehoefte van de districten. Uitsluitend het gemeentebestuur kan beslissen over het uiteindelijke aantal gemeentepersoneelsleden die aan de districten worden toegewezen.

Nadat de gemeenteraad de personeelsbehoefte goedgekeurd heeft, wordt het personeel toegewezen aan de districten door het college van burgemeester en schepenen.

De personeelsleden, vermeld in het eerste en het tweede lid, die werken in de districtsbesturen, blijven deel uitmaken van het gemeentelijke personeelsbestand. Ze hebben het recht om binnen de gestelde voorwaarden mee te dingen naar andere ambten. Het districtscollege oefent het toezicht uit op het personeel dat toegewezen is aan het district.

De gemeentelijke organen blijven bevoegd voor tuchtaangelegenheden. Het tuchtdossier bevat, behalve als het over de districtssecretaris zelf gaat, een advies van de districtssecretaris. Het advies wordt gegeven uiterlijk vijftien dagen na het verzoek daarom door de algemeen directeur. Als het advies niet of niet tijdig wordt gegeven, kan de tuchtprocedure voortgezet worden zonder het advies.

Art. 141. De gemeenteraad bepaalt de criteria op grond waarvan jaarlijks een algemene dotatie of specifieke dotaties uit de gemeentebegroting worden verstrekt aan de districten.

Art. 142. De districtsraden brengen altijd vooraf advies uit over de manier waarop de financiering van de districten moet verlopen.

Art. 143. De bepalingen van titel 4 zijn van toepassing op de districten, met uitzondering van artikel 249, §3, artikel 256 en 264, tweede lid, en met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de gemeente" als "het district";
2° "de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "het district";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "alle districten";
4° "de gemeenteraad", "de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn" en "de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn" als "districtsraad";
5° "raadsleden" als "leden van de districtsraad";
6° "het college van burgemeester en schepenen" als "het districtscollege".

De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor dat boekjaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van de bepalingen van het eerste en het tweede lid op de districten.

Art. 144. De districtsvoorzitters kunnen door het college van burgemeester en schepenen voor overleg worden samengeroepen telkens als de toestand dat vereist. Een dergelijk overleg is in elk geval jaarlijks verplicht voor de opmaak van het meerjarenplan en de aanpassingen ervan, alsook voor de vaststelling van de personeelsbehoeften van de districtsraden, vermeld in artikel 140. De voorzitters vormen samen de conferentie van de districtsvoorzitters voor dat overleg.

Art. 145. De districtsraad heeft het recht om, op voorwaarde dat hij het door de gemeenteraad aangenomen huishoudelijk reglement naleeft, punten toe te voegen aan de agenda van de gemeenteraad, als die betrekking hebben op zaken van gemeentelijk belang die tot zijn bevoegdheid behoren.

Afdeling 9. Toezicht

Art. 146. Artikel 324 tot en met 334 zijn van toepassing op de besluiten van de districtsbesturen, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad" en "gemeenteoverheid" wordt gelezen als "districtsoverheid". De districtsoverheid bestaat daarbij uit de districtsraad, het districtscollege, de voorzitter van de districtsraad en de districtsvoorzitter.

Hoofdstuk 8. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen

Art. 147. Met behoud van de toepassing van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 en het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges doet de Raad voor Verkiezingsbetwistingen uitspraak over:
1° geschillen die rijzen over de afstand, het verval, het ontslag of de verhindering van het mandaat van gemeenteraadslid, lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van de raad voor

maatschappelijk welzijn, schepen, lid van het vast bureau, lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst of voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, lid van de districtsraad, districtsschepen, voorzitter van de districtsraad of districtsvoorzitter;

2° geschillen die rijzen over de goedkeuring van de geloofsbrieven, de eedaflegging, de kennis van de bestuurstaal, vermeld in artikel 42, §5, de verkiezing, benoeming, vervanging en opvolging van de voorzitter van de gemeenteraad, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, de schepen, het lid van het vast bureau, het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, de districtsschepen, de voorzitter van de districtsraad of de districtsvoorzitter;

3° geschillen die rijzen over de voorwaarden waaraan een vertrouwenspersoon als vermeld in artikel 16, 71, 108, 119 en 155, moet voldoen, alsook of het gemeenteraadslid, het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn of het lid van de districtsraad voldoet aan de voorwaarden om een beroep te kunnen doen op een vertrouwenspersoon, als vermeld in artikel 16, 71, 108, 119 en 155.

Tegen de uitspraken van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, is binnen een termijn van acht dagen na de kennisgeving een beroep mogelijk bij de Raad van State. Dat beroep is niet schorsend. De hoofdgriffier van de Raad van State deelt het beroep binnen acht dagen na de ontvangst ervan mee aan de betrokkene en aan de gemeente in kwestie. De Raad van State doet uitspraak binnen zestig dagen. Het arrest van de Raad van State wordt door de zorg van de hoofdgriffier onmiddellijk ter kennis gebracht van de betrokkene, de provinciegouverneur en de gemeente.

Hoofdstuk 9. De mandatarissen (eretitels, rechtspositie, tucht, aansprakelijkheid, mandatendatabank)

Afdeling 1. Rechtspositie

Art. 148. De Vlaamse Regering kan de eretitels van de burgemeester toekennen onder de voorwaarden die ze bepaalt.

De gemeenteraad kan de eretitels van de schepenen toekennen onder de voorwaarden die hij bepaalt.

De raad voor maatschappelijk welzijn kan de eretitels van de voorzitter en de leden van het bijzonder comité van de sociale dienst toekennen, onder de voorwaarden die hij bepaalt.

De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de burgemeester, de schepenen en de voorzitter van het vast bureau.

Art. 149. De burgemeester en de schepenen, uitgezonderd de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die met toepassing van artikel 42, §1, derde lid, schepen is, krijgen ten laste van de gemeente een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, krijgt ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding.

De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de burgemeester en van de schepenen omvatten de vergoeding voor hun opdracht als

voorzitter of als lid van het vast bureau en, in voorkomend geval, als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, omvatten de vergoeding voor zijn opdracht als schepen.

De Vlaamse Regering stelt het bedrag, de wijze van betaling en de toekenningsvoorwaarden van de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding, vermeld in het eerste en het tweede lid, vast, rekening houdend met het inwonersaantal van de gemeente. De wedde van de burgemeester wordt uitgedrukt als een percentage van de parlementaire vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement, met uitsluiting van de forfaitaire onkostenvergoeding, de eindejaarspremie en het vakantiegeld. De wedde van de schepenen en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, wordt vastgesteld op basis van de wedde van de burgemeester.

De uittredingsvergoeding wordt toegekend binnen de volgende grenzen:

1° een maand uittredingsvergoeding per gepresteerd jaar, met een maximum van twaalf maanden;

2° de vergoeding wordt niet uitgekeerd aan een lid van de deputatie, een provinciegouverneur, een ambassadeur, een lid van het parlement, een lid van een gemeenschaps- of gewestregering, een minister of een staatssecretaris, een lid van het Grondwettelijk Hof en evenmin aan uittredende mandatarissen die een bezoldigd ambt hebben aanvaard in een internationale of parastatale instelling;

3° de uittredingsvergoeding vervalt als de betrokkene een beroepsinkomen verwerft. De betrokkene kan vragen om het verschil bij te passen als dat inkomen lager is dan de uittredingsvergoeding.

Art. 150. §1. In een gemeente met minder dan 50 000 inwoners vult de gemeente de wedde van de burgemeester, van de schepen die of het gemeenteraadslid dat de burgemeester vervangt, van een schepen die of van een gemeenteraadslid dat een schepen vervangt, die wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen krijgen, aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt en het geen onderwerping aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders of aan de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden betreft. De algemeen directeur stelt vast of aan de voorwaarden is voldaan. Die wedde, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van, naargelang het geval, de burgemeester of een schepen van een gemeente met 50 000 inwoners.

Als een gemeente met minder dan 50 000 inwoners bediend wordt, vult het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, op dezelfde wijze als bepaald voor een schepen, de wedde van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, die wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen of vergoedingen of toelagen krijgt, aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt en het geen onderwerping aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders of aan de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden betreft. De algemeen directeur

stelt vast of aan de voorwaarden is voldaan. Die wedde, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50 000 inwoners.

§2. Als ten gevolge van de toekenning van de bezoldiging, vermeld in artikel 149, andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen verminderd worden of vervallen, vermindert de gemeenteraad, op verzoek van de burgemeester of de betrokken schepen, die bezoldiging overeenkomstig dat verzoek. Hetzelfde geldt voor de schepen die of het raadslid dat de burgemeester vervangt, of voor het raadslid dat een schepen vervangt.

Als ten gevolge van de toekenning van de bezoldiging, vermeld in artikel 149, andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen verminderd worden of vervallen, vermindert de raad voor maatschappelijk welzijn, op verzoek van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, die bezoldiging overeenkomstig dat verzoek. Hetzelfde geldt voor het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat de voorzitter vervangt.

Art. 151. In geval van verhindering of schorsing als vermeld in artikel 47, 60, 80, 122, tweede lid, of artikel 156, wordt de wedde die verbonden is aan het mandaat toegekend aan degene die de verhinderde of geschorste mandataris vervangt. De verhinderde of geschorste mandataris ontvangt geen wedde voor de periode van de verhindering of schorsing.

Als een schepen of een gemeenteraadslid de burgemeester vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen of als een gemeenteraadslid een schepen vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen, wordt aan hem, met behoud van de toepassing van het eerste lid, een wedde uitbetaald. Als een schepen of een gemeenteraadslid een burgemeesterswedde ontvangt, vervalt die van de burgemeester. Als een gemeenteraadslid een schepenwedde ontvangt, vervalt die van de schepen.

Als een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen, wordt hem een wedde uitbetaald. Als het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn een wedde ontvangt, vervalt die van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid.

Art. 152. De gemeenteraad bepaalt welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van burgemeester en schepen, kunnen worden terugbetaald.

De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, kunnen worden terugbetaald.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor die terugbetalingen, vermeld in het eerste en het tweede lid.

Art. 153. De burgemeester en de schepenen mogen, naast de vergoedingen, vermeld in artikel 149, 150, 151, 152 en 154, geen aanvullende vergoedingen, wedden en presentiegelden krijgen ten laste van de gemeente, de extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente en hun filialen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, en de verenigingen of

vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4, om welke reden of onder welke benaming ook.

De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, mag, buiten de vergoedingen, vermeld in artikel 149, 150, 151, 152 en 154, geen aanvullende vergoedingen, wedden en presentiegelden krijgen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4, en de gemeente die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bedient, de extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente en hun filialen, om welke reden of onder welke benaming ook.

In afwijking van het eerste en het tweede lid, worden de persoonlijke bijdragen voor de sociale zekerheid en de pensioenen van de mandatarissen, vermeld in artikel 37quater van de Wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, gecompenseerd door de gemeente of het openbaar centrum waar zij hun mandaat bekleden. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen en nadere voorwaarden voor de toepassing van dit lid.

Art. 154. §1. De som van de wedde van de burgemeester, de schepen of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, en de som van de vergoedingen, wedden en presentiegelden, die de burgemeester, de schepen of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, ontvangen als bezoldiging voor activiteiten die ze naast hun mandaat uitgeoefend hebben, is gelijk aan of lager dan anderhalve keer het bedrag van de vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement. Voor de berekening van dat bedrag komen de vergoedingen, wedden en presentiegelden die de burgemeester, de schepen of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, ontvangen in aanmerking als ze voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard.

De som van de vergoedingen, wedden en presentiegelden, die de gemeenteraadsleden ontvangen als bezoldiging voor activiteiten die ze naast hun mandaat uitgeoefend hebben, is gelijk aan of lager dan anderhalve keer het bedrag van de vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement. Voor de berekening van dat bedrag komen de vergoedingen, wedden en presentiegelden die de gemeenteraadsleden, ontvangen in aanmerking als ze voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard.

Als het plafond, vermeld in het eerste of het tweede lid, wordt overschreden, wordt de som van de vergoedingen, wedden of presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard als vermeld in het eerste of het tweede lid, verminderd tot het passende bedrag.

In deze paragraaf wordt verstaan onder vergoedingen, wedden en presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard, de vergoedingen, wedden en presentiegelden die voortvloeien uit een mandaat, functie of ambt als:

1° lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Vlaams Parlement of het Europees Parlement;

2° lid van een provincieraad of als lid van een bestuursorgaan van een provinciaal extern verzelfstandigde agentschap of een filiaal ervan;

3° mandataris van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, als lid van een bestuursorgaan van een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap of een filiaal ervan;
4° lid van een bestuursorgaan van een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in deel 3, titel 3, van dit decreet;
5° lid van een bestuursorgaan van een sociale huisvestingsmaatschappij als vermeld in het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode;
6° lid van een bestuursorgaan van een rechtspersoon als vermeld in artikel 388 van dit decreet;
7° lid van een bestuursorgaan van een rechtspersoon als vermeld in artikel 188 van het Provinciedecreet van 9 december 2005;
8° lid van een bestuursorgaan of adviesorgaan van een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersoon waarin een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt, overeenkomstig artikel 476, eerste lid, van dit decreet;
9° lid van een bestuursorgaan of adviesorgaan van een bedrijf voor productie, vervoer en distributie van energie, waarin de gemeente rechtstreeks of onrechtstreeks participeert overeenkomstig artikel 180 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

§2. Artikel 149 tot en met 154 van dit decreet doen geen afbreuk aan artikel 19, §4, van de Nieuwe Gemeentewet.

Art. 155. De burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau, de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, en het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst die wegens een beperking niet zelfstandig hun mandaat kunnen vervullen, kunnen zich voor de uitoefening van dat mandaat laten bijstaan door een vertrouwenspersoon, gekozen uit personen die de volle leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die legaal binnen de Europese Unie verblijven, op voorwaarde dat hij zich niet bevindt in een van de volgende gevallen:
1° een situatie als vermeld in artikel 45, tweede lid, en artikel 80 of 101, meer bepaald wat betreft de verwijzing naar artikel 10, met uitzondering van het verbod in verband met bloed- en aanverwantschap;
2° een situatie als vermeld in artikel 47, 60, 80 of 103.

De Vlaamse Regering bepaalt de criteria voor de vaststelling van de beperking, vermeld in het eerste lid.

Bij het verlenen van de bijstand krijgt de vertrouwenspersoon dezelfde middelen ter beschikking en heeft hij dezelfde verplichtingen als een raadslid. Hij moet de eed echter niet afleggen. Hij heeft voor elke vergadering ook recht op presentiegeld onder dezelfde voorwaarden als een raadslid.

Afdeling 2. Tucht

Art. 156. Met behoud van de toepassing van artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 5° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn kan de Vlaamse Regering de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. De betrokken persoon wordt vooraf gehoord.

De Vlaamse Regering bepaalt hiervoor de nadere procedureregels

De afgezette burgemeester, schepen, voorzitter van het vast bureau, lid van het vast bureau of voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan pas na verloop van twee jaar opnieuw worden aangesteld in een functie van burgemeester, schepen, voorzitter van het vast bureau, lid van het vast bureau of voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 3. Aansprakelijkheid

Art. 157. Naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid is de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de schade die de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan derden berokkent bij de normale uitoefening van zijn mandaat. Als de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, bij de normale uitoefening van zijn mandaat schade berokkent aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of aan derden, is hij alleen aansprakelijk voor zijn bedrog en zijn zware schuld. Voor lichte schuld is hij alleen aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt.

De burgemeester, de schepen, respectievelijk de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst tegen wie een vordering tot schadevergoeding is ingesteld voor de burgerlijke rechter of de strafrechter naar aanleiding van schade die hij bij de normale uitoefening van zijn mandaat aan derden heeft berokkend, brengt, naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid, de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of respectievelijk het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte. Hij kan naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in het geding betrekken. De Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen vrijwillig tussenkomen.

De rechtspersonen, vermeld in dit artikel, kunnen beslissen dat de schade maar gedeeltelijk vergoed hoeft te worden.

Art. 158. Behalve in geval van herhaling is, naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid, de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt veroordeeld wegens een misdrijf dat hij begaan heeft bij de normale uitoefening van zijn mandaat, met uitzondering van een persoonlijke inbreuk op de verkeersreglementering.

De regresvordering van de rechtspersonen, vermeld in het eerste lid, ten aanzien van de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld als die bij hen gewoonlijk voorkomen.

De rechtspersonen, vermeld in dit artikel, kunnen beslissen dat de geldboete maar gedeeltelijk vergoed hoeft te worden.

Art. 159. De gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, bij de normale uitoefening van hun mandaat.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van het eerste lid.

De gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit ook een verzekering af voor ongevallen van de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die zich voordoen bij de normale uitoefening van hun mandaat.

Afdeling 4. Mandatendatabank

Art. 160. Een door de Vlaamse Regering aan te wijzen entiteit van de Vlaamse overheid houdt een databank bij met gegevens over de mandatarissen van het lokaal bestuur. De databank bevat de voornaam, de achternaam, het rijksregisternummer, het geslacht, de geboortedatum, de naam van de lijst waarop de mandataris als raadslid is verkozen, de naam van de fractie waartoe hij behoort of, in voorkomend geval, de melding dat hij als onafhankelijke zetelt, alsook, in voorkomend geval, de bevoegdheden die hij toegewezen krijgt, en de begin- en einddatum van zijn mandaat. Die gegevens worden ter beschikking gesteld door het lokaal bestuur. De databank houdt het historische overzicht van die gegevens bij.

De entiteit, vermeld in het eerste lid, is verantwoordelijk voor het beheer van de gegevens, vermeld in het eerste lid.

De gegevens van de mandatarissen worden met uitzondering van het rijksregisternummer, het geslacht en de geboortedatum door de entiteit publiek toegankelijk gemaakt.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.

Titel 2. De ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Art. 161. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stellen het gezamenlijk organogram van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vast.

Het organogram geeft de organisatiestructuur van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn weer, duidt de gezagsverhoudingen en de functies aan waaraan het lidmaatschap van het managementteam is verbonden.

Hoofdstuk 2. De algemeen directeur, de adjunct-algemeen directeur en de financieel directeur

Afdeling 1. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 162. §1. Er zijn in elke gemeente een algemeen directeur en een financieel directeur die zowel van de gemeente als van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, ten dienste staan.

In gemeenten met meer dan 60.000 inwoners kan een adjunct-algemeen directeur worden aangesteld.

§2. De ambten, vermeld in paragraaf 1, worden uitgeoefend door personeelsleden van de gemeente.

Art. 163. Na hun aanstelling, leggen de algemeen directeur, de adjunct-algemeen directeur en de financieel directeur tijdens een openbare vergadering van de gemeenteraad de volgende eed af in handen van de voorzitter: "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.".

Een personeelslid als vermeld in het eerste lid, dat zonder wettige reden de eed niet aflegt nadat het met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens, uitgenodigd is om de eed af te leggen, wordt geacht zijn aanstelling niet te aanvaarden. Die eedaflegging weigeren staat gelijk aan afstand doen van de aanstelling. Van de eedaflegging of de weigering ervan wordt een proces-verbaal opgemaakt.

Art. 164. Het ambt van algemeen directeur, adjunct-algemeen directeur en financieel directeur is onverenigbaar met andere ambten binnen dezelfde gemeente en hetzelfde openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient.

Het ambt van algemeen directeur, adjunct-algemeen directeur en financieel directeur is onverenigbaar met de hoedanigheid van personeelslid, belast met het bestuurlijk toezicht of met audittaken bij de gemeente en bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 165. Het is voor de algemeen directeur, de adjunct-algemeen directeur en de financieel directeur verboden zelf of via een tussenpersoon daden van koophandel te stellen als vermeld in artikel 2 van het Wetboek van Koophandel, met uitzondering van daden van koophandel in het kader van de voogdij, de curatele over onbekwamen, en de opdrachten die in naam van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in private ondernemingen of verenigingen worden uitgevoerd.

Art. 166. Met behoud van de toepassing van artikel 175 regelt de gemeenteraad de vervanging van de algemeen directeur en de financieel directeur bij hun afwezigheid of verhindering.

Er wordt in elk geval in een waarneming van het ambt van algemeen directeur of financieel directeur voorzien als de afwezigheid of verhindering van de algemeen

directeur of financieel directeur langer dan honderdtwintig dagen duurt of als het ambt vacant werd verklaard.

De waarnemend algemeen directeur en de waarnemend financieel directeur oefenen alle bevoegdheden uit die aan het ambt verbonden zijn.

De gemeenteraad kan de aanstelling van een waarnemend algemeen directeur of financieel directeur toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen en aan de functiehouder van het ambt.

Art. 167. De gemeenteraad stelt de algemeen directeur en de financieel directeur aan binnen zes maanden nadat het ambt vacant is geworden. Die termijn kan eenmaal worden verlengd met maximaal zes maanden, als de wervings- of bevorderingsprocedure is opgestart of als die procedure geen geslaagde kandidaat heeft opgeleverd.

Art. 168. De gemeenteraad kan op zijn vroegst zes maanden voor de beëindiging van het ambt van de uittredende algemeen directeur een nieuwe algemeen directeur aanstellen.

De nieuwe algemeen directeur staat de uittredende algemeen directeur bij in de vervulling van zijn taken en de uitoefening van zijn bevoegdheden. Bij de beëindiging van het ambt van de uittredende algemeen directeur neemt de nieuwe algemeen directeur het ambt van algemeen directeur op.

Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de financieel directeur.

Art. 169. Artikel 27, §2, is van overeenkomstige toepassing op de algemeen directeur, de adjunct-algemeen directeur en de financieel directeur.

De algemeen directeur en, in voorkomend geval, de adjunct-algemeen directeur kunnen geen vakbondsafgevaardigde zijn in de lokale besturen van de gemeente waar ze zijn tewerkgesteld.

Afdeling 2. De algemeen directeur en de adjunct-algemeen directeur

Art. 170. De algemeen directeur staat in voor de algemene leiding van de diensten van de gemeente en van de diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Hij staat aan het hoofd van het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en hij is bevoegd voor het dagelijkse personeelsbeheer. De algemeen directeur kan de uitoefening van het dagelijkse personeelsbeheer toevertrouwen aan andere personeelsleden.

De algemeen directeur rapporteert aan het college van burgemeester en schepenen, aan het vast bureau en aan het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 171. §1. De algemeen directeur staat in voor de werking van de diensten van de gemeente en van de diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bij de voorbereiding, de uitvoering en de evaluatie van het beleid. De algemeen directeur gedraagt zich naar de onderrichtingen die hem worden gegeven door de gemeenteraad, de voorzitter van de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen, de

burgemeester, de raad voor maatschappelijk welzijn, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau, het bijzonder comité voor de sociale dienst en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, al naargelang van hun respectieve bevoegdheden, tenzij het anders bepaald is in de afsprakennota, vermeld in paragraaf 2.

De algemeen directeur staat in voor het organisatiebeheersingssysteem, overeenkomstig artikel 217 tot en met 220.

§2. Ten minste na iedere volledige vernieuwing van de gemeenteraad sluit de algemeen directeur mede namens het managementteam een afsprakennota met het college van burgemeester en schepenen, met de burgemeester, met het vast bureau, met de voorzitter van het vast bureau, met het bijzonder comité voor de sociale dienst en met de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst over de wijze waarop de algemeen directeur en de overige leden van het managementteam met het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau, het bijzonder comité voor de sociale dienst en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, samenwerken om de beleidsdoelstellingen te realiseren, en over de omgangsvormen tussen bestuur en administratie.

In de afsprakennota wordt bepaald op welke wijze de algemeen directeur de bevoegdheden uitoefent die aan hem zijn gedelegeerd door het college van burgemeester en schepenen overeenkomstig artikel 57 en door het vast bureau overeenkomstig artikel 85.

§3. De algemeen directeur bereidt de zaken voor die aan de gemeenteraad, aan de raad voor maatschappelijk welzijn, aan de raadscommissies, aan het college van burgemeester en schepenen, aan de burgemeester, aan het vast bureau, aan de voorzitter van het vast bureau, aan het bijzonder comité voor de sociale dienst en aan de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden voorgelegd.

§4. De algemeen directeur zorgt in overleg met het managementteam voor de opmaak van:
1° het voorontwerp van het organogram;
2° het voorontwerp van de rechtspositieregeling van het personeel;
3° het voorontwerp van de beleidsrapporten en de opvolgingsrapportering;
4° de inventaris.

Art. 172. De algemeen directeur woont de vergaderingen bij van de gemeenteraad, van de raad voor maatschappelijk welzijn, van het college van burgemeester en schepenen, van het vast bureau, van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij kan de vergaderingen van de raadscommissies bijwonen.

De algemeen directeur adviseert de gemeenteraad, de voorzitter van de gemeenteraad, de raad voor maatschappelijk welzijn, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau en het bijzonder comité voor de sociale dienst op beleidsmatig, bestuurskundig en juridisch vlak. Hij herinnert in voorkomend geval aan de geldende rechtsregels, vermeldt de feitelijke gegevens waarvan hij kennis heeft en zorgt ervoor dat de vermeldingen die de regelgeving voorschrijft in de beslissingen worden opgenomen.

Artikel 27, §1, is van overeenkomstige toepassing op de algemeen directeur.

Art. 173. De algemeen directeur organiseert de behandeling van de briefwisseling. Met behoud van de toepassing van artikel 56, §5, en 84, §5, organiseert hij het beheer van het archief waaronder de titels.

Art. 174. De algemeen directeur oefent de bevoegdheden uit die overeenkomstig artikel 57 en 85 of overeenkomstig andere wettelijke of decretale bepalingen aan de algemeen directeur, de gemeentesecretaris of de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Art. 175. De adjunct-algemeen directeur staat de algemeen directeur bij in de vervulling van zijn ambt, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220. Hij vervangt de algemeen directeur als hij afwezig of verhinderd is. De gemeenteraad regelt die vervanging.

Afdeling 3. De financieel directeur

Art. 176. De financieel directeur staat onder de functionele leiding van de algemeen directeur in voor:
1° het opstellen, in overleg met het managementteam, van het voorontwerp van de beleidsrapporten en de opvolgingsrapportering;
2° het voeren en het afsluiten van de boekhouding;
3° het verzorgen van financiële analyse en financiële beleidsadvisering;
4° het thesauriebeheer, met behoud van de toepassing van de bepalingen daarover in het organisatiebeheersingssysteem.

De financieel directeur rapporteert aan de algemeen directeur over de taken, vermeld in het eerste lid.

Art. 177. De financieel directeur staat in volle onafhankelijkheid in voor:
1° de voorafgaande krediet- en wetmatigheidscontrole van de beslissingen van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met budgettaire en financiële impact, overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in artikel 266 en 267;
2° het debiteurenbeheer, in het bijzonder de invordering van de fiscale en niet-fiscale ontvangsten en het verlenen van kwijting.

De financieel directeur kan een dwangbevel uitvaardigen, geviseerd en uitvoerbaar verklaard door het college van burgemeester en schepenen of door het vast bureau, om onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen in te vorderen. Dat dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot. Dat exploot stuit de verjaring.

Een dwangbevel als vermeld in het tweede lid, kan door het college van burgemeester en schepenen of door het vast bureau alleen worden geviseerd en uitvoerbaar verklaard als de schuld opeisbaar, vaststaand en zeker is. De schuldenaar moet bovendien vooraf aangemaand zijn met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van deze melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens. De gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen administratieve kosten

aanrekenen voor die aangetekende brief. Die kosten zijn ten laste van de schuldenaar en kunnen ook ingevorderd worden via het dwangbevel.

Schulden van een publieke rechtspersoon kunnen nooit via een dwangbevel, als vermeld in het tweede lid, worden ingevorderd.

Er kan verzet worden aangetekend tegen een gerechtsdeurwaardersexploot als vermeld in het tweede lid, binnen een maand na de betekening ervan bij verzoekschrift of door een dagvaarding ten gronde.

De financieel directeur rapporteert in volle onafhankelijkheid over de volgende aangelegenheden aan de gemeenteraad, aan de raad voor maatschappelijk welzijn, aan het college van burgemeester en schepenen, en aan het vast bureau:
1° de vervulling van de opdrachten, vermeld in dit artikel;
2° de thesaurietoestand, de liquiditeitsprognose, de beheerscontrole en de evolutie van de budgetten;
3° de financiële risico's.

De financieel directeur stelt tegelijkertijd een afschrift van de rapportering, vermeld in het zesde lid, aan de algemeen directeur ter beschikking.

Art. 178. De financieel directeur oefent de taken uit die door of krachtens de wet of het decreet aan de financieel directeur, de gemeenteontvanger, de financieel beheerder of de ontvanger van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Hoofdstuk 3. Het managementteam

Art. 179. De gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, hebben een gemeenschappelijk managementteam.

Met behoud van de toepassing van het derde lid, bestaat het managementteam uit de algemeen directeur, de adjunct-algemeen directeur, de financieel directeur en alle andere leden die geen mandataris zijn en waarvan de deelname aan het managementteam nuttig wordt geacht voor het functioneren van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De burgemeester, of de door hem aangewezen schepen, maakt met raadgevende stem deel uit van het managementteam.

Art. 180. Het managementteam vergadert geregeld onder het voorzitterschap van de algemeen directeur, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

Art. 181. Het managementteam ondersteunt de coördinatie van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bij de beleidsvoorbereiding, de beleidsuitvoering en de beleidsevaluatie. Het managementteam bewaakt de eenheid in de werking, de kwaliteit van de organisatie en de werking van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, alsook de interne communicatie, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

Hoofdstuk 4. Het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. Toepassingsgebied

Art. 182. Dit hoofdstuk is van toepassing op de leden van het personeel met behoud van de toepassing van de bijzondere regelingen, vermeld in hoofdstuk 1, 2 en 3 van deze titel, of van bijzondere regelingen die door of krachtens andere wettelijke of decretale bepalingen zijn vastgesteld.

Voor het personeel dat ingezet wordt in de gemeentelijke onderwijsinstellingen of centra voor leerlingenbegeleiding, en dat geheel of gedeeltelijk buiten het toepassingsgebied valt, vermeld in artikel 4, §1, a), van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991, bepaalt de gemeenteraad de eventuele afwijkingen van de rechtspositieregeling, vermeld in artikel 186, §1, van dit decreet, rekening houdend met hun opdracht in de onderwijsinstellingen of centra voor leerlingenbegeleiding. Die afwijkingen moeten in overeenstemming zijn met de decreten en besluiten betreffende het onderwijs.

Afdeling 2. De maatschappelijk werker

Art. 183. § 1. Er is in elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten minste een maatschappelijk werker die personeelslid is van dat openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Voor een maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn ambt opneemt, legt hij de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.".

Een personeelslid als vermeld in het tweede lid, dat zonder wettige reden de eed niet aflegt nadat het met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens, uitgenodigd is om de eed af te leggen, wordt geacht zijn aanstelling niet te aanvaarden. Die eedaflegging weigeren staat gelijk aan afstand doen van de aanstelling. Van de eedaflegging of de weigering ervan wordt een proces-verbaal opgemaakt.

§2. Met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen, vermeld in artikel 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en in artikel 2 van dit decreet, en ter uitvoering van de taken die aan hem opgedragen zijn door de algemeen directeur namens de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of het bijzonder comité voor de sociale dienst, of namens de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst voor het verlenen van dringende steun, heeft de maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als opdracht de personen en gezinnen te helpen bij het opheffen of verbeteren van de noodsituaties waarin zij zich bevinden. Daarvoor verricht hij, onder meer, de onderzoeken ter voorbereiding van de te nemen beslissingen, verstrekt hij documentatie en raadgevingen en verzekert hij de maatschappelijke begeleiding van de betrokkenen.

§3. De verantwoordelijke van de sociale dienst licht de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of de algemeen directeur in over de algemene behoeften die hij

bij de vervulling van zijn taak vaststelt en stelt maatregelen voor om daaraan tegemoet te komen. De verantwoordelijke van de sociale dienst neemt deel aan de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij kan bovendien uitgenodigd worden om deel te nemen aan de besprekingen van de raad voor maatschappelijk welzijn of van het vast bureau telkens als de problemen behandeld worden die de sociale dienst aanbelangen.

§4. Als de maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die met het dossier belast is, er wegens bijzondere en uitzonderlijke redenen van vertrouwelijke aard om heeft verzocht, neemt het bijzonder comité voor de sociale dienst pas een beslissing over een individueel geval van dienstverlening nadat het de betrokken maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gehoord heeft.

Afdeling 3. De rechtspositie van het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Onderafdeling 1. Algemene bepaling

Art. 184. §1. Het personeel kan in statutair of in contractueel dienstverband worden aangesteld.

§2. In geval van een ramp kan worden afgeweken van de vastgestelde aanwervingsvoorwaarden en selectieprocedure, als dat noodzakelijk is om dringende en onvoorziene taken te vervullen.

§3. Binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt, kan de gemeente personeel in contractueel verband in dienst nemen om te voorzien in de personeelsbehoeften van het kabinet van de burgemeester of de schepenen, of van de fracties in de gemeenteraad. Die personeelsleden worden, naar gelang van het geval, kabinets- of fractiepersoneel genoemd.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de aanwerving of terbeschikkingstelling van het kabinets- en fractiepersoneel.

Art. 185. §1. Als dat nader bepaald is in de rechtspositieregeling van het personeel, kunnen personeelsleden in statutair dienstverband ter beschikking gesteld worden aan:

1° een extern verzelfstandigd agentschap als vermeld in artikel 225 van dit decreet;
2° een vereniging of een vennootschap als vermeld in artikel 479, 499, 504, 511 en 516 van dit decreet;
3° een samenwerkingsverband als vermeld in deel 3, titel 3, van dit decreet;
4° een vereniging als vermeld in artikel 388 van dit decreet;
5° een andere overheid, dan die vermeld in punt 1° tot en met punt 4°;
6° een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen , waarin de gemeente al dan niet deelneemt en waarvan de activiteit verband houdt met een gemeentelijk belang.

De terbeschikkingstelling is tijdelijk en wordt vastgelegd in een overeenkomst tussen de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de rechtspersoon waaraan het personeel ter beschikking wordt gesteld.

§2. De aanstellende overheid beslist, in overeenstemming met de rechtspositieregeling, over de individuele terbeschikkingstelling van het personeelslid, vermeld in paragraaf 1, en sluit een overeenkomst van terbeschikkingstelling.

Onderafdeling 2. De rechtspositieregeling

Art. 186. §1. De gemeenteraad stelt de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel vast.

De rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel is van rechtswege van toepassing op het personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient en dat een betrekking bekleedt die ook bestaat bij de gemeente.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn stelt de rechtspositieregeling vast voor:
1° het specifiek personeel, waaronder wordt verstaan het personeel dat een betrekking bekleedt die niet bestaat in de gemeente die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bedient;
2° de maatschappelijk werker, vermeld in artikel 183, §1;
3° het voltallige personeel van de verzorgende, verplegende en dienstverlenende instellingen en diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waarvan de werking gebaseerd is op federale of gewestelijke financiering met bijbehorende werkings- en erkenningsregels en voor het voltallige personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat ingezet wordt voor activiteiten die hoofdzakelijk verricht worden in mededinging met andere marktdeelnemers.

§3. De raad voor maatschappelijk welzijn stelt de rechtspositieregeling voor het personeel, vermeld in paragraaf 2, 1° en 2°, vast door overname van de overeenkomstige bepalingen uit de rechtspositieregeling van het personeel van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend en rekening houdend met de door de Vlaamse Regering vastgestelde minimale voorwaarden, vermeld in artikel 195.

§4. Voor het personeel, vermeld in paragraaf 2,3°, kan de raad voor maatschappelijk welzijn op gemotiveerde wijze afwijken van de rechtspositieregelingen vermeld in paragraaf 1 en 3. De mogelijkheid tot gemotiveerde afwijking geldt niet voor de bezoldiging van de personeelsleden en de salarisschalen die van toepassing zijn, rekening houdend met onder meer de gestelde bekwaamheidsvereisten en functievereisten.

De eventuele afwijkingen mogen bovendien niet strijdig zijn met de door de Vlaamse Regering vastgestelde minimale voorwaarden, vermeld in artikel 195.

§5. De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt volgens welke regels de beoefenaars van de geneeskunde toegelaten worden tot de uitoefening van hun beroep in de instellingen en diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Als die beoefenaars van de geneeskunde niet aangesteld noch bezoldigd worden als personeelslid, worden hun betrekkingen geregeld op basis van een schriftelijke overeenkomst.

Onderafdeling 3. Eedaflegging van het personeel

Art. 187. Met behoud van de toepassing van artikel 163 en 183, §1, leggen de personeelsleden van de gemeente en de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de volgende eed af in handen van respectievelijk de burgemeester en de voorzitter van het vast bureau: "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.". Die eedaflegging weigeren staat gelijk met de aanstelling verzaken. Van de eedaflegging of de weigering ervan wordt een proces-verbaal opgemaakt.

De burgemeester en de voorzitter van het vast bureau kunnen hun bevoegdheid om de eed, vermeld in het eerste lid, af te nemen toevertrouwen aan respectievelijk een lid van het college van burgemeester en schepenen en een lid van het vast bureau, of aan de algemeen directeur.

Bij eventuele delegatie van die bevoegdheid aan de algemeen directeur kan die laatste de bevoegdheid verder delegeren aan een van de leden van het managementteam, vermeld in artikel 179, tweede lid.

Onderafdeling 4. Deontologische rechten en plichten

Art. 188. §1. De personeelsleden oefenen hun ambt op een loyale en correcte wijze uit.

De personeelsleden zetten zich op een actieve en constructieve wijze in voor de realisatie van de opdracht en de doelstellingen van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

§2. De personeelsleden respecteren de persoonlijke waardigheid van iedereen.

Art. 189. §1. De personeelsleden hebben spreekrecht tegenover derden over de feiten waarvan ze door hun ambt kennis hebben.

Met behoud van de toepassing van de regelgeving inzake openbaarheid van bestuur is het voor hen verboden feiten bekend te maken die betrekking hebben op:
1° de veiligheid van het land;
2° de bescherming van de openbare orde;
3° de financiële belangen van de overheid;
4° het voorkomen en het bestraffen van strafbare feiten;
5° het medisch geheim;
6° het vertrouwelijke karakter van commerciële, intellectuele en industriële gegevens;
7° het vertrouwelijke karakter van de beraadslagingen.

Het is voor hen verboden feiten bekend te maken als de bekendmaking ervan een inbreuk vormt op de rechten en de vrijheden van de burger, in het bijzonder op het privéleven, tenzij de betrokkene toestemming heeft verleend om de gegevens die op hem betrekking hebben, openbaar te maken.

Deze paragraaf geldt ook voor personeelsleden die hun ambt hebben beëindigd.

§2. De personeelsleden die bij de uitoefening van hun ambt nalatigheden, misbruiken of misdrijven vaststellen, brengen een hiërarchische meerdere daarvan onmiddellijk op de hoogte.

Art. 190. De personeelsleden behandelen de gebruikers van hun dienst welwillend en zonder enige discriminatie.

De personeelsleden mogen, zelfs buiten hun ambt, noch rechtstreeks noch via een tussenpersoon, giften, beloningen of enig ander voordeel dat verband houdt met het ambt, vragen, eisen of aannemen.

Art. 191. §1. De hoedanigheid van personeelslid is onverenigbaar met elke activiteit die het personeelslid zelf of via een tussenpersoon verricht en waardoor:
1° de ambtsplichten niet kunnen worden vervuld;
2° de waardigheid van het ambt in het gedrang komt;
3° de eigen onafhankelijkheid wordt aangetast;
4° een belangenconflict ontstaat.

De personeelsleden mogen geen vergoedingen, wedden, toelagen, presentiegelden of andere tegenprestaties ontvangen van de rechtspersonen waarin zij de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vertegenwoordigen.

§2. De hoedanigheid van personeelslid, met inbegrip van de personen, vermeld in het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, die ingevolge een beslissing van een van de organen van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn hun werkzaamheden uitoefenen in een van de instellingen van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is onverenigbaar met het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, burgemeester of schepen, voorzitter van het vast bureau in de gemeente waar de instelling gevestigd is.

§3. Artikel 27, §1 en §2, met uitzondering van punt 4°, en artikel 29, §4, zijn ook van toepassing op de personeelsleden van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 192. De personeelsleden hebben recht op informatie en vorming zowel over de aspecten die nuttig zijn voor de uitoefening van hun functie als om te kunnen voldoen aan de bevorderingsvereisten.

De personeelsleden houden zich op de hoogte van de ontwikkelingen en de nieuwe inzichten in de materies waarmee ze beroepshalve belast zijn.

De vorming is een plicht als ze noodzakelijk blijkt voor een betere uitoefening van de functie of voor het beter functioneren van een dienst, of als ze een onderdeel uitmaakt van een herstructurering of reorganisatie van een afdeling, of van een implementatie van nieuwe werkmethodes en infrastructuur.

Art. 193. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stellen een gezamenlijke deontologische code vast voor het personeel. Die concretiseert de bepalingen van deze afdeling en kan bijkomende deontologische rechten en verplichtingen opnemen, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

Onderafdeling 5. De evaluatie van het personeel

Art. 194. De personeelsleden hebben recht op opvolging en feedback, al dan niet door middel van een evaluatie, over hun wijze van functioneren. De personeelsleden worden opgevolgd en, in voorkomend geval, geëvalueerd op ambtelijk niveau.

Als de ombudsman wordt geëvalueerd, gebeurt dat door een bijzondere commissie, die is samengesteld overeenkomstig artikel 37, §3. Die commissie wordt voorgezeten door de voorzitter van de gemeenteraad en, in voorkomend geval, door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Bij staking van stemmen wordt het betrokken personeelslid geacht te voldoen.

De algemeen directeur, de adjunct-algemeen directeur en de financieel directeur worden in voorkomend geval geëvalueerd door een evaluatiecomité, dat bestaat uit het college van burgemeester en schepenen en de voorzitter van de gemeenteraad. Die evaluatie vindt plaats op basis van een voorbereidend rapport, opgesteld door externe deskundigen in het personeelsbeleid. Het voorbereidend rapport wordt minstens opgemaakt op basis van een evaluatiegesprek tussen de externe deskundigen en de functiehouder en op basis van een onderzoek over de wijze van functioneren van de functiehouder, waarbij de burgemeester, de voorzitter van het vast bureau, de leden van het managementteam en de voorzitter van de gemeenteraad betrokken worden. Het evaluatiecomité bepaalt of het evaluatieresultaat gunstig of ongunstig is. Bij staking van stemmen is het evaluatieresultaat gunstig.

Het ontslag wegens beroepsongeschiktheid ingevolge het ontoereikend functioneren van het personeelslid, is niet mogelijk zonder voorafgaande evaluatie.

Afdeling 4. Verdere uitvoeringsmaatregelen

Art. 195. De Vlaamse Regering stelt minimale voorwaarden vast voor minstens de volgende aspecten van de rechtspositieregeling van het personeel:
1° de bezoldigingsregeling en de salarisschalen;
2° de toekenning van toelagen en vergoedingen;
3° de dienstbeëindiging, het verlies van de hoedanigheid van statutair personeelslid en de definitieve ambtsneerlegging;
4° de verloven en de afwezigheden.

Gemeenten met een inwoneraantal dat gelijk is aan of hoger is dan 200 000, kunnen, op basis van schaalgrootte, gemotiveerd afwijken van de minimale voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1°, 2° en 4°, met uitzondering van de ondergrenzen die de Vlaamse Regering daarin vaststelt.

De Vlaamse Regering neemt de nodige maatregelen voor de externe mobiliteit van het personeel.

Afdeling 5. Samenwerking op het gebied van personeel

Art. 196. §1. De gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen met een of meer overheden een samenwerkingsovereenkomst sluiten voor de gezamenlijke werving en selectie van hun personeel en, in voorkomend geval, om gemeenschappelijke wervingsreserves aan te leggen.

§2. Tussen de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient kunnen beheersovereenkomsten worden gesloten over het gemeenschappelijk gebruik van elkaars diensten.

In de beheersovereenkomst kan worden opgenomen dat de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor bepaalde functies een beroep kunnen doen op elkaars personeelsleden. Tegelijk kan worden bepaald dat de bevoegde organen hun beslissings- en ondertekeningsbevoegdheid kunnen toevertrouwen aan de personeelsleden van het andere bestuur binnen de grenzen vastgesteld in dit decreet.

Art. 197. Met uitzondering van de personeelsleden, vermeld in artikel 162, §1, kan de gemeenteraad personeel overdragen aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, op voorwaarde dat de geldende rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel nageleefd wordt en na goedkeuring van de raad voor maatschappelijk welzijn. De Vlaamse Regering kan daarvoor de minimale voorwaarden vaststellen.

Met uitzondering van de personeelsleden, vermeld in artikel 183, §1, kan de raad voor maatschappelijk welzijn personeel overdragen aan de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, op voorwaarde dat de geldende rechtspositieregeling van het personeel nageleefd wordt, en na goedkeuring van de gemeenteraad van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend. De Vlaamse Regering kan daarvoor de minimale voorwaarden vaststellen.

Afdeling 6. Tucht

Onderafdeling 1. Toepassingsgebied

Art. 198. Deze afdeling is niet van toepassing op de leden van het personeel in contractueel dienstverband van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Onderafdeling 2. De tuchtvergrijpen

Art. 199. Elke handeling of gedraging die een tekortkoming aan de beroepsplichten uitmaakt of die de waardigheid van het ambt in het gedrang brengt, alsook een overtreding van de rechtspositieregeling, is een tuchtvergrijp en kan aanleiding geven tot een tuchtstraf.

Onderafdeling 3. De tuchtstraffen

Art. 200. §1. De volgende tuchtstraffen kunnen worden opgelegd:
1° blaam;
2° inhouding van salaris;
3° schorsing met inhouding van salaris;
4° ontslag van ambtswege;
5° afzetting.

§2. De gemeenteraad kan de voorwaarden en de grenzen vaststellen van de tuchtstraffen, vermeld in paragraaf 1. De inhouding van salaris en de schorsing met inhouding van salaris mag respectievelijk een termijn van zes maanden en een jaar niet overschrijden.

De tuchtstraf afzetting kan slechts worden opgelegd als de feiten die daaraan ten grondslag liggen, door de wetten en decreten als een misdaad zijn omschreven.

Elke tuchtstraf die een inhouding van salaris inhoudt, mag niet hoger zijn dan de begrenzing, vermeld in artikel 23, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon van de werknemers.

§3. De tuchtstraffen, de voorwaarden en de grenzen die de gemeenteraad in voorkomend geval vaststelt, zijn van rechtswege van toepassing op de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient.

§4. Elke tuchtstraf, behalve het ontslag van ambtswege en de afzetting, wordt in het persoonlijk dossier van de personeelsleden doorgehaald na verloop van een termijn van één jaar voor de blaam, drie jaar voor de inhouding van salaris en vier jaar voor de schorsing met inhouding van salaris. Die termijnen lopen vanaf de datum waarop de tuchtstraf werd uitgesproken door de tuchtoverheid of, indien beroep werd aangetekend overeenkomstig artikel 214, vanaf de datum van de uitspraak van de Beroepscommissie voor Tuchtzaken. De doorhaling heeft enkel uitwerking voor de toekomst. De gemeenteraad kan kortere doorhalingstermijnen vaststellen.

Onderafdeling 4. De tuchtoverheid

Art. 201. De overheid die op het ogenblik van de vaststelling van de feiten bevoegd is voor het aanstellen en ontslaan van het personeelslid, treedt op als tuchtoverheid.

In afwijking van artikel 57, derde lid, en artikel 85, kan de algemeen directeur de hem toevertrouwde bevoegdheid als vermeld in artikel 56, §3, 2°, en artikel 84, §3, 2°, slechts delegeren aan personeelsleden met minstens dezelfde of een gelijkwaardige graad als het personeelslid dat de tuchtprocedure ondergaat.

De gemeenteraad en, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn kan onder zijn leden een tuchtcommissie oprichten, die de tuchtbevoegdheid van respectievelijk de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn uitoefent.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels over het voorzitterschap, de notulering en de werkwijze van de commissie.

Onderafdeling 5. De tuchtprocedure

Art. 202. §1. De tuchtoverheid start het tuchtonderzoek op en stelt een tuchtonderzoeker aan.

Als tuchtonderzoeker kan elk personeelslid worden aangesteld dat werkt in een gemeente, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, een verzelfstandigde entiteit van de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Dit personeelslid heeft minstens een graad die gelijkwaardig is aan de graad van het personeelslid dat de tuchtprocedure ondergaat.

§2. Als het tuchtonderzoek is afgerond, stelt de tuchtonderzoeker het tuchtverslag op dat minstens de ten laste gelegde feiten bevat.

De tuchtoverheid stelt het tuchtdossier samen. Het tuchtdossier bevat alle stukken die betrekking hebben op de ten laste gelegde feiten.

Art. 203. De betrokkene mag zich op elk moment laten bijstaan en vertegenwoordigen door een raadsman van zijn keuze.

Art. 204. Een tuchtstraf kan pas worden opgelegd nadat het personeelslid en, in voorkomend geval, zijn raadsman de gelegenheid hebben gekregen om door de tuchtoverheid te worden gehoord in de verdediging met betrekking tot alle feiten die het personeelslid ten laste worden gelegd.

Art. 205. De betrokkene wordt van de beslissing van de tuchtoverheid op de hoogte gebracht met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens.

In de kennisgeving van de beslissing wordt melding gemaakt van de beroepsmogelijkheid, vermeld in onderafdeling 8, van de termijn waarbinnen en van de wijze waarop het beroep kan worden aangetekend.

Art. 206. De Vlaamse Regering stelt de minimale voorwaarden vast voor de termijnen en de nadere procedureregels voor de tuchtprocedure.

Onderafdeling 6. De verjaring van de tuchtvordering

Art. 207. §1. De tuchtoverheid kan geen tuchtrechtelijke vervolging meer instellen na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisname door de tuchtoverheid van de feiten.

De tuchtrechtelijke vervolging wordt geacht te zijn ingesteld zodra de tuchtoverheid beslist om een tuchtonderzoek op te starten als vermeld in artikel 202.

§2. Als in verband met dezelfde feiten een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek is ingesteld, wordt de termijn, vermeld in paragraaf 1, gestuit tot op de dag dat de tuchtoverheid ervan op de hoogte wordt gebracht dat de strafvordering beëindigd werd doordat, ingeval van een opsporingsonderzoek de zaak geseponeerd werd of er een correctioneel vonnis of arrest werd geveld, dat in kracht van gewijsde is gegaan, en ingeval van een gerechtelijk onderzoek de zaak beslecht werd met een beschikking tot buitenvervolgingstelling, die kracht van gewijsde heeft, of met een correctioneel vonnis of arrest, dat in kracht van gewijsde is gegaan.

§3. Het opsporingsonderzoek of de strafvervolging doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van de tuchtoverheid om een tuchtstraf uit te spreken. Als een opgelegde tuchtstraf onverenigbaar blijkt te zijn met een latere in kracht van gewijsde getreden strafrechtelijke uitspraak, kan het betrokken personeelslid binnen zestig dagen na de kennisneming ervan bij de tuchtoverheid een verzoek tot intrekking van de opgelegde tuchtsanctie instellen.

§4. Als de tuchtstraf wordt vernietigd, kan de tuchtoverheid vanaf de datum van de kennisgeving van de vernietiging, de tuchtrechtelijke vervolging hernemen gedurende het gedeelte van de termijn, vermeld in paragraaf 1, dat is overgebleven bij het instellen van de vervolging en minstens gedurende een termijn van drie maanden.

Als de tuchtstraf wordt ingetrokken, kan de tuchtoverheid vanaf de datum van de intrekking de tuchtrechtelijke vervolging hernemen gedurende het gedeelte van de termijn, vermeld in paragraaf 1, dat is overgebleven bij het instellen van de vervolging.

Onderafdeling 7. De preventieve schorsing

Art. 208. §1. Als tegen een personeelslid een tuchtprocedure, een opsporingsonderzoek of een strafvervolging loopt en zijn aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van de dienst, kan de tuchtoverheid het personeelslid bij wijze van ordemaatregel preventief schorsen, al dan niet met inhouding van salaris. Het personeelslid wordt vooraf gehoord.

§2. In hoogdringende gevallen kan de algemeen directeur bij wijze van ordemaatregel het personeelslid onmiddellijk preventief schorsen zonder inhouding van salaris.

Als tegen de algemeen directeur, de adjunct-algemeen directeur, de financieel directeur of de ombudsman een tuchtprocedure, een opsporingsonderzoek of een strafvervolging loopt en zijn aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van de dienst, kan de voorzitter van de gemeenteraad in hoogdringende gevallen bij wijze van ordemaatregel het personeelslid onmiddellijk preventief schorsen zonder inhouding van salaris.

§3. De preventieve schorsing, vermeld in paragraaf 2, wordt binnen acht dagen nadat de beslissing genomen is, bevestigd door de tuchtoverheid, met behoud van de mogelijkheid om vanaf dan, volgens de regels vermeld in paragraaf 1, de preventieve schorsing gepaard te laten gaan met een inhouding van salaris.

Als binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, de tuchtoverheid de preventieve schorsing niet heeft bevestigd, vervallen de gevolgen van de preventieve schorsing.

Art. 209. §1. De preventieve schorsing wordt uitgesproken voor een termijn van maximaal zes maanden.

De tuchtoverheid kan beslissen tot een inhouding van salaris, op voorwaarde dat het personeelslid daarover vooraf wordt gehoord.

De inhouding van salaris mag niet hoger zijn dan de begrenzing, vermeld in artikel 23, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon van de werknemers.

§2. Als er een opsporingsonderzoek of een strafvervolging loopt, kan de tuchtoverheid de termijn, vermeld in paragraaf 1, verlengen voor perioden van maximaal zes maanden zolang het opsporingsonderzoek of de strafvervolging loopt, op voorwaarde dat het personeelslid daarover wordt gehoord.

Als binnen de termijnen, vermeld in het eerste lid, geen tuchtstraf wordt opgelegd, vervallen de gevolgen van de preventieve schorsing.

§3. De betrokkene wordt van de preventieve schorsing op de hoogte gebracht met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht, en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens.

Art. 210. Als de tuchtoverheid, in aansluiting op een preventieve schorsing met inhouding van salaris, geen tuchtstraf oplegt of een tuchtstraf zonder inhouding van salaris oplegt, wordt de preventieve schorsing ingetrokken en betaalt de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het ingehouden salaris uit.

Als de tuchtoverheid, in aansluiting op een preventieve schorsing met inhouding van salaris, een tuchtstraf met inhouding van salaris, ontslag van ambtswege of afzetting oplegt, heeft de tuchtstraf uitwerking met ingang van de dag waarop de preventieve schorsing is ingegaan. In dat geval wordt het bedrag van het salaris dat ingehouden is tijdens de schorsing in mindering gebracht op het bedrag van het salarisverlies dat verbonden is aan de tuchtstraf. Als het bedrag van het ingehouden salaris groter is dan het bedrag van het salarisverlies dat verbonden is aan de tuchtstraf, betaalt de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het verschil uit.

Art. 211. De Vlaamse Regering stelt de minimale voorwaarden vast voor de termijnen en de nadere procedureregels voor de preventieve schorsing.

Onderafdeling 8. Beroep

Art. 212. De Vlaamse Regering richt een commissie voor tuchtsancties van de lokale besturen op, hierna de Beroepscommissie voor Tuchtzaken genoemd.

Art. 213. De Beroepscommissie voor Tuchtzaken is een bestuurlijk orgaan. De Vlaamse Regering regelt de samenstelling, de werking en de vergoeding van de leden ervan, alsook de termijnen en de nadere procedureregels voor de beroepsprocedure.

Art. 214. Binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing over het opleggen van een tuchtstraf of een preventieve schorsing kan het personeelslid tegen die beslissing beroep aantekenen bij de Beroepscommissie voor Tuchtzaken.

Het beroep, vermeld in het eerste lid, schorst de uitvoering van de beslissing van de tuchtoverheid niet.

Art. 215. De Beroepscommissie voor Tuchtzaken mag pas uitspraak doen nadat het personeelslid, de tuchtoverheid en hun respectieve raadslieden de gelegenheid hebben gekregen om te worden gehoord. Die hoorzittingen zijn niet openbaar, tenzij het betrokken personeelslid er zelf om verzoekt.

Art. 216. Binnen zestig dagen na de dag van de ontvangst van het tuchtdossier spreekt de Beroepscommissie voor Tuchtzaken zich uit over het beroep. De Beroepscommissie voor Tuchtzaken deelt de datum waarop ze het tuchtdossier heeft ontvangen, mee aan de tuchtoverheid en de indiener van het beroep.

De Beroepscommissie voor Tuchtzaken kan de oorspronkelijke termijn van zestig dagen eenmaal verlengen met een termijn van zestig dagen. Ze brengt, voor het verstrijken van de termijn van zestig dagen, de tuchtoverheid en het personeelslid op de hoogte van de verlengde termijn.

Met behoud van de toepassing van de termijn, vermeld in het eerste en tweede lid, kan de Beroepscommissie voor Tuchtzaken de tuchtoverheid de mogelijkheid geven om binnen een bepaalde termijn een onwettigheid in de bestreden beslissing te herstellen. In voorkomend geval deelt de Beroepscommissie voor Tuchtzaken de partijen

mee op welke wijze het beroep verder wordt behandeld na kennisname van de beslissing van de tuchtoverheid tot herstel van de onwettigheid en uiterlijk na het verstrijken van die termijn om de onwettigheid te herstellen.

Als de Beroepscommissie voor Tuchtzaken het beroep gegrond verklaart, vernietigt ze de bestreden beslissing.

Hoofdstuk 5. Organisatiebeheersing en audit

Afdeling 1. Organisatiebeheersing

Art. 217. Organisatiebeheersing is het geheel van maatregelen en procedures die ontworpen zijn om een redelijke zekerheid te verschaffen dat men:
1° de vastgelegde doelstellingen bereikt en de risico's om deze te bereiken kent en beheerst;
2° wetgeving en procedures naleeft;
3° over betrouwbare financiële en beheersrapportering beschikt;
4° op een effectieve en efficiënte wijze werkt en de beschikbare middelen economisch inzet;
5° de activa beschermt en fraude voorkomt.

Art. 218. §1. Het algemene kader van het organisatiebeheersingssysteem en de elementen daarin die raken aan de rol en de bevoegdheden van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn zijn onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn. Het organisatiebeheersingssysteem wordt vastgesteld door de algemeen directeur, na overleg met het managementteam.

Het organisatiebeheersingssysteem beantwoordt minstens aan het principe van functiescheiding waar mogelijk en is verenigbaar met de continuïteit van de werking van de gemeentelijke diensten.

§2. De algemeen directeur rapporteert jaarlijks aan het college van burgemeester en schepenen, de gemeenteraad, de raad voor maatschappelijk welzijn en het vast bureau over de organisatiebeheersing. Die rapportering gebeurt jaarlijks uiterlijk tijdens de vergadering van de gemeenteraad waarop de jaarrekening wordt vastgesteld.

Art. 219. Het organisatiebeheersingssysteem bepaalt op welke wijze de organisatiebeheersing van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt georganiseerd, met inbegrip van de te nemen controlemaatregelen, procedures en de aanwijzing van de personeelsleden en organen die ervoor verantwoordelijk zijn, en de rapporteringsverplichtingen van de personeelsleden die bij het organisatiebeheersingssysteem betrokken zijn.

Art. 220. Met behoud van de toepassing van artikel 57 en 85 kan de algemeen directeur, binnen de grenzen van het organisatiebeheersingssysteem, zijn bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Ook de financieel directeur kan zijn bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. In beide gevallen gebeurt dat schriftelijk en met een ondubbelzinnige omschrijving van de toegekende bevoegdheden en de daaraan verbonden opdrachten, middelen en rapporteringsverplichtingen.

De toepassing van het eerste lid ontslaat de algemeen directeur of de financieel directeur nooit van zijn verantwoordelijkheid.

Afdeling 2. Audit

Art. 221. In elke gemeente, in elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, in elk autonoom gemeentebedrijf en in elke welzijnsvereniging wordt periodiek een audit uitgevoerd door Audit Vlaanderen, vermeld in artikel 34, §1, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

Audit Vlaanderen bezorgt de verslagen van de audits aan de voorzitter van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn, die ze bezorgt aan de leden van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 222. Audit Vlaanderen evalueert de organisatiebeheersing, gaat na of ze adequaat is en formuleert aanbevelingen tot verbetering daarvan. Audit Vlaanderen kan daarvoor organisatie- en procesaudits uitvoeren en is gemachtigd alle bedrijfsprocessen en activiteiten te onderzoeken.

Audit Vlaanderen is ook bevoegd voor het uitvoeren van forensische audits bij de besturen, vermeld in artikel 221.

Art. 223. Om zijn bevoegdheid te kunnen uitoefenen, heeft Audit Vlaanderen toegang tot alle informatie en documenten, ongeacht de drager ervan, en tot alle gebouwen, ruimtes en installaties waar taken worden uitgevoerd van de besturen, vermeld in artikel 221. Audit Vlaanderen kan aan ieder personeelslid de inlichtingen vragen die het voor de uitvoering van zijn opdrachten nodig acht. Ieder personeelslid is ertoe gehouden zo snel mogelijk en zonder voorafgaande machtiging op een volledige wijze te antwoorden en alle relevante informatie en documenten te verstrekken.

Elk personeelslid heeft het recht om Audit Vlaanderen rechtstreeks op de hoogte te brengen van onregelmatigheden die hij in de uitoefening van zijn functie vaststelt.

Buiten de gevallen van kwade trouw, persoonlijk voordeel of valse aangifte die een dienst of een persoon schade toebrengen, kan een rapportering aan Audit Vlaanderen nooit aanleiding geven tot een tuchtsanctie of een ontslag. Dergelijke verklaringen vallen niet onder het inzagerecht, tenzij het betrokken personeelslid daarvoor zijn instemming verleent.

Art. 224. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen een interne audit organiseren. In afwijking van artikel 170 kunnen ze er daarbij voor kiezen om de personeelsleden die belast zijn met de interne audit niet onder de algemene leiding van de algemeen directeur te plaatsen. In dat geval is artikel 194, tweede lid, en 208, §2, tweede lid, van toepassing op die personeelsleden, met dien verstande dat "de ombudsman" wordt gelezen als "het personeelslid belast met de interne audit".

Titel 3. De extern verzelfstandigde agentschappen

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 225. §1. De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen zijn diensten met een eigen rechtspersoonlijkheid die door de gemeente worden opgericht of waarin de gemeente deelneemt en die belast zijn met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van

gemeentelijk belang. Vanuit hun taak voor de beleidsuitvoering kunnen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen ook betrokken worden bij de beleidsvoorbereiding. De Vlaamse Regering kan de taken van gemeentelijk belang nader bepalen waarvoor gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen kunnen worden opgericht of waarin ze kunnen deelnemen.

Met behoud van de toepassing van andere wettelijke en decretale bepalingen mogen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen hun taken van gemeentelijk belang noch geheel, noch gedeeltelijk overdragen aan andere rechtspersonen.

§2. Het is de gemeenten verboden om, rechtstreeks of onrechtstreeks, rechtspersonen die belast zijn met welbepaalde taken van gemeentelijk belang op te richten, erin deel te nemen of zich erin te laten vertegenwoordigen of om aan die rechtspersonen personeel, financiële middelen, infrastructuur of andere activa ter beschikking te stellen, tenzij die rechtspersonen voldoen aan de voorschriften van deze titel of er voor de oprichting, deelname of vertegenwoordiging een andere decretale of wettelijke rechtsgrond bestaat.

§3. Voor de toepassing van paragraaf 2, wordt vermoed dat een rechtspersoon door een gemeente met welbepaalde taken van gemeentelijk belang is belast als hij aan een van de volgende voorwaarden voldoet:
1° een of meer van zijn organen bestaan voor meer dan de helft uit gemeenteraadsleden of leden van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente in kwestie of de leden van de organen worden voor meer dan de helft aangewezen of voorgedragen door die personen;
2° de gemeente of haar vertegenwoordigers beschikken over de meerderheid van de stemrechten in een of meer van zijn organen;
3° zijn financiële middelen worden voor meer dan de helft door de gemeente gefinancierd.

Art. 226. Onder voorbehoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen, bestaan er drie vormen van gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen:
1° het autonoom gemeentebedrijf;
2° het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
3° het autonoom gemeentelijk havenbedrijf.

Art. 227. De beslissing tot oprichting van of deelname in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap kan niet worden genomen in de loop van een periode van twaalf maanden voor de datum van de volledige vernieuwing van de gemeenteraden.

Elk gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap legt in de loop van het eerste jaar na de volledige vernieuwing van de gemeenteraden een evaluatieverslag voor aan de gemeenteraad over de uitvoering van de beheers- of samenwerkingsovereenkomst sinds de inwerkingtreding ervan. Dat verslag omvat ook een evaluatie van de verzelfstandiging, waarover de gemeenteraad zich binnen drie maanden uitspreekt.

De gemeenteraad of een gemeenteraadscommissie waakt over de afstemming van het beleid van de verzelfstandigde agentschappen van de gemeente op het gemeentelijk beleid.

Art. 228. De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen zijn onderworpen aan de verplichtingen in het kader van de formele motivering en openbaarheid van bestuur die gelden voor de gemeente.

Art. 229. De volgende personen kunnen niet worden voorgedragen of aangewezen als vertegenwoordiger of bestuurder in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap:
1° de provinciegouverneurs, de gouverneur en de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, de provinciegriffiers, de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissarissen als het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap gevestigd is in hun ambtsgebied;
2° de magistraten, de plaatsvervangende magistraten en de griffiers bij de hoven en de rechtbanken, de administratieve rechtscolleges en het Grondwettelijk Hof;
3° de leden van het operationeel, administratief of logistiek kader van de politiezone waar de gemeente toe behoort die het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap heeft opgericht of die erin deelneemt;
4° de personen die op commerciële wijze of met een winstoogmerk activiteiten uitoefenen in dezelfde beleidsdomeinen als het agentschap en waarin het agentschap niet deelneemt, alsook de werknemers en de leden van een bestuurs- of controleorgaan van die personen;
5° de personen die in een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een functie uitoefenen, gelijkwaardig aan een ambt of een functie als vermeld in dit artikel, en de personen die in een lokale basisoverheid van een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een mandaat uitoefenen dat gelijkwaardig is aan dat van gemeenteraadslid, schepen of burgemeester.

Art. 230. Bij gemeenteraadsbesluit kan de gemeente aan haar gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen middelen, infrastructuur of personeel overdragen.

Hoofdstuk 2. Het autonoom gemeentebedrijf

Art. 231. Een autonoom gemeentebedrijf wordt opgericht bij gemeenteraadsbeslissing op grond van een door het college van burgemeester en schepenen opgemaakt verslag. In dat verslag worden de voor- en de nadelen van externe verzelfstandiging tegen elkaar afgewogen en wordt aangetoond dat beheer binnen de rechtspersoonlijkheid van de gemeente niet dezelfde voordelen kan bieden. Die oprichtingsbeslissing stelt de statuten van het autonoom gemeentebedrijf vast. Het autonoom gemeentebedrijf verkrijgt rechtspersoonlijkheid op de datum van die oprichtingsbeslissing.

De oprichtingsbeslissing en de statuten worden samen met het verslag, vermeld in het eerste lid, gepubliceerd via een webtoepassing van de gemeente.

Het autonoom gemeentebedrijf bezorgt onmiddellijk na elke vergadering een lijst met de besluiten van zijn raad van bestuur, met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden, aan de gemeente, zodat ze kunnen worden bekendgemaakt op een webtoepassing van de gemeente, overeenkomstig artikel 284, §1. Het autonoom gemeentebedrijf bezorgt ook onmiddellijk na de behandeling ervan door de raad van bestuur zijn beleidsrapporten aan de gemeente, zodat ze kunnen worden bekendgemaakt op een webtoepassing van de gemeente, overeenkomstig artikel 285, eerste lid.

Art. 232. De statuten vermelden ten minste:
1° de naam en eventueel de afkorting;
2° het maatschappelijke doel, inzonderheid een omschrijving van de beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang waarmee het autonoom gemeentebedrijf belast is;
3° de maatschappelijke zetel, gevestigd in de oprichtende gemeente;

4° de samenstelling, de vergaderwijze, de werkingsvoorwaarden en de bevoegdheden van de organen;
5° de wijze van ontbinding en vereffening van het autonoom gemeentebedrijf.

Art. 233. De wijzigingen in de statuten worden aangebracht bij beslissing van de gemeenteraad, op voorstel of na advies van de raad van bestuur van het autonoom gemeentebedrijf in kwestie.

De statutenwijzigingen worden op dezelfde wijze als de oprichtingsbeslissing en de statuten bekendgemaakt. Een volledig gecoördineerde tekst van de statuten wordt gepubliceerd via een webtoepassing van de gemeente.

Art. 234. §1. Tussen de gemeente en het autonoom gemeentebedrijf wordt na onderhandeling een beheersovereenkomst gesloten. Bij het onderhandelen over de beheersovereenkomst wordt de gemeente vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen en het autonoom gemeentebedrijf door de raad van bestuur.

De gemeente en het autonome gemeentebedrijf nemen de nodige initiatieven, minstens via een webtoepassing van de gemeente, voor de openbaarheid van de beheersovereenkomst, inclusief alle wijzigingen ervan.

§2. Zolang het autonoom gemeentebedrijf geen eigen regels heeft vastgesteld voor het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole of de ondertekening van de girale betalingsorders, zijn artikel 266, 267, 269 en 272, §1, tweede en derde lid van toepassing op het autonoom gemeentebedrijf. In dat geval zijn bovendien artikel 265, 268 en 272, §1, eerste lid, en §2, eerste lid, van toepassing op het autonoom gemeentebedrijf, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de gemeente" als "het autonoom gemeentebedrijf";
2° "de gemeenteraad" als "de raad van bestuur";
3° "de algemeen directeur" als "de gedelegeerd bestuurder" of, als het autonoom gemeentebedrijf geen gedelegeerd bestuurder heeft, als "de voorzitter van de raad van bestuur";
4° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

§3. Onder voorbehoud van de mogelijkheid tot verlenging, wijziging, schorsing en ontbinding van de beheersovereenkomst, wordt die gesloten voor een periode die eindigt uiterlijk zes maanden na de volledige vernieuwing van de gemeenteraad.

De beheersovereenkomst en de uitvoering ervan worden jaarlijks geëvalueerd door de gemeenteraad.

Als bij het verstrijken van de beheersovereenkomst geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden, wordt de bestaande overeenkomst van rechtswege verlengd.

Als geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden binnen een jaar na de verlenging, vermeld in het derde lid, of als een beheersovereenkomst is ontbonden of geschorst, kan de gemeenteraad na overleg met het autonoom gemeentebedrijf voorlopige regels vaststellen voor de aangelegenheden, vermeld in de beheersovereenkomst. Die voorlopige regels zullen als beheersovereenkomst gelden tot op het ogenblik dat een nieuwe beheersovereenkomst in werking treedt.

Art. 235. §1. Het autonoom gemeentebedrijf beschikt over een raad van bestuur.

De raad van bestuur is bevoegd voor alles wat niet uitdrukkelijk bij decreet, in de statuten of in de beheersovereenkomst aan de gemeenteraad is voorbehouden.

De raad van bestuur vertegenwoordigt het autonoom gemeentebedrijf in rechte als eiser of als verweerder.

De raad van bestuur is binnen de grenzen, vastgesteld in de statuten, bevoegd voor alle personeelsaangelegenheden.

§2. Het aantal leden van de raad van bestuur bedraagt ten hoogste de helft van het aantal gemeenteraadsleden, maar met een absoluut maximum van twaalf. Ten hoogste twee derde van de leden van de raad van bestuur is van hetzelfde geslacht.

De leden van de raad van bestuur worden benoemd door de gemeenteraad.

Elke fractie kan minstens een lid van de raad van bestuur voordragen. Dat voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Als de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd zijn in het college van burgemeester en schepenen om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, wordt er gewerkt met gewogen stemrecht binnen de groep van bestuurders die de fracties voorgedragen hebben.

Het mandaat van lid van de raad van bestuur is hernieuwbaar. De gemeenteraad kan de leden van de raad van bestuur op elk moment ontslaan. Na de volledige vernieuwing van de gemeenteraad wordt tot volledige vernieuwing van de raad van bestuur overgegaan. In dat geval blijven de leden van de raad van bestuur in functie tot de nieuwe gemeenteraad hen vervangt.

De raad van bestuur kiest uit zijn leden een voorzitter die deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen van de oprichtende gemeente.

§3. De gemeenteraad kan er ook voor kiezen alle leden van de gemeenteraad te benoemen als lid van de raad van bestuur. In dat geval is paragraaf 2, eerste lid, niet van toepassing en mogen er geen presentiegelden worden toegekend voor de vergaderingen van de raad van bestuur.

§4. De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van het autonoom gemeentebedrijf.

De bestuurders zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen bij de normale uitoefening van hun bestuur. Bij overtredingen waaraan ze geen deel hebben gehad, worden de bestuurders van de aansprakelijkheid ontheven als hen geen schuld treft en als ze de overtredingen hebben aangeklaagd bij de gemeenteraad binnen een maand nadat ze er kennis van hebben gekregen.

De gemeenteraad beslist jaarlijks over de aan de bestuurders te verlenen kwijting, na goedkeuring van de rekeningen. Die kwijting is alleen rechtsgeldig als de ware toestand van het autonoom gemeentebedrijf niet wordt verborgen door enige weglating of onjuiste opgave in de rekeningen of in de rapportering over de uitvoering van de beheersovereenkomst.

§5. Een bestuurder mag niet:

1° aanwezig zijn bij de bespreking en de stemming over aangelegenheden waarin hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dat verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, ontslagen, afzettingen en schorsingen. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld;

2° rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst sluiten, behalve in geval van een schenking aan het autonoom gemeentebedrijf of de gemeente, of deelnemen in een opdracht voor aanneming van werken, leveringen of diensten, verkoop of aankoop ten behoeve van het autonoom gemeentebedrijf of de gemeente, behalve in de gevallen waarbij de bestuurder een beroep doet op een door het autonoom gemeentebedrijf of de gemeente aangeboden dienstverlening en ten gevolge daarvan een overeenkomst aangaat;

3° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris tegen betaling werken in geschillen ten behoeve van het autonoom gemeentebedrijf. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met de bestuurder werken;

4° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris werkzaam zijn in geschillen ten behoeve van de tegenpartij van het autonoom gemeentebedrijf of ten behoeve van een personeelslid van het autonoom gemeentebedrijf in het kader van beslissingen over de tewerkstelling binnen het autonoom gemeentebedrijf. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met de bestuurder werken.

Art. 236. De statuten kunnen de raad van bestuur toelaten om volgende bevoegdheden toe te vertrouwen aan een directiecomité of een gedelegeerd bestuurder, al dan niet met de mogelijkheid om die toevertrouwde bevoegdheid verder toe te vertrouwen aan personeelsleden van het autonoom gemeentebedrijf:

1° het dagelijks personeelsbeheer, de bevoegdheid voor het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel;

2° het dagelijkse bestuur;

3° de vertegenwoordiging met betrekking tot dat bestuur;

4° de voorbereiding en uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur.

De raad van bestuur benoemt de leden van het directiecomité of de gedelegeerd bestuurder.

Art. 237. De vergaderingen van de raad van bestuur en het directiecomité zijn niet openbaar. Een lijst met besluiten van de raad van bestuur wordt via een webtoepassing van de gemeente gepubliceerd overeenkomstig artikel 286. Die webtoepassing vermeldt ook de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de notulen van de raad van bestuur en van het directiecomité en in de beslissingen van de gedelegeerd bestuurder.

Art. 238. Er zijn geen andere bestuursorganen met beslissingsbevoegdheid dan de bestuursorganen, vermeld in de voorgaande artikelen.

Art. 239. Het personeel van het autonoom gemeentebedrijf kan in statutair of contractueel verband worden aangesteld.

De overeenstemmende rechtspositieregeling en deontologische code van het gemeentepersoneel zijn van toepassing op het personeel van het autonoom gemeentebedrijf. Het autonoom gemeentebedrijf stelt de afwijkingen van die rechtspositieregeling vast, als het specifieke karakter van het autonoom gemeentebedrijf dat verantwoordt. Het gemeentebedrijf bepaalt de rechtspositieregeling van de betrekkingen die niet bestaan binnen de gemeente.

Behalve in geval van gemotiveerde afwijking kan geen enkel personeelslid van het autonoom gemeentebedrijf een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de algemeen directeur van de overeenkomstige gemeente.

Art. 240. §1. Het autonoom gemeentebedrijf kan leningen aangaan en giften of toelagen ontvangen binnen de grenzen, vastgesteld in de statuten en de beheersovereenkomst.

§2. Het autonoom gemeentebedrijf kan gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening over te gaan tot onteigeningen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van zijn doelstellingen.

§3. Het autonoom gemeentebedrijf beslist vrij, binnen de grenzen van zijn doel, over de verwerving, de aanwending en de vervreemding van zijn goederen, over de vestiging of opheffing van zakelijke rechten op die goederen, alsook over de uitvoering van dergelijke beslissingen en over de financiering ervan.

§4. Het autonoom gemeentebedrijf stelt de tarieven en de tariefstructuren voor de prestaties die het levert, vast binnen de grenzen van de grondregels voor de tarifering, bepaald in de beheersovereenkomst. De maximumtarieven of de formules voor de berekening ervan die niet in de beheersovereenkomst zijn geregeld, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de gemeenteraad.

§5. Het autonoom gemeentebedrijf kan andere rechtspersonen oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen, als dat past in zijn opdrachten. De oprichting, deelname of vertegenwoordiging mag geen speculatieve oogmerken nastreven en gebeurt in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel, de regelgeving over de mededinging en de staatssteun en de voorwaarden, vermeld in de beheersovereenkomst. De beslissing tot oprichting, deelname of vertegenwoordiging toont aan dat aan de voormelde voorwaarden is voldaan.

De deelname is onderworpen aan de voorwaarde dat aan het autonoom gemeentebedrijf minstens een mandaat van bestuurder wordt toegekend.

Art. 241. De bepalingen van titel 4 zijn van toepassing op de autonome gemeentebedrijven, met uitzondering van hoofdstuk 3 en artikel 249, §3, artikel 256, 260, derde lid, artikel 262, §1, tweede lid, en artikel 264, tweede lid, en met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:

1° "de gemeente" als "het autonoom gemeentebedrijf";
2° "de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "het autonoom gemeentebedrijf";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "elk autonoom gemeentebedrijf";
4° "de gemeenteraad", "de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn" en "de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn" als "de raad van bestuur";
5° "raadsleden" als "leden van de raad van bestuur";

6° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid op de autonome gemeentebedrijven.

Art. 242. De boekhouding wordt gevoerd onder de verantwoordelijkheid en het toezicht van de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en de aanpassingen ervan vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de gemeenteraad.

De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor dat boekjaar.

Art. 243. §1. De raad van bestuur spreekt zich uit over de vaststelling van de jaarrekening voor 30 juni van het boekjaar dat volgt op het boekjaar waarop de rekening betrekking heeft.

§2. De gemeenteraad brengt advies uit bij de jaarrekening van het autonoom gemeentebedrijf, tenzij de gemeenteraad ervoor gekozen heeft om alle leden van de gemeenteraad te benoemen als lid van de raad van bestuur.

Als de gemeenteraad geen advies heeft verstuurd aan de toezichthoudende overheid binnen een termijn van vijftig dagen, die ingaat op de dag na de ontvangst van de jaarrekening door het gemeentebestuur, wordt de gemeenteraad geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

§3. Als de toezichthoudende overheid geen besluit heeft verzonden over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van honderdvijftig dagen, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht heeft van de bekendmaking van de jaarrekening van het autonoom gemeentebedrijf, met toepassing van artikel 285, eerste lid, en het autonoom gemeentebedrijf de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd.

Art. 244. §1. De gemeenteraad kan altijd beslissen om tot ontbinding en vereffening van een autonoom gemeentebedrijf over te gaan.

In de beslissing tot ontbinding wijst de gemeenteraad de vereffenaars aan. Alle andere organen vervallen op het ogenblik van de ontbinding.

§2. Het personeel in statutair dienstverband van het ontbonden autonoom gemeentebedrijf wordt overgenomen door de gemeente.

De gemeente waarborgt de rechten die het autonoom gemeentebedrijf op het ogenblik van ontbinding voor het overgenomen personeel had vastgesteld.

§3. De rechten en verplichtingen van het ontbonden autonoom gemeentebedrijf worden overgenomen door de gemeente.

§4. In afwijking van paragraaf 2 en 3 kan de gemeenteraad in het ontbindingsbesluit de personeelsleden in statutair dienstverband, die daarmee moeten instemmen, en de rechten

en verplichtingen aanwijzen die overgenomen worden door de overnemer of de overnemers van de activiteiten van het gemeentebedrijf.

Hoofdstuk 3. Het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm

Art. 245. §1. De gemeente is gemachtigd om onder de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk, een vennootschap als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen, of een vereniging of stichting als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, op te richten en te belasten met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang. Vanuit hun taak voor de beleidsuitvoering kunnen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm ook betrokken worden bij de beleidsvoorbereiding.

De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen, vermeld in het eerste lid, worden opgericht in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel, de regelgeving over de mededinging en de staatssteun.

Naast de gemeente mogen in de oprichting van die gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting andere personen deelnemen, met uitzondering van andere gemeenten, gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen van andere gemeenten, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, provincies, provinciale extern verzelfstandigde agentschappen, de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

De gemeente is gemachtigd om onder dezelfde voorwaarden deel te nemen in een vennootschap als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen, of in een vereniging als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen.

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn mogen deelnemen in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend. Ze hoeven in dat geval niet te voldoen aan de voorwaarden, vermeld in deel 3, titel 4.

§2. De gemeenteraad beslist over de oprichting of de deelname, vermeld in paragraaf 1, op grond van een door het college van burgemeester en schepenen opgemaakt verslag. In dat verslag worden de voor- en de nadelen van externe verzelfstandiging in de gekozen vorm afgewogen en wordt aangetoond dat het beheer binnen de rechtspersoonlijkheid van de gemeente of in de vorm van een autonoom gemeentebedrijf niet de vereiste voordelen kan bieden.

§3. De beslissing tot oprichting of deelname en de statuten van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting worden samen met het verslag, vermeld in paragraaf 2, gepubliceerd op een webtoepassing van de gemeente.

Art. 246. §1. Ongeacht de grootte van de eventuele inbreng van de verschillende partijen, beschikt de gemeente altijd over een meerderheid van de stemmen in de algemene vergadering van de gemeentelijke vennootschap of vereniging en draagt de gemeente altijd een meerderheid voor van de leden van de raad van bestuur van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting. Die voordracht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging.

Ten hoogste twee derde van de door de gemeente voorgedragen leden van de raad van bestuur is van hetzelfde geslacht.

§2. De vertegenwoordigers van de gemeente in de algemene vergadering van de gemeentelijke vennootschap en vereniging worden door de gemeenteraad uit zijn leden gekozen.

De vertegenwoordigers van de gemeente in de algemene vergadering handelen overeenkomstig de instructies van de gemeenteraad.

§3. De gemeenteraad en de vertegenwoordigers van de gemeente in de algemene vergadering kunnen op elk moment beslissen om de aanwijzingen en de voordrachten te herroepen. De statuten van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting bepalen dat de betrokken vertegenwoordigers door die herroeping van rechtswege ontslagnemend zijn. Ze worden vervangen.

Alle aanwijzingen en voordrachten worden herroepen door de volledige vernieuwing van de gemeenteraad. De vertegenwoordigers blijven in functie totdat hun vervangers zijn aangewezen of benoemd.

§4. Als de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting belast is met de verwezenlijking van welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang die uitsluitend bevoegdheden van het district betreffen, kan de gemeenteraad bij de samenstelling van de organen rekening houden met de samenstelling van de districtsraad. In dat geval draagt de gemeenteraad, op advies van de districtsraad, districtsraadsleden voor als leden van de raad van bestuur waarbij de voordracht elke politieke fractie in de districtsraad een vertegenwoordiging garandeert, en wijst de gemeenteraad districtsraadsleden aan als vertegenwoordigers in de algemene vergadering.

De leden van de raad van bestuur die de gemeenteraad voordraagt, zijn van een verschillend geslacht.

De vertegenwoordigers in de algemene vergadering handelen overeenkomstig de instructies van de districtsraad.

Art. 247. Tussen de gemeente en de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting wordt een samenwerkingsovereenkomst gesloten voor de uitvoering van de toevertrouwde taken van gemeentelijk belang. De samenwerkingsovereenkomst regelt de volgende aangelegenheden:

1° in voorkomend geval de aanwending van de aan het agentschap ter beschikking gestelde of overgedragen personeelsleden, middelen en infrastructuur;
2° binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, het presentiegeld en de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van het agentschap worden toegekend;
3° de wijze waarop de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting zal voorzien in een systeem van organisatiebeheersing;
4° de toekenning aan een of meer commissarissen van de controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting. Die commissarissen zijn erkende bedrijfsrevisoren.

Behalve in geval van gemotiveerde afwijking kan aan geen enkel personeelslid van een gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting als vermeld in dit hoofdstuk, een

jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de algemeen directeur van de overeenkomstige gemeente.

Hoofdstuk 4. Het autonoom gemeentelijk havenbedrijf

Art. 248. De autonome gemeentelijke havenbedrijven zijn de havenbedrijven, vermeld in het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens waarop de bepalingen inzake autonome gemeentelijke havenbedrijven van toepassing zijn.

Met uitzondering van artikel 226 zijn de bepalingen van dit decreet niet van toepassing op de autonome gemeentelijke havenbedrijven.

Titel 4. De beleids- en beheerscyclus van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De beleidsrapporten

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 249. §1. De beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn het meerjarenplan, de aanpassingen van het meerjarenplan en de jaarrekening.

De beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vormen een geïntegreerd geheel.

§2. Elk ontwerp van beleidsrapport wordt op zijn minst veertien dagen voor de vergadering waarop het wordt besproken aan ieder lid van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn bezorgd.

Vanaf het ogenblik dat het ontwerp van het beleidsrapport bezorgd is aan de raadsleden, wordt aan hen ook de bijbehorende documentatie ter beschikking gesteld.

De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stemmen over elk beleidsrapport in zijn geheel. Elk raadslid kan echter de afzonderlijke stemming eisen over een of meer onderdelen van het beleidsrapport die hij aanwijst. In dat geval mag er over het geheel pas gestemd worden na de stemming over die aangewezen onderdelen. Als de stemming over een onderdeel van een beleidsrapport tot gevolg heeft dat het ontwerp van beleidsrapport moet worden gewijzigd, dan wordt de stemming over het geheel verdaagd tot de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn.

§3. De beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn pas definitief vastgesteld nadat zowel de raad voor maatschappelijk welzijn als de gemeenteraad ze hebben vastgesteld.

Als een ontwerp van beleidsrapport moet worden gewijzigd, als gevolg van een afzonderlijke stemming over een onderdeel ervan met toepassing van paragraaf 2, derde lid, en dat ontwerp voor die stemming al was vastgesteld door een van beide raden, vervalt die vaststelling en moet het ontwerp opnieuw worden vastgesteld zowel door de raad voor maatschappelijk welzijn als door de gemeenteraad.

Als blijkt dat de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn geen consensus kunnen bereiken over het vast te stellen ontwerp van beleidsrapport, kan de gemeenteraad het beleidsrapport van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn definitief vaststellen.

Art. 250. Onmiddellijk na de definitieve vaststelling van een beleidsrapport, bezorgt de gemeente de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in digitale vorm aan de Vlaamse Regering.

Het vastgestelde beleidsrapport is pas uitvoerbaar als de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering is bezorgd.

Als er nog geen jaarrekening is vastgesteld op 30 juni van het jaar dat volgt op het boekjaar in kwestie bezorgt de gemeente de gegevens over het ontwerp van jaarrekening in digitale vorm aan de Vlaamse Regering.

Art. 251. In de beleidsrapporten wordt een onderscheid gemaakt tussen de exploitatie, de investeringen en de financiering.

Art. 252. Het boekjaar begint op 1 januari en eindigt op 31 december van hetzelfde jaar.

Art. 253. Elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voeren een algemene en een budgettaire boekhouding, aangepast aan de aard en de omvang van hun activiteiten.

Afdeling 2. Het meerjarenplan

Art. 254. Voor het einde van het jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen wordt een meerjarenplan vastgesteld. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting.

Het meerjarenplan start in het tweede jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen en loopt af op het einde van het jaar na de daaropvolgende gemeenteraadsverkiezingen.

Art. 255. In de strategische nota van het meerjarenplan worden de beleidsdoelstellingen en de beleidsopties voor het extern en intern te voeren beleid geïntegreerd weergegeven.

In de financiële nota van het meerjarenplan wordt de financiële vertaling van de beleidsopties van de strategische nota weergegeven en wordt verduidelijkt hoe het financiële evenwicht wordt gehandhaafd.

De toelichting van het meerjarenplan bevat alle informatie over de verrichtingen in het ontwerp van meerjarenplan die relevant is voor de raadsleden om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

Art. 256. De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor de gemeente en de kredieten voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor dat boekjaar.

Afdeling 3. Aanpassingen van het meerjarenplan

Art. 257. §1. Minstens een keer per jaar wordt het meerjarenplan aangepast, waarbij in elk geval de kredieten voor het volgende boekjaar worden vastgesteld. Als dat nodig is, kunnen daarbij ook de kredieten voor het lopende boekjaar worden aangepast. Daarnaast kan het meerjarenplan, als dat nodig is, ook worden aangepast om alleen de kredieten voor het lopende boekjaar aan te passen.

Als voor 1 januari van het jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen de kredieten voor dat boekjaar nog niet werden vastgesteld, worden, in afwijking van het eerste lid, op die datum de kredieten voor dat boekjaar automatisch vastgesteld op basis van de ramingen voor dat boekjaar in de financiële nota van het meerjarenplan.

Bij elke aanpassing van het meerjarenplan wordt het resultaat van de intussen vastgestelde jaarrekeningen verwerkt.

De periode van het meerjarenplan blijft altijd de periode, vermeld in artikel 254, tweede lid, maar de financiële nota beschrijft altijd de financiële consequenties voor ten minste drie toekomstige boekjaren.

§2. Een aanpassing van het meerjarenplan omvat minstens een aangepaste financiële nota, een toelichting en de eventuele wijzigingen van de strategische nota.

Art. 258. Het college van burgemeester en schepenen bepaalt, voor 1 maart van het lopende boekjaar, welk gedeelte van de kredieten voor de gemeente voor investeringen en financiering, die voor het vorige boekjaar opgenomen waren in het meerjarenplan maar nog niet zijn aangewend, overgedragen worden naar het lopende boekjaar. Het vast bureau doet hetzelfde voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De gemeente bezorgt de gegevens over de stand van het meerjarenplan na de overdrachten, vermeld in het eerste lid, onmiddellijk in digitale vorm aan de Vlaamse Regering.

Afdeling 4. Bijzondere bepaling over het bestuurlijk toezicht op het meerjarenplan

Art. 259. Met behoud van de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid tot vernietiging wegens schending van het recht of strijdigheid met het algemeen belang, met toepassing van artikel 328 tot en met 333, vernietigt de toezichthoudende overheid het meerjarenplan of de aanpassing ervan in de volgende gevallen:

1° aan de raadsleden is in het beleidsrapport niet alle noodzakelijke informatie ter beschikking gesteld om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, onder meer over de financiële risico's;
2° er wordt niet afdoende of alleen op basis van fictieve gegevens aangetoond dat het financiële evenwicht gevrijwaard blijft in de boekjaren waarop het meerjarenplan betrekking heeft;
3° het meerjarenplan dat aan de raadsleden is bezorgd stemt niet overeen met de digitale rapportering die daarover aan de Vlaamse Regering is bezorgd met toepassing van artikel 250;
4° verwachte ontvangsten of uitgaven zijn ten onrechte, of ten onrechte niet, opgenomen in het meerjarenplan.

In afwijking van artikel 330 beschikt de toezichthoudende overheid over vijftig dagen om het meerjarenplan of de aanpassing ervan te vernietigen en om de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte te brengen. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente zowel de toezichthoudende overheid op

de hoogte heeft gebracht van de bekendmaking van het beleidsrapport, met toepassing van artikel 285, eerste lid, 3°, als de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd met toepassing van artikel 250.

Afdeling 5. De jaarrekening

Art. 260. Nadat de rekeningen van de boekhouding, vermeld in artikel 253, in overeenstemming zijn gebracht met de gegevens van de inventaris van al de bezittingen, rechten, vorderingen, schulden en verplichtingen, van welke aard ook, van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, worden ze samengevat opgenomen in het ontwerp van de jaarrekening.

De jaarrekening bestaat uit een beleidsevaluatie, een financiële nota en een toelichting.

De jaarrekening wordt vastgesteld voor 30 juni van het boekjaar dat volgt op het boekjaar waarop de rekening betrekking heeft.

Art. 261. De beleidsevaluatie van de jaarrekening geeft het beleid weer dat de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gedurende het boekjaar hebben gevoerd en evalueert de beleidsdoelstellingen en de mate waarin ze zijn bereikt.

De financiële nota van de jaarrekening geeft de financiële gevolgen van het gevoerde beleid weer.

De toelichting van de jaarrekening bevat alle informatie over de verrichtingen in het ontwerp van jaarrekening die relevant is voor de raadsleden om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. Ze bevat minstens informatie over de schulden en de financiële risico's.

Afdeling 6: Bijzondere bepaling over het bestuurlijk toezicht op de jaarrekening

Art. 262. §1. De toezichthoudende overheid keurt de jaarrekening goed op voorwaarde dat:

1° aan de raadsleden in het beleidsrapport alle noodzakelijke informatie ter beschikking is gesteld om met kennis van zaken een beslissing te nemen;

2° de jaarrekening juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

3° het beleidsrapport dat aan de raadsleden is bezorgd overeenstemt met de digitale rapportering die daarover aan de Vlaamse Regering is bezorgd met toepassing van artikel 250;

4° de algemene en de budgettaire boekhouding op elkaar aansluiten.

Als de toezichthoudende overheid geen besluit heeft verzonden naar de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van honderdvijftig dagen, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente zowel de toezichthoudende overheid op de hoogte heeft gebracht van de bekendmaking van de jaarrekening, met toepassing van artikel 285, eerste lid, 3°, als de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd met toepassing van artikel 250.

§2. De toezichthoudende overheid kan bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig bestempelen en beslist dan over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Ze brengt de betrokkenen onmiddellijk op de hoogte van haar beslissing met een aangetekende brief of een andere melding die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens. In voorkomend geval wordt daarbij een verzoek gevoegd om het vastgestelde bedrag aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te betalen. Een afschrift van de beslissing van de toezichthoudende overheid wordt bezorgd aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, al naargelang het geval.

Hoofdstuk 2. Andere rapporteringen

Art. 263. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn bepalen wanneer hen een opvolgingsrapportering, met een stand van zaken van de uitvoering van het meerjarenplan, wordt voorgelegd.

Er wordt minstens voor het einde van het derde kwartaal een opvolgingsrapportering over het eerste semester van het boekjaar voorgelegd.

Art. 264. De gemeente rapporteert aan de Vlaamse Regering over de verrichte transacties van elk kwartaal voor het einde van de maand die volgt op het kwartaal.

De rapportering, vermeld in het eerste lid, omvat zowel de transacties van de gemeente als die van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 3. De ontvangsten- en uitgavencyclus

Art. 265. Een verbintenis mag alleen worden aangegaan als de financiële gevolgen ervan tijdens de periode van het meerjarenplan passen binnen de ramingen van het meerjarenplan en als de financiële gevolgen voor het lopende boekjaar passen binnen de limitatieve kredieten voor dat boekjaar in het meerjarenplan.

Als de gemeente nog niet over uitvoerbare kredieten beschikt voor het lopende boekjaar, is het aangaan of het wijzigen van verbintenissen onderworpen aan de voorafgaande goedkeuring door de gemeenteraad. De gemeente kan dan alleen verbintenissen aangaan of wijzigen die behoren tot de exploitatie en die verband houden met de courante werking en de bestaande dienstverlening

Iedereen die in strijd met het tweede lid verbintenissen heeft aangegaan, is daarvoor persoonlijk verantwoordelijk, behalve in de gevallen die door of krachtens dit decreet worden bepaald en met behoud van de eventuele medeverantwoordelijkheid van andere organen of personeelsleden.

Art. 266. De voorgenomen financiële verbintenissen die resulteren in een uitgaande nettokasstroom zijn onderworpen aan een voorafgaand visum, voordat enige verbintenis kan worden aangegaan.

De financieel directeur onderzoekt de wettigheid en regelmatigheid van die voorgenomen verbintenissen in het kader van zijn opdracht vermeld in artikel 177, eerste lid, 1°. Hij verleent zijn visum, als uit dat onderzoek de wettigheid en regelmatigheid van de voorgenomen verbintenis blijkt. Hij kan voorwaarden koppelen aan zijn visum. Als de

financieel directeur weigert zijn visum te verlenen, of als hij er voorwaarden aan koppelt, motiveert hij dat.

De gemeenteraad bepaalt, na advies van de financieel directeur, de nadere voorwaarden waaronder de financieel directeur de controle, vermeld in het tweede lid, uitoefent. De gemeenteraad kan binnen de perken die vastgelegd zijn door de Vlaamse Regering, en na advies van de financieel directeur, bepaalde categorieën van verrichtingen uitsluiten van de visumverplichting.

Het organisatiebeheersingssysteem bepaalt de voorwaarden die gelden om advies te kunnen vragen aan de financieel directeur over de wettigheid en regelmatigheid van verrichtingen die van de visumverplichting zijn uitgesloten.

Art. 267. Als de financieel directeur weigert om een visum te verlenen aan een voorgenomen verbintenis, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid viseren. In dat geval brengt het college van burgemeester en schepenen de gemotiveerde beslissing van de financieel directeur, samen met zijn eigen beslissing, ter kennis van de gemeenteraad.

De verbintenis kan pas worden aangegaan nadat de gemeenteraad heeft kunnen kennisnemen van die beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

In afwijking van het eerste lid kan de gemeenteraad in de situatie, vermeld in artikel 265, tweede lid, viseren als de financieel directeur weigert om een visum te verlenen aan een voorgenomen verbintenis.

Art. 268. Met het behoud van de toepassing van artikel 265, eerste en tweede lid, kan de gemeente geen verbintenissen uitvoeren zonder dat er kredieten voor beschikbaar zijn.

Totdat de gemeente over uitvoerbare kredieten beschikt, kan ze alleen uitgaven doen overeenkomstig verbintenissen die zijn aangegaan voor het begin van het boekjaar en overeenkomstig nieuwe verbintenissen die behoren tot de exploitatie en die verband houden met de courante werking en de bestaande dienstverlening.

Art. 269. De gemeenteraad kan zonder de nodige kredieten over de uitgaven beslissen die door dwingende en onvoorziene omstandigheden vereist zijn, op voorwaarde dat hij daarvoor een met redenen omkleed besluit neemt.

In dezelfde omstandigheden en als het geringste uitstel onbetwistbare schade zou veroorzaken, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid over de uitgaven beslissen. Het college van burgemeester en schepenen brengt de gemeenteraad daarvan onmiddellijk op de hoogte.

De bevoegdheid om over de uitgaven te beslissen, houdt ook de bevoegdheid in tot het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, het vaststellen van de plaatsingsprocedure, het voeren van de plaatsingsprocedure, de gunning en de uitvoering van de overheidsopdrachten.

In de gevallen, vermeld in het eerste en het tweede lid, worden de financiële gevolgen opgenomen in de eerstvolgende aanpassing van het meerjarenplan.

Art. 270. Als verschillende gemeenten betrokken zijn bij een uitgave die door of krachtens wettelijke of decretale bepalingen aan de gemeente is opgelegd, dragen ze allemaal daarin

bij naar evenredigheid van het belang dat ze erbij kunnen hebben. In geval van weigering of van onenigheid over de verhouding van dat belang en van de te dragen lasten, beslist de toezichthoudende overheid over het aandeel van elke gemeente.

Art. 271. Als het college van burgemeester en schepenen, overeenkomstig artikel 302, §6, het beheer van een bepaald budget voor de realisatie van een bepaalde actie of een bepaald project heeft toevertrouwd aan een wijkcomité of een burgerinitiatief, staat een personeelslid van de gemeente in voor de praktische uitvoering van dit beheer.

Art. 272. §1. Alle girale betalingen worden ondertekend door de algemeen directeur en de financieel directeur. Met zijn handtekening bevestigt de algemeen directeur dat de uitgave wettig en regelmatig is.

Als het organisatiebeheersingssysteem daarvoor een regeling bevat, kunnen provisies ter beschikking gesteld worden van personeelsleden voor het betalen van geringe exploitatie-uitgaven die voor de goede werking van de dienst onmiddellijk moeten worden gedaan. Het eerste lid is niet van toepassing op de betalingen vanuit die provisies.

Betalingen in verband met het thesauriebeheer verricht de financieel directeur autonoom. Daaronder vallen niet de betalingen naar de provisies, vermeld in het tweede lid.

§ 2. Als de algemeen directeur of een personeelslid dat hij met betalingsverrichtingen belast heeft, weigert een betalingsopdracht aan een financiële instelling te ondertekenen, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid bevelen de betaling uit te voeren. Een dergelijk bevel kan niet worden geweigerd.

In het geval, vermeld in het eerste lid, brengt het college van burgemeester en schepenen de gemeenteraad op de hoogte van dat betalingsbevel.

De betaling, vermeld in het eerste lid, kan pas worden uitgevoerd nadat de gemeenteraad heeft kunnen kennisnemen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Art. 273. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met uitzondering van artikel 271 en met dien verstande dat de hiernavolgende woorden worden gelezen als volgt:
1° gemeente als openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;
2° gemeenteraad als raad voor maatschappelijk welzijn;
3° college van burgemeester en schepenen als vast bureau.

Hoofdstuk 4. Nadere uitwerking door de Vlaamse Regering

Art. 274. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorschriften voor de uitvoering van deze titel en de bijbehorende documenten, met inbegrip van de te hanteren modellen, de rekeningenstelsels en de inhoud en wijze van de digitale rapporteringen.

De Vlaamse Regering bepaalt welke kredieten limitatief zijn.

De Vlaamse Regering bepaalt de minimale vereisten waaraan de informaticasystemen moeten voldoen die door de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn worden gehanteerd bij de uitvoering van de bepalingen van deze titel.

Titel 5. De werking van het lokaal bestuur

Hoofdstuk 1. Akten van het lokaal bestuur

Afdeling 1. Opmaken en ondertekenen van akten

Art. 275. Akten en documenten van de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm mogen op elke informatiedrager geplaatst worden, als de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf of het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm een duurzame bewaring en toegankelijkheid garandeert.

Voor de toepassing van dit decreet kan aan de vereiste van een handtekening voldaan worden door een elektronische procedure die de authenticiteit en de integriteit van de gegevens waarborgt. De Vlaamse Regering kan die elektronische procedure nader bepalen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de wijze waarop gegevens, akten en documenten van de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm opgemaakt, bewaard en gecommuniceerd worden.

Art. 276. §1. De algemeen directeur woont de vergaderingen van de gemeenteraad bij en is verantwoordelijk voor het opstellen en het bewaren van de notulen en het zittingsverslag ervan.

De notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad worden, na goedkeuring, ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en de algemeen directeur.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn".

§2. De algemeen directeur woont de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen bij en is verantwoordelijk voor het opstellen en het bewaren van de notulen ervan.

De notulen van het college van burgemeester en schepenen worden, na goedkeuring, door de burgemeester en door de algemeen directeur ondertekend.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau", en "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau".

§3. De algemeen directeur woont de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij en is verantwoordelijk voor het opstellen en het bewaren van de notulen ervan.

De algemeen directeur kan het bijwonen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst, het opstellen en het medeondertekenen van de notulen

delegeren aan een personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of van de gemeente.

De notulen van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden, na goedkeuring, ondertekend door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en, naargelang het geval, door de algemeen directeur of door het personeelslid dat de algemeen directeur heeft aangewezen overeenkomstig het tweede lid.

Art. 277. §1. De notulen van de vergaderingen van de gemeenteraad vermelden, in chronologische volgorde, alle besproken onderwerpen, alsook het gevolg dat is gegeven aan de punten waarover de gemeenteraad geen beslissing heeft genomen. Ze maken melding van alle beslissingen en het resultaat van de stemmingen. Behalve bij geheime stemming, vermelden de notulen hoe elk lid gestemd heeft. Van die laatste verplichting kan worden afgeweken voor beslissingen die genomen zijn met unanimiteit.

De zittingsverslagen van de vergaderingen van de gemeenteraad vermelden, in chronologische volgorde, alle besproken onderwerpen, de essentie van de tussenkomsten en van de mondeling en schriftelijk gestelde vragen en antwoorden. De gemeenteraad kan beslissen om het zittingsverslag te vervangen door een audio- of audiovisuele opname van de openbare zitting van de gemeenteraad.

De notulen vermelden alleen de beslissingen als de gemeenteraad een aangelegenheid overeenkomstig artikel 28 in besloten vergadering behandelt. Er wordt geen zittingsverslag opgesteld van een besloten vergadering van de gemeenteraad.

De bepalingen, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn".

§2. De notulen van de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen vermelden de beslissingen van het college.

Als het college overeenkomstig artikel 267 op eigen verantwoordelijkheid een voorgenomen verbintenis viseert of overeenkomstig artikel 272 op eigen verantwoordelijkheid een bevel geeft tot betaling van een uitgave, wordt, op verzoek van een lid van het college, een verklaring over zijn stemgedrag in de notulen opgenomen.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "college van burgemeester en schepenen" en "college" worden gelezen als "vast bureau".

§3. De notulen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst vermelden de beslissingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 278. §1. De reglementen, verordeningen, beslissingen en akten van de gemeenteraad, en alle andere stukken of briefwisseling die specifiek betrekking hebben op de gemeenteraad worden ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en medeondertekend door de algemeen directeur.

De reglementen, beslissingen en akten van de raad voor maatschappelijk welzijn, en alle andere stukken of briefwisseling die specifiek betrekking hebben op de raad voor maatschappelijk welzijn, worden ondertekend door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en medeondertekend door de algemeen directeur.

§2. De reglementen, verordeningen, beslissingen en akten van de burgemeester en van het college van burgemeester en schepenen worden ondertekend door de burgemeester en medeondertekend door de algemeen directeur.

De reglementen, beslissingen en akten van het vast bureau worden ondertekend door de voorzitter van het vast bureau en medeondertekend door de algemeen directeur.

De beslissingen en akten van de voorzitter van het vast bureau worden door hem ondertekend en medeondertekend door de algemeen directeur.

§3. De beslissingen, de akten, de verslagen en de brieven van de financieel directeur en de maatschappelijk werker worden door hen ondertekend als ze specifiek betrekking hebben op de aan hen toevertrouwde taken.

De beslissingen, de akten en de briefwisseling van personeelsleden aan wie bevoegdheden zijn toevertrouwd, worden door die personeelsleden ondertekend.

Het dwangbevel, uitgevaardigd voor de invordering van schuldvorderingen, wordt, met behoud van de ondertekeningsbevoegdheid inzake de uitvoerbaarverklaring ervan, ondertekend door de financieel directeur.

§4. De reglementen, de beslissingen en de briefwisseling van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden ondertekend door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en medeondertekend door de algemeen directeur.

De beslissingen en akten van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden door hem ondertekend en medeondertekend door de algemeen directeur.

§5. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, eerste lid en paragraaf 3 wordt de briefwisseling van de gemeente ondertekend door de burgemeester en medeondertekend door de algemeen directeur.

Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, tweede lid en paragraaf 3 en 4 wordt de briefwisseling van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ondertekend door de voorzitter van het vast bureau en medeondertekend door de algemeen directeur.

§6. De gemeenteraad bepaalt in het huishoudelijk reglement door wie en op welke wijze de andere stukken van de gemeente, dan de stukken, vermeld in paragraaf 1 tot en met 5, worden ondertekend, en, als dat nodig wordt geacht, medeondertekend. Als de gemeenteraad die werkwijze niet vaststelt worden de stukken ondertekend door de burgemeester en medeondertekend door de algemeen directeur.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" en "burgemeester" als "voorzitter van het vast bureau".

Art. 279. De burgemeester kan zijn bevoegdheid tot ondertekening opdragen aan een of meer leden van het college van burgemeester en schepenen, tenzij de bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen, vermeld in artikel 276. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

De schepen aan wie de opdracht is gegeven, vermeldt die opdracht bij zijn handtekening.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau", en "de schepen" wordt gelezen als "het lid van het vast bureau".

Art. 280. De voorzitter van de gemeenteraad kan zijn bevoegdheid tot ondertekening opdragen aan een of meer leden van de gemeenteraad, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen en het zittingsverslag, vermeld in artikel 276. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

Het gemeenteraadslid aan wie de opdracht is gegeven, vermeldt die opdracht bij zijn handtekening.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", en "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "lid van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Art. 281. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan zijn bevoegdheid tot ondertekening opdragen aan een of meer leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen, vermeld in artikel 276. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

Het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan wie de opdracht is gegeven, vermeldt die opdracht bij zijn handtekening.

Art. 282. Met behoud van de toepassing van artikel 196 kan de algemeen directeur zijn bevoegdheid tot ondertekening of medeondertekening opdragen aan een of meer personeelsleden van de gemeente, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad en van de notulen van het college van burgemeester en schepenen. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

De personeelsleden aan wie de opdracht tot ondertekening of medeondertekening is gegeven, vermelden die opdracht bij hun handtekening.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", en "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau".

Art. 283. De algemeen directeur vermeldt de intrekking van een besluit, de vernietiging of de niet-goedkeuring van een besluit door een toezichthoudende overheid in de notulen van de gemeenteraad of van het college van burgemeester en schepenen.

De algemeen directeur brengt de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen daarvan op de hoogte op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen.

De algemeen directeur vermeldt de intrekking van een besluit, de vernietiging of de niet-goedkeuring van een besluit door een toezichthoudende overheid in de notulen van de raad voor maatschappelijk welzijn, van het vast bureau of van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De algemeen directeur brengt de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of het bijzonder comité voor de sociale dienst daarvan op de hoogte op de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 2. Bekendmaking en inwerkingtreding

Onderafdeling 1. Bekendmaking

Art. 284. §1. De burgemeester maakt via de webtoepassing van de gemeente een lijst bekend met de besluiten van:
1° de gemeenteraad;
2° de raden van bestuur van de autonome gemeentebedrijven;
3° het college van burgemeester en schepenen;
4° de burgemeester.

§2. De voorzitter van het vast bureau maakt via de webtoepassing van de gemeente een lijst bekend met de besluiten van:
1° de raad voor maatschappelijk welzijn;
2° de algemene vergadering en de raad van bestuur van de welzijnsvereniging waarvan de maatschappelijk zetel zich in de gemeente bevindt;
3° het vast bureau;
4° de voorzitter van het vast bureau.

De besluiten van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden niet bekendgemaakt.

§3. De lijsten, vermeld in paragraaf 1 en 2, bevatten een beknopte omschrijving van de aangelegenheden die geregeld zijn in de besluiten. Er wordt geen informatie verspreid die valt onder de uitzonderingen, vermeld in het bestuursdecreet.

Art. 285. De burgemeester maakt de volgende besluiten en de inhoud ervan bekend via de webtoepassing van de gemeente:
1° de reglementen en de verordeningen van de gemeenteraad, van het college van burgemeester en schepenen en van de burgemeester;
2° de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel en de wijzigingen ervan;
3° de beleidsrapporten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de beleidsrapporten van de autonome gemeentebedrijven;
4° de besluiten van de gemeenteraad over de beleidsrapporten van de autonome gemeentebedrijven;
5° de oprichtingsakte van de autonome gemeentebedrijven;
6° de statuten en de wijzigingen ervan van de autonome gemeentebedrijven;

7° de oprichtingsakte van de extern verzelfstandige agentschappen in privaatrechtelijke vorm;
8° de statuten van de extern verzelfstandige agentschappen in privaatrechtelijke vorm;
9° de oprichtingsakte van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid;
10° de statuten van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid;
11° het besluit van de gemeenteraad tot oprichting van districten.

De voorzitter van het vast bureau maakt de volgende besluiten en de inhoud ervan bekend via de webtoepassing van de gemeente:
1° de reglementen van de raad voor maatschappelijk welzijn en van het vast bureau;
2° de afwijkingen van de rechtspositieregeling van het personeel overeenkomstig artikel 186, §2 en de wijzigingen ervan;
3° de oprichtingsakte van de verenigingen en vennootschappen voor maatschappelijk welzijn die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn heeft opgericht of mede opgericht;
4° de statuten van de verenigingen voor maatschappelijk welzijn waarvan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn deelgenoot is;
5° de beleidsrapporten van de welzijnsverenigingen waarvan de maatschappelijke zetel zich in de gemeente bevindt.

Met behoud van de bepalingen van dit decreet, kan de Vlaamse Regering bepalen welke andere besluiten en andere stukken moeten worden bekendgemaakt, en voor alle besluiten en stukken, vermeld in dit artikel, hoe lang ze minimaal via de webtoepassing van de gemeente raadpleegbaar moeten blijven.

Art. 286. De bekendmaking van de lijst van de besluiten, vermeld in artikel 284, en van de besluiten, vermeld in artikel 285, gebeurt binnen tien dagen nadat ze genomen zijn, met vermelding van de datum waarop ze via de webtoepassing worden bekendgemaakt.

Voor de besluiten vermeld in artikel 285, eerste lid, 1° en 2°, en 285, tweede lid, 1° en 2°, bevat de bekendmaking ook de datum waarop ze zijn aangenomen.

De webtoepassing van de gemeente vermeldt de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de besluiten die op de lijst zijn vermeld, en vermeldt ook de mogelijkheid om klacht in te dienen bij de toezichthoudende overheid, vermeld in artikel 324.

Onderafdeling 2. Inwerkingtreding van reglementen en verordeningen

Art. 287. De reglementen en verordeningen, vermeld in artikel 285, eerste lid, 1° en 2° en de reglementen vermeld in artikel 285, tweede lid, 1° en 2°, treden in werking op de vijfde dag na de bekendmaking ervan, tenzij het anders bepaald is.

De bekendmaking en de datum van bekendmaking van de reglementen en de verordeningen, vermeld in het eerste lid, moeten blijken uit de aantekening in een register, dat bijgehouden wordt op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.

Afdeling 3. Wijze van kennisgeving

Art. 288. Tenzij de wet, dit decreet of een ander decreet de vorm van mededeling of kennisgeving oplegt, kan het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad bepalen op

welke wijze stukken aan de betrokkene worden meegedeeld of ter kennis gebracht. Als het huishoudelijk reglement niets bepaalt, worden de stukken van de gemeente met een gewone brief meegedeeld of ter kennis gebracht.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", en "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

Afdeling 4. Briefwisseling aan het lokaal bestuur

Art. 289. Alle briefwisseling aan de gemeente wordt geacht te zijn gericht aan het college van burgemeester en schepenen. Behalve bij andersluidende beslissing van de gemeenteraad wordt de briefwisseling verstuurd naar het gemeentehuis. Alle ingaande en uitgaande briefwisseling, van welke aard ook, wordt geregistreerd.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau", en "het gemeentehuis" wordt gelezen als "de zetel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

Hoofdstuk 2 Wijze van berekening van termijnen

Art. 290. Voor de toepassing van dit decreet wordt de termijn berekend vanaf de dag na de dag van de akte of de gebeurtenis die de termijn doet ingaan, en omvat de termijn alle dagen, ook de zaterdag, de zondag en de wettelijke of decretale feestdagen. De vervaldag is in de termijn begrepen. Als die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke of decretale feestdag is, dan wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Bij gebrek aan een akte of gebeurtenis die de termijn doet ingaan, wordt de termijn berekend door terug te tellen vanaf de gebeurtenis die de termijn doet eindigen. In dat geval wordt de dag van de gebeurtenis die de termijn doet eindigen niet in de termijn begrepen. De dag van verzending is niet in de termijn begrepen.

Hoofdstuk 3. Goederen van het lokaal bestuur

Afdeling 1. Onroerende goederen

Art. 291. De gemeente en de autonome gemeentebedrijven kunnen, op voorwaarde van bijzondere en omstandige motivering, zakelijke rechten vestigen op openbaardomeingoederen als die rechten niet kennelijk onverenigbaar zijn met de bestemming van die goederen.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", en "de autonome gemeentebedrijven" wordt gelezen als "de verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3".

Art. 292. Onroerende goederen van de gemeente en van de autonome gemeentebedrijven worden altijd vervreemd volgens de principes van mededinging en transparantie, behalve als er een motivering wordt gegeven voor een afwijking daarvan.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", en "de autonome gemeentebedrijven" wordt gelezen als "de verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3".

Art. 293. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen beslissen het beheer van hun onroerende goederen toe te vertrouwen aan de gemeente waar het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is gevestigd, of aan een autonoom gemeentebedrijf van die gemeente, dat ook het privé- en het openbaar domein van de gemeente beheert.

Afdeling 2. Gemeentewegen

Art. 294. De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de gemeenteraad in kwestie, welke wegen op het grondgebied van die gemeente als gewestwegen beschouwd worden.

Als bestaande wegen of weggedeelten niet langer beschouwd worden als gewestwegen, worden ze beschouwd als gemeentewegen, op voorwaarde dat de gemeenteraad daarmee instemt. Die overdracht heeft de toekenning om niet van de eigendom van die wegen tot gevolg. Bij de eigendomsoverdracht moeten die wegen zich in goede staat van onderhoud bevinden.

Hoofdstuk 4. Aanstellen van landmeters-experten

Art. 295. De gemeente en de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen, vermeld in deel 2, titel 3, kunnen landmeters-experten aanstellen om schattingsverslagen op te stellen in het kader van de onroerende verrichtingen die door hen worden gesteld.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", en "de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen, vermeld in deel 2, titel 3" wordt gelezen als "de verenigingen voor maatschappelijk welzijn, vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3".

In het eerste en tweede lid wordt verstaan onder:

1° landmeter-expert: de landmeter-expert, ingeschreven op het tableau van de beoefenaars van het beroep, vermeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert en op wie het koninklijk besluit van 15 december 2005 tot vaststelling van de voorschriften inzake de plichtenleer van de landmeter-expert van toepassing is;

2° schattingsverslag: het verslag waarbij de waarde van het onroerend goed wordt bepaald aan de hand van vooraf vastgelegde objectieve regels zoals vergelijkingspunten uit de omgeving.

Hoofdstuk 5. Optreden in rechte

Art. 296. §1. Het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigt de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens de gemeente.

De gemeenteraad kan beslissen om de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, in de plaats van het college uit te oefenen. Als een lid van het college zich bevindt in een

situatie als vermeld in artikel 27, §1, eerste lid, 1°, oefent de gemeenteraad de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, uit.

§2. Het vast bureau vertegenwoordigt het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De raad voor maatschappelijk welzijn kan beslissen om de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, in de plaats van het vast bureau uit te oefenen. Wanneer een lid van het vast bureau zich bevindt in een situatie als vermeld in artikel 27, §1, eerste lid, 1° juncto 74, oefent de raad voor maatschappelijk welzijn de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, uit.

Art. 297. Het college of, in voorkomend geval, de gemeenteraad kan hetzij een lid van het college, hetzij een personeelslid, hetzij een advocaat aanwijzen om namens de gemeente te verschijnen in rechte.

Het vast bureau of, in voorkomend geval de raad voor maatschappelijk welzijn kan hetzij een lid van het vast bureau, hetzij een personeelslid, hetzij een personeelslid van een samenwerkingsverband van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hetzij een personeelslid van een ander openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op basis van een samenwerking van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hetzij een advocaat aanwijzen om namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te verschijnen in rechte, alsook het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te vertegenwoordigen in dossiers collectieve schuldenregeling.

Art. 298. In afwijking van artikel 296, §2, worden de rechtsgedingen als eiser voor de terugvordering van de kosten voor verleende hulp, overeenkomstig de beslissing van het vast bureau of, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn in naam van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gevoerd op vervolging en benaarstiging van de financieel directeur.

In geval van verhindering of afwezigheid van de financieel directeur worden de handelingen, vermeld in het eerste lid, verricht door het personeelslid of door een personeelslid van een samenwerkingsverband van openbare centra voor maatschappelijk welzijn dat de voormelde financieel directeur onder zijn aansprakelijkheid heeft aangewezen, of door de waarnemend financieel directeur. Bij gebrek daaraan of in geval van een belangenvermenging van de financieel directeur wordt een personeelslid afgevaardigd door het vast bureau of, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 6. Digitale communicatie met de Vlaamse overheid

Art. 299. Een door de Vlaamse Regering aan te wijzen entiteit van de Vlaamse overheid houdt een databank bij die gegevens bevat over de aangestelde en waarnemende algemeen directeur en de aangestelde en waarnemende financieel directeur van het lokaal bestuur en over de leidend ambtenaar van het autonoom gemeentebedrijf. De databank biedt een overzicht van de personeelsleden die namens het lokaal bestuur en het autonoom gemeentebedrijf verantwoordelijk zijn voor de digitale communicatie met de Vlaamse overheid.

De databank bevat de voornaam, de achternaam, het rijksregisternummer, de contactgegevens en de begin- en einddatum van de aanstelling. De gegevens worden ter beschikking gesteld door het lokaal bestuur en het autonoom gemeentebedrijf. De databank houdt het historische overzicht van die gegevens bij.

De gegevens, vermeld in het tweede lid, van de personen, vermeld in het eerste lid, die in functie zijn, worden met uitzondering van het rijksregisternummer door de entiteit publiek toegankelijk gemaakt.

De entiteit, vermeld in het eerste lid, is verantwoordelijk voor het beheer van de gegevens, vermeld in dit artikel.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.

Titel 6. Participatie van de burger

Hoofdstuk 1. Klachtenbehandeling

Art. 300. Zowel de gemeenteraad als de raad voor maatschappelijk welzijn organiseert bij reglement een systeem van klachtenbehandeling.

Art. 301. §1. Het systeem van klachtenbehandeling wordt georganiseerd op het ambtelijke niveau van de gemeente en is maximaal onafhankelijk van de diensten waarop de klachten betrekking hebben. De gemeente neemt dat op in het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 218.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

§2. Elke gemeente kan op een van de volgende wijzen een ombudsdienst oprichten:
1° in eigen beheer;
2° in samenwerking met het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient;
3° in het kader van intergemeentelijke samenwerking als vermeld in deel 3, titel 3;
4° via een overeenkomst met de Vlaamse Ombudsdienst.

Elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan op een van de volgende wijzen een ombudsdienst oprichten:
1° in eigen beheer;
2° in een vereniging, opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3;
3° in samenwerking met de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend;
4° in het kader van intergemeentelijke samenwerking als vermeld in deel 3, titel 3;
5° via een overeenkomst met de Vlaamse Ombudsdienst.

In deze paragraaf wordt verstaan onder Vlaamse Ombudsdienst: de Vlaamse Ombudsdienst, opgericht bij decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst.

§3. Over de klachten ingediend tegen de gemeente wordt jaarlijks gerapporteerd aan de gemeenteraad.

Over de klachten ingediend tegen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, wordt jaarlijks gerapporteerd aan de raad voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 2. Inspraak, voorstellen van burgers en verzoekschriften aan de organen van het lokaal bestuur

Art. 302. §1. De gemeenteraad voert een beleid op het vlak van de betrokkenheid en de inspraak van de burgers of van de doelgroepen, met inbegrip van een regeling over het recht van de inwoners om voorstellen en vragen op de agenda van de gemeenteraad te zetten.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn".

§2. Iedereen heeft het recht verzoekschriften in te dienen bij de organen van de gemeente en bij de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

§3. Onder voorbehoud van de wettelijke en decretale bepalingen die op dit gebied gelden, kan alleen de gemeenteraad overgaan tot de organisatie van raden en overlegstructuren die als opdracht hebben op regelmatige en systematische wijze het gemeentebestuur te adviseren.

Ten hoogste twee derde van de leden van de raden en de overlegstructuren, vermeld in het eerste lid, is van hetzelfde geslacht. Als dat niet het geval is, kan niet op rechtsgeldige wijze advies worden uitgebracht.

Gemeenteraadsleden en leden van het college van burgemeester en schepenen kunnen geen stemgerechtigd lid zijn van de raden en de overlegstructuren, vermeld in het eerste lid.

§4. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen ook andere initiatieven nemen om de inspraak van de burgers te bevorderen.

§5. De gemeenteraad bepaalt bij reglement de wijze waarop concreet vorm gegeven wordt aan de inspraak, vermeld in paragraaf 1 tot en met 4, voor de gemeente en haar organen.

De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt bij reglement de wijze waarop concreet vorm gegeven wordt aan de inspraak, vermeld in paragraaf 1, 2 en 4, voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en zijn organen.

§6. Het college van burgemeester en schepenen kan, onder de voorwaarden die de gemeenteraad vaststelt, het beheer van budgetten voor de realisatie van bepaalde acties of projecten toevertrouwen aan wijkcomités en burgerinitiatieven. Bij de realisatie van dergelijke acties of projecten kan geen afbreuk gedaan worden aan de wetgeving op de overheidsopdrachten. De gemeenteraad bepaalt minstens aan welke voorwaarden een wijkcomité en een burgerinitiatief moeten voldoen om als voldoende gedragen te worden beschouwd voor een wijk of voor de bevolking.

Op het beheer, vermeld in het eerste lid, is artikel 271 van toepassing.

Het beheer, vermeld in het eerste lid, vervalt in ieder geval zes maanden na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad.

Hoofdstuk 3. De gemeentelijke volksraadpleging

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 303. De gemeenteraad kan beslissen om de inwoners te raadplegen over de aangelegenheden, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid. Hij organiseert een volksraadpleging als de inwoners van de gemeente daartoe een verzoek hebben ingediend dat voldoet aan de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk.

Persoonlijke aangelegenheden en aangelegenheden betreffende de jaarrekeningen, de gemeentebelastingen en de retributies kunnen niet het voorwerp zijn van een volksraadpleging.

Art. 304. Een volksraadpleging kan niet worden georganiseerd in de periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de volledige vernieuwing van de gemeenteraden. Bovendien kan er geen volksraadpleging worden georganiseerd in de periode van veertig dagen voor de rechtstreekse verkiezing van de leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de gemeenschaps- en gewestparlementen en het Europees Parlement.

De inwoners van de gemeente kunnen maar eenmaal om de zes maanden worden geraadpleegd, met een maximum van zes volksraadplegingen per bestuursperiode. Gedurende de periode tussen twee vernieuwingen van de gemeenteraad kan maar één volksraadpleging over hetzelfde onderwerp worden gehouden.

Art. 305. De vraag of vragen waarop de volksraadpleging betrekking heeft, wordt zo geformuleerd dat met ja of nee kan worden geantwoord.

Art. 306. Er is een Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen. Die adviescommissie heeft als opdracht om op verzoek advies uit te brengen aan de Vlaamse Regering, aan initiatiefnemers of aan gemeenten over het houden van een gemeentelijke volksraadpleging. Ze kan ook uit eigen beweging advies verstrekken aan de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt de werking en de samenstelling van de adviescommissie.

Afdeling 2. De volksraadpleging op initiatief van de inwoners

Art. 307. Het initiatief dat uitgaat van de inwoners van de gemeente moet worden gesteund door ten minste:
1° 20% van de inwoners in gemeenten met minder dan 15.000 inwoners;
2° 3000 inwoners in gemeenten met minstens 15.000 inwoners en minder dan 30.000 inwoners;
3° 10% van de inwoners in gemeenten met minstens 30.000 inwoners.

Art. 308. Elk verzoek om een volksraadpleging te houden, op initiatief van de inwoners van de gemeente, wordt gericht aan het college van burgemeester en schepenen.

Het verzoek wordt met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs ingediend. De Vlaamse Regering kan bepalen dat ook andere manieren van indiening mogelijk zijn.

Bij het verzoek worden een gemotiveerde nota gevoegd en de stukken die de gemeenteraad kunnen voorlichten.

Art. 309. Het verzoek wordt ingediend met een formulier dat bestaat uit een verzoekschrift en een petitielijst.

Het verzoekschrift bevat de volgende vermeldingen:
1° de naam van de gemeente;
2° de tekst van artikel 196 van het Strafwetboek;
3° de vraag of vragen waarop de voorgenomen volksraadpleging betrekking heeft;
4° de naam, de voornamen, de geboortedatum en de woonplaats van de personen die het initiatief nemen tot de volksraadpleging.

De petitielijst bevat naast de vermeldingen in het tweede lid ook de naam, voornamen, geboortedatum en woonplaats van iedereen die het verzoekschrift heeft ondertekend.

De Vlaamse Regering stelt het model van het formulier, vermeld in het eerste lid, vast.

Art. 310. §1. Een persoon kan verzoeken om een volksraadpleging als hij aan al de volgende voorwaarden voldoet:
1° in het bevolkingsregister van de gemeente ingeschreven of vermeld zijn;
2° de leeftijd van zestien jaar bereikt hebben;
3° niet het voorwerp uitmaken van een veroordeling of beslissing die voor een gemeenteraadskiezer de uitsluiting of schorsing van het kiesrecht meebrengt.

§2. De voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, moeten vervuld zijn op de datum waarop het verzoekschrift wordt ingediend.

§3. Artikel 15, §5, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 is van toepassing op alle categorieën van personen die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

Voor niet-Belgische onderdanen en voor Belgische onderdanen die jonger zijn dan achttien jaar, wordt de kennisgeving door de parketten van de hoven en rechtbanken gedaan als de veroordeling of de internering, waartegen met geen gewoon rechtsmiddel meer kan worden opgekomen, zou hebben geleid tot uitsluiting van het kiesrecht of opschorting van dat recht als ze ten laste van een gemeenteraadskiezer is uitgesproken. In geval van kennisgeving nadat de lijst van deelnemers is opgemaakt, worden de betrokkenen van die lijst geschrapt.

Art. 311. Na de ontvangst van het verzoek onderzoekt het college van burgemeester en schepenen of het verzoekschrift voldoet aan de vereisten, vermeld in artikel 308, 309 en 310.

Het college onderzoekt ook de toelaatbaarheid van het verzoek overeenkomstig artikel 303, 304 en 305 . Het resultaat van dat onderzoek wordt in een gemotiveerd advies meegedeeld aan de gemeenteraad.

Art. 312. Nadat het onderzoek, vermeld in artikel 311, is afgesloten wordt het verzoek om een volksraadpleging te houden, ingeschreven op de agenda van de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad.

De voorzitter van de gemeenteraad is verplicht om dat punt op de agenda van de gemeenteraad in te schrijven.

De gemeenteraad beslist of het verzoek toelaatbaar is.

Art. 313. Het college van burgemeester en schepenen onderzoekt of het verzoek gesteund is door een voldoende aantal geldige handtekeningen.

Naar aanleiding van dat onderzoek schrapt het college van burgemeester en schepenen:
1° de dubbele handtekeningen;
2° de handtekeningen van de personen die niet voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 310;
3° de handtekeningen van de personen voor wie de verschafte gegevens ontoereikend zijn om de toetsing van hun identiteit mogelijk te maken.

De controle wordt beëindigd als het aantal geldige handtekeningen is bereikt.

Art. 314. Als het aantal geldige handtekeningen is bereikt, en de gemeenteraad beslist dat het om een toelaatbaar verzoek gaat, organiseert de gemeenteraad een volksraadpleging.

Afdeling 3. Voorafgaand aan de volksraadpleging

Art. 315. Ten minste dertig dagen voor de dag van de volksraadpleging stelt de gemeente aan de inwoners een brochure ter beschikking waarin het onderwerp van de volksraadpleging op een objectieve manier wordt uiteengezet. Die brochure bevat in voorkomend geval ook de gemotiveerde nota, vermeld in artikel 308, derde lid, en de vraag of vragen waarover de inwoners zullen worden geraadpleegd.

Art. 316. §1. Op de dertigste dag voor de volksraadpleging maakt het college van burgemeester en schepenen een lijst op van de deelnemers aan de volksraadpleging.

Op de lijst van deelnemers aan de volksraadpleging worden de volgende personen vermeld:
1° de personen die op de voormelde datum in het bevolkingsregister van de gemeente ingeschreven of vermeld zijn en die de leeftijd van zestien jaar hebben bereikt, en die niet het voorwerp uitmaken van een veroordeling of beslissing die voor een gemeenteraadskiezer de uitsluiting of schorsing van het kiesrecht meebrengt;
2° de deelnemers die tussen de datum, vermeld in het eerste lid, en de datum van de volksraadpleging de leeftijd van zestien jaar bereiken;
3° de personen voor wie de schorsing van het kiesrecht een einde neemt of zou nemen uiterlijk op de dag die is vastgesteld voor de volksraadpleging.

De deelnemers die na de datum waarop de lijst van de deelnemers aan de volksraadpleging wordt afgesloten, het voorwerp zijn van een veroordeling of van een beslissing die voor een gemeenteraadskiezer ofwel de uitsluiting van het kiesrecht, ofwel

de schorsing van dat recht op de dag van de volksraadpleging meebrengt, worden van die lijst geschrapt.

Voor elke persoon die voldoet aan de deelnemingsvoorwaarden vermeldt de lijst van deelnemers aan de volksraadpleging de naam, de voornamen, de geboortedatum, het geslacht en de hoofdverblijfplaats. Die lijst wordt volgens een doorlopende nummering en eventueel per wijk van de gemeente opgemaakt, ofwel in alfabetische volgorde van de deelnemers, ofwel geografisch volgens de straten.

§2. Artikel 15, §5, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 is van toepassing op alle categorieën van personen die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

Voor niet-Belgische onderdanen en voor Belgische onderdanen die jonger zijn dan achttien jaar wordt de kennisgeving door de parketten van de hoven en rechtbanken gedaan als de veroordeling of de internering, waartegen met geen gewoon rechtsmiddel meer kan worden opgekomen, zou hebben geleid tot uitsluiting van het kiesrecht of opschorting van dat recht als ze ten laste van een gemeenteraadskiezer is uitgesproken. In geval van kennisgeving nadat de lijst van deelnemers is opgemaakt, worden de betrokkenen van die lijst geschrapt.

Art. 317. §1. De volgende potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging kunnen een andere potentiële deelnemer aan de gemeentelijke volksraadpleging machtigen om in hun naam te stemmen:

1° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die wegens ziekte of gebrekkigheid niet in staat zijn om zich naar het stemlokaal te begeven of om ernaartoe gebracht te worden. Die onbekwaamheid blijkt uit een medisch attest;

2° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die om beroeps- of dienstredenen:

a) in het buitenland zijn opgehouden, net als de leden van hun gezin of hun gevolg die met hen daar verblijven. De onmogelijkheid blijkt uit een attest van de militaire of burgerlijke overheid of van de werkgever van de betrokkenen;

b) zich op de dag van de gemeentelijke volksraadpleging in het Rijk bevinden, maar in de onmogelijkheid verkeren zich in het stemlokaal te melden. De onmogelijkheid blijkt ook uit een attest van de militaire of burgerlijke overheid of van de werkgever van de betrokkenen;

3° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die het beroep van schipper, marktkramer of kermisreiziger uitoefenen en de leden van hun gezin die met hen samenwonen. De uitoefening van het beroep blijkt uit een attest van de burgemeester van de gemeente waar de betrokkenen in het bevolkingsregister zijn ingeschreven;

4° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die op de dag van de gemeentelijke volksraadpleging ten gevolge van een rechterlijke maatregel in een toestand van vrijheidsbeneming verkeren. Die toestand wordt bevestigd door de directie van de inrichting waar de betrokkenen zich bevinden;

5° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die om redenen in verband met hun geloofsovertuiging in de onmogelijkheid verkeren zich in het stemlokaal te melden. Die onmogelijkheid blijkt uit een attest dat is afgegeven door de religieuze overheid;

6° studenten die zich om studieredenen, in de onmogelijkheid bevinden om zich in het stemlokaal te melden, op voorwaarde dat ze een attest overleggen van de directie van de instelling waar ze studeren;

7° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die om andere redenen op de dag van de gemeentelijke volksraadpleging niet in hun woonplaats zijn wegens een tijdelijk verblijf in het buitenland, en bijgevolg in de onmogelijkheid verkeren om zich in het stemlokaal aan te melden, als de onmogelijkheid door de burgemeester van hun woonplaats vastgesteld is, na overlegging van de nodige bewijsstukken of, als de betrokkene zich in de onmogelijkheid bevindt een dergelijk bewijsstuk voor te leggen, op grond van een verklaring op erewoord. De Vlaamse Regering bepaalt het model van de verklaring op erewoord die de betrokkene indient en het attest dat de burgemeester afgeeft. De aanvraag wordt uiterlijk de derde dag voor de dag van de volksraadpleging bij de burgemeester van de woonplaats ingediend.

§2. Iedereen die de hoedanigheid van potentiële deelnemer aan de gemeentelijke volksraadpleging bezit, kan als gemachtigde worden aangewezen. De gemachtigde kan zijn hoedanigheid bewijzen met zijn oproepingsbrief.

Iedere gemachtigde mag maar één volmacht hebben.

§3. De volmacht wordt gesteld op een formulier waarvan het model door de Vlaamse Regering wordt bepaald. Het wordt kosteloos ter beschikking gesteld door de gemeente.

De volmacht vermeldt de volksraadpleging waarvoor ze geldig is, de naam, de voornamen, de geboortedatum en het adres van de volmachtgever en van de gemachtigde.

De volmachtgever en de gemachtigde ondertekenen het volmachtformulier.

§4. Om tot de gemeentelijke volksraadpleging toegelaten te worden, overhandigt de gemachtigde aan de voorzitter van het stembureau waar de volmachtgever had moeten stemmen, de volmacht en een van de attesten, vermeld in paragraaf 1. Hij toont hem ook zijn identiteitskaart, de oproepingsbrief van de volmachtgever en zijn eigen oproepingsbrief, waarop de voorzitter de vermelding "heeft bij volmacht gestemd" noteert.

Afdeling 4. Verloop van de volksraadpleging

Art. 318. De deelname aan de volksraadpleging is niet verplicht. Elke deelnemer heeft recht op één stem. De stemming is geheim.

De volksraadpleging kan alleen op een zondag plaatsvinden. De deelnemers worden tot de stemming toegelaten van 8 tot 13 uur. De personen die zich voor 13 uur in het stemlokaal bevinden, worden nog tot de stemming toegelaten.

Art. 319. De stemmen worden alleen geteld als ten minste het volgende aantal inwoners aan de volksraadpleging heeft deelgenomen:
1° 20% van de inwoners in gemeenten met minder dan 15.000 inwoners;
2° 3000 inwoners in gemeenten met minstens 15.000 inwoners en minder dan 30.000 inwoners;
3° 10% van de inwoners in gemeenten met minstens 30.000 inwoners.

Art. 320. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere procedureregels voor het houden van een gemeentelijke volksraadpleging.

Afdeling 5. Na de volksraadpleging

Art. 321. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de uitslag van de volksraadpleging aan de bevolking wordt bekendgemaakt.

Art. 322. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen doet uitspraak over de geschillen betreffende de telling van de stemmen, vermeld in artikel 319. Het bezwaar moet worden ingesteld binnen de acht dagen nadat het proces-verbaal is bekendgemaakt waarin is vastgesteld dat het vereiste aantal deelnemers, vermeld in artikel 319, niet is bereikt of waarin de uitslag van de gemeentelijke volksraadpleging is vermeld.

Tegen de uitspraken van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, kan binnen een termijn van acht dagen na de kennisgeving beroep aangetekend worden bij de Raad van State. Dat beroep is niet schorsend. De hoofdgriffier van de Raad van State deelt het beroep binnen acht dagen na de ontvangst ervan mee aan de betrokkene en aan de gemeente in kwestie. De Raad van State doet uitspraak binnen zestig dagen. Het arrest van de Raad van State wordt door de zorg van de hoofdgriffier onmiddellijk ter kennis gebracht van de betrokkene, de provinciegouverneur en de gemeente.

Art. 323. De bepalingen van deel 5, titel 1, hoofdstuk 1, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011, met uitzondering van artikel 234, zijn van toepassing op de gemeentelijke volksraadpleging, met dien verstande dat "kiezer" en "kiezers" altijd worden gelezen als "deelnemer" en "deelnemers", "verkiezing", "verkiezingen" en "kiesverrichtingen" worden gelezen als "volksraadpleging" en "kiescollege" wordt gelezen als "college".

Titel 7. Het bestuurlijk toezicht

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 324. In deze titel wordt verstaan onder:
1° gemeenteoverheid: de organen en personeelsleden van de gemeente en de autonome gemeentebedrijven die een beslissing nemen;
2° het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn: de organen en personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die een beslissing nemen;
3° toezichthoudende overheid: de Vlaamse Regering of namens de Vlaamse Regering, de provinciegouverneur die handelt overeenkomstig de instructies van de Vlaamse Regering.

Voor de eengemeentezones en de meergemeentezones wordt het bestuurlijk toezicht geregeld door de bepalingen van hoofdstuk 4.

Voor de hulpverleningszones wordt het bestuurlijk toezicht geregeld door de bepalingen van hoofdstuk 5.

Art. 325. Behalve in geval van andersluidende bepalingen, beperkt de toezichthoudende overheid zich bij de uitoefening van het toezicht, vermeld in dit decreet, tot een toetsing aan het recht en aan het algemeen belang. Voor beslissingen van de gemeenteoverheid is het algemeen belang elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang. Voor beslissingen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is het algemeen belang elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang en het belang van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 326. De toezichthoudende overheid kan bij de gemeenteoverheid en bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn alle documenten en inlichtingen opvragen of die ter plaatse raadplegen. Ze bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin die gegevens worden verstrekt.

Art. 327. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de communicatie tussen de onder toezicht staande overheid, de toezichthoudende overheid en, in voorkomend geval, de indiener van de klacht, verloopt.

Buiten de gevallen waarin een gemeenteoverheid of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn krachtens dit decreet kennisgeeft van besluiten aan de toezichthoudende overheid, heeft de verzending of de kennisgeving van de bekendmaking van een beslissing aan de toezichthoudende overheid niet tot gevolg dat de termijn om het toezicht uit te oefenen een aanvang neemt.

Op straffe van nietigheid wordt het besluit dat in het kader van het toezicht wordt genomen, uiterlijk de laatste dag van de voorgeschreven termijn verzonden.

Hoofdstuk 2. Algemeen bestuurlijk toezicht

Art 328. Op dezelfde dag als de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 284, §1, 1° en 2°, en van de besluiten, vermeld in artikel 285, eerste lid, brengt de gemeenteoverheid de toezichthoudende overheid op de hoogte van de bekendmaking ervan.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteoverheid" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "artikel 284, §1, 1° en 2°" wordt gelezen als "artikel 284, §2, 1° en 2°" en "artikel 285, eerste lid," wordt gelezen als "artikel 285, tweede lid".

Art. 329. De toezichthoudende overheid kan besluiten van een gemeenteoverheid en van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ambtshalve opvragen.

Bij de ontvangst van een klacht vraagt de toezichthoudende overheid het besluit en het bijbehorende dossier op.

Art. 330. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 243, §3, 259 en 262 beschikt de toezichthoudende overheid over dertig dagen om een besluit van een gemeenteoverheid te vernietigen en om de gemeenteoverheid daarvan op de hoogte te brengen.

De toezichthoudende overheid beschikt over dertig dagen om een besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te vernietigen en om het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte te brengen.

Alle besluiten en opmerkingen van de toezichthoudende overheid worden ter kennis gebracht op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of van de raad voor maatschappelijk welzijn.

§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 284, §1, 1° en 2° en

artikel 284, §2, eerste lid, 1° en 2°. Voor de besluiten, vermeld in artikel 285, eerste en tweede lid, start de termijn, vermeld in paragraaf 1, op de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking van het besluit op de webtoepassing van de gemeente.

§3. Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een periode van dertig dagen, die volgt op de dag van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 284, §1, 1° en 2° en artikel 284, §2, eerste lid, 1° en 2° of van de besluiten, vermeld in artikel 285, eerste en tweede lid.

§4. De termijn, vermeld in paragraaf 1, wordt gestuit door de verzending van een klacht aan de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3.

Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de verzending van de klacht.

§5. De termijn, vermeld in paragraaf 1, wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid van het besluit van de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met toepassing van artikel 329, eerste of tweede lid.

Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§6. De gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn verzendt het besluit dat door de toezichthoudende overheid is opgevraagd binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de dag van de verzending van de opvraging.

Als de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het gevraagde besluit niet verzendt aan de toezichthoudende overheid binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de toezichthoudende overheid na het verstrijken van die termijn een herinnering. De herinnering verwijst uitdrukkelijk naar de gevolgen vermeld in het vierde lid.

Een nieuwe termijn van dertig dagen gaat in op de dag na de verzending van de herinnering.

Als het gevraagde besluit niet wordt verzonden aan de toezichthoudende overheid binnen die nieuwe termijn, is het opgevraagde besluit van rechtswege nietig. De toezichthoudende overheid brengt de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte van die nietigheid.

Art. 331. Als een klacht wordt ingediend tegen een besluit van de gemeenteoverheid of van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht op de hoogte van:

1° de ontvangst van de klacht, binnen tien dagen nadat ze ontvangen werd;

2° het verzoek van de toezichthoudende overheid aan de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om het besluit en het bijbehorende dossier te bezorgen, binnen tien dagen na dat verzoek;

3° het besluit van de toezichthoudende overheid over de ingediende klacht met vermelding van de motieven waarop het besluit is gebaseerd.

De toezichthoudende overheid brengt de betrokken gemeenteoverheid of aan het betrokken openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte van haar definitieve antwoord aan de indiener van de klacht. Deze mededeling wordt ter kennis gebracht op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of van de raad voor maatschappelijk welzijn.

In geval van stuiting van de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State, als vermeld in artikel 332, brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht met een aangetekende brief of op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering, op de hoogte van de motieven van de toezichthoudende overheid om het besluit van de gemeenteoverheid of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waartegen de klacht was ingediend, niet te vernietigen, binnen tien dagen na het nemen van dat besluit of na het verstrijken van de termijn.

Art. 332. De termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State tegen een besluit van de gemeenteoverheid of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt gestuit ten voordele van degene die een klacht indient bij de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht wordt verzonden op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering, vóór het verstrijken van de beroepstermijn en vóór het verstrijken van de termijn om het toezicht uit te oefenen.

De stuiting duurt tot de indiener van de klacht op de hoogte is gebracht van het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven, als die kennisgeving de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State vermeldt. Als de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State niet wordt vermeld, neemt de verjaringstermijn een aanvang vier maanden nadat aan de betrokkene op de hoogte is gebracht van de akte of van de beslissing met individuele strekking.

Art. 333. De toezichthoudende overheid kan de besluiten van de gemeenteoverheid en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die genomen zijn in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben en die niet zijn opgevraagd of vernietigd, niet langer vernietigen vanaf de goedkeuring van de jaarrekeningen overeenkomstig artikel 243 en 243.

Hoofdstuk 3. Dwangtoezicht

Art. 334. §1. De toezichthoudende overheid kan, na een ingebrekestelling, een of meer commissarissen gelasten zich ter plaatse te begeven om de gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen van de gemeenteoverheid en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of om de maatregelen uit te voeren die in rechte zijn voorgeschreven.

De toezichthoudende overheid kan pas optreden na het verstrijken van termijn die bepaald is in de ingebrekestelling.

§2. Als een of meer commissarissen optreden, moeten zij vergoed worden door de personen die verzuimd hebben aan de ingebrekestelling gevolg te geven.

De financieel directeur vordert de kosten in op zicht van een daartoe genomen besluit van de overheid die de dwangprocedure heeft ingesteld, dat geldt als een bevelschrift dat de financieel directeur ambtshalve moet uitvoeren.

Hoofdstuk 4. Eengemeentezones en meergemeentezones, ingesteld door de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus

Art. 335. De bepalingen van hoofdstuk 1 tot en met 3 zijn, met uitzondering van artikel 330, §2 en §3, binnen de grenzen van hun bevoegdheden van toepassing op de eengemeentezones en de meergemeentezones en op de besluiten die door hen worden genomen over de lokale politie, met dien verstande dat " de gemeenteoverheid" wordt gelezen als "de organen en personeelsleden van de meergemeentezones".

Art. 336. §1. Van de besluiten van de politieraad wordt binnen tien dagen nadat ze genomen zijn een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden verzonden aan de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.

De termijn, vermeld in artikel 330, §1, gaat in op de dag die volgt op de verzending aan de toezichthoudende overheid van de lijst, vermeld in het eerste lid. Die termijn wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering, van het besluit van de politieraad. Die termijn gaat opnieuw in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§ 2. Vanaf de dag van de verzending aan de toezichthoudende overheid wordt de lijst, vermeld in paragraaf 1, openbaar gemaakt in de gemeenten die deel uitmaken van de zone, zodat het publiek er op elk moment van kan kennisnemen.

De Vlaamse Regering bepaalt hoelang de lijst, vermeld in het eerste lid, minstens raadpleegbaar moet blijven.

De bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt de agenda van de raadszitting en de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen van de beslissingen die op de lijst zijn vermeld.

§3 Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een periode van dertig dagen, die volgt op de dag van de openbaarmaking van de lijst, vermeld in paragraaf 2.

Art. 337. Als de besluiten en handelingen van de organen van de eengemeentezones en de meergemeentezones, met toepassing van titel II, hoofdstuk V, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, onderworpen zijn aan een specifiek toezicht, kan tegen die organen, hun besluiten en handelingen, geen enkele toezichtmaatregel, als vermeld in hoofdstuk 2 van deze titel, worden genomen op grond van de schending van een bepaling, vervat in of genomen krachtens die wet.

Hoofdstuk 5. Hulpverleningszones, ingesteld met toepassing van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid

Art. 338. De bepalingen van hoofdstuk 1 tot en met 3 van deze titel zijn, met uitzondering van artikel 330, §2 en 3, van dit decreet, binnen de grenzen van hun bevoegdheden van toepassing op de hulpverleningszones, vermeld in de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, en op de besluiten die door hen worden genomen over de voormelde hulpverleningszones, met dien verstande dat "de gemeenteoverheid" wordt gelezen als "de organen en personeelsleden van de hulpverleningszone".

Art. 339. §1. Van de besluiten van de zoneraad wordt binnen tien dagen nadat ze genomen zijn een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden verzonden aan de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.

De termijn, vermeld in artikel 330, §1, gaat in op de dag die volgt op de verzending aan de toezichthoudende overheid van de lijst, vermeld in het eerste lid. Die termijn wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering, van het besluit van de zoneraad. Die termijn gaat opnieuw in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§2. Vanaf de dag van de verzending aan de toezichthoudende overheid wordt de lijst, vermeld in paragraaf 1, in de gemeenten die deel uitmaken van de zone openbaar gemaakt, met een beknopte omschrijving van de besluiten van de zoneraad, zodat het publiek op elk moment ervan kan kennisnemen.

De Vlaamse Regering bepaalt hoe lang de lijst, vermeld in het eerste lid, minstens raadpleegbaar moet blijven.

De bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt de agenda van de raadszitting en de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de beslissingen die op de lijst zijn vermeld.

§3 Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een termijn van dertig dagen, die volgt op de dag van de openbaarmaking van de lijst, vermeld in paragraaf 2.

Art. 340. Als de besluiten en handelingen van de organen van de hulpverleningszones, met toepassing van titel III, hoofdstuk VII van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, onderworpen zijn aan een specifiek toezicht, kan tegen die organen, hun besluiten en handelingen, geen enkele toezichtmaatregel als vermeld in titel 7, hoofdstuk 2, van deze titel, worden genomen op grond van schending van een bepaling, vervat in of genomen krachtens die wet.

Titel 8. Vrijwillige samenvoeging van gemeenten

Hoofdstuk 1. Toepassingsgebied en algemene bepalingen

Art. 341. De Vlaamse Regering kan, onder de voorwaarden die ze bepaalt, van de gemeenten die, met toepassing van artikel 345, over een gezamenlijk voorstel tot samenvoeging hebben beslist en dat voorstel hebben ingediend bij de Vlaamse Regering, schulden overnemen, binnen de grenzen van de Vlaamse begroting.

Onder de schulden vermeld in het eerste lid worden verstaan de financiële schulden tegenover financiële instellingen van zowel de samen te voegen gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die hen bedienen als hun eventuele autonome gemeentebedrijven.

Art. 342. Deze titel is van toepassing op alle gemeenten in het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de gemeenten, vermeld in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 343. In deze titel wordt verstaan onder:
1° eerste bestuursperiode: de periode vanaf 1 januari die volgt op de eerste verkiezing van de nieuwe gemeenteraad tot het einde van het jaar van de daaropvolgende verkiezing;
2° nieuwe gemeente: de gemeente die wordt opgericht bij het samenvoegingsdecreet;
3° nieuw OCMW: het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de nieuwe gemeente bedient;
4° samengevoegde gemeenten: de oorspronkelijke gemeenten, vermeld in het samenvoegingsdecreet;
5° samengevoegde OCMW's: de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die de samengevoegde gemeenten bedienen;
6° samen te voegen gemeenten: de gemeenten die een principiële beslissing tot samenvoeging hebben genomen en die beslissing bij de Vlaamse Regering hebben ingediend;
7° samen te voegen OCMW's: de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die de samen te voegen gemeenten bedienen;
8° samenvoegingsdatum: 1 januari van het jaar dat volgt op de eerste verkiezing van de nieuwe gemeenteraad;
9° samenvoegingsdecreet: het specifieke decreet waarbij de oorspronkelijke gemeenten worden opgeheven en de nieuwe gemeente wordt ingesteld en de grenzen ervan worden bepaald.

Hoofdstuk 2. Samenvoeging van gemeenten

Afdeling 1. Voorwaarden

Art. 344. Een samenvoeging van gemeenten is alleen op een van de volgende wijzen:
1° de samenvoeging van het volledige grondgebied van twee of meer aangrenzende gemeenten tot een nieuwe gemeente zonder wijziging van de buitengrenzen;
2° de samenvoeging van aangrenzende gemeenten tot twee of meer nieuwe gemeenten, die gepaard gaat met de opsplitsing van een of meer van die aangrenzende gemeenten. Het aantal nieuwe gemeenten dat zo ontstaat, moet kleiner zijn dan het aantal oorspronkelijke gemeenten.

De oorspronkelijke gemeenten worden bij samenvoeging opgeheven.

Afdeling 2. Procedure

Onderafdeling 1. Principiële beslissing

Art. 345. De gemeenteraden maken met een gemotiveerde principiële beslissing hun gezamenlijke intentie tot samenvoeging kenbaar aan de Vlaamse Regering. De voormelde beslissing bevat ook de beoogde datum van samenvoeging.

Art. 346. De gemeenteraden wijzen in onderling overleg een van de algemeen directeurs aan die optreedt als algemeen directeur -coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau en die ook de opdrachten uitvoert die hem worden toegewezen in dit decreet. De algemeen directeurs van de andere betrokken gemeenten staan hem daarin bij.

De gemeenteraden wijzen in onderling overleg een van de financieel directeurs of gewestelijke ontvangers aan die optreedt als financieel directeur-coördinator van de

samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau voor de coördinatie van de financiële aspecten van de samenvoeging en die ook de opdrachten uitvoert die hem worden toegewezen in dit decreet. De financieel directeurs van de andere betrokken gemeenten staan hem daarin bij.

Onderafdeling 2. Gezamenlijk voorstel tot samenvoeging

Art. 347. De gemeenteraden beslissen over het gezamenlijke voorstel tot samenvoeging en dienen dat voorstel in bij de Vlaamse Regering uiterlijk op 31 december van het tweede jaar dat voorafgaat aan de samenvoegingsdatum.

Het gezamenlijke voorstel tot samenvoeging bevat ook de kadastrale gegevens waaruit de grenzen van de nieuwe gemeente blijken, het voorstel voor de naam van de nieuwe gemeente en de beoogde samenvoegingsdatum.

Onderafdeling 3. Het samenvoegingsdecreet

Art. 348. De Vlaamse Regering kan het voorstel tot samenvoeging als ontwerp van samenvoegingsdecreet indienen bij het Vlaams Parlement.

Het ontwerp van samenvoegingsdecreet bevat de naam van de samen te voegen gemeenten, de samenvoegingsdatum, de naam en de aanduiding van de grenzen van de nieuwe gemeente en, als de samen te voegen gemeenten niet tot dezelfde provincie behoren, de provincie waartoe de nieuwe gemeente behoort.

Als de samen te voegen gemeenten niet behoren tot hetzelfde provinciedistrict, bevat het samenvoegingsdecreet ook de nodige bepalingen over de aanpassing van de bijlage bij het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Afdeling 3. Lopende zaken

Art. 349. Vanaf het gezamenlijke voorstel tot samenvoeging tot de samenvoegingsdatum of de dag waarop de Vlaamse Regering beslist om geen gevolg te geven aan het voorstel tot samenvoeging of waarop het Vlaams Parlement het ontwerp van samenvoegingsdecreet verwerpt, treedt een periode van lopende zaken in. Tijdens die periode kunnen alleen maar handelingen worden gesteld die betrekking hebben op de lopende zaken. Handelingen die niet tot de lopende zaken behoren worden gesteld na een verplicht overleg tussen de gemeenten.

Bij onenigheid tussen de gemeenteraden wordt het geschil door de Raad van State beslecht. Als er geschillen ontstaan over rechten die voortvloeien uit titels of bezit, worden de gemeenten naar de hoven en rechtbanken verwezen.

Afdeling 4. Algemene principes bij samenvoeging van gemeenten

Art. 350. §1. Alle roerende goederen van de samengevoegde gemeenten worden op de samenvoegingsdatum overgedragen aan de nieuwe gemeente.

De goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met inbegrip van de lasten en de verplichtingen die eigen zijn aan de goederen.

De nieuwe gemeente treedt op de samenvoegingsdatum in de rechten en plichten van de samengevoegde gemeenten voor de roerende goederen die aan haar zijn

overgedragen, met inbegrip van de rechten en plichten die voortvloeien uit de hangende en toekomstige gerechtelijke procedures.

§2. De onroerende goederen van de samengevoegde gemeenten worden op de samenvoegingsdatum overgedragen aan de nieuwe gemeente. De nieuwe gemeente neemt de rechten, plichten en lasten over van de onroerende goederen die aan haar zijn overgedragen.

§3. De nieuwe gemeente neemt op de samenvoegingsdatum de rechten, plichten en lasten over die voortvloeien uit overeenkomsten van de samengevoegde gemeenten.

§4. Elke uitvoering van overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, gegund door een van de samengevoegde gemeenten, wordt voortgezet door de nieuwe gemeente vanaf de samenvoegingsdatum.

§5. In geval van een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, aan de nieuwe gemeente uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke gemeenten, die door hun gemeenteraden wordt bekrachtigd.

Art. 351. Behalve in geval van andersluidende bepalingen in dit decreet blijven in de samengevoegde gemeenten de besluiten, reglementen en verordeningen van toepassing op het grondgebied waarvoor ze zijn uitgevaardigd, tot op de dag dat ze door de bevoegde overheid worden opgeheven.

Afdeling 5. Verkiezing en installatie van de gemeenteraad van de nieuwe gemeente

Art. 352. De eerste verkiezing van de gemeenteraad en, in voorkomend geval, van de districtsraden wordt georganiseerd met toepassing van artikel 218 en 219 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Art. 353. §1. In afwijking van artikel 6, §1:
1° worden de verkozen gemeenteraadsleden, voor de goede orde, door de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346, ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering;
2° vindt de installatievergadering van de gemeenteraad van rechtswege plaats om 20 uur, op de eerste werkdag van januari. Behalve als er een andere afspraak tussen de samengevoegde gemeenten is, vindt de installatievergadering plaats in het gemeentehuis van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346;
3° worden, als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die vervolgens toch geldig is verklaard, de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is;
4° worden, als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens ongeldig is verklaard en er een nieuwe verkiezing moet worden gehouden, de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, bijeengeroepen op de

installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de nieuwe verkiezing definitief is;

5° gebeurt, als de nieuw verkozen raadsleden niet zijn bijeengeroepen overeenkomstig de voormelde bepalingen, de bijeenroeping door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, volgens hun rangorde, waarbij de burgemeester wordt geacht een hogere rang in te nemen dan een schepen.

§2. In afwijking van artikel 6, §2, zit de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, de installatievergadering voor. Hij blijft voorzitter van de gemeenteraad tot een nieuwe voorzitter verkozen is. Als de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346 de installatievergadering niet kan voorzitten, wordt ze voorgezeten door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, in volgorde van hun rang.

In afwijking van het eerste lid, kunnen de samengevoegde gemeenten in onderlinge afspraak een van de andere voorzitters van de gemeenteraden van de samengevoegde gemeenten aanwijzen om de installatievergadering voor te zitten.

§3. In afwijking van artikel 7, §1, derde lid wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

In afwijking van artikel 43, §1, derde lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

In afwijking van artikel 90, §1, vierde lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

In afwijking van artikel 92, tweede lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

§4. Het gemeentehuis van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, doet dienst als gemeentehuis van de nieuwe gemeente zolang de gemeenteraad geen ander gebouw als gemeentehuis heeft gekozen.

§5. In afwijking van artikel 36, §2, eerste lid, 8°, kunnen de kandidaat-gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst zijn verkozen, twee fracties vormen, als aan de algemeen directeur van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, tegen ontvangstbewijs een afschrift van de akte inzake fractievorming overhandigd wordt uiterlijk de eerste werkdag na de dag waarop de voordrachtsakte of de verbeteringsakte bij de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau is ingediend.

Art. 354. In voorkomend geval is voor de installatievergadering van de districtsraad van een nieuw district artikel 119, tweede lid, van toepassing.

Art. 355. In afwijking van artikel 42, §1, bestaat het college van burgemeester en schepenen van een nieuwe gemeente in de eerste bestuursperiode uit ten hoogste de leden, vermeld in artikel 42, §1, en twee extra schepenen.

In afwijking van artikel 42, §1, bestaat het college van burgemeester en schepenen van een nieuwe gemeente tijdens de zes jaar na de eerste bestuursperiode uit ten hoogste de leden, vermeld in artikel 42, §1, en een extra schepen.

Afdeling 6. Bepalingen over het gemeentepersoneel

Onderafdeling 1. Principiële beslissing tot samenvoeging en personeel

Art. 356. Vanaf de datum van de principiële beslissing van de betrokken gemeenteraden om over te gaan tot samenvoeging, vermeld in artikel 345, kunnen de samen te voegen gemeenten beheersovereenkomsten sluiten om voor bepaalde functies een beroep te doen op elkaars personeelsleden.

Als het ambt van algemeen directeur respectievelijk financieel directeur bij een van de samen te voegen gemeenten vacant wordt na de datum van de principiële beslissing van de betrokken gemeenteraden om over te gaan tot samenvoeging, vermeld in artikel 345, kan de gemeenteraad voor de vervulling van dat ambt een van de volgende zaken doen:

1° een beroep doen op een algemeen directeur respectievelijk financieel directeur van een van de andere samen te voegen gemeenten op basis van een beheersovereenkomst;

2° een waarnemend algemeen directeur respectievelijk financieel directeur aanwijzen tot aan de samenvoegingsdatum.

Onderafdeling 2. Personeel na de samenvoegingsdatum

Art. 357. Vanaf de samenvoegingsdatum tot aan de aanstelling van een nieuwe algemeen directeur neemt de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346, eerste lid, het ambt van algemeen directeur van de nieuwe gemeente waar.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan een waarnemingstoelage toekennen. Die toelage is gelijk aan het verschil tussen het salaris dat bij aanstelling in het ambt van algemeen directeur van de nieuwe gemeente ontvangen zou worden en het salaris dat de algemeen-directeur-coördinator in zijn oorspronkelijke gemeente kreeg.

Art. 358. Binnen zes maanden na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente een nieuwe algemeen directeur aan onder de algemeen directeurs van de samengevoegde gemeenten die zich na een oproep kandidaat hebben gesteld.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan voorwaarden voor het ambt van algemeen directeur vaststellen.

De algemeen directeur van de nieuwe gemeente wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en, in voorkomend geval, van de toetsing aan de voorwaarden.

De gewezen algemeen directeur, die als algemeen directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met de verworven geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal overeenkomstig de reglementaire bepalingen ter zake.

Art. 359. Als er na de oproep geen kandidaten zijn voor het ambt van algemeen directeur of, in voorkomend geval, als geen enkele kandidaat aan de gestelde voorwaarden voldoet, kan de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het ambt van algemeen directeur van de nieuwe gemeente vervullen door aanwerving en/of bevordering.

Art. 360. Vanaf de samenvoegingsdatum tot aan de aanstelling van een nieuwe financieel directeur neemt de financieel directeur-coördinator, vermeld in artikel 346, tweede lid, het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente waar.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan een waarnemingstoelage toekennen. Die toelage is gelijk aan het verschil tussen het salaris dat bij aanstelling in het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente ontvangen zou worden en het salaris dat de financieel directeur-coördinator in zijn oorspronkelijke gemeente kreeg.

Art. 361. Binnen zes maanden na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente een nieuwe financieel directeur aan onder de financieel directeurs van de samengevoegde gemeenten die zich na een oproep kandidaat hebben gesteld.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan voorwaarden voor het ambt van financieel directeur vaststellen.

De nieuwe financieel directeur wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en, in voorkomend geval, van de toetsing aan de voorwaarden.

De gewezen financieel directeur van de gemeente, die als financieel directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met de verworven geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal overeenkomstig de reglementaire bepalingen ter zake.

Art. 362. Als er na de oproep geen kandidaatstellingen zijn voor het ambt van financieel directeur of, in voorkomend geval, als geen enkele kandidaat aan de gestelde voorwaarden voldoet, kan de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente vervullen door aanwerving en/of bevordering.

Art. 363. Op de samenvoegingsdatum wordt het voltallige personeel van de samengevoegde gemeenten, ongeacht de aard van het dienstverband, van rechtswege overgedragen aan de nieuwe gemeente.

In geval van een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht van personeel aan de nieuwe gemeenten uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke gemeenten, die door hun gemeenteraden wordt bekrachtigd.

Art. 364. De personeelsleden behouden na de overdracht aan de nieuwe gemeente de aard van het dienstverband, hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, hun prestatieregeling en hun salarisschaal.

Art. 365. De personeelsleden blijven onderworpen aan de rechtspositieregeling die op hen van toepassing was in de oorspronkelijke gemeente tot aan de inwerkingtreding van de rechtspositieregeling van de nieuwe gemeente, vermeld in artikel 367, tweede lid.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente bepaalt een tussentijdse rechtspositieregeling, die van toepassing is op de nieuw aan te stellen personeelsleden van de nieuwe gemeente vanaf de samenvoegingsdatum en die geldt tot aan de inwerkingtreding van de rechtspositieregeling van de nieuwe gemeente, vermeld in artikel 367, tweede lid.

Art. 366. Voor de leden van het gesubsidieerd onderwijspersoneel van de gemeentelijke onderwijsinstellingen van de samengevoegde gemeenten gelden bij samenvoegingen van gemeenten de bepalingen van titel II, hoofdstuk X van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991.

Art. 367. Binnen een jaar na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het organogram vast overeenkomstig artikel 161.

Binnen een jaar na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente voor het geheel van het personeel van de nieuwe gemeente een nieuwe rechtspositieregeling vast in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen ter zake.

Afdeling 7. Bepalingen over de beleids- en beheerscyclus en fiscaliteit

Art. 368. De bepalingen, vermeld in titel 4, zijn vanaf de samenvoegingsdatum van toepassing op de nieuwe gemeente.

In afwijking van artikel 260, tweede lid, is de beleidsevaluatie in die jaarrekeningen van de samengevoegde gemeenten over het boekjaar dat voorafgaat aan dat van de samenvoegingsdatum facultatief.

In afwijking van het eerste lid, is artikel 265 niet van toepassing gedurende het eerste kwartaal van de eerste bestuursperiode.

In afwijking van het eerste lid kunnen de nieuwe gemeente en het nieuwe OCMW ervoor kiezen om een eenjarig meerjarenplan vast te stellen voor het eerste jaar van die eerste bestuursperiode. Ze doen dat dan in het eerste kwartaal van de eerste bestuursperiode. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255.

Art. 369. Alle reglementen over de gemeentelijke belastingen of retributies, goedgekeurd door de gemeenteraden van de samengevoegde gemeenten, behouden hun rechtskracht voor het grondgebied van de samengevoegde gemeenten waarvoor de respectievelijke reglementen zijn goedgekeurd, tot op de dag dat ze door de gemeenteraad van de nieuwe gemeente worden opgeheven. In elk geval worden die reglementen van rechtswege opgeheven een jaar na de samenvoegingsdatum.

Alle besluiten van de colleges van burgemeester en schepenen over retributies, goedgekeurd ter uitvoering van een delegatiebesluit van de gemeenteraden van de samengevoegde gemeenten, behouden hun rechtskracht voor het grondgebied van de samengevoegde gemeenten waarvoor de respectieve besluiten zijn goedgekeurd, tot op de dag dat ze door het college van burgemeester en schepenen van de nieuwe gemeente

worden opgeheven. In elk geval worden die besluiten van rechtswege opgeheven een jaar na de samenvoegingsdatum.

Art. 370. Voor de toepassing van de reglementen over de provinciebelastingen wordt de nieuwe gemeente, in haar nieuwe grenzen, geacht te bestaan vanaf de samenvoegingsdatum.

Hoofdstuk 3. Samenvoeging van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 371. De samenvoeging van gemeenten heeft van rechtswege bij elke nieuwe gemeente de oprichting van een nieuw OCMW tot gevolg

De OCMW's van de samengevoegde gemeenten worden opgeheven op de samenvoegingsdatum.

Art. 372. De algemeen directeur die met toepassing van artikel 346, eerste lid aangewezen is als coördinator, treedt van rechtswege op als coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau van de betrokken OCMW's en en voert de opdrachten uit die hem worden toegewezen in dit decreet.

De financieel directeur of de gewestelijke ontvanger die met toepassing van artikel 346, tweede lid aangewezen is als coördinator, treedt van rechtswege op als financieel directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau voor de coördinatie van de financiële aspecten van de samenvoeging van de betrokken OCMW's en voert de opdrachten uit die hem worden toegewezen in dit decreet.

Art. 373. Artikel 349 is van toepassing op de samengevoegde OCMW's, met dien verstande dat "gemeenteraden" wordt gelezen als "raden voor maatschappelijk welzijn" en "gemeenten" wordt gelezen als "OCMW's".

Art. 374. Artikel 350 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW", "de samengevoegde gemeenten" wordt gelezen als "de samengevoegde OCMW's" en "de gemeenteraden" wordt gelezen als "de raden voor maatschappelijk welzijn".

Art. 375. Artikel 351 is van toepassing op de samengevoegde OCMW's, met dien verstande dat "gemeenten" wordt gelezen als "OCMW's".

Afdeling 2. Bepalingen over het OCMW-personeel

Onderafdeling 1. Principiële beslissing tot samenvoeging en personeel

Art. 376. Artikel 356, eerste lid, is van toepassing op de samen te voegen OCMW's met dien verstande dat "gemeenten" wordt gelezen als "OCMW's".

Onderafdeling 2. Personeel na de samenvoegingsdatum

Art. 377. Artikel 357, eerste lid is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat de waarnemend algemeen directeur van de nieuwe gemeente het nieuwe OCMW bedient.

Art. 378. Artikel 360, eerste lid is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat de waarnemend financieel directeur van de nieuwe gemeente het nieuwe OCMW bedient.

Art. 379. Op de samenvoegingsdatum wordt het voltallige personeel van de samengevoegde OCMW's, ongeacht de aard van het dienstverband, van rechtswege overgedragen aan het nieuwe OCMW.

Bij een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht van personeel aan het nieuwe OCMW uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke OCMW's, die door hun raden voor maatschappelijk welzijn wordt bekrachtigd.

Art. 380. Artikel 364 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW".

Art. 381. Artikel 365, eerste lid is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "OCMW" en "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW".

Art. 382. Artikel 367, eerste lid is van toepassing op het nieuwe OCMW.

Afdeling 3. Bepalingen over de beleids- en beheerscyclus en fiscaliteit

Art. 383. Artikel 368 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat in het eerste lid "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW" en in het tweede lid "de samengevoegde gemeenten" wordt gelezen als "de samengevoegde OCMW's".

Hoofdstuk 4. Diverse bepalingen

Art. 384. Een gewezen algemeen directeur van een samengevoegde gemeente, die niet als algemeen directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit aangesteld hetzij als adjunct-algemeen directeur bij de gemeente, hetzij in een passende functie van niveau A in de nieuwe gemeente.

De gewezen algemeen directeur wordt ingeschaald in de salarisschaal die verbonden is aan de passende functie. Hij behoudt de salarisschaal die hij genoot als algemeen directeur in zijn oorspronkelijke gemeente, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou genieten na de inschaling.

Art. 385. Een gewezen financieel directeur van een samengevoegde gemeente, die niet als financieel directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit aangesteld in een passende functie van niveau A in de nieuwe gemeente.

De gewezen financieel directeur wordt ingeschaald in de salarisschaal die verbonden is aan de passende functie. Hij behoudt de salarisschaal die hij kreeg als financieel directeur in zijn oorspronkelijke gemeente, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou krijgen na de inschaling.

Art. 386. De gemeenteraad, stelt zo nodig overgangsbepalingen vast waarbij personeelsleden die in dienst zijn op persoonlijke titel hun bestaande regeling behouden,

zolang die gunstiger is dan de overeenstemmende regeling in de nieuwe rechtspositieregeling.

Titel 9. Samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering

Art. 387. §1. Als een gemeente of een gedeelte van een gemeente met een andere gemeente op initiatief van de Vlaamse Regering samengevoegd wordt, worden de gemeenschappelijke belangen in onderlinge overeenstemming geregeld door de gemeenteraden in kwestie.

Bij onenigheid tussen de gemeenteraden wordt het geschil door de Raad van State beslecht.

Als er geschillen ontstaan over rechten die voortvloeien uit titels of bezit, worden de gemeenten naar de hoven en rechtbanken verwezen.

§2. Als de toevoeging van een gemeente of van een gedeelte van een gemeente tot gevolg heeft dat het aantal raadsleden moet worden vermeerderd in de gemeente waarmee ze wordt verenigd, dan gelast de Vlaamse Regering dat de kiezers uit de samengevoegde gemeente worden bijeengeroepen. De eerste verkiezing van de gemeenteraad en, in voorkomend geval, van de districtsraden wordt georganiseerd met toepassing van artikel 218 en 219 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

§3. Dit artikel is niet van toepassing op de gemeenten, vermeld in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Deel 3. Deelname in rechtspersonen en samenwerking

Titel 1. Deelname van de gemeente in rechtspersonen

Art. 388. §1. Met behoud van de toepassing van titel 3, kunnen de gemeenten verenigingen, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen als die verenigingen, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk niet belast worden met de verwezenlijking van welbepaalde taken van gemeentelijk belang.

Onder dezelfde voorwaarden kunnen de gemeenten een andere vennootschap als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen als die vennootschap uitsluitend de realisatie van lokale pps-projecten als vermeld in het decreet van 18 juli 20013 betreffende publiek-private samenwerking, als doelstelling heeft.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 185 mag deze oprichting, deelname of vertegenwoordiging, vermeld in paragraaf 1, niet gepaard gaan met de overdracht van gemeentelijke infrastructuur, noch met de overdracht of terbeschikkingstelling van personeel.

§3. Gemeenten mogen niet rechtstreeks of onrechtstreeks rechtspersonen die niet belast zijn met welbepaalde taken van gemeentelijk belang oprichten , erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen, tenzij die rechtspersonen voldoen aan de voorschriften, vermeld in deze titel, of er voor die oprichting, deelname of vertegenwoordiging een andere decretale of wettelijke rechtsgrond bestaat.

Titel 2. Overeenkomsten tussen gemeenten

Art. 389. Met behoud van de toepassing van titel 3, kunnen de gemeenten onderling overeenkomsten sluiten.

Titel 3. De intergemeentelijke samenwerking

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 390. Deze titel is van toepassing op:
1° de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan het gehele ambtsgebied binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest valt;
2° de samenwerkingsverbanden die krachtens het samenwerkingsakkoord van 13 februari 2014 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestgrensoverschrijdende intercommunales onder het recht van het Vlaamse Gewest ressorteren.

Art. 391. Met het oog op de gemeenschappelijke behartiging van doelstellingen van gemeentelijk belang kunnen twee of meer gemeenten, onder de voorwaarden, vermeld in deze titel, samenwerkingsverbanden tot stand brengen met of zonder rechtspersoonlijkheid, met of zonder beheersoverdracht.

De gemeenteraad of een gemeenteraadscommissie waakt over de afstemming van het beleid van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden op het gemeentelijk beleid.

Art. 392. Overeenkomstig de ter zake geldende conventies en internationale overeenkomsten, kunnen de gemeenten en de door hen krachtens deze titel gevormde samenwerkingsverbanden deelnemen in rechtspersonen van publiek recht die ingevolge die deelneming de staatsgrenzen overschrijden, ongeacht het rechtsstelsel waaraan die rechtspersonen onderworpen zijn.

Art. 393. Voor de berekening van alle termijnen, vermeld in deze titel, vormt de dag die volgt op die van de ontvangst van het document de aanvangsdatum, behalve in geval van andersluidende bepalingen.

Hoofdstuk 2. Samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid

Art. 394. Twee of meer gemeenten kunnen een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid vormen om, zonder beheersoverdracht, een welbepaald project van gemeentelijk belang te verwezenlijken.

Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale bepalingen kunnen andere rechtspersonen van publiek recht en privaat recht deelnemen aan de samenwerkingsverbanden, vermeld in het eerste lid.

De samenwerkingsverbanden, vermeld in het eerste lid, heten interlokale verenigingen en ze voegen die term altijd toe aan hun naam.

Als in een samenwerkingsverband, als vermeld in het eerste lid, andere overheden dan gemeenten deelnemen dan mag het zich, in afwijking van het derde lid, ook interbestuurlijk samenwerkingsverband noemen.

Art. 395. Het samenwerkingsverband is gegrond op een overeenkomst met statutaire draagkracht die bepalingen bevat over de duur en de eventuele verlenging, de opzegmogelijkheid, de eventuele inbreng van de deelnemers en de wijze waarop die inbreng wordt beheerd, de interne organisatie, de wederzijdse rechten en verplichtingen en de financiële repercussies, de informatieverstrekking aan de deelnemers en de jaarlijkse evaluatie door de gemeenteraden, de opmaak van de rekeningen en de bestemming van het resultaat, de financiële controle, de vereffening.

Art. 396. De overeenkomst, vermeld in artikel 395, kan bepalen dat een van de deelnemende gemeenten aangesteld wordt als beherende gemeente waar de zetel gevestigd wordt en die de interlokale vereniging vertegenwoordigt. De beherende gemeente kan eigen personeel inzetten ten behoeve van het samenwerkingsverband overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in die overeenkomst en onder voorbehoud dat de rechten van het personeel geëerbiedigd worden.

Art. 397. §1. Een beheerscomité dat samengesteld is uit één afgevaardigde van elke deelnemer, overlegt over de wijze waarop de overeenkomst, vermeld in artikel 395, wordt uitgevoerd.

Alleen natuurlijke personen kunnen afgevaardigde zijn van een deelnemer.

De afgevaardigden voor de deelnemende gemeenten worden aangewezen onder de gemeenteraadsleden, de burgemeester en de schepenen.

§2. Het beheerscomité formuleert waar nodig adviezen ten behoeve van de beherende gemeente, stelt de rekeningen van de interlokale vereniging vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de raden van de deelnemende gemeenten, waarvan de gewone meerderheid de goedkeuring verleent.

§3. Het beheerscomité legt de organisatie van zijn werkzaamheden vast in een huishoudelijk reglement dat bij de overeenkomst gevoegd wordt zonder dat het er deel van uitmaakt.

§4. Uitgezonderd de personen die het ambt van burgemeester of schepen waarnemen, kunnen de leden van het beheerscomité per bijgewoonde vergadering presentiegeld ontvangen dat gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

Hoofdstuk 3. Samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid

Afdeling 1. Principes

Art. 398. §1. Twee of meer gemeenten kunnen een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid tot stand brengen om doelstellingen te verwezenlijken die behoren tot een of meer beleidsdomeinen.

Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale bepalingen kunnen, naast gemeenten, aan het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid uitsluitend autonome gemeentebedrijven, openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de publiekrechtelijke verenigingen ervan, andere samenwerkingsverbanden, gevormd krachtens deze titel, politiezones en hulpverleningszones deelnemen.

De zetel van het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid is altijd gevestigd op het grondgebied van een deelnemende gemeente in een gebouw dat toebehoort aan het samenwerkingsverband zelf of aan een deelnemende gemeente.

§2. Privaatrechtelijke rechtspersonen kunnen in de volgende gevallen deelnemen aan een samenwerkingsverband, als vermeld in paragraaf 1:
1° het betreft een samenwerkingsverband met als enige doelstelling het realiseren van de opdrachten, vermeld in artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en de deelnemende privaatrechtelijke persoon is niet actief als energieleverancier of energieproducent als vermeld in artikel 1.1.3, 78° en 102° van het voormelde decreet;
2° het betreft een samenwerkingsverband met als enige doelstelling het realiseren van de opdrachten, vermeld in artikel 26, eerste lid, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringen en afvalstoffen.

Art. 399. Het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid is een publiekrechtelijke rechtspersoon met een rechtsvorm waarvan de kenmerken vastgesteld zijn krachtens de bepalingen van deze titel.

Ongeacht de doelstellingen van het samenwerkingsverband hebben zijn verbintenissen geen handelskarakter.

Voor alles wat niet uitdrukkelijk geregeld is in deze titel, zijn op het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen van toepassing die gelden voor de vennootschapsvorm van de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid.

Art. 400. §1. De gemeenten beslissen over de beheersoverdracht overeenkomstig de statuten van het samenwerkingsverband.

In het eerste lid wordt verstaan onder beheersoverdracht: het toevertrouwen door de deelnemende gemeenten aan het samenwerkingsverband van de uitvoering van door hen genomen beslissingen in het kader van zijn doelstellingen, in die zin dat de deelnemende gemeenten zich het recht ontzeggen zelfstandig of samen met derden dezelfde opdracht uit te voeren.

§2. Een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid kan bestaan in de volgende vier vormen:
1° projectvereniging: een samenwerkingsverband zonder beheersoverdracht dat tot doel heeft een duidelijk omschreven project te plannen, uit te voeren en te controleren;
2° dienstverlenende vereniging: een samenwerkingsverband zonder beheersoverdracht dat tot doel heeft een duidelijk omschreven ondersteunende dienst te verlenen aan de deelnemende gemeenten, eventueel voor verschillende beleidsdomeinen;
3° opdrachthoudende vereniging: een samenwerkingsverband met beheersoverdracht waaraan de deelnemende gemeenten de uitvoering van een of meer duidelijk omschreven bevoegdheden met betrekking tot een of meer beleidsdomeinen toevertrouwen;
4° opdrachthoudende vereniging met private deelname: een opdrachthoudende vereniging waarin privaatrechtelijke personen kunnen deelnemen overeenkomstig artikel 398, §2.

§3. Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale bepalingen kan een opdrachthoudende vereniging met private deelname niet deelnemen aan de overige verenigingen, vermeld in paragraaf 2.

§4. In wat volgt in deze titel wordt met het begrip opdrachthoudende vereniging zowel de opdrachthoudende vereniging als de opdrachthoudende vereniging met private deelname bedoeld, tenzij anders bepaald.

Art. 401. Artikel 275 is van toepassing op het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid, vermeld in artikel 398, met dien verstande dat "de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm" wordt gelezen als "het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid".

Art. 402. Artikel 299 is van toepassing op het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid met dien verstande dat:
1° "over de aangestelde en waarnemende algemeen directeur en de aangestelde en waarnemende financieel directeur van het lokaal bestuur en over de leidend ambtenaar van het autonoom gemeentebedrijf" wordt gelezen als "over de leidend ambtenaar van het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid";
2° "autonoom gemeentebedrijf" wordt gelezen als "intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid".

Afdeling 2. Projectvereniging

Art. 403. De projectvereniging wordt opgericht voor een periode van ten hoogste zes jaar op grond van gemeenteraadsbeslissingen die daarover genomen zijn binnen een tijdsbestek van twee maanden.

Tijdens de duur die is vastgesteld bij de oprichting van een projectvereniging, is geen uittreding mogelijk.

De projectvereniging kan opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die telkens niet langer mag zijn dan zes jaar, overeenkomstig de beslissingen die de deelnemende gemeenten ten gunste van de verlenging hebben genomen beslissingen voor het verstrijken van de termijn. Bij gebrek aan instemming van alle betrokken gemeenten of bij het uitblijven van een of meer beslissingen, wordt de projectvereniging ontbonden. De statuten bepalen de wijze van vereffening.

Projectverenigingen kunnen niet worden opgericht in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd.

In afwijking van het tweede lid kan een samengevoegde gemeente waarin dezelfde activiteit van gemeentelijk belang, als vermeld in artikel 391, aan verschillende projectverenigingen is toevertrouwd, beslissen om die activiteit, voor haar gehele grondgebied, toe te vertrouwen aan een daarvan, op voorwaarde dat een gewone meerderheid van de andere deelnemende gemeenten daarmee instemt. De gemeente die uittreedt, vergoedt de schade die haar uittreding berokkent aan de projectvereniging en aan de andere vennoten.

Art. 404. De projectvereniging wordt opgericht bij akte, verleden voor de burgemeester van de gemeente waar de zetel gevestigd wordt. Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen over de inbreng van onroerende goederen verkrijgt de oprichtingsakte geldigheid op de datum van de dagtekening ervan door de ondertekening van alle gemeenten en andere rechtspersonen die deelnemen aan de oprichting ervan.

De oprichtingsakte omvat de statuten en wordt binnen een termijn van dertig dagen na de dagtekening ervan ter informatie aan de toezichthoudende overheid voorgelegd. De oprichtingsakte wordt integraal bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad en wordt terzelfder tijd ter inzage van eenieder neergelegd in de zetel van de projectvereniging.

Art. 405. De wijzigingen in de statuten en de aanvaarding van toetreding behoeven de instemming van de deelnemende gemeenten, overeenkomstig de procedure die in de statuten is bepaald.

Art. 406. §1. De projectvereniging beschikt uitsluitend over een raad van bestuur.

Alleen natuurlijke personen kunnen lid zijn van de raad van bestuur.

De deelnemers benoemen de leden van de raad van bestuur rechtstreeks. Elke deelnemer heeft slechts één afgevaardigde in de raad van bestuur, naast de afgevaardigde met raadgevende stem, vermeld in paragraaf 3.

Voor de gemeenten kunnen uitsluitend gemeenteraadsleden, burgemeesters of schepenen het mandaat als lid van de raad van bestuur vervullen.

Het voorzitterschap van de raad van bestuur wordt altijd toevertrouwd aan een bestuurder die een gemeente aangewezen heeft.

§2. De raad van bestuur, waarin alle deelnemende gemeenten vertegenwoordigd zijn en waarin iedere bestuurder beschikt over één stem, heeft uitsluitend de bevoegdheid om beslissingen te nemen die hem expliciet door de deelnemers zijn opgedragen. De raad van bestuur is in elk geval bevoegd voor het personeelsbeleid. De raad van bestuur kan het dagelijks personeelsbeheer, de bevoegdheid voor het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel toevertrouwen aan het personeelslid dat aan het hoofd staat van het personeel van de projectvereniging.

§3. Iedere gemeente wijst een afgevaardigde aan die deelneemt aan de vergaderingen van de raad van bestuur als lid met raadgevende stem. Die afgevaardigden zijn altijd raadsleden in de betrokken gemeenten, verkozen op een lijst waarvan geen enkele verkozene deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen of aangesteld is als voorzitter van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

§4. De werkingsmodaliteiten van de raad van bestuur worden vastgesteld in een bij de statuten gevoegd huishoudelijk reglement dat gewijzigd kan worden bij eenvoudige beslissing van de raad van bestuur. De afgevaardigden, vermeld in paragraaf 3, tellen niet mee voor de berekening van een eventueel aanwezigheidsquorum.

§5. De controle op de financiële toestand wordt toevertrouwd aan een accountant die benoemd is door de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt de jaarrekeningen vast en legt ze, samen met een activiteitenverslag en het verslag van de accountant, voor aan de deelnemers die hun goedkeuring verlenen overeenkomstig de procedure bepaald in de statuten.

§6. Elke projectvereniging rapporteert aan de Vlaamse Regering over haar werking. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud, de periodiciteit en de wijze van rapportering. De rapportering heeft niet tot gevolg dat een termijn om toezicht uit te oefenen als vermeld in hoofdstuk 4, een aanvang neemt.

Art. 407. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen die van toepassing zijn op de bestuurders, bestaat er onverenigbaarheid tussen hun mandaat en de ambten, de functies of de mandaten, vermeld in artikel 438.

De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van de projectvereniging. Ze zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de taak die aan hen opgedragen is en ze zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen bij de normale uitoefening van hun bestuur.

Artikel 441 is van toepassing op de bestuurders.

Art. 408. De vergaderingen van de raad van bestuur zijn niet openbaar. De gedetailleerde notulen, waarbij het stemgedrag van de individuele leden en alle documenten waar in de notulen naar verwezen wordt, gevoegd zijn, liggen ter inzage van de gemeenteraadsleden op het secretariaat van de aangesloten gemeenten, met behoud van de decretale bepalingen over de openbaarheid van bestuur.

Op verzoek van een raadslid vraagt het deelnemende bestuur aan de vereniging om de notulen en alle stukken waarnaar in de notulen wordt verwezen, elektronisch ter beschikking te stellen. De vereniging stelt de gevraagde stukken elektronisch ter beschikking aan het deelnemende bestuur en het deelnemende bestuur bezorgt ze aan het raadslid.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de raadsleden wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 409. De duur en de wijze van beëindiging van het mandaat van bestuurder worden statutair bepaald. Alle bestuurders zijn van rechtswege ontslagnemend bij verlies van hun openbaar mandaat, uitgezonderd in geval van de algehele vernieuwing van de gemeenteraden. In dat geval wijzen de deelnemende gemeenten in de loop van de maand januari die volgt op het jaar van de verkiezingen tot algehele vernieuwing van de gemeenteraden, de nieuwe bestuurders aan. Zij treden aan op 1 februari daaropvolgend. Eventueel worden nog bestuurders door de andere deelnemers aangewezen in de loop van de maand die volgt op de installatie van hun eigen raden.

Art. 410. Om geldig te beraadslagen en te beslissen is een aanwezigheidsquorum vastgesteld op de gewone meerderheid van het aantal bestuurders, zowel in het geheel als in de groep van de bestuurders die de gemeenten hebben aangewezen. Van dat aanwezigheidsquorum kan statutair worden afgeweken voor een tweede vergadering die volgt op een onvoldoende samengestelde eerdere vergadering, en op voorwaarde dat het gaat om punten die voor de tweede keer op de agenda voorkomen.

Deze bepaling geldt niet voor de voorstellen tot statutenwijziging en aanvaarding van toetredingen.

De meerderheid die vereist is voor de beslissingen is altijd de gewone meerderheid die bereikt moet worden, zowel in het geheel als in de groep van de bestuurders die de gemeenten benoemd hebben.

Art. 411. De leden van de raad van bestuur kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

Art. 412. Het is niet verplicht om een maatschappelijk kapitaal te vormen.

Als dat wel statutair is vastgelegd, wordt het vast kapitaal bij de oprichting door de deelnemers volledig in speciën volgestort.

Het kapitaal wordt niet geïndexeerd en wordt vertegenwoordigd door aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

Immateriële inbrengen ter vertegenwoordiging van vermogensbestanddelen die niet naar economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd, en inbrengen in natura, worden gewaardeerd op grond van een verslag van de accountant en worden vertegenwoordigd door respectievelijk winstbewijzen en aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

De deelnemers kunnen uitsluitend worden vergoed voor hun inbreng en zijn alleen aansprakelijk voor hun inbreng.

Bij de statuten wordt een register gevoegd waarop iedere deelnemer is vermeld met aanduiding van de aandelen en winstbewijzen die aan hem zijn toegekend.

Art. 413. De boekhouding wordt gevoerd overeenkomstig de wetgeving op de boekhouding van de ondernemingen en met naleving van de richtlijnen die de overheid uitvaardigt voor de boekhoudkundige verrichtingen.

De jaarrekeningen worden, nadat ze goedgekeurd zijn overeenkomstig de procedure, vermeld in de statuten, door de raad van bestuur neergelegd bij Nationale Bank van België.

Een projectvereniging kan er ook voor kiezen om de regels van de beleids- en beheerscyclus toe te passen, zoals die gelden voor de autonome gemeentebedrijven. In dat geval zijn het eerste en tweede lid niet van toepassing op die projectvereniging, maar bezorgt ze haar jaarrekening en de digitale rapportering van de gegevens ervan aan de Vlaamse overheid. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van dit lid.

Art. 414. De projectvereniging kan gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening tot onteigening over te gaan.

Afdeling 3. Dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen

Onderafdeling 1. Voorbereidende fase

Art. 415. De gemeenten die de oprichting van een dienstverlenende of een opdrachthoudende vereniging overwegen, beslissen via hun gemeenteraad vooraf een overlegorgaan op te richten om de samenwerkingsmogelijkheden en -voorwaarden te bestuderen voor een of meer welbepaalde beleidsdomeinen. Terzelfder tijd wijzen ze een lid van het college van burgemeester en schepenen aan die zitting zal hebben in het overlegorgaan en leggen ze eventueel een begrotingskrediet vast om de voorbereidende fase te financieren.

Uitsluitend gemeenten maken deel uit van het overlegorgaan. Dat overlegorgaan bezit geen rechtspersoonlijkheid en kan geen verbintenissen aangaan ten laste van de op te richten dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen een waarnemer die is aangewezen door hun raden, de vergaderingen van het overlegorgaan laten bijwonen, als de doelstelling ook tot hun belangensfeer behoort.

Art. 416. Het overlegorgaan, vermeld in artikel 415, organiseert autonoom zijn werkzaamheden.

Onder voorbehoud van artikel 421 beschikt dat overlegorgaan over een periode van maximaal één jaar, die ingaat op zijn installatievergadering, om zijn studieopdracht te vervullen.

Als het resultaat van de studieopdracht positief is ten opzichte van de mogelijke oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, stelt dat overlegorgaan aan de deelnemende gemeenten een bundel ter beschikking waarin de volgende documenten opgenomen zijn:

1° een grondige motiveringsnota;

2° een bestuursplan met een omschrijving van de maatschappelijke opdrachten en de daaraan verbonden wijze van dienstverlening, en met een beschrijving van de bestuurlijke organisatie van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging;

3° een ondernemingsplan voor een periode van zes jaar, met een omschrijving van de bedrijfsopdrachten, de financiële structuur en de in te zetten middelen, en de controlemogelijkheden op de uitvoering;

4° een ontwerp van de statuten.

De documenten, vermeld in het derde lid, vormen de basis van de uitwerking van het samenwerkingsconcept.

Art. 417. De gemeenten zijn niet gebonden door hun deelneming in het overlegorgaan, vermeld in artikel 415. Ze spreken zich uit over de documenten die hun worden voorgelegd. Ofwel beslissen ze af te zien van deelneming in de eventuele oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, ofwel gaan ze akkoord met het voorstel, al of niet op voorwaarde dat wijzigingen in dat voorstel worden aangebracht.

De beslissingen van de gemeenten worden voorgelegd aan dat overlegorgaan, dat daarover in consensus beslist. De vertegenwoordigers van de afhakende gemeenten nemen niet deel aan die besluitvorming.

Het definitieve voorstel wordt aan de overblijvende gemeenten voorgelegd. De gemeenten kunnen het voorstel alleen goedkeuren of afkeuren.

De gemeenteraadsbeslissingen houdende de oprichting van een overlegorgaan als vermeld in artikel 415, en betreffende de voorstellen van dat overlegorgaan worden ter informatie meegedeeld aan de toezichthoudende overheid.

Onderafdeling 2. Oprichting, toetreding, duur, verlenging, ontbinding

Art. 418. De gemeenten die overeenkomstig artikel 417 hun instemming hebben betuigd met het definitieve voorstel van het overlegorgaan, vermeld in artikel 415, kunnen, zonder daartoe verplicht te zijn, uiterlijk binnen drie maanden die volgen op de laatste beslissing tot goedkeuring, en onder voorbehoud van artikel 421, een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging oprichten.

Het oprichtingsdossier omvat alle gemeenteraadsbeslissingen die voor de oprichting, vermeld in het eerste lid, worden genomen, alsook de bijbehorende documenten waaronder het bestuursplan en het ondernemingsplan. Het oprichtingsdossier wordt bij de oprichtingsakte gevoegd.

Art. 419. Als, naast gemeenten, aan de oprichting van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt deelgenomen door een of meer besturen als vermeld in artikel 398, omvat het oprichtingsdossier de beslissing van het orgaan dat daartoe bevoegd is. Voor een deelnemende dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is dat altijd de algemene vergadering. Voor een deelnemende projectvereniging is dat de raad van bestuur. Voor een deelnemend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is dat de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 420. De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt opgericht bij akte, verleden voor de burgemeester van de gemeente waar de zetel gevestigd wordt. Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen over de inbreng van onroerende goederen, en het administratief goedkeuringstoezicht, verkrijgt de oprichtingsakte geldigheid op de datum van de dagtekening ervan door de ondertekening door de vertegenwoordigers van alle gemeenten en andere rechtspersonen die aan de oprichting deelnemen.

Door de oprichting, vermeld in het eerste lid, wordt het overlegorgaan, vermeld in artikel 415, ambtshalve ontbonden.

De oprichtingsakte omvat de statuten en alle eventuele bijlagen en wordt binnen een termijn van dertig dagen na de dagtekening ervan aan de toezichthoudende overheid voorgelegd. Ze wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen een termijn van zestig dagen die ingaat de dag na de verzending van de oprichtingsakte naar de toezichthoudende overheid. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen en verstuurd aan alle betrokken gemeenteoverheden, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

De goedgekeurde oprichtingsakte wordt integraal bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad en wordt, samen met het volledige oprichtingsdossier, ter inzage van eenieder gelijktijdig neergelegd in de zetel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging en bij de toezichthoudende overheid. Afschriften van de oprichtingsakte liggen ter inzage op de secretarie in de gemeentehuizen van alle deelnemende gemeenten.

Art. 421. De dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen kunnen niet worden opgericht in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de

gemeenteraden worden georganiseerd. De oprichting vindt in voorkomend geval plaats in de loop van de zes daaropvolgende maanden en het overlegorgaan, vermeld in artikel 415, blijft zolang in functie. De leden van dat overlegorgaan verliezen van rechtswege hun mandaat en hun vervangers worden aangewezen op de eerste raadszitting die volgt op de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad.

Art. 422. De toetreding van een gemeente of de uitbreiding van haar aansluiting bij een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is afhankelijk van een beslissing van de gemeenteraad die daarvoor wordt genomen op basis van een onderzoek, in voorkomend geval op basis van een vergelijkend onderzoek als er zich verschillende beheersvormen reëel aanbieden.

De toetredingsbeslissing van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt genomen door de algemene vergadering. De toetredingsbeslissing van een projectvereniging wordt genomen door de raad van bestuur.

Alle toetredingen worden aanvaard door de algemene vergadering van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 423. De verbodsbepaling, vermeld in artikel 421, over de periode van oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging geldt voor iedere toetredingsbeslissing op grond van het voorgaande artikel.

Aan een toetreding of uitbreiding van aansluiting kan geen terugwerkende kracht worden verleend.

Art. 424. Tijdens de bij de oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging vastgestelde duur die, onder voorbehoud van artikel 426, niet meer mag bedragen dan achttien jaar, is geen uittreding mogelijk.

Binnen de opdrachthoudende verenigingen, die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, zijn aangewezen als distributienetbeheerder is uittreding ten gevolge van een gebiedsuitwisseling evenwel mogelijk als de gemeente en de betrokken opdrachthoudende verenigingen daarmee instemmen en afspraken hebben over de modaliteiten voor de uitvoering ervan.

Een deelnemer kan door de algemene vergadering worden uitgesloten op de wijze die is bepaald in de statuten wegens behoorlijk vastgestelde niet-naleving van de verbintenissen ten opzichte van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

In afwijking van het eerste lid kan een samengevoegde gemeente waarin dezelfde activiteit van gemeentelijk belang, als vermeld in artikel 391, aan verschillende dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen is toevertrouwd, beslissen om die activiteit, voor haar gehele grondgebied, toe te vertrouwen aan één daarvan, op voorwaarde dat een gewone meerderheid van de andere deelnemende gemeenten daarmee instemt. De gemeente die uittreedt, vergoedt de schade die haar uittreding berokkent aan de dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen en aan de andere vennoten.

Art. 425. Na afloop van de statutair bepaalde duur kan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die telkens niet langer mag zijn dan achttien jaar.

Op verzoek van de gewone meerderheid van het totale aantal deelnemers en op voorwaarde dat het verzoek gedragen wordt door een drievierdemeerderheid van het aantal deelnemende gemeenten, kan de laatste algemene vergadering vóór het verstrijken van de duur, tot de verlenging beslissen met een drievierdemeerderheid van het aantal stemmen. De gemeenteraadsbeslissingen die daarvoor worden genomen, worden bij het verslag van de algemene vergadering gevoegd en zijn gebaseerd op een onderzoek, in voorkomend geval op basis van een vergelijkend onderzoek als er zich verschillende beheersvormen reëel aanbieden

Uiterlijk negentig dagen voor de algemene vergadering die beslist over de verlenging wordt de agenda door de raad van bestuur aan alle deelnemers toegezonden.

De deelnemers die niet willen verlengen, kunnen daartoe niet verplicht worden en houden op deel uit te maken van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging op het einde van het jaar waarin de algemene vergadering tot de verlenging heeft beslist. Vooraf leggen ze hun beslissing daartoe voor, die wordt gevoegd bij het verslag van de algemene vergadering. Ze leven de door hen aangegane contractuele verbintenissen na, maar zijn voor het overige geen schadevergoeding verschuldigd. Artikel 427, vierde en vijfde lid, is op hen van toepassing.

Deelnemers die nalaten over de verlenging te beslissen of hun beslissing mee te delen, worden geacht verder deel uit te maken van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 426. Als de duur van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging verstrijkt in de loop van het jaar waarin de verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, wordt over de verlenging pas beslist in het daaropvolgende jaar, zowel door de betrokken gemeenteraden als door de eerste algemene vergadering in de loop van dat jaar. Zolang wordt de oorspronkelijke duur verlengd.

Art. 427. Op verzoek van drie vierde van het aantal deelnemende gemeenten, en aan de hand van de gemeenteraadsbeslissingen die daarvoor worden genomen, kan de algemene vergadering met een drievierdemeerderheid van het aantal stemmen tot de vervroegde ontbinding van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging beslissen.

Bij ontbinding krachtens het eerste lid of als de statutair bepaalde duur verstrijkt en niet verlengd wordt, wijst de algemene vergadering die de ontbinding vaststelt, de vereffenaars aan op dezelfde wijze als bepaald is voor de bestuurders. Een beperkt college van vereffenaars kan samengesteld worden op dezelfde wijze als een directiecomité. Alle andere organen vervallen op het ogenblik van de ontbinding.

Het voltallige personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt overgenomen, hetzij door de deelnemers, hetzij eventueel door de overnemers van de activiteit, in verhouding tot de kapitaalinbreng of overeenkomstig de onderling bereikte akkoorden, en zonder dat de personeelsleden door die plicht tot overname gebonden zijn.

De nieuwe werkgever waarborgt de rechten die de vereniging op het ogenblik van haar ontbinding, hetzij statutair, hetzij contractueel voor de werknemers vastgesteld had. Het personeel door een gemeente overgenomen wordt, komt, met behoud van zijn geldelijke rechten, terecht in een overgangskader dat uitdovend is.

De gemeenten hebben een recht van voorkeur bij de overname van de installaties die op hun grondgebied liggen.

Onderafdeling 3. Statuten en statutenwijzigingen

Art. 428. De statuten van de dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen vermelden ten minste:
1° de naam en eventueel de afkorting;
2° de maatschappelijke doelstellingen, die duidelijk en beperkend omschreven zijn;
3° de maatschappelijke zetel;
4° de duur en de wijze van de verlenging;
5° de nauwkeurige aanduiding van de deelnemers, hun inbreng en hun verbintenissen en eventueel het vast kapitaal;
6° de samenstelling, de vergaderwijze en de bevoegdheden van alle organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging;
7° de wijze waarop de rekeningen zijn opgemaakt en het resultaat is verdeeld;
8° de wijze van toetreding, ontbinding en vereffening;
9° de wijze van uitsluiting van een deelnemer;
10° de wijze en periodiciteit van noodzakelijke informatiedoorstroming tussen de organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging onderling, naar de deelnemers en eventueel naar belanghebbende derden toe.

Art. 429. De wijzigingen in de statuten en in de bijlagen worden artikelsgewijs aangebracht door de algemene vergadering met een drievierdemeerderheid, zowel voor het geheel van de geldig uitgebrachte stemmen, als voor de geldig uitgebrachte stemmen van de vertegenwoordigde gemeenten, en op voorwaarde dat de gewone meerderheid van het aantal deelnemende gemeenten haar instemming betuigt.

Uiterlijk negentig dagen voor de algemene vergadering die de statutenwijzigingen moet beoordelen, wordt een door de raad van bestuur opgesteld ontwerp aan alle deelnemers voorgelegd. De beslissingen daarover van hun raden die de oorspronkelijke statuten hebben goedgekeurd, bepalen het mandaat van de respectieve vertegenwoordigers op de algemene vergadering en worden bij het verslag gevoegd.

De deelnemers die nalaten binnen de gestelde termijn een beslissing te nemen en voor te leggen, worden geacht zich te onthouden. De onthouding bepaalt het mandaat van hun vertegenwoordiger op de algemene vergadering.

Art. 430. Het verslag van de algemene vergadering houdende wijziging van de statuten wordt, samen met de bijbehorende documenten waaronder de beslissingen van de deelnemers, binnen een termijn van dertig dagen na de dagtekening ervan aan de toezichthoudende overheid voorgelegd.

De wijzigingen worden goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het verslag naar de toezichthoudende overheid. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen en verstuurd naar de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

Art. 431. De statutenwijzigingen worden op dezelfde wijze als de oprichtingsakte neergelegd en bekendgemaakt.

Een volledig gecoördineerde tekst van de statuten wordt neergelegd in de zetel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, bij de toezichthoudende overheid en in de gemeentehuizen van elke deelnemende gemeente, binnen een termijn van dertig

dagen na de ontvangst door de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging van het goedkeuringsbesluit of na het verstrijken van de termijn, vermeld in artikel 430, tweede lid.

Art. 432. De statutenwijzigingen zijn pas uitvoerbaar nadat ze zijn goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering of als de termijn voor goedkeuring verstreken is. Er kan geen terugwerkende kracht aan verbonden worden die verder reikt dan 1 januari van het boekjaar waarin de algemene vergadering de wijzigingen heeft aangebracht.

Er kunnen geen statutenwijzigingen aan de deelnemers worden voorgelegd in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, tenzij overeenkomstig een wettelijke of reglementaire verplichting of om het aantal mandaten binnen het intergemeentelijk samenwerkingsverband te verminderen.

Onderafdeling 4. Structuur

Art. 433. De dienstverlenende en de opdrachthoudende vereniging beschikken ten minste over een algemene vergadering en een raad van bestuur.

Met uitzondering van de algemene vergadering kunnen alleen natuurlijke personen lid zijn van de organen van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen.

Art. 434. De algemene vergadering is samengesteld uit de vertegenwoordigers van de deelnemers. Voor de gemeenten worden ze rechtstreeks aangewezen door de gemeenteraden uit hun leden, en voor de overige deelnemers door de organen die, krachtens de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, bevoegd zijn tot deelneming of toetreding te beslissen.

Het aantal leden dat elke gemeente kan afvaardigen om te zetelen in de algemene vergadering wordt bepaald door twee criteria: de bevolkingscijfers en de kapitaalinbreng. De verdeelsleutel tussen beide criteria wordt statutair bepaald.

De vaststelling van het mandaat van de vertegenwoordiger wordt herhaald voor elke algemene vergadering.

Met behoud van de toepassing van andersluidende bepalingen in deze titel, wordt de agenda van de algemene vergadering die de raad van bestuur vaststelt uiterlijk dertig dagen voor haar zitting, naar alle deelnemers verstuurd. De zittingen van de algemene vergadering zijn openbaar.

Het aantal stemmen waarover iedere deelnemer in de algemene vergadering beschikt, wordt statutair bepaald, waarbij:

1° de deelnemende gemeenten altijd over de meerderheid van de stemmen beschikken;

2° de deelnemende privaatrechtelijke personen samen over niet meer dan 25% van het totale aantal statutair bepaalde stemmen kunnen beschikken. Met behoud van de toepassing van het voorgaande, kunnen in de statuten bepalingen ter bescherming van minderheden worden opgenomen.

Afgezien van de jaarvergadering, vermeld in artikel 456, wordt nog minstens één buitengewone algemene vergadering belegd in de loop van het laatste trimester van elk jaar, om de te ontwikkelen activiteiten en de te volgen strategie voor het volgende boekjaar

te bespreken. Een door de raad van bestuur opgestelde begroting staat op de agenda van die vergadering.

Art. 435. Voor de toepassing van deze titel worden de autonome gemeentebedrijven gelijkgesteld met de gemeenten als het gaat om de hoedanigheid, de onverenigbaarheden en de informatieplicht van de door hen te benoemen of voor te dragen mandatarissen, de aanwezigheids- en stemmingsvereisten en het voorzitterschap van de verschillende organen.

Art. 436. §1. In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen worden de leden van de raad van bestuur, bij geheime stemming, benoemd door de algemene vergadering.

Het aantal leden van de raad van bestuur bedraagt maximaal vijftien. Als op 1 mei 2017 het aantal leden van de raad van bestuur evenwel minder dan vijftien bedroeg, geldt dat aantal als maximum aantal leden.

Maximaal twee derden van de leden is van hetzelfde geslacht.

§2. De leden van de raad van bestuur worden benoemd op voordracht van de deelnemers.

Als de deelnemende gemeenten kandidaat-bestuurders voordragen die geen lid zijn van een gemeenteraad of van een districtsraad van een van de deelnemende gemeenten, maar van wie de deskundigheid over de statutair bepaalde doelstellingen manifest aantoonbaar is, wordt die voordracht uitdrukkelijk gemotiveerd. In dat geval is de onverenigbaarheid van het mandaat van bestuurder met de functie van werknemer van een aangesloten bestuur, vermeld in artikel 438, eerste lid, 8°, niet van toepassing.

De algemene vergadering kan op voordracht van de raad van bestuur, onafhankelijke bestuurders aanstellen als stemgerechtigde leden van de raad van bestuur.

§3. De raad van bestuur stelt de vereisten vast waaraan kandidaten voor het mandaat van onafhankelijk bestuurder moeten voldoen op het vlak van bekwaamheden, kennis en ervaring. Hij doet een open oproep tot kandidaatstelling voor een mandaat van onafhankelijk bestuurder. De oproep bevat een weergave van de vereisten waaraan kandidaten moeten voldoen en regelt de wijze van kandidaatstelling, waarbij minstens een curriculum vitae wordt voorgelegd. De raad van bestuur vergelijkt de verdiensten van de kandidaten.

De algemene vergadering stelt een onafhankelijk bestuurder aan op voordracht van de raad van bestuur, op grond van:
- deskundigheid inzake het algemeen bestuur van het samenwerkingsverband;
- specifieke deskundigheid inzake de inhoudelijke materie en de beleidsvelden waarin het samenwerkingsverband actief is;
- onafhankelijkheid ten aanzien van de deelgenoten en het dagelijks bestuur van het samenwerkingsverband.

In geval van ernstige redenen kunnen de onafhankelijke bestuurders te allen tijde worden ontslagen door de algemene vergadering, op voordracht van de raad van bestuur.

§ 4. Niemand kan gelijktijdig mandaten uitoefenen in de uitvoerende organen van meer dan drie dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen.

Art. 437. De samenstelling en voordrachtregeling van de raad van bestuur wordt in iedere dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging statutair geregeld, met precieze aanduiding van het aantal leden, benoemd overeenkomstig artikel 436.

Het aantal bestuurders dat op voordracht van de andere deelnemers is benoemd, mag nooit meer bedragen dan een vierde van het aantal bestuurders dat op voordracht van de aangesloten gemeenten benoemd is.

Iedere bestuurder die op die manier is benoemd, beschikt over één stem.

De bestuurders, benoemd op voordracht van de gemeenten, kunnen zich laten bijstaan door deskundigen die na gezamenlijk overleg worden voorgedragen door de gemeente waar de zetel gevestigd is, en die worden benoemd door de gemeentelijke vertegenwoordigers op de algemene vergadering. De deskundigen maken geen deel uit van de raad van bestuur, maar ze kunnen de vergaderingen van alle organen bijwonen en alle documenten opvragen.

De vergoeding van de bestuurders is ten laste van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 438. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen die van toepassing zijn op de mandaten in een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, bestaat er een onverenigbaarheid tussen het mandaat van bestuurder en de volgende ambten, functies of mandaten:

1° lid van een regering, zowel op federaal niveau als op niveau van de gewesten en gemeenschappen;
2° lid van een wetgevende vergadering, zowel op federaal niveau als op niveau van de gewesten en gemeenschappen;
3° lid van het Europees Parlement en van de Europese Commissie;
4° provinciegouverneur of adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant;
5° arrondissementscommissaris of adjunct-arrondissementscommissaris;
6° provinciegriffier;
7° lid van een bestuurs- of controleorgaan in of werknemer van een privaatrechtelijke rechtspersoon die activiteiten uitoefent in dezelfde beleidsdomeinen als de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging;
8° met behoud van de toepassing van artikel 436, §2, werknemer van een aangesloten openbaar bestuur, of van een administratie die is belast met hetzij de uitoefening van het gewoon toezicht op de lokale besturen, hetzij de uitoefening van een specifiek toezicht op grond van de doelstellingen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

In afwijking van het eerste lid bestaat er geen onverenigbaarheid tussen het mandaat van bestuurder van een opdrachthoudende vereniging met private deelname en de volgende functies of mandaten: een lid van een bestuurs- of controleorgaan in of een werknemer van een privaatrechtelijke rechtspersoon die deelnemer is in dezelfde opdrachthoudende vereniging met private deelname.

Art. 439. De raad van bestuur waaraan beslissingsrecht is toegekend, is bevoegd voor alles wat niet uitdrukkelijk overeenkomstig deze titel of krachtens de statuten voorbehouden is aan een ander orgaan.

De raad van bestuur vertegenwoordigt de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging tegenover derden en in rechte als eiser of als verweerder.

Art. 440. De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. De bestuurders zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de taak die hun is opgedragen en zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen bij de normale uitoefening van hun bestuur.

Art. 441. Ten aanzien van de bestuurders zijn een aantal onverenigbaarheden bepaald.

Een bestuurder mag niet:

1° aanwezig zijn bij een beraadslaging of besluit over zaken waarbij hij een rechtstreeks belang heeft, of waarbij zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dit verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, afzettingen en schorsingen;

2° rechtstreeks of onrechtstreeks deelnemen aan overeenkomsten die met de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging zijn gesloten;

3° als advocaat, notaris of zaakwaarnemer optreden in rechtsgedingen tegen de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Het is hem verboden, in dezelfde hoedanigheid ten behoeve van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging te pleiten, raad te geven of op te treden in enige betwisting, tenzij dat kosteloos gebeurt;

4° optreden als raadsman van een personeelslid in tuchtzaken.

Art. 442. De vergaderingen van de raad van bestuur zijn niet openbaar. De gedetailleerde notulen met bijgevoegd het stemgedrag van de individuele leden en alle documenten waar in de notulen naar verwezen wordt, liggen ter inzage van de gemeenteraadsleden op het secretariaat van de aangesloten gemeenten, met behoud van de toepassing van de decretale bepalingen inzake de openbaarheid van bestuur.

Op verzoek van een raadslid vraagt het deelnemende bestuur om de notulen en alle stukken waarnaar in de notulen wordt verwezen, elektronisch ter beschikking te stellen. De vereniging stelt de gevraagde stukken elektronisch ter beschikking aan het deelnemende bestuur en het deelnemende bestuur bezorgt ze aan het raadslid.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de raadsleden wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Aan de vergaderingen van de raad van bestuur wordt deelgenomen door ten hoogste vijf rechtstreeks door verschillende gemeenten aangewezen afgevaardigden die lid zijn met raadgevende stem. Deze afgevaardigden worden niet meegeteld in het maximumaantal leden van de raad van bestuur, vermeld in artikel 436, §1. De statuten vermelden de criteria die bepalend zijn voor de wijze van aanwijzing van die afgevaardigden, die altijd raadsleden zijn die in de betrokken gemeenten verkozen zijn op een lijst waarvan geen enkele verkozene deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen of aangesteld is als voorzitter van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 443. Een lid van de raad van bestuur of een door de raad van bestuur hiertoe gemandateerde brengt minstens tweemaal per jaar, tijdens een openbare vergadering van de gemeenteraad van elk van de deelnemende gemeenten, verslag uit over de uitoefening van de raad zijn bevoegdheden en taken en verstrekt toelichting bij het beleid van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 444. Het dagelijks bestuur kan door de raad van bestuur statutair worden toevertrouwd aan een directiecomité dat de leden uit zijn midden benoemt en dat ook belast is met de voorbereiding van de vergaderingen van de raad van bestuur.

Het totale aantal leden van het directiecomité in elke dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging bedraagt ten hoogste een derde van dat van de raad van bestuur. De meerderheid komt telkens toe aan de leden die op voordracht van de deelnemende gemeenten zijn benoemd.

Ieder lid van het directiecomité heeft één stem.

Een of meer leden van het leidinggevend personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kunnen met raadgevende stem zitting hebben in het directiecomité. Hun mandaat beïnvloedt het toegestane aantal leden niet.

Artikel 442, eerste lid, is van toepassing op de zittingen en notulen van het directiecomité.

Art. 445. §1. In elke dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging:

1° kan een algemeen comité worden opgericht om de verbinding en het overleg tussen de raad van bestuur en de deelnemers te faciliteren en stroomlijnen;

2° kunnen adviescomités worden opgericht, als de doelstellingen meervoudig zijn of als de geografische spreiding het verantwoordt.

§2. In opdrachthoudende verenigingen die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn aangewezen als distributienetbeheerder kunnen regionale overlegcomités met beslissingsbevoegdheid worden opgericht als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

1° het is verantwoord door de geografische spreiding;

2° er worden geen directiecomité of regionale adviescomités opgericht;

3° netto leidt het tot een vermindering van het totale aantal bestuursleden in de verschillende organen van het intergemeentelijk samenwerkingsverband.

Aan de regionale overlegcomités kunnen statutair bepaalde bevoegdheden worden toevertrouwd die alleen van belang zijn voor die geografische regio. Daarnaast kan de raad van bestuur bevoegdheden van beperkt regionaal belang delegeren. De regionale overlegcomités kunnen echter nooit bevoegd zijn voor personeelsbeslissingen.

Elk lid van het regionaal overlegcomité heeft één stem.

Artikel 442, eerste lid, is van toepassing op de zittingen en notulen van de regionale overlegcomités.

Artikel 438, 440 en 441 zijn van toepassing op de leden van de regionale overlegcomités.

De regionale overlegcomités zijn bestuursorganen als vermeld in artikel 463.

§3. De leden van de regionale overlegcomités, het algemeen comité en de adviescomités worden benoemd door de algemene vergadering op voordracht van de deelnemers. Zij ontvangen geen vergoeding onder welke vorm dan ook voor hun prestaties in dat comité.

Artikel 436 is van toepassing op de voordracht van de leden van de regionale overlegcomités.

In de adviescomités die opgericht worden op grond van meervoudige doelstellingen en die beperkt blijven tot het aantal doelstellingen, zijn uitsluitend de gemeenten vertegenwoordigd die belang hebben bij de betrokken doelstelling.

De leden van de adviescomités kunnen overeenkomstig de statutaire bepalingen ter zake vertegenwoordigers van belanghebbende derden als leden met stemrecht coöpteren.

Art. 446. Het voorzitterschap van de verschillende organen wordt altijd toevertrouwd aan en effectief uitgeoefend door een op voordracht van de deelnemende gemeenten benoemd lid van het orgaan, dat ook gemeenteraadslid is of burgemeester of schepen van een aangesloten gemeente.

De algemene vergadering wordt voorgezeten door de voorzitter van de raad van bestuur of zijn vervanger.

De werkingsmodaliteiten van de verschillende organen worden opgenomen in een bij de statuten gevoegd huishoudelijk reglement dat vastgesteld wordt door de oprichtingsvergadering en gewijzigd kan worden door een eenvoudige beslissing van het betrokken orgaan. De afgevaardigden, vermeld in artikel 442, vierde lid, tellen niet mee voor de berekening van een eventueel aanwezigheidsquorum.

Art. 447. De duur en de wijze van beëindiging van het mandaat van de leden van de verschillende organen in een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging worden statutair bepaald.

Alle mandatarissen zijn van rechtswege ontslagnemend bij verlies van hun openbaar mandaat, uitgezonderd in geval van algehele vernieuwing van de gemeenteraden. In dat geval wordt binnen de eerste drie maanden van het jaar dat volgt op dat van de verkiezingen, een algemene vergadering bijeengeroepen waarbij tot een algehele vervanging van de raad van bestuur wordt overgegaan, op voorwaarde dat de raden van de deelnemende besturen die de voordracht moeten doen, al in hun nieuwe samenstelling vergaderd hebben. Als dat niet het geval is, worden de betrokken nieuwe bestuurders benoemd door de algemene vergadering, vermeld in artikel 456, die ook kwijting verleent aan de bestuurders die het voorgaande boekjaar in functie waren en die tot dan de verantwoordelijkheid blijven dragen overeenkomstig artikel 440.

Art. 448. Om geldig te beraadslagen en te beslissen is een aanwezigheidsquorum vastgesteld op de gewone meerderheid van het aantal statutair bepaalde stemmen in elk orgaan, zowel globaal als in de groep van de deelnemende gemeenten. Van dat aanwezigheidsquorum kan statutair worden afgeweken voor een tweede vergadering die volgt op een onvoldoende samengestelde eerdere vergadering, en als het gaat om punten die voor de tweede keer op de agenda voorkomen.

Het eerste lid geldt niet voor statutenwijzigingen.

De voor de beslissingen vereiste meerderheid moet altijd bereikt zijn zowel globaal als in de groep van de gemeenten.

Art. 449. Met uitzondering van de vertegenwoordigers op de algemene vergadering kunnen de leden van de overige organen aan hun collega's van hetzelfde orgaan een

schriftelijke volmacht geven om hen te vertegenwoordigen voor één welbepaalde vergadering van het orgaan in kwestie. De volmachtgever en de volmachtdrager moeten tot dezelfde categorie van deelnemers behoren. Niemand kan drager zijn van meer dan één volmacht.

Het mandaat van vertegenwoordiger op de algemene vergadering is onverenigbaar met het mandaat van lid van een van de andere organen. De onverenigbaarheden, vermeld in artikel 438, zijn ook van toepassing op de vertegenwoordigers op de algemene vergadering.

Art. 450. De leden van de bestuursorganen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten. De algemene vergadering bepaalt het presentiegeld en, binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden die vastgesteld zijn door de Vlaamse Regering, de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van de dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging kunnen worden toegekend.

Jaarlijks wordt een per mandataris geïndividualiseerd overzicht van de vergoedingen en presentiegelden die in het in het voorbije boekjaar zijn ontvangen, bij de documenten gevoegd die aan de deelnemende gemeenten worden bezorgd, overeenkomstig artikel 456. Dat overzicht bevat, in voorkomend geval, ook de vergoedingen en presentiegelden die werden ontvangen vanwege de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen waarin de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt, overeenkomstig artikel 476.

De overzichten, vermeld in het tweede lid, worden ook bezorgd aan de toezichthoudende overheid, vermeld in artikel 463.

Art. 451. De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, vanuit het oogpunt van deze titel en van de statuten, van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening, wordt uitgeoefend door een of meer commissarissen. Die worden benoemd door de algemene vergadering onder de leden van het Instituut der Bedrijfsrevisoren. Ze zijn onderworpen aan de wettelijke en reglementaire bepalingen die hun ambt en hun bevoegdheid regelen.

Onderafdeling 5. Werking

Art. 452. De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kan bij gemotiveerd besluit van de raad van bestuur leningen aangaan en giften of toelagen ontvangen.

De algemene vergadering of de door haar daartoe gemachtigde raad van bestuur van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging stelt de tarieven vast, met naleving van de wettelijk voorgeschreven formaliteiten.

De dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging kan gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening over te gaan tot de onteigeningen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van haar statutaire doelstellingen.

Art. 453. Het vaste gedeelte van het maatschappelijk kapitaal mag niet lager zijn dan het bedrag dat daarvoor voorgeschreven is voor de coöperatieve vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, en wordt voor een derde volgestort.

Het kapitaal wordt niet geïndexeerd en wordt vertegenwoordigd door aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

Immateriële inbrengen ter vertegenwoordiging van vermogensbestanddelen die niet volgens economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd, en inbrengen in natura worden gewaardeerd op grond van een verslag van de revisor en worden vertegenwoordigd door respectievelijk winstbewijzen en aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

De deelnemers kunnen uitsluitend worden vergoed voor hun inbreng en zijn alleen aansprakelijk voor hun inbreng.

Bij de statuten wordt een register gevoegd waarop iedere deelnemer is vermeld, met aanduiding van de aandelen en de winstbewijzen die aan hem zijn toegekend.

Art. 454. In de opdrachthoudende vereniging met private deelname is een inbreng van privaatrechtelijke personen toegestaan als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
1° de inbreng kan geen controle of blokkerende macht opleveren;
2° de privaatrechtelijke personen kunnen geen beslissende invloed op de vereniging uitoefenen;
3° de gezamenlijke inbreng van de privaatrechtelijke personen mag niet meer bedragen dan 49% van het totale maatschappelijk kapitaal.

Art. 455. De boekhouding wordt gevoerd overeenkomstig de wetgeving op de boekhouding van de ondernemingen en met naleving van de richtlijnen die de overheid uitvaardigt met betrekking tot de boekhoudkundige verrichtingen.

Art. 456. In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen worden de jaarrekeningen vastgesteld door de algemene vergadering in de loop van het eerste semester van het volgende boekjaar aan de hand van het verslag van de raad van bestuur en het verslag van de revisor. Samen met de uitnodiging worden die documenten ter beschikking gesteld van de deelnemende gemeenten, die het mandaat van hun afgevaardigde terzake bepalen.

De algemene vergadering verleent terzelfder tijd ook kwijting aan de bestuurders, de leden van de regionale bestuurscomités en de revisoren.

Art. 457. Als de jaarrekeningen niet worden vastgesteld overeenkomstig artikel 456, eerste lid, dan wordt, binnen een termijn van negentig dagen, een nieuwe algemene vergadering bijeengeroepen waaraan de gewijzigde rekeningen, overeenkomstig artikel 456, worden voorgelegd. Bij herhaalde niet-vaststelling wordt artikel 473 toegepast.

Art. 458. De jaarrekeningen worden, binnen een termijn van dertig dagen nadat de algemene vergadering ze heeft vastgesteld, door de bestuurders neergelegd bij de Nationale Bank van België, met de vermelding dat ze nog onderworpen zijn aan het bestuurlijk toezicht.

Binnen een termijn van dertig dagen wordt de Nationale Bank van België op de hoogte gebracht van het verstrijken van de termijn, vermeld in het eerste lid.

Art. 459. Als ten gevolge van geleden verlies het netto-actief van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging gedaald is tot minder dan de helft van het vaste gedeelte van

het kapitaal, komt de algemene vergadering bijeen binnen een termijn van ten hoogste zestig dagen nadat het verlies is vastgesteld, om te beraadslagen en te beslissen over een saneringsplan dat de raad van bestuur heeft opgesteld.

De raad van bestuur verantwoordt zijn voorstellen in dat saneringsplan dat uiterlijk drie weken voor de algemene vergadering aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid wordt voorgelegd, samen met de oproepingsbrief en alle bijbehorende documenten waaruit de noodzaak van het saneringsplan blijkt.

De algemene vergadering beslist onder de voorwaarden, vermeld in artikel 429. Als het saneringsplan niet of in onvoldoende mate wordt aanvaard, kan artikel 473 worden toegepast.

Art. 460. §1. De raad van bestuur stelt binnen een termijn van drie maanden na de goedkeuring van de statuten van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging en na onderhandelingen overeenkomstig de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en de uitvoeringsbesluiten ervan, een rechtspositieregeling en een deontologische code op, met inachtneming van de beginselen van behoorlijk bestuur, en in voorkomend geval, een arbeidsreglement overeenkomstig de wettelijke bepalingen die gelden voor het contractuele personeel.

De rechtspositieregeling en het arbeidsreglement worden meegedeeld aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid.

De raad van bestuur van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is bevoegd voor alle personeelsaangelegenheden, maar kan alle aangelegenheden die betrekking hebben op de uitvoering van de rechtspositieregeling, de deontologische code en het arbeidsreglement, in het kader van het individuele personeelsbeheer, verder delegeren. De raad van bestuur kan het dagelijks personeelsbeheer, de bevoegdheid voor het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel toevertrouwen aan een directiecomité, al dan niet met de mogelijkheid om die toevertrouwde bevoegdheid toe te vertrouwen aan het personeelslid dat aan het hoofd staat van het personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Bij ontstentenis van directiecomité kan de raad van bestuur die bevoegdheden toevertrouwen aan het personeelslid dat aan het hoofd staat van het personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

§2. De jaarlijkse bezoldiging van een personeelslid van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging mag niet meer bedragen dan de jaarlijkse bezoldiging van de minister-president van de Vlaamse Regering.

Art. 461. In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen legt de raad van bestuur aan de jaarvergadering, die telkens plaatsvindt in de loop van het eerste werkingsjaar na het jaar waarin verkiezingen voor de algehele hernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, een evaluatierapport voor over de werking van de vereniging. Dat rapport bevat een nieuw ondernemingsplan voor de komende zes jaar of een gemotiveerd voorstel om het samenwerkingsverband te beëindigen met inachtneming van de statutair bepaalde rechten van de deelnemers. De eerste evaluatieperiode kan korter zijn dan zes jaar, gelet op de datum van oprichting.

Alle deelnemers ontvangen dat rapport uiterlijk zes weken voor de datum van de jaarvergadering en bepalen het mandaat van hun vertegenwoordiger.

Art. 462. De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rapporteert aan de Vlaamse Regering over haar werking. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud, de periodiciteit en de wijze van rapportering. Die rapportering heeft niet tot gevolg dat een termijn om toezicht als vermeld in hoofdstuk 4, uit te oefenen, een aanvang neemt.

Hoofdstuk 4. Bestuurlijk toezicht

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 463. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:
1° intergemeentelijke overheid: de bestuursorganen van de projectvereniging of dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging die een beslissing nemen;
2° toezichthoudende overheid: de Vlaamse Regering.

Art. 464. Met behoud van de toepassing van andersluidende bepalingen beperkt de toezichthoudende overheid zich bij de uitoefening van het toezicht, vermeld in deze titel, tot een toetsing aan het recht en aan het algemeen belang, namelijk aan elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang, vermeld in artikel 391.

Art. 465. De toezichthoudende overheid kan bij de intergemeentelijke overheid alle documenten en inlichtingen opvragen of die ter plaatse raadplegen. Ze bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin de gegevens worden verstrekt.

Art. 466. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de communicatie tussen de intergemeentelijke overheid, de toezichthoudende overheid en, in voorkomend geval, de indiener van de klacht moet verlopen. Buiten de gevallen waarin een intergemeentelijke overheid krachtens deze titel de toezichthoudende overheid van besluiten op de hoogte moet brengen, heeft de verzending van een beslissing aan de toezichthoudende overheid niet tot gevolg dat de termijn om het toezicht uit te oefenen een aanvang neemt.

Op straffe van nietigheid wordt het besluit dat in het kader van het toezicht wordt genomen, uiterlijk de laatste dag van de voorgeschreven termijn verzonden.

Afdeling 2. Algemeen bestuurlijk toezicht op de intergemeentelijke overheid

Art. 467. Met behoud van de toepassing van artikel 468 en 469 kan de toezichthoudende overheid besluiten van de intergemeentelijke overheid ambtshalve opvragen.

Bij ontvangst van een klacht vraagt de toezichthoudende overheid het besluit en het bijbehorende dossier op.

Art. 468. De voorzitter van de raad van bestuur van de dienstverlenende en van de opdrachthoudende vereniging maakt via de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid, een lijst bekend van de besluiten van de bestuursorganen van de intergemeentelijke overheid met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden.

De lijst, vermeld in het eerste lid, wordt bekendgemaakt binnen tien dagen nadat de besluiten genomen zijn.

De webtoepassing van de intergemeentelijke overheid vermeldt:
1° de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de besluiten die op de lijst zijn vermeld;
2° de datum van bekendmaking van de lijst, vermeld in het eerste lid;
3° de mogelijkheid om klacht in te dienen bij de toezichthoudende overheid.

Art. 469. De voorzitter van de raad van bestuur van de intergemeentelijke overheid maakt de volgende besluiten en de inhoud ervan bekend via de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid:
1° de besluiten van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen betreffende de rechtspositieregeling van het personeel, vermeld in artikel 460;
2° de voorstellen van de raad van bestuur van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen in verband met het saneringsplan overeenkomstig artikel 459;
3° de code van goed bestuur, na goedkeuring door de algemene vergadering van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen.

De bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vindt plaats binnen tien dagen nadat het besluit genomen is.

Met behoud van de bepalingen van dit decreet, kan de Vlaamse Regering bepalen welke andere besluiten en stukken bekendgemaakt moeten worden en voor alle besluiten en stukken hoe lang ze minimaal via de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid raadpleegbaar moeten blijven.

Art. 470. §1. De Vlaamse Regering beschikt over dertig dagen om de besluiten van de intergemeentelijke overheid te vernietigen en om de intergemeentelijke overheid daarvan op de hoogte te brengen. Als het om een besluit gaat dat overeenkomstig artikel 469 bekendgemaakt moet worden via de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid, wordt de termijn op vijftig dagen gebracht.

§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag nadat de toezichthoudende overheid op hoogte gebracht is van de bekendmaking op de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 468. Voor de besluiten, vermeld in artikel 469, start de termijn, vermeld in paragraaf 1, op de dag nadat de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht is van de bekendmaking van het besluit op de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid. Als de intergemeentelijke overheid een projectvereniging is, start de termijn, vermeld in paragraaf 1, op de dag die volgt op het nemen van het besluit.

§3. Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een periode van dertig dagen, die volgt op de dag van de bekendmaking op de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 468, of van de besluiten, vermeld in artikel 469.

§4. De termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om het bestuurlijk toezicht uit te oefenen, wordt gestuit door de verzending van een klacht aan de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3. Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de verzending van de klacht.

§5. De termijn, vermeld in paragraaf 1, wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid van het besluit van de intergemeentelijke overheid overeenkomstig artikel 467, eerste of tweede lid.

Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§6. De intergemeentelijke overheid verzendt het besluit dat door de toezichthoudende overheid is opgevraagd binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de dag van de verzending van de opvraging.

Als de intergemeentelijke overheid het gevraagde besluit niet verzendt aan de toezichthoudende overheid binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de toezichthoudende overheid na het verstrijken van die termijn een herinnering aan de intergemeentelijke overheid. De herinnering verwijst uitdrukkelijk naar de gevolgen, vermeld in het derde lid.

Een nieuwe termijn van dertig dagen gaat in op de dag na de verzending van de herinnering. Als het gevraagde besluit niet wordt verzonden aan de toezichthoudende overheid binnen die nieuwe termijn, is het opgevraagde besluit van rechtswege nietig. De toezichthoudende overheid brengt de intergemeentelijke overheid op de hoogte van die nietigheid.

Art. 471. Als een klacht wordt ingediend tegen een besluit van de intergemeentelijke overheid brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht op de hoogte van:

1° de ontvangst van de klacht, binnen tien dagen nadat ze ontvangen werd;

2° het verzoek van de toezichthoudende overheid aan de intergemeentelijke overheid om het besluit en het bijbehorende dossier te bezorgen, binnen tien dagen na dat verzoek;

3° het besluit van de toezichthoudende overheid over de ingediende klacht met vermelding van de motieven waarop het besluit is gebaseerd.

De toezichthoudende overheid brengt de betrokken intergemeentelijke overheid op de hoogte van haar definitieve antwoord aan de indiener van de klacht. Die mededeling wordt ter kennis gebracht op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur van de intergemeentelijke overheid.

In geval van stuiting van de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State, als vermeld in artikel 472, brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht met een aangetekende brief of op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering op de hoogte van de motieven van de toezichthoudende overheid om het besluit van de intergemeentelijke overheid waartegen de klacht was ingediend, niet te vernietigen, binnen tien dagen na het nemen van dat besluit of na het verstrijken van de termijn.

Art. 472. De termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State tegen een beslissing van de intergemeentelijke overheid wordt gestuit ten voordele van degene die een klacht indient bij de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht aangetekend wordt verzonden voor het verstrijken van de beroepstermijn en voor het verstrijken van de termijn om het toezicht uit te oefenen.

De stuiting duurt tot de indiener van de klacht de aangetekende verzending heeft ontvangen over het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven, als die aangetekende

verzending de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State vermeldt. Die aangetekende verzending wordt geacht ontvangen te zijn bij de eerste aanbieding. Als de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State niet wordt vermeld, neemt de verjaringstermijn een aanvang vier maanden nadat de betrokkene op de hoogte is gebracht van de akte of van de beslissing met individuele strekking.

Afdeling 3. Dwangtoezicht

Art. 473. §1. De toezichthoudende overheid kan, na een schriftelijke ingebrekestelling, een of meer commissarissen gelasten ter plaatse te gaan om de gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging of om de maatregelen uit de voeren die in rechte zijn voorgeschreven.

De toezichthoudende overheid kan pas optreden na het verstrijken van de termijn, vermeld in de ingebrekestelling.

§2. Als een of meer commissarissen optreden, moeten ze vergoed worden door de personen die verzuimd hebben aan de ingebrekestelling gevolg te geven.

Hoofdstuk 5. Diverse bepalingen

Art. 474. Met behoud van de toepassing van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, kan voor gewestelijke aangelegenheden het Vlaamse Gewest de samenwerkingsverbanden, vermeld in deze titel, aan een eigen fiscaliteit onderwerpen.

Art. 475. Op de grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden waarvan Vlaamse gemeenten deel uitmaken op grond van verdragsrechtelijke overeenkomsten, wordt het toezicht uitgeoefend in onderling overleg tussen de Vlaamse Regering en de andere betrokken overheden. De bepalingen over de wijze waarop het toezicht uitgeoefend wordt, worden in voorkomend geval opgenomen in de statuten van de desbetreffende rechtspersoon. Die statuten worden aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voorgelegd overeenkomstig artikel 420, derde lid.

Art. 476. §1. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen kunnen dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen deelnemen in publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die zelf niet die rechtsvorm hebben aangenomen, op voorwaarde dat het maatschappelijk doel van die rechtspersonen overeenstemt met de eigen doelstellingen en op voorwaarde dat de wetgeving van de overheidsopdrachten wordt nageleefd.

De beslissing tot deelneming, vermeld in het eerste lid, wordt genomen door de algemene vergadering op grond van een verslag dat de raad van bestuur heeft opgemaakt. In dat verslag worden de voor- en nadelen van de deelneming afgewogen en wordt aangetoond dat de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging zelf niet die voordelen kan bieden.

Tot de deelneming kan pas worden overgegaan nadat de beslissing van de algemene vergadering, vermeld in het tweede lid, is goedgekeurd overeenkomstig paragraaf 2.

De deelneming is onderworpen aan de voorwaarde dat aan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging minstens een mandaat van bestuurder wordt toegekend.

Voor dat mandaat komt uitsluitend een bestuurder die benoemd is op voordracht van de gemeenten, in aanmerking.

§2. De beslissing van de algemene vergadering tot deelneming wordt samen met het verslag, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, binnen dertig dagen naar de Vlaamse Regering verstuurd. De Vlaamse Regering keurt de beslissing al dan niet goed.

Als de Vlaamse Regering binnen een termijn van honderd dagen hierover geen besluit heeft verstuurd naar de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, wordt ze geacht de beslissing tot deelneming goed te keuren.

§3. De vertegenwoordigers van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging brengen verslag uit in hun raad van bestuur.

De eventuele vergoedingen komen toe aan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Een uitzondering daarop vormen de presentiegelden die aan de bestuurder die door of namens een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is benoemd in die rechtspersonen worden toegekend.

De vertegenwoordigers van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging in de bestuursorganen van de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen waarin een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

§4. De beperking van de presentiegelden, vermeld in paragraaf 3, derde lid, is ook van toepassing op de vertegenwoordigers van de gemeenten in de bestuursorganen van bedrijven voor productie, vervoer en distributie van energie, waarin de gemeente rechtstreeks of onrechtstreeks participeert overeenkomstig artikel 180 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

Art. 477. Voor lokale pps-projecten als vermeld in het decreet van 18 juli 20013 betreffende publiek-private samenwerking, kunnen de samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid, op voorwaarde van bijzondere en omstandige motivering, zakelijke rechten vestigen op de onroerende goederen die behoren tot het openbaar domein, op voorwaarde dat de gevestigde zakelijke rechten niet kennelijk onverenigbaar zijn met de bestemming van die goederen.

Titel 4 De verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 478. §1. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan een samenwerkingsverband oprichten met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met andere openbare besturen of met andere rechtspersonen dan rechtspersonen die winstoogmerk hebben. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan ook toetreden tot die samenwerkingsverbanden.

De samenwerkingsverbanden, vermeld in het eerste lid, zijn verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn.

Er bestaan vijf vormen van verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn, namelijk:
1° de welzijnsvereniging;
2° de autonome verzorgingsinstelling;
3° de ziekenhuisvereniging;
4° de vereniging voor sociale dienstverlening of de vennootschap voor sociale dienstverlening;
5° de woon-zorgvereniging of de woon-zorgvennootschap.

§2. De leden van de raad van bestuur en de algemene vergadering van de welzijnsverenigingen en de autonome verzorgingsinstellingen kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn voor een zitting van de raad voor maatschappelijk welzijn van een deelnemend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De algemene vergadering bepaalt het presentiegeld en, binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden die vastgesteld zijn door de Vlaamse Regering, de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van de welzijnsverenigingen en de autonome verzorgingsinstellingen kunnen worden toegekend.

De leden van eventuele andere statutair opgerichte organen van de van de welzijnsverenigingen en de autonome verzorgingsinstellingen ontvangen geen vergoeding onder welke vorm dan ook voor hun prestaties in die organen.

De beperking van de presentiegelden en vergoedingen, vermeld in het eerste lid, en het verbod op vergoedingen, vermeld in het derde lid, zijn ook van toepassing op de vertegenwoordigers van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de gemeenten of provincies in de bestuursorganen van de ziekenhuisverenigingen, de verenigingen voor sociale dienstverlening, de vennootschappen voor sociale dienstverlening, de woon-zorgverenigingen en de woon-zorgvennootschappen.

§3. Indien alle leden van een welzijnsvereniging of alle deelgenoten van een autonome verzorgingsinstelling openbare rechtspersonen zijn, bedraagt het aantal leden van de raad van bestuur van deze samenwerkingsverbanden maximaal vijftien.

Maximaal twee derden van de leden is van hetzelfde geslacht.

Hoofdstuk 2. De welzijnsvereniging

Art. 479. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan, om een van de opdrachten uit te voeren die aan de centra voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd en voor leidinggevende, staf-, expert- en managementfuncties, een vereniging oprichten ofwel met als enig lid het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zelf, ofwel met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met andere openbare besturen of met andere rechtspersonen dan rechtspersonen die winstoogmerk hebben.

In de gevallen waarin het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn geheel of gedeeltelijk een erkenning, vergunning of subsidiëring kan verkrijgen, worden de verenigingen, vermeld in dit hoofdstuk, voor het verkrijgen van die erkenning, vergunning of subsidiëring gelijkgesteld met een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De vereniging, vermeld in het eerste lid, draagt naast de benaming de vermelding "welzijnsvereniging" of de afkorting "WV" en heeft haar zetel in de gemeente die door een deelnemend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bediend wordt.

Art. 480. Het met redenen omklede besluit van de raad of raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de welzijnsvereniging en de statuten van de welzijnsvereniging, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

Het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het eerste lid, wordt aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waarin de zetel van de welzijnsvereniging gevestigd is, verzonden binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de dag van de verzending van het dossier naar de Vlaamse Regering.

Art. 481. De statuten van de welzijnsvereniging vermelden:
1° de benaming, de zetel en de duur van de welzijnsvereniging;
2° het doel of de doeleinden waarvoor ze is opgericht;
3° de nauwkeurige aanduiding van de deelgenoten, van hun inbreng, verbintenissen en bijdragen;
4° de voorwaarden tot toetreding en uittreding van de deelgenoten;
5° de bevoegdheid van de algemene vergadering en de wijze waarop die wordt bijeengeroepen, alsook de wijze waarop haar besluiten ter kennis van de leden en van derden worden gebracht;
6° de betrekkingen van de welzijnsvereniging met haar leden over de mededeling van de documenten die aan de algemene vergadering worden voorgelegd;
7° de bevoegdheden van de raad van bestuur, de wijze van benoeming en van afzetting van zijn leden, de regeling over de duur en het einde van het mandaat van de bestuurders, alsook de aansprakelijkheid van de bestuurders;
8° de na te komen regels voor de wijziging van de statuten;
9° de bestemming van het vermogen van de welzijnsvereniging als ze ontbonden zou worden;
10° het stemmenaantal in de verschillende bestuurs- en beheersorganen waarover elke deelgenoot beschikt;
11° de tegemoetkoming van de deelgenotenrechtspersonen in de tekorten van de welzijnsvereniging;
12° de wijze waarop het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte wordt gebracht van de agenda van de bestuurs- en beheersorganen van de welzijnsvereniging;
13° de wijze waarop de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte worden gebracht van de notulen van de vergaderingen van de raad van bestuur en het orgaan van dagelijks bestuur en alle documenten waarnaar verwezen wordt in de notulen. Die notulen en documenten worden, als een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat wil, in elk geval elektronisch ter beschikking gesteld.

De statuten worden in een authentieke akte vastgesteld.

Art. 482. De welzijnsvereniging bezit rechtspersoonlijkheid. Ze kan onder meer, onder dezelfde voorwaarden als de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, subsidies van de openbare besturen en schenkingen en legaten ontvangen alsook leningen aangaan.

Al de akten, facturen, aankondigingen, publicaties en andere stukken die uitgaan van de welzijnsvereniging, vermelden de benaming van de welzijnsvereniging met, onmiddellijk daarvoor of daarna, de leesbaar en voluit geschreven zinsnede: "vereniging van publiek recht onderworpen aan deel 3, titel 4, hoofdstuk 2, van het decreet over het lokaal bestuur", "welzijnsvereniging" of de initialen "WV".

Art. 483. Artikel 275 is van toepassing op de welzijnsvereniging met dien verstande dat "de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm" gelezen wordt "de welzijnsvereniging".

Art. 484. Artikel 299 is van toepassing op de welzijnsvereniging met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "over de aangestelde en waarnemende algemeen directeur en de aangestelde en waarnemende financieel directeur van het lokaal bestuur en over de leidend ambtenaar van het autonoom gemeentebedrijf" als "over de leidend ambtenaar van de welzijnsvereniging";
2° "het autonoom gemeentebedrijf" als "de welzijnsvereniging".

Art. 485. Elke beslissing tot wijziging van de statuten, tot verlenging van de duur van de welzijnsvereniging of tot vrijwillige ontbinding ervan, is onderworpen aan het goedkeuringstoezicht, vermeld in artikel 480.

Die beslissingen, alsook de beslissing tot de toelating van deelgenoten, kunnen alleen genomen worden als alle deelgenoten daarmee vooraf instemmen. Bij een statutenwijziging is die instemming alleen vereist voor wijzigingen die een verzwaring van de verplichtingen of de vermindering van de rechten van de deelgenoten teweegbrengen.

Art. 486. In geval van wijziging van de doeleinden waarvoor de welzijnsvereniging is opgericht, kan elke deelgenoot zich uit de welzijnsvereniging terugtrekken door zijn ontslag in te dienen bij de raad van bestuur.

De deelgenoot, vermeld in het eerste lid, zal de tegenwaarde ontvangen van zijn eventuele inbreng in de welzijnsvereniging, geraamd volgens de boekhoudkundige waarde op het ogenblik van het ontslag. Hij kan evenwel de teruggave niet eisen van de betaalde bijdragen.

Art. 487. §1. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn in de organen van de welzijnsvereniging vertegenwoordigd door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De leden, vermeld in het eerste lid, worden door de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen bij geheime stemming en in één enkele stemronde. Elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn beschikt daarbij over één stem. Bij staking van stemmen is de jongste kandidaat in jaren verkozen.

Als het mandaat van afgevaardigde in de bestuursorganen een einde neemt of bij een verhindering kunnen de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de lijst die het betreffende lid heeft voorgedragen, samen een kandidaat-lid aanwijzen, behalve als de vertegenwoordiger in de bestuursorganen van de vereniging was verkozen als jongste in jaren bij staking van stemmen.

Als de vervanging, vermeld in het derde lid, niet kan plaatsvinden of niet plaatsvindt binnen zestig dagen, wordt in de vervanging voorzien, overeenkomstig het tweede lid.

§2. De algemene vergadering kan onafhankelijke bestuurders aanstellen als stemgerechtigde leden van de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt de vereisten vast waaraan kandidaten voor het mandaat van onafhankelijk bestuurder moeten voldoen op het vlak van bekwaamheden, kennis en

ervaring. Hij doet een open oproep tot kandidaatstelling voor een mandaat van onafhankelijk bestuurder. De oproep bevat een weergave van de vereisten waaraan kandidaten moeten voldoen en regelt de wijze van kandidaatstelling, waarbij minstens een curriculum vitae wordt voorgelegd. De raad van bestuur vergelijkt de verdiensten van de kandidaten.

De algemene vergadering stelt een onafhankelijk bestuurder aan op voordracht van de raad van bestuur, op grond van:

- deskundigheid inzake het algemeen bestuur van de welzijnsvereniging;
- specifieke deskundigheid inzake de inhoudelijke materie en de beleidsvelden waarin de welzijnsvereniging actief is;
- onafhankelijkheid ten aanzien van de deelgenoten en het dagelijks bestuur van de welzijnsvereniging.

In geval van ernstige redenen kunnen de onafhankelijke bestuurders te allen tijde worden ontslagen door de algemene vergadering, op voordracht van de raad van bestuur.

§3. De raad van bestuur van de welzijnsverenging kan zich laten bijstaan door deskundigen die na gezamenlijk overleg worden voorgedragen door de raad van bestuur. De algemene vergadering benoemt deze deskundigen, die met raadgevende stem zetelen in de raad bestuur.

§4. Het huishoudelijk reglement van het bevoegde orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bepaalt op welke wijze het de beslissingen van de welzijnsvereniging bespreekt.

Art. 488. De bepalingen van deel 2, titel 7, zijn van toepassing op de welzijnsvereniging, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:

1° "autonome gemeentebedrijven" als "welzijnsverenigingen";

2° "de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn" als "de besluiten van de algemene vergadering en de besluiten van de raad van bestuur".

De welzijnsvereniging bezorgt onmiddellijk na elke vergadering van de algemene vergadering en na elke vergadering van de raad van bestuur een lijst met de besluiten, met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden, aan de voorzitter van het vast bureau van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient waar de maatschappelijke zetel van de welzijnsvereniging zich bevindt, met het oog op de bekendmaking ervan op de webtoepassing van de gemeente, overeenkomstig artikel 284, §2.

De welzijnsvereniging bezorgt ook onmiddellijk na de behandeling ervan door de algemene vergadering haar beleidsrapporten aan de voorzitter van het vast bureau van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient waar de maatschappelijke zetel van de welzijnsvereniging zich bevindt, met het oog op de bekendmaking ervan op de webtoepassing van de gemeente overeenkomstig artikel 285, tweede lid.

De welzijnsvereniging bepaalt de regels voor het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole en de ondertekening van de girale betalingsorders.

Art. 489. De welzijnsverenigingen beschikken voor lokale pps-projecten als vermeld in het decreet van 18 juli 2003 betreffende publiek-private samenwerking, in het bijzonder over

dezelfde bevoegdheid, vermeld in artikel 291 van dit decreet, om zakelijke rechten te vestigen op goederen van het openbaar domein.

Art. 490. Het ambt van provinciegouverneur is onverenigbaar met de hoedanigheid van lid van een raad van bestuur van de welzijnsvereniging.

Art. 491. §1. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2 en 3 zijn de personeelsleden van een welzijnsvereniging onderworpen aan dezelfde rechtspositieregeling en hetzelfde pensioenstelsel en aan dezelfde bepalingen van dit decreet als die welke van toepassing zijn op de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient waar de zetel van de welzijnsvereniging gevestigd is.

Het bevoegde orgaan van de welzijnsvereniging stelt de afwijkingen van de rechtspositieregeling vast, vermeld in het eerste lid, als het specifieke karakter van sommige diensten en instellingen van de welzijnsvereniging dat nodig maakt, en bepaalt de rechtspositieregeling voor de betrekkingen die onbestaand zijn op gemeentelijk vlak.

Er kan niet afgeweken worden van de tuchtregeling, vermeld in deel 2, titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 6.

Behalve in geval van gemotiveerde afwijking, kan aan geen enkel personeelslid van de welzijnsvereniging een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de algemeen directeur van de gemeente met het hoogste aantal inwoners van de gemeenten die bediend worden door de deelnemende openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§2. Personeelsleden van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat deelgenoot is van een welzijnsvereniging als vermeld in dit hoofdstuk, kunnen door die welzijnsvereniging overgenomen worden.

Ongeacht de regels die van toepassing zijn bij bevorderingen, worden die personeelsleden met hun graad of met een gelijkwaardige graad en in hun hoedanigheid overgeplaatst. Ze behouden de bezoldiging en de geldelijke anciënniteit die zij hadden of verkregen zouden hebben op grond van de rechtspositieregeling die van toepassing is op het ogenblik van de overname als ze in hun dienst van herkomst het ambt dat ze bij hun overplaatsing bekleedden, verder hadden uitgeoefend.

De Vlaamse Regering kan de algemene regels tot vaststelling van de administratieve anciënniteit van die personeelsleden bepalen.

Op verzoek van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, van de welzijnsvereniging of van het betrokken personeelslid doet de provinciegouverneur die krachtens artikel 488 bevoegd is, uitspraak over elke betwisting betreffende de toepassing van deze paragraaf.

§3. De personeelsleden van een welzijnsvereniging kunnen door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat deelgenoot is van die welzijnsvereniging als vermeld in dit hoofdstuk, overgenomen worden.

Bij de overname van personeel dat in dienst is van een deelgenoot van de privésector, kan bedongen worden dat het personeel in dezelfde toestand behouden blijft wat betreft bezoldiging, anciënniteit, sociale zekerheid en verworven rechten.

De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden van overname van dit personeel en, in voorkomend geval, de modaliteiten van een eventuele regularisatie in statutair dienstverband, bepalen.

Art. 492. De bepalingen van deel 2, titel 4, zijn van toepassing op de welzijnsverenigingen, met uitzondering van hoofdstuk 3 en artikel 249, §2 en §3, artikel 256, 260, derde lid, artikel 262, §1, tweede lid, en artikel 264, tweede lid, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:

1° "gemeente" als "welzijnsvereniging";
2° "gemeente en openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "welzijnsvereniging";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "elke welzijnsvereniging";
4° "gemeenteraad" als "algemene vergadering";
5° "raadsleden" als "leden van de algemene vergadering";
6° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van het eerste lid op de welzijnsverenigingen.

Art. 493. §1. De boekhouding wordt gevoerd onder de verantwoordelijkheid en het toezicht van de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en de aanpassingen ervan vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de algemene vergadering van de welzijnsvereniging.

De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor dat boekjaar.

§2. De algemene vergadering van de welzijnsvereniging spreekt zich uit over de vaststelling van de jaarrekening voor 30 juni van het boekjaar dat volgt op het boekjaar waarop de rekening betrekking heeft.

Een afschrift van de vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de betrokken openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§3. De betrokken raden voor maatschappelijk welzijn kunnen advies uitbrengen over de jaarrekening van de welzijnsvereniging.

Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen advies verstuurd heeft aan de toezichthoudende overheid binnen een termijn van vijftig dagen, die ingaat op de dag na de ontvangst van de jaarrekening door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, wordt hij geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

§4. Als de toezichthoudende overheid geen besluit heeft verzonden over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van honderdvijftig dagen, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht heeft van de bekendmaking van de jaarrekening van de welzijnsvereniging, met toepassing van artikel 285, tweede lid, en de welzijnsvereniging de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd.

Art. 494. De welzijnsvereniging is aansprakelijk voor de fouten die toegeschreven kunnen worden aan haar aangestelden of aan de organen, waardoor haar wil wordt uitgevoerd.

Door de bestuurders wordt geen persoonlijke verplichting aangegaan betreffende de verbintenissen van de welzijnsvereniging. Hun aansprakelijkheid is beperkt tot de vervulling van de aan hen gegeven opdracht en tot de in hun beheer bedreven fouten.

Art. 495. De duur van de welzijnsvereniging mag niet meer bedragen dan dertig jaar.

De welzijnsvereniging is van rechtswege ontbonden bij het verstrijken van de door de statuten vastgestelde duur als de verlenging niet vooraf beslist en goedgekeurd is.

Elke welzijnsvereniging legt in de loop van het eerste jaar na de volledige vernieuwing van de raden voor maatschappelijk welzijn een evaluatieverslag voor aan de raad voor maatschappelijk welzijn. Dat verslag omvat een evaluatie van de verzelfstandiging, waarover de raad voor maatschappelijk welzijn zich binnen drie maanden uitspreekt.

Art. 496. De Vlaamse Regering kan de ontbinding uitspreken van elke welzijnsvereniging die haar maatschappelijke opdracht te buiten gaat of niet verwezenlijkt. Ze kan dat ook doen als die haar wettelijke en statutaire verplichtingen niet naleeft.

Art. 497. De definitief geworden goedkeuringsbesluiten betreffende de welzijnsvereniging, vermeld in dit hoofdstuk, alsook de beslissing waarbij akte genomen wordt van het ontslag, vermeld in artikel 486, worden bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

De statuten en de eventuele wijzigingen daarvan worden in extenso bekendgemaakt in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad op kosten van de welzijnsvereniging.

Art. 498. §1. Bij de ontbinding van de welzijnsvereniging kan elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn door de Vlaamse Regering gemachtigd worden om de goederen die op zijn grondgebied liggen, terug te kopen volgens de bepalingen, vermeld in de statuten, of bij gebrek daaraan, volgens de schatting van deskundigen.

Bij gebrek aan aanbieding van terugneming of aan machtiging worden die goederen openbaar verkocht, tenzij een andere deelgenoot van de welzijnsvereniging beslist ze tegen de prijzen van de schatting aan te kopen.

§2. Bij de ontbinding van de welzijnsvereniging wordt het voltallige personeel overgenomen, hetzij door de deelnemers, hetzij eventueel door de overnemers van de activiteit, in verhouding tot de inbreng of overeenkomstig de onderling bereikte akkoorden, en zonder dat de personeelsleden door deze plicht tot overname gebonden zijn. De statutaire personeelsleden worden, al dan niet in verhouding tot de inbreng, door de publieke rechtspersonen overgenomen.

De nieuwe werkgever waarborgt de rechten die de welzijnsvereniging op het ogenblik van haar ontbinding, hetzij statutair, hetzij contractueel voor de werknemers vastgesteld had. Het overgenomen personeel komt, met behoud van zijn geldelijk statuut, terecht in een overgangskader dat uitdovend is.

Hoofdstuk 3. De autonome verzorgingsinstelling

Art. 499. Een autonome verzorgingsinstelling is een vereniging voor maatschappelijk welzijn, opgericht met het oog op de exploitatie van een ziekenhuis of van een gedeelte van een ziekenhuis.

Al de akten, facturen, aankondigingen, publicaties en andere stukken die uitgaan van de autonome verzorgingsinstelling, vermelden de benaming van de vereniging met, onmiddellijk daarvoor of daarna, de leesbaar en voluit geschreven zinsnede "vereniging van publiek recht onderworpen aan deel 3, titel 4, hoofdstuk 3, van het decreet over het lokaal bestuur", "autonome verzorgingsinstelling" of de afkorting "A.V.".

Art. 500. In afwijking van artikel 487, §1, eerste lid, kan maximaal een derde van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen stemgerechtigde bestuurders een deskundige zijn die geen lid is van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 501. Het stemmenaantal in de verschillende bestuurs- en beheersorganen waarover elke deelgenoot beschikt wordt verdeeld in verhouding tot ieders inbreng in de vereniging.

Als de openbare rechtspersonen niet beschikken over de meerderheid van de stemmen in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van de vereniging, vermeld in het eerste lid, wordt de tekortenregeling, vermeld in de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, zo toegepast dat voor de tekorten van de vereniging door elke openbare rechtspersoon wordt tegemoetgekomen in dezelfde verhouding als zijn inbreng in de vereniging tot de totale inbreng van alle deelgenoten. Als de openbare rechtspersonen beschikken over de meerderheid van de stemmen in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van de vereniging, blijft de tekortenregeling, vermeld in de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, onverkort gelden.

Ongeacht het aantal stemmen waarover het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beschikt in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van de vereniging, vermeld in het eerste lid, moet het zorgstrategisch plan, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, van de inrichting in kwestie goedgekeurd worden door de raad voor maatschappelijk welzijn. Als de openbare rechtspersonen minimaal een derde van de stemmen in de beheers- en bestuursorganen van de bedoelde vereniging vertegenwoordigen, moet, met behoud van de toepassing van het eerste lid, het budget worden goedgekeurd door de meerderheid van de openbare rechtspersonen. De statuten bevatten bepalingen in die zin.

Art. 502. Het bevoegde orgaan van de vereniging stelt de afwijkingen van de rechtspositieregeling, vermeld in artikel 491, §1, vast, als het specifieke karakter van sommige diensten en instellingen van de vereniging dat nodig maakt, en bepaalt de rechtspositieregeling voor de betrekkingen die onbestaand zijn op gemeentelijk vlak, alsook de rechtspositieregeling van het personeel van het ziekenhuis.

Art. 503. De bepalingen van hoofdstuk 2 zijn van toepassing op de autonome verzorgingsinstelling, met uitzondering van artikel 488, tweede lid, voor de beleidsrapporten, en artikel 488, derde lid, en artikel 493, met dien verstande dat het woord "welzijnsvereniging" wordt gelezen als "autonome verzorgingsinstelling".

Hoofdstuk 4.Verenigingen van privaat recht met het oog op de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten: de ziekenhuisvereniging

Art. 504. Om een ziekenhuis of ziekenhuisgebonden activiteiten geheel of gedeeltelijk te exploiteren, kan een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, oprichten, al dan niet met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, of verenigingen, opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 of 3 van dit decreet, of andere openbare besturen, samen met een of meer andere rechtspersonen dan rechtspersonen die een winstoogmerk hebben.

De oprichting van de vereniging om een ziekenhuis geheel te exploiteren, vermeld in het eerste lid, is alleen mogelijk als voldaan wordt aan een van de volgende voorwaarden:

1° het ziekenhuis dat uitgebaat wordt door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, voldoet niet meer aan de voorwaarden die gesteld zijn om erkend te kunnen blijven als ziekenhuis;

2° de oprichting van bedoelde vereniging is noodzakelijk om het ziekenhuisaanbod van de regio te optimaliseren of om betere economische voorwaarden te realiseren.

De voorwaarde, vermeld in het tweede lid, 2°, blijkt ten minste uit de noodzaak om:

1° een gedifferentieerd aanbod te realiseren waarin meer zorgpakketten beschikbaar zijn, naadloos aansluitend bij de zorgbehoeften van de bevolking;

2° een voldoende schaalgrootte te bereiken om de vereiste ervaring en deskundigheid te garanderen binnen een bedrijfseconomisch efficiënte omgeving en met een optimale inzet van personele middelen en van deskundig beheer;

3° een multidisciplinaire aanpak mogelijk te maken die aansluit bij de intensifiëring van de zorgverlening en inzonderheid het toenemende technologische karakter ervan.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan om exploitatie van ziekenhuisdiensten of ziekenhuisgebonden activiteiten te exploiteren ook beslissen om lid te worden van een vereniging als vermeld in het eerste lid. In dat geval moet voldaan worden aan de procedure en de voorwaarden, vermeld in artikel 505, §1 eerste lid, artikel 506, 2° tot en met 11°, artikel 507, §1, artikel 508 en 509. De statuten van de vereniging vermelden dat ze aan iedereen die zich aanmeldt, de haar opgedragen dienstverlening verstrekt met respect voor zijn ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en ongeacht de inkomens-, verzekerbaarheids- of vermogenstoestand van de betrokkene, ofwel alleen goederen of diensten levert aan de deelgenoten. In dat geval wordt in artikel 506, 7°, "het ingebrachte ziekenhuis" gelezen als "de ziekenhuisdienst in kwestie of de ziekenhuisgebonden activiteit".

Art. 505. §1. Het met redenen omklede besluit van de raad of raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de vereniging, vermeld in artikel 504, is onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

Het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het eerste lid, wordt binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het verzoek tot goedkeuring, verzonden aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waarin de zetel van de vereniging zich bevindt.

Voor het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering wordt verzonden, wordt het gemotiveerd advies van het beheerscomité ingewonnen, met behoud van de bevoegdheden van de medische raad.

§2. Bij de aanvragen van de goedkeuring, vermeld in paragraaf 1, wordt het ontwerp van de statuten van de vereniging gevoegd, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten

integraal deel van uitmaken. Bij de aanvraag tot goedkeuring worden ook de beslissingen van de eventuele deelgenoten tot deelname aan de vereniging gevoegd.

Uit het dossier dat wordt overgelegd om de goedkeuring te krijgen, moet blijken:

1° dat er een noodzaak bestaat voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om een samenwerkingsverband aan te gaan om de exploitatie van zijn ziekenhuis geheel of gedeeltelijk te kunnen blijven garanderen;

2° welke de ernstige redenen zijn die verantwoorden dat het samenwerkingsverband de vorm aanneemt van een vereniging zonder winstoogmerk;

3° dat het ontwerp van de statuten of van de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, bepalingen bevatten die ertoe strekken uitvoering te geven aan de verplichting de dienstverlening te verzekeren overeenkomstig artikel 506, 1°.

Art. 506. Met behoud van de toepassing van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, vermelden de statuten:

1° dat de vereniging tot doel heeft een ziekenhuis of een deel van een ziekenhuis te exploiteren of tot die exploitatie bij te dragen, waarin eenieder die zich aanmeldt, de nodige kwaliteitsverzorging tegen de beste kostprijs krijgt, met respect voor zijn ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en ongeacht de inkomens-, verzekerbaarheids- of vermogenstoestand van de betrokkene;

2° dat de vereniging wordt opgericht voor een periode die, behalve na een voorafgaande verlenging, niet langer mag zijn dan dertig jaar;

3° dat de toetreding, een statutenwijziging, een verlenging van de duur van de vereniging of de vrijwillige ontbinding van de vereniging alleen mogelijk is op voorwaarde dat alle deelgenoten daarmee vooraf instemmen en dat een beslissing over de algemene financiële regeling met de geneesheren, vermeld in artikel 130, §3, 4°, van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen van 7 augustus 1987, over de kosten ten laste van de patiënt of over de toegankelijkheid, vermeld in punt 1°, alleen mogelijk is als het voorstel drie vierde van de uitgebrachte stemmen krijgt;

4° dat voor beslissingen die ertoe strekken het zorgstrategisch plan goed te keuren of die betrekking hebben op de oprichting, de afschaffing, de plaats van organisatie van ziekenhuisdiensten, vermeld in de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen van 7 augustus 1987, op verzoek van de leden die over minstens een derde van de vertegenwoordigde stemmen beschikken, het voorstel van beslissing, aangevuld met de opmerkingen van de leden, binnen een maand opnieuw wordt besproken in het bevoegde orgaan van de vereniging;

5° dat een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich in de algemene vergadering alleen kan laten vertegenwoordigen door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, die elk maar één stem mogen uitbrengen, ongeacht de mogelijkheid om, als vertegenwoordigend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, voor bepaalde aangewezen zittingen een volmacht te verlenen aan een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat nog niet stemgerechtigd is;

6° dat de personen die in de algemene vergadering zitting hebben of die als bestuurders zitting hebben in de raad van bestuur van de vereniging zonder winstoogmerk, geen persoonlijke, familiale of zakelijke belangen mogen hebben die ingaan tegen het belang van de vereniging zonder winstoogmerk;

7° dat het stemmenaantal in de algemene vergadering en in de andere beheersorganen waarover elke deelgenoot beschikt, wordt bepaald in verhouding tot het aantal bedden of de omzet van het ingebrachte ziekenhuis in de vereniging en dat maximaal een derde van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen stemgerechtigde bestuurders deskundigen kunnen zijn die

geen lid zijn van de raad voor maatschappelijk welzijn. De verdeling van het stemmenaantal wordt in de statuten ingeschreven;

8° dat het mandaat van al de bestuurders beperkt is in duur en telkens van rechtswege eindigt op de eerste algemene vergadering van de vereniging die plaatsvindt nadat al de raden voor maatschappelijk welzijn van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die lid zijn van de vereniging, geïnstalleerd zijn;

9° dat een mandaat van bestuurder altijd hernieuwbaar is;

10° dat in geval van ontbinding van de vereniging of van ontslag van een of meer leden, de uittredende leden recht hebben op teruggave van wat er door elk van hen is ingebracht, in voorkomend geval in natura en in verhouding tot de inbreng;

11° dat elke deelgenoot het recht heeft de algemene vergadering samen te roepen.

Art. 507. §1. Elke beslissing van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als lid van een vereniging als vermeld in artikel 504, over de wijziging van de statuten, de vrijwillige ontbinding, de toetreding of uitsluiting van leden en de verlenging van de duur van de vereniging is onderworpen aan de toepassing van artikel 505, §1, eerste lid.

§ 2. De statuten bepalen dat als de verzorgingsinstelling die uitgebaat wordt door de vereniging, niet voldoet aan de verplichtingen, vermeld in het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen, in consensus een bemiddelaar wordt aangewezen. Bij gebrek aan consensus kan elke deelgenoot de provinciegouverneur van de provincie waar de zetel van de vereniging is gevestigd, verzoeken een bemiddelaar aan te wijzen. De bemiddelaar wordt alleen aangewezen als er in de organen van de vereniging geen overeenstemming bestaat over de vereiste maatregelen, vermeld in artikel 9 van het voormelde decreet. De bemiddelaar neemt met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van die organen. De bemiddelaar kan evenwel alleen aangewezen worden als de schending van het voormelde decreet ook een schending van artikel 506, 1°, van dit decreet is en de erkenning verleend of verlengd wordt gedurende maximaal één jaar wegens de schending van het voormelde decreet.

De bemiddelaar moet een voldoende opleiding gevolgd hebben en voldoende ervaring hebben in het beheer van openbare ziekenhuizen of openbare centra voor maatschappelijk welzijn en hij mag op geen enkele wijze, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks, bij het beheer van een betrokken verzorgingsinstelling betrokken zijn of betrokken geweest zijn. Als die bemiddelaar binnen een maand na zijn aanstelling geen overeenstemming kan bereiken omtrent de nodige maatregelen, stelt hij binnen een maand zelf een oplossing voor.

De Vlaamse Regering kan, met het oog op de afstemming op de uitvoering van het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen, nadere regels bepalen.

Art. 508. De oprichtingsakte van de vereniging zonder winstoogmerk waarvan een of meer openbare centra voor maatschappelijk welzijn lid zijn, en de akte waarbij een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of een rechtspersoon als vermeld in artikel 504, verklaart lid te willen worden van de vereniging en waarbij de vereniging die toetreding aanvaardt, regelen ook de inbreng van de oprichters of van het toetredende lid, waarbij inbreng gelijkgesteld wordt met het aantal bedden of de omzet, en de overname of de terbeschikkingstelling van het personeel met behoud van bezoldiging en geldelijke anciënniteit.

Art. 509. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn in de algemene vergadering en in de beheersorganen van de vereniging zonder winstoogmerk vertegenwoordigd door leden van hun raad voor maatschappelijk welzijn.

In afwijking van het eerste lid kan maximaal een derde van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen stemgerechtigde bestuurders een deskundige zijn die geen lid is van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Een of meer leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in de vereniging vertegenwoordigen, worden door de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen bij geheime stemming en in een enkele stemronde. Elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn beschikt daarbij over één stem. Bij staking van stemmen is de jongste kandidaat in jaren verkozen.

Het huishoudelijk reglement van het bevoegde orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bepaalt op welke wijze het openbaar centra voor maatschappelijk welzijn op de hoogte wordt gebracht van de agenda van de beheersorganen van de vereniging. Het bepaalt ook op welke wijze de beslissingen van de vereniging worden besproken in het bevoegde orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 510. Een vereniging, opgericht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3, is met instemming van haar leden gerechtigd lid te worden van een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in artikel 504. De instemming van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die deelgenoot zijn in de vereniging, opgericht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3, is onderworpen aan de procedure en de voorwaarden, vermeld in artikel 504, tweede lid, artikel 505, §1, eerste en tweede lid, en artikel 506 tot en met 509, als het een ziekenhuis betreft, aan de voorwaarden, vermeld in artikel 505, §1, eerste lid, artikel 506, 2° tot en met 11°, artikel 507, §1, artikel 508 en 509, als het een ziekenhuisdienst of ziekenhuisgebonden activiteit betreft en op voorwaarde dat in die laatste gevallen de vereniging ofwel in haar statuten inschrijft dat ze aan eenieder die zich aanmeldt de haar opgedragen dienstverlening verstrekt met respect voor zijn ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en ongeacht de inkomens-, verzekerbaarheids- of vermogenstoestand van de betrokkene, ofwel alleen goederen of diensten levert aan de deelgenoten. In dat laatste geval wordt in artikel 506, eerste lid, 7°, "het ingebrachte ziekenhuis"gelezen als "de ziekenhuisdienst in kwestie of de ziekenhuisgebonden activiteit".

Hoofdstuk 5. De vereniging voor sociale dienstverlening of de vennootschap voor sociale dienstverlening.

Art. 511. §1. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan om sociale doeleinden te vervullen, met uitsluiting van de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten, lid worden van een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen.

Van die vereniging zijn minstens een of meer private rechtspersonen die geen winst nastreven, lid. Van de vereniging kunnen al dan niet een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 of 3, of andere openbare besturen lid zijn.

Het lidmaatschap bij wijze van oprichting of toetreding van de vereniging, vermeld in het eerste lid, is alleen mogelijk als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de rechtsvorm is een bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering opgelegde voorwaarde voor de gehele of gedeeltelijke erkenning, vergunning of subsidiëring. In dat geval kan afgeweken worden van de voorwaarde dat minstens een of meer private rechtspersonen lid moeten zijn;

2° het bereiken van een bepaalde regionale bedekking of schaalgrootte is een bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering opgelegde voorwaarde voor de gehele of gedeeltelijke erkenning, vergunning of subsidiëring, als aan die voorwaarde door geen van de lokale openbare deelgenoten afzonderlijk kan worden voldaan;

3° het lidmaatschap van de vereniging maakt het voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn mogelijk om een nieuwe dienst aan te bieden. Als nieuw kan elke dienst worden aangemerkt waarvoor geen erkenning, vergunning of subsidie is verworven en die ook niet op een gestructureerde wijze aan het publiek wordt aangeboden.

In het geval, vermeld in het derde lid, 3°, is een goedkeuring van de Vlaamse Regering vereist. Om die goedkeuring te krijgen, toont het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan dat rekening gehouden met het bestaande aanbod, de nieuwe dienst optimaal past in de programmatie, en moet op grond van het onderzoek, vermeld in artikel 60, § 6, tweede en derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, bewezen worden wat de redenen zijn om de nieuwe dienst in samenwerking met private rechtspersonen aan te bieden.

§2. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan ook toetreden tot een vereniging als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als die uitsluitend door publiekrechtelijke rechtspersonen is opgericht. Overdracht of inbreng van een bestaande dienst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is in dat geval niet toegestaan.

Art. 512. Als overeenkomstig artikel 511 de goedkeuring van de Vlaamse Regering vereist is, wordt het besluit houdende goedkeuring of niet-goedkeuring van het met redenen omklede besluit van de raad of de raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of toetreding tot de vereniging of de vennootschap binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de dag van de verzending van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn verzonden.

Bij de aanvragen tot goedkeuring, als vermeld in het eerste lid, wordt het ontwerp van statuten van de vereniging gevoegd, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken. Bij de aanvraag tot goedkeuring worden ook de beslissingen van de eventuele deelgenoten tot deelname aan de vereniging gevoegd.

Art. 513. De statuten van de vereniging, vermeld in artikel 511, worden opgemaakt overeenkomstig de wetgeving over de gekozen rechtsvorm. Met behoud van de toepassing van die bepalingen vermelden de statuten nauwkeurig de deelgenoten, hun inbreng, hun verbintenissen en bijdragen, alsook de bestemming van het vermogen van de vereniging als die zou worden ontbonden, of van de inbreng in geval een lid ontslag neemt.

De statuten bepalen het stemmenaantal waarover elke deelgenoot beschikt in de verschillende bestuurs- en beheersorganen, rekening houdend met de inbreng van elke deelgenoot.

Art. 514. §1. De statuten van de vereniging bepalen op welke wijze het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte wordt gebracht van de agenda en de beslissingen van de beheersorganen van de vereniging en van het jaarverslag, de begroting en de rekeningen van de vereniging. De raad voor maatschappelijk welzijn regelt,

overeenkomstig de statuten van de vereniging, de eventuele overname of terbeschikkingstelling van het personeel met behoud van bezoldiging en geldelijke anciënniteit.

§2. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan in de organen van de vereniging alleen vertegenwoordigd zijn door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, die handelen volgens de instructies van de raad voor maatschappelijk welzijn door wie ze zijn aangewezen, en door deskundigen.

De raad voor maatschappelijk welzijn wijst de vertegenwoordigers aan en bepaalt in voorkomend geval de verhouding tussen de leden en de deskundigen, waarbij het aandeel van de deskundigen maximaal een derde kan zijn. De vertegenwoordigende leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden door de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen overeenkomstig artikel 509.

Het mandaat van de vertegenwoordigende leden van de raad voor maatschappelijk welzijn en van de deskundigen eindigt van rechtswege op de eerste algemene vergadering die plaatsvindt nadat de raden voor maatschappelijk welzijn van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die lid zijn van de vereniging, overeenkomstig artikel 68, §1 geïnstalleerd zijn. De statuten bevatten bepalingen in die zin.

Art. 515. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden, vermeld in artikel 511 tot en met 514, ook lid worden van een vennootschap met sociaal oogmerk.

Hoofdstuk 6. Verenigingen of vennootschappen van privaatrecht van woon- en zorgcentra. De woon-zorgvereniging of de woon-zorgvennootschap

Art. 516. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan met betrekking tot woon- en zorgcentra, in afwijking van hoofdstuk 5 van deze titel, en met uitsluiting van de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten, lid worden van een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen.

Van een vereniging zonder winstoogmerk, als vermeld in het eerste lid, moeten minstens een of meer private rechtspersonen die geen winst nastreven, lid zijn. Van die vereniging kunnen al dan niet één of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 of 3, andere openbare besturen of private rechtspersonen die geen winst nastreven, lid zijn.

Art. 517. §1. Het met redenen omklede besluit van de raad of raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de vereniging, vermeld in artikel 516, en de statuten van de vereniging, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

§2. Het dossier dat ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering wordt bezorgd, bevat ten minste:

1° een grondige motiveringsnota waarin de noodzaak om een private partner aan te trekken wordt aangetoond en de meerwaarde van de gekozen privaatrechtelijke rechtsvorm wordt aangetoond;

2° een duidelijk bestuursplan met omschrijving van de opdrachten van de vereniging en een toelichting bij de organisatie van de vereniging en eventuele rechten en plichten en waarborgen van de publieke en private partners;
3° een financieel plan voor zes jaar, met een omschrijving van de bedrijfsopdrachten, de financiële structuur en de in te zetten middelen en de controlemogelijkheden op de uitvoering;
4° een ontwerp van de statuten.

Uit het dossier, vermeld in het eerste lid, blijkt dat er in afdoende waarborgen wordt voorzien voor de continuïteit van de dienstverlening, de democratische controle, de beslissingsmacht en de vertegenwoordiging, het ideologische profiel en in voorkomend geval de prijszetting en het opnamebeleid.

De volgende bijkomende waarborgen zijn daarbij vereist:
1° de vereniging zonder winstoogmerk kan over de beslissingen aangaande de vaststelling van de criteria voor het opnamebeleid en de bepaling van de ligdagprijs alleen geldig beraadslagen en beslissen als twee derde van de deelgenoten aanwezig is, waaronder alle deelnemende openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De besluiten worden genomen met een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen;
2° een voorstel tot buitengerechtelijke ontbinding kan op zijn vroegst worden gedaan na een periode van zes jaar, die aanvangt de dag van de publicatie van de oprichtingsakte.

§3. Het besluit van de Vlaamse Regering wordt binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn verzonden.

Art. 518. Artikel 513, 514 en 515 zijn van overeenkomstige toepassing op de verenigingen, vermeld in dit hoofdstuk.

Deel 4. Specifieke bepalingen ten behoeve van de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966

Titel 1. De politieke organisatie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De gemeenteraad

Afdeling 1. De organisatie van de gemeenteraad

Art. 519. Artikel 4 tot en met 17 van dit decreet, met uitzondering van artikel 7, §6, en artikel 15, zijn van overeenkomstige toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 2. De werking van de gemeenteraad

Art. 520. Artikel 18 tot en met 39 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de gemeenteraad

Art. 521. Artikel 40 en 41 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 2. Het college van burgemeester en schepenen

Afdeling 1. De organisatie van het college van burgemeester en schepenen

Art. 522. Artikel 42, §2, artikel 44, 45, 47, 48 en 49, §4, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 523. Artikel 42, §1, §3, §4 en §5, artikel 43, 46 en 49, §1, §2 en §3, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 2. De werking van het college van burgemeester en schepenen

Art. 524. Artikel 50, 51, 54 en 55 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 525. Artikel 52 en 53 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen

Art. 526. Artikel 56 en 57 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 3. De burgemeester

Afdeling 1. De benoeming van de burgemeester

Art. 527. Artikel 58, §1, §2 en §3, eerste lid en tweede lid, eerste zin, artikel 59, 60, 61 en 62, eerste tot en met vijfde lid, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 528. Artikel 58, §3, tweede lid, tweede zin, en artikel 62, zesde en zevende lid, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 2. De bevoegdheden van de burgemeester

Art. 529. Artikel 63 tot en met 67 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 4. De raad voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De organisatie van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 530. Artikel 68 tot en met 70, artikel 72 en 73 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 531. §1. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bestuurd door een raad voor maatschappelijk welzijn die bestaat uit:
1° negen leden in de gemeenten met niet meer dan 15 000 inwoners;
2° elf leden in de gemeenten met 15 001 tot en met 50 000 inwoners;
3° dertien leden in de gemeenten met 50 001 tot en met 150 000 inwoners;
4° vijftien leden in de gemeenten met meer dan 150 000 inwoners.

Als het aantal leden van de gemeenteraad van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, minder bedraagt dan het aantal leden, vermeld in het eerste lid, wordt het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn teruggebracht tot het aantal leden van de gemeenteraad.

§2. Artikel 4, §3, van dit decreet is van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 532. Met behoud van de toepassing van artikel 17bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is artikel 5 van dit decreet van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 533. Om tot werkend lid van een raad voor maatschappelijk welzijn of tot opvolger te kunnen worden verkozen, moet iemand op de dag van de algehele verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn:
1° Belg of onderdaan van een andere lidstaat van de Europese Unie zijn, overeenkomstig artikel 7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
2° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;
3° ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend;
4° zich niet bevinden in een van de gevallen van onverkiesbaarheid, vermeld in artikel 58 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Artikel 58, tweede lid, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 is van toepassing als de inbreuken, vermeld in die bepaling, zijn gepleegd tijdens de uitoefening van een ambt binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of een gemeenteambt.

Art. 534. §1. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden,

door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn ten minste veertien dagen voor de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering. De installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn vindt plaats binnen de eerste vijf werkdagen van januari. Bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn vindt de installatievergadering van rechtswege plaats op de eerste werk dag van januari in het gemeentehuis om 20 uur. De algemeen directeur brengt in dat geval voor de goede orde ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn de nieuw verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte.

Elke dag van de week, behalve zaterdag, zondag en wettelijke en decretale feestdagen, is een werkdag.

Als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens toch geldig is verklaard, worden de nieuw verkozen raadsleden door de benoemde voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn of, als die nog niet benoemd is, door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is.

Als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens ongeldig is verklaard en er een nieuwe verkiezing gehouden moet worden, worden de nieuw verkozen raadsleden door de benoemde voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn of, als die nog niet benoemd is, door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de nieuwe verkiezing definitief is.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 25bis, tweede lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt de installatievergadering voorgezeten door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

§3. De raad voor maatschappelijk welzijn onderzoekt de geloofsbrieven van de verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. De verkozen leden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van wie de geloofsbrieven zijn goedgekeurd, leggen, voor ze hun mandaat aanvaarden, in openbare vergadering de volgende eed af in handen van de voorzitter van de installatievergadering: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.". Als de voorzitter van de installatievergadering niet de benoemde voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is, legt die de eed af in handen van het oudste lid van de raad voor maatschappelijk welzijn.

§4. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die aanwezig zijn op de installatievergadering en die de eed niet afleggen, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§5. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die niet aanwezig zijn op de installatievergadering en die, nadat ze daartoe uitdrukkelijk zijn opgeroepen, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§6. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de persoon die de voorzitter vervangt, nalaat

de eed af te nemen van de verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de installatievergadering of, bij vervanging van een lid, na de installatievergadering uiterlijk op de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, wordt de eed afgenomen door een lid van het vast bureau volgens hun rangorde. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de persoon die de voorzitter vervangt, nalaat de eed af te nemen, noteert de algemeen directeur de vervanging van de voorzitter in de notulen van de vergadering.

§7. De rangorde van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt tijdens de installatievergadering van de nieuwe raad voor maatschappelijk welzijn, onmiddellijk na de eedaflegging van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn vastgesteld. Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de hoogste anciënniteit neemt de hoogste rang in. Bij gelijke anciënniteit neemt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat bij de laatste volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn het hoogst aantal naamstemmen heeft behaald, de hoogste rang in. Bij een gelijk aantal naamstemmen neemt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van wie de lijst bij de laatste volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn de meeste stemmen heeft behaald de hoogste rang in. De opvolgers die na de installatievergadering als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn worden geïnstalleerd, nemen de rang in volgorde van hun eedaflegging in.

Art. 535. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt benoemd overeenkomstig artikel 25bis, eerste lid van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen daartoe kandidaten voordragen, waarvoor een gedagtekende akte van voordracht wordt voorgelegd aan de provinciegouverneur. Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ondertekend zijn door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen hebben deelgenomen, alsook door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-voorzitter zijn verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Een akte van voordracht die wordt voorgelegd na de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, is alleen ontvankelijk als ze ondertekend is door meer dan de helft van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, alsook door een meerderheid van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-voorzitter verkozen zijn.

Niemand kan meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod heeft in alle akten van voordracht de ongeldigheid tot gevolg van alle handtekeningen die in strijd met dit voorschrift zijn geplaatst. Een verkozene die meer dan één akte van voordracht ondertekent, kan voor de duur van de zittingsperiode van de raad voor maatschappelijk welzijn niet worden benoemd als voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet vertegenwoordigen of namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een mandaat bekleden in een vereniging of vennootschap als vermeld in deel 3, titel 4, of andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen. Als de betrokkene al een dergelijk mandaat bekleedt, vervalt dat van rechtswege.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die worden voorgedragen om hem op te volgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de

voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als de persoon die de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, wordt de voordracht van de eerstvolgende opvolger, vermeld in de akte, vervroegd. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 536.

De Vlaamse Regering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in het eerste lid. De Vlaamse Regering kan evenwel op elk moment om een nieuwe voordracht verzoeken.

Art. 536. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn het mandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst is, ontslag genomen heeft als voorzitter of als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn of overleden is, draagt de raad voor maatschappelijk welzijn een nieuwe kandidaat-voorzitter voor overeenkomstig artikel 535. Tot aan de benoeming wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het tweede en het derde lid.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is verplicht op de installatievergadering, met toepassing van het derde en het vierde lid, een vervanger aan te wijzen. Hij kan verschillende vervangers aanwijzen. In dat geval stelt hij een rangorde van de vervangers op.

Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is overeenkomstig artikel 74 wat betreft de vantoepassingverklaring op de raad voor maatschappelijk welzijn van artikel 27, wordt hij in de volgende volgorde vervangen:

1° door een of meer leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van de rangorde bepaald door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn;

2° door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van hun anciënniteit, eventueel met toepassing van de bepalingen, vermeld in het vierde lid.

Bij gelijke anciënniteit krijgt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn de voorkeur dat bij de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn de meeste naamstemmen heeft behaald. Als het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de meeste anciënniteit de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn in die gevallen niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap van de raad voor maatschappelijk welzijn waargenomen door een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, in volgorde van hun anciënniteit. Bij gelijke anciënniteit wordt het mandaat waargenomen door het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat bij de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn de meeste naamstemmen heeft behaald.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing. Als het niet gaat om een door het decreet opgelegde

verhindering, richt de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn verzoek tot vervanging wegens verhindering aan de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 537. Artikel 71 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, voor de overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn en zijn leden van artikel 8, 9, §3, artikel 10, 11, tweede en derde lid, artikel 12, 13 en 16 van dit decreet.

Art. 538. Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft, of dat overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger, die wordt aangewezen overeenkomstig artikel 17bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

De geloofsbrieven worden onderzocht overeenkomstig artikel 534, §3. De eed wordt afgelegd in openbare vergadering in de handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

Art. 539. §1. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn ontvangen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn presentiegeld voor hun aanwezigheid op vergaderingen van de raad voor maatschappelijk welzijn. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatsverplichtingen van de leden voor wie de raad voor maatschappelijk welzijn bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

§2. Het presentiegeld bedraagt voor de aanwezigheid op de raad voor maatschappelijk welzijn evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad.

Het presentiegeld bedraagt voor het bijwonen van de vergaderingen van het vast bureau en voor het bijwonen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst en voor de overige vergaderingen van de lijst, vermeld in paragraaf 1, maximaal evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad. Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen beslissing over het presentiegeld genomen heeft, bedraagt het presentiegeld evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad.

De raad voor maatschappelijk welzijn vermindert de presentiegelden van het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vult die vergoeding aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar

zelf om verzoekt. De algemeen directeur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn stelt vast of aan de voorwaarden is voldaan.

De som van de presentiegelden, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de raad voor maatschappelijk welzijn kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat die kunnen worden terugbetaald.

§4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn bij de normale uitoefening van hun mandaat.

Art. 540. De raad voor maatschappelijk welzijn kent de eretitels toe aan de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, onder de voorwaarden die hij bepaalt.

Afdeling 2 De werking van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 541. Artikel 74 tot en met 76 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 3 De bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 542. Artikel 77 en 78 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 5. Het vast bureau

Afdeling 1. De organisatie van het vast bureau

Art. 543. Artikel 79 tot en met 82 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 544. §1. Overeenkomstig artikel 27bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is de oprichting van een vast bureau verplicht.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 27bis, §1, derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, telt het vast bureau, met inbegrip van zijn voorzitter:

1° drie leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met ten hoogste negen leden;
2° vier leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van elf of dertien leden;
3° vijf leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van vijftien leden.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is van rechtswege en met beraadslagende stem voorzitter van het vast bureau.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt bij zijn afwezigheid in het vast bureau in de volgende volgorde vervangen door:
1° de personen die hij met toepassing van artikel 535 als zijn vervanger heeft aangewezen;
2° het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de meeste anciënniteit, dat lid is van het vast bureau.

§3. De leden van het vast bureau kunnen tussentijds ontslag nemen uit dat orgaan zonder ontslag als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn te nemen. Een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat ontslag wil nemen als lid van het vast bureau, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het ontslag is definitief na de ontvangst van die kennisgeving door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn blijft deel uitmaken van het vast bureau tot zijn opvolger is geïnstalleerd.

§4. Voor ze hun mandaat aanvaarden, leggen de leden van het vast bureau in openbare vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

Het lid van het vast bureau dat de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt geacht zijn mandaat als lid van het vast bureau niet te aanvaarden.

Afdeling 2. De werking van het vast bureau

Art. 545. Met behoud van de toepassing van artikel 27bis, §2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is artikel 83 van dit decreet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, met uitzondering van de vantoepassingverklaring van artikel 52 en 53.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het vast bureau

Art. 546. Artikel 84 tot en met 86 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 6. Het bijzonder comité voor de sociale dienst

Afdeling 1. De organisatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 547. Artikel 87 tot en met 108 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 548. In de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, zijn de voorzitter en de leden van het vast bureau van rechtswege ook de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 2. De werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 549. Artikel 109 tot en met 112 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 550. In de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, is artikel 545 van dit decreet van overeenkomstige toepassing op het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 551. Artikel 113 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 4. De bevoegdheden van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 552. Artikel 114 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 7. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen

Art. 553. Met behoud van de toepassing van artikel 77bis van de gemeentekieswet van 4 augustus 1932 en van artikel 18bis, 21 en 21bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is artikel 147 van dit decreet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 8. De mandatarissen (eretitels, rechtspositie, tucht, aansprakelijkheid, mandatendatabank).

Art. 554. Artikel 148 en 149 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 555. De Vlaamse Regering kan de eretitels van de burgemeester en van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn toekennen onder de voorwaarden die ze bepaalt. De gemeenteraad kan de eretitels van de schepenen toekennen onder de voorwaarden die hij bepaalt. De raad voor maatschappelijk welzijn kan de eretitels van de leden van het vast bureau toekennen onder de voorwaarden die hij bepaalt.

De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de burgemeester, de schepenen en de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 556. De burgemeester en de schepenen, uitgezonderd de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, krijgen van de gemeente een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding. De voorzitter van de raad voor

maatschappelijk welzijn krijgt van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een wedde, vakantiegeld, eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding.

De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de burgemeester en van de schepenen omvatten de vergoeding voor hun opdracht als voorzitter of als lid van het vast bureau en, in voorkomend geval, als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn omvatten de vergoeding voor zijn opdracht als voorzitter van het vast bureau.

De Vlaamse Regering stelt het bedrag, de wijze van betaling en de toekenningsvoorwaarden van de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding, vermeld in het eerste lid, vast, rekening houdend met het inwonersaantal van de gemeente. De wedde van de burgemeester wordt uitgedrukt als een percentage van de parlementaire vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement, met uitsluiting van de forfaitaire onkostenvergoeding, de eindejaarspremie en het vakantiegeld. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is gelijk aan de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van een schepen van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend.

De uittredingsvergoeding, vermeld in het eerste lid, wordt toegekend binnen de volgende grenzen:

1° een maand uittredingsvergoeding per gepresteerd jaar, met een maximum van twaalf maanden;

2° de vergoeding wordt niet uitgekeerd aan een lid van de deputatie, een provinciegouverneur, een ambassadeur, een lid van het parlement, een lid van een gemeenschaps- of gewestregering, een minister of een staatssecretaris, een lid van het Grondwettelijk Hof en evenmin aan uittredende mandatarissen die een bezoldigd ambt hebben aanvaard in een internationale of parastatale instelling;

3° de uittredingsvergoeding vervalt als de betrokkene een beroepsinkomen verwerft. De betrokkene kan daarbij vragen om het verschil bij te passen als dat inkomen lager zou liggen dan de uittredingsvergoeding.

Art. 557. Artikel 150 tot en met 160 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, met dien verstande dat voor de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in die bepalingen "voorzitter van het vast bureau" en "voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid" wordt gelezen als "voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Titel 2. De ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Art. 558. De bepalingen van deel 2, titel 2, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, met dien verstande dat ook de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, of het door hem aangewezen lid van het vast bureau, met raadgevende stem deel uitmaakt van het managementteam.

Voor de toepassing van artikel 194, bestaat het evaluatiecomité, vermeld in het derde lid, uit het college van burgemeester en schepenen, de voorzitter van de gemeenteraad en

de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en wordt ook de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn betrokken bij het onderzoek over de wijze van functioneren van de functiehouder.

Titel 3. De extern verzelfstandigde agentschappen

Art. 559. De bepalingen van deel 2, titel 3, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 4. De beleids- en beheerscyclus van de gemeente

Art. 560. De bepalingen van deel 2, titel 4, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 5. De werking van het lokaal bestuur

Art. 561. De bepalingen van deel 2, titel 5, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 6. De participatie van de burger

Art. 562. De bepalingen van deel 2, titel 6, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 7. Het bestuurlijk toezicht

Art. 563. De bepalingen van deel 2, titel 7, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 564. Het college van burgemeester en schepenen, heeft de opdracht toezicht en controle uit te oefenen op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Dat toezicht brengt het recht mee om alle instellingen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te bezoeken en ter plaatse kennis te nemen van alle akten, stukken en dossiers en om alle akten, stukken en dossiers op te vragen, met uitzondering van de dossiers die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van de cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen, en erover te waken dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet afwijkt van de wilsbeschikking van de schenkers en erflaters betreffende de wettelijk gevestigde lasten.

Het college van burgemeester en schepenen neemt per opdracht als vermeld in het eerste lid, een afzonderlijk besluit en wijst een of meer gemachtigden aan om het plaatsbezoek uit te voeren.

Het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin de opgevraagde akten, stukken en dossiers worden verstrekt, en op zijn verzoek wordt onmiddellijk een afschrift overhandigd.

Een door het college van burgemeester en schepenen afgevaardigde persoon is tot geheimhouding verplicht.

Art. 565. §1. Als het college van burgemeester en schepenen van oordeel is dat een besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 284, §2, eerste lid, 1° en 2°, en 285, tweede lid, het gemeentelijk belang en inzonderheid de financiële belangen van de gemeente schaadt, kan het tegen dat besluit beroep instellen bij de toezichthoudende overheid, behalve als het betrokken besluit al was goedgekeurd of vastgesteld door de gemeenteraad.

Het beroep, vermeld in het eerste lid, schorst de uitvoerbaarheid van het aangevochten besluit en wordt samen met een kopie van het bestreden besluit aan de toezichthoudende overheid verzonden. Dat beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van twintig dagen.

§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, derde lid, gaat in op de dag die volgt op de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de besluiten, vermeld in artikel 285, tweede lid, of van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 284, §2, eerste lid, 1° en 2°.

§3. De termijn, vermeld in paragraaf 1, derde lid, wordt gestuit door de opvraging door het college van burgemeester en schepenen bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waarbij het college van burgemeester en schepenen een bepaald besluit, het dossier, bepaalde documenten of inlichtingen over een bepaald besluit opvraagt. De Vlaamse Regering kan de wijze van opvraging bepalen. De opvraging mag geen betrekking hebben op dossiers die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van de cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen.

De termijn, vermeld in paragraaf 1, derde lid, gaat vervolgens opnieuw in op de dag die volgt op de verzending van alle gevraagde gegevens.

§4. Om ontvankelijk te zijn, moet het college van burgemeester en schepenen een kopie van dat beroep verzenden aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

§5. In afwijking van artikel 330, §2 gaat de termijn, vermeld in artikel 330, §1, in op de dag die volgt op de verzending van het beroep, dat samen met een kopie van het bestreden besluit wordt verzonden.

Die termijn, vermeld in het eerste lid, kan gestuit worden door het opvragen van het dossier, bepaalde documenten of inlichtingen bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De toezichthoudende overheid toetst het bestreden besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan het gemeentelijk belang.

Als het beroep ontvankelijk en gegrond is, vernietigt de toezichthoudende overheid het bestreden besluit en verzendt ze het besluit aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn binnen de termijn, vermeld in artikel 330, §1.

De toezichthoudende overheid verzendt een kopie van het vernietigingsbesluit aan het college van burgemeester en schepenen binnen de termijn, vermeld in artikel 330, §1.

Titel 8. Vrijwillige samenvoeging van gemeenten

Art. 566. De bepalingen van deel 2, titel 8, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 9. Samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering

Art. 567. De bepalingen van deel 2, titel 9, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 10. Deelname van de gemeente in rechtspersonen en samenwerking

Art. 568. Artikel 388 tot en met 479 zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 569. Artikel 480 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een welzijnsvereniging of een autonome verzorgingsinstelling, is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van dat besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. De gemeenteraad verstuurt op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 570. Artikel 481 tot en met 504 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 571. Artikel 505 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een ziekenhuisvereniging is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van dat besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn, binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De gemeenteraad verstuurt op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 572. Artikel 506 tot en met 510 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 573. Artikel 511 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een vereniging of vennootschap voor sociale dienstverlening is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring naar het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

In het geval, vermeld in artikel 511, §1, derde lid, 3°, verstuurt de gemeenteraad op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 574. Artikel 512 tot en met 516 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 575. Artikel 517 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een woon-zorgvereniging of woon-zorgvennootschap is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van dat besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. De gemeenteraad verstuurt op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 576. Artikel 518 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Deel 5. Wijzigingsbepalingen

Art. 577. In de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in artikel 6, §3, vervangen bij het decreet van 7 juli 2006, worden de woorden "vermeld in artikel 5 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005" vervangen door de woorden "vermeld in artikel 4 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";

2° in artikel 17bis, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "artikelen 8 tot en met 14 en artikel 16 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van

de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" vervangen door de woorden "artikel 68 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";

3° in artikel 18bis, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt: "§ 1. De in de artikelen 74 tot en met 77 van de Gemeentekieswet bepaalde regeling van de beroepen betreffende de verkiezing van de gemeenteraad is van overeenkomstige toepassing voor de geschillen betreffende de verkiezing van de raad of van het vast bureau van een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van een randgemeente bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 en van de gemeenten Komen-Waasten en Voeren.";

4° in artikel 25bis, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "artikel 16 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" vervangen door de woorden "artikel 6, §3, van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";

5° in artikel 25ter, §3, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "of artikel 53 en 54" opgeheven;

6° in artikel 27bis, §1, derde lid, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988, gewijzigd bij de wet van 16 juni 1989 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "artikel 60, §3, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn" vervangen door de woorden "artikel 544, §2, van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";

7° in artikel 60, §6, derde lid, vervangen bij het koninklijk besluit nr. 244 van 31 december 1983 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn" vervangen door de woorden "het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";

8° in artikel 60, §7, derde lid, vervangen bij wet van 24 december 1999 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking" door de woorden " deel 3, titel 3 van het decreet over het lokaal bestuur" en de woorden "titel VIII, hoofdstuk I van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn" vervangen door de woorden "deel 3, titel 4, Hoofdstuk 2 en 3 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";

9° in artikel 62bis, eerste lid, ingevoegd bij de wet van 13 juni 1985, vervangen bij de wet van 5 augustus 1992 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "de voorzitter van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, of in voorkomend geval, de ondervoorzitter ingevolge artikel 58, §2 en §3, en artikel 59 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn" vervangen door de woorden "de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst ingevolge artikel 114 en 552 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";

10° in artikel 71, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 12 januari 1993 en bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, of in voorkomend geval, de ondervoorzitter ingevolge artikel 58, §2 en §3, en artikel 59 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" vervangen door de woorden "de voorzitter van het bijzonder comité voor

de sociale dienst ingevolge artikel 114 en 552 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur"

11° in artikel 113, ingevoegd bij wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij decreet van 19 december 2008, worden de woorden "artikel 264 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" vervangen door de woorden "artikel 334 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur".

Art. 578. In de Nieuwe Gemeentewet van 26 mei 1989 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° artikel 41, vervangen bij het koninklijk besluit van 30 mei 1989 en gewijzigd bij de wet van 24 mei 1991 en bij het decreet van 15 juli 2005, worden de woorden "artikel 123, derde lid," vervangen door de woorden "artikel 201 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur" en de woorden "artikel 79 van het Gemeentedecreet" door de woorden "artikel 165 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";

2° in artikel 83, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en vervangen bij het decreet van 15 juli 2005, worden de woorden "artikel 71 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 156 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";

3° voor de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en voor de gemeente Voeren worden in artikel 107, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 30 mei 1989, de woorden "in afwijking van artikel 54 van het Gemeentedecreet" vervangen door "in afwijking van artikel 53 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur" en de woorden "in afwijking van artikel 20 van het Gemeentedecreet" door de woorden "in afwijking van artikel 19 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur".

Art. 579. In het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in artikel 4 worden de woorden "en OCMW's" telkens opgeheven;

2° artikel 12 wordt opgeheven;

3° in artikel 13, gewijzigd bij decreet van 18 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de woorden "en aan elk OCMW" en de zinsnede "volgens de verhouding bepaald in artikel 12, en" worden opgeheven;

b) het woord "hun" wordt vervangen door het woord "haar";

4° in artikel 15 wordt de zinsnede "en van het OCMW, volgens de verhouding die bepaald werd overeenkomstig artikel 12 van dit decreet" opgeheven;

5° in artikel 17 worden de woorden "en van het OCMW" en de woorden "en het OCMW" opgeheven;

6° in artikel 19 worden de woorden "en OCMW's" opgeheven.

Art. 580. In het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten, gewijzigd bij het decreet van 20 januari 2006 en van 6 juli 2012, wordt een artikel 25/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 25/1. Een samenvoeging van gemeenten maakt een einde aan het bestaan van de centrale kerkbesturen van de samengevoegde gemeenten en aan het mandaat van alle

leden van die centrale kerkbesturen. In de nieuwe gemeente wordt een nieuw centraal kerkbestuur opgericht.

Artikel 4/7 tot en met 4/10 zijn in die situatie van toepassing, met dien verstande dat de hiernavolgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de te behouden kerkfabriek" als "het nieuwe centraal kerkbestuur";
2° "de kerkfabrieken van de samengevoegde parochies" als "de centrale kerkbesturen waarvan het bestaan beëindigd wordt"."

Art. 581. In het Provinciedecreet van 9 december 2005 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° in artikel 68, §4, tweede lid, 4°, gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, worden de woorden "als vermeld in artikel 195 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "als vermeld in artikel 388 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";
2° in artikel 68, §4, tweede lid, 6°, gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, worden de woorden "als bedoeld in titel VIII, hoofdstukken I, II en III, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" vervangen door de woorden "als vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 tot en met 6 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";
3° in artikel 133 worden de woorden "artikel 137 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 212 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur".

Art. 582. In het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° in artikel 2, eerste lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:
"1° decreet over het lokaal bestuur: het decreet van [datum] over het lokaal bestuur";
2° in artikel 2, eerste lid, 3°, worden de woorden "titel X van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "deel 2, titel 1, hoofdstuk 7, van het decreet over het lokaal bestuur";
3° in artikel 7, §1, eerste lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
a) de woorden "artikel 5, § 3, eerste lid, en artikel 273, § 2, van het Gemeentedecreet" worden vervangen door de woorden "artikel 4, §3, eerste lid, en artikel 118, tweede lid, van het decreet over het lokaal bestuur";
b) in punt 1° worden de woorden "artikel 5, § 1, van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 4, §1, van het decreet over het lokaal bestuur";
c) in punt 2° worden de woorden "artikel 273, § 2, van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 118, eerste lid, van het decreet over het lokaal bestuur";
4° in artikel 73, eerste lid, 2°, worden de woorden "artikel 11 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 10 van het decreet over het lokaal bestuur";
5° in artikel 201/1, §2, tweede lid, ingevoegd bij decreet van 3 juni 2016, worden de woorden "artikel 14 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 12 van het decreet over het lokaal bestuur";
6° in artikel 218, §1, 2°, gewijzigd bij decreet van 24 juni 2016, worden de woorden "het decreet vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016, en in de gevallen, vermeld in artikel 297, § 3, en artikel 298, § 2, tweede lid, van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "deel 2, titel 8, van het decreet over het lokaal bestuur, en in de gevallen, vermeld in artikel 387, §2, van het decreet over het lokaal bestuur".

Art. 583. In artikel 13, §6, 2°, van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid worden de woorden "artikel 146 en 147 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005" vervangen door de woorden "artikel 254 van het decreet van [datum] over het lokaal bestuur".

Deel 6. Slotbepalingen

Titel 1. Opheffingsbepalingen

Art. 584. Artikel 110 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vervangen bij het decreet van 14 juli 1998, wordt opgeheven.

Art. 585. De volgende bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, laatst gewijzigd bij decreet van 13 mei 2016, worden opgeheven:
1° artikel 1 tot en met 46, tweede lid;
2° artikel 46, derde en vierde lid;
3° artikel 47 tot en met 81.

Art. 586. De volgende bepalingen van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het laatst gewijzigd bij decreet van 24 juni 2016, worden opgeheven:

1° artikel 1 tot en met 4;
2° artikel 5, §1;
3° artikel 5, §2;
4° artikel 5, §3;
5° artikel 6;
6° artikel 7, §1;
7° artikel 7, §2 tot en met §6;
8° artikel 8, §1, eerste lid;
9° artikel 8, §1, tweede en derde lid;
10° artikel 8, §2 tot en met §4;
11° artikel 9;
12° artikel 10 tot en met 12;
13° artikel 13;
14° artikel 14 tot en met 37;
15° artikel 38;
16° artikel 39 tot en met 43;
17° artikel 44, §1, eerste lid;
18° artikel 44, §1, tweede lid;
19° artikel 44, §2;
20° artikel 44, §3 tot en met §6;
21° artikel 45, §1;
22° artikel 45, §2 tot en met §4;
23° artikel 46 tot en met 58;
24° artikel 59, §1;
25° artikel 59, §1bis;
26° artikel 59, §2, eerste lid;
27° artikel 59, §2, tweede lid;
28° artikel 60, §1;
29° artikel 60, §2;

30° artikel 60, §3;
31° artikel 61 tot en met 145;
32° artikel 146, §1, eerste en tweede lid;
33° artikel 146, §1, derde lid;
34° artikel 146, §2 en §3;
35° artikel 146, §4;
36° artikel 147, §1;
37° artikel 147, §2;
38° artikel 148, §1 en §2;
39° artikel 148, §3 en §4;
40° artikel 149 en 150;
41° artikel 151;
42° artikel 152 tot en met 163;
43° artikel 164;
44° artikel 165 tot en met 171;
45° artikel 172, eerste lid;
46° artikel 172, tweede lid;
47° artikel 172, derde tot en met vijfde lid;
48° artikel 173;
49° artikel 174;
50° artikel 175 tot en met 242;
51° artikel 243, eerste lid;
52° artikel 243, tweede en derde lid;
53° artikel 243, vierde lid;
54° artikel 243bis tot en met 272;
55° artikel 273, §1;
56° artikel 273, §2;
57° artikel 273, §3;
58° artikel 273, §4;
59° artikel 273, §5;
60° artikel 274, §1, eerste en tweede lid;
61° artikel 274, §1, derde tot en met vijfde lid;
62° artikel 274, §2;
63° artikel 274, §3;
64° artikel 274, §4 tot en met §6;
65° artikel 275;
66° artikel 276, eerste lid;
67° artikel 276, tweede en derde lid;
68° artikel 277 tot en met 289;
69° artikel 290;
70° artikel 291 tot en met 313.

Art. 587. De volgende bepalingen van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 3 juni 2016, worden opgeheven:

1° artikel 1 tot en met 4;
2° artikel 5, §1, eerste lid;
3° artikel 5, §1, tweede lid;
4° artikel 5, §2;
5° artikel 6 tot en met 9;
6° artikel 10, §1;
7° artikel 10, §2 tot en met §4;

8° artikel 11 tot en met 15;
9° artikel 16, §1;
10° artikel 16, §2 tot en met §5;
11° artikel 17;
12° artikel 18;
13° artikel 19 tot en met 21;
14° artikel 22;
15° artikel 23 tot en met 145;
16° artikel 146, §1 tot en met §3;
17° artikel 146, §4;
18° artikel 147, §1, eerste lid;
19° artikel 147, §1, tweede lid;
20° artikel 147, §1, derde lid;
21° artikel 147, §1, vierde lid;
22° artikel 147, §2;
23° artikel 148;
24° artikel 149, §1;
25° artikel 149, §2 tot en met §4;
26° artikel 150 tot en met 152;
27° artikel 153;
28° artikel 154 tot en met 165;
29° artikel 166;
30° artikel 167 tot en met 172;
31° artikel 173, eerste lid;
32° artikel 173, tweede lid;
33° artikel 173, derde tot en met vijfde lid;
34° artikel 174;
35° artikel 175;
36° artikel 176 tot en met 229;
37° artikel 230, eerste en tweede lid;
38° artikel 230, derde lid;
39° artikel 230, vierde en vijfde lid;
40° artikel 231 tot en met 285.

Art. 588. De volgende bepalingen van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van 24 juni 2016 worden opgeheven:

1° artikel 1 tot en met 14;
2° artikel 15, §1;
3° artikel 15, §2;
4° artikel 15, §3;
5° artikel 15, §4;
6° artikel 15, §5;
7° artikel 16;
8° artikel 17;
9° artikel 18 tot en met 56;
10° artikel 57;
11° artikel 58 tot en met 68.

Titel 2. Overgangsbepalingen

Hoofdstuk 1. Overgangsbepaling voor de politieke organisatie

Art. 589. Tot aan de installatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst en van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst gelden de volgende bepalingen:

1° een lid van het college van burgemeester en schepenen of als er geen college van burgemeester en schepenen is geïnstalleerd, een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen, in volgorde van rang neemt het mandaat van voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst op tot aan de verkiezing van een nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst;

2° de raad voor maatschappelijk welzijn vormt het bijzonder comité voor de sociale dienst tot aan de installatie van een nieuw bijzonder comité voor de sociale dienst.

In afwijking van het eerste lid, 1°, neemt in de gemeenten vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren in die situatie een lid van het vast bureau, in volgorde van rang, het mandaat van voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst op tot aan de installatie van de nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Hoofdstuk 2. Overgangsbepalingen inzake de ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De algemeen directeur, de financieel directeur en hun waarnemers

Art. 590. Als het ambt van gemeentesecretaris en het ambt van secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient door dezelfde persoon worden uitgeoefend, hetzij door zowel een aanstelling van de gemeenteraad als door een aanstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn, hetzij met toepassing van artikel 76, §3, 1°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 of artikel 75, §3, 1°, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt die persoon met behoud van zijn dienstverband van rechtswege aangesteld als algemeen directeur bij de gemeente.

Als het ambt van financieel beheerder van de gemeente en het ambt van financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient door dezelfde persoon worden uitgeoefend, hetzij door zowel een aanstelling van de gemeenteraad als door een aanstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn, hetzij met toepassing van artikel 76, §3, 2°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 of artikel 75, §3, 2°, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt deze persoon met behoud van zijn dienstverband van rechtswege aangesteld als financieel directeur bij de gemeente.

Art. 591. Als de ambten van gemeentesecretaris en van secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, vacant zijn, vult de gemeenteraad het ambt van algemeen directeur in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt de voorwaarden vast voor het ambt van algemeen directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De algemeen directeur wordt gekozen in functie van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

Als de ambten van financieel beheerder van de gemeente en van financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, vacant zijn, vult de gemeenteraad het ambt van financieel directeur in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt de voorwaarden vast voor het ambt

van financieel directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De financieel directeur wordt gekozen in functie van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

Art. 592. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 590, §1, kan de gemeenteraad, als de titularis van het ambt van gemeentesecretaris en de titularis van het ambt van secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient verschillende personen zijn, of als maar een van beide ambten ingevuld is, de titularissen of, in voorkomend geval, de titularis, oproepen om zich binnen dertig dagen kandidaat te stellen voor het ambt van algemeen directeur. Na het verstrijken van de termijn stelt het college van burgemeester en schepenen vast wie zich tijdig en ontvankelijk kandidaat heeft gesteld.

Als maar een van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat heeft gesteld, wordt die persoon bij het verstrijken van de termijn om zich kandidaat te stellen, met behoud van zijn dienstverband, van rechtswege aangesteld als algemeen directeur bij de gemeente.

Als twee van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stellen, stelt de gemeenteraad uiterlijk op 1 augustus 2018 op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten een van hen met behoud van zijn dienstverband aan als algemeen directeur.

Als geen van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stelt of als de gemeenteraad geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid vermeld in het eerste lid, vult de gemeenteraad het ambt in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt de voorwaarden vast voor het ambt van algemeen directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De algemeen directeur wordt gekozen in functie van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 590, §2, kan de gemeenteraad, als de titularis van het ambt van financieel beheerder van de gemeente en de titularis van het ambt van financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient verschillende personen zijn, of als maar een van beide ambten ingevuld is, de titularissen, of, in voorkomend geval, de titularis oproepen om zich binnen dertig dagen kandidaat te stellen voor het ambt van financieel directeur. Na het verstrijken van de termijn, stelt het college van burgemeester en schepenen vast wie zich tijdig en ontvankelijk kandidaat heeft gesteld.

Als maar een van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat heeft gesteld, wordt die persoon bij het verstrijken van de termijn om zich kandidaat te stellen, met behoud van zijn dienstverband van rechtswege aangesteld als financieel directeur bij de gemeente.

Als twee van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stellen, stelt de gemeenteraad uiterlijk op 1 augustus 2018 op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten een van hen met behoud van zijn dienstverband aan als financieel directeur.

Als geen van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stelt of als de gemeenteraad geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid vermeld in het eerste lid, vult de gemeenteraad het ambt in door aanwerving of bevordering. De

gemeenteraad stelt voorwaarden vast voor het ambt van financieel directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De financieel directeur wordt gekozen in functie van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

Art. 593. §1. Als er op 1 augustus 2018 geen algemeen directeur noch een waarnemend algemeen directeur is, wordt met ingang van 1 augustus 2018 de persoon, vermeld in artikel 592, §1, eerste lid, met de meeste anciënniteit in de betrekking van secretaris, van rechtswege aangesteld als waarnemend algemeen directeur. Bij afwezigheid, verhindering of beëindiging van die waarneming, regelt de gemeenteraad de vervanging met behoud van de toepassing van artikel 595.

De waarnemend algemeen directeur oefent alle bevoegdheden uit van de algemeen directeur. Hij blijft in elk geval waarnemend algemeen directeur gedurende de periode van 1 augustus 2018 tot aan de aanstelling van de algemeen directeur door de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering volgend op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad.

§2. Als op 1 augustus 2018 er geen financieel directeur noch een waarnemend financieel directeur is, dan is met ingang van 1 augustus 2018 de persoon vermeld in artikel 592, §2, eerste lid, met de meeste anciënniteit in de betrekking van financieel beheerder, van rechtswege waarnemend financieel directeur. Bij afwezigheid, verhindering of beëindiging van deze waarneming, regelt de gemeenteraad, met behoud van de toepassing van artikel 595, de vervanging.

De waarnemend financieel directeur oefent alle bevoegdheden uit van de financieel directeur. Hij blijft in elk geval waarnemend financieel directeur gedurende de periode van 1 augustus 2018 tot aan de aanstelling van de algemeen directeur door de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad.

Art. 594. §1. Als de gemeenteraad op 1 augustus 2018 geen algemeen directeur heeft aangesteld, zet de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad en met toepassing van artikel 592, §1, de procedure tot invulling van het ambt voort.

In voorkomend geval, als de gemeenteraad nog geen oproep als vermeld in artikel 592, §1, heeft gedaan noch een aanwervings- en of bevorderingsprocedure is opgestart, kan de gemeenteraad, met toepassing van artikel 592, §1, een oproep doen tot kandidaatstelling bij de gemeentesecretaris en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit artikel in dienst waren of overgaan tot bevordering of aanwerving.

§2. Als de gemeenteraad op 1 augustus 2018 geen financieel directeur heeft aangesteld, zet de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad en met toepassing van artikel 592, §2, de procedure tot invulling van het ambt verder.

In voorkomend geval, als de gemeenteraad nog geen oproep als vermeld in artikel 592, §2, heeft gedaan noch een aanwervings- en of bevorderingsprocedure is opgestart,

kan de gemeenteraad, met toepassing van artikel 592, §2, een oproep doen tot kandidaatstelling bij de financieel beheerder van de gemeente en de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit artikel in dienst waren of overgaan tot bevordering of aanwerving.

Art. 595. De adjunct-gemeentesecretaris is van rechtswege adjunct-algemeen directeur van de gemeente. Hij wordt ingeschaald in de salarisschaal van adjunct-algemeen directeur.

De gemeenteraad stelt de salarisschaal van de adjunct-algemeen directeur vast. Die salarisschaal moet lager blijven dan de salarisschaal die voor de algemeen directeur vastgesteld is.

De adjunct-algemeen directeur oefent het ambt, de taak en de bevoegdheid uit die de wetten en decreten aan de adjunct-gemeentesecretaris hebben toevertrouwd.

Art. 596. De algemeen directeur oefent de taken en bevoegdheden uit die overeenkomstig artikel 58 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 en artikel 52 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra of overeenkomstig andere wettelijke of decretale bepalingen aan de gemeentesecretaris en aan de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

De financieel directeur oefent de taken uit die door of krachtens de wet of het decreet aan de gemeenteontvanger, aan de financieel beheerder van de gemeente, aan de ontvanger van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en aan de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

De directeurs, vermeld in het eerste en tweede lid, staan ten dienste van zowel de gemeente als van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient. De gemeenteraad regelt hun vervanging bij afwezigheid, verhindering en in geval van een vacature na 1 augustus 2018.

Art. 597. §1. De algemeen directeur wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal van algemeen directeur zoals die door de gemeenteraad wordt vastgesteld.

De salarisschaal van de algemeen directeur is gelijk aan de salarisschaal van de gemeentesecretaris verhoogd met 30%.

De waarnemend algemeen directeur, vermeld in artikel 593, §1, krijgt een waarnemingstoelage die gelijk is aan het verschil tussen het salaris dat hij bij een aanstelling in het ambt van algemeen directeur zou ontvangen en het salaris dat de gemeentesecretaris respectievelijk de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kreeg.

§2. De financieel directeur wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal van financieel directeur zoals die door de gemeenteraad wordt vastgesteld.

De salarisschaal van de financieel directeur is gelijk aan de salarisschaal van de financieel beheerder verhoogd met 30%.

De waarnemend financieel directeur, vermeld in artikel 593, §2, krijgt een waarnemingstoelage die gelijk is aan het verschil tussen het salaris dat hij bij een aanstelling in het ambt van financieel directeur zou ontvangen en het salaris dat de financieel beheerder van de gemeente respectievelijk van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kreeg.

§3. Voor de ambten vermeld in paragraaf 1 en 2, en voor de adjunct- algemeen directeur, vermeld in artikel 595, is de geldende rechtspositieregeling van de secretarissen, de adjunct-secretarissen en de financieel beheerders van overeenkomstige toepassing.

De lopende tuchtprocedures en evaluatieprocedures worden verder afgehandeld overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren voor de inwerkingtreding van dit artikel.

Art. 598. §1. De persoon, vermeld in artikel 592, §1, eerste lid, die niet wordt aangesteld als algemeen directeur, wordt op persoonlijke titel en met behoud van de aard van zijn dienstverband en geldelijke anciënniteit aangesteld hetzij als adjunct-algemeen directeur bij de gemeente, hetzij in een passende functie van niveau A bij de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient of bij een verzelfstandigde entiteit van de gemeente of vereniging van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient. Hij wordt aangesteld met behoud van de salarisschaal die hij kreeg als secretaris, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou krijgen na de inschaling in de passende functie.

§2. De persoon vermeld in artikel 592, §2, eerste lid, die niet wordt aangesteld als financieel directeur wordt op persoonlijke titel en met behoud van de aard van zijn dienstverband en geldelijke anciënniteit aangesteld hetzij als adjunct-financieel directeur bij de gemeente, hetzij in een passende functie van niveau A bij de gemeente of bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, of bij een verzelfstandigde entiteit van de gemeente of vereniging van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient. Hij wordt aangesteld met behoud van de salarisschaal die hij kreeg als financieel beheerder, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou krijgen na de inschaling in de passende functie.

De adjunct-financieel directeur staat de financieel directeur bij in de vervulling van zijn ambt, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220. In afwijking van artikel 166 vervangt de adjunct-financieel directeur de financieel directeur als hij afwezig of verhinderd is. De gemeenteraad regelt die vervanging.

§3. Tot en met 31 december 2023 wordt de persoon, vermeld in paragraaf 1 en 2, geacht te voldoen aan de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden die door de gemeenteraad worden vastgesteld voor respectievelijk de functie van algemeen directeur of financieel directeur.

De gemeenteraad kan bepalen dat de persoon, vermeld in paragraaf 1 en 2, wordt opgenomen in een wervingsreserve. De gemeenteraad stelt de regels voor de wervingsreserve vast. De gemeenteraad bepaalt:

1° de maximale geldigheidsduur van de wervingsreserves, met inbegrip van eventuele verlenging;
2° de regels volgens dewelke de kandidaten hun opname in de wervingsreserve behouden of verliezen.

Afdeling 2. De gewestelijk ontvanger

Art. 599. §1. De gemeenten waar op 31 juli 2018 de functie van financieel beheerder zowel in de gemeente als in het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat die gemeente bedient, wordt vervuld door een gewestelijke ontvanger kunnen beslissen de taak van financieel directeur te laten uitoefenen door een gewestelijke ontvanger. Zowel de gemeenteraad als de raad voor maatschappelijk welzijn neemt daarover een beslissing voor 31 juli 2018.

Die keuze geldt tot op het ogenblik dat de gemeenteraad een uitdrukkelijke beslissing heeft genomen om de taak van financieel directeur niet langer te laten uitoefenen door een gewestelijke ontvanger. Zolang een gemeente gebruikmaakt van een gewestelijke ontvanger, blijft ze bijdragen in de kosten ervan, volgens de regels die de Vlaamse Regering vaststelt.

§2. De gewestelijke ontvangers die in dienst zijn op 31 juli 2018, worden voor de wervingsprocedures van financieel directeur vrijgesteld van de diplomavereiste.

§3. Alle gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen bij plotse onbeschikbaarheid van de financieel directeur en met terugbetaling van de daaraan verbonden kosten voor de vervanging van de titularis een beroep doen op een gewestelijke ontvanger.

§4. Dit artikel blijft gelden tot er geen gewestelijke ontvangers meer in dienst zijn.

Afdeling 3. Tucht

Art. 600. Het vast bureau treedt op als tuchtoverheid voor de personeelsleden die vóór de inwerkingtreding van deel 2, titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 6 worden aangesteld.

Als het vast bureau met toepassing van artikel 85 de uitoefening van zijn bevoegdheid tot het aanstellen van personeel toevertrouwd heeft aan de algemeen directeur, treedt de algemeen directeur als tuchtoverheid op ten aanzien van de feiten die hij vaststelt of waarvan hij kennis heeft gekregen na de delegatie.

De tuchtvorderingen die op het moment van de inwerkingtreding van deel 2, titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 6, hangende zijn, worden verder afgehandeld overeenkomstig de bepalingen die vóór de inwerkingtreding van toepassing waren.

Afdeling 4. Organisatiebeheersing

Art. 601. Totdat een regeling wordt uitgewerkt met toepassing van artikel 217 tot en met 219 van dit decreet en uiterlijk tot en met 1 juli 2019 blijven de regelingen van toepassing die de gemeenten lokaal hebben uitgewerkt met toepassing van artikel 159 en 162 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005.

Totdat een regeling wordt uitgewerkt met toepassing van artikel 217 tot en met 219 van dit decreet en uiterlijk tot en met 1 juli 2019 blijven de regelingen van

toepassing die de openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben uitgewerkt met toepassing van artikel 161 en 164 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 3. Overgangsbepalingen inzake de autonome gemeentebedrijven

Art. 602. Op het meerjarenplan 2020-2025 van het autonoom gemeentebedrijf zijn de volgende artikelen van overeenkomstige toepassing, met toepassing van artikel 241, ook al gebeurt de vaststelling al vóór 1 januari 2020:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255.

Art. 603. De Vlaamse Regering kan, op voorwaarde dat de gemeenteraad van de gemeente die het autonoom gemeentebedrijf heeft opgericht dat vraagt, de volgende artikelen al op 1 januari 2019 in werking laten treden bij bepaalde autonome gemeentebedrijven:
1° artikel 241, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257 en 263;
2° artikel 242.

Die autonome gemeentebedrijven stellen in het geval, vermeld in het eerste lid, in afwijking van 254, tweede lid, van dit decreet, in het eerste kwartaal van 2019, een eenjarig meerjarenplan vast voor 2019. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255 van dit decreet.

Bij die autonome gemeentebedrijven treedt artikel 241 van dit decreet, wat betreft de toepassing van artikel 258, 260, tweede lid, en artikel 261, in werking op 1 januari 2020.

Op die autonome gemeentebedrijven is artikel 243 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, behalve voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2019.

Op die autonome gemeentebedrijven is artikel 243 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Hoofdstuk 4. Overgangsbepalingen inzake de beleids- en beheerscyclus

Afdeling 1. De jaarrekening

Art. 604. De jaarrekening over 2018 van de gemeenten wordt vastgesteld door de gemeenteraad.

De jaarrekening over 2018 van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn.

Afdeling 2. De meerjarenplanning

Art. 605. Op het meerjarenplan 2020-2025 van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn de volgende artikelen van toepassing, ook als dat meerjarenplan al vóór 1 januari 2020 wordt vastgesteld:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255.

Op het budget voor 2019 en de budgetwijzigingen voor datzelfde jaar is artikel 259 van toepassing, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "het meerjarenplan of de aanpassing ervan" als "het budget of de budgetwijziging";
2° "het meerjarenplan" als "het budget".

In 2019 worden voor de toepassing van artikel 265 de woorden "binnen de limitatieve kredieten voor dat boekjaar in het meerjarenplan" gelezen als "binnen de limitatieve kredieten van het budget".

Op de aanpassingen van het meerjarenplan, de budgetten en de budgetwijzigingen van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is vanaf 1 januari 2019 artikel 249, §3, van overeenkomstige toepassing.

Art. 606. §1. De Vlaamse Regering kan, op voorwaarde dat zowel de gemeenteraad als de raad voor maatschappelijk welzijn dat vraagt, de volgende artikelen al op 1 januari 2019 in werking laten treden bij bepaalde gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255;
6° artikel 256;
7° artikel 257;
8° artikel 258;
9° artikel 263;
10° artikel 368, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263.

Artikel 605, tweede tot en met vierde lid, is niet van toepassing op de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vermeld in het eerste lid.

Die besturen stellen, in afwijking van artikel 254, tweede lid, van dit decreet, uiterlijk in het eerste kwartaal van 2019, een eenjarig meerjarenplan vast voor 2019. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255 van dit decreet.

Bij die besturen treden de volgende artikelen van dit decreet dan in werking op 1 januari 2020:
1° artikel 260, tweede lid;
2° artikel 261;
3° artikel 368, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261.

Op die besturen zijn de volgende artikelen van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, met ingang van 1 januari 2019, niet langer van toepassing:
1° artikel 146;
2° artikel 147;
3° artikel 148;
4° artikel 149;
5° artikel 150;
6° artikel 151;
7° artikel 154;
8° artikel 155;
9° artikel 164;
10° artikel 174.

Op die besturen is artikel 172 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Op die besturen zijn de volgende artikelen van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn met ingang van 1 januari 2019 niet langer van toepassing:
1° artikel 145;
2° artikel 146;
3° artikel 147;
4° artikel 148;
5° artikel 149;
6° artikel 150;
7° artikel 151;
8° artikel 152;
9° artikel 153;
10° artikel 156;
11° artikel 157;
12° artikel 166;
13° artikel 175;
14° artikel 178.

Op die besturen is artikel 173 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn niet langer van toepassing, met ingang van 1 januari 2020.

§2. Als paragraaf 1 wordt toegepast op een gemeente waarin de gemeenteraad districten heeft opgericht, is paragraaf 1 van overeenkomstige toepassing op de inwerkingtreding van de bepalingen over de beleids- en beheerscyclus bij de districten van die gemeente.

Hoofdstuk 5. Overgangsbepaling over de werking van het lokaal bestuur

Art. 607. De lijst met de beknopte omschrijving van de besluiten en de reglementen en verordeningen van de gemeente, het autonoom gemeentebedrijf, het district en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, genomen tot en met 31 december 2018 blijft onderworpen aan de toepassing van de regels voor de bekendmaking, vermeld in artikel 186 en 252, §2, van het Gemeentedecreet, artikel 279 en 280 van het Gemeentedecreet, wat betreft de toepassing van artikel 186 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, artikel 295, §2, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, wat betreft de toepassing van artikel 252, §2, van het voormelde decreet en artikel 187 en 254,

tweede lid, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 6. Overgangsbepaling voor het bestuurlijk toezicht

Art. 608. De besluiten van de gemeenteoverheden, de eengemeentezones, de meergemeentezones en de hulpverleningszones vermeld in artikel 248 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, de besluiten van de districtsoverheden, vermeld in artikel 295, §2, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, wat betreft de toepassing van artikel 248 van het voormelde decreet, en de besluiten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 248 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, genomen tot en met 31 december 2018 blijven onderworpen aan de toepassing van de regels over het bestuurlijk toezicht die op dat ogenblik van kracht zijn.

Hoofdstuk 7. Overgangsbepaling inzake de fusies

Art. 609. §1. Samenvoegingen van gemeenten met als samenvoegingsdatum 1 januari 2019 blijven onderworpen aan de toepassing van artikel 58 tot en met 60 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016.

§2. Als twee of meerdere gemeenteraden principieel beslist hebben tot samenvoeging, overeenkomstig artikel 7 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, wijzen de gemeenteraden van de betrokken gemeenten met toepassing van artikel 346, eerste lid, in onderling overleg een van de algemeen directeurs aan die optreedt als algemeen directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau. Als de gemeenteraden voor 1 augustus 2018 geen algemeen directeur-coördinator hebben aangeduid, dan wordt de gemeentesecretaris-coördinator, vermeld in artikel 8, eerste lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, van rechtswege aangeduid als algemeen directeur-coördinator. Die algemeen directeur-coördinator oefent de opdrachten uit die met toepassing van artikel 8, eerste lid, en artikel 39, eerste lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 aan de gemeentesecretaris-coördinator en aan de secretaris-coördinator van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Als twee of meerdere gemeenteraden principieel beslist hebben tot samenvoeging, overeenkomstig artikel 7 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, wijzen de gemeenteraden van de betrokken gemeenten met toepassing van artikel 346, tweede lid, in onderling overleg een van de financieel directeurs of gewestelijke ontvangers aan die optreedt als financieel directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau voor de coördinatie van de financiële aspecten van de samenvoeging. Als de gemeenteraden voor 1 augustus 2018 geen financieel directeur-coördinator hebben aangeduid, dan wordt de financieel beheerder-coördinator, vermeld in artikel 8, tweede lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, van rechtswege aangeduid als algemeen directeur-coördinator. Die financieel directeur-coördinator oefent de opdrachten uit die met toepassing van artikel 8, tweede lid, en artikel 39, tweede lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 aan de financieel directeur-coördinator van de gemeente en aan de financieel directeur-coördinator van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

§3. Artikel 594 is niet van toepassing op de nieuwe gemeente die is opgericht met toepassing van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016.

In geval van een samenvoeging van gemeenten met als ingangsdatum 1 januari 2019 waarbij een of meerdere van de samengevoegde gemeenten geen algemeen directeur hebben aangesteld, komen, bij de toepassing van artikel 358, ook de gemeentesecretaris en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in aanmerking voor het ambt van algemeen directeur van de nieuwe gemeente en moeten ook zij, in voorkomend geval, worden opgeroepen.

In geval van een samenvoeging van gemeenten met als ingangsdatum 1 januari 2019 waarbij een of meerdere van de samengevoegde gemeenten geen financieel directeur hebben aangesteld, komen, bij de toepassing van artikel 361, ook de financieel beheerder van de gemeente en de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in aanmerking voor het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente en moeten ook zij, in voorkomend geval, worden opgeroepen.

Hoofdstuk 8. Overgangsbepalingen voor de intergemeentelijke samenwerking en OCMW-verenigingen

Art. 610. De besluiten van de intergemeentelijke overheden, vermeld in artikel 71 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, en de verenigingen en vennootschappen, vermeld in titel VIII van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, genomen tot en met 31 december 2018 blijven onderworpen aan de toepassing van de regels over het bestuurlijk toezicht die op dat ogenblik van kracht waren.

Artikel 460, §2, is slechts van toepassing op het personeel dat na de inwerkingtreding van dit decreet in dienst treedt.

In afwijking van artikel 424 en 425 kunnen gemeenten voor 1 januari 2019 beslissen om uit te treden uit, toe te treden tot of hun deelneming te verlengen voor 18 jaar in:

1° opdrachthoudende verenigingen die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn aangewezen als distributienetbeheerder, op voorwaarde dat voldaan is aan de voorwaarden van het Energiedecreet van 8 mei 2009;

2° opdrachthoudende verenigingen die, namens of in opdracht van een overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 aangewezen distributienetbeheerder, onder meer het realiseren van de opdrachten vermeld in artikel 4.1.6. van het Energiedecreet van 8 mei 2009 als doelstelling hebben.

In afwijking van artikel 432 kunnen, om het distributienetbeheer te vereenvoudigen of als begeleidende maatregelen met het oog op vereenvoudiging van de structuur van het energiedistributienetbeheer in Vlaanderen, in de loop van het jaar 2018 statutenwijzigingen worden voorgelegd aan de deelnemers van :

1° een opdrachthoudende vereniging die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 is aangewezen als distributienetbeheerder;

2° een opdrachthoudende vereniging die onder meer opdrachten vermeld in artikel 4.1.6. van het Energiedecreet van 8 mei 2009 als doelstelling heeft.

In afwijking van artikel 432, kunnen statutenwijzigingen aan de deelnemers worden voorgelegd in de loop van het jaar 2018 om de samenstelling, wijze van voordracht en benoeming van de leden van de raad van bestuur, met inbegrip van de voordracht van onafhankelijke bestuurders als stemgerechtigde leden van de raad van

bestuur te bepalen, alsook om te bepalen hoeveel leden van de raad van bestuur van hetzelfde geslacht kunnen zijn met een maximum van twee derden.

Art. 611. Verenigingen van gemeenten die niet zijn opgericht overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en die deelnemen in intercommunales die onder de toepassing vallen van dit decreet overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 13 februari 2014 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestgrensoverschrijdende intercommunales, treden uiterlijk op 1 juli 2019 uit die intercommunales. In afwijking van artikel 398 van dit decreet behouden ze tot die datum al hun rechten die aan hun deelneming verbonden zijn, en kunnen ze die rechten blijven uitoefenen en worden ze zoals de autonome gemeentebedrijven gelijkgesteld met gemeenten als vermeld in artikel 435 van dit decreet.

De uittreders, vermeld in het eerste lid, zijn geen schadevergoeding verschuldigd en de toepassing van artikel 427, derde lid, van dit decreet kan hen niet worden verplicht.

Art. 612. Op het meerjarenplan 2020-2025 van de welzijnsvereniging zijn de volgende artikelen van overeenkomstige toepassing, met toepassing van artikel 492, ook al gebeurt de vaststelling al vóór 1 januari 2020:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255.

Art. 613. De Vlaamse Regering kan, op voorwaarde dat de raden voor maatschappelijk welzijn die de welzijnsvereniging hebben opgericht dat vragen, de volgende artikelen al op 1 januari 2019 in werking laten treden bij bepaalde welzijnsverenigingen:
1° artikel 492, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
2° artikel 493, §1.

Die welzijnsverenigingen stellen dan, in afwijking van artikel 254, tweede lid, in het eerste kwartaal van 2019, een eenjarig meerjarenplan vast voor 2019. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255 van dit decreet.

Bij die welzijnsverenigingen treedt artikel 493, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en artikel 261, in werking op 1 januari 2020.

Op die welzijnsverenigingen is artikel 228, §1, eerste lid, eerste zin, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, behalve voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2019.

Op die welzijnsverenigingen is artikel 228, §1, eerste lid, eerste zin, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Titel 3. Inwerkingtreding

Art. 614. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2019, met uitzondering van de bepalingen waarvan de datum van inwerkingtreding in het tweede tot en met het achtste lid bepaald wordt.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op de tiende dag na de datum van bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad:

1° artikel 1;
2° artikel 2;
3° artikel 3;
4° artikel 436, §2 en §3;
5° artikel 585, punt 2°;
6° artikel 586, punt 1°;
7° artikel 587, punt 1°;
8° artikel 590 tot en met artikel 599;
9° artikel 609, §2 en §3;
10° artikel 610, derde lid, punt 2°, tot vijfde lid;
11° artikel 614.

De volgende artikelen van dit decreet treden met het oog op de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, in werking op 1 januari 2018:

1° artikel 4, §1 en §3, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente;
2° artikel 42, §1, eerste lid, en §2, wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
3° artikel 87, §1, eerste en derde lid, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal per gemeente te verkiezen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
4° artikel 118 wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen districtsraadsleden per district;
5° artikel 121, §1;
6° artikel 355 wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
7° artikel 519 wat betreft de toepassing van artikel 4, §1 en §3, inzake het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente;
8° artikel 522 wat betreft de toepassing van artikel 42, §2, inzake het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
9° artikel 523 wat betreft de toepassing van artikel 42, §1, eerste lid, inzake het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
10° artikel 531 wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen raadsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn per gemeente;
11° artikel 547 wat betreft de toepassing van artikel 87, §1, eerste en derde lid, inzake het opstellen van een lijst van het aantal per gemeente te verkiezen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
12° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 355 inzake het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
13° artikel 586, 2° en 4°, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente

14° artikel 586, 17° en 19°, wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
15° artikel 586, 56°, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen districtsraadsleden per district;
16° artikel 586, 63°;
17° artikel 587, 2° en 4°, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend;
18° artikel 588, 8°, wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen.

De volgende artikelen van dit decreet treden met het oog op de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, in werking op 15 september 2018:
1° artikel 36 wat betreft de vorming van de fracties;
2° artikel 126 wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van de fracties;
3° artikel 353, §5, wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van de fracties;
4° artikel 520 wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van de fracties;
5° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 353, §5, inzake de toepassing van 36 inzake de vorming van de fracties;
6° artikel 586, 15°, wat betreft de vorming van de fracties;
7° artikel 586, 66°, wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van fracties;
8° artikel 588, 6°, wat betreft de toepassing van 36 inzake de vorming van fracties.

De volgende artikelen van dit decreet treden met het oog op de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, in werking op 14 oktober 2018:
1° artikel 6, §1, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
2° artikel 7, §1 en §2, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad;
3° artikel 8 wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
4° artikel 43, §1, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de schepenen;
5° artikel 58, §1 tot en met §3, eerste lid, wat betreft de benoeming van de burgemeester;
6° artikel 59, tweede lid, wat betreft de benoeming van de burgemeester;
7° artikel 71 wat betreft de toepassing van artikel 8;
8° artikel 88 wat betreft het oproepen voor de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad;
9° artikel 90, §1, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
10° artikel 91 wat betreft de verdeling van de zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten;
11° artikel 92 wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;

12° artikel 98 wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
13° artikel 119 wat betreft de toepassing van artikel 6, §1 inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering en artikel 8 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
14° artikel 120 wat betreft de toepassing van artikel 7, §1 en §2 inzake de indiening van een akte van voordracht;
15° artikel 122 wat betreft de toepassing van artikel 43, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht;
16° artikel 147 wat betreft de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;
17° artikel 353, §1, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
18° artikel 353, §3, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, van de schepenen, van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
19° artikel 519 wat betreft de toepassing van artikel 6, §1, inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering, van artikel 7, §1 en §2, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad en van artikel 8 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
20° artikel 523 wat betreft de toepassing van artikel 43, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de schepenen;
21° artikel 527 wat betreft de toepassing van artikel 58, §1 tot en met §3, eerste lid, inzake de benoeming van de burgemeester, en artikel 59, tweede lid, inzake de benoeming van de burgemeester;
22° artikel 533;
23° artikel 534, §1, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
24° artikel 535 wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn;
25° artikel 537 wat betreft de toepassing van artikel 8 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
26° artikel 544, §2, eerste lid, wat betreft de verkiezing van het vast bureau;
27° artikel 547 wat betreft de toepassing van artikel 88 inzake het op de hoogte brengen van installatievergadering van de gemeenteraad, artikel 90, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, artikel 91 inzake de verdeling van de zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten, artikel 92 inzake de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst en artikel 98 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
28° artikel 553 wat betreft de toepassing van artikel 147 inzake de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;
29° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 353, §1, inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
30° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 353, §3, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, van de schepenen en van een voorzitter van het bijzonder comité

voor de sociale dienst en wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;

31° artikel 586, 6°, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;

32° artikel 586, 8° en 9°, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad;

33° artikel 586, 11°, wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;

34° artikel 586, 13°, wat betreft de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;

35° artikel 586, 21°, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de schepenen;

36° artikel 586, 24° tot en met 26°, wat betreft de benoeming van de burgemeester;

37° artikel 586, 29°, wat betreft de benoeming van de burgemeester;

38° artikel 586, 57°, wat betreft de toepassing van artikel 6, §1 en artikel 8 inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering en inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;

39° artikel 586, 60°, wat betreft de toepassing van artikel 7, §1 en §2, en artikel 43, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht;

40° artikel 587, 6°, wat betreft de indiening van de voordrachtsakte van de kandidaat-werkende leden en de kandidaat-opvolgers van de raad voor maatschappelijk welzijn;

41° artikel 587, 9°, wat betreft het bijeenroepen van de installatievergadering;

42° artikel 587, 12°, wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;

43° artikel 587, 14°, wat betreft de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;

44° artikel 588, 2°, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;

45° artikel 588, 4°, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, van de schepenen, van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2020:

1° artikel 143 wat betreft de toepassing van artikel 249, §1 en §2, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;

2° artikel 241, wat betreft de toepassing van artikel 249, §1 en §2, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;

3° artikel 242;

4° artikel 249;

5° artikel 251;

6° artikel 253 tot en met artikel 258;

7° artikel 263;

8° artikel 368 wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263;

9° artikel 383 wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263;

10° artikel 492 wat betreft de toepassing van artikel 249, §1, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;

11° artikel 493, §1;
12° artikel 559 wat betreft de toepassing van artikel 241, eerste lid, inzake de toepassing van artikel 249, §1 en §2, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
13° artikel 559, wat betreft de toepassing van artikel 242;
14° artikel 560, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en artikel 263;
15° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263;
16° artikel 570 wat betreft de toepassing van artikel 492 inzake de toepassing van artikel 249, §1 en §2, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263 en wat betreft de toepassing van artikel 493, §1;
17° artikel 586, 32° tot en met 38°;
18° artikel 586, 41°;
19° artikel 586, 43°;
20° artikel 586, 49°;
21° artikel 586, 51°, 52° en 69°, wat betreft de meerjarenplanning;
22° artikel 587, 16° tot en met punt 18°;
23° artikel 587, 20°;
24° artikel 587, 22°;
25° artikel 587, 24°;
26° artikel 587, 27°;
27° artikel 587, 29°;
28° artikel 587, 35°;
29° artikel 587, 38°;
30° artikel 588, 10° wat betreft de meerjarenplanning.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2021:
1° artikel 143 wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
2° artikel 241, eerste lid, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
3° artikel 260, tweede lid;
4° artikel 261;
5° artikel 368 wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
6° artikel 383 wat betreft de toepassing artikel 368 inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
7° artikel 492 wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
8° artikel 559 wat betreft de toepassing van artikel 241, eerste lid, inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
9° artikel 560 wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
10° artikel 566 wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
11° artikel 570 wat betreft de toepassing van artikel 492 inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
12° artikel 586, 46° en 47°;
13° artikel 586, 51° en 69°, wat betreft de vorm van de jaarrekening;
14° artikel 587, 32° en 33°;
15° artikel 588, 10°, wat betreft de vorm van de jaarrekening.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum:
1° artikel 153, derde lid;
2° artikel 577, punt 11°;
3° artikel 583
4° artikel 610, derde lid, punt 1°.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Inburgering,

Liesbeth HOMANS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 61.794/3
van 9 oktober 2017

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest „over het lokaal bestuur“

Op 4 juli 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van zestig dagen, verlengd tot 6 oktober 2017, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest „over het lokaal bestuur".

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 19 september 2017. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur, en Jurgen NEUTS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 oktober 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest strekt tot het regelen van de organisatie en de werking van sommige Vlaamse lokale besturen, namelijk de gemeenten, de districten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna: OCMW's), de verzelfstandigde besturen die de gemeenten en de OCMW's kunnen oprichten en de samenwerkingsverbanden waaraan gemeenten en OCMW's kunnen deelnemen.

Enerzijds worden de bestaande decreten die de organisatie en de werking van deze lokale besturen regelen, namelijk het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 (hierna: het Gemeentedecreet), het decreet van 19 december 2008 „betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" (hierna: het OCMW-decreet), het decreet van 24 juni 2016 „houdende de regels voor de vrijwillige samenvoeging van gemeenten en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 en van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011" (hierna: het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016) en het decreet van 6 juli 2001 „houdende de intergemeentelijke samenwerking", samengebracht in één tekst.

Anderzijds wordt in een aantal belangrijke hervormingen voorzien. Zo wordt een verregaande integratie van het OCMW en de gemeente nagestreefd, waarbij de samenstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn (hierna: de OCMW-raad) en van het vast bureau van het OCMW in beginsel overeenstemt met die van de gemeenteraad (artikel 68 van het ontwerp) en van het college van burgemeester en schepenen (artikel 79) en waarbij een algemeen directeur instaat voor de algemene leiding van zowel de diensten van de gemeente als die van het OCMW (artikel 170). Er wordt ook in gemeenschappelijke beleidsrapporten voorzien (artikel 249, § 1).

Wat de beleids- en beheerscyclus betreft, wordt het budget als afzonderlijk beleidsrapport afgeschaft. In de plaats daarvan worden de kredieten voor het volgende boekjaar vastgesteld bij de jaarlijkse aanpassing van het meerjarenplan (artikel 257).

Tevens worden de regels inzake het bestuurlijk toezicht gewijzigd. Zo wordt de mogelijkheid tot schorsing van beslissingen door de provinciegouverneur afgeschaft en wordt er

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

enkel nog voorzien in een vernietigingstoezicht, hetzij door de Vlaamse Regering, hetzij door de provinciegouverneur namens de Vlaamse Regering (artikel 330).

Wat de intergemeentelijke samenwerking betreft, wordt het aantal bestuursmandaten beperkt (artikel 436, § 1, tweede lid), en wordt voorzien in nieuwe regels over de omvang van presentiegelden (artikel 450) en in de mogelijkheid tot het aanstellen van onafhankelijke bestuurders in de raad van bestuur van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen (artikel 436, § 3).

2.2. Het ontwerp bestaat uit zes delen.

Deel 1 van het ontwerp (artikelen 1 tot 3) bevat algemene bepalingen, waarin onder meer de opdrachten van de gemeenten en de OCMW‟s worden vastgesteld.

Deel 2 van het ontwerp betreft het bestuur van de gemeente en het OCMW. In titel 1 van dat deel wordt de politieke organisatie van de gemeenten (artikelen 4 tot 67), de OCMW‟s (artikelen 68 tot 114) en de districten (artikelen 115 tot 146) geregeld, evenals de bevoegdheden van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen (artikel 147) en de rechtspositie van de mandatarissen (artikelen 148 tot 160). Titel 2 betreft de ambtelijke organisatie van de gemeenten en de OCMW‟s. Er wordt voorzien in een gezamenlijk organogram van de diensten van de gemeente en van het OCMW (artikel 161) en in een gemeenschappelijk managementteam (artikelen 179 tot 181). De ambten van algemeen directeur, adjunct-algemeen directeur en financieel directeur worden geregeld (artikelen 162 tot 178), evenals de rechtspositie van het personeel van de gemeente en het OCMW (artikelen 182 tot 216) en de organisatiebeheersing en audit (artikelen 217 tot 224). In titel 3 worden de extern verzelfstandigde agentschappen in het algemeen geregeld (artikelen 225 tot 230) en in het bijzonder het autonoom gemeentebedrijf (artikelen 231 tot 244), het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm (artikelen 245 tot 247) en het autonoom gemeentelijk havenbedrijf (artikel 248). Titel 4 betreft de beleids- en beheerscyclus van de gemeenten en de OCMW‟s (artikelen 249 tot 274). De bepalingen van titel 5 hebben betrekking op de werking van het lokaal bestuur, onder meer op de akten (artikelen 275 tot 289), de goederen (artikelen 291 tot 294) en het optreden in rechte (artikelen 296 tot 298). In titel 6 wordt de participatie van de burger geregeld. Zo wordt in een systeem van klachtenbehandeling voorzien (artikelen 300 en 301), evenals in diverse inspraakvormen (artikel 302), en wordt de gemeentelijke volksraadpleging geregeld (artikelen 303 tot 323). Titel 7 bevat de bepalingen over het bestuurlijk toezicht (artikelen 324 tot 340). In titel 8 wordt de vrijwillige samenvoeging van de gemeenten geregeld (artikelen 341 tot 386), terwijl titel 9 de samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering betreft (artikel 387).

Deel 3 van het ontwerp bevat de regeling van de deelname in rechtspersonen door de gemeenten en de OCMW‟s en de wijze waarop ze kunnen samenwerken. Zo worden de deelname van gemeenten in rechtspersonen (artikel 388), de overeenkomsten tussen gemeenten (artikel 389), de intergemeentelijke samenwerking (artikelen 390 tot 477) en de verenigingen en vennootschappen voor maatschappelijk welzijn (artikelen 478 tot 518) geregeld.

In deel 4 van het ontwerp (artikelen 519 tot 576) wordt geregeld welke bepalingen van het ontworpen decreet van toepassing zijn op de randgemeenten en op de gemeente Voeren.

Deel 5 van het ontwerp (artikelen 577 tot 583) bevat wijzigingsbepalingen, waarbij in hoofdzaak verwijzingen naar het Gemeentedecreet, het OCMW-decreet, het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 en het decreet van 6 juli 2001 „houdende de intergemeentelijke samenwerking" worden aangepast. Daarnaast wordt de financiering van de gemeenten en van de OCMW"s via het Vlaams Gemeentefonds gewijzigd (artikel 579) en wordt in het decreet van 7 mei 2004 „betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten" het bestaan van de centrale kerkbesturen in geval van een samenvoeging van gemeenten geregeld (artikel 580).

Deel 6 van het ontwerp bevat de slotbepalingen. Het gaat om een reeks opheffingsbepalingen (artikelen 584 tot 588) en overgangsbepalingen (artikelen 589 tot 613), waarbij onder meer de aanstelling van de algemeen directeur en de financieel directeur aan bod komt (artikelen 590 tot 598). Ten slotte wordt ook de inwerkingtreding van het aan te nemen decreet geregeld (artikel 614).

VOORAFGAANDE OPMERKING

3. Voor zover in het ontwerp bepalingen worden hernomen van het Gemeentedecreet, het OCMW-decreet, het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 en het decreet van 6 juli 2001 „houdende de intergemeentelijke samenwerking", dient in eerste instantie te worden verwezen naar de opmerkingen die de Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft gemaakt over de ontwerpen die tot die bepalingen hebben geleid, onder meer in de adviezen 30.516/3[2], 38.240/3[3], 44.130/1[4] en 59.076/3[5]. Die opmerkingen, in zoverre ze toentertijd niet werden gevolgd en nog steeds relevant zijn, worden hier in beginsel niet hernomen. Het thans voorliggende advies is toegespitst op de bepalingen die nieuw of inhoudelijk gewijzigd zijn en op de coherentie en de samenhang tussen de verschillende bepalingen van het ontwerp.

[2] Adv.RvS 30.516/3 van 10 oktober 2000 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 6 juli 2001 „houdende de intergemeentelijke samenwerking", *Parl.St.* Vl.Parl. 2000-01, nr. 565/1, 121-162.

[3] Adv.RvS 38.240/3 van 26 april 2005 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het Gemeentedecreet, *Parl.St.* Vl.Parl. 2004-05, nr. 347/1, 249-322.

[4] Adv.RvS 44.130/1 van 13 maart 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het OCMW-decreet, *Parl.St.* Vl.Parl. 2007-08, nr. 1701/1, 261-301.

[5] Adv.RvS 59.076/3 van 13 april 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, *Parl.St.* Vl.Parl. 2015-16, nr. 765/1, 115-140.

BEVOEGDHEID

A. De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap voor de in het ontwerp geregelde aangelegenheden

4. De bevoegdheidsrechtelijke grondslag van het ontworpen decreet wordt in de eerste plaats geboden door artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 „tot hervorming der instellingen", waaruit voortvloeit dat de gewesten in beginsel bevoegd zijn inzake "de samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de (...) gemeentelijke instellingen", door artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 8°, van diezelfde bijzondere wet, waarin wordt bepaald dat de gewesten bevoegd zijn inzake "de verenigingen van (...) gemeenten tot nut van het algemeen, met uitzondering van het door de wet georganiseerde specifiek toezicht inzake brandbestrijding", en door artikel 7, § 1, van diezelfde bijzondere wet, naar luid waarvan de gewesten in beginsel bevoegd zijn voor de organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten en de binnengemeentelijke territoriale organen. De bevoegdheid inzake het regelen van de werkingsregels en de wijze van verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen en van de gemeentelijke volksraadpleging wordt aan de gewesten toegekend bij artikel 41, tweede en vijfde lid, van de Grondwet. Daarnaast vindt artikel 579 van het ontwerp, voor zover het de financiering van de gemeenten betreft, zijn bevoegdheidsrechtelijke grondslag in artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 9°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waaruit voortvloeit dat de gewesten bevoegd zijn voor de algemene financiering van de lokale besturen.

Wat betreft de organisatie van de OCMW"s vindt het ontwerp een bevoegdheidsrechtelijke grondslag in artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, naar luid waarvan de gemeenschappen in beginsel bevoegd zijn voor "het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn".

In zoverre in het ontwerp ook de rechtspositie van personeelsleden van gemeentelijke onderwijsinstellingen wordt geregeld (artikelen 182, tweede lid, en 366), vindt het zijn bevoegdheidsrechtelijke grondslag in artikel 127, § 1, 2°, van de Grondwet, op grond waarvan de gemeenschappen het onderwijs kunnen regelen.

B. De aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheden inzake de ondergeschikte besturen en de OCMW"s

5. De bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft voorzien in een aantal uitzonderingen op de hiervoor vermelde bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door bepaalde aangelegenheden aan, onder meer, de federale overheid voor te behouden. Zo worden van de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake de OCMW"s uitgezonderd:

> "b) de aangelegenheden met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die geregeld zijn in de artikelen 1 en 2 en in de hoofdstukken IV, V en VII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, onverminderd de bevoegdheid van de Gemeenschappen om

aanvullende of bijkomende rechten toe te kennen en met uitsluiting van de bevoegdheid van de gewesten voor de tewerkstelling van personen die het recht op maatschappelijke integratie of het recht op financiële maatschappelijke bijstand genieten bedoeld in artikel 6, § 1, IX, 2/1°;

(...)

d) de regelingen met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de gemeenten bedoeld in artikelen 6 en 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de gemeenten Komen-Waasten en Voeren, die opgenomen zijn in de artikelen 6, § 4, 11, § 5, 18*ter*, 27, § 4 en 27*bis*, § 1, laatste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en in de wet van 9 augustus 1988 tot wijziging van de gemeentewet, de nieuwe gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 19 juli 2012."[6]

Van de bevoegdheid van de gewesten inzake ondergeschikte besturen zijn onder meer uitgezonderd de regelingen in de wet van 9 augustus 1988 „tot wijziging van de gemeentewet, de nieuwe gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen" (de zogenaamde Pacificatiewet) en in een aantal bepalingen van de Nieuwe Gemeentewet (artikelen 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, eerste streepje, en 4°, eerste lid, a), en 7, § 1, eerste en derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), de organisatie van en het beleid inzake de politie en de brandweer (artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, vierde streepje, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) en het wijzigen of het corrigeren van de grenzen van de gemeenten genoemd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de gemeenten Komen-Waasten en Voeren (artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

Er moet worden nagegaan of het voor advies voorgelegde ontwerp bestaanbaar is met de voormelde bevoegdheidsvoorbehouden.

1. De in artikel 5, § 1, II, 2°, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheden

6.1. Uit artikel 5, § 1, II, 2°, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vloeit voort dat ten aanzien van het beleid inzake maatschappelijk welzijn de federale overheid bevoegd is voor "aangelegenheden met betrekking tot de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die geregeld zijn in de artikelen 1 en 2 en in de hoofdstukken IV, V en VII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn".

[6] Artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

In advies 27.200/3 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, opgemerkt dat uit de artikelen 1 en 2 van de organieke wet van 8 juli 1976 „betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" "volgt dat het oprichten van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, het vaststellen van hun algemene opdracht, en het bepalen van hun band met de gemeenten, tot de federale bevoegdheidssfeer zijn blijven behoren".[7]

In advies 59.067/VR van 9 mei 2016 heeft de Raad van State daar nog het volgende aan toegevoegd:

> "Dat alleen de federale overheid bevoegd is voor de aangelegenheden die geregeld zijn in de artikelen 1 en 2 van de wet van 8 juli 1976, zoals bedoeld in het voornoemde artikel 5, § 1, II, 2°, *b*, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, vloeit voort uit artikel 1 van de bijzondere wet van 16 juli 1993 „tot vervollediging van de federale staatsstructuur". Tijdens de parlementaire voorbereiding van die wet werd een amendement ingediend dat de volgende strekking had:[8]
>
> > „In het voorgestelde punt 2°, b), de woorden de artikelen 1 en 2 vervangen door de woorden artikel 1."
> >
> > Dat werd als volgt verantwoord:
> >
> > „Het is de bedoeling artikel 2 van de huidige OCMW-wet wél te communautariseren. Dat in het recht op maatschappelijke dienstverlening federaal wordt voorzien, is nog aanvaardbaar. Maar de gemeenschappen moeten de vrijheid hebben dit recht te organiseren volgens structuren die zij zelf het meest efficiënt en opportuun vinden. De huidige formulering zal bijvoorbeeld uitsluiten dat de bevoegdheid over het gemeentelijk sociaal beleid – waar toch het OCMW een sterke uitdrukking van is –, naar het college van burgemeester en schepenen zou overgedragen worden. Deze hypotheek is té zwaar om in een bijzondere wet te vergrendelen."
>
> Dat amendement is niet aangenomen. De bijzondere wetgever heeft aan de gemeenschappen dus niet de bevoegdheid toevertrouwd om het recht op maatschappelijke dienstverlening, zoals het door de OCMW's gegarandeerd moet worden, te organiseren „volgens structuren die zij zelf het meest efficiënt en opportuun vinden" en hij heeft ze dan ook niet gemachtigd om bijvoorbeeld de bevoegdheid over het gemeentelijk sociaal beleid te onttrekken aan de OCMW's teneinde die bevoegdheid toe te vertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen (welk college in het Waals Gewest „gemeentecollege" („collège communal") is geworden)."[9]

[7] Adv.RvS 27.200/3 van 20 januari 1998 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 7 januari 2002 „tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn met het oog op een wijziging van de Franse benaming van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", *Parl.St.* Kamer 1996-97, nr. 1088/2, 2.

[8] *Voetnoot 7 van het aangehaalde advies:* Zie *Parl.St.* Kamer 1992-93, nr. 1063/2, 144. Zie ook, in exact dezelfde zin, het amendement dat opgenomen is in *Parl.St.* Senaat 1992-93, nr. 558/5, 132.

[9] Adv.RvS 59.079/VR van 9 mei 2016 over een voorontwerp van wet „tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", opmerking 5.

In het laatstvermelde advies heeft de Raad van State tevens het volgende geoordeeld:

> "8. Volgens de afdeling Wetgeving brengt het voorliggende voorontwerp in de verdeling van de respectieve verantwoordelijkheden met betrekking tot „het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" echter een wijziging aan die van een heel andere orde is dan de bevoegdheid OCMW's op te richten, hun algemene opdracht vast te stellen en hun band met de gemeenten te bepalen, aangezien het voorontwerp er immers toe strekt de mogelijkheid te bieden om alle opdrachten die thans aan de centra zijn toegewezen, in hun geheel over te dragen aan een andere overheidsinstantie dan die centra, te weten de gemeenten zelf. Het voorliggende voorontwerp voorziet weliswaar niet *de jure* in de uitdrukkelijke opheffing van de OCMW's, maar aangezien het daarbij mogelijk gemaakt wordt hen al hun bevoegdheden te ontnemen, belet het niet dat ze omgevormd zouden worden tot een lege schelp. De kwestie van de „band" tussen de gemeente en het OCMW die de afdeling Wetgeving aan de orde heeft gesteld in haar voornoemde advies 27.200/3, zou aldus niet louter geregeld worden door de gewone wetgever, maar ook elke betekenis verliezen. Een dergelijke hervorming leidt ertoe dat de opzet van de bevoegdheidsverdeling die bij artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot stand is gebracht, gewijzigd wordt op een manier die blijkbaar onaanvaardbaar is, althans indien ze van de gewone wetgever uitgaat. De ontworpen tekst leidt er immers toe dat de federale wetgever, aangezien hij bij een gewone meerderheid regels voorschrijft op grond van een bevoegdheidsvoorbehoud ten behoeve van de federale overheid omtrent de aan de gemeenschappen opgedragen aangelegenheid van „het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", een ingrijpende wijziging aanbrengt in de strekking van de principiële bevoegdheid die bij artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de gemeenschappen verleend wordt om „de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" te bepalen, doordat de bevoegdheid inzake „de samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de gemeentelijke instellingen" waaraan de opdrachten van het OCMW toevertrouwd zouden worden (artikel 2 van het voorontwerp) krachtens artikel 6, § 1, VIII, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in principe aan de Gewesten toekomt. De bevoegdheidsverdeling die bij die bepaling van de bijzondere wet tot stand wordt gebracht, is zelf niet aldus geconcipieerd dat de bevoegdheden van de gewesten waarop ze betrekking heeft ook de bevoegdheden zouden kunnen omvatten die bij artikel 5, § 1, II, 2°, van dezelfde wet toevertrouwd worden aan de gemeenschappen voor de organieke aspecten van het beleid inzake maatschappelijk welzijn.
>
> 9. In zoverre het voorliggende dispositief - dat ertoe strekt de mogelijkheid te bieden om de opdrachten van de OCMW's en al hun goederen, rechten, lasten en verplichtingen over te dragen aan de gemeenten – er aldus indirect toe leidt dat de bevoegdheidsverdeling tussen de Staat, de gemeenschappen en de gewesten gewijzigd wordt, worden daardoor de grenzen overschreden van wat de gewone wetgever gemachtigd is te doen op grond van artikel 5, § 1, II, 2°, b), van de bijzondere wet. Dat een dergelijke wijziging alleen bij een bijzondere wet tot stand mag worden gebracht, blijkt bovendien uit het feit dat de steller van het ontwerp ervoor geopteerd heeft die overdracht afhankelijk te stellen van de akkoordbevinding van de „toezichthoudende overheid". Het vereiste van een dergelijke akkoordbevinding valt weliswaar te begrijpen vanuit een louter logisch standpunt, gelet op de aanzienlijke weerslag[10] die deze

[10] *Voetnoot 10 van het aangehaalde advies*: Welke weerslag ook blijkt uit de overgangsregeling waarin het voorontwerp voorziet, namelijk een inwerkingtreding op 1 december 2018. In de memorie van toelichting staat het

> overdracht kan hebben op de wijze waarop die overheidsinstanties hun eigen bevoegdheden uitoefenen, maar dat neemt niet weg dat dit vereiste alleen voorgeschreven zou kunnen worden bij een wet aangenomen bij bijzondere meerderheid[11].”[12]

Uit die adviespraktijk kan worden afgeleid dat de gemeenschappen niet bevoegd zijn om de band van de OCMW‟s met de gemeenten te regelen, en met name om “de bevoegdheid over het gemeentelijk sociaal beleid te onttrekken aan de OCMW‟s”. Vermits de gewone wetgever niet bevoegd is om in een regeling te voorzien waarbij “alle opdrachten die thans aan de centra zijn toegewezen, in hun geheel” worden overgedragen “aan een andere overheidsinstantie dan die centra, te weten de gemeenten zelf”, geldt dat *a fortiori* voor de gemeenschappen.

De vraag rijst of de ontworpen regeling binnen de in voormelde adviezen geschetste grenzen blijft.

6.2. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de OCMW‟s als afzonderlijke – van de gemeenten onderscheiden – rechtspersoon blijven voortbestaan. Het ontwerp strekt immers niet tot wijziging van artikel 2, eerste lid, eerste zin, van de organieke wet van 8 juli 1976, naar luid waarvan de OCMW‟s openbare instellingen met rechtspersoonlijkheid zijn.

Het om advies voorgelegde ontwerp van decreet voorziet evenmin in een bevoegdheidsoverdracht van de OCMW‟s naar de gemeenten. In artikel 2, § 3, van het ontwerp wordt uitdrukkelijk bepaald dat de OCMW‟s de opdrachten uitoefenen vermeld in de artikelen 1 en 57 van de organieke wet van 8 juli 1976, alsook “de andere aangelegenheden die hen door of krachtens een wet of een decreet worden opgelegd”. Het is de OCMW-raad – niet de gemeenteraad – die over de bevoegdheid beschikt voor de aangelegenheden die aan het OCMW bij of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd en die het beleid van het OCMW bepaalt.[13] Nergens in het ontwerp blijkt dat de bevoegdheden van het OCMW aan de gemeente kunnen worden overdragen.[14]

De OCMW‟s behouden bovendien hun eigen organen.[15] Ook al bestaat de OCMW-raad in beginsel[16] uit dezelfde leden als de gemeenteraad,[17] dat neemt niet weg dat de

---

volgende te lezen: “Er wordt voldoende tijd voorzien voor de gedefederaliseerde entiteiten om hun prerogatieven uit te oefenen inzake de samenstelling en de organisatie van de structuur bevoegd voor maatschappelijke dienstverlening.”

[11] *Voetnoot 11 van het aangehaalde advies*: Zie, bij wijze van analogie, GwH, 23 juni 2011, nr. 112/2011, B.6.2: “De bevoegdheidverdelende regels verzetten zich weliswaar ertegen dat een gewone wet de uitoefening van een federale bevoegdheid en *a fortiori* van een gemeenschapsbevoegdheid ondergeschikt maakt aan het sluiten van een samenwerkingsakkoord. […]”

[12] Adv.RvS 59.079/VR van 9 mei 2016, *l.c.*, opmerkingen 8 en 9.

[13] Artikel 77, eerste en tweede lid, van het ontwerp.

[14] De OCMW-raad kan bij reglement wel een aantal bevoegdheden overdragen aan het vast bureau van het OCMW (artikel 78 van het ontwerp), maar niet aan de gemeenteraad of aan enig ander gemeentelijk orgaan.

[15] In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt dienaangaande beklemtoond dat “de organen van de rechtspersoon „gemeente‟ (gemeenteraad, college van burgemeester en schepenen, burgemeester) (...) niet de organen [zijn] van de rechtspersoon „OCMW‟ (raad voor maatschappelijk welzijn, vast bureau, voorzitter van het vast bureau) en *vice versa*”.

OCMW-raad een van de gemeenteraad onderscheiden orgaan is. Zo zijn de vergaderingen van de OCMW-raad onderscheiden van die van de gemeenteraad en wordt voor elk van die vergaderingen een eigen agenda opgemaakt.[18] De gemeenteraad en de OCMW-raad hebben ook een eigen huishoudelijk reglement.[19] Hetzelfde geldt voor het vast bureau.

Daar komt nog bij dat, naast de OCMW-raad en het vast bureau, wordt voorzien in een nieuw orgaan, het bijzonder comité voor de sociale dienst, waarvan de samenstelling niet samenvalt met een gemeentelijk orgaan. Met uitzondering van de voorzitter, die wordt verkozen hetzij onder de leden van het vast bureau, hetzij onder de leden van de OCMW-raad (artikel 90, § 1, eerste lid), die tevens leden zijn van, respectievelijk, het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad, is niet vereist dat de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst gemeentelijk mandataris zijn.[20] En ook al wordt de zetelverdeling binnen het bijzonder comité voor de sociale dienst bepaald naar verhouding van het aantal zetels waarover elke lijst binnen de OCMW-raad beschikt (artikel 91, § 1), toch zal binnen het bijzonder comité voor de sociale dienst de verhouding tussen het aantal zetels niet noodzakelijkerwijs volledig overeenstemmen met die in de OCMW-raad, vermits het bijzonder comité voor de sociale dienst uit een kleiner aantal leden bestaat dan de OCMW-raad (zie artikel 87, § 1, eerste lid), en de verkozenen van de lijsten kunnen verklaren dat zij zich (lees: hun lijsten) met elkaar wensen te verbinden (artikel 91, § 1).

Het OCMW behoudt tevens eigen personeel. Zo is er in elk OCMW ten minste een maatschappelijk werker die personeelslid is van dat OCMW (artikel 183, § 1, eerste lid) en die als opdracht heeft "de personen en gezinnen te helpen bij het opheffen of verbeteren van de noodsituaties waarin zij zich bevinden" (artikel 183, § 2).[21] Daarnaast wordt in artikel 186, § 2, van het ontwerp gewag gemaakt van het personeel dat een betrekking bekleedt die niet bestaat in de gemeente die het OCMW bedient (1°) en van het personeel van de verzorgende, verplegende en dienstverlenende instellingen en diensten van het OCWM (3°), waarvan de rechtspositieregeling door de OCMW-raad wordt vastgesteld. Weliswaar staat de algemeen directeur, die een personeelslid is van de gemeente,[22] aan het hoofd van het personeel van het

[16] Behoudens wanneer niet voldaan zou zijn aan het vereiste dat de OCMW-raad uit personen van verschillend geslacht bestaat: artikel 68, § 2, van het ontwerp.

[17] Artikel 68, § 1, eerste lid, van het ontwerp.

[18] Zie artikel 74, eerste lid, van het ontwerp waarbij, onder meer, de artikelen 18 en 19 ervan van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

[19] Zie artikel 74, eerste lid, van het ontwerp waarbij onder meer artikel 38 ervan, met uitzondering van het eerste lid, 7°, van overeenkomstige toepassing wordt verklaard.

[20] Het gegeven dat ze moeten voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden vermeld in artikel 58 van het decreet van 8 juli 2011 „houdende de organisatie van de lokale en provinciale verkiezingen en houdende wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", waarin de verkiesbaarheidsvoorwaarden worden bepaald om tot gemeenteraadslid of stadsdistrictsraadslid verkozen te kunnen worden, doet hieraan geen afbreuk. De decreetgever mag immers van oordeel zijn dat de verkiesbaarheidsvoorwaarden voor de leden van twee onderscheiden organen dezelfde moeten zijn.

[21] Dat personeelslid wordt bovendien uitgezonderd van de mogelijkheid om personeel van het OCMW over te dragen aan de gemeente: artikel 197, tweede lid, van het ontwerp.

[22] Artikel 162, § 2, van het ontwerp.

OCMW, maar hij rapporteert voor aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het OCMW behoren, aan het vast bureau en aan het bijzonder comité voor de sociale dienst (artikel 172, tweede en derde lid) en gedraagt zich naar de onderrichtingen die hem worden gegeven door de OCWM-raad of diens voorzitter, het vast bureau of de voorzitter ervan, en het bijzonder comité voor de sociale dienst of dienst voorzitter, al naargelang hun respectieve bevoegdheden (artikel 171, § 1, eerste lid).

Uit het ontwerp kan ook niet worden afgeleid dat de bevoegdheid over het gemeentelijk sociaal beleid wordt onttrokken aan de OCMW's. In artikel 77, tweede lid, van het ontwerp wordt dienaangaande uitdrukkelijk bepaald dat de OCMW-raad het beleid van het OCMW bepaalt. Dat wordt niet tegengesproken door het gegeven dat de leden van die raad tevens lid zijn van de gemeenteraad, vermits niet kan worden uitgesloten dat beide organen over bepaalde aangelegenheden tot verschillende zienswijzen komen. De stellers van het ontwerp houden overigens uitdrukkelijk rekening met die mogelijkheid door in een regeling te voorzien voor het geval dat de gemeenteraad en de OCMW-raad geen consensus kunnen bereiken over het vaststellen van het beleidsrapport (artikel 249, § 3, derde lid).[23] Daarbij komt nog dat een belangrijk onderdeel van het gemeentelijk sociaal beleid, namelijk de beslissingen over de toekenning van individuele steun op het vlak van de maatschappelijke dienstverlening en de maatschappelijke integratie, tot de bevoegdheid behoort van het bijzonder comité voor de sociale dienst (artikel 113), orgaan waarvan de samenstelling niet samenvalt met die van een gemeentelijk orgaan en waarvan de leden – zoals hiervoor reeds werd uiteengezet – met uitzondering van de voorzitter niet noodzakelijkerwijs gemeentelijk mandataris moeten zijn.

Het ontwerp regelt, wat de voormelde aangelegenheden betreft, derhalve niet de band tussen de gemeente en het OCMW, leidt er niet toe dat "de bevoegdheid over het gemeentelijk sociaal beleid" wordt onttrokken aan de OCMW's en voorziet niet in een regeling waarbij "alle opdrachten die thans aan de centra zijn toegewezen, in hun geheel" worden overgedragen "aan een andere overheidsinstantie dan die centra, te weten de gemeenten zelf".

6.3.1. Zoals blijkt uit wat volgt, gaat het voorgaande evenwel niet op voor de regeling van beleidsrapporten van de OCMW's.

6.3.2. De beleidsrapporten van de gemeente en van het OCMW, die een geïntegreerd geheel vormen, zijn het meerjarenplan, de aanpassingen van het meerjarenplan en de jaarrekening (artikel 249, § 1). Het meerjarenplan bestaat onder meer uit de strategische nota, waarin de beleidsdoelstellingen en de beleidsopties voor het extern en intern te voeren beleid geïntegreerd worden weergegeven, en de financiële nota, waarin de financiële vertaling van die beleidsopties wordt weergegeven (artikel 255, eerste en tweede lid). Bij de aanpassingen van het meerjarenplan worden de kredieten voor het volgende boekjaar vastgesteld en worden die voor het lopende boekjaar desgevallend aangepast (artikel 257, § 1, eerste lid). In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt benadrukt "dat die rapporten niet beschouwd mogen worden als louter financiële documenten, maar dat het beleid van het bestuur centraal moet staan".

[23] Maar zie omtrent die bepaling het voorbehoud in opmerking 6.3.2.

Naar luid van artikel 249, § 3, eerste lid, van het ontwerp, zijn de beleidsrapporten van de gemeente en het OCMW pas definitief vastgesteld nadat zowel de OCMW-raad als de gemeenteraad ze hebben vastgesteld. Het derde lid van die bepaling voegt daar het volgende aan toe:

> "Als blijkt dat de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn geen consensus kunnen bereiken over het vast te stellen ontwerp van beleidsrapport, kan de gemeenteraad het beleidsrapport van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn definitief vaststellen."

Hieruit vloeit voort dat van bij het begin, de gemeenteraad (mede)beslist over de beleidsdoelstellingen en de beleidsopties die in het meerjarenplan van het OCMW worden weergegeven, evenals over de financiële vertaling van die beleidsopties. Meer nog, bij gebrek aan overeenstemming tussen de gemeenteraad en de OCMW-raad stelt de gemeenteraad die beleidsdoelstellingen en -opties alsook hun financiële vertaling vast. Zodoende wordt de bevoegdheid over het gemeentelijk sociaal beleid wat dit punt betreft, wel degelijk onttrokken aan de OCMW"s. Hetzelfde geldt voor de aanpassingen van het meerjarenplan, dat de kredieten voor het volgende boekjaar – en derhalve het budget van het OCMW – bevat.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt dienaangaande aangevoerd dat de ontworpen regeling "geen afbreuk [wil] doen aan de bevoegdheid van het OCMW om de eigen opdrachten te vervullen en om bijvoorbeeld, met toepassing van artikel 60, § 6, van de OCMW-wet bijkomende diensten op te richten of bestaande diensten uit te breiden, afhankelijk van de bestaande noden. Dat wordt ook gegarandeerd door de rol van de raad voor het maatschappelijk welzijn in de vaststelling van die beleidsrapporten." Vermits een dergelijke beslissing noodzakelijkerwijs zal leiden tot een aanpassing van het meerjarenplan, al was het maar gelet op de financiële weerslag ervan, kan de OCMW-raad een dergelijke beslissing niet nemen zonder de instemming van de gemeenteraad. Als de OCMW-raad en de gemeenteraad het hieromtrent niet eens zijn, kan de gemeenteraad zich tegen die beleidsbeslissing verzetten. In die omstandigheden zijn de bevoegdheden van het OCMW niet gewaarborgd.

Die regeling verschilt ook wezenlijk van de huidige, die is opgenomen in artikel 148 van het OCMW-decreet, waarnaar in de memorie van toelichting wordt verwezen. Uit die bepaling, in samenhang gelezen met de artikelen 146 en 147 van het OCMW-decreet, vloeit immers voort dat het in eerste instantie de OCMW-raad is die autonoom het meerjarenplan en de aanpassingen ervan vaststelt. Het meerjarenplan wordt slechts ter goedkeuring aan de gemeenteraad voorgelegd. Bovendien worden de aanpassingen van het meerjarenplan enkel ter goedkeuring aan de gemeenteraad voorgelegd als de bijdrage van de gemeente wordt verhoogd of als de strategische nota van het meerjarenplan inhoudelijk wordt gewijzigd. Hetzelfde geldt voor het budget, dat door de OCMW-raad op basis van het meerjarenplan wordt vastgesteld.[24] De gemeenteraad spreekt zich enkel over de goedkeuring van het budget uit als het niet past binnen het meerjarenplan. Als het budget wel past binnen het meerjarenplan neemt de gemeenteraad er enkel kennis van.[25]

[24] Artikel 149, § 1, van het OCMW-decreet.

[25] Artikel 150, tweede lid, van het OCMW-decreet.

6.3.3 Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de regeling van de beleidsrapporten van de OCMW‟s ertoe leidt dat een wezenlijk element van de bevoegdheid over het gemeentelijk sociaal beleid, namelijk het vaststellen van de meerjarenplannen en van de aanpassingen ervan, en derhalve van het budget, wordt onttrokken aan de OCMW‟s. Dat is des te prangender nu de financiering van het OCMW om de in opmerkingen 10.1 en 10.2 uit een te zetten redenen volledig afhangt van het door de gemeente gevoerde beleid.

6.4. Er kan dan ook worden besloten dat het ontwerp, onder voorbehoud van hetgeen hiervoor is opgemerkt omtrent de beleidsrapporten van de OCMW‟s, bestaanbaar is met het in artikel 5, § 1, II, 2°, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 geformuleerde bevoegdheidsvoorbehoud.

2. De in de zogenaamde Pacificatiewet opgenomen regelingen met betrekking tot de gemeente Voeren en de randgemeenten

7.1. De gewesten zijn niet bevoegd inzake de “de regelingen die krachtens de wet van 9 augustus 1988 tot wijziging van de gemeentewet, de nieuwe gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 19 juli 2012 opgenomen zijn in de gemeentewet, de nieuwe gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen” (artikelen 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, eerste streepje, en 4°, eerste lid, a), en 7, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980). Daarenboven werden ook de regelingen die zijn opgenomen in een aantal bepalingen van de Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988 (hierna: Nieuwe Gemeentewet) met betrekking tot de gemeenten Komen-Waasten, Voeren en de randgemeenten, uitgezonderd van de bevoegdheid van de gewesten voor de organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht op onder meer de gemeenten en de binnengemeentelijke territoriale organen (artikel 7, § 1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

Een analoog bevoegdheidsvoorbehoud geldt ten aanzien van de bevoegdheid van de gemeenschappen voor het beleid inzake maatschappelijk welzijn (artikel 5, § 1, II, 2°, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

7.2. De stellers van het ontwerp willen erop toezien “dat geen afbreuk wordt gedaan aan de regelingen die krachtens de Pacificatiewet zijn opgenomen in de Nieuwe Gemeentewet en de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn”. Daarom wordt in artikel 3 van het ontwerp het volgende bepaald:

> “Dit decreet is van toepassing op alle gemeenten van het Vlaamse Gewest en op alle openbare centra voor maatschappelijk welzijn in de gemeenten van het Nederlandse taalgebied onder voorbehoud van artikel 5, §1, II, 2°, en artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, eerste streepje, en 4°, eerste lid, a, en artikel 7, §1, eerste en derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.”

De bepalingen van het ontwerp moeten inderdaad op een zodanige wijze worden gelezen dat ze geen afbreuk doen aan de voormelde aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheden.

7.3. In deel 4 van het ontwerp wordt bepaald welke artikelen van het ontwerp al dan niet van overeenkomstige toepassing zijn op de gemeente Voeren en op de randgemeenten, waarbij desgevallend wordt bepaald dat het artikel in kwestie van overeenkomstige toepassing is "[m]et behoud van toepassing" van de relevante aan de federale wetgever voorbehouden bepalingen.[26] Waar nodig wordt in een specifieke regeling voorzien voor de gemeente Voeren of de randgemeenten, waarbij eveneens wordt bepaald dat de relevante aan de federale wetgever voorbehouden bepalingen van toepassing blijven.[27]

Het komt de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor dat aldus in het ontwerp geen bepalingen van toepassing worden verklaard of in regelingen wordt voorzien die strijdig zouden zijn met de regelingen waarin de Pacificatiewet voorziet of met de bepalingen waarnaar in artikel 7, § 1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wordt verwezen.

7.4. Weliswaar wordt in sommige gevallen waarbij in een specifieke regeling wordt voorzien voor de gemeente Voeren en de randgemeenten, een bepaling hernomen die tot de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheden behoort, evenwel met de vermelding "overeenkomstig [die federale bepaling]". Zo wordt in artikel 544, § 1, van het ontwerp, bepaald dat "[o]vereenkomstig artikel 27*bis* van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" de oprichting van een vast bureau verplicht is. In het vermelde artikel 27*bis* van de organieke wet van 8 juli 1976 wordt eveneens bepaald dat "[i]n de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de randgemeenten, bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de gemeenten Komen-Waasten en Voeren (...) de oprichting van een vast bureau verplicht [is]".

Het is aanvaardbaar dat de decreetgever in zijn regelgeving op dergelijke wijze uitdrukkelijk bepalingen herneemt die tot de bevoegdheid van een federale overheid behoren, zonder ervan af te wijken, "om rechtsonzekerheid te vermijden en om een coherente regelgeving in het betrokken domein te waarborgen".[28] Dit is des temeer zo indien de decreetgever eerst naar die bepalingen verwijst ("overeenkomstig (...)"), om aldus duidelijk te laten blijken dat het gaat om voorschriften waarvoor een andere regelgever bevoegd is.

[26] Zie bv. artikel 532 van het ontwerp.

[27] Zie bv. artikel 534, § 2, van het ontwerp.

[28] GwH 8 mei 2002, nr. 85/2002, B.6.4; GwH 17 december 2003, nr. 171/2003, B.4.4. Zie ook GwH 14 februari 2001, nr. 19/2001, B.5.4. In die arresten ging het echter niet over de herneming van een federale wetsbepaling, maar over de regeling bij decreet van de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken, in de lijn van bestaande federale bepalingen.

7.5. In artikel 577 van het ontwerp worden evenwel een aantal bepalingen van de organieke wet van 8 juli 1976 gewijzigd die krachtens artikel 5, § 1, II, 2°, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een aan de federale wetgever voorbehouden regeling bevatten. In artikel 578, 2° en 3°, van het ontwerp worden dan weer een aantal bepalingen van de Nieuwe Gemeentewet gewijzigd die krachtens artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, eerste streepje, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de federale wetgever voorbehouden regelingen bevatten. Die wijzigingen strekken ertoe de verwijzingen in die bepalingen naar het OCMW-decreet en het Gemeentedecreet te vervangen door verwijzingen naar de overeenstemmende bepalingen in het aan te nemen decreet.

Het komt in beginsel niet toe aan een overheid om teksten aan te passen waarvoor ze niet bevoegd is, ook als enkel beoogd wordt de leesbaarheid te bevorderen.[29] In advies 44.130/1 van 13 maart 2008 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, ten aanzien van gelijkaardige wijzigingsbepalingen aan de OCMW-wet, het volgende opgemerkt:

> "In beginsel komt het evenwel alleen aan de federale wetgever toe om de federale wetgeving, wat de erin opgenomen verwijzingen betreft, in overeenstemming te brengen met de wetgeving die van toepassing is in de deelgebieden.
>
> Indien dit noodzakelijk zou blijken voor een zinvolle uitoefening van de bevoegdheid van de deelgebieden, kan eventueel een beroep worden gedaan op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervormingen der instellingen. Krachtens deze bepaling kunnen de decreten rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de raden niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid. Daartoe is voorts ook vereist dat de betrokken aangelegenheid zich leent tot een gedifferentieerde regeling en dat de weerslag van de door de decreetgever aan te nemen bepalingen op die aangelegenheid slechts marginaal is[30]. Het is echter zeer de vraag of in dit geval aan al deze voorwaarden is voldaan."[31]

3. Het wijzigen van de grenzen van de randgemeenten, van de gemeente Voeren, en van de overige taalgrensgemeenten

8. Het ontwerp voorziet in een regeling van vrijwillige (artikelen 341 tot 386) of een op initiatief van de Vlaamse Regering doorgevoerde (artikel 387) samenvoeging van gemeenten. Die samenvoeging houdt een wijziging van de grenzen van de gemeenten in kwestie in.

Naar luid van artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de gewesten bevoegd voor "het wijzigen of corrigeren van de grenzen van de provincies, van de bovengemeentelijke besturen en van de gemeenten, met uitzondering van

[29] Adv.RvS 60.837/1 van 10 april 2017 over een voorontwerp van ordonnantie „tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", opmerking 2.2.2.

[30] *Voetnoot 22 van het aangehaalde advies*: Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (bijv. arrest nr. 87/2006, 24 mei 2006, B.7) en van de afdeling wetgeving van de Raad van State (bijv. advies 42.319/3 van 13 maart 2007 over een voorontwerp van decreet "houdende de opheffing van artikel 76 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987", *Parl.St.*, Vl. Parl., 2006-07, nr. 1191/1, 15-16).

[31] Adv.RvS 44.130/1 van 13 maart 2008, *l.c.*, *Parl.St.* Vl.Parl. 2007-08, nr. 1701/1, 299.

de grenzen van de gemeenten genoemd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de gemeenten Komen-Waasten en Voeren".

Behoudens wat de gemeenten Komen-Waasten en Voeren betreft, blijkt uit artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 niet dat de gewesten niet bevoegd zijn voor het wijzigen of het corrigeren van de grenzen van de gemeenten bedoeld in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, zijnde, wat het Vlaamse Gewest betreft, de taalgrensgemeenten. Zoals de Raad van State eerder reeds heeft opgemerkt,[32] heeft het Grondwettelijk Hof in arrest 35/2003 van 25 maart 2003 dienaangaande evenwel het volgende geoordeeld:

> "Uit de artikelen 4 en 129, § 2, eerste streepje, van de Grondwet vloeit (...) voort dat de gewesten niet bevoegd zijn om de grenzen van de taalgebieden te wijzigen noch om delen van het grondgebied van de faciliteitengemeenten aan het bijzonder taalstatuut te onttrekken of om gemeenten zonder faciliteiten geheel of gedeeltelijk bij faciliteitengemeenten te voegen."[33]

Uit de artikelen 342 en 387, § 3, van het ontwerp vloeit voort dat de bepalingen die de vrijwillige samenvoeging van gemeenten en de samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering regelen, niet van toepassing zijn op de taalgrensgemeenten. In de artikelen 566 en 567 van het ontwerp wordt hetzelfde bepaald ten aanzien van de gemeente Voeren en de randgemeenten. Bijgevolg is het ontwerp bestaanbaar met het voormelde bevoegdheidsvoorbehoud.

Er moet wel worden vastgesteld dat de vermelding van de gemeente Voeren in de artikelen 566 en 567 van het ontwerp eigenlijk overbodig is. De gemeente Voeren is immers één van de gemeenten bedoeld in het artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, die, zoals vermeld, op grond van de artikelen 342 en 387, § 3, van het ontwerp reeds van het toepassingsgebied van de regels inzake de samenvoeging van gemeenten zijn uitgesloten.

4. De intergemeentelijke samenwerking inzake politie en brandbestrijding

9. Naar luid van artikel 398, § 1, eerste lid, van het ontwerp kunnen twee of meer gemeenten een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid tot stand brengen om doelstellingen te verwezenlijken die behoren tot een of meer beleidsdomeinen. Uit het tweede lid van die bepaling vloeit voort dat politiezones en hulpverleningszones kunnen deelnemen aan die intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

Volgens de memorie van toelichting herneemt die bepaling voornamelijk artikel 10 van het decreet van 6 juli 2001 „houdende de intergemeentelijke samenwerking".

[32] Adv.RvS 59.076/3 van 13 april 2016, *l.c.*, *Parl.St.* Vl.Parl. 2015-16, nr. 765/1, 120, opmerking 4.2.

[33] GwH 25 maart 2003, nr. 35/2003, B.13.5.

In advies 58.547/3 van 13 januari 2016 heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State het volgende opgemerkt over een bepaling die tot dat artikel 10 van het decreet van 6 juli 2001 heeft geleid:

> "3.1. De politiezones en de hulpverleningszones zijn samenwerkingsverbanden op gemeentelijk niveau waarvan de organisatie en de werking tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren[34].
>
> Op grond van de machtiging verleend bij artikel 162, vierde lid, van de Grondwet, is bij artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 8°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 „tot hervorming der instellingen" aan de gewesten evenwel de bevoegdheid toegewezen inzake „de verenigingen van (...) gemeenten tot nut van het algemeen, met uitzondering van het door de wet georganiseerde specifiek toezicht inzake brandbestrijding". Krachtens de voormelde bijzondere wetsbepaling komt het de gewestelijke wetgever toe om de voorwaarden te bepalen waaronder en de wijze te regelen waarop gemeenten zich met elkaar kunnen verstaan of zich kunnen verenigen voor zover die samenwerking betrekking heeft op de gezamenlijke behartiging van aangelegenheden van gemeentelijk belang.
>
> Het ontworpen artikel 10, § 1, eerste lid, van het decreet van 6 juli 2001 kan worden beschouwd als de regeling van de voorwaarden waaronder en de wijze waarop gemeenten zich kunnen verenigen met het oog op de gezamenlijke behartiging van aangelegenheden van gemeentelijk belang. Zij regelt op geen enkele wijze de organisatie of de werking van de politiezones of van de hulpverleningszones en houdt voor deze zones geen enkele verplichting in om toe te treden tot een intergemeentelijk samenwerkingsverband. Het komt aan de bevoegde organen van de politiezones of van de hulpverleningszones (zie opmerking 3.2) toe om, voor zover de op hen van toepassing zijnde federale wetgeving dat toelaat, te beslissen om van die gelegenheid gebruik te maken."[35]

Er is geen reden om er hier anders over te oordelen.

C. De financiering van de OCMW"s

10.1. Ten gevolge van de ontworpen wijziging van het decreet van 5 juli 2002 „tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds" (artikel 579), wordt de dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds enkel nog verdeeld over de gemeenten van het Vlaamse Gewest en niet over de OCMW"s.[36] Er wordt ook niet langer een deel van het gemeentelijk aandeel binnen het Vlaams Gemeentefonds rechtstreeks op de rekening van het OCMW gestort.[37] Er worden met andere woorden geen middelen meer toegekend aan de OCMW"s voor hun financiering in het algemeen. Ook artikel 145, eerste lid, van het OCMW-decreet, naar luid waarvan als het OCMW niet over voldoende middelen beschikt om de

[34] *Voetnoot 2 van het aangehaalde advies*: Wat de hulpverleningszones betreft: zie GwH 8 december 2004, nr. 197/2004, B.4. Zie ook adv.RvS 41.963/2 van 17 januari 2007 bij een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 15 mei 2007 „betreffende de civiele veiligheid", *Parl.St.* Kamer 2006-07, nr. 51-2928/001, (103) 109-113.

[35] Adv.RvS 58.547/3 van 13 januari 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 13 mei 2016 „tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en het Provinciedecreet van 9 december 2005", *Parl.St.* Vl.Parl. 2015-16, nr. 668/1, 36.

[36] Zie het ontworpen artikel 4 van het decreet van 5 juli 2002, zoals gewijzigd bij artikel 579, 1°, van het ontwerp.

[37] Zie artikel 579, 2°, van het ontwerp, dat strekt tot opheffing van artikel 12 van het decreet van 5 juli 2002.

uitgaven te dekken die voortkomen uit de vervulling van zijn opdracht, het verschil wordt gedragen door de gemeente, wordt niet hernomen. Het ontwerp bevat overigens geen specifieke bepalingen over de financiering van de OCMW's, behalve dat er een gescheiden boekhouding moet worden gevoerd (artikel 253) en dat de kredieten voor het OCMW in de financiële nota van het meerjarenplan moeten worden opgenomen (artikel 256).

10.2. Gelet op de integratie van de beleids- en beheerscyclus van de gemeenten en de OCMW's, lijkt die regeling ertoe te leiden dat de financiering van de werking van het OCMW integraal ten laste komt van de gemeente. Hierdoor worden de middelen die aan de gemeenten worden toegekend op grond van de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake de algemene financiering van de gemeenten (artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 9°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), door de gemeenten aangewend voor het voeren van een beleid waarvoor niet zij, maar de OCMW's bevoegd zijn, en waarvan de financiering derhalve aan de Vlaamse Gemeenschap toekomt.

Artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 9°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 verleent aan de gewesten enkel de bevoegdheid om de gemeenten, en niet de OCMW's, te financieren en dit "volgens criteria die niet rechtstreeks gebonden zijn aan een specifieke taak of opdracht"[38].

Die bepaling verhindert weliswaar niet dat de gemeenten de hen in het kader van hun algemene financiering toegekende middelen aanwenden om de door het OCMW-decreet opgelegde verplichtingen – zoals die thans in artikel 145 van het OCMW-decreet voorkomen – na te komen.[39] Vermits, zoals vermeld, artikel 145, eerste lid, van het OCMW-decreet evenwel niet in het ontwerp wordt hernomen, zijn de gemeenten niet langer verplicht om de OCMW's (mede) te financieren.

De bevoegdheid van de gewesten inzake de financiering van de opdrachten uit te voeren door de gemeenten kan dit niet verhelpen, aangezien de financiering van opdrachten die betrekking hebben op een aangelegenheid waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn, hiervan uitgesloten is (artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980). Het Grondwettelijk Hof heeft zich ertegen verzet dat een gewest – door middel van de (aanvullende) financiering van de gemeenten – een aangelegenheid financiert die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort.[40] Het gaat bovendien ook niet om een taak die de gemeenten zouden uitoefenen in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap, vermits artikel 145, eerste lid, van het OCMW-decreet niet wordt hernomen.

[38] *Parl.St.* Kamer 1988, nr. 516/1, 18.

[39] Zie adv.RvS 19.738/8 van 20 maart 1990 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 31 juli 1990 „tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest", *Parl.St.* Vl.Parl. 1989-90, nr. 329/1, 19.

[40] Zie: GwH 8 december 2011, nr. 184/2011; GwH 24 mei 2012, nr. 67/2012; GwH 29 januari 2014, nr. 13/2014; GwH 17 juli 2014, nr. 113/2014.

10.3. Uit wat voorafgaat vloeit voort dat, bovenop wat in opmerkingen 6.3.1 tot 6.3.3 is uiteengezet over de bevoegdheid van de gemeenteraad om de beleidsrapporten van het OCMW vast te stellen, en zodoende het budget van het OCMW te bepalen, de ontworpen regeling inzake de financiering van de OCMW's niet bestaanbaar is met de bevoegdheidverdelende regels.

D. De overige aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheden

11. De bevoegdheid om de samenstelling, de organisatie, de bevoegdheid en de werking van de gemeentelijke instellingen en de organieke regels betreffende de OCMW's te regelen, staat de decreetgever evenmin toe om andere aangelegenheden te regelen waarvoor de federale wetgever bevoegd is.

Dienaangaande moet het volgende worden opgemerkt.

1. De bevoegdheid van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen en de bevoegdheid van en de procedure voor de Raad van State

12. Het ontwerp voorziet in de toekenning van bepaalde bevoegdheden aan de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, dat een door de decreetgever opgericht administratief rechtscollege is.[41] Op grond van artikel 161 van de Grondwet is het instellen van een dergelijk administratief rechtscollege, en het regelen van de bevoegdheid ervan, een aan de federale wetgever voorbehouden aangelegenheid.

In advies 39.080/AV/3 van 18 oktober 2005 heeft de Raad van State geoordeeld dat de decreetgever kon overgaan tot de oprichting van het voormelde rechtscollege met toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (impliciete bevoegdheden).[42] Met verwijzing naar dat advies is de Raad sindsdien herhaalde malen tot eenzelfde besluit gekomen.[43]

---

[41] Zie de artikelen 9, § 1, 42, § 5, 59, tweede lid, 147, 322 en 553 van het ontwerp.

[42] Adv.RvS 39.080/AV/3 van 18 oktober 2005 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 10 februari 2006 „houdende wijziging van de Gemeentekieswet, gecoördineerd op 4 augustus 1932, de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen, de wet tot organisatie van de geautomatiseerde stemming van 11 april 1994 en het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de controle van de verkiezingsuitgaven en de herkomst van de geldmiddelen voor de verkiezing van het Vlaams Parlement" en het decreet van 10 februari 2006 „houdende wijziging van de Gemeentekieswet, gecoördineerd op 4 augustus 1932, de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en het decreet van 18 mei 1994 houdende regeling van het taalgebruik bij de verkiezingen", *Parl.St.* Vl.Parl. 2005-06, nr. 578/1, 95-99.

[43] Adv.RvS 40.316/1 van 11 mei 2006 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 7 juli 2006 „tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", *Parl.St.* Vl.Parl. 2005-06, nr. 870/1, 53; adv.RvS 44.130/1 van 13 maart 2008, *l.c.*, *Parl.St.* Vl.Parl. 2007-08, nr. 1701/1, 268-269; adv.RvS 45.195/3 van 14 oktober 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 23 januari 2009 „tot wijziging van het Gemeentedecreet", *Parl.St.* Vl.Parl. 2008-09, nr. 1946/1, 108, opmerking 4; adv.RvS 45.519/3 van 13 januari 2009 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 30 april 2009 „tot wijziging van het Provinciedecreet en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking", *Parl.St.* Vl.Parl. 2008-09, nr. 2136/1, 113-114, opmerking 3; adv.RvS 48.756/3 van 26 oktober 2010 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 8 juli 2011 „houdende de organisatie van de lokale en provinciale verkiezingen en houdende wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het

De in het ontwerp aan de Raad voor Verkiezingsbetwistingen toegekende bevoegdheden doen geen afbreuk aan deze bevoegdheidsrechtelijke analyse. Deze bepalingen doen derhalve geen bevoegdheidsrechtelijke bezwaren rijzen.

13. Een aantal bepalingen van het ontwerp strekken ertoe de bevoegdheid van de Raad van State[44] en de procedure voor dat rechtscollege[45] te regelen, hetgeen op grond van artikel 160 van de Grondwet eveneens een aan de federale wetgever voorbehouden aangelegenheid is.

In beginsel is de decreetgever dan ook niet bevoegd om de voornoemde bepalingen aan te nemen, tenzij de voorwaarden vervuld zijn om toepassing te maken van de impliciete bevoegdheden op grond van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Indien de stellers van het ontwerp voor deze bepalingen zich wensen te beroepen op de impliciete bevoegdheden, doen ze er goed aan in de memorie van toelichting bij het aan te nemen decreet evenwel uiteen te zetten dat voldaan is aan de ter zake geldende voorwaarden.

Wat de artikelen 332 en 472 van het ontwerp betreft, waarin wordt voorzien in de stuiting van de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State ten voordele van diegene die een klacht indient bij de toezichthoudende overheid, moet bovendien in herinnering worden gebracht wat de Raad van State in advies 38.530/VR/3 van 12 juli 2005 heeft opgemerkt over een gelijkaardige bepaling in het voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het Provinciedecreet van 9 december 2005:

> "Deze verantwoording kan de Raad van State echter niet overtuigen. Ze gaat er immers ten onrechte van uit dat het aan de gemeenschaps- en gewestwetgevers toekomt om een decretale grondslag te bieden voor rechtspraak van de afdeling administratie van de Raad van State. In beginsel is alleen de federale wetgever daartoe bevoegd. Omdat de in het ontwerp voorgestelde regeling thans reeds vaste rechtspraak van de Raad van State besloten ligt, is daarenboven niet voldaan aan een van de criteria waaraan de uitoefening van de impliciete bevoegdheden moet beantwoorden, nl. dat deze „noodzakelijk" is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid. De Raad van State ziet niet in waarin de „noodzakelijkheid" zou bestaan om de terzake thans reeds geldende vaste rechtspraak van de afdeling administratie van de Raad van State in het decreet zelf te bevestigen[46]."[47]

Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" en tot het bijzonder decreet van van 8 juli 2011 „tot aanvulling van het decreet houdende de organisatie van de lokale en provinciale verkiezingen en houdende wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", *Parl.St.* Vl.Parl. 2010-11, nr. 1084/1, 193-197, en *Parl.St.* Vl.Parl. 2010-11, nr. 1085/1, 17-21, opmerking 5.2.

[44] Zie de artikelen 147, tweede lid, 322, tweede lid, 349, tweede lid, en 387, § 1, tweede lid, van het ontwerp.

[45] Zie de artikelen 147, tweede lid, 322, 332 en 472 van het ontwerp.

[46] *Voetnoot 19 van het aangehaalde advies*: De verenigde kamers komen hiermee terug op hetgeen de Raad van State heeft opgemerkt in advies 38.240/3, voornoemd, p. 265, opmerking 22.

[47] Adv.RvS 38.530/VR/3 van 12 juli 2005 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het Provinciedecreet van 9 december 2005, *Parl.St.* Vl.Parl. 2005-06, nr. 473/1, 277.

2. Regelingen in verband met de sociale zekerheid

14. In artikel 491, § 1, van het ontwerp wordt onder meer bepaald dat de personeelsleden van een welzijnsvereniging onderworpen zijn aan hetzelfde pensioenstelsel als dat van toepassing op de personeelsleden van het OCMW dat de gemeente bedient waar de zetel van de welzijnsvereniging gevestigd is.

Het vaststellen van het pensioenstelsel is een regeling in verband met de sociale zekerheid waarvoor de federale overheid bevoegd is. In advies 30.150/1/3/4 merkte de Raad van State dienaangaande het volgende op:

> "De gemeenschappen zijn echter niet bevoegd om regelingen te treffen in verband met de sociale zekerheid, bijvoorbeeld door te voorzien in de mogelijkheid dat de voorzitter van de raad van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn onderworpen wordt aan een of ander stelsel van de sociale zekerheid. Op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is immers alleen de federale overheid daarvoor bevoegd."[48]

De gemeenschappen zijn derhalve ook niet bevoegd om te bepalen aan welk sociale zekerheidsstelsel de personeelsleden van een welzijnsvereniging zijn onderworpen. De conclusie uit wat voorafgaat is dan ook dat de voormelde bepaling niet kan worden aangenomen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

A. Het vaststellen van de bevoegdheden van de binnengemeentelijke territoriale organen

15. In artikel 134 van het ontwerp worden de bevoegdheden bepaald die de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen en de burgemeester kan overdragen aan respectievelijk de districtsraden, de districtscolleges en de districtsvoorzitter. Die mogelijkheid is niet beperkt tot bevoegdheden van gemeentelijk belang, maar betreft ook de bevoegdheden die door andere overheden aan de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen of de burgemeester zijn opgedragen, evenals "de uitvoering van een bepaalde regel die een hogere overheid heeft opgedragen".

Zowel in advies 27.627/2[49] als in advies 38.240/3[50] heeft de Raad van State eraan herinnerd dat alleen aangelegenheden van gemeentelijk belang aan de binnengemeentelijke

[48] Adv.RvS 30.150/1/3/4 van 30 mei en 6 en 14 juni 2000 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het „Programmdekret 2000" van 23 oktober 2000, *Parl.St.* Parl.D.Gem. 1999-2000, nr. 44/1. Zie ook adv.RvS 44.130/1 van 13 maart 2008, *l.c.*, *Parl.St.* Vl.Parl. 2007-08, nr. 1701/1, 269-270.

[49] Adv.RvS 27.627/2 van 3 juni 1998 over een voorstel dat heeft geleid tot de wet van 19 maart 1999 „tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, de gemeentekieswet, de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen, de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming en de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn, strekkende tot oprichting van districten en de organisatie van de rechtstreekse verkiezing van hun raden", *Parl.St.* Senaat 1997-98, nr. 1-907/2, 2-3.

[50] Adv.RvS 38.240/3 van 26 april 2005, *l.c.*, *Parl.St.* Vl.Parl. 2004-05, nr. 347/1.

territoriale organen kunnen worden toegewezen, met uitsluiting van gedecentraliseerde bevoegdheden.

In het laatstvermelde advies heeft de Raad van State evenwel vastgesteld dat de wetgever over de bezwaren die de Raad in advies 27.627/2 heeft geformuleerd, is heengestapt. Ook advies 38.240/3 werd op dit punt niet gevolgd.[51]

In de gegeven omstandigheden volstaat het om de destijds door de Raad geuite bezwaren in herinnering te brengen, zonder dat het nodig is om de kwestie aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

B. Het optreden in rechte namens de gemeente

16.1. Artikel 194 van het Gemeentedecreet, waarin het recht wordt geregeld voor een of meer inwoners om, als het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad nalaten in rechte op te treden, namens de gemeente op te treden, wordt niet hernomen in het ontwerp. In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt dienaangaande uitgebreid uiteengezet dat dit "substitierecht" niet wordt behouden in het ontwerp "omdat de (…) *ratio legis* ervan op vandaag is achterhaald". Daarbij wordt verwezen naar, enerzijds, het gegeven dat de gemeenteraad thans representatiever is samengesteld dan in het verleden het geval was en, anderzijds, de toegenomen juridische bescherming die de inwoners van de gemeente genieten.

16.2. Het Grondwettelijk Hof heeft recentelijk vastgesteld dat "[h]et recht om namens de gemeente of de provincie in rechte op te treden, (...) de laatste jaren frequenter gebruikt [wordt], met name in combinatie met de milieustakingsvordering bedoeld in de artikelen 1 tot 3 van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu".[52]

In zoverre het recht om namens de gemeente in rechte op te treden wordt gebruikt om vorderingen in te stellen ter bescherming van het leefmilieu, kan worden aangenomen dat het ontwerp, doordat het strekt tot opheffing van die mogelijkheid, implicaties kan hebben waardoor die maatregel binnen het toepassingsgebied valt van artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet, dat het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu waarborgt. Het Grondwettelijk Hof heeft in het verleden reeds procedurele regelingen aan die grondwetsbepalingen getoetst.[53]

Het recht op bescherming van een gezond leefmilieu, dat wordt gewaarborgd bij artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet, impliceert een standstill-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van

[51] Zie artikel 282 van het Gemeentedecreet, dat bij artikel 134 van het ontwerp wordt hernomen.

[52] GwH 23 januari 2014, nr. 9/2014, B.2.1.

[53] Zie o.m.: GwH 27 januari 2011, nr. 8/2011, B.13.3.1 tot B.13.3.3.6.5; GwH 19 december 2013, nr. 177/2013, B.5 tot B.9; GwH 12 februari 2015, nr. 17/2015, B.6; GwH 16 juli 2015, nr. 103/2015, B.26.1 tot B.26.5; GwH 29 oktober 2015, nr. 152/2015, B.25; GwH 1 december 2016, nr. 153/2016, B.14.1 tot B.14.4.

toepassing zijnde wetgeving in aanzienlijke mate vermindert, zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang.[54]

Artikel 23 van de Grondwet staat geen redelijke beperkingen van procedurele aard in de weg.[55] Een onevenredige beperking van het recht op toegang tot de rechter is daarentegen niet bestaanbaar met de in die grondwetsbepaling vervatte standstill-verplichting.[56]

16.3. In het licht hiervan moet ten aanzien van de opheffing van artikel 194 van het Gemeentedecreet het volgende worden opgemerkt.

16.3.1. In de memorie van toelichting wordt uiteengezet dat er rekening is gehouden met het gegeven dat "inwoners van een gemeente thans over een hele reeks aan juridische instrumenten beschikken, wat betreft hun rechtsbescherming tegen een in gebreke blijvende overheid (zoals administratieve beroepsmogelijkheden en inspraakmogelijkheden), of om op te komen tegen door de gemeentelijke overheid genomen beslissingen die in 1836 niet bestonden (zoals onder meer de in de rechtspraktijk sterk geëvolueerde mogelijkheid om, ter vrijwaring van subjectieve rechten, een (kortgeding)rechter te vatten met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, of artikel 14, § 3, van de Gecoördineerde wetten op de Raad van State)".

De procedures waarnaar in de memorie van toelichting wordt verwezen, veronderstellen evenwel dat de inwoners over een persoonlijk belang beschikken. Een inwoner van een gemeente die op grond van artikel 194 van het Gemeentedecreet in rechte optreedt, en die in naam en als vertegenwoordiger van de gemeente handelt, kan zich daarentegen steunen op een recht van de gemeente teneinde een collectief belang te verdedigen. Inwoners die niet over een persoonlijk belang beschikken, verliezen door de ontworpen regeling echter die mogelijkheid.

Ook al zou kunnen worden aangevoerd dat het recht op toegang tot de rechter van de betrokkenen hierdoor niet in het gedrang komt,[57] zou kunnen worden aangenomen dat de onmogelijkheid van de inwoners om het algemeen belang van hun gemeente te beschermen tegen het onverantwoorde stilzitten van hun bestuur in materies die betrekking hebben op het leefmilieu, tot een aanzienlijke vermindering van het bestaande beschermingsniveau leidt.

16.3.2. Voor zover het effectief zou gaan om een aanzienlijke vermindering van het bestaande beschermingsniveau, moet worden nagegaan of er daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang.

---

[54] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie o.m.: GwH 16 juli 2015, nr. 103/2015, B.26.2; GwH 17 september 2015, nr. 118/2015, B.8.3; GwH 3 december 2015, nr. 175/2015, B.4.2; GwH 27 januari 2016, nr. 12/2016, B.5.1; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.4; GwH 6 oktober 2016, nr. 125/2016, B.17.1; GwH 1 december 2016, nr. 153/2016, B.14.2.

[55] GwH 23 januari 2014, nr. 9/2014, B.7.2.

[56] Zie GwH 27 januari 2011, nr. 8/2011, B.13.3.1 tot B.13.3.3.6.5.

[57] De gemeente is immers nog steeds in staat om zelf een vordering in te stellen. Het recht op toegang tot de rechter lijkt ook niet het recht in te houden om vorderingen in te stellen niet in eigen naam, maar in naam van een derde.

In de memorie van toelichting wordt de opheffing van artikel 194 van het Gemeentedecreet onder meer als volgt verantwoord:

> "De combinatie van het vorderingsrecht waarin de wet van 12 januari 1993 voorziet, met het substitutierecht uit (intussen artikel 271 van) de Nieuwe Gemeentewet, leidde ertoe dat inwoners van een gemeente, namens de gemeente, de milieustakingsvordering van de wet van 12 januari 1993 instelden. Meer nog, dat vorderingsrecht werd zelfs uitgeoefend naar aanleiding van handelingen of beslissingen van de gemeente zelf, waartegen die vorderingen werden gericht. Bepaalde rechtspraak maakte van artikel 194 van het Gemeentedecreet een door de wetgever onbedoeld wapen tegen de gemeente. Het artikel zou immers betekenen dat inwoners ook namens de gemeente kunnen optreden tegen de gemeente, namelijk om een project dat uitdrukkelijk door de gemeenteraad en het college gesteund wordt, aan te vallen.
>
> Die situatie staat op gespannen voet met de normale werking van de plaatselijke democratie. Het is inderdaad weinig zinnig en democratisch verantwoord, dat een eerder democratisch tot stand gekomen beslissing van een gemeente, of de weloverwogen keuze om niet op te treden, vervolgens aan een rechterlijke controle wordt onderworpen op een verzoek dat daartoe, namens de gemeente zelf, wordt ingediend door (één of meer, maar niettemin een minderheid van) haar inwoners.
>
> (...)
>
> Die situatie is ook kennelijk niet de situatie die de wetgever in 1836 voor ogen hand. De aanleiding om dit substitutierecht in 1836 in te voeren, is inmiddels achterhaald. Gemeenteraden zijn inmiddels representatief samengesteld en het college van burgemeester en schepenen wordt nu verkozen door de gemeenteraad."

Hierbij moet worden opgemerkt dat de decreetgever gelijkaardige argumenten aanvoerde ter verantwoording van de beperking, bij artikel 64 van het Vlaamse decreet van 29 juni 2012 „tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005", van het toepassingsgebied van het recht om namens de gemeente in rechte op te treden tot de gevallen waarin als gevolg van het stilzitten van het college van burgemeester en schepenen of van de gemeenteraad het leefmilieu schade wordt toegebracht of een ernstige dreiging op schade aan het leefmilieu ontstaat.[58] In arrest 9/2014 van 23 januari 2014 heeft het Grondwettelijk Hof die beperking evenwel vernietigd op grond van de volgende overwegingen:

> "B.5.2. Uit de in B.3.2 vermelde parlementaire voorbereiding blijkt dat de Vlaamse decreetgever met de bestreden bepalingen met name beoogde om, in het domein van de ruimtelijke ordening, de combinatie van het recht om namens de gemeente of de provincie in rechte op te treden met de milieustakingsvordering bedoeld in de wet van 12 januari 1993 aan banden te leggen, omdat hij oordeelde dat van die combinatie misbruik werd gemaakt en dat het college van burgemeester en schepenen en de deputatie in die procedure worden benadeeld, doordat zij niet in het geding kunnen tussenkomen om hun visie op het gemeentelijk of het provinciaal belang uiteen te zetten of om aan te voeren dat de namens de gemeente of de provincie ingestelde vordering onontvankelijk of ongegrond moet worden verklaard.
>
> B.5.3. In de materies die tot de gemeentelijke of de provinciale bevoegdheden behoren, komt het aan de gemeentelijke en de provinciale overheden toe om onwettige handelingen te doen ophouden of te voorkomen en om daartoe desnoods in rechte op te

[58] Zie o.m. *Parl.St.* Vl.Parl. 2011-12, nr. 1467/4, 3 en *Parl.St.* Vl.Parl. 2011-12, nr. 1467/7, 10.

treden. Artikel 194 van het Gemeentedecreet en artikel 187 van het Provinciedecreet beogen de inwoners van een gemeente of van een provincie in de mogelijkheid te stellen om namens de gemeente of de provincie in rechte op te treden indien het college van burgemeester en schepenen of de deputatie dat ten onrechte nalaten.

Het komt daarbij aan de rechter bij wie de zaak aanhangig is gemaakt, toe om de vordering of het beroep onontvankelijk te verklaren indien de inwoners die namens de gemeente of de provincie in rechte optreden, geen collectief, maar een louter persoonlijk belang zouden nastreven. Bovendien zal de rechter de vordering of het beroep ongegrond verklaren indien geen onwettigheid werd begaan.

De omstandigheid dat het college van burgemeester en schepenen of de deputatie daarbij de vrije beschikking verliezen over de rechten die het voorwerp van de vordering uitmaken, is het gevolg van het stilzitten van die organen.

B.5.4. De in de parlementaire voorbereiding uitgedrukte motieven kunnen bovendien niet verantwoorden waarom de mogelijkheid om namens de gemeente of de provincie in rechte op te treden, tevens wordt uitgesloten voor andere materies dan de ruimtelijke ordening. In materies die geen betrekking hebben op het leefmilieu *sensu lato* kan de inwoner immers geen milieustakingsvordering instellen namens de gemeente of de provincie. Niettemin kan ook in dergelijke zaken het algemeen belang van de gemeente of van de provincie – met inbegrip van de gemeentelijke of de provinciale financiën – in het gedrang komen door het stilzitten van het college van burgemeester en schepenen of van de deputatie.

Zonder dat het Hof zich dient uit te spreken over de juistheid van de perceptie van de decreetgever dat de combinatie van de milieustakingsvordering met het optreden in rechte namens de gemeente of de provincie tot misbruik leidde, moet worden vastgesteld dat de in de parlementaire voorbereiding uitgedrukte motieven evenmin kunnen verantwoorden waarom de mogelijkheid om namens de gemeente of de provincie in rechte op te treden, tevens wordt uitgesloten in zaken die binnen het domein van de ruimtelijke ordening zijn gesitueerd, maar waarin geen misbruik van artikel 194 van het Gemeentedecreet of van artikel 187 van het Provinciedecreet wordt gemaakt. Het kan daarbij gaan om zaken waarin de vergunningsvoorwaarden niet worden nageleefd of om zaken betreffende werken die zonder vergunning worden uitgevoerd, maar evenzeer om zaken waarin de onwettigheid van een door de gemeente of de provincie uitgereikte vergunning in het geding is.

Het komt aan de rechter bij wie de zaak aanhangig is gemaakt, toe om een eventueel misbruik begaan door de inwoners te bestraffen. Daartoe vereisen artikel 194 van het Gemeentedecreet en artikel 187 van het Provinciedecreet overigens dat de inwoner die namens de gemeente of de provincie in rechte optreedt, een zekerheidstelling moet aanbieden om persoonlijk de kosten van het geding – waartoe ook de rechtsplegingsvergoeding behoort – te dragen en in te staan voor de veroordeling tot schadevergoeding of boete wegens tergend en roekeloos geding of hoger beroep die kan worden uitgesproken.

B.5.5. Bovendien heeft de decreetgever, in de mate waarin de combinatie van de milieustakingsvordering met de mogelijkheid om namens de gemeente of de provincie in rechte op te treden, tot misbruik zou hebben geleid, niet onderzocht of dat misbruik kon worden tegengegaan aan de hand van minder ingrijpende maatregelen dan de afschaffing, in alle materies die geen betrekking hebben op het leefmilieu *sensu stricto*, van de mogelijkheid van de inwoners om het algemeen belang van hun gemeente of provincie te beschermen tegen het onverantwoorde stilzitten van hun bestuur.”

Gelet hierop betwijfelt de Raad van State of de in de memorie van toelichting aangevoerde verantwoording volstaat.

De stellers van het ontwerp zullen derhalve minstens bijkomend moeten kunnen verantwoorden dat er redenen van algemeen belang zijn om het recht van inwoners om namens de gemeente in rechte op te treden, af te schaffen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

17.1. Volgens de memorie van toelichting wordt er in het ontwerp voor gekozen om de regels betreffende de organisatie en de werking van de OCMW"s en die van de gemeenten "zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen en in de redactie van de tekst niet tweemaal dezelfde bepalingen op te nemen, maar de bepalingen voor de gemeenten van overeenkomstige toepassing te verklaren op de OCMW"s".

Er moet evenwel worden vastgesteld dat in het ontwerp daartoe verschillende technieken worden gebruikt. In sommige gevallen worden bepalingen "van toepassing" verklaard,[59] terwijl andere bepalingen van "overeenkomstige toepassing" worden verklaard.[60] Daarbij komt nog dat daar soms uitdrukkelijk aan wordt toegevoegd dat de organen genoemd in het artikel waarnaar wordt verwezen, moeten worden vervangen door de organen van het OCMW. In nog andere bepalingen worden zowel de gemeenten als de OCMW"s geregeld.

Waarom in sommige bepalingen een bepaalde techniek wordt gebruikt en in andere bepalingen een andere, is niet duidelijk. Meer nog, soms worden in een of opeenvolgende artikelen verschillende technieken door elkaar gebruikt, waarbij niet uit de tekst van het ontwerp kan worden afgeleid of daarmee een of andere bedoeling wordt nagestreefd, hetgeen tot rechtsonzekerheid aanleiding kan geven.

De stellers doen er dan ook goed aan de tekst van het ontwerp vanuit dat oogpunt nog eens grondig te herbekijken, teneinde de uniformiteit ervan te verzekeren.

17.2. Ook zijn de stellers van het ontwerp niet altijd consistent in hun keuze om bepalingen die betrekking hebben op één bestuur van (overeenkomstige) toepassing te verklaren op een ander bestuur, dan wel om in één bepaling de rechtspositie van meerdere besturen te regelen.

Zo wordt in artikel 221 van het ontwerp gewag gemaakt van de autonome gemeentebedrijven en de welzijnsverenigingen, terwijl de rechtspositie van die besturen in de voorgaande artikelen niet wordt geregeld. Het zou dan ook coherenter zijn om in de onderdelen waarin de rechtspositie van die besturen wordt geregeld, artikel 221 van (overeenkomstige) toepassing te verklaren. Dat is immers de techniek die voor de autonome overheidsbedrijven en

[59] Zie bijvoorbeeld de artikelen 74, 80, 83, 99, 104 en 110, tweede lid, van het ontwerp.

[60] Zie bijvoorbeeld de artikelen 71, 73, derde lid, 87, § 2, 100, eerste lid, 101, 102, eerste lid, en 108 van het ontwerp

de welzijnsverenigingen wordt toegepast in respectievelijk artikel 241 en de artikelen 483, 484, 488 en 492 van het ontwerp.[61]

Omgekeerd worden in artikel 275 van het ontwerp de gemeenten, het OCMW, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm vermeld, maar niet de districten, waarvan de organisatie, net zoals die van de in artikel 275 van het ontwerp vermelde besturen, in de aan die bepalingen voorafgaande titels wordt geregeld. In artikel 132 van het ontwerp wordt artikel 275 (en de overige artikelen van hoofdstuk 1 van titel 5 van deel 2) van toepassing verklaard op de districten. Een dergelijke handelwijze is weinig coherent.[62]

Bijgevolg moet het ontwerp ook op dit punt nog eens grondig worden herbekeken.

17.3. In het ontwerp wordt in sommige gevallen gewag gemaakt van het bijzonder comité *van* de sociale dienst,[63] in andere van het bijzonder comité *voor* de sociale dienst.[64] De gemachtigde bevestigde dat de tweede benaming de juiste is. Het ontwerp moet in die zin worden aangepast.[65]

Artikel 6

18.1. Naar luid van artikel 6, § 1, eerste lid, van het ontwerp worden de verkozen gemeenteraadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering, die plaatsvindt op een van de eerste vijf werkdagen van januari. Nog volgens die bepaling vindt bij ontstentenis van een oproeping door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad, de installatievergadering "van rechtswege" plaats op de eerste werkdag van januari in het gemeentehuis om 20.00 uur.

In artikel 6, § 1, vijfde lid, van het ontwerp wordt in een regeling voorzien voor de bijeenroeping van de nieuw verkozen raadsleden als die niet zijn bijeengeroepen "overeenkomstig het *eerste* tot en met het vierde lid".

[61] De gemachtigde erkende dat en verklaarde: "De vermelding van de AGB″s en de welzijnsverenigingen is het gevolg van het overnemen van de redactie van artikel 265 van het Gemeentedecreet en het OCMW-decreet. Door de verplaatsing van de bepalingen over de audit naar deze titel, zou inderdaad overwogen kunnen worden om deze artikelen (221, maar wellicht dan ook 222 en 223) in de desbetreffende hoofdstukken van toepassing te maken op AGB″s en welzijnsverenigingen."

[62] Dat de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de welzijnsverenigingen, waarop artikel 275 eveneens van toepassing wordt verklaard (artikelen 401 en 483 van het ontwerp), niet in die bepaling worden vermeld, is daarentegen coherent omdat deze samenwerkingsverbanden en verenigingen niet worden geregeld in deel 2 van het ontwerp.

[63] Artikelen 148, derde lid, 353, derde lid, en 539 van het ontwerp.

[64] Zie bijvoorbeeld de artikelen 7, § 2, tweede lid, 42, § 1, derde lid, en § 3, tweede en derde lid, 87, 89 tot 114 en 132 van het ontwerp.

[65] De gemachtigde merkt in dat verband zelf op dat "in artikel 104, tweede lid, (…) een foutje is geslopen in de terminologie, omdat daar het lidwoord ten onrechte ontbreekt". Ook dat euvel moet worden rechtgezet.

Vermits evenwel in het eerste lid reeds in een bijeenroeping van rechtswege wordt voorzien bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad, is voor dat geval de toepassing van de regeling waarin wordt voorzien in artikel 6, § 1, vijfde lid, van het ontwerp overbodig. In laatstvermelde bepaling moet bijgevolg enkel naar het derde en het vierde lid worden verwezen.

18.2. Uit artikel 6, § 1, van het ontwerp kan worden afgeleid dat de in het eerste lid van die bepaling opgenomen regeling van bijeenroeping van de nieuw verkozen raadsleden van toepassing is als er *geen* bezwaar is ingediend tegen de verkiezing, terwijl de in het derde en het vierde lid van die bepaling opgenomen regeling geldt als er *wel* een bezwaar is ingediend tegen de verkiezing. Enkel die tweede hypothese wordt evenwel in de tekst van artikel 6, § 1, vermeld.

Om de eerste hypothese duidelijker te maken strekt het tot aanbeveling om artikel 6, § 1, eerste lid, van het ontwerp te laten aanvangen met de woorden: “Als er geen bezwaar is ingediend tegen de verkiezing, worden de verkozen raadsleden ...”.

18.3. In het geval dat er een bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en die verkiezing vervolgens toch geldig is verklaard, worden de nieuw verkozen raadsleden bijeengeroepen “binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is” (artikel 6, § 1, derde lid).

Vermits niet uit te sluiten valt dat de verkiezingen meer dan tien dagen voor de eerste werkdag van januari geldig worden verklaard, zou dit betekenen dat in dat geval de installatievergadering vroeger moet plaatsvinden dan op een van de eerste vijf werkdagen van januari. Allicht is dat niet de bedoeling. Om dit te vermijden moet aan artikel 6, § 1, derde lid, van het ontwerp worden toegevoegd dat de nieuw verkozen raadsleden worden bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is, “maar ten vroegste op een van de eerste vijf werkdagen van januari”.

Artikel 10

19. In artikel 10 van het ontwerp wordt bepaald welke personen geen deel kunnen uitmaken van een gemeenteraad. Daarbij wordt ook de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad vermeld (artikel 10, eerste lid, 1°).

In het kader van de Zesde Staatshervorming werd het ambt van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad evenwel afgeschaft. Bijgevolg moet de vermelding ervan in artikel 10, eerste lid, 1°, van het ontwerp worden weggelaten. Desgevallend zou er wel kunnen worden verwezen naar de hoge ambtenaar die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aanwijst overeenkomstig artikel 48, derde lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 „betreffende de Brusselse Instellingen“.

Artikel 25

20. Volgens artikel 25, tweede lid, van het ontwerp kan de voorzitter van de gemeenteraad een toehoorder die openlijk tekens van goedkeuring of van afkeuring geeft of die op enigerlei wijze wanorde veroorzaakt, "*verwijzen* naar de politierechtbank".

Het ontwerp voorziet daardoor in een nieuwe wijze van aanhangigmaking bij de politierechtbank. Behoudens indien beroep zou kunnen worden gedaan op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, is de decreetgever daartoe niet bevoegd.

Zelfs indien zou worden bedoeld dat de voorzitter van de gemeenteraad de betrokkene *rechtstreeks kan dagvaarden* voor de politierechtbank, dan nog moet worden besloten tot de principiële onbevoegdheid van de decreetgever. In artikel 145, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering wordt immers bepaald dat "[d]agvaardingen wegens overtreding of wegens wanbedrijf dat tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort, geschieden op verzoek van het openbaar ministerie of van de burgerlijke partij". De ontworpen bepaling zou ertoe leiden dat aan een bijkomende instantie de mogelijkheid wordt gegeven om tot een rechtstreekse dagvaarding over te gaan, waardoor de bevoegdheid van de federale overheid wordt betreden.

Wel zou in artikel 25, tweede lid, van het ontwerp kunnen worden bepaald dat de voorzitter van de gemeenteraad het proces-verbaal dat hij kan opmaken tegen de persoon die de vergadering heeft verstoord, bezorgt aan het openbaar ministerie met het oog op de eventuele vervolging van de betrokkene.

Artikel 35

21. In artikel 35, eerste lid, tweede zin, van het ontwerp wordt bepaald dat personen worden benoemd, aangesteld, verkozen of voorgedragen "bij volstrekte meerderheid van stemmen".

In artikel 33 van ontwerp wordt evenwel reeds bepaald dat de besluiten van de gemeenteraad worden genomen "bij volstrekte meerderheid van stemmen" (eerste lid) en dat "[i]n het eerste lid wordt verstaan onder volstrekte meerderheid van stemmen: meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet meegerekend" (tweede lid).

Vermits een benoeming, aanstelling, verkiezing of voordracht van een persoon een beslissing van de gemeenteraad veronderstelt, vloeit uit artikel 33, eerste lid, van het ontwerp reeds voort dat die handelingen bij volstrekte meerderheid van stemmen moeten gebeuren.

Indien het niet de bedoeling is om hiervan af te wijken, is artikel 35, eerste lid, tweede zin, van het ontwerp overbodig en kan hij, teneinde geen rechtsonzekerheid te creëren, beter worden weggelaten. Indien, daarentegen, in artikel 35, eerste lid, van het ontwerp de woorden "volstrekte meerderheid van stemmen" een andere draagwijdte hebben dan hetgeen in artikel 33, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald, moet dat uitdrukkelijk worden vermeld.

Artikel 41

22. In artikel 41, tweede lid, 1°, van het ontwerp kan ermee worden volstaan te verwijzen naar "de afdelingen 1 en 2 van dit hoofdstuk" (in plaats van naar "deel 2, titel 1, hoofdstuk 1, afdeling 1 en 2").

Hetzelfde geldt voor artikel 78, tweede lid, 1°, van het ontwerp.

Artikel 42

23.1. In artikel 42, § 1, derde lid, van het ontwerp wordt bepaald dat als na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijkt dat hij nog geen lid was van het college van burgemeester en schepenen, hij vanaf zijn eedaflegging "als *volwaardig* schepen wordt toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen".

Het is de Raad van State niet duidelijk wat bedoeld wordt met de precisering dat de betrokkene als *volwaardig* schepen wordt toegevoegd. Hieromtrent om uitleg gevraagd, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

> "De term volwaardig zou elke discussie moeten weren over de draagwijdte van het mandaat van de „toegevoegde schepen‟ (of de „genderschepen‟). Die draagwijdte is dezelfde als het mandaat van de overige schepenen als lid van het college. Hij of zij komt bijvoorbeeld evengoed in aanmerking voor de interne verdeling van de bevoegdheden van het college (bijvoorbeeld toegevoegde schepen die ook „schepen van openbare werken‟ is)."

Het ontwerp bevat evenwel geen enkele bepaling die doet twijfelen aan het volwaardige karakter van het mandaat van de aldus toegevoegde schepen. Uit artikel 42, § 4, van het ontwerp blijkt immers dat de op grond van artikel 42, § 1, derde lid, ervan van rechtswege toegevoegde schepen in alle gevallen stemgerechtigd is in het college van burgemeester en schepenen.

Het woord "volwaardig" kan bijgevolg worden weggelaten in artikel 42, § 1, derde lid. Eventueel kan de draagwijdte van het mandaat van de betrokken schepen in de memorie van toelichting nader worden verduidelijkt.

23.2. In artikel 42, § 5, derde lid, laatste zin, van het ontwerp moeten de woorden "voorzitter van het vast bureau" worden vervangen door de woorden "voorzitter van de raad". Uit het eerste lid van artikel 42, § 5, blijkt immers dat de vereiste van taalkennis waarin die bepaling voorziet, geldt voor "[i]edereen die het mandaat van burgemeester, schepen of *voorzitter van de raad* uitoefent of waarneemt".

Artikel 49

24. In artikel 49, § 1, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat bij het openvallen van een schepenmandaat de gemeenteraad beslist of het opengevallen mandaat wordt ingevuld. Als de gemeenteraad beslist heeft om het mandaat niet in te vullen, kan het mandaat voor de rest van de zittingsperiode niet meer ingevuld worden.

Luidens artikel 11*bis*, derde lid, van de Grondwet organiseren de wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel de aanwezigheid van personen van verschillend geslacht binnen de bestendige deputaties van de provincieraden, de colleges van burgemeester en schepenen, de OCMW-raden, de vaste bureaus van de OCMW"s en in de uitvoerende organen van elk ander interprovinciaal, bovengemeentelijk, intercommunaal of binnengemeentelijk territoriaal orgaan. Artikel 42, § 3, van het ontwerp, naar luid waarvan het college van burgemeester en schepenen uit personen van verschillend geslacht bestaat en dat in een regeling voorziet om de aanwezigheid van personen van verschillend geslacht in het college van burgemeester en schepenen te verzekeren, strekt tot uitvoering van die grondwetsbepaling.

De beslissing van de gemeenteraad om een opengevallen schepenmandaat niet in te vullen, mag er niet toe leiden dat hieraan afbreuk wordt gedaan. Bijgevolg moet het geval dat het openvallen van een schepenmandaat ertoe leidt dat het college van burgemeester en schepenen niet langer rechtsgeldig is samengesteld overeenkomstig artikel 42, § 2, eerste lid, van het ontwerp, worden uitgezonderd van de in artikel 49, § 1, eerste zin, van het ontwerp bedoelde mogelijkheid om te beslissen het opengevallen schepenmandaat niet in te vullen.

Artikel 56

25. In artikel 56, § 3, 9°, van het ontwerp moet worden verwezen naar "artikel 296, § 1, *tweede lid*". Het is immers enkel wanneer de gemeenteraad overeenkomstig de laatstvermelde bepaling beslist om in de plaats van het college de bevoegdheid uit te oefenen om de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen te vertegenwoordigen of om namens de gemeente in rechte op te treden, dat artikel 56, § 3, 9°, van het ontwerp niet van toepassing is.

Artikel 57

26. Naar luid van artikel 57, derde lid, tweede zin, van het ontwerp kan de algemeen directeur de bevoegdheden die hem zijn toevertrouwd met toepassing van het eerste lid van die bepaling, toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente "[m]et uitzondering van de bevoegdheden, vermeld in artikel 161 en 166".

Het is de Raad van State evenwel niet duidelijk welke bevoegdheden met die verwijzing naar de artikelen 161 en 166 van het ontwerp worden bedoeld. Die bepalingen bevatten immers geen bevoegdheden van de algemeen directeur.

Het ontwerp moet hieraan worden aangepast.

Artikel 58

27.1.1. Artikel 58, § 2, van het ontwerp herneemt artikel 59, § 1*bis*, van het Gemeentedecreet, naar luid waarvan "[e]en voorgedragen kandidaat-burgemeester die niet werd benoemd, (…) tijdens dezelfde bestuursperiode niet meer opnieuw [kan] worden voorgedragen", met uitzondering van de woorden "tenzij op basis van nieuwe feiten of nieuwe gegevens". Zodoende wordt het onmogelijk voor de gemeenteraad om, gedurende eenzelfde bestuursperiode, een kandidaat-burgemeester die niet werd benoemd door de Vlaamse Regering, opnieuw voor te dragen.

De ontworpen regeling doet zodoende een verschil in behandeling ontstaan tussen twee categorieën van personen: enerzijds, de kandidaat-burgemeesters die kunnen worden voorgedragen door de gemeenteraad en, anderzijds, de kandidaat-burgemeesters waarvoor dat niet mogelijk is. Er moet worden nagegaan of dat verschil in behandeling bestaanbaar is met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

27.1.2. In de memorie van toelichting wordt de ontworpen regeling als volgt verantwoord:

> "Dat van een kandidaat-burgemeester de benoeming door de Vlaamse Regering werd geweigerd, impliceert dat de Vlaamse Regering er zich nu eenmaal van heeft vergewist dat de voorgedragen kandidaat-burgemeester niet voldoet aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden of de geldende regels inzake onverenigbaarheden, of heeft besloten dat hij niet over de vereiste kwaliteiten beschikt voor het behartigen van een goed bestuur van de gemeente en voldoende garanties biedt voor een regelmatige en loyale vertegenwoordiging van het centrale gezag in de gemeente. Het is niet aangewezen dat de Vlaamse Regering ertoe gebracht kan worden om, nog in eenzelfde bestuursperiode, opnieuw te moeten oordelen over eenzelfde kandidaat en in essentie verzocht wordt om te heroverwegen of haar eerdere beslissing nog wel gehandhaafd kan blijven.
>
> Bovendien kan de betrokkene zich opnieuw kandidaat stellen en door de gemeenteraad opnieuw voorgedragen worden voor het mandaat van burgemeester."

27.1.3. Die verantwoording overtuigt niet. De stellers van het ontwerp lijken er immers verkeerdelijk vanuit te gaan dat de reden tot weigering van de benoeming in alle gevallen gedurende de gehele bestuursperiode blijft gelden. Uit de in de memorie van toelichting vermelde voorbeelden kan echter worden afgeleid dat dit niet noodzakelijkerwijs het geval zal zijn. Zo valt niet uit te sluiten dat na de beslissing van de Vlaamse Regering om een door de gemeenteraad voorgedragen kandidaat niet te benoemen omdat hij niet voldoet aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden of de geldende regels inzake onverenigbaarheden, de betrokkene alsnog voldoet aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden of aan de geldende regels inzake onverenigbaarheden, bijvoorbeeld omdat hij ondertussen ontslag heeft genomen uit het ambt of mandaat dat met het ambt van burgemeester onverenigbaar is.

Overigens wordt in de bestaande regeling de Vlaamse Regering niet verzocht haar beslissing te "heroverwegen". Zij dient vooreerst te oordelen of er "nieuwe feiten of nieuwe gegevens" zijn. Slechts indien dat het geval is, is de nieuwe voordracht ontvankelijk en moet ze ten gronde worden beoordeeld.[66]

Er valt ook niet in te zien hoe, zoals in de memorie van toelichting wordt beweerd, de betrokkene zich opnieuw kandidaat kan stellen en door de gemeenteraad opnieuw kan worden voorgedragen voor het mandaat van burgemeester. Uit de ontworpen regeling vloeit immers voort dat een dergelijke voordracht onontvankelijk – en derhalve zinloos – is.

27.1.4. In de memorie van toelichting wordt eveneens vooropgesteld dat de in artikel 59*bis*, § 1*bis*, van het Gemeentedecreet vervatte regeling "rechtsonzekerheid in zich [houdt], aangezien geen verdere indicatie werd gegeven van wat onder „nieuwe feiten of nieuwe gegevens" kon of diende te worden begrepen (of niet). Dit ontwerp van decreet wenst die rechtsonzekerheid, op het stuk van de benoeming van de vertegenwoordiger van het centrale gezag in de gemeente, en van de benoeming van de eerste uitvoerend mandataris in de gemeente, te vermijden."

Ook die verantwoording lijkt niet van dien aard te zijn dat ze het in opmerking 27.1.1 vermelde verschil in behandeling kan verantwoorden. Om de gewenste rechtszekerheid te bereiken, kan de decreetgever er immers mee volstaan de gevallen waarin er sprake kan zijn van nieuwe feiten of nieuwe gegevens te preciseren.

27.1.5. Gelet op wat voorafgaat moet artikel 58, § 2, van het ontwerp worden heroverwogen.

27.2. Naar luid van artikel 58, § 3, tweede lid, tweede zin, van het ontwerp is de burgemeester die buiten de gemeenteraad is benoemd, "ook stemgerechtigd in het vast bureau en beschikt [hij] over een raadgevende stem in de raad voor maatschappelijk welzijn".

Die bepaling wordt beter opgenomen in de artikelen die de werking van de organen van het OCMW regelen (artikelen 74 tot 76 en 83).

Artikel 90

28. Naar luid van artikel 90, § 1, eerste lid, van het ontwerp verkiest de OCMW-raad "hetzij onder de leden van het vast bureau, hetzij onder de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn" een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt dienaangaande gepreciseerd dat de burgemeester, die voorzitter is van het vast bureau, kan worden verkozen tot voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.[67] De gemachtigde heeft dit bevestigd.

[66] RvS 18 december 2014, nr. 229.602, Thiéry, nr. 8.

[67] In de memorie van toelichting staat te lezen: "De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan dus de burgemeester of een schepen zijn (...)."

Vermits elders in het ontwerp evenwel een onderscheid wordt gemaakt tussen de "voorzitter van het vast bureau" en de "leden van het vast bureau", verdient het aanbeveling om in de eerste zin van artikel 90, § 1, eerste lid, van het ontwerp te schrijven "hetzij onder de voorzitter of de leden van het vast bureau, hetzij onder de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn". Zo wordt vermeden dat de indruk wordt gewekt dat de voorzitter van het vast bureau niet tot voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan worden verkozen.

Hetzelfde geldt voor artikel 100, tweede lid, van het ontwerp, waarin naar artikel 90 wordt verwezen.

Artikel 118

29. Naar luid van artikel 118, tweede lid, van het ontwerp is artikel 4, § 3, ervan van toepassing op de districtsraad, met dien verstande dat, onder meer, "gemeenteraad" moet worden gelezen als "districtsraad" en "gemeenteraadslid" als "districtsraadslid".

In artikel 4, § 3, van het ontwerp, waarnaar aldus wordt verwezen, komt het woord "gemeenteraad" niet voor, maar wel het woord "gemeenteraadverkiezingen". In diezelfde bepaling wordt ook gewag gemaakt van "gemeenteraadsleden", niet van een "gemeenteraadslid".

Artikel 118 van het ontwerp moet hieraan worden aangepast.

Artikel 119

30. In artikel 119, tweede lid, van het ontwerp moet worden verwezen naar het eerste lid van die bepaling (niet "paragraaf 1").

Artikel 122

31. In artikel 122, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat, onder meer, artikel 45 ervan van toepassing is op de districtsvoorzitter en de districtsschepenen. In die laatste bepaling wordt op haar beurt artikel 10 van het ontwerp, met uitzondering van het tweede en derde lid ervan, van overeenkomstige toepassing verklaard op de leden van het college van burgemeester en schepenen.

Uit de onderlinge samenhang van die bepalingen vloeit voort dat de onverenigbaarheden waarin artikel 10, eerste lid, van het ontwerp voorziet, ook gelden ten aanzien van de districtsvoorzitter en de districtschepenen en dat, met name, de personeelsleden van het OCMW geen deel kunnen uitmaken van het districtscollege.

Volgens de gemachtigde is dat evenwel niet de bedoeling van de stellers van het ontwerp:

> "Wie lid is van de raad kan lid zijn van het college (beginsel). Volgens de bepalingen van het DLB kan een districtsraadslid een personeelslid van het OCMW zijn. Dat werd bij vergetelheid niet doorgetrokken naar het districtscollege en wordt best rechtgezet:
>
> In het DLB staat in artikel 119 dat een personeelslid van het OCMW districtsraadslid kan zijn. In artikel 122, dat het Districtscollege betreft, wordt verkeerdelijk zonder meer gesteld dat artikel 45 over het CBS van toepassing is op het districtscollege. Krachtens artikel 45 is uiteraard ook artikel 10, 4° van toepassing op het CBS: m.a.w. de regel dat het personeel van de gemeente en het OCMW geen lid kan zijn van de gemeenteraad is ook van toepassing op het CBS. Dezelfde regel wordt volgens artikel 122 nu ongenuanceerd doorgetrokken naar het districtscollege… niettegenstaande in art. 119 juist voorzien is dat een personeelslid van het OCMW lid kan zijn van de districtsraad. Dat is ongerijmd. Art. 122 moet afgestemd worden op art. 119."

De gemachtigde stelt dan ook voor om in artikel 122, tweede lid, van het ontwerp tussen de woorden "de districtssecretaris," en de woorden "en met dien verstande" de volgende zinsnede in te voegen:

> "met dien verstande dat personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen zetelen in het districtscollege,".

Hiermee kan worden ingestemd, voor zover tevens wordt aangegeven dat hiermee wordt afgeweken van artikel 45 van het ontwerp.

Artikelen 154 en 155

32. Volgens het opschrift ervan handelt afdeling 1 van hoofdstuk 9 van deel 2 van het ontwerp over de rechtspositie van de "mandatarissen".

Gevraagd wat onder dat begrip moet worden verstaan, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

> "Er is geen definitie van het begrip „mandataris" opgenomen in het voorontwerp. De Vlaamse Regering is van oordeel dat het toepassingsgebied voldoende blijkt uit de betreffende artikelen. Onder „mandataris" wordt verstaan: de burgemeester, de schepenen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst."

Uit dit antwoord lijkt voort te vloeien dat gemeenteraadsleden en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst geen mandatarissen zijn in de zin van het ontwerp.

Nochtans wordt in artikel 154, § 1, tweede lid, van het ontwerp het plafond geregeld van de vergoedingen, de wedden en de presentiegelden die de gemeenteraadsleden kunnen ontvangen als bezoldiging voor activiteiten die ze naast hun mandaat uitoefenen. In artikel 155 van het ontwerp wordt bepaald dat, onder meer, een lid van het bijzonder comité voor

de sociale dienst die wegens een beperking niet zelfstandig zijn mandaat kan vervullen, zich kan laten bijstaan door een vertrouwenspersoon.

Hieromtrent om uitleg gevraagd, verklaarde de gemachtigde wat artikel 154, § 1, tweede lid, van het ontwerp betreft:

> "De redactie van het voorontwerp zou op dit punt inderdaad verbeterd kunnen worden door het tweede lid van artikel 154 [bedoeld wordt: artikel 154, § 1] op te nemen onder artikel 17 van het voorontwerp, waar het inhoudelijk op aansluit."

Wat artikel 155 van het ontwerp betreft verklaarde hij:

> "De vermelding van het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst moet geschrapt worden in artikel 155. Er is voor de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst met een beperking in bijstand voorzien in het artikel 108 van het voorontwerp dat verwijst naar artikel 16."

Met het voorgaande kan worden ingestemd.

Artikel 164

33. In artikel 164, eerste lid, van het ontwerp schrijve men "het openbaar centrum" in plaats van "hetzelfde openbaar centrum".

Het tweede lid van diezelfde bepaling moet worden aangevuld met de woorden "dat de gemeente bedient".

Artikel 195

34. Luidens artikel 195, tweede lid, van het ontwerp kunnen gemeenten met een inwonersaantal dat gelijk is aan of hoger dan 200.000 gemotiveerd afwijken van de minimale voorwaarden die de Vlaamse Regering heeft vastgesteld voor de in het eerste lid van dat artikel vermelde aspecten van de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel.

In de memorie van toelichting wordt dienaangaande uiteengezet dat die bepaling een herneming is van artikel 116 van het Gemeentedecreet, vervangen bij artikel 21 van het decreet van 3 juni 2016 „tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", en van artikel 115 van het OCMW-decreet, gewijzigd bij artikel 68 van het vermelde decreet van 3 juni 2016.

Te dien aanzien moet in herinnering worden gebracht dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 58.589/3 van 18 januari 2016 heeft geoordeeld dat die regeling niet bestaanbaar is met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie "minstens in zoverre de gemeenten met een inwonersaantal dat gelijk is aan of hoger dan 200.000 kunnen

afwijken van alle door de Vlaamse Regering vast te stellen minimale voorwaarden, zonder dat die afwijkingsmogelijkheid wordt begrensd door inhoudelijke criteria".[68]

Artikel 207

35.1. In artikel 207, § 2, van het ontwerp wordt voorzien in de stuiting van de verjaringstermijn bepaald in de eerste paragraaf van die bepaling "[a]ls in verband met dezelfde feiten een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek is ingesteld".

Zo lijkt geen rekening te worden gehouden met de mogelijkheid dat de betrokkene rechtstreeks wordt gedagvaard voor een strafrechtscollege. De gemachtigde erkende dat en verklaarde:

> "Het lijkt […] aangewezen om artikel 207, § 2, aan te vullen als volgt: „Als de strafvordering op gang werd gebracht door een rechtstreekse dagvaarding dan geldt voormelde stuiting vanaf de datum van de dagvaarding tot op de dag dat de tuchtoverheid ervan op de hoogte wordt gebracht dat deze dagvaarding uitgemond is in een veroordeling of een vrijspraak."

Het verdient evenwel aanbeveling om in de door de gemachtigde voorgestelde tekst dezelfde terminologie te hanteren als die in artikel 207, § 2, van het ontwerp door te bepalen dat de stuiting geldt tot op de dag dat de tuchtoverheid "ervan op de hoogte wordt gebracht dat de strafvordering beëindigd werd met een correctioneel vonnis of arrest dat in kracht van gewijsde is gegaan."

35.2. In artikel 207, § 3, van het ontwerp wordt bepaald dat het opsporingsonderzoek "of de strafvervolging" geen afbreuk doet aan de mogelijkheid van de tuchtoverheid om een tuchtstraf uit te spreken.

In tegenstelling tot hetgeen het geval is in artikel 207, § 2, van het ontwerp, wordt in die bepaling geen gewag gemaakt van het gerechtelijk onderzoek. De gemachtigde bevestigde dat het begrip "strafvervolging" niet kan worden gelijkgesteld met een gerechtelijk onderzoek.

Aan artikel 207, § 3, van het ontwerp moet dan ook de hypothese van het gerechtelijk onderzoek worden toegevoegd.

Artikel 213

36. In artikel 213 van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd "de samenstelling, de werking en de vergoeding van de leden [van de Beroepscommissie voor Tuchtzaken], alsook de termijnen en de nadere procedureregels voor de beroepsprocedure" te regelen.

[68] Adv.RvS 58.589/3 van 18 januari 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 3 juni 2016, *Parl.St.* Vl.Parl. 2015-16, nr. 731/1, 116-117, opmerking 6.5.3.

In artikel 214 van het ontwerp wordt evenwel reeds de termijn bepaald binnen dewelke het personeelslid tegen een beslissing over het opleggen van tuchtstraf of een preventieve schorsing beroep kan aantekenen bij de voormelde Beroepscommissie. Het lijkt niet de bedoeling van de stellers van het ontwerp dat de Vlaamse Regering die beroepstermijn nader kan bepalen of ervan kan afwijken. Volgens de gemachtigde worden veeleer "[d]e termijn waarbinnen de beroeper, bij afwezigheid van enig argument, zijn argumenten moet te kennen geven aan de Beroepscommissie", "[d]e termijn waarbinnen het tuchtdossier aan de Beroepscommissie moet worden bezorgd", "[d]e termijn om de betrokkenen op te roepen voor de hoorzitting bij de Beroepscommissie" en "[d]e termijn die de betrokkenen moeten respecteren als er getuigen moeten worden opgeroepen" bedoeld.

Die termijnen liggen evenwel reeds vervat in het begrip "de nadere procedureregels voor de beroepsprocedure". Bijgevolg kunnen duidelijkheidshalve de woorden "de termijnen en" worden weggelaten.

Artikelen 218 en 219

37.1. Het verdient aanbeveling om de tekst van artikel 219 van het ontwerp op te nemen voor die van artikel 218 ervan aangezien de eerstvermelde bepaling een omschrijving bevat van het organisatiebeheersingssysteem, terwijl in de tweede bepaling wordt geregeld door wie het organisatiebeheerssysteem wordt vastgesteld en elementen ervan worden goedgekeurd. Daarbij kan dan de tekst van het huidige artikel 218, § 1, tweede lid, worden ondergebracht bij de tekst van het huidige artikel 219, teneinde de inhoudelijke bepalingen en de procedurele bepalingen – waarin veeleer wordt geregeld wie het organisatiebeheerssysteem vaststelt en erover verslag uitbrengt – in verschillende artikelen onder te brengen.

De gemachtigde was het hiermee eens en voegde er nog het volgende toe:

> "[A]rtikel 218 wordt dan de combinatie van het huidige 219 en het tweede lid van 218, §1. Artikel 219 wordt dan het huidige 218, zonder het tweede lid van §1. De paragraaf-indeling vervalt dan, aangezien elke paragraaf nog maar uit één lid bestaat."

Hiermee kan worden ingestemd.

37.2. Het strekt tot aanbeveling om de twee zinnen van artikel 218, § 1, eerste lid, van het ontwerp om te wisselen. Op die wijze komt de chronologie van de totstandkoming van het organisatiebeheersingssysteem beter tot uiting: eerst wordt bepaald dat de algemeen directeur het organisatiebeheersingssysteem vaststelt en vervolgens dat de gemeenteraad en de OCMW-raad het algemene kader ervan en de elementen daarin die raken aan hun rol en hun bevoegdheden, goedkeuren.

De gemachtigde was van mening dat de volgorde van de twee zinnen van artikel 218, § 1, eerste lid, van het ontwerp het best bewaard blijft omdat "[d]e gekozen volgorde (...) de rol van de raden benadrukken [en] het algemene kader primeert". Ook indien die zinnen worden omgewisseld, blijft evenwel voldoende duidelijk dat het algemene kader van het

organisatiebeheersingssysteem door de gemeenteraad en de OCMW-raad wordt goedgekeurd en dat dit algemene kader primeert.

37.3. In artikel 218, § 2, tweede zin, van het ontwerp wordt het tijdstip bepaald waarop de rapportering over de organisatiebeheersing ten laatste moet gebeuren, namelijk "uiterlijk tijdens de vergadering van de gemeenteraad waarop de jaarrekening wordt vastgesteld". Uit de eerste zin van die bepaling blijkt echter dat de algemeen directeur niet alleen aan de gemeenteraad rapporteert over de organisatiebeheersingssystemen, maar ook aan het college van burgemeester en schepenen, de OCMW-raad en het vast bureau van het OCMW. Aan deze drie organen kan echter moeilijk worden gerapporteerd "uiterlijk *tijdens* de vergadering van de gemeenteraad". Het is dan ook onduidelijk wanneer precies uiterlijk moet worden gerapporteerd aan de andere organen dan de gemeenteraad.

Hierover ondervraagd verklaarde de gemachtigde:

> "De verwijzing naar de zitting waarop de jaarrekening wordt vastgesteld, is bedoeld om een deadline in te stellen. Er is geen enkele reden om de rapportering over de organisatiebeheersing en de vaststelling van de jaarrekening aan elkaar te koppelen en dat is ook niet de bedoeling van deze bepaling: er wordt enkel een tijdstip bepaald waarvóór die rapportering moet gebeuren. Doordat het (theoretisch) mogelijk is dat de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn de jaarrekening niet op dezelfde dag vaststellen, zou het vermelden van beide raden geen ondubbelzinnige referentie opleveren. Een mogelijk alternatief zou zijn: „gebeurt jaarlijks uiterlijk op de vergadering van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk [welzijn] waarop de jaarrekening definitief wordt vastgesteld." Artikel 249, §3, bepaalt dat een beleidsrapport pas definitief is vastgesteld wanneer beide raden hebben beslist. Die herformulering lost evenwel het probleem dat ook gerapporteerd moet worden aan de uitvoerende organen (waarvoor een verwijzing naar de zitting van de raden eigenlijk zinledig is) niet op."

Als het uitsluitend de bedoeling is om een datum te bepalen voor dewelke jaarlijks over het organisatiebeheersingssysteem wordt gerapporteerd, zonder dat die rapportering verbonden is aan de goedkeuring van de jaarrekening, zoals de gemachtigde aanvoert, strekt het tot aanbeveling om in het ontwerp in een vaste datum te voorzien. Daarbij zou kunnen worden gekozen voor dezelfde datum als deze bepaald voor het goedkeuren van de jaarrekening, namelijk voor 30 juni (artikel 260, laatste lid, van het ontwerp). Op die wijze wordt voor alle in artikel 218, § 2, eerste zin, van het ontwerp vermelde organen een vaste datum bepaald zonder dat rekening moet worden gehouden met de regels die gelden voor het goedkeuren van beleidsrapporten en zonder dat de organen onderling met elkaar rekening moeten houden.

Artikel 220

38. Naar luid van artikel 220, eerste lid, van het ontwerp kan de algemeen directeur, binnen de grenzen van het organisatiebeheersingssysteem, zijn bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente of het OCMW. De vraag rijst hoe die bepaling zich verhoudt met artikel 196 van het aan te nemen decreet, waarin wordt bepaald dat de gemeente en het OCMW beheersovereenkomsten kunnen sluiten over het gemeenschappelijk gebruik van elkaars diensten, waarbij kan worden bepaald dat de gemeente en het OCMW voor bepaalde

functies een beroep kunnen doen op elkaars personeelsleden: kan de algemeen directeur op grond van artikel 220 van het ontwerp al dan niet gemeentelijke bevoegdheden toevertrouwen aan personeelsleden van het OCMW wanneer de tussen de gemeente en het OCMW gesloten beheersovereenkomst hierin niet voorziet?

Hieromtrent om uitleg gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

> "Als de beheersovereenkomst, gesloten met toepassing van 196, dat mogelijk maakt, kunnen die overdrachten de grenzen tussen beide rechtspersonen overschrijden. In dat opzicht is het inderdaad wellicht beter om te verwijzen naar artikel 196, zoals gesuggereerd."

Bijgevolg schrijve men in de inleidende zin van artikel 220:

"Art. 220. Met behoud van toepassing van de artikelen 57, 85 en 196 kan de algemeen directeur ... ."

Artikel 222

39.1. Luidens artikel 222, tweede lid, van het ontwerp is Audit Vlaanderen ook bevoegd voor het uitvoeren van forensische audits bij de besturen vermeld in artikel 221 van het ontwerp.

Gevraagd waarom de forensische audits in een afzonderlijk lid worden vermeld, verklaarde de gemachtigde:

> "Een forensische audit is onvoorspelbaar en *ad hoc*, terwijl de andere audits wel regelmatig uitgevoerd worden. Vanuit die optiek lijkt het wel zinvol om ze afzonderlijk te vermelden, zoals ook nu in het Gemeente- en OCMW-decreet het geval is."

39.2. In de vermelde bepaling zijn de woorden "bij de besturen, vermeld in artikel 221" overbodig, aangezien uit de samenhang met de vorige bepaling blijkt dat die besturen worden bedoeld. Dat is alleszins het geval als de autonome gemeentebedrijven en de welzijnsverenigingen niet langer in dat artikel worden vermeld (zie opmerking 17.2).

Artikel 223

40. In artikel 223, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat Audit Vlaanderen, om zijn bevoegdheden te kunnen uitoefenen, toegang heeft tot alle informatie en documenten, ongeacht de drager ervan, en tot alle gebouwen, ruimtes en installaties waar taken worden uitgevoerd van gemeentebesturen, OCMW's, autonome gemeentebedrijven en welzijnsverenigingen.

Daarbij zal Audit Vlaanderen evenwel het bij artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens gewaarborgde recht op bescherming van het privéleven van de werknemers van de voormelde besturen in acht moeten nemen. Het gegeven dat het recht op toegang waarin de ontworpen regeling voorziet, betrekking heeft op gebouwen van gemeentebesturen, OCMW's, autonome gemeentebedrijven en

welzijnsverenigingen doet hieraan geen afbreuk. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft dienaangaande het volgende geoordeeld:

> "La Cour considère que la notion de „vie privée" peut inclure les activités professionnelles (Fernández Martínez c. Espagne [GC], n° 56030/07, § 110, CEDH 2014 (extraits), et Oleksandr Volkov c. Ukraine, n° 21722/11, §§ 165-166, CEDH 2013) ou les activités qui ont lieu dans un contexte public (Von Hannover c. Allemagne (n° 2) [GC], n°s 40660/08 et 60641/08, § 95, CEDH 2012). Des restrictions apportées à la vie professionnelle peuvent tomber sous le coup de l'article 8 lorsqu'elles se répercutent sur la façon dont l'individu forge son identité sociale par le développement de relations avec autrui. Il convient sur ce point de noter que c'est dans le cadre de leur travail que la majorité des gens ont beaucoup, voire le maximum, d'occasions de resserrer leurs liens avec le monde extérieur (Niemietz, précité, § 29)."[69]

Artikel 245

41. Luidens artikel 245, § 1, vijfde lid, van het ontwerp mogen de OCMW's deelnemen in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm van de gemeente die door het OCMW wordt bediend. Die bepaling herneemt artikel 202 van het OCMW-decreet, evenwel zonder dat nog langer vereist is dat die deelname er komt "met het oog op het vervullen van sociale doeleinden".

De gemachtigde verklaarde dienaangaande het volgende:

> "De voorwaarde van „sociale doeleinden" is inderdaad niet hernomen in het voorontwerp van decreet. De Vlaamse Regering is immers van oordeel dat het mogelijk moet zijn dat een OCMW participeert in een EVA van de gemeente, in het kader van het voorzien in gezamenlijke ondersteunende diensten.
>
> Dat neemt evenwel niet weg dat in artikel 2, §1 en 3, van het voorontwerp de doelstellingen en de bevoegdheden van het OCMW omschreven worden en dat elke activiteit van het OCMW moet passen binnen die doelstellingen en bevoegdheden. Dat geldt ook voor een eventuele deelname in een verzelfstandigd agentschap van de gemeente die het bedient."

Het verdient aanbeveling om deze verduidelijking minstens in de memorie van toelichting op te nemen.

Artikel 276

42. Uit artikel 276, § 3, van het ontwerp vloeit voort dat de algemeen directeur de bevoegdheid om de notulen van het bijzonder comité voor de sociale dienst te ondertekenen mag delegeren aan een personeelslid.

In de memorie van toelichting wordt dienaangaande gepreciseerd dat die bevoegdheid moet kaderen binnen de beheersovereenkomst bedoeld in artikel 196 van het aan te nemen decreet, hetgeen door de gemachtigde werd bevestigd.

[69] EHRM (grote kamer) 5 september 2017, *Bărbulescu v. Roemenië*, § 71.

Dat blijkt evenwel niet uit de tekst van het ontwerp. Het is dan ook raadzaam om hiervan in artikel 276, § 3, van het ontwerp melding te maken.

Artikel 277

43. Omwille van de duidelijkheid schrijve men in artikel 277, § 1, derde lid, van het ontwerp:

> "Als de gemeenteraad een aangelegenheid overeenkomstig artikel 28 in besloten vergadering behandelt, vermelden de notulen alleen de beslissingen en wordt geen zittingsverslag opgesteld."

Artikel 279

44. In artikel 279, eerste lid, van het ontwerp wordt in de mogelijkheid voorzien voor de burgemeester om zijn bevoegdheid tot ondertekening op te dragen aan een of meer leden van het college van burgemeester en schepenen. In tegenstelling tot hetgeen thans het geval is,[70] wordt niet langer vereist dat die delegatie van de handtekeningsbevoegdheid schriftelijk moet gebeuren. Volgens de memorie van toelichting vervalt die vereiste om een digitale opdracht tot delegatie mogelijk te maken.

Artikel 279 van het ontwerp bevat evenwel geen enkele vormvereiste meer voor een dergelijke delegatie van de ondertekening. Zodoende wordt minstens de indruk gewekt dat een dergelijke opdracht ook mondeling kan, hetgeen echter tot betwistingen aanleiding kan geven en de rechtszekerheid in het gedrang kan brengen. Het is in het belang van het gemeentebestuur zelf dat de delegatie ondubbelzinnig vaststaat. De gemachtigde erkende dat en verklaarde:

> "Het ontwerp van decreet vermeldt niet langer dat de opdracht tot delegatie van de ondertekening schriftelijk moet gebeuren omdat dit de connotatie oproept dat dit enkel op papier zou kunnen. Het is wel de bedoeling dat de rechtszekerheid bewaard blijft.
>
> Voorstel: „schriftelijk" toevoegen aan de ontwerp-decreettekst, maar in de memorie duidelijk stellen dat dit ook een digitale opdracht tot delegatie kan inhouden."

In zoverre het woord "schriftelijk" een andere draagwijdte zou krijgen dan thans het geval is, maar die draagwijdte enkel aan de hand van de memorie van toelichting zou kunnen worden bepaald, lijkt dit voorstel tot verwarring aanleiding te geven. Het verdient veeleer aanbeveling om in artikel 279 van het ontwerp te bepalen dat de delegatie van handtekeningsbevoegdheid schriftelijk of digitaal kan gebeuren of via elke "informatiedrager"[71].

[70] Artikel 183 van het Gemeentedecreet.

[71] Dat woord wordt gebruikt in artikel 275, eerste lid, van het ontwerp.

Artikel 282

45. Naar luid van artikel 282, eerste lid, van het ontwerp kan de algemeen directeur "[m]et behoud van de toepassing van artikel 196" zijn bevoegdheid tot ondertekening of medeondertekening opdragen aan een of meer personeelsleden van de gemeente.

De verwijzing naar artikel 196 van het ontwerp wekt de indruk dat de algemeen directeur in gemeentelijke aangelegenheden die bevoegdheid kan opdragen aan personeelsleden van het OCMW. Evenwel wordt in artikel 282 van het ontwerp enkel gewag gemaakt van een opdracht aan een of meer personeelsleden *van de gemeente*. Hieromtrent om uitleg gevraagd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

> "In artikel 282, lid 1 van het ontwerpdecreet staat inderdaad de verwijzing naar artikel 196 en ze beoogt dat delegatie aan personeel van het OCMW kan bij beheersovereenkomst. Bij toepassing van het derde lid van artikel 282 gaat het dan om delegatie bij beheersovereenkomst aan een personeelslid van de gemeente.
>
> Dat verduidelijken in art. 282 (en desgevallend in 276) zou mogelijks kunnen met volgend tekstvoorstel:
>
> **Artikel 282.** ~~Met behoud van de toepassing van artikel 196 kan de~~ De algemeen directeur kan zijn bevoegdheid tot ondertekening of medeondertekening opdragen aan een of meer personeelsleden van de gemeente, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad en van de notulen van het college van burgemeester en schepenen. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen. Als dat is opgenomen in de beheersovereenkomst, vermeld in artikel 196, kan hij die bevoegdheid ook toevertrouwen aan een of meer personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.
>
> De personeelsleden aan wie de opdracht tot ondertekening of medeondertekening is gegeven, vermelden die opdracht bij hun handtekening.
>
> De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat „de gemeente" wordt gelezen als „het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", „gemeenteraad" wordt gelezen als „raad voor maatschappelijk welzijn", en „college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als „vast bureau", en „openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als „gemeente"."

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 283

46. Vermits de eerste twee leden van artikel 283 van het ontwerp betrekking hebben op de gemeente, en de laatste twee leden ervan op het OCMW, verdient het aanbeveling om dit artikel onder te verdelen in twee paragrafen.

Hetzelfde geldt *mutatis mutandis* voor artikel 285 van het ontwerp.

Artikel 284

47. In artikel 284, § 3, van het ontwerp wordt verwezen naar de "uitzonderingen, vermeld in het bestuursdecreet". Dit decreet blijkt thans evenwel nog niet te bestaan. De gemachtigde verklaarde dienaangaande:

> "Vermits de regering nog geen principiële goedkeuring heeft verleend aan een voorstel van ontwerp van bestuursdecreet, lijkt het voorbarig er naar te verwijzen en is verwijzing naar het bestaande openbaarheidsdecreet aan de orde."

Hiermee kan worden ingestemd. Wel verdient het aanbeveling te verwijzen naar de specifieke bepalingen van het decreet van 26 maart 2004 „betreffende de openbaarheid van bestuur" die de geviseerde uitzonderingen bevatten.

Artikel 292

48. Naar luid van artikel 292, eerste lid, van het ontwerp worden onroerende goederen van de gemeente en van de autonome gemeentebedrijven altijd vervreemd "volgens de principes van mededinging en transparantie".

Om uitleg gevraagd over de draagwijdte van die begrippen, verklaarde de gemachtigde:

> "De memorie van toelichting stelt het volgende: „[…] Zo kan het bestuur kiezen welke procedure het meest voordelig is en leidt tot het verkrijgen van de beste prijs met de minste kosten, met de blijvende verplichting om de nodige transparantie en mededinging te garanderen bij de vervreemding van een onroerend goed.
>
> Zo kan het lokale bestuur kiezen voor een openbare verkoop of voor een onderhandse verkoop met inachtneming van de algemene principes zoals transparantie, gelijkheid, mededinging, publiciteit waarbij alle mogelijke geïnteresseerde kopers de kans krijgen om mee te dingen."
>
> De principes van mededinging en transparantie vloeien voort uit het Grondwettelijk gelijkheidsbeginsel. Ook de wetgeving overheidsopdrachten vertrekt van de principes van mededinging en transparantie.
>
> Ook de Mededeling van de Europese Commissie betreffende staatssteunelementen bij de verkoop van gronden en gebouwen door openbare instanties (97/C 209/03) haalt de principes van openbaarheid en transparantie aan: de verkoop moet voldoende bekendgemaakt worden zodat alle mogelijks geïnteresseerden de kans hebben om mee te dingen.
>
> De Vlaamse decreetgever gebruikt deze begrippen al, bijvoorbeeld in artikel 11 van het Jachtdecreet: „Het jagen op de domeinen van openbare besturen is alleen geoorloofd ingevolge jachtrecht toegekend volgens de principes van mededinging en transparantie."
>
> (Ook verschillende arresten van de Raad van State wijzen op deze beginselen, o.a. arresten nummers 233.355 van 23 december 2015 en 212.929 van 5 mei 2011).

Door deze bepaling in te voegen, worden de beginselen aangeduid die in elk geval moeten worden nageleefd bij vervreemding van onroerende goederen. Dit laat toe om de algemene beginselen die gerespecteerd moeten worden, duidelijk te stellen zonder dat de besturen zich aan een gedetailleerde procedure moeten houden. De besturen blijven daardoor vrij om te kiezen welke procedure ze uitschrijven."

Artikel 299

49. In artikel 299, eerste lid, van het ontwerp schrijve men "de aangestelde en waarnemende algemeen directeur en de aangestelde en waarnemende financieel directeur *van de gemeente*" (in plaats van "de aangestelde en waarnemende algemeen directeur en de aangestelde en waarnemende financieel directeur *van het lokaal bestuur*"). De algemeen directeur en de financieel directeur zijn immers personeelsleden van de gemeente.[72] Bovendien is niet duidelijk wat onder de woorden "lokaal bestuur" moet worden verstaan, vermits die woorden nergens in het ontwerp worden omschreven of precies worden afgebakend.

Artikel 301

50.1.1. In artikel 301, § 1, van het ontwerp wordt verwezen naar het organisatiebeheersingssysteem "vermeld in artikel 218". In artikel 218, § 1, van het ontwerp wordt evenwel enkel bepaald door wie het organisatiebeheersingssysteem wordt vastgesteld en dat het algemene kader ervan en de elementen daarin die raken aan de rol en de bevoegdheden van de gemeenteraad en de OCMW-raad, onderworpen zijn aan de goedkeuring van die raden. Het is in artikel 219 van het ontwerp dat de inhoud van het organisatiebeheersingssysteem wordt bepaald. Het verdient dan ook aanbeveling om in artikel 301 naar die bepaling te verwijzen. De gemachtigde wees er echter terecht op dat indien de tekst van artikel 219 wordt opgenomen vóór die van artikel 218 (zie opmerking 37.1), de verwijzing kan worden behouden.

50.1.2. In tegenstelling tot artikel 300 van het ontwerp, dat zowel de gemeenteraad als de OCMW-raad betreft, wordt in artikel 301, § 1, eerste lid, van het ontwerp het systeem van klachtenbehandeling enkel ten aanzien van de gemeente geregeld. In het tweede lid van die bepaling wordt die regeling vervolgens van toepassing verklaard op het OCMW. Een dergelijke werkwijze is niet coherent. Het verdient dan ook aanbeveling om de twee eerste leden van artikel 301, § 1, van het ontwerp samen te voegen.

50.1.3. Het verdient bovendien aanbeveling om in artikel 301, § 1, van het ontwerp te bepalen dat "de algemeen directeur" (in plaats van "de gemeente") de organisatie van het systeem van klachtenbehandeling opneemt in het organisatiebeheerssysteem. Overeenkomstig artikel 218, § 1, eerste lid, van het ontwerp is het immers niet de gemeente, maar de algemeen directeur die het organisatiebeheerssysteem vastlegt.

[72] Zie artikel 162, § 2, van het ontwerp.

50.1.4. Artikel 301, § 1, van het ontwerp zou bijgevolg als volgt kunnen luiden:

"Het systeem van klachtenbehandeling wordt zowel voor de gemeente als het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn georganiseerd op ambtelijk niveau en is maximaal onafhankelijk van de diensten waarop de klachten betrekking hebben. De algemeen directeur neemt dat op in het organisatiebeheerssysteem, vermeld in artikel XXX."

50.2. Het verdient aanbeveling om in artikel 301, § 3, van het ontwerp te verduidelijken welk orgaan (de algemeen directeur, het college van burgemeester en schepenen of het vast bureau, ...) rapporteert aan de gemeenteraad en aan de OCMW-raad.

Artikel 302

51.1. De in artikel 302 van het ontwerp geregelde aangelegenheden zijn zeer divers van aard (het beleid op het vlak van de betrokkenheid en de inspraak, het recht verzoekschriften in te dienen, de organisatie van overlegstructuren en raden, het budgethouderschap) en houden slechts onrechtstreeks met elkaar verband.

Het strekt dan ook tot aanbeveling om die bepaling in verschillende artikelen te verdelen.

51.2. Naar luid van artikel 302, § 2, van het ontwerp heeft iedereen het recht verzoekschriften in te dienen bij de organen van de gemeente en van het OCMW.

Dat recht wordt evenwel reeds gewaarborgd bij artikel 28, eerste lid, van de Grondwet. Bijgevolg is artikel 302, § 2, van het ontwerp overbodig en kan die bepaling beter worden weggelaten. Indien ze omwille van de leesbaarheid van het ontwerp toch zou worden behouden, moet uitdrukkelijk worden verwezen naar de voormelde grondwetsbepaling ("Overeenkomstig artikel 28 van de Grondwet ...").

51.3. In artikel 302, § 6, van het ontwerp wordt bepaald dat bij de realisatie van bepaalde acties of projecten door wijkcomités of burgerinitiatieven geen afbreuk kan worden gedaan aan de wetgeving op de overheidsopdrachten.

De toepasselijkheid van de wet van 17 juni 2016 „inzake overheidsopdrachten" is een bevoegdheid van de federale overheid. Ze vloeit overigens uit die wet zelf voort, en moet bijgevolg niet in het ontwerp worden verduidelijkt. De gemachtigde erkende dat:

> "De zin „Bij de realisatie van dergelijke acties of projecten kan geen afbreuk gedaan worden aan de wetgeving op de overheidsopdrachten" kan inderdaad worden geschrapt. Ook het Gemeentedecreet vermeldt dat niet en inderdaad, dit volgt uit de overheidsopdrachtenwetgeving."

Artikel 303

52. In artikel 303, tweede lid, van het ontwerp worden de aangelegenheden bepaald die niet het voorwerp kunnen zijn van een volksraadpleging. Aangezien het meerjarenplan en de aanpassingen ervan niet worden vermeld in die bepaling, kan over dat plan en die aanpassingen voortaan ook een volksraadpleging worden gehouden. In de memorie van toelichting wordt dat als volgt verantwoord:

> "Wat betreft de aangelegenheden die het voorwerp kunnen uitmaken van een volksraadpleging, mag uit het tweede lid van dit artikel niet worden afgeleid dat elk onderwerp met financiële gevolgen zou worden uitgesloten. Dit zou enkel het geval zijn wanneer het antwoord op de vraag uitsluitend en rechtstreeks gevolgen zou hebben voor de gemeentelijke financiën. Om die reden is het begrip „het meerjarenplan" niet hernomen in deze bepaling. Een meerjarenplan bevat immers veel meer bepalingen dan enkel zuiver financiële. Het is een beleidsdocument, waarin de visie van de gemeente tot uiting komt. In die zin bevat het meerjarenplan zowat alle grote projecten die een gemeente op het getouw zet in de loop van de bestuursperiode, en is het in principe niet uitgesloten als onderwerp van een volksraadpleging."

De stellers van het ontwerp lijken evenwel over het hoofd te hebben gezien dat het budget in het ontwerp als afzonderlijk beleidsrapport wordt vervangen door de vaststelling van de kredieten voor het volgende boekjaar bij de jaarlijkse aanpassing van het meerjarenplan (artikel 257). Vermits een volksraadpleging zou kunnen worden gehouden over het meerjarenplan en de aanpassing ervan, lijkt dit in te houden dat ook de vaststelling van de kredieten het voorwerp kan uitmaken van een volksraadpleging. Zo zou evenwel een volksraadpleging kunnen worden georganiseerd waarvan het antwoord op de vraag "uitsluitend en rechtstreeks gevolgen zou hebben voor de gemeentelijke financiën", wat niet lijkt overeen te stemmen met de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

Hierop gewezen, verklaarde de gemachtigde het volgende:

> "de redactie is inderdaad ongelukkig en hoort aangevuld te worden met meerjarenplan. Het is nog steeds niet de bedoeling een volksraadpleging te houden over het meerjarenplan."

Door het gehele meerjarenplan en de aanpassingen ervan uit te sluiten, zou evenwel evenzeer niet worden tegemoet gekomen aan de bedoeling van de stellers van het ontwerp die, zoals vermeld, enkel vragen die uitsluitend en rechtstreeks gevolgen hebben voor de gemeentelijke financiën, hebben willen uitsluiten van de gemeentelijke volksraadpleging. Er kan mee worden volstaan om enkel de in het meerjarenplan of de aanpassing ervan vastgestelde kredieten voor het volgende of het lopende boekjaar uit te sluiten van het voorwerp van de gemeentelijke volksraadpleging.

Artikel 311

53. In artikel 311, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat het college van burgemeester en schepenen onderzoekt of het verzoekschrift om een volksraadpleging te organiseren, voldoet aan de vereisten vermeld in de artikelen 308, 309 en 310 van het ontwerp.

Volgens het tweede lid van die bepaling onderzoekt het college ook de toelaatbaarheid van het verzoek overeenkomstig de artikelen 303, 304 en 305 van het ontwerp.

In beide bepalingen gaat het evenwel om een en hetzelfde onderzoek, zodat een afzonderlijke regeling ervan weinig zinvol lijkt. Hierop gewezen, stelde de gemachtigde voor om de tekst van artikel 311 van het ontwerp te vervangen door het volgende:

> "**Art. 311.** Na de ontvangst van het verzoek onderzoekt het college van burgemeester en schepenen of het verzoekschrift voldoet aan de vereisten, vermeld in [de] artikel[en] 303, 304, 305, 308, 309 en 310.
>
> Het resultaat van dat onderzoek wordt in een gemotiveerd advies meegedeeld aan de gemeenteraad."

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 312

54.1. Naar luid van artikel 312, derde lid, van het ontwerp beslist de gemeenteraad of het verzoek om een volksraadpleging te houden *toelaatbaar* is. Vermits thans in artikel 311 van het ontwerp een onderscheid wordt gemaakt tussen, enerzijds, het onderzoek van de vereisten vermeld in de artikelen 308 tot 310 van het ontwerp en, anderzijds, het onderzoek van de *toelaatbaarheid* van het verzoek overeenkomstig de artikelen 303 tot 305 van het ontwerp, wordt zo de indruk gewekt dat de bevoegdheid van de gemeenteraad beperkt zou zijn tot de vereisten bepaald in de artikelen 303 tot 305 van het ontwerp, en geen betrekking zou hebben op de vereisten vermeld in de artikelen 308 tot 310 ervan.

Er moet evenwel op worden gewezen dat in het in opmerking 53 geformuleerde voorstel het voormelde onderscheid vervalt. Het woord "toelaatbaar" in artikel 312 zou zo een ruimere draagwijdte krijgen dan momenteel het geval is in artikel 311, tweede lid, eerste zin, van het ontwerp. De stellers van het ontwerp moeten nagaan of dat overeenstemt met hun bedoeling.

54.2. Artikel 312, tweede lid, van het ontwerp, naar luid waarvan de voorzitter van de gemeenteraad verplicht is om het verzoek om een volksraadpleging te houden, in te schrijven op de agenda van de gemeenteraad, is overbodig. Die verplichting vloeit reeds voort uit de onderlinge samenhang van artikel 312, eerste lid, van het ontwerp met artikel 19 ervan.

Artikel 313

55. In artikel 313, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat het college van burgemeester en schepenen onderzoekt of het verzoek om een volksraadpleging te houden, gesteund is door een voldoende aantal geldige handtekeningen.

Door de volgorde van de in de artikelen 311 tot 313 geregelde aangelegenheden wordt minstens de indruk gewekt dat het college van burgemeester en schepenen dat onderzoek slechts kan voeren nadat de gemeenteraad, overeenkomstig artikel 312, derde lid, van het

ontwerp, over de toelaatbaarheid van het verzoek heeft geoordeeld. Dat lijkt niet de bedoeling te zijn van de stellers van het ontwerp. Weliswaar blijkt uit de memorie van toelichting dat "efficiëntiewinst" wordt nagestreefd "door het college niet te verplichten meteen over te gaan tot de tijdrovende telling en controle van de geldigheid van het aantal handtekeningen op de petitielijst". In de memorie van toelichting wordt daar evenwel aan toegevoegd dat het aan de autonomie van de gemeente wordt overgelaten te bepalen welk onderzoek eerst gebeurt. Bijgevolg zou het college van burgemeester en schepenen er moeten voor kunnen kiezen om te onderzoeken of het verzoek is gesteund door een voldoende aantal geldige handtekeningen, vooraleer het overgaat tot het in artikel 311 van het ontwerp vermelde onderzoek of voordat de gemeenteraad over de toelaatbaarheid van het verzoek beslist. Dit zou in artikel 313, eerste lid, van het ontwerp moeten worden gepreciseerd.

Artikel 314

56. Artikel 314 van het ontwerp is overbodig nu uit artikel 303, eerste lid, tweede zin, van het ontwerp reeds voortvloeit dat de gemeenteraad ertoe verplicht is een volksraadpleging te organiseren als het aantal geldige handtekeningen is bereikt en het om een toelaatbaar verzoek gaat. Bijgevolg kan deze bepaling worden weggelaten.

Artikel 317

57. Artikel 317 van het ontwerp maakt deel uit van afdeling 3 ("Voorafgaand aan de volksraadpleging") van hoofdstuk 3 van titel 5 van deel 2 van het ontwerp. Artikel 317, § 4, van het ontwerp betreft evenwel veeleer het *verloop zelf* van de volksraadpleging, dat in afdeling 4 ("Verloop van de volksraadpleging") van hetzelfde hoofdstuk van het ontwerp wordt geregeld. Het verdient dan ook aanbeveling die bepaling in de laatstvermelde afdeling onder te brengen.

Artikel 330

58. In artikel 330, § 6, vierde lid, van het ontwerp wordt bepaald dat als een door de toezichthoudende overheid opgevraagd besluit niet tijdig wordt verzonden, het opgevraagde besluit van rechtswege nietig is en dat de toezichthoudende overheid de gemeenteoverheid of het OCMW hiervan op de hoogte brengt. Er wordt daarentegen niet bepaald dat de gemeenteoverheid of het OCMW de vernietiging van het besluit moet bekendmaken via de webtoepassing van de gemeente of van het OCMW.

Zo kunnen de rechtsonderhorigen geen kennis hebben van de vernietiging van het besluit. Dat is des te problematischer nu het aldus vernietigde besluit zelf wel overeenkomstig artikel 284 of artikel 285 van het ontwerp is bekendgemaakt op de webtoepassing van de gemeente of van het OCMW.

Dit moet worden verholpen.

Het voorgaande geldt evenzeer voor artikel 470, § 6, derde lid, van het ontwerp.

Artikel 341

59. In artikel 341 van het ontwerp wordt in een financiële bonus – onder de vorm van een schuldovername – voorzien voor gemeenten die over een gezamenlijk voorstel tot samenvoeging hebben beslist.

Vermits deze bepaling over de schuldovername de eerste is van titel 8 ("Vrijwillige samenvoeging van gemeenten") van deel 2 van het ontwerp, wordt de indruk gewekt dat die schuldovername een wezenlijk bestanddeel is van die samenvoeging, terwijl het in werkelijkheid slechts om een mogelijkheid gaat ("De Vlaamse Regering kan, onder de voorwaarden die ze bepaalt, ..."). Het verdient derhalve aanbeveling om die bepaling op te nemen na de regels die wel *moeten* worden toegepast bij een vrijwillige samenvoeging. De gemachtigde was het daarmee eens en verklaarde:

> "De schuldovername is inderdaad facultatief. Het is inderdaad mogelijk om deze bepaling te verplaatsen volgend op de verplichtingen die gelden bij een vrijwillige fusie, *in concreto* door een nieuw hoofdstuk „Financiële bonus‟ in te voegen als laatste hoofdstuk van Titel 8 of door dit artikel toe te voegen aan hoofdstuk 4. Diverse bepalingen."

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 344

60. In artikel 344 van het ontwerp schrijve men :

"Een *vrijwillige* samenvoeging van gemeenten is alleen mogelijk op een van de volgende wijzen: (...)".

Artikel 348

61. In artikel 348, derde lid, van het ontwerp moet het woord "samenvoegingsdecreet" worden vervangen door de woorden "ontwerp van samenvoegingsdecreet", teneinde de terminologie in dat lid in overeenstemming te brengen met die in artikel 348, eerste en tweede lid, van het ontwerp.[73]

[73] Zie reeds adv.RvS 59.076/3 van 13 april, *l.c.*, *Parl.St.* Vl.Parl. 2015-16, nr. 765/1, 133, opmerking 15, en artikel 10 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, tot herneming waarvan artikel 348 van het ontwerp strekt.

Artikel 350

62. De vraag rijst waarom in artikel 350, § 5, van het ontwerp enkel wordt verwezen naar de overdracht "vermeld in paragraaf 1 tot en met 3", maar niet naar de voortzetting van de uitvoering van overheidsopdrachten gegund door een van de samengevoegde gemeenten. Nochtans lijkt het evenzeer wenselijk dat de oorspronkelijke gemeenten hieromtrent een overeenkomst sluiten die door hun gemeenteraden wordt bekrachtigd.

Hierover ondervraagd, stelde de gemachtigde voor dat artikel 350, § 5, van het ontwerp zou worden vervangen door de volgende tekst:

> "In geval van een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, aan de nieuwe gemeente, en de voortzetting, vermeld in § 4, door de nieuwe gemeente, uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke gemeenten, die door hun gemeenteraden wordt bekrachtigd."

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 351

63. In de inleidende zin van artikel 351 van het ontwerp schrijve men "Behalve in geval van andersluidende bepalingen in dit *hoofdstuk* ..." (niet "in dit decreet"). Die bepaling herneemt weliswaar artikel 13 van het het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, waar eveneens wordt verwezen naar "andersluidende bepalingen van dit decreet". In dat artikel is die verwijzing echter beperkt tot de bepalingen van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016,[74] waarvan de bepalingen worden hernomen in titel 8 van deel 2 van het om advies voorgelegde ontwerp.

Artikel 359

64. In artikel 359 van het ontwerp wordt bepaald dat als er na de oproep geen kandidaten zijn voor het ambt van algemeen directeur, of als geen enkele kandidaat voldoet aan de gestelde voorwaarden, de gemeenteraad het ambt *kan* vervullen door aanwerving of bevordering.

Het lijkt evenwel niet om een loutere mogelijkheid te gaan, maar om een verplichting. Bijgevolg schrijve men "vervult de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het ambt van algemeen directeur van de nieuwe gemeente" (in plaats van "kan ... vervullen").

Hetzelfde geldt voor artikel 362 van het ontwerp.

[74] Zie hieromtrent adv.RvS 59.076/3 van 13 april 2016, *l.c.*, *Parl.St.* Vl.Parl. 2015-16, nr. 765/1, 135-136, opmerking 18.

Artikel 367

65. Naar luid van artikel 367, tweede lid, van het ontwerp stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente voor het geheel van het personeel van de nieuwe gemeente een nieuwe rechtspositieregeling vast “in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen ter zake”.

Het is raadzaam om in die bepaling de specifieke bepalingen aan te duiden waarmee de gemeenteraad van de nieuwe gemeente rekening moet houden bij het vaststellen van de nieuwe rechtspositieregeling voor het personeel van de nieuwe gemeente. Weliswaar wordt in artikel 31 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, tot herneming waarvan artikel 367 van het ontwerp strekt, ook in algemene termen verwezen naar “de decretale en reglementaire bepalingen ter zake”. In tegenstelling tot dat decreet wordt de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel in het thans om advies voorgelegde ontwerp evenwel uitgebreid geregeld, zodat het voor de hand ligt dat naar die bepalingen wordt verwezen.

Artikel 368

66. In artikel 368, vierde lid, van het ontwerp moeten de woorden “en het nieuwe OCMW” worden geschrapt. In artikel 383 van het ontwerp wordt artikel 368 immers reeds van toepassing verklaard op het nieuwe OCMW. Er kan dan ook mee worden volstaan om in artikel 383 van het ontwerp te bepalen dat ook in het vierde lid van artikel 368 “de nieuwe gemeente” moet worden gelezen als “het nieuw openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn”.

Artikelen 377 en 378

67. In de artikelen 377 en 378 van het ontwerp wordt bepaald dat de artikelen 357, eerste lid, en 360, eerste lid, van toepassing zijn op het nieuwe OCMW en dat de waarnemend algemeen directeur, respectievelijk de waarnemend financieel directeur van de nieuwe gemeente het nieuwe OCMW bedient.

Uit artikel 162, § 1, van het ontwerp vloeit evenwel reeds voort dat de algemeen directeur en de financieel directeur zowel de gemeente als het OCMW ten dienste staan. Vermits uit artikel 357, eerste lid, en artikel 360, eerste lid, van het ontwerp voortvloeit dat de algemeen directeur-coördinator en de financieel directeur-coördinator het ambt van algemeen directeur respectievelijk van financieel directeur van de nieuwe gemeente waarnemen, is die bepaling evenzeer op hen van toepassing.

Bijgevolg zijn de artikelen 377 en 378 overbodig en moeten ze worden weggelaten. Dat is des te meer het geval nu de algemeen directeur en de financieel directeur personeelsleden zijn van de gemeente (artikel 162, § 2), terwijl die bepalingen voorkomen in een afdeling met “bepalingen over het OCMW-personeel”.

Artikelen 381 en 382

68. Luidens de artikelen 381 en 382 van het ontwerp zijn respectievelijk artikel 365, *eerste* lid, en artikel 367, *eerste* lid, van toepassing op het nieuwe OCMW. Vermits het tweede lid van die bepalingen niet van toepassing wordt verklaard op het nieuwe OCMW, vloeit hieruit voort dat de OCMW-raad geen tussentijdse rechtspositieregeling moet vaststellen voor de nieuwe personeelsleden van het OCMW en niet, binnen een jaar na de samenvoegingsdatum, een nieuwe rechtspositieregeling voor het geheel van het personeel van het OCMW moet vaststellen.

Volgens de gemachtigde is dat niet de bedoeling en moeten in de artikelen 381 en 382 van het ontwerp de woorden “eerste lid” worden geschrapt.

Artikel 385

69. Uit artikel 385, eerste lid, van het ontwerp vloeit voort dat een gewezen financieel directeur van een samengevoegde gemeente die niet als financieel directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, niet kan worden aangesteld als adjunct-financieel directeur. Een gewezen algemeen directeur van een samengevoegde gemeente die niet als algemeen directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, kan daarentegen wel worden aangesteld als adjunct-algemeen directeur bij die gemeente (artikel 384). Bovendien wordt bij wijze van overgangsbepaling een gewezen financieel beheerder van de gemeente of van een OCMW die ingevolge de integratie van de gemeente en het OCMW niet als financieel directeur werd aangesteld, op persoonlijke titel en met het behoud van de aard van zijn dienstverband en geldelijke anciënniteit, aangesteld als adjunct-financieel directeur (artikel 598, § 2).

Hoewel het ambt van algemeen directeur en dat van financieel directeur van de gemeente van elkaar verschillen, zijn die verschillen niet van die aard dat die twee categorieën van personen niet met elkaar vergelijkbaar zijn.

Hetzelfde geldt voor het ambt van, enerzijds, financieel directeur van een gemeente die wordt samengevoegd met een andere gemeente en, anderzijds, van financieel beheerder van een gemeente of van een OCMW die deze gemeente bedient, na de integratie van deze gemeente en dat OCMW. In beide gevallen verdwijnt door omstandigheden buiten de wil van de financieel directeur of van de financieel beheerder één van de twee bestaande functies en wordt de betrokkene niet aangesteld in het resterende ambt van financieel directeur. In het in artikel 385 van het ontwerp bedoelde geval wordt hij dan aangesteld in een passende functie van niveau A, zonder dat wordt gewaarborgd dat dit ambt vergelijkbaar is met het ambt dat hij voorheen uitoefende en zonder dat hij de titel van zijn functie kan voeren. In het in artikel 598, § 2, van het ontwerp bedoelde geval wordt hij aangesteld als adjunct-financieel directeur, wordt bepaald dat hij de financieel directeur bijstaat in de vervulling van zijn ambt en dat hij hem vervangt als hij afwezig of verhinderd is, en kan hij een titel voeren.

Gevraagd hoe het verschil in behandeling dat hieruit voortvloeit kan worden verantwoord in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "Er werd geen adjunct-financieel-directeur opgenomen in de tekst omdat van die figuur ook in het fusiedecreet geen sprake was. Nu in het licht van de verdere integratie gemeente en ocmw die figuur wel opgenomen is in de overgangsregeling voor de decretale graden in 2019, valt het te overwegen die mogelijkheid ook op te nemen in geval van vrijwillige fusie."

Daarmee wordt geen verantwoording gegeven voor het voormelde verschil in behandeling. Als de stellers van het ontwerp er in weerwil van het voorgaande voor zouden kiezen om artikel 385 van het ontwerp ongewijzigd te laten, zullen zij die verschillende behandeling alsnog moeten kunnen verantwoorden.

70. De artikelen 384 en 385 van het ontwerp zijn nagenoeg gelijkluidend. De inhoud van die bepalingen kan dan ook beter in één artikel worden samengebracht dat, onder voorbehoud van hetgeen hiervoor is opgemerkt in verband met de gewezen financieel directeur van de samengevoegde gemeente die niet als financieel directeur van de nieuwe gemeente is aangesteld (opmerking 69), als volgt zou kunnen luiden:

"Een gewezen algemeen directeur of een gewezen financieel directeur van een samengevoegde gemeente, die niet als algemeen directeur respectievelijk financieel directeur van de nieuwe gemeente is aangesteld, wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit aangesteld, in een passende functie van niveau A in de nieuwe gemeente. De gewezen algemeen directeur kan onder dezelfde voorwaarden ook aangesteld worden als adjunct-algemeen directeur."

Artikel 388

71. In artikel 388, § 1, eerste lid, van het ontwerp schrijve men "Met behoud van de toepassing van titel 3 *van dit deel*".

Deze opmerking geldt ook voor artikel 389 van het ontwerp.

Artikel 398

72. In de inleidende zin van artikel 398, § 2, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van "[p]rivaatrechtelijke rechtspersonen" die kunnen deelnemen aan een van de in paragraaf 1 van die bepaling vermelde samenwerkingsverbanden. In 1° van diezelfde bepaling wordt dan weer gewag gemaakt van "privaatrechtelijke personen" (geen "rechtspersonen"). Diezelfde woorden worden ook in de artikelen 400, § 2, 4°, 434, vijfde lid, 2°, en 454 van het ontwerp gebruikt. In artikel 404, eerste lid, van het ontwerp wordt dan weer gewag gemaakt van "rechtspersonen". Een dergelijk verschil in terminologie kan rechtsonzekerheid doen ontstaan omtrent de vereisten om deel te kunnen nemen aan een van de in artikel 398, § 1, van het ontwerp vermelde samenwerkingsverbanden.

Hieromtrent om uitleg gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

> "Al deze artikelen zijn hernomen uit het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking van 6 juli 2001 […], waar dezelfde termen gehanteerd werden. De coherentie van het voorontwerp kan evenwel inderdaad verhoogd worden door consequent te kiezen voor één term. De term „privaatrechtelijke rechtspersoon‟ verdient daarbij de voorkeur."

Het ontwerp moet in die zin worden aangepast.

Artikel 406

73.1. In artikel 406, § 3, van het ontwerp wordt – net als in artikel 442, vierde lid, van het ontwerp – gewag gemaakt van de "voorzitter van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn". Gevraagd of hiermee de voorzitter van de OCMW-raad, van het vast bureau, dan wel van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt bedoeld, antwoordde de gemachtigde:

> "Hier wordt de voorzitter van het Vast Bureau bedoeld. Die voorzitter maakt sowieso deel uit van het college van burgemeester en schepenen. De vermelding van deze voorzitter in artikel 406, § 3, en in artkel 442, vierde lid, van het voorontwerp is dus overbodig en kan beter weggelaten worden."

Hiermee kan worden ingestemd, zowel voor de vermelding in artikel 406, § 3, als voor die in artikel 442, vierde lid, van het ontwerp.

73.2. Ter wille van de duidelijkheid schrijve men in artikel 406, § 6, van het ontwerp, "hoofdstuk 4 *van deze titel*".

Artikel 422

74. Naar luid van artikel 422, eerste lid, van het ontwerp is de toetreding van een gemeente tot een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging of "de uitbreiding van haar aansluiting" afhankelijk van een beslissing van de gemeenteraad.

In zoverre die bepaling voorziet in de mogelijkheid van een "uitbreiding" van de aansluiting van een gemeente bij een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, lijkt ervan te worden uitgegaan dat het ontworpen decreet de gemeenten de mogelijkheid biedt om aan een samenwerkingsverband deel te nemen voor bepaalde aspecten van het doel van dat samenwerkingsverband, en voor andere aspecten niet.

De ontworpen regeling voorziet evenwel geenszins in die mogelijkheid. Indien de decreetgever een dergelijke gedeeltelijke deelname zou willen mogelijk maken, zou het ontwerp anders geconcipieerd moeten worden, wat de oprichting van de samenwerkingsverbanden en de toetreding betreft. De vraag rijst – in dat laatste geval – of de mogelijkheid van een gedeeltelijke

deelname niet kan leiden tot ingewikkelde situaties, onder meer op het vlak van de besluitvorming binnen het samenwerkingsverband.[75]

Artikel 436

75. Luidens artikel 436, § 1, tweede lid, van het ontwerp bedraagt het aantal leden van de raad van bestuur in dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen maximaal vijftien. Als op 1 mei 2017 het bestaande aantal leden minder dan vijftien bedroeg, dan geldt dat aantal als maximum. Hieromtrent om uitleg gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

> "De Vlaamse Regering is van oordeel dat de beperking tot maximum 15 leden van de raad van bestuur van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging bestaanbaar is met het gelijkheidsbeginsel.
>
> De algemene vergadering van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is samengesteld uit de vertegenwoordigers van alle deelnemers. Het is deze vergadering die jaarlijks de jaarrekeningen vaststelt aan de hand van het verslag van de raad van bestuur en het verslag van de revisor. In een buitengewone algemene vergadering worden jaarlijks de te ontwikkelen activiteiten, de te volgen strategie voor het volgende boekjaar en de begroting voor het volgende boekjaar besproken (artikelen 434 en 456 van het voorontwerp). Op die wijze bepaalt elke deelnemer mee het beleid van de vereniging. Bovendien beslist de algemene vergadering over de samenstelling van de raad van bestuur.
>
> De bestaande decretale regeling over de samenstelling van de raad van bestuur van een opdrachthoudende of dienstverlenende vereniging schrijft nergens voor dat elke deelnemer een vertegenwoordiger moet hebben in de raad van bestuur. Men kan er vandaag dus voor opteren om niet voor alle deelnemende besturen een bestuurder in de raad van bestuur te voorzien. Er zijn vandaag de dag dan ook intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waarbij de oprichtende en deelnemende besturen (statutair) het zo overeengekomen zijn dat niet elke deelnemer steeds een vertegenwoordiger heeft in de raad van bestuur. De keuzemogelijkheid om alle deelnemende besturen al dan niet te laten vertegenwoordigen in de raad van bestuur wijzigt niet met de voorliggende beperking van het aantal leden van de raad van bestuur tot 15. Het wegvallen van de huidige vereiste dat een persoon maar door één deelnemende gemeente kan voorgedragen worden, zorgt ervoor dat ook meer dan 15 gemeenten zich kunnen verenigen en overeenkomen dat elk van hen een „gezamenlijk voorgedragen" vertegenwoordiger kan hebben in de raad van bestuur.
>
> De projectvereniging is een andere, in wezen lichtere en kleinschaliger vorm van gemeentelijke samenwerking dan de opdrachthoudende of de dienstverlenende vereniging. Een andere structuur en samenstelling van zijn „enig" orgaan kan in het licht daarvan behouden blijven."

[75] Zie in dezelfde zin: adv.RvS 30.516/3 van 10 oktober 2000, *l.c.*, *Parl.St.* Vl.Parl. 2000-01, nr. 565/1, 147-148.

Artikel 437

76. In artikel 437, tweede lid, van het ontwerp schrijve men “deelnemende gemeenten” (in plaats van “aangesloten gemeenten”). In de overige bepalingen van het ontwerp die de dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen regelen, wordt immers gewag gemaakt van “deelnemers” of “deelnemende gemeenten”.[76]

Hetzelfde geldt voor artikel 442, eerste lid, van het ontwerp.

Artikel 438

77. In artikel 438, eerste lid, 8°, van het ontwerp moet naar “artikel 436, § 2, *tweede lid*” worden verwezen.

Artikel 445

78.1. Volgens artikel 445, § 1, van het ontwerp kunnen in elke dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging een “algemeen comité” en “adviescomités” worden opgericht.

In dat artikel worden de bevoegdheden van deze comités niet, of amper, bepaald: een “algemeen comité” moet “de verbinding en het overleg tussen de raad van bestuur en de deelnemers (…) faciliteren en stroomlijnen”; “adviescomités” kunnen worden opgericht “als de doelstellingen meervoudig zijn of als de geografische spreiding het verantwoordt”. Ook de memorie van toelichting is op dat vlak weinig verhelderend.

Hieromtrent om nadere uitleg gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

> “De adviescomités hebben een louter adviserende bevoegdheid ten overstaan van de raad van bestuur. Er zijn geen presentiegelden verbonden aan de deelname aan de vergaderingen van deze comités.
>
> Het algemeen comité zorgt voor de verbinding tussen de deelnemers. Vermits alle deelnemers vertegenwoordigd zijn in de algemene vergadering is het logisch dat het algemeen comité de verbinding maakt tussen de algemene vergadering en de raad van bestuur.
>
> Dit algemeen comité zal bestaan uit leden van de algemene vergadering, die wellicht geen lid zijn van de raad van bestuur. De concrete samenstelling van het algemeen comité bepalen de betrokken verenigingen zelf in de statuten.
>
> Noch bij de adviescomités, noch bij het algemeen comité is een beperking van het aantal leden opgelegd. Evenmin is er sprake van een genderbepaling.”

Ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid verdient het aanbeveling om deze organen nader in het ontwerp te regelen, inzonderheid de bevoegdheden ervan, evenals de samenstelling van het algemeen comité.

[76] Zie, bijvoorbeeld, de artikelen 416, derde lid, 420, vierde lid, 424, derde lid, 427, eerste lid, 431, tweede lid, 434, vijfde lid, en artikel 436, § 2, tweede lid, van het ontwerp.

78.2. In artikel 445, § 2, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van "regionale overlegcomités met beslissingsbevoegdheid". Het lijkt evenwel contradictorisch om het te hebben over een overlegorgaan, terwijl het in werkelijkheid gaat over een orgaan met beslissingsbevoegdheid. Hierop gewezen, antwoordde de gemachtigde:

> "Het lidmaatschap van een regionaal overlegcomité wordt niet langer aanzien als een mandaat en er zal dan ook geen vergoeding tegenover staan. Gelet op deze beleidswijziging, is de regering van oordeel dat het aangewezen is om ook de naamswijziging door te voeren. Omdat de rol van deze comités vooral draait rond de wisselwerking tussen het gemeentelijke beleid en de distributienetbeheerders werd daarbij gekozen voor de naam „regionale overlegcomités"".

Dat antwoord neemt niet weg dat de benaming van de regionale overlegcomités niet overeenstemt met de bevoegdheid van die organen. Het verdient aanbeveling melding te maken van regionale bestuurscomités, zoals overigens in artikel 456, tweede lid, van het ontwerp het geval is.

78.3. In artikel 445, § 3, eerste lid, van het ontwerp moet duidelijkheidshalve nader worden gepreciseerd welke bepalingen van artikel 436 van het ontwerp van toepassing zijn op de voordracht van de leden van de "regionale overlegcomités".

Artikel 460

79. In artikel 460, § 1, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de raad van bestuur een rechtspositieregeling, een deontologische code en, in voorkomend geval, een arbeidsreglement opmaakt. In het tweede lid van die bepaling wordt echter alleen gewag gemaakt van de rechtspositieregeling en het arbeidsreglement, zodat de indruk wordt gewekt dat de deontologische code niet aan de deelnemers van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging en aan de toezichthoudende overheid moet worden meegedeeld. Daarover ondervraagd, antwoordde de gemachtigde:

> "Dit artikel herneemt artikel 69, tweede lid, van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking van 6 juli 2001. Dat artikel 69 bepaalde dat de dienstverlenende vereniging en de opdrachthoudende vereniging het administratief en geldelijk statuut en het arbeidsreglement moesten meedelen aan de deelnemers en de toezichthoudende overheid. In het huidige voorontwerp van decreet werden de woorden „administratief en geldelijk statuut" vervangen door de term „rechtspositieregeling", die beide omvat. Bij de redactie werd daarbij uit het oog verloren dat de deontologische code werd toegevoegd in het eerste lid. Het lijkt inderdaad aangewezen om, naast de rechtspositieregeling en het arbeidsreglement, ook de deontologische code mee te delen aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid."

Het ontwerp moet in die zin worden aangepast.

Artikel 468

80.1. Artikel 468 voorziet in de bekendmaking door de voorzitter van de raad van bestuur van de dienstverlenende en opdrachthoudende vereniging via een webtoepassing van een lijst van de besluiten van de bestuursorganen "van de intergemeentelijke overheid".[77] Uit de vermelding van de voorzitter van de raad van bestuur van de dienstverlenende en opdrachthoudende vereniging, maar eveneens uit de memorie van toelichting, kan worden afgeleid dat die bekendmakingsplicht enkel geldt voor de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen, niet voor de projectverenigingen.

In de memorie van toelichting wordt dit verschil in behandeling niet verantwoord. Hoewel er inhoudelijke verschillen bestaan tussen de verschillende soorten samenwerkingsverbanden, zijn deze op zichzelf genomen onvoldoende om een verschillende behandeling te verantwoorden. Bijgevolg zullen de stellers van het ontwerp alsnog een verantwoording moeten kunnen geven in het licht van het doel van de ontworpen regeling.

Dit geldt ook voor artikel 469 van het ontwerp.

80.2. Naar luid van artikel 463, 1°, van het ontwerp, moet onder het begrip "intergemeentelijke overheid" worden verstaan "de bestuursorganen van de projectvereniging of dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging die een beslissing nemen". Vermits artikel 468 van het ontwerp evenwel enkel van toepassing is op de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen, maar niet op de projectverenigingen, schrijve men in die bepaling telkens "de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging", in plaats van "de intergemeentelijke overheid".

Artikel 469

81.1. Om de in opmerking 80.2 vermelde reden, schrijve men in artikel 469, eerste en derde lid, van het ontwerp telkens "de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging" in plaats van "de intergemeentelijke overheid".

81.2. In artikel 469, eerste lid, 3°, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van de "code van goed bestuur", die door de algemene vergadering van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen wordt goedgekeurd. Gevraagd wat daaronder moet worden verstaan, verklaarde de gemachtigde:

> "Elke dienstverlenende en opdrachthoudende vereniging stelt een code van goed bestuur vast in haar algemene vergadering. Dit zijn interne regels m.b.t. bijvoorbeeld goed bestuur in de bestuursorganen en de bijbehorende vergoedingen, het beleid en het ethisch karakter van de activiteiten, rapportering en democratische verantwoording t.a.v. de deelnemende gemeenten etc. Dit is vergelijkbaar met een „code inzake deugdelijk bestuur", zoals die gebruikelijk is bij de vennootschappen."

[77] Zie hieromtrent opmerking 80.2.

In zoverre het de bedoeling zou zijn dat de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen een dergelijke code van goed bestuur *moeten* opstellen, moet worden vastgesteld dat noch uit artikel 469, eerste lid, 3°, van het ontwerp, noch uit enige andere bepaling ervan, een dergelijke verplichting blijkt. In die hypothese moet het ontwerp op dat vlak worden aangevuld.

Artikel 470

82.1. Uit artikel 470, § 2, van het ontwerp vloeit voort dat de termijn waarover de Vlaamse Regering beschikt om de besluiten van een intergemeentelijke overheid te vernietigen en om de intergemeentelijke overheid daarvan op de hoogte te brengen, verschilt naargelang het gaat om besluiten van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, dan wel van een projectvereniging.

De stellers van het ontwerp zullen ook dit verschil in behandeling moeten kunnen verantwoorden.

Voor zover artikel 470, § 2, van het ontwerp wordt behouden, schrijve men in de eerste en de tweede zin ervan “de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging”, in plaats van “de intergemeentelijke overheid” (zie opmerking 80.2).

82.2. Naar luid van artikel 470, § 2, van het ontwerp gaat voor besluiten van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen de termijn van bestuurlijk toezicht in “op de dag nadat de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht is van de bekendmaking op de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 468”. Voor de besluiten bedoeld in artikel 469 van het ontwerp gaat die termijn in “op de dag nadat de toezichthoudende overheid op de hoogte is gebracht van de bekendmaking van het besluit op de webtoepassing van de intergemeentelijke overheid”.

In het ontwerp wordt evenwel niet aangegeven hoe de toezichthoudende overheid op de hoogte moet worden gebracht van die publicatie op de webtoepassing. Het ontwerp moet op dat vlak worden aangevuld.

Ook ten aanzien van de beslissingen van de projectverenigingen wordt niet nader gepreciseerd hoe de Vlaamse Regering kennis kan nemen van hun bestaan. Ook dit moet worden aangevuld.[78]

82.3. In artikel 470, § 3, van het ontwerp wordt enkel ten aanzien van besluiten vermeld in de artikelen 468 en 469 van het ontwerp – zijnde besluiten van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen – bepaald binnen welke termijn een klacht moet worden ingediend.[79] Voor zover dit zou inhouden dat geen klachten kunnen worden ingediend tegen

[78] De rapportering aan de Vlaamse Regering, waarin is voorzien in artikel 406, § 6, van het ontwerp, biedt alvast geen soelaas, aangezien wordt bepaald dat deze “niet tot gevolg [heeft] dat een termijn om toezicht uit te oefenen als vermeld in hoofdstuk 4, een aanvang neemt”.

[79] In de inleidende zin van die bepaling schrijve men “Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen dertig dagen te rekenen vanaf de dag die volgt op deze van de bekendmaking … .”

beslissingen van projectverenigingen, moet worden opgemerkt dat zo een verschil in behandeling zou ontstaan waarvoor bezwaarlijk een verantwoording kan bestaan.

Artikel 470, § 3, van het ontwerp moet bijgevolg grondig worden herzien.

Artikel 472

83.1. In artikel 472, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat, opdat de klacht bij de toezichthoudende overheid de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State zou stuiten, deze klacht "aangetekend" moet worden verzonden. Daargelaten de vraag of die bepaling bestaanbaar is met de bevoegdheidverdelende regels (zie opmerking 13), moet te dien aanzien het volgende worden opgemerkt.

83.2. In artikel 470, § 4, van het ontwerp wordt bepaald dat de termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt, wordt gestuit door de verzending van een klacht aan de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat de klacht wordt verstuurd "op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering". Zodoende wordt het mogelijk gemaakt dat een klacht aan de toezichthoudende overheid op een andere wijze dan bij aangetekende brief wordt verzonden. Gevraagd hoe de artikelen 470, § 4, en 472, eerste lid, van het ontwerp zich met elkaar verhouden, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

> "Het is de bedoeling dat in artikel 472 van de ontwerpteksten ook een andere wijze van indienen mogelijk is naast „aangetekend" en er dus een digitaal alternatief mogelijk is. Het artikel 472 zou dus beter ook op eenzelfde manier opgesteld worden als artikel 470 in de zin dat in 472 van het ontwerp ook sprake is van „op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering"."

Ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid moet artikel 472, eerste lid, van het ontwerp alleszins worden aangepast.

Artikel 474

84.1. In artikel 474 van het ontwerp wordt bepaald dat "[m]et behoud van de toepassing van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales", het Vlaamse Gewest "voor de gewestelijke aangelegenheden" de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden aan een eigen fiscaliteit kan onderwerpen.

84.2. Deze bepaling is grotendeels een overname van artikel 76 van het decreet van 6 juli 2001 „houdende de intergemeentelijke samenwerking", dat luidt:

> "Met inachtneming van wat bepaald is in artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, kan voor gewestelijke aangelegenheden het Vlaamse Gewest de in dit decreet bedoelde samenwerkingsverbanden aan een eigen fiscaliteit onderwerpen."

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 6 juli 2001 wordt daaromtrent het volgende uiteengezet:

> "(…) met betrekking tot de stelling dat het Vlaamse Gewest de [intercommunale] verenigingen kan onderwerpen aan een eigen fiscaliteit in de aangelegenheden waarvoor het bevoegd is, (…) wijst de Raad van State naar de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 december [1986] betreffende de intercommunales. Die zou aantonen dat de wetgever gewild heeft de intercommunales vrij te stellen van de gewestbelastingen en dan rijst de vraag of het gewest bevoegdheden zou kunnen putten uit artikel 170, § 2, van de Grondwet om zijn eigen fiscale regeling ten opzichte van de verenigingen van gemeenten binnen zijn ambtsgebied te rechtvaardigen. De Raad gaat niet diep in op deze vraag omdat aan het Arbitragehof hierover een prejudiciële vraag is gesteld die momenteel wordt behandeld.
>
> Men zal dus inderdaad moeten afwachten wat het Arbitragehof oordeelt. Toch blijft de Vlaamse regering voorlopig op haar standpunt dat een bepaling zoals opgenomen in het voormelde artikel 64 rechtsgeldig is. Zij verwijst terzake naar het decreet van 5 december 1996 van het Waalse Gewest, waarvan artikel 33 luidt : „Voor gewestelijke aangelegenheden kan het Waalse Gewest de intercommunales aan de fiscaliteit onderwerpen". Deze bepaling is in de eerste plaats bedoeld voor de materies afval en water, die, overeenkomstig artikel 2 van de wet van 23 januari 1989, als belastingsvoorwerp exclusief aan de gewesten worden toevertrouwd. De vraag of, wat deze materies betreft, artikel 26 van de wet van 22 december 1986 niet impliciet gewijzigd is, wordt door de rechtsleer weliswaar niet eenduidig beantwoord. In afwachting dat het Arbitragehof hierover wellicht duidelijkheid brengt, oordeelt de Vlaamse regering, wat de eigen gewestelijke bevoegdheden betreft, de gestelde vraag wel degelijk positief te kunnen beantwoorden."[80]

Daar wordt nog het volgende aan toegevoegd:

> "Gelet op de federale bevoegdheid wordt niet getornd aan artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de fiscaliteit. Krachtens de overgangsbepalingen blijft dit artikel gehandhaafd. Nochtans is de Vlaamse regering van oordeel dat zij voor de materies waar zijzelf voor bevoegd is, de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden aan een eigen fiscaliteit kan onderwerpen."[81]

84.3. Artikel 26 van de wet van 22 december 1986 „betreffende de intercommunales" luidt:

> "Onverminderd de bestaande wetsbepalingen zijn de intercommunales vrijgesteld van alle belastingen ten gunste van de Staat, evenals van alle belastingen ingevoerd door de provincies, de gemeenten of enig andere publiekrechtelijke persoon."

Vermits de vrijstelling ook slaat op alle belastingen ingevoerd door "enig andere publiekrechtelijk persoon", gaat het evenzeer om belastingen ingevoerd door de gewesten.[82]

[80] *Parl.St*. Vl.Parl. 2000-01, nr. 565/1, 6.

[81] *Parl.St.* Vl.Parl. 2000-01, nr. 565/1, 22.

[82] Zie o.m. GwH 8 mei 2002, nr. 85/2002, B.16.2.

84.4. Het Grondwettelijk Hof heeft evenwel beslist dat door artikel 2 in te voegen in de wet van 23 januari 1989 „betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid“,[83] de federale wetgever heeft verzaakt aan elke fiscale bevoegdheid in de materies “water” en “afval” en dus ook om te oordelen of een vrijstelling voor intercommunales op dat vlak noodzakelijk is. Sedert 30 juli 1993 kunnen de gewesten derhalve intercommunales opnieuw belasten op de materies “water” en “afval”.[84]

84.5. Zoals artikel 474 van het ontwerp thans is gesteld, mist die bepaling iedere normatieve draagwijdte. Alleen al om die reden dient ze te worden geschrapt.

Daarbij komt nog dat haar bestaansreden als affirmatie van de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest achterhaald is, nu het Grondwettelijk Hof die bevoegdheid van de gewesten expliciet heeft erkend. Bovendien spoort ze niet met de fiscale bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. De gewesten zijn immers niet bevoegd om de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden te belasten “voor gewestelijke aangelegenheden”, doch slechts voor de aangelegenheden “water” en “afval”.

Er is dan ook geen enkele reden om artikel 474 van het ontwerp te handhaven.

Artikel 478

85. In artikel 478, § 2, vierde lid, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van de vertegenwoordigers van, onder meer, de provincies in de bestuursorganen van ziekenhuisverenigingen, verenigingen en vennootschapen voor sociale dienstverleningen en woonzorgverenigingen en -vennootschappen.

De provincies kunnen evenwel geen deel meer uitmaken van de voormelde verenigingen en vennootschappen vermits zij in beginsel geen bevoegdheden meer kunnen uitoefenen in het kader van de “persoonsgebonden” aangelegenheden.[85] Bijgevolg kunnen er ook geen vertegenwoordigers van de provincies in de bestuursorganen van de genoemde samenwerkingsverbanden aanwezig zijn. Bijgevolg kan de verwijzing naar de vertegenwoordigers van de provincies in artikel 478, § 2, vierde lid, van het ontwerp worden geschrapt.

[83] Die bepaling luidt: “De Staat en de gemeenschappen zijn niet gemachtigd om belastingen te heffen op de in artikel 6, § 1, II, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bedoelde materies water en afval, noch opcentiemen te heffen op belastingen en heffingen op deze materies, noch kortingen hierop toe te staan.”

[84] Zie o.m. GwH 17 mei 2001, nr. 66/2001, B.5.5.

[85] Artikel 2, § 3, van het Provinciedecreet van 9 december 2005.

Artikel 484

86.1. Veeleer dan artikel 299 van het ontwerp van toepassing te verklaren op de welzijnsverenigingen, lijkt het voor de leesbaarheid van ontwerp verkieslijker om in een autonome bepaling te voorzien, die als volgt zou kunnen luiden:

"De databank bedoeld in artikel 299 bevat ook de gegevens over de leidend ambtenaar van de welzijnsvereniging en biedt een overzicht van de personeelsleden die namens de welzijnsvereniging verantwoordelijk zijn voor de digitale communicatie met de Vlaamse overheid."

86.2. In artikel 484, 2°, van het ontwerp schrijve men alleszins "het lokaal bestuur en het autonoom gemeentebedrijf" in plaats van "het autonoom gemeentebedrijf". In artikel 299, tweede zin, van ontwerp, waar die bepaling naar verwijst, wordt immers gewag gemaakt van beide overheden.

Artikel 488

87. Zoals de gemachtigde erkende moet in artikel 488, eerste lid, 1°, van het ontwerp worden bepaald dat het "openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" (niet "autonome gemeentebedrijven") moet worden gelezen als "welzijnsvereniging". In artikel 324, 1°, van het ontwerp worden de "autonome gemeentebedrijven" bestempeld als een "gemeenteoverheid". De welzijnsvereniging kan echter bezwaarlijk als een gemeenteoverheid worden beschouwd.

Artikel 503

88. In artikel 503 van het ontwerp moet worden verduidelijkt dat de bepalingen van hoofdstuk 2 *van deze titel* van toepassing zijn op de autonome verzorgingsinstelling.

Hetzelfde geldt voor de verwijzing naar de hoofdstukken 2 of 3 in artikel 510 van het ontwerp.

Artikel 504

89. Omwille van de leesbaarheid schrijve men in artikel 504, eerste lid, van het ontwerp "hoofdstuk 2 of hoofdstuk 3 van deze titel" in plaats van "deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 of 3 van dit decreet".

Hetzelfde geldt voor artikel 511, § 1, tweede lid, van het ontwerp.

Artikelen 547 tot 552

90. In artikel 547 van het ontwerp wordt bepaald dat de regels inzake de organisatie en de werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet van toepassing zijn op de gemeente Voeren en de randgemeenten. Vervolgens wordt evenwel bepaald dat in de gemeente Voeren en de randgemeenten de voorzitter en de leden van het vast bureau van rechtswege de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn (artikel 548). De werkingsregels van het bijzonder comité voor de sociale dienst gelden dan weer niet (artikel 549), maar de artikelen 113 en 114, die de bevoegdheden van het bijzonder comité voor de sociale dienst en diens voorzitter bepalen, worden wel van toepassing verklaard op het op de gemeente Voeren en de randgemeenten (artikelen 551 en 552). Een dergelijke regeling is weinig overzichtelijk.

Gevraagd of het niet eenvoudiger zou zijn om te bepalen dat de artikelen 87 tot 112 van het ontwerp niet van toepassing zijn op de betrokken gemeenten en dat respectievelijk het vast bureau en de voorzitter van het vast bureau de bevoegdheden uitoefenen bedoeld in respectievelijk artikel 113 en artikel 114, verklaarde de gemachtigde dat een dergelijke suggestie “inderdaad eenvoudiger [lijkt] en (...) inhoudelijk op hetzelfde [lijkt] neer te komen.”

De stellers van het ontwerp doen er dan ook goed aan de redactie van de artikelen 547 tot 552 te heroverwegen.

Artikel 589

91. Het verdient aanbeveling om in artikel 589, eerste lid, van het ontwerp duidelijk te bepalen dat de in deze bepaling vervatte overgangsregeling uitsluitend geldt voor de eerste installatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst na de inwerkingtreding van het aan te nemen decreet. Thans blijkt dat enkel uit de memorie van toelichting.

Artikel 592

92. In de inleidende zin van artikel 592, § 1, eerste lid, van het ontwerp wordt verwezen naar “artikel 590, § 1” ervan. In de inleidende zin van artikel 592, § 2, eerste lid, van het ontwerp wordt verwezen naar “artikel 590, § 2” ervan. Artikel 590 van het ontwerp is evenwel niet ingedeeld in paragrafen.

Daarbij komt nog dat de artikelen 590 en 592 van het ontwerp twee verschillende hypotheses regelen: in het eerste geval wordt het ambt van gemeentesecretaris en van secretaris van het OCMW en het ambt van financieel beheerder van de gemeente en van financieel beheerder van het OCMW door dezelfde persoon uitgeoefend; in het tweede worden die ambten door twee verschillende personen uitgeoefend, of is slechts één van beide ambten ingevuld. Die bepalingen kunnen derhalve nooit samen worden toegepast, zodat het niet nodig is om in artikel 592 te bepalen dat geen afbreuk wordt gedaan aan hetgeen in artikel 590 van het ontwerp is bepaald.

Bijgevolg moeten in artikel 592, § 1, eerste lid, van het ontwerp de woorden “Met behoud van toepassing van artikel 590, § 1” worden geschrapt. Hetzelfde geldt voor de woorden “Met behoud van toepassing van artikel 590, § 2” in artikel 592, § 2, eerste lid, van het ontwerp.

Artikel 600

93. Uit artikel 614, eerste lid, van het ontwerp vloeit voort dat artikel 84, § 3, 2°, van het ontwerp, dat de aanstellings- én tuchtbevoegdheid van het vast bureau regelt, en artikel 85 van het ontwerp, dat het mogelijk maakt dat de uitoefening van die bevoegdheden wordt toevertrouwd aan de algemeen directeur, in werking treden op 1 januari 2009 en onmiddellijk uitwerking hebben op de personeelsleden die op dat ogenblik zijn aangesteld bij het OCMW. Die bepalingen zijn dus van toepassing vanaf hetzelfde ogenblik waarop artikel 600 overeenkomstig artikel 614, eerste lid, van het ontwerp in werking treedt, namelijk op 1 januari 2019.

Aangezien de eerste twee leden van artikel 600 niets meer doen dan de tuchtbevoegdheid van het vast bureau en van de algemeen directeur voor reeds aangestelde personeelsleden bevestigen, en ze op hetzelfde ogenblik in werking treden als de bepalingen die deze tuchtbevoegdheden regelen, zijn deze bepalingen overbodig. Zij kunnen derhalve worden geschrapt.

Artikel 600, derde lid, van het ontwerp moet daarentegen behouden blijven aangezien het een afwijking inhoudt van de artikelen 198 tot 216 van het ontwerp, die zonder een overgangsregeling vanaf 1 januari 2019 ook van toepassing zouden zijn op reeds aangestelde personeelsleden.

Artikelen 603, 606 en 613

94. De artikelen 603, 606 en 613 van het ontwerp maken het mogelijk dat de Vlaamse Regering, op vraag van een gemeenteraad of een OCMW-raad, sommige bepalingen van het aan te nemen decreet vroeger in werking laat treden dan hetgeen in artikel 614 van het ontwerp is voorzien.

Voor een dergelijke gedifferentieerde inwerkingtreding moet, in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, een afdoende verantwoording bestaan. Ook mag geen afbreuk worden gedaan aan de rechten van de burger en mag die gedifferentieerde inwerkingtreding niet langer blijven bestaan dan strikt noodzakelijk.

Wat laatstvermelde elementen betreft, kan wel worden vastgesteld dat de betrokken bepalingen niet onmiddellijk op rechten van de burger betrekking hebben en dat de uiterste data van inwerkingtreding in het ontwerp zelf zijn geregeld.

Artikel 607

95. De inleidende zin van artikel 607 geeft aanleiding tot verwarring.[86] Om dit te verhelpen, volstaat het te bepalen dat op de besluiten, de reglementen en de verordeningen van de betrokken besturen die zijn genomen tot 31 december 2018 de betrokken bepalingen van het Gemeentedecreet van toepassing blijven.

Artikel 609

96. In artikel 609, § 2, van het ontwerp kunnen de woorden “met toepassing van artikel 346, eerste lid” en “met toepassing van artikel 346, tweede lid” worden weggelaten. De bepalingen waarnaar aldus wordt verwezen, treden immers pas in werking op 1 januari 2019 en kunnen niet worden toegepast in het kader van de overgangsbepaling waarin artikel 609, § 2, voorziet, die van toepassing is vanaf de tiende dag na de bekendmaking van het aan te nemen decreet.[87] Bovendien is die verwijzing ook onnodig aangezien in de overgangsbepaling zelf wordt bepaald dat de gemeenteraden van de betrokken gemeenten in onderling overleg een algemeen directeur-coördinator en een financieel directeur-coördinator aanstellen. Die regeling stemt overeen met hetgeen in artikel 346 van het ontwerp wordt bepaald.

Teneinde artikel 609, § 2, tweede lid, van het ontwerp in overeenstemming te brengen met hetgeen in de artikelen 8, tweede lid, en 39, tweede lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 wordt bepaald, schrijve men op het einde van die bepaling “financieel beheerder-coördinator” in plaats van “financieel directeur-coördinator”.

Artikel 610

97.1. Het verdient aanbeveling om de tekst van artikel 610 van het ontwerp, waarin verschillende aangelegenheden worden geregeld (bestuurlijk toezicht, personeel, deelneming in verenigingen) en waarvan de bepalingen op verschillende data in werking treden,[88] op te nemen in onderscheiden artikelen, of minstens in aparte paragrafen.

97.2. De artikelen 424, 425 en 432 van het aan te nemen decreet treden slechts in werking op 1 januari 2019. De overgangsbepaling waarin artikel 610, derde lid, 2°, en vierde lid, van het ontwerp voorziet treedt in werking de tiende dag na de bekendmaking van het aan te nemen decreet in het Belgisch Staatsblad en regelt zodoende een situatie die zich kan voordoen vóór 1 januari 2019. Het is bijgevolg niet zinvol dat in artikel 610, derde en vierde lid, van het ontwerp wordt bepaald dat wordt afgeweken van respectievelijk de artikelen 424, 425 en artikel 432 van het ontwerp. Zoals de gemachtigde beaamde, moet de zinsnede “In afwijking van artikel 424 en 425” worden vervangen door de zinsnede “In afwijking van de artikelen 34 en 35

[86] Die bepaling heeft immers niet zozeer op “[d]e lijst” betrekking, maar wel op de bekendmaking van besluiten bij wijze van een lijst.

[87] Artikel 614, tweede lid, 9°, van het ontwerp.

[88] Zie artikel 614, tweede lid, 10°, en achtste lid, 4°, van het ontwerp.

van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking" en moet de zinsnede "In afwijking van artikel 432" worden vervangen door de zinsnede "In afwijking van artikel 42 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking".

Artikel 614

98.1. In artikel 614 van het ontwerp wordt niet alleen de inwerkingtreding van de autonome, wijzigings- en overgangsbepalingen van het ontwerp geregeld, maar ook die van de opheffingsbepalingen ervan (artikelen 584 tot 588).

Ten aanzien van sommige van deze opheffingsbepalingen die betrekking hebben op bepalingen van het Gemeentedecreet, het OCMW-decreet of het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, wordt bepaald dat ze op een bepaald ogenblik in werking treden "wat betreft" bepaalde aspecten van de in de op te heffen bepalingen geregelde aangelegenheden.[89] Sommige van deze opheffingsbepalingen treden zelfs, wat verschillende aspecten van eenzelfde op te heffen bepaling betreft, op verschillende tijdstippen in werking.[90] Door die techniek zal de opheffing niet blijken uit de tekst van de bepalingen van het Gemeentedecreet, het OCMW-decreet of het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, wat de rechtszekerheid niet ten goede komt en verwarring veroorzaakt omdat tot de volledige opheffing van de rest van deze bepalingen (op 1 januari 2019) niet duidelijk zal zijn welke onderdelen van de opgeheven bepalingen al dan niet meer van toepassing zullen zijn.

De correcte handelwijze zou zijn om in het Gemeentedecreet, het OCMW-decreet en het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, het toepassingsgebied van de relevante bepalingen te wijzigen. Gelet op de moeilijkheden om die wijzingen aan te brengen, en vermits de aldus gewijzigde bepalingen binnenkort achterhaald zouden zijn en de opheffingsdata overeenstemmen met de inwerkingtreding van de bepalingen van het ontwerp die in een gelijkaardige regeling voorzien, lijkt de gevolgde werkwijze evenwel uitzonderlijk gebillijkt te kunnen worden.

98.2. Artikel 614 van het ontwerp regelt eveneens de inwerkingtreding van sommige bepalingen ervan "wat betreft" bepaalde aspecten van die bepalingen. Sommige van die bepalingen verklaren op hun beurt andere bepalingen van het ontwerp van toepassing. Zodoende is niet met zekerheid te zeggen wanneer welke bepalingen in werking treden, hetgeen de rechtszekerheid niet ten goede komt.

Om de in opmerking 98.1 vermelde redenen kan deze handelwijze evenwel uitzonderlijk worden gebillijkt.

[89] Zie bijvoorbeeld artikel 614, derde lid, 13°14°, 15, 17° en 18°, vierde lid, 6° tot 8°, vijfde lid, 31°tot 45°, zesde lid, 21° en 30°, en zevende lid, 13° en 15°.

[90] Zie bijvoorbeeld de artikelen 586, 51° en 69°, en 588, 10°, van het ontwerp die wat de meerjarenplannen betreft op 1 januari 2020 in werking treden (artikel 614, zesde lid, van het ontwerp) en wat de vorm van de jaarrekening betreft op 1 januari 2021 (artikel 614, zevende lid, van het ontwerp). Voor het overige (bijvoorbeeld het budget en de boekhouding) treden die opheffingsbepalingen in werking op 1 januari 2019.

98.3. Artikel 614, derde lid, 6°, van het ontwerp voorziet in de inwerkingtreding op 1 januari 2018 van artikel 355 van het ontwerp "wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen". In artikel 355 van het ontwerp wordt het aantal bijkomende schepenen bepaald waarop een nieuwe gemeente na de samenvoeging recht heeft. Noch in artikel 355 van het ontwerp, noch in artikel 42, § 1, ervan, waar die bepaling naar verwijst, wordt evenwel gewag gemaakt van "het opstellen van een lijst".

In artikel 42, § 2, van het ontwerp wordt wel bepaald dat de Vlaamse Regering een lijst opstelt van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen. Die bepaling treedt "wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen" in werking op 1 januari 2018 (artikel 614, derde lid, 2°, van het ontwerp). Om ervoor te zorgen dat die bepaling ook ten aanzien van samengevoegde gemeenten kan worden vastgesteld kan ermee worden volstaan om, zoals de gemachtigde voorstelde, artikel 42, § 2, aan te vullen als volgt:

"§2. Op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten, vermeld in artikel 4, § 3, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, en overeenkomstig artikel 355, alsook van het aantal per gemeente te verkiezen schepenen in de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en in de gemeente Voeren overeenkomstig artikel 16 van de Nieuwe Gemeentewet."

98.4. In artikel 614, laatste lid, van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de datum van inwerkingtreding van vier bepalingen van het aan te nemen decreet vast te stellen. In de memorie van toelichting wordt die machtiging als volgt verantwoord:

> "Zodra de voorwaarden in het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn bepaald en zodra bekend is wanneer die bepalingen in werking zullen treden, kan de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding van de hier vermelde bepaling van artikel 610 bepalen. Voor de andere artikelen die hier vermeld staan, is de inwerkingtreding afhankelijk van de inwerkingtreding van het artikel dat erdoor gewijzigd wordt."

Die motivering gaat evenwel niet op voor artikel 614, laatste lid, 2° en 3°, van het ontwerp.

Artikel 577, 11°, van het ontwerp, waarnaar wordt verwezen in artikel 614, laatste lid, 2°, ervan, strekt tot wijziging van artikel 113 van de organieke wet van 8 juli 1976. In die bepaling wordt thans verwezen naar artikel 264 van het OCMW-decreet. Die bepaling wordt opgeheven bij artikel 587, 40°, van het ontwerp en wordt vervangen door artikel 334 ervan. Zowel artikel 334 van het aan te nemen als artikel 587, 40°, ervan treden, bij gebrek aan een specifieke bepaling, in werking op 1 januari 2019 (artikel 614, eerste lid, van het ontwerp).

Artikel 583 van het ontwerp, waarnaar wordt verwezen in artikel 614, laatste lid, 3°, ervan, strekt tot de wijziging van artikel 13, § 6, 2°, van decreet van 7 juni 2013 „betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid". In die bepaling wordt verwezen naar de artikelen 146 en 147 van het Gemeentedecreet. Beide bepalingen worden evenwel opgeheven bij artikel 586, 32° tot 37°, van het ontwerp en worden vervangen door artikel 254 ervan. Zowel

artikel 254 van het aan te nemen decreet als artikel 586, 32° tot 37°, ervan treden in werking op 1 januari 2020 (artikel 614, zesde lid, 6° en 17°, van het ontwerp).

Aangezien de datum van inwerkingtreding van zowel artikel 254 als van artikel 334 van het aan te nemen decreet vaststaan, verdient het aanbeveling dat de artikelen 577, 11°, en 583 van het aan te nemen decreet, die strekken tot wijziging van bepalingen die verwijzen naar die bepalingen, op diezelfde datum in werking treden. Door daarentegen de inwerkingtreding van die bepalingen over te laten aan de Vlaamse Regering ontstaat het risico op rechtsonzekerheid, omdat niet uit te sluiten valt dat op het ogenblik dat de artikelen 254 en 344 in werking treden, de bij artikel 577, 11°, en 583 van het aan te nemen decreet gewijzigde bepalingen nog niet in werking zullen zijn getreden. Aangezien de inwerkingtreding van die bepalingen geen beleidsmatige afweging inhoudt die aan de Vlaamse Regering zou moeten worden overgelaten, valt ook niet in te zien waarom het nodig zou zijn de Vlaamse Regering te machtigen om die bepalingen in werking te stellen.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jo BAERT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Deel 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. §1. De gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn beogen om op het lokale niveau duurzaam bij te dragen aan het welzijn van de burgers en verzekeren een burgernabije, democratische, transparante en doelmatige uitoefening van hun bevoegdheden.

Ze betrekken de inwoners zo veel mogelijk bij het beleid en zorgen voor openheid van bestuur.

§2. De gemeenten zijn overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet bevoegd voor de aangelegenheden van gemeentelijk belang. Voor de verwezenlijking daarvan kunnen ze alle initiatieven nemen. Ze beogen om bij te dragen aan de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied.

Overeenkomstig artikel 6, §1, VIII, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en met toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, oefenen de gemeenten ook de bevoegdheden uit die hen door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd.

Alleen als dat bij decreet uitdrukkelijk is bepaald, kunnen de provincies de medewerking van de gemeenten regelen.

§3. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn oefenen de opdrachten, vermeld in artikel 1 en 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, uit, alsook de andere aangelegenheden die hen door of krachtens een wet of een decreet worden opgelegd.

Art. 3. Dit decreet is van toepassing op alle gemeenten van het Vlaamse Gewest en op alle openbare centra voor maatschappelijk welzijn in de gemeenten van het Nederlandse taalgebied onder voorbehoud van artikel 5, §1, II, 2°, en artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, eerste streepje, en 4°, eerste lid, a), en artikel 7, §1, eerste en derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Deel 2. Het bestuur van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Titel 1. De politieke organisatie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De gemeenteraad

Afdeling 1. De organisatie van de gemeenteraad

Art. 4. §1. De gemeenteraad vertegenwoordigt de hele bevolking van de gemeente. De gemeenteraad bestaat, met inbegrip van de burgemeester en de schepenen, uit:
1° 7 leden in de gemeenten met minder dan 1000 inwoners;
2° 9 leden in de gemeenten met 1000 tot en met 1999 inwoners;
3° 11 leden in de gemeenten met 2000 tot en met 2999 inwoners;
4° 13 leden in de gemeenten met 3000 tot en met 3999 inwoners;
5° 15 leden in de gemeenten met 4000 tot en met 4999 inwoners;
6° 17 leden in de gemeenten met 5000 tot en met 6999 inwoners;
7° 19 leden in de gemeenten met 7000 tot en met 8999 inwoners;
8° 21 leden in de gemeenten met 9000 tot en met 11.999 inwoners;
9° 23 leden in de gemeenten met 12.000 tot en met 14.999 inwoners;
10° 25 leden in de gemeenten met 15.000 tot en met 19.999 inwoners;
11° 27 leden in de gemeenten met 20.000 tot en met 24.999 inwoners;
12° 29 leden in de gemeenten met 25.000 tot en met 29.999 inwoners;
13° 31 leden in de gemeenten met 30.000 tot en met 34.999 inwoners;
14° 33 leden in de gemeenten met 35.000 tot en met 39.999 inwoners;
15° 35 leden in de gemeenten met 40.000 tot en met 49.999 inwoners;
16° 37 leden in de gemeenten met 50.000 tot en met 59.999 inwoners;
17° 39 leden in de gemeenten met 60.000 tot en met 69.999 inwoners;
18° 41 leden in de gemeenten met 70.000 tot en met 79.999 inwoners;
19° 43 leden in de gemeenten met 80.000 tot en met 89.999 inwoners;
20° 45 leden in de gemeenten met 90.000 tot en met 99.999 inwoners;
21° 47 leden in de gemeenten met 100.000 tot en met 149.999 inwoners;
22° 49 leden in de gemeenten met 150.000 tot en met 199.999 inwoners;
23° 51 leden in de gemeenten met 200.000 tot en met 249.999 inwoners;
24° 53 leden in de gemeenten met 250.000 tot en met 299.999 inwoners;
25° 55 leden in de gemeenten met 300.000 of meer inwoners.

§2. De schepenen en de burgemeester zijn gemeenteraadsleden behalve als ze niet als gemeenteraadslid zijn verkozen als vermeld in de gevallen, vermeld in artikel 42, §4, artikel 58, §3, en artikel 68, §2.

§3. Uiterlijk op 1 juni van het jaar waarin de gemeenteraadsverkiezingen zullen plaatsvinden, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten. Het inwonertal dat in aanmerking wordt genomen, is het aantal personen dat ingeschreven is in het rijksregister van de natuurlijke personen en dat op 1 januari van het jaar van de gemeenteraadsverkiezingen zijn hoofdverblijfplaats in de desbetreffende gemeente had.

Het bevolkingsaantal op 1 januari, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, wordt, met behoud van de toepassing van het eerste lid, vanaf 1 januari na de bekendmaking ervan, in aanmerking genomen als bevolkingscijfer in dit decreet.

Art. 5. §1. De gemeenteraad wordt om de zes jaar volledig vernieuwd.

De leden van de gemeenteraad worden rechtstreeks verkozen door de gemeenteraadskiezers.

De leden van de gemeenteraad zijn herverkiesbaar.

§2. Na een volledige vernieuwing van de gemeenteraad blijven de uittredende gemeenteraadsleden in functie tot de geloofsbrieven van de nieuw verkozen gemeenteraadsleden onderzocht zijn en tot de meerderheid van de gemeenteraadsleden geïnstalleerd is.

Art. 6. §1. Als er geen bezwaar is ingediend tegen de verkiezing, worden de verkozen gemeenteraadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad ten minste veertien dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering. De installatievergadering van de gemeenteraad vindt plaats op een van de eerste vijf werkdagen van januari. Bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad vindt de installatievergadering van rechtswege plaats op de eerste werkdag van januari in het gemeentehuis om 20 uur. De algemeen directeur brengt bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad voor de goede orde ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad de nieuw verkozen gemeenteraadsleden daarvan op de hoogte.

In het eerste lid wordt verstaan onder werkdag: elke dag van de week, behalve zaterdag, zondag en wettelijke en decretale feestdagen.

Als er een bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die vervolgens toch geldig is verklaard, worden de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is, maar ten vroegste op een van de eerste vijf werkdagen van januari.

Als er een bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens ongeldig is verklaard en er een nieuwe verkiezing moet worden gehouden, worden de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de nieuwe verkiezing definitief is.

Als de nieuw verkozen raadsleden niet zijn bijeengeroepen overeenkomstig het derde en het vierde lid, worden ze volgens hun rangorde bijeengeroepen door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen.

Als de gemeenteraad ten gevolge van een wijziging van de zetelverdeling niet van rechtswege geïnstalleerd kan worden overeenkomstig het eerste lid, worden de nieuw verkozen raadsleden bijeengeroepen overeenkomstig het derde en het vierde lid nadat de zetelverdeling definitief is.

§2. De uittredende voorzitter van de gemeenteraad zit de installatievergadering voor. Hij blijft voorzitter van de gemeenteraad tot een nieuwe voorzitter verkozen is. Als de uittredende voorzitter van de gemeenteraad de installatievergadering niet kan voorzitten, wordt ze voorgezeten door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen in volgorde van hun rang.

§3. De gemeenteraad onderzoekt de geloofsbrieven van de verkozen gemeenteraadsleden. De verkozen gemeenteraadsleden van wie de geloofsbrieven zijn goedgekeurd, leggen, voor ze hun mandaat aanvaarden, in openbare vergadering

de volgende eed af in handen van de voorzitter van de installatievergadering: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

De voorzitter van de installatievergadering legt, als hij herkozen is als gemeenteraadslid, de eed af in handen van de burgemeester. Als de uittredende burgemeester de installatievergadering voorzit en herkozen is als gemeenteraadslid, legt hij de eed af in handen van het oudste gemeenteraadslid. Als iemand anders de eed heeft afgelegd als burgemeester, legt de uittredende burgemeester de eed af in handen van de nieuw benoemde burgemeester.

§4. De verkozen gemeenteraadsleden die aanwezig zijn op de installatievergadering en die de eed niet afleggen, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§5. De verkozen gemeenteraadsleden die niet aanwezig zijn op de installatievergadering en die, nadat ze daarvoor uitdrukkelijk zijn opgeroepen, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§6. Als de voorzitter van de gemeenteraad, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de voorzitter, nalaat de eed af te nemen van de verkozen gemeenteraadsleden op de installatievergadering of, bij vervanging van een lid, na de installatievergadering uiterlijk op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, wordt de eed afgenomen door een lid van het college van burgemeester en schepenen volgens hun rangorde. Als de voorzitter van de gemeenteraad, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de voorzitter, nalaat de eed af te nemen, noteert de algemeen directeur de vervanging van de voorzitter in de notulen van de vergadering.

§7. De rangorde van de gemeenteraadsleden wordt tijdens de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad onmiddellijk na de eedaflegging van de gemeenteraadsleden vastgesteld. Het gemeenteraadslid met de hoogste anciënniteit neemt de hoogste rang in. Bij gelijke anciënniteit neemt het gemeenteraadslid dat bij de laatste volledige vernieuwing van de gemeenteraad het hoogste aantal naamstemmen heeft behaald, de hoogste rang in. Bij een gelijk aantal naamstemmen neemt het gemeenteraadslid van wie de lijst bij de laatste volledige vernieuwing van de gemeenteraad de meeste stemmen heeft behaald de hoogste rang in. De opvolgers die na de installatievergadering als gemeenteraadslid worden geïnstalleerd, nemen in volgorde van hun eedaflegging een rang in.

Art. 7. §1. Op de installatievergadering verkiest de gemeenteraad onder de gemeenteraadsleden van Belgische nationaliteit een voorzitter. De voorzitter wordt verkozen op basis van een akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ook ondertekend zijn door de meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat werden verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is aangewezen als de opvolger

van de voorzitter, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig paragraaf 5.

De akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de algemeen directeur bezorgd.

§2. Niemand kan meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Alle handtekeningen die in strijd met dat voorschrift zijn geplaatst, zijn ongeldig in alle akten van voordracht.

Een verkozene die meer dan één akte van voordracht ondertekent, kan voor de duur van de zittingsperiode van de gemeenteraad niet worden benoemd of verkozen als burgemeester, schepen, voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van een gemeenteraadscommissie, voorzitter of lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst, noch een dergelijk mandaat waarnemen. Hij kan de gemeente ook niet vertegenwoordigen of kan namens de gemeente geen mandaat bekleden of waarnemen in gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen of andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen. Hij kan evenmin het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vertegenwoordigen of namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een mandaat bekleden of waarnemen in een vereniging of vennootschap als vermeld in deel 3, titel 4, of in andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen. Als de betrokkene al een dergelijk mandaat bekleedt of waarneemt, vervalt dat van rechtswege.

§3. Nadat de gemeenteraadsleden de eed hebben afgelegd, bezorgt de algemeen directeur de akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter aan de voorzitter van de installatievergadering.

De voorzitter van de installatievergadering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1 en 2. Alleen de handtekeningen van de gemeenteraadsleden die de eed hebben afgelegd, worden daarvoor in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die nadien als gemeenteraadslid de eed hebben afgelegd. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-voorzitter verkozen verklaard.

§4. Als er geen ontvankelijke akte van voordracht van kandidaat-voorzitter aan de voorzitter van de installatievergadering wordt bezorgd, verkiest de gemeenteraad binnen veertien dagen een voorzitter.

De gemeenteraadsleden kunnen voor de verkiezing van een voorzitter, vermeld in het eerste lid, uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad een gedagtekende akte van voordracht bezorgen aan de algemeen directeur.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht, vermeld in het tweede lid, ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Elk gemeenteraadslid kan niet meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig paragraaf 2. De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en

wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld.

Als het mandaat van de voorzitter eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is aangewezen als opvolger van de voorzitter zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig paragraaf 5.

De verkiezing, vermeld in het eerste lid, gebeurt bij geheime stemming.

De kandidaat die de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter van de gemeenteraad. Als geen enkele kandidaat de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als verschillende kandidaten zijn voorgedragen voor het vacante mandaat, vindt een tweede stemronde plaats, waarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen behaalden. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter. Bij staking van stemmen in de tweede stemronde is de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, verkozen tot voorzitter. Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat verkozen van wie de lijst bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste stemmen heeft behaald.

§5. In al de volgende gevallen wordt een nieuwe voorzitter verkozen op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, overeenkomstig paragraaf 1 tot en met 4, met dien verstande dat "de installatievergadering" wordt gelezen als "de eerstvolgende vergadering, vermeld in paragraaf 5", "de installatievergadering van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, vermeld in paragraaf 5", "verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen" wordt gelezen als "gemeenteraadsleden", "verkozene die" wordt gelezen als "gemeenteraadslid dat" en "Nadat de gemeenteraadsleden de eed hebben afgelegd" wordt gelezen als "Na opening van de vergadering":

1° als de voorzitter het mandaat niet aanvaardt;
2° als de voorzitter van zijn mandaat van gemeenteraadslid vervallen wordt verklaard;
3° als de voorzitter als verhinderd wordt beschouwd, ontslag genomen heeft of overleden is.

Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het derde lid.

Als de voorzitter om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is als vermeld in artikel 27, wordt hij met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als volgt vervangen:

1° als de voorzitter zijn bevoegdheid schriftelijk heeft opgedragen aan een gemeenteraadslid, neemt dat gemeenteraadslid het voorzitterschap waar;
2° als de voorzitter zijn bevoegdheid niet heeft opgedragen aan een gemeenteraadslid overeenkomstig punt 1°, neemt het gemeenteraadslid met de hoogste rang het voorzitterschap waar. Als dat raadslid de voorzitter niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap waargenomen door een ander gemeenteraadslid in volgorde van rang.

De voorzitter die als verhinderd wordt beschouwd of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd of tijdelijk afwezig is. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering, en van de beëindiging van de periode van verhindering. Als het niet gaat om een door het decreet opgelegde verhindering, richt de voorzitter zijn verzoek tot vervanging wegens verhindering aan de gemeenteraad.

§6. De verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn houden van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad in.

Art. 8. Een verkozen gemeenteraadslid dat voor zijn installatie afstand wil doen van zijn mandaat, brengt de voorzitter van de gemeenteraad daarvan schriftelijk op de hoogte. De afstand wordt definitief zodra de gemeenteraad daarvan heeft kennisgenomen.

Art. 9. §1. Het gemeenteraadslid dat tijdens zijn mandaat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, wordt door de gemeenteraad, nadat het raadslid is gehoord, vervallen verklaard tenzij het gemeenteraadslid onmiddellijk ontslag neemt overeenkomstig artikel 13.

De voorzitter van de gemeenteraad brengt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, alsook de betrokkene onmiddellijk op de hoogte van feiten die het verval van mandaat met zich kunnen meebrengen. Als de gemeenteraad niet optreedt binnen twee maanden nadat hij kennis heeft van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, treedt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in zijn plaats op, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van een gemeenteraadslid of van het Openbaar Ministerie. De gemeenteraad wordt geacht kennis te hebben van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, hetzij vanaf de ontvangst van een bezwaar van een ander gemeenteraadslid of van het Openbaar Ministerie, hetzij vanaf de verzending van de kennisgeving door de voorzitter van de gemeenteraad aan de Raad voor Verkiezingsbetwistingen.

§2. De vervallenverklaring heeft pas gevolg vanaf de kennisgeving aan het gemeenteraadslid van de uitspraak van het verval door de gemeenteraad of de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. De vervallenverklaring tast de geldigheid van de eerdere beslissingen van de gemeenteraad niet aan.

§3. Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving, na de vervallenverklaring zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.

Art. 10. De volgende personen kunnen geen deel uitmaken van een gemeenteraad:

1° de provinciegouverneurs, de vicegouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, de hoge ambtenaar die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aanwijst overeenkomstig artikel 48, derde lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 betreffende de Brusselse Instellingen en de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, de provinciegriffiers, de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissarissen als de gemeente in kwestie deel uitmaakt van hun ambtsgebied;

2° de magistraten, de plaatsvervangende magistraten en de griffiers bij de hoven en de rechtbanken, de administratieve rechtscolleges en het Grondwettelijk Hof;

3° de leden van het operationeel, administratief of logistiek kader van de politiezone waar de gemeente toe behoort;

4° de personeelsleden van de gemeente in kwestie of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat die gemeente bedient of van de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente;
5° de leden van een districtsraad;
6° de personen die in een lokale decentrale overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een mandaat uitoefenen dat gelijkwaardig is aan dat van gemeenteraadslid, voorzitter van de gemeenteraad, schepen of burgemeester;
7° de bloedverwanten tot en met de tweede graad, de aanverwanten in de eerste graad of de echtgenoten in de gemeenteraad van dezelfde gemeente.

Als bloed- of aanverwanten in een graad als vermeld in het eerste lid, 7°, of twee echtgenoten worden verkozen bij dezelfde verkiezing, wordt de voorkeur bepaald door de grootte van de quotiënten op grond waarvan de zetels die kandidaten hebben verkregen aan hun lijst zijn toegekend.

Als twee bloed- of aanverwanten in een verboden graad of twee echtgenoten worden verkozen, de ene tot raadslid, de andere tot opvolger, geldt het verbod om zitting te nemen alleen voor de opvolger, tenzij de plaats waarvoor hij in aanmerking komt, is opengevallen voor de verkiezing van zijn bloed- of aanverwant of echtgenoot. Tussen opvolgers die voor opengevallen plaatsen in aanmerking komen, wordt de voorrang allereerst bepaald volgens de tijdsorde van de vacatures.

Voor de toepassing van dit artikel worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld.

Aanverwantschap die later tot stand komt tussen raadsleden, brengt geen verval van hun mandaat mee. Dat geldt niet bij een huwelijk tussen raadsleden en als er een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, is afgelegd.

De onverenigbaarheid wordt geacht op te houden door het overlijden van de persoon door wie ze tot stand is gekomen, door echtscheiding of door de beëindiging van het wettelijk samenlevingscontract.

Overeenkomstig artikel 71 en 72 van de Nieuwe Gemeentewet is het eerste lid, 1° en 2°, ook van toepassing op de niet-Belgische onderdanen van de Europese Unie die in België verblijven voor de uitoefening in een andere lidstaat van de Europese Unie van ambten die gelijkwaardig zijn aan de ambten, vermeld in deze bepalingen.

Art. 11. Het verkozen gemeenteraadslid dat zich op het ogenblik van zijn installatie als gemeenteraadslid in een situatie bevindt die onverenigbaar is met het lidmaatschap van de gemeenteraad, kan de eed niet afleggen en wordt bijgevolg geacht afstand te doen van het mandaat dat aan hem toegekend is.

Een gemeenteraadslid dat tijdens zijn mandaat in een met zijn mandaat onverenigbare situatie terechtkomt en dat binnen vijftien dagen na het tot hem gerichte verzoek van de voorzitter van de gemeenteraad geen einde maakt aan die situatie, wordt door de gemeenteraad vervallen verklaard van zijn mandaat, overeenkomstig artikel 9, §1, tweede lid, §2 en §3, nadat het betrokken gemeenteraadslid is gehoord.

Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving, na de vervallenverklaring zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.

Art. 12. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering van de volgende personen:

1° het gemeenteraadslid dat om medische redenen, om studieredenen of wegens verblijf in het buitenland gedurende een minimale termijn van twaalf weken niet aanwezig kan zijn op de vergaderingen van de gemeenteraad en vervangen wil worden. Hij richt daarvoor een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de gemeenteraad. Bij het verzoek tot vervanging voor verhindering wegens medische redenen wordt een geneeskundig getuigschrift van maximaal vijftien dagen oud gevoegd, dat tevens de minimale termijn van afwezigheid om medische redenen aangeeft. Als het gemeenteraadslid dat om medische redenen afwezig blijft, niet in staat is om dat verzoek tot de voorzitter te richten, wordt hij van rechtswege als verhinderd beschouwd vanaf de derde opeenvolgende vergadering waarop hij afwezig is en zolang hij afwezig blijft. Bij het verzoek tot vervanging voor verhindering om studieredenen of verblijf in het buitenland wordt een attest van de onderwijsinstelling of opdrachtgever gevoegd;

2° het gemeenteraadslid dat ouderschapsverlof wil nemen voor de geboorte of adoptie van een kind. Dat gemeenteraadslid wordt op zijn schriftelijke verzoek, gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad, vervangen, op zijn vroegst vanaf de zesde week voor de vermoedelijke datum van de geboorte of van de adoptie, tot het einde van de negende week na de adoptie of geboorte. Op schriftelijk verzoek wordt de onderbreking van de uitoefening van het mandaat na de negende week verlengd met een duur die gelijk is aan de termijn waarin het raadslid zijn mandaat heeft uitgeoefend tijdens de periode van zes weken die aan de dag van de geboorte of de adoptie voorafgaat. Bij de geboorte of de adoptie van een meerling kan het verlof verlengd worden met een periode van maximaal twee weken op verzoek van het gemeenteraadslid;

3° het gemeenteraadslid dat door palliatief verlof of verlof voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek familielid tot en met de tweede graad of van een zwaar ziek gezinslid gedurende minimaal twaalf weken niet aanwezig kan zijn op de vergaderingen van de gemeenteraad en vervangen wil worden. Hij richt daarvoor aan de voorzitter van de gemeenteraad een schriftelijk verzoek, waarbij een verklaring op erewoord gevoegd is waarin het raadslid zich bereid verklaart om bijstand of verzorging te verlenen. De naam van de patiënt hoeft niet te worden vermeld;

4° het gemeenteraadslid dat lid is van de Europese Commissie als het gemeenteraadslid daar schriftelijk om verzoekt. In voorkomend geval geldt de verhindering zolang het gemeenteraadslid het mandaat als lid van de Europese Commissie uitoefent;

5° het gemeenteraadslid dat geschorst is op grond van artikel 199 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Art. 13. Het gemeenteraadslid dat ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de gemeenteraad. Het ontslag is definitief zodra de voorzitter van de gemeenteraad de kennisgeving ontvangt.

Als het gemeenteraadslid zelf voorzitter van de gemeenteraad is, deelt hij zijn ontslag schriftelijk mee aan de persoon die hem vervangt met toepassing van artikel 7, §5, tweede lid. Het ontslag is definitief zodra zijn vervanger de kennisgeving ontvangt.

Het lid van de gemeenteraad blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Art. 14. Het gemeenteraadslid dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft, of dat overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger, die wordt aangewezen overeenkomstig artikel 169 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

De geloofsbrieven worden onderzocht overeenkomstig artikel 6, §3. De vervanger legt de eed af in openbare vergadering in de handen van de voorzitter van de gemeenteraad.

Het gemeenteraadslid dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. De gemeenteraad neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

Art. 15. De verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn houden van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval en de afstand van het mandaat van gemeenteraadslid in.

Art. 16. Het gemeenteraadslid dat wegens een beperking niet zelfstandig zijn mandaat kan vervullen, kan zich voor de uitoefening van dat mandaat laten bijstaan door een vertrouwenspersoon, gekozen uit personen die de volle leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die legaal binnen de Europese Unie verblijven, op voorwaarde dat hij zich niet bevindt in een situatie als vermeld in artikel 10, met uitzondering van het verbod in verband met bloed- en aanverwantschap, vermeld in punt 7° van dat artikel, ten aanzien van het lid met een beperking, en een situatie als vermeld in artikel 12.

De Vlaamse Regering bepaalt de criteria tot vaststelling van de hoedanigheid van een gemeenteraadslid met een beperking als vermeld in het eerste lid.

Bij het verlenen van de bijstand krijgt de vertrouwenspersoon dezelfde middelen ter beschikking en heeft hij dezelfde verplichtingen als het gemeenteraadslid, maar hij is niet gehouden tot de eedaflegging. Hij heeft ook recht op presentiegeld onder dezelfde voorwaarden als het gemeenteraadslid.

Art. 17. §1. De gemeenteraadsleden ontvangen een presentiegeld ten laste van de gemeente voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van de gemeenteraad. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatverplichtingen van de gemeenteraadsleden waarvoor de gemeenteraad bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

De som van de vergoedingen, wedden en presentiegelden, die de gemeenteraadsleden ontvangen voor hun mandaat als raadslid en de som van de vergoedingen, wedden en presentiegelden die ze ontvangen als bezoldiging voor activiteiten die ze naast hun mandaat uitgeoefend hebben, is gelijk aan of lager dan anderhalve keer het bedrag van de vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement. Voor de berekening van dat bedrag komen de vergoedingen, wedden en presentiegelden die de gemeenteraadsleden ontvangen in aanmerking als ze voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard.

Als het plafond, vermeld in het tweede lid, wordt overschreden, wordt de som van de vergoedingen, wedden of presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard als vermeld in het tweede lid verminderd tot het passende bedrag.

De vergoedingen, wedden en presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard zijn die, vermeld in artikel 154, §1, derde lid.

§2. De gemeenteraad bepaalt het bedrag van de presentiegelden binnen de grenzen die vastgelegd zijn door de Vlaamse Regering. Daarbij kan rekening gehouden worden met het inwonersaantal van de gemeente.

De gemeente vermindert de presentiegelden van het gemeenteraadslid dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, of de gemeente vult die vergoeding aan, met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De algemeen directeur stelt vast of aan de voormelde voorwaarden is voldaan.

De som van de presentiegelden, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de gemeenteraad kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van gemeenteraadslid, voorzitter van de gemeenteraad en fractie- of commissievoorzitter, kunnen worden terugbetaald.

§4. De gemeenteraad kan de eretitels toekennen aan de gemeenteraadsleden onder de voorwaarden die hij bepaalt.

§5. De gemeente sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die bij de normale uitoefening van hun mandaat persoonlijk ten laste komt van de gemeenteraadsleden.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van deze paragraaf.

De gemeente sluit naast de verzekering, vermeld in het eerste lid, een verzekering af voor ongevallen die de gemeenteraadsleden overkomen in het kader van de normale uitoefening van hun ambt.

§6. Behalve in geval van herhaling is de gemeente burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe een gemeenteraadslid wordt veroordeeld wegens een misdrijf, begaan bij de normale uitoefening van zijn ambt, met uitzondering van een persoonlijke inbreuk op de verkeersreglementering.

De regresvordering van de gemeente ten aanzien van de veroordeelde gemeenteraadsleden is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld die bij hen gewoonlijk voorkomen.

Afdeling 2. De werking van de gemeenteraad

Art. 18. De gemeenteraad vergadert zo dikwijls als de zaken die tot zijn bevoegdheid behoren het vereisen en ten minste tienmaal per jaar.

Art. 19. De voorzitter van de gemeenteraad beslist tot bijeenroeping van de gemeenteraad en stelt de agenda van de vergadering op. De agenda bevat in ieder geval de punten die door het college van burgemeester en schepenen aan de voorzitter worden meegedeeld.

De voorzitter is verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van het college van burgemeester en schepenen.

De voorzitter is ook verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een vijfde van de zittinghebbende leden als zes weken na de datum van de vorige gemeenteraad de gemeenteraadsleden nog niet bijeengeroepen zijn. De periode van zes weken wordt geschorst van 11 juli tot en met 15 augustus.

Bij een verplichte bijeenroeping als vermeld in het tweede en het derde lid roept de voorzitter de gemeenteraad bijeen op de aangewezen dag en het aangewezen uur en met de voorgestelde agenda. Daarvoor bezorgen de gemeenteraadsleden en het college van burgemeester en schepenen voor elk punt op de agenda hun voorstel van beslissing met een toelichting aan de algemeen directeur, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de gemeenteraad.

Art. 20. Behalve in spoedeisende gevallen en behalve in geval van toepassing van artikel 6, §1, wordt de oproeping ten minste acht dagen voor de dag van de vergadering aan het raadslid bezorgd.

De oproeping vermeldt in elk geval de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergadering en bevat een toegelicht voorstel van beslissing. De agendapunten moeten voldoende duidelijk omschreven zijn. Voor elk agendapunt wordt het dossier dat erop betrekking heeft, ter beschikking van de raadsleden gesteld vanaf de verzending van de agenda. Als een raadslid daarom verzoekt, wordt een dossier elektronisch ter beschikking gesteld.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de oproeping van de raadsleden wordt verzonden en de wijze waarop het dossier dat op de agenda betrekking heeft, ter beschikking wordt gesteld. Het huishoudelijk reglement kan ook de gezamenlijke oproeping van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn regelen.

De algemeen directeur of de door hem aangewezen personeelsleden verstrekken aan de raadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen over stukken die in het dossier voorkomen. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop die inlichtingen worden verstrekt.

Art. 21. Gemeenteraadsleden kunnen uiterlijk vijf dagen vóór de vergadering punten aan de agenda toevoegen. De gemeenteraadsleden bezorgen daarvoor hun toegelicht voorstel van beslissing aan de algemeen directeur, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de gemeenteraad.

Een lid van het college van burgemeester en schepenen kan niet gebruikmaken van de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid.

De algemeen directeur deelt de aanvullende agendapunten zoals vastgesteld door de voorzitter van de gemeenteraad onmiddellijk mee aan de gemeenteraadsleden, samen met de bijbehorende toegelichte voorstellen.

Art. 22. Behalve in spoedeisende gevallen worden de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraad uiterlijk acht dagen voor de vergadering openbaar gemaakt, zodat het publiek ervan kan kennisnemen op elk moment. Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels voor de plaats en de wijze van openbaarmaking.

Als agendapunten aan de agenda worden toegevoegd overeenkomstig artikel 21, wordt de aangepaste agenda uiterlijk 24 uur nadat hij is vastgesteld, openbaar gemaakt overeenkomstig het eerste lid. In spoedeisende gevallen wordt de agenda uiterlijk 24 uur nadat hij is vastgesteld, en uiterlijk vóór de aanvang van de vergadering openbaar gemaakt overeenkomstig het eerste lid.

Art. 23. Een punt dat niet op de agenda voorkomt, mag niet in bespreking worden gebracht, behalve in spoedeisende gevallen.

Tot spoedbehandeling kan alleen worden besloten door ten minste twee derde van de aanwezige leden. De namen van die leden en de motivering van de spoedeisendheid worden in de notulen vermeld.

Art. 24. De voorzitter zit de vergaderingen van de gemeenteraad voor, en opent en sluit de vergaderingen.

Art. 25. De voorzitter is belast met de handhaving van de orde in de vergadering. Hij kan, na een voorafgaande waarschuwing, elke toehoorder die openlijk tekens van goedkeuring of van afkeuring geeft of die op enigerlei wijze wanorde veroorzaakt, uit de zaal laten verwijderen.

De voorzitter kan bovendien een proces-verbaal opmaken tegen die persoon en dat proces-verbaal bezorgen aan het openbaar ministerie met het oog op de eventuele vervolging van de betrokkene.

Art. 26. De gemeenteraad kan alleen beraadslagen of beslissen als de meerderheid van de zittinghebbende gemeenteraadsleden aanwezig is.

In afwijking van het eerste lid, kan de gemeenteraad, als hij eenmaal bijeengeroepen is zonder dat het vereiste aantal leden aanwezig is, na een tweede oproeping, ongeacht het aantal aanwezige leden, op geldige wijze beraadslagen of beslissen over de onderwerpen die voor de tweede keer op de agenda voorkomen.

In de oproeping, vermeld in het tweede lid, wordt vermeld dat het om een tweede oproeping gaat en worden de bepalingen van dit artikel overgenomen.

Art. 27. §1. Het is voor een gemeenteraadslid verboden deel te nemen aan de bespreking en de stemming over:

1° aangelegenheden waarin hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dat verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, ontslagen, afzettingen en schorsingen. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld;

2° de vaststelling of goedkeuring van het meerjarenplan, het budget en de jaarrekening van een instantie waaraan hij rekenschap verschuldigd is of van een instantie tot het uitvoerend orgaan waarvan hij behoort.

Het eerste lid is niet van toepassing op het gemeenteraadslid dat zich in de omstandigheden, vermeld in het eerste lid, bevindt louter op grond van het feit dat hij als vertegenwoordiger van de gemeente is aangewezen in andere rechtspersonen.

§2. Het is voor een gemeenteraadslid verboden:

1° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris tegen betaling te werken in geschillen ten behoeve van de gemeente. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met het gemeenteraadslid werken;

2° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris ten behoeve van de tegenpartij van de gemeente of ten behoeve van een personeelslid van de gemeente te werken bij geschillen die betrekking hebben op beslissingen over de tewerkstelling binnen de gemeente. Dat verbod geldt ook voor de personen die

in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met het gemeenteraadslid werken;
3° rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst te sluiten, behalve in geval van een schenking aan de gemeente of een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap, of deel te nemen aan een opdracht voor aanneming van werken, leveringen of diensten, verkoop of aankoop ten behoeve van de gemeente of een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap, behalve als het gemeenteraadslid een beroep doet op een dienstverlening van de gemeente of van een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap en ten gevolge daarvan een overeenkomst aangaat;
4° op te treden als afgevaardigde of deskundige van een vakorganisatie in het bijzonder onderhandelingscomité of het hoog overlegcomité van de gemeente.

§3. Dit artikel is van toepassing op de vertrouwenspersoon, vermeld in artikel 16 en 155.

§4. Als een gemeenteraadslid zich in de situatie, vermeld in paragraaf 1, bevindt, moet dat punt op de vergadering behandeld worden, en kan de vergadering niet gesloten worden voor het punt in kwestie is behandeld of voor beslist is om het punt uit te stellen.

Art. 28. §1. De vergaderingen van de gemeenteraad zijn openbaar, behalve als:
1° het om aangelegenheden gaat die de persoonlijke levenssfeer raken. Zodra een dergelijk punt aan de orde is, beveelt de voorzitter de behandeling in besloten vergadering;
2° de gemeenteraad met twee derde van de aanwezige leden en op gemotiveerde wijze beslist tot behandeling in besloten vergadering, in het belang van de openbare orde of op grond van ernstige bezwaren tegen de openbaarheid.

De vergaderingen over de beleidsrapporten, vermeld in artikel 249, zijn in elk geval openbaar.

§2. De besloten vergadering kan alleen plaatsvinden na de openbare vergadering, uitgezonderd in tuchtzaken. Als tijdens de openbare vergadering blijkt dat de behandeling van een punt in besloten vergadering moet worden voortgezet, kan de openbare vergadering, alleen met dat doel, worden onderbroken. Als tijdens de besloten vergadering blijkt dat de behandeling van een punt in openbare vergadering moet worden behandeld, wordt dat punt opgenomen op de agenda van de eerstvolgende gemeenteraad. In geval van dringende noodzakelijkheid van het punt of in geval van de eedaflegging van een personeelslid kan de besloten vergadering, alleen met dat doel, worden onderbroken.

Art. 29. §1. De gemeenteraadsleden hebben het recht van inzage in alle dossiers, stukken en akten, ongeacht de drager, die het bestuur van de gemeente betreffen. De gemeenteraadsleden kunnen een afschrift verkrijgen van die dossiers, stukken en akten. De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

De briefwisseling gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad en die bestemd is voor de gemeenteraad, wordt meegedeeld aan de gemeenteraadsleden.

§2. De gemeenteraadsleden mogen alle instellingen en diensten bezoeken die de gemeente opricht en beheert.

§3. De gemeenteraad bepaalt bij huishoudelijk reglement de voorwaarden voor het inzagerecht en het recht van afschrift, en de voorwaarden voor het bezoekrecht aan de instellingen en diensten die de gemeente opricht en beheert.

§4. De gemeenteraadsleden, alsook alle andere personen die krachtens de wet of het decreet de besloten vergaderingen van de gemeenteraad bijwonen, zijn tot geheimhouding verplicht.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de gemeenteraadsleden, alsook van alle andere personen als vermeld in het eerste lid wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§5. Het inzagerecht en het bezoekrecht van de gemeenteraadsleden, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, geldt ook voor de autonome gemeentebedrijven van de gemeente.

Art. 30. De burgemeester of de schepen die buiten de gemeenteraad is benoemd, is aanwezig op de vergaderingen van de gemeenteraad. De burgemeester of de schepen die buiten de gemeenteraad is benoemd beschikt in de gemeenteraad alleen over een raadgevende stem.

Art. 31. De gemeenteraadsleden hebben het recht aan de burgemeester en aan het college van burgemeester en schepenen mondelinge en schriftelijke vragen te stellen.

Voor het stellen van een vraag als vermeld in het eerste lid, is geen toegelicht voorstel van beslissing vereist.

Art. 32. De notulen en het zittingsverslag van de vergadering van de gemeenteraad worden onder de verantwoordelijkheid van de algemeen directeur opgesteld overeenkomstig artikel 277 en 278.

Behalve in spoedeisende gevallen worden de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering ten minste acht dagen voor de dag van de vergadering ter beschikking gesteld van de gemeenteraadsleden. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de notulen en het zittingsverslag ter beschikking worden gesteld. Als een gemeenteraadslid daarom verzoekt, worden de notulen en het zittingsverslag elektronisch ter beschikking gesteld.

Elk gemeenteraadslid heeft het recht tijdens de vergadering opmerkingen te maken over de redactie van de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering. Als die opmerkingen door de gemeenteraad worden aangenomen, worden de notulen en het zittingsverslag in die zin aangepast.

Als er geen opmerkingen worden gemaakt over de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering worden de notulen en het zittingsverslag als goedgekeurd beschouwd en worden ze ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en de algemeen directeur. Als de gemeenteraad bij spoedeisendheid is samengeroepen, kan de gemeenteraad beslissen om opmerkingen toe te laten op de eerstvolgende vergadering.

Telkens als de gemeenteraad het wenselijk acht, worden de notulen staande de vergadering opgemaakt en door de meerderheid van de gemeenteraadsleden en de algemeen directeur ondertekend.

Art. 33. De besluiten worden genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen.

In het eerste lid wordt verstaan onder volstrekte meerderheid van stemmen: meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet meegerekend.

Bij staking van stemmen is het voorstel verworpen.

Art. 34. De stemmingen in de gemeenteraad zijn niet geheim.

In afwijking van het eerste lid wordt over de volgende aangelegenheden geheim gestemd:
1° de vervallenverklaring van het mandaat van gemeenteraadslid en van schepen;
2° de aanwijzing van de leden van de gemeentelijke bestuursorganen en van de vertegenwoordigers van de gemeente in overlegorganen en in de organen van andere rechtspersonen en feitelijke verenigingen;
3° de beëindiging van een mandaat als vermeld in punt 2°;
4° individuele personeelszaken.

Onder voorbehoud van het tweede lid stemmen de leden van de gemeenteraad mondeling. Het huishoudelijk reglement kan een regeling invoeren die gelijkwaardig is aan een mondelinge stemming. Ongeacht de bepalingen van het huishoudelijk reglement wordt er mondeling gestemd telkens als een derde van de aanwezige leden daarom verzoekt.

De voorzitter stemt als laatste, behalve bij geheime stemming.

Art. 35. Voor elke benoeming in ambten, elke contractuele aanstelling, elke verkiezing en elke voordracht van kandidaten wordt een afzonderlijke stemming gehouden.

Als bij de benoeming, de contractuele aanstelling, de verkiezing of de voordracht van kandidaten de vereiste meerderheid niet wordt verkregen bij de eerste stemming, wordt opnieuw gestemd over de twee kandidaten die de meeste stemmen hebben behaald.

Als bij de eerste stemming sommige kandidaten een gelijk aantal stemmen behaald hebben, wordt de jongste kandidaat tot de herstemming toegelaten.

Bij staking van stemmen heeft de jongste kandidaat de voorkeur.

Art. 36. §1. Een of meer gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst verkozen zijn, vormen een fractie.

§2. In afwijking van paragraaf 1 kunnen de kandidaat-gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst zijn verkozen twee fracties vormen, mits aan volgende voorwaarden is voldaan:
1° de naam van de lijst bestaat uit verschillende woorden of afkortingen die minstens de twee fractienamen omvatten;
2° de kandidaat-gemeenteraadsleden beslissen bij de indiening van de voordrachtsakte of verbeteringsakte dat de op de lijst verkozen gemeenteraadsleden twee fracties vormen of kunnen vormen. In dat laatste geval worden twee fracties gevormd als een meerderheid van de verkozen gemeenteraadsleden die potentieel een afzonderlijke fractie kunnen uitmaken daartoe op de installatievergadering van de gemeenteraad beslist;
3° de beslissing, vermeld in punt 2°, wordt genomen in een afzonderlijke akte inzake fractievorming, ondertekend door alle kandidaat-gemeenteraadsleden op de lijst;
4° de akte inzake fractievorming bevat alle kandidaat-gemeenteraadsleden van de lijst, in dezelfde volgorde als op de voordrachtsakte of de verbeteringsakte die bij de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau wordt ingediend;
5° met behoud van de toepassing van het derde lid vermeldt de akte inzake fractievorming voor alle kandidaat-gemeenteraadsleden tot welke fractie ze zullen behoren in geval van verkiezing;
6° er worden op de akte inzake fractievorming maar twee verschillende fracties vermeld;

7° de akte inzake fractievorming is als bijlage gevoegd bij de voordrachtsakte of de verbeteringsakte die, overeenkomstig artikel 70 en 91 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011, aan de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau wordt bezorgd;
8° aan de algemeen directeur wordt tegen ontvangstbewijs een afschrift van de akte inzake fractievorming bezorgd uiterlijk de eerste werkdag nadat de voordrachtsakte of de verbeteringsakte bij de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau is ingediend.

De indiening van de akte inzake fractievorming en de door de kandidaat-gemeenteraadsleden gemaakte keuze is niet herroepbaar.

Als een kandidaat-gemeenteraadslid zich op de akte inzake fractievorming niet tot een fractie bekent, wordt het betrokken kandidaat-gemeenteraadslid geacht bij verkiezing te opteren voor de grootste fractie. Als beide fracties in de gemeenteraad even groot zijn, wordt hij geacht bij verkiezing te opteren voor de fractie waartoe de aanvoerder van de lijst behoort, behalve als de lijstaanvoerder op de akte van fractievorming zich niet tot een fractie heeft bekend. In dat laatste geval wordt het kandidaat-gemeenteraadslid geacht te opteren voor de fractie waartoe het kandidaat-gemeenteraadslid behoort dat de hoogste plaats op de lijst inneemt en dat zich tot een fractie heeft bekend.

Als de regeling, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, niet is toegepast, kunnen er geen aparte fracties worden gevormd. Als de kandidaat-gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst verkozen zijn, beslissen om twee fracties te vormen overeenkomstig het eerste lid, spreekt de gemeenteraad zich op de installatievergadering bij besluit uit of aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, is voldaan.

De Vlaamse Regering stelt het model van akte inzake fractievorming vast.

§3. Een of meer gemeenteraadsleden die verkozen zijn op lijsten die zich uiterlijk op de installatievergadering onderling hebben verenigd, vormen een fractie. Tot onderlinge vereniging van de lijsten kan alleen beslist worden als de meerderheid van de verkozenen op elk van die lijsten daarmee instemt.

§4. De onderlinge vereniging tot een fractie of de vorming van twee fracties overeenkomstig paragraaf 2, geldt tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad.

§5. Het huishoudelijk reglement legt de nadere regels vast voor de samenstelling en de werking van de fracties, alsook, binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt, voor de financiering ervan.

Art. 37. §1. De gemeenteraad kan commissies oprichten die zijn samengesteld uit gemeenteraadsleden. De commissies hebben als taak de besprekingen in de gemeenteraadszittingen voor te bereiden, advies te verlenen en voorstellen te formuleren over de wijze waarop vorm wordt gegeven aan de inspraak van de bevolking telkens als dat voor de beleidsvoering wenselijk wordt geacht. De commissies kunnen altijd deskundigen en belanghebbenden horen.

§2. Artikel 28 en 34 zijn van overeenkomstige toepassing op de vergaderingen en de stemmingen in de commissies.

§3. De mandaten in iedere commissie worden evenredig verdeeld over de fracties waaruit de gemeenteraad is samengesteld. De gemeenteraad bepaalt per gemeenteraadscommissie het aantal leden, alsook de wijze waarop de evenredigheid wordt berekend. Die berekeningswijze geldt voor alle commissies die de gemeenteraad

opricht. De evenredigheid vereist in ieder geval dat de som van het aantal mandaten dat toekomt aan de fracties waarvan leden deel uitmaken van het college van burgemeester en schepenen, altijd hoger is dan de som van het aantal mandaten dat toekomt aan de andere fracties. Elke fractie wijst de mandaten toe, die haar overeenkomstig de voormelde berekeningswijze toekomen, met een voordracht, gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad. Als de voorzitter van de gemeenteraad voordrachten ontvangt voor meer kandidaten dan er mandaten te begeven zijn voor een fractie, worden de mandaten toegewezen in de volgorde waarin de kandidaten vermeld staan op de akte van voordracht.

Tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad wordt een fractie geacht hetzelfde aantal leden in de commissies te behouden. Als een lid uitdrukkelijk aan de gemeenteraad heeft meegedeeld dat het niet meer wil behoren tot zijn fractie, vermeld in artikel 36, kan dat lid niet meer zetelen, noch als lid van deze fractie, noch als lid van een andere fractie. Niettemin behouden die fracties het oorspronkelijke aantal leden in de commissie.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht voor elk van de kandidaat-commissieleden ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de leden van de fractie waarvan het kandidaat-commissielid deel uitmaakt. Als de fractie van het kandidaat-commissielid maar uit twee verkozenen bestaat, volstaat de handtekening van een van hen. Niemand kan meer dan één akte ondertekenen per beschikbaar mandaat voor de fractie.

Als ten gevolge van de toepassing van de evenredige vertegenwoordiging, vermeld in het eerste lid, een fractie niet vertegenwoordigd is in een commissie, kan de fractie een raadslid aanwijzen dat als lid met raadgevende stem in de commissie zetelt.

§4. De burgemeester of schepenen kunnen geen voorzitter zijn van een gemeenteraadscommissie.

§5. Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels voor de samenstelling en de werkwijze van de commissie, alsook voor de toekenning van presentiegelden, met dien verstande dat de leden met raadgevende stem, vermeld in paragraaf 3, vierde lid, hetzelfde presentiegeld krijgen als de andere leden.

Als een lid met raadgevende stem lid is van verschillende commissies, kan het bedrag van de toegekende presentiegelden jaarlijks nooit hoger zijn dan het hoogste presentiegeld dat jaarlijks theoretisch toegekend kan worden aan een vast lid. Voor de berekening van dat maximumbedrag wordt rekening gehouden met het aantal commissievergaderingen die voor een vast lid recht geven op presentiegeld.

Art. 38. De gemeenteraad stelt bij de aanvang van de zittingsperiode een huishoudelijk reglement vast waarin aanvullende maatregelen worden opgenomen voor de werking van de raad en waarin minstens bepalingen worden opgenomen over:

1° de vergaderingen waarvoor presentiegeld wordt verleend, het bedrag van het presentiegeld en de nadere regels voor de eventuele terugbetaling van specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van gemeenteraadslid of lid van het college van burgemeester en schepenen;

2° de wijze van verzending van de oproeping en de terbeschikkingstelling van het dossier aan de gemeenteraadsleden, alsook de wijze waarop de algemeen directeur of de door hem aangewezen personeelsleden, aan de raadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen verstrekken over die stukken;

3° de wijze waarop de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraad openbaar worden gemaakt;

4° de voorwaarden voor het inzagerecht en het recht van afschrift voor gemeenteraadsleden en de voorwaarden voor het bezoekrecht aan de instellingen en diensten die de gemeente opricht en beheert;
5° de voorwaarden waaronder de gemeenteraadsleden hun recht uitoefenen om aan de burgemeester en aan het college van burgemeester en schepenen mondelinge en schriftelijke vragen te stellen;
6° de wijze van notulering en de wijze waarop de notulen en het zittingsverslag van de vorige vergadering ter beschikking worden gesteld van de gemeenteraadsleden;
7° de nadere regels voor de samenstelling en de werking van de commissies en de fracties;
8° de wijze waarop en de persoon door wie de stukken van de gemeente, vermeld in artikel 279, worden ondertekend;
9° de nadere voorwaarden waaronder het recht om verzoekschriften in te dienen, wordt uitgeoefend, en de wijze waarop de verzoekschriften worden behandeld;
10° de wijze van het ter kennis brengen van de beslissingen, vermeld in artikel 50, vijfde lid.

De gemeenteraad kan het huishoudelijk reglement op elk moment wijzigen.

Art. 39. De gemeenteraad neemt een deontologische code aan.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de gemeenteraad

Art. 40. §1. Onder voorbehoud van andere wettelijke of decretale bepalingen, beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid ten aanzien van de aangelegenheden, vermeld in artikel 2.

§2. De gemeenteraad bepaalt het beleid van de gemeente en kan daarvoor algemene regels vaststellen.

§3. De gemeenteraad stelt de gemeentelijke reglementen vast. Met behoud van de toepassing van de federale wetgeving in verband met de bevoegdheid van de gemeenteraad om politieverordeningen vast te stellen, kunnen de reglementen onder meer betrekking hebben op het gemeentelijk beleid, de gemeentelijke belastingen en retributies, en op het inwendige bestuur van de gemeente.

Een afschrift van elk reglement waarin een strafbepaling of een administratieve sanctie wordt opgenomen, wordt dadelijk verzonden aan de griffie van de rechtbank van eerste aanleg en aan die van de politierechtbank.

Art. 41. Behalve bij de uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid als vermeld in artikel 2, §2, tweede lid, aan de gemeenteraad kan de gemeenteraad bij reglement bepaalde bevoegdheden toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen.

De volgende bevoegdheden kunnen niet aan het college van burgemeester en schepenen worden toevertrouwd:
1° de aan de gemeenteraad toegewezen bevoegdheden, vermeld in afdeling 1 en 2 van dit hoofdstuk;
2° het vaststellen van andere gemeentelijke reglementen dan die over personeelsaangelegenheden, en het bepalen van straffen en administratieve sancties bij de overtreding van die reglementen;
3° het vaststellen van de beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 249;

4° het oprichten van en het toetreden tot rechtspersonen en het beslissen tot oprichting van, deelname aan of vertegenwoordiging in agentschappen, instellingen, verenigingen en ondernemingen;
5° het goedkeuren van beheersovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten als vermeld in artikel 196, 234 en 247;
6° het aanstellen en ontslaan van de algemeen directeur, de adjunct-algemeen-directeur, de financieel directeur en de ombudsman, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van die personeelsleden;
7° het goedkeuren van het algemene kader van het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 219;
8° het vaststellen van wat onder het begrip 'dagelijks bestuur' moet worden verstaan;
9° beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan de gemeenteraad voorbehoudt;
10° het vaststellen van de plaatsingsprocedure en het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, tenzij:
a) de opdracht past binnen het begrip 'dagelijks bestuur', vermeld in punt 8°, waarvoor het college van burgemeester en schepenen bevoegd is;
b) de raad de plaatsingsprocedure en het vaststellen van de voorwaarden voor die overheidsopdracht nominatief aan het college van burgemeester en schepenen heeft toevertrouwd;
11° de daden van beschikking over onroerende goederen, behalve die, vermeld in artikel 56, §3, 8°, b);
12° het definitief aanvaarden van schenkingen en het aanvaarden van legaten;
13° het inrichten van adviesraden en overlegstructuren;
14° het vaststellen van de gemeentebelastingen en het vaststellen van de machtiging tot het heffen van de retributies en de voorwaarden ervan;
15° het vaststellen van een systeem van klachtenbehandeling;
16° het nemen van beslissingen als vermeld in artikel 297 en 298;
17° het aangaan van andere dadingen dan dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben;
18° de bevoegdheden van de gemeenteraad, vermeld in artikel 263, 265, 266, 267, 269 en 304, §6;
19° het vaststellen van de wijze van het ter kennis brengen van de beslissingen, vermeld in artikel 50;
20° het aanstellen en ontslaan van de leden van de raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf, de beslissing tot ontbinding en vereffening van een autonoom gemeentebedrijf, en het aanstellen van de gemeentelijke vertegenwoordigers in de algemene vergadering van een extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
21° het goedkeuren van het meerjarenplan en de aanpassingen ervan van een autonoom gemeentebedrijf;
22° de aan de gemeenteraad toegewezen bevoegdheden, vermeld in deel 3, titel 3;
23° het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies;
24° de bevoegdheden van de gemeenteraad, vermeld in artikel 46.

Hoofdstuk 2. Het college van burgemeester en schepenen

Afdeling 1. De organisatie van het college van burgemeester en schepenen

Art. 42. §1. Het college van burgemeester en schepenen bestaat uit de burgemeester en uit ten hoogste:
1° 2 schepenen in de gemeenten met minder dan 4999 inwoners;
2° 3 schepenen in de gemeenten met 5000 tot 9999 inwoners;
3° 4 schepenen in de gemeenten met 10.000 tot 19.999 inwoners;
4° 5 schepenen in de gemeenten met 20.000 tot 29.999 inwoners;

5° 6 schepenen in de gemeenten met 30.000 tot 49.999 inwoners;
6° 7 schepenen in de gemeenten met 50.000 tot 99.999 inwoners;
7° 8 schepenen in de gemeenten met 100.000 tot 199.999 inwoners;
8° 9 schepenen in de gemeenten met 200.000 of meer inwoners.

Het college van burgemeester en schepenen bevat naast de burgemeester minstens twee schepenen.

Als na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijkt dat hij nog geen lid was van het college van burgemeester en schepenen, wordt hij van rechtswege vanaf zijn eedaflegging, vermeld in artikel 90, §4, als schepen toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen.

§2. Op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten, vermeld in artikel 4, §3, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, en van het maximale aantal te verkiezen schepenen van de nieuwe gemeente in toepassing van artikel 355, §1 en §2, alsook van het aantal per gemeente te verkiezen schepenen in de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en in de gemeente Voeren overeenkomstig artikel 16 van de Nieuwe Gemeentewet.

§3. Het college van burgemeester en schepenen bestaat uit personen van verschillend geslacht.

Als het college van burgemeester en schepenen na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt de laatste overeenkomstig artikel 43 of 49, §1, verkozen schepen in rang, van rechtswege vervangen door het gemeenteraadslid van het andere geslacht dat op dezelfde lijst met de meeste naamstemmen verkozen is. Als verschillende raadsleden van het andere geslacht een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, krijgt het raadslid dat de hoogste plaats op de lijst bekleedt, voorrang onder die raadsleden. Als er geen verkozen gemeenteraadsleden van het andere geslacht op die lijst voorkomen, wordt de schepen van rechtswege vervangen door de eerste opvolger van het andere geslacht op die lijst.

In afwijking van het tweede lid wordt, als het college van burgemeester en schepenen na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, en als de overeenkomstig artikel 43 of 49, §1, laatst verkozen schepen in rang, bij de verkiezing van de gemeenteraadsleden verkozen is op een lijst die maar één kandidaat bevat, de voorlaatste schepen in rang vervangen overeenkomstig het tweede lid. Als ook de voorlaatste schepen in rang verkozen werd op een lijst die maar een kandidaat bevat, wordt de derde laatste schepen in rang of, in voorkomend geval, de eerstvolgende laatste schepen in rang, vervangen overeenkomstig dezelfde bepalingen.

§4. De schepen die overeenkomstig paragraaf 3 buiten de gemeenteraad is benoemd en de schepen, vermeld in paragraaf 1, derde lid, zijn in alle gevallen stemgerechtigd in het college van burgemeester en schepenen.

§5. Iedereen die het mandaat van burgemeester, schepen of voorzitter van de raad uitoefent of waarneemt, moet beschikken over de kennis van de bestuurstaal die vereist is voor de uitoefening van het mandaat.

Door hun verkiezing of benoeming bestaat het vermoeden dat de mandatarissen, vermeld in het eerste lid, de vereiste taalkennis bezitten. Dat vermoeden

kan worden weerlegd op verzoek van een gemeenteraadslid op basis van ernstige aanwijzingen, een bekentenis van de mandataris of de wijze waarop de betrokkene het mandaat uitoefent.

Het verzoek, vermeld in het tweede lid, wordt ingediend bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. Als dat rechtscollege beslist dat het vermoeden van taalkennis is weerlegd, is de verkiezing of de benoeming vernietigd vanaf de dag van de kennisgeving van de beslissing van het rechtscollege, met behoud van de mogelijkheid van beroep bij de Raad van State, vermeld in artikel 147. Dat beroep schort de uitspraak van het rechtscollege niet op. Tot de algehele vernieuwing van de raad kan de betrokkene niet opnieuw benoemd of verkozen worden tot burgemeester, schepen of voorzitter van de raad, noch een dergelijk mandaat waarnemen.

De miskenning van de bepalingen van dit artikel door degene van wie het vermoeden van taalkennis is weerlegd, is een grove nalatigheid als vermeld in artikel 156.

Art. 43. §1. Behalve de schepenen die benoemd zijn overeenkomstig artikel 42, §1, derde lid, en §3, tweede en derde lid, verkiest de gemeenteraad de schepenen onder de gemeenteraadsleden op basis van een gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-schepenen, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn moet die gezamenlijke akte van voordracht voor elk van de kandidaat-schepenen ook ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaten. Als de lijst waarop een kandidaat-schepen voorkomt, maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Niemand kan meer dan één gezamenlijke akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dit verbod wordt gesanctioneerd overeenkomstig artikel 7, §2.

De gezamenlijke akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van een kandidaat-schepen vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de schepen bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als de persoon die de schepen zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 49.

Die akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de algemeen directeur bezorgd. De algemeen directeur bezorgt een afschrift van de akte aan de burgemeester.

§2. Nadat de gemeenteraadsleden de eed hebben afgelegd, bezorgt de algemeen directeur de gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-schepenen aan de voorzitter van de gemeenteraad.

De voorzitter van de gemeenteraad gaat na of de gezamenlijke akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1. Alleen de handtekeningen van de gemeenteraadsleden die de eed hebben afgelegd, worden daarvoor in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die nadien als gemeenteraadslid de eed hebben afgelegd. Als de voordracht ontvankelijk is, worden de voorgedragen kandidaat-schepenen verkozen verklaard en is

het aantal schepenen vastgelegd tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad.

§3. Als er geen ontvankelijke gezamenlijke akte van voordracht van kandidaat-schepenen aan de voorzitter van de installatievergadering wordt bezorgd, beslist de gemeenteraad op de installatievergadering over het aantal te verkiezen schepenen en wordt binnen veertien dagen overgegaan tot afzonderlijke verkiezing van de schepenen onder de gemeenteraadsleden. De gemeenteraadsleden kunnen daarvoor kandidaat-schepenen voordragen.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-schepen vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de schepen bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is vermeld als de persoon die de schepen zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 49.

Per schepenmandaat wordt uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad een gedagtekende akte van voordracht aan de algemeen directeur bezorgd.

Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-schepen voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 kan elk gemeenteraadslid maar één akte van voordracht ondertekenen per schepenmandaat. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2. Als de schriftelijk voorgedragen kandidaturen niet volstaan om het college volledig samen te stellen, kunnen kandidaten mondeling op de zitting worden voorgedragen. Voor een kandidaat die op de zitting wordt voorgedragen, moet tijdens de zitting en vóór de stemming blijken dat een meerderheid van de gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat, de voordracht van deze kandidaat steunt. Zo niet wordt de voordracht van deze kandidaat niet in aanmerking genomen.

De verkiezing gebeurt bij geheime stemming, door evenveel afzonderlijke stemmingen als er schepenen te kiezen zijn.

De kandidaat die de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot schepen. Als geen enkele kandidaat de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als verschillende kandidaten zijn voorgedragen voor het vacante schepenmandaat, vindt een tweede stemronde plaats. Daarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen hebben behaald. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot schepen. Bij staking van stemmen in de tweede stemronde is de kandidaat die bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, verkozen tot schepen.

Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat van wie de lijst bij de gemeenteraadsverkiezingen de meeste stemmen heeft behaald verkozen.

§4. De rang van de schepenen wordt bepaald door de rangorde op de gezamenlijke akte van voordracht. In geval van afzonderlijke verkiezing van de schepenen wordt de rang van de schepenen bepaald door de volgorde van de stemmingen. De schepenen die op grond van paragraaf 1, tweede lid, paragraaf 3, tweede lid, of op grond van artikel 42, §3, tweede en derde lid, een schepen opvolgen, nemen de rang in de volgorde van hun verkiezing of benoeming in. De schepen, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, is altijd de laatste schepen in rang. De burgemeester wordt geacht een hogere rang in te nemen dan de schepenen.

Art. 44. Voor ze hun mandaat aanvaarden, leggen de schepenen in openbare vergadering van de gemeenteraad de volgende eed af in handen van de burgemeester: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

De schepen die de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt geacht zijn schepenmandaat niet te aanvaarden.

Art. 45. De schepenen worden, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 43, §1, tweede lid, en §3, tweede lid, artikel 46, 48 en 49, verkozen voor een periode van zes jaar. De uittredende schepenen blijven na een volledige vernieuwing van de gemeenteraad in functie tot het nieuwe college van burgemeester en schepenen geïnstalleerd is.

Artikel 9, 10, 11, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van het college van burgemeester en schepenen, met uitzondering van artikel 10, tweede en derde lid.

Art. 46. De gemeenteraad kan, bij volstrekte meerderheid van stemmen de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente vaststellen en brengt de Vlaamse Regering daarvan op de hoogte.

Op grond van die kennisgeving geeft de Vlaamse Regering aan de provinciegouverneur een bemiddelingsopdracht. De provinciegouverneur brengt de Vlaamse Regering op de hoogte van het resultaat van de bemiddeling.

Als de Vlaamse Regering vaststelt dat de bemiddeling van de gouverneur mislukt is en er zich geen oplossing aandient, brengt ze de gemeenteraad daarvan op de hoogte.

In dat geval kan de gemeenteraad vervolgens de procedure starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen. De gemeenteraad brengt de Vlaamse Regering daarvan onmiddellijk op de hoogte, waarna de Vlaamse Regering de burgemeester ontslaat. De Vlaamse Regering stelt de gemeenteraad hiervan in kennis. De nieuwe burgemeester wordt benoemd overeenkomstig artikel 58 en 59. De aftredende burgemeester blijft in functie tot de installatie van de nieuwe burgemeester heeft plaatsgevonden. De verkiezing en installatie van de nieuwe schepenen, met uitzondering van de schepen, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, gebeurt op basis van een gezamenlijke akte van voordracht, met toepassing van artikel 42 tot en met 44. De uittredende schepenen blijven in functie tot de installatie van de nieuwe schepenen heeft plaatsgevonden. In het geval er geen gezamenlijke akte van voordracht wordt ingediend, overeenkomstig artikel 43, §1 en §2, blijven de uittredende schepenen in functie. Het aantal schepenen, zoals bepaald bij de volledige vernieuwing van de gemeenteraad, blijft evenwel behouden.

De gemeenteraad stelt de raad voor maatschappelijk welzijn in kennis van het feit dat overgegaan wordt tot de installatie van de nieuwe schepenen en de benoeming van de nieuwe burgemeester.

De vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid en de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen in toepassing daarvan, kan niet gebeuren in spoedeisende gevallen zoals vermeld in artikel 23 en evenmin in de periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de volledige vernieuwing van de gemeenteraden.

De aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen na vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid kan slechts eenmaal per bestuursperiode gebeuren.

Art. 47. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering van de volgende personen:

1° de schepen die lid is van de federale of Vlaamse Regering of van de Europese Commissie;

2° de schepen die lid is van de deputatie van de provincieraad of van het college, vermeld in artikel 83quinquies, §2, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen;

3° de schepen die het mandaat uitoefent van federaal, Vlaams of Europees parlementslid, als de schepen daar schriftelijk om verzoekt. In voorkomend geval geldt de verhindering zolang de schepen het mandaat van federaal, Vlaams of Europees parlementslid uitoefent;

4° de schepen die om medische redenen, om studieredenen of wegens verblijf in het buitenland vervangen wil worden gedurende een minimale termijn van twaalf weken. Hij richt daarvoor een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de gemeenteraad. Bij het verzoek wordt een geneeskundig getuigschrift van maximaal vijftien dagen oud gevoegd, dat ook de minimale termijn van afwezigheid om medische redenen aangeeft. Als de schepen die om medische redenen afwezig blijft, niet in staat is om dat verzoek tot de voorzitter te richten, wordt hij van rechtswege als verhinderd beschouwd vanaf de derde opeenvolgende vergadering waarop hij afwezig is en zolang hij afwezig blijft. Bij het verzoek tot vervanging van verhindering om studieredenen of verblijf in het buitenland wordt een attest van de onderwijsinstelling of opdrachtgever gevoegd;

5° de schepen die ouderschapsverlof wil nemen voor de geboorte of adoptie van een kind. Die schepen wordt op zijn schriftelijke verzoek, gericht aan de voorzitter van de gemeenteraad, vervangen, op zijn vroegst vanaf de zesde week voor de vermoedelijke datum van de geboorte of van de adoptie tot het einde van de negende week na de adoptie of geboorte. Op schriftelijk verzoek wordt de onderbreking van de uitoefening van het mandaat na de negende week verlengd met een duur die gelijk is aan de termijn waarin de schepen zijn mandaat heeft uitgeoefend tijdens de periode van zes weken die aan de dag van de geboorte of de adoptie voorafgaat. Bij de geboorte of de adoptie van een meerling kan op verzoek van de schepen het verlof verlengd worden met een periode van maximaal twee weken;

6° de schepen die tot nieuwe burgemeester wordt benoemd in geval van verhindering of schorsing van de burgemeester als vermeld in artikel 62 van dit decreet;

7° de schepen die wegens palliatief verlof of verlof voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek familielid tot en met de tweede graad of van een zwaar ziek gezinslid vervangen wil worden gedurende minimaal twaalf weken. Hij stuurt een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de gemeenteraad, waarbij een verklaring op erewoord gevoegd is waarin de schepen zich bereid verklaart om bijstand of verzorging te verlenen. De naam van de patiënt hoeft niet te worden vermeld.

Art. 48. De schepen die ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de gemeenteraad. Het ontslag is definitief zodra de voorzitter van de gemeenteraad de kennisgeving ontvangt.

De schepen blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid, of tot de gemeenteraad, met toepassing van artikel 49, §1, eerste lid, heeft beslist om het opengevallen schepenmandaat niet in te vullen.

Art. 49. §1. Als een schepen zijn schepenmandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst is, ontslag heeft genomen of overleden is, beslist de gemeenteraad met behoud van de toepassing van artikel 42, §3, eerste lid, of het opengevallen schepenmandaat wordt ingevuld. Als de gemeenteraad beslist heeft om het mandaat niet in te vullen, kan het mandaat voor de rest van de zittingsperiode niet meer ingevuld worden. Als de gemeenteraad beslist heeft om het mandaat in te vullen, wordt tot een nieuwe verkiezing van een schepen overgegaan binnen twee maanden na het openvallen van het schepenmandaat. De schepen wordt verkozen op basis van een akte van voordracht van de kandidaat-schepen, ondertekend door meer dan de helft van de verkozen gemeenteraadsleden. Om ontvankelijk te zijn moet die akte van voordracht voor de kandidaat-schepenen ook ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat zijn verkozen. Als de lijst waarop een kandidaat-schepen voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Met behoud van de toepassing van artikel 43 kan elk gemeenteraadslid maar één akte van voordracht ondertekenen per schepenmandaat. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-schepen vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam van een of meer personen vermeld worden die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de schepen bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Indien het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of indien de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als de persoon die de schepen zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig dit artikel. De voorzitter van de gemeenteraad gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-schepen verkozen verklaard op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad.

Als binnen twee maanden na het openvallen van een schepenmandaat en voor de bezorging van de akte van voordracht, genomen met toepassing van het eerste lid, een bijkomend schepenmandaat openvalt, waarvan de gemeenteraad beslist heeft het ook in te vullen, kan voor de vervanging van al die mandaten overgegaan worden tot een verkiezing overeenkomstig artikel 43, §1 en §2. De oorspronkelijke termijn van twee maanden voor het mandaat dat het eerst opengevallen is, blijft in dat geval van toepassing. Als evenwel toepassing wordt gemaakt van het eerste lid, blijft voor het tweede opengevallen mandaat de termijn, vermeld in het eerste lid, van toepassing.

In de gevallen, vermeld in het eerste en het derde lid, kan op de akte van voordracht worden bepaald, in afwijking van artikel 43, §4, dat een of meer nieuw verkozen schepenen de rang innemen van degenen die ze vervangen.

Als twee maanden na het openvallen van het schepenmandaat nog geen nieuwe schepen is benoemd overeenkomstig het eerste en het derde lid, kan de schepen op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad verkozen worden overeenkomstig artikel 43, §3.

Tot aan de nieuwe verkiezing kan het mandaat worden waargenomen overeenkomstig paragraaf 2.

§2. Als de schepen om een andere reden dan de redenen, vermeld in paragraaf 1, afwezig is, kan hij worden vervangen door het op dezelfde lijst verkozen gemeenteraadslid met de hoogste rang. Als er geen gemeenteraadslid is dat op dezelfde lijst verkozen is, kan de schepen vervangen worden door het gemeenteraadslid van een andere lijst met de hoogste rang. Als dat raadslid de schepen niet kan vervangen, kan het schepenmandaat waargenomen worden door een van de andere gemeenteraadsleden in volgorde van hun rang.

Het gemeenteraadslid dat overeenkomstig het eerste lid de schepen vervangt, vervangt die schepen van rechtswege ook in zijn mandaat van lid van het vast bureau.

§3. De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als lid van het vast bureau houden van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing van de schepen in.

§4. De schepen die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van de verhindering of schorsing.

Afdeling 2. De werking van het college van burgemeester en schepenen

Art. 50. Het college van burgemeester en schepenen vergadert zo dikwijls als de zaken die tot zijn bevoegdheid behoren, het vereisen. De burgemeester kan in spoedeisende gevallen buitengewone vergaderingen bijeenroepen, op de dag en het uur die hij bepaalt.

Het college van burgemeester en schepenen kan alleen beraadslagen of beslissen als de meerderheid van de leden aanwezig is.

Artikel 27 en 29 zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van het college van burgemeester en schepenen.

Overeenkomstig artikel 104 van de Nieuwe Gemeentewet zijn de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen niet openbaar.

Overeenkomstig artikel 104 van de Nieuwe Gemeentewet worden alleen de beslissingen opgenomen in de notulen en in het register van de beraadslagingen, en kunnen alleen die beslissingen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van het college van burgemeester en schepenen. De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het college van burgemeester en schepenen die volgt op de vergadering van het college van burgemeester en schepenen waarop de notulen zijn goedgekeurd verstuurd naar of ter beschikking gesteld van de gemeenteraadsleden op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement. Als een gemeenteraadslid daarom verzoekt, worden de notulen elektronisch verstuurd of ter beschikking gesteld.

Art. 51. De burgemeester zit het college van burgemeester en schepenen voor, en opent en sluit de vergaderingen.

Art. 52. Het college van burgemeester en schepenen beslist collegiaal.

Art. 53. §1. De besluiten worden genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen.

In het eerste lid wordt verstaan onder volstrekte meerderheid van de stemmen: meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet meegerekend.

§2. Bij staking van stemmen verdaagt het college van burgemeester en schepenen de zaak tot een volgende vergadering. Als de meerderheid van het college van burgemeester en schepenen de zaak vóór de behandeling ervan echter spoedeisend heeft verklaard, is de stem van de voorzitter van het college van burgemeester en schepenen beslissend. Hetzelfde geldt als er op twee achtereenvolgende vergaderingen over dezelfde zaak een staking van stemmen is.

In afwijking van het eerste lid is het voorstel, in geval van staking van stemmen, verworpen, als het college van burgemeester en schepenen optreedt als tuchtoverheid als vermeld in artikel 201, eerste lid.

§3. Artikel 34 en 35 zijn van overeenkomstige toepassing op de stemmingen in het college van burgemeester en schepenen.

Art. 54. Het college van burgemeester en schepenen neemt bij de aanvang van de zittingsperiode een huishoudelijk reglement aan waarin het nadere regels vaststelt over zijn werking.

Art. 55. Het college van burgemeester en schepenen heeft dezelfde deontologische code als die welke is aangenomen voor de gemeenteraad met toepassing van artikel 39. Het college van burgemeester en schepenen kan echter zelf een deontologische code aannemen die minstens de deontologische code zoals aangenomen door de gemeenteraad omvat.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen

Art. 56. §1. Het college van burgemeester en schepenen bereidt de beraadslagingen en de besluiten van de gemeenteraad voor.

Het college van burgemeester en schepenen voert de besluiten van de gemeenteraad uit.

§2. Het college oefent de bevoegdheden uit die eraan zijn toevertrouwd overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van dit decreet, of overeenkomstig andere wettelijke en decretale bepalingen.

§3. Het college van burgemeester en schepenen is bevoegd voor:
1° de daden van beheer over de gemeentelijke inrichtingen en eigendommen, in voorkomend geval binnen de door de gemeenteraad vastgestelde algemene regels;
2° het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel, met behoud van de toepassing van de bevoegdheid van de gemeenteraad, vermeld in artikel 41, tweede lid, 6°, van dit decreet en de gevallen waarin die bevoegdheid door of krachtens de wet of het decreet aan de gemeenteraad is opgedragen;
3° het financiële beheer, met behoud van de toepassing van de bevoegdheden van de gemeenteraad;

4° het voeren van de plaatsingsprocedure, de gunning en de uitvoering van overheidsopdrachten;
5° de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten als het gaat om een opdracht die past binnen het begrip 'dagelijks bestuur', vermeld in artikel 41, tweede lid, 8°;
6° de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten voor de opdrachten waarvoor de gemeenteraad dat nominatief aan het college van burgemeester en schepenen heeft toevertrouwd;
7° de beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan het college van burgemeester en schepenen voorbehoudt;
8° de daden van beschikking:
a) over roerende goederen, met uitzondering van het aangaan van de dadingen;
b) over verhuring, concessie, pacht, jacht- en visrechten van meer dan negen jaar, behalve het vaststellen van de contractvoorwaarden waarvoor de gemeenteraad bevoegd blijft;
9° het vertegenwoordigen van de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslissingen over het in rechte optreden namens de gemeente, behalve in geval van toepassing van artikel 297, §1, tweede lid;
10° de burgerlijke stand en de politie over de vertoningen overeenkomstig artikel 125, 126, 127, 130 en 132 van de Nieuwe Gemeentewet;
11° het opleggen van administratieve sancties overeenkomstig artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet;
12° de vaststelling van de rooilijnen van de wegen, met inachtneming van de algemene plannen als dergelijke plannen bestaan;
13° het afsluiten van een afsprakennota als vermeld in artikel 171, §2.

§4. Als de gemeenteraad geen delegatie gegeven heeft voor de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten, met toepassing van artikel 41, §1, kan het college van burgemeester en schepenen in gevallen van dwingende en onvoorziene omstandigheden op eigen initiatief die bevoegdheden uitoefenen.

§5. Het college van burgemeester en schepenen is verantwoordelijk voor de zorg voor het gemeentearchief waaronder de titels.

§6. Het college van burgemeester en schepenen houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van:
1° alle extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente, hun statuten en de overeenkomsten die ze hebben gesloten met de gemeente;
2° alle verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin de gemeente deelneemt;
3° alle intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waarvan de gemeente deel uitmaakt, hun statuten en de overeenkomsten die ze hebben gesloten met de gemeente.

Minstens eenmaal per jaar wordt de gemeenteraad op de hoogte gebracht van het geactualiseerde overzicht met een toelichting van alle wijzigingen die zich sinds de vorige toelichting hebben voorgedaan.

§7. Dit artikel doet geen afbreuk aan de bevoegdheden van de burgemeester, vermeld in hoofdstuk 3, afdeling 2.

Art. 57. Met behoud van de toepassing van deel 2, titel 3, en behalve in geval van uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid als vermeld in artikel 2, §2, tweede lid, aan het college van burgemeester en schepenen, kan het college van burgemeester en schepenen bij reglement de uitoefening van bepaalde bevoegdheden aan de algemeen directeur toevertrouwen.

De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen, vermeld in artikel 56, §1, eerste lid, en §4, en de op basis van artikel 56, §2, gedelegeerde bevoegdheden van de gemeenteraad voor het vaststellen van de rechtspositieregeling, het vaststellen van wat onder het begrip 'dagelijks personeelsbeheer' moet worden verstaan, het aangaan van dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben, en de bevoegdheden, vermeld in artikel 56, §3, 7°, 8°, b), 9°, 10°, 11° en 13°, kunnen evenwel niet aan de algemeen directeur worden toevertrouwd. Hetzelfde geldt voor de bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen in het kader van het financiële beheer, vermeld in artikel 258, 267, 269, 271 en 272, §2.

De algemeen directeur oefent de bevoegdheden die hem met toepassing van het eerste lid zijn toevertrouwd persoonlijk uit. Met uitzondering van de bevoegdheid tot het vaststellen van het organogram en de bevoegdheid tot het aanstellen van een waarnemend algemeen directeur bij toepassing van artikel 166, vierde lid, kan de algemeen directeur die bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente.

Hoofdstuk 3. De burgemeester

Afdeling 1. De benoeming van de burgemeester

Art. 58. §1. Met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in artikel 13 van de Nieuwe Gemeentewet, wordt de burgemeester door de Vlaamse Regering benoemd uit de verkozenen voor de gemeenteraad. Die verkozenen kunnen daarvoor kandidaten voordragen waarvoor een gedagtekende akte van voordracht wordt voorgelegd aan de provinciegouverneur. Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ondertekend zijn door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen hebben deelgenomen, alsook door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-burgemeester zijn verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-burgemeester voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Een akte van voordracht die wordt voorgelegd na de installatievergadering van de gemeenteraad is alleen ontvankelijk als ze ondertekend is door meer dan de helft van de gemeenteraadsleden, alsook door een meerderheid van de gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-burgemeester verkozen zijn.

Niemand kan meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-burgemeester vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die worden voorgedragen om hem op te volgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de burgemeester bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of, als de persoon die in de akte van voordracht is vermeld als de persoon die de burgemeester zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, wordt de voordracht van de eerstvolgende opvolger, vermeld in de akte, vervroegd. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 62.

De Vlaamse Regering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in het eerste lid. De Vlaamse Regering kan evenwel altijd om een nieuwe voordracht verzoeken.

§2. Een voorgedragen kandidaat-burgemeester die niet is benoemd, kan tijdens dezelfde bestuursperiode niet meer opnieuw worden voorgedragen, tenzij op basis van nieuwe feiten of nieuwe gegevens.

§3. Met behoud van de toepassing van artikel 13, derde lid, van de Nieuwe Gemeentewet kan de burgemeester buiten de verkozenen voor de gemeenteraad worden benoemd uit de gemeenteraadskiezers die minstens vijfentwintig jaar oud zijn.

De burgemeester die buiten de raad is benoemd, is in alle gevallen stemgerechtigd in het college van burgemeester en schepenen en beschikt over een raadgevende stem in de gemeenteraad.

Art. 59. De burgemeester wordt, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 46, 58, §1, derde lid, artikel 61 en 62, benoemd voor een periode van zes jaar.

Voor hij zijn mandaat aanvaardt, legt de burgemeester de volgende eed af in handen van de provinciegouverneur: ”Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.”. Behalve in geval van benoeming van de burgemeester buiten de raad, geldt die eedaflegging ook als eedaflegging als gemeenteraadslid als vermeld in artikel 6. De burgemeester die de eed na twee oproepingen niet aflegt, wordt geacht het burgemeestersmandaat niet te aanvaarden. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen doet uitspraak over de geschillen die hierover rijzen.

Na de gemeenteraadsverkiezingen blijft de aftredende burgemeester in functie tot de nieuwe burgemeester is geïnstalleerd.

Art. 60. Artikel 47, met uitzondering van punt 6°, is van overeenkomstige toepassing op de burgemeester.

Art. 61. De burgemeester die ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de Vlaamse Regering. De aanvraag van het ontslag is definitief na de kennisname van dat ontslag door de Vlaamse Regering. De burgemeester blijft zijn mandaat uitoefenen tot hij als burgemeester vervangen is, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Art. 62. In de volgende gevallen wordt een nieuwe burgemeester benoemd overeenkomstig artikel 58 en 59:
1° als de kandidaat-burgemeester het burgemeestersmandaat niet aanvaardt;
2° als de burgemeester:
a) van zijn mandaat vervallen wordt verklaard;
b) als verhinderd wordt beschouwd;
c) afgezet of geschorst wordt;
d) ontslag genomen heeft of overleden is.

In de gevallen waarin de burgemeester van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, ontslagen is als gevolg van een onverenigbaarheid of overleden is, wordt tot aan de nieuwe benoeming het burgemeesterschap waargenomen overeenkomstig het derde en vierde lid.

Met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in artikel 14 van de Nieuwe Gemeentewet, wordt de burgemeester die om andere redenen dan de redenen, vermeld in het tweede lid, tijdelijk afwezig is, vervangen door een van de schepenen in volgorde van hun rang, tenzij de burgemeester zijn bevoegdheid aan een andere schepen heeft opgedragen.

Een voorgedragen kandidaat-burgemeester die niet is benoemd kan in dezelfde bestuursperiode het ambt van burgemeester niet waarnemen. Hij kan noch door de gemeenteraad, overeenkomstig artikel 14, tweede lid, van de Nieuwe Gemeentewet, noch door de burgemeester, overeenkomstig het derde lid, worden aangewezen om het ambt van burgemeester waar te nemen.

De burgemeester die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De gemeenteraad neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing.

De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als burgemeester houdt van rechtswege de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing in als voorzitter van het vast bureau.

De schepen die overeenkomstig het derde en vierde lid het burgemeestersambt waarneemt, neemt van rechtswege ook het mandaat waar van voorzitter van het vast bureau.

Afdeling 2. De bevoegdheden van de burgemeester

Art. 63. Naast zijn bevoegdheden voor de uitvoering van de politiewetten, politiedecreten, politieverordeningen, politiereglementen en politiebesluiten, voor de bestuurlijke politie op het grondgebied van de gemeente en voor dringende politieverordeningen is de burgemeester bevoegd voor de uitvoering van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbesluiten van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de gemeente is opgedragen.

De burgemeester informeert de gemeenteraad over de wijze waarop hij die bevoegdheid uitoefent als die daarom verzoekt.

Art. 64. Overeenkomstig artikel 134bis van de Nieuwe Gemeentewet kan de burgemeester vanaf de aanmaning van de eigenaar elk gebouw, dat sedert meer dan zes maanden verlaten is, opeisen om het ter beschikking te stellen van dakloze personen. Het opeisingsrecht kan alleen uitgeoefend worden binnen zes maanden vanaf de dag waarop de burgemeester de eigenaar op de hoogte heeft gebracht en op voorwaarde dat de eigenaar een billijke vergoeding krijgt.

Art. 65. §1. Als de voorwaarden van de uitbating van de instelling of van de vergunning niet worden nageleefd en nadat aan de overtreder de mogelijkheid is geboden zijn verweermiddelen naar voren te brengen, kan de burgemeester maatregelen nemen als vermeld in artikel 134ter van de Nieuwe Gemeentewet, als verdere vertraging een ernstig nadeel zou kunnen berokkenen. De burgemeester kan in dit geval echter geen maatregelen nemen als de bevoegdheid om in geval van hoogdringendheid een voorlopige sluiting van een instelling of de tijdelijke schorsing van een vergunning uit te spreken door een bijzondere regelgeving is toevertrouwd aan een andere overheid.

§2. De maatregelen, vermeld in paragraaf 1, vervallen dadelijk als ze door het college van burgemeester en schepenen in de eerstvolgende vergadering niet worden bekrachtigd.

Zowel de sluiting als de schorsing kunnen een termijn van drie maanden niet overschrijden. Bij het verstrijken van de termijn wordt de beslissing van de burgemeester van rechtswege opgeheven.

Art. 66. Overeenkomstig artikel 134quater van de Nieuwe Gemeentewet kan de burgemeester beslissen een voor het publiek toegankelijke inrichting te sluiten voor de duur die hij bepaalt, als de openbare orde in de buurt ervan wordt verstoord naar aanleiding van gedragingen in die inrichting.

Die maatregelen zullen onmiddellijk ophouden uitwerking te hebben als ze niet tijdens de eerstvolgende vergadering van het college van burgemeester en schepenen worden bevestigd.

De sluiting mag een termijn van drie maanden niet overschrijden. De beslissing van de burgemeester wordt van rechtswege opgeheven bij het verstrijken van die termijn.

Art. 67. Op verzoek van de burgemeester roept de voorzitter van de gemeenteraad de gemeenteraad bijeen overeenkomstig artikel 20, met de door de burgemeester voorgestelde agenda, als de door de burgemeester voorgestelde agenda uitsluitend betrekking heeft op de bevoegdheden van de burgemeester.

Hoofdstuk 4. De raad voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De organisatie van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 68. §1. Behalve in geval van toepassing van paragraaf 2, tweede lid, bestaat de raad voor maatschappelijk welzijn uit dezelfde leden als de gemeenteraad.

Door het onderzoek van de geloofsbrieven en de erop volgende eedaflegging van de gemeenteraadsleden, vermeld in artikel 6, §3, en artikel 14, worden de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van rechtswege als geïnstalleerd beschouwd.

De rang die de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn innemen is dezelfde als de rang die ze als gemeenteraadslid innemen overeenkomstig artikel 6, §7.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn bestaat uit personen van verschillend geslacht.

Als de raad voor maatschappelijk welzijn niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt het laatste gemeenteraadslid in rang van rechtswege vervangen in de raad voor maatschappelijk welzijn door de eerste opvolger van het andere geslacht op dezelfde lijst als die waarop hij als gemeenteraadslid is verkozen. Als op die lijst geen opvolger van het andere geslacht is verkozen, wordt hij van rechtswege vervangen door de eerste opvolger van het andere geslacht die is verkozen op de lijst met het hoogste stemcijfer.

§3. De raad voor maatschappelijk welzijn onderzoekt de geloofsbrieven van het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, aangewezen overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid. Dit raadslid legt, voor hij zijn mandaat aanvaardt, in openbare vergadering de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.". Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, aangeduid overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid, dat de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt geacht zijn mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn niet te aanvaarden.

§4. De burgemeester die buiten de raad is benoemd, beschikt over een raadgevende stem in de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 69. De voorzitter van de gemeenteraad is van rechtswege de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Het verval van het mandaat van raadslid, de verhindering in en het ontslag uit het mandaat als voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn houden van rechtswege het verval van het mandaat van raadslid, de verhindering in en het ontslag uit het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad in en leiden tot een vervanging van het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad overeenkomstig artikel 7, §5.

Art. 70. De verhindering, het ontslag en het verval van het mandaat van gemeenteraadslid houden van rechtswege de verhindering, het ontslag en het verval van het mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn in.

Art. 71. Artikel 5, §1, eerste en derde lid, en §2, artikel 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, eerste en derde lid, en artikel 16 zijn van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn en zijn leden.

Art. 72. In afwijking van artikel 71 wordt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen overeenkomstig artikel 68, §2, tweede lid, dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft of dat overleden is, als volgt opgevolgd:

1° als de raad zonder de vervanging al rechtsgeldig is samengesteld overeenkomstig artikel 68, §2, eerste lid, wordt het lid vervangen door het gemeenteraadslid dat overeenkomstig artikel 68, §2, tweede lid, vervangen is;

2° als de raad zonder de vervanging niet rechtsgeldig is samengesteld overeenkomstig artikel 68, §2, eerste lid, wordt het lid vervangen door de eerstvolgende opvolger van hetzelfde geslacht op dezelfde lijst als die waarop hij als gemeenteraadslid is verkozen.

Art. 73. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn ontvangen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn alleen presentiegeld voor hun aanwezigheid op de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn als die vergadering niet aansluit op de vergadering van de gemeenteraad. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatsverplichtingen van de leden voor wie de raad voor maatschappelijk welzijn bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

In afwijking van het eerste lid ontvangen de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die geen lid van de gemeenteraad zijn, presentiegeld voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 17, §1, tweede tot en met het vierde lid, en §2 tot en met §6 zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Afdeling 2. De werking van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 74. Artikel 18 tot en met 39, met uitzondering van artikel 29, §1 en §5, artikel 36, 37 en 38, eerste lid, 7°, zijn van toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat in die bepalingen de volgende woorden worden gelezen als volgt:

1° "de gemeente" als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
2° "gemeenteraad" als "raad voor maatschappelijk welzijn";
3° "gemeenteraadslid" als "lid van de raad voor maatschappelijk welzijn";
4° "gemeenteraadsleden" als "leden van de raad voor maatschappelijk welzijn";
5° "college van burgemeester en schepenen" als "vast bureau";
6° "burgemeester" als "voorzitter van het vast bureau";

7° "schepen" als "lid van het vast bureau";
8° "gemeentelijke bestuursorganen" als "bestuursorganen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
9° "een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap" als "de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4";
10° "artikel 16" als "artikel 71 juncto artikel 16";
11° "artikel 50, vijfde lid" als "artikel 83, vijfde lid".

Art. 75. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn hebben het recht van inzage in dossiers, stukken en akten, ongeacht de drager die het bestuur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn betreffen. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen, behalve voor de dossiers die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen, een afschrift verkrijgen van die dossiers, stukken en akten. De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

Art. 76. Met behoud van de toepassing van artikel 74 juncto artikel 38 worden in het huishoudelijk reglement van de raad voor maatschappelijk welzijn bepalingen opgenomen over de aangelegenheden, vermeld in deel 3, titel 4.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 77. De raad voor maatschappelijk welzijn beschikt over de volheid van bevoegdheid voor de aangelegenheden die aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd.

De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt het beleid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en kan daarvoor algemene regels vaststellen.

De raad voor maatschappelijk welzijn stelt de reglementen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vast. Die kunnen betrekking hebben op het beleid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en op het inwendige bestuur ervan.

Art. 78. De raad voor maatschappelijk welzijn kan bij reglement zijn bevoegdheden overdragen aan het vast bureau.

De volgende bevoegdheden kunnen niet aan het vast bureau worden toevertrouwd:
1° de bevoegdheden die aan de raad voor maatschappelijk welzijn zijn toegewezen, vermeld in afdeling 1 en 2 van dit hoofdstuk, en de bevoegdheid tot overdracht, vermeld in het eerste lid;
2° de beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan de raad voor maatschappelijk welzijn voorbehoudt;
3° het vaststellen van andere reglementen dan die over personeelsaangelegenheden;
4° het vaststellen van de beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 249;
5° het oprichten van en het toetreden tot rechtspersonen, of het aanwijzen van leden van de rechtspersonen, vermeld in deel 3, titel 4, en de besluiten om deel te nemen in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
6° het goedkeuren van beheersovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten als vermeld in artikel 196;
7° het aanstellen en ontslaan van de ombudsman, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van dat personeelslid;

8° het goedkeuren van het algemene kader van het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 219;
9° het vaststellen van wat onder het begrip 'dagelijks bestuur' moet worden verstaan;
10° het vaststellen van de plaatsingsprocedure en het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, tenzij:
a) de opdracht past binnen het begrip 'dagelijks bestuur', vermeld in punt 9°, waarvoor het vast bureau bevoegd is;
b) de raad de plaatsingsprocedure en het vaststellen van de voorwaarden voor die overheidsopdracht nominatief aan het vast bureau heeft toevertrouwd;
11° de daden van beschikking over onroerende goederen, behalve die vermeld in artikel 84, §3, 8°, b);
12° het definitief aanvaarden van schenkingen en het aanvaarden van legaten;
13° het vaststellen van een systeem van klachtenbehandeling;
14° de beslissingen als vermeld in artikel 297 en 298;
15° het aangaan van andere dadingen dan dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben;
16° de bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 263 en artikel 273 juncto artikel 265, 266, 267 en 269;
17° het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies.

Hoofdstuk 5. Het vast bureau

Afdeling 1. De organisatie van het vast bureau

Art. 79. Met behoud van de toepassing van artikel 27bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is de burgemeester van rechtswege de voorzitter van het vast bureau en zijn de schepenen van rechtswege de leden van het vast bureau.

De eedaflegging, vermeld in artikel 59, tweede lid, en artikel 44, geldt ook als de eedaflegging als voorzitter en als lid van het vast bureau.

De rang die de schepenen innemen overeenkomstig artikel 43, §4, is van rechtswege de rang die ze innemen als lid van het vast bureau, waarbij de voorzitter van het vast bureau wordt geacht een hogere rang in te nemen dan een lid van het vast bureau.

De burgemeester die buiten de raad is benoemd, is in alle gevallen stemgerechtigd in het vast bureau.

Art. 80. Artikel 59, eerste en derde lid, en artikel 60 zijn van toepassing op de voorzitter van het vast bureau met dien verstande dat "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau".

Artikel 45, 47 en 48 zijn van toepassing op de leden van het vast bureau, met dien verstande dat "schepen" wordt gelezen als "lid van het vast bureau", "schepenen" wordt gelezen als "leden van het vast bureau", "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "voorzitter en leden van het vast bureau" en "voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Art. 81. De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als voorzitter van het vast bureau houden ook de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van man-

daat, de afzetting en de schorsing als burgemeester in, waarna wordt overgegaan tot de vervanging, vermeld in artikel 62.

De verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als lid van het vast bureau houden ook de verhindering, het ontslag, het verval van mandaat, de afstand van mandaat, de afzetting en de schorsing als schepen in, waarna wordt overgegaan tot de vervanging, vermeld in artikel 49.

Art. 82. De voorzitter van het vast bureau die ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Hij deelt dan tegelijkertijd zijn ontslag als burgemeester mee aan de Vlaamse Regering, met toepassing van artikel 61.

De voorzitter van het vast bureau blijft zijn mandaat uitoefenen tot een nieuwe burgemeester is benoemd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Afdeling 2. De werking van het vast bureau

Art. 83. Artikel 50 tot en met 55, met uitzondering van artikel 50, derde, vierde en vijfde lid, zijn van toepassing op het vast bureau met dien verstande dat "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het vast bureau", "de burgemeester" wordt gelezen als "de voorzitter van het vast bureau", "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de raad voor maatschappelijk welzijn" en "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "lid van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Artikel 27 is van toepassing op de leden van het vast bureau met dien verstande dat "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "lid van het vast bureau" en "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

Artikel 75 is van overeenkomstige toepassing op de leden van het vast bureau.

De vergaderingen van het vast bureau zijn niet openbaar.

Alleen de beslissingen worden opgenomen in de notulen en in het register van de beraadslagingen, en alleen die beslissingen kunnen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van het vast bureau. De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het vast bureau die volgt op de vergadering van het vast bureau waarop de notulen zijn goedgekeurd, verstuurd naar of ter beschikking gesteld van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement. Als een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn daarom verzoekt, worden de notulen elektronisch verstuurd of ter beschikking gesteld.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het vast bureau

Art. 84. §1. Het vast bureau bereidt de beraadslagingen en de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn voor.

Het vast bureau voert de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn uit.

§2. Het vast bureau oefent de bevoegdheden uit die eraan zijn toevertrouwd overeenkomstig artikel 78 van dit decreet, of overeenkomstig andere wettelijke en decretale bepalingen.

§3. Het vast bureau is bevoegd voor:
1° de daden van beheer over de inrichtingen en eigendommen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, in voorkomend geval binnen de door de raad voor maatschappelijk welzijn vastgestelde algemene regels;
2° het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel, onder voorbehoud van de bevoegdheid van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 78, tweede lid, 7°, en de gevallen waarin die bevoegdheid door of krachtens de wet of het decreet aan de raad voor maatschappelijk welzijn is opgedragen;
3° het financiële beheer, onder voorbehoud van de bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn;
4° het voeren van de plaatsingsprocedure, de gunning en de uitvoering van overheidsopdrachten;
5° de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten als het gaat om een opdracht die past binnen het begrip 'dagelijks bestuur', vermeld in artikel 78, tweede lid, 9°;
6° de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten voor de opdrachten waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn dat nominatief aan het vast bureau heeft toevertrouwd;
7° de beslissingen die een wet, een decreet of een uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk aan het vast bureau voorbehoudt;
8° de daden van beschikking:
a) over roerende goederen, met uitzondering van het aangaan van de dadingen;
b) over verhuring, concessie, pacht, jacht- en visrechten van meer dan negen jaar, behalve het vaststellen van de contractvoorwaarden waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn bevoegd blijft;
9° het vertegenwoordigen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en de beslissingen over het in rechte optreden namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, onder voorbehoud van artikel 297, §2;
10° het afsluiten van een afsprakennota als vermeld in artikel 171, §2.

§4. Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen delegatie gegeven heeft voor de vaststelling van de plaatsingsprocedure en de voorwaarden van overheidsopdrachten, met toepassing van artikel 78, eerste lid, kan het vast bureau in gevallen van dwingende en onvoorziene omstandigheden op eigen initiatief die bevoegdheden uitoefenen.

§5. Het vast bureau is verantwoordelijk voor de zorg voor de archiefdocumenten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waaronder de titels.

§6. Het vast bureau houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van alle verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn deelneemt.

Minstens eenmaal per jaar wordt de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte gebracht van het geactualiseerde overzicht met een toelichting van alle wijzigingen die zich sinds de vorige toelichting hebben voorgedaan.

Art. 85. Met behoud van de toepassing van deel 3, titel 4, en behalve bij uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid krachtens de wet of het decreet aan het vast bureau, kan het vast bureau bij reglement de uitoefening van bepaalde bevoegdheden toevertrouwen aan de algemeen directeur.

De bevoegdheden van het vast bureau, vermeld in artikel 84, §4, en in artikel 84, §1, eerste lid, en de met toepassing van artikel 84, §2, gedelegeerde bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn voor het vaststellen van de rechts-

positieregeling, het vaststellen van wat onder het begrip 'dagelijks personeelsbeheer' moet worden verstaan, het aangaan van dadingen met personeelsleden naar aanleiding van een beëindiging van het dienstverband, die de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband als voorwerp hebben, en de bevoegdheden, vermeld in artikel 84, §3, 7°, 8°, b), en 10°, kunnen evenwel niet aan de algemeen directeur worden toevertrouwd. Hetzelfde geldt voor de bevoegdheden van het vast bureau in het kader van het financiële beheer, vermeld in artikel 258 en artikel 273 juncto artikel 267, 269 en 272.

De algemeen directeur oefent de bevoegdheden die hem met toepassing van het eerste lid zijn toevertrouwd, persoonlijk uit. Met uitzondering van de bevoegdheid tot het vaststellen van het organogram en de bevoegdheid tot het aanstellen van een waarnemend algemeen directeur bij toepassing van artikel 166, vierde lid, kan de algemeen directeur die bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 86. Met uitzondering van de bevoegdheden die de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn door of krachtens dit decreet krijgt, worden de bevoegdheden van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die hij door of krachtens een andere wet of een ander decreet krijgt, geacht te zijn toegewezen aan de voorzitter van het vast bureau.

Hoofdstuk 6. Het bijzonder comité voor de sociale dienst

Afdeling 1. De organisatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 87. §1. Het bijzonder comité voor de sociale dienst bestaat, de voorzitter niet inbegrepen, uit:
1° zes leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 23 leden of minder;
2° acht leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 25 tot en met 47 leden;
3° tien leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 49 tot en met 51 leden;
4° twaalf leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met 53 leden of meer.

De voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst moeten voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, vermeld in artikel 58 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Op basis van de bevolkingsaantallen van de gemeenten, vermeld in artikel 4, §3, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het aantal leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in het eerste lid, dat per gemeente verkozen moet worden, alsook van het aantal te verkiezen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst van de nieuwe gemeente, vermeld in artikel 343, 2°.

§2. Artikel 42, §5, is van overeenkomstige toepassing op de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 88. De voorgedragen kandidaat-voorzitter, kandidaat-leden en hun opvolgers worden opgeroepen voor de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad, overeenkomstig artikel 6, §1, eerste en tweede lid.

Art. 89. Het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft de mogelijkheid om in zijn midden subcomités op te richten. In voorkomend geval wordt, met behoud van de toepassing van artikel 111, de samenstelling van de subcomités bepaald in het huishoudelijk reglement.

Art. 90. §1. Op de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad verkiest de raad voor maatschappelijk welzijn hetzij onder de voorzitter of de leden van het vast bureau, hetzij onder de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt verkozen op basis van een akte van voordracht, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ook ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat zijn verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen.

Niemand kan meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat, vermeld worden. In voorkomend geval is de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is aangewezen als de persoon die de voorzitter zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op.

Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 106.

De akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad aan de algemeen directeur bezorgd.

§2. De algemeen directeur bezorgt de akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de voorzitter van de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De voorzitter van de installatievergadering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1. Alleen de handtekeningen van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden daarbij in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die lid zijn van de raad voor maatschappelijk welzijn. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst verkozen verklaard.

§3. Als er geen ontvankelijke akte van voordracht van kandidaat-voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de voorzitter van de installatievergadering wordt bezorgd, gaat de raad voor maatschappelijk welzijn binnen veertien dagen over tot de verkiezing van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen daarvoor uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn een gedagtekende akte van voordracht bezorgen aan de algemeen directeur.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die op dezelfde lijst zijn verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 kan elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn maar één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die hem zullen opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld.

Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht is vermeld als de persoon die de voorzitter zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 106.

De verkiezing gebeurt bij geheime stemming.

De kandidaat die de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Als geen enkele kandidaat de volstrekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als verschillende kandidaten zijn voorgedragen voor het vacante mandaat, vindt een tweede stemronde plaats, waarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen behaalden. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de verkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter. Bij staking van stemmen in de tweede stemronde is de kandidaat die bij de verkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald, verkozen tot voorzitter. Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat van wie de lijst bij de verkiezingen de meeste stemmen heeft behaald, verkozen.

§4. Als de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij zijn verkiezing geen voorzitter of lid van het vast bureau is, legt hij, voor hij zijn mandaat aanvaardt, de eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.". Die eedaflegging geldt ook als eedaflegging voor zijn mandaat als schepen als vermeld in artikel 42, §1, derde lid. Als de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt hij geacht zijn mandaat als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet te aanvaarden. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn de eed niet kan afnemen of nalaat de eed af te nemen, wordt de eed afgenomen door zijn vervanger.

Art. 91. §1. Het aantal leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat wordt toegewezen aan de verschillende lijsten die aan de lokale verkiezingen hebben deelgenomen, wordt bepaald naar verhouding van het aantal zetels waarover elke lijst binnen de raad voor maatschappelijk welzijn beschikt. De verkozenen van de lijsten kunnen verklaren dat zij zich met elkaar wensen te verbinden. De verklaring van lijstenverbinding wordt aan de algemeen directeur overhandigd uiterlijk

de zestigste dag na de dag van de gemeenteraadsverkiezingen. Om ontvankelijk te zijn moet die verklaring ondertekend zijn door minstens een meerderheid van de verkozenen van iedere lijst die zich wenst te verbinden.

§2. De zetels worden verdeeld door het aantal zetels van het bijzonder comité voor de sociale dienst te delen door het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermenigvuldigd met het aantal zetels waarover elke lijst of groep van lijsten binnen de raad beschikt. Het aantal eenheden van het resultaat van die bewerking geeft het aantal rechtstreeks verworven zetels aan.

De niet-rechtstreeks verworven zetels worden toegewezen in afnemende volgorde van de decimalen van het resultaat van de bewerking, vermeld in het eerste lid. Bij gelijkheid van decimalen van twee of meer lijsten of groepen van lijsten, wordt de zetel toegewezen aan de lijst of groep van lijsten met het hoogste stemcijfer, bepaald overeenkomstig artikel 165 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Uiterlijk de eenenzestigste dag na de gemeenteraadsverkiezingen gaat de algemeen directeur na hoeveel zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten of groepen van lijsten toekomen, met toepassing van het eerste en tweede lid. Hij maakt op dezelfde dag die zetelverdeling bekend op de webtoepassing van de gemeente.

Art. 92. De leden en kandidaat-opvolgers van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden schriftelijk voorgedragen door de verkozenen voor de gemeenteraad.

Uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad bezorgen de verkozenen de voordrachtsakten voor de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in het eerste lid, aan de algemeen directeur. De algemeen directeur bezorgt een afschrift van de akten aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De voordrachtsakte voldoet aan de volgende voorwaarden:
1° de voordrachtsakte vermeldt de naam, de voornamen, de geboortedatum, het beroep, het rijksregisternummer en de hoofdverblijfplaats van de kandidaat-leden;
2° de voordrachtsakte vermeldt de naam, de voornaam en het rijksregisternummer van de verkozenen op de lijsten die de voordracht doen;
3° de voordrachtsakte is voor akkoord ondertekend door de kandidaat-leden;
4° de voordrachtsakte is ondertekend door de meerderheid van de verkozenen van dezelfde lijst of groep van lijsten die aan de lokale verkiezingen hebben deelgenomen, of, als de voorgedragen kandidaat deelgenomen heeft aan de lokale verkiezingen, door de meerderheid van de verkozenen van dezelfde lijst of groep van lijsten die aan de lokale verkiezingen hebben deelgenomen. Het aantal handtekeningen wordt berekend na de schrapping van de ongeldige handtekeningen, vermeld in het zevende lid. Als een lijst of groep van lijsten maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen;
5° tenzij het gaat om een lijst of groep van lijsten waaraan maar een zetel in het bijzonder comité voor de sociale dienst is toegewezen, vermeldt de voordrachtsakte kandidaat-leden van verschillend geslacht;
6° de voordrachtsakte vermeldt niet meer kandidaat-leden dan het aantal dat aan de lijst of groep van lijsten is toegewezen overeenkomstig artikel 91.

De voordrachtsakte kan de naam, de voornamen, de geboortedatum, het beroep, het rijksregisternummer en de hoofdverblijfplaats van een of meer opvolgers van een kandidaat-lid vermelden. In voorkomend geval ondertekenen de kandidaat-opvolgers voor akkoord hun voordracht. Dezelfde persoon kan opvolger zijn

van twee of meer kandidaat-leden die op dezelfde akte zijn voorgedragen. Dezelfde persoon kan ook kandidaat-lid en kandidaat-opvolger zijn.

De voordrachtsakte vermeldt voor elk kandidaat-lid de kandidaat-opvolgers in de volgorde waarin die zijn voorbestemd om het lid te vervangen.

De voordrachtsakte kan ook de einddatum van het mandaat van een kandidaat-lid of van een kandidaat-opvolger vermelden. De opvolger moet ook voldoen aan de voorwaarden voor de ondertekening, vermeld in het derde lid. In voorkomend geval is het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de voordrachtsakte als opvolger is vermeld. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, neemt de opvolger vervroegd het mandaat op.

Niemand kan meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod wordt bestraft overeenkomstig artikel 7, §2.

Art. 93. De verkiezing van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst vindt plaats in openbare zitting, tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn gaat na of de voordrachtsakten ontvankelijk zijn overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in artikel 92, derde lid. In voorkomend geval worden de voorgedragen kandidaat-leden en hun opvolgers verkozen verklaard.

Als tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad, geen voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst is verkozen, functioneert de uittredende voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst als voorzitter tot de raad voor maatschappelijk welzijn een nieuwe voorzitter heeft verkozen overeenkomstig artikel 90, §3.

De kandidaten die als opvolgers van een verkozen lid werden voorgedragen, zijn, met behoud van de toepassing van artikel 94, de opvolgers van het voormelde lid.

Als een lijst of groep van lijsten geen ontvankelijke voordrachtsakte heeft ingediend voor de zetels die overeenkomstig artikel 91 aan de lijst of groep van lijsten werden toegewezen, is de procedure, vermeld in artikel 95, vierde lid, van toepassing voor de mandaten die nog niet zijn ingevuld.

Art. 94. Het bijzonder comité voor de sociale dienst bestaat uit personen van verschillend geslacht.

Als het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt de oudste kandidaat vervangen door de eerstvolgende opvolger van het andere geslacht die in de voordrachtsakte is vermeld.

Als voor die kandidaat geen opvolger van het andere geslacht is voorgedragen, wordt een nieuwe kandidaat van het andere geslacht voorgedragen met toepassing van artikel 95.

Art. 95. Als een lid, voordat zijn mandaat verstreken is, ophoudt deel uit te maken van het bijzonder comité voor de sociale dienst of verhinderd is en als hij, met behoud van de toepassing van artikel 94, geen opvolger of opvolgers meer heeft,

kunnen de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de lijst of groep van lijsten die het betreffende lid heeft voorgedragen, samen een kandidaat-lid en een of meer kandidaat-opvolgers voordragen.

Artikel 92, derde tot en met zevende lid, is van toepassing op die voordrachtsakte, met dien verstande dat "verkozenen" wordt gelezen als "leden van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Die voordrachtsakte wordt uiterlijk acht dagen vóór de zitting van de raad voor maatschappelijk welzijn waarop de geloofsbrieven van het nieuwe lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst en de opvolger of opvolgers zullen worden onderzocht, aan de algemeen directeur bezorgd, die een afschrift van de akte aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bezorgt. In dat geval is de kandidaat verkozen verklaard en worden de kandidaat-opvolgers aangesteld in de volgorde van hun voordracht. Een opvolger die op grond van zijn geslacht het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat ontslag genomen heeft, niet kon opvolgen, wordt geacht opvolger te zijn van het nieuw verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst en neemt een rang in vóór de opvolgers, vermeld op de voordrachtsakte.

Als de vervanging, vermeld in het eerste lid, niet kan doorgaan of niet plaatsvindt binnen zestig dagen, wordt met behoud van de toepassing van artikel 92, derde tot en met zevende lid, in de vervanging voorzien bij een geheime stemming in een stemronde waarbij elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn over een stem beschikt en waarbij de kandidaat die de meeste stemmen behaalt, als verkozen wordt verklaard. Bij staking van stemmen is de jongste kandidaat verkozen.

Art. 96. §1. De verkozen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst van wie de geloofsbrieven door de raad voor maatschappelijk welzijn zijn goedgekeurd, leggen, voor ze hun mandaat aanvaarden, de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

In geval van algehele vernieuwing van het bijzonder comité voor de sociale dienst vindt de eedaflegging plaats tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad. Die eedaflegging vindt plaats in openbare vergadering.

Elke andere eedaflegging gebeurt alleen ten overstaan van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en in aanwezigheid van de algemeen directeur. Daarvan wordt een proces-verbaal opgemaakt dat ondertekend wordt door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en door de algemeen directeur en dat aan de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt bezorgd.

Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn de eed niet afneemt van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst op de vergadering, vermeld in het tweede lid, of, bij vervanging van een lid, na de installatievergadering uiterlijk vóór de eerstvolgende vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst, wordt de eed afgenomen door diegene die de voorzitter vervangt overeenkomstig artikel 7, §5, tweede lid. In voorkomend geval noteert de algemeen directeur de vervanging van de voorzitter in de notulen van de vergadering, en wordt het proces-verbaal ondertekend door degene die de eed heeft afgenomen.

§2. De verkozen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die aanwezig zijn op de vergadering, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, en die de eed niet afleggen, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§3. De verkozen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die niet aanwezig zijn op de vergadering, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, en die, nadat ze daarvoor uitdrukkelijk zijn opgeroepen, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§4. Een verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat zich zonder geldige reden niet aanmeldt bij de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn voor de eedaflegging, vermeld in paragraaf 1, derde lid, na daarvoor te zijn uitgenodigd, wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn mandaat.

Art. 97. §1. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt, behalve in geval van vervallenverklaring, ontslag, overlijden, of als de akte van voordracht een einddatum vermeldt, verkozen voor een periode van zes jaar.

Na een volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn blijft de uittredende voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst in functie tot de nieuwe voorzitter geïnstalleerd is.

§2. De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden, behalve in geval van vervallenverklaring, ontslag of overlijden of als de akte van voordracht een einddatum vermeldt, verkozen voor een periode van zes jaar.

De uittredende leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijven na een volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn in functie tot de installatie van de meerderheid van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft plaatsgevonden.

Art. 98. Een verkozen lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat voor zijn installatie afstand wil doen van zijn mandaat, brengt de voorzitter of de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn daarvan schriftelijk op de hoogte. De afstand wordt definitief zodra de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn daarvan heeft kennisgenomen.

Art. 99. Artikel 9 is van toepassing op de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, tenzij het lid van het bijzonder comité onmiddellijk ontslag neemt met toepassing van artikel 103.

Art. 100. Artikel 10 is van overeenkomstige toepassing op de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, met dien verstande dat het onderwijzend personeel van de gemeente, die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, wel lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan zijn.

De voorzitter of een lid van het vast bureau kan slechts deel uitmaken van het bijzonder comité voor de sociale dienst, als die met toepassing van artikel 90 verkozen is als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 101. Artikel 11 is van overeenkomstige toepassing op de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 102. Artikel 12, met uitzondering van punt 5°, is van overeenkomstige toepassing op het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid, neemt het bijzonder comité voor de sociale dienst akte van de verhindering van de volgende personen:
1° het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst, met uitzondering van de voorzitter, dat met toepassing van artikel 62, eerste lid, tot burgemeester wordt benoemd ter vervanging van een verhinderde of geschorste burgemeester of met toepassing van artikel 49, §1, tot schepen wordt verkozen ter vervanging van een verhinderde of geschorste schepen;
2° de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die zich bevindt in een van de gevallen van verhindering, vermeld in artikel 47, 1° tot en met 3°.

Art. 103. Het lid of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat ontslag wil nemen, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het ontslag is definitief zodra de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn de kennisgeving ontvangt. Het lid of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn opvolger is geïnstalleerd, behalve als het ontslag het gevolg is van een onverenigbaarheid.

Art. 104. Nadat de gemeenteraad de raad voor maatschappelijk welzijn in kennis gesteld heeft van het feit dat overgegaan wordt tot de installatie van de nieuwe schepenen en de benoeming van de nieuwe burgemeester, met toepassing van artikel 46, kan de raad voor maatschappelijk welzijn overgaan tot de verkiezing van een nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, met toepassing van artikel 90.

Artikel 42, §1, derde lid, is dan eveneens van toepassing.

De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst blijft dan in functie tot de installatie van de nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft plaatsgevonden.

Art. 105. §1. Het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat afstand doet van zijn mandaat, van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, ontslag heeft genomen of overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger.

Als het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst geen opvolger meer heeft, wordt overgegaan tot de verkiezing van een nieuw lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst overeenkomstig artikel 95.

Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het mandaat waargenomen overeenkomstig paragraaf 2.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn kan in zijn huishoudelijk reglement bepalen dat plaatsvervangers worden aangewezen die de effectieve leden van het bijzonder comité mogen vervangen, als die verhinderd zijn. De plaatsvervangers moeten leden van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn en worden aangewezen door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die de voordracht van het effectieve lid van het comité ondertekend hebben.

§3. Het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. Het bijzonder comité voor de sociale dienst neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

Art. 106. §1. Als de voorzitter het mandaat niet aanvaardt, als zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als hij als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, overleden is of ontslag genomen heeft, wordt op de eerstvolgende

vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn een nieuwe voorzitter verkozen, overeenkomstig artikel 90, met dien verstande dat "de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn", "verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen" wordt gelezen als "raadsleden van de raad voor maatschappelijk welzijn", "personen" wordt gelezen als "raadsleden van de raad voor maatschappelijk welzijn". Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het tweede lid.

Als de voorzitter om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is als vermeld in artikel 27, duidt hij een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn aan als zijn vervanger. Heeft hij geen vervanger aangeduid, of is de vervanger zelf tijdelijk afwezig, dan wordt hij vervangen door het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de hoogste rang. Als dat raadslid de voorzitter niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap waargenomen door een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van rang.

De voorzitter die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt akte van de verhindering of schorsing en van de beëindiging van de periode van de verhindering of schorsing.

§2. De vervallenverklaring, de verhindering, de afzetting of de schorsing van of de niet-aanvaarding of het ontslag door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, die overeenkomstig artikel 42, §1, derde lid, van rechtswege is toegevoegd aan het college van burgemeester en schepenen, houden van rechtswege de vervallenverklaring, de verhindering, de afzetting, de schorsing, de niet-aanvaarding of het ontslag in voor zijn mandaat als schepen als vermeld in artikel 42, §1, derde lid.

Art. 107. §1. De leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst ontvangen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn presentiegeld voor hun aanwezigheid op vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatsverplichtingen van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst waarvoor de raad voor maatschappelijk welzijn bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt het bedrag van het presentiegeld. Het presentiegeld bedraagt voor het bijwonen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst maximaal evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad. Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen beslissing over het presentiegeld genomen heeft, bedraagt het presentiegeld evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad.

De raad voor maatschappelijk welzijn vermindert het presentiegeld van het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vult die vergoeding aan, met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst daar zelf om verzoekt. De algemeen directeur stelt vast of aan de vereiste voorwaarden is voldaan.

De som van de presentiegelden, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de raad voor maatschappelijk welzijn kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat kunnen worden terugbetaald.

§4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij de normale uitoefening van hun mandaat.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van deze paragraaf.

Naast de verzekering, vermeld in het eerste lid, sluit het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ook een verzekering af voor ongevallen die de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst overkomen in het kader van de normale uitoefening van hun mandaat.

§5. Behalve in geval van herhaling is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe een lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt veroordeeld wegens een misdrijf, begaan bij de normale uitoefening van zijn mandaat, met uitzondering van een persoonlijke inbreuk op de verkeersreglementering.

De regresvordering van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten aanzien van de veroordeelde leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld die bij hen gewoonlijk voorkomen.

Art. 108. Artikel 16 is van overeenkomstige toepassing op de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 2. De werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 109. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst roept de vergaderingen bijeen van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij stelt de agenda vast van de vergaderingen en verricht het voorafgaande onderzoek van de zaken die worden voorgelegd.

Art. 110. Het bijzonder comité voor de sociale dienst vergadert regelmatig, op de dagen en uren die het bepaalt, en zo dikwijls als de behandeling van de zaken het vereist. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan in spoedeisende gevallen buitengewone vergaderingen bijeenroepen, op de dag en het uur die hij bepaalt.

Artikel 20, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 32, 33, 34, eerste lid, en artikel 75, met uitzondering van artikel 21, tweede lid, artikel 29, §1, §2 en §5, en de bepalingen in artikel 32 over het zittingsverslag, zijn van toepassing op de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "het raadslid" als "het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst";
2° "de raadsleden" als "de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst";
3° "de voorzitter van de gemeenteraad" als "de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst";
4° "de gemeenteraad" als "het bijzonder comité voor de sociale dienst";

5° "de gemeente" als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
6° "een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap" als "de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4";
7° "artikel 16 en 155" als "artikel 108".

Het bijzonder comité voor de sociale dienst kan in afwijking van artikel 20 in een huishoudelijk reglement bepalen dat de agenda van het bijzonder comité voor de sociale dienst pas vijf dagen voor de vergadering moet worden bezorgd. In dat geval bepaalt het bijzonder comité voor de sociale dienst in zijn huishoudelijk reglement binnen welke termijn de agendapunten, vermeld in artikel 21, kunnen worden toegevoegd. Het bijzonder comité voor de sociale dienst stelt de notulen van de vorige vergadering ter beschikking van zijn leden. De notulen die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen, worden alleen ter beschikking gesteld van de leden volgens de regels, vastgesteld overeenkomstig artikel 20, derde lid.

De vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn niet openbaar.

De beslissingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden opgenomen in de notulen en alleen die beslissingen kunnen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De notulen, behalve die welke betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van cliënten of hun onderhoudsplichtigen, worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst die volgt op de vergadering van het bijzonder comité voor de sociale dienst waarop de notulen zijn goedgekeurd, verstuurd naar of ter beschikking gesteld van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst op de wijze, vermeld in het huishoudelijk reglement.

Art. 111. Bij de aanvang van de zittingsperiode neemt het bijzonder comité voor de sociale dienst een huishoudelijk reglement aan waarin, in voorkomend geval, nadere regels over de werking van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn bepaald, en waarin minstens bepalingen worden opgenomen over:
1° de wijze van notulering en de wijze waarop de notulen van de vorige vergadering ter beschikking worden gesteld van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
2° de wijze van verzending van de oproeping en het ter beschikking stellen van het dossier aan de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, alsook de wijze waarop de algemeen directeur of de door hem aangewezen personeelsleden aan de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die erom verzoeken, technische inlichtingen verschaffen over die stukken;
3° de wijze waarop het bijzonder comité voor de sociale dienst stemt;
4° de wijze van het ter kennis brengen van de beslissingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
5° de perken waarbinnen de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst zijn bevoegdheden als vermeld in artikel 114, kan uitoefenen.

Het bijzonder comité voor de sociale dienst kan het huishoudelijk reglement op elk moment wijzigen.

Art. 112. Het bijzonder comité voor de sociale dienst heeft dezelfde deontologische code als die welke is aangenomen voor de raad voor maatschappelijk welzijn.

Het bijzonder comité voor de sociale dienst kan echter zelf een deontologische code aannemen die minstens de deontologische code, zoals aangenomen door de raad voor maatschappelijk welzijn, omvat.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 113. Het bijzonder comité voor de sociale dienst is bevoegd voor:
1° de beslissingen over de toekenning van individuele steun op het vlak van de maatschappelijke dienstverlening en de maatschappelijke integratie;
2° de bekrachtiging van de beslissingen van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 114.

Afdeling 4. De bevoegdheden van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst

Art. 114. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan in dringende gevallen en binnen de perken bepaald door het huishoudelijk reglement van het bijzonder comité voor de sociale dienst, zelf tot dringende hulpverlening beslissen, op voorwaarde dat hij zijn beslissing op de eerstvolgende vergadering ter bekrachtiging aan het bijzonder comité voor de sociale dienst voorlegt.

Als een dakloze persoon een beroep doet op de maatschappelijke dienstverlening van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar hij zich bevindt, moet de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst hem de vereiste dringende hulpverlening toekennen, binnen de grenzen, vastgesteld door het huishoudelijk reglement van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij legt zijn beslissing op de eerstvolgende vergadering ter bekrachtiging voor aan het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Hoofdstuk 7. De districten

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 115. In gemeenten met meer dan 100.000 inwoners kunnen, op initiatief van de gemeenteraad, binnengemeentelijke territoriale organen worden opgericht, districten genoemd.

Het besluit van de gemeenteraad tot oprichting van districten wordt gepubliceerd met toepassing van artikel 286, §1, 11°.

Art. 116. Elk districtsbestuur omvat een districtsraad, een voorzitter van de districtsraad, een districtscollege en een voorzitter van het districtscollege, de districtsvoorzitter genoemd.

Afdeling 2. De organisatie van de districtsraad

Art. 117. De leden van de districtsraden worden voor zes jaar gekozen door de vergadering van de gemeenteraadskiezers die in de bevolkingsregisters van de gemeente zijn ingeschreven als wonend in de gebiedsomschrijving in kwestie.

Art. 118. Het aantal leden dat voor de districtsraden verkozen moet worden, wordt bepaald op twee derde van het aantal leden, vermeld in artikel 4, §1, toegepast op de overeenkomstige gebiedsomschrijvingen. Het resultaat van die deling wordt afgerond naar het hoger oneven getal.

Artikel 4, §3, is van toepassing op de districtsraad met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraadsleden" wordt gelezen als

"districtsraadsleden" en "gemeenteraadsverkiezingen" wordt gelezen als "districtsraadsverkiezingen".

Art. 119. Artikel 5, 6, 8 tot en met 14, artikel 16 en 17, met uitzondering van artikel 6, §3, tweede lid, artikel 10, eerste lid, 4°, wat betreft de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, en artikel 10, eerste lid, 5°, zijn van toepassing op de districtsraden en hun leden, met dien verstande dat "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "de gemeenteraadskiezer" wordt gelezen als "de districtsraadskiezer", "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "het gemeenteraadslid" wordt gelezen als "het districtsraadslid", "het gemeentehuis" wordt gelezen als "het districtshuis" en "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris".

Met behoud van de toepassing van het eerste lid wordt bij de oprichting van een nieuw district als vermeld in artikel 115 de installatievergadering samengeroepen door de voorzitter van de gemeenteraad uiterlijk dertig dagen na de installatie van de gemeenteraad. De voorzitter van de gemeenteraad zit in dat geval de installatievergadering voor.

De voorzitter van de installatievergadering legt, als hij herkozen is als districtsraadslid, de eed af in handen van het oudste districtsraadslid.

Er bestaat een onverenigbaarheid tussen het mandaat van gemeenteraadslid en lid van de districtsraad.

Art. 120. Artikel 7 is van toepassing op de verkiezing van de voorzitter van de districtsraad, met dien verstande dat "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "het gemeenteraadslid" wordt gelezen als "het districtsraadslid", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "gemeenteraadscommissie" wordt gelezen als "districtsraadscommissie", "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen", "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter", en "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris".

Afdeling 3. De organisatie van het districtscollege

Art. 121. §1. Uiterlijk op 1 juni van het jaar waarin de districtsraadsverkiezingen plaatsvinden, bepaalt de gemeenteraad per district, dat door hem is opgericht, het maximale aantal districtsschepenen voor de volgende bestuursperiode op basis van de bevolkingsaantallen van het district. Het inwoneraantal dat in aanmerking wordt genomen, is het aantal personen dat ingeschreven is in het rijksregister van de natuurlijke personen die op 1 januari van het jaar van de districtsraadsverkiezingen hun hoofdverblijfplaats in het desbetreffende district hadden. Bij gebrek aan beslissing van de gemeenteraad, is het maximale aantal districtsschepenen identiek aan het maximale aantal districtsschepenen van de vorige bestuursperiode.

Het districtscollege moet, met inbegrip van de districtsvoorzitter, minstens twee leden bevatten.

§2. Artikel 42, §3 tot en met §5, is van toepassing op de districtsschepenen, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "districtsraadslid", "college van burgemeester en schepen" wordt gelezen als "districtscollege", "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen" en "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter".

Art. 122. Artikel 43 en 44 zijn van toepassing op de verkiezing van de districtsschepenen, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "districtsraadslid", "voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "voorzitter van de districtsraad", "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter", "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen", "algemeen directeur" wordt gelezen als "districtssecretaris" en met dien verstande dat de districtsschepenen de eed afleggen in handen van de voorzitter van de districtsraad.

Artikel 45, 47, 48, 49, §§1, 2 en 4, en artikel 148 tot en met 156 en 160 zijn, als ze de burgemeester en de schepenen betreffen, ook van toepassing op de districtsvoorzitter en op de districtsschepenen, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "voorzitter van de districtsraad", "gemeenteraadslid" wordt geleden als "districtsraadslid", "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "districtscollege", "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter" en "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris", met dien verstande dat personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen zetelen in het districtscollege en met dien verstande dat de wedde van de districtsschepenen wordt bepaald door de Vlaamse Regering, die daarbij rekening kan houden met de omvang van de bevoegdheden die aan de districten toegewezen worden, alsook met het inwonersaantal van het district, en dat de districtsraad de eretitel van de districtsvoorzitter kan toekennen onder voorwaarden die hij bepaalt.

Artikel 157 tot en met 159 zijn, als ze de burgemeester en de schepenen betreffen, ook van toepassing op de districtsvoorzitter en op de districtsschepenen, met dien verstande dat "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen" en "burgemeester" wordt gelezen als "districtsvoorzitter".

Art. 123. De districtsschepenen kiezen uit hun midden een voorzitter van Belgische nationaliteit.

Art. 124. Als de districtsvoorzitter het mandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat van districtsschepen vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, overleden is of ontslag genomen heeft, wordt een nieuwe districtsvoorzitter verkozen op de eerstvolgende vergadering van het districtscollege, overeenkomstig artikel 123.

In de gevallen dat de districtsvoorzitter van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst wordt, ontslagen is als gevolg van een onverenigbaarheid of overleden is, wordt tot aan de nieuwe verkiezing, het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het derde en vierde lid.

Met behoud van de toepassing van de nationaliteitsvereiste, vermeld in artikel 14 juncto 332 van de Nieuwe Gemeentewet, wordt de voorzitter, die om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, vervangen door een districtsschepen in volgorde van hun rang, tenzij de districtsvoorzitter zijn bevoegdheid aan een andere districtsschepen heeft opgedragen.

De districtsvoorzitter die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De districtsraad neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing.

Afdeling 4. De districtssecretaris

Art. 125. §1. Er is in elk districtsbestuur een districtssecretaris.

§2. De districtssecretaris wordt door de gemeenteraad aangewezen na advies van het districtscollege.

§3. De bepalingen van artikel 163 tot en met 170, artikel 171, §1, eerste lid, en §3, en artikel 172 tot en met 174 zijn van toepassing op de districtssecretaris, met dien verstande dat:
1° in die bepalingen "de gemeente" wordt gelezen als "het district" en "de burgemeester" als "de districtsvoorzitter";
2° in de die bepalingen "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad" en "het college van burgemeester en schepenen" als "het districtscollege", behalve in artikel 166, 167 en 168;
3° de door de gemeente goedgekeurde rechtspositieregeling ook van toepassing is op de districtssecretaris;
4° de gemeentelijke organen bevoegd blijven voor tuchtaangelegenheden opgelegd aan de districtssecretaris, waarbij voorafgaand advies aan het districtscollege moet worden gevraagd;
5° de algemeen directeur aan het hoofd blijft staan van het gemeentepersoneel, vermeld in artikel 140, en bevoegd is voor het dagelijkse personeelsbeheer.

§4. De districtssecretaris staat in voor de algemene leiding van de diensten van het district. Hij kan de uitoefening van het hem toevertrouwde dagelijkse personeelsbeheer toevertrouwen aan andere personeelsleden en hij rapporteert aan het districtscollege.

§5. De districtssecretaris staat bij de werking van de diensten van het district in voor de voorbereiding, de uitvoering en de evaluatie van het beleid. De districtssecretaris gedraagt zich naar de onderrichtingen die hem worden gegeven door de districtsraad, het districtscollege en de voorzitter van de districtsraad en de districtsvoorzitter, al naargelang van hun respectieve bevoegdheden.

De districtssecretaris bereidt de zaken voor die aan de districtsraad, aan het districtscollege, aan de voorzitter van de districtsraad en aan de districtsvoorzitter worden voorgelegd.

§6. De districtssecretaris woont de vergaderingen bij van de districtsraad en het districtscollege.

De districtssecretaris adviseert de districtsraad en het districtscollege op beleidsmatig, bestuurskundig en juridisch vlak. Hij herinnert in voorkomend geval aan de geldende rechtsregels, vermeldt de feitelijke gegevens waarvan hij kennis heeft en zorgt ervoor dat de vermeldingen die de regelgeving voorschrijft, in de besluiten worden opgenomen.

Artikel 27, §1, is van overeenkomstige toepassing op de districtssecretaris.

Afdeling 5. Werking van de districtsraad

Art. 126. Artikel 18 tot en met 38 zijn van toepassing op de districtsraden, met uitzondering van artikel 29, §5, en artikel 34, tweede lid, 4°, met dien verstande dat in die bepalingen "de gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraadsleden" wordt gelezen als "de leden van de districtsraad", "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege", "de burgemeester" wordt

gelezen als "de districtsvoorzitter", "gemeenteraadscommissie" wordt gelezen als "districtsraadscommissie", "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris", "de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau" wordt gelezen als "de voorzitter van het stadsdistrictshoofdbureau" en met dien verstande dat artikel 30 alleen van toepassing is op de districtsschepen die buiten de districtsraad is benoemd en artikel 35 alleen van toepassing is op de verkiezing en de voordracht van kandidaten.

De verbodsbepalingen, vermeld in artikel 27, §2, en de rechten van de leden van de districtsraden, vermeld in artikel 29, betreffen alleen het bestuur en de instellingen van het district.

Art. 127. De leden van de districtsraad hanteren de deontologische code van de gemeenteraad, vermeld in artikel 39. De leden van de districtsraad worden door de districtssecretaris van die deontologische code en de wijzigingen erin binnen een maand na de aanneming ervan op de hoogte gebracht.

Art. 128. Aan de gemeenteraadsleden of aan het personeelslid dat daarvoor de opdracht heeft gekregen, hetzij van de provinciegouverneur of van de deputatie van de provincieraad, hetzij van de burgemeester of van het college van burgemeester en schepenen, mag niet worden geweigerd ter plaatse inzage te nemen van de besluiten van de districtsraad.

Afdeling 6. Werking van het districtscollege

Art. 129. Artikel 50 tot en met 54 zijn van toepassing op de vergaderingen, beraadslagingen en besluiten van het districtscollege, met uitzondering van artikel 53, §2, tweede lid, en §3, met dien verstande dat de districtsvoorzitter optreedt in de plaats van de burgemeester en dat "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege".

De verbodsbepalingen, vermeld in artikel 27, §2, waarnaar wordt verwezen in artikel 50, betreffen alleen het bestuur en de instellingen van het district.

Art. 130. De stemmingen in het districtscollege zijn niet geheim en gebeuren mondeling. Het huishoudelijk reglement kan een regeling invoeren die gelijkwaardig is aan een mondelinge stemming. De mechanisch uitgebrachte naamstemming en de stemming bij zitten en opstaan of bij handopsteking worden als gelijkaardig aan een mondeling stemming beschouwd. De districtsvoorzitter stemt als laatste.

Art. 131. De districtsschepenen hanteren de deontologische code van het college van burgemeester en schepenen, vermeld in artikel 55. De leden worden door de districtssecretaris van die deontologische code en de wijzigingen erin binnen een maand na de aanneming ervan op de hoogte gebracht.

Afdeling 7. Bepalingen die van toepassing zijn op de akten van de districtsoverheden

Art. 132. Artikel 276 tot en met 290 zijn van toepassing op de akten, reglementen en verordeningen van het district, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het bijzonder comité voor de sociale dienst, de autonome gemeentebedrijven, de extern verzelfstandigde agentschappen en de rechtspositieregeling van het personeel en met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "het gemeentehuis" wordt gelezen als "het districtshuis", "de gemeenteraad" wordt gelezen als "de districtsraad", "de voorzitter van de gemeenteraad" wordt gelezen als "de voorzitter van de districtsraad", "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege", "de schepen" wordt gelezen als "districtsschepen", "de

burgemeester" wordt gelezen als "de districtsvoorzitter" en "de algemeen directeur" wordt gelezen als "de districtssecretaris".

Afdeling 8. Bevoegdheden

Art. 133. De handelingen en de beslissingen van de districtsraad, van het districtscollege, van de voorzitter van de districtsraad en van de districtsvoorzitter mogen niet in strijd zijn met de besluiten van de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen.

Art. 134. De gemeenteraad kan de volgende bevoegdheden overdragen aan de districtsraden:
1° bevoegdheden van gemeentelijk belang waarover de gemeenteraad beschikt en die hij nader bepaalt;
2° bevoegdheden die door andere overheden aan de gemeenteraad zijn opgedragen, als de regel die die bevoegdheid aan de gemeenteraad toewees, de gemeenteraad daartoe machtigt;
3° de uitvoering van een bepaalde regel die een hogere overheid heeft opgedragen aan de gemeenteraad, als de regel die die opdracht aan de gemeenteraad toewees, de gemeenteraad daartoe machtigt.

Het college van burgemeester en schepenen kan de volgende bevoegdheden overdragen aan de districtscolleges:
1° bevoegdheden van gemeentelijk belang waarover het college van burgemeester en schepenen beschikt en die het nader bepaalt;
2° bevoegdheden die aan het college van burgemeester en schepenen door andere overheden zijn opgedragen, als de regel die die bevoegdheid aan het college toewees, het college daartoe machtigt;
3° de uitvoering van een bepaalde regel die een andere overheid of de gemeenteraad heeft opgedragen aan het college van burgemeester en schepenen, als de regel die die opdracht aan het college toewees, het college daartoe machtigt.

De burgemeester kan de volgende bevoegdheden overdragen aan de districtsvoorzitter:
1° bevoegdheden van gemeentelijk belang waarover de burgemeester beschikt en die hij nader bepaalt;
2° bevoegdheden die door andere overheden aan de burgemeester zijn opgedragen, als de regel die die bevoegdheid aan de burgemeester toewees, hem daartoe machtigt;
3° de uitvoering van een bepaalde regel die een andere overheid, de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen heeft opgedragen aan de burgemeester, als de regel die die opdracht aan de burgemeester toewees, hem daartoe machtigt.

Bevoegdheden betreffende de tuchtregeling, de beleidsrapporten van de gemeente en de gemeentebelastingen kunnen niet worden overgedragen.

In afwijking van het derde lid kunnen de bevoegdheden van de burgemeester voor de politieaangelegenheden niet overgedragen worden aan de districtsvoorzitter.

Bij de toewijzing van de bevoegdheden worden alle districten op een gelijke wijze behandeld. De gemeentelijke overheden zorgen ervoor dat het personeel en de financiële middelen die aan de districten op grond van artikel 140 en 141 ter beschikking gesteld worden, in overeenstemming zijn met de bevoegdheden die aan de districten toevertrouwd worden.

Art. 135. Artikel 119 van de Nieuwe Gemeentewet is van toepassing op de districtsraden, met dien verstande dat reglementen en verordeningen ook niet strijdig mogen zijn met de besluiten van het college van burgemeester en schepenen en de gemeenteraad. Om van toepassing te kunnen zijn, moeten de politieverordeningen eerst goedgekeurd worden door de gemeenteraad.

Art. 136. Als naar het oordeel van de gemeenteraad een gemeentelijk belang in het district voorzieningen vordert waarvoor de districtsraad met toepassing van artikel 134 bevoegd is, verleent die medewerking aan de uitvoering daarvan zoals door de gemeenteraad in zijn desbetreffende besluit is bepaald.

De districtsraad neemt daartoe alle uitvoeringsbesluiten en is gehouden tot de medewerking, vermeld in het eerste lid, onmiddellijk nadat het besluit van de gemeenteraad hem is meegedeeld.

Als de districtsraad zijn medewerking weigert, start een overlegprocedure volgens een reglement dat door de gemeenteraad wordt opgesteld. Als die overlegprocedure niet eindigt in een consensus, kunnen burgemeester en schepenen voorzien in de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad door de kredieten te gebruiken die daartoe op het meerjarenplan van het district zijn ingeschreven. Dat gebeurt pas nadat de districtsraad zijn weigering aan het gemeentebestuur kenbaar heeft gemaakt. Het besluit daarvoor wordt genomen in de eerste vergadering van de districtsraad die volgt op de mededeling van het besluit van de gemeenteraad. Het niet-verlenen van een antwoord door de districtsraad in de eerste vergadering die volgt op de mededeling van het besluit van de gemeenteraad wordt beschouwd als een weigering.

Bij hoogdringendheid die uitdrukkelijk gemotiveerd wordt, of in geval van dwingende en onvoorziene omstandigheden kan de gemeenteraad, in afwijking van het eerste tot en met het derde lid, het college van burgemeester en schepenen opdragen de nodige voorzieningen uit te voeren, ook al behoren die tot de bevoegdheid van een districtsraad.

Art. 137. Artikel 304, §1, eerste lid, en §3, en artikel 305 tot en met 325 zijn van toepassing op de districtsraden als het gaat over aangelegenheden van gemeentelijk belang die tot hun bevoegdheid behoren, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeentebestuur" wordt gelezen als "districtsbestuur", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad", "gemeenteraadskiezer" wordt gelezen als "districtsraadskiezer", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "districtscollege" en "de gemeentelijke volksraadpleging" wordt gelezen als "de volksraadpleging in het district".

Het huishoudelijk reglement van de districtsraad bepaalt de wijze waarop concreet vorm gegeven wordt aan de inspraak, vermeld in artikel 304, §1 en §3, voor het district en zijn organen.

Art. 138. Naast de beslissingsbevoegdheden waarover de districtsraad beschikt op grond van dit decreet, heeft de districtsraad een algemene adviesbevoegdheid voor alle aangelegenheden die betrekking hebben op het district. De districtsraad kan bij reglement die algemene adviesbevoegdheid of delen ervan overdragen aan het districtscollege.

Art. 139. Het districtscollege is belast met:
1° het beheer van de inrichtingen die aan het district zijn toevertrouwd;
2° de leiding van de werken van het district.

Het college van burgemeester en schepenen kan de districtscolleges belasten met:
1° het beheer van gemeentelijke inrichtingen in het district;
2° de vaststelling van de rooilijnen;
3° het beheer van eigendommen van de gemeente in het district;
4° het onderhoud van buurtwegen en waterlopen.

Artikel 125 en 126 van de Nieuwe Gemeentewet zijn van toepassing op het districtscollege, met dien verstande dat de districtsvoorzitter optreedt in de plaats van de burgemeester, en met dien verstande dat "het college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "het districtscollege" en dat "schepen" wordt gelezen als "districtsschepen".

Art. 140. Elke districtsraad doet een voorstel voor het vaststellen van de personeelsbehoefte van de districten. Uitsluitend het gemeentebestuur kan beslissen over het uiteindelijke aantal gemeentepersoneelsleden die aan de districten worden toegewezen.

Nadat de gemeenteraad de personeelsbehoefte goedgekeurd heeft, wordt het personeel toegewezen aan de districten door het college van burgemeester en schepenen.

De personeelsleden, vermeld in het eerste en het tweede lid, die werken in de districtsbesturen, blijven deel uitmaken van het gemeentelijke personeelsbestand. Ze hebben het recht om binnen de gestelde voorwaarden mee te dingen naar andere ambten. Het districtscollege oefent het toezicht uit op het personeel dat toegewezen is aan het district.

De gemeentelijke organen blijven bevoegd voor tuchtaangelegenheden. Het tuchtdossier bevat, behalve als het over de districtssecretaris zelf gaat, een advies van de districtssecretaris. Het advies wordt gegeven uiterlijk vijftien dagen na het verzoek daarom door de algemeen directeur. Als het advies niet of niet tijdig wordt gegeven, kan de tuchtprocedure voortgezet worden zonder het advies.

Art. 141. De gemeenteraad bepaalt de criteria op grond waarvan jaarlijks een algemene dotatie of specifieke dotaties uit de gemeentebegroting worden verstrekt aan de districten.

Art. 142. De districtsraden brengen altijd vooraf advies uit over de manier waarop de financiering van de districten moet verlopen.

Art. 143. De bepalingen van titel 4 zijn van toepassing op de districten, met uitzondering van artikel 249, §3, artikel 256 en 264, tweede lid, en met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de gemeente" als "het district";
2° "de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "het district";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "alle districten";
4° "de gemeenteraad", "de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn" en "de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn" als "districtsraad";
5° "raadsleden" als "leden van de districtsraad";
6° "het college van burgemeester en schepenen" als "het districtscollege".

De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor dat boekjaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van de bepalingen van het eerste en het tweede lid op de districten.

Art. 144. De districtsvoorzitters kunnen door het college van burgemeester en schepenen voor overleg worden samengeroepen telkens als de toestand dat vereist. Een dergelijk overleg is in elk geval jaarlijks verplicht voor de opmaak van het meerjarenplan en de aanpassingen ervan, alsook voor de vaststelling van de personeelsbehoeften van de districtsraden, vermeld in artikel 140. De voorzitters vormen samen de conferentie van de districtsvoorzitters voor dat overleg.

Art. 145. De districtsraad heeft het recht om, op voorwaarde dat hij het door de gemeenteraad aangenomen huishoudelijk reglement naleeft, punten toe te voegen aan de agenda van de gemeenteraad, als die betrekking hebben op zaken van gemeentelijk belang die tot zijn bevoegdheid behoren.

Afdeling 9. Toezicht

Art. 146. Artikel 326 tot en met 335 zijn van toepassing op de besluiten van de districtsbesturen, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "district", "gemeenteraad" wordt gelezen als "districtsraad" en "gemeenteoverheid" wordt gelezen als "districtsoverheid". De districtsoverheid bestaat daarbij uit de districtsraad, het districtscollege, de voorzitter van de districtsraad en de districtsvoorzitter.

Hoofdstuk 8. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen

Art. 147. Met behoud van de toepassing van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 en het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges doet de Raad voor Verkiezingsbetwistingen uitspraak over:

1° geschillen die rijzen over de afstand, het verval, het ontslag of de verhindering van het mandaat van gemeenteraadslid, lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, schepen, lid van het vast bureau, lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst of voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, lid van de districtsraad, districtsschepen, voorzitter van de districtsraad of districtsvoorzitter;

2° geschillen die rijzen over de goedkeuring van de geloofsbrieven, de eedaflegging, de kennis van de bestuurstaal, vermeld in artikel 42, §5, de verkiezing, benoeming, vervanging en opvolging van de voorzitter van de gemeenteraad, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, de schepen, het lid van het vast bureau, het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, de districtsschepen, de voorzitter van de districtsraad of de districtsvoorzitter;

3° geschillen die rijzen over de voorwaarden waaraan een vertrouwenspersoon als vermeld in artikel 16, 71, 108, 119 en 155, moet voldoen, alsook of het gemeenteraadslid, het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn of het lid van de districtsraad voldoet aan de voorwaarden om een beroep te kunnen doen op een vertrouwenspersoon, als vermeld in artikel 16, 71, 108, 119 en 155.

Tegen de uitspraken van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, is binnen een termijn van acht dagen na de kennisgeving een beroep mogelijk bij de Raad van State. Dat beroep is niet schorsend. De hoofdgriffier van de Raad van State deelt het beroep binnen acht dagen na de ontvangst ervan mee aan de betrokkene en aan de gemeente in kwestie. De Raad van State doet uitspraak binnen zestig dagen. Het arrest van de Raad van State wordt door de zorg van de hoofdgriffier onmiddellijk ter kennis gebracht van de betrokkene, de provinciegouverneur en de gemeente.

Hoofdstuk 9. De mandatarissen (eretitels, rechtspositie, tucht, aansprakelijkheid, mandatendatabank)

Afdeling 1. Rechtspositie

Art. 148. De Vlaamse Regering kan de eretitels van de burgemeester toekennen onder de voorwaarden die ze bepaalt.

De gemeenteraad kan de eretitels van de schepenen toekennen onder de voorwaarden die hij bepaalt.

De raad voor maatschappelijk welzijn kan de eretitels van de voorzitter en de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst toekennen, onder de voorwaarden die hij bepaalt.

De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de burgemeester, de schepenen en de voorzitter van het vast bureau.

Art. 149. De burgemeester en de schepenen, uitgezonderd de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die met toepassing van artikel 42, §1, derde lid, schepen is, krijgen ten laste van de gemeente een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, krijgt ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding.

De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de burgemeester en van de schepenen omvatten de vergoeding voor hun opdracht als voorzitter of als lid van het vast bureau en, in voorkomend geval, als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, omvatten de vergoeding voor zijn opdracht als schepen.

De Vlaamse Regering stelt het bedrag, de wijze van betaling en de toekenningsvoorwaarden van de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding, vermeld in het eerste en het tweede lid, vast, rekening houdend met het inwonersaantal van de gemeente. De wedde van de burgemeester wordt uitgedrukt als een percentage van de parlementaire vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement, met uitsluiting van de forfaitaire onkostenvergoeding, de eindejaarspremie en het vakantiegeld. De wedde van de schepenen en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, wordt vastgesteld op basis van de wedde van de burgemeester.

De uittredingsvergoeding wordt toegekend binnen de volgende grenzen:

1° een maand uittredingsvergoeding per gepresteerd jaar, met een maximum van twaalf maanden;

2° de vergoeding wordt niet uitgekeerd aan een lid van de deputatie, een provinciegouverneur, een ambassadeur, een lid van het parlement, een lid van een gemeenschaps- of gewestregering, een minister of een staatssecretaris, een lid van het Grondwettelijk Hof en evenmin aan uittredende mandatarissen die een bezoldigd ambt hebben aanvaard in een internationale of parastatale instelling;

3° de uittredingsvergoeding vervalt als de betrokkene een beroepsinkomen verwerft. De betrokkene kan vragen om het verschil bij te passen als dat inkomen lager is dan de uittredingsvergoeding.

Art. 150. §1. In een gemeente met minder dan 50.000 inwoners vult de gemeente de wedde van de burgemeester, van de schepen die of het gemeenteraadslid dat de burgemeester vervangt, van een schepen die of van een gemeenteraadslid dat een schepen vervangt, die wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen krijgen, aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt en het geen onderwerping aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders of aan de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden betreft. De algemeen directeur stelt vast of aan de voorwaarden is voldaan. Die wedde, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van, naargelang het geval, de burgemeester of een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

Als een gemeente met minder dan 50.000 inwoners bediend wordt, vult het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, op dezelfde wijze als bepaald voor een schepen, de wedde van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, die wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen of vergoedingen of toelagen krijgt, aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt en het geen onderwerping aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders of aan de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden betreft. De algemeen directeur stelt vast of aan de voorwaarden is voldaan. Die wedde, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§2. Als ten gevolge van de toekenning van de bezoldiging, vermeld in artikel 149, andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen verminderd worden of vervallen, vermindert de gemeenteraad, op verzoek van de burgemeester of de betrokken schepen, die bezoldiging overeenkomstig dat verzoek. Hetzelfde geldt voor de schepen die of het raadslid dat de burgemeester vervangt, of voor het raadslid dat een schepen vervangt.

Als ten gevolge van de toekenning van de bezoldiging, vermeld in artikel 149, andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen verminderd worden of vervallen, vermindert de raad voor maatschappelijk welzijn, op verzoek van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, die bezoldiging overeenkomstig dat verzoek. Hetzelfde geldt voor het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat de voorzitter vervangt.

Art. 151. In geval van verhindering of schorsing als vermeld in artikel 47, 60, 80, 122, tweede lid, of artikel 156, wordt de wedde die verbonden is aan het mandaat toegekend aan degene die de verhinderde of geschorste mandataris vervangt. De verhinderde of geschorste mandataris ontvangt geen wedde voor de periode van de verhindering of schorsing.

Als een schepen of een gemeenteraadslid de burgemeester vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen of als een gemeenteraadslid een schepen vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen, wordt aan hem, met behoud van de toepassing van het eerste lid, een wedde uitbetaald. Als een schepen of een gemeenteraadslid een burgemeesterswedde ontvangt, vervalt die van de burgemeester. Als een gemeenteraadslid een schepenwedde ontvangt, vervalt die van de schepen.

Als een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, vervangt gedurende minstens dertig opeenvolgende dagen, wordt hem een wedde uitbetaald. Als het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn een wedde ontvangt, vervalt die van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid.

Art. 152. De gemeenteraad bepaalt welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van burgemeester en schepen, kunnen worden terugbetaald.

De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, kunnen worden terugbetaald.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de terugbetalingen, vermeld in het eerste en het tweede lid.

Art. 153. De burgemeester en de schepenen mogen, naast de vergoedingen, vermeld in artikel 149, 150, 151, 152 en 154, geen aanvullende vergoedingen, wedden en presentiegelden krijgen ten laste van de gemeente, de extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente en hun filialen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, en de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4, om welke reden of onder welke benaming ook.

De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, mag, buiten de vergoedingen, vermeld in artikel 149, 150, 151, 152 en 154, geen aanvullende vergoedingen, wedden en presentiegelden krijgen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de verenigingen of vennootschappen, vermeld in deel 3, titel 4, en de gemeente die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bedient, de extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente en hun filialen, om welke reden of onder welke benaming ook.

In afwijking van het eerste en het tweede lid, worden de persoonlijke bijdragen voor de sociale zekerheid en de pensioenen van de mandatarissen, vermeld in artikel 37quater van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, gecompenseerd door de gemeente of het openbaar centrum waar zij hun mandaat bekleden. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen en nadere voorwaarden voor de toepassing van dit lid.

Art. 154. §1. De som van de wedde van de burgemeester, de schepen of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, en de som van de vergoedingen, wedden en presentiegelden, die de burgemeester, de schepen of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, ontvangen als bezoldiging voor activiteiten die ze naast hun mandaat uitgeoefend hebben, is gelijk aan of lager dan anderhalve keer het bedrag van de vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement. Voor de berekening van dat bedrag komen de vergoedingen, wedden en presentiegelden die de burgemeester, de schepen of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid, ontvangen in aanmerking als ze voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard.

Als het plafond, vermeld in het eerste lid, wordt overschreden, wordt de som van de vergoedingen, wedden of presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefe-

ning van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard als vermeld in het eerste lid, verminderd tot het passende bedrag.

In deze paragraaf wordt verstaan onder vergoedingen, wedden en presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard, de vergoedingen, wedden en presentiegelden die voortvloeien uit een mandaat, functie of ambt als:
1° lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Vlaams Parlement of het Europees Parlement;
2° lid van een provincieraad of als lid van een bestuursorgaan van een provinciaal extern verzelfstandigd agentschap of een filiaal ervan;
3° mandataris van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, als lid van een bestuursorgaan van een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap of een filiaal ervan;
4° lid van een bestuursorgaan van een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in deel 3, titel 3, van dit decreet;
5° lid van een bestuursorgaan van een sociale huisvestingsmaatschappij als vermeld in het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode;
6° lid van een bestuursorgaan van een rechtspersoon als vermeld in artikel 386 van dit decreet;
7° lid van een bestuursorgaan van een rechtspersoon als vermeld in artikel 188 van het Provinciedecreet van 9 december 2005;
8° lid van een bestuursorgaan of adviesorgaan van een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersoon waarin een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt, overeenkomstig artikel 472, eerste lid, van dit decreet;
9° lid van een bestuursorgaan of adviesorgaan van een bedrijf voor productie, vervoer en distributie van energie, waarin de gemeente rechtstreeks of onrechtstreeks participeert overeenkomstig artikel 180 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

§2. Artikel 149 tot en met 154 van dit decreet doen geen afbreuk aan artikel 19, §4, van de Nieuwe Gemeentewet.

Art. 155. De burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, die wegens een beperking niet zelfstandig hun mandaat kunnen vervullen, kunnen zich voor de uitoefening van dat mandaat laten bijstaan door een vertrouwenspersoon, gekozen uit personen die de volle leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die legaal binnen de Europese Unie verblijven, op voorwaarde dat hij zich niet bevindt in een van de volgende gevallen:
1° een situatie als vermeld in artikel 45, tweede lid, en artikel 80 of 101, meer bepaald wat betreft de verwijzing naar artikel 10, met uitzondering van het verbod in verband met bloed- en aanverwantschap;
2° een situatie als vermeld in artikel 47, 60, 80 of 103.

De Vlaamse Regering bepaalt de criteria voor de vaststelling van de beperking, vermeld in het eerste lid.

Bij het verlenen van de bijstand krijgt de vertrouwenspersoon dezelfde middelen ter beschikking en heeft hij dezelfde verplichtingen als een raadslid. Hij moet de eed echter niet afleggen. Hij heeft voor elke vergadering ook recht op presentiegeld onder dezelfde voorwaarden als een raadslid.

Afdeling 2. Tucht

Art. 156. Met behoud van de toepassing van artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn kan de Vlaamse Regering de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. De betrokken persoon wordt vooraf gehoord.

De Vlaamse Regering bepaalt hiervoor de nadere procedureregels.

De afgezette burgemeester, schepen, voorzitter van het vast bureau, lid van het vast bureau of voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan pas na verloop van twee jaar opnieuw worden aangesteld in een functie van burgemeester, schepen, voorzitter van het vast bureau, lid van het vast bureau of voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 3. Aansprakelijkheid

Art. 157. Naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid is de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de schade die de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan derden berokkent bij de normale uitoefening van zijn mandaat. Als de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, bij de normale uitoefening van zijn mandaat schade berokkent aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of aan derden, is hij alleen aansprakelijk voor zijn bedrog en zijn zware schuld. Voor lichte schuld is hij alleen aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt.

De burgemeester, de schepen, respectievelijk de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst tegen wie een vordering tot schadevergoeding is ingesteld voor de burgerlijke rechter of de strafrechter naar aanleiding van schade die hij bij de normale uitoefening van zijn mandaat aan derden heeft berokkend, brengt, naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid, de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of respectievelijk het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte. Hij kan naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in het geding betrekken. De Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen vrijwillig tussenkomen.

De rechtspersonen, vermeld in dit artikel, kunnen beslissen dat de schade maar gedeeltelijk vergoed hoeft te worden.

Art. 158. Behalve in geval van herhaling is, naargelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid, de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst wordt veroordeeld wegens een misdrijf dat hij begaan heeft bij de normale uitoefening

van zijn mandaat, met uitzondering van een persoonlijke inbreuk op de verkeersreglementering.

De regresvordering van de rechtspersonen, vermeld in het eerste lid, ten aanzien van de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld als die bij hen gewoonlijk voorkomen.

De rechtspersonen, vermeld in dit artikel, kunnen beslissen dat de geldboete maar gedeeltelijk vergoed hoeft te worden.

Art. 159. De gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, bij de normale uitoefening van hun mandaat.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van het eerste lid.

De gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit ook een verzekering af voor ongevallen van de burgemeester, de schepen, de voorzitter van het vast bureau, het lid van het vast bureau of de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst die zich voordoen bij de normale uitoefening van hun mandaat.

Afdeling 4. Mandatendatabank

Art. 160. Een door de Vlaamse Regering aan te wijzen entiteit van de Vlaamse overheid houdt een databank bij met gegevens over de mandatarissen van het lokaal bestuur. De databank bevat de voornaam, de achternaam, het rijksregisternummer, het geslacht, de geboortedatum, de naam van de lijst waarop de mandataris als raadslid is verkozen, de naam van de fractie waartoe hij behoort of, in voorkomend geval, de melding dat hij als onafhankelijke zetelt, alsook, in voorkomend geval, de bevoegdheden die hij toegewezen krijgt, en de begin- en einddatum van zijn mandaat. Die gegevens worden ter beschikking gesteld door het lokaal bestuur. De databank houdt het historische overzicht van die gegevens bij.

De entiteit, vermeld in het eerste lid, is verantwoordelijk voor het beheer van de gegevens, vermeld in het eerste lid.

De gegevens van de mandatarissen worden met uitzondering van het rijksregisternummer, het geslacht en de geboortedatum door de entiteit publiek toegankelijk gemaakt.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.

Titel 2. De ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Art. 161. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stellen het gezamenlijk organogram van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vast.

Het organogram geeft de organisatiestructuur van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn weer, duidt de gezagsverhoudingen en de functies aan waaraan het lidmaatschap van het managementteam is verbonden.

Hoofdstuk 2. De algemeen directeur, de adjunct-algemeendirecteur en de financieel directeur

Afdeling 1. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 162. §1. Er zijn in elke gemeente een algemeen directeur en een financieel directeur die zowel van de gemeente als van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, ten dienste staan.

In gemeenten met meer dan 60.000 inwoners kan een adjunct-algemeendirecteur worden aangesteld.

§2. De ambten, vermeld in paragraaf 1, worden uitgeoefend door personeelsleden van de gemeente.

Art. 163. Na hun aanstelling leggen de algemeen directeur, de adjunct-algemeendirecteur en de financieel directeur tijdens een openbare vergadering van de gemeenteraad de volgende eed af in handen van de voorzitter: "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.".

Een personeelslid als vermeld in het eerste lid, dat zonder wettige reden de eed niet aflegt nadat het met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens, uitgenodigd is om de eed af te leggen, wordt geacht zijn aanstelling niet te aanvaarden. Die eedaflegging weigeren staat gelijk aan afstand doen van de aanstelling. Van de eedaflegging of de weigering ervan wordt een proces-verbaal opgemaakt.

Art. 164. Het ambt van algemeen directeur, adjunct-algemeendirecteur en financieel directeur is onverenigbaar met andere ambten binnen dezelfde gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient.

Het ambt van algemeen directeur, adjunct-algemeendirecteur en financieel directeur is onverenigbaar met de hoedanigheid van personeelslid, belast met het bestuurlijk toezicht of met audittaken bij de gemeente en bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient.

Art. 165. Het is voor de algemeen directeur, de adjunct-algemeendirecteur en de financieel directeur verboden zelf of via een tussenpersoon daden van koophandel te stellen als vermeld in artikel 2 van het Wetboek van Koophandel, met uitzondering van daden van koophandel in het kader van de voogdij, de curatele over onbekwamen, en de opdrachten die in naam van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in private ondernemingen of verenigingen worden uitgevoerd.

Art. 166. Met behoud van de toepassing van artikel 175 regelt de gemeenteraad de vervanging van de algemeen directeur en de financieel directeur bij hun afwezigheid of verhindering.

Er wordt in elk geval in een waarneming van het ambt van algemeen directeur of financieel directeur voorzien als de afwezigheid of verhindering van de algemeen

directeur of financieel directeur langer dan honderdtwintig dagen duurt of als het ambt vacant werd verklaard.

De waarnemend algemeen directeur en de waarnemend financieel directeur oefenen alle bevoegdheden uit die aan het ambt verbonden zijn.

De gemeenteraad kan de aanstelling van een waarnemend algemeen directeur of financieel directeur toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen en aan de functiehouder van het ambt.

Art. 167. De gemeenteraad stelt de algemeen directeur en de financieel directeur aan binnen zes maanden nadat het ambt vacant is geworden. Die termijn kan eenmaal worden verlengd met maximaal zes maanden, als de wervings- of bevorderingsprocedure is opgestart of als die procedure geen geslaagde kandidaat heeft opgeleverd.

Art. 168. De gemeenteraad kan op zijn vroegst zes maanden voor de beëindiging van het ambt van de uittredende algemeen directeur een nieuwe algemeen directeur aanstellen.

De nieuwe algemeen directeur staat de uittredende algemeen directeur bij in de vervulling van zijn taken en de uitoefening van zijn bevoegdheden. Bij de beëindiging van het ambt van de uittredende algemeen directeur neemt de nieuwe algemeen directeur het ambt van algemeen directeur op.

Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de financieel directeur.

Art. 169. Artikel 27, §2, is van overeenkomstige toepassing op de algemeen directeur, de adjunct-algemeendirecteur en de financieel directeur.

De algemeen directeur en, in voorkomend geval, de adjunct-algemeendirecteur kunnen geen vakbondsafgevaardigde zijn in de lokale besturen van de gemeente waar ze zijn tewerkgesteld.

Afdeling 2. De algemeen directeur en de adjunct-algemeendirecteur

Art. 170. De algemeen directeur staat in voor de algemene leiding van de diensten van de gemeente en van de diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Hij staat aan het hoofd van het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en hij is bevoegd voor het dagelijkse personeelsbeheer. De algemeen directeur kan de uitoefening van het dagelijkse personeelsbeheer toevertrouwen aan andere personeelsleden.

De algemeen directeur rapporteert aan het college van burgemeester en schepenen, aan het vast bureau en aan het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 171. §1. De algemeen directeur staat in voor de werking van de diensten van de gemeente en van de diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bij de voorbereiding, de uitvoering en de evaluatie van het beleid. De algemeen directeur gedraagt zich naar de onderrichtingen die hem worden gegeven door de gemeenteraad, de voorzitter van de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, de raad voor maatschappelijk welzijn, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau, het bijzonder comité voor de sociale dienst en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, al naargelang van

hun respectieve bevoegdheden, tenzij het anders bepaald is in de afsprakennota, vermeld in paragraaf 2.

De algemeen directeur staat in voor het organisatiebeheersingssysteem, overeenkomstig artikel 217 tot en met 220.

§2. Ten minste na iedere volledige vernieuwing van de gemeenteraad sluit de algemeen directeur mede namens het managementteam een afsprakennota met het college van burgemeester en schepenen, met de burgemeester, met het vast bureau, met de voorzitter van het vast bureau, met het bijzonder comité voor de sociale dienst en met de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst over de wijze waarop de algemeen directeur en de overige leden van het managementteam met het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau, het bijzonder comité voor de sociale dienst en de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst samenwerken om de beleidsdoelstellingen te realiseren, en over de omgangsvormen tussen bestuur en administratie.

In de afsprakennota wordt bepaald op welke wijze de algemeen directeur de bevoegdheden uitoefent die aan hem zijn gedelegeerd door het college van burgemeester en schepenen overeenkomstig artikel 57 en door het vast bureau overeenkomstig artikel 85.

§3. De algemeen directeur bereidt de zaken voor die aan de gemeenteraad, aan de raad voor maatschappelijk welzijn, aan de raadscommissies, aan het college van burgemeester en schepenen, aan de burgemeester, aan het vast bureau, aan de voorzitter van het vast bureau, aan het bijzonder comité voor de sociale dienst en aan de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden voorgelegd.

§4. De algemeen directeur zorgt in overleg met het managementteam voor de opmaak van:
1° het voorontwerp van het organogram;
2° het voorontwerp van de rechtspositieregeling van het personeel;
3° het voorontwerp van de beleidsrapporten en de opvolgingsrapportering;
4° de inventaris.

Art. 172. De algemeen directeur woont de vergaderingen bij van de gemeenteraad, van de raad voor maatschappelijk welzijn, van het college van burgemeester en schepenen, van het vast bureau, van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij kan de vergaderingen van de raadscommissies bijwonen.

De algemeen directeur adviseert de gemeenteraad, de voorzitter van de gemeenteraad, de raad voor maatschappelijk welzijn, de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, het vast bureau, de voorzitter van het vast bureau en het bijzonder comité voor de sociale dienst op beleidsmatig, bestuurskundig en juridisch vlak. Hij herinnert in voorkomend geval aan de geldende rechtsregels, vermeldt de feitelijke gegevens waarvan hij kennis heeft en zorgt ervoor dat de vermeldingen die de regelgeving voorschrijft in de beslissingen worden opgenomen.

Artikel 27, §1, is van overeenkomstige toepassing op de algemeen directeur.

Art. 173. De algemeen directeur organiseert de behandeling van de briefwisseling. Met behoud van de toepassing van artikel 56, §5, en 84, §5, organiseert hij het beheer van het archief waaronder de titels.

Art. 174. De algemeen directeur oefent de bevoegdheden uit die overeenkomstig artikel 57 en 85 of overeenkomstig andere wettelijke of decretale bepalingen aan de algemeen directeur, de gemeentesecretaris of de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Art. 175. De adjunct-algemeendirecteur staat de algemeen directeur bij in de vervulling van zijn ambt, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220. Hij vervangt de algemeen directeur als hij afwezig of verhinderd is. De gemeenteraad regelt die vervanging.

Afdeling 3. De financieel directeur

Art. 176. De financieel directeur staat onder de functionele leiding van de algemeen directeur in voor:
1° het opstellen, in overleg met het managementteam, van het voorontwerp van de beleidsrapporten en de opvolgingsrapportering;
2° het voeren en het afsluiten van de boekhouding;
3° het verzorgen van financiële analyse en financiële beleidsadvisering;
4° het thesauriebeheer, met behoud van de toepassing van de bepalingen daarover in het organisatiebeheersingssysteem.

De financieel directeur rapporteert aan de algemeen directeur over de taken, vermeld in het eerste lid.

Art. 177. De financieel directeur staat in volle onafhankelijkheid in voor:
1° de voorafgaande krediet- en wetmatigheidscontrole van de beslissingen van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met budgettaire en financiële impact, overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in artikel 266 en 267;
2° het debiteurenbeheer, in het bijzonder de invordering van de fiscale en niet-fiscale ontvangsten en het verlenen van kwijting.

De financieel directeur kan een dwangbevel uitvaardigen, geviseerd en uitvoerbaar verklaard door het college van burgemeester en schepenen of door het vast bureau, om onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen in te vorderen. Dat dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot. Dat exploot stuit de verjaring.

Een dwangbevel als vermeld in het tweede lid kan door het college van burgemeester en schepenen of door het vast bureau alleen worden geviseerd en uitvoerbaar verklaard worden als de schuld opeisbaar, vaststaand en zeker is. De schuldenaar moet bovendien vooraf aangemaand zijn met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van deze melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens. De gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen administratieve kosten aanrekenen voor die aangetekende brief. Die kosten zijn ten laste van de schuldenaar en kunnen ook ingevorderd worden via het dwangbevel.

Schulden van een publieke rechtspersoon kunnen nooit via een dwangbevel als vermeld in het tweede lid worden ingevorderd.

Er kan verzet worden aangetekend tegen een gerechtsdeurwaardersexploot als vermeld in het tweede lid binnen een maand na de betekening ervan bij verzoekschrift of door een dagvaarding ten gronde.

De financieel directeur rapporteert in volle onafhankelijkheid over de volgende aangelegenheden aan de gemeenteraad, aan de raad voor maatschappelijk welzijn, aan het college van burgemeester en schepenen, en aan het vast bureau:
1° de vervulling van de opdrachten, vermeld in dit artikel;
2° de thesaurietoestand, de liquiditeitsprognose, de beheerscontrole en de evolutie van de budgetten;
3° de financiële risico's.

De financieel directeur stelt tegelijkertijd een afschrift van de rapportering, vermeld in het zesde lid, aan de algemeen directeur ter beschikking.

Art. 178. De financieel directeur oefent de taken uit die door of krachtens de wet of het decreet aan de financieel directeur, de gemeenteontvanger, de financieel beheerder of de ontvanger van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Hoofdstuk 3. Het managementteam

Art. 179. De gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, hebben een gemeenschappelijk managementteam.

Met behoud van de toepassing van het derde lid, bestaat het managementteam uit de algemeen directeur, de adjunct-algemeendirecteur, de financieel directeur en alle andere leden die geen mandataris zijn en waarvan de deelname aan het managementteam nuttig wordt geacht voor het functioneren van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De burgemeester, of de door hem aangewezen schepen, maakt met raadgevende stem deel uit van het managementteam.

Art. 180. Het managementteam vergadert geregeld onder het voorzitterschap van de algemeen directeur, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

Art. 181. Het managementteam ondersteunt de coördinatie van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bij de beleidsvoorbereiding, de beleidsuitvoering en de beleidsevaluatie. Het managementteam bewaakt de eenheid in de werking, de kwaliteit van de organisatie en de werking van de diensten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, alsook de interne communicatie, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

Hoofdstuk 4. Het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. Toepassingsgebied

Art. 182. Dit hoofdstuk is van toepassing op de leden van het personeel met behoud van de toepassing van de bijzondere regelingen, vermeld in hoofdstuk 1, 2 en 3 van deze titel, of van bijzondere regelingen die door of krachtens andere wettelijke of decretale bepalingen zijn vastgesteld.

Voor het personeel dat ingezet wordt in de gemeentelijke onderwijsinstellingen of centra voor leerlingenbegeleiding, en dat geheel of gedeeltelijk buiten het toepassingsgebied valt, vermeld in artikel 4, §1, a), van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991, bepaalt de gemeenteraad de eventuele afwijkingen van de rechtspositieregeling, vermeld in artikel 186, §1, van dit decreet, rekening houdend met hun opdracht in de onderwijsinstellin-

gen of centra voor leerlingenbegeleiding. Die afwijkingen moeten in overeenstemming zijn met de decreten en besluiten betreffende het onderwijs.

Afdeling 2. De maatschappelijk werker

Art. 183. §1. Er is in elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten minste een maatschappelijk werker die personeelslid is van dat openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Voor een maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn ambt opneemt, legt hij de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.".

Een personeelslid als vermeld in het tweede lid, dat zonder wettige reden de eed niet aflegt nadat het met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens, uitgenodigd is om de eed af te leggen, wordt geacht zijn aanstelling niet te aanvaarden. Die eedaflegging weigeren staat gelijk aan afstand doen van de aanstelling. Van de eedaflegging of de weigering ervan wordt een proces-verbaal opgemaakt.

§2. Met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen, vermeld in artikel 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en in artikel 2 van dit decreet, en ter uitvoering van de taken die aan hem opgedragen zijn door de algemeen directeur namens de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of het bijzonder comité voor de sociale dienst, of namens de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst voor het verlenen van dringende steun, heeft de maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als opdracht de personen en gezinnen te helpen bij het opheffen of verbeteren van de noodsituaties waarin zij zich bevinden. Daarvoor verricht hij, onder meer, de onderzoeken ter voorbereiding van de te nemen beslissingen, verstrekt hij documentatie en raadgevingen en verzekert hij de maatschappelijke begeleiding van de betrokkenen.

§3. De verantwoordelijke van de sociale dienst licht de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of de algemeen directeur in over de algemene behoeften die hij bij de vervulling van zijn taak vaststelt en stelt maatregelen voor om daaraan tegemoet te komen. De verantwoordelijke van de sociale dienst neemt deel aan de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Hij kan bovendien uitgenodigd worden om deel te nemen aan de besprekingen van de raad voor maatschappelijk welzijn of van het vast bureau telkens als de problemen behandeld worden die de sociale dienst aanbelangen.

§4. Als de maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die met het dossier belast is, er wegens bijzondere en uitzonderlijke redenen van vertrouwelijke aard om heeft verzocht, neemt het bijzonder comité voor de sociale dienst pas een beslissing over een individueel geval van dienstverlening nadat het de betrokken maatschappelijk werker van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gehoord heeft.

Afdeling 3. De rechtspositie van het personeel van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Onderafdeling 1. Algemene bepaling

Art. 184. §1. Het personeel kan in statutair of in contractueel dienstverband worden aangesteld.

§2. In geval van een ramp kan worden afgeweken van de vastgestelde aanwervingsvoorwaarden en selectieprocedure, als dat noodzakelijk is om dringende en onvoorziene taken te vervullen.

§3. Binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt, kan de gemeente personeel in contractueel verband in dienst nemen om te voorzien in de personeelsbehoeften van het kabinet van de burgemeester of de schepenen, of van de fracties in de gemeenteraad. Die personeelsleden worden, naar gelang van het geval, kabinets- of fractiepersoneel genoemd.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de aanwerving of terbeschikkingstelling van het kabinets- en fractiepersoneel.

Art. 185. §1. Als dat nader bepaald is in de rechtspositieregeling van het personeel, kunnen personeelsleden in statutair dienstverband ter beschikking gesteld worden aan:
1° een extern verzelfstandigd agentschap als vermeld in artikel 225 van dit decreet;
2° een vereniging of een vennootschap als vermeld in artikel 475, 496, 501, 508 en 513 van dit decreet;
3° een samenwerkingsverband als vermeld in deel 3, titel 3, van dit decreet;
4° een vereniging als vermeld in artikel 386 van dit decreet;
5° een andere overheid dan die vermeld in punt 1° tot en met punt 4°;
6° een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, waarin de gemeente al dan niet deelneemt en waarvan de activiteit verband houdt met een gemeentelijk belang.

De terbeschikkingstelling is tijdelijk en wordt vastgelegd in een overeenkomst tussen de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de rechtspersoon waaraan het personeel ter beschikking wordt gesteld.

§2. De aanstellende overheid beslist, in overeenstemming met de rechtspositieregeling, over de individuele terbeschikkingstelling van het personeelslid, vermeld in paragraaf 1, en sluit een overeenkomst van terbeschikkingstelling.

Onderafdeling 2. De rechtspositieregeling

Art. 186. §1. De gemeenteraad stelt de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel vast.

De rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel is van rechtswege van toepassing op het personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient en dat een betrekking bekleedt die ook bestaat bij de gemeente.

§2. De raad voor maatschappelijk welzijn stelt de rechtspositieregeling vast voor:
1° het specifiek personeel, waaronder wordt verstaan het personeel dat een betrekking bekleedt die niet bestaat in de gemeente die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bedient;

2° de maatschappelijk werker, vermeld in artikel 183, §1;
3° het voltallige personeel van de verzorgende, verplegende en dienstverlenende instellingen en diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waarvan de werking gebaseerd is op federale of gewestelijke financiering met bijbehorende werkings- en erkenningsregels en voor het voltallige personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat ingezet wordt voor activiteiten die hoofdzakelijk verricht worden in mededinging met andere marktdeelnemers.

§3. De raad voor maatschappelijk welzijn stelt de rechtspositieregeling voor het personeel, vermeld in paragraaf 2, 1° en 2°, vast door overname van de overeenkomstige bepalingen uit de rechtspositieregeling van het personeel van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend en rekening houdend met de door de Vlaamse Regering vastgestelde minimale voorwaarden, vermeld in artikel 195.

§4. Voor het personeel, vermeld in paragraaf 2, 3°, kan de raad voor maatschappelijk welzijn op gemotiveerde wijze afwijken van de rechtspositieregelingen vermeld in paragraaf 1 en 3. De mogelijkheid tot gemotiveerde afwijking geldt niet voor de bezoldiging van de personeelsleden en de salarisschalen die van toepassing zijn, rekening houdend met onder meer de gestelde bekwaamheidsvereisten en functievereisten.

De eventuele afwijkingen mogen bovendien niet strijdig zijn met de door de Vlaamse Regering vastgestelde minimale voorwaarden, vermeld in artikel 195.

§5. De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt volgens welke regels de beoefenaars van de geneeskunde toegelaten worden tot de uitoefening van hun beroep in de instellingen en diensten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Als die beoefenaars van de geneeskunde niet aangesteld noch bezoldigd worden als personeelslid, worden hun betrekkingen geregeld op basis van een schriftelijke overeenkomst.

Onderafdeling 3. Eedaflegging van het personeel

Art. 187. Met behoud van de toepassing van artikel 163 en 183, §1, leggen de personeelsleden van de gemeente en de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de volgende eed af in handen van respectievelijk de burgemeester en de voorzitter van het vast bureau: "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.". Die eedaflegging weigeren staat gelijk met de aanstelling verzaken. Van de eedaflegging of de weigering ervan wordt een proces-verbaal opgemaakt.

De burgemeester en de voorzitter van het vast bureau kunnen hun bevoegdheid om de eed, vermeld in het eerste lid, af te nemen toevertrouwen aan respectievelijk een lid van het college van burgemeester en schepenen en een lid van het vast bureau, of aan de algemeen directeur.

Bij eventuele delegatie van die bevoegdheid aan de algemeen directeur kan die laatste de bevoegdheid verder delegeren aan een van de leden van het managementteam, vermeld in artikel 179, tweede lid.

Onderafdeling 4. Deontologische rechten en plichten

Art. 188. §1. De personeelsleden oefenen hun ambt op een loyale en correcte wijze uit.

De personeelsleden zetten zich op een actieve en constructieve wijze in voor de realisatie van de opdracht en de doelstellingen van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

§2. De personeelsleden respecteren de persoonlijke waardigheid van iedereen.

Art. 189. §1. De personeelsleden hebben spreekrecht tegenover derden over de feiten waarvan ze door hun ambt kennis hebben.

Met behoud van de toepassing van de regelgeving inzake openbaarheid van bestuur is het voor hen verboden feiten bekend te maken die betrekking hebben op:
1° de veiligheid van het land;
2° de bescherming van de openbare orde;
3° de financiële belangen van de overheid;
4° het voorkomen en het bestraffen van strafbare feiten;
5° het medisch geheim;
6° het vertrouwelijke karakter van commerciële, intellectuele en industriële gegevens;
7° het vertrouwelijke karakter van de beraadslagingen.

Het is voor hen verboden feiten bekend te maken als de bekendmaking ervan een inbreuk vormt op de rechten en de vrijheden van de burger, in het bijzonder op het privéleven, tenzij de betrokkene toestemming heeft verleend om de gegevens die op hem betrekking hebben, openbaar te maken.

Deze paragraaf geldt ook voor personeelsleden die hun ambt hebben beëindigd.

§2. De personeelsleden die bij de uitoefening van hun ambt nalatigheden, misbruiken of misdrijven vaststellen, brengen een hiërarchische meerdere daarvan onmiddellijk op de hoogte.

Art. 190. De personeelsleden behandelen de gebruikers van hun dienst welwillend en zonder enige discriminatie.

De personeelsleden mogen, zelfs buiten hun ambt, noch rechtstreeks noch via een tussenpersoon, giften, beloningen of enig ander voordeel dat verband houdt met het ambt, vragen, eisen of aannemen.

Art. 191. §1. De hoedanigheid van personeelslid is onverenigbaar met elke activiteit die het personeelslid zelf of via een tussenpersoon verricht en waardoor:
1° de ambtsplichten niet kunnen worden vervuld;
2° de waardigheid van het ambt in het gedrang komt;
3° de eigen onafhankelijkheid wordt aangetast;
4° een belangenconflict ontstaat.

De personeelsleden mogen geen vergoedingen, wedden, toelagen, presentiegelden of andere tegenprestaties ontvangen van de rechtspersonen waarin zij de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vertegenwoordigen.

§2. De hoedanigheid van personeelslid, met inbegrip van de personen, vermeld in het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van

de gezondheidszorgberoepen, die ingevolge een beslissing van een van de organen van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn hun werkzaamheden uitoefenen in een van de instellingen van de gemeente of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is onverenigbaar met het mandaat van voorzitter van de gemeenteraad, voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, burgemeester of schepen, voorzitter van het vast bureau in de gemeente waar de instelling gevestigd is.

§3. Artikel 27, §1 en §2, met uitzondering van punt 4°, en artikel 29, §4, zijn ook van toepassing op de personeelsleden van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 192. De personeelsleden hebben recht op informatie en vorming zowel over de aspecten die nuttig zijn voor de uitoefening van hun functie als om te kunnen voldoen aan de bevorderingsvereisten.

De personeelsleden houden zich op de hoogte van de ontwikkelingen en de nieuwe inzichten in de materies waarmee ze beroepshalve belast zijn.

De vorming is een plicht als ze noodzakelijk blijkt voor een betere uitoefening van de functie of voor het beter functioneren van een dienst, of als ze een onderdeel uitmaakt van een herstructurering of reorganisatie van een afdeling, of van een implementatie van nieuwe werkmethodes en infrastructuur.

Art. 193. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stellen een gezamenlijke deontologische code vast voor het personeel. Die concretiseert de bepalingen van deze afdeling en kan bijkomende deontologische rechten en verplichtingen opnemen, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220.

Onderafdeling 5. De evaluatie van het personeel

Art. 194. De personeelsleden hebben recht op opvolging en feedback, al dan niet door middel van een evaluatie, over hun wijze van functioneren. De personeelsleden worden opgevolgd en, in voorkomend geval, geëvalueerd op ambtelijk niveau.

Als de ombudsman wordt geëvalueerd, gebeurt dat door een bijzondere commissie, die is samengesteld overeenkomstig artikel 37, §3. Die commissie wordt voorgezeten door de voorzitter van de gemeenteraad en, in voorkomend geval, door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Bij staking van stemmen wordt het betrokken personeelslid geacht te voldoen.

De algemeen directeur, de adjunct-algemeendirecteur en de financieel directeur worden in voorkomend geval geëvalueerd door een evaluatiecomité, dat bestaat uit het college van burgemeester en schepenen en de voorzitter van de gemeenteraad. Die evaluatie vindt plaats op basis van een voorbereidend rapport, opgesteld door externe deskundigen in het personeelsbeleid. Het voorbereidend rapport wordt minstens opgemaakt op basis van een evaluatiegesprek tussen de externe deskundigen en de functiehouder en op basis van een onderzoek over de wijze van functioneren van de functiehouder, waarbij de burgemeester, de voorzitter van het vast bureau, de leden van het managementteam en de voorzitter van de gemeenteraad betrokken worden. Het evaluatiecomité bepaalt of het evaluatieresultaat gunstig of ongunstig is. Bij staking van stemmen is het evaluatieresultaat gunstig.

Het ontslag wegens beroepsongeschiktheid ingevolge het ontoereikend functioneren van het personeelslid, is niet mogelijk zonder voorafgaande evaluatie.

Afdeling 4. Verdere uitvoeringsmaatregelen

Art. 195. De Vlaamse Regering stelt minimale voorwaarden vast voor minstens de volgende aspecten van de rechtspositieregeling van het personeel:
1° de bezoldigingsregeling en de salarisschalen;
2° de toekenning van toelagen en vergoedingen;
3° de dienstbeëindiging, het verlies van de hoedanigheid van statutair personeelslid en de definitieve ambtsneerlegging;
4° de verloven en de afwezigheden.

Gemeenten met een inwoneraantal dat gelijk is aan of hoger is dan 200.000, kunnen, op basis van schaalgrootte, gemotiveerd afwijken van de minimale voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1°, 2° en 4°, met uitzondering van de ondergrenzen die de Vlaamse Regering daarin vaststelt.

De Vlaamse Regering neemt de nodige maatregelen voor de externe mobiliteit van het personeel.

Afdeling 5. Samenwerking op het gebied van personeel

Art. 196. §1. De gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kunnen met een of meer overheden een samenwerkingsovereenkomst sluiten voor de gezamenlijke werving en selectie van hun personeel en, in voorkomend geval, om gemeenschappelijke wervingsreserves aan te leggen.

§2. Tussen de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient kunnen beheersovereenkomsten worden gesloten over het gemeenschappelijk gebruik van elkaars diensten.

In de beheersovereenkomst kan worden opgenomen dat de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor bepaalde functies een beroep kunnen doen op elkaars personeelsleden. Tegelijk kan worden bepaald dat de bevoegde organen hun beslissings- en ondertekeningsbevoegdheid kunnen toevertrouwen aan de personeelsleden van het andere bestuur binnen de grenzen vastgesteld in dit decreet.

Art. 197. Met uitzondering van de personeelsleden, vermeld in artikel 162, §1, kan de gemeenteraad personeel overdragen aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, op voorwaarde dat de geldende rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel nageleefd wordt en na goedkeuring van de raad voor maatschappelijk welzijn. De Vlaamse Regering kan daarvoor de minimale voorwaarden vaststellen.

Met uitzondering van de personeelsleden, vermeld in artikel 183, §1, kan de raad voor maatschappelijk welzijn personeel overdragen aan de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, op voorwaarde dat de geldende rechtspositieregeling van het personeel nageleefd wordt, en na goedkeuring van de gemeenteraad van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend. De Vlaamse Regering kan daarvoor de minimale voorwaarden vaststellen.

Afdeling 6. Tucht

Onderafdeling 1. Toepassingsgebied

Art. 198. Deze afdeling is niet van toepassing op de leden van het personeel in contractueel dienstverband van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Onderafdeling 2. De tuchtvergrijpen

Art. 199. Elke handeling of gedraging die een tekortkoming aan de beroepsplichten uitmaakt of die de waardigheid van het ambt in het gedrang brengt, alsook een overtreding van de rechtspositieregeling, is een tuchtvergrijp en kan aanleiding geven tot een tuchtstraf.

Onderafdeling 3. De tuchtstraffen

Art. 200. §1. De volgende tuchtstraffen kunnen worden opgelegd:
1° blaam;
2° inhouding van salaris;
3° schorsing met inhouding van salaris;
4° ontslag van ambtswege;
5° afzetting.

§2. De gemeenteraad kan de voorwaarden en de grenzen vaststellen van de tuchtstraffen, vermeld in paragraaf 1. De inhouding van salaris en de schorsing met inhouding van salaris mogen respectievelijk een termijn van zes maanden en een jaar niet overschrijden.

De tuchtstraf afzetting kan slechts worden opgelegd als de feiten die daaraan ten grondslag liggen, door de wetten en decreten als een misdaad zijn omschreven.

Elke tuchtstraf die een inhouding van salaris inhoudt, mag niet hoger zijn dan de begrenzing, vermeld in artikel 23, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon van de werknemers.

§3. De tuchtstraffen, de voorwaarden en de grenzen die de gemeenteraad in voorkomend geval vaststelt, zijn van rechtswege van toepassing op de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient.

§4. Elke tuchtstraf, behalve het ontslag van ambtswege en de afzetting, wordt in het persoonlijk dossier van de personeelsleden doorgehaald na verloop van een termijn van één jaar voor de blaam, drie jaar voor de inhouding van salaris en vier jaar voor de schorsing met inhouding van salaris. Die termijnen lopen vanaf de datum waarop de tuchtstraf werd uitgesproken door de tuchtoverheid of, indien beroep werd aangetekend overeenkomstig artikel 214, vanaf de datum van de uitspraak van de Beroepscommissie voor Tuchtzaken. De doorhaling heeft enkel uitwerking voor de toekomst. De gemeenteraad kan kortere doorhalingstermijnen vaststellen.

Onderafdeling 4. De tuchtoverheid

Art. 201. De overheid die op het ogenblik van de vaststelling van de feiten bevoegd is voor het aanstellen en ontslaan van het personeelslid, treedt op als tuchtoverheid.

In afwijking van artikel 57, derde lid, en artikel 85, kan de algemeen directeur de hem toevertrouwde bevoegdheid als vermeld in artikel 56, §3, 2°, en artikel 84, §3, 2°, slechts delegeren aan personeelsleden met minstens dezelfde of een gelijkwaardige graad als het personeelslid dat de tuchtprocedure ondergaat.

De gemeenteraad en, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn kan onder zijn leden een tuchtcommissie oprichten, die de tuchtbevoegdheid van respectievelijk de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn uitoefent.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels over het voorzitterschap, de notulering en de werkwijze van de commissie.

Onderafdeling 5. De tuchtprocedure

Art. 202. §1. De tuchtoverheid start het tuchtonderzoek op en stelt een tuchtonderzoeker aan.

Als tuchtonderzoeker kan elk personeelslid worden aangesteld dat werkt in een gemeente, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, een verzelfstandigde entiteit van de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Dit personeelslid heeft minstens een graad die gelijkwaardig is aan de graad van het personeelslid dat de tuchtprocedure ondergaat.

§2. Als het tuchtonderzoek is afgerond, stelt de tuchtonderzoeker het tuchtverslag op dat minstens de ten laste gelegde feiten bevat.

De tuchtoverheid stelt het tuchtdossier samen. Het tuchtdossier bevat alle stukken die betrekking hebben op de ten laste gelegde feiten.

Art. 203. De betrokkene mag zich op elk moment laten bijstaan en vertegenwoordigen door een raadsman van zijn keuze.

Art. 204. Een tuchtstraf kan pas worden opgelegd nadat het personeelslid en, in voorkomend geval, zijn raadsman de gelegenheid hebben gekregen om door de tuchtoverheid te worden gehoord in de verdediging met betrekking tot alle feiten die het personeelslid ten laste worden gelegd.

Art. 205. De betrokkene wordt van de beslissing van de tuchtoverheid op de hoogte gebracht met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens.

In de kennisgeving van de beslissing wordt melding gemaakt van de beroepsmogelijkheid, vermeld in onderafdeling 8, van de termijn waarbinnen en van de wijze waarop het beroep kan worden aangetekend.

Art. 206. De Vlaamse Regering stelt de minimale voorwaarden vast voor de termijnen en de nadere procedureregels voor de tuchtprocedure.

Onderafdeling 6. De verjaring van de tuchtvordering

Art. 207. §1. De tuchtoverheid kan geen tuchtrechtelijke vervolging meer instellen na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisname door de tuchtoverheid van de feiten.

De tuchtrechtelijke vervolging wordt geacht te zijn ingesteld zodra de tuchtoverheid beslist om een tuchtonderzoek op te starten als vermeld in artikel 202.

§2. Als in verband met dezelfde feiten een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek is ingesteld, wordt de termijn, vermeld in paragraaf 1, gestuit tot op de dag dat de tuchtoverheid ervan op de hoogte wordt gebracht dat de strafvordering beëindigd werd doordat, ingeval van een opsporingsonderzoek de zaak geseponeerd werd of er een correctioneel vonnis of arrest werd geveld, dat in kracht van gewijsde is gegaan, en ingeval van een gerechtelijk onderzoek de zaak beslecht werd met een beschikking tot buitenvervolgingstelling, die kracht van gewijsde

heeft, of met een correctioneel vonnis of arrest, dat in kracht van gewijsde is gegaan.

Als de strafvordering op gang werd gebracht door een rechtstreekse dagvaarding dan geldt de stuiting, vermeld in het eerste lid, vanaf de datum van de dagvaarding tot op de dag dat de tuchtoverheid ervan op de hoogte wordt gebracht dat de strafvordering beëindigd werd met een correctioneel vonnis of arrest dat in kracht van gewijsde is gegaan.

§3. Het opsporingsonderzoek, het gerechtelijk onderzoek of de strafvervolging doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van de tuchtoverheid om een tuchtstraf uit te spreken. Als een opgelegde tuchtstraf onverenigbaar blijkt te zijn met een latere in kracht van gewijsde getreden strafrechtelijke uitspraak, kan het betrokken personeelslid binnen zestig dagen na de kennisneming ervan bij de tuchtoverheid een verzoek tot intrekking van de opgelegde tuchtsanctie instellen.

§4. Als de tuchtstraf wordt vernietigd, kan de tuchtoverheid vanaf de datum van de kennisgeving van de vernietiging, de tuchtrechtelijke vervolging hernemen gedurende het gedeelte van de termijn, vermeld in paragraaf 1, dat is overgebleven bij het instellen van de vervolging en minstens gedurende een termijn van drie maanden.

Als de tuchtstraf wordt ingetrokken, kan de tuchtoverheid vanaf de datum van de intrekking de tuchtrechtelijke vervolging hernemen gedurende het gedeelte van de termijn, vermeld in paragraaf 1, dat is overgebleven bij het instellen van de vervolging.

Onderafdeling 7. De preventieve schorsing

Art. 208. §1. Als tegen een personeelslid een tuchtprocedure, een opsporingsonderzoek of een strafvervolging loopt en zijn aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van de dienst, kan de tuchtoverheid het personeelslid bij wijze van ordemaatregel preventief schorsen, al dan niet met inhouding van salaris. Het personeelslid wordt vooraf gehoord.

§2. In hoogdringende gevallen kan de algemeen directeur bij wijze van ordemaatregel het personeelslid onmiddellijk preventief schorsen zonder inhouding van salaris.

Als tegen de algemeen directeur, de adjunct-algemeendirecteur, de financieel directeur of de ombudsman een tuchtprocedure, een opsporingsonderzoek of een strafvervolging loopt en zijn aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van de dienst, kan de voorzitter van de gemeenteraad in hoogdringende gevallen bij wijze van ordemaatregel het personeelslid onmiddellijk preventief schorsen zonder inhouding van salaris.

§3. De preventieve schorsing, vermeld in paragraaf 2, wordt binnen acht dagen nadat de beslissing genomen is, bevestigd door de tuchtoverheid, met behoud van de mogelijkheid om vanaf dan, volgens de regels, vermeld in paragraaf 1, de preventieve schorsing gepaard te laten gaan met een inhouding van salaris.

Als binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, de tuchtoverheid de preventieve schorsing niet heeft bevestigd, vervallen de gevolgen van de preventieve schorsing.

Art. 209. §1. De preventieve schorsing wordt uitgesproken voor een termijn van maximaal zes maanden.

De tuchtoverheid kan beslissen tot een inhouding van salaris, op voorwaarde dat het personeelslid daarover vooraf wordt gehoord.

De inhouding van salaris mag niet hoger zijn dan de begrenzing, vermeld in artikel 23, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon van de werknemers.

§2. Als er een opsporingsonderzoek of een strafvervolging loopt, kan de tuchtoverheid de termijn, vermeld in paragraaf 1, verlengen voor perioden van maximaal zes maanden zolang het opsporingsonderzoek of de strafvervolging loopt, op voorwaarde dat het personeelslid daarover wordt gehoord.

Als binnen de termijnen, vermeld in het eerste lid, geen tuchtstraf wordt opgelegd, vervallen de gevolgen van de preventieve schorsing.

§3. De betrokkene wordt van de preventieve schorsing op de hoogte gebracht met een aangetekende brief, met een brief die afgegeven wordt tegen ontvangstbewijs, of via een elektronische melding van gegevens die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht, en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens.

Art. 210. Als de tuchtoverheid, in aansluiting op een preventieve schorsing met inhouding van salaris, geen tuchtstraf oplegt of een tuchtstraf zonder inhouding van salaris oplegt, wordt de preventieve schorsing ingetrokken en betaalt de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het ingehouden salaris uit.

Als de tuchtoverheid, in aansluiting op een preventieve schorsing met inhouding van salaris, een tuchtstraf met inhouding van salaris, ontslag van ambtswege of afzetting oplegt, heeft de tuchtstraf uitwerking met ingang van de dag waarop de preventieve schorsing is ingegaan. In dat geval wordt het bedrag van het salaris dat ingehouden is tijdens de schorsing in mindering gebracht op het bedrag van het salarisverlies dat verbonden is aan de tuchtstraf. Als het bedrag van het ingehouden salaris groter is dan het bedrag van het salarisverlies dat verbonden is aan de tuchtstraf, betaalt de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het verschil uit.

Art. 211. De Vlaamse Regering stelt de minimale voorwaarden vast voor de termijnen en de nadere procedureregels voor de preventieve schorsing.

Onderafdeling 8. Beroep

Art. 212. De Vlaamse Regering richt een commissie voor tuchtsancties van de lokale besturen op, hierna de Beroepscommissie voor Tuchtzaken genoemd.

Art. 213. De Beroepscommissie voor Tuchtzaken is een bestuurlijk orgaan. De Vlaamse Regering regelt de samenstelling, de werking en de vergoeding van de leden ervan, alsook de nadere procedureregels voor de beroepsprocedure.

Art. 214. Binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing over het opleggen van een tuchtstraf of een preventieve schorsing kan het personeelslid tegen die beslissing beroep aantekenen bij de Beroepscommissie voor Tuchtzaken.

Het beroep, vermeld in het eerste lid, schorst de uitvoering van de beslissing van de tuchtoverheid niet.

Art. 215. De Beroepscommissie voor Tuchtzaken mag pas uitspraak doen nadat het personeelslid, de tuchtoverheid en hun respectieve raadslieden de gelegenheid hebben gekregen om te worden gehoord. Die hoorzittingen zijn niet openbaar, tenzij het betrokken personeelslid er zelf om verzoekt.

Art. 216. Binnen zestig dagen na de dag van de ontvangst van het tuchtdossier spreekt de Beroepscommissie voor Tuchtzaken zich uit over het beroep. De Beroepscommissie voor Tuchtzaken deelt de datum waarop ze het tuchtdossier heeft ontvangen, mee aan de tuchtoverheid en de indiener van het beroep.

De Beroepscommissie voor Tuchtzaken kan de oorspronkelijke termijn van zestig dagen eenmaal verlengen met een termijn van zestig dagen. Ze brengt, voor het verstrijken van de termijn van zestig dagen, de tuchtoverheid en het personeelslid op de hoogte van de verlengde termijn.

Met behoud van de toepassing van de termijn, vermeld in het eerste en tweede lid, kan de Beroepscommissie voor Tuchtzaken de tuchtoverheid de mogelijkheid geven om binnen een bepaalde termijn een onwettigheid in de bestreden beslissing te herstellen. In voorkomend geval deelt de Beroepscommissie voor Tuchtzaken de partijen mee op welke wijze het beroep verder wordt behandeld na kennisname van de beslissing van de tuchtoverheid tot herstel van de onwettigheid en uiterlijk na het verstrijken van die termijn om de onwettigheid te herstellen.

Als de Beroepscommissie voor Tuchtzaken het beroep gegrond verklaart, vernietigt ze de bestreden beslissing.

Hoofdstuk 5. Organisatiebeheersing en audit

Afdeling 1. Organisatiebeheersing

Art. 217. Organisatiebeheersing is het geheel van maatregelen en procedures die ontworpen zijn om een redelijke zekerheid te verschaffen dat men:
1° de vastgelegde doelstellingen bereikt en de risico's om deze te bereiken kent en beheerst;
2° wetgeving en procedures naleeft;
3° over betrouwbare financiële en beheersrapportering beschikt;
4° op een effectieve en efficiënte wijze werkt en de beschikbare middelen economisch inzet;
5° de activa beschermt en fraude voorkomt.

Art. 218. Het organisatiebeheersingssysteem bepaalt op welke wijze de organisatiebeheersing van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt georganiseerd, met inbegrip van de te nemen controlemaatregelen, procedures en de aanwijzing van de personeelsleden en organen die ervoor verantwoordelijk zijn, en de rapporteringsverplichtingen van de personeelsleden die bij het organisatiebeheersingssysteem betrokken zijn.

Het organisatiebeheersingssysteem beantwoordt minstens aan het principe van functiescheiding waar mogelijk en is verenigbaar met de continuïteit van de werking van de gemeentelijke diensten.

Art. 219. Het organisatiebeheersingssysteem wordt vastgesteld door de algemeen directeur, na overleg met het managementteam. Het algemene kader van het organisatiebeheersingssysteem en de elementen daarin die raken aan de rol en de bevoegdheden van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn zijn onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn.

De algemeen directeur rapporteert jaarlijks aan het college van burgemeester en schepenen, de gemeenteraad, de raad voor maatschappelijk welzijn en het vast bureau over de organisatiebeheersing. Die rapportering gebeurt jaarlijks uiterlijk voor 30 juni van het daaropvolgende jaar.

Art. 220. Met behoud van de toepassing van artikel 57, 85 en 196 kan de algemeen directeur, binnen de grenzen van het organisatiebeheersingssysteem, zijn bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Ook de financieel directeur kan zijn bevoegdheden toevertrouwen aan andere personeelsleden van de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. In beide gevallen gebeurt dat schriftelijk en met een ondubbelzinnige omschrijving van de toegekende bevoegdheden en de daaraan verbonden opdrachten, middelen en rapporteringsverplichtingen.

De toepassing van het eerste lid ontslaat de algemeen directeur of de financieel directeur nooit van zijn verantwoordelijkheid.

Afdeling 2. Audit

Art. 221. In elke gemeente en in elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt periodiek een audit uitgevoerd door Audit Vlaanderen, vermeld in artikel 34, §1, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

Audit Vlaanderen bezorgt de verslagen van de audits aan de voorzitter van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn, die ze bezorgt aan de leden van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 222. Audit Vlaanderen evalueert de organisatiebeheersing, gaat na of ze adequaat is en formuleert aanbevelingen tot verbetering daarvan. Audit Vlaanderen kan daarvoor organisatie- en procesaudits uitvoeren en is gemachtigd alle bedrijfsprocessen en activiteiten te onderzoeken.

Audit Vlaanderen is ook bevoegd voor het uitvoeren van forensische audits.

Art. 223. Om zijn bevoegdheid te kunnen uitoefenen, heeft Audit Vlaanderen toegang tot alle informatie en documenten, ongeacht de drager ervan, en tot alle gebouwen, ruimtes en installaties waar taken worden uitgevoerd van de besturen. Audit Vlaanderen kan aan ieder personeelslid de inlichtingen vragen die het voor de uitvoering van zijn opdrachten nodig acht. Ieder personeelslid is ertoe gehouden zo snel mogelijk en zonder voorafgaande machtiging op een volledige wijze te antwoorden en alle relevante informatie en documenten te verstrekken.

Elk personeelslid heeft het recht om Audit Vlaanderen rechtstreeks op de hoogte te brengen van onregelmatigheden die hij in de uitoefening van zijn functie vaststelt.

Buiten de gevallen van kwade trouw, persoonlijk voordeel of valse aangifte die een dienst of een persoon schade toebrengen, kan een rapportering aan Audit Vlaanderen nooit aanleiding geven tot een tuchtsanctie of een ontslag. Dergelijke verklaringen vallen niet onder het inzagerecht, tenzij het betrokken personeelslid daarvoor zijn instemming verleent.

Art. 224. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen een interne audit organiseren. In afwijking van artikel 170 kunnen ze er daarbij voor kiezen om de personeelsleden die belast zijn met de interne audit niet onder de algemene leiding van de algemeen directeur te plaatsen. In dat geval is artikel 194, tweede lid, en 208, §2, tweede lid, van toepassing op die personeelsleden, met

dien verstande dat "de ombudsman" wordt gelezen als "het personeelslid belast met de interne audit".

Titel 3. De extern verzelfstandigde agentschappen

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 225. §1. De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen zijn diensten met een eigen rechtspersoonlijkheid die door de gemeente worden opgericht of waarin de gemeente deelneemt en die belast zijn met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang. Vanuit hun taak voor de beleidsuitvoering kunnen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen ook betrokken worden bij de beleidsvoorbereiding. De Vlaamse Regering kan de taken van gemeentelijk belang nader bepalen waarvoor gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen kunnen worden opgericht of waarin ze kunnen deelnemen.

Met behoud van de toepassing van andere wettelijke en decretale bepalingen mogen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen hun taken van gemeentelijk belang noch geheel, noch gedeeltelijk overdragen aan andere rechtspersonen.

§2. Het is de gemeenten verboden om, rechtstreeks of onrechtstreeks, rechtspersonen die belast zijn met welbepaalde taken van gemeentelijk belang op te richten, erin deel te nemen of zich erin te laten vertegenwoordigen of om aan die rechtspersonen personeel, financiële middelen, infrastructuur of andere activa ter beschikking te stellen, tenzij die rechtspersonen voldoen aan de voorschriften van deze titel of er voor de oprichting, deelname of vertegenwoordiging een andere decretale of wettelijke rechtsgrond bestaat.

§3. Voor de toepassing van paragraaf 2, wordt vermoed dat een rechtspersoon door een gemeente met welbepaalde taken van gemeentelijk belang is belast als hij aan een van de volgende voorwaarden voldoet:
1° een of meer van zijn organen bestaan voor meer dan de helft uit gemeenteraadsleden of leden van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente in kwestie of de leden van de organen worden voor meer dan de helft aangewezen of voorgedragen door die personen;
2° de gemeente of haar vertegenwoordigers beschikken over de meerderheid van de stemrechten in een of meer van zijn organen;
3° zijn financiële middelen worden voor meer dan de helft door de gemeente gefinancierd.

Art. 226. Onder voorbehoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen, bestaan er drie vormen van gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen:
1° het autonoom gemeentebedrijf;
2° het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
3° het autonoom gemeentelijk havenbedrijf.

Art. 227. De beslissing tot oprichting van of deelname in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap kan niet worden genomen in de loop van een periode van twaalf maanden voor de datum van de volledige vernieuwing van de gemeenteraden.

Elk gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap legt in de loop van het eerste jaar na de volledige vernieuwing van de gemeenteraden een evaluatieverslag voor aan de gemeenteraad over de uitvoering van de beheers- of samenwerkingsovereenkomst sinds de inwerkingtreding ervan. Dat verslag omvat ook een evalu-

atie van de verzelfstandiging, waarover de gemeenteraad zich binnen drie maanden uitspreekt.

De gemeenteraad of een gemeenteraadscommissie waakt over de afstemming van het beleid van de verzelfstandigde agentschappen van de gemeente op het gemeentelijk beleid.

Art. 228. De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen zijn onderworpen aan de verplichtingen in het kader van de formele motivering en openbaarheid van bestuur die gelden voor de gemeente.

Art. 229. De volgende personen kunnen niet worden voorgedragen of aangewezen als vertegenwoordiger of bestuurder in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap:
1° de provinciegouverneurs, de gouverneur en de vicegouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, de provinciegriffiers, de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissarissen als het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap gevestigd is in hun ambtsgebied;
2° de magistraten, de plaatsvervangende magistraten en de griffiers bij de hoven en de rechtbanken, de administratieve rechtscolleges en het Grondwettelijk Hof;
3° de leden van het operationeel, administratief of logistiek kader van de politiezone waar de gemeente toe behoort die het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap heeft opgericht of die erin deelneemt;
4° de personen die op commerciële wijze of met een winstoogmerk activiteiten uitoefenen in dezelfde beleidsdomeinen als het agentschap en waarin het agentschap niet deelneemt, alsook de werknemers en de leden van een bestuurs- of controleorgaan van die personen;
5° de personen die in een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een functie uitoefenen, gelijkwaardig aan een ambt of een functie als vermeld in dit artikel, en de personen die in een lokale basisoverheid van een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een mandaat uitoefenen dat gelijkwaardig is aan dat van gemeenteraadslid, schepen of burgemeester.

Art. 230. Bij gemeenteraadsbesluit kan de gemeente aan haar gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen middelen, infrastructuur of personeel overdragen.

Hoofdstuk 2. Het autonoom gemeentebedrijf

Art. 231. Een autonoom gemeentebedrijf wordt opgericht bij gemeenteraadsbeslissing op grond van een door het college van burgemeester en schepenen opgemaakt verslag. In dat verslag worden de voor- en de nadelen van externe verzelfstandiging tegen elkaar afgewogen en wordt aangetoond dat beheer binnen de rechtspersoonlijkheid van de gemeente niet dezelfde voordelen kan bieden. Die oprichtingsbeslissing stelt de statuten van het autonoom gemeentebedrijf vast. Het autonoom gemeentebedrijf verkrijgt rechtspersoonlijkheid op de datum van die oprichtingsbeslissing.

De oprichtingsbeslissing en de statuten worden samen met het verslag, vermeld in het eerste lid, gepubliceerd via een webtoepassing van de gemeente.

Het autonoom gemeentebedrijf bezorgt onmiddellijk na elke vergadering een lijst met de besluiten van zijn raad van bestuur, met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden, aan de gemeente, zodat ze kunnen worden bekendgemaakt op een webtoepassing van de gemeente, overeenkomstig artikel 285, §1. Het autonoom gemeentebedrijf bezorgt ook onmiddellijk na de be-

handeling ervan door de raad van bestuur zijn beleidsrapporten aan de gemeente, zodat ze kunnen worden bekendgemaakt op een webtoepassing van de gemeente, overeenkomstig artikel 286, §1.

Art. 232. De statuten vermelden ten minste:
1° de naam en eventueel de afkorting;
2° het maatschappelijke doel, inzonderheid een omschrijving van de beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang waarmee het autonoom gemeentebedrijf belast is;
3° de maatschappelijke zetel, gevestigd in de oprichtende gemeente;
4° de samenstelling, de vergaderwijze, de werkingsvoorwaarden en de bevoegdheden van de organen;
5° de wijze van ontbinding en vereffening van het autonoom gemeentebedrijf.

Art. 233. De wijzigingen in de statuten worden aangebracht bij beslissing van de gemeenteraad, op voorstel of na advies van de raad van bestuur van het autonoom gemeentebedrijf in kwestie.

De statutenwijzigingen worden op dezelfde wijze als de oprichtingsbeslissing en de statuten bekendgemaakt. Een volledig gecoördineerde tekst van de statuten wordt gepubliceerd via een webtoepassing van de gemeente.

Art. 234. §1. Tussen de gemeente en het autonoom gemeentebedrijf wordt na onderhandeling een beheersovereenkomst gesloten. Bij het onderhandelen over de beheersovereenkomst wordt de gemeente vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen en het autonoom gemeentebedrijf door de raad van bestuur.

De gemeente en het autonome gemeentebedrijf nemen de nodige initiatieven, minstens via een webtoepassing van de gemeente, voor de openbaarheid van de beheersovereenkomst, inclusief alle wijzigingen ervan.

§2. Zolang het autonoom gemeentebedrijf geen eigen regels heeft vastgesteld voor het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole of de ondertekening van de girale betalingsorders, zijn artikel 266, 267, 269 en 272, §1, tweede en derde lid, van toepassing op het autonoom gemeentebedrijf. In dat geval zijn bovendien artikel 265, 268 en 272, §1, eerste lid, en §2, eerste lid, van toepassing op het autonoom gemeentebedrijf, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de gemeente" als "het autonoom gemeentebedrijf";
2° "de gemeenteraad" als "de raad van bestuur";
3° "de algemeen directeur" als "de gedelegeerd bestuurder" of, als het autonoom gemeentebedrijf geen gedelegeerd bestuurder heeft, als "de voorzitter van de raad van bestuur";
4° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

§3. Onder voorbehoud van de mogelijkheid tot verlenging, wijziging, schorsing en ontbinding van de beheersovereenkomst, wordt die gesloten voor een periode die eindigt uiterlijk zes maanden na de volledige vernieuwing van de gemeenteraad.

De beheersovereenkomst en de uitvoering ervan worden jaarlijks geëvalueerd door de gemeenteraad.

Als bij het verstrijken van de beheersovereenkomst geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden, wordt de bestaande overeenkomst van rechtswege verlengd.

Als geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden binnen een jaar na de verlenging, vermeld in het derde lid, of als een beheersovereenkomst is ontbonden of geschorst, kan de gemeenteraad na overleg met het autonoom gemeentebedrijf voorlopige regels vaststellen voor de aangelegenheden, vermeld in de beheersovereenkomst. Die voorlopige regels zullen als beheersovereenkomst gelden tot op het ogenblik dat een nieuwe beheersovereenkomst in werking treedt.

Art. 235. §1. Het autonoom gemeentebedrijf beschikt over een raad van bestuur.

De raad van bestuur is bevoegd voor alles wat niet uitdrukkelijk bij decreet, in de statuten of in de beheersovereenkomst aan de gemeenteraad is voorbehouden.

De raad van bestuur vertegenwoordigt het autonoom gemeentebedrijf in rechte als eiser of als verweerder.

De raad van bestuur is binnen de grenzen, vastgesteld in de statuten, bevoegd voor alle personeelsaangelegenheden.

§2. Het aantal leden van de raad van bestuur bedraagt ten hoogste de helft van het aantal gemeenteraadsleden, maar met een absoluut maximum van twaalf. Ten hoogste twee derde van de leden van de raad van bestuur is van hetzelfde geslacht.

De leden van de raad van bestuur worden benoemd door de gemeenteraad.

Elke fractie kan minstens een lid van de raad van bestuur voordragen. Dat voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Als de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd zijn in het college van burgemeester en schepenen om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, wordt er gewerkt met gewogen stemrecht binnen de groep van bestuurders die de fracties voorgedragen hebben.

Het mandaat van lid van de raad van bestuur is hernieuwbaar. De gemeenteraad kan de leden van de raad van bestuur op elk moment ontslaan. Na de volledige vernieuwing van de gemeenteraad wordt tot volledige vernieuwing van de raad van bestuur overgegaan. In dat geval blijven de leden van de raad van bestuur in functie tot de nieuwe gemeenteraad hen vervangt.

De raad van bestuur kiest uit zijn leden een voorzitter die deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen van de oprichtende gemeente.

§3. De gemeenteraad kan er ook voor kiezen alle leden van de gemeenteraad te benoemen als lid van de raad van bestuur. In dat geval is paragraaf 2, eerste lid, niet van toepassing en mogen er geen presentiegelden worden toegekend voor de vergaderingen van de raad van bestuur.

§4. De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van het autonoom gemeentebedrijf.

De bestuurders zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen bij de normale uitoefening van hun bestuur. Bij overtredingen waaraan ze geen deel hebben gehad, worden de bestuurders van de aansprakelijkheid ontheven als hen geen schuld treft en als ze de overtredingen hebben aangeklaagd bij de gemeenteraad binnen een maand nadat ze er kennis van hebben gekregen.

De gemeenteraad beslist jaarlijks over de aan de bestuurders te verlenen kwijting, na goedkeuring van de rekeningen. Die kwijting is alleen rechtsgeldig als de ware toestand van het autonoom gemeentebedrijf niet wordt verborgen door enige

weglating of onjuiste opgave in de rekeningen of in de rapportering over de uitvoering van de beheersovereenkomst.

§5. Een bestuurder mag niet:
1° aanwezig zijn bij de bespreking en de stemming over aangelegenheden waarin hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dat verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, ontslagen, afzettingen en schorsingen. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning als vermeld in artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek, hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld;
2° rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst sluiten, behalve in geval van een schenking aan het autonoom gemeentebedrijf of de gemeente, of deelnemen in een opdracht voor aanneming van werken, leveringen of diensten, verkoop of aankoop ten behoeve van het autonoom gemeentebedrijf of de gemeente, behalve in de gevallen waarbij de bestuurder een beroep doet op een door het autonoom gemeentebedrijf of de gemeente aangeboden dienstverlening en ten gevolge daarvan een overeenkomst aangaat;
3° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris tegen betaling werken in geschillen ten behoeve van het autonoom gemeentebedrijf. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met de bestuurder werken;
4° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris werkzaam zijn in geschillen ten behoeve van de tegenpartij van het autonoom gemeentebedrijf of ten behoeve van een personeelslid van het autonoom gemeentebedrijf in het kader van beslissingen over de tewerkstelling binnen het autonoom gemeentebedrijf. Dat verbod geldt ook voor de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met de bestuurder werken.

Art. 236. De statuten kunnen de raad van bestuur toelaten om volgende bevoegdheden toe te vertrouwen aan een directiecomité of een gedelegeerd bestuurder, al dan niet met de mogelijkheid om die toevertrouwde bevoegdheid verder toe te vertrouwen aan personeelsleden van het autonoom gemeentebedrijf:
1° het dagelijks personeelsbeheer, de bevoegdheid voor het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel;
2° het dagelijkse bestuur;
3° de vertegenwoordiging met betrekking tot dat bestuur;
4° de voorbereiding en uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur.

De raad van bestuur benoemt de leden van het directiecomité of de gedelegeerd bestuurder.

Art. 237. De vergaderingen van de raad van bestuur en het directiecomité zijn niet openbaar. Een lijst met besluiten van de raad van bestuur wordt via een webtoepassing van de gemeente gepubliceerd overeenkomstig artikel 286. Die webtoepassing vermeldt ook de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de notulen van de raad van bestuur en van het directiecomité en in de beslissingen van de gedelegeerd bestuurder.

Art. 238. Er zijn geen andere bestuursorganen met beslissingsbevoegdheid dan de bestuursorganen, vermeld in de voorgaande artikelen.

Art. 239. Het personeel van het autonoom gemeentebedrijf kan in statutair of contractueel verband worden aangesteld.

De overeenstemmende rechtspositieregeling en deontologische code van het gemeentepersoneel zijn van toepassing op het personeel van het autonoom gemeentebedrijf. Het autonoom gemeentebedrijf stelt de afwijkingen van die rechtspositieregeling vast, als het specifieke karakter van het autonoom gemeentebedrijf dat verantwoordt. Het gemeentebedrijf bepaalt de rechtspositieregeling van de betrekkingen die niet bestaan binnen de gemeente.

Behalve in geval van gemotiveerde afwijking kan geen enkel personeelslid van het autonoom gemeentebedrijf een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de algemeen directeur van de overeenkomstige gemeente.

Art. 240. §1. Het autonoom gemeentebedrijf kan leningen aangaan en giften of toelagen ontvangen binnen de grenzen, vastgesteld in de statuten en de beheersovereenkomst.

§2. Het autonoom gemeentebedrijf kan gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening over te gaan tot onteigeningen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van zijn doelstellingen.

§3. Het autonoom gemeentebedrijf beslist vrij, binnen de grenzen van zijn doel, over de verwerving, de aanwending en de vervreemding van zijn goederen, over de vestiging of opheffing van zakelijke rechten op die goederen, alsook over de uitvoering van dergelijke beslissingen en over de financiering ervan.

§4. Het autonoom gemeentebedrijf stelt de tarieven en de tariefstructuren voor de prestaties die het levert, vast binnen de grenzen van de grondregels voor de tarifering, bepaald in de beheersovereenkomst. De maximumtarieven of de formules voor de berekening ervan die niet in de beheersovereenkomst zijn geregeld, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de gemeenteraad.

§5. Het autonoom gemeentebedrijf kan andere rechtspersonen oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen, als dat past in zijn opdrachten. De oprichting, deelname of vertegenwoordiging mag geen speculatieve oogmerken nastreven en gebeurt in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel, de regelgeving over de mededinging en de staatssteun en de voorwaarden, vermeld in de beheersovereenkomst. De beslissing tot oprichting, deelname of vertegenwoordiging toont aan dat aan de voormelde voorwaarden is voldaan.

De deelname is onderworpen aan de voorwaarde dat aan het autonoom gemeentebedrijf minstens een mandaat van bestuurder wordt toegekend.

Art. 241. Artikel 221 tot en met 223 en de bepalingen van titel 4 zijn van toepassing op de autonome gemeentebedrijven, met uitzondering van hoofdstuk 3 en artikel 249, §3, artikel 256, 260, derde lid, artikel 262, §1, tweede lid, en artikel 264, tweede lid, en met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de gemeente" als "het autonoom gemeentebedrijf";
2° "de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "het autonoom gemeentebedrijf";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "elk autonoom gemeentebedrijf";
4° "in elke gemeente en in elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "in elk autonoom gemeentebedrijf";
5° "de gemeenteraad", "de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn" en "de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn" als "de raad van bestuur";
6° "raadsleden" als "leden van de raad van bestuur";
7° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid op de autonome gemeentebedrijven.

Art. 242. De boekhouding wordt gevoerd onder de verantwoordelijkheid en het toezicht van de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en de aanpassingen ervan vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de gemeenteraad.

De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor dat boekjaar.

Art. 243. §1. De raad van bestuur spreekt zich uit over de vaststelling van de jaarrekening voor 30 juni van het boekjaar dat volgt op het boekjaar waarop de rekening betrekking heeft.

§2. De gemeenteraad brengt advies uit bij de jaarrekening van het autonoom gemeentebedrijf, tenzij de gemeenteraad ervoor gekozen heeft om alle leden van de gemeenteraad te benoemen als lid van de raad van bestuur.

Als de gemeenteraad geen advies heeft verstuurd aan de toezichthoudende overheid binnen een termijn van vijftig dagen, die ingaat op de dag na de ontvangst van de jaarrekening door het gemeentebestuur, wordt de gemeenteraad geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

§3. Als de toezichthoudende overheid geen besluit heeft verzonden over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van honderdvijftig dagen, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht heeft van de bekendmaking van de jaarrekening van het autonoom gemeentebedrijf, met toepassing van artikel 286, §1, en het autonoom gemeentebedrijf de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd.

Art. 244. §1. De gemeenteraad kan altijd beslissen om tot ontbinding en vereffening van een autonoom gemeentebedrijf over te gaan.

In de beslissing tot ontbinding wijst de gemeenteraad de vereffenaars aan. Alle andere organen vervallen op het ogenblik van de ontbinding.

§2. Het personeel in statutair dienstverband van het ontbonden autonoom gemeentebedrijf wordt overgenomen door de gemeente.

De gemeente waarborgt de rechten die het autonoom gemeentebedrijf op het ogenblik van ontbinding voor het overgenomen personeel had vastgesteld.

§3. De rechten en verplichtingen van het ontbonden autonoom gemeentebedrijf worden overgenomen door de gemeente.

§4. In afwijking van paragraaf 2 en 3 kan de gemeenteraad in het ontbindingsbesluit de personeelsleden in statutair dienstverband, die daarmee moeten instemmen, en de rechten en verplichtingen aanwijzen die overgenomen worden door de overnemer of de overnemers van de activiteiten van het gemeentebedrijf.

Hoofdstuk 3. Het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm

Art. 245. §1. De gemeente is gemachtigd om onder de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk, een vennootschap als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen, of een vereniging of stichting als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, op te richten en te belasten met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang. Vanuit hun taak voor de beleidsuitvoering kunnen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm ook betrokken worden bij de beleidsvoorbereiding.

De gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen, vermeld in het eerste lid, worden opgericht in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel, de regelgeving over de mededinging en de staatssteun.

Naast de gemeente mogen in de oprichting van die gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting andere personen deelnemen, met uitzondering van andere gemeenten, gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen van andere gemeenten, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, provincies, provinciale extern verzelfstandigde agentschappen, de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

De gemeente is gemachtigd om onder dezelfde voorwaarden deel te nemen in een vennootschap als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen, of in een vereniging als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen.

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn mogen deelnemen in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend. Ze hoeven in dat geval niet te voldoen aan de voorwaarden, vermeld in deel 3, titel 4.

§2. De gemeenteraad beslist over de oprichting of de deelname, vermeld in paragraaf 1, op grond van een door het college van burgemeester en schepenen opgemaakt verslag. In dat verslag worden de voor- en de nadelen van externe verzelfstandiging in de gekozen vorm afgewogen en wordt aangetoond dat het beheer binnen de rechtspersoonlijkheid van de gemeente of in de vorm van een autonoom gemeentebedrijf niet de vereiste voordelen kan bieden.

§3. De beslissing tot oprichting of deelname en de statuten van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting worden samen met het verslag, vermeld in paragraaf 2, gepubliceerd op een webtoepassing van de gemeente.

Art. 246. §1. Ongeacht de grootte van de eventuele inbreng van de verschillende partijen, beschikt de gemeente altijd over een meerderheid van de stemmen in de algemene vergadering van de gemeentelijke vennootschap of vereniging en draagt de gemeente altijd een meerderheid voor van de leden van de raad van bestuur van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting. Die voordracht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging.

Ten hoogste twee derde van de door de gemeente voorgedragen leden van de raad van bestuur is van hetzelfde geslacht.

§2. De vertegenwoordigers van de gemeente in de algemene vergadering van de gemeentelijke vennootschap en vereniging worden door de gemeenteraad uit zijn leden gekozen.

De vertegenwoordigers van de gemeente in de algemene vergadering handelen overeenkomstig de instructies van de gemeenteraad.

§3. De gemeenteraad en de vertegenwoordigers van de gemeente in de algemene vergadering kunnen op elk moment beslissen om de aanwijzingen en de voordrachten te herroepen. De statuten van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting bepalen dat de betrokken vertegenwoordigers door die herroeping van rechtswege ontslagnemend zijn. Ze worden vervangen.

Alle aanwijzingen en voordrachten worden herroepen door de volledige vernieuwing van de gemeenteraad. De vertegenwoordigers blijven in functie totdat hun vervangers zijn aangewezen of benoemd.

§4. Als de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting belast is met de verwezenlijking van welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang die uitsluitend bevoegdheden van het district betreffen, kan de gemeenteraad bij de samenstelling van de organen rekening houden met de samenstelling van de districtsraad. In dat geval draagt de gemeenteraad, op advies van de districtsraad, districtsraadsleden voor als leden van de raad van bestuur waarbij de voordracht elke politieke fractie in de districtsraad een vertegenwoordiging garandeert, en wijst de gemeenteraad districtsraadsleden aan als vertegenwoordigers in de algemene vergadering.

De leden van de raad van bestuur die de gemeenteraad voordraagt, zijn van een verschillend geslacht.

De vertegenwoordigers in de algemene vergadering handelen overeenkomstig de instructies van de districtsraad.

Art. 247. Tussen de gemeente en de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting wordt een samenwerkingsovereenkomst gesloten voor de uitvoering van de toevertrouwde taken van gemeentelijk belang. De samenwerkingsovereenkomst regelt de volgende aangelegenheden:

1° in voorkomend geval de aanwending van de aan het agentschap ter beschikking gestelde of overgedragen personeelsleden, middelen en infrastructuur;
2° binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, het presentiegeld en de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van het agentschap worden toegekend;
3° de wijze waarop de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting zal voorzien in een systeem van organisatiebeheersing;
4° de toekenning aan een of meer commissarissen van de controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening van de gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting. Die commissarissen zijn erkende bedrijfsrevisoren.

Behalve in geval van gemotiveerde afwijking kan aan geen enkel personeelslid van een gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting als vermeld in dit hoofdstuk, een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de algemeen directeur van de overeenkomstige gemeente.

Hoofdstuk 4. Het autonoom gemeentelijk havenbedrijf

Art. 248. De autonome gemeentelijke havenbedrijven zijn de havenbedrijven, vermeld in het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens waarop de bepalingen inzake autonome gemeentelijke havenbedrijven van toepassing zijn.

Met uitzondering van artikel 226 zijn de bepalingen van dit decreet niet van toepassing op de autonome gemeentelijke havenbedrijven.

Titel 4. De beleids- en beheerscyclus van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De beleidsrapporten

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 249. §1. De beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn het meerjarenplan, de aanpassingen van het meerjarenplan en de jaarrekening.

De beleidsrapporten van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vormen een geïntegreerd geheel.

§2. Elk ontwerp van beleidsrapport wordt op zijn minst veertien dagen voor de vergadering waarop het wordt besproken aan ieder lid van de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn bezorgd.

Vanaf het ogenblik dat het ontwerp van het beleidsrapport bezorgd is aan de raadsleden, wordt aan hen ook de bijbehorende documentatie ter beschikking gesteld.

§3. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stemmen over hun deel van elk beleidsrapport. Nadat de raden zo het beleidsrapport elk voor hun deel hebben vastgesteld, keurt de gemeenteraad het deel van het beleidsrapport zoals vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn goed. Door die goedkeuring wordt het beleidsrapport in zijn geheel geacht definitief vastgesteld te zijn.

De gemeenteraad kan het deel van het beleidsrapport zoals vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn niet goedkeuren als dat de financiële belangen van de gemeente bedreigt. In dat geval vervalt de eventuele vaststelling van het deel van het beleidsrapport zoals vastgesteld door de gemeenteraad.

§4. Elke raad stemt telkens over het geheel van zijn deel van het beleidsrapport. In afwijking daarvan kan elk raadslid de afzonderlijke stemming eisen over een of meer onderdelen die hij aanwijst. In dat geval mag de betrokken raad pas over het geheel van zijn deel van het beleidsrapport stemmen na de afzonderlijke stemming. Als deze afzonderlijke stemming tot gevolg heeft dat het ontwerp van beleidsrapport moet worden gewijzigd, wordt de stemming over het geheel verdaagd tot een volgende vergadering van de raad. Als de andere raad voordien zijn deel van het beleidsrapport al had vastgesteld, vervalt die vaststelling en stelt die raad het gewijzigde ontwerp van beleidsrapport vast op een volgende vergadering.

Art. 250. Onmiddellijk na de definitieve vaststelling van een beleidsrapport bezorgt de gemeente de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in digitale vorm aan de Vlaamse Regering.

Het vastgestelde beleidsrapport is pas uitvoerbaar als de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering is bezorgd.

Als er nog geen jaarrekening is vastgesteld op 30 juni van het jaar dat volgt op het boekjaar in kwestie bezorgt de gemeente de gegevens over het ontwerp van jaarrekening in digitale vorm aan de Vlaamse Regering.

Art. 251. In de beleidsrapporten wordt een onderscheid gemaakt tussen de exploitatie, de investeringen en de financiering.

Art. 252. Het boekjaar begint op 1 januari en eindigt op 31 december van hetzelfde jaar.

Art. 253. Elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voeren een algemene en een budgettaire boekhouding, aangepast aan de aard en de omvang van hun activiteiten.

Afdeling 2. Het meerjarenplan

Art. 254. Voor het einde van het jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen wordt een meerjarenplan vastgesteld. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting.

Het meerjarenplan start in het tweede jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen en loopt af op het einde van het jaar na de daaropvolgende gemeenteraadsverkiezingen.

Art. 255. In de strategische nota van het meerjarenplan worden de beleidsdoelstellingen en de beleidsopties voor het extern en intern te voeren beleid geïntegreerd weergegeven.

In de financiële nota van het meerjarenplan wordt de financiële vertaling van de beleidsopties van de strategische nota weergegeven en wordt verduidelijkt hoe het financiële evenwicht wordt gehandhaafd.

De toelichting van het meerjarenplan bevat alle informatie over de verrichtingen in het ontwerp van meerjarenplan die relevant is voor de raadsleden om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

Art. 256. De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor de gemeente en de kredieten voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor dat boekjaar.

Afdeling 3. Aanpassingen van het meerjarenplan

Art. 257. §1. Minstens een keer per jaar wordt het meerjarenplan aangepast, waarbij in elk geval de kredieten voor het volgende boekjaar worden vastgesteld. Als dat nodig is, kunnen daarbij ook de kredieten voor het lopende boekjaar worden aangepast. Daarnaast kan het meerjarenplan, als dat nodig is, ook worden aangepast om alleen de kredieten voor het lopende boekjaar aan te passen.

Als voor 1 januari van het jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen de kredieten voor dat boekjaar nog niet werden vastgesteld, worden, in afwijking van het eerste lid, op die datum de kredieten voor dat boekjaar automatisch vastgesteld op basis van de ramingen voor dat boekjaar in de financiële nota van het meerjarenplan.

Bij elke aanpassing van het meerjarenplan wordt het resultaat van de intussen vastgestelde jaarrekeningen verwerkt.

De periode van het meerjarenplan blijft altijd de periode, vermeld in artikel 254, tweede lid, maar de financiële nota beschrijft altijd de financiële consequenties voor ten minste drie toekomstige boekjaren.

§2. Een aanpassing van het meerjarenplan omvat minstens een aangepaste financiële nota, een toelichting en de eventuele wijzigingen van de strategische nota.

Art. 258. Het college van burgemeester en schepenen bepaalt, voor 1 maart van het lopende boekjaar, welk gedeelte van de kredieten voor de gemeente voor investeringen en financiering, die voor het vorige boekjaar opgenomen waren in het meerjarenplan maar nog niet zijn aangewend, overgedragen worden naar het lopende boekjaar. Het vast bureau doet hetzelfde voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De gemeente bezorgt de gegevens over de stand van het meerjarenplan na de overdrachten, vermeld in het eerste lid, onmiddellijk in digitale vorm aan de Vlaamse Regering.

Afdeling 4. Bijzondere bepaling over het bestuurlijk toezicht op het meerjarenplan

Art. 259. Met behoud van de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid tot vernietiging wegens schending van het recht of strijdigheid met het algemeen belang, met toepassing van artikel 330 tot en met 334, vernietigt de toezichthoudende overheid het meerjarenplan of de aanpassing ervan in de volgende gevallen:
1° aan de raadsleden is in het beleidsrapport niet alle noodzakelijke informatie ter beschikking gesteld om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, onder meer over de financiële risico's;
2° er wordt niet afdoende of alleen op basis van fictieve gegevens aangetoond dat het financiële evenwicht gevrijwaard blijft in de boekjaren waarop het meerjarenplan betrekking heeft;
3° het meerjarenplan dat aan de raadsleden is bezorgd, stemt niet overeen met de digitale rapportering die daarover aan de Vlaamse Regering is bezorgd met toepassing van artikel 250;
4° verwachte ontvangsten of uitgaven zijn ten onrechte, of ten onrechte niet, opgenomen in het meerjarenplan.

In afwijking van artikel 332 beschikt de toezichthoudende overheid over vijftig dagen om het meerjarenplan of de aanpassing ervan te vernietigen en om de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte te brengen. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente zowel de toezichthoudende overheid op de hoogte heeft gebracht van de bekendmaking van het beleidsrapport, met toepassing van artikel 286, §1, 3°, als de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd met toepassing van artikel 250.

Afdeling 5. De jaarrekening

Art. 260. Nadat de rekeningen van de boekhouding, vermeld in artikel 253, in overeenstemming zijn gebracht met de gegevens van de inventaris van al de bezittingen, rechten, vorderingen, schulden en verplichtingen, van welke aard ook, van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, worden ze samengevat opgenomen in het ontwerp van de jaarrekening.

De jaarrekening bestaat uit een beleidsevaluatie, een financiële nota en een toelichting.

De jaarrekening wordt vastgesteld voor 30 juni van het boekjaar dat volgt op het boekjaar waarop de rekening betrekking heeft.

Art. 261. De beleidsevaluatie van de jaarrekening geeft het beleid weer dat de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gedurende het boekjaar hebben gevoerd en evalueert de beleidsdoelstellingen en de mate waarin ze zijn bereikt.

De financiële nota van de jaarrekening geeft de financiële gevolgen van het gevoerde beleid weer.

De toelichting van de jaarrekening bevat alle informatie over de verrichtingen in het ontwerp van jaarrekening die relevant is voor de raadsleden om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. Ze bevat minstens informatie over de schulden en de financiële risico's.

Afdeling 6. Bijzondere bepaling over het bestuurlijk toezicht op de jaarrekening

Art. 262. §1. De toezichthoudende overheid keurt de jaarrekening goed op voorwaarde dat:
1° aan de raadsleden in het beleidsrapport alle noodzakelijke informatie ter beschikking is gesteld om met kennis van zaken een beslissing te nemen;
2° de jaarrekening juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;
3° het beleidsrapport dat aan de raadsleden is bezorgd overeenstemt met de digitale rapportering die daarover aan de Vlaamse Regering is bezorgd met toepassing van artikel 250;
4° de algemene en de budgettaire boekhouding op elkaar aansluiten.

Als de toezichthoudende overheid geen besluit heeft verzonden naar de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van honderdvijftig dagen wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente zowel de toezichthoudende overheid op de hoogte heeft gebracht van de bekendmaking van de jaarrekening, met toepassing van artikel 286, §1, 3°, als de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd met toepassing van artikel 250.

§2. De toezichthoudende overheid kan bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig bestempelen en beslist dan over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Ze brengt de betrokkenen onmiddellijk op de hoogte van haar beslissing met een aangetekende brief of een andere melding die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 2281 van het Burgerlijk Wetboek, en die een bewijs oplevert van die melding, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens. In voorkomend geval wordt daarbij een verzoek gevoegd om het vastgestelde bedrag aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te betalen. Een afschrift van de beslissing van de toezichthoudende overheid wordt bezorgd aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, al naargelang het geval.

Hoofdstuk 2. Andere rapporteringen

Art. 263. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn bepalen wanneer hen een opvolgingsrapportering, met een stand van zaken van de uitvoering van het meerjarenplan, wordt voorgelegd.

Er wordt minstens voor het einde van het derde kwartaal een opvolgingsrapportering over het eerste semester van het boekjaar voorgelegd.

Art. 264. De gemeente rapporteert aan de Vlaamse Regering over de verrichte transacties van elk kwartaal voor het einde van de maand die volgt op het kwartaal.

De rapportering, vermeld in het eerste lid, omvat zowel de transacties van de gemeente als die van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 3. De ontvangsten- en uitgavencyclus

Art. 265. Een verbintenis mag alleen worden aangegaan als de financiële gevolgen ervan tijdens de periode van het meerjarenplan passen binnen de ramingen van het meerjarenplan en als de financiële gevolgen voor het lopende boekjaar passen binnen de limitatieve kredieten voor dat boekjaar in het meerjarenplan.

Als de gemeente nog niet over uitvoerbare kredieten beschikt voor het lopende boekjaar, is het aangaan of het wijzigen van verbintenissen onderworpen aan de voorafgaande goedkeuring door de gemeenteraad. De gemeente kan dan alleen verbintenissen aangaan of wijzigen die behoren tot de exploitatie en die verband houden met de courante werking en de bestaande dienstverlening.

Iedereen die in strijd met het tweede lid verbintenissen heeft aangegaan, is daarvoor persoonlijk verantwoordelijk, behalve in de gevallen die door of krachtens dit decreet worden bepaald en met behoud van de eventuele medeverantwoordelijkheid van andere organen of personeelsleden.

Art. 266. De voorgenomen financiële verbintenissen die resulteren in een uitgaande nettokasstroom zijn onderworpen aan een voorafgaand visum, voordat enige verbintenis kan worden aangegaan.

De financieel directeur onderzoekt de wettigheid en regelmatigheid van die voorgenomen verbintenissen in het kader van zijn opdracht vermeld in artikel 177, eerste lid, 1°. Hij verleent zijn visum, als uit dat onderzoek de wettigheid en regelmatigheid van de voorgenomen verbintenis blijkt. Hij kan voorwaarden koppelen aan zijn visum. Als de financieel directeur weigert zijn visum te verlenen, of als hij er voorwaarden aan koppelt, motiveert hij dat.

De gemeenteraad bepaalt, na advies van de financieel directeur, de nadere voorwaarden waaronder de financieel directeur de controle, vermeld in het tweede lid, uitoefent. De gemeenteraad kan binnen de perken die vastgelegd zijn door de Vlaamse Regering, en na advies van de financieel directeur, bepaalde categorieën van verrichtingen uitsluiten van de visumverplichting.

Het organisatiebeheersingssysteem bepaalt de voorwaarden die gelden om advies te kunnen vragen aan de financieel directeur over de wettigheid en regelmatigheid van verrichtingen die van de visumverplichting zijn uitgesloten.

Art. 267. Als de financieel directeur weigert om een visum te verlenen aan een voorgenomen verbintenis, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid viseren. In dat geval brengt het college van burgemeester en schepenen de gemotiveerde beslissing van de financieel directeur, samen met zijn eigen beslissing, ter kennis van de gemeenteraad.

De verbintenis kan pas worden aangegaan nadat de gemeenteraad heeft kunnen kennisnemen van die beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

In afwijking van het eerste lid kan de gemeenteraad in de situatie, vermeld in artikel 265, tweede lid, viseren als de financieel directeur weigert om een visum te verlenen aan een voorgenomen verbintenis.

Art. 268. Met het behoud van de toepassing van artikel 265, eerste en tweede lid, kan de gemeente geen verbintenissen uitvoeren zonder dat er kredieten voor beschikbaar zijn.

Totdat de gemeente over uitvoerbare kredieten beschikt, kan ze alleen uitgaven doen overeenkomstig verbintenissen die zijn aangegaan voor het begin van het

boekjaar en overeenkomstig nieuwe verbintenissen die behoren tot de exploitatie en die verband houden met de courante werking en de bestaande dienstverlening.

Art. 269. De gemeenteraad kan zonder de nodige kredieten over de uitgaven beslissen die door dwingende en onvoorziene omstandigheden vereist zijn, op voorwaarde dat hij daarvoor een met redenen omkleed besluit neemt.

In dezelfde omstandigheden en als het geringste uitstel onbetwistbare schade zou veroorzaken, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid over de uitgaven beslissen. Het college van burgemeester en schepenen brengt de gemeenteraad daarvan onmiddellijk op de hoogte.

De bevoegdheid om over de uitgaven te beslissen, houdt ook de bevoegdheid in tot het vaststellen van de voorwaarden van overheidsopdrachten, het vaststellen van de plaatsingsprocedure, het voeren van de plaatsingsprocedure, de gunning en de uitvoering van de overheidsopdrachten.

In de gevallen, vermeld in het eerste en het tweede lid, worden de financiële gevolgen opgenomen in de eerstvolgende aanpassing van het meerjarenplan.

Art. 270. Als verschillende gemeenten betrokken zijn bij een uitgave die door of krachtens wettelijke of decretale bepalingen aan de gemeente is opgelegd, dragen ze allemaal daarin bij naar evenredigheid van het belang dat ze erbij kunnen hebben. In geval van weigering of van onenigheid over de verhouding van dat belang en van de te dragen lasten, beslist de toezichthoudende overheid over het aandeel van elke gemeente.

Art. 271. Als het college van burgemeester en schepenen, overeenkomstig artikel 304, §6, het beheer van een bepaald budget voor de realisatie van een bepaalde actie of een bepaald project heeft toevertrouwd aan een wijkcomité of een burgerinitiatief, staat een personeelslid van de gemeente in voor de praktische uitvoering van dit beheer.

Art. 272. §1. Alle girale betalingen worden ondertekend door de algemeen directeur en de financieel directeur. Met zijn handtekening bevestigt de algemeen directeur dat de uitgave wettig en regelmatig is.

Als het organisatiebeheersingssysteem daarvoor een regeling bevat, kunnen provisies ter beschikking gesteld worden van personeelsleden voor het betalen van geringe exploitatie-uitgaven die voor de goede werking van de dienst onmiddellijk moeten worden gedaan. Het eerste lid is niet van toepassing op de betalingen vanuit die provisies.

Betalingen in verband met het thesauriebeheer verricht de financieel directeur autonoom. Daaronder vallen niet de betalingen naar de provisies, vermeld in het tweede lid.

§2. Als de algemeen directeur of een personeelslid dat hij met betalingsverrichtingen belast heeft, weigert een betalingsopdracht aan een financiële instelling te ondertekenen, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid bevelen de betaling uit te voeren. Een dergelijk bevel kan niet worden geweigerd.

In het geval, vermeld in het eerste lid, brengt het college van burgemeester en schepenen de gemeenteraad op de hoogte van dat betalingsbevel.

De betaling, vermeld in het eerste lid, kan pas worden uitgevoerd nadat de gemeenteraad heeft kunnen kennisnemen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Art. 273. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met uitzondering van artikel 271 en met dien verstande dat de hiernavolgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "gemeente" als "openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";
2° "gemeenteraad" als "raad voor maatschappelijk welzijn";
3° "college van burgemeester en schepenen" als "vast bureau".

Hoofdstuk 4. Bijzondere bepaling over het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Art. 274. De gemeente zorgt er voor dat het openbare centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient steeds zijn financiële verplichtingen kan nakomen.

Hoofdstuk 5. Nadere uitwerking door de Vlaamse Regering

Art. 275. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorschriften voor de uitvoering van deze titel en de bijbehorende documenten, met inbegrip van de te hanteren modellen, de rekeningenstelsels en de inhoud en wijze van de digitale rapporteringen.

De Vlaamse Regering bepaalt welke kredieten limitatief zijn.

De Vlaamse Regering bepaalt de minimale vereisten waaraan de informaticasystemen moeten voldoen die door de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn worden gehanteerd bij de uitvoering van de bepalingen van deze titel.

Titel 5. De werking van het lokaal bestuur

Hoofdstuk 1. Akten van het lokaal bestuur

Afdeling 1. Opmaken en ondertekenen van akten

Art. 276. Akten en documenten van de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm mogen op elke informatiedrager geplaatst worden, als de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf of het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm een duurzame bewaring en toegankelijkheid garandeert.

Voor de toepassing van dit decreet kan aan de vereiste van een handtekening voldaan worden door een elektronische procedure die de authenticiteit en de integriteit van de gegevens waarborgt. De Vlaamse Regering kan die elektronische procedure nader bepalen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de wijze waarop gegevens, akten en documenten van de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm opgemaakt, bewaard en gecommuniceerd worden.

Art. 277. §1. De algemeen directeur woont de vergaderingen van de gemeenteraad bij en is verantwoordelijk voor het opstellen en het bewaren van de notulen en het zittingsverslag ervan.

De notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad worden, na goedkeuring, ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en de algemeen directeur.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn".

§2. De algemeen directeur woont de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen bij en is verantwoordelijk voor het opstellen en het bewaren van de notulen ervan.

De notulen van het college van burgemeester en schepenen worden, na goedkeuring, door de burgemeester en door de algemeen directeur ondertekend.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau", en "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau".

§3. De algemeen directeur woont de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst bij en is verantwoordelijk voor het opstellen en het bewaren van de notulen ervan.

De algemeen directeur kan het bijwonen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst, het opstellen en het medeondertekenen van de notulen delegeren aan een personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Als dat is opgenomen in de beheersovereenkomst, vermeld in artikel 196, kan hij die bevoegdheid ook toevertrouwen aan een personeelslid van de gemeente.

De notulen van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden, na goedkeuring, ondertekend door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en, naargelang het geval, door de algemeen directeur of door het personeelslid dat de algemeen directeur heeft aangewezen overeenkomstig het tweede lid.

Art. 278. §1. De notulen van de vergaderingen van de gemeenteraad vermelden, in chronologische volgorde, alle besproken onderwerpen, alsook het gevolg dat is gegeven aan de punten waarover de gemeenteraad geen beslissing heeft genomen. Ze maken melding van alle beslissingen en het resultaat van de stemmingen. Behalve bij geheime stemming, vermelden de notulen hoe elk lid gestemd heeft. Van die laatste verplichting kan worden afgeweken voor beslissingen die genomen zijn met unanimiteit.

De zittingsverslagen van de vergaderingen van de gemeenteraad vermelden, in chronologische volgorde, alle besproken onderwerpen, de essentie van de tussenkomsten en van de mondeling en schriftelijk gestelde vragen en antwoorden. De gemeenteraad kan beslissen om het zittingsverslag te vervangen door een audio- of audiovisuele opname van de openbare zitting van de gemeenteraad.

Als de gemeenteraad een aangelegenheid overeenkomstig artikel 28 in besloten vergadering behandelt, vermelden de notulen alleen de beslissingen en wordt er geen zittingsverslag opgesteld.

De bepalingen, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn".

§2. De notulen van de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen vermelden de beslissingen van het college.

Als het college overeenkomstig artikel 267 op eigen verantwoordelijkheid een voorgenomen verbintenis viseert of overeenkomstig artikel 272 op eigen verantwoordelijkheid een bevel geeft tot betaling van een uitgave, wordt, op verzoek van een lid van het college, een verklaring over zijn stemgedrag in de notulen opgenomen.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "college van burgemeester en schepenen" en "college" worden gelezen als "vast bureau".

§3. De notulen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst vermelden de beslissingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Art. 279. §1. De reglementen, verordeningen, beslissingen en akten van de gemeenteraad, en alle andere stukken of briefwisseling die specifiek betrekking hebben op de gemeenteraad worden ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en medeondertekend door de algemeen directeur.

De reglementen, beslissingen en akten van de raad voor maatschappelijk welzijn, en alle andere stukken of briefwisseling die specifiek betrekking hebben op de raad voor maatschappelijk welzijn, worden ondertekend door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en medeondertekend door de algemeen directeur.

§2. De reglementen, verordeningen, beslissingen en akten van de burgemeester en van het college van burgemeester en schepenen worden ondertekend door de burgemeester en medeondertekend door de algemeen directeur.

De reglementen, beslissingen en akten van het vast bureau worden ondertekend door de voorzitter van het vast bureau en medeondertekend door de algemeen directeur.

De beslissingen en akten van de voorzitter van het vast bureau worden door hem ondertekend en medeondertekend door de algemeen directeur.

§3. De beslissingen, de akten, de verslagen en de brieven van de financieel directeur en de maatschappelijk werker worden door hen ondertekend als ze specifiek betrekking hebben op de aan hen toevertrouwde taken.

De beslissingen, de akten en de briefwisseling van personeelsleden aan wie bevoegdheden zijn toevertrouwd, worden door die personeelsleden ondertekend.

Het dwangbevel, uitgevaardigd voor de invordering van schuldvorderingen, wordt, met behoud van de ondertekeningsbevoegdheid inzake de uitvoerbaarverklaring ervan, ondertekend door de financieel directeur.

§4. De reglementen, de beslissingen en de briefwisseling van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden ondertekend door de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en medeondertekend door de algemeen directeur.

De beslissingen en akten van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden door hem ondertekend en medeondertekend door de algemeen directeur.

§5. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, eerste lid, en paragraaf 3 wordt de briefwisseling van de gemeente ondertekend door de burgemeester en medeondertekend door de algemeen directeur.

Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, tweede lid, en paragraaf 3 en 4 wordt de briefwisseling van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ondertekend door de voorzitter van het vast bureau en medeondertekend door de algemeen directeur.

§6. De gemeenteraad bepaalt in het huishoudelijk reglement door wie en op welke wijze de andere stukken van de gemeente dan de stukken, vermeld in paragraaf 1 tot en met 5, worden ondertekend, en, als dat nodig wordt geacht, medeondertekend. Als de gemeenteraad die werkwijze niet vaststelt worden de stukken ondertekend door de burgemeester en medeondertekend door de algemeen directeur.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" en "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau".

Art. 280. De burgemeester kan zijn bevoegdheid tot ondertekening opdragen aan een of meer leden van het college van burgemeester en schepenen, tenzij de bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen, vermeld in artikel 277. Hij doet dat schriftelijk via een informatiedrager naar keuze. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

De schepen aan wie de opdracht is gegeven, vermeldt die opdracht bij zijn handtekening.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "burgemeester" wordt gelezen als "voorzitter van het vast bureau", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau", en "de schepen" wordt gelezen als "het lid van het vast bureau".

Art. 281. De voorzitter van de gemeenteraad kan zijn bevoegdheid tot ondertekening opdragen aan een of meer leden van de gemeenteraad, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen en het zittingsverslag, vermeld in artikel 277. Hij doet dat schriftelijk via een informatiedrager naar keuze. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

Het gemeenteraadslid aan wie de opdracht is gegeven, vermeldt die opdracht bij zijn handtekening.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", en "gemeenteraadslid" wordt gelezen als "lid van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Art. 282. De voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst kan zijn bevoegdheid tot ondertekening opdragen aan een of meer leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de on-

dertekening van de notulen, vermeld in artikel 277. Hij doet dat schriftelijk via een informatiedrager naar keuze. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen.

Het lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst aan wie de opdracht is gegeven, vermeldt die opdracht bij zijn handtekening.

Art. 283. De algemeen directeur kan zijn bevoegdheid tot ondertekening of medeondertekening opdragen aan een of meer personeelsleden van de gemeente, tenzij die bevoegdheid betrekking heeft op de ondertekening van de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad en van de notulen van het college van burgemeester en schepenen. Hij doet dat schriftelijk via een informatiedrager naar keuze. Die opdracht kan op elk moment worden herroepen. Als dat is opgenomen in de beheersovereenkomst, vermeld in artikel 196, kan hij die bevoegdheid ook toevertrouwen aan een of meer personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De personeelsleden aan wie de opdracht tot ondertekening of medeondertekening is gegeven, vermelden die opdracht bij hun handtekening.

De bepalingen, vermeld in het eerste en tweede lid, zijn van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau", en "openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" wordt gelezen als "gemeente".

Art. 284. §1. De algemeen directeur vermeldt de intrekking van een besluit, de vernietiging of de niet-goedkeuring van een besluit door een toezichthoudende overheid in de notulen van de gemeenteraad of van het college van burgemeester en schepenen.

De algemeen directeur brengt de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen daarvan op de hoogte op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen.

§2. De algemeen directeur vermeldt de intrekking van een besluit, de vernietiging of de niet-goedkeuring van een besluit door een toezichthoudende overheid in de notulen van de raad voor maatschappelijk welzijn, van het vast bureau of van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De algemeen directeur brengt de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of het bijzonder comité voor de sociale dienst daarvan op de hoogte op de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau of het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Afdeling 2. Bekendmaking en inwerkingtreding

Onderafdeling 1. Bekendmaking

Art. 285. §1. De burgemeester maakt via de webtoepassing van de gemeente een lijst bekend met de besluiten van:
1° de gemeenteraad;
2° de raden van bestuur van de autonome gemeentebedrijven;
3° het college van burgemeester en schepenen;
4° de burgemeester.

§2. De voorzitter van het vast bureau maakt via de webtoepassing van de gemeente een lijst bekend met de besluiten van:
1° de raad voor maatschappelijk welzijn;
2° de algemene vergadering en de raad van bestuur van de welzijnsvereniging waarvan de maatschappelijke zetel zich in de gemeente bevindt;
3° het vast bureau;
4° de voorzitter van het vast bureau.

De besluiten van het bijzonder comité voor de sociale dienst worden niet bekendgemaakt.

§3. De lijsten, vermeld in paragraaf 1 en 2, bevatten een beknopte omschrijving van de aangelegenheden die geregeld zijn in de besluiten. Er wordt geen informatie verspreid die valt onder de uitzonderingen, vermeld in het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Art. 286. §1. De burgemeester maakt de volgende besluiten en de inhoud ervan bekend via de webtoepassing van de gemeente:
1° de reglementen en de verordeningen van de gemeenteraad, van het college van burgemeester en schepenen en van de burgemeester;
2° de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel en de wijzigingen ervan;
3° de beleidsrapporten van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de beleidsrapporten van de autonome gemeentebedrijven;
4° de besluiten van de gemeenteraad over de beleidsrapporten van de autonome gemeentebedrijven;
5° de oprichtingsakte van de autonome gemeentebedrijven;
6° de statuten en de wijzigingen ervan van de autonome gemeentebedrijven;
7° de oprichtingsakte van de extern verzelfstandige agentschappen in privaatrechtelijke vorm;
8° de statuten van de extern verzelfstandige agentschappen in privaatrechtelijke vorm;
9° de oprichtingsakte van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid;
10° de statuten van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid;
11° het besluit van de gemeenteraad tot oprichting van districten.

§2. De voorzitter van het vast bureau maakt de volgende besluiten en de inhoud ervan bekend via de webtoepassing van de gemeente:
1° de reglementen van de raad voor maatschappelijk welzijn en van het vast bureau;
2° de afwijkingen van de rechtspositieregeling van het personeel overeenkomstig artikel 186, §2, en de wijzigingen ervan;
3° de oprichtingsakte van de verenigingen en vennootschappen voor maatschappelijk welzijn die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn heeft opgericht of mede opgericht;
4° de statuten van de verenigingen voor maatschappelijk welzijn waarvan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn deelgenoot is;
5° de beleidsrapporten van de welzijnsverenigingen waarvan de maatschappelijke zetel zich in de gemeente bevindt.

§3. Met behoud van de bepalingen van dit decreet, kan de Vlaamse Regering bepalen welke andere besluiten en andere stukken moeten worden bekendgemaakt, en voor alle besluiten en stukken, vermeld in dit artikel, hoe lang ze minimaal via de webtoepassing van de gemeente raadpleegbaar moeten blijven.

Art. 287. De bekendmaking van de lijst van de besluiten, vermeld in artikel 285, en van de besluiten, vermeld in artikel 286, gebeurt binnen tien dagen nadat ze genomen zijn, met vermelding van de datum waarop ze via de webtoepassing worden bekendgemaakt.

Voor de besluiten, vermeld in artikel 286, §1, 1° en 2°, en 286, §2, 1° en 2°, bevat de bekendmaking ook de datum waarop ze zijn aangenomen.

De webtoepassing van de gemeente vermeldt de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de besluiten die op de lijst zijn vermeld, en vermeldt ook de mogelijkheid om klacht in te dienen bij de toezichthoudende overheid, vermeld in artikel 326. Als de toezichthoudende overheid een besluit heeft vernietigd, wordt ook van die vernietiging melding gemaakt.

Onderafdeling 2. Inwerkingtreding van reglementen en verordeningen

Art. 288. De reglementen en verordeningen, vermeld in artikel 286, §1, 1° en 2°, en de reglementen, vermeld in artikel 286, §2, 1° en 2°, treden in werking op de vijfde dag na de bekendmaking ervan, tenzij het anders bepaald is.

De bekendmaking en de datum van bekendmaking van de reglementen en de verordeningen, vermeld in het eerste lid, moeten blijken uit de aantekening in een register, dat bijgehouden wordt op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.

Afdeling 3. Wijze van kennisgeving

Art. 289. Tenzij de wet, dit decreet of een ander decreet de vorm van mededeling of kennisgeving oplegt, kan het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad bepalen op welke wijze stukken aan de betrokkene worden meegedeeld of ter kennis gebracht. Als het huishoudelijk reglement niets bepaalt, worden de stukken van de gemeente met een gewone brief meegedeeld of ter kennis gebracht.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn" en "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

Afdeling 4. Briefwisseling aan het lokaal bestuur

Art. 290. Alle briefwisseling aan de gemeente wordt geacht te zijn gericht aan het college van burgemeester en schepenen. Behalve bij andersluidende beslissing van de gemeenteraad wordt de briefwisseling verstuurd naar het gemeentehuis. Alle ingaande en uitgaande briefwisseling, van welke aard ook, wordt geregistreerd.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "college van burgemeester en schepenen" wordt gelezen als "vast bureau" en "het gemeentehuis" wordt gelezen als "de zetel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

Hoofdstuk 2. Wijze van berekening van termijnen

Art. 291. Voor de toepassing van dit decreet wordt de termijn berekend vanaf de dag na de dag van de akte of de gebeurtenis die de termijn doet ingaan, en omvat de termijn alle dagen, ook de zaterdag, de zondag en de wettelijke of decretale feestdagen. De vervaldag is in de termijn begrepen. Als die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke of decretale feestdag is, dan wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Bij gebrek aan een akte of gebeurtenis die de termijn doet ingaan, wordt de termijn berekend door terug te tellen vanaf de gebeurtenis die de termijn doet eindigen. In dat geval wordt de dag van de gebeurtenis die de termijn doet eindigen niet in de termijn begrepen. De dag van verzending is niet in de termijn begrepen.

Hoofdstuk 3. Goederen van het lokaal bestuur

Afdeling 1. Onroerende goederen

Art. 292. De gemeente en de autonome gemeentebedrijven kunnen, op voorwaarde van bijzondere en omstandige motivering, zakelijke rechten vestigen op openbaardomeingoederen als die rechten niet kennelijk onverenigbaar zijn met de bestemming van die goederen.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" en "de autonome gemeentebedrijven" wordt gelezen als "de verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3".

Art. 293. Onroerende goederen van de gemeente en van de autonome gemeentebedrijven worden altijd vervreemd volgens de principes van mededinging en transparantie, behalve als er een motivering wordt gegeven voor een afwijking daarvan.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" en "de autonome gemeentebedrijven" wordt gelezen als "de verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3".

Art. 294. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen beslissen het beheer van hun onroerende goederen toe te vertrouwen aan de gemeente waar het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is gevestigd, of aan een autonoom gemeentebedrijf van die gemeente, dat ook het privé- en het openbaar domein van de gemeente beheert.

Afdeling 2. Gemeentewegen

Art. 295. De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de gemeenteraad in kwestie, welke wegen op het grondgebied van die gemeente als gewestwegen beschouwd worden.

Als bestaande wegen of weggedeelten niet langer beschouwd worden als gewestwegen, worden ze beschouwd als gemeentewegen, op voorwaarde dat de gemeenteraad daarmee instemt. Die overdracht heeft de toekenning om niet van de eigendom van die wegen tot gevolg. Bij de eigendomsoverdracht moeten die wegen zich in goede staat van onderhoud bevinden.

Hoofdstuk 4. Aanstellen van landmeters-experten

Art. 296. De gemeente en de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen, vermeld in deel 2, titel 3, kunnen landmeters-experten aanstellen om schattingsverslagen op te stellen in het kader van de onroerende verrichtingen die door hen worden gesteld.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "de gemeente" wordt gelezen als "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" en "de gemeentelijke verzelfstandigde

agentschappen, vermeld in deel 2, titel 3" wordt gelezen als "de verenigingen voor maatschappelijk welzijn, vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3".

In het eerste en tweede lid wordt verstaan onder:
1° landmeter-expert: de landmeter-expert, ingeschreven op het tableau van de beoefenaars van het beroep, vermeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert en op wie het koninklijk besluit van 15 december 2005 tot vaststelling van de voorschriften inzake de plichtenleer van de landmeter-expert van toepassing is;
2° schattingsverslag: het verslag waarbij de waarde van het onroerend goed wordt bepaald aan de hand van vooraf vastgelegde objectieve regels zoals vergelijkingspunten uit de omgeving.

Hoofdstuk 5. Optreden in rechte

Art. 297. §1. Het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigt de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens de gemeente.

De gemeenteraad kan beslissen om de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, in de plaats van het college uit te oefenen. Als een lid van het college zich bevindt in een situatie als vermeld in artikel 27, §1, eerste lid, 1°, oefent de gemeenteraad de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, uit.

§2. Het vast bureau vertegenwoordigt het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De raad voor maatschappelijk welzijn kan beslissen om de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, in de plaats van het vast bureau uit te oefenen. Wanneer een lid van het vast bureau zich bevindt in een situatie als vermeld in artikel 27, §1, eerste lid, 1°, juncto 74, oefent de raad voor maatschappelijk welzijn de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, uit.

Art. 298. Het college of, in voorkomend geval, de gemeenteraad kan hetzij een lid van het college, hetzij een personeelslid, hetzij een advocaat aanwijzen om namens de gemeente te verschijnen in rechte.

Het vast bureau of, in voorkomend geval de raad voor maatschappelijk welzijn kan hetzij een lid van het vast bureau, hetzij een personeelslid, hetzij een personeelslid van een samenwerkingsverband van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hetzij een personeelslid van een ander openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op basis van een samenwerking van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hetzij een advocaat aanwijzen om namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te verschijnen in rechte, alsook het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te vertegenwoordigen in dossiers collectieve schuldenregeling.

Art. 299. In afwijking van artikel 297, §2, worden de rechtsgedingen als eiser voor de terugvordering van de kosten voor verleende hulp, overeenkomstig de beslissing van het vast bureau of, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn in naam van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gevoerd op vervolging en benaarstiging van de financieel directeur.

Art. 300. In geval van verhindering of afwezigheid van de financieel directeur worden de handelingen, vermeld in artikel 299, verricht door het personeelslid of door een personeelslid van een samenwerkingsverband van openbare centra voor maatschappelijk welzijn dat de voormelde financieel directeur onder zijn aansprakelijk-

heid heeft aangewezen, of door de waarnemend financieel directeur. Bij gebrek daaraan of in geval van een belangenvermenging van de financieel directeur wordt een personeelslid afgevaardigd door het vast bureau of, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 6. Digitale communicatie met de Vlaamse overheid

Art. 301. Een door de Vlaamse Regering aan te wijzen entiteit van de Vlaamse overheid houdt een databank bij die gegevens bevat over de aangestelde en waarnemend algemeen directeur en de aangestelde en waarnemend financieel directeur van de gemeente en over de leidend ambtenaar van het autonoom gemeentebedrijf. De databank biedt een overzicht van de personeelsleden die namens de gemeente en het autonoom gemeentebedrijf verantwoordelijk zijn voor de digitale communicatie met de Vlaamse overheid.

De databank bevat de voornaam, de achternaam, het rijksregisternummer, de contactgegevens en de begin- en einddatum van de aanstelling. De gegevens worden ter beschikking gesteld door de gemeente en het autonoom gemeentebedrijf. De databank houdt het historische overzicht van die gegevens bij.

De gegevens, vermeld in het tweede lid, van de personen, vermeld in het eerste lid, die in functie zijn, worden met uitzondering van het rijksregisternummer door de entiteit publiek toegankelijk gemaakt.

De entiteit, vermeld in het eerste lid, is verantwoordelijk voor het beheer van de gegevens, vermeld in dit artikel.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.

Titel 6. Participatie van de burger

Hoofdstuk 1. Klachtenbehandeling

Art. 302. Zowel de gemeenteraad als de raad voor maatschappelijk welzijn organiseert bij reglement een systeem van klachtenbehandeling.

Art. 303. §1. Het systeem van klachtenbehandeling wordt zowel voor de gemeente als voor het openbaar centrum van maatschappelijk welzijn georganiseerd op het ambtelijke niveau en is maximaal onafhankelijk van de diensten waarop de klachten betrekking hebben. De algemeen directeur neemt dat op in het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 218.

§2. Elke gemeente kan op een van de volgende wijzen een ombudsdienst oprichten:
1° in eigen beheer;
2° in samenwerking met het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient;
3° in het kader van intergemeentelijke samenwerking als vermeld in deel 3, titel 3;
4° via een overeenkomst met de Vlaamse Ombudsdienst.

Elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan op een van de volgende wijzen een ombudsdienst oprichten:
1° in eigen beheer;
2° in een vereniging, opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3;
3° in samenwerking met de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend;
4° in het kader van intergemeentelijke samenwerking als vermeld in deel 3, titel 3;
5° via een overeenkomst met de Vlaamse Ombudsdienst.

In deze paragraaf wordt verstaan onder Vlaamse Ombudsdienst: de Vlaamse Ombudsdienst, opgericht bij decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst.

§3. De algemeen directeur rapporteert jaarlijks aan de gemeenteraad over de klachten ingediend tegen de gemeente.

De algemeen directeur rapporteert jaarlijks aan de raad voor maatschappelijk welzijn over de klachten ingediend tegen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 2. Inspraak, voorstellen van burgers en verzoekschriften aan de organen van het lokaal bestuur

Art. 304. §1. De gemeenteraad voert een beleid op het vlak van de betrokkenheid en de inspraak van de burgers of van de doelgroepen, met inbegrip van een regeling over het recht van de inwoners om voorstellen en vragen op de agenda van de gemeenteraad te zetten.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteraad" wordt gelezen als "raad voor maatschappelijk welzijn".

§2. Overeenkomstig artikel 28 van de Grondwet, heeft iedereen het recht verzoekschriften in te dienen bij de organen van de gemeente en bij de organen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

§3. Onder voorbehoud van de wettelijke en decretale bepalingen die op dit gebied gelden, kan alleen de gemeenteraad overgaan tot de organisatie van raden en overlegstructuren die als opdracht hebben op regelmatige en systematische wijze het gemeentebestuur te adviseren.

Ten hoogste twee derde van de leden van de raden en de overlegstructuren, vermeld in het eerste lid, is van hetzelfde geslacht. Als dat niet het geval is, kan niet op rechtsgeldige wijze advies worden uitgebracht.

Gemeenteraadsleden en leden van het college van burgemeester en schepenen kunnen geen stemgerechtigd lid zijn van de raden en de overlegstructuren, vermeld in het eerste lid.

§4. De gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen ook andere initiatieven nemen om de inspraak van de burgers te bevorderen.

§5. De gemeenteraad bepaalt bij reglement de wijze waarop concreet vorm gegeven wordt aan de inspraak, vermeld in paragraaf 1 tot en met 4, voor de gemeente en haar organen.

De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt bij reglement de wijze waarop concreet vorm gegeven wordt aan de inspraak, vermeld in paragraaf 1, 2 en 4, voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en zijn organen.

§6. Het college van burgemeester en schepenen kan, onder de voorwaarden die de gemeenteraad vaststelt, het beheer van budgetten voor de realisatie van bepaalde acties of projecten toevertrouwen aan wijkcomités en burgerinitiatieven. De gemeenteraad bepaalt minstens aan welke voorwaarden een wijkcomité en een burgerinitiatief moeten voldoen om als voldoende gedragen te worden beschouwd voor een wijk of voor de bevolking.

Op het beheer, vermeld in het eerste lid, is artikel 271 van toepassing.

Het beheer, vermeld in het eerste lid, vervalt in ieder geval zes maanden na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad.

Hoofdstuk 3. De gemeentelijke volksraadpleging

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 305. De gemeenteraad kan beslissen om de inwoners te raadplegen over de aangelegenheden, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid. Hij organiseert een volksraadpleging als de inwoners van de gemeente daartoe een verzoek hebben ingediend dat voldoet aan de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk.

Persoonlijke aangelegenheden en aangelegenheden betreffende de jaarrekeningen, het meerjarenplan en de aanpassingen ervan, de gemeentebelastingen en de retributies kunnen niet het voorwerp zijn van een volksraadpleging.

Art. 306. Een volksraadpleging kan niet worden georganiseerd in de periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de volledige vernieuwing van de gemeenteraden. Bovendien kan er geen volksraadpleging worden georganiseerd in de periode van veertig dagen voor de rechtstreekse verkiezing van de leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de gemeenschaps- en gewestparlementen en het Europees Parlement.

De inwoners van de gemeente kunnen maar eenmaal om de zes maanden worden geraadpleegd, met een maximum van zes volksraadplegingen per bestuursperiode. Gedurende de periode tussen twee vernieuwingen van de gemeenteraad kan maar één volksraadpleging over hetzelfde onderwerp worden gehouden.

Art. 307. De vraag of vragen waarop de volksraadpleging betrekking heeft, wordt zo geformuleerd dat met ja of nee kan worden geantwoord.

Art. 308. Er is een Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen. Die adviescommissie heeft als opdracht om op verzoek advies uit te brengen aan de Vlaamse Regering, aan initiatiefnemers of aan gemeenten over het houden van een gemeentelijke volksraadpleging. Ze kan ook uit eigen beweging advies verstrekken aan de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt de werking en de samenstelling van de adviescommissie.

Afdeling 2. De volksraadpleging op initiatief van de inwoners

Art. 309. Het initiatief dat uitgaat van de inwoners van de gemeente moet worden gesteund door ten minste:
1° 20% van de inwoners in gemeenten met minder dan 15.000 inwoners;
2° 3000 inwoners in gemeenten met minstens 15.000 inwoners en minder dan 30.000 inwoners;
3° 10% van de inwoners in gemeenten met minstens 30.000 inwoners.

Art. 310. Elk verzoek om een volksraadpleging te houden, op initiatief van de inwoners van de gemeente, wordt gericht aan het college van burgemeester en schepenen.

Het verzoek wordt met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs ingediend. De Vlaamse Regering kan bepalen dat ook andere manieren van indiening mogelijk zijn.

Bij het verzoek worden een gemotiveerde nota gevoegd en de stukken die de gemeenteraad kunnen voorlichten.

Art. 311. Het verzoek wordt ingediend met een formulier dat bestaat uit een verzoekschrift en een petitielijst.

Het verzoekschrift bevat de volgende vermeldingen:
1° de naam van de gemeente;
2° de tekst van artikel 196 van het Strafwetboek;
3° de vraag of vragen waarop de voorgenomen volksraadpleging betrekking heeft;
4° de naam, de voornamen, de geboortedatum en de woonplaats van de personen die het initiatief nemen tot de volksraadpleging.

De petitielijst bevat naast de vermeldingen in het tweede lid ook de naam, voornamen, geboortedatum en woonplaats van iedereen die het verzoekschrift heeft ondertekend.

De Vlaamse Regering stelt het model van het formulier, vermeld in het eerste lid, vast.

Art. 312. §1. Een persoon kan verzoeken om een volksraadpleging als hij aan al de volgende voorwaarden voldoet:
1° in het bevolkingsregister van de gemeente ingeschreven of vermeld zijn;
2° de leeftijd van zestien jaar bereikt hebben;
3° niet het voorwerp uitmaken van een veroordeling of beslissing die voor een gemeenteraadskiezer de uitsluiting of schorsing van het kiesrecht meebrengt.

§2. De voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, moeten vervuld zijn op de datum waarop het verzoekschrift wordt ingediend.

§3. Artikel 15, §5, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 is van toepassing op alle categorieën van personen die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

Voor niet-Belgische onderdanen en voor Belgische onderdanen die jonger zijn dan achttien jaar, wordt de kennisgeving door de parketten van de hoven en rechtbanken gedaan als de veroordeling of de internering, waartegen met geen gewoon rechtsmiddel meer kan worden opgekomen, zou hebben geleid tot uitsluiting van het kiesrecht of opschorting van dat recht als ze ten laste van een gemeenteraadskiezer is uitgesproken. In geval van kennisgeving nadat de lijst van deelnemers is opgemaakt, worden de betrokkenen van die lijst geschrapt.

Art. 313. Na de ontvangst van het verzoek onderzoekt het college van burgemeester en schepenen of het verzoekschrift voldoet aan de vereisten, vermeld in artikel 305, 306, 307, 310, 311 en 312.

Het resultaat van dat onderzoek wordt in een gemotiveerd advies meegedeeld aan de gemeenteraad.

Art. 314. Nadat het onderzoek, vermeld in artikel 313, is afgesloten wordt het verzoek om een volksraadpleging te houden, ingeschreven op de agenda van de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad.

De gemeenteraad beslist of het verzoek toelaatbaar is.

Art. 315. Het college van burgemeester en schepenen onderzoekt of het verzoek gesteund is door een voldoende aantal geldige handtekeningen. Het college van

burgemeester en schepenen kan beslissen dit onderzoek te voeren vooraleer het overgaat tot het onderzoek, vermeld in artikel 313.

Naar aanleiding van dat onderzoek schrapt het college van burgemeester en schepenen:
1° de dubbele handtekeningen;
2° de handtekeningen van de personen die niet voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 312;
3° de handtekeningen van de personen voor wie de verschafte gegevens ontoereikend zijn om de toetsing van hun identiteit mogelijk te maken.

De controle wordt beëindigd als het aantal geldige handtekeningen is bereikt.

Afdeling 3. Voorafgaand aan de volksraadpleging

Art. 316. Ten minste dertig dagen voor de dag van de volksraadpleging stelt de gemeente aan de inwoners een brochure ter beschikking waarin het onderwerp van de volksraadpleging op een objectieve manier wordt uiteengezet. Die brochure bevat in voorkomend geval ook de gemotiveerde nota, vermeld in artikel 310, derde lid, en de vraag of vragen waarover de inwoners zullen worden geraadpleegd.

Art. 317. §1. Op de dertigste dag voor de volksraadpleging maakt het college van burgemeester en schepenen een lijst op van de deelnemers aan de volksraadpleging.

Op de lijst van deelnemers aan de volksraadpleging worden de volgende personen vermeld:
1° de personen die op de voormelde datum in het bevolkingsregister van de gemeente ingeschreven of vermeld zijn en die de leeftijd van zestien jaar hebben bereikt, en die niet het voorwerp uitmaken van een veroordeling of beslissing die voor een gemeenteraadskiezer de uitsluiting of schorsing van het kiesrecht meebrengt;
2° de deelnemers die tussen de datum, vermeld in het eerste lid, en de datum van de volksraadpleging de leeftijd van zestien jaar bereiken;
3° de personen voor wie de schorsing van het kiesrecht een einde neemt of zou nemen uiterlijk op de dag die is vastgesteld voor de volksraadpleging.

De deelnemers die na de datum waarop de lijst van de deelnemers aan de volksraadpleging wordt afgesloten, het voorwerp zijn van een veroordeling of van een beslissing die voor een gemeenteraadskiezer ofwel de uitsluiting van het kiesrecht, ofwel de schorsing van dat recht op de dag van de volksraadpleging meebrengt, worden van die lijst geschrapt.

Voor elke persoon die voldoet aan de deelnemingsvoorwaarden vermeldt de lijst van deelnemers aan de volksraadpleging de naam, de voornamen, de geboortedatum, het geslacht en de hoofdverblijfplaats. Die lijst wordt volgens een doorlopende nummering en eventueel per wijk van de gemeente opgemaakt, ofwel in alfabetische volgorde van de deelnemers, ofwel geografisch volgens de straten.

§2. Artikel 15, §5, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 is van toepassing op alle categorieën van personen die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

Voor niet-Belgische onderdanen en voor Belgische onderdanen die jonger zijn dan achttien jaar wordt de kennisgeving door de parketten van de hoven en rechtbanken gedaan als de veroordeling of de internering, waartegen met geen gewoon rechtsmiddel meer kan worden opgekomen, zou hebben geleid tot uitsluiting van het kiesrecht of opschorting van dat recht als ze ten laste van een gemeenteraads-

kiezer is uitgesproken. In geval van kennisgeving nadat de lijst van deelnemers is opgemaakt, worden de betrokkenen van die lijst geschrapt.

Art. 318. §1. De volgende potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging kunnen een andere potentiële deelnemer aan de gemeentelijke volksraadpleging machtigen om in hun naam te stemmen:

1° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die wegens ziekte of gebrekkigheid niet in staat zijn om zich naar het stemlokaal te begeven of om ernaartoe gebracht te worden. Die onbekwaamheid blijkt uit een medisch attest;

2° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die om beroeps- of dienstredenen:

a) in het buitenland zijn opgehouden, net als de leden van hun gezin of hun gevolg die met hen daar verblijven. De onmogelijkheid blijkt uit een attest van de militaire of burgerlijke overheid of van de werkgever van de betrokkenen;

b) zich op de dag van de gemeentelijke volksraadpleging in het Rijk bevinden, maar in de onmogelijkheid verkeren zich in het stemlokaal te melden. De onmogelijkheid blijkt ook uit een attest van de militaire of burgerlijke overheid of van de werkgever van de betrokkenen;

3° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die het beroep van schipper, marktkramer of kermisreiziger uitoefenen en de leden van hun gezin die met hen samenwonen. De uitoefening van het beroep blijkt uit een attest van de burgemeester van de gemeente waar de betrokkenen in het bevolkingsregister zijn ingeschreven. De Vlaamse Regering bepaalt het model van dit attest;

4° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die op de dag van de gemeentelijke volksraadpleging ten gevolge van een rechterlijke maatregel in een toestand van vrijheidsbeneming verkeren. Die toestand wordt bevestigd door de directie van de inrichting waar de betrokkenen zich bevinden;

5° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die om redenen in verband met hun geloofsovertuiging in de onmogelijkheid verkeren zich in het stemlokaal te melden. Die onmogelijkheid blijkt uit een attest dat is afgegeven door de religieuze overheid;

6° studenten die zich om studieredenen in de onmogelijkheid bevinden om zich in het stemlokaal te melden, op voorwaarde dat ze een attest overleggen van de directie van de instelling waar ze studeren;

7° potentiële deelnemers aan de gemeentelijke volksraadpleging die om andere redenen op de dag van de gemeentelijke volksraadpleging niet in hun woonplaats zijn wegens een tijdelijk verblijf in het buitenland, en bijgevolg in de onmogelijkheid verkeren om zich in het stemlokaal aan te melden, als de onmogelijkheid door de burgemeester van hun woonplaats vastgesteld is, na overlegging van de nodige bewijsstukken of, als de betrokkene zich in de onmogelijkheid bevindt een dergelijk bewijsstuk voor te leggen, op grond van een verklaring op erewoord. De Vlaamse Regering bepaalt het model van de verklaring op erewoord die de betrokkene indient en het attest dat de burgemeester afgeeft. De aanvraag wordt uiterlijk de derde dag voor de dag van de volksraadpleging bij de burgemeester van de woonplaats ingediend.

§2. Iedereen die de hoedanigheid van potentiële deelnemer aan de gemeentelijke volksraadpleging bezit, kan als gemachtigde worden aangewezen. De gemachtigde kan zijn hoedanigheid bewijzen met zijn oproepingsbrief.

Iedere gemachtigde mag maar één volmacht hebben.

§3. De volmacht wordt gesteld op een formulier waarvan het model door de Vlaamse Regering wordt bepaald. Het wordt kosteloos ter beschikking gesteld door de gemeente.

De volmacht vermeldt de volksraadpleging waarvoor ze geldig is, de naam, de voornamen, de geboortedatum en het adres van de volmachtgever en van de gemachtigde.

De volmachtgever en de gemachtigde ondertekenen het volmachtformulier.

Afdeling 4. Verloop van de volksraadpleging

Art. 319. De deelname aan de volksraadpleging is niet verplicht. Elke deelnemer heeft recht op één stem. De stemming is geheim.

De volksraadpleging kan alleen op een zondag plaatsvinden. De deelnemers worden tot de stemming toegelaten van 8 tot 13 uur. De personen die zich voor 13 uur in het stemlokaal bevinden, worden nog tot de stemming toegelaten.

Art. 320. Om tot de gemeentelijke volksraadpleging toegelaten te worden, overhandigt de gemachtigde aan de voorzitter van het stembureau waar de volmachtgever had moeten stemmen, de volmacht en een van de attesten, vermeld in artikel 318, paragraaf 1. Hij toont hem ook zijn identiteitskaart, de oproepingsbrief van de volmachtgever en zijn eigen oproepingsbrief, waarop de voorzitter de vermelding "heeft bij volmacht gestemd" noteert.

Art. 321. De stemmen worden alleen geteld als ten minste het volgende aantal inwoners aan de volksraadpleging heeft deelgenomen:
1° 20% van de inwoners in gemeenten met minder dan 15.000 inwoners;
2° 3000 inwoners in gemeenten met minstens 15.000 inwoners en minder dan 30.000 inwoners;
3° 10% van de inwoners in gemeenten met minstens 30.000 inwoners.

Art. 322. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere procedureregels voor het houden van een gemeentelijke volksraadpleging.

Afdeling 5. Na de volksraadpleging

Art. 323. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de uitslag van de volksraadpleging aan de bevolking wordt bekendgemaakt.

Art. 324. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen doet uitspraak over de geschillen betreffende de telling van de stemmen, vermeld in artikel 321. Het bezwaar moet worden ingesteld binnen de acht dagen nadat het proces-verbaal is bekendgemaakt waarin is vastgesteld dat het vereiste aantal deelnemers, vermeld in artikel 321, niet is bereikt of waarin de uitslag van de gemeentelijke volksraadpleging is vermeld.

Tegen de uitspraken van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen kan binnen een termijn van acht dagen na de kennisgeving beroep aangetekend worden bij de Raad van State. Dat beroep is niet schorsend. De hoofdgriffier van de Raad van State deelt het beroep binnen acht dagen na de ontvangst ervan mee aan de betrokkene en aan de gemeente in kwestie. De Raad van State doet uitspraak binnen zestig dagen. Het arrest van de Raad van State wordt door de zorg van de hoofdgriffier onmiddellijk ter kennis gebracht van de betrokkene, de provinciegouverneur en de gemeente.

Art. 325. De bepalingen van deel 5, titel 1, hoofdstuk 1, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011, met uitzondering van artikel 234, zijn van toepassing op de gemeentelijke volksraadpleging, met dien verstande dat "kiezer" en "kiezers" altijd worden gelezen als "deelnemer" en "deelnemers", "verkiezing",

"verkiezingen" en "kiesverrichtingen" worden gelezen als "volksraadpleging" en "kiescollege" wordt gelezen als "college".

Titel 7. Het bestuurlijk toezicht

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 326. In deze titel wordt verstaan onder:
1° gemeenteoverheid: de organen en personeelsleden van de gemeente en de autonome gemeentebedrijven die een beslissing nemen;
2° het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn: de organen en personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die een beslissing nemen;
3° toezichthoudende overheid: de Vlaamse Regering of namens de Vlaamse Regering, de provinciegouverneur die handelt overeenkomstig de instructies van de Vlaamse Regering.

Voor de eengemeentezones en de meergemeentezones wordt het bestuurlijk toezicht geregeld door de bepalingen van hoofdstuk 4.

Voor de hulpverleningszones wordt het bestuurlijk toezicht geregeld door de bepalingen van hoofdstuk 5.

Art. 327. Behalve in geval van andersluidende bepalingen, beperkt de toezichthoudende overheid zich bij de uitoefening van het toezicht, vermeld in dit decreet, tot een toetsing aan het recht en aan het algemeen belang. Voor beslissingen van de gemeenteoverheid is het algemeen belang elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang. Voor beslissingen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is het algemeen belang elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang en het belang van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 328. De toezichthoudende overheid kan bij de gemeenteoverheid en bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn alle documenten en inlichtingen opvragen of die ter plaatse raadplegen. Ze bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin die gegevens worden verstrekt.

Art. 329. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de communicatie tussen de onder toezicht staande overheid, de toezichthoudende overheid en, in voorkomend geval, de indiener van de klacht, verloopt.

Buiten de gevallen waarin een gemeenteoverheid of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn krachtens dit decreet kennisgeeft van besluiten aan de toezichthoudende overheid, heeft de verzending of de kennisgeving van de bekendmaking van een beslissing aan de toezichthoudende overheid niet tot gevolg dat de termijn om het toezicht uit te oefenen een aanvang neemt.

Op straffe van nietigheid wordt het besluit dat in het kader van het toezicht wordt genomen, uiterlijk de laatste dag van de voorgeschreven termijn verzonden.

Hoofdstuk 2. Algemeen bestuurlijk toezicht

Art. 330. Op dezelfde dag als de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 285, §1, 1° en 2°, en van de besluiten, vermeld in artikel 286, §1, brengt de gemeenteoverheid de toezichthoudende overheid op de hoogte van de bekendmaking ervan.

Het eerste lid is van toepassing op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met dien verstande dat "gemeenteoverheid" wordt gelezen als "het

openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn", "artikel 285, §1, 1° en 2°" wordt gelezen als "artikel 285, §2, 1° en 2°" en "artikel 286, §1," wordt gelezen als "artikel 286, §2".

Art. 331. De toezichthoudende overheid kan besluiten van een gemeenteoverheid en van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ambtshalve opvragen.

Bij de ontvangst van een klacht vraagt de toezichthoudende overheid het besluit en het bijbehorende dossier op.

Art. 332. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 243, §3, 259 en 262 beschikt de toezichthoudende overheid over dertig dagen om een besluit van een gemeenteoverheid te vernietigen en om de gemeenteoverheid daarvan op de hoogte te brengen.

De toezichthoudende overheid beschikt over dertig dagen om een besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te vernietigen en om het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte te brengen.

Alle besluiten en opmerkingen van de toezichthoudende overheid worden ter kennis gebracht op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of van de raad voor maatschappelijk welzijn.

§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 285, §1, 1° en 2°, en artikel 285, §2, eerste lid, 1° en 2°. Voor de besluiten, vermeld in artikel 286, §1 en §2, start de termijn, vermeld in paragraaf 1, op de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking van het besluit op de webtoepassing van de gemeente.

Onder voorbehoud van de toepassing van het eerste lid, start de termijn, vermeld in paragraaf 1, voor de besluiten van een gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die met toepassing van artikel 331 ambtshalve of na ontvangst van een klacht werden opgevraagd door de toezichthoudende overheid, op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§3. Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een periode van dertig dagen, die volgt op de dag van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 285, §1, 1° en 2°, en artikel 285, §2, eerste lid, 1° en 2°, of van de besluiten, vermeld in artikel 286, §1 en §2.

§4. De termijn, vermeld in paragraaf 1, wordt gestuit door de verzending van een klacht aan de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering, binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3.

Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1 gaat in op de dag die volgt op de verzending van de klacht.

§5. De termijn, vermeld in paragraaf 1, wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid van het besluit van de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn met toepassing van artikel 331, eerste of tweede lid.

Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1 gaat in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§6. De gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn verzendt het besluit dat door de toezichthoudende overheid is opgevraagd binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de dag van de verzending van de opvraging.

Als de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het gevraagde besluit niet verzendt aan de toezichthoudende overheid binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de toezichthoudende overheid na het verstrijken van die termijn een herinnering. De herinnering verwijst uitdrukkelijk naar de gevolgen, vermeld in het vierde lid.

Een nieuwe termijn van dertig dagen gaat in op de dag na de verzending van de herinnering.

Als het gevraagde besluit niet wordt verzonden aan de toezichthoudende overheid binnen die nieuwe termijn, is het opgevraagde besluit van rechtswege nietig. De toezichthoudende overheid brengt de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte van die nietigheid.

Art. 333. Als een klacht wordt ingediend tegen een besluit van de gemeenteoverheid of van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht op de hoogte van:
1° de ontvangst van de klacht, binnen tien dagen nadat ze ontvangen werd;
2° het verzoek van de toezichthoudende overheid aan de gemeenteoverheid of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om het besluit en het bijbehorende dossier te bezorgen, binnen tien dagen na dat verzoek;
3° het besluit van de toezichthoudende overheid over de ingediende klacht met vermelding van de motieven waarop het besluit is gebaseerd.

De toezichthoudende overheid brengt de betrokken gemeenteoverheid of aan het betrokken openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte van haar definitieve antwoord aan de indiener van de klacht. Deze mededeling wordt ter kennis gebracht op de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad of van de raad voor maatschappelijk welzijn.

In geval van stuiting van de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State, brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering, op de hoogte van de motieven van de toezichthoudende overheid om het besluit van de gemeenteoverheid of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waartegen de klacht was ingediend, niet te vernietigen, binnen tien dagen na het nemen van dat besluit of na het verstrijken van de termijn.

Art. 334. De toezichthoudende overheid kan de besluiten van de gemeenteoverheid en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die genomen zijn in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben en die niet zijn opgevraagd of vernietigd, niet langer vernietigen vanaf de goedkeuring van de jaarrekeningen overeenkomstig artikel 243 en 262.

Hoofdstuk 3. Dwangtoezicht

Art. 335. §1. De toezichthoudende overheid kan, na een ingebrekestelling, een of meer commissarissen gelasten zich ter plaatse te begeven om de gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen van de gemeenteoverheid en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of om de maatregelen uit te voeren die in rechte zijn voorgeschreven.

De toezichthoudende overheid kan pas optreden na het verstrijken van de termijn die bepaald is in de ingebrekestelling.

§2. Als een of meer commissarissen optreden, moeten zij vergoed worden door de personen die verzuimd hebben aan de ingebrekestelling gevolg te geven.

De financieel directeur vordert de kosten in op zicht van een daartoe genomen besluit van de overheid die de dwangprocedure heeft ingesteld, dat geldt als een bevelschrift dat de financieel directeur ambtshalve moet uitvoeren.

Hoofdstuk 4. Eengemeentezones en meergemeentezones, ingesteld door de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus

Art. 336. De bepalingen van hoofdstuk 1 tot en met 3 zijn, met uitzondering van artikel 332, §2 en §3, binnen de grenzen van hun bevoegdheden van toepassing op de eengemeentezones en de meergemeentezones en op de besluiten die door hen worden genomen over de lokale politie, met dien verstande dat "de gemeenteoverheid" wordt gelezen als "de organen en personeelsleden van de meergemeentezones".

Art. 337. §1. Van de besluiten van de politieraad wordt binnen tien dagen nadat ze genomen zijn een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden verzonden aan de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.

De termijn, vermeld in artikel 332, §1, gaat in op de dag die volgt op de verzending aan de toezichthoudende overheid van de lijst, vermeld in het eerste lid. Die termijn wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering, van het besluit van de politieraad. Die termijn gaat opnieuw in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§2. Vanaf de dag van de verzending aan de toezichthoudende overheid wordt de lijst, vermeld in paragraaf 1, openbaar gemaakt in de gemeenten die deel uitmaken van de zone, zodat het publiek er op elk moment van kan kennisnemen.

De Vlaamse Regering bepaalt hoelang de lijst, vermeld in het eerste lid, minstens raadpleegbaar moet blijven.

De bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt de agenda van de raadszitting en de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen van de beslissingen die op de lijst zijn vermeld.

§3. Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een periode van dertig dagen die volgt op de dag van de openbaarmaking van de lijst, vermeld in paragraaf 2.

Art. 338. Als de besluiten en handelingen van de organen van de eengemeentezones en de meergemeentezones, met toepassing van titel II, hoofdstuk V, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, onderworpen zijn aan een specifiek toezicht, kan tegen die organen, hun besluiten en handelingen, geen enkele toezichtmaatregel, als vermeld in hoofdstuk 2 van deze titel, worden genomen op grond van de schending van een bepaling, vervat in of genomen krachtens die wet.

Hoofdstuk 5. Hulpverleningszones, ingesteld met toepassing van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid

Art. 339. De bepalingen van hoofdstuk 1 tot en met 3 van deze titel zijn, met uitzondering van artikel 332, §2 en §3, van dit decreet, binnen de grenzen van hun bevoegdheden van toepassing op de hulpverleningszones, vermeld in de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, en op de besluiten die door hen worden genomen over de voormelde hulpverleningszones, met dien verstande dat "de gemeenteoverheid" wordt gelezen als "de organen en personeelsleden van de hulpverleningszone".

Art. 340. §1. Van de besluiten van de zoneraad wordt binnen tien dagen nadat ze genomen zijn een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden verzonden aan de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.

De termijn, vermeld in artikel 332, §1, gaat in op de dag die volgt op de verzending aan de toezichthoudende overheid van de lijst, vermeld in het eerste lid. Die termijn wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering, van het besluit van de zoneraad. Die termijn gaat opnieuw in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§2. Vanaf de dag van de verzending aan de toezichthoudende overheid wordt de lijst, vermeld in paragraaf 1, in de gemeenten die deel uitmaken van de zone openbaar gemaakt, met een beknopte omschrijving van de besluiten van de zoneraad, zodat het publiek op elk moment ervan kan kennisnemen.

De Vlaamse Regering bepaalt hoe lang de lijst, vermeld in het eerste lid, minstens raadpleegbaar moet blijven.

De bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vermeldt de agenda van de raadszitting en de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de beslissingen die op de lijst zijn vermeld.

§3. Een klacht wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een termijn van dertig dagen, die volgt op de dag van de openbaarmaking van de lijst, vermeld in paragraaf 2.

Art. 341. Als de besluiten en handelingen van de organen van de hulpverleningszones, met toepassing van titel III, hoofdstuk VII, van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, onderworpen zijn aan een specifiek toezicht, kan tegen die organen, hun besluiten en handelingen, geen enkele toezichtmaatregel als vermeld in titel 7, hoofdstuk 2, van deze titel worden genomen op grond van schending van een bepaling, vervat in of genomen krachtens die wet.

Titel 8. Vrijwillige samenvoeging van gemeenten

Hoofdstuk 1. Toepassingsgebied en algemene bepalingen

Art. 342. Deze titel is van toepassing op alle gemeenten in het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de gemeenten, vermeld in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 343. In deze titel wordt verstaan onder:
1° eerste bestuursperiode: de periode vanaf 1 januari die volgt op de eerste verkiezing van de nieuwe gemeenteraad tot het einde van het jaar van de daaropvolgende verkiezing;

2° nieuwe gemeente: de gemeente die wordt opgericht bij het samenvoegingsdecreet;
3° nieuw OCMW: het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de nieuwe gemeente bedient;
4° samengevoegde gemeenten: de oorspronkelijke gemeenten, vermeld in het samenvoegingsdecreet;
5° samengevoegde OCMW's: de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die de samengevoegde gemeenten bedienen;
6° samen te voegen gemeenten: de gemeenten die een principiële beslissing tot samenvoeging hebben genomen en die beslissing bij de Vlaamse Regering hebben ingediend;
7° samen te voegen OCMW's: de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die de samen te voegen gemeenten bedienen;
8° samenvoegingsdatum: 1 januari van het jaar dat volgt op de eerste verkiezing van de nieuwe gemeenteraad;
9° samenvoegingsdecreet: het specifieke decreet waarbij de oorspronkelijke gemeenten worden opgeheven en de nieuwe gemeente wordt ingesteld en de grenzen ervan worden bepaald.

Hoofdstuk 2. Samenvoeging van gemeenten

Afdeling 1. Voorwaarden

Art. 344. Een vrijwillige samenvoeging van gemeenten is alleen mogelijk op een van de volgende wijzen:
1° de samenvoeging van het volledige grondgebied van twee of meer aangrenzende gemeenten tot een nieuwe gemeente zonder wijziging van de buitengrenzen;
2° de samenvoeging van aangrenzende gemeenten tot twee of meer nieuwe gemeenten, die gepaard gaat met de opsplitsing van een of meer van die aangrenzende gemeenten. Het aantal nieuwe gemeenten dat zo ontstaat, moet kleiner zijn dan het aantal oorspronkelijke gemeenten.

De oorspronkelijke gemeenten worden bij samenvoeging opgeheven.

Afdeling 2. Procedure

Onderafdeling 1. Principiële beslissing

Art. 345. De gemeenteraden maken met een gemotiveerde principiële beslissing hun gezamenlijke intentie tot samenvoeging kenbaar aan de Vlaamse Regering. De voormelde beslissing bevat ook de beoogde datum van samenvoeging.

Art. 346. De gemeenteraden wijzen in onderling overleg een van de algemeen directeurs aan die optreedt als algemeen directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau en die ook de opdrachten uitvoert die hem worden toegewezen in dit decreet. De algemeen directeurs van de andere betrokken gemeenten staan hem daarin bij.

De gemeenteraden wijzen in onderling overleg een van de financieel directeurs of gewestelijke ontvangers aan die optreedt als financieel directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau voor de coördinatie van de financiële aspecten van de samenvoeging en die ook de opdrachten uitvoert die hem worden toegewezen in dit decreet. De financieel directeurs van de andere betrokken gemeenten staan hem daarin bij.

Onderafdeling 2. Gezamenlijk voorstel tot samenvoeging

Art. 347. De gemeenteraden beslissen over het gezamenlijke voorstel tot samenvoeging en dienen dat voorstel in bij de Vlaamse Regering uiterlijk op 31 december van het tweede jaar dat voorafgaat aan de samenvoegingsdatum.

Het gezamenlijke voorstel tot samenvoeging bevat ook de kadastrale gegevens waaruit de grenzen van de nieuwe gemeente blijken, het voorstel voor de naam van de nieuwe gemeente en de beoogde samenvoegingsdatum.

Onderafdeling 3. Het samenvoegingsdecreet

Art. 348. De Vlaamse Regering kan het voorstel tot samenvoeging als ontwerp van samenvoegingsdecreet indienen bij het Vlaams Parlement.

Het ontwerp van samenvoegingsdecreet bevat de naam van de samen te voegen gemeenten, de samenvoegingsdatum, de naam en de aanduiding van de grenzen van de nieuwe gemeente en, als de samen te voegen gemeenten niet tot dezelfde provincie behoren, de provincie waartoe de nieuwe gemeente behoort.

Als de samen te voegen gemeenten niet behoren tot hetzelfde provinciedistrict, bevat het ontwerp van samenvoegingsdecreet ook de nodige bepalingen over de aanpassing van de bijlage bij het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Afdeling 3. Lopende zaken

Art. 349. Vanaf het gezamenlijke voorstel tot samenvoeging tot de samenvoegingsdatum of de dag waarop de Vlaamse Regering beslist om geen gevolg te geven aan het voorstel tot samenvoeging of waarop het Vlaams Parlement het ontwerp van samenvoegingsdecreet verwerpt, treedt een periode van lopende zaken in. Tijdens die periode kunnen alleen maar handelingen worden gesteld die betrekking hebben op de lopende zaken. Handelingen die niet tot de lopende zaken behoren worden gesteld na een verplicht overleg tussen de gemeenten.

Bij onenigheid tussen de gemeenteraden wordt het geschil door de Raad van State beslecht. Als er geschillen ontstaan over rechten die voortvloeien uit titels of bezit, worden de gemeenten naar de hoven en rechtbanken verwezen.

Afdeling 4. Algemene principes bij samenvoeging van gemeenten

Art. 350. §1. Alle roerende goederen van de samengevoegde gemeenten worden op de samenvoegingsdatum overgedragen aan de nieuwe gemeente.

De goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met inbegrip van de lasten en de verplichtingen die eigen zijn aan de goederen.

De nieuwe gemeente treedt op de samenvoegingsdatum in de rechten en plichten van de samengevoegde gemeenten voor de roerende goederen die aan haar zijn overgedragen, met inbegrip van de rechten en plichten die voortvloeien uit de hangende en toekomstige gerechtelijke procedures.

§2. De onroerende goederen van de samengevoegde gemeenten worden op de samenvoegingsdatum overgedragen aan de nieuwe gemeente. De nieuwe gemeente neemt de rechten, plichten en lasten over van de onroerende goederen die aan haar zijn overgedragen.

§3. De nieuwe gemeente neemt op de samenvoegingsdatum de rechten, plichten en lasten over die voortvloeien uit overeenkomsten van de samengevoegde gemeenten.

§4. Elke uitvoering van overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, gegund door een van de samengevoegde gemeenten, wordt voortgezet door de nieuwe gemeente vanaf de samenvoegingsdatum.

§5. In geval van een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, aan de nieuwe gemeente, en de voortzetting, vermeld in paragraaf 4, door de nieuwe gemeente, uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke gemeenten, die door hun gemeenteraden wordt bekrachtigd.

Art. 351. Behalve in geval van andersluidende bepalingen in dit hoofdstuk blijven in de samengevoegde gemeenten de besluiten, reglementen en verordeningen van toepassing op het grondgebied waarvoor ze zijn uitgevaardigd, tot op de dag dat ze door de bevoegde overheid worden opgeheven.

Afdeling 5. Verkiezing en installatie van de gemeenteraad van de nieuwe gemeente

Art. 352. De eerste verkiezing van de gemeenteraad en, in voorkomend geval, van de districtsraden wordt georganiseerd met toepassing van artikel 218 en 219 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Art. 353. §1. In afwijking van artikel 6, §1:
1° worden de verkozen gemeenteraadsleden, voor de goede orde, door de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346, ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering;
2° vindt de installatievergadering van de gemeenteraad van rechtswege plaats om 20 uur, op de eerste werkdag van januari. Behalve als er een andere afspraak tussen de samengevoegde gemeenten is, vindt de installatievergadering plaats in het gemeentehuis van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346;
3° worden, als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die vervolgens toch geldig is verklaard, de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is;
4° worden, als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens ongeldig is verklaard en er een nieuwe verkiezing moet worden gehouden, de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de nieuwe verkiezing definitief is;
5° gebeurt, als de nieuw verkozen raadsleden niet zijn bijeengeroepen overeenkomstig de voormelde bepalingen, de bijeenroeping door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, volgens hun rangorde, waarbij de burgemeester wordt geacht een hogere rang in te nemen dan een schepen.

§2. In afwijking van artikel 6, §2, zit de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, de installatievergadering voor. Hij blijft voorzitter

van de gemeenteraad tot een nieuwe voorzitter verkozen is. Als de uittredende voorzitter van de gemeenteraad van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346 de installatievergadering niet kan voorzitten, wordt ze voorgezeten door een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, in volgorde van hun rang.

In afwijking van het eerste lid kunnen de samengevoegde gemeenten in onderlinge afspraak een van de andere voorzitters van de gemeenteraden van de samengevoegde gemeenten aanwijzen om de installatievergadering voor te zitten.

§3. In afwijking van artikel 7, §1, derde lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

In afwijking van artikel 43, §1, derde lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

In afwijking van artikel 90, §1, vierde lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

In afwijking van artikel 92, tweede lid, wordt de akte uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de gemeenteraad overhandigd aan de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346.

§4. Het gemeentehuis van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, doet dienst als gemeentehuis van de nieuwe gemeente zolang de gemeenteraad geen ander gebouw als gemeentehuis heeft gekozen.

§5. In afwijking van artikel 36, §2, eerste lid, 8°, kunnen de kandidaat-gemeenteraadsleden die op dezelfde lijst zijn verkozen, twee fracties vormen, als aan de algemeen directeur van de gemeente waarvan de algemeen directeur aangewezen is als coördinator overeenkomstig artikel 346, tegen ontvangstbewijs een afschrift van de akte inzake fractievorming overhandigd wordt uiterlijk de eerste werkdag na de dag waarop de voordrachtsakte of de verbeteringsakte bij de voorzitter van het gemeentelijk hoofdbureau is ingediend.

Art. 354. In voorkomend geval is voor de installatievergadering van de districtsraad van een nieuw district artikel 119, tweede lid, van toepassing.

Art. 355. In afwijking van artikel 42, §1, bestaat het college van burgemeester en schepenen van een nieuwe gemeente in de eerste bestuursperiode uit ten hoogste de leden, vermeld in artikel 42, §1, en twee extra schepenen.

In afwijking van artikel 42, §1, bestaat het college van burgemeester en schepenen van een nieuwe gemeente tijdens de zes jaar na de eerste bestuursperiode uit ten hoogste de leden, vermeld in artikel 42, §1, en een extra schepen.

Afdeling 6. Bepalingen over het gemeentepersoneel

Onderafdeling 1. Principiële beslissing tot samenvoeging en personeel

Art. 356. Vanaf de datum van de principiële beslissing van de betrokken gemeenteraden om over te gaan tot samenvoeging, vermeld in artikel 345, kunnen de samen

te voegen gemeenten beheersovereenkomsten sluiten om voor bepaalde functies een beroep te doen op elkaars personeelsleden.

Als het ambt van algemeen directeur respectievelijk financieel directeur bij een van de samen te voegen gemeenten vacant wordt na de datum van de principiële beslissing van de betrokken gemeenteraden om over te gaan tot samenvoeging, vermeld in artikel 345, kan de gemeenteraad voor de vervulling van dat ambt een van de volgende zaken doen:

1° een beroep doen op een algemeen directeur respectievelijk financieel directeur van een van de andere samen te voegen gemeenten op basis van een beheersovereenkomst;

2° een waarnemend algemeen directeur respectievelijk financieel directeur aanwijzen tot aan de samenvoegingsdatum.

Onderafdeling 2. Personeel na de samenvoegingsdatum

Art. 357. Vanaf de samenvoegingsdatum tot aan de aanstelling van een nieuwe algemeen directeur neemt de algemeen directeur-coördinator, vermeld in artikel 346, eerste lid, het ambt van algemeen directeur van de nieuwe gemeente waar.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan een waarnemingstoelage toekennen. Die toelage is gelijk aan het verschil tussen het salaris dat bij aanstelling in het ambt van algemeen directeur van de nieuwe gemeente ontvangen zou worden en het salaris dat de algemeen directeur-coördinator in zijn oorspronkelijke gemeente kreeg.

Art. 358. Binnen zes maanden na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente een nieuwe algemeen directeur aan onder de algemeen directeurs van de samengevoegde gemeenten die zich na een oproep kandidaat hebben gesteld.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan voorwaarden voor het ambt van algemeen directeur vaststellen.

De algemeen directeur van de nieuwe gemeente wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en, in voorkomend geval, van de toetsing aan de voorwaarden.

De gewezen algemeen directeur, die als algemeen directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met de verworven geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal overeenkomstig de reglementaire bepalingen ter zake.

Art. 359. Als er na de oproep geen kandidaten zijn voor het ambt van algemeen directeur of, in voorkomend geval, als geen enkele kandidaat aan de gestelde voorwaarden voldoet, vervult de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het ambt van algemeen directeur van de nieuwe gemeente door aanwerving en/of bevordering.

Art. 360. Vanaf de samenvoegingsdatum tot aan de aanstelling van een nieuwe financieel directeur neemt de financieel directeur-coördinator, vermeld in artikel 346, tweede lid, het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente waar.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan een waarnemingstoelage toekennen. Die toelage is gelijk aan het verschil tussen het salaris dat bij aanstelling in het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente ontvangen zou worden en het salaris dat de financieel directeur-coördinator in zijn oorspronkelijke gemeente kreeg.

Art. 361. Binnen zes maanden na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente een nieuwe financieel directeur aan onder de financieel directeurs van de samengevoegde gemeenten die zich na een oproep kandidaat hebben gesteld.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente kan voorwaarden voor het ambt van financieel directeur vaststellen.

De nieuwe financieel directeur wordt gekozen op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in het licht van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en, in voorkomend geval, van de toetsing aan de voorwaarden.

De gewezen financieel directeur van de gemeente, die als financieel directeur van de nieuwe gemeente wordt aangesteld, wordt met de verworven geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal overeenkomstig de reglementaire bepalingen ter zake.

Art. 362. Als er na de oproep geen kandidaatstellingen zijn voor het ambt van financieel directeur of, in voorkomend geval, als geen enkele kandidaat aan de gestelde voorwaarden voldoet, vervult de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente door aanwerving en/of bevordering.

Art. 363. Op de samenvoegingsdatum wordt het voltallige personeel van de samengevoegde gemeenten, ongeacht de aard van het dienstverband, van rechtswege overgedragen aan de nieuwe gemeente.

In geval van een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht van personeel aan de nieuwe gemeenten uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke gemeenten, die door hun gemeenteraden wordt bekrachtigd.

Art. 364. De personeelsleden behouden na de overdracht aan de nieuwe gemeente de aard van het dienstverband, hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, hun prestatieregeling en hun salarisschaal.

Art. 365. De personeelsleden blijven onderworpen aan de rechtspositieregeling die op hen van toepassing was in de oorspronkelijke gemeente tot aan de inwerkingtreding van de rechtspositieregeling van de nieuwe gemeente, vermeld in artikel 367, tweede lid.

De gemeenteraad van de nieuwe gemeente bepaalt een tussentijdse rechtspositieregeling, die van toepassing is op de nieuw aan te stellen personeelsleden van de nieuwe gemeente vanaf de samenvoegingsdatum en die geldt tot aan de inwerkingtreding van de rechtspositieregeling van de nieuwe gemeente, vermeld in artikel 367, tweede lid.

Art. 366. Voor de leden van het gesubsidieerd onderwijspersoneel van de gemeentelijke onderwijsinstellingen van de samengevoegde gemeenten gelden bij samenvoegingen van gemeenten de bepalingen van titel II, hoofdstuk X, van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991.

Art. 367. Binnen een jaar na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente het organogram vast overeenkomstig artikel 161.

Binnen een jaar na de samenvoegingsdatum stelt de gemeenteraad van de nieuwe gemeente voor het geheel van het personeel van de nieuwe gemeente een

nieuwe rechtspositieregeling vast in overeenstemming met de bepalingen van titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 3.

Afdeling 7. Bepalingen over de beleids- en beheerscyclus en fiscaliteit

Art. 368. De bepalingen, vermeld in titel 4, zijn vanaf de samenvoegingsdatum van toepassing op de nieuwe gemeente.

In afwijking van artikel 260, tweede lid, is de beleidsevaluatie in die jaarrekeningen van de samengevoegde gemeenten over het boekjaar dat voorafgaat aan dat van de samenvoegingsdatum facultatief.

In afwijking van het eerste lid is artikel 265 niet van toepassing gedurende het eerste kwartaal van de eerste bestuursperiode.

In afwijking van het eerste lid kan de nieuwe gemeente ervoor kiezen om een eenjarig meerjarenplan vast te stellen voor het eerste jaar van die eerste bestuursperiode. Ze doet dat dan in het eerste kwartaal van de eerste bestuursperiode. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255.

Art. 369. Alle reglementen over de gemeentelijke belastingen of retributies, goedgekeurd door de gemeenteraden van de samengevoegde gemeenten, behouden hun rechtskracht voor het grondgebied van de samengevoegde gemeenten waarvoor de respectieve reglementen zijn goedgekeurd, tot op de dag dat ze door de gemeenteraad van de nieuwe gemeente worden opgeheven. In elk geval worden die reglementen van rechtswege opgeheven een jaar na de samenvoegingsdatum.

Alle besluiten van de colleges van burgemeester en schepenen over retributies, goedgekeurd ter uitvoering van een delegatiebesluit van de gemeenteraden van de samengevoegde gemeenten, behouden hun rechtskracht voor het grondgebied van de samengevoegde gemeenten waarvoor de respectieve besluiten zijn goedgekeurd, tot op de dag dat ze door het college van burgemeester en schepenen van de nieuwe gemeente worden opgeheven. In elk geval worden die besluiten van rechtswege opgeheven een jaar na de samenvoegingsdatum.

Art. 370. Voor de toepassing van de reglementen over de provinciebelastingen wordt de nieuwe gemeente, in haar nieuwe grenzen, geacht te bestaan vanaf de samenvoegingsdatum.

Hoofdstuk 3. Samenvoeging van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 371. De samenvoeging van gemeenten heeft van rechtswege bij elke nieuwe gemeente de oprichting van een nieuw OCMW tot gevolg.

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de samengevoegde gemeenten worden opgeheven op de samenvoegingsdatum.

Art. 372. De algemeen directeur die met toepassing van artikel 346, eerste lid, aangewezen is als coördinator, treedt van rechtswege op als coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau van de betrokken openbare centra voor maatschappelijk welzijn en voert de opdrachten uit die hem worden toegewezen in dit decreet.

De financieel directeur of de gewestelijke ontvanger die met toepassing van artikel 346, tweede lid, aangewezen is als coördinator, treedt van rechtswege op

als financieel directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau voor de coördinatie van de financiële aspecten van de samenvoeging van de betrokken openbare centra voor maatschappelijk welzijn en voert de opdrachten uit die hem worden toegewezen in dit decreet.

Art. 373. Artikel 349 is van toepassing op de samengevoegde OCMW's, met dien verstande dat "gemeenteraden" wordt gelezen als "raden voor maatschappelijk welzijn" en "gemeenten" wordt gelezen als "openbare centra voor maatschappelijk welzijn".

Art. 374. Artikel 350 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW", "de samengevoegde gemeenten" wordt gelezen als "de samengevoegde OCMW's" en "de gemeenteraden" wordt gelezen als "de raden voor maatschappelijk welzijn".

Art. 375. Artikel 351 is van toepassing op de samengevoegde OCMW's, met dien verstande dat "gemeenten" wordt gelezen als "openbare centra voor maatschappelijk welzijn".

Afdeling 2. Bepalingen over het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Onderafdeling 1. Principiële beslissing tot samenvoeging en personeel

Art. 376. Artikel 356, eerste lid, is van toepassing op de samen te voegen OCMW's met dien verstande dat "gemeenten" wordt gelezen als "openbare centra voor maatschappelijk welzijn".

Onderafdeling 2. Personeel na de samenvoegingsdatum

Art. 377. Op de samenvoegingsdatum wordt het voltallige personeel van de samengevoegde OCMW's, ongeacht de aard van het dienstverband, van rechtswege overgedragen aan het nieuwe OCMW.

Bij een samenvoeging als vermeld in artikel 344, eerste lid, 2°, wordt de overdracht van personeel aan het nieuwe OCMW uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen de oorspronkelijke openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die door hun raden voor maatschappelijk welzijn wordt bekrachtigd.

Art. 378. Artikel 364 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW".

Art. 379. Artikel 365 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat "gemeente" wordt gelezen als "openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" en "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW".

Art. 380. Artikel 367 is van toepassing op het nieuwe OCMW.

Afdeling 3. Bepalingen over de beleids- en beheerscyclus en fiscaliteit

Art. 381. Artikel 368 is van toepassing op het nieuwe OCMW, met dien verstande dat in het eerste en het vierde lid "de nieuwe gemeente" wordt gelezen als "het nieuwe OCMW" en in het tweede lid "de samengevoegde gemeenten" wordt gelezen als "de samengevoegde OCMW's".

Hoofdstuk 4. Diverse bepalingen

Art. 382. Een gewezen algemeen directeur of een gewezen financieel directeur van een samengevoegde gemeente, die niet als algemeen directeur respectievelijk financieel directeur van de nieuwe gemeente is aangesteld, wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit aangesteld hetzij als adjunct-algemeendirecteur respectievelijk adjunct-financieeldirecteur bij de gemeente, hetzij in een passende functie van niveau A in de nieuwe gemeente.

De gewezen algemeen directeur of gewezen financieel directeur wordt ingeschaald in de salarisschaal die verbonden is aan de passende functie. Hij behoudt de salarisschaal die hij genoot als algemeen directeur of financieel directeur in zijn oorspronkelijke gemeente, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou genieten na de inschaling.

Art. 383. De gemeenteraad stelt zo nodig overgangsbepalingen vast waarbij personeelsleden die in dienst zijn op persoonlijke titel hun bestaande regeling behouden, zolang die gunstiger is dan de overeenstemmende regeling in de nieuwe rechtspositieregeling.

Art. 384. De Vlaamse Regering kan, onder de voorwaarden die ze bepaalt, van de gemeenten die, met toepassing van artikel 345, over een gezamenlijk voorstel tot samenvoeging hebben beslist en dat voorstel hebben ingediend bij de Vlaamse Regering, schulden overnemen, binnen de grenzen van de Vlaamse begroting.

Onder de schulden, vermeld in het eerste lid, worden verstaan de financiële schulden tegenover financiële instellingen van zowel de samen te voegen gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die hen bedienen als hun eventuele autonome gemeentebedrijven.

Titel 9. Samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering

Art. 385. §1. Als een gemeente of een gedeelte van een gemeente met een andere gemeente op initiatief van de Vlaamse Regering samengevoegd wordt, worden de gemeenschappelijke belangen in onderlinge overeenstemming geregeld door de gemeenteraden in kwestie.

Bij onenigheid tussen de gemeenteraden wordt het geschil door de Raad van State beslecht.

Als er geschillen ontstaan over rechten die voortvloeien uit titels of bezit worden de gemeenten naar de hoven en rechtbanken verwezen.

§2. Als de toevoeging van een gemeente of van een gedeelte van een gemeente tot gevolg heeft dat het aantal raadsleden moet worden vermeerderd in de gemeente waarmee ze wordt verenigd, dan gelast de Vlaamse Regering dat de kiezers uit de samengevoegde gemeente worden bijeengeroepen. De eerste verkiezing van de gemeenteraad en, in voorkomend geval, van de districtsraden wordt georganiseerd met toepassing van artikel 218 en 219 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

§3. Dit artikel is niet van toepassing op de gemeenten, vermeld in artikel 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Deel 3. Deelname in rechtspersonen en samenwerking

Titel 1. Deelname van de gemeente in rechtspersonen

Art. 386. §1. Met behoud van de toepassing van titel 3 van dit deel, kunnen de gemeenten verenigingen, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen als die verenigingen, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk niet belast worden met de verwezenlijking van welbepaalde taken van gemeentelijk belang.

Onder dezelfde voorwaarden kunnen de gemeenten een andere vennootschap als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen als die vennootschap uitsluitend de realisatie van lokale pps-projecten als vermeld in het decreet van 18 juli 20013 betreffende publiek-private samenwerking als doelstelling heeft.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 185 mag deze oprichting, deelname of vertegenwoordiging, vermeld in paragraaf 1, niet gepaard gaan met de overdracht van gemeentelijke infrastructuur, noch met de overdracht of terbeschikkingstelling van personeel.

§3. Gemeenten mogen niet rechtstreeks of onrechtstreeks rechtspersonen die niet belast zijn met welbepaalde taken van gemeentelijk belang oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen, tenzij die rechtspersonen voldoen aan de voorschriften, vermeld in deze titel, of er voor die oprichting, deelname of vertegenwoordiging een andere decretale of wettelijke rechtsgrond bestaat.

Titel 2. Overeenkomsten tussen gemeenten

Art. 387. Met behoud van de toepassing van titel 3 van dit deel kunnen de gemeenten onderling overeenkomsten sluiten.

Titel 3. De intergemeentelijke samenwerking

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 388. Deze titel is van toepassing op:
1° de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan het gehele ambtsgebied binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest valt;
2° de samenwerkingsverbanden die krachtens het samenwerkingsakkoord van 13 februari 2014 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestgrensoverschrijdende intercommunales onder het recht van het Vlaamse Gewest ressorteren.

Art. 389. Met het oog op de gemeenschappelijke behartiging van doelstellingen van gemeentelijk belang kunnen twee of meer gemeenten, onder de voorwaarden, vermeld in deze titel, samenwerkingsverbanden tot stand brengen met of zonder rechtspersoonlijkheid, met of zonder beheersoverdracht.

De gemeenteraad of een gemeenteraadscommissie waakt over de afstemming van het beleid van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden op het gemeentelijk beleid.

Art. 390. Overeenkomstig de ter zake geldende conventies en internationale overeenkomsten kunnen de gemeenten en de door hen krachtens deze titel gevormde samenwerkingsverbanden deelnemen in rechtspersonen van publiek recht die ingevolge die deelneming de staatsgrenzen overschrijden, ongeacht het rechtsstelsel waaraan die rechtspersonen onderworpen zijn.

Art. 391. Voor de berekening van alle termijnen, vermeld in deze titel, vormt de dag die volgt op die van de ontvangst van het document de aanvangsdatum, behalve in geval van andersluidende bepalingen.

Hoofdstuk 2. Samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid

Art. 392. Twee of meer gemeenten kunnen een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid vormen om, zonder beheersoverdracht, een welbepaald project van gemeentelijk belang te verwezenlijken.

Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale bepalingen kunnen andere rechtspersonen van publiek recht en privaat recht deelnemen aan de samenwerkingsverbanden, vermeld in het eerste lid.

De samenwerkingsverbanden, vermeld in het eerste lid, heten interlokale verenigingen en ze voegen die term altijd toe aan hun naam.

Als in een samenwerkingsverband, als vermeld in het eerste lid, andere overheden dan gemeenten deelnemen dan mag het zich, in afwijking van het derde lid, ook interbestuurlijk samenwerkingsverband noemen.

Art. 393. Het samenwerkingsverband is gegrond op een overeenkomst met statutaire draagkracht die bepalingen bevat over de duur en de eventuele verlenging, de opzegmogelijkheid, de eventuele inbreng van de deelnemers en de wijze waarop die inbreng wordt beheerd, de interne organisatie, de wederzijdse rechten en verplichtingen en de financiële repercussies, de informatieverstrekking aan de deelnemers en de jaarlijkse evaluatie door de gemeenteraden, de opmaak van de rekeningen en de bestemming van het resultaat, de financiële controle, de vereffening.

Art. 394. De overeenkomst, vermeld in artikel 393, kan bepalen dat een van de deelnemende gemeenten aangesteld wordt als beherende gemeente waar de zetel gevestigd wordt en die de interlokale vereniging vertegenwoordigt. De beherende gemeente kan eigen personeel inzetten ten behoeve van het samenwerkingsverband overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in die overeenkomst en onder voorbehoud dat de rechten van het personeel geëerbiedigd worden.

Art. 395. §1. Een beheerscomité dat samengesteld is uit één afgevaardigde van elke deelnemer, overlegt over de wijze waarop de overeenkomst, vermeld in artikel 393, wordt uitgevoerd.

Alleen natuurlijke personen kunnen afgevaardigde zijn van een deelnemer.

De afgevaardigden voor de deelnemende gemeenten worden aangewezen onder de gemeenteraadsleden, de burgemeester en de schepenen.

§2. Het beheerscomité formuleert waar nodig adviezen ten behoeve van de beherende gemeente, stelt de rekeningen van de interlokale vereniging vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de raden van de deelnemende gemeenten, waarvan de gewone meerderheid de goedkeuring verleent.

§3. Het beheerscomité legt de organisatie van zijn werkzaamheden vast in een huishoudelijk reglement dat bij de overeenkomst gevoegd wordt zonder dat het er deel van uitmaakt.

§4. Uitgezonderd de personen die het ambt van burgemeester of schepen waarnemen, kunnen de leden van het beheerscomité per bijgewoonde vergadering presentiegeld ontvangen dat gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan

een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

Hoofdstuk 3. Samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid

Afdeling 1. Principes

Art. 396. §1. Twee of meer gemeenten kunnen een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid tot stand brengen om doelstellingen te verwezenlijken die behoren tot een of meer beleidsdomeinen.

Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale bepalingen kunnen, naast gemeenten, aan het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid uitsluitend autonome gemeentebedrijven, openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de publiekrechtelijke verenigingen ervan, andere samenwerkingsverbanden, gevormd krachtens deze titel, politiezones en hulpverleningszones deelnemen.

De zetel van het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid is altijd gevestigd op het grondgebied van een deelnemende gemeente in een gebouw dat toebehoort aan het samenwerkingsverband zelf of aan een deelnemende gemeente.

§2. Privaatrechtelijke rechtspersonen kunnen in de volgende gevallen deelnemen aan een samenwerkingsverband als vermeld in paragraaf 1:
1° het betreft een samenwerkingsverband met als enige doelstelling het realiseren van de opdrachten, vermeld in artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en de deelnemende privaatrechtelijke rechtspersoon is niet actief als energieleverancier of energieproducent als vermeld in artikel 1.1.3, 78° en 102°, van het voormelde decreet;
2° het betreft een samenwerkingsverband met als enige doelstelling het realiseren van de opdrachten, vermeld in artikel 26, eerste lid, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringen en afvalstoffen.

Art. 397. Het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid is een publiekrechtelijke rechtspersoon met een rechtsvorm waarvan de kenmerken vastgesteld zijn krachtens de bepalingen van deze titel.

Ongeacht de doelstellingen van het samenwerkingsverband hebben zijn verbintenissen geen handelskarakter.

Voor alles wat niet uitdrukkelijk geregeld is in deze titel zijn op het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen van toepassing die gelden voor de vennootschapsvorm van de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid.

Art. 398. §1. De gemeenten beslissen over de beheersoverdracht overeenkomstig de statuten van het samenwerkingsverband.

In het eerste lid wordt verstaan onder beheersoverdracht: het toevertrouwen door de deelnemende gemeenten aan het samenwerkingsverband van de uitvoering van door hen genomen beslissingen in het kader van zijn doelstellingen, in die zin dat de deelnemende gemeenten zich het recht ontzeggen zelfstandig of samen met derden dezelfde opdracht uit te voeren.

§2. Een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid kan bestaan in de volgende vier vormen:
1° projectvereniging: een samenwerkingsverband zonder beheersoverdracht dat tot doel heeft een duidelijk omschreven project te plannen, uit te voeren en te controleren;
2° dienstverlenende vereniging: een samenwerkingsverband zonder beheersoverdracht dat tot doel heeft een duidelijk omschreven ondersteunende dienst te verlenen aan de deelnemende gemeenten, eventueel voor verschillende beleidsdomeinen;
3° opdrachthoudende vereniging: een samenwerkingsverband met beheersoverdracht waaraan de deelnemende gemeenten de uitvoering van een of meer duidelijk omschreven bevoegdheden met betrekking tot een of meer beleidsdomeinen toevertrouwen;
4° opdrachthoudende vereniging met private deelname: een opdrachthoudende vereniging waarin privaatrechtelijke rechtspersonen kunnen deelnemen overeenkomstig artikel 396, §2.

§3. Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale bepalingen kan een opdrachthoudende vereniging met private deelname niet deelnemen aan de overige verenigingen, vermeld in paragraaf 2.

§4. In wat volgt in deze titel wordt met het begrip 'opdrachthoudende vereniging' zowel de opdrachthoudende vereniging als de opdrachthoudende vereniging met private deelname bedoeld, tenzij anders bepaald.

Art. 399. Artikel 276 is van toepassing op het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid, vermeld in artikel 396, met dien verstande dat "de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm" wordt gelezen als "het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid".

Art. 400. Artikel 301 is van toepassing op het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid met dien verstande dat:
1° "over de aangestelde en waarnemend algemeen directeur en de aangestelde en waarnemend financieel directeur van het lokaal bestuur en over de leidend ambtenaar van het autonoom gemeentebedrijf" wordt gelezen als "over de leidend ambtenaar van het intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid";
2° "autonoom gemeentebedrijf" wordt gelezen als "intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid".

Afdeling 2. Projectvereniging

Art. 401. De projectvereniging wordt opgericht voor een periode van ten hoogste zes jaar op grond van gemeenteraadsbeslissingen die daarover genomen zijn binnen een tijdsbestek van twee maanden.

Tijdens de duur die is vastgesteld bij de oprichting van een projectvereniging, is geen uittreding mogelijk.

De projectvereniging kan opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die telkens niet langer mag zijn dan zes jaar, overeenkomstig de beslissingen die de deelnemende gemeenten ten gunste van de verlenging hebben genomen voor het verstrijken van de termijn. Bij gebrek aan instemming van alle betrokken gemeenten of bij het uitblijven van een of meer beslissingen wordt de projectvereniging ontbonden. De statuten bepalen de wijze van vereffening.

Projectverenigingen kunnen niet worden opgericht in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd.

In afwijking van het tweede lid kan een samengevoegde gemeente waarin dezelfde activiteit van gemeentelijk belang als vermeld in artikel 389 aan verschillende projectverenigingen is toevertrouwd, beslissen om die activiteit, voor haar gehele grondgebied, toe te vertrouwen aan een daarvan, op voorwaarde dat een gewone meerderheid van de andere deelnemende gemeenten daarmee instemt. De gemeente die uittreedt, vergoedt de schade die haar uittreding berokkent aan de projectvereniging en aan de andere vennoten.

Art. 402. De projectvereniging wordt opgericht bij akte, verleden voor de burgemeester van de gemeente waar de zetel gevestigd wordt. Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen over de inbreng van onroerende goederen verkrijgt de oprichtingsakte geldigheid op de datum van de dagtekening ervan door de ondertekening van alle gemeenten en andere rechtspersonen die deelnemen aan de oprichting ervan.

De oprichtingsakte omvat de statuten en wordt binnen een termijn van dertig dagen na de dagtekening ervan ter informatie aan de toezichthoudende overheid voorgelegd. De oprichtingsakte wordt integraal bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad en wordt terzelfder tijd ter inzage van eenieder neergelegd in de zetel van de projectvereniging.

Art. 403. De wijzigingen in de statuten en de aanvaarding van toetreding behoeven de instemming van de deelnemende gemeenten, overeenkomstig de procedure die in de statuten is bepaald.

Art. 404. §1. De projectvereniging beschikt uitsluitend over een raad van bestuur.

Alleen natuurlijke personen kunnen lid zijn van de raad van bestuur.

De deelnemers benoemen de leden van de raad van bestuur rechtstreeks. Elke deelnemer heeft slechts één afgevaardigde in de raad van bestuur, naast de afgevaardigde met raadgevende stem, vermeld in paragraaf 3.

Voor de gemeenten kunnen uitsluitend gemeenteraadsleden, burgemeesters of schepenen het mandaat als lid van de raad van bestuur vervullen.

Het voorzitterschap van de raad van bestuur wordt altijd toevertrouwd aan een bestuurder die een gemeente aangewezen heeft.

§2. De raad van bestuur, waarin alle deelnemende gemeenten vertegenwoordigd zijn en waarin iedere bestuurder beschikt over één stem, heeft uitsluitend de bevoegdheid om beslissingen te nemen die hem expliciet door de deelnemers zijn opgedragen. De raad van bestuur is in elk geval bevoegd voor het personeelsbeleid. De raad van bestuur kan het dagelijks personeelsbeheer, de bevoegdheid voor het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel toevertrouwen aan het personeelslid dat aan het hoofd staat van het personeel van de projectvereniging.

§3. Iedere gemeente wijst een afgevaardigde aan die deelneemt aan de vergaderingen van de raad van bestuur als lid met raadgevende stem. Die afgevaardigden zijn altijd raadsleden in de betrokken gemeenten, verkozen op een lijst waarvan geen enkele verkozene deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen.

§4. De werkingsmodaliteiten van de raad van bestuur worden vastgesteld in een bij de statuten gevoegd huishoudelijk reglement dat gewijzigd kan worden bij eenvoudige beslissing van de raad van bestuur. De afgevaardigden, vermeld in paragraaf 3, tellen niet mee voor de berekening van een eventueel aanwezigheidsquorum.

§5. De controle op de financiële toestand wordt toevertrouwd aan een accountant die benoemd is door de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt de jaarrekeningen vast en legt ze, samen met een activiteitenverslag en het verslag van de accountant, voor aan de deelnemers die hun goedkeuring verlenen overeenkomstig de procedure bepaald in de statuten.

§6. Elke projectvereniging rapporteert aan de Vlaamse Regering over haar werking. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud, de periodiciteit en de wijze van rapportering. De rapportering heeft niet tot gevolg dat een termijn om toezicht uit te oefenen als vermeld in hoofdstuk 4 van deze titel een aanvang neemt.

Art. 405. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen die van toepassing zijn op de bestuurders, bestaat er onverenigbaarheid tussen hun mandaat en de ambten, de functies of de mandaten, vermeld in artikel 436.

De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van de projectvereniging. Ze zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de taak die aan hen opgedragen is en ze zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen bij de normale uitoefening van hun bestuur.

Artikel 439 is van toepassing op de bestuurders.

Art. 406. De vergaderingen van de raad van bestuur zijn niet openbaar. De gedetailleerde notulen, waarbij het stemgedrag van de individuele leden en alle documenten waar in de notulen naar verwezen wordt, gevoegd zijn, liggen ter inzage van de gemeenteraadsleden op het secretariaat van de deelnemende gemeenten, met behoud van de decretale bepalingen over de openbaarheid van bestuur.

Op verzoek van een raadslid vraagt het deelnemende bestuur aan de vereniging om de notulen en alle stukken waarnaar in de notulen wordt verwezen, elektronisch ter beschikking te stellen. De vereniging stelt de gevraagde stukken elektronisch ter beschikking aan het deelnemende bestuur en het deelnemende bestuur bezorgt ze aan het raadslid.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de raadsleden wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 407. De duur en de wijze van beëindiging van het mandaat van bestuurder worden statutair bepaald. Alle bestuurders zijn van rechtswege ontslagnemend bij verlies van hun openbaar mandaat, uitgezonderd in geval van de algehele vernieuwing van de gemeenteraden. In dat geval wijzen de deelnemende gemeenten in de loop van de maand januari die volgt op het jaar van de verkiezingen tot algehele vernieuwing van de gemeenteraden, de nieuwe bestuurders aan. Zij treden aan op 1 februari daaropvolgend. Eventueel worden nog bestuurders door de andere deelnemers aangewezen in de loop van de maand die volgt op de installatie van hun eigen raden.

Art. 408. Om geldig te beraadslagen en te beslissen is een aanwezigheidsquorum vastgesteld op de gewone meerderheid van het aantal bestuurders, zowel in het

geheel als in de groep van de bestuurders die de gemeenten hebben aangewezen. Van dat aanwezigheidsquorum kan statutair worden afgeweken voor een tweede vergadering die volgt op een onvoldoende samengestelde eerdere vergadering, en op voorwaarde dat het gaat om punten die voor de tweede keer op de agenda voorkomen.

Deze bepaling geldt niet voor de voorstellen tot statutenwijziging en aanvaarding van toetredingen.

De meerderheid die vereist is voor de beslissingen is altijd de gewone meerderheid die bereikt moet worden, zowel in het geheel als in de groep van de bestuurders die de gemeenten benoemd hebben.

Art. 409. De leden van de raad van bestuur kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

Art. 410. Het is niet verplicht om een maatschappelijk kapitaal te vormen.

Als dat wel statutair is vastgelegd, wordt het vast kapitaal bij de oprichting door de deelnemers volledig in speciën volgestort.

Het kapitaal wordt niet geïndexeerd en wordt vertegenwoordigd door aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

Immateriële inbrengen ter vertegenwoordiging van vermogensbestanddelen die niet naar economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd, en inbrengen in natura, worden gewaardeerd op grond van een verslag van de accountant en worden vertegenwoordigd door respectievelijk winstbewijzen en aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

De deelnemers kunnen uitsluitend worden vergoed voor hun inbreng en zijn alleen aansprakelijk voor hun inbreng.

Bij de statuten wordt een register gevoegd waarop iedere deelnemer is vermeld met aanduiding van de aandelen en winstbewijzen die aan hem zijn toegekend.

Art. 411. De boekhouding wordt gevoerd overeenkomstig de wetgeving op de boekhouding van de ondernemingen en met naleving van de richtlijnen die de overheid uitvaardigt voor de boekhoudkundige verrichtingen.

De jaarrekeningen worden, nadat ze goedgekeurd zijn overeenkomstig de procedure, vermeld in de statuten, door de raad van bestuur neergelegd bij de Nationale Bank van België.

Een projectvereniging kan er ook voor kiezen om de regels van de beleids- en beheerscyclus toe te passen, zoals die gelden voor de autonome gemeentebedrijven. In dat geval zijn het eerste en tweede lid niet van toepassing op die projectvereniging, maar bezorgt ze haar jaarrekening en de digitale rapportering van de gegevens ervan aan de Vlaamse overheid. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van dit lid.

Art. 412. De projectvereniging kan gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening tot onteigening over te gaan.

Afdeling 3. Dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen

Onderafdeling 1. Voorbereidende fase

Art. 413. De gemeenten die de oprichting van een dienstverlenende of een opdrachthoudende vereniging overwegen, beslissen via hun gemeenteraad vooraf een overlegorgaan op te richten om de samenwerkingsmogelijkheden en -voorwaarden te bestuderen voor een of meer welbepaalde beleidsdomeinen. Terzelfder tijd wijzen ze een lid van het college van burgemeester en schepenen aan die zitting zal hebben in het overlegorgaan en leggen ze eventueel een begrotingskrediet vast om de voorbereidende fase te financieren.

Uitsluitend gemeenten maken deel uit van het overlegorgaan. Dat overlegorgaan bezit geen rechtspersoonlijkheid en kan geen verbintenissen aangaan ten laste van de op te richten dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen een waarnemer die is aangewezen door hun raden, de vergaderingen van het overlegorgaan laten bijwonen, als de doelstelling ook tot hun belangensfeer behoort.

Art. 414. Het overlegorgaan, vermeld in artikel 413, organiseert autonoom zijn werkzaamheden.

Onder voorbehoud van artikel 419 beschikt dat overlegorgaan over een periode van maximaal één jaar, die ingaat op zijn installatievergadering, om zijn studieopdracht te vervullen.

Als het resultaat van de studieopdracht positief is ten opzichte van de mogelijke oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, stelt dat overlegorgaan aan de deelnemende gemeenten een bundel ter beschikking waarin de volgende documenten opgenomen zijn:
1° een grondige motiveringsnota;
2° een bestuursplan met een omschrijving van de maatschappelijke opdrachten en de daaraan verbonden wijze van dienstverlening, en met een beschrijving van de bestuurlijke organisatie van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging;
3° een ondernemingsplan voor een periode van zes jaar, met een omschrijving van de bedrijfsopdrachten, de financiële structuur en de in te zetten middelen, en de controlemogelijkheden op de uitvoering;
4° een ontwerp van de statuten.

De documenten, vermeld in het derde lid, vormen de basis van de uitwerking van het samenwerkingsconcept.

Art. 415. De gemeenten zijn niet gebonden door hun deelneming in het overlegorgaan, vermeld in artikel 413. Ze spreken zich uit over de documenten die hun worden voorgelegd. Ofwel beslissen ze af te zien van deelneming in de eventuele oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, ofwel gaan ze akkoord met het voorstel, al of niet op voorwaarde dat wijzigingen in dat voorstel worden aangebracht.

De beslissingen van de gemeenten worden voorgelegd aan dat overlegorgaan, dat daarover in consensus beslist. De vertegenwoordigers van de afhakende gemeenten nemen niet deel aan die besluitvorming.

Het definitieve voorstel wordt aan de overblijvende gemeenten voorgelegd. De gemeenten kunnen het voorstel alleen goedkeuren of afkeuren.

De gemeenteraadsbeslissingen houdende de oprichting van een overlegorgaan als vermeld in artikel 413 en betreffende de voorstellen van dat overlegorgaan worden ter informatie meegedeeld aan de toezichthoudende overheid.

Onderafdeling 2. Oprichting, toetreding, duur, verlenging, ontbinding

Art. 416. De gemeenten die overeenkomstig artikel 415 hun instemming hebben betuigd met het definitieve voorstel van het overlegorgaan, vermeld in artikel 413, kunnen, zonder daartoe verplicht te zijn, uiterlijk binnen drie maanden die volgen op de laatste beslissing tot goedkeuring, en onder voorbehoud van artikel 419, een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging oprichten.

Het oprichtingsdossier omvat alle gemeenteraadsbeslissingen die voor de oprichting, vermeld in het eerste lid, worden genomen, alsook de bijbehorende documenten waaronder het bestuursplan en het ondernemingsplan. Het oprichtingsdossier wordt bij de oprichtingsakte gevoegd.

Art. 417. Als, naast gemeenten, aan de oprichting van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt deelgenomen door een of meer besturen als vermeld in artikel 396, omvat het oprichtingsdossier de beslissing van het orgaan dat daartoe bevoegd is. Voor een deelnemende dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is dat altijd de algemene vergadering. Voor een deelnemende projectvereniging is dat de raad van bestuur. Voor een deelnemend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is dat de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 418. De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt opgericht bij akte, verleden voor de burgemeester van de gemeente waar de zetel gevestigd wordt. Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen over de inbreng van onroerende goederen en het administratief goedkeuringstoezicht, verkrijgt de oprichtingsakte geldigheid op de datum van de dagtekening ervan door de ondertekening door de vertegenwoordigers van alle gemeenten en andere rechtspersonen die aan de oprichting deelnemen.

Door de oprichting, vermeld in het eerste lid, wordt het overlegorgaan, vermeld in artikel 413, ambtshalve ontbonden.

De oprichtingsakte omvat de statuten en alle eventuele bijlagen en wordt binnen een termijn van dertig dagen na de dagtekening ervan aan de toezichthoudende overheid voorgelegd. Ze wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen een termijn van zestig dagen die ingaat de dag na de verzending van de oprichtingsakte naar de toezichthoudende overheid. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen en verstuurd aan alle betrokken gemeenteoverheden, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

De goedgekeurde oprichtingsakte wordt integraal bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad en wordt, samen met het volledige oprichtingsdossier, ter inzage van eenieder gelijktijdig neergelegd in de zetel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging en bij de toezichthoudende overheid. Afschriften van de oprichtingsakte liggen ter inzage op de secretarie in de gemeentehuizen van alle deelnemende gemeenten.

Art. 419. De dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen kunnen niet worden opgericht in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd. De oprichting vindt in voorkomend geval plaats in de loop van de zes daaropvolgende maanden en het overlegorgaan, vermeld in artikel 413, blijft zolang in functie. De leden van dat overlegorgaan verliezen van rechtswege hun mandaat en hun vervangers worden

aangewezen op de eerste raadszitting die volgt op de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad.

Art. 420. De toetreding van een gemeente of de uitbreiding van haar aansluiting bij een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is afhankelijk van een beslissing van de gemeenteraad die daarvoor wordt genomen op basis van een onderzoek, in voorkomend geval op basis van een vergelijkend onderzoek als er zich verschillende beheersvormen reëel aanbieden.

De toetredingsbeslissing van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt genomen door de algemene vergadering. De toetredingsbeslissing van een projectvereniging wordt genomen door de raad van bestuur.

Alle toetredingen worden aanvaard door de algemene vergadering van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 421. De verbodsbepaling, vermeld in artikel 419, over de periode van oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging geldt voor iedere toetredingsbeslissing op grond van het voorgaande artikel.

Aan een toetreding of uitbreiding van aansluiting kan geen terugwerkende kracht worden verleend.

Art. 422. Tijdens de bij de oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging vastgestelde duur die, onder voorbehoud van artikel 424, niet meer mag bedragen dan achttien jaar, is geen uittreding mogelijk.

Binnen de opdrachthoudende verenigingen die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, zijn aangewezen als distributienetbeheerder is uittreding ten gevolge van een gebiedsuitwisseling evenwel mogelijk als de gemeente en de betrokken opdrachthoudende verenigingen daarmee instemmen en afspraken hebben over de modaliteiten voor de uitvoering ervan.

Een deelnemer kan door de algemene vergadering worden uitgesloten op de wijze die is bepaald in de statuten wegens behoorlijk vastgestelde niet-naleving van de verbintenissen ten opzichte van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

In afwijking van het eerste lid kan een samengevoegde gemeente waarin dezelfde activiteit van gemeentelijk belang als vermeld in artikel 389 aan verschillende dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen is toevertrouwd, beslissen om die activiteit, voor haar gehele grondgebied, toe te vertrouwen aan één daarvan, op voorwaarde dat een gewone meerderheid van de andere deelnemende gemeenten daarmee instemt. De gemeente die uittreedt, vergoedt de schade die haar uittreding berokkent aan de dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen en aan de andere vennoten.

Art. 423. Na afloop van de statutair bepaalde duur kan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die telkens niet langer mag zijn dan achttien jaar.

Op verzoek van de gewone meerderheid van het totale aantal deelnemers en op voorwaarde dat het verzoek gedragen wordt door een drievierdemeerderheid van het aantal deelnemende gemeenten, kan de laatste algemene vergadering vóór het verstrijken van de duur, tot de verlenging beslissen met een drievierdemeerderheid van het aantal stemmen. De gemeenteraadsbeslissingen die daarvoor worden genomen, worden bij het verslag van de algemene vergadering gevoegd

en zijn gebaseerd op een onderzoek, in voorkomend geval op basis van een vergelijkend onderzoek als er zich verschillende beheersvormen reëel aanbieden.

Uiterlijk negentig dagen voor de algemene vergadering die beslist over de verlenging wordt de agenda door de raad van bestuur aan alle deelnemers toegezonden.

De deelnemers die niet willen verlengen, kunnen daartoe niet verplicht worden en houden op deel uit te maken van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging op het einde van het jaar waarin de algemene vergadering tot de verlenging heeft beslist. Vooraf leggen ze hun beslissing daartoe voor, die wordt gevoegd bij het verslag van de algemene vergadering. Ze leven de door hen aangegane contractuele verbintenissen na, maar zijn voor het overige geen schadevergoeding verschuldigd. Artikel 425, vierde en vijfde lid, zijn op hen van toepassing.

Deelnemers die nalaten over de verlenging te beslissen of hun beslissing mee te delen, worden geacht verder deel uit te maken van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 424. Als de duur van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging verstrijkt in de loop van het jaar waarin de verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, wordt over de verlenging pas beslist in het daaropvolgende jaar, zowel door de betrokken gemeenteraden als door de eerste algemene vergadering in de loop van dat jaar. Zolang wordt de oorspronkelijke duur verlengd.

Art. 425. Op verzoek van drie vierde van het aantal deelnemende gemeenten en aan de hand van de gemeenteraadsbeslissingen die daarvoor worden genomen, kan de algemene vergadering met een drievierdemeerderheid van het aantal stemmen tot de vervroegde ontbinding van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging beslissen.

Bij ontbinding krachtens het eerste lid of als de statutair bepaalde duur verstrijkt en niet verlengd wordt, wijst de algemene vergadering die de ontbinding vaststelt, de vereffenaars aan op dezelfde wijze als bepaald is voor de bestuurders. Een beperkt college van vereffenaars kan samengesteld worden op dezelfde wijze als een directiecomité. Alle andere organen vervallen op het ogenblik van de ontbinding.

Het voltallige personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt overgenomen, hetzij door de deelnemers, hetzij eventueel door de overnemers van de activiteit, in verhouding tot de kapitaalinbreng of overeenkomstig de onderling bereikte akkoorden, en zonder dat de personeelsleden door die plicht tot overname gebonden zijn.

De nieuwe werkgever waarborgt de rechten die de vereniging op het ogenblik van haar ontbinding, hetzij statutair, hetzij contractueel voor de werknemers vastgesteld had. Het personeel dat door een gemeente overgenomen wordt, komt, met behoud van zijn geldelijke rechten, terecht in een overgangskader dat uitdovend is.

De gemeenten hebben een recht van voorkeur bij de overname van de installaties die op hun grondgebied liggen.

Onderafdeling 3. Statuten en statutenwijzigingen

Art. 426. De statuten van de dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen vermelden ten minste:
1° de naam en eventueel de afkorting;
2° de maatschappelijke doelstellingen, die duidelijk en beperkend omschreven zijn;
3° de maatschappelijke zetel;
4° de duur en de wijze van de verlenging;
5° de nauwkeurige aanduiding van de deelnemers, hun inbreng en hun verbintenissen en eventueel het vast kapitaal;
6° de samenstelling, de vergaderwijze en de bevoegdheden van alle organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging;
7° de wijze waarop de rekeningen zijn opgemaakt en het resultaat is verdeeld;
8° de wijze van toetreding, ontbinding en vereffening;
9° de wijze van uitsluiting van een deelnemer;
10° de wijze en periodiciteit van noodzakelijke informatiedoorstroming tussen de organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging onderling, naar de deelnemers en eventueel naar belanghebbende derden toe.

Art. 427. De wijzigingen in de statuten en in de bijlagen worden artikelsgewijs aangebracht door de algemene vergadering met een drievierdemeerderheid, zowel voor het geheel van de geldig uitgebrachte stemmen, als voor de geldig uitgebrachte stemmen van de vertegenwoordigde gemeenten, en op voorwaarde dat de gewone meerderheid van het aantal deelnemende gemeenten haar instemming betuigt.

Uiterlijk negentig dagen voor de algemene vergadering die de statutenwijzigingen moet beoordelen, wordt een door de raad van bestuur opgesteld ontwerp aan alle deelnemers voorgelegd. De beslissingen daarover van hun raden die de oorspronkelijke statuten hebben goedgekeurd, bepalen het mandaat van de respectieve vertegenwoordigers op de algemene vergadering en worden bij het verslag gevoegd.

De deelnemers die nalaten binnen de gestelde termijn een beslissing te nemen en voor te leggen, worden geacht zich te onthouden. De onthouding bepaalt het mandaat van hun vertegenwoordiger op de algemene vergadering.

Art. 428. Het verslag van de algemene vergadering houdende wijziging van de statuten wordt, samen met de bijbehorende documenten waaronder de beslissingen van de deelnemers, binnen een termijn van dertig dagen na de dagtekening ervan aan de toezichthoudende overheid voorgelegd.

De wijzigingen worden goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het verslag naar de toezichthoudende overheid. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen en verstuurd naar de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

Art. 429. De statutenwijzigingen worden op dezelfde wijze als de oprichtingsakte neergelegd en bekendgemaakt.

Een volledig gecoördineerde tekst van de statuten wordt neergelegd in de zetel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, bij de toezichthoudende overheid en in de gemeentehuizen van elke deelnemende gemeente, binnen een termijn van dertig dagen na de ontvangst door de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging van het goedkeuringsbesluit of na het verstrijken van de termijn, vermeld in artikel 428, tweede lid.

Art. 430. De statutenwijzigingen zijn pas uitvoerbaar nadat ze zijn goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering of als de termijn voor goedkeuring verstreken is. Er kan geen terugwerkende kracht aan verbonden worden die verder reikt dan 1 januari van het boekjaar waarin de algemene vergadering de wijzigingen heeft aangebracht.

Er kunnen geen statutenwijzigingen aan de deelnemers worden voorgelegd in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, tenzij overeenkomstig een wettelijke of reglementaire verplichting of om het aantal mandaten binnen het intergemeentelijk samenwerkingsverband te verminderen.

Onderafdeling 4. Structuur

Art. 431. De dienstverlenende en de opdrachthoudende vereniging beschikken ten minste over een algemene vergadering en een raad van bestuur.

Met uitzondering van de algemene vergadering kunnen alleen natuurlijke personen lid zijn van de organen van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen.

Art. 432. De algemene vergadering is samengesteld uit de vertegenwoordigers van de deelnemers. Voor de gemeenten worden ze rechtstreeks aangewezen door de gemeenteraden uit hun leden, en voor de overige deelnemers door de organen die, krachtens de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, bevoegd zijn tot deelneming of toetreding te beslissen.

Het aantal leden dat elke gemeente kan afvaardigen om te zetelen in de algemene vergadering wordt bepaald door twee criteria: de bevolkingscijfers en de kapitaalinbreng. De verdeelsleutel tussen beide criteria wordt statutair bepaald.

De vaststelling van het mandaat van de vertegenwoordiger wordt herhaald voor elke algemene vergadering.

Met behoud van de toepassing van andersluidende bepalingen in deze titel, wordt de agenda van de algemene vergadering die de raad van bestuur vaststelt uiterlijk dertig dagen voor haar zitting, naar alle deelnemers verstuurd. De zittingen van de algemene vergadering zijn openbaar.

Het aantal stemmen waarover iedere deelnemer in de algemene vergadering beschikt, wordt statutair bepaald, waarbij:

1° de deelnemende gemeenten altijd over de meerderheid van de stemmen beschikken;

2° de deelnemende privaatrechtelijke rechtspersonen samen over niet meer dan 25% van het totale aantal statutair bepaalde stemmen kunnen beschikken. Met behoud van de toepassing van het voorgaande, kunnen in de statuten bepalingen ter bescherming van minderheden worden opgenomen.

Afgezien van de jaarvergadering, vermeld in artikel 454, wordt nog minstens één buitengewone algemene vergadering belegd in de loop van het laatste trimester van elk jaar, om de te ontwikkelen activiteiten en de te volgen strategie voor het volgende boekjaar te bespreken. Een door de raad van bestuur opgestelde begroting staat op de agenda van die vergadering.

Art. 433. Voor de toepassing van deze titel worden de autonome gemeentebedrijven gelijkgesteld met de gemeenten als het gaat om de hoedanigheid, de onverenigbaarheden en de informatieplicht van de door hen te benoemen of voor

te dragen mandatarissen, de aanwezigheids- en stemmingsvereisten en het voorzitterschap van de verschillende organen.

Art. 434. §1. In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen worden de leden van de raad van bestuur, bij geheime stemming, benoemd door de algemene vergadering.

Het aantal leden van de raad van bestuur bedraagt maximaal vijftien. Als op 1 mei 2017 het aantal leden van de raad van bestuur evenwel minder dan vijftien bedroeg, geldt dat aantal als maximum aantal leden.

Maximaal twee derden van de leden is van hetzelfde geslacht.

§2. De leden van de raad van bestuur worden benoemd op voordracht van de deelnemers.

Als de deelnemende gemeenten kandidaat-bestuurders voordragen die geen lid zijn van een gemeenteraad of van een districtsraad van een van de deelnemende gemeenten, maar van wie de deskundigheid over de statutair bepaalde doelstellingen manifest aantoonbaar is, wordt die voordracht uitdrukkelijk gemotiveerd. In dat geval is de onverenigbaarheid van het mandaat van bestuurder met de functie van werknemer van een deelnemend openbaar bestuur, vermeld in artikel 436, eerste lid, 8°, niet van toepassing.

De algemene vergadering kan op voordracht van de raad van bestuur, onafhankelijke bestuurders aanstellen als stemgerechtigde leden van de raad van bestuur.

§3. De raad van bestuur stelt de vereisten vast waaraan kandidaten voor het mandaat van onafhankelijk bestuurder moeten voldoen op het vlak van bekwaamheden, kennis en ervaring. Hij doet een open oproep tot kandidaatstelling voor een mandaat van onafhankelijk bestuurder. De oproep bevat een weergave van de vereisten waaraan kandidaten moeten voldoen en regelt de wijze van kandidaatstelling, waarbij minstens een curriculum vitae wordt voorgelegd. De raad van bestuur vergelijkt de verdiensten van de kandidaten.

De algemene vergadering stelt een onafhankelijk bestuurder aan op voordracht van de raad van bestuur, op grond van:
– deskundigheid inzake het algemeen bestuur van het samenwerkingsverband;
– specifieke deskundigheid inzake de inhoudelijke materie en de beleidsvelden waarin het samenwerkingsverband actief is;
– onafhankelijkheid ten aanzien van de deelgenoten en het dagelijks bestuur van het samenwerkingsverband.

In geval van ernstige redenen kunnen de onafhankelijke bestuurders te allen tijde worden ontslagen door de algemene vergadering, op voordracht van de raad van bestuur.

§4. Niemand kan gelijktijdig mandaten uitoefenen in de uitvoerende organen van meer dan drie dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen.

§5. De algemene vergadering stelt een code van goed bestuur vast.

De code van goed bestuur wordt meegedeeld aan de toezichthoudende overheid.

Art. 435. De samenstelling en voordrachtregeling van de raad van bestuur wordt in iedere dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging statutair geregeld, met precieze aanduiding van het aantal leden, benoemd overeenkomstig artikel 434.

Het aantal bestuurders dat op voordracht van de andere deelnemers is benoemd, mag nooit meer bedragen dan een vierde van het aantal bestuurders dat op voordracht van de deelnemende gemeenten benoemd is.

Iedere bestuurder die op die manier is benoemd, beschikt over één stem.

De bestuurders, benoemd op voordracht van de gemeenten, kunnen zich laten bijstaan door deskundigen die na gezamenlijk overleg worden voorgedragen door de gemeente waar de zetel gevestigd is, en die worden benoemd door de gemeentelijke vertegenwoordigers op de algemene vergadering. De deskundigen maken geen deel uit van de raad van bestuur, maar ze kunnen de vergaderingen van alle organen bijwonen en alle documenten opvragen.

De vergoeding van de bestuurders is ten laste van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 436. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen die van toepassing zijn op de mandaten in een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, bestaat er een onverenigbaarheid tussen het mandaat van bestuurder en de volgende ambten, functies of mandaten:
1° lid van een regering, zowel op federaal niveau als op niveau van de gewesten en gemeenschappen;
2° lid van een wetgevende vergadering, zowel op federaal niveau als op niveau van de gewesten en gemeenschappen;
3° lid van het Europees Parlement en van de Europese Commissie;
4° provinciegouverneur of adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant;
5° arrondissementscommissaris of adjunct-arrondissementscommissaris;
6° provinciegriffier;
7° lid van een bestuurs- of controleorgaan in of werknemer van een privaatrechtelijke rechtspersoon die activiteiten uitoefent in dezelfde beleidsdomeinen als de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging;
8° met behoud van de toepassing van artikel 434, §2, tweede lid, werknemer van een deelnemend openbaar bestuur, of van een administratie die is belast met hetzij de uitoefening van het gewoon toezicht op de lokale besturen, hetzij de uitoefening van een specifiek toezicht op grond van de doelstellingen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

In afwijking van het eerste lid bestaat er geen onverenigbaarheid tussen het mandaat van bestuurder van een opdrachthoudende vereniging met private deelname en de volgende functies of mandaten: een lid van een bestuurs- of controleorgaan in of een werknemer van een privaatrechtelijke rechtspersoon die deelnemer is in dezelfde opdrachthoudende vereniging met private deelname.

Art. 437. De raad van bestuur waaraan beslissingsrecht is toegekend, is bevoegd voor alles wat niet uitdrukkelijk overeenkomstig deze titel of krachtens de statuten voorbehouden is aan een ander orgaan.

De raad van bestuur vertegenwoordigt de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging tegenover derden en in rechte als eiser of als verweerder.

Art. 438. De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. De bestuurders zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de taak die hun is opgedragen en zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen bij de normale uitoefening van hun bestuur.

Art. 439. Ten aanzien van de bestuurders zijn een aantal onverenigbaarheden bepaald.

Een bestuurder mag niet:
1° aanwezig zijn bij een beraadslaging of besluit over zaken waarbij hij een rechtstreeks belang heeft, of waarbij zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dit verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, afzettingen en schorsingen;
2° rechtstreeks of onrechtstreeks deelnemen aan overeenkomsten die met de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging zijn gesloten;
3° als advocaat, notaris of zaakwaarnemer optreden in rechtsgedingen tegen de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Het is hem verboden, in dezelfde hoedanigheid ten behoeve van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging te pleiten, raad te geven of op te treden in enige betwisting, tenzij dat kosteloos gebeurt;
4° optreden als raadsman van een personeelslid in tuchtzaken.

Art. 440. De vergaderingen van de raad van bestuur zijn niet openbaar. De gedetailleerde notulen met bijgevoegd het stemgedrag van de individuele leden en alle documenten waar in de notulen naar verwezen wordt, liggen ter inzage van de gemeenteraadsleden op het secretariaat van de deelnemende gemeenten, met behoud van de toepassing van de decretale bepalingen inzake de openbaarheid van bestuur.

Op verzoek van een raadslid vraagt het deelnemende bestuur om de notulen en alle stukken waarnaar in de notulen wordt verwezen, elektronisch ter beschikking te stellen. De vereniging stelt de gevraagde stukken elektronisch ter beschikking aan het deelnemende bestuur en het deelnemende bestuur bezorgt ze aan het raadslid.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de raadsleden wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Aan de vergaderingen van de raad van bestuur wordt deelgenomen door ten hoogste vijf rechtstreeks door verschillende gemeenten aangewezen afgevaardigden die lid zijn met raadgevende stem. Deze afgevaardigden worden niet meegeteld in het maximumaantal leden van de raad van bestuur, vermeld in artikel 434, §1. De statuten vermelden de criteria die bepalend zijn voor de wijze van aanwijzing van die afgevaardigden, die altijd raadsleden zijn die in de betrokken gemeenten verkozen zijn op een lijst waarvan geen enkele verkozene deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen.

Art. 441. Een lid van de raad van bestuur of een door de raad van bestuur hiertoe gemandateerde brengt minstens tweemaal per jaar, tijdens een openbare vergadering van de gemeenteraad van elk van de deelnemende gemeenten, verslag uit over de uitoefening van de bevoegdheden en taken van de raad, en verstrekt toelichting bij het beleid van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Art. 442. Het dagelijks bestuur kan door de raad van bestuur statutair worden toevertrouwd aan een directiecomité dat de leden uit zijn midden benoemt en dat ook belast is met de voorbereiding van de vergaderingen van de raad van bestuur.

Het totale aantal leden van het directiecomité in elke dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging bedraagt ten hoogste een derde van dat van de raad van bestuur. De meerderheid komt telkens toe aan de leden die op voordracht van de deelnemende gemeenten zijn benoemd.

Ieder lid van het directiecomité heeft één stem.

Een of meer leden van het leidinggevend personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kunnen met raadgevende stem zitting hebben in het directiecomité. Hun mandaat beïnvloedt het toegestane aantal leden niet.

Artikel 440, eerste lid, is van toepassing op de zittingen en notulen van het directiecomité.

Art. 443. §1. In elke dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging:
1° kan een algemeen comité worden opgericht om de verbinding en het overleg tussen de raad van bestuur en de deelnemers te faciliteren en stroomlijnen;
2° kunnen adviescomités worden opgericht, als de doelstellingen meervoudig zijn of als de geografische spreiding het verantwoordt.

§2. In opdrachthoudende verenigingen die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn aangewezen als distributienetbeheerder kunnen regionale bestuurscomités met beslissingsbevoegdheid worden opgericht als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:
1° het is verantwoord door de geografische spreiding;
2° er worden geen directiecomité of regionale adviescomités opgericht;
3° netto leidt het tot een vermindering van het totale aantal bestuursleden in de verschillende organen van het intergemeentelijk samenwerkingsverband.

Aan de regionale bestuurscomités kunnen statutair bepaalde bevoegdheden worden toevertrouwd die alleen van belang zijn voor die geografische regio. Daarnaast kan de raad van bestuur bevoegdheden van beperkt regionaal belang delegeren. De regionale bestuurscomités kunnen echter nooit bevoegd zijn voor personeelsbeslissingen.

Elk lid van het regionaal overlegcomité heeft één stem.

Artikel 440, eerste lid, is van toepassing op de zittingen en notulen van de regionale bestuurscomités.

Artikel 436, 438 en 439 zijn van toepassing op de leden van de regionale bestuurscomités.

De regionale bestuurscomités zijn bestuursorganen als vermeld in artikel 461.

§3. De leden van de regionale bestuurscomités, het algemeen comité en de adviescomités van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen worden, bij geheime stemming, benoemd door de algemene vergadering op voordracht van de deelnemers. Zij ontvangen geen vergoeding onder welke vorm dan ook voor hun prestaties in dat comité.

Als de deelnemende gemeenten kandidaat-leden van de regionale bestuurscomités voordragen die geen lid zijn van een gemeenteraad of van een districtsraad van een van de deelnemende gemeenten, maar van wie de deskundigheid over de statutair bepaalde doelstellingen manifest aantoonbaar is, wordt die voordracht uitdrukkelijk gemotiveerd.

In de adviescomités die opgericht worden op grond van meervoudige doelstellingen en die beperkt blijven tot het aantal doelstellingen, zijn uitsluitend de gemeenten vertegenwoordigd die belang hebben bij de betrokken doelstelling.

De leden van de adviescomités kunnen overeenkomstig de statutaire bepalingen ter zake vertegenwoordigers van belanghebbende derden als leden met stemrecht coöpteren.

Art. 444. Het voorzitterschap van de verschillende organen wordt altijd toevertrouwd aan en effectief uitgeoefend door een op voordracht van de deelnemende gemeenten benoemd lid van het orgaan, dat ook gemeenteraadslid is of burgemeester of schepen van een deelnemende gemeente.

De algemene vergadering wordt voorgezeten door de voorzitter van de raad van bestuur of zijn vervanger.

De werkingsmodaliteiten van de verschillende organen worden opgenomen in een bij de statuten gevoegd huishoudelijk reglement dat vastgesteld wordt door de oprichtingsvergadering en gewijzigd kan worden door een eenvoudige beslissing van het betrokken orgaan. De afgevaardigden, vermeld in artikel 440, vierde lid, tellen niet mee voor de berekening van een eventueel aanwezigheidsquorum.

Art. 445. De duur en de wijze van beëindiging van het mandaat van de leden van de verschillende organen in een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging worden statutair bepaald.

Alle mandatarissen zijn van rechtswege ontslagnemend bij verlies van hun openbaar mandaat, uitgezonderd in geval van algehele vernieuwing van de gemeenteraden. In dat geval wordt binnen de eerste drie maanden van het jaar dat volgt op dat van de verkiezingen, een algemene vergadering bijeengeroepen waarbij tot een algehele vervanging van de raad van bestuur wordt overgegaan, op voorwaarde dat de raden van de deelnemende besturen die de voordracht moeten doen, al in hun nieuwe samenstelling vergaderd hebben. Als dat niet het geval is, worden de betrokken nieuwe bestuurders benoemd door de algemene vergadering, vermeld in artikel 454, die ook kwijting verleent aan de bestuurders die het voorgaande boekjaar in functie waren en die tot dan de verantwoordelijkheid blijven dragen overeenkomstig artikel 438.

Art. 446. Om geldig te beraadslagen en te beslissen is een aanwezigheidsquorum vastgesteld op de gewone meerderheid van het aantal statutair bepaalde stemmen in elk orgaan, zowel globaal als in de groep van de deelnemende gemeenten. Van dat aanwezigheidsquorum kan statutair worden afgeweken voor een tweede vergadering die volgt op een onvoldoende samengestelde eerdere vergadering, en als het gaat om punten die voor de tweede keer op de agenda voorkomen.

Het eerste lid geldt niet voor statutenwijzigingen.

De voor de beslissingen vereiste meerderheid moet altijd bereikt zijn zowel globaal als in de groep van de gemeenten.

Art. 447. Met uitzondering van de vertegenwoordigers op de algemene vergadering kunnen de leden van de overige organen aan hun collega's van hetzelfde orgaan een schriftelijke volmacht geven om hen te vertegenwoordigen voor één welbepaalde vergadering van het orgaan in kwestie. De volmachtgever en de volmachtdrager moeten tot dezelfde categorie van deelnemers behoren. Niemand kan drager zijn van meer dan één volmacht.

Het mandaat van vertegenwoordiger op de algemene vergadering is onverenigbaar met het mandaat van lid van een van de andere organen. De onverenigbaarheden, vermeld in artikel 436, zijn ook van toepassing op de vertegenwoordigers op de algemene vergadering.

Art. 448. De leden van de bestuursorganen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende

gemeenten. De algemene vergadering bepaalt het presentiegeld en, binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden die vastgesteld zijn door de Vlaamse Regering, de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van de dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging kunnen worden toegekend.

Jaarlijks wordt een per mandataris geïndividualiseerd overzicht van de vergoedingen en presentiegelden die in het in het voorbije boekjaar zijn ontvangen, bij de documenten gevoegd die aan de deelnemende gemeenten worden bezorgd, overeenkomstig artikel 454. Dat overzicht bevat, in voorkomend geval, ook de vergoedingen en presentiegelden die werden ontvangen vanwege de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen waarin de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt, overeenkomstig artikel 472.

De overzichten, vermeld in het tweede lid, worden ook bezorgd aan de toezichthoudende overheid, vermeld in artikel 461.

Art. 449. De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, vanuit het oogpunt van deze titel en van de statuten, van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening, wordt uitgeoefend door een of meer commissarissen. Die worden benoemd door de algemene vergadering onder de leden van het Instituut der Bedrijfsrevisoren. Ze zijn onderworpen aan de wettelijke en reglementaire bepalingen die hun ambt en hun bevoegdheid regelen.

Onderafdeling 5. Werking

Art. 450. De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kan bij gemotiveerd besluit van de raad van bestuur leningen aangaan en giften of toelagen ontvangen.

De algemene vergadering of de door haar daartoe gemachtigde raad van bestuur van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging stelt de tarieven vast, met naleving van de wettelijk voorgeschreven formaliteiten.

De dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging kan gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening over te gaan tot de onteigeningen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van haar statutaire doelstellingen.

Art. 451. Het vaste gedeelte van het maatschappelijk kapitaal mag niet lager zijn dan het bedrag dat daarvoor voorgeschreven is voor de coöperatieve vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, en wordt voor een derde volgestort.

Het kapitaal wordt niet geïndexeerd en wordt vertegenwoordigd door aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

Immateriële inbrengen ter vertegenwoordiging van vermogensbestanddelen die niet volgens economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd, en inbrengen in natura worden gewaardeerd op grond van een verslag van de revisor en worden vertegenwoordigd door respectievelijk winstbewijzen en aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

De deelnemers kunnen uitsluitend worden vergoed voor hun inbreng en zijn alleen aansprakelijk voor hun inbreng.

Bij de statuten wordt een register gevoegd waarop iedere deelnemer is vermeld, met aanduiding van de aandelen en de winstbewijzen die aan hem zijn toegekend.

Art. 452. In de opdrachthoudende vereniging met private deelname is een inbreng van privaatrechtelijke rechtspersonen toegestaan als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
1° de inbreng kan geen controle of blokkerende macht opleveren;
2° de privaatrechtelijke rechtspersonen kunnen geen beslissende invloed op de vereniging uitoefenen;
3° de gezamenlijke inbreng van de privaatrechtelijke rechtspersonen mag niet meer bedragen dan 49% van het totale maatschappelijk kapitaal.

Art. 453. De boekhouding wordt gevoerd overeenkomstig de wetgeving op de boekhouding van de ondernemingen en met naleving van de richtlijnen die de overheid uitvaardigt met betrekking tot de boekhoudkundige verrichtingen.

Art. 454. In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen worden de jaarrekeningen vastgesteld door de algemene vergadering in de loop van het eerste semester van het volgende boekjaar aan de hand van het verslag van de raad van bestuur en het verslag van de revisor. Samen met de uitnodiging worden die documenten ter beschikking gesteld van de deelnemende gemeenten, die het mandaat van hun afgevaardigde ter zake bepalen.

De algemene vergadering verleent terzelfder tijd ook kwijting aan de bestuurders, de leden van de regionale bestuurscomités en de revisoren.

Art. 455. Als de jaarrekeningen niet worden vastgesteld overeenkomstig artikel 454, eerste lid, dan wordt, binnen een termijn van negentig dagen, een nieuwe algemene vergadering bijeengeroepen waaraan de gewijzigde rekeningen, overeenkomstig artikel 454, worden voorgelegd. Bij herhaalde niet-vaststelling wordt artikel 470 toegepast.

Art. 456. De jaarrekeningen worden, binnen een termijn van dertig dagen nadat de algemene vergadering ze heeft vastgesteld, door de bestuurders neergelegd bij de Nationale Bank van België, met de vermelding dat ze nog onderworpen zijn aan het bestuurlijk toezicht.

Binnen een termijn van dertig dagen wordt de Nationale Bank van België op de hoogte gebracht van het verstrijken van de termijn, vermeld in het eerste lid.

Art. 457. Als ten gevolge van geleden verlies het nettoactief van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging gedaald is tot minder dan de helft van het vaste gedeelte van het kapitaal, komt de algemene vergadering bijeen binnen een termijn van ten hoogste zestig dagen nadat het verlies is vastgesteld, om te beraadslagen en te beslissen over een saneringsplan dat de raad van bestuur heeft opgesteld.

De raad van bestuur verantwoordt zijn voorstellen in dat saneringsplan dat uiterlijk drie weken voor de algemene vergadering aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid wordt voorgelegd, samen met de oproepingsbrief en alle bijbehorende documenten waaruit de noodzaak van het saneringsplan blijkt.

De algemene vergadering beslist onder de voorwaarden, vermeld in artikel 427. Als het saneringsplan niet of in onvoldoende mate wordt aanvaard, kan artikel 470 worden toegepast.

Art. 458. §1. De raad van bestuur stelt binnen een termijn van drie maanden na de goedkeuring van de statuten van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging en na onderhandelingen overeenkomstig de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en de uitvoeringsbesluiten ervan, een rechtspositieregeling en een de-

ontologische code op, met inachtneming van de beginselen van behoorlijk bestuur, en in voorkomend geval, een arbeidsreglement overeenkomstig de wettelijke bepalingen die gelden voor het contractuele personeel.

De rechtspositieregeling, het arbeidsreglement en de deontologische code worden meegedeeld aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid.

De raad van bestuur van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is bevoegd voor alle personeelsaangelegenheden, maar kan alle aangelegenheden die betrekking hebben op de uitvoering van de rechtspositieregeling, de deontologische code en het arbeidsreglement, in het kader van het individuele personeelsbeheer, verder delegeren. De raad van bestuur kan het dagelijks personeelsbeheer, de bevoegdheid voor het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van het personeel toevertrouwen aan een directiecomité, al dan niet met de mogelijkheid om die toevertrouwde bevoegdheid toe te vertrouwen aan het personeelslid dat aan het hoofd staat van het personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Bij ontstentenis van directiecomité kan de raad van bestuur die bevoegdheden toevertrouwen aan het personeelslid dat aan het hoofd staat van het personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

§2. De jaarlijkse bezoldiging van een personeelslid van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging mag niet meer bedragen dan de jaarlijkse bezoldiging van de minister-president van de Vlaamse Regering.

Art. 459. In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen legt de raad van bestuur aan de jaarvergadering, die telkens plaatsvindt in de loop van het eerste werkingsjaar na het jaar waarin verkiezingen voor de algehele hernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, een evaluatierapport voor over de werking van de vereniging. Dat rapport bevat een nieuw ondernemingsplan voor de komende zes jaar of een gemotiveerd voorstel om het samenwerkingsverband te beëindigen met inachtneming van de statutair bepaalde rechten van de deelnemers. De eerste evaluatieperiode kan korter zijn dan zes jaar, gelet op de datum van oprichting.

Alle deelnemers ontvangen dat rapport uiterlijk zes weken voor de datum van de jaarvergadering en bepalen het mandaat van hun vertegenwoordiger.

Art. 460. De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rapporteert aan de Vlaamse Regering over haar werking. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud, de periodiciteit en de wijze van rapportering. Die rapportering heeft niet tot gevolg dat een termijn om toezicht als vermeld in hoofdstuk 4 uit te oefenen, een aanvang neemt.

Hoofdstuk 4. Bestuurlijk toezicht

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 461. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:
1° intergemeentelijke overheid: de bestuursorganen van de projectvereniging of dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging die een beslissing nemen;
2° toezichthoudende overheid: de Vlaamse Regering.

Art. 462. Met behoud van de toepassing van andersluidende bepalingen beperkt de toezichthoudende overheid zich bij de uitoefening van het toezicht, vermeld in deze titel, tot een toetsing aan het recht en aan het algemeen belang, namelijk aan elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang, vermeld in artikel 389.

Art. 463. De toezichthoudende overheid kan bij de intergemeentelijke overheid alle documenten en inlichtingen opvragen of die ter plaatse raadplegen. Ze bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin de gegevens worden verstrekt.

Art. 464. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de communicatie tussen de intergemeentelijke overheid, de toezichthoudende overheid en, in voorkomend geval, de indiener van de klacht moet verlopen. Buiten de gevallen waarin een intergemeentelijke overheid krachtens deze titel de toezichthoudende overheid van besluiten op de hoogte moet brengen, heeft de verzending van een beslissing aan de toezichthoudende overheid niet tot gevolg dat de termijn om het toezicht uit te oefenen een aanvang neemt.

Op straffe van nietigheid wordt het besluit dat in het kader van het toezicht wordt genomen, uiterlijk de laatste dag van de voorgeschreven termijn verzonden.

Afdeling 2. Algemeen bestuurlijk toezicht op de intergemeentelijke overheid

Art. 465. Met behoud van de toepassing van artikel 466 en 467 kan de toezichthoudende overheid besluiten van de intergemeentelijke overheid ambtshalve opvragen.

Bij ontvangst van een klacht vraagt de toezichthoudende overheid het besluit en het bijbehorende dossier op.

Art. 466. De voorzitter van de raad van bestuur van de dienstverlenende en van de opdrachthoudende vereniging maakt via de webtoepassing van de vereniging, een lijst bekend van de besluiten van de bestuursorganen van de dienstverlenende en opdrachthoudende vereniging met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden.

De lijst, vermeld in het eerste lid, wordt bekendgemaakt binnen tien dagen nadat de besluiten genomen zijn.

De webtoepassing van de dienstverlenende en opdrachthoudende vereniging vermeldt:
1° de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de besluiten die op de lijst zijn vermeld;
2° de datum van bekendmaking van de lijst, vermeld in het eerste lid;
3° de mogelijkheid om klacht in te dienen bij de toezichthoudende overheid.

Als de toezichthoudende overheid een besluit heeft vernietigd, wordt ook van die vernietiging melding gemaakt.

Art. 467. De voorzitter van de raad van bestuur van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging maakt de volgende besluiten en de inhoud ervan bekend via de webtoepassing van de vereniging:
1° de besluiten van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen betreffende de rechtspositieregeling van het personeel, vermeld in artikel 458;
2° de voorstellen van de raad van bestuur van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen in verband met het saneringsplan overeenkomstig artikel 457;
3° de code van goed bestuur, na goedkeuring door de algemene vergadering van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen.

De bekendmaking, vermeld in het eerste lid, vindt plaats binnen tien dagen nadat het besluit genomen is.

Met behoud van de bepalingen van dit decreet, kan de Vlaamse Regering bepalen welke andere besluiten en stukken bekendgemaakt moeten worden en voor alle besluiten en stukken hoe lang ze minimaal via de webtoepassing van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging raadpleegbaar moeten blijven.

Op dezelfde dag als de bekendmaking op de webtoepassing van de dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging brengt de dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging de toezichthoudende overheid op de hoogte van de bekendmaking.

Art. 468. §1. De Vlaamse Regering beschikt over dertig dagen om de besluiten van de intergemeentelijke overheid te vernietigen en om de intergemeentelijke overheid daarvan op de hoogte te brengen. Als het om een besluit gaat dat overeenkomstig artikel 467 bekendgemaakt moet worden via de webtoepassing van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, wordt de termijn op vijftig dagen gebracht.

§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, gaat in op de dag nadat de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht is van de bekendmaking op de webtoepassing van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 466. Voor de besluiten, vermeld in artikel 467, start de termijn, vermeld in paragraaf 1, op de dag nadat de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht is van de bekendmaking van het besluit op de webtoepassing van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Voor de projectverenigingen start de termijn, vermeld in paragraaf 1, op de dag die volgt op het nemen van het besluit.

§3. Een klacht tegen een besluit van een dienstverlenende en de opdrachthoudende vereniging wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een periode van dertig dagen, die volgt op de dag van de bekendmaking op de webtoepassing van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 466, of van de besluiten, vermeld in artikel 467. Een klacht tegen een besluit van een projectvereniging wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid ingediend binnen een periode van dertig dagen die start op de dag die volgt op het nemen van het besluit.

§4. De termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om het bestuurlijk toezicht uit te oefenen, wordt gestuit door de verzending van een klacht aan de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3. Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1 gaat in op de dag die volgt op de verzending van de klacht.

§5. De termijn, vermeld in paragraaf 1, wordt gestuit door de opvraging door de toezichthoudende overheid van het besluit van de intergemeentelijke overheid overeenkomstig artikel 465, eerste of tweede lid.

Een nieuwe termijn als vermeld in paragraaf 1 gaat in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit.

§6. De intergemeentelijke overheid verzendt het besluit dat door de toezichthoudende overheid is opgevraagd binnen een termijn van dertig dagen die volgt op de dag van de verzending van de opvraging.

Als de intergemeentelijke overheid het gevraagde besluit niet verzendt aan de toezichthoudende overheid binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de toezichthoudende overheid na het verstrijken van die termijn een herinnering

aan de intergemeentelijke overheid. De herinnering verwijst uitdrukkelijk naar de gevolgen, vermeld in het derde lid.

Een nieuwe termijn van dertig dagen gaat in op de dag na de verzending van de herinnering. Als het gevraagde besluit niet wordt verzonden aan de toezichthoudende overheid binnen die nieuwe termijn, is het opgevraagde besluit van rechtswege nietig. De toezichthoudende overheid brengt de intergemeentelijke overheid op de hoogte van die nietigheid.

Art. 469. Als een klacht wordt ingediend tegen een besluit van de intergemeentelijke overheid brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht op de hoogte van:
1° de ontvangst van de klacht, binnen tien dagen nadat ze ontvangen werd;
2° het verzoek van de toezichthoudende overheid aan de intergemeentelijke overheid om het besluit en het bijbehorende dossier te bezorgen, binnen tien dagen na dat verzoek;
3° het besluit van de toezichthoudende overheid over de ingediende klacht met vermelding van de motieven waarop het besluit is gebaseerd.

De toezichthoudende overheid brengt de betrokken intergemeentelijke overheid op de hoogte van haar definitieve antwoord aan de indiener van de klacht. Die mededeling wordt ter kennis gebracht op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur van de intergemeentelijke overheid.

In geval van stuiting van de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering op de hoogte van de motieven van de toezichthoudende overheid om het besluit van de intergemeentelijke overheid waartegen de klacht was ingediend, niet te vernietigen, binnen tien dagen na het nemen van dat besluit of na het verstrijken van de termijn.

Afdeling 3. Dwangtoezicht

Art. 470. §1. De toezichthoudende overheid kan, na een schriftelijke ingebrekestelling, een of meer commissarissen gelasten ter plaatse te gaan om de gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen van de intergemeentelijke overheid of om de maatregelen uit de voeren die in rechte zijn voorgeschreven.

De toezichthoudende overheid kan pas optreden na het verstrijken van de termijn, vermeld in de ingebrekestelling.

§2. Als een of meer commissarissen optreden, moeten ze vergoed worden door de personen die verzuimd hebben aan de ingebrekestelling gevolg te geven.

Hoofdstuk 5. Diverse bepalingen

Art. 471. Met behoud van de toepassing van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, kan voor gewestelijke aangelegenheden het Vlaamse Gewest de samenwerkingsverbanden, vermeld in deze titel, aan een eigen fiscaliteit onderwerpen.

Op de grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden waarvan Vlaamse gemeenten deel uitmaken op grond van verdragsrechtelijke overeenkomsten, wordt het toezicht uitgeoefend in onderling overleg tussen de Vlaamse Regering en de andere betrokken overheden. De bepalingen over de wijze waarop het toezicht uitgeoefend wordt, worden in voorkomend geval opgenomen in de statuten van de desbetreffende rechtspersoon. Die statuten worden aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voorgelegd overeenkomstig artikel 418, derde lid.

Art. 472. §1. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen kunnen dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen deelnemen in publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die zelf niet die rechtsvorm hebben aangenomen, op voorwaarde dat het maatschappelijk doel van die rechtspersonen overeenstemt met de eigen doelstellingen en op voorwaarde dat de wetgeving van de overheidsopdrachten wordt nageleefd.

De beslissing tot deelneming, vermeld in het eerste lid, wordt genomen door de algemene vergadering op grond van een verslag dat de raad van bestuur heeft opgemaakt. In dat verslag worden de voor- en nadelen van de deelneming afgewogen en wordt aangetoond dat de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging zelf niet die voordelen kan bieden.

Tot de deelneming kan pas worden overgegaan nadat de beslissing van de algemene vergadering, vermeld in het tweede lid, is goedgekeurd overeenkomstig paragraaf 2.

De deelneming is onderworpen aan de voorwaarde dat aan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging minstens een mandaat van bestuurder wordt toegekend. Voor dat mandaat komt uitsluitend een bestuurder die benoemd is op voordracht van de gemeenten, in aanmerking.

§2. De beslissing van de algemene vergadering tot deelneming wordt samen met het verslag, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, binnen dertig dagen naar de Vlaamse Regering verstuurd. De Vlaamse Regering keurt de beslissing al dan niet goed.

Als de Vlaamse Regering binnen een termijn van honderd dagen hierover geen besluit heeft verstuurd naar de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, wordt ze geacht de beslissing tot deelneming goed te keuren.

§3. De vertegenwoordigers van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging brengen verslag uit in hun raad van bestuur.

De eventuele vergoedingen komen toe aan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Een uitzondering daarop vormen de presentiegelden die aan de bestuurder die door of namens een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is benoemd in die rechtspersonen worden toegekend.

De vertegenwoordigers van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging in de bestuursorganen van de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen waarin een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

§4. De beperking van de presentiegelden, vermeld in paragraaf 3, derde lid, is ook van toepassing op de vertegenwoordigers van de gemeenten in de bestuursorganen van bedrijven voor productie, vervoer en distributie van energie, waarin de gemeente rechtstreeks of onrechtstreeks participeert overeenkomstig artikel 180 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

Art. 473. Voor lokale pps-projecten als vermeld in het decreet van 18 juli 2013 betreffende publiek-private samenwerking kunnen de samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid, op voorwaarde van bijzondere en omstandige motivering, zakelijke rechten vestigen op de onroerende goederen die behoren tot het open-

baar domein, op voorwaarde dat de gevestigde zakelijke rechten niet kennelijk onverenigbaar zijn met de bestemming van die goederen.

Titel 4. De verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 474. §1. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan een samenwerkingsverband oprichten met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met andere openbare besturen of met andere rechtspersonen dan rechtspersonen die winstoogmerk hebben. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan ook toetreden tot die samenwerkingsverbanden.

De samenwerkingsverbanden, vermeld in het eerste lid, zijn verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn.

Er bestaan vijf vormen van verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn, namelijk:
1° de welzijnsvereniging;
2° de autonome verzorgingsinstelling;
3° de ziekenhuisvereniging;
4° de vereniging voor sociale dienstverlening of de vennootschap voor sociale dienstverlening;
5° de woon-zorgvereniging of de woon-zorgvennootschap.

§2. De leden van de raad van bestuur en de algemene vergadering van de welzijnsverenigingen en de autonome verzorgingsinstellingen kunnen per bijgewoonde vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn voor een zitting van de raad voor maatschappelijk welzijn van een deelnemend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De algemene vergadering bepaalt het presentiegeld en, binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden die vastgesteld zijn door de Vlaamse Regering, de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van de welzijnsverenigingen en de autonome verzorgingsinstellingen kunnen worden toegekend.

De leden van eventuele andere statutair opgerichte organen van de welzijnsverenigingen en de autonome verzorgingsinstellingen ontvangen geen vergoeding onder welke vorm dan ook voor hun prestaties in die organen.

De beperking van de presentiegelden en vergoedingen, vermeld in het eerste lid, en het verbod op vergoedingen, vermeld in het derde lid, zijn ook van toepassing op de vertegenwoordigers van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of de gemeenten in de bestuursorganen van de ziekenhuisverenigingen, de verenigingen voor sociale dienstverlening, de vennootschappen voor sociale dienstverlening, de woon-zorgverenigingen en de woon-zorgvennootschappen.

§3. Indien alle leden van een welzijnsvereniging of alle deelgenoten van een autonome verzorgingsinstelling openbare rechtspersonen zijn, bedraagt het aantal leden van de raad van bestuur van deze samenwerkingsverbanden maximaal vijftien.

Maximaal twee derden van de leden is van hetzelfde geslacht.

Hoofdstuk 2. De welzijnsvereniging

Art. 475. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan, om een van de opdrachten uit te voeren die aan de centra voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd en voor leidinggevende, staf-, expert- en managementfuncties, een vereniging oprichten ofwel met als enig lid het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zelf, ofwel met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met andere openbare besturen of met andere rechtspersonen dan rechtspersonen die winstoogmerk hebben.

In de gevallen waarin het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn geheel of gedeeltelijk een erkenning, vergunning of subsidiëring kan verkrijgen, worden de verenigingen, vermeld in dit hoofdstuk, voor het verkrijgen van die erkenning, vergunning of subsidiëring gelijkgesteld met een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De vereniging, vermeld in het eerste lid, draagt naast de benaming de vermelding "welzijnsvereniging" of de afkorting "WV" en heeft haar zetel in de gemeente die door een deelnemend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bediend wordt.

Art. 476. Het met redenen omklede besluit van de raad of raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de welzijnsvereniging en de statuten van de welzijnsvereniging, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

Het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het eerste lid, wordt aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waarin de zetel van de welzijnsvereniging gevestigd is, verzonden binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de dag van de verzending van het dossier naar de Vlaamse Regering.

Art. 477. De statuten van de welzijnsvereniging vermelden:
1° de benaming, de zetel en de duur van de welzijnsvereniging;
2° het doel of de doeleinden waarvoor ze is opgericht;
3° de nauwkeurige aanduiding van de deelgenoten, van hun inbreng, verbintenissen en bijdragen;
4° de voorwaarden tot toetreding en uittreding van de deelgenoten;
5° de bevoegdheid van de algemene vergadering en de wijze waarop die wordt bijeengeroepen, alsook de wijze waarop haar besluiten ter kennis van de leden en van derden worden gebracht;
6° de betrekkingen van de welzijnsvereniging met haar leden over de mededeling van de documenten die aan de algemene vergadering worden voorgelegd;
7° de bevoegdheden van de raad van bestuur, de wijze van benoeming en van afzetting van zijn leden, de regeling over de duur en het einde van het mandaat van de bestuurders, alsook de aansprakelijkheid van de bestuurders;
8° de na te komen regels voor de wijziging van de statuten;
9° de bestemming van het vermogen van de welzijnsvereniging als ze ontbonden zou worden;
10° het stemmenaantal in de verschillende bestuurs- en beheersorganen waarover elke deelgenoot beschikt;
11° de tegemoetkoming van de deelgenotenrechtspersonen in de tekorten van de welzijnsvereniging;
12° de wijze waarop het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte wordt gebracht van de agenda van de bestuurs- en beheersorganen van de welzijnsvereniging;

13° de wijze waarop de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte worden gebracht van de notulen van de vergaderingen van de raad van bestuur en het orgaan van dagelijks bestuur en alle documenten waarnaar verwezen wordt in de notulen. Die notulen en documenten worden, als een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat wil, in elk geval elektronisch ter beschikking gesteld.

De statuten worden in een authentieke akte vastgesteld.

Art. 478. De welzijnsvereniging bezit rechtspersoonlijkheid. Ze kan onder meer, onder dezelfde voorwaarden als de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, subsidies van de openbare besturen en schenkingen en legaten ontvangen alsook leningen aangaan.

Al de akten, facturen, aankondigingen, publicaties en andere stukken die uitgaan van de welzijnsvereniging, vermelden de benaming van de welzijnsvereniging met, onmiddellijk daarvoor of daarna, de leesbaar en voluit geschreven zinsnede: "vereniging van publiek recht onderworpen aan deel 3, titel 4, hoofdstuk 2, van het decreet over het lokaal bestuur", "welzijnsvereniging" of de initialen "WV".

Art. 479. Artikel 221 tot en met 223 zijn van toepassing op de welzijnsvereniging met dien verstande dat "in elke gemeente en in elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" gelezen wordt als "in elke welzijnsvereniging".

Art. 480. Artikel 276 is van toepassing op de welzijnsvereniging met dien verstande dat "de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het autonoom gemeentebedrijf en het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm" gelezen wordt als "de welzijnsvereniging".

Art. 481. De databank, vermeld in artikel 301, bevat ook de gegevens over de leidend ambtenaar van de welzijnsvereniging en biedt een overzicht van de personeelsleden die namens de welzijnsvereniging verantwoordelijk zijn voor de digitale communicatie met de Vlaamse overheid.

Art. 482. Elke beslissing tot wijziging van de statuten, tot verlenging van de duur van de welzijnsvereniging of tot vrijwillige ontbinding ervan, is onderworpen aan het goedkeuringstoezicht, vermeld in artikel 476.

Die beslissingen, alsook de beslissing tot de toelating van deelgenoten, kunnen alleen genomen worden als alle deelgenoten daarmee vooraf instemmen. Bij een statutenwijziging is die instemming alleen vereist voor wijzigingen die een verzwaring van de verplichtingen of de vermindering van de rechten van de deelgenoten teweegbrengen.

Art. 483. In geval van wijziging van de doeleinden waarvoor de welzijnsvereniging is opgericht, kan elke deelgenoot zich uit de welzijnsvereniging terugtrekken door zijn ontslag in te dienen bij de raad van bestuur.

De deelgenoot, vermeld in het eerste lid, zal de tegenwaarde ontvangen van zijn eventuele inbreng in de welzijnsvereniging, geraamd volgens de boekhoudkundige waarde op het ogenblik van het ontslag. Hij kan evenwel de teruggave niet eisen van de betaalde bijdragen.

Art. 484. §1. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn in de organen van de welzijnsvereniging vertegenwoordigd door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De leden, vermeld in het eerste lid, worden door de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen bij geheime stemming en in één enkele stemronde. Elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn beschikt daarbij over één stem. Bij staking van stemmen is de jongste kandidaat in jaren verkozen.

Als het mandaat van afgevaardigde in de bestuursorganen een einde neemt of bij een verhindering kunnen de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de lijst die het betreffende lid heeft voorgedragen, samen een kandidaat-lid aanwijzen, behalve als de vertegenwoordiger in de bestuursorganen van de vereniging was verkozen als jongste in jaren bij staking van stemmen.

Als de vervanging, vermeld in het derde lid, niet kan plaatsvinden of niet plaatsvindt binnen zestig dagen, wordt in de vervanging voorzien, overeenkomstig het tweede lid.

§2. De algemene vergadering kan onafhankelijke bestuurders aanstellen als stemgerechtigde leden van de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt de vereisten vast waaraan kandidaten voor het mandaat van onafhankelijk bestuurder moeten voldoen op het vlak van bekwaamheden, kennis en ervaring. Hij doet een open oproep tot kandidaatstelling voor een mandaat van onafhankelijk bestuurder. De oproep bevat een weergave van de vereisten waaraan kandidaten moeten voldoen en regelt de wijze van kandidaatstelling, waarbij minstens een curriculum vitae wordt voorgelegd. De raad van bestuur vergelijkt de verdiensten van de kandidaten.

De algemene vergadering stelt een onafhankelijk bestuurder aan op voordracht van de raad van bestuur, op grond van:
– deskundigheid inzake het algemeen bestuur van de welzijnsvereniging;
– specifieke deskundigheid inzake de inhoudelijke materie en de beleidsvelden waarin de welzijnsvereniging actief is;
– onafhankelijkheid ten aanzien van de deelgenoten en het dagelijks bestuur van de welzijnsvereniging.

In geval van ernstige redenen kunnen de onafhankelijke bestuurders te allen tijde worden ontslagen door de algemene vergadering, op voordracht van de raad van bestuur.

§3. De raad van bestuur van de welzijnsverenging kan zich laten bijstaan door deskundigen die na gezamenlijk overleg worden voorgedragen door de raad van bestuur. De algemene vergadering benoemt deze deskundigen, die met raadgevende stem zetelen in de raad bestuur.

§4. Het huishoudelijk reglement van het bevoegde orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bepaalt op welke wijze het de beslissingen van de welzijnsvereniging bespreekt.

Art. 485. De bepalingen van deel 2, titel 7, zijn van toepassing op de welzijnsvereniging, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "welzijnsvereniging";
2° "de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn" als "de besluiten van de algemene vergadering en de besluiten van de raad van bestuur".

De welzijnsvereniging bezorgt onmiddellijk na elke vergadering van de algemene vergadering en na elke vergadering van de raad van bestuur een lijst met de besluiten, met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden, aan de voorzitter van het vast bureau van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient waar de maatschappelijke zetel

van de welzijnsvereniging zich bevindt, met het oog op de bekendmaking ervan op de webtoepassing van de gemeente, overeenkomstig artikel 285, §2.

De welzijnsvereniging bezorgt ook onmiddellijk na de behandeling ervan door de algemene vergadering haar beleidsrapporten aan de voorzitter van het vast bureau van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient waar de maatschappelijke zetel van de welzijnsvereniging zich bevindt, met het oog op de bekendmaking ervan op de webtoepassing van de gemeente overeenkomstig artikel 286, §2.

De welzijnsvereniging bepaalt de regels voor het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole en de ondertekening van de girale betalingsorders.

Art. 486. De welzijnsverenigingen beschikken voor lokale pps-projecten als vermeld in het decreet van 18 juli 2003 betreffende publiek-private samenwerking, in het bijzonder over dezelfde bevoegdheid, vermeld in artikel 292 van dit decreet, om zakelijke rechten te vestigen op goederen van het openbaar domein.

Art. 487. Het ambt van provinciegouverneur is onverenigbaar met de hoedanigheid van lid van een raad van bestuur van de welzijnsvereniging.

Art. 488. §1. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2 en 3 zijn de personeelsleden van een welzijnsvereniging onderworpen aan dezelfde rechtspositieregeling en hetzelfde pensioenstelsel en aan dezelfde bepalingen van dit decreet als die welke van toepassing zijn op de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient waar de zetel van de welzijnsvereniging gevestigd is.

Het bevoegde orgaan van de welzijnsvereniging stelt de afwijkingen van de rechtspositieregeling vast, vermeld in het eerste lid, als het specifieke karakter van sommige diensten en instellingen van de welzijnsvereniging dat nodig maakt, en bepaalt de rechtspositieregeling voor de betrekkingen die onbestaand zijn op gemeentelijk vlak.

Er kan niet afgeweken worden van de tuchtregeling, vermeld in deel 2, titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 6.

Behalve in geval van gemotiveerde afwijking, kan aan geen enkel personeelslid van de welzijnsvereniging een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de algemeen directeur van de gemeente met het hoogste aantal inwoners van de gemeenten die bediend worden door de deelnemende openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§2. Personeelsleden van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat deelgenoot is van een welzijnsvereniging als vermeld in dit hoofdstuk kunnen door die welzijnsvereniging overgenomen worden.

Ongeacht de regels die van toepassing zijn bij bevorderingen, worden die personeelsleden met hun graad of met een gelijkwaardige graad en in hun hoedanigheid overgeplaatst. Ze behouden de bezoldiging en de geldelijke anciënniteit die zij hadden of verkregen zouden hebben op grond van de rechtspositieregeling die van toepassing is op het ogenblik van de overname als ze in hun dienst van herkomst het ambt dat ze bij hun overplaatsing bekleedden, verder hadden uitgeoefend.

De Vlaamse Regering kan de algemene regels tot vaststelling van de administratieve anciënniteit van die personeelsleden bepalen.

Op verzoek van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, van de welzijnsvereniging of van het betrokken personeelslid doet de provinciegouverneur die krachtens artikel 485 bevoegd is, uitspraak over elke betwisting betreffende de toepassing van deze paragraaf.

§3. De personeelsleden van een welzijnsvereniging kunnen door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat deelgenoot is van die welzijnsvereniging als vermeld in dit hoofdstuk overgenomen worden.

Bij de overname van personeel dat in dienst is van een deelgenoot van de privésector, kan bedongen worden dat het personeel in dezelfde toestand behouden blijft wat betreft bezoldiging, anciënniteit, sociale zekerheid en verworven rechten.

De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden van overname van dit personeel en, in voorkomend geval, de modaliteiten van een eventuele regularisatie in statutair dienstverband, bepalen.

Art. 489. De bepalingen van deel 2, titel 4, zijn van toepassing op de welzijnsverenigingen, met uitzondering van hoofdstuk 3 en artikel 249, §2 en §3, artikel 256, 260, derde lid, artikel 262, §1, tweede lid, en artikel 264, tweede lid, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "gemeente" als "welzijnsvereniging";
2° "gemeente en openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "welzijnsvereniging";
3° "elke gemeente en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" als "elke welzijnsvereniging";
4° "gemeenteraad" als "algemene vergadering";
5° "raadsleden" als "leden van de algemene vergadering";
6° "het college van burgemeester en schepenen" als "de raad van bestuur".

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van het eerste lid op de welzijnsverenigingen.

Art. 490. §1. De boekhouding wordt gevoerd onder de verantwoordelijkheid en het toezicht van de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en de aanpassingen ervan vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de algemene vergadering van de welzijnsvereniging.

De ramingen voor de exploitatie, de investeringen en de financiering in het eerste jaar van de financiële nota van het meerjarenplan omvatten ook de kredieten voor dat boekjaar.

§2. De algemene vergadering van de welzijnsvereniging spreekt zich uit over de vaststelling van de jaarrekening voor 30 juni van het boekjaar dat volgt op het boekjaar waarop de rekening betrekking heeft.

Een afschrift van de vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de betrokken openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§3. De betrokken raden voor maatschappelijk welzijn kunnen advies uitbrengen over de jaarrekening van de welzijnsvereniging.

Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen advies verstuurd heeft aan de toezichthoudende overheid binnen een termijn van vijftig dagen, die ingaat op de dag na de ontvangst van de jaarrekening door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, wordt hij geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

§4. Als de toezichthoudende overheid geen besluit heeft verzonden over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van honderdvijftig dagen, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren. Die termijn gaat in op de dag nadat de gemeente de toezichthoudende overheid op de hoogte gebracht heeft van de bekendmaking van de jaarrekening van de welzijnsvereniging, met toepassing van artikel 286, §2, en de welzijnsvereniging de digitale rapportering erover aan de Vlaamse Regering heeft bezorgd.

Art. 491. De welzijnsvereniging is aansprakelijk voor de fouten die toegeschreven kunnen worden aan haar aangestelden of aan de organen, waardoor haar wil wordt uitgevoerd.

Door de bestuurders wordt geen persoonlijke verplichting aangegaan betreffende de verbintenissen van de welzijnsvereniging. Hun aansprakelijkheid is beperkt tot de vervulling van de aan hen gegeven opdracht en tot de in hun beheer bedreven fouten.

Art. 492. De duur van de welzijnsvereniging mag niet meer bedragen dan dertig jaar.

De welzijnsvereniging is van rechtswege ontbonden bij het verstrijken van de door de statuten vastgestelde duur als de verlenging niet vooraf beslist en goedgekeurd is.

Elke welzijnsvereniging legt in de loop van het eerste jaar na de volledige vernieuwing van de raden voor maatschappelijk welzijn een evaluatieverslag voor aan de raad voor maatschappelijk welzijn. Dat verslag omvat een evaluatie van de verzelfstandiging, waarover de raad voor maatschappelijk welzijn zich binnen drie maanden uitspreekt.

Art. 493. De Vlaamse Regering kan de ontbinding uitspreken van elke welzijnsvereniging die haar maatschappelijke opdracht te buiten gaat of niet verwezenlijkt. Ze kan dat ook doen als die haar wettelijke en statutaire verplichtingen niet naleeft.

Art. 494. De definitief geworden goedkeuringsbesluiten betreffende de welzijnsvereniging, vermeld in dit hoofdstuk, alsook de beslissing waarbij akte genomen wordt van het ontslag, vermeld in artikel 483, worden bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

De statuten en de eventuele wijzigingen daarvan worden in extenso bekendgemaakt in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad op kosten van de welzijnsvereniging.

Art. 495. §1. Bij de ontbinding van de welzijnsvereniging kan elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn door de Vlaamse Regering gemachtigd worden om de goederen die op zijn grondgebied liggen, terug te kopen volgens de bepalingen, vermeld in de statuten, of bij gebrek daaraan, volgens de schatting van deskundigen.

Bij gebrek aan aanbieding van terugneming of aan machtiging worden die goederen openbaar verkocht, tenzij een andere deelgenoot van de welzijnsvereniging beslist ze tegen de prijzen van de schatting aan te kopen.

§2. Bij de ontbinding van de welzijnsvereniging wordt het voltallige personeel overgenomen, hetzij door de deelnemers, hetzij eventueel door de overnemers van de activiteit, in verhouding tot de inbreng of overeenkomstig de onderling bereikte akkoorden, en zonder dat de personeelsleden door deze plicht tot overname ge-

bonden zijn. De statutaire personeelsleden worden, al dan niet in verhouding tot de inbreng, door de publieke rechtspersonen overgenomen.

De nieuwe werkgever waarborgt de rechten die de welzijnsvereniging op het ogenblik van haar ontbinding, hetzij statutair, hetzij contractueel voor de werknemers vastgesteld had. Het overgenomen personeel komt, met behoud van zijn geldelijk statuut, terecht in een overgangskader dat uitdovend is.

Hoofdstuk 3. De autonome verzorgingsinstelling

Art. 496. Een autonome verzorgingsinstelling is een vereniging voor maatschappelijk welzijn, opgericht met het oog op de exploitatie van een ziekenhuis of van een gedeelte van een ziekenhuis.

Al de akten, facturen, aankondigingen, publicaties en andere stukken die uitgaan van de autonome verzorgingsinstelling, vermelden de benaming van de vereniging met, onmiddellijk daarvoor of daarna, de leesbaar en voluit geschreven zinsnede "vereniging van publiek recht onderworpen aan deel 3, titel 4, hoofdstuk 3, van het decreet over het lokaal bestuur", "autonome verzorgingsinstelling" of de afkorting "A.V.".

Art. 497. In afwijking van artikel 484, §1, eerste lid, kan maximaal een derde van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen stemgerechtigde bestuurders een deskundige zijn die geen lid is van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 498. Het stemmenaantal in de verschillende bestuurs- en beheersorganen waarover elke deelgenoot beschikt wordt verdeeld in verhouding tot ieders inbreng in de vereniging.

Als de openbare rechtspersonen niet beschikken over de meerderheid van de stemmen in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van de vereniging, vermeld in het eerste lid, wordt de tekortenregeling, vermeld in de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, zo toegepast dat voor de tekorten van de vereniging door elke openbare rechtspersoon wordt tegemoetgekomen in dezelfde verhouding als zijn inbreng in de vereniging tot de totale inbreng van alle deelgenoten. Als de openbare rechtspersonen beschikken over de meerderheid van de stemmen in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van de vereniging, blijft de tekortenregeling, vermeld in de gecoordineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, onverkort gelden.

Ongeacht het aantal stemmen waarover het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beschikt in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van de vereniging, vermeld in het eerste lid, moet het zorgstrategisch plan, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, van de inrichting in kwestie goedgekeurd worden door de raad voor maatschappelijk welzijn. Als de openbare rechtspersonen minimaal een derde van de stemmen in de beheers- en bestuursorganen van de bedoelde vereniging vertegenwoordigen, moet, met behoud van de toepassing van het eerste lid, het budget worden goedgekeurd door de meerderheid van de openbare rechtspersonen. De statuten bevatten bepalingen in die zin.

Art. 499. Het bevoegde orgaan van de vereniging stelt de afwijkingen van de rechtspositieregeling, vermeld in artikel 488, §1, vast, als het specifieke karak-

ter van sommige diensten en instellingen van de vereniging dat nodig maakt, en bepaalt de rechtspositieregeling voor de betrekkingen die onbestaand zijn op gemeentelijk vlak, alsook de rechtspositieregeling van het personeel van het ziekenhuis.

Art. 500. De bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel zijn van toepassing op de autonome verzorgingsinstelling, met uitzondering van artikel 485, tweede lid, voor de beleidsrapporten, en artikel 485, derde lid, en artikel 490, met dien verstande dat het woord "welzijnsvereniging" wordt gelezen als "autonome verzorgingsinstelling".

Hoofdstuk 4. Verenigingen van privaat recht met het oog op de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten: de ziekenhuisvereniging

Art. 501. Om een ziekenhuis of ziekenhuisgebonden activiteiten geheel of gedeeltelijk te exploiteren, kan een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, oprichten, al dan niet met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, of verenigingen, opgericht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van deze titel, of andere openbare besturen, samen met een of meer andere rechtspersonen dan rechtspersonen die een winstoogmerk hebben.

De oprichting van de vereniging om een ziekenhuis geheel te exploiteren, vermeld in het eerste lid, is alleen mogelijk als voldaan wordt aan een van de volgende voorwaarden:
1° het ziekenhuis dat uitgebaat wordt door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, voldoet niet meer aan de voorwaarden die gesteld zijn om erkend te kunnen blijven als ziekenhuis;
2° de oprichting van bedoelde vereniging is noodzakelijk om het ziekenhuisaanbod van de regio te optimaliseren of om betere economische voorwaarden te realiseren.

De voorwaarde, vermeld in het tweede lid, 2°, blijkt ten minste uit de noodzaak om:
1° een gedifferentieerd aanbod te realiseren waarin meer zorgpakketten beschikbaar zijn, naadloos aansluitend bij de zorgbehoeften van de bevolking;
2° een voldoende schaalgrootte te bereiken om de vereiste ervaring en deskundigheid te garanderen binnen een bedrijfseconomisch efficiënte omgeving en met een optimale inzet van personele middelen en van deskundig beheer;
3° een multidisciplinaire aanpak mogelijk te maken die aansluit bij de intensifiëring van de zorgverlening en inzonderheid het toenemende technologische karakter ervan.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan om exploitatie van ziekenhuisdiensten of ziekenhuisgebonden activiteiten te exploiteren ook beslissen om lid te worden van een vereniging als vermeld in het eerste lid. In dat geval moet voldaan worden aan de procedure en de voorwaarden, vermeld in artikel 502, §1, eerste lid, artikel 503, 2° tot en met 11°, artikel 504, §1, artikel 505 en 506. De statuten van de vereniging vermelden dat ze aan iedereen die zich aanmeldt, de haar opgedragen dienstverlening verstrekt met respect voor zijn ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en ongeacht de inkomens-, verzekerbaarheids- of vermogenstoestand van de betrokkene, ofwel alleen goederen of diensten levert aan de deelgenoten. In dat geval wordt in artikel 503, 7°, "het ingebrachte ziekenhuis" gelezen als "de ziekenhuisdienst in kwestie of de ziekenhuisgebonden activiteit".

Art. 502. §1. Het met redenen omklede besluit van de raad of raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de vereniging, vermeld in artikel 501, is onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

Het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het eerste lid, wordt binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het verzoek tot goedkeuring, verzonden aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waarin de zetel van de vereniging zich bevindt.

Voor het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering wordt verzonden, wordt het gemotiveerd advies van het beheerscomité ingewonnen, met behoud van de bevoegdheden van de medische raad.

§2. Bij de aanvragen van de goedkeuring, vermeld in paragraaf 1, wordt het ontwerp van de statuten van de vereniging gevoegd, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken. Bij de aanvraag tot goedkeuring worden ook de beslissingen van de eventuele deelgenoten tot deelname aan de vereniging gevoegd.

Uit het dossier dat wordt overgelegd om de goedkeuring te krijgen, moet blijken:
1° dat er een noodzaak bestaat voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om een samenwerkingsverband aan te gaan om de exploitatie van zijn ziekenhuis geheel of gedeeltelijk te kunnen blijven garanderen;
2° welke de ernstige redenen zijn die verantwoorden dat het samenwerkingsverband de vorm aanneemt van een vereniging zonder winstoogmerk;
3° dat het ontwerp van de statuten of van de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, bepalingen bevatten die ertoe strekken uitvoering te geven aan de verplichting de dienstverlening te verzekeren overeenkomstig artikel 506, 1°.

Art. 503. Met behoud van de toepassing van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, vermelden de statuten:
1° dat de vereniging tot doel heeft een ziekenhuis of een deel van een ziekenhuis te exploiteren of tot die exploitatie bij te dragen, waarin eenieder die zich aanmeldt, de nodige kwaliteitsverzorging tegen de beste kostprijs krijgt, met respect voor zijn ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en ongeacht de inkomens-, verzekerbaarheids- of vermogenstoestand van de betrokkene;
2° dat de vereniging wordt opgericht voor een periode die, behalve na een voorafgaande verlenging, niet langer mag zijn dan dertig jaar;
3° dat de toetreding, een statutenwijziging, een verlenging van de duur van de vereniging of de vrijwillige ontbinding van de vereniging alleen mogelijk is op voorwaarde dat alle deelgenoten daarmee vooraf instemmen en dat een beslissing over de algemene financiële regeling met de geneesheren, vermeld in artikel 130, §3, 4°, van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen van 7 augustus 1987, over de kosten ten laste van de patiënt of over de toegankelijkheid, vermeld in punt 1°, alleen mogelijk is als het voorstel drie vierde van de uitgebrachte stemmen krijgt;
4° dat voor beslissingen die ertoe strekken het zorgstrategisch plan goed te keuren of die betrekking hebben op de oprichting, de afschaffing, de plaats van organisatie van ziekenhuisdiensten, vermeld in de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen van 7 augustus 1987, op verzoek van de leden die over minstens een derde van de vertegenwoordigde stemmen beschikken, het voorstel van beslissing, aangevuld met de opmerkingen van de leden, binnen een maand opnieuw wordt besproken in het bevoegde orgaan van de vereniging;

5° dat een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich in de algemene vergadering alleen kan laten vertegenwoordigen door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, die elk maar één stem mogen uitbrengen, ongeacht de mogelijkheid om, als vertegenwoordigend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, voor bepaalde aangewezen zittingen een volmacht te verlenen aan een ander lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat nog niet stemgerechtigd is;
6° dat de personen die in de algemene vergadering zitting hebben of die als bestuurders zitting hebben in de raad van bestuur van de vereniging zonder winstoogmerk, geen persoonlijke, familiale of zakelijke belangen mogen hebben die ingaan tegen het belang van de vereniging zonder winstoogmerk;
7° dat het stemmenaantal in de algemene vergadering en in de andere beheersorganen waarover elke deelgenoot beschikt, wordt bepaald in verhouding tot het aantal bedden of de omzet van het ingebrachte ziekenhuis in de vereniging en dat maximaal een derde van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen stemgerechtigde bestuurders deskundigen kunnen zijn die geen lid zijn van de raad voor maatschappelijk welzijn. De verdeling van het stemmenaantal wordt in de statuten ingeschreven;
8° dat het mandaat van al de bestuurders beperkt is in duur en telkens van rechtswege eindigt op de eerste algemene vergadering van de vereniging die plaatsvindt nadat al de raden voor maatschappelijk welzijn van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die lid zijn van de vereniging, geïnstalleerd zijn;
9° dat een mandaat van bestuurder altijd hernieuwbaar is;
10° dat in geval van ontbinding van de vereniging of van ontslag van een of meer leden, de uittredende leden recht hebben op teruggave van wat er door elk van hen is ingebracht, in voorkomend geval in natura en in verhouding tot de inbreng;
11° dat elke deelgenoot het recht heeft de algemene vergadering samen te roepen.

Art. 504. §1. Elke beslissing van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als lid van een vereniging als vermeld in artikel 501 over de wijziging van de statuten, de vrijwillige ontbinding, de toetreding of uitsluiting van leden en de verlenging van de duur van de vereniging is onderworpen aan de toepassing van artikel 502, §1, eerste lid.

§2. De statuten bepalen dat als de verzorgingsinstelling die uitgebaat wordt door de vereniging, niet voldoet aan de verplichtingen, vermeld in het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen, in consensus een bemiddelaar wordt aangewezen. Bij gebrek aan consensus kan elke deelgenoot de provinciegouverneur van de provincie waar de zetel van de vereniging is gevestigd, verzoeken een bemiddelaar aan te wijzen. De bemiddelaar wordt alleen aangewezen als er in de organen van de vereniging geen overeenstemming bestaat over de vereiste maatregelen, vermeld in artikel 9 van het voormelde decreet. De bemiddelaar neemt met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van die organen. De bemiddelaar kan evenwel alleen aangewezen worden als de schending van het voormelde decreet ook een schending van artikel 503, 1°, van dit decreet is en de erkenning verleend of verlengd wordt gedurende maximaal één jaar wegens de schending van het voormelde decreet.

De bemiddelaar moet een voldoende opleiding gevolgd hebben en voldoende ervaring hebben in het beheer van openbare ziekenhuizen of openbare centra voor maatschappelijk welzijn en hij mag op geen enkele wijze, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks, bij het beheer van een betrokken verzorgingsinstelling betrokken zijn of betrokken geweest zijn. Als die bemiddelaar binnen een maand na zijn aanstelling geen overeenstemming kan bereiken omtrent de nodige maatregelen, stelt hij binnen een maand zelf een oplossing voor.

De Vlaamse Regering kan, met het oog op de afstemming op de uitvoering van het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen, nadere regels bepalen.

Art. 505. De oprichtingsakte van de vereniging zonder winstoogmerk waarvan een of meer openbare centra voor maatschappelijk welzijn lid zijn, en de akte waarbij een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of een rechtspersoon als vermeld in artikel 501 verklaart lid te willen worden van de vereniging en waarbij de vereniging die toetreding aanvaardt, regelen ook de inbreng van de oprichters of van het toetredende lid, waarbij inbreng gelijkgesteld wordt met het aantal bedden of de omzet, en de overname of de terbeschikkingstelling van het personeel met behoud van bezoldiging en geldelijke anciënniteit.

Art. 506. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn in de algemene vergadering en in de beheersorganen van de vereniging zonder winstoogmerk vertegenwoordigd door leden van hun raad voor maatschappelijk welzijn.

In afwijking van het eerste lid kan maximaal een derde van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen stemgerechtigde bestuurders een deskundige zijn die geen lid is van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Een of meer leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in de vereniging vertegenwoordigen, worden door de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen bij geheime stemming en in een enkele stemronde. Elk lid van de raad voor maatschappelijk welzijn beschikt daarbij over één stem. Bij staking van stemmen is de jongste kandidaat in jaren verkozen.

Het huishoudelijk reglement van het bevoegde orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bepaalt op welke wijze het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte wordt gebracht van de agenda van de beheersorganen van de vereniging. Het bepaalt ook op welke wijze de beslissingen van de vereniging worden besproken in het bevoegde orgaan van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Art. 507. Een vereniging, opgericht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van deze titel, is met instemming van haar leden gerechtigd lid te worden van een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in artikel 501. De instemming van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die deelgenoot zijn in de vereniging, opgericht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van deze titel, is onderworpen aan de procedure en de voorwaarden, vermeld in artikel 501, tweede lid, artikel 502, §1, eerste en tweede lid, en artikel 503 tot en met 506, als het een ziekenhuis betreft, aan de voorwaarden, vermeld in artikel 502, §1, eerste lid, artikel 503, 2° tot en met 11°, artikel 504, §1, artikel 505 en 506, als het een ziekenhuisdienst of ziekenhuisgebonden activiteit betreft en op voorwaarde dat in die laatste gevallen de vereniging ofwel in haar statuten inschrijft dat ze aan eenieder die zich aanmeldt de haar opgedragen dienstverlening verstrekt met respect voor zijn ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en ongeacht de inkomens-, verzekerbaarheids- of vermogenstoestand van de betrokkene, ofwel alleen goederen of diensten levert aan de deelgenoten. In dat laatste geval wordt in artikel 503, eerste lid, 7°, "het ingebrachte ziekenhuis" gelezen als "de ziekenhuisdienst in kwestie of de ziekenhuisgebonden activiteit".

Hoofdstuk 5. De vereniging voor sociale dienstverlening of de vennootschap voor sociale dienstverlening.

Art. 508. §1. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan om sociale doeleinden te vervullen, met uitsluiting van de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten, lid worden van een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen.

Van die vereniging zijn minstens een of meer private rechtspersonen die geen winst nastreven, lid. Van de vereniging kunnen al dan niet een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, verenigingen opgericht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van deze titel, of andere openbare besturen lid zijn.

Het lidmaatschap bij wijze van oprichting of toetreding van de vereniging, vermeld in het eerste lid, is alleen mogelijk als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de rechtsvorm is een bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering opgelegde voorwaarde voor de gehele of gedeeltelijke erkenning, vergunning of subsidiëring. In dat geval kan afgeweken worden van de voorwaarde dat minstens een of meer private rechtspersonen lid moeten zijn;

2° het bereiken van een bepaalde regionale bedekking of schaalgrootte is een bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering opgelegde voorwaarde voor de gehele of gedeeltelijke erkenning, vergunning of subsidiëring, als aan die voorwaarde door geen van de lokale openbare deelgenoten afzonderlijk kan worden voldaan;

3° het lidmaatschap van de vereniging maakt het voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn mogelijk om een nieuwe dienst aan te bieden. Als nieuw kan elke dienst worden aangemerkt waarvoor geen erkenning, vergunning of subsidie is verworven en die ook niet op een gestructureerde wijze aan het publiek wordt aangeboden.

In het geval, vermeld in het derde lid, 3°, is een goedkeuring van de Vlaamse Regering vereist. Om die goedkeuring te krijgen, toont het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan dat, rekening gehouden met het bestaande aanbod, de nieuwe dienst optimaal past in de programmatie, en moet op grond van het onderzoek, vermeld in artikel 60, §6, tweede en derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, bewezen worden wat de redenen zijn om de nieuwe dienst in samenwerking met private rechtspersonen aan te bieden.

§2. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan ook toetreden tot een vereniging als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als die uitsluitend door publiekrechtelijke rechtspersonen is opgericht. Overdracht of inbreng van een bestaande dienst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is in dat geval niet toegestaan.

Art. 509. Als overeenkomstig artikel 508 de goedkeuring van de Vlaamse Regering vereist is, wordt het besluit houdende goedkeuring of niet-goedkeuring van het met redenen omklede besluit van de raad of de raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of toetreding tot de vereniging of de vennootschap binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de dag van de verzending van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn verzonden.

Bij de aanvragen tot goedkeuring, als vermeld in het eerste lid, wordt het ontwerp van statuten van de vereniging gevoegd, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken. Bij de aanvraag tot goedkeuring worden ook de beslissingen van de eventuele deelgenoten tot deelname aan de vereniging gevoegd.

Art. 510. De statuten van de vereniging, vermeld in artikel 508, worden opgemaakt overeenkomstig de wetgeving over de gekozen rechtsvorm. Met behoud van de toepassing van die bepalingen vermelden de statuten nauwkeurig de deelgenoten, hun inbreng, hun verbintenissen en bijdragen, alsook de bestemming van het vermogen van de vereniging als die zou worden ontbonden, of van de inbreng in geval een lid ontslag neemt.

De statuten bepalen het stemmenaantal waarover elke deelgenoot beschikt in de verschillende bestuurs- en beheersorganen, rekening houdend met de inbreng van elke deelgenoot.

Art. 511. §1. De statuten van de vereniging bepalen op welke wijze het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op de hoogte wordt gebracht van de agenda en de beslissingen van de beheersorganen van de vereniging en van het jaarverslag, de begroting en de rekeningen van de vereniging. De raad voor maatschappelijk welzijn regelt, overeenkomstig de statuten van de vereniging, de eventuele overname of terbeschikkingstelling van het personeel met behoud van bezoldiging en geldelijke anciënniteit.

§2. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan in de organen van de vereniging alleen vertegenwoordigd zijn door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, die handelen volgens de instructies van de raad voor maatschappelijk welzijn door wie ze zijn aangewezen, en door deskundigen.

De raad voor maatschappelijk welzijn wijst de vertegenwoordigers aan en bepaalt in voorkomend geval de verhouding tussen de leden en de deskundigen, waarbij het aandeel van de deskundigen maximaal een derde kan zijn. De vertegenwoordigende leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden door de raad voor maatschappelijk welzijn aangewezen overeenkomstig artikel 506.

Het mandaat van de vertegenwoordigende leden van de raad voor maatschappelijk welzijn en van de deskundigen eindigt van rechtswege op de eerste algemene vergadering die plaatsvindt nadat de raden voor maatschappelijk welzijn van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die lid zijn van de vereniging, overeenkomstig artikel 68, §1, geïnstalleerd zijn. De statuten bevatten bepalingen in die zin.

Art. 512. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden, vermeld in artikel 508 tot en met 511, ook lid worden van een vennootschap met sociaal oogmerk.

Hoofdstuk 6. Verenigingen of vennootschappen van privaatrecht van woon- en zorgcentra. De woon-zorgvereniging of de woon-zorgvennootschap

Art. 513. Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan met betrekking tot woon- en zorgcentra, in afwijking van hoofdstuk 5 van deze titel, en met uitsluiting van de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis of van ziekenhuisgebonden activiteiten, lid worden van een vereniging zonder winstoogmerk als vermeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen.

Van een vereniging zonder winstoogmerk, als vermeld in het eerste lid, moeten minstens een of meer private rechtspersonen die geen winst nastreven, lid zijn. Van die vereniging kunnen al dan niet één of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, verenigingen opgericht overeenkomstig deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 of 3, andere openbare besturen of private rechtspersonen die geen winst nastreven, lid zijn.

Art. 514. §1. Het met redenen omklede besluit van de raad of raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de vereniging, vermeld in artikel 513, en de statuten van de vereniging, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

§2. Het dossier dat ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering wordt bezorgd, bevat ten minste:
1° een grondige motiveringsnota waarin de noodzaak om een private partner aan te trekken wordt aangetoond en de meerwaarde van de gekozen privaatrechtelijke rechtsvorm wordt aangetoond;
2° een duidelijk bestuursplan met omschrijving van de opdrachten van de vereniging en een toelichting bij de organisatie van de vereniging en eventuele rechten en plichten en waarborgen van de publieke en private partners;
3° een financieel plan voor zes jaar, met een omschrijving van de bedrijfsopdrachten, de financiële structuur en de in te zetten middelen en de controlemogelijkheden op de uitvoering;
4° een ontwerp van de statuten.

Uit het dossier, vermeld in het eerste lid, blijkt dat er in afdoende waarborgen wordt voorzien voor de continuïteit van de dienstverlening, de democratische controle, de beslissingsmacht en de vertegenwoordiging, het ideologische profiel en in voorkomend geval de prijszetting en het opnamebeleid.

De volgende bijkomende waarborgen zijn daarbij vereist:
1° de vereniging zonder winstoogmerk kan over de beslissingen aangaande de vaststelling van de criteria voor het opnamebeleid en de bepaling van de ligdagprijs alleen geldig beraadslagen en beslissen als twee derde van de deelgenoten aanwezig is, waaronder alle deelnemende openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De besluiten worden genomen met een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen;
2° een voorstel tot buitengerechtelijke ontbinding kan op zijn vroegst worden gedaan na een periode van zes jaar, die aanvangt de dag van de publicatie van de oprichtingsakte.

§3. Het besluit van de Vlaamse Regering wordt binnen een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn verzonden.

Art. 515. Artikel 510, 511 en 512 zijn van overeenkomstige toepassing op de verenigingen, vermeld in dit hoofdstuk.

Deel 4. Specifieke bepalingen ten behoeve van de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966

Titel 1. De politieke organisatie van de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Hoofdstuk 1. De gemeenteraad

Afdeling 1. De organisatie van de gemeenteraad

Art. 516. Artikel 4 tot en met 17 van dit decreet, met uitzondering van artikel 7, §6, en artikel 15, zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 2. De werking van de gemeenteraad

Art. 517. Artikel 18 tot en met 39 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de gemeenteraad

Art. 518. Artikel 40 en 41 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 2. Het college van burgemeester en schepenen

Afdeling 1. De organisatie van het college van burgemeester en schepenen

Art. 519. Artikel 42, §2, artikel 44, 45, 47, 48 en 49, §4, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 520. Artikel 42, §1, §3, §4 en §5, artikel 43, 46 en 49, §1, §2 en §3, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 2. De werking van het college van burgemeester en schepenen

Art. 521. Artikel 50, 51, 54 en 55 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 522. Artikel 52 en 53 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen

Art. 523. Artikel 56 en 57 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 3. De burgemeester

Afdeling 1. De benoeming van de burgemeester

Art. 524. Artikel 58, §1, §2 en §3, eerste lid en tweede lid, eerste zin, artikel 59, 60, 61 en 62, eerste tot en met vijfde lid, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 525. Artikel 58, §3, tweede lid, tweede zin, en artikel 62, zesde en zevende lid, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 2. De bevoegdheden van de burgemeester

Art. 526. Artikel 63 tot en met 67 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 4. De raad voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De organisatie van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 527. Artikel 68 tot en met 70, artikel 72 en 73 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 528. §1. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bestuurd door een raad voor maatschappelijk welzijn die bestaat uit:
1° negen leden in de gemeenten met niet meer dan 15.000 inwoners;
2° elf leden in de gemeenten met 15.001 tot en met 50.000 inwoners;
3° dertien leden in de gemeenten met 50.001 tot en met 150.000 inwoners;
4° vijftien leden in de gemeenten met meer dan 150.000 inwoners.

Als het aantal leden van de gemeenteraad van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, minder bedraagt dan het aantal leden, vermeld in het eerste lid, wordt het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn teruggebracht tot het aantal leden van de gemeenteraad.

§2. Artikel 4, §3, van dit decreet is van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 529. Met behoud van de toepassing van artikel 17bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is artikel 5 van dit decreet van overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 530. Om tot werkend lid van een raad voor maatschappelijk welzijn of tot opvolger te kunnen worden verkozen, moet iemand op de dag van de algehele verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn:
1° Belg of onderdaan van een andere lidstaat van de Europese Unie zijn, overeenkomstig artikel 7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
2° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;
3° ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend;
4° zich niet bevinden in een van de gevallen van onverkiesbaarheid, vermeld in artikel 58 van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

Artikel 58, tweede lid, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 is van toepassing als de inbreuken, vermeld in die bepaling, zijn gepleegd tijdens de uitoefening van een ambt binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of een gemeenteambt.

Art. 531. §1. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn worden door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn ten minste veertien dagen voor de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte gebracht van de datum, het uur en de plaats van de installatievergadering. De installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn vindt plaats binnen de eerste vijf werkdagen van januari. Bij ontstentenis van oproeping door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn vindt de installatievergadering van rechtswege plaats op de eerste werkdag van januari in het gemeentehuis om 20 uur. De algemeen directeur brengt in dat geval voor de goede orde ten minste acht dagen voor de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn de nieuw verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn daarvan op de hoogte.

Elke dag van de week, behalve zaterdag, zondag en wettelijke en decretale feestdagen, is een werkdag.

Als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens toch geldig is verklaard, worden de nieuw verkozen raadsleden door de benoemde voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn of, als die nog niet benoemd is, door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is.

Als er bezwaar is ingediend tegen de verkiezing en als die verkiezing vervolgens ongeldig is verklaard en er een nieuwe verkiezing gehouden moet worden, worden de nieuw verkozen raadsleden door de benoemde voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn of, als die nog niet benoemd is, door de uittredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de nieuwe verkiezing definitief is.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 25bis, tweede lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt de installatievergadering voorgezeten door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

§3. De raad voor maatschappelijk welzijn onderzoekt de geloofsbrieven van de verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. De verkozen leden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van wie de geloofsbrieven zijn goedgekeurd, leggen, voor ze hun mandaat aanvaarden, in openbare vergadering de volgende eed af in handen van de voorzitter van de installatievergadering: "Ik

zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.". Als de voorzitter van de installatievergadering niet de benoemde voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is, legt die de eed af in handen van het oudste lid van de raad voor maatschappelijk welzijn.

§4. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die aanwezig zijn op de installatievergadering en die de eed niet afleggen, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§5. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die niet aanwezig zijn op de installatievergadering en die, nadat ze daartoe uitdrukkelijk zijn opgeroepen, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering, worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat.

§6. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de persoon die de voorzitter vervangt, nalaat de eed af te nemen van de verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de installatievergadering of, bij vervanging van een lid, na de installatievergadering uiterlijk op de eerstvolgende vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, wordt de eed afgenomen door een lid van het vast bureau volgens hun rangorde. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, degene die de voorzitter vervangt of degene die de eed afneemt van de persoon die de voorzitter vervangt, nalaat de eed af te nemen, noteert de algemeen directeur de vervanging van de voorzitter in de notulen van de vergadering.

§7. De rangorde van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt tijdens de installatievergadering van de nieuwe raad voor maatschappelijk welzijn, onmiddellijk na de eedaflegging van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn vastgesteld. Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de hoogste anciënniteit neemt de hoogste rang in. Bij gelijke anciënniteit neemt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat bij de laatste volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn het hoogst aantal naamstemmen heeft behaald, de hoogste rang in. Bij een gelijk aantal naamstemmen neemt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van wie de lijst bij de laatste volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn de meeste stemmen heeft behaald de hoogste rang in. De opvolgers die na de installatievergadering als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn worden geïnstalleerd, nemen de rang in volgorde van hun eedaflegging in.

Art. 532. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt benoemd overeenkomstig artikel 25bis, eerste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De verkozen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kunnen daartoe kandidaten voordragen, waarvoor een gedagtekende akte van voordracht wordt voorgelegd aan de provinciegouverneur. Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ondertekend zijn door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen hebben deelgenomen, alsook door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-voorzitter zijn verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt maar twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Een akte van voordracht die wordt voorgelegd na de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, is alleen ontvankelijk als ze ondertekend is door meer dan de helft van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, alsook door een meerderheid van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat-voorzitter verkozen zijn.

Niemand kan meer dan één akte van voordracht ondertekenen. Overtreding van dat verbod heeft in alle akten van voordracht de ongeldigheid tot gevolg van alle

handtekeningen die in strijd met dit voorschrift zijn geplaatst. Een verkozene die meer dan één akte van voordracht ondertekent, kan voor de duur van de zittingsperiode van de raad voor maatschappelijk welzijn niet worden benoemd als voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet vertegenwoordigen, en kan namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn geen mandaat bekleden in een vereniging of vennootschap als vermeld in deel 3, titel 4, of andere verenigingen, stichtingen of vennootschappen. Als de betrokkene al een dergelijk mandaat bekleedt, vervalt dat van rechtswege.

De akte van voordracht kan ook de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van een of meer personen die worden voorgedragen om hem op te volgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend. Als het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte, of als de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als de persoon die de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, wordt de voordracht van de eerstvolgende opvolger, vermeld in de akte, vervroegd. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen of als er geen opvolger is vermeld, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig artikel 533.

De Vlaamse Regering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in het eerste lid. De Vlaamse Regering kan evenwel op elk moment om een nieuwe voordracht verzoeken.

Art. 533. Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn het mandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat van lid van de raad voor maatschappelijk welzijn vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst is, ontslag genomen heeft als voorzitter of als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn of overleden is, draagt de raad voor maatschappelijk welzijn een nieuwe kandidaat-voorzitter voor overeenkomstig artikel 532. Tot aan de benoeming wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het tweede en het derde lid.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is verplicht op de installatievergadering, met toepassing van het derde en het vierde lid, een vervanger aan te wijzen. Hij kan verschillende vervangers aanwijzen. In dat geval stelt hij een rangorde van de vervangers op.

Als de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is overeenkomstig artikel 74, wat betreft de vantoepassingverklaring op de raad voor maatschappelijk welzijn van artikel 27, wordt hij in de volgende volgorde vervangen:

1° door een of meer leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van de rangorde bepaald door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn;

2° door de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn in volgorde van hun anciënniteit, eventueel met toepassing van de bepalingen, vermeld in het vierde lid.

Bij gelijke anciënniteit krijgt het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn de voorkeur dat bij de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn de meeste naamstemmen heeft behaald. Als het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de meeste anciënniteit de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn in die gevallen niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap van de raad voor maatschappelijk welzijn waargenomen door een ander lid van de raad voor

maatschappelijk welzijn, in volgorde van hun anciënniteit. Bij gelijke anciënniteit wordt het mandaat waargenomen door het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat bij de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn de meeste naamstemmen heeft behaald.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt vervangen zolang hij verhinderd, geschorst of tijdelijk afwezig is. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt akte van de verhindering of schorsing, en van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing. Als het niet gaat om een door het decreet opgelegde verhindering richt de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn verzoek tot vervanging wegens verhindering aan de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 534. Artikel 71 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, voor de overeenkomstige toepassing op de raad voor maatschappelijk welzijn en zijn leden van artikel 8, 9, §3, artikel 10, 11, tweede en derde lid, artikel 12, 13 en 16 van dit decreet.

Art. 535. Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft, of dat overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger, die wordt aangewezen overeenkomstig artikel 17bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

De geloofsbrieven worden onderzocht overeenkomstig artikel 531, §3. De eed wordt afgelegd in openbare vergadering in de handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

Art. 536. §1. De leden van de raad voor maatschappelijk welzijn ontvangen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn presentiegeld voor hun aanwezigheid op vergaderingen van de raad voor maatschappelijk welzijn. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatsverplichtingen van de leden voor wie de raad voor maatschappelijk welzijn bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend.

§2. Het presentiegeld bedraagt voor de aanwezigheid op de raad voor maatschappelijk welzijn evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad.

Het presentiegeld bedraagt voor het bijwonen van de vergaderingen van het vast bureau en voor het bijwonen van de vergaderingen van het bijzonder comité voor de sociale dienst en voor de overige vergaderingen van de lijst, vermeld in paragraaf 1, maximaal evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad. Als de raad voor maatschappelijk welzijn geen beslissing over het presentiegeld genomen heeft, bedraagt het presentiegeld evenveel als het presentiegeld van de gemeenteraadsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, voor hun aanwezigheid op de gemeenteraad.

De raad voor maatschappelijk welzijn vermindert de presentiegelden van het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vult die vergoeding aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De algemeen directeur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn stelt vast of aan de voorwaarden is voldaan.

De som van de presentiegelden, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de raad voor maatschappelijk welzijn kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat die kunnen worden terugbetaald.

§4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn bij de normale uitoefening van hun mandaat.

Art. 537. De raad voor maatschappelijk welzijn kent de eretitels toe aan de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, onder de voorwaarden die hij bepaalt.

Afdeling 2. De werking van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 538. Artikel 74 tot en met 76 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Afdeling 3. De bevoegdheden van de raad voor maatschappelijk welzijn

Art. 539. Artikel 77 en 78 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 5. Het vast bureau

Afdeling 1. De organisatie van het vast bureau

Art. 540. Artikel 79 tot en met 82 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 541. §1. Overeenkomstig artikel 27bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is de oprichting van een vast bureau verplicht.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 27bis, §1, derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, telt het vast bureau, met inbegrip van zijn voorzitter:
1° drie leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met ten hoogste negen leden;
2° vier leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van elf of dertien leden;
3° vijf leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van vijftien leden.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is van rechtswege en met beraadslagende stem voorzitter van het vast bureau.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt bij zijn afwezigheid in het vast bureau in de volgende volgorde vervangen door:
1° de personen die hij met toepassing van artikel 532 als zijn vervanger heeft aangewezen;
2° het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn met de meeste anciënniteit, dat lid is van het vast bureau.

§3. De leden van het vast bureau kunnen tussentijds ontslag nemen uit dat orgaan zonder ontslag als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn te nemen. Een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn dat ontslag wil nemen als lid van het vast bureau, deelt dat schriftelijk mee aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het ontslag is definitief na de ontvangst van die kennisgeving door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Het lid van de raad voor maatschappelijk welzijn blijft deel uitmaken van het vast bureau tot zijn opvolger is geïnstalleerd.

§4. Voor ze hun mandaat aanvaarden, leggen de leden van het vast bureau in openbare vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn de volgende eed af in handen van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.".

Het lid van het vast bureau dat de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt geacht zijn mandaat als lid van het vast bureau niet te aanvaarden.

Afdeling 2. De werking van het vast bureau

Art. 542. Met behoud van de toepassing van artikel 27bis, §2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is artikel 83 van dit decreet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, met uitzondering van de vantoepassingverklaring van artikel 52 en 53.

Afdeling 3. De bevoegdheden van het vast bureau

Art. 543. Artikel 84 tot en met 86 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 544. Artikel 87 tot en met 112 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

De bevoegdheden, vermeld in artikel 113 van dit decreet, worden in de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, uitgeoefend door het vast bureau.

De bevoegdheden, vermeld in artikel 114 van dit decreet, worden in de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, uitgeoefend door de voorzitter van het vast bureau.

Hoofdstuk 7. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen

Art. 545. Met behoud van de toepassing van artikel 77bis van de gemeentekieswet van 4 augustus 1932 en van artikel 18bis, 21 en 21bis van de organieke wet van

8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is artikel 147 van dit decreet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Hoofdstuk 8. De mandatarissen (eretitels, rechtspositie, tucht, aansprakelijkheid, mandatendatabank)

Art. 546. Artikel 148 en 149 van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 547. De Vlaamse Regering kan de eretitels van de burgemeester en van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn toekennen onder de voorwaarden die ze bepaalt. De gemeenteraad kan de eretitels van de schepenen toekennen onder de voorwaarden die hij bepaalt. De raad voor maatschappelijk welzijn kan de eretitels van de leden van het vast bureau toekennen onder de voorwaarden die hij bepaalt.

De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de burgemeester, de schepenen en de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Art. 548. De burgemeester en de schepenen, uitgezonderd de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, krijgen van de gemeente een wedde, een vakantiegeld, een eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn krijgt van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een wedde, vakantiegeld, eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding.

De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de burgemeester en van de schepenen omvatten de vergoeding voor hun opdracht als voorzitter of als lid van het vast bureau en, in voorkomend geval, als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn omvatten de vergoeding voor zijn opdracht als voorzitter van het vast bureau.

De Vlaamse Regering stelt het bedrag, de wijze van betaling en de toekenningsvoorwaarden van de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding, vermeld in het eerste lid, vast, rekening houdend met het inwonersaantal van de gemeente. De wedde van de burgemeester wordt uitgedrukt als een percentage van de parlementaire vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement, met uitsluiting van de forfaitaire onkostenvergoeding, de eindejaarspremie en het vakantiegeld. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn is gelijk aan de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van een schepen van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend.

De uittredingsvergoeding, vermeld in het eerste lid, wordt toegekend binnen de volgende grenzen:

1° een maand uittredingsvergoeding per gepresteerd jaar, met een maximum van twaalf maanden;

2° de vergoeding wordt niet uitgekeerd aan een lid van de deputatie, een provinciegouverneur, een ambassadeur, een lid van het parlement, een lid van een gemeenschaps- of gewestregering, een minister of een staatssecretaris, een lid

van het Grondwettelijk Hof en evenmin aan uittredende mandatarissen die een bezoldigd ambt hebben aanvaard in een internationale of parastatale instelling;

3° de uittredingsvergoeding vervalt als de betrokkene een beroepsinkomen verwerft. De betrokkene kan daarbij vragen om het verschil bij te passen als dat inkomen lager zou liggen dan de uittredingsvergoeding.

Art. 549. Artikel 150 tot en met 160 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, met dien verstande dat voor de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in die bepalingen "voorzitter van het vast bureau" en "voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, vermeld in artikel 42, §1, derde lid" wordt gelezen als "voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn".

Titel 2. De ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Art. 550. De bepalingen van deel 2, titel 2, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, met dien verstande dat ook de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, of het door hem aangewezen lid van het vast bureau, met raadgevende stem deel uitmaakt van het managementteam.

Voor de toepassing van artikel 194 bestaat het evaluatiecomité, vermeld in het derde lid, uit het college van burgemeester en schepenen, de voorzitter van de gemeenteraad en de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en wordt ook de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn betrokken bij het onderzoek over de wijze van functioneren van de functiehouder.

Titel 3. De extern verzelfstandigde agentschappen

Art. 551. De bepalingen van deel 2, titel 3, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 4. De beleids- en beheerscyclus van de gemeente

Art. 552. De bepalingen van deel 2, titel 4, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 5. De werking van het lokaal bestuur

Art. 553. De bepalingen van deel 2, titel 5, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 6. De participatie van de burger

Art. 554. De bepalingen van deel 2, titel 6, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 7. Het bestuurlijk toezicht

Art. 555. De bepalingen van deel 2, titel 7, van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 556. Het college van burgemeester en schepenen heeft de opdracht toezicht en controle uit te oefenen op het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Dat toezicht brengt het recht mee om alle instellingen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te bezoeken en ter plaatse kennis te nemen van alle akten, stukken en dossiers en om alle akten, stukken en dossiers op te vragen, met uitzondering van de dossiers die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van de cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen, en erover te waken dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet afwijkt van de wilsbeschikking van de schenkers en erflaters betreffende de wettelijk gevestigde lasten.

Het college van burgemeester en schepenen neemt per opdracht als vermeld in het eerste lid een afzonderlijk besluit en wijst een of meer gemachtigden aan om het plaatsbezoek uit te voeren.

Het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin de opgevraagde akten, stukken en dossiers worden verstrekt, en op zijn verzoek wordt onmiddellijk een afschrift overhandigd.

Een door het college van burgemeester en schepenen afgevaardigde persoon is tot geheimhouding verplicht.

Art. 557. §1. Als het college van burgemeester en schepenen van oordeel is dat een besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 285, §2, eerste lid, 1° en 2°, en 286, §2, het gemeentelijk belang en inzonderheid de financiële belangen van de gemeente schaadt, kan het tegen dat besluit beroep instellen bij de toezichthoudende overheid, behalve als het betrokken besluit al was goedgekeurd of vastgesteld door de gemeenteraad.

Het beroep, vermeld in het eerste lid, schorst de uitvoerbaarheid van het aangevochten besluit en wordt samen met een kopie van het bestreden besluit aan de toezichthoudende overheid verzonden. Dat beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van twintig dagen.

§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, derde lid, gaat in op de dag die volgt op de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de besluiten, vermeld in artikel 286, §2, of van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 285, §2, eerste lid, 1° en 2°.

§3. De termijn, vermeld in paragraaf 1, derde lid, wordt gestuit door de opvraging door het college van burgemeester en schepenen bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waarbij het college van burgemeester en schepenen een bepaald besluit, het dossier, bepaalde documenten of inlichtingen over een bepaald besluit opvraagt. De Vlaamse Regering kan de wijze van opvraging bepalen. De opvraging mag geen betrekking hebben op dossiers die betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van de cliënten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of hun onderhoudsplichtigen.

De termijn, vermeld in paragraaf 1, derde lid, gaat vervolgens opnieuw in op de dag die volgt op de verzending van alle gevraagde gegevens.

§4. Om ontvankelijk te zijn, moet het college van burgemeester en schepenen een kopie van dat beroep verzenden aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

§5. In afwijking van artikel 332, §2, gaat de termijn, vermeld in artikel 332, §1, in op de dag die volgt op de verzending van het beroep, dat samen met een kopie van het bestreden besluit wordt verzonden.

Die termijn, vermeld in het eerste lid, kan gestuit worden door het opvragen van het dossier, bepaalde documenten of inlichtingen bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De toezichthoudende overheid toetst het bestreden besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan het gemeentelijk belang.

Als het beroep ontvankelijk en gegrond is, vernietigt de toezichthoudende overheid het bestreden besluit en verzendt ze het besluit aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn binnen de termijn, vermeld in artikel 332, §1.

De toezichthoudende overheid verzendt een kopie van het vernietigingsbesluit aan het college van burgemeester en schepenen binnen de termijn, vermeld in artikel 332, §1.

Titel 8. Vrijwillige samenvoeging van gemeenten

Art. 558. De bepalingen van deel 2, titel 8, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 9. Samenvoeging van gemeenten op initiatief van de Vlaamse Regering

Art. 559. De bepalingen van deel 2, titel 9, van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Titel 10. Deelname van de gemeente in rechtspersonen en samenwerking

Art. 560. Artikel 386 tot en met 475 zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 561. Artikel 476 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een welzijnsvereniging of een autonome verzorgingsinstelling is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van dat besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. De gemeenteraad verstuurt op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 562. Artikel 477 tot en met 501 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 563. Artikel 502 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een ziekenhuisvereniging is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van dat besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn, binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De gemeenteraad verstuurt op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 564. Artikel 503 tot en met 507 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 565. Artikel 508 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een vereniging of vennootschap voor sociale dienstverlening is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring naar het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

In het geval, vermeld in artikel 508, §1, derde lid, 3°, verstuurt de gemeenteraad op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 566. Artikel 509 tot en met 513 van dit decreet zijn van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Art. 567. Artikel 514 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het met redenen omklede besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van of tot toetreding tot een woon-zorgvereniging of woon-zorgvennootschap is onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

De gemeenteraad verstuurt zijn besluit tot goedkeuring of niet-goedkeuring van dat besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn binnen een termijn van veertig dagen na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. De gemeenteraad verstuurt op dezelfde dag een afschrift van zijn besluit naar de Vlaamse Regering.

Art. 568. Artikel 515 van dit decreet is van toepassing op de gemeente Voeren en de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Deel 5. Wijzigingsbepalingen

Art. 569. In de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in artikel 6, §3, vervangen bij het decreet van 7 juli 2006, worden de woorden "vermeld in artikel 5 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005" vervangen door de woorden "vermeld in artikel 4 van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

2° in artikel 17bis, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "artikelen 8 tot en met 14 en artikel 16 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" vervangen door de woorden "artikel 68 van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

3° in artikel 18bis, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt: "§1. De in de artikelen 74 tot en met 77 van de Gemeentekieswet bepaalde regeling van de beroepen betreffende de verkiezing van de gemeenteraad is van overeenkomstige toepassing voor de geschillen betreffende de verkiezing van de raad of van het vast bureau van een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van een randgemeente bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 en van de gemeenten Komen-Waasten en Voeren.";

4° in artikel 25bis, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "artikel 16 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" vervangen door de woorden "artikel 6, §3, van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

5° in artikel 25ter, §3, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "of artikel 53 en 54" opgeheven;

6° in artikel 27bis, §1, derde lid, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988, gewijzigd bij de wet van 16 juni 1989 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "artikel 60, §3, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn" vervangen door de woorden "artikel 541, §2, van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

7° in artikel 60, §6, derde lid, vervangen bij het koninklijk besluit nr. 244 van 31 december 1983 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn" vervangen door de woorden "het decreet van […] over het lokaal bestuur";

8° in artikel 60, §7, derde lid, vervangen bij wet van 24 december 1999 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking" vervangen door de woorden "deel 3, titel 3, van het decreet van […] over het lokaal bestuur" en de woorden "titel VIII, hoofdstuk I van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn" vervangen door de woorden "deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 en 3, van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

9° in artikel 62bis, eerste lid, ingevoegd bij de wet van 13 juni 1985, vervangen bij de wet van 5 augustus 1992 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "de voorzitter van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, of in voorkomend geval, de ondervoorzitter ingevolge artikel 58, §2 en §3, en artikel 59 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn" vervangen door de woorden "de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst ingevolge artikel 114 en 552 van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

10° in artikel 71, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 12 januari 1993 en bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, of in voorkomend geval, de ondervoorzitter ingevolge artikel 58, §2 en §3, en artikel 59 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" vervangen door de woorden "de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst ingevolge artikel 114 en 552 van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

11° in artikel 113, ingevoegd bij wet van 9 augustus 1988, worden de woorden "Als een in het vorige lid" vervangen door de woorden "Als een in artikel 335 van het decreet van […] over het lokaal bestuur".

Art. 570. In de Nieuwe Gemeentewet van 26 mei 1989 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° artikel 41, vervangen bij het koninklijk besluit van 30 mei 1989 en gewijzigd bij de wet van 24 mei 1991 en bij het decreet van 15 juli 2005, worden de woorden "artikel 123, derde lid," vervangen door de woorden "artikel 201 van het decreet van […] over het lokaal bestuur" en de woorden "artikel 79 van het Gemeentedecreet" door de woorden "artikel 165 van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

2° in artikel 83, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en vervangen bij het decreet van 15 juli 2005, worden de woorden "artikel 71 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 156 van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

3° voor de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en voor de gemeente Voeren worden in artikel 107, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1988 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 30 mei 1989, de woorden "in afwijking van artikel 54 van het Gemeentedecreet" vervangen door "in afwijking van artikel 53 van het decreet van […] over het lokaal bestuur" en de woorden "in afwijking van artikel 20 van het Gemeentedecreet" door de woorden "in afwijking van artikel 19 van het decreet van […] over het lokaal bestuur".

Art. 571. In het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten, gewijzigd bij het decreet van 20 januari 2006 en van 6 juli 2012, wordt een artikel 25/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 25/1. Een samenvoeging van gemeenten maakt een einde aan het bestaan van de centrale kerkbesturen van de samengevoegde gemeenten en aan het mandaat van alle leden van die centrale kerkbesturen. In de nieuwe gemeente wordt een nieuw centraal kerkbestuur opgericht.

Artikel 4/7 tot en met 4/10 zijn in die situatie van toepassing, met dien verstande dat de hiernavolgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "de te behouden kerkfabriek" als "het nieuwe centraal kerkbestuur";

2° "de kerkfabrieken van de samengevoegde parochies" als "de centrale kerkbesturen waarvan het bestaan beëindigd wordt"."

Art. 572. In het Provinciedecreet van 9 december 2005 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in artikel 68, §4, tweede lid, 4°, gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, worden de woorden "als vermeld in artikel 195 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "als vermeld in artikel 386 van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

2° in artikel 68, §4, tweede lid, 6°, gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, worden de woorden "als bedoeld in titel VIII, hoofdstukken I, II en III, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn" vervangen door de woorden "als vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 2 tot en met 6, van het decreet van […] over het lokaal bestuur";

3° in artikel 133 worden de woorden "artikel 137 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 212 van het decreet van […] over het lokaal bestuur".

Art. 573. In het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in artikel 2, eerste lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° decreet over het lokaal bestuur: het decreet van […] over het lokaal bestuur;";

2° in artikel 2, eerste lid, 3°, worden de woorden "titel X van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "deel 2, titel 1, hoofdstuk 7, van het decreet over het lokaal bestuur";

3° in artikel 7, §1, eerste lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de woorden "artikel 5, §3, eerste lid, en artikel 273, §2, van het Gemeentedecreet" worden vervangen door de woorden "artikel 4, §3, eerste lid, en artikel 118, tweede lid, van het decreet over het lokaal bestuur";

b) in punt 1° worden de woorden "artikel 5, §1, van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 4, §1, van het decreet over het lokaal bestuur";

c) in punt 2° worden de woorden "artikel 273, §2, van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 118, eerste lid, van het decreet over het lokaal bestuur";

4° in artikel 73, eerste lid, 2°, worden de woorden "artikel 11 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 10 van het decreet over het lokaal bestuur";

5° in artikel 201/1, §2, tweede lid, ingevoegd bij decreet van 3 juni 2016, worden de woorden "artikel 14 van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "artikel 12 van het decreet over het lokaal bestuur";

6° in artikel 218, §1, 2°, gewijzigd bij decreet van 24 juni 2016, worden de woorden "het decreet vrijwillige samenvoeging van gemeenten van 24 juni 2016, en

in de gevallen, vermeld in artikel 297, §3, en artikel 298, §2, tweede lid, van het Gemeentedecreet" vervangen door de woorden "deel 2, titel 8, van het decreet over het lokaal bestuur, en in de gevallen, vermeld in artikel 385, §2, van het decreet over het lokaal bestuur".

Art. 574. In artikel 13, §6, 2°, van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid worden de woorden "artikel 146 en 147 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005" vervangen door de woorden "artikel 254 van het decreet van […] over het lokaal bestuur".

Deel 6. Slotbepalingen

Titel 1. Opheffingsbepalingen

Art. 575. Artikel 110 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vervangen bij het decreet van 14 juli 1998, wordt opgeheven.

Art. 576. De volgende bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, laatst gewijzigd bij decreet van 13 mei 2016, worden opgeheven:
1° artikel 1 tot en met 46, tweede lid;
2° artikel 46, derde en vierde lid;
3° artikel 47 tot en met 81.

Art. 577. De volgende bepalingen van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het laatst gewijzigd bij decreet van 24 juni 2016, worden opgeheven:
1° artikel 1 tot en met 4;
2° artikel 5, §1;
3° artikel 5, §2;
4° artikel 5, §3;
5° artikel 6;
6° artikel 7, §1;
7° artikel 7, §2 tot en met §6;
8° artikel 8, §1, eerste lid;
9° artikel 8, §1, tweede en derde lid;
10° artikel 8, §2 tot en met §4;
11° artikel 9;
12° artikel 10 tot en met 12;
13° artikel 13;
14° artikel 14 tot en met 37;
15° artikel 38;
16° artikel 39 tot en met 43;
17° artikel 44, §1, eerste lid;
18° artikel 44, §1, tweede lid;
19° artikel 44, §2;
20° artikel 44, §3 tot en met §6;
21° artikel 45, §1;
22° artikel 45, §2 tot en met §4;
23° artikel 46 tot en met 58;
24° artikel 59, §1;
25° artikel 59, §1bis;
26° artikel 59, §2, eerste lid;
27° artikel 59, §2, tweede lid;
28° artikel 60, §1;
29° artikel 60, §2;
30° artikel 60, §3;
31° artikel 61 tot en met 145;

32° artikel 146, §1, eerste en tweede lid;
33° artikel 146, §1, derde lid;
34° artikel 146, §2 en §3;
35° artikel 146, §4;
36° artikel 147, §1;
37° artikel 147, §2;
38° artikel 148, §1 en §2;
39° artikel 148, §3 en §4;
40° artikel 149 en 150;
41° artikel 151;
42° artikel 152 tot en met 163;
43° artikel 164;
44° artikel 165 tot en met 171;
45° artikel 172, eerste lid;
46° artikel 172, tweede lid;
47° artikel 172, derde tot en met vijfde lid;
48° artikel 173;
49° artikel 174;
50° artikel 175 tot en met 242;
51° artikel 243, eerste lid;
52° artikel 243, tweede en derde lid;
53° artikel 243, vierde lid;
54° artikel 243bis tot en met 272;
55° artikel 273, §1;
56° artikel 273, §2;
57° artikel 273, §3;
58° artikel 273, §4;
59° artikel 273, §5;
60° artikel 274, §1, eerste en tweede lid;
61° artikel 274, §1, derde tot en met vijfde lid;
62° artikel 274, §2;
63° artikel 274, §3;
64° artikel 274, §4 tot en met §6;
65° artikel 275;
66° artikel 276, eerste lid;
67° artikel 276, tweede en derde lid;
68° artikel 277 tot en met 289;
69° artikel 290;
70° artikel 291 tot en met 313.

Art. 578. De volgende bepalingen van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, het laatst gewijzigd bij decreet van 3 juni 2016, worden opgeheven:
1° artikel 1 tot en met 4;
2° artikel 5, §1, eerste lid;
3° artikel 5, §1, tweede lid;
4° artikel 5, §2;
5° artikel 6 tot en met 9;
6° artikel 10, §1;
7° artikel 10, §2 tot en met §4;
8° artikel 11 tot en met 15;
9° artikel 16, §1;
10° artikel 16, §2 tot en met §5;
11° artikel 17;
12° artikel 18;
13° artikel 19 tot en met 21;
14° artikel 22;
15° artikel 23 tot en met 145;

16° artikel 146, §1 tot en met §3;
17° artikel 146, §4;
18° artikel 147, §1, eerste lid;
19° artikel 147, §1, tweede lid;
20° artikel 147, §1, derde lid;
21° artikel 147, §1, vierde lid;
22° artikel 147, §2;
23° artikel 148;
24° artikel 149, §1;
25° artikel 149, §2 tot en met §4;
26° artikel 150 tot en met 152;
27° artikel 153;
28° artikel 154 tot en met 165;
29° artikel 166;
30° artikel 167 tot en met 172;
31° artikel 173, eerste lid;
32° artikel 173, tweede lid;
33° artikel 173, derde tot en met vijfde lid;
34° artikel 174;
35° artikel 175;
36° artikel 176 tot en met 229;
37° artikel 230, eerste en tweede lid;
38° artikel 230, derde lid;
39° artikel 230, vierde en vijfde lid;
40° artikel 231 tot en met 285.

Art. 579. De volgende bepalingen van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van 24 juni 2016 worden opgeheven:
1° artikel 1 tot en met 14;
2° artikel 15, §1;
3° artikel 15, §2;
4° artikel 15, §3;
5° artikel 15, §4;
6° artikel 15, §5;
7° artikel 16;
8° artikel 17;
9° artikel 18 tot en met 56;
10° artikel 57;
11° artikel 58 tot en met 68.

Titel 2. Overgangsbepalingen

Hoofdstuk 1. Overgangsbepaling voor de politieke organisatie

Art. 580. Tot aan de eerste installatie van het bijzonder comité voor de sociale dienst en van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst gelden de volgende bepalingen:
1° een lid van het college van burgemeester en schepenen of als er geen college van burgemeester en schepenen is geïnstalleerd, een uittredend lid van het college van burgemeester en schepenen, in volgorde van rang neemt het mandaat van voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst op tot aan de verkiezing van een nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
2° de raad voor maatschappelijk welzijn vormt het bijzonder comité voor de sociale dienst tot aan de installatie van een nieuw bijzonder comité voor de sociale dienst.

In afwijking van het eerste lid, 1°, neemt in de gemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren in die situatie een lid van het vast bureau, in volgorde van rang, het mandaat van voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst op tot aan de installatie van de nieuwe voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

Hoofdstuk 2. Overgangsbepalingen inzake de ambtelijke organisatie van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn

Afdeling 1. De algemeen directeur, de financieel directeur en hun waarnemers

Art. 581. Als het ambt van gemeentesecretaris en het ambt van secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient door dezelfde persoon worden uitgeoefend, hetzij door zowel een aanstelling van de gemeenteraad als door een aanstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn, hetzij met toepassing van artikel 76, §3, 1°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 of artikel 75, §3, 1°, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt die persoon met behoud van zijn dienstverband van rechtswege aangesteld als algemeen directeur bij de gemeente.

Als het ambt van financieel beheerder van de gemeente en het ambt van financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient door dezelfde persoon worden uitgeoefend, hetzij door zowel een aanstelling van de gemeenteraad als door een aanstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn, hetzij met toepassing van artikel 76, §3, 2°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 of artikel 75, §3, 2°, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt deze persoon met behoud van zijn dienstverband van rechtswege aangesteld als financieel directeur bij de gemeente.

Art. 582. Als de ambten van gemeentesecretaris en van secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, vacant zijn, vult de gemeenteraad het ambt van algemeen directeur in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt de voorwaarden vast voor het ambt van algemeen directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De algemeen directeur wordt gekozen in functie van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

Als de ambten van financieel beheerder van de gemeente en van financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, vacant zijn, vult de gemeenteraad het ambt van financieel directeur in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt de voorwaarden vast voor het ambt van financieel directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De financieel directeur wordt gekozen in functie van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

Art. 583. §1. Als de titularis van het ambt van gemeentesecretaris en de titularis van het ambt van secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient verschillende personen zijn, of als maar een van beide ambten ingevuld is, kan de gemeenteraad de titularissen of, in voorkomend geval, de titularis, oproepen om zich binnen dertig dagen kandidaat te stellen voor het ambt van algemeen directeur. Na het verstrijken van de termijn stelt het college van burgemeester en schepenen vast wie zich tijdig en ontvankelijk kandidaat heeft gesteld.

Als maar een van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat heeft gesteld, wordt die persoon bij het verstrijken van de termijn om zich kandidaat te stellen, met behoud van zijn dienstverband, van rechtswege aangesteld als algemeen directeur bij de gemeente.

Als twee van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stellen, stelt de gemeenteraad uiterlijk op 1 augustus 2018 op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten een van hen met behoud van zijn dienstverband aan als algemeen directeur.

Als geen van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stelt of als de gemeenteraad geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid vermeld in het eerste lid, vult de gemeenteraad het ambt in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt de voorwaarden vast voor het ambt van algemeen directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De algemeen directeur wordt gekozen in functie van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

§2. Als de titularis van het ambt van financieel beheerder van de gemeente en de titularis van het ambt van financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient verschillende personen zijn, of als maar een van beide ambten ingevuld is, kan de gemeenteraad de titularissen, of, in voorkomend geval, de titularis oproepen om zich binnen dertig dagen kandidaat te stellen voor het ambt van financieel directeur. Na het verstrijken van de termijn stelt het college van burgemeester en schepenen vast wie zich tijdig en ontvankelijk kandidaat heeft gesteld.

Als maar een van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat heeft gesteld, wordt die persoon bij het verstrijken van de termijn om zich kandidaat te stellen, met behoud van zijn dienstverband van rechtswege aangesteld als financieel directeur bij de gemeente.

Als twee van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stellen, stelt de gemeenteraad uiterlijk op 1 augustus 2018 op basis van een systematische vergelijking van de titels en verdiensten een van hen met behoud van zijn dienstverband aan als financieel directeur.

Als geen van de personen, vermeld in het eerste lid, zich tijdig kandidaat stelt of als de gemeenteraad geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, vult de gemeenteraad het ambt in door aanwerving of bevordering. De gemeenteraad stelt voorwaarden vast voor het ambt van financieel directeur en stelt daarvoor de selectieprocedure vast. De financieel directeur wordt gekozen in functie van de functiebeschrijving met functieprofiel en competentievereisten en van de toetsing aan de voorwaarden.

Art. 584. §1. Als er op 1 augustus 2018 geen algemeen directeur noch een waarnemend algemeen directeur is, wordt met ingang van 1 augustus 2018 de persoon, vermeld in artikel 583, §1, eerste lid, met de meeste anciënniteit in de betrekking van secretaris, van rechtswege aangesteld als waarnemend algemeen directeur. Bij afwezigheid, verhindering of beëindiging van die waarneming, regelt de gemeenteraad de vervanging met behoud van de toepassing van artikel 586.

De waarnemend algemeen directeur oefent alle bevoegdheden uit van de algemeen directeur. Hij blijft in elk geval waarnemend algemeen directeur gedurende de periode van 1 augustus 2018 tot aan de aanstelling van de algemeen directeur door de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering volgend op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad.

§2. Als op 1 augustus 2018 er geen financieel directeur noch een waarnemend financieel directeur is, dan is met ingang van 1 augustus 2018 de persoon, vermeld in artikel 583, §2, eerste lid, met de meeste anciënniteit in de betrekking van financieel beheerder, van rechtswege waarnemend financieel directeur. Bij afwezigheid, verhindering of beëindiging van deze waarneming, regelt de gemeenteraad, met behoud van de toepassing van artikel 586, de vervanging.

De waarnemend financieel directeur oefent alle bevoegdheden uit van de financieel directeur. Hij blijft in elk geval waarnemend financieel directeur gedurende de periode van 1 augustus 2018 tot aan de aanstelling van de algemeen directeur door de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad.

Art. 585. §1. Als de gemeenteraad op 1 augustus 2018 geen algemeen directeur heeft aangesteld, zet de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad en met toepassing van artikel 583, §1, de procedure tot invulling van het ambt voort.

In voorkomend geval, als de gemeenteraad nog geen oproep als vermeld in artikel 583, §1, heeft gedaan noch een aanwervings- en of bevorderingsprocedure is opgestart, kan de gemeenteraad, met toepassing van artikel 583, §1, een oproep doen tot kandidaatstelling bij de gemeentesecretaris en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit artikel in dienst waren of overgaan tot bevordering of aanwerving.

§2. Als de gemeenteraad op 1 augustus 2018 geen financieel directeur heeft aangesteld, zet de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering die volgt op de installatievergadering van de gemeenteraad na de algehele vernieuwing van de gemeenteraad en met toepassing van artikel 583, §2, de procedure tot invulling van het ambt verder.

In voorkomend geval, als de gemeenteraad nog geen oproep als vermeld in artikel 583, §2, heeft gedaan noch een aanwervings- en of bevorderingsprocedure is opgestart, kan de gemeenteraad, met toepassing van artikel 583, §2, een oproep doen tot kandidaatstelling bij de financieel beheerder van de gemeente en de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit artikel in dienst waren of overgaan tot bevordering of aanwerving.

Art. 586. De adjunct-gemeentesecretaris is van rechtswege adjunct-algemeendirecteur van de gemeente. Hij wordt ingeschaald in de salarisschaal van adjunct-algemeendirecteur.

De gemeenteraad stelt de salarisschaal van de adjunct-algemeendirecteur vast. Die salarisschaal moet lager blijven dan de salarisschaal die voor de algemeen directeur vastgesteld is.

De adjunct-algemeendirecteur oefent het ambt, de taak en de bevoegdheid uit die de wetten en decreten aan de adjunct-gemeentesecretaris hebben toevertrouwd.

Art. 587. De algemeen directeur oefent de taken en bevoegdheden uit die overeenkomstig artikel 58 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 en artikel 52 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra of overeenkomstig andere wettelijke of decretale bepalingen aan de ge-

meentesecretaris en aan de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

De financieel directeur oefent de taken uit die door of krachtens de wet of het decreet aan de gemeenteontvanger, aan de financieel beheerder van de gemeente, aan de ontvanger van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en aan de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

De directeurs, vermeld in het eerste en tweede lid, staan ten dienste van zowel de gemeente als van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient. De gemeenteraad regelt hun vervanging bij afwezigheid, verhindering en in geval van een vacature na 1 augustus 2018.

Art. 588. §1. De algemeen directeur wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal van algemeen directeur zoals die door de gemeenteraad wordt vastgesteld.

De salarisschaal van de algemeen directeur is gelijk aan de salarisschaal van de gemeentesecretaris verhoogd met 30%.

De waarnemend algemeen directeur, vermeld in artikel 584, §1, krijgt een waarnemingstoelage die gelijk is aan het verschil tussen het salaris dat hij bij een aanstelling in het ambt van algemeen directeur zou ontvangen en het salaris dat de gemeentesecretaris respectievelijk de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kreeg.

§2. De financieel directeur wordt met behoud van zijn geldelijke anciënniteit ingeschaald in de salarisschaal van financieel directeur zoals die door de gemeenteraad wordt vastgesteld.

De salarisschaal van de financieel directeur is gelijk aan de salarisschaal van de financieel beheerder verhoogd met 30%.

De waarnemend financieel directeur, vermeld in artikel 584, §2, krijgt een waarnemingstoelage die gelijk is aan het verschil tussen het salaris dat hij bij een aanstelling in het ambt van financieel directeur zou ontvangen en het salaris dat de financieel beheerder van de gemeente respectievelijk van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kreeg.

§3. Voor de ambten, vermeld in paragraaf 1 en 2, en voor de adjunct-algemeendirecteur, vermeld in artikel 586, is de geldende rechtspositieregeling van de secretarissen, de adjunct-secretarissen en de financieel beheerders van overeenkomstige toepassing.

De lopende tuchtprocedures en evaluatieprocedures worden verder afgehandeld overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren voor de inwerkingtreding van dit artikel.

Art. 589. §1. De persoon, vermeld in artikel 583, §1, eerste lid, die niet wordt aangesteld als algemeen directeur, wordt op persoonlijke titel en met behoud van de aard van zijn dienstverband en geldelijke anciënniteit aangesteld hetzij als adjunct-algemeendirecteur bij de gemeente, hetzij in een passende functie van niveau A bij de gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient of bij een verzelfstandigde entiteit van de gemeente of vereniging van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient. Hij wordt aangesteld met behoud van de salarisschaal die hij kreeg als

secretaris, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou krijgen na de inschaling in de passende functie.

§2. De persoon, vermeld in artikel 583, §2, eerste lid, die niet wordt aangesteld als financieel directeur wordt op persoonlijke titel en met behoud van de aard van zijn dienstverband en geldelijke anciënniteit aangesteld hetzij als adjunct-financieel-directeur bij de gemeente, hetzij in een passende functie van niveau A bij de gemeente of bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, of bij een verzelfstandigde entiteit van de gemeente of vereniging van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient. Hij wordt aangesteld met behoud van de salarisschaal die hij kreeg als financieel beheerder, zolang het salaris op basis daarvan gunstiger is dan het salaris dat hij zou krijgen na de inschaling in de passende functie.

De adjunct-financieeldirecteur staat de financieel directeur bij in de vervulling van zijn ambt, overeenkomstig het organisatiebeheersingssysteem, vermeld in artikel 217 tot en met 220. In afwijking van artikel 166 vervangt de adjunct-financieeldirecteur de financieel directeur als hij afwezig of verhinderd is. De gemeenteraad regelt die vervanging.

§3. Tot en met 31 december 2023 wordt de persoon, vermeld in paragraaf 1 en 2, geacht te voldoen aan de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden die door de gemeenteraad worden vastgesteld voor respectievelijk de functie van algemeen directeur of financieel directeur.

De gemeenteraad kan bepalen dat de persoon, vermeld in paragraaf 1 en 2, wordt opgenomen in een wervingsreserve. De gemeenteraad stelt de regels voor de wervingsreserve vast. De gemeenteraad bepaalt:
1° de maximale geldigheidsduur van de wervingsreserves, met inbegrip van eventuele verlenging;
2° de regels volgens dewelke de kandidaten hun opname in de wervingsreserve behouden of verliezen.

Afdeling 2. De gewestelijk ontvanger

Art. 590. §1. De gemeenten waar op 31 juli 2018 de functie van financieel beheerder zowel in de gemeente als in het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat die gemeente bedient, wordt vervuld door een gewestelijke ontvanger kunnen beslissen de taak van financieel directeur te laten uitoefenen door een gewestelijke ontvanger. Zowel de gemeenteraad als de raad voor maatschappelijk welzijn neemt daarover een beslissing voor 31 juli 2018.

Die keuze geldt tot op het ogenblik dat de gemeenteraad een uitdrukkelijke beslissing heeft genomen om de taak van financieel directeur niet langer te laten uitoefenen door een gewestelijke ontvanger. Zolang een gemeente gebruikmaakt van een gewestelijke ontvanger, blijft ze bijdragen in de kosten ervan, volgens de regels die de Vlaamse Regering vaststelt.

§2. De gewestelijke ontvangers die in dienst zijn op 31 juli 2018, worden voor de wervingsprocedures van financieel directeur vrijgesteld van de diplomavereiste.

§3. Alle gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen bij plotse onbeschikbaarheid van de financieel directeur en met terugbetaling van de daaraan verbonden kosten voor de vervanging van de titularis een beroep doen op een gewestelijke ontvanger.

§4. Dit artikel blijft gelden tot er geen gewestelijke ontvangers meer in dienst zijn.

Afdeling 3. Tucht

Art. 591. De tuchtvorderingen die op het moment van de inwerkingtreding van deel 2, titel 2, hoofdstuk 4, afdeling 6, hangende zijn, worden verder afgehandeld overeenkomstig de bepalingen die vóór de inwerkingtreding van toepassing waren.

Afdeling 4. Organisatiebeheersing

Art. 592. Totdat een regeling wordt uitgewerkt met toepassing van artikel 217 tot en met 219 van dit decreet en uiterlijk tot en met 1 juli 2019 blijven de regelingen van toepassing die de gemeenten lokaal hebben uitgewerkt met toepassing van artikel 159 en 162 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005.

Totdat een regeling wordt uitgewerkt met toepassing van artikel 217 tot en met 219 van dit decreet en uiterlijk tot en met 1 juli 2019 blijven de regelingen van toepassing die de openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben uitgewerkt met toepassing van artikel 161 en 164 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 3. Overgangsbepalingen inzake de autonome gemeentebedrijven

Art. 593. Op het meerjarenplan 2020-2025 van het autonoom gemeentebedrijf zijn de volgende artikelen van overeenkomstige toepassing, met toepassing van artikel 241, ook al gebeurt de vaststelling al vóór 1 januari 2020:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255.

Art. 594. De Vlaamse Regering kan, op voorwaarde dat de gemeenteraad van de gemeente die het autonoom gemeentebedrijf heeft opgericht dat vraagt, de volgende artikelen al op 1 januari 2019 in werking laten treden bij bepaalde autonome gemeentebedrijven:
1° artikel 241, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257 en 263;
2° artikel 242.

Die autonome gemeentebedrijven stellen in het geval, vermeld in het eerste lid, in afwijking van artikel 254, tweede lid, van dit decreet, in het eerste kwartaal van 2019, een eenjarig meerjarenplan vast voor 2019. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255 van dit decreet.

Bij die autonome gemeentebedrijven treedt artikel 241 van dit decreet, wat betreft de toepassing van artikel 258, 260, tweede lid, en artikel 261, in werking op 1 januari 2020.

Op die autonome gemeentebedrijven is artikel 243 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, behalve voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2019.

Op die autonome gemeentebedrijven is artikel 243 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Hoofdstuk 4. Overgangsbepalingen inzake de beleids- en beheerscyclus

Afdeling 1. De jaarrekening

Art. 595. De jaarrekening over 2018 van de gemeenten wordt vastgesteld door de gemeenteraad.

De jaarrekening over 2018 van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn.

Afdeling 2. De meerjarenplanning

Art. 596. Op het meerjarenplan 2020-2025 van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn de volgende artikelen van toepassing, ook als dat meerjarenplan al vóór 1 januari 2020 wordt vastgesteld:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255.

Op het budget voor 2019 en de budgetwijzigingen voor datzelfde jaar is artikel 259 van toepassing, met dien verstande dat de volgende woorden worden gelezen als volgt:
1° "het meerjarenplan of de aanpassing ervan" als "het budget of de budgetwijziging";
2° "het meerjarenplan" als "het budget".

In 2019 worden voor de toepassing van artikel 265 de woorden "binnen de limitatieve kredieten voor dat boekjaar in het meerjarenplan" gelezen als "binnen de limitatieve kredieten van het budget".

Op de aanpassingen van het meerjarenplan, de budgetten en de budgetwijzigingen van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is vanaf 1 januari 2019 artikel 249, §3, van overeenkomstige toepassing.

Art. 597. §1. De Vlaamse Regering kan, op voorwaarde dat zowel de gemeenteraad als de raad voor maatschappelijk welzijn dat vraagt, de volgende artikelen al op 1 januari 2019 in werking laten treden bij bepaalde gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255;
6° artikel 256;
7° artikel 257;
8° artikel 258;
9° artikel 263;
10° artikel 368, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263.

Artikel 596, tweede tot en met vierde lid, is niet van toepassing op de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vermeld in het eerste lid.

Die besturen stellen, in afwijking van artikel 254, tweede lid, van dit decreet, uiterlijk in het eerste kwartaal van 2019, een eenjarig meerjarenplan vast voor

2019. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255 van dit decreet.

Bij die besturen treden de volgende artikelen van dit decreet dan in werking op 1 januari 2020:
1° artikel 260, tweede lid;
2° artikel 261;
3° artikel 368, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261.

Op die besturen zijn de volgende artikelen van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, met ingang van 1 januari 2019, niet langer van toepassing:
1° artikel 146;
2° artikel 147;
3° artikel 148;
4° artikel 149;
5° artikel 150;
6° artikel 151;
7° artikel 154;
8° artikel 155;
9° artikel 164;
10° artikel 174.

Op die besturen is artikel 172 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Op die besturen zijn de volgende artikelen van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn met ingang van 1 januari 2019 niet langer van toepassing:
1° artikel 145;
2° artikel 146;
3° artikel 147;
4° artikel 148;
5° artikel 149;
6° artikel 150;
7° artikel 151;
8° artikel 152;
9° artikel 153;
10° artikel 156;
11° artikel 157;
12° artikel 166;
13° artikel 175;
14° artikel 178.

Op die besturen is artikel 173 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn niet langer van toepassing, met ingang van 1 januari 2020.

§2. Als paragraaf 1 wordt toegepast op een gemeente waarin de gemeenteraad districten heeft opgericht, is paragraaf 1 van overeenkomstige toepassing op de inwerkingtreding van de bepalingen over de beleids- en beheerscyclus bij de districten van die gemeente.

Hoofdstuk 5. Overgangsbepaling over de werking van het lokaal bestuur

Art. 598. De besluiten en de reglementen en verordeningen van de gemeente, het autonoom gemeentebedrijf, het district en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, genomen tot en met 31 december 2018 blijven onderworpen aan de toepassing van artikel 186 en 252, §2, van het Gemeentedecreet, artikel 279

en 280 van het Gemeentedecreet, wat betreft de toepassing van artikel 186 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, artikel 295, §2, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, wat betreft de toepassing van artikel 252, §2, van het voormelde decreet en artikel 187 en 254, tweede lid, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Hoofdstuk 6. Overgangsbepaling voor het bestuurlijk toezicht

Art. 599. De besluiten van de gemeenteoverheden, de eengemeentezones, de meergemeentezones en de hulpverleningszones vermeld in artikel 248 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, de besluiten van de districtsoverheden, vermeld in artikel 295, §2, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, wat betreft de toepassing van artikel 248 van het voormelde decreet, en de besluiten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, vermeld in artikel 248 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, genomen tot en met 31 december 2018, blijven onderworpen aan de toepassing van de regels over het bestuurlijk toezicht die op dat ogenblik van kracht zijn.

Hoofdstuk 7. Overgangsbepaling inzake de fusies

Art. 600. §1. Samenvoegingen van gemeenten met als samenvoegingsdatum 1 januari 2019 blijven onderworpen aan de toepassing van artikel 58 tot en met 60 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016.

§2. Als twee of meerdere gemeenteraden principieel beslist hebben tot samenvoeging, overeenkomstig artikel 7 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 wijzen de gemeenteraden van de betrokken gemeenten in onderling overleg een van de algemeen directeurs aan die optreedt als algemeen directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau. Als de gemeenteraden voor 1 augustus 2018 geen algemeen directeur-coördinator hebben aangeduid, dan wordt de gemeentesecretaris-coördinator, vermeld in artikel 8, eerste lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, van rechtswege aangeduid als algemeen directeur-coördinator. Die algemeen directeur-coördinator oefent de opdrachten uit die met toepassing van artikel 8, eerste lid, en artikel 39, eerste lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 aan de gemeentesecretaris-coordinator en aan de secretaris-coördinator van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Als twee of meerdere gemeenteraden principieel beslist hebben tot samenvoeging, overeenkomstig artikel 7 van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, wijzen de gemeenteraden van de betrokken gemeenten in onderling overleg een van de financieel directeurs of gewestelijk ontvangers aan die optreedt als financieel directeur-coördinator van de samenvoegingsoperatie op ambtelijk niveau voor de coördinatie van de financiële aspecten van de samenvoeging. Als de gemeenteraden voor 1 augustus 2018 geen financieel directeur-coördinator hebben aangeduid, dan wordt de financieel beheerder-coördinator, vermeld in artikel 8, tweede lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016, van rechtswege aangeduid als algemeen directeur-coördinator. Die financieel directeur-coördinator oefent de opdrachten uit die met toepassing van artikel 8, tweede lid, en artikel 39, tweede lid, van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016 aan de financieel beheerder-coördinator van de gemeente en aan de financieel beheerder-coördinator van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

§3. Artikel 585 is niet van toepassing op de nieuwe gemeente die is opgericht met toepassing van het decreet Vrijwillige Samenvoeging van Gemeenten van 24 juni 2016.

In geval van een samenvoeging van gemeenten met als ingangsdatum 1 januari 2019 waarbij een of meerdere van de samengevoegde gemeenten geen algemeen directeur hebben aangesteld, komen, bij de toepassing van artikel 358, ook de gemeentesecretaris en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in aanmerking voor het ambt van algemeen directeur van de nieuwe gemeente en moeten ook zij, in voorkomend geval, worden opgeroepen.

In geval van een samenvoeging van gemeenten met als ingangsdatum 1 januari 2019 waarbij een of meerdere van de samengevoegde gemeenten geen financieel directeur hebben aangesteld, komen, bij de toepassing van artikel 361, ook de financieel beheerder van de gemeente en de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in aanmerking voor het ambt van financieel directeur van de nieuwe gemeente en moeten ook zij, in voorkomend geval, worden opgeroepen.

Hoofdstuk 8. Overgangsbepalingen voor de intergemeentelijke samenwerking en OCMW-verenigingen

Art. 601. De besluiten van de intergemeentelijke overheden, vermeld in artikel 71 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, en de verenigingen en vennootschappen, vermeld in titel VIII van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, genomen tot en met 31 december 2018 blijven onderworpen aan de toepassing van de regels over het bestuurlijk toezicht die op dat ogenblik van kracht waren.

Art. 602. Artikel 458, §2, is slechts van toepassing op het personeel dat na de inwerkingtreding van dit decreet in dienst treedt.

Art. 603. In afwijking van artikel 34 en 35 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking kunnen gemeenten voor 1 januari 2019 beslissen om uit te treden uit, toe te treden tot of hun deelneming te verlengen voor 18 jaar in:

1° opdrachthoudende verenigingen die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn aangewezen als distributienetbeheerder, op voorwaarde dat voldaan is aan de voorwaarden van het Energiedecreet van 8 mei 2009;

2° opdrachthoudende verenigingen die, namens of in opdracht van een overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 aangewezen distributienetbeheerder, onder meer het realiseren van de opdrachten, vermeld in artikel 4.1.6. van het Energiedecreet van 8 mei 2009 als doelstelling hebben.

Art. 604. In afwijking van artikel 42 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking kunnen, om het distributienetbeheer te vereenvoudigen of als begeleidende maatregelen met het oog op vereenvoudiging van de structuur van het energiedistributienetbeheer in Vlaanderen, in de loop van het jaar 2018 statutenwijzigingen worden voorgelegd aan de deelnemers van:

1° een opdrachthoudende vereniging die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 is aangewezen als distributienetbeheerder;

2° een opdrachthoudende vereniging die onder meer opdrachten, vermeld in artikel 4.1.6. van het Energiedecreet van 8 mei 2009 als doelstelling heeft.

Art. 605. In afwijking van artikel 42 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, kunnen statutenwijzigingen aan de deelnemers

worden voorgelegd in de loop van het jaar 2018 om de samenstelling, wijze van voordracht en benoeming van de leden van de raad van bestuur, met inbegrip van de voordracht van onafhankelijke bestuurders als stemgerechtigde leden van de raad van bestuur te bepalen, alsook om te bepalen hoeveel leden van de raad van bestuur van hetzelfde geslacht kunnen zijn met een maximum van twee derden.

Art. 606. Verenigingen van gemeenten die niet zijn opgericht overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en die deelnemen in intercommunales die onder de toepassing vallen van dit decreet overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 13 februari 2014 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestgrensoverschrijdende intercommunales, treden uiterlijk op 1 juli 2019 uit die intercommunales. In afwijking van artikel 396 van dit decreet behouden ze tot die datum al hun rechten die aan hun deelneming verbonden zijn, en kunnen ze die rechten blijven uitoefenen en worden ze zoals de autonome gemeentebedrijven gelijkgesteld met gemeenten als vermeld in artikel 433 van dit decreet.

De uittreders, vermeld in het eerste lid, zijn geen schadevergoeding verschuldigd en de toepassing van artikel 425, derde lid, van dit decreet kan hen niet worden verplicht.

Art. 607. Op het meerjarenplan 2020-2025 van de welzijnsvereniging zijn de volgende artikelen van overeenkomstige toepassing, met toepassing van artikel 489, ook al gebeurt de vaststelling al vóór 1 januari 2020:
1° artikel 249;
2° artikel 251;
3° artikel 253;
4° artikel 254;
5° artikel 255.

Art. 608. De Vlaamse Regering kan, op voorwaarde dat de raden voor maatschappelijk welzijn die de welzijnsvereniging hebben opgericht dat vragen, de volgende artikelen al op 1 januari 2019 in werking laten treden bij bepaalde welzijnsverenigingen:
1° artikel 489, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
2° artikel 490, §1.

Die welzijnsverenigingen stellen dan, in afwijking van artikel 254, tweede lid, in het eerste kwartaal van 2019, een eenjarig meerjarenplan vast voor 2019. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota, een financiële nota en een toelichting, opgemaakt overeenkomstig artikel 255 van dit decreet.

Bij die welzijnsverenigingen treedt artikel 490, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en artikel 261, in werking op 1 januari 2020.

Op die welzijnsverenigingen is artikel 228, §1, eerste lid, eerste zin, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, behalve voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2019.

Op die welzijnsverenigingen is artikel 228, §1, eerste lid, eerste zin, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor de jaarrekening, niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Titel 3. Inwerkingtreding

Art. 609. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2019, met uitzondering van de bepalingen waarvan de datum van inwerkingtreding in het tweede tot en met het achtste lid bepaald wordt.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op de tiende dag na de datum van bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad:
1° artikel 1;
2° artikel 2;
3° artikel 3;
4° artikel 434, §2 en §3;
5° artikel 576, punt 2°;
6° artikel 577, punt 1°;
7° artikel 578, punt 1°;
8° artikel 581 tot en met artikel 590;
9° artikel 600, §2 en §3;
10° artikel 603, punt 2°;
11° artikel 604;
12° artikel 605;
11° artikel 609.

De volgende artikelen van dit decreet treden met het oog op de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, in werking op 1 januari 2018:
1° artikel 4, §1 en §3, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente;
2° artikel 42, §1, eerste lid, en §2, wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
3° artikel 87, §1, eerste en derde lid, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal per gemeente te verkiezen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
4° artikel 118, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen districtsraadsleden per district;
5° artikel 121, §1;
6° artikel 516, wat betreft de toepassing van artikel 4, §1 en §3, inzake het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente;
7° artikel 519, wat betreft de toepassing van artikel 42, §2, inzake het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen, behalve wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal te verkiezen schepenen van de nieuwe gemeente in toepassing van artikel 355, §1 en §2;
8° artikel 520, wat betreft de toepassing van artikel 42, §1, eerste lid, inzake het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
9° artikel 528, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen raadsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn per gemeente;
10° artikel 544, eerste lid, wat betreft de toepassing van artikel 87, §1, eerste en derde lid, inzake het opstellen van een lijst van het aantal per gemeente te verkiezen leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
11° artikel 577, 2° en 4°, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen gemeenteraadsleden per gemeente;
12° artikel 577, 17° en 19°, wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen;
13° artikel 577, 56°, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen districtsraadsleden per district;

14° artikel 577, 63°;
15° artikel 578, 2° en 4°, wat betreft het opstellen van een lijst van het aantal te verkiezen leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend;
16° artikel 579, 8°, wat betreft het opstellen van een lijst van het maximale aantal per gemeente te verkiezen schepenen.

De volgende artikelen van dit decreet treden met het oog op de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, in werking op 15 september 2018:
1° artikel 36, wat betreft de vorming van de fracties;
2° artikel 126, wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van de fracties;
3° artikel 353, §5, wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van de fracties;
4° artikel 517, wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van de fracties;
5° artikel 558, wat betreft de toepassing van artikel 353, §5, inzake de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van de fracties;
6° artikel 577, 15°, wat betreft de vorming van de fracties;
7° artikel 577, 66°, wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van fracties;
8° artikel 579, 6°, wat betreft de toepassing van artikel 36 inzake de vorming van fracties.

De volgende artikelen van dit decreet treden met het oog op de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in januari 2019 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018, in werking op 14 oktober 2018:
1° artikel 6, §1, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
2° artikel 7, §1 en §2, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad;
3° artikel 8, wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
4° artikel 43, §1, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de schepenen;
5° artikel 58, §1 tot en met §3, eerste lid, wat betreft de benoeming van de burgemeester;
6° artikel 59, tweede lid, wat betreft de benoeming van de burgemeester;
7° artikel 71, wat betreft de toepassing van artikel 8;
8° artikel 88, wat betreft het oproepen voor de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn aansluitend op de installatievergadering van de gemeenteraad;
9° artikel 90, §1, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
10° artikel 91, wat betreft de verdeling van de zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten;
11° artikel 92, wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
12° artikel 98, wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
13° artikel 119, wat betreft de toepassing van artikel 6, §1, inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering en artikel 8 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
14° artikel 120, wat betreft de toepassing van artikel 7, §1 en §2, inzake de indiening van een akte van voordracht;
15° artikel 122, wat betreft de toepassing van artikel 43, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht;

16° artikel 147, wat betreft de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;
17° artikel 353, §1, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
18° artikel 353, §3, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, van de schepenen, van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
19° artikel 516, wat betreft de toepassing van artikel 6, §1, inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering, van artikel 7, §1 en §2, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad en van artikel 8 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
20° artikel 520, wat betreft de toepassing van artikel 43, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de schepenen;
21° artikel 524, wat betreft de toepassing van artikel 58, §1 tot en met §3, eerste lid, inzake de benoeming van de burgemeester, en artikel 59, tweede lid, inzake de benoeming van de burgemeester;
22° artikel 530;
23° artikel 531, §1, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
24° artikel 532, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn;
25° artikel 534, wat betreft de toepassing van artikel 8 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
26° artikel 541, §2, eerste lid, wat betreft de verkiezing van het vast bureau;
27° artikel 544, eerste lid, wat betreft de toepassing van artikel 88 inzake het op de hoogte brengen van installatievergadering van de gemeenteraad, artikel 90, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst, artikel 91 inzake de verdeling van de zetels in het bijzonder comité voor de sociale dienst aan de verschillende lijsten, artikel 92 inzake de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst en artikel 98 inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
28° artikel 545, wat betreft de toepassing van artikel 147 inzake de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;
29° artikel 558, wat betreft de toepassing van artikel 353, §1, inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
30° artikel 558, wat betreft de toepassing van artikel 353, §3, inzake de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, van de schepenen en van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
31° artikel 577, 6°, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
32° artikel 577, 8° en 9°, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad;
33° artikel 577, 11°, wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
34° artikel 577, 13°, wat betreft de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;
35° artikel 577, 21°, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de schepenen;
36° artikel 577, 24° tot en met 26°, wat betreft de benoeming van de burgemeester;
37° artikel 577, 29°, wat betreft de benoeming van de burgemeester;

38° artikel 577, 57°, wat betreft de toepassing van artikel 6, §1, en artikel 8 inzake het op de hoogte brengen van de installatievergadering en inzake de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
39° artikel 577, 60°, wat betreft de toepassing van artikel 7, §1 en §2, en artikel 43, §1, inzake de indiening van een akte van voordracht;
40° artikel 578, 6°, wat betreft de indiening van de voordrachtsakte van de kandidaat-werkende leden en de kandidaat-opvolgers van de raad voor maatschappelijk welzijn;
41° artikel 578, 9°, wat betreft het bijeenroepen van de installatievergadering;
42° artikel 578, 12°, wat betreft de mogelijkheid om voor de installatie afstand te doen;
43° artikel 578, 14°, wat betreft de betwisting van geschillen die rijzen in het kader van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen;
44° artikel 579, 2°, wat betreft het op de hoogte brengen van de installatievergadering;
45° artikel 579, 4°, wat betreft de indiening van een akte van voordracht met het oog op de verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad, van de schepenen, van een voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst en wat betreft de voordracht van de leden en de kandidaat-leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2020:
1° artikel 143, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
2° artikel 241, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
3° artikel 242;
4° artikel 249;
5° artikel 251;
6° artikel 253 tot en met artikel 258;
7° artikel 263;
8° artikel 368, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263;
9° artikel 381, wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263;
10° artikel 489, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
11° artikel 490, §1;
12° artikel 551, wat betreft de toepassing van artikel 241, eerste lid, inzake de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263;
13° artikel 551, wat betreft de toepassing van artikel 242;
14° artikel 552, wat betreft de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en artikel 263;
15° artikel 558, wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 249, 251, 253 tot en met 258 en 263;
16° artikel 562, wat betreft de toepassing van artikel 489 inzake de toepassing van artikel 249, 251, 253, 254, 255, 257, 258 en 263 en wat betreft de toepassing van artikel 490, §1;
17° artikel 577, 32° tot en met 38°;
18° artikel 577, 41°;
19° artikel 577, 43°;
20° artikel 577, 49°;
21° artikel 577, 51°, 52° en 69°, wat betreft de meerjarenplanning;
22° artikel 578, 16° tot en met 18°;
23° artikel 578, 20°;
24° artikel 578, 22°;
25° artikel 578, 24°;
26° artikel 578, 27°;

27° artikel 578, 29°;
28° artikel 578, 35°;
29° artikel 578, 38°;
30° artikel 579, 10°, wat betreft de meerjarenplanning.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2021:
1° artikel 143, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
2° artikel 241, eerste lid, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
3° artikel 260, tweede lid;
4° artikel 261;
5° artikel 368, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
6° artikel 381, wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
7° artikel 489, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
8° artikel 551, wat betreft de toepassing van artikel 241, eerste lid, inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
9° artikel 552, wat betreft de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
10° artikel 558, wat betreft de toepassing van artikel 368 inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
11° artikel 562, wat betreft de toepassing van artikel 489 inzake de toepassing van artikel 260, tweede lid, en 261;
12° artikel 577, 46° en 47°;
13° artikel 577, 51° en 69°, wat betreft de vorm van de jaarrekening;
14° artikel 578, 32° en 33°;
15° artikel 579, 10°, wat betreft de vorm van de jaarrekening.

De volgende artikelen van dit decreet treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum:
1° artikel 153, derde lid;
2° artikel 574;
3° artikel 603.

Brussel, 27 oktober 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS